

SAMULA
SRIMADANDHRA RUGVEDA SAMHITA
V VOLUME
10 Mandala

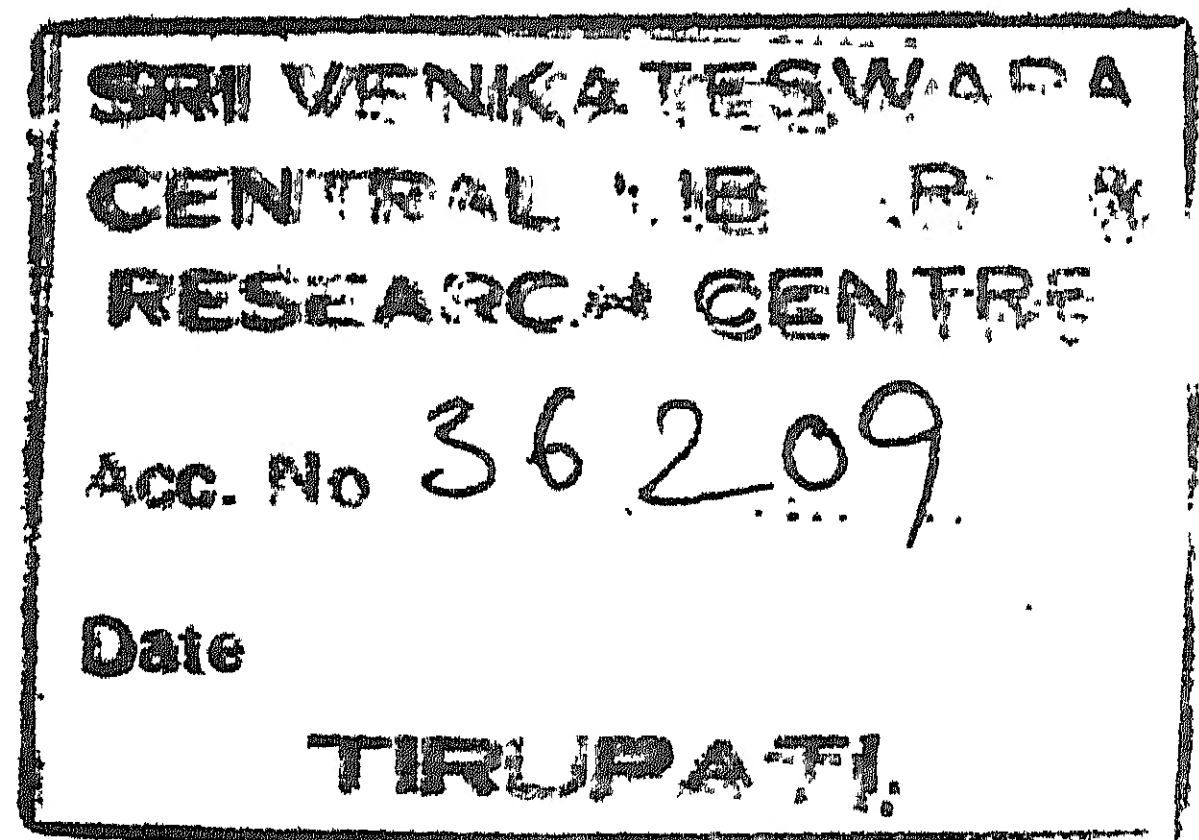
Compiled and Edited
by
Brahmarshi
Vangmaya Mahadhyaksha
Dr. VADLAMUDI GOPALAKRISHNAIAH
"Kala-Prapoorna"

Telugu Translation
by
Kavyateertha
NEMANI VENKATANARASIMHA SASTRY
and
Brahmarshi
Vangmaya Mahadhyaksha
Dr. VADLAMUDI GOPALAKRISHNAIAH
"Kala-Prapoorna"

T. T. D Religious Publication Series No. 108
First Edition
Copies : 2000
Price Rs. 100.

Published by
Sri Ch. VENKATAPATHI RAJU. I.A.S.
Executive Officer,
Tirumala Tirupathi Devasthanams
TIRUPATHI
Andhra Pradesh
INDIA

Printed At :
M/s Jyothi Creations (Printers)
6-6-100. Devinagar, Kavadiguda
SECUNDERABAD-500 003.
ANDHRA PRADESH

విషయ సూచిక

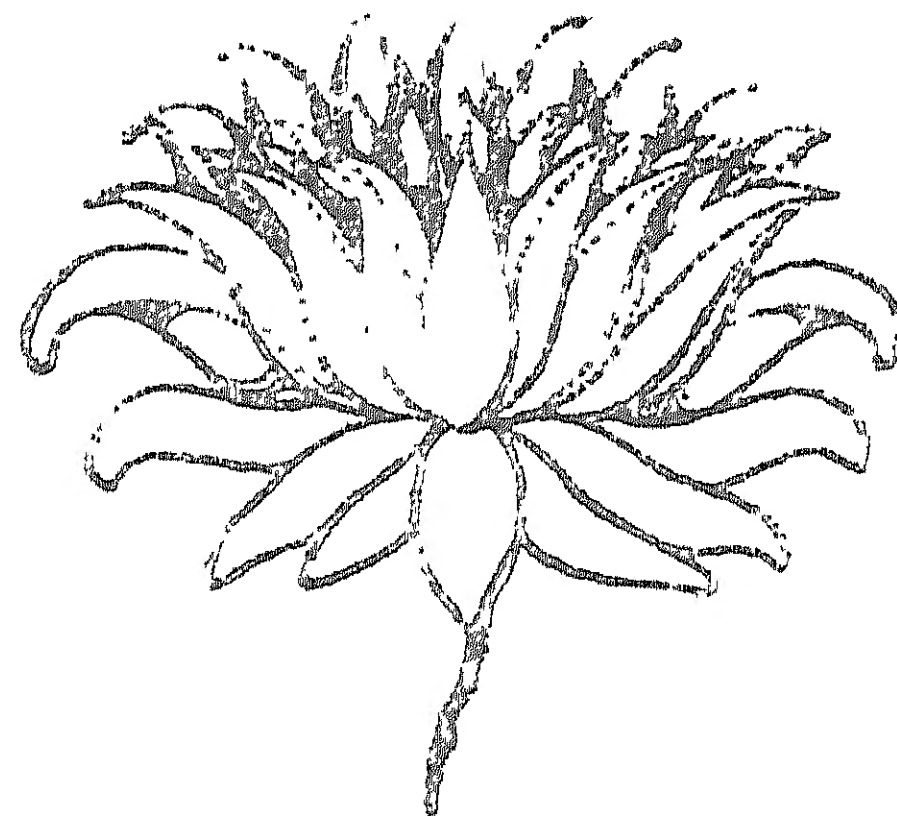
విజయ భవ :	IV
ముందుమాట : శ్రీ సి హెచ్. వేంకటవతిరాజు. ఐ.ఎ.ఎస్.	V
దేవవేదము : డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"	VIII
నిత్య సత్య సూక్తి : శ్రీమతి ఇందిరాప్రియదర్శిని	VIII
సందేశం : శ్రీ యన్. టి. రామారావు	IX
పరిచయము : శ్రీ పి. వి. నరసింహారావు	XI
ఆముఖం : శ్రీ కోళ్ళ అప్పలనాయుడు	XV
పీఠిక : డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య, "కళా-ప్రపూర్ణ"	1
అంకితము	103
సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత :	
ఋగ్వేద సంహితా :	
దశమ మండలమ్	1
అష్టమోఽష్టకః - ద్వితీయోఽధ్యాయః	1
తృతీయోఽధ్యాయః	122
చతుర్థోఽధ్యాయః	259
పంచమోఽధ్యాయః	400
షష్ఠోఽధ్యాయః	538
సప్తమోఽధ్యాయః	695
అష్టమోఽధ్యాయః	1005
శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత :	3
దశమ మండలము	3
అష్టమాష్టకము - ద్వితీయాధ్యాయము	3
తృతీయాధ్యాయము	124
చతుర్థాధ్యాయము	263
పంచమాధ్యాయము	403
షష్ఠాధ్యాయము	540
సప్తమాధ్యాయము	697
అష్టమాధ్యాయము	1006
ఉదాహృత గ్రంథాలు :	1265
సంకేతాక్షరపద వివరణ :	1267

విజయీ భవ!

కమలాఽఽకుచ చూచుక కుంకుమతో
నియతాఽరుణితాఽతుల నీల తనో!
కమలాఽఽయతలోచన ! లోకపతే !
విజయీ భవ ! వేంకట శైలపతే ! ॥

కమల=పద్మములయొక్క, ఆకుచ = బీజ కోశముల మీద వున్న - అనగా - దుద్దుల పైన వున్న,
చూచుక=కింజల్కములమీదకల, కుంకుమతః=ఎర్రని పుప్పొడిరజమువల్ల, నియత=ఎల్లప్పుడూ,
అరుణిత = ఎర్రగా చేయబడిన, అతుల=సాటి లేని, నీలతనో!=నీలిమ వర్ణంతో వున్న శరీరం
కలవాడా! అని అనలైన అర్థం. అంటే-"నీలిమవర్ణంతోవున్న సాటిలేని నీ శరీరం ఆపాదమస్తకమూ
నియత పూజలో ఉపయోగింపబడే అరుణవర్ణ పద్మ కింజల్కాల పుప్పొడితో యెర్రగా వుంటుం"దని
తాత్పర్యం. సాంప్రదాయ సిద్ధంగా గతానుగతికంగా చెప్పకొంటున్న "శ్రీదేవియొక్క చనుమొనల
యందలి కుంకుమ పూవు రంగువలన" అన్న అర్థంలో బొత్తిగా భ్రాంతికి లోబడినా లేదు. చను మొనల మీది
కుంకుమ, ముఖం - వక్షస్థలం - హస్తతలాదులమీద అంటుకొనడానికి అవకాశం వున్నదిగాని పాదాలు -
ఊరువులు-ఉదరంవంటివాటిమీదా, మిగిలిన శరీరమంతటా అంటుకొనే అవకాశంలేదు. అందువల్ల యీ
గతానుగతికార్యంలో సార్థకతగాని భ్రాంతికి కాని అణుమాత్రమైనా లేదు.

బ్రహ్మరీ
వాఙ్మయమహాధ్యక్ష
డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణ,
"కళా-ప్రపూర్ణ"

మొదటి

విశ్వాని దేవ గణ పర్వమునకు పూర్వమున

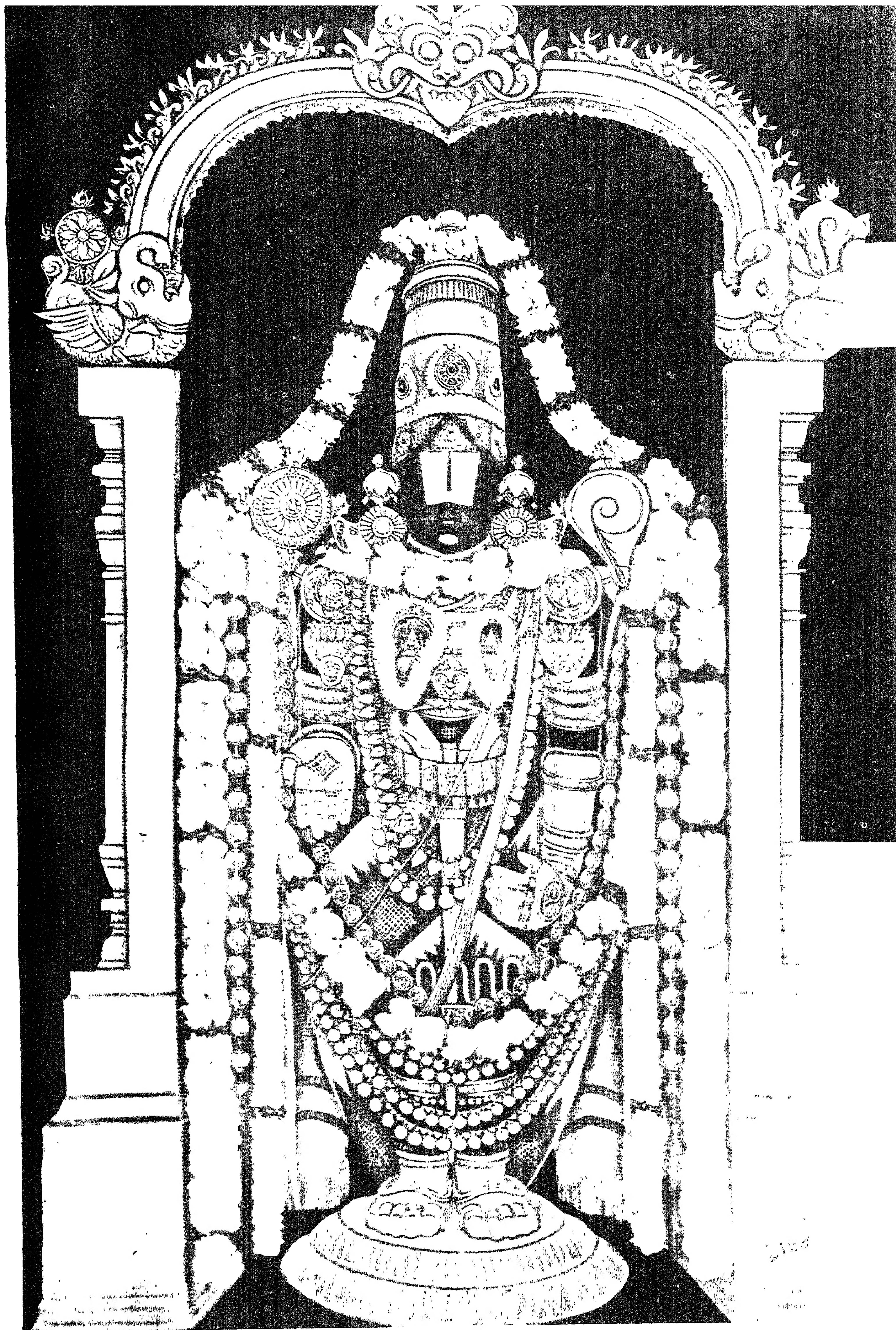
యదే భద్రకాల పర్వము అనునది

సమీప శ్రీమదాం బుద్ధుల వా
ద్వితీయ సంవత్సరము 7/1/1911
పుట్టినది మొదలము

మరియు గొప్పదను మా, గొప్పద జేరినదియు

పరమ భద్రకాలము మా, పరమముగా

సమీప శ్రీమదాం బుద్ధుల వా
ద్వితీయ సంవత్సరము 7/1/1911
పుట్టినది మొదలము

మొదలు మాట

భారతీయజీవనానికి ఆత్మజిజ్ఞాస మూలతత్వం. భారతీయతత్వం ప్రజాసంబంధి; గుహంతరాలను ఆశ్రయించేదికాదు. బ్రహ్మజిజ్ఞాస మానవజీవితాన్ని ఆధారంగాచేసుకుని వివిధశాస్త్రసీమలనూదాటి, మళ్ళీజీవితరంగంలోనే ప్రవేశించింది. పరమసత్యాలన్నీ ఆత్మసంబంధాలుకావడంవల్ల ప్రజల నిత్యజీవితం వాటిని అనుసరించి సంస్కారం పొందాలి.

మనకు లభించిన వైష్ణవీయమానసిక రచనల్లో వేదాలే ప్రాచీనతమాలు. అత్యంతప్రాచీన ఆర్షవిజ్ఞాన విషయాలనుగురించి ఊహించడంలో ప్రమోదావహాలైన సంగతులన్నిటినీ సమగ్రంగా ప్రదర్శించేవి వేదాలు. భారతీయవిజ్ఞానస్వరూపానికి సంబంధించిన స్పష్టజ్ఞానం కావాలంటే వేదమంత్రాగ్రధాలను విధిగా అభ్యసించాలి.

ఆర్యులు తమ తొలి నివాసాలనుంచి భరతవర్షానికివచ్చిననాటి బుద్ధివికాస యుగానికి చెందినవే ప్రస్తుతం మనకు తెలిసిన వేదాలు. దైవావేశంతో తాము పాడుకున్నగీతాలను ఆర్యులు అమూల్యధనరాశిగా సంకలనంచేసి రాపాడుకోవలసివచ్చింది. తాము ప్రవేశించిన కొత్తదేశంలో ఆదినివాసులైన వివిధదేవతోపాసకులతో సంవర్కం సంభవించడమే దీనికి కారణం. ఋగ్వేదం అలాంటి గీతాసంకలనం.

వేదాలు నాలుగు. అవి ఋగ్వేదం, యజుర్వేదం, సామవేదం, అథర్వవేదం. సామవేదం మినహా మిగిలిన మూడూ నామరూపభాషాభావాలలో సామ్యంకలిగివున్నాయి. జగద్రహస్యాస్థాన్ని గ్రహించి, ప్రకటించే వుద్దేశంతో సాగిన ఈ వేదమంత్రాల రచన, సంకలనాల మధ్య కొంతకాలం గడిచివుంటుంది. వేదమంత్రాలలో గోచరించే మనః ప్రవృత్తి ఒకరకానికే చెందిందికాదు. ఆకాశంలోని సౌందర్యాల్ని భూమిమీదవున్న అద్భుతాలనూ తిలకించి, ద్యానించి మంత్ర రచనతో వేదర్షులు తమ హృదయభారాన్ని తేలికపరచుకున్నారు.

ప్రతివేదానికీ మంత్రాలు, బ్రాహ్మణాలు, ఆరణ్యకాలు, ఉపనిషత్తులు అనే నాలుగుభాగాలున్నాయి. మంత్ర సంపుటినే సంహిత అంటారు. సంహిత కాలాన్ని మాక్సుముల్లర్ మహాశయుడు ఛందోయుగం, మంత్రయుగం అని విభజించాడు. ఆయన అభిప్రాయంప్రకారం మొదటియుగంలో మంత్రాలు రచించబడ్డాయి. ఈగీతాలను రచించింది సృజనాత్మకమైన కవితాప్రతిభతో కూడిన శకం. అప్పట్లో యజ్ఞాలస్మరణే లేదు. దేవతలకు ప్రార్థనలే సమర్పించబడ్డాయి. ఇది రెండోది గీతాలను సంపుటిచేసిన యుగం. అనాడు వారు వాటిని యేవరునలో కూర్చారో, అలాగే ఈనాటికీ నిలిచి వున్నాయి. అనంతరం యజ్ఞభావాలు క్రమేపీ తలెత్తాయి.

వేదాలన్నిటినూ ప్రధానమయింది ఋగ్వేదం. నిరాడంబరమైన ఒకకాలానికీ, జాతికీ చెందినమతమే ఋగ్వేద మని స్థూలంగా చెప్పవచ్చు. ఋగ్వేదంలో జగద్వస్తు దర్శనంవల్ల తలెత్తిన కఠినప్రశ్నల పరంపరలకు సమాధానంగా కవితావేశపరులైన వ్యక్తుల మహోత్తేజక ప్రసంగాలున్నాయి. ఋగ్వేద మంత్రజాలమంతా సతార్కికమూ, ప్రతిమృతసన్నతామయమూ అయిన మానస ప్రదర్శనమే. ఋగ్వేద మంత్రాలలో ఎక్కడా “ప్రపంచం భ్రాంతి, అనిత్యం” అనే భావానికి ఆధారాలు లేవనిమనకు తెలుస్తున్నది. ఋగ్వేద సంహితకు సంబంధించి “ఖిల”సూక్తాలతోసహా 1041 సూక్తాలూ, “ఖిల”మంత్రాలతోసహా 10,836 మంత్రాలూ వున్నాయి.

ఋగ్వేదంలాంటి మహోద్గ్రంథాన్ని తెలుగులోకి అనువదించడానికి అఖిలవ భగీరథ తపస్సు అవసరం. అనువాదకుడికి సంస్కృతభాషావైదుష్యమూ, తెలుగులో ప్రతిభావ్యుత్పత్తులూ, వేదాలకు సంబంధించిన సాంగోపాంగమూ, సర్వతోముఖమూ అయిన ఉపజ్ఞ వుండాలి. అదృష్టవశాత్తూ అన్ని అధికారాలూవున్న కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని పండితులరసింహశాస్త్రిగారు ఈ గ్రంథాన్ని సుమారు అయిదు దశాబ్దాలకు పూర్వమే ఆర్షతపోదీక్షతో అసమగ్రంగా అనువదించారు. శ్రీనేమానివారు అనువదించకుండా విడిచిపెట్టినభాగాలను పూరించడమేకాకుండా దీన్ని సుపరిష్కృతం

చేసి సమూలంగా రూపొందించే బాధ్యతను కూడా బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, “కళా-ప్రపూర్ణ” డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్యగారికి అప్పగించడం జరిగింది. డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారి సంకలన - పరిష్కరణ - పూరణలతో గతంలో “సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత” నాలుగు సంపుటలు వెలువడ్డాయి. నాల్గవ సంపుటం అష్టమాష్టకం లోని ప్రథమాధ్యాయంతో ముగిసింది. ఈ అయిదవ సంపుటంలో మిగిలిన ఏడు అధ్యాయాలూ వున్నాయి. శ్రీనేమాని వారు సాయనాచార్య భాష్యానుసారంగా సప్తమాధ్యాయం అసంపూర్ణంగా వ్రాసి అష్టమాధ్యాయం అనువదించలేదు. ఈ భాగాన్ని పూరించడంతోపాటు అష్టమాష్టకం ఆనేక గూఢవిషయాలకు ఆలవాల మన్న దృష్టితో ప్రతిమంత్రానికి వైజ్ఞానికంగా రెండు ఆర్థాంతరాలను బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, “కళా-ప్రపూర్ణ” డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాల కృష్ణయ్యగారు విరచించారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కమహాశయులకు “సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత”ను అయిదు సంపుటలలో సాధ్యమైనంత నిర్దుష్టంగా, సర్వాంగ సుందరంగా తీర్చిదిద్ది అందించడం జరిగింది. ఈ సందర్భంలో ఆవిరశక్రపి చేసిన బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, “కళా-ప్రపూర్ణ” డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్యగారికి మా హృదయపూర్వకమైన ఆభివందనాలు.

ఇంతవరకూ ప్రచురించబడ్డ సంపుటాలలాగే ఈ చివరిసంపుటంకూడా ఆంధ్రప్రజల ఆదరాభిమానాలు చూరగొనగలదని ఆశిస్తున్నాము.

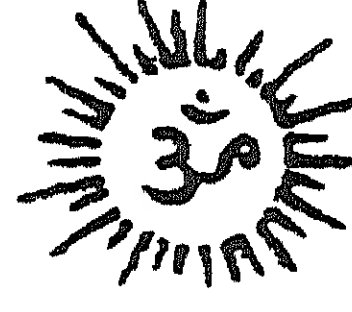
ఈ “సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత” ఐదవసంపుటానికి తమ అమూల్య “సందేశం” యిచ్చిన ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ ముఖ్యమంత్రి శ్రీనందమూరి తారకరామరావుగారికి, “పరిచయము” వ్రాసిన భారత ప్రభుత్వ విదేశాంగశాఖామంత్రి శ్రీ పి. వి. నరసింహారావుగారికి, “ఆముఖం” వ్రాసిన ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ దేవాదాయ ధర్మాదాయశాఖామంత్రి శ్రీకోళ్ళ అప్పలనాయుడుగారికి మా హార్దికమైన కృతజ్ఞతాభివందనాలు.

సి హెచ్. వేంకటపతిరాజు. ఐ.ఎ.ఎస్.

కార్యనిర్వహణాధికారి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు.

తిరుపతి :
జూన్ 16, 1989

జాత్యభిమానజాడ్యములు
 చావక పట్టి మతంబు పేరుతో
 నిత్యము మానుషావళిని
 సీచపు ద్వేషము పెంచుచుండి దు
 ష్కృత్యము లాచరించు మత
 జీవుల నాశముఁ గోరుచుంట నే
 సత్య విదూర జాతిమత
 సంగతులన్ వచియింపఁబో నిఁకన్ ॥

5

కులతత్వాంధత మత్సరావృత మహా
 తుగ్గంతాళి జీవించుటన్
 గలతోనైనను గోరనట్టి గుణ స
 న్మాన్యుండ నే నొట మత్
 కుల గోత్రములు బైటఁబెట్ట నిఁక వం
 ద్యుల్ నేఁటి చారిత్రకుల్
 విలిఖింపంగను వాని నెత్తకుఁడు నే
 వే నోళ్లఁ బార్థింఁచెదన్ ॥

6

.....త్రికరణ శుద్ధిగా సర్వ సమానత్వముం గోరి మదీయ జాతి మత కుల
 గోత్రాదులన్ వచియింపక యయ్యవి మానవజాతికి నస్వాభావికంబు
 లని నిశ్చయించుకొని..... ॥

8

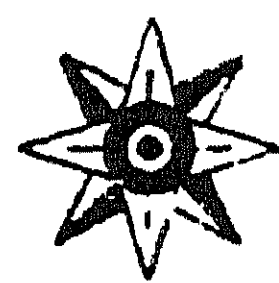
(“మానవుఁడు”-పసితనము కావ్యావతారికనుంచి : 1953 ప్రచురణ.)

చూడు-సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత : ఐదవ సంపుటం. పీఠిక. 17వ పేజీ.

దేవ వేదము

“ఋగ్వేదాలోకమున
దిగ్విలసిత కాలమూల దీప్తులు కల్గున్
ఋగ్వేద దివ్యదృష్టిని
దిగ్విలసన కాలరహిత దీప్తులు వెల్గున్॥

బ్రహ్మర్షి
వాఙ్మయ మహర్షి
డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య
“కళా-వ్రహ్మర్షి”

నిత్య సత్య సూక్తి

—“మన వేదాలు ప్రాచీన భారతీయ విజ్ఞాన నిధానాలు.
భారతదేశ ఆత్యంత ప్రాచీన సంస్కృతి చరిత్రకు దర్పణం
వంటివి. తన ప్రాచీన సంస్కృతి చరిత్రల పురాతనతనాన్ని
విస్మరించే జాతి పతన స్థితికి అభిముఖమైనట్లే. అందువల్ల మన
గౌరవాన్ని మన కీర్తిప్రతిష్ఠలను దశదిశలా వ్యాపింప జేయా
లంటే మన ప్రాచీన వేద విజ్ఞాన సంస్కృతులను పునరుద్ధరింప
జేయవలసిన అవసరం యెంతైనావున్నది” —

శక్తి స్వరూపిణి
శ్రీమతి ఇందిరా ప్రియదర్శిని

మహాయోగినీమోహిని
వేదవిజ్ఞానాభ్యుదయభావాంతర్వాహిని
కృష్ణలీలాతరంగిణి
శ్రీమతి ఇందిరాప్రియదర్శిని
ప్రియ పుత్రుడు

నవభారత భాగ్యాభ్యుదయ విధాత
రాజకీయ సంస్కృతీ జ్ఞాన విజ్ఞాన రాగరంజితుడు
శ్రీ రాజీవ్ గాంధీ
మన ప్రధాని

తెలుగు జనులకుభారత
తెలుగు వెలుగులకునేత

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి
నటసార్యభౌమ
డాక్టర్ నందమూరి తారకరామారావు
“కళా-ప్రభుత్వం”

సందేశం

డాక్టర్ యన్. టి. రామారావు

“కళా-ప్రపూర్ణ”

ముఖ్యమంత్రి

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం

మనప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతికి ప్రతిబింబాలుగా, మన అనర్హ సంపదలుగా విరాజిల్లేవి చతుర్వేదాలు. ప్రపంచ వాఙ్మయ చరిత్రలో శిఖరాగ్ర కిరీటంలో అనర్హ మణిదీపాలు మన పవిత్రవేదాలు. మన భారతీయ బ్రహ్మర్షులు వేదర్షులు తమ దివ్యశక్తులతో గుర్తించగా ఆవిష్కరించబడిన ఈ అనంతవేద సంస్కృతి మనజాతికి వెన్నెముక వంటిది. “లోకాన్యమస్తాస్సుఖినో భవంతు” అని అత్యంత విశాల దృక్పథంతో తమదేశపు మానవాళి సుఖాన్ని మాత్రమే కాక-భూమండలంలో వున్న మొత్తం మానవకోటి సుఖసంతోషాలనేకాక-విశ్వసృష్టిలోవున్న సమస్తలోకాల సుఖాన్నీ మన మహర్షులు మనసారా వాంఛించారు.

మన వేద వాఙ్మయాన్ని పరమవైజ్ఞానిక దృక్పథంతో మన మహర్షులు ఋగ్వేద యజుర్వేద సామవేద అథర్వ వేదాలుగా విభజించిపెట్టారు. ప్రతివేదాన్నీ బహుశాఖలుగా వేదవ్యాసుడు విభజించి, ఆ బృహత్తర గ్రంథాలను కొన్నికొన్ని భాగాలుగా కొన్నికొన్ని వర్గ విభజనలతో శాశ్వతంగా నిలిచేటట్లు వంశాలవారీగా-కుటుంబాలవారీగా ప్రతిష్ఠాపన చేయడంలో ప్రముఖమైనపాత్ర వహించాడు. అనేక శాఖలుగా అవతరించిన వేదాల్లో-యెంత భద్రపరచు కుంటూపోయినా-నూటికి తొంభై తొమ్మిదిపాళ్ళు వేదశాఖలు విలువమయ్యాయనే చెప్పవచ్చు. ప్రత్యేకించి సహస్ర శాఖాత్మకంగా విభజించిన సామవేదశాఖల్లో మనకు మూడునాలుగు శాఖలుకూడా లభించలేదు. గ్రహాలన్నింటిలోకి గ్రహరాజు సూర్యుడైనట్లు వేదాలకు మణికిరీటంగా సౌరమండలాల విజ్ఞానపరమైన అఖండ ఆదిత్యజ్యోతిగా ఋగ్వేదం విరాజిల్లుతున్నది.

స్వాతంత్ర్యానంతరం మనప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతి వికాసానికి అనేక రకాలుగా కృషిచేయడం జరుగుతున్నది. అయినా యీ కృషి బహుముఖంగా జరిగిందనికాని, జరగవలసిన తీరులో సక్రమంగా సవ్యంగా జరుగుతున్నదని కాని, మనం భావించే అవకాశం తక్కువగా వున్నది. ఏదియేమైనా “తెలుగుదేశం” ప్రభుత్వం మన సంస్కృతి వికాసానికి, పురోభివృద్ధికి తదూహనంగా మన ప్రాచీన ఆర్షవిజ్ఞాన సంస్కృతి సంపదలను మూడుపువ్వులూ ఆరు కాయలుగా పుష్పించి ఫలించే విధంగా అభివృద్ధి పరచాలని దృఢ సంకల్పంతో వున్నది. తెలుగు విశ్వవిద్యాలయాన్ని పెట్టినట్లుగానే వేద విశ్వవిద్యాలయాన్ని కూడా స్థాపించాలని నేను దృఢ సంకల్పంతో వున్నాను.

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంవారు మన ఆర్ష సాంప్రదాయాలను సంస్కృతులను ఆర్ష విజ్ఞానాన్ని, విద్యాభ్యాసాన్ని ప్రోత్సహించే పథకాలను పెక్కింటిని లక్షలాది రూపాయలను వెచ్చించి అమలుపరుస్తున్నారు. మన రాష్ట్రంలో అనేక సంస్కృత పాఠశాలలకు, కళాశాలలకు ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం గొప్ప నివ్వడం రూపంగా సంస్కృత విద్యాభ్యాసాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నది. తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంవారుకూడా వేదాల సంరక్షణకు-ప్రాచీన భారత సంస్కృతి పరిరక్షణకూ-పరివ్యాప్తికీ-అనేకమంది వేద శాస్త్ర సాహిత్య పండితులను ఆదరించి ప్రోషిస్తున్నారు. మన ఆర్ష సాహిత్య విజ్ఞాన సంస్కృతి ప్రచారానికి అనేకాలైన గ్రంథరాజులను వెలువరించుతున్నారు. ఈ పథకాలకు శిఖరాయమానంగా మూలంతోసహా ఋగ్వేదం ఆంధ్రానువాదాన్ని “సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత”గా పరి

శోధనాత్మక దృక్పథంతో మూల ఋగ్వేదానికున్న పాఠాంతరాలతో సహా ప్రచురిస్తున్నారు. సుమారు ఆరవైనవత్సరాల క్రిందట ఋగ్వేదాన్ని పద్య గద్యాత్మకంగా అనువాదం చేయాలని కావ్యతీర్థ శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి గారు మధ్యమధ్య కొన్ని ఋక్కులనూ, సూక్తాలనూ, చివరి అధ్యాయాన్నీ, అనువదించకుండా విడిచిపెట్టినా - వారు సాయణ బాష్యాన్ని అనుసరిస్తూ చాలావరకూ ఆంధ్రీకరించారు. బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య - “కళా-ప్రపూర్ణ” గారి సలహా మేరకు శ్రీనేమానివారి ఆంధ్రానువాద గ్రంథాన్ని మూల ఋగ్వేదంతో సంకలితం చేసి విడిచిపెట్టబడిన భాగాలను పూరించి ప్రచురించాలనే నిర్ణయానికి వచ్చి ఆబాధ్యతను వాఙ్మయ మహాధ్యక్షులమీదనే పెట్టడం సంతోషకరంగా వుంది.

మొదట ఈ సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహితను నాలుగు సంపుటలుగా ప్రచురించాలనుకున్నా “ఋగ్వేదంలోని అష్టమాష్టకం నిగూఢ విషయాలతో నిండి నిబిడికృతమై వుం”దన్న డాక్టర్ వడ్లమూడివారి పరిశోధనాంశాలతో ఆర్థాంతరాలతో యిది ఐదు సంపుటలుగా అవతరిస్తున్నది. డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్య వేద ఖగోళాది అనేక శాస్త్రాలలో అగాఢమైన పరిశోధనలు చేసిన కాకలుతీరిన పండితపరిశోధకులు. అనేక “ఖిల” మంత్రాల రూపంలో “ఖిల” సూక్తాల రూపంలో మంత్రసూక్తాలు విడిపోయి అసమగ్రంగావున్న ఋగ్వేదాన్ని ఆయా మంత్రసూక్తాలతో సుసమగ్రం చేస్తూ ఋగ్వేదంలో సమచితమైన స్థలాలలో కలిపిన శ్రీ వడ్లమూడివారి తపశ్శక్తి మహనీయమైనది.

లోగడ ప్రథమ ద్వితీయ మండలాలతో వున్న ప్రథమ సంపుటమూ, తృతీయ చతుర్థ, పంచమ, షష్ఠమండలాలతోవున్న ద్వితీయ సంపుటమూ, సప్తమ, అష్టమ మండలాలతోవున్న తృతీయ సంపుటమూ, నవమ మండలంతోనూ దశమ మండలంలోని అష్టమాష్టకతమైన ప్రథమాధ్యాయంతోనూ వున్న “సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత” నాలుగు సంపుటలూ వెలువడినాయి. ఇప్పుడు దశమ మండలంలోని అష్టమాష్టక గతమైన ద్వితీయాధ్యాయం మొదలు అష్టమాధ్యాయాంత్యంవరకూవున్న అయిదవ సంపుటం వెలువడుతున్నది. ఈ “సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత”ను ప్రచురించినట్లే తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంవారు “సమూల శ్రీమదాంధ్ర శుక్ల యజుర్వేద సంహిత” “సమూలశ్రీమదాంధ్ర కృష్ణ యజుర్వేద సంహిత”, “సమూల శ్రీమదాంధ్ర సామ వేద సంహిత”, “సమూలశ్రీమదాంధ్ర అథర్వవేద సంహిత” గ్రంథాలనుకూడా వెలువరించగలరని ఆశిస్తున్నాను.

అబిడ్స్ -

హైదరాబాదు

యన్. టి. రామారావు

ముఖ్యమంత్రి

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం

ప రి చ య ము

శ్రీ పి. వి. నరసింహారావు

విదేశాంగశాఖామంత్రి

భారత ప్రభుత్వము

వేదములు మనప్రాచీన భారతీయ మహర్షులు ద్రష్టలుగా అవతరింపజేసిన అపౌరుషేయ మహా సంపదలు “అనంతా వై వేదాః” అని వేదమే పేర్కొన్నట్లు వాస్తవమునకు వేదము అనంతములు. అనంతములైన యీ వేదములలో మనకు లభ్యమైనవి కొన్ని మాత్రమే. మొదట వేదమొక్కటిగానే అవతరించగా దానిని చతుర్వేదము లగు ఋగ్వేద-యజుర్వేద-సామవేద-అథర్వ వేదములుగా వేదవ్యాస మహర్షి విభజించి ప్రచారక ప్రవక్త అయినట్లు ప్రసిద్ధికలదు. వేదమునున్నాల్గు వేదములుగా విభజించి ప్రచారమొనరించిన తొలి మహర్షి పై మహర్షి యని కొందరు భావింపగా కపిల మహర్షి యని కొందరు తలచినారు. ఏకైకమైన వేదము చతుర్వేదములుగా విభజితమైనప్పటికిని చతుర్వేదములు సైతము మహాత్మరాలైన బృహత్తర గ్రంథాలుగా నుండి అధ్యయన అధ్యాపనలకు క్లిష్టముగా నున్నందువల్ల మన మహర్షులే ప్రాచీన కాలములో ఋగ్వేదమును 21 శాఖలుగను, యజుర్వేదమును 101 శాఖలుగను, సామవేదమును సహస్రశాఖాత్మకములు గను, అథర్వవేదమును నవసంఖ్యా పరిమిత శాఖలుగను విభజించి వివిధ శిష్యబృందములకు ఒక్కొక్క శాఖవంతున బోధించి విభిన్న శాఖలను పరివ్యాప్తి చెందించి ప్రచారమొనరించిరి. 21 శాఖలుగా విభజితమైన ఋగ్వేద శాఖలలో ఐత రేయశాఖ-శాకలశాఖ-పౌర్నియశాఖ అన్న త్రివిధనామాలతో నిర్దిష్టమైన ఒకే ఒక సంహితాగ్రంథము మనకు లభ్యమై విస్తృత ప్రచారము పొందినది. అత్యంత ప్రాచీనకాలమునుంచి ఒక్క ఋగ్వేదమే కాక మిగిలిన వేదశాఖలు కొన్ని మాత్రమే గురుశిష్య పరంపరగా అధ్యయన అధ్యాపనలతోగూడ సురక్షితముగా నిలిచియున్నవి. “వేదాలు కేవలము గురుశిష్య పరంపరలో అధ్యయన అధ్యాపనల రూపములో మాత్రమే కాక-ఆదినుండియు వేదముల లేఖనమునకు సంబంధించిన లిపి యేర్పడియున్నదనియు-కాగా పుస్తకరూపములో వ్రాసియుంచుటద్వారా కూడా మన మహర్షులు రక్షించినా”రనియు డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్యగారు ప్రథమ సంపుటమునకు వ్రాసిన పీఠికలో వివరించినారు. దీనివల్ల ప్రాచీన భారతీయ ఆర్ష వాఙ్మయ వ్యవస్థ యెంత స్థిరముగా వెలుగొందినదో మనమూహించ వచ్చును.

ప్రస్తుతము భారతదేశములో విస్తృత ప్రచారములోనుండి మన కుపలభ్యమానమైన ఋగ్వేద ఐతరేయ శాఖ కాత్యాయనముని సంపాదితమైనది. అధ్యయన రూపముగానే కాక గ్రంథరూపమున గూడ ఋగ్వేదములోని సూక్తములకు-అధ్యాయములకు-అష్టకములకు-మండలములకు ఒకానొక క్రమవ్యవస్థ నేర్పరచిన వ్యక్తులలో కాత్యాయన మహర్షి ఒకరు. అనంతమైన వేదమునకు అద్యంతములు పేర్కొనుట సాధ్యముకాకున్నను అధ్యయన అధ్యాపనలకు ఏదోఒక క్రమవ్యవస్థ అవశ్యకము. అందువల్ల సకారణముగానే ప్రాచీనులొక క్రమమేర్పరచిరి. సృష్టివ్యవస్థకు మూలము అగ్ని కాబట్టి అగ్ని సూక్తమాదిగా ఋగ్వేద శాకల శాఖను ప్రాచీనులు రూపొందించినారు. ఈ ఋగ్వేద శాకల శాఖకు కాత్యాయనముని సంకలిత సంహితకు పూర్వమే సాంఖ్యాయన మహర్షి ఒక సంహితను, బాష్కలమహర్షి మరొక సంహితను, శౌనకమహర్షి వేరొక సంహితను, రూపొందించినట్లు కొన్ని వివరాలతో డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారు ప్రథమ సంపుటమునకు వ్రాసిన పీఠికలో వివరించినారు. ఈ విషయము లన్నింటిని పరిశీలించగా చరిత్రకారు లూహించిన కాలమునందే కాక అత్యంత ప్రాచీన వేదకాలములోనే భారతీయుల లేఖనా న్వరూపమైన ‘లిపి’ చాల సువ్యవస్థితమై యున్నదని చెప్పక తప్పదు. లిపి-లేఖన వ్యవస్థయే లేనిచో ఋగ్వేదమందలి ఒకేఒక శాఖకు ఇన్ని సంహితలు యేర్పడి యుండెడివికావు. కాగా వేదకాలమున లిపి వున్నదని నిస్సందేహముగా చెప్పవచ్చును.

యాస్కాచార్యుని నిరుక్తము వేదపదార్థములకు స్వచ్ఛమైన దర్పణము వంటిది. భాష్యకర్త లందరిలో సాయణాచార్యులు, స్కందాచార్యులు ప్రసిద్ధులు. ఆంధ్రుడై పుట్టి పెరిగి క్రిస్తుశకము 15వ శతాబ్దములో నున్న సాయణాచార్యులు రచించిన వేదభాష్యము ఒక్క ఆంధ్రదేశమునందేకాక ఆసేతు హిమాలయ పర్యంతము పూర్వము నుంచి నేటివరకును విస్తృత ప్రచారమునొంది పరమ ప్రామాణికమై శిరోధార్యముగా భావించబడుచున్నది. ఆధునిక యుగములో ఆర్థ సంస్కృతి ప్రచారమునకు వేదవాఙ్మయ ప్రచారమునకు శ్రీదయానంద సరస్వతి చేసిన సేవ అమూల్యమైనది. శ్రీ దయానంద సరస్వతి విరచించిన వివిధ వేదభాష్య విమర్శనాది గ్రంథములు భారతదేశమందంత టను వివిధ దేశ భాషలలో ననూదితములై బహుళ ప్రచారము నొందినవి.

ఆధునిక యుగములో లోకమాన్య శ్రీ బాలగంగాధర తిలక్-డాక్టర్ రాయల్-శ్రీ దీరేంద్రనాథ మహాపా ధ్యాయ-శ్రీ పి. సి. సేన్ గుప్త-శ్రీ సి. ఆర్. దత్తు-వి. వి. కేత్కర్-రాహుల్ సాంకృత్యాయన మొదలైన భారతీయులు శ్రీ జాకోబ్, డాక్టర్ ఫర్నెల్, డాక్టర్ వింటర్నిట్జ్, హ్రీఫెనర్ మాక్సుముల్లర్, హెచ్. జి. వెల్స్ ప్రభృతి పాశ్చాత్య వండిత పరిశోధకులు వివిధ దృక్పథాలతో పరిశోధనలు చేసి విమర్శనా పూర్వకమైన పెక్కు రచనలు చేసినారు. వేదాలను సేకరించి భద్రపరచి పండితులతో సుపరిష్కృతము కావించి, ప్రచురించి విస్తృతముగా పండిత ప్రజల కందించుటకు కృషిచేసిన విదేశీయులలో మాక్సుముల్లర్ ప్రథముడు. వేద విజ్ఞానముమీద, వేద సంస్కృతిమీద, వేద ములమీద మాక్సుముల్లర్ కున్న గౌరవ మపారమైనది.

ప్రాచీన కాలమున చతుర్వేదములకు నెందరెందరో పండితులు భాష్యములు రచించిరి. కాని యవియన్నియు వివిధ భారతీయ భాషలలోనికి అనూదితములై, ప్రకటితములై సులభముగా ప్రజల కందుబాటులోనికి రావలసిన యవసర మెంతయును కలదు. విశ్వశాంతి సౌభాగ్యాలకు పెట్టని కోటలుగా వెలుగొందు బహుముఖమైన వేదవిజ్ఞాన రహస్యములు ప్రజల కందుబాటులో లేకుండ పోయినందువల్లనే మన అమూల్యమైన ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతి దెబ్బతిన్నది. సాహితీ సంస్కృతులు ప్రజలకు దూరమైనచో జాతి నిర్వీర్యమైపోవును. అందువల్ల వేదములను వివిధ దేశభాషలలోని కనువడించి ప్రజల కందించుట చాల అవసరమని ఈ శతాబ్దములోనే అనేకులు గుర్తించిరి. తత్ఫలిత ముగా అనేకులు ఆంగ్లభాషలో విజ్ఞాన ప్రదములైన విమర్శాగ్రంథములు వ్రాయగా శ్రీ దయానంద సరస్వతి హిందీలో పెక్కు గ్రంథములు విరచించిరి.

కట్టి యాచార్యకతను 30 సంవత్సరాలకు పూర్వమే గుర్తించి కావ్యతీర్థ శ్రీనేమాని వేంకట నరసింహశాస్త్రి గారు ఋగ్వేదమును చాలవరకు సాయణ భాష్యానుసారముగా లలిత పద సంకలితమైన పద్య గద్యాత్మకముగా శాండికరించిరి. శ్రీ నేమానివారు 1882 ప్రాంతములో జన్మించి 1932లో హఠాత్తుగా కీర్తిశేషులయిరి. శ్రీ శాస్త్రిగారు సంస్కృతాంధ్ర, ఆంగ్ల, హిందీ, ఒరియా భాషలలో మంచికవి, పండితులు, విమర్శకులు, పరిశోధకులు. వారు దాదాపు ఆరు సంవత్సరములపాటు రాత్రింబవళ్ళు కృషిచేసి బహుగ్రంథ పరిశీలనతో “శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత” అన్న పేరుతో ఋగ్వేద శాకల శాఖను చాలవరకు ఆంధ్రీకరించిరి. మధ్యమధ్య వివిధ సూక్తములలోని కొన్ని కొన్ని ఋక్కులు, కొన్నికొన్ని సూక్తములు ప్రమాదవశమునను - కొన్ని ఋక్కులు, సూక్తములు దుర్గ్రహములుగా మున్నుండువల్లను ఆంధ్రీకరింపక విడిచిపెట్టిరి. వారు కీర్తిశేషులైన తరువాత వారి యాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాత ప్రతులు రాజమండ్రిలోని గౌరమీ గ్రంథాలయముతో భవ్యవరచబడగా వాటిని స్వీకరించి తిరుమల తిరుపతి దేవ స్థానమువారు మూల వేదముతోనూ యీ ఆంధ్ర ఋగ్వేద సంహితను బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష బిరుదాంకితులు, వాకు చిరపరిచితులు సగుమితులు డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ” గారిచేత సంకలనము చేయించి పరిష్కరింపించి లక్షభాగ పూరణములు చేయించి ప్రకటించుట ముదావహమైన విషయము.

డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారు సుప్రసిద్ధ పండిత పరిశోధకులు. గత ముప్పది సంవత్సరములుగా వివిధ శాస్త్రములలోను బహుముఖమైన వేదవిజ్ఞానములోను సవిశ్రాంతముగా పరిశోధన లొనరించుచున్న మేధావి. పైగా అత్యంత హృదయంగమమైన లలిత కవిత రచయించగల మహామనీషి. కావ్యతీర్థ బిరుదాంచితులైన శ్రీనరసింహశాస్త్రి గారి ఆంధ్ర ఋగ్వేదమును పరిష్కరించి శేషభాగ పూరణముచేసి మూల ఋగ్వేదముతో సంకలనముచేయు బాధ్యతను వారు వివిధ దృక్కోణములలో చక్కగా నిర్వహించి యీ బృహత్తరమైన “సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత”ను నాలుగు సంపుటలలో రూపొందించినారు.

మూల ఋగ్వేదము సంపూర్ణముగా తెలుగులిపిలో ప్రచురణమగుట యిదే ప్రథమము. మూల ఋగ్వేదమును రూపొందించుటలో డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారు వివిధ ముద్రిత ప్రతులను వ్రాతప్రతులను తులనాత్మకముగా పరిశీలించి పాఠాంతరములను ఆయా సందర్భములలో ఫుట్ నోట్ లలో నిచ్చిరి. వేదము పదములమీదనే కాక సుప్రతిష్ఠితమైన స్వరవ్యవస్థపై సైతము నాధారపడియున్నది. స్వరము మారినచో నర్థము మారునని తత్ఫలితము కూడ భిన్నమగునని ప్రాచీన మహర్షులు చెప్పిరి. ఒక్క ఋగ్వేద శాకలశాఖకే బాష్కల సంహిత - సాంఖ్యాయన సంహిత - శౌనక సంహిత - కాత్యాయనముని సంహిత అని నాలుగు భిన్న సంహిత లేర్పడినప్పుడు శబ్దముల విపరిణామములలోనే కాక స్వరముల విపరిణామములలో గూడ, మహర్షులలోనే అభిప్రాయ భేదములున్నవను స్పష్టము ఈ వేద స్వర శబ్దవ్యవస్థల విషయమై మన మహర్షుల అడుగుజాడలలో ఆచరణపూర్వకముగా బహుముఖమైన పరిశోధనలు జరుపవలసి యున్నది. ఈ పరిశోధనలలో నార్ష విజ్ఞానపు నిగ్గులు తేల్చుటకు డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారిచ్చిన వివిధ పాఠాంతరము లెంతైనను సువయక్తములు కాగలవు.

వేదాలంకార విషయమై డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారు ప్రథమసంపుటము పీఠికలో వ్రాసిన విషయములు మౌలికములు. మనకున్న అలంకార శాస్త్రములు తెలుగు వ్యాకరణ దీపమువలె చాల చిన్నవి. డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారు చెప్పిన విధముగా వేదాలంకారాల విషయమై అంతరాంతరాలలోకి వెళ్ళి పరిశోధనలు చేయవలసి యున్నది.

సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత చతుర్థ సంపుటమునకు వ్రాసిన పీఠికలోను, దశమ మండలము లోని 61వ సూక్తములోని 31వ ఋక్కునకు వ్రాసిన సువిస్తృత వివరణాత్మకమైన భాష్యములోను డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారు వేదవిజ్ఞానములదృష్ట్యా అష్టమము మర్మస్థాన మన్న దృక్పథముతో బహుముఖాలుగా గుహ్యతి గుహ్యములైన పెక్కు రహస్యాంశములు బైటపెట్టినారు. వీటిని పరిశీలించగా డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్యగారి బహుముఖ వేదవిజ్ఞాన పరిశోధన లన్నియు వెలుగు చూడవలసిన అవసర మెంతేని కలదని తేటతెల్ల మగుచున్నది. .

ఆధునిక యుగములో ఖగోళశాస్త్రము కొత్తమలుపు తిరిగి ఆధునిక విజ్ఞాన బలముతో గ్రహాంతర యానమునకు మార్గమును సుగమము చేసినది. ఇది యెంతయు ప్రశంసనీయము. గర్వకారణము. మన వేదర్షులు తమ తపస్సుతో ఔషధీ మంత్ర యోగాది విద్యలతో ఒక్క భూమ్యాకర్షణ శక్తికి మాత్రమే కాదు, యే గ్రహాకర్షణ శక్తులకు సైతము లోబడక వాటి ఆకర్షణ శక్తిని సైతము అరికట్టి కేవల మానసిక శక్తితో గ్రహాంతరయానమును నిత్యకృత్యముగా నొనరించుకున్నట్లు చరిత్రయు వేదవిజ్ఞానములును చాటుచున్నవి. ఇటువంటి బహుముఖమైన వేదవిజ్ఞానములో ఆసాధారణమైన పరిశోధనలు చేసి మహత్తర భారతీయ వేద విజ్ఞానమును ప్రపంచము ముందుంచవలసిన అవసర మెంతయు గలదు. ఈ దృష్ట్యా మూల వేద మంత్ర శబ్ద-నిశ్శబ్ద శక్తులమీద బహుముఖాలుగా ఆచరణ పూర్వకముగా పరిశోధనలు చేయుట కీ మూల ఋగ్వేద మెంతయు సువయక్తము కాగలదు.

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమువారు హిందూధర్మ ప్రచారమునకు బహుముఖాలుగా కృషి చేయుచున్నారు. అనేక గ్రంథములను ప్రచురించి చౌకధరలకు ప్రజల కందించుచున్నారు. వేదముల ప్రచారమునకు కూడ అనేక వేదముల కృషి చేయుచున్నారు. వేదపండితులకు గౌరవ వేతనము లిచ్చి పోషించుట, వేద విద్యార్థులకు ఉపకార వేతనములు కృషి చేయుచున్నారు.

నములిచ్చి వేదాభ్యాసమును పోత్సహించుటయే కాక, ఆధునికతా ప్రభావమున క్రమక్రమముగా క్షీణించుచున్న వేదాధ్యయన వ్యవస్థను దృష్టిలో పెట్టుకొని వివిధ వేదములను సస్వరముగా ప్రామాణికులైన వండితులచేత చదివించి టేప్ రికార్డ్ కూడా చేయించి ముందు తరాలవారి కోసమై పరిశోధనల నిమిత్తమై భద్రవరచుచున్నారు. చివరికి వేదముల నన్నింటిని నాంద్రీకరింపజేసి సమూలముగా ప్రచురించి యేవిధమైన లాభాపేక్షయేకాదు తాముపెట్టిన పెట్టుబడినైనను తిరిగి రాబట్టవలయునను దృష్టికూడ లేకుండ చాల తక్కువ వెలకు ప్రజలకందునట్లు చేయవలయునను సంకల్పముతో నీకృషికి సమకట్టినారు. ఇందుకు ప్రతిఫలముగానే యీ సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహితను ప్రకటించుచున్నారు. మొట్టమొదట నాలుగు సంపుటలలో ఈ ఋగ్వేద సంహితను ప్రకటించవలయునని నిర్ణయించుట జరిగినది. కాని నవమ దశమ మండలాలతో నాల్గవ సంపుటము దాదాపు 1700 పుటల బృహద్గ్రంథముగా రూపొందునని భావించియు డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్యగారు అష్టమాష్టకము గుహ్యష్టకమనియు నందులో ననేక రహస్యములు కోకొల్లలుగా నిండి నిబిడికృతమై యున్నవనియు నభిప్రాయపడిన మాట ననుసరించి యీ అష్టమాష్టకములోని వివిధ సూక్తములకు నాంధ్రమున నర్థాంతరములు డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారే వ్రాయుట ఉత్తమమని భావించినందువల్లను, సీ ఋగ్వేద సంహితను నయిదు సంపుటములుగ వెలువరించుటకు తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమువారు నిర్ణయించుట జరిగినది.

లోగడ ప్రథమ, ద్వితీయ మండలములతోనున్న ప్రథమ సంపుటము; తృతీయ, చతుర్థ, పంచమ, షష్ఠ మండలములతో నున్న ద్వితీయ సంపుటమును; సప్తమ, అష్టమ మండలములతో నున్న తృతీయ సంపుటమును; నవమ మండలముతోను దశమ మండలములోని ౧1వ సూక్తము వరకు-అనగా అష్టమాష్టకములోని తొలి అధ్యాయంతోను కలిపి చతుర్థ సంపుటముగాను వెలువడినవి. దశమ మండలములోని అష్టమాష్టకములోగల ద్వితీయాధ్యాయం మొదలు అష్టమాధ్యాయాంత్యం వరకునున్న అయిదవ సంపుటము యిప్పుడు వెలువడుచున్నది. ఈ అష్టమాష్టకంలోగల సమస్త సూక్త గతాలైన ఋక్కులన్నింటికిని అర్థాంతరములుగా బహుముఖమై పరమవైజ్ఞానిక రూపములైన విశేషములను డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారు దైవీయమైనత్యప్రతిబింబకాలుగా విరచించిరి. అందుకు డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారికి వేదవిజ్ఞాన శాస్త్ర సాహిత్య విజ్ఞానమండలి ఋణపడిన దనుటలో సందేహము లేదు.

ఈ సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహితను ప్రచురించినట్లే సమూల శ్రీమదాంధ్ర శుక్ల - కృష్ణ - యజుర్వేద సంహితలను, సమూల శ్రీమదాంధ్ర సామవేద కౌఠుమ - జైమిని - రాణాయనీయ శాఖ సంహితలను కూడ ప్రామాణిక గ్రంథములుగ ప్రకటించవలసిన అవసరము యెంతయు కలదు. ఏవో చిన్న చిన్న భాగములు తప్ప అథర్వ వేదము యంతవరకును మూల గ్రంథమే ముద్రితము కాలేదు. దాదాపు పదునైదు సంవత్సరములకు పూర్వము ఒరిస్సా రాష్ట్రములో ఒక అథర్వ వేద లిఖిత ప్రతి లభ్యమైనట్లు పత్రికలలో వార్త వచ్చినది. ఈ లిఖితప్రతి ఒరిస్సా ప్రభుత్వ ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారములో భద్రపరుపబడి వున్నది. దీని నాంద్రీకరింపజేసి అముద్రితముగనున్న మూల గ్రంథముతోపాటు ముద్రించి ప్రకటించవలసిన అవసర మెంతేని కలదు. తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమువారు యీ కర్తవ్య నిర్వహణలో కృతార్థులై విజయవంతులు కాగలరని హృదయపూర్వకముగా నాశించుచున్నాను.

9-మోఢీలాల్ నెహ్రూ మార్గ్

కొత్త ఢిల్లీ.

ఇట్లు

పి. వి. నరసింహారావు

విదేశాంగశాఖామంత్రి

భారత ప్రభుత్వం.

సాహిత్య విజ్ఞాన సౌరభేయి
విమర్శనాక్షీరార్థవ రాజహంస

బహుభాషాకోవిద
శ్రీ పి. వి. నరసింహారావు
భారత విదేశాంగశాఖామంత్రి

లైన “ఖిల” మంత్ర సూక్తాలను డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారు అనేక తాళవత్రి గ్రంథాలు పరిశోధించి తొలిసారిగా ఋగ్వేదంలో యే యే మంత్ర సూక్తాలు యే యే ప్రదేశాలలో ఉండాలో అక్కడ కలిపి మూల ఋగ్వేదాన్ని సుసమగ్రం చేశారు. శ్రీనేమానివారు అనువదించకుండా విడిచిన అనేక ఋక్కులను, సూక్తాలను, అష్టమాష్టకములోని సప్తమాధ్యాయ శేషభాగమును, అష్టమాధ్యాయమును అసాధారణంగా అనువదించి పూరించారు. వృధమ, ద్వితీయ, తృతీయ సంపుటా లలో డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారు అనేక వేద విజ్ఞాన విషయాలు తెలియజేశారు. ప్రత్యేకించి చతుర్థ సంపుటంలో అష్టమాష్టకంలోని వృధమాధ్యాయంలో గల “ఆరోదసీ అపృణాదోత” అన్న మంత్రమును పురస్కరించుకొని సృష్టి సిద్ధాంతముతో సహా బహుముఖమైన విజ్ఞాన విషయాలను అగాధమైన పరిశోధనలతో లోకంముందు వుంచారు. అష్ట మాష్టకం ఆత్యంతనిగూఢవిజ్ఞాన విషయాలతో నిండివున్నదని డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారు నిరూపించుతూ యీ అష్ట కంలోని మంత్రా లన్నింటికీ ఆత్యంత విజ్ఞానాత్మకమైన రెండు అర్థాలను ప్రతిబింబిస్తూ అమేయమైన కవితాధారతో వివిధ పద్యాలు విరచించారు. అష్టమాష్టకంలోని ద్వితీయాధ్యాయంతో ప్రారంభమై అష్టమాధ్యాయంతో ముగిసిన ఈ “సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత” అయిదవ సంపుటం అశేష విషయాలతో కవి పండిత వైజ్ఞానిక ప్రపంచ మునకుజ్ఞాన విజ్ఞానాల భిక్ష పెట్టుననడంలో సందేహంలేదు.

శ్రీనేమానివారు తమ “శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత”ను ఆంధ్రదేశంలోవున్న ఆంధ్రులకు అంకితం యిస్తూ వ్రాసిన పద్యాలలోని రెండవ పద్యంలో

“....మా ఆంధ్రదేశంబుఁనందుఁ గల్గు, నూతన సుశక్తి పుత్తుఁడు పూత మతిని

నన్నుఁ దనియింపఁజేయుచున్నాఁడు తెనుఁగు, వేదమును నాదరింపఁడే! వేయిపాళ్ళు”

అని తమ గ్రంథభవిష్యత్తు తమకు ముందుగా తెలిసినట్లే విరచించిన విధంగా “నూతన సుశక్తి పుత్తు”డైన డాక్టర్ గోపాలకృష్ణయ్యగారి అతివచిత్రమైన మేధాసంపదతో నూటికినూరుపాళ్లేకాదు వేయిపాళ్లు యీ గ్రంథం సురక్షితమై సుసమగ్రమై సమూలమై సుపరిష్కృతమై తెలుగువారి ఇలవేల్పున ఏడుకొండలవాని కరుణాకటాక్షాలతో అఖిలాంధ్రా వళికి అంకితంగా వెలుగు చూడడం మహాదృఢమైన విషయం.

ఆర్ష విజ్ఞానానికి ఆత్యంత ప్రాధాన్యము నిచ్చి దాన్ని ప్రజలలోనికి తీసికొని వెళ్ళడానికై తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములవారు అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో చేస్తున్న బహుముఖమైన సేవలతో దైవీయమైన పవిత్ర కార్యక్రమాలకు సార్థకత లభిస్తున్నది. అందుకు తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం అధికారులను హృదయపూర్వకంగా అభినందిస్తున్నాను.

హైదరాబాదు

18-2-1989

కోళ్ళ అప్పల నాయుడు

దేవాదాయ ధర్మాదాయ శాఖామాత్యులు

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం

కావ్యతీర్థ
శ్రీ నేమాని వేంకట నరసింహశాస్త్రి

బ్రహ్మరి
వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష
డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య
“కళా-ప్రహర”

మంధుర స్మృతి!

బ్రహ్మర్షి
వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష
డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య
“కళా-ప్రపూర్ణ”

“అఖిలాంబ”-“విశ్వనాథయ్య”ల కావిర్భవించియు
“ముత్తులక్ష్మి”-“నటరాజన్”నా నలరు నమ్మమ్మ తాతలకు
దత్త పుత్రుం డెచుఁ దనరు“ఎన్. రమేశన్”
“త్రిపురసుందరి” సతిగఁ దేజరిల “సిద్ధార్థ”-
“అనంద్”-“ఆదిత్య”-“జయేందుర్” లలరఁబుత్తులుగాఁగ
దేవ దేవుని పూజ దివ్యమ్ముగాఁ జేసి
ఆర్షవిజ్ఞానమ్ము నొదలన్ దాల్చుచున్
ధన్యుడయ్యెను నన్నె దైవమ్ముగాఁ దలఁచె ॥

వేదవిజ్ఞానంపు వెలుఁగులన్ జూపుచున్
ఆ దివ్య దైవాల అతిలోక శక్తులన్
ఋషుల మార్గాలలోఁ గృషి చేసి పయనించు
నా పరిశోధనా నవ్య పథాఽఽవశులు
అద్భుతావహము లని అమృతాత్ముడ నని
ఆత్మలో నానంద మంది “రమేశన్”
“వేదవిజ్ఞానాల విమల రూపములైన
మీ పరిశోధనల్ మిన్నంటి వెల్లఁగా
వేద చతుష్టయము విలసిల్లవలయు” నని
ప్రత్యవాయము లేని సత్యవాక్యమ్ముగా
నన్ను వేఁడుచు దివ్య నర నారాయణ
హృదయుడై ఋషి వదగుడై తనరారె ॥

ఆ॥ వె॥ శాసనాలలోనఁ జారిత్రకరతుల
స్థూపముల నపూర్వ దీపము లగు
శతశతాబ్దగతులఁ జక్క-ని శిల్పాల
శోధనము లొసఁగె నగాధముగను ॥

క॥ ఘనమౌ నజయ్య శక్తుల
ననంత వేద పురుషుడగు నవతరణ మొఱు
దిన దివ్యదేవ రూపుడ
నని నా కీ వేద మొసఁగి అమరుం డయ్యెన్ .

దివ్యదీప్తి!

బ్రహ్మ
వాక్య
డాక్టర్ వడమూరి
"కళా"

అ॥ వె॥ "దేవినేని" వంశ దివ్య సంజాతుడౌ
"సీతారామ" యాఖ్య శీతకరుడు
తిరుమల తిరుపతి సుదేవశ పాలనా
ధ్యక్షుఁ డయ్యె ధర్మయజ్ఞ మహిమ ॥

శ్రీదేవీవిషమవృత్తము॥

"వేంకటామయ-అన్నపూర్ణ" లకు విశ్వేదేవ సందీప్తి షే
మంకారిత్వ మనంతరూపగతి ధీమాహాత్మ్య మొంకారమై
అంకమై "శశిరేఖ" ధర్మనతి సౌహార్దాఽఽత్మతన్ నిల్వఁగా
"వేంకటావు" సుపుత్రుఁడై "విజయ" తో విజ్ఞానులన్ వైద్యుఁడై
శ్రీంకారాతి సుపుత్రియై సిరులమై "శ్రీదేవి-కోటిశ్వరుం"
డంకాంకాంక గణాంక సనాథనాథలన్ నన్యోఽన్యత్వ మొప్పార నా
టంకం బేమియు లేక అజయుఁడై వెలుఁగు "సీతారామ" యాఖ్యుం డిలన్ ॥

ఆర్షశ్రీవిషమవృత్తము॥

ఆర్షవిజ్ఞానమ్ము నౌదలన్ దాల్చుచున్ - గర్వణార్థిక మహాగణక పరిక్షకుఁడై
వర్షిత సద్భక్తి భావ సద్భదయతఁ బ్ర - కర్షతన్ వర్షిల్లుఁ గాల్చు "సీతారామయ" ॥

రామశ్రీవిషమవృత్తము॥

హృచ్చిన్మయానంద మొప్పారఁగా నిత్య - సచ్చిదాత్మీయతలు సత్య సేవ్యమ్ములై
నిచ్చలున్ వర్తిల్ల నెగడొందు "దేవినేని" - సచ్చరితవంశ్యుండు చాగు "సీతారామయ"

అష్టపదకందము॥

ప్రాచీనమ్మా భారత - ధీచరితశ్రీ సుసంస్కృతికి మహితపు ట
ర్వాచీనమ్మా విజ్ఞత - సేచన మొనరించుచుండు "సీతారామ"
య్యాచార్యుండో అనఁగా - వీచఁగఁ బ్రాణాఽనిలములు విపులాంధోర్విన్
తూచా తప్పక వాక్కుల - నాచరణమ్ముందు నిలుపు నమృతహృదయుఁడై ॥

మాతామహుఁ డంచుఁ జేతావనిగఁ "బ్రహ్మీణ్"
మా పితామహుఁ డంచు మహితగతి "జయరామ్"
బహుముఖాఽభ్యుదయాలఁ బ్రపంచమున వెల్గ
మనుమలై వంశాల మహిత గతి నిల్పఁగా
"సీతారామయ్య" సచ్చిదానందుఁడై నిల్చు ॥

అష్టపదకందము॥

ఇల్లును నొళ్ళును నుల్లము - మళ్ళిన వయసునఁ బవిత్ర మాన్యము లొచున్
గుళ్ళుగ "సీతారామయ" - యెల్ల లెనయనట్టి విశ్వ హృద్ దేవశమై
కల్లయుఁ గపటము లేకయె - చిల్లలిత సమూలమైన శ్రీమద్ బుగ్గే
దోల్లనితమై ఆంధ్రము - వెల్లివిటియ దివ్య దీక్ష నిర్వర్తించెన్ ॥

శ్రీ దేవినేని సీతారామయ్య

అధ్యక్షులు :

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల

ధర్మక్షేత్ర మండలి

శ్రీ చింతలపాటి వేంకటపతిరాజు ఐ.ఎస్.

కార్యనిర్వాహణాధికారి-

సభ్యులు-కార్యదర్శి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల

ధర్మకర్తలమండలి

విజయపతాక!

బ్రహ్మర్షి
వాఙ్మయమహాధ్యక్ష
డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య
“కళా-ప్రపూర్ణ”

ఉ॥ చింతలపాటి వంశజుఁ డశేష విశేష మహాసేవనా
శాంత గభీర సజ్జనుఁడు చాలగ నేర్మియు నోర్మియున్ జనా
క్రాంత నితాంత దేవళములన్ బ్రభు సేవల పాలనాదక్షతన్
జింతలు లేని రీతిఁ బరిశీలనఁజేయుచు నేలుచుండెడున్ ॥

క॥ అంతర్గతి నాత్మీయత
నెంతేని మదీయమైతిని నెనసిన చెలుఁడె
“మంతెన తిరువతిరాజు”కు
దాంతుఁడు జామాతగాఁగఁ దగవరియయ్యెన్ ॥

చ॥ చటుల మహావిభూతిమయ షాత్రిత శైత్యత సత్య మౌచు “వేం
కటపతిరాజు” చంద్రుఁడయి క్రాల “సుభద్ర”యె భద్రపత్నిగా
నటు నిటు రెండు వంశములు నాత్మ పవిత్రత మైఁ దరించఁగా
నిటలమునన్ అదృష్ట గణనీయ సురేఖను బ్రహ్మ వ్రాసెలే! ॥

తే॥గీ॥ భవ్య భవ పుణ్య ఫలముగ వరలు “సుబ్బ
రాజు-బుచ్చివెంకాయమ్మ”ల ప్రియ సుతుఁడు
తిరుమల తిరువతి సుదివ్య దేవళముల
కార్య నిర్వహణపు టధికారి యౌచుఁ
గ్రాలు “చింతలపాటి వేంకటపతి” సుత
“గౌరిగాయత్రి”గా వెల్ల జ్ఞానరతులఁ
బరఁగ “నాశ్లేషవర్మ”గా సత్ప్రభల సుతుఁడు
తోడునీడగను “సుభద్ర” యేడుగడగ
వరలు నాంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ “ప్రధాన
కార్యదర్శి”గ సత్కీర్తి గన్న మామ
“యం.టి. రాజు”కు దీటుగా దంట యౌచు
వేంకటేశుం డొసంగు నభీప్సితముల ॥

అష్టపదకందము॥

సహన మ్మొక శాక్తేయపు
మహనీయ విశాల శుభ్ర మాహాత్మ్యముగా
నహరహము వెంట నంటఁగ
నిహవరముల “వేంకటపతి” నెల్లఁడు కావన్
గహన సురూప మౌచును
నహస్సు రాత్రిమయ కాల యజ్ఞగతుల మడ్
విహితమ్మౌ ఋగ్వేదము
మహితమ్ముగ వెల్వరించు మాన్యుం డయ్యెన్ ॥

అభినందన!

బ్రహ్మర్షి
వాఙ్మయమహాధ్యక్ష
డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య
“కళా-ప్రపూర్ణ”

క॥ “తుమ్మల” వంశీకుండై
పెమ్మెగ సుబ్బయ్య కృష్ణ వేణుల సుతుడై
చిమ్మిన స్వచ్ఛశితుండౌ
ముమ్మూర్తుల మహిత రామమోహనరావే! ॥

శా॥ ఎండోమెంటు కమీషనర్ గ జగ నెం
తే దివ్య దేవాలయాల్
నిండన్ గుండెలఁ బ్రాక్తనంపుఁ బ్రతిభన్
దీప్తిన్ బ్రవర్ణిలైలే!
దండాల్ పెట్టుచు ధర్మ పత్నిగను “ర
త్నాబాయి” వర్తిల్లఁగన్
మెండౌ నంతతి విద్యలన్ విహితమై
మేల్ మేటి ధన్య మ్మగున్ ॥

తే॥గీ॥ శ్రీమహాశ్వేత రూపము చెలఁగు రీతి
నతి పవిత్ర హృదయమున ఆస్తికుడయి
దైవకృప నున్నతంపు సుస్థాన మొందె
రామమోహనుఁ డత్యవిరామ కృషుల
రాష్ట్రమునఁ బరిశ్రమల డైరక్టరగుచు
సేవ లొనరించు నిరతమ్ము సిరులు నిండ ॥

ఆ॥వె॥ వరఁగు “రామలక్ష్మి” - వరలు “కృష్ణారెడ్డి”
తల్లిదండ్రు లొచుఁ దనరఁ బుట్టి
“జంకి బాపురెడ్డి” సాహిత్య సౌహిత్య
పరుఁడు గాఁగఁ గీర్తి వడసినాఁడు ॥

క॥ “రాజేశ్వరి” సహచరిగా
భ్రాజిత జీవనపు ధర్మ భాగస్వామ్యం
బోజోగుణ రూపగ రా
రాజితుడై బాపురెడ్డి రాణించు సదా! ॥

క॥ ఉన్నత విద్యలు చదివియు
నెన్న విదేశమ్ముల బహుకృతి సత్కారాల్
చెన్నొందంగ నపార్థుల
మిన్నంటెను బ్రభుతలో కమీషన రగుచున్ ॥

క॥ మధురములౌ సుకవితల వి
విధములుగ వెలయఁగఁ జేసి ద్విగుణాఽన్విత
ప్రథ వెలుఁగ బాపురెడ్డి వి
తథ రహితుండై వరలును ధన్యాత్ముండై ॥

శ్రీ తుమ్మల రామమోహనరావు ఐ. ఏ. ఎస్.

కమీషనర్ :

దేవాదాయ ధర్మాదాయశాఖ-ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం.

సభ్యులు :

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల

ధర్మకర్తల మండలి

13-2-1988 వరకు

“కవిరాజ శిఖామణి”

డాక్టర్ జె. బాపురెడ్డి ఐ. ఏ. ఎస్.

కమీషనర్ :

దేవాదాయ ధర్మాదాయశాఖ-ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం.

సభ్యులు :

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల

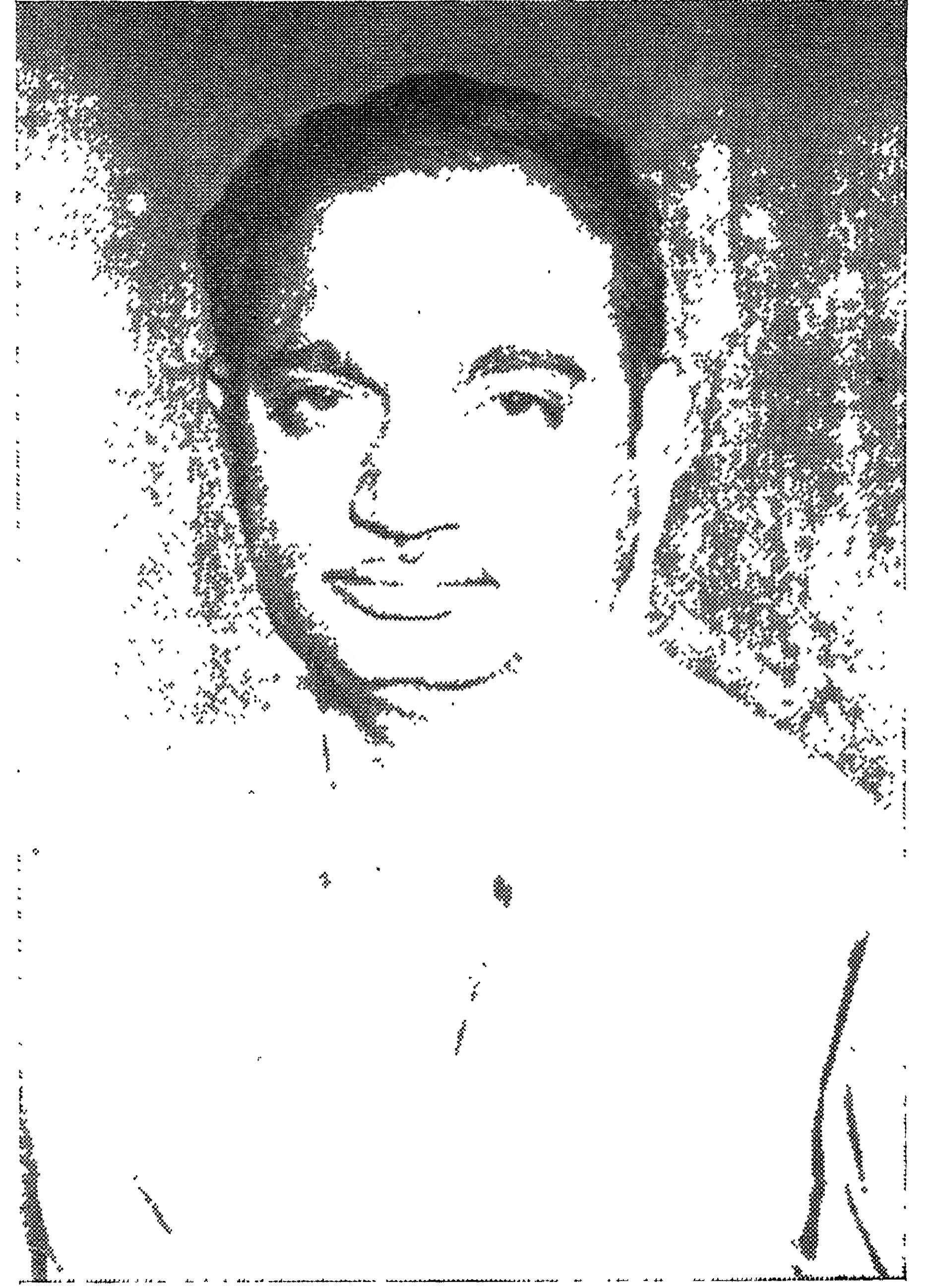
ధర్మకర్తల మండలి

13-2-1988 నుంచి

5-6-1989 వరకు

శ్రీ సి. ఆనందరావు
 న్యాయ వ్యవహారాలు-
 వాణిజ్యపన్నులశాఖామంత్రి
 సభ్యులు :
 తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల
 ధర్మకర్తల మండలి
 15-2-1989 వరకు

శ్రీ జి. నాగిరెడ్డి
 చిన్నతరహా సీటిపారుదల-
 చేనేతపరిశ్రమలశాఖామంత్రి
 సభ్యులు :
 తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల
 ధర్మకర్తల మండలి
 15-2-1989 వరకు

ఓరు మ ల తిరు వ తి దే వ స్థా న ము ల ధ ర్మ క ర్త ల మ ం డ లి స భ్యు లు

శ్రీ ఎస్. ఆర్. లక్ష్మీనారాయణ

శ్రీ సి. ప్రభాకర రెడ్డి ఎమ్.ఎల్.ఎ.

శ్రీ బి. రామచంద్రరాజు

శ్రీ ఉండు కృష్ణారావు ఎమ్.ఎల్.ఎ.

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల ధర్మకర్తలమండలి సభ్యులు

డాక్టర్ ఎన్. దేవనాథన్

శ్రీమతి పరదా సరోజ ఎమ్.ఎల్.ఎ

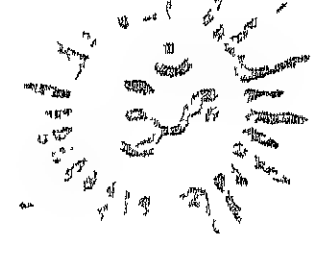
శ్రీ యల్.వి. రామయ్య

శ్రీ ఇసుకపల్లి లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల ధర్మకర్తల మండలి

1. శ్రీ దేవినేని సీతారామయ్య
అధ్యక్షులు
ఆబిడ్స్-హైదరాబాదు.
2. శ్రీ జె. బాపరెడ్డి, I.A.S.
కమీషనర్: దేవాదాయ-ధర్మాదాయశాఖ
ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం-హైదరాబాదు.
3. శ్రీ సి. హెచ్. వెంకటవతిరాజు, I.A.S
కార్యదర్శి-కార్యనిర్వహణాధికారి, తిరుపతి.
4. శ్రీ సి. హెచ్. ప్రభాకరరెడ్డి, M.L.A
పీఠేడు. చిత్తూరుజిల్లా.
5. శ్రీ జి. నాగిరెడ్డి
(శ్రీ నాగిరెడ్డిగారు 15-2-1989 తేదీన
ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ మంత్రివర్గంలో
చిన్నతరహా సీటిపొందుదల-జాతి శాఖల
మంత్రి అయ్యారు.)
6. శ్రీ సి. ఆనందరావు
(శ్రీ ఆనందరావుగారు 15-2-1989 తేదీన
ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ మంత్రివర్గంలో
న్యాయ-వాణిజ్య పన్నుల శాఖల
మంత్రి అయ్యారు.)
7. శ్రీ ఐ. ఎల్. ఎన్. శాస్త్రి. అడ్వోకేటు
గగనమహల్ రోడ్, దోమలగూడ, హైదరాబాదు.
8. డాక్టర్ ఎన్. దేవానాదన్
10. డాక్టర్ రంగాచారి రోడ్,
మైలాపూర్-మద్రాసు-4
9. శ్రీ బి. రామచంద్రరాజు
తిరుమల. 517504
10. శ్రీ ఉండు కృష్ణారావు, M.L.A.
మంచికోడేరు. తూర్పుగోదావరి జిల్లా.
11. శ్రీమతి వరదా సరోజ, M.L.A.
అనంతపల్లి స్ట్రీట్, శ్రీకాకుళం
12. శ్రీ ఎస్. ఆర్. లక్ష్మీనారాయణ
198/1-చిక్కన్నగార్డెన్,
చామరాజ్ పేట్, బెంగళూరు-18
13. శ్రీ ఎల్. వి. రామయ్య
2-తాతా ముత్తయ్యప్పన్ స్ట్రీట్,
మద్రాసు-600 001

ప్రవచనాలు
శ్రీ మహానాథ బ్రహ్మగిర్విద సంహిత

ఈ ఐదవ సంపుటము

బ్రహ్మరి

నాథులచేరి వచనాధ్యక్ష

“కళా-ప్రపూర్ణ”

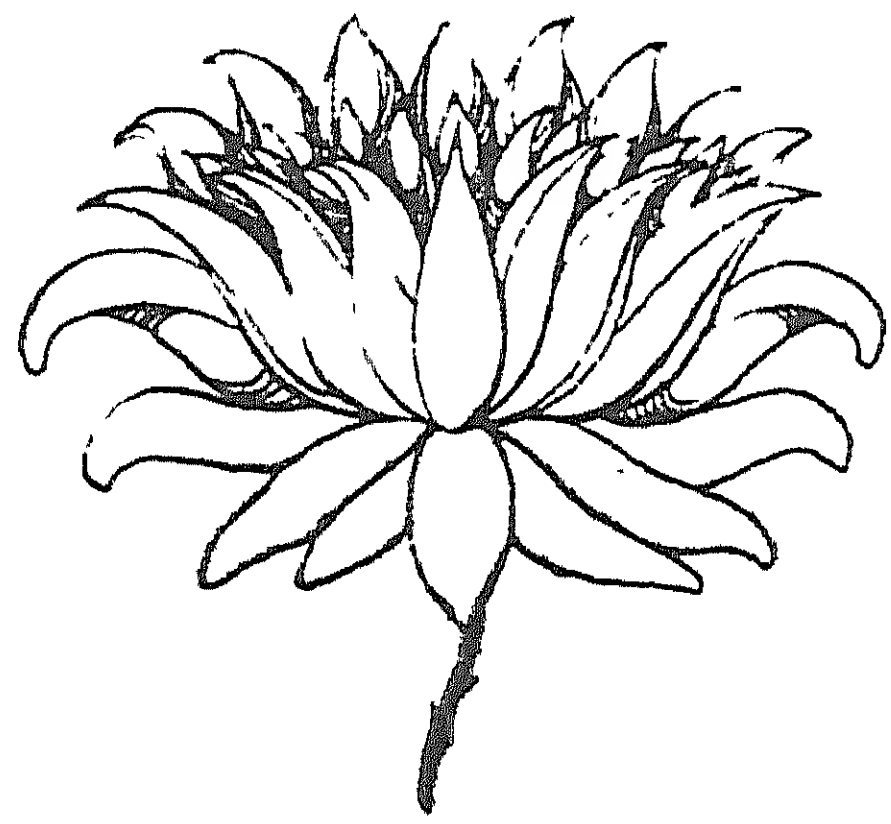
డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్యగారి

షష్ఠ్యబ్ద పూర్తి

“విభవ” నామ సంవత్సర

జ్యేష్ఠమాస

ఆర్షవిజ్ఞానాభిమాని

ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతి ప్రతినిధి

శాంతి అభ్యుదయ సత్య ధర్మ సౌజన్యమూర్తి

ఆర్థిక గణాంక విశేష పరీక్షక మహామేధావి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల

ధర్మ కర్తలమండలి

అధ్యక్షులు

శ్రీ దేవినేని సీతారామయ్యగారి

సమాదరణతో

సమూల

శ్రీమదాంధ్ర బుద్ధగ్వేద సంహిత

ఈ ఐదవ సంపుటము

ఆవిష్కృతము

★

ఆశీస్సు!

బ్రహ్మర్షి

వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష

డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

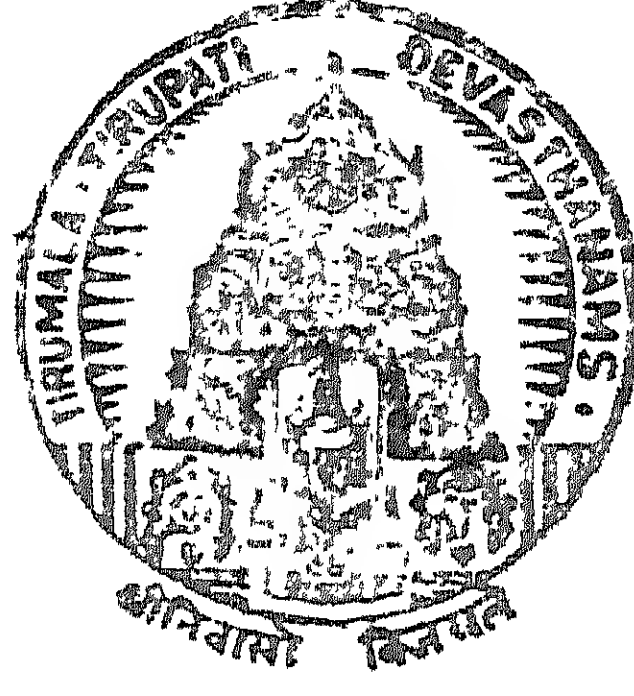
“కళా-వ్రహ్మర్షి”

౧

ఉద్యోగ విధి యన్న ఊసునే మరచుచున్
రాత్రింబవళ్ళు విశ్రాంతి లేకుండంగ
ఈ “సమూల శ్రమదాంధ్ర బుగ్వేద సంహిత”
అవతరించుటలోన అహరహము దీక్షన్
సంస్కృతాంధ్రాల సునంపన్న పాండితీ
గరిమ మీఱగ నిత్య గవేషణా కృషితోఁ
బరిశ్రమించిన నా వ్రథమ సుత “జయశ్రీ”
“అట్లూరి” వంశజుఁడు అనురాగపూర్ణుండు
“సత్యనారాయణ” సహకరింపఁగఁ బతిగ
మూడేండ్లు నిండకయే ఆడుచున్ బాడుచున్
బహుముఖ విషయాలఁ బ్రజ్ఞలన్ జూపుచున్
మాటలన్ మార్పుచున్ మంచి కవితల నల్లు
చిన్నారి “శ్రీగౌరి” సిరిగాఁగఁ జెన్నొంద-
నా అర్థాంగి “శశికళ” నానావిధాల శ్రమించి
సంస్కృతాంధ్రామృత సాహిత్య గగనాన
దినమణిగ శశికళగఁ దేజరిల్లుచును
నిర్గుణ నిరాకార నిరంజన నిర్వికల్పమా
నా పరంజ్యోతిసే అర్చనల్ చేసిరి
అమృత రూపమ్మౌచు నమరదీపమై స
దేవ వేదము దివ్య దీప్తులన్ వెల్లఁగా॥

౨

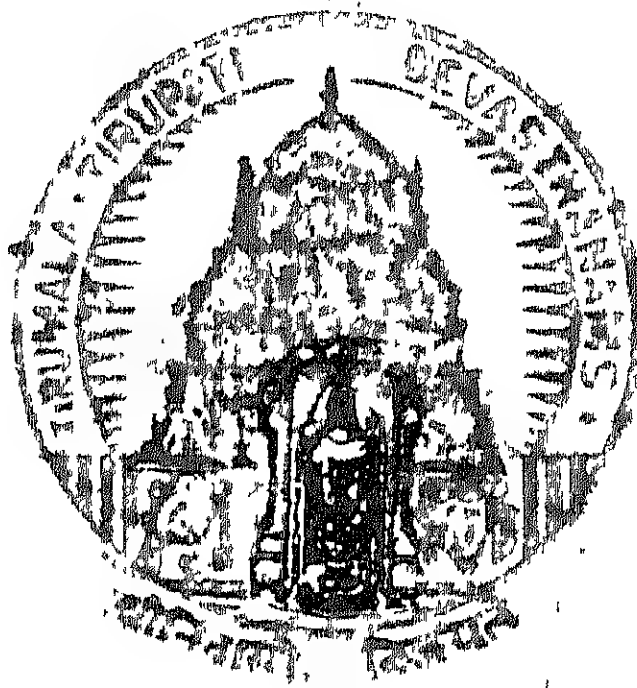
ఋగ్వేద సంహిత కృషి నొనర్పంగ
ఉద్యోగ మని యేమియున్ లేకపోయినన్
దేవదేవుని పాద దివ్యభక్తిని మించి
సంస్కృత సాహిత్య స్వరూప “సత్యశ్రీ”
విదుషీమణి నా ద్వితీయ పుత్రికయు
ధర్మవత్నిగ “రాధ” తగు నా తొలి సుతుఁడు
సరదాగ గేయాల సహజ కవితల నల్లు
సతము “శివరామకృష్ణ సత్యమహాఫణి”
“శ్రీనిధి” సంపదగఁ జెల్వొంది వర్ణిల్లఁ-
గవితలున్ వ్యాసాలు నవిరళమ్ముగ వ్రాయు
నా ద్వితీయసుతుఁడు నవ రచయితగా
వరలు “(వేంకటరమణ హరిహర) రాజఫణి”
విసుగు విరామాలు నన లేమియున్ లేక
వ్రతిఫలాఽపేక్ష లేపాటియున్ లేకుండ
అవసర సమయాల ననుదినమ్మును నాకు
సకల విధాలుగా సహకరించిరి గాన
దీర్ఘాఽఽయురారోగ్య దివ్య సౌభాగ్యాలు!
భోగ భాగ్యాఽఽవశులు పొలుపొంద సర్వదా!
ఆందరిన్ బ్రోచుతన్ అమృత కృపాదృష్టి
నఖిలేశ్వరుండైన ఆ దేవదేవుండు ॥

సమూల శ్రీమదాంధ్ర బుగ్వేద సంహిత

ఐదవ సంపుటము

10 వ మండలము

పరిశీలనము - పరిష్కరణము

బ్రహ్మర్షి

వాఙ్మయ మహాధర్మి

డాక్టర్ వడ్లవూడి గోపాలకృష్ణయ్య

“కళా-ప్రపూర్ణ”

★

ఆంధ్రానువాదము

కావ్యతీర్థ

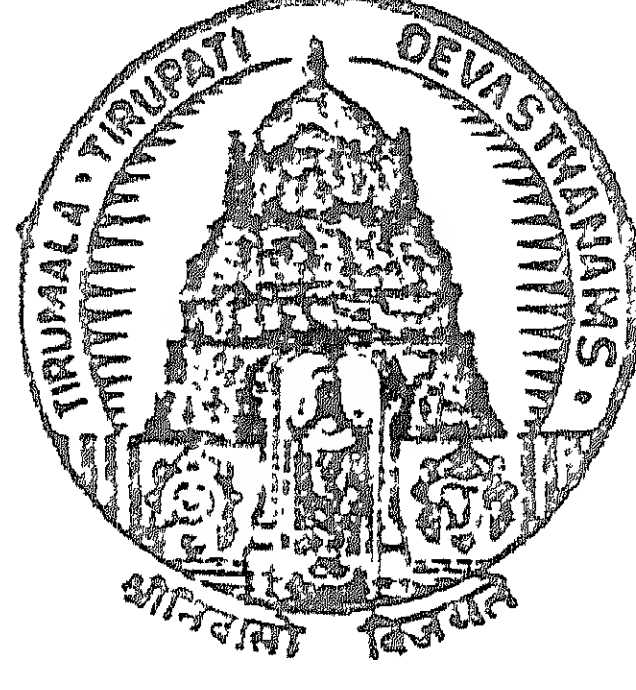
శ్రీ నేమాని వేంకట సరసింహాశాస్త్రి

బ్రహ్మర్షి

వాఙ్మయ మహాధర్మి

డాక్టర్ వడ్లవూడి గోపాలకృష్ణయ్య

“కళా-ప్రపూర్ణ”

శ్రీమదాంధ్ర బుంగ్వేద సహిత

అంకితము

ఆంధ్రులకు

కావ్యతీర్థ

నేమాని వేంకట నరసింహశాస్త్రి

బ్రహ్మర్షి

వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష

డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

“కళా-ప్రపూర్ణ”

1

- సీ॥ ఐతరేయ బ్రాహ్మణాది వర్ణిత వైభవోపేత దేశమై యుండె నెద్ది ?
 రాజనరేంద్ర సంపూజిత పద నన్నయ కవి భూషిత మాచు నమరె నెద్ది ?
 కృష్ణరాయని పేరఁ గృతులు రచించిన కవ్యష్టకముతోడఁ గాగ్రె నెద్ది ?
 కావ్య నిర్మాణ సంకల్పన చణులైన కవివతంసులనెల్లఁ గలిగె నెద్ది ?
- గీ॥ యఖిల జనులకుఁ గొత్త దైనట్టి శక్తిఁ, బుట్టఁజేసిన గ్రంథముల్ పొందె నెద్ది ?
 యట్టి మా యాంధ్రదేశమునందుఁ గలుఁగు, నాంద్రులకు దీని నర్పింతు నంకితముగ ॥

2

- సీ॥ రాజరాజ నరేంద్ర తేజః ప్రసక్తి చే నన్నయ పణతులు మున్నె వెలిగె
 శ్రీరామ మహిమంబుచేతఁ బోతనమంత్ర బాగవతం బిలఁ బాదుకొనియెఁ
 గృష్ణరాయనివల్లఁ గీర్తి గాంచిన పెద్దనాదుల కృతు లెల్ల నతిశయించెఁ
 గడు రెడ్ల సంపద కలిమిచేఁ దెనున శ్రీనాథ కావ్యంబు శ్రీలు గాంచె
- గీ॥ నట్లు మా యాంధ్ర దేశంబునందుఁ గలు, నూతన సుశక్తి పుత్తుఁడు పూతమతిని
 నన్నుఁ దనియింపఁజేయుచున్నాఁడు తెనుఁగు, వేదమును సాదరింపఁడే! వేయి పాళ్ళు ॥

కావ్యతీర్థ

నేమాని వేంకట నరసింహశాస్త్రి

ఆ॥ వె॥ దేవ వేద వేద దేవైక్యమై వెల్లు, వేద మనువదింప వాద మగునె ?

శబ్ద మనువదించు శబ్ద శక్తుల నెవ్వ, డనువదించునోయి ! యచ్చుత గతిని ॥

సీ॥ ప్రభవించి వేలేళ్ళు విభవమ్ముతో నుండి శుక్ల శక్తిని మహాశోభ నొంది
యల ప్రమదౌత్యము లలరార సృజన శక్త్యతివిపుల గతి సహస్ర వత్స
రాశు లెన్నెన్నియో : యధిగమింపగఁ బృథ్విపైఁ బ్రజోత్పత్తి సుప్రాభవముగ
నా పైని నాంగిరుఁ డవతరించుచు నాంధ్రజాతికి మూల మై చదలు నంట
గీ॥ వేద విద్య విస్తృతి దీప్త విమల శక్తి, దీర్ఘ తముఁ డాదిగ మును లుదీర్ణతగను
నాంధ్రులకును మత్సర సుకృతాంధ్రదేవ, వద్య పారిజాతాల నర్పణ మొనర్తు ॥

బ్రహ్మర్షి

వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష

డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

“కళా-ప్రపూర్ణ”

సమూల శ్రీమదాంధ్ర బుద్ధగేద సంహిత బుద్ధగేద-సంహితా

దశమం మండలమ్

అష్టమోఽష్టకః —ద్వితీయోఽధ్యాయః

సూక్తమ్ — 62

ఋషిః - నాభానేదిష్ఠో మానవః

దేవతా—విశ్వే దేవాః; 1-6-అంగిరసో వా; 8-11-సావర్ణేర్దానమ్

చందః—జగతీ; 1, 8, 9-అనుష్టుప్; (ప్రగాఢః-6-బృహతీ, 7-సతో బృహతీ);
10-గాయత్రీ; 11-త్రిష్టుప్

(1) యే యజ్ఞేన దక్షిణయా సమక్రా¹ ఇంద్రస్య సఖ్యమమృతత్వమానశ ।
తేభ్యో భద్రమంగిరసో వో² అస్తు ప్రతి గృభీత మానవం సుమేధసః ॥

636

(2) య³ ఉదాజన్ పితరో గోమయం వస్వతేనాభేంద్రన్ పరివత్సరే వలమ్ ।
దీర్ఘాయుత్వమంగిరసో వో² అస్తు ప్రతి గృభీత మానవం సుమేధసః ॥

637

(3) య⁴ ఋతేన సూర్యమారోహయన్ దివ్యప్రథయన్ పృథివీం మాతరం వి ।
సుప్రజాన్త్యమంగిరసో వో² అస్తు ప్రతి గృభీత మానవం సుమేధసః ॥

638

1. సమక్రాఽఇంద్రస్య, 2. వోఽఅస్తు, 3. యఽఉదాజన్. 4. యఽఋతేన. (ప్ర. ప్ర.)

(4) అ॒యం నా॑భా వద॑తి వ॒ల్ల వో॑ గృ॒హే దే॑వ పుత్రా॑¹ ఋష॑యస్తచ్చ॑ణోతన ।

సు॒బ్ర॒హ్మ॒ణ్యమంగి॑రసో వో² అస్తు॑ వృ॒తి గృ॑భీత మాన॑వం సు॒మేధ॑సః ॥

639

(5) వి॒రూపా॑సః³ ఇదృ॑షయస్త ఇ॒దగ్ధ॑మ్భిరవే॑వసః ।

తే⁴ అంగి॑రసః సూన॑వస్తే అగ్నేః॑ పరి జ॒జ్ఞిరే ॥

640

(6) యే⁵ అగ్నేః॑ పరి జ॒జ్ఞిరే వి॒రూపా॑సో ది॒వస్ప॑రి ।

నవ॑గ్వో ను దశ॑గ్వో⁶ అంగి॑రస్తమః స॒చా దే॑వేషు మంహ॑తే ॥

641

(7) ఇ॒న్ద్రేణ॑ య॒జా నిః సృ॑జస్త వా॒ఘతో వృ॑జం గోమ॑స్తమశ్వి॑నమ్ ।

సహ॑స్రం మే దద॑తో⁷ అష్ట॑కర్ణ్యః⁸ శ్ర॒వో దే॑వేష్వక॑త ॥

642

(8) పృ॑ సూనం జాయతామ॑యం మను॑స్తోక్తే॑వ రోహ॑తు ।

యః సహ॑స్రం శతా॑శ్వం సద్యో॑ దానాయ॑ మంహ॑తే ॥

643

(9) న తమ॑శ్నోతి కశ్చ॑న ది॒వః ఇ॒వ సా॑న్వారభ॑మ్ ।

సా॒వర్ణ్య॑స్య దక్షి॑ణా వి సి॒న్ధురి॑వ పప॑రథే ॥

644

1. పుత్రాఽఋషయ, 2. వోఽఅస్తు, 3. పాసఽఇదృషయస్తఽఇదగ్ధమ్భిరః, 4. తేఽఅంగిరసః సూనవస్తేఽఅగ్నేః,

5. యేఽఅగ్నేః, 6. దశగ్వోఽఅంగిరస్తమః, 7. దదతోఽఅష్ట, 8. దివఽఇవసా. (వృ. పృ.)

(10) ఉత దాసా పరి విషే స్మద్దీప్తి గో పరీణసా ।

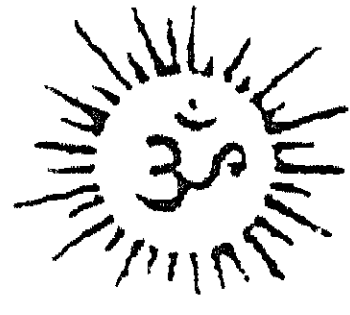
యదుస్తుర్వశ్చ మామహే ॥

645

(11) సహస్రదా గ్రామణీర్మా ిషన్మనుః సూర్యేణాస్య యతమానైతు దక్షిణా ।

సావర్ణేర్దేవాః పృ తిరన్త్రాయుర్యస్మిన్నశాన్తా¹ అసనామ వాజమ్ ॥

646

శ్రీమదాంధ్ర బుగ్వేద సంహిత

దశమ మండలము

అష్టమాష్టకము—ద్వి తీయాధ్యాయము

సూక్తము—62

ఋషి—నాభానేదిష్ఠః(డు)†

దేవత—1-6-విశ్వే దేవతలు, 7-వైశ్వదేవి, 8-11-సావర్ణమహాదానము‡

(1)*ఉ॥ హవ్యవిశేషదక్షిణల నందుచు మీరు మహేంద్రుని సఖ్యమున్
భవ్యతరంబుగాఁగ నివి భాసిలుచుం గడు దేవతాత్వమున్
నవ్యవిధిన్ వహించుచు మనంబునఁ దృప్తినిఁ బొందుచుంటచే¹
భవ్యము కల్గుఁగాక!² ననివారిత రీతిని మీకు³ దేవతల్: ॥

1414

1. శాన్తాఅసనామ (వృ.పృ.)

† నాభానేదిష్ఠః(డు, (వృ.పృ.పా. 15b సంఖ్య గల సంపుటములోఁగల ఋషి దేవతల పట్టికలోని పాఠము.)

‡ ఈ 62 వ సూక్తమునకు శ్రీమదాంధ్ర బుగ్వేదసంహిత వ్యాకృతప్రతి 13-వ సంపుటములోఁ బై విధముగాను, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతలపట్టికలో “విశ్వేదేవతలు, అగ్నికిరణములు, విశ్వేదేవతలు, సవర్ణి యౌదార్యము” దేవతలుగాను శ్రీ నేమానివారు చాసెరి.

* రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. బొందియుండుటచే, (తొ. పా.), 2. కల్లుగాక యనివారిత, (వృ.పృ.పా.), 3. మీకు నిచ్చులున్, (తొ. పా.).

*శీ॥ సర్వం గ్రహియించియున్నచో నన్నలారః
 కేసు యజ్ఞముఁ జేయంగఁబూనఁగలను
 కనుక నోయంగిరస్సులుః మనువునైన
 సర్వం పరిజేర్చుకొనుడు : సంవన్నలార : ॥

1415

2.3 *శీ॥ పణి వీతమా¹ చేసుధనమును గిరినుండి యంగిరసుల్ : మీర లందినారుః
 సంహార మైనట్టి సత్కాంతమున దేను హర్తను బలు మీర లడచినారుః
 సత్కృతాంతమైన సవనంబుచే దివిప్రేరకుండగు సూర్యుఁ బెట్టినారుః
 సవనాదు లొనరించి సర్వభూమిని మీరు సుప్రసిద్ధంబుగఁ జూపినారుః
 శీ॥ వీర్వమాయుస్సు మరి నదా తేజరిల్లు, సుప్రజయు మంగళంబునుఁ జూపు కర్మ
 కలుగుఁగావుతః మీ కిల వెలుగు మనువు, నైన నను సంగ్రహింపుఁడిః యార్యులారః ॥ 1416

4 *చ॥ సురవరపుత్రులారః యతినూక్ష్మమతుల్ ఋషివర్యులారః మీ
 సురుచిరగేహమందు శుభసూచక వాక్యము నుచ్చరింతు నా
 పరమవచస్సు మీరు బహుభంగుల వీనుల నాలకింపు² చీ
 స్థిరమగు జగ్గిహ్నవర్చనము³ జెందుచు నన్నుఁ బరిగ్రహింపుఁడి : ॥

1417

5, 6 *శీ॥ అంగిరోఋషివరు లధికరూపంబులఁ జెందినారలు తుష్టిఁ జెందినారు :
 ఘను లంగిరస్సులు గంభీరకర్మలఁ బొందినారలు కీర్తిఁ బొందినార
 అంగిరోఋషివరు లగ్నికిఁ బుత్రత్వ మొందినారు పృతిష్ఠ⁴ నొందినార
 అంగిరోమునివరు లగ్నివల్లన్ జన్మ మందినారు ప్రసిద్ధి నందినార
 శీ॥ లట్టి యగ్ని⁵ నవగ్వుఁ డొనట్టి యగ్ని, యిల దశగ్వుఁడుగన్ వెల్లి యెల్ల సురల
 తోడఁ గూడిన యా యగ్ని తుష్టి నాకు, ధనము నొనఁగుచున్నాడు ధర్మబుద్ధి ॥ 1418

(7) *చ॥ ఇలఁగల కర్మజాలము వహించెడు నంగిరసుల్ మహేంద్రుతోఁ
 జెలిమినిఁ బొంది⁶ యశ్వములఁ జెన్ను⁷ వహించెడు దేను సంతతిన్
 విలసితమౌ ధనంబు నతివిస్తృత కర్ణ పరిత గోవులం
 గలుగఁజేసి నాకుఁ గడు గౌరవముం గలిపింతుగా కొగిన్ ॥

1419

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. పణివీతమైనట్టి ధనమున ఘన యంగిరసుల్. (తొ. పా.), 2. నాలకింపుఁడి (తొ. పా.), 3. శ్రీఘ్రముబొందును
 సంగ్రహింపుడి, (తొ. పా.), 4. పృతిష్ఠ, (ప్రా.ప్ర.పా.), 5. లట్టియగ్ని, (ప్రా.ప్ర.పా.),
 6. జెలిమినిబూని, (తొ. పా.), 7. జెన్నుదొరంగని, (తొ. పా.).

(8)*గీ॥ ఎవ్వఁ డశ్వంబులన్ మరి యెవ్వఁ డాల
నీ ఋషికి దాన మొనఁగునో : యెలమి నట్టి
మనువు వృద్ధినిఁ గాంచును ఘనతవలన
జల సమాక్తిన్న బీజంబు చాడ్చున భువి ॥ 1420

(9)*గీ॥ దివి సముచ్చిత మైనట్టి తేజమునను
వెలుఁగు నాదిత్యు కైవడి వెలుఁగునట్టి
మనువు దానంబు నొనఁగెడు మాడ్కి నెవఁడు
దాన మీయంగఁగలవాఁడు ధరణియందు ॥ 1421

*గీ॥ అట్టి సావర్ణమనువు తా సందఁజేయు
దక్షిణయుఁ ¹బృథ్వీమీద నితాంత వ్యాప్త
మగుచు విలసిల్లు ²స్రవియించు తగిన సింధు
వవని విస్తీర్ణ మగుచుండునట్లు తలఁప ॥ 1422

(10)*గద్యము॥
కళ్యాణాదేశులు, బహుగవాదియుతులు ప్రేక్ష్యవత్స్థితులు నగు యదుతుర్భాష లనెడి
రాజర్షులు మనువు భోజనమునకుఁ బశువుల నొసంగిరి ॥ 1423

(11)*సీ॥ కమనీయ గో దాతగన్ గ్రాలు మనురాజు మమ్ముల హింసింపమానుగాక :
కర్మనేతల మమ్ముఁ గడు ధనంబున నతఁ డంచితంబుగనుఁ బూజించుఁగాక :
వాని దక్షిణ సూర్యుఁ బోని లోకత్రయమందుఁ బ్రసిద్ధమై యమరుఁగాక :
వాని కింద్రాదులు వలయు జీవనమును సదయచిత్తముల నిచ్చెదరుగాక :
గీ॥ యిట్టి మనురాజు చెంత మే మెల్లఁ
గర్మ ములనుఁ జేయుచు నత్యంత మోద మలర
సర్వ లక్షణ గోవుల³సంఘములను
బొందఁగల్గుదు మిప్పు డానంద మొప్ప ॥ 1424

*రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. బృథ్వీమీదను దరచు వ్యాప్త, (తా. పా.), 2. మగుచునుండెను, (తా.పా.), 3. గోవుల సకలవిధుల. (తా.పా.).

సూక్తము—62

ఋషి—నాభానేదిష్టుఁడు
దేవత—1-6-విశ్వే దేవతలు, 7-వైశ్వదేవి,
8-11-సావర్ణమహాదానము

అర్ధాంతరము—1

(1)†తే॥గీ॥ శత సహస్రాధిక సుయజ్ఞ సంవదలసు
నిందుఁ డే యజ్ఞమునఁ దృప్తి నెనయఁగలఁడొ :
అట్టి సద్యజ్ఞమున సఖ్య మంది యమర
శక్తుల ఋషి దేవానురక్త మగుత : ॥

1425

†తే॥గీ॥ అంగిరస శక్తి సృష్టిలో నాదృతమయి
సర్వ సర్వేశ శక్తుల సఫల మగుచు
సద్భుతావహ మేధా సహాయ మలర
మాసపులు మహా మానవ మాన్యుల గతి
వెల్ల స్వీకరింపుఁడు : ధన్య వినుతి మీఱ
నిత్య సత్యత వెలయంగ నిర్మలముగ ॥

1426

† (2) గోమాయ శక్తులను గోమయము తుంచ
గోవర్ధనము పగిది గోత్రమ్ము నిలువ
నాభి శక్తులు విపుల నవ్య రక్తుల మించ
నానా భువనములు నాగులై వెలయ
అతిలోక శక్తుల నతిదీర్ఘ మౌచు
నాయు రారోగ్యమ్ము నలరంగ నిలువ
నిత్యనూతన మైన నిండు మేధస్సుతో
నిత్యమై సత్యమై నిస్తుల వీర్యమై
విశ్వదేవుని విపుల విశ్వాత్మ మీరంగ
సశ్వరమై జనత అశ్వగా ధార్యమౌ
సర్వ లోకమ్ములున్ శర్వ మహమ్ములై
పర్వాశి పర్వ సఖర్వమ్ముగా నొప్పు
సన్మానముల మీరు సత్యసంధతతో
స్వీకరింపుఁడు : సదా సచ్చిదానందాశి ॥

1427

† రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

†(3) సూర్యుడే రథ మౌచ శోభ మీఱంగ

దివ్యమై నవ్యమై భవ్యమై వెలుగు :
 సత్య శక్తులె సృష్టి సృష్టలను నిలుపు :
 భూ భువన జాలాల భా భవ్య లోకాల
 బణ్వారములు లేని పుణ్యాళి లోకాళి
 ధన్యాళితో మాన్య జన్యాళితో లోల
 సద్గతులు చెలంగంగ దుర్గతులు తొలంగంగ
 స్వర్గ నిసర్గతల్ మార్గములై నిల్చు
 సన్మానముల మీరు సత్యసందతతో
 స్వీకరింపుడు : సదా సచ్చిదానందాళి ॥

1428

†(4) దేవ సంతతి నవ్య దివ్య శక్తులు మీఱ

శీతలోష్ణాదులు విశీర్ణత వెలయ
 మూలమై ధామమై ఆలవాలమ్మై
 కాలమై నాభమై మాల జాలమ్మై
 అబ్దమై శబ్దమై బుద్బుదము కాక
 నిశ్శబ్ద శక్తులే నిగ్రహింపంగ
 అబ్రహ్మ కుబ్రహ్మ దుర్బ్రహ్మ కాక
 సుబ్రహ్మలై వెల్ల సూర్యాంగిరసులు
 సన్మానముల మీరు సత్యసందతతో
 స్వీకరింపుడు : సదా సచ్చిదానందాళి ॥

1429

(5)†క॥ నానావిధ రూపముల

జ్ఞానావృతమై గభీర కాలాంతకమై
 మానితు లగు నాంగిరసులు
 ప్రాణములై వెలయుచుందు ప్రావృట్చక్రిన్ ॥

1430

(6)†క॥ దశదిశలను బునబున మని

వశరహితగతి మెయి సన్ని బహు రూపాళిన్
 సశరీర సగుణ సవికా
 ర శక్తు లెనయుదు రంగిరస్సులు వెలుచన్ ॥

1431

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) ఇంద్రునితో సహా సాంద్రశక్తులు వెలయ
 సర్వ లోకాలలో సత్కాంతి పుంజాల
 వేలాదిగా వెల్లు విపులాష్టవసువుల
 మూల్య మమూల్యమై మూలమై నిలువ
 ధరియించి భరియించి వరియించి మించు
 విశ్వదేవత లౌచ శాశ్వత గతిగ
 నశ్వరమై శక్తు లనశ్వరమౌచు
 విశ్వాత్మగా నిల్చు శ్రీ విష్ణుమాయగా ॥ 1432

†(8) సృష్టి సద్యోజాత పిష్ట పేషణ లోక
 శత సహస్రమౌ తేజ శక్తు లెనయంగ
 నిత్యమ్ము జనియించు సత్యవరత్వాన
 రాగానురాగాల రాగ రంజిత మౌసు ॥ 1433

†(9) దివ్య శక్తిగ వెల్లు దేదీవ్యమానమై
 వెల్లుచున్ జీకట్ల వేకార్చి పోకార్చి
 సూర్యకాంతిని మించు నార్యకాంతుల సౌరు
 సింధువై సంధియై బంధువై మీఱు ॥ 1434

†(10) గోవ్యమై రూప్య సారూప్యమై ప్రియమై
 వై రూప్యతల్ వెలయఁ బ్రాభవముతో నిల్చు
 సృష్టిశక్తులు మహాశ్లిష్టతల్ పొలయ
 వ్యష్టి సమిష్టులన్ సృష్టమ్ముగా వెలయు ॥ 1435

†(11) మహా సహస్రమై మహిమాన్వితమై
 సూర్యకాంతులు వెలుగ సూరి మను వొకందె
 వివిధ దేవాళుల వేవిధమ్ముల నర్చ
 చేసి ధన్యత నొంది చెందుఁ బుణ్యగతుల
 నశాంత గతితో నవిశాంత మతితో
 విశ్రావణమైన విపుల శక్తులు వెలయ
 లోకాలఁ గాలాల కాలవాలము కాక
 వేల బద్ధమ్మౌచుఁ గాలమై మాలయౌ ॥ 1436

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—62

ఋషి—నాభానేదిష్ఠుఁడు

దేవత—1-6-అశ్వినీదేవతలు, 7-వైశ్వదేవి, 8-11-సావర్ణమహాదానము

అర్థాంతరము—2

†(1) అమృతసిద్ధిని గోరి అమల యజ్ఞము చేసి
 అగ్నిరూప మైన అసమానశక్తితో
 భద్రతలు వెలయంగఁ బరమ పరిశుద్ధతన్
 ఇంద్రశక్తులు మీఱ నతంద్రరక్తులు చీర
 అద్భుత మేధతో అపరిమిత యుక్తులన్
 అంగిరస్సుల నగ్ని అమరత్వమును నిచ్చు ॥ 1437

†(2) అతిలోక శక్తితో నసమాన గోమయము
 అణుదూళి దుశ్శక్తు లనలు రూపమె మాయ
 దీర్ఘాయు వభివృద్ధి దివ్యమై భవ్యమై
 నవ్యశక్తుల బ్రతుకు నానా మహామహితాల
 నద్భుతమేధతో నపరిమిత శక్తులన్
 అంగిరస్సుల నగ్ని అమరత్వమును నిచ్చు ॥ 1438

†(3) నిత్యమౌ సత్యము నిఖిల లోకావళిని
 మేర లెన్నో మీటి సౌర శక్తుల నిల్చి
 దివ్యమౌ మాతృ భూ దీధితులు వెలయ
 నధిరోహణము లొప్ప నతిరోహణము లొప్ప
 నద్భుతమేధతో నపరిమిత శక్తులన్
 అంగిరస్సుల నగ్ని అమరత్వమును నిచ్చు ॥ 1439

†(4) ఈ నాభి వలయాల నే చేటు విలయాలు
 దేవ పుత్రుల నవ్య దివ్య శక్తులతోడ
 ఒకదానివెంట వే రొకటి వచ్చుచునుండ
 మంచిచెడులను మలచి ప్రపంచాన వ్యాపించి
 భూ సభోఽంతరాళ భా నాభ మతివేల
 జగజంత తేజాల జగ మెల్ల వెలుగుగా
 నద్భుతమేధతో నపరిమిత శక్తులన్
 అంగిరస్సుల నగ్ని సమరత్వమును నిచ్చు ॥ 1440

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవూర్ణ”

- †(5) అతిగభీరమై న అతిలోక కర్మలన్
అతివేల రూపాల నతిదృష్టు లమర
ఆ అంగిరస శక్తు లమరంగ నగ్నులై
ఉత్పన్న మగుచుండు నుల్లోల గతు లెనయ ॥ 1441
- †(6) బహు రూపములు మీఱ నహరహము వెల్లు
దివి భువుల రపి శశుల దేదీప్యమానమై
నభమందు దశదిశల నవ కాంతు లెనయ
నంగిరస్సులు తమము నంతరింపఁగఁజేయు
దేవశక్తుల మహిత దివ్యత్వ మెనయ
సత్య శక్తుల నిలుచు సకలమ్ము పెలుచ ॥ 1442
- †(7) అశ్వశక్తులు వేల లధిగమించుచు వెల్లు
గోళాలు వేలాది గుండ్రమ్ముగాఁ దిరుగ
నింద్రశక్తులు రెండు నీరేడు లోకాల
అష్టవసువులతో సమిష్టిగా వెల్గొందు ॥ 1443
- †(8) హెచ్చు లొచ్చులు చాల నెన్నెన్నో లోకాల
శత సహస్రాధికశక్తి కిరణావళుల
సత్పదార్థము సృష్టి సకలమ్ము వ్యాపించి
మించి వెలుఁగొందునులె సంచితములు పొంద
మంచిచెడులను మంచివెంచి చెడులను ద్రుంచి
సూనరాహిత్యమున ననూనమ్ముగా నిల్చు ॥ 1444
- †(9) లోకాల చీకట్ల పోకార్చు సూర్యాశి
అత్యుచ్చ గతి మీఱ మృత్యంతరము దూరు
సావర్ణ్యములు తీర సారసింధువె యగుచు
దక్షిణదిశలోన నక్షిణతను నణఁచుఁ
బార మపారమై సారవంతమైన
సమ మనమ మ్మగుచు సంపదలు నిల్చు ॥ 1445
- †(10) అత్యుత్తమమైన అతిలోక లోకాల
యదు తుర్వశు లెల్ల మది ముదము సందుదురు
మంచి పనులను మనత మించు గోవుల రీతి
నణుధూళి నశియింప నరివర్గములఁ ద్రుంచు ॥ 1446

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(11) వేలువేలుగ వెలయు వేలాది లోకాల
 సూర్యశక్తిని గాంతి శోభిల్లు రీతిగా
 సర్వసవర్ణులౌ సకల దేవాళులు
 అతిలోక శక్తులన్ గతి మించు శ్రుతి మించ
 నాయువున కాయువై దాయమై న్యాయమై
 యతమాన శక్తితో జతమానమై వెలుగు ॥

1447

సూక్తమ్—63

ఋషిః—గయః స్థాతః
 దేవతా—విశ్వే దేవాః ; 15-16-పథ్యా స్వస్తీః
 ఛందః—జగతీ ; 15-త్రిష్టుప్తా ; 16-17-త్రిష్టుప్

(1) పరావతో యే దిధిషన్త¹ ఆవ్యం మనుప్రితాసో జనిమా వివన్వతః ।
 యయాతేర్యే నహుష్యస్య బర్హిషి దేవా² ఆసతే తే అధి బురవస్తు సః ॥

647

(2) విశ్వా హి వో నమస్యాని వన్త్యా నామాని దేవా³ ఉత యజ్ఞయాని వః ।
 యే స్థ జాతా⁴ అదితేరద్యుస్సరి యే పృథివ్యాస్తే మ⁵ ఇహ శ్రుతా హవమ్ ॥

648

(3) యేభ్యో మాతా మధుమత్ పిన్వతే పయః పీయూషం ద్యౌరదితిరద్రీబర్హాః ।
 ఉక్తశుష్మాన్ వృషభరాన్ త్వస్వస్స⁶స్తాగ్ం ఆదిత్యాగ్ం అను మదా స్వస్తయే ॥

649

(4) నృచక్షసో⁷ అనిమిషన్తో అర్హణా బృహదేవాసో⁸ అమృతత్వమాసశుః ।
 జ్యోతీరథా⁹ అహిమాయా అనాగసో దివో వర్షాణం¹⁰ వసతే స్వస్తయే ॥

650

† రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ధిషన్త ఆవ్యం, 2. దేవా ఆసతే తే అధి, 3. దేవా ఉత, 4. జాతా అదితే, 5. మ ఇహ,
 6. స్వస్వస్తాగ్ం ఆదిత్యాగ్ం అను, 7. చక్షసో అనిమిషన్తో అర్హణా, 8. దేవాసో అమృత,
 9. రథా అహిమాయా అనాగసో, 10. వర్షాణం. (వా.ప్ర.).

- (5) స॒మా॒జో యే సు॒వృ॒ధో య॒జ్ఞమా॒యయు॒రపరి॑హ్వతా దధి॒రే దివి॑ క్షయమ్ ।
తాగ్ం¹ ఆ వి॒వాస॑ నమసా సు॒వృత్తి॑భి॒ర్మహో॑ ఆది॒త్యాగ్ం² అది॒తిం స్వ॒స్తయే॑ ॥ 651
- (6) కో వః॑ స్తోమం రాధతి॑ యం జాతో॑షథ విశ్వే॑ దే॒వాసో॑ మను॒షో యతి॑ ప్తన ।
కో వో॑ఽధ్వరం తువి॒జాతా॑ అరం కరద్ యో సః పర్షద॑త్యంహః స్వ॒స్తయే॑ ॥ 652
- (7) యేభ్యో హోత్రాం॑ పృథమా॒మాయేజే॑ మనుః సమి॒ద్ధాగ్ని॑ర్మనసా స॒త్త హోతృ॑భిః ।
త⁴ ఆది॒త్యా అభ॑యం శర్మ యచ్చత సుగా సః కర్త సు॒వథా॑ స్వ॒స్తయే॑ ॥ 653
- (8) య⁵ ఈశి॑రే భువనస్య పృచేతసో విశ్వస్య స్థాతు॒ర్జగత॑శ్చ మ॒స్తవః॑ ।
తే సః కృతాదకృతాదే॒నస॑స్సర్వద్యా దే॒వాసః॑ పిపృతా స్వ॒స్తయే॑ ॥ 654
- (9) భరే॒ష్విన్ద్రం॑ సుహవం హవామహేంఽహోముచం సుకృతం దై॒వ్యం జన॑మ్ ।
అగ్నిం మిత్రం వరుణం సాతయే భగం ద్యావాపృథి॒వీ మరుతః॑ స్వ॒స్తయే॑ ॥ 655
- (10) సుత్రా॒మాణం॑ పృథి॒వీం ద్యామ॑నేహసం సుశ॒ర్మాణమది॑తిం సుప్రణీతిమ్ ।
దై॒వీం నా॑వం స్వరిత్రామనాగసమసృవన్తి మా రు॒హేమా॑ స్వ॒స్తయే॑ ॥ 656

1. తాగ్ంఽఆవివాస, 2. ఆదిత్యాగ్ంఽఅదితం, 3. జాతాఽఅరంకరద్, 4. తఽఆదిత్యాఽఅభయం,
5. యఽఈశిరే. (వ్యా.వ్యా.)

(11) విశ్వే॑ యజతా॑¹ అధి॑ వోచతోతయే॑ త్రాయ॑ధ్వం నో చురే॑హయా² అభిహృ॑తః ।

సత్యయా॑ వో దే॒వహూ॑త్యా హువే॑మ శృణ్వా॑తో దే॒వా³ అవ॑సే స్వస్తయే॑ ॥

657

(12) అపామీ॑వామవ విశ్వామనా॑హుతి మపారా॑తిం దుర్విదతా॑మహాయతః ।

ఆరే దే॒వా ద్వేషో॑⁴ అస్మద్మ్యయోత॑నో రు ణః శర్మ॑ యచ్ఛతా స్వస్తయే॑ ॥

658

(13) అరిష్టః॑ స మర్తో॑ విశ్వో॑ ఏధతే॑ పృ పృజాభి॑ర్జాయతే॑ ధర్మ॑ణస్పరి ।

యమాది॑త్యాసో నయ॑థా సునీతి॑భి రతి విశ్వా॑ని దురితా స్వస్తయే॑ ॥

659

(14) యం దే॒వాసోఽవథ॑ వాజసా॑తౌ యం శూరసా॑తా మరుతో॑ హితే॑ ధనే॑ ।

ప్రాత॑ర్యావాణం॑ రథమి॑న్ద్ర సాససి॑మరిష్టస్త॒మా రుహే॑మా స్వస్తయే॑ ॥

660

(15) స్వస్తి॑ నః వ॒హ్యసు॑ ధన్వ॒సు స్వస్త్య॑ యం పు పృజనే॑ స్వర్వ॒తి ।

స్వస్తి॑ నః పుత్ర॑కృతే॒షు యోని॑షు స్వస్తి॑ రాయే॑ మరుతో॑ దధాత॑న ॥

661

(16) స్వస్తి॑రిద్ధి వ్రవ॑థే శ్రేష్ఠా॑ రేక్ష॑స్వత్యభి॒యా వామ॑మేతి ।

సా నో॑⁶ అమా॑ సో అరణే॑ ని పాతు॑ స్వావేశా॑ భవతు॑ దే॒వగో॑పా ॥

662

1. యజతాఽఅధి, 2. రేహయాఽఅభిహృతః, 3. దేవాఽఅవ, 4. ద్వేషోఽఅస్మద్మ్య, 5. విశ్వోఽఏధతే,

6. సా నోఽఅమాసోఽఅరణే. (వృ.వృ.)

(17) ఏ॒వా వ॒స్తేః సూ॒రపి॑వృ॒ధదో॑వ్వి వి॒శ్వో॑ ఆది॒త్యా అది॑తే మ॒సిపి॑ ।

ఈ॒శానా॑సో స॒రో² అమ॑ర్యై॒నాఽస్తా॑వి జనో॑ ది॒వ్యో గయే॑న ॥

663

సూ క్తము—63

ఋషి—ప్లాతుడైన గయుడు†

దేవత—పర్యాస్వస్తిదేవతలు, విశ్వే దేవతలు†

(1)*సీ॥ దూ॒రదేశ॑మునుండి¹ చేరి యే॒రు మను॑ష్య బంధుత్వమునుఁ గడుఁ బడయు॒వారో :
హ॒వ్యదా॑తలతోడ నతిస॒ఖ్యము¹ నొనర్చ నెవ్వరు వాదింప నేగు॒వారో :
మా॒సవో॑ప్రీతులై మనుజగణంబుల నెవ్వరు ధరియించి నెనఁగు॒వారో :
యల యయాతి సృ॒పాల యజ్ఞంబు॑నం దెవ్వ రొనరఁగ నుపదేశ ముండు॒వారో :
గీ॥ యట్టి దేవత లెల్ల రత్యాదరమున, సురుచిర ధనాదికం బెల్లఁ గరము మాకు
నొనఁగుచున్ మమ్ముఁ గడుఁగడు నుచితరీతి, నిలను సంతతమతిని బూజింతు॒రగాక : ॥ 1448

(2)*క॥ ఓ సు॒రలారా : యుష్మ॑
ద్భాసి శరీ॒రములు లోక⁶వంద్యము లగుచున్
వాసిగ యజ్ఞార్థములై⁷
భాసిలుచున్నవి విశేష భాగ్యం బలరన్ ॥ 1449

*గీ॥ ది॒వమునుండి మ॒రియు దీప్తా॑ంతరిక్షంబు
నుండి వృ॒ధ్వినుండి⁸ మెండు ప్రీతిఁ
బుట్టి మీరు సు॒రలు , పూర్ణేష్టులకు వచ్చి
యాలకింతు॒రగాక : లీల పిలుపు ॥ 1450

(3)*గీ॥ ఆఖిల నిర్మా॒త్రి సర్వం⁹ సహాదిదే॒వతలకు
క్షీరంబు స్రవియించు జలద మాల
వలనఁ బరివృ॒థమా¹⁰ దివి వలసినంత
మధుర పీయాష మిడును నే విధమునైన ॥ 1451

1. విశ్వఽఆదిత్యాఽఅదితే, 2. సరోఽఅమర్యై॒నా. (పా१.ప१).

† వ్యాతపతి 13వ సంపుటములోను, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతలపట్టికలోను ఋషి “గయుడు” గాను, వ్యాతపతి 13వ సంపుటములో దేవత “పర్యా స్వస్తిదేవతలు, వైశ్వదేవతలు”గాను, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతలపట్టికలో “విశ్వేదేవతలు, పర్యాస్వస్తి”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్యాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

3. ఎవరు దూరమునుండి యేగుదెంచి మనుష్య, (తొ.పా.), 4. నత్యంత సఖ్యంబు, (తొ.పా.), 5. మనుజ సంప్రీతులై, (తొ.పా.), 6. వంద్యములు గదా, (తొ.పా.), 7. యజ్ఞార్థములను, (తొ.పా.), 8. యుచిత రీతి, (తొ.పా.), 9. సర్వసహఖ్య దేవతలకు, (తొ.పా.), 10. పరివృథమా. (తొ.పా.)

*గీ॥ వృష్టిఁ గల్పించువారిని విపుల బలము
గలుగువారిని గర్మలఁ గలుగువారి
నదితిపుత్రిల స్వస్తికై¹ యతిశయించు
నంతరాత్మమా² స్తుతియింపవలయు నీపు ॥

1452

(4)*గీ॥ అనిమిషులు కర్మదర్శులు ఘనులు సురలు
లోక పరిచరణార్థ మలోల మైన
యమరణత్వంబుఁ బ్రీతితో నఖిల విధులఁ
బొందినారలు ధన్యతఁ జెందినారు ॥

1453

*గీ॥ దీప్యమాన రథాధ్యులు తేజరిల్లు
ప్రజ్ఞఁ గలవారు మరియును బాపరహితు
లైన యాదిత్యులు దివంబునందు స్వస్తి
కొఱకు వసియించుచున్నారు³ మెరసిమెరసి ॥

1454

(5)*గీ॥ సహజ తేజో విరాజితుల్ సరస బుద్ధు
లిష్టికిన్ వచ్చుచున్నారు పుష్టిఁ గోరి⁴
వా రహింసితులై దివిఁ జేరి యచట
నమరుచుండెదో రెప్పుడు సముచితగతి ॥

1455

*గీ॥ అధికు లగు నదితిపుత్రిల నదితిదేవి
హవ్యరూపాన్నము లమరి సవ్యసుతుల
స్వస్తికై యంతరాత్మమా⁵ చాల భక్తి
సన్నతింపుము : సజ్జను లెన్నునటుల ॥

1456

(6)*గద్యము॥

ఓ దేవతలారా : మిముల నేనుఁదక్క నితరుఁడెవ్వఁడును స్తుతింపలేడు. మీ రే
స్తోతనుసేవించెదరు : జ్ఞాతలగు నో విశ్వేదేవతలారా : మీ రెందరై యున్నారు?
దాత్రాది విభాగమున సహజ జనములుగల దేవతలారా : మీ నిమిత్త మే
యజమానుఁడు స్తుతులచేతను హవిస్సులచేతను యజ్ఞము నలంకరించు
చున్నాఁడు? అట్లెవ్వఁడునుఁ జేయఁజాలఁడు. ఏ యజ్ఞము మా స్వస్తి
కొఱకు మములఁ బాపమార్గమునుండి తప్పించునో⁷ యట్టియజ్ఞము
నెవఁ డాచరింపఁగలఁడు ? ॥

1457

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. స్వస్తికై యతిశయముగ, (తొ.పా.), 2. స్తుతియింపుమయ్యనీపు, (తొ.పా.), 3. కూర్మి మిగుల, (తొ.పా.)
4. పుష్టికొఱకు, (తొ.పా.), 5. నమరుచున్నార లేవే సముచితముగ, (తొ. పా.), 6. ఇక్కడ నింద్ర
గణమునకు మారు పంచ లఘు గణము వ్రాయు క్తమైనది. 7. తప్పించెదరో! (చా.వ్ర.పా.)

(7)*గీ॥ హవ్య నమ్యక్ పృథీపాగ్ని యఖిల మనుజు
ముఖ్యుడై సన్మనస్సున మోద మలర
నఖిల మానవ గణము ననాద్య మైన
యజ్ఞ మొనరించియుండెఁ దాఁ దజ్జ్ఞుడగుచు ॥

1458

*గీ॥ అదితి పుత్రులైన యమరులారా : మీరు
మాకు సుఖము నిచ్చి మాకు స్వస్తి
నొసఁగి మరియు మాకు సుచితములౌ సువ
థములఁ జూపవలయుఁ దత్క్షణంబు ॥

1459

(8)*గీ॥ స్థావరంబునకున్ మరి జంగమమున
కఖిల లోకంబులకు¹ నెవ్వ రధిపు లగుచు
నున్నవారలో : యా యమరోత్తము లిఁక
వేదితలు జ్ఞానవంతులు విశ్వమందు ॥

1460

*గీ॥ ఉక్తగుణములఁ గలిగిన యో మహాత్ము
లార : కృతపాపముననుండి యకృతపాప
చయమునుండియు ²సర్వదా స్వస్తిఁ గోరు
మమ్ముఁ దప్పింపుఁడి : మీరు నెమ్మి మీర ॥

1461

(9)*గీ॥ పాపమోచకు ³స్వాహ్వాను వాసవాఖ్యుఁ
బరమ సంగ్రామములయందుఁ గరముఁ బిలుతు
మమర సంబంధు సుకృతుని ⁴నన్యజనునిఁ
బిలువఁగలవార మగుదుము ⁵ప్రీతి మేము ॥

1462

*రచయిత, — కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. వాగ్రతవతి 13వ సంపుటము 87వ పుటలో నీ పద్యముతో "నెట్టి యమరులీశుఁ డున్నవారలో యా యమరోత్తములు కడు," అన్నపాఠము వ్రాసికొట్టివేయఁబడినది. తరువాత మూడవపాదము "లగుచునున్నారో: యటువంటి యమరు లఖిల" అని వ్రాయఁబడి కొట్టివేయఁబడినది. కాని పైనపేర్కొన్న పాఠము సరైనదిగా గుర్తింపఁబడినది. ఈ పాఠమే మేము వ్రాసిన వాగ్రతవతిలో గ్రహీతమైనది. (చూ. శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత: వాగ్రతవతి ACC No. 3784-CALL No. T 25 - 40 ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ ప్రాచ్యలిఖిత గ్రంథాలయం-వరిశోధనాలయం-హైదరాబాద్.) 2. నిప్పుడే స్వస్తికొఱకు, (తొ.పా.), 3. సుహవుని, (తొ.పా.), 4. నాభగాఖ్యు, (తొ.పా.), 5. లలితనుతుల. (తొ.పా.)

*గీ॥ అగ్ని మిత్రిని వరుణుని నల భగాఖ్య
దేవతను ద్యౌభువంబులఁ బావనాత్ము
తొ మరుత్తుల స్వస్తికి నన్న లాభ
మునకుఁ బిలిచెద మిప్పుడు మొనసి మేము ॥

1463

(ద్యులోకము నౌకారూపమున స్తుతింపఁబడుచుండెను.)

(10)*గద్యము॥

సుష్టుత్రాయంతియు, విస్తృతయుఁ, బాపరహితయు, శోభన సుఖయుక్తయు, అదీనయు,
సుప్రణేతియు, దేవసంబంధినియు, జలాహరణశీల దాగుయుక్తయు, నవినశ్వియు
నగు నావ వలె నున్న దివమును లవినాశముకొఱకు (దేవత్వప్రాప్తికి) మే
మెక్కఁగలము ॥

1464

(11)*గీ॥ అఖిల భజనీయులార : మా యవనమునకు
మీరు మాతోడ భాషించి మిగుల హింసఁ
జేయు దుర్గతి¹ మూలానఁ జెచ్చెర మముఁ
బీరితిఁ ²బాలించెదరుగాక : బ్యాతి మెఱయ ॥

1465

*గీ॥ అట్లు తొనరించి యున్నచో సమరులార :
స్తోత్రముల విను చున్నట్టి సురల మిమ్ము
స్వస్తికై పిల్చి మే మెల్ల నన్నుతులను³
వైరి బాధా విముక్తినిఁ బడయఁగలము ॥

1466

(12)*సీ॥ అమరులు : మా కగు నఖిల రోగాదుల దూరంబుగా వేగఁ దోల్తుఁ డీరు :
దేవతోత్తములార : దేవతాహ్వనంబుఁ జేయని వారినిఁ జెండుఁ డీరు :
మరియు తోభముఁ గల్గు మనుజుల బుద్ధిని నన్మార్గవర్తిగ నలుపుఁ డీరు :
పాపంబుఁ గోరెడు వైరి దుర్బుద్ధిని ఖండించుచున్ బ్యాతిఁ గలుగుఁ డీరు :

గీ॥ ద్వేష్ట లగు సర్వశత్రులఁ దివిరి మీరు, మమ్ము విడిచెడు వడువున నెమ్మిఁ జేయుఁ
డిట్లు తొనరించి పుడమి మా కెల్ల సౌఖ్య, మనమ కళ్యాణమునకయి యొనఁగుఁ డీరు॥ 1467

(13)*చ॥ పనిఁగొని మీర లే మనుజు పాపములం బడఁగొట్టి నీతిచే
తనుఁ గడు స్వస్తిఁ గల్గఁగ నితాంతము నత్పథమందు నుంతు రా
మనుజుఁ డహింసితం డగుచు మాన్య పశు ప్రముఖాదులం గడున్
ఘనముగ వృద్ధిఁ బొంది కుతుకంబునఁ దా బ్రజతోడఁ గూడెడున్ ॥

1468

*రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. దుర్గతు లెల్లను, (తొ.పా.), 2. బాలింపవలయు విఖ్యాతి మెఱయ, (తొ.పా.), 3. నన్నుతుని బిలిచెదము మేము
స్వస్తి కొఱకు, వైరివల్లను రక్షణఁ బడయఁగలము. (తొ.పా.)

3)

(14)*గీ॥ అన్నలాభంబునకు నెట్టి యరదము రణ
మందు శూరగణం బుంచు నట్టి యరద
మును ధనంబునకై పుణ్యమూర్తులారః
మీరు సంప్రీతిఁ గాపాడఁ జేరుఁ డిచట ॥ 1469

*గీ॥ కల్యమందునె యనికయి కదలునట్టి
భువిని హింసల నే వేశఁ బొందనట్టి
యధిక భజనీయ మైనట్టి యరదము తగ
నెక్కెదము మేము కేమంబు నెల్లఁ బొంద ॥ 1470

(15)*సీ॥ ఓ మరుత్తులు : మీర లుదక దేశములందుఁ గళ్యాణమును మాకుఁ గలుగఁజేసి
యుదకహింసంబులై యున్న దేశములందుఁ గళ్యాణమును మాకుఁ గలుగఁజేసి
యప్పులయందున నాయుధబలమందుఁ గళ్యాణమును మాకుఁ గలుగఁజేసి
నూను కృచ్ఛీరత్న యోనులందు విశేష కళ్యాణమును మాకుఁ గలుగఁజేసి
గీ॥ ¹యిల వెలుంగుచునున్న మా కెట్టులైన, స్వస్తి నొనఁగుచు మా దేను వర్గమునకు
మంగళంబు నొనంగుడు: మాన్యులార! ²వివిధ రక్ష లొనంగుడు: వేల్పులార! ॥ 1471

(16)*చ॥ గమఃసముఁ జేయువారలకు గౌరవ మార్గమునందు ³స్వస్తిఁ దా
నొనఃరఁగఁ జేసిచేసి కడు సుచ్చ ధనంబును గల్గి యజ్ఞ క
ర్మనుఁగని పృథ్వి సంతతము మా గృహరాజము నేలుఁగాక బీర్
తినిఃమముఁ గాచుఁగాక : సువిధిన్ బరికించుచు ⁴నెల్ల వారలన్ ॥ 1472

*గీ॥ ఎట్టి పృథ్వికి దేవాళి యెల్ల విధుల
నవన కర్తలుగా నుందు రట్టి పృథ్వి
యరమణస్థలి రక్షింప నమరుగాక :
సురుచిర నివాస మగుఁగాకఁ గరము పృథ్వి ॥ 1473

(17)*గీ॥ అఖిల దేవతలార : యో యతిదిదేవి :
ప్రాజ్ఞఁ డైనట్టి గయుఁ డను పండితవరుఁ
డిట్టి విధమున నన్నుతి నెలమిఁ జేసి
వృద్ధిఁ బొందించె మిమ్ముల వేడ్క మీర ॥ 1474

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. యిట్లు లొనరించి మరియు మా కెట్టులైన, (తొ. పా.), 2. వివిధతీతుల మాకెల్ల విశ్వమందు, (తొ. పా.),
3. స్వస్తిదా, నొనరఁగఁజేసి శ్రేష్టమయి యుచ్చధనంబును, (తొ. పా.), 4. నెల్లభంగులన్. (తొ.పా.).
:ఈ పద్యముతో “మ-న”లకుఁ బ్రాస మైత్రి పాటింపఁబడినది.

*గీ॥ మనుజు ధర్మరహిత జనమున నరు లెల్ల
రిల ధనేశు లగుచు రెల్ల వేళ
గయునివలన దేవగణ మభిష్టుతమయి
లోకమందు వెలుగు భీకరముగ ॥

1475

సూక్తము—63

ఋషి—ష్టాతుడైన గయుడు
దేవత—వర్ష్యా స్వస్తిదేవతలు, విశ్వేదేవతలు

అర్థాంతరము—1

†(1) అతిచూర లోకాల ననంత గ్రహ నక్షత్రాలు
ప్రసరించుకాంతులను ససిమించు దాంతులను
జ్ఞానరూపము లెల్ల జతన మందుచు విరియ
బర్హిస్సులై నిలిచి బార్హస్పత్య గతి వెలయ
యమము లవి కలియ నియమముల్ నిలువంగ
జనన మరణావశులు జతన మొందుచు నుండు ॥

1476

†(2) విశ్వాంతరాశాన విపుల రవి గోళాలు
విమల యజ్ఞముల గతి నమలానలానిలముల
వెల్లివిరియఁగఁజేయ విశ్వశాంతులు వెలయుఁ
బ్రకృతినంపద లెల్లఁ బ్రకృతములై నిలుచు
అవితథమౌ శక్తి నప్రాకృతగతి రక్తి
జన్యమై గణ్యమై జగతిలో వెలుఁగొందు
పంచభూతావశులు ప్రాణులను నిలువంగ
సృష్టిమూలంబౌచు సృష్టశక్తుల నిచ్చు
వ్యష్టినమిష్టులను బిష్టపేషణ మట్లు
దివ్యదేవావశుల నవ్యశక్తులు మీఱ
భవ్య భవ భోగాల గవ్యామలరాగాల
లోకాల ప్రాకామ్య రాకాసి ఘూకాశి
శోకాలఁ బోకార్చు సుకృత హవ్యామృతము
హవ మౌచు నవ మౌచు హైహయులను మించు ॥

1477

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ప్రాకటముగ. (తా.పా.)

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) ఒకవంకఁ జాలుగా వే రొకవంక నీరుగా
 జోరుగా వానలై జాలువారంగ
 మదువుగా మదువులకు మదువుగాఁ గురియ
 దివి భువి లోకాల దివ్యశక్తులతోడ
 ఆదిత్య కృపమీర ససుమోద మొంద
 వృషభరాశుల శక్తు ¹లుషసులై పొడవ
 నాయురారోగ్యము లలరారుచుండు
 సంతర్గతభాగ్య మభ్యుదయ మందు ॥

1478

†(4) ఆకసమునఁ బదునొకం డ్రాదిత్యు లలర
 సమలమై అమరమై అమృతమౌ శక్తులను
 ఆదిశేషువు మాయ లద్భుతముగా నిలువ
 వెలుఁగులకు వెలుఁగులే వేవెల్లులట్లు
 ఫణి ఫణాగ్రము మీఁది మణి గణము వెల్గ
 అచ్చర లద్భుతాత్మత ననిమిషులై చూడఁ
 గామరూపము లొప్పఁ గర్మ సాక్షులుగా
 బృహద్దేవత లెల్ల మహితులై నిల్చెదరు ॥

1479

†(5) ఆదిత్యదేవతలు అసమాన గతుల
 నాదరింపఁగఁ దలఁచి అఖిలాండములను
 పిండాండ బ్రహ్మాండభాండాల నిలుచు
 వివిధదేవావశులు విపుల జనావశులు
 పలువిధప్రాణులు చెలువొందు కణావశులు
 జీవకణములు నిరీవకణములును
 యజ్ఞశక్తులు మీఱ సుజ్ఞానగతి మేర
 లజ్ఞానముల వీడి వ్రజ్ఞానముల వాడి
 విశ్వమ్ము వ్యాపింప విశ్వశాంతులు విరియు
 నశ్వజాలాదిత్య శాశ్వతత్వము మీఱ ॥

1480

†(6) దివి భువి లోకాల దివ్యశక్తులు వెలయఁ
 బంచభూతా లవ్వి పంచీకృతము కాఁగ
 పలువిధ శక్తులన్ ఆలవోకలై పూడి
 ఒకదానితోనొకటి ఒదిగొదిగినిల్చుచున్

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మణ్”

1. ఇక్కడ ఋ-ఉ లకు యతి. (చూ. పీఠిక)

విడివడుచుఁ గలివడుచు విపుల విశ్వము నిండి
 దుష్కర్మలన్ విలిచి దుష్ఫలములన్ దుడిచి
 మానవుల్ దేవతలు మరి వేరు ప్రాణులన్
 విశ్వసంక్షేమాల విమలాశ్వయజ్ఞాల
 నెరపుచున్ బరపుచున్ నెరజాణతనములను
 విశ్వలీలలతోడ విశ్వాత్మ వెలుఁగొందు ॥

1481

†(7) ఆదిత్యశక్తులు అద్భుతాభయ మొసఁగ
 అమలకాంతులె నిత్య హవ్యమై నవ్యమై
 అఖిలవిశ్వము నొంద నలరారు ప్రాణుల
 అగ్ని హృదయము లెల్ల సమృతమై విరియ
 సన్మార్గముల నిల్చి సత్పదార్థము వెలయ
 సఖిల జీవావళులు సమిత తృప్తిని పనిసి
 అది సృష్టి సహజమై మది సృష్ట నైజమై
 అదవదలు లేకుండ సదమలమై నిలుచు ॥

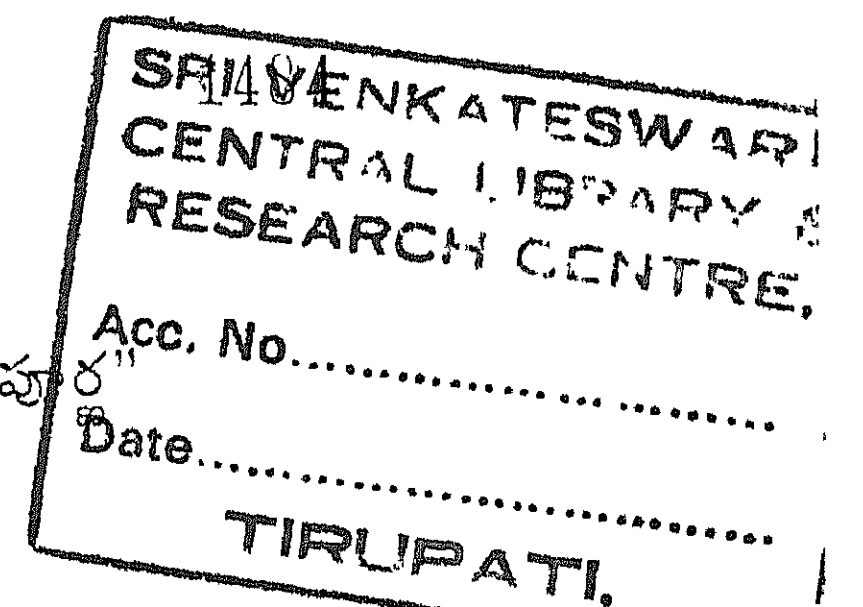
1482

†(8) ఈ జగమ్మునఁ గల్గు నీరేడు నేడేడు
 నగణితముగా నిలుచు అఖిల లోకాలను
 చరము నచరములొచు నలరారు సృష్టిలో
 విశ్వాన సశ్వానఁ గృతము వికృతమ్ముగా సకృత
 దేవాళులు రక్షిత దివ్య శక్తులు మీఱ
 సేవ్యరశ క్రితో నెసలారుఁ బ్రభలతో ॥

1483

†(9) అనలమ్ము ననిలమ్ము నా జలము వెలుఁగు
 మృత్ప్రాయమై నిలుచు మేర తెనయని సృష్టి
 పుణ్యకర్మలు పావపరిపాక కర్మలున్
 జ్ఞానమై పూర్ణ పూర్వకర్మ పుణ్యావళిగ
 నెలవొంద “స్వాహ”గా నిత్యశక్తులతోడ
 సుకృతమయమై నట్టి సుహవము చేయ
 దివ్య దేవావళుల నవ్యశక్తులు మించి
 జసుల దుష్కర్మల నిందఁ జవశక్తు లణఁగించు ॥

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(10) అతివిశాల మ్మగుచు నతిలోక శక్తి
 నిరపాయగతి నింగి నెనరుమై దాటించు
 బావపుణ్యము భ్రష్టు వట్టించు రీతి
 సర్వశుభసంజాత శర్మ లెల్లను బర్వ
 నాశనము నెరుగని నవ్య నావయె దివ్య
 దేవవాహన మౌచు దీప్తులన్ మీఱ
 సృష్టికిఁ బ్రతిసృష్టి చేయు సురవరులు
 సరులు ఋషు లమర్త్యులు నసురాళి కుంప
 స్వస్తి కోరుచు సృష్టి సంచలనాత్మతన్
 వెలుగుచుందురు మహా విజ్ఞతల్ మెరయ ॥

1485

†(11) తేజ్రగాఁ ద్రవిధమై జ్ఞాత విశ్వమ్ము
 సృష్టి స్థితి లయ 'రూప చేష్టతన్ బొంద
 వ్యష్టి సమిష్టులను నష్ట మనష్టమున్
 దైవీయమై నిలువ దాక్షిణ్యశక్తులన్
 స్వస్తియే లక్ష్మమై సత్యమై నిలువ
 దైవీయమౌ నావ తరణమై వరలు ॥

1486

†(12) విశ్వాంతరాశాన విపుల వంచభూతాళి
 ప్రవహించు నీరము పగిదిఁ దేజాలు
 వెలుగుంచుచున్ నిలుపు మంచిచెడ్డల
 మంచిని వంచించ మలగు నెపుడున్ చెడులు
 చెడుల ధ్వంసము చేయఁ జెన్నొందులేఁ మంచి
 వడుగుపేకగ నిలుచు వలు కష్టసుఖములన్
 కష్టముల్ పాపముల్ భ్రష్టమ్ము కాఁగఁ
 బుణ్యకార్యము లెల్లఁ బుష్టిగాఁ దుష్టిగా
 పణ్యారము మీఱ గణ్య మగణ్యమై
 ధన్యమై వెలుగుందు జన్య మజన్యమై ॥

1487

†(13) ధర్మమ్ము తా మించి అధర్మమ్ము వంచి
 విశ్వ మంతట శుభము విమలమై వెలయ
 సర్వారిష్టముల్ నిర్వాసమై పోవ
 సునీతి సుధర్మమ్ము సుష్టుగా వెలుగ
 యమ నియమావళులు యతి శక్తి నిలువ
 దురితాల నాదిత్యుఁ డణిముఠిగఁ ద్రుంచు ॥

1488

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ఋ.రూ.లకు యతి. (చూ. పీఠిక.)

†(14) వివిధ మరుత్తులు విశ్వాన వ్యాపించి
 అష్టవసువుల శక్తు లాకనము నిండ
 దైవీయమై నిలిచి తలవంచకుండ
 శూర హిత బలవర్ధ ధార తొరయంగ
 నతిలోక శక్తితో నఖిల గాములుగా
 దివ్య దేవావళులు దేజరిల్లంగ
 నింద్రశక్తుల సుఖము లెసఁగమెసఁగంగఁ
 బంచభూతము లెల్ల వరలుచు సుండు ॥

1489

†(15) విమలమై విపులమౌ విశ్వాళి మరుదాళి
 ఆత్మశుభమున నిలిచి అమలోచకాళి
 ఆకనమ్మున నగ్ని నఖిల మృత్పదార్థాల
 జనకశక్తుల నిల్చి జన్యశక్తుల నిల్చి
 సర్వభూతావళులు శర్మమ్ములన్ నిలువ
 సృష్టియే స్వస్తిగా సృష్టగా నిలుచు ॥

1490

†(16) దేవగుప్తమ్మైన దివ్య నవ శక్తులు
 స్వస్తిగా దాక్షిణ్యమూర్తులన్ వెలుఁగ
 వామశక్తులు సృష్టి భ్రష్టు పట్టింప
 స్వావేశమున నిలువ సంహరించునులే !
 శ్రేష్ఠమై విశిష్టమౌ శీల సంపద లెల్ల
 భవ శుభ సుఖములఁ బరిధవిల్లఁగఁజేయు ॥

1491

†(17) విశ్వాన ఆదిత్య విపుల శక్తులు నిండి
 విమలమై విస్తృత శమ దమ గుణములన్
 దివ్యమ్ముగా నిలువఁ దేజరిలు గోళాల
 నరవరులన్ సైత మిరవొంది సురరూపి
 అమర్త్య శక్తు లవి అమరమై వెలుఁగ
 నీశాసుఁడే సర్వ జగదీశుఁడై నిలుచు ॥

1492

సూక్తము—63

ఋషి—ప్రాతుడైన గయఁడు
దేవత—పర్యా న్విస్తీదేవతలు, విశ్వేదేవతలు

అర్ధాంతరము—2

(1)†క॥ ఓధిసాగర మప్పులతో
మథిత మ్మపుచు నవనీత మహిత జరితమై
బుడపర్గము సేవింపఁగ
సధిక్పతమై నిలుచు బుద్ధి అభివృద్ధి గలిన్ ॥ 1493

†క॥ సహుష వ్యవస్థ చలగతి
మహనీయత వెల్లివిరియ మర్మరహితమై
అహమహమికతోఁ బ్రముదిం
వహనీయమై నిలుచును జాగ్రత్కరియలన్ ॥ 1494

(2)†గీ॥ విశ్వవిశ్వాత్మ ప్రాకృతవిస్తృతమయి
దేవదేవుల యజ్ఞాల దివ్యగతుల
సగ్ని కీలల ధూమ్ర ధూమాకు తెల్ల
శాంతిసంధాయకములయి కాంతు లీను ॥ 1495

†గీ॥ ఆదితేశక్తులు పృథ్వుల సతకరించి
జన్యజననీయ ఘనతర శక్తు లెనయ
విస్తృతమ్ముగ వ్యాపించి విమలగతులఁ
జాగ్రత్ప్రావృత్తములను నెల్లఁ బ్రభుత నెఱపు ॥ 1496

(3)†శా॥ ఆదిత్యుండు మహద్భుతంబయిన మాహాత్యుంబు వర్ధిల్లఁగా
మోదామోద పరావృతంబగు జగత్పూర్ణ ప్రభల్ వెల్లఁగన్
బోధిన్ సృష్టి చిత్రమై వరమహారోదోఽంతరొన్నత్యమున్
నాదారూడ సదాత్మతన్ నిలుచులే! నవ్యాదృతిన్ నిత్యతన్ ॥ 1497

(4)†మ॥ అనిమేషస్థితి సంపరిక్షమున సర్వారూపతన్ వెలుచున్
ఘనరూపమ్ములఁ గామరూప వశతన్ గాండర్వ మృద్బుక్కుగా
ఫణిమాణిక్య మహాఽమృతోద్భరితమై భాసించుచున్ జ్యోతిషీ
ప్రణవవ్యక్త సదా మహామహిత శోభనాడ మొప్పున్ గదా : ॥ 1498

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) ఆదిత్యశక్తితో నడితి వర్దిల్ల
 నఖిల లోకావళుల కాధారభూతమై
 అభినవమ్ముగ నిత్య మభివృద్ధి చెందు
 సృష్టిలో సర్వమ్ము నిష్టిగా జరుగు
 వ్యష్టిగా సమిష్టలనుఁ బుష్టితో నిలుచు
 దివు లెల్ల నవ్యత దివ్యత్వ మెనయు
 సర్వ సృష్టిని సదా సచ్చక్తు లుండు
 నంద మొలికెడి చిదానందమ్ము నిండు ॥

1499

†(6) విశ్వమ్ము నెవ్వఁడు విస్తృతపరచె?
 దేవావళుల నెవఁడు తేజరిల్లఁగఁజేసె?
 మానవాళుల కెవఁడు మనుగడ లొసఁగె?
 నద్వరాళుల నెవ్వఁ డలరించె శాంతి?
 నా దేవదేవుండె అలరించు సృష్టి
 యతిమతి ధృతి మీఱ నతిలోక పుష్టి ॥

1500

†(7) సప్తాగ్ను లవి వెల్ల సర్వ దిక్కులను
 అభయమ్ము సుపదాల సద్భుతముగా నిల్వ
 ఆకర్షణ శక్తుల కలవి కాకుండ
 సర్వసుఖములఁ గూర్చి సకల శుభాలు
 నలరంగ పరియంగ నణిముఱుల్ లేక
 ఆదిత్యుఁ డొనఁగూర్చు నపరశ గతితో ॥

1501

†(8) విశ్వమ్ము వ్యాపించు విపుల జగత్తులో
 భువనాల భవనాల నవ శక్తు లెనయఁ
 గృత మౌచు సురల కకృత మౌచు నిలిచి
 స్వస్త్వర్థమై సర్వ శర్మమ్ము లలర
 నీశ్వరుండై సర్వలోకేశ్వరుండై
 మేలెంచి సృష్టించి పాలించుచుండు ॥

1502

†(9) పంచభూతావళులఁ బరగు విశ్వాలఁ
 బృథివిలోఁ బృథివిగా నుదకాల నుదకముగ
 అనలాన ననలముగ ననిలాన ననిలముగ
 గగనాన గగనమై కలివిడిగ నిలిచి
 దైవీయమౌ సుకృతి ధన్యతల్ గూర్చు
 మురిపించి మరపించి తరియించు బ్రతుకు
 లది మహాయజ్ఞమై లలరాఁడుచుండు
 జనత సంక్షేమాల సర్వేంద్రియఁ డొసఁగు ॥

1503

†రచయిత :-—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

- (10)†క॥ ద్యావా పృథ్వీంసు బృహ
న్నావగ దైవీయ శక్తి తనరారంగాఁ
బ్రావృణ్మయ సుతాములు
నేవముగా వెల్గుచుండు నిర్మల గతిమై ॥ 1504

(11)†క॥ సత్య స్వరూప విస్తృత
నిత్యత్వగ విపుల విశ్వ నిస్తుల గతులన్
బ్రత్యభిహత యజ్ఞమ్ముగ
వృత్యంతర దేవహూతి దీప్తులు నిలుచున్ ॥ 1505

(12)†క॥ విశ్వ మనాహూతి శక్తుల
నశ్వరమై నిశ్చలామృతాద్భుతమయమై
శశ్వన్నిత్య శుభావృత
ప్రాశ్వ సురూపమయ సప్త వర్ణము లలరున్ ॥ 1506

(13)†శా॥ ఆదిత్య ప్రభ లెల్ల విశ్వమున నిత్యానందతన్ సత్యమై
మోదాఽఽమోద మహాప్రపంచిత పరామూర్తి ప్రకాశమ్ముగా
నాదాత్మోజ్జ్వల శక్తి సర్వ దురితాల్ నాశమ్ము కాగన్ అరి
ష్టాదుల్ పూర్తిగ నాశ మౌచు మహితాద్యప్రాభవ మౌనులే! ॥ 1507

(14)†క॥ దేవతల శూర శక్తుల
నే వేశన్ మహిత పూర్ణ హృదయ మరుత్తుల్
వేవేలై విశ్వమ్మునఁ
బ్రావృట్కా లమ్ము మొదలు పరఁగుత నెపుడున్ ॥ 1508

†(15) మట్టి మంచిగ వెలిగి మనుగడల్ కూర్చు
 నీరు నిర్మల మౌచు నిండు ప్రాణము లిచ్చు
వెలుగులు తమసుల విధ్వంస మొసరించు
 సర్వతోముఖమైన జ్ఞాన భిక్షను బెట్టు
వేలాది మరుదాళి వేల తెవియును లేక
 లోకాల ప్రాణాల లోలమై నిలుపు
ఆకస మ్మది శూన్య మంతరిక్షమ్ము కాక
 నంతయు నొకటంచు నలరించు విశ్వమ్ము
సృష్టిలో సృష్టిగా వ్యష్టిలో వ్యష్టిగా
 నా సమిష్టిని నిలుచు నా సమిష్టిమైఁ దనరి
సర్వ శుభములఁ గూర్చు సకల సృష్టినిఁ జూడ
 సుఖ సంపదలు రహి సఖర్వమ్ములై నిలుచు ॥ 1509

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహావ్యక్త, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వర్ణాశ్రమ”

(16)†అ॥వె॥ దేవ గోప్య మౌచు దివ్యత్వ మలరార
 న్వస్తు తెల్ల విరియ నకలమునకు
 నర్ప రక్ష కాఁగల్గ బర్చు స్వావేశము
 అరణ మగుచు యజ్ఞ మలరుఁగాక ! ॥

1510

†ఆ॥వె॥ శ్రేష్ఠ మైన వామ శీల శక్తులు మించ
దుష్ట శక్తు లెల్ల దూర మగును
నైనై పుంజ మెల్ల సర్వవిశ్వము నిండి
విశ్వ శాంతి నొనఁగి వెలయుచుండు ॥

1511

(17)†తే॥గీ॥ విశ్వ మెల్లను నాదిత్య విమల కాంతు
లమల శక్తుల మూర్తుల నమర మాచు
సేశ్వరీయమ్ము కాగను నెసఁగుచుండు
దివ్య లోకాలను నమర్త్య దీప్తు లెసయ ॥

1512

† జనలోక నరలోక ఘన సురలోక
భువనాళి దివ్యాళు లవినాశ గలిగె
బుత మట్టు త్రైరూప గతి నృప్తి స్థితుల
లయరూప మందంగ రాజిలుచు దు ॥

1513

సూ క మ్—64

ఋషిః—గయః పాతః

దేవతా—విశ్వే దేవాః

చందః—జగతి ; 12-16-17-త్రిషువ్

(1) కథా దేవానాం కతమస్య యామని సుమస్తు నామ శృణ్వతాం మనామహే ।

కో మృశాతి కతమో నో మయస్కరత్ కతమ 'హితి అధ్యా వవర్తతి ॥

664

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్తి”

1. కతమిడి ఊరిలో అబ్బా. (వొ.పొ.)

(2) క॒ర్త॒తాయ॑ ని క॒ర్త॒వో హృ॑త్స దీ॒తయో॑ వే॒న॒ని వే॒నాః ప॑తయన్త్యా ది॒శః ।

న మ॒ర్ధితా॑ విద్యతే ¹అ॒న్య ఏ॒భ్యో దే॒వేషు ²మే॒ అధి॑ కా॒మా అ॒యంస॑త ॥

665

(3) స॒రా వా శంసం॑ పూ॒షణ॑మగో॒హ్యమ॒గ్నిం దే॒వేద్ధ॑మభ్య॒ర్చనే॑ గి॒రా ।

సూ॒ర్యామాసా॑ చ॒న్ద్రమ॑సా య॒మం ది॒వి త్రి॒తం వా॑త॒ముష॑స॒మక్తు॑మశ్వి॒నా ॥

666

(4) క॒తా క॒విస్తు॑వీ॒రవాన్ క॒యా గి॒రా బృ॑హ॒స్పతి॑ర్వా॒వృధ॑తే సు॒వృక్తి॑భిః ।

అ॒జ ³ఏ॒కపా॑త్ సు॒హవే॑భి॒ర్వక్త॑భి॒రహిః॑ శృ॒ణోతు॑ బు॒ద్ధ్యో ⁴హ॒వీమ॑ని ॥

667

(5) దక్ష॑స్య వాదితే జన్మ॑ని వ॒గ్రతే॑ రా॒జానా॑ మి॒త్రావ॑రుణా వి॒వాస॑సి ।

అ॒తూ ర॒వన్తాః పు॒రుర॑థో ¹అ॒ర్యమా॑ స॒ప్తహో॑తా వి॒షురూ॑పేషు జన్మ॑సు ॥

668

(6) తే నో ⁵అ॒ర్వన్తో హ॑వనశ్శ్రు॒తో హ॑వం విశ్వే॑ శృ॒ణ్వన్తు॑ వా॒జినో॑ మి॒తద్ర॑వః ।

స॒హస్ర॑సా మే॒ధసా॑తావి॒త త్మ॑నా మ॒హో యే ధ॑నం సమి॒తేషు॑ జభి॒రే ॥

669

(7) ప॒గ్ర వో వా॑యం ర॒థయ॑జం పు॒రంధిం॑ స్తోమైః కృ॒ణు॑ధ్వం స॒ఖ్యా॑య పూ॒షణ॑మ్ ।

తే హి దే॒వస్య॑ స॒వితుః॑ స॒వీమ॑ని క॒ర్త॒తుం స॒చ॒న్తే స॒చి॒తః స॒చేత॑సః ॥

670

1. విద్యతే॒అన్య॒ఏభ్యో, 2. మే॒అధికా॑మా అ॒యంస॑త, 3. అ॒జ॒ఏకపా॑త్, 4. రథో॒అర్య॑,

5. తే నో॒అర్వన్తో. (వృ.వృ.)

- (8) తి॒గ్గః స॒ప్త స॒సా॒ సద్యో॑ మ॒హీర॑పో వసస్వతీన్ పర్వతాగ్ం ¹అగ్ని॑మూతయే ।
కృ॒ణాను॑మస్త్రాన్ తి॒ష్యం స॒ధస్థ ²అ రుద్రం రుద్రే॑షు రుద్రీ॑యం హ॒వామహే॑ ॥ 671
- (9) స॒రస్వ॑తీ స॒రయుః॑ సి॒న్ధురూ॑ర్మిభి॒ర్మహో॑ మ॒హీర॑వసా యస్త॒ వక్ష॑ణీః ।
దే॒వీరా॑పో మాత॒రః సూ॑దయిత్సో ³ఘృత॑వత్ పయో మ॒ధుమ॑న్నో ⁴అర్చ॑త ॥ 672
- (10) ఉ॒త మాతా॑ బృ॒హద్ధి॑వా శృ॒ణోతు॑ నస్త॒వ్విష్టా॑ దే॒వేభి॑ర్జనిభిః పితా వచః ।
ఋ॒భుజ్ఞా వా॒జో రథ॑స్పతిర్భగో రణ్యః శంసః శశ॑మానస్య పాతు నః ॥ 673
- (11) రణ్యః సందృ॑ష్టౌ పి॒తుమా॑గ్ం ⁴ఇ॒వ క్షయో॑ భద్రా రుద్రా॑ణాం మరుతాముపస్తుతిః ।
గో॒భిః ష్యోమ॑ యశసో జనే॑ష్వా సదా దే॒వాన ⁵ఇ॒శయా॑ సచేమహి ॥ 674
- (12) యాం మే ధి॒యం మరు॑త ⁶ఇ॒న్ద్ర దే॒వా అద॑దాత వరుణ మిత్ర॑ యూ॒యమ్ ।
తాం పీ॑వయత వయసే॒వ దే॒నుం కు॒విద్ధి॑రో ⁷అధి॑ రథే వహా॑త ॥ 675
- (13) కు॒విదంగ॑ పృతి యథా చిదస్య నః సజాత్యస్య మరుతో బుబో॑ధథ ।
నాభా॑ యత్ర॑ పృథమం సంససామహే తత్ర॑ జామి॒త్వమది॑ర్దధాతు నః ॥ 676

1. తాగ్ం అగ్ని, 2. సధస్థ అ రుద్రం, 3. మన్నో అర్చత, 4. పితుమాగ్ం ఇవ.

5. దేవాన ఇశయా, 6. మరుత ఇన్ద్ర దేవా అదదాత, 7. గిరో అధిరథే. (వృ.పృ.)

(14) తే హి ద్యావాప్యథిషి మాతరా మహి దేవీ దేవాణాం జన్మనా యజ్ఞాయే ¹ఇతః ।

ఉదే ²విభృత ³ఉభయం భగీమభిః పురూ రేతాంసి పితృభిశ్చ నించతః ॥

677

(15) వి షా హోతా విశ్వమశ్నోత వార్యం బృహస్పతిరరమతిః వసీషిసీ ।

గావా యద్య మధుషుచ్యతే బృహదవీచ న మతిభిర్మనీషిణః ॥

678

(16) ఏవా కపిస్తుపీరవాగ్ం ³ఋతజ్ఞా ద్రవిణస్మర్తృవజసశ్చకాః ।

ఉత్థేరత్య మతిభిశ్చ విపో ⁴వివయద్ధయో దివ్యాని జన్మ ॥

679

(17) ఏవా వ్రతేః సూసురపివృధద్యో ¹విశ్వ అదిత్యా అదితే మనీషీ ।

ఈశానానో సరో ⁵అమ ర్యేనా ²స్తావి జనో దివ్యో గయేన ॥

680

సూక్తము—64

ఋషి—ప్రాతుఁడైన గయుఁడు

దేవత—విశ్వే దేవతలు

(6)*గద్యము॥

యజ్ఞమునందు మా కృతంబు లగు స్తోత్రంబులు దేవతలలో నెవనికి వినఁదగినవి :
వాని నెట్లుచ్చరింపఁగలము? మాపై నెవఁడు దయఁ గనుపరుచును? మా కెవ్వఁడు
సుఖమును బుట్టించును ? మా రక్షణమున కెవఁడు వచ్చుచున్నాఁడు ? ॥

1514

1. యజ్ఞాయే ¹ఇతః, 2. విభృత ²ఉభయం, 3. పీరవాగ్ం ³ఋతజ్ఞా, 4. విశ్వ ⁴అదిత్యా ⁴అదితే,

5. సరో ⁵అమ ర్యేనా. (పా.వర్.)

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(2)*గద్యము॥

మా హృదయములయందు నిహితము లగు ప్రజ్ఞలు అగ్నిహోత్రాదికమును జేయఁ
గోరుచున్నవి. కాంతప్రజ్ఞలు దేవతలను గోరుచున్నవి. ఏ దేవతలకంటె సన్య
దేవుఁడు ఈ కామములకు సుఖయిత కాఁడో! యట్టి యింద్రాదులయందు
నా కామములు నియమింపఁబడుచున్నవి ॥

1515

(3)*సీ॥ ఘనుఁడు నరాశంసుఁ డనువాని నాత్మమా : యభిసుతించుట నీకు సధికముగద :
స్తోతలకున్ ఛన స్తోమంబు నొసఁగెడు పూష సుతించుటఁ ¹బూజ్యముగద :
యన్య గమ్యుఁడు గాక ఛన్య దీపితు నగ్ని వాక్కులఁ డెప్పుట పాడియగద :
చంద్రమస్సును సూర్యు సరస వాక్కులతోడ స్తుతియించుటయే నీకు సొగ సగుఁగద :
గీ॥ దివమునందున్న యమలోక దీప్తుఁడైన,నిందుఁగి వాయువు కల్యంబు నెల్ల రాత్రి
సశ్వలను దేవతారతి నాచరమున, స్తోత్రముల వేడుటయ నీకు నూటయు నగు ॥

1516

(4)*సీ॥ అధికకాంతప్రజ్ఞఁ డౌ యసలుం చెట్లు బహువిధ స్తుత్యుఁడై పరఁగుచుండు
నల బృహస్పతి యను సమరవరుం చెట్లు వాక్కున సభివృద్ధిఁ బడయుచుండు
నజుఁ డేకపాత్రను సమరుఁడు సూక్తుల సభివృద్ధిఁ బొందుచు సమరుఁడు
దేవతావరు లెల్లఁ బావన స్తుతులచే వృద్ధిని బొందుచు వెలుఁగుచుండు
గీ॥ రా యహిర్బుధ్యఁ డనునట్టి యమరవరుఁడు,సయితమును మా కృతంబులౌ సకలమంత్ర
రాజముల నెల్ల వినుఁగాక : భ్రాజమాన, మాసనంబున సతతముఁ బూని ²కరుణ ॥

1517

(5)*గీ॥ అదితిపుత్రుఁ జన్మమందు దీపించెడు
పవలు రాత్రి నెపు పరమ నిష్ఠ
సుప్రభాతమందు శోభించు సంధ్య సీ
వతిశయముగఁ జేరి యమరుచుంటి ॥

1518

*గీ॥ చీకటులఁ గొట్టు సూర్యుని శీఘ్రగలిని
బెక్కు కర్మములందునఁ జక్కఁగఁ బ్రతి
దినము సప్తరసంబుల ఘనతఁ గాంచి
సప్త హోతగ వెలుఁగంగఁ జాలుచుండె ॥

1519

(6)*గద్యము॥

ఆహ్వానమును వినుచున్నయట్టివి, బలము గలవి, మితమార్గము గలవియు సగు
నింద్రాశ్వములు మా యాహ్వానమును వినుఁగాక: ఆ యశ్వములు యజ్ఞమునందు
వలె సహస్ర సంఖ్యాక ఛనంబు నొసంగు నవియై స్వయముగ నా పిలుపు
నాలించునుగాక: ఆ యశ్వములు సంగ్రామములయందు శత్రువులనుండి
మహాధనమును సపహరించుచున్నవి ॥

1520

*రచయిత,—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. బూషను సురియింపఁబూజ్యము గద: (తా.పా.), 2. దయను. (తా.పా.)

(7)*ఉ॥ జ్ఞానయుతుల్ సుచేతసులు ¹సర్వసురల్ దగు యజ్ఞకర్మఁ దా
 మూనుచు నుంటచేత ²వివిధోత్తమ కర్మల సన్నహేందుఁ డా
 మానిత వాయుదేవుఁ డసమానుఁడు పూష ధనంబు ప్రితితో
 దాన మునంగి ³మాకు ఘనతఁ గడు మిత్తులుగా వెలుంగుతన్ : ॥ 1521

(8)*సీ॥ ఏకవింశతి సంఖ్య⁴నెనఁగుచున్నట్టి యల సరస్వత్యాది లలిత నదుల
 జలముల చమసాది చారు పాత్రంబుల పర్వతంబుల హోమ పావకు ఘను
 సోమపాలకుఁ గడు సోమాభిషవమునకయి పిల్లు మింకను నాశుగముల
 విడుచు గంధర్వులఁ గడు సోమ రక్షణమునకు నక్షత్రంబు మోద మొనఁగు
 గీ॥ హవ్యము నొసంగునట్టి యా యమలు రుద్రుఁడనెడు వానిని ⁵నింకను నమరవరుల
 యజ్ఞమందున నుతులచే నతిశయమునఁ, బిల్వఁగలవార మగుదుము పేర్మి మేము ॥ 1522

(9)*గీ॥ సుందర తరంగ మాలికా శోభితాత్మ
 తౌ సరస్వతి మొద లగు నచ్చ నదులు
 మా కృతం బగు యజ్ఞంబు ⁶మరపు లేక
 తాము రక్షింతుఁగాక : విస్తార ⁷మహిమ ॥ 1523

*గీ॥ ప్రేరణముఁ జేయు దేవతల్ ప్రేమఁ జూపు
 మాత లగు నదులు లోకానఁ ⁸బూత లగుచుఁ
 దమ ⁹సుధా మధు జలమును దాము మాకు
 నిచ్చెదరుగాక! సర్వము మెచ్చునటుల ॥ 1524

(10)*గద్యము॥
 మహాదీప్తి గల దేవమాత మా యాహ్వానమును వినునుగాక! ఇంద్రాదులతోడను వారి
 వత్సులతోడను గూడు త్వష్ట మా వచస్సును వినునుగాక! ఇంద్రుఁడు తత్సహాయుఁ
 డగు వాజుఁడు, రథస్పతి, మరుద్గణము, స్తుతించుటకు మమ్ముల రక్షింతుఁగాక : ॥ 1525

(11)*చ॥ సురుచిరమౌ మరుద్గణము చూపునకుం గడు రమ్య మౌచు సుం
 దర మగు ¹⁰సన్నమున్ వలెను ధన్యుల స్తోతల కెల్ల వాసమౌ :
¹¹సరయ మరుత్సుబుద్ధి యనయంబు శివప్రద మౌనుగాన మే
 మరమర వీడి సస్సుత గవాడులఁ గీర్తినిఁ బొందకుందుమే : ॥ 1526

1. సర్వసురుల్ రవి యజ్ఞ కర్మఁదా, (తొ.పా.), 2. వివిధోత్తమ కర్మమహేందుఁడింద నా, (తొ.పా.), 3. మాకు
 నిరతంబు సభిత్వముఁబూసఁగావలెన్, (తొ.పా.), 4. సంఖ్యఁబ్రాకటంబుగఁగల్గు, (తొ.పా.), 5. నటువంటి యమర
 వరుల (తొ.పా.), 6. మాకుండ, (తొ.పా.), 7. విస్తారరక్ష, (తొ.పా.), 8. బూతము
 లయి, (తొ.పా.), 9. తమ సుమధురంపు జలమును దరచు మాకు, నిచ్చుఁగావుత, (తొ.పా.), 10. సన్నమాత్రము
 విధంబున, (తొ.పా.), 11. సరయఁగ వారి బుద్ధి యనయంబు శివంబు నొసంగుఁగాన మే, మరమరలేక, (తొ.పా.).

*క॥అటుపిమ్మట సురలారా:

వటుతరమా సన్న మెల్లఁ బట్టుచుఁ జేతన్
దిటముగ మెమ్ముల ధక్తిసె
నెటులో పొందంగఁగలము హెచ్చగునటులన్ ॥

1527

(12)*ఉ॥క్షీరముతోడ ధేనువుచు ¹శ్రీలు చెలంగఁగఁ దృప్తిజేయున
ట్లారసి మమ్ము దేవగణమా: ²కృప మాపయిఁ జూపి మా మతిన్
మీరలు సత్పలాఢ్యముగ మిక్కిలిఁ జేయుచు మా సుయజ్ఞముం
జేరఁగఁ దల్పుచున్ రథము శీఘ్రమై యెక్కుడు: సంతసంబునన్ ॥

1528

(13)*గద్యము॥

బాంధవునకు విషయభూతులుగ మమ్మెట్లు సేయవలయునో: యట్లో మరుత్తులారా:
బహువిదములఁ దెలిసికొనుడు: ఏ దేశమునందుఁ దొలుత హవ్యముతోఁ గూడు
కొనెదమో: యా దేశమందు సదితి మాకు మనుష్యులతో బంధుత్వమును
గలుగఁజేయుఁగాక: ॥

1529

(14)*గీ॥ఇష్టి కర్తంబు లై సవి నృష్టి నెల్లఁ
బుట్టఁజేయుచుఁ బీఠినిఁ బొందునవియు
గొప్పవియునై స దివి భువి తప్పకుండ
జన్మమున ³సురలఁ బొందును జారు రీతి ॥

1530

*గీ॥పెక్కు విధములచేత సంప్రీతి మీఱ
జనుల సురలను ధరియింపఁజాలుచుండి
దేవతలఁ గూడు దివి భువి పాపనోద
కంబులను దాల్చుచుండు ముదంబు హెచ్చ ॥

1531

(15)*గద్యము॥

మహాత్ములకుఁ బాలయితి, పర్యాప్తస్తుతి, దేవస్తోత్రకారిణి యగు వాక్కు పరణీః
వశ్యాది సహిత ధనమును బొందుచున్నది. సోమమును గలుగఁజేయు గ్రావ ఆ
వాక్కువలన స్తుతింపఁబడుచున్నది. స్తుతిచుంత మగు నా యజ్ఞమును స్తుతులచే
దేవతలు కోరుచున్నారు ॥

1532

* రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. జెన్నువహించెడురీతి చేయునట్లారసి, (తొ.పా.), 2. కృప మాకు నొసంగు సన్నతిన్, (తొ.పా.),
3. ఇక్కడనింద్ర గణమునకు మారు పంచలఘుగణము ప్రియు క్తమైనది.

(16)*చ॥కపి యయి సంస్తవంబులఁ బ్రకల్పనఁ జేయుచు యజ్ఞ వేదియై
నవవిధమౌ ఛనంబుల ననంతముగా గ్రహింపఁ గోరుచున్
బ్రవిమల మేధ గల్గు గయ వండితపర్యుఁడు శస్త్ర సూక్తులన్
వివిధ సురాళిఁ బీఠితి నభివృద్ధిగఁ జేయును ఐక్తియుక్తుడై ॥

1533

(17)*గీ॥అఖిల దేవతలారః యో యదితి దేవిః
ప్రాజ్ఞఁడైనట్టి గయుఁడను వండితపరుఁ
డిట్టి విధమున నన్నుతి నెలమిఁ జేసి
ప్రృద్ధిఁ బొందించె మిమ్ముల వేక్క మీఱ ॥

1534

*గీ॥మనుజుధర్మరహిత జనముచే నరు లెల్ల
రిల ఛనేశు లగుదు రెల్ల వేశ
గయునిచేత దేవగణ మభిష్టుతమయి
లోకమందు వెలుగు భీకరముగ ॥

1535

సూక్తము—64

ఋషి—ప్లాతుఁడైన గయుఁడు

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—1

(1)†గీ॥యామముల దివ్య దేవాళి నామ విహిత
సార్థకత్వము వెలయ విశాల హృదయ
పర మృణాళి తంతువుల వివరము గతి
సర్వ లోకాలు పరఁగును జగమునందు ॥

1536

†(2)కృతువులే కృతువులను గమ్రమ్ముగాఁజేయ
సర్వ దిశలను వేన శక్తు లవి పరలంగ
ధీమంతమై హృదయ దీప్తులు వెలయంగ
దేవతల దయార్థ నవ నయన దీధితులు
సుకృతుల కామ్యాళి శోభ లవి మీఱు
శాంతి సౌభాగ్యాల క్రాంతి కర్మలు గెలుచు ॥

1537

*రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. బ్రాకటముగ, (తొ.పా.).

† రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3)దినమణుల కాంతులు తేజరిల్లంగ
 శశికళల చలువల చంద్రికలు విరియ
 ద్వైత మద్వైతమై ద్వైతాద్వైతమై
 యమ నియమముల ననిలము లుషసుల్
 అత్యమల వాక్చక్తు లలరార నగ్నలన్
 దివులందు దేవాళి దివ్యదీప్తుల మీఁ
 నరవరులు పూజించి వరలుదు రమరులై
 పూర్వ జన్మల ఆఘము పూర్తిగా నశియింప ॥

1538

†(4)దిష్మశక్తులు దివ్య దేవాళి గలిసి
 శబ్ద శక్తుల బృహస్పతి బుద్ధి విరియ
 నాదిశేషువు నుడుల కాలవాలముగా
 నేకపాదుండై న యేకైకుఁ దజుఁడు
 కవి కాగ రవి గాఁగ గాఘ్య కర్మములన్
 ఋచ్చక్తు లలరార రూఢమై వెలుఁగు ॥

1539

†(5)తిమిర పుంజము గొట్టు దీధితి సూర్యుండు
 వెన్నంటి వెంటాడి వెలయ రేఖవళులు
 సప్తానలమ్ములు సప్త హోతరును
 సర్వ సత్కర్మలన్ జదలంట బొగలు
 అఖిల లోకావళులు సలరారు శాంతి
 ననిలమై జల మౌచు సల దక్షతల్ మీఁ
 సృష్టియే వ్రత మౌచు జెలువొంద నెల వొంద
 రాజుగా రాజిగా రంజిల్లుచుండు ॥

1540

†(6)వేలాది మేఘాల వెల్తురుల్ మెఱయఁ
 గాల వర్షమ్ములు కామ్యముల్ గుఱియ
 మనమైన సమిధల దనరాళు లవితఢ
 విశ్వ యజ్ఞమ్ములన్ నశ్వర దీప్తులు
 నిత్యోత్సవములుగా నిర్మలముగా నిలువ
 జ్ఞాన విజ్ఞానాల ప్రజ్ఞానమై వెలుఁగు ॥

1541

†(7)వాయు పుంజము లెల్లఁ బ్రాణమై నిలువఁ
 బూషణుని దేవుని బూర్ణ సవిత్త్రుని
 జేతన సహితమౌ సిత సఖ్య మెనయ
 ఆ ద్విరధము పైని నద్వితీయముగఁ
 గ్రతువు లలరారంగ చులి శక్తు లెల్ల
 నొక్కచోఁ బుంజమై యొదిగి యుంచునులే : ॥

1542

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8)సప్తాగ్ను తేనయంగ సప్తానిలము లమర
 సప్త కుల గిరు తేనయ సుప్తమ్ము కాకుండ
 మూఁడేడులో నడుల్ ముప్పిరిగాఁ బార
 నేకవింశతి రీతు తేనఁగంగ నెనయంగ
 రుద్ర శక్తులతో నరుద్రమై రుద్రీయ
 భద్ర శక్తు లవి లక్షుద్రమై హవనమౌ ॥

1543

†(9)ఒకవంక సరస్వతి ఒకవంక సరయూనది
 వే రొకవంక సింధువు పారుచుండఁగఁ బాత్రి
 జల మాతృ దేవతగ సలరారు దేవియే
 అలలతో వెలయంగ ఆమృతమౌ గతి మీఱ
 నేరులై హోరులన్ వేలాకులను నెరసి
 శబ్ద శక్తుల నెగసి శక్తిగా రూపొందు ॥

1544

(10)†గీ॥ఆ మరుద్గణ మూఠాశ మావహించి
 విమల తేజాలఁ బ్రసరించి విస్తృత మగు
 దివ్య ఛామాల నా విధాతృ జనిత సక
 లావనుల నిండి చరమును నచర గతుల
 సర్వ దేవాధిదేవుల శక్తి పుంజ
 ముద్భృతమ్మయి వాఙ్మయ భద్ర మగుచు
 మాతృదేవిగ వెల్లుచు మహిత మైన
 త్వష్టదేవుని కృపమీఱఁ దనియుఁగాక : ॥

1545

†(11)ఆ మరుద్గణశక్తి అఖిల లోకాలప
 నాసుపానువు లౌచు నాపరించుచును
 ప్రాణపుంజము నిచ్చి సుప్రభావముల
 రుద్రమయ శక్తులే పరభద్ర గతులై
 సరవరుల సురవరుల పరమవదచరుల
 రమణీయ కమనీయ శమదామ దమధామ
 ప్రమదాశి వరలంగఁ బ్రముదాల నెరవంగ
 నిత్య సత్య మౌచు నెసరొందుచుండులే : ॥

1546

(12)†క॥అసలానిల సంయోగపు
 ఘన సలిలము లోకములను గడు గుహ్యతర
 ప్రాణవాఽమృత శక్తులతోఁ
 దనరారును నాలఁ బాలు తనరెడి భంగిన్ ॥

1547

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(13) అజ్ఞాన దుర్జ్ఞాన విజ్ఞాన సుజ్ఞాన
 వ్రజ్ఞానములలోన నా అజ్ఞతను వీడి
 దుర్జ్ఞానమును బట్టి తుత్తునియల్గఁ దునిమి
 ఆ సుమనోరూప మలరార మరుదాశి
 చిచ్చక్తి సచ్చక్తి శ్రీల నామములతో
 జల శీతలోష్ణాల జరిత శక్తులు పురుల
 సంగాంగ భంగాంగ రంగేశు లలరంగ
 సన్మోఽన్య జన్మాన్య ధన్యాత్మతలు చెలఁగు ॥ 1548

†(14) సృష్టియే యిష్టిగాఁ జెలఁగుచు నుండ
 వ్యష్టి సమిష్టులను బుష్టి పదార్థములు
 సర్వ తోకంబులన్ సహజమ్ముగా వెలసి
 మానసియగ సర్వమాతగా నిలిచి
 సజ్జన్మ పునర్జన్మ సన్మనో గతుల
 మన్మనో రతు లవి మహిరమై వెలయు ॥ 1549

†(15) అతి విశాల మైన అఖిల విశ్వాన
 శబ్ద శక్తులు వివిధ శస్త్రాస్త్రములుగ
 సచ్చిదానందాల సదమల గతులన్
 బొందుచున్ సమ్మోద మొందుచున్ పరల
 మధుమంతమై సర్వ మర్మముల నొనఁగు
 సత్పతి సహితమై శర్మాశి నొనఁగు ॥ 1550

†(16) దివ్యమై భవ్యమై నవ్యమై వెలయు
 శుక్ర శక్తుల సవక్ర పరాక్రమపు
 విక్రమమ్ములతోడి విష్ణు శక్తులు విరియ
 ఋతమైన జీవన మమృతమయమై నిలువ
 సూక్తులతో సుమతి సువిశాల గతి నొప్ప
 సర్వ శుభములతో సకల సంపదలతో ॥ 1551

†(17) అమృతర్పమున జగతి నఖిలమ్ముగా నిండి
 దివ్య శక్తులతోడఁ దేజరిల్లుచు మిగుల
 సేశాసుఁడై మహిత ఋత్విజుఁడై వెలుఁగు
 నాదిత్యుఁడై మహాయజ్ఞ శక్తిని నిలుప
 జ్ఞాతమై దేవాశి జ్ఞాన స్వరూపాల
 సదితి ప్రతికృతిగాఁగ సలరారుచుండు ॥ 1552

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “రశా-ప్రహరణ”

సూక్తము—61

ఋషి—ప్రాతుఁడైన గయఁడు.

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్ధాంతరము—2

(1)†భుజంగవ్రయాతము॥*

సదా సృష్టిలోసన్ బదార్థాల మూర్తిన్
నిదారూప లోకాల్ ముదా లొంద దేవుల్
విచారించి రక్షపదాటల్ నశింపన్
ప్రదాంబుత్త మొప్పున్ సదాఽఽపుత్ర మొప్పున్ ॥

1553

(2) యజ్ఞమ్ములే యజ్ఞ ములరింప నొసరింప

విజ్ఞానమయమైన వేత్సత్వ మెనయంగ
నజ్ఞాన తిమిరాలఁ బ్రజ్ఞానమున డుల్చి
సుజ్ఞాన దేవాశి విజ్ఞతల్ మెరయంగ
ఏశదిశల ధీమతుల వశమైన సవ శక్తు
అశనిపాతమునైనఁ గనిమసిగ మనిమసిగ,
నశియింపఁగాఁజేసి నిశినైన నిత్యమై
వసమించు వెల్గు లవి ప్రసరింపఁగాఁ జేయు ॥

1554

(3)†భుజంగవ్రయాతము॥*

సరాశుల్ జగాలన్ జరా మృత్యు శక్తుల్
వరాభూత మౌచున్ మురారీద్య బల్మిన్
గిరా రూప దీప్తిన్ గరాశుల్ జనింపన్
సురాశుల్ ముదానన్ బరా రూప మొందున్ ॥

1555

(4)†భుజంగవ్రయాతము॥*

జగా లెల్ల వెల్గున్ నిగారించుచుండన్
దగారించు కాంతుల్ వ్యగాహ్యంబు లౌచున్
అగాఢంపు నృప్తిన్ ప్రగాడంపు శక్తుల్
మగాఁడై యజుండే జగా సొంపు నింపున్ ॥

1556

(5)†భుజంగవ్రయాతము॥*

మహామారుతాలే పహరించు నగ్నుల్
నిహారంపు నీరాల్ సహాయమ్ము కాగన్
పహారా సురాశుల్ మహా లౌప్య సర్వం
సహా లెల్ల నిల్వన్ విహారా లొనర్చున్ ॥

1557

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*ఈ “భుజంగ వ్రయాత” వృత్తము ప్రాసయతి సహితము.

(6)†భుజంగప్రయాతము॥*

అసాధారణమ్మో వ్రసాదమ్మో పోలెన్
సుసారంపు భజ్యార్ సుసాధ్యమ్మో లౌచున్
సుసాన్నా య్యమ్మన్ దా ససాధ్యమ్మో దేవుం
డసాంగత్య సాంగత్య సాపీష్య మొందున్ ॥

1558

(7)†భుజంగప్రయాతము॥*

నిరాకార మౌచున్ బరాంజోటు రాప్పన్
జరా మృత్యు రాహిత్య రాహూప దీప్తుల్
పరార్థ్యంపు శక్తుల్ పరాక్రాంతు లౌచున్
పరాసమ్మ కాకుండ రాజించు మించున్ ॥

1559

(8)†భుజంగప్రయాతము॥*

అజాగర్యరూపం బజాగర్గిచ్చవస్థన్
అజాడ్యమ్మగా నిత్య జాత్యమ్మ గాగిన్
సుజాగర్యమౌ దివ్య జాతమ్మ మూఁడే
శ్శ¹ జాతీయ నక్షత్ర జాతంపు మీన్నే
టి జాలమ్మ మీలంగ జాజ్వల్యమానం
బజాతమ్మనై యొప్పు జాబిల్లి తాలై
అజార్య మ్మజాత్య మ్మజావన్య దీవ్యత్
నజాల మ్మజాలమ్మ జాంవత్త మౌతన్ ॥

1560

(9)†భుజంగప్రయాతము॥*

వితానాలు వీవన్ సతా లౌచు నంతర్
గతాస్వీత వాణీ వ్రతాచ్చన్న సిందూ
రతా దేవి నీరాల్ సుతాచ్చీల్య సచ్చిద్
వితానూర మౌచున్ సతామినగి దీప్తుల్
సుతారాధివత్యాలు తారాంతిత మ్మౌ ॥

1561

(10)†భుజంగప్రయాతము॥*

విశాలానిలాల్ వే ప్రశాంతాగ్ని దీప్తిన్
దృశాంకూర శక్తిన్ నిశాంతేంద్రధర్మాల్
భృశాలైన దేవాళి శామాత మాదౌ
సశాకల్య శాకల్య శాంతాతిర క్తిన్

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*ఈ “భుజంగ ప్రయాత” పుత్రము ప్రాసయితి సహితము. 1. మూడేళ్లు 31×7=21

రణాశిన్ సురాత్వష్ట శాధిష్ఠ శౌతా
 చ్చ శాబ్దాతివాక్యాల్ సుశాస్త్రాలు కాగన్
 గణా రూప స్తోత్రాద్యై శారీర రక్షన్
 ఆశాంతుల్ సశింపన్ బ్రహ్మాంతుల్ ఫలించున్ ॥

1562

(11)†భుజంగవ్రయాతము॥*

అసాధారణమ్నా వ్రసాదాఽనిలమ్ముల్
 ససాందోచ్రమా న్యచ్చ సారూప్య గోపుల్
 రసావిష్ట మృష్టాస్న సాంగత్య హస్తాల్
 సుసాతత్య శక్త్యా శ్యసాధారణమ్నా ॥

1563

(12)†భుజంగవ్రయాతము॥*

అమోఘంపు శక్తుల్ సుమోదాలు కూర్చన్
 బ్రహ్మోద్ధృతనద్దేవ మోక్షాచ్చ మౌచున్
 ఆమోహోన్నతోద్దేవ మోదాఽంతరా
 వ్యమోహ వ్రచిన్మోద మోహో : సుమించున్ ॥

1564

(13)†భుజంగవ్రయాతము॥*

నిరాకారరూప మ్మరాతి వ్రజాశిన్
 బరాభూతమున్ జేసి రాణించు నియ్యు
 ర్వరాశ్యాది గోళాల రాజిల్లు బంధు
 త్వ రాడ్డేవ మాతా స్వరాడ్రూప శక్తిన్
 జరాశుల్ శరాశ్యాశి రాగాసురాగాల్
 కరాశిన్ మరుత్తుల్ సరాల్ తేజ మొప్పన్
 సురాష్ట్రాల ప్రాణ్యాశి రాణించుచుండన్
 బరాంకోటి జీవాశి రాజిల్లుజేయున్ ॥

1565

(14)†భుజంగవ్రయాతము॥*

చిదానందరూప మ్ముదారాఽచ్చశక్తిన్
 సదా దేవ జాతమ్ము దార్ద్య వ్రభక్తిన్
 వ్యదాల్పాది సావత్య దాక్షిణ్య సృష్టిన్
 నదాలున్ సదుల్ ప్రాణ్మదాశుల్ మహేష్ఠ్యా

†రచయిత :-—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్ణ”
 ఈ “భుజంగ వ్రయాత” వృత్తము ప్రాసయతి సహితము.

శి చాపింఁచు సర్వమ్ము దాసార్హ సేవన్
అదాస్య ప్రదాంత్యచ్చ దాక్షాయణుల్ స
ర్వ చావంత మోహాది దారిద్ర్య రాహి
త్య దాక్షిణ్య శక్తిన్ ముదానన్ వసించున్ ॥

1566

(15)†భుజంగప్రయాతము॥*

అవాఙ్మానసాచ్చాంత వాచస్పతీ మా
త వాత్సాల సంజాత వాగర్థ సంస్తు
త్త వారాహి నద్వారి వాహాళి వారుల్
అవారమ్ము కాఁగా నవార్థక్య సంసా
ర వారాశి నీదంగ వాప్యత్ర సోమ
మ్ము వాసంతమై పార వాల్మభ్య మొందున్ ॥

1567

(16)†భుజంగప్రయాతము॥*

మహావాక్య రీతిన్ సహాయమ్ముగాఁగన్
మహాహర్దమౌ శబ్ద హరమ్ము వెల్లన్
అహరీత స్తోత్రాళి హరీ సువర్ణాల్
సుహర్దత్వ మొప్పన్ నహర్మత్వ మెప్పున్ ॥

1568

(17)†భుజంగప్రయాతము॥*

అనాధార మౌచున్ అనాధీయ శక్తిన్
వినా త్సుద్రశక్తుల్ ప్రణామాల్ ప్రపత్తిన్
మనాగ్దృష్టి స్తోత్రాల్ సనాథప్రవృత్తిన్
జనాశుల్ పొనర్చున్ అనాదీయ సంప
ర్తనావృష్టి సార్థ మ్మనాకార మౌలే ! ॥

1569

సూక్తమ్—65

ఋషిః—వసుకర్ణో వాసుకర్ణః

దేవతా—విశ్వే దేవాః

ఛందః—జగతీ ; 15-తిర్జుష్

(1) అగ్నిరిన్ద్రో వరుణో మిత్రో ¹అర్యమా వాయుః పూషా సరస్వతీ సజోషసః ।

అదిత్యా విష్ణుర్మరుతః స్వర్భూహత్ సోమో రుద్రో ²అదితిర్భ్రహ్మణస్పతిః ॥

681

|రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*ఈ “భుజంగ ప్రయాత” వృత్తము ప్రాసయతి సహితము.

1. మిత్రో¹అర్యమా, 2. రుద్రో²అదితి. (ప్రా.ప్ర.)

6)

- (2) ఇ॒న్ద్రాగ్ని॑ వృ॒త్రహ॑త్యే॒షు స॒త్పతీ॑ మి॒థో హే॒న్వానా॑ తన్వా॒నః స॒మోక॑సా ।
అ॒న్తరి॑క్షం మ॒హ్యో వ॒పురో॑జసా సామో ఘృ॒తశ్రీ॑ర్మహి॒మాన॑మీరయన్ ॥ 682
- (3) తే॒షాం హి మ॒హ్నో మ॒హతా॑మన॒ర్వణాం॑ స్తో॒మాగ్ం¹ ఇ॒య్యర్మ॑త॒జ్ఞా ఋ॒తావృ॑ధామ్ ।
యే² అ॒ప్సవ॑మర్ణ॒వం చి॒త్రరా॑ధస॒స్తే నో॑ రాస॒ంతాం మ॒హయే॑ సుమితా॒గ్నిః ॥ 683
- (4) స్వ॒ర్ణర॑మ॒న్తరి॑క్షాణి రో॒చనా॑ ద్యా॒వాభూ॑మీ పృథి॒వీం స్క॒మ్బురో॑జసా ।
పృ॒క్షా³ ఇ॒వ మ॒హయ॑న్తః సురా॒తయో॑ దే॒వాః స్తవ॑న్తే మను॒షాయ॑ సూర॒యః ॥ 684
- (5) మి॒త్రాయ॑ శి॒క్ష వరు॑ణాయ దా॒శుషే॑ యా స॒మాజా॑ మన॒సా స ప॑ర్యుచ్చ॒తః ।
య॒యోర్దా॑మ॒ ధర్మ॑ణా రో॒చతే॑ బృహద్ య॒యోరు॑భే రో॒దసీ॑ నా॒ధసీ॑ వృ॒తౌ ॥ 685
- (6) యా గౌ॒ర్వర్త॑నిం వ॒ర్యేతి॑ నిష్కృ॒తం వ॒యో దు॑హానా వ॒రత॑నీర॒వార॑తః ।
సా ప॑ర్యు॒వాణా వరు॑ణాయ దా॒శుషే॑ దే॒వేభ్యో॑ దాశ॒ద్ధవి॑షా వివస్వ॒తే ॥ 686
- (7) ది॒వక్ష॑సో⁴ అ॒గ్నిజి॑హ్వో ఋ॒తావృ॑ధ ఋ॒తస్య॑ యోనిం విమృశ॒న్త⁵ ఆ॒సతే॑ ।
ద్యాం స్క॒భిత్వ్యం॑⁶ ప॒త చ॑క్రురో॒జసా॑ య॒జ్ఞం జ॑నిత్వి త॒న్వీనః॑ ని మామృ॒జాః ॥ 687

1. స్తోమాగ్ం=ఇయర్మ్యతజ్ఞా=ఋతా, 2. యే=అప్స, 3. పృక్షా=ఇవ, 4. దివక్షసో=అగ్నిజిహ్వో=ఋతావృధ=ఋతస్య, 5. శస్త్ర=ఆసతే, 6. పతచ చక్రురోజసా. (హృ.పృ.)

- (8) వరిషితా పితరా పూర్వజావరే ¹ఋతస్య యోనా క్షయతః సమోకసా ।
ద్యావావృథిపి వరుణాయ సస్రతే పృథవీ వయో మహిషాయ పిస్వితః ॥ 688
- (9) పర్జన్యావాతా వృషభా పురీషిణేన్ద్రవా యూ వరుణో మిత్రో ²అర్యమా ।
దేవాగ్ం ³ఆదిత్యాగ్ం అదితిం హవామహే యే పార్ధివాసో దివ్యాసో ⁴అప్సు యే ॥ 689
- (10) త్వష్టారం వాయుమృభవో ⁵య ఓహతే దైవ్యా హోతారా ⁶ఉషసం స్వస్తయే ।
బృహస్పతిం వృత్రఖాదం సుమేధసమిన్ద్రియం సోమం ధనసా ⁷ఉ ఈమహే ॥ 690
- (11) బృహ్మ గామశ్వం జనయన్త ⁸ఉషధీర్వనస్పతీన్ వృథిపిం వర్వతాగ్ం ⁹అవః ।
నూర్యం దివి రోహయన్తః సుదానవ ¹⁰ఆర్యా వ్రతా విస్మజన్తో ¹¹అధి క్షమి ॥ 691
- (12) భుజ్యమంహసః పివృథో నిరశ్వినా శ్యావం పుత్రం పథిమత్యా ¹²అజిన్వతమ్ ।
కమద్యువం విమదాయోహధుర్ముపం విష్ణావ్వం విశ్వకాయావ సృజతః ॥ 692
- (13) పాపీరపి తన్యతురేకపాదజో దివో ధరా సిన్ధురావః సముద్రియః ।
విశ్వే దేవాసః శృణవన్ వచాంసి మే సరస్వతీ సహ ధీభిః పురంధ్యా ॥ 693

1. జావరీఋతస్య, 2. మిత్రోఽర్యమా, 3. దేవాగ్ంఽఆదిత్యాగ్ంఽఅదితిం, 4. దివ్యాసోఽఅప్సు యే,
5. యఽఓహతే, 6. హోతారాఽఉషసం, 7. ధనసాఽఉఽఈమహే, 8. యన్తంఽఓషధీ, 9. వర్వతాగ్ంఽఅవః,
10. దానవఽఆర్యా, 11. జన్తోఽఅధి, 12. మత్యాఽఅజిన్వతమ్. (వాగ్.వగ్.)

- (14) విశ్వే దేవాః సహ దీభిః పురంద్యౌ మనోరజతా¹ అమృతా ఋతజ్ఞాః ।
రాతిషాచో అభిషాచః స్వర్నిదః స్వర్గిరో బ్రహ్మ సూక్తం జషేరత ॥

694

- (15) దేవాన్ వసిష్టో² అమృతాన్ వవన్దే యే విశ్వా భువనాభి పతన్తుః ।
తే నో రాసంతా³ మురుగాయమద్య యూయం పాత స్వస్తిభిః సదా సః ॥

695

సూక్తము—65

ఋషి—వాసుకృడైన వసుకర్ణుడు†
దేవత—విశ్వే దేవతలు

- (1)*గద్యము॥

అగ్ని, యింద్రుడు, వరుణుడు, మిత్రుడు, అర్యమ, వాయువు, పూష, సరస్వతి,
ఆదిత్యులు, విష్ణువు, మరుత్తులు, దివి, సోముడు, రుద్రుడు, బ్రహ్మణస్పతి,
నంగతు లగుచు నంతరిక్షమును స్వమహిమచే బూరించుచున్నారు ॥

1570

- (2)*గద్యము॥

యుద్ధములయందు శారీరకబలముచేత శత్రువులను జంపువారు, సమానస్థానము
గలవారు నగు నింద్రాగ్నులు, ఉదకమును బేరేపించు సోముడును,
నంతరిక్షమును స్వమహిమచే బూరించుచున్నారు ॥

1571

- (3)*గీ॥నహజమహిమ మహాత్ములు శత్రువులకుఁ

బొందరానట్టివారలు పూర్ణ యజ్ఞ

వృద్ధులయినట్టి సురలకు నిష్టికర్త

నేను సుస్తోమములఁ గూర్తు నిశ్చయముగ ॥

1572

1. జతా¹అమృతా²ఋతజ్ఞాః, 2. వసిష్టో³అమృతాన్, 3. మరుగాయ. (వా.వ.)

†వసుకర్ణుడు, (వా.వ.పా. 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలోని పాఠము).

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥మిగుల రూపముఁ గల్గిన మేఘ జలము
సమరు లిచ్చుచునున్నారు కరము వారె
సఖులుగా వెల్లి జసముల సంఘమందు
ధనము నిత్తురుగాక! మా కనయముఁ గడు ॥

1573

(4)*గద్యము॥

స్వస్వకర్మమందు నేత యగు నాచిత్కుని, ద్వావాభూముల మధ్యనుండు తేజస్సులను,
దివిని, భువిని, విస్తీర్ణాంతరిక్షమును దేవతలు స్వబలమున ధరించుచున్నారు. మరియు
దరిదుర్లకు చసములు వలె స్తోతలను చనాదులచేఁ బూజించుచున్న సుదానులు
మనుజునకు ధనము నొసంగువారు నగు నీ దేవతలు ఈ యజ్ఞమందు
వినుతింపఁబడుచున్నారు ॥

1574

(5)*సీ॥లంతఃకరణ చర్మమందైన నెవ్వార లే ప్రమాదంబును నెరుఁగకుండు
తెవ్వారి దేహంబు లెంతయు సహజ ప్రకాశంబుచేఁ దృప్తిఁ గలుఁగుచుండు
నెవరి యాధీనంబు నెక్కువఁ బొందుచు దివి భువి యే వేళఁ దేజరిల్లు
సఖిల లోకమునకు నత్యంత మెవ్వరు సమాట్టులై తాము సాగుచుండు
గీ॥స్తోత్రములఁ జేయుచుండెడు సూరి వర్గ, మునకు ధనము నొసంగుచు మోద మందు
నట్టి మిత్రునకున్ వరుణాఖ్యునకును, హవ్యదానంబుఁ జేయుఁడి! యార్యులార! ॥

1575

(6)*ఉ॥క్షీరము లోనుగాఁగలవి శీఘ్ర మొసంగుచు నాశ్రితాశికిన్
క్షీరము లిచ్చి కర్మలకు సేమము గూర్చెడు నేత్రి యౌచుఁ వాఁ
జేరుచు గోవు యజ్ఞమును జేరిన పిమ్మట మత్స్రతాత్మయై
కోరెడు వార లందరికిఁ గోర్కెలు నా కవనంబు నిచ్చుతన్! ॥

1576

(7)*గీ॥దివము వహించువారలు దీవ్య పగ్ని
ముఖులు యజ్ఞ ప్రవృద్ధులు పూర్ణయజ్ఞ
సుస్థలిం జూచుచుం గడుఁ జోద్య మలర
నంతట వసించుచున్నార లధిక ప్రీతి ॥

1577

*ఉ॥ఆ సుర లే ద్యులోకమును సంతటఁ చాల్చుచు నైజ శక్తిచే
భాసురమౌ జలంబు ప్రతిభాంచిత మౌనటు గల్గఁజేయుచున్
దోసము లేని యజ్ఞమును దుష్టిని బుట్టఁగఁజేసి పిమ్మటన్
వాసిగ హవ్యమున్ మిగుల భక్షణఁజేసిరి సంతనంబునన్ ॥

1578

(8)*ఉ॥అంతట వ్యాప్తిఁ గాంచి మరి యన్నిటికిం దలిదండ్రు లొచు న
త్యంతము పూర్వమందు ఘనతన్ జననంబును గాంచు రోదసుల్
నంతన మొప్పుఁగా జరువఁజాలినయట్టి పవిత్ర యజ్ఞమ
దెంతయు వేడ్కతోడ నివసించుచు నుండును నెంచి చూడఁగన్ ॥ 1579

*గీ॥కడు సమాని కర్మకలనఁ గల్గిన రోడి
నులు మహాత్ములైన సురలఁ గొల్వ
క్షరణపత్పయస్సుఁ జాల నొసంగుచుఁ
బ్రతిభఁ గాంచుచుండెఁ బ్రబల శక్తి ॥ 1580

(9)*గీ॥కామ సేక్తలు జలమును గల్గవార,
లొ మహేంద్రుఁడు వాయువు సీమము గల
పరుణములును నిజమైన పరమ మహిమ
చేత సంపద నుందురు ప్రితు లగుచు ॥ 1581

*గీ॥అదితి నాదిత్యపరులను నంతరిక్ష
జాతు లైనట్టి సురలను బూత దివిజు
లైన వారలు భూజాతు లైన సురలఁ
బిలుచుచున్నార మిష్టిని లలిత నూక్తి ॥ 1582

(10)*గద్యము॥
ఓ మేధావులారా! ఏ సోము మీ కశ్యాణమునకుఁ ద్వష్టప్రభుతులను బొందుచున్నదో;
బృహస్పతిని, సువ్రజ్ఞవృత్రాదయిత యగు నింద్రుని బొందుచున్నదో; యా
సోమమును ధనమును భజించుచున్న మేము ధనమును యాచించుచున్నాము॥ 1583

(11)*సీ॥అఖిల పర్థస సాధనాన్నంబు సృజియించు నమరుల యాచింతు మధిక ధనము
సశ్వాది వశువుల నధికము గల్పించు నమరుల యాచింతు మధిక ధనము
నోషధీ తతులను నోపి సృష్టించెడు నమరుల యాచింతు మధిక ధనము
బూమి పర్వతములఁ బుట్టించుచుండెడు నమరుల యాచింతు మధిక ధనము
గీ॥అంతరిక్షంబు దివియందు నమరు నూర్యుఁ, బుడమిపై శ్రేష్ఠతరములౌ పూజ్య కర్మ
ములను విధియించు నమరుల లలిత ధనము, మేము యాచించెదము కడు నీమ మలర॥ 1584

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(12)*సీ॥పూర్వోదధిన్ బడ్డ చుజ్జుని మీరలు ¹కాపాడుచుం గడుఁ గొలిపినారు
బద్ధిమతీశ్రీకిఁ బావన పుత్రుని నొనఁగుచు సంప్రీతి నొప్పినారు
విమదునకున్ యోగ్య వేస పుత్రిక నిచ్చి విమల యశస్సున వెలసినారు
విశ్వరాయునకయి విష్ణావ్వ పుత్రుని నిచ్చి తోకమునందు నొనఁగినార
గీ॥లంతటన్ వ్యాప్తిఁ జెందుచు సమరునట్టి, యశ్విదేవతలారః యో యమరులారః
యఖిల విషయంబులన్ మము నతిశయ మగు,నంతసంబునఁ గాపాడ నరవి రండు॥ 1585

(13)*సీ॥ఆయుధములఁ గల్గి యమరెడు వాక్కు నా యంచిత సుతుల నాలించుఁగాక :
నేకపాత్రజుఁ డను భీకర సురవర్యుఁ డంచిత సుతుల నాలించుఁగాక :
సువిశాల సింధువు శోభిల్లుచున్ వ్యాతి నంచిత సుతుల నాలించుఁగాక :
యంతరిక్షోద్ధ మౌ ²నవ్సంచయం బెల్ల నంచిత సుతుల నాలించుఁగాక :
గీ॥కర్మనహిత సుదేవతాగణము మరియు, బహువిధ ప్రజ్ఞఁ గలుఁగుచుఁ బావన యగు
నల సరస్వతి నాదైన యమల వాక్య, ములసు వినెదరుగాక! నమ్మోద మలర ॥ 1586

(14)*గద్యము॥
కర్మనహితులు ప్రజ్ఞాసయుతులు మనుష్య యజ్ఞ యష్టవ్యులు, మరణధర్మ రహితులు,
సత్యవాగులు, దీయమాన హవిస్సును సేవించువారు ఆభిముఖ్యముగా యజ్ఞమును
బొందువారు, స్వర్గలంభకులు నగు నింద్రాది దేవతలు మా స్తుతులను,
మహాన్నమును, స్తోమమును సేవించుగాక! ॥ 1587

(15)*గద్యము॥
“ఏ దేవతలు సర్వలోకములను న్వతేజస్సుచేఁ బ్రతిష్ఠించుచున్నారో! యా దేవత లీ
దినమున మాకుఁ బ్రభూత యశస్సు గల అన్నమును నొనఁగెదరుగాక!
ఓ దేవతలారా! మీరు మమ్ము సర్వదా రక్షింతురుగాక!” అని వసిష్ఠ
కులజుఁ డగు ఋషి దేవతలను సమస్కరించెను ॥ 1588

సూక్తము—65

ఋషి—వాసుకుఁడైన వసుకర్ణుఁడు

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—1

†(1) అంతరిక్షము నిండి ఆదిత్యుఁ డలరు
అగ్నియు నిందుండు నల్ల వరుణుండు
మిత్రుండు నర్యముఁడు మిన్ను వాయువులు
పూష సర్వస్వమున్ బృహత్సోముండు

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. కాపాడి కడుఁగడుఁ గొల్పినారు, (తా.పా.), 2. యంతరిక్ష భవంబులైన యప్సంచయ మంచిత. (తా.పా.)

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లఁపూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సదితి మరుత్తులు నా విష్ణు రుద్రులున్
 బ్రహ్మణస్పతితోడఁ బరఁగు నోషధులు
 బ్రహ్మాండ భాండానఁ బర్యాప్తి నొందు
 విశ్వ దేవుల శక్తు లశ్వర మ్ముగుచు ॥

1589

†(2) చంద్ర శక్తుల ప్రగతి సలిలమ్ము పొంగు
 నింద్రాగ్ని బలములే యీ జగము నిండ
 నరిపిరవరులను బరిమార్చుచుండు
 ఆకసమ్మును నింపు నసమాన మహిమలన్
 చంద్రుల వ్యాపించి జలనాభినే మ్మింగు
 వృత్రమూర్తిని ద్రుంచి శాత్రువులఁ దునిమి
 వాయు ప్రభావాన వర్షముల్ కురియ
 నింద్రాగ్ని శక్తులే సాంద్ర మతంద్రమై
 వినిమయమై యింద్రుడను వొచు వెలసి
 భంగుభంగుల రంగురంగు లవి రంగార
 నింగిలో విల్లుగా వంగి నిండారఁగాఁ
 బ్రకృతిరూపాలకే ప్రాణములు లేవంగ
 ఉను రిచ్చి బల మిచ్చి మిసిమింత వస లిచ్చి
 వసు శక్తులను నింపి వర్ణిల్లఁగాఁజేయు ॥

1590

†(3) మృతరహిత గతిమీఱ నతులితమా శక్తి
 వై రిపీరుల నణచి పారమ్ము తుద ముట్ట
 నాకసమ్మే ఒక్క అర్ణవమై వెలయ
 అద్భుత జ్ఞానాన నా యజ్ఞ శక్తులే
 ప్రకృతిగ రూపొంది ప్రాకృతమై నిలువ
 సృష్టికార్యము మహాసృష్టికార్య మౌచుఁ
 జిత్ర విచిత్రమా చిన్మయ రూపాల
 అర్ణవమై అమృతార్ణవమై శ్రీల
 ఋతమైన జలశోభ భృత మౌచు భృశమౌచు
 సతతమ్ముగా సృష్టి సంపదల్ పొలుచు ॥

1591

†(4) కొన్ని భూమిగ నిలువఁ గొన్ని వృద్ధిగ వెలయ
 నిత్యమా మేల్మిగా నిండు బంగారుగా
 నాదిత్యమండల మ్మలరారుచుండఁగా
 నిత్య యౌవన రూప మత్యద్భుతమ్ముగా

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సుతమమ్మో దేవతోత్తమ బల్మిమై
 దివు లెల్లసు నిండి భువు లన్నియు నిండి
 దివ్య వృద్ధులు నిండి నవ్యత్వ మెనయ
 దేవ మానవ ప్రాణి జీవాకు లెల్ల
 సకల చరాచర సర్వ సర్వంసహలు
 అంతరిక్షములోన నభ్యుదయమై నడచు ॥

1592

†(5) అతిలోక శక్తిగా ఆ మానసము వెలయ
 వరుణులు సూర్యులు వరలుచుండంగ
 అంత మెనయని ఆ అనంతాకాశమున
 సకల దశదిశ రూప సామ్రాజ్యమున వెల్లి
 శిక్ష కక్షలఁ గ్రచుశిక్షలను దిరుగాడు
 కోదసీ కుహరాన నాధసిగ దోగాడు
 నిలు వెల్ల నిశి నిండు నిశి సహిత నిశి రహిత
 గతుల వెల్లుల వ్రేలఁ గాలెడు గోళాలు
 కర్మధర్మమైన నర్మకర్మ మౌచు
 నర్మధర్మ మౌచు ధర్మకర్మ మౌచు
 నిత్యకామ మృగుచు సత్యధామ మృగుచు
 సృష్టులన్ స్థితి గతుల నష్ట లయాలతో ॥

1593

†(6) లోకాలు జగములో లోలువతమై తిరుగ
 ననలాశి అనిలాశి వినువీధి సలిలాశి
 అంతరిక్షములోని ఆఖిల వృద్ధులు హడ
 దుగ్ధాశి ముగ్ధమై దుర్విదగ్ధము కాక
 క్రమగతుల నొప్పారు నమరాశితోఁగూడ
 సృష్టి విశిష్టతల్ వ్యష్టి సమిష్టులన్
 దశదిశల వెలుఁగొందు నిశి పవళులలోన
 విశదశక్తులు వెలయఁ బ్రశమన రహితాన
 ససినిండు పసరాలు పస లొలుకు పాలతో
 వసు శక్తు లొప్పంగ వర్ధిల్లఁగాఁజేయు ॥

1594

†(7) నిత్యసత్యాలైన నిఖిలాన్ని నాశికలు
 ఋతములై కృతములై మృతి రహిత భృతములై
 సర్వలోకావళి నఖర్వగతులను నిండఁ
 బ్రజ్ఞానములు గొప్ప యజ్ఞానలము లొచు

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సుజ్ఞానములతోడి విజ్ఞతానిలము లెగయ
హవ్య శక్తులు దివ్య నవ్య రక్తుల మెరయ
భవ్య మూర్తుల నెనఁగి సవ్యజీవన మొనఁగు
సరు లెల్ల సుర లెల్ల వరదులై వరలంగ ॥

1595

†(8) అంతరిక్షము నిండి అఖిలమ్ము నిండి
వింత వెలుఁగుల కాంతు లెంతగానో విరియ
సంత మెనయని రీతి సంతనము వెలయించు
సత్యమే జన్యమై జననేంద్రియమై
దివి భువుల నిండుచున్ దివ్యశక్తులు వెలయ
సలిల శక్తులు నిలువ జల దేవతలె పిలువ
భర మౌచుఁ గర మౌచుఁ బరిమిత రహితమై
ప్రకృతి మాతగ నిల్చి సుకృతి పితగాఁ బురుష
శక్తు లపి వెలయంగ రక్తు లపి విరియంగఁ
బంచ భూతము లెల్ల నించు మంచిని బెంచి ॥

1596

†(9) వర్జన్యమే ఒక్క ప్రవిమల శంఖమై
దుర్జయమై వరుణాఽఽర్జవమై కరము
ఆదిత్య రూపాల సంతరిక్షము నిండి
రోహిణి మృగశిర లారోహణము లౌచు
వృషభ శక్తులు మీఱఁ బృథువులు దిపు లెల్ల
వరుణుండు మిత్తుండు వరవాయు దేవతల్
అర్య మేంద్రునితోడ సనలాల సలిలాల
సఖిలాండ పిండాండ బ్రహ్మాండ భాండాల
యజ్ఞకర్మలు నిండి ప్రజ్ఞానముల మెండు
సుజ్ఞానముల దండు విజ్ఞానములు పండు ॥

1597

†(10) అమలవాయుపూర్ణ మౌచు నమృతశక్తి నిండియుండ
దివ్యమైన దైవశక్తి తేజరిలుచు సుషస్సులను
వృత్రఖాద్యుఁడైనయట్టి బృహస్పతి ఘన బలమ్ము
అఖిలాఖిల వృక్షములను అసమశక్తు లలరుచుండ
సోమ మెల్ల నిండియుండు సృష్టిలోన సమిష్టి గతిగ
సీమ మలర నేమ మెనయ నింగి నేలలందు వరల ॥

1598

† రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(11)మనశక్తి ధనశక్తి కడు నిండు నెల్లెడలఁ
 దుష్టి వర్ధన మౌచుఁ బుష్టివర్ధన మౌచు
 నన్నశక్తులు మీఱు నన్నింటను జగతిఁ
 గాంతితో దాంతితో శాంతితోఁ గ్రాంతిగా
 మనమైన ధన ముండు సనుపమ ధన ముండు
 ఓషధులలో నునురు లొగిది మదుగుచు నుండు
 భూ వర్వతాకులను బూర్ణశక్తుల నుండు
 అఖిలాంతరిక్షాన నమర లోకాలలో
 అఖిల లోకాలలో ఆ సూర్య శక్తులను
 అమరియుండును ధనము లమలమ్ములై నిలిచి ॥

1599

(12)†సీ॥కాంతి లేకుండఁగాఁ గామించి భక్షించు కాశక్తులను దుగ్రించి గాగ్రలినారు
 ప్రకృతి శక్తుల రూపు భ్రష్టమ్ము కాపించు కాపౌరుషత్వమ్ముఁ గాల్చినారు
 పురుష శక్తులలోని వరప్రకృతుల నిల్చి లోక వ్యవస్థను సాకినారు
 విశ్వ కామ మౌచు విశ్వాత్మగా నిల్చు విష్ణాత్మ శక్తిని విమల గతిని
 గీ॥నిల్చిన మహాఽశ్వదేవతాఽనీకమా! మహా విశాల విశ్వమ్మును హాయి మీఱ
 రక్షసేయుచునుండురు రమ్యగతుల,నృప్తికిన్ స్థితి లయముల సిరుల నిలిపి ॥

1600

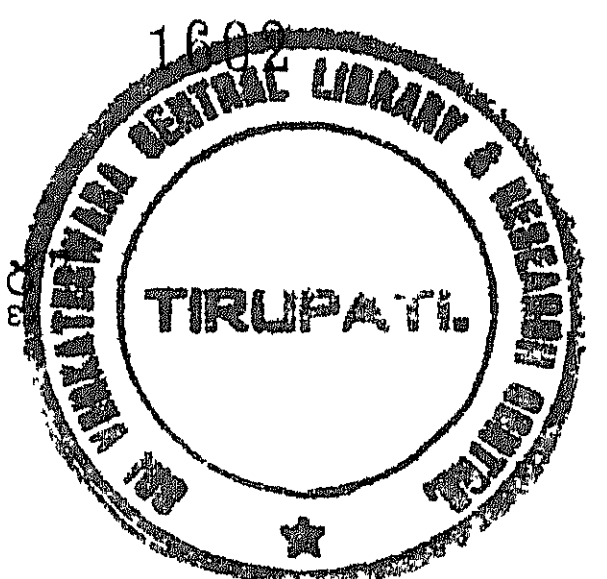
(13)†సీ॥అస్త్రి శస్త్రాలలో అఖిల వాక్కులు నిల్చు నమలమై ఆకాశ మంటుచుండు
 నొంటికాలినె లేచి మింటి కెగురు దేవ దేవు దివ్య సుశక్తి తేజరిల్లు
 నతివిశాలమైన అమలమౌ జలశక్తి అఖిలాండ పిండ బ్రహ్మాండ మెనయు
 నమృతాగ్ని వాయ్వాకు లమిత శక్తుల నిండి అంతరిక్షమ్మున నమరియుండు
 గీ॥దేవ దేవాళి కర్మలే దివ్యమైన, వాణివాక్కుగ వెలయుచు వరలుచుండ
 శబ్దజాలమ్ము వినుచుండి శక్తు లెనయ, నిల్పుచుండునుగాక! వినిర్మల గతి ॥

1601

†(14)అమరులై అమలులై అఖిలమ్ము లొందుచున్
 గర్మలుగ వెలుఁగొంది కర్మలతో నిండి
 విజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన సుజ్ఞానములఁ బండి
 అజ్ఞానములఁ బాపి అసమాన శక్తులన్
 యజ్ఞ యష్టవ్యులై యజ్ఞయజ్ఞము లొంది
 సత్యవాక్కుల నెనసి నిత్యవాక్కుల నెనఁగి
 స్వర్గమ్మునే పొంది నినర్గముగ స్వర్గ సు
 లోకాఽతీతమై లోలుపత్వము మీఱ
 నింద్రాది దేవాళి యినుమడించునుగాక!
 విష్ణాదిదేవాళి తృప్త¹ వెల్లునుగాక! ॥

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
 1. “విష్ణా-తృప్త” ఇక్కడ సంయుతాఽసంయుత పాఠ విశేషముగాఁ బ్రయుక్తమైనది.

36209

†(15)సర్వభూతావశుల సర్వలోకావశుల
 వ్యాపించి దీపించి రూపెంచి తోపించి
 తేజమ్ము విలసిల్ల జేజేలు వెలుగంగ
 వెలుగొందు దేవాళి కలకాలము శుభాల
 జెలగంగ జగములను జెలువమ్ముతో నింపి
 కాపాడుచుండులే! కరుణమై సృష్టిలో ॥

1603

సూక్తము—65

ఋషి—వాసుక్రిడై న వసుకర్ణుడు
 దేవత—విశ్వే దేవతలు
 అర్థాంతరము—2

†(1)అన్యోఽన్య సంబంధ బంధానుబంధాల
 అగ్ని రుద్రులు మిత్రి లర్యముల్ వరుణులున్
 వాయు పూషలు సరస్వతీ సజ్జోషసులు
 ఆదిత్య విష్ణువు లఖిల మరుదావశులు
 ఇంద్రాఽదితిసురల్ బృహత్సోమముల్ వెలుగంగ
 బ్రహ్మణస్పతితోడఁ బరఁగుచుందురు సదా ॥

1604

†(2)జలనాభి వంచించు జల్పుడౌ వృత్రుని
 వధియించు నింద్రాగ్ని వరదేవ శక్తులే
 అంతరిక్షము నెల్ల సతిలోక శక్తులన్
 సోమశక్తులు విరిసి శుభకరమ్ముగ నెరపి
 మహితమై విహితమై మాన్యమై వెలయు
 ప్రకృతి పురుషుల శక్తు లకృతిమమ్ములై
 అవితథ రూపాన నకలుషముగా నిలిచి
 మిథునమ్ముగతి దోప మిన్నెల్ల వెలుగు ॥

1605

†(3)సృష్టియజ్ఞములోన స్రష్ట ప్రజ్ఞలు మీఱ
 అఖిలాండ పిండాండ బ్రహ్మాండములు నిండి
 మహితమై సుహితమై మర్మశక్తులు వెలయ
 సత్యమే సత్యమై నిత్యమ్ముగాఁ బరమ నిత్యమ్ముగా నిలిచి
 మిన్నులో మన్నులో మిన్నేట మున్నీట నఖిల జలాలను
 సనలాల సనిలాల ఘనజస్య శక్తులను
 వ్యష్టి సమిష్టులన్ బ్రకృష్ట సత్యజ్ఞతలఁ
 జిత్రమై వెలుగొందు సృష్టి వ్యవస్థలో ॥

1606

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

- †(4) అఖిలాంతరిక్షమును నావరించిన సర్వ
 లోకాల భూతాల లోలుపత్వము మీఱ
 దేవాశులను గూడ దివ్యశక్తులు వెలయు
 ధరియించు నా దేవధర్ముండు సత్యాత్మ
 సృష్టిలో సంపదలఁ జెలువంపఁగాఁజేయు
 శుభ సుఖములఁ గూర్చి నభ మెల్ల నిండు ॥ 1607
- †(5) రోదోఽంతరాశాన రూఢశక్తుల వెలసి
 మిత్ర వరుణాదుఁ రమేయశక్తిని హృదిని
 సర్మధర్మమైన ధర్మబద్ధ మౌచుఁ గర్మబద్ధ మౌచు
 సర్వధా వెలుఁగొందు సర్వ సృష్టిని నదా ॥ 1608
- †(6) సకల లోకాలలో సాంద్రమై రహి మించు
 సర్వ జల శక్తులను సదమలత్వము మీఱ
 వరుణ బలములను వారుణత్వము వెలయు
 దుష్కృతులఁ మనుమాడు నిష్కృతులు నిండంగ
 నతిపవిత్రత నిలుపు నా మలములఁ చుడిచి
 దేవాభిషేకాల దివ్యముగా నిలుచు ॥ 1609
- †(7) అగ్నులై వెలుఁగొంచు సగ్న సత్యావశులు
 సత్యమే యోనిగా సత్యమే జన్మగా
 సత్యమే జాలిత సత్యమై నిత్యమై
 వ్యష్టి సమిప్తులను సృష్టిలో విలసిల్లు ॥ 1610
- †(8) సత్యనాథుండు నిత్య సత్యనాథుండు సృష్టి
 ఋత యోనిగా వెలసి ధృత శక్తులను నిలిచి
 దివి భువుల భూతాల దీప్తములుగా నిలిపి
 చంద్రశక్తులు జగతిఁ జదలంటఁగా మీఱ
 క్షీరసీరాలతో క్షేమముగా నుండుఁ
 బార మెనయని శక్తి భద్రముగా నుండు ॥ 1611
- †(9) వర్జన్యయుతమైన వాయు మేఘావశులు
 ఇంద్ర వాయువులను నిన మిత్ర వరుణులన్
 అదితిని నాదిత్యు సర్వమావశులను
 అఖిల సృష్టిని గూడ నతిపవిత్రముగాఁగ
 సర్వప్రాణుల జలము సప్రాణముగ నిల్పు
 సచ్చక్తులన్ నించు సదమలముగా నుంచు ॥ 1612

†(10) సోమ శక్తులే అఖిల సృష్టిని బుష్టి
 కలిగించు వెలిగించు నల ఉషస్సులకు
 వృత్తభాద్రుండైన యింద్రునకు బృహస్పతికి
 వాయు శక్తుల మించు నాయుష్షవర్ష మౌను
 నిందియాకుల నెల్ల హృదయాన బంధించు
 దైవీయమౌ శక్తి దార్ఢ్యముగా నిల్పు ॥

1613

†(11) సర్వ లోకావళుల శర్మతేజః పుంజ
 సంజాతమై జగతి కంజాలజుని బ్రహ్మ
 తేజమై వ్యాపించి దివ్యాషధీ వనస్పతుల
 సౌర శక్తులు నిండి సకలమ్ము వెలుగంగా
 వైష్ణవీయమైన వైభవమ్మున జలము
 దశదిశల విలసిల్లి దార్ఢ్యము సమకూర్పు ॥

1614

†(12) విశ్వ సంక్షేమాల నశ్వశక్తులు వెలుగఁ
 గాంతి విరహితమైన భ్రాంతి శక్తులు పోషఁ
 బ్రకృతి మాతకు నమల సుకృత పుత్రుం డౌచు
 విధిగాఁగ జనియించి ప్రథితమ్ముగా నిలిచి
 విష్ణుమహితత్వాన విస్తృతమ్ముగా వెలసి
 సృష్టికే ప్రాణమై స్రష్టరే ప్రాణమై
 నిత్య యౌవన శక్తి సత్యమై వెలయంగఁ
 గృత్యమౌ యజ్ఞాలఁ గీలలై విలసిల్లు ॥

1615

†(13) విశ్వదేవత లెల్ల విమలమై వెలయ
 నేకపాదదేవుండు నైకైక రూపాల
 రవి శక్తిఁ బవి శక్తి శివ శక్తి నవ శక్తి
 నిఖిలాంబుధులు నిండి నఖిలాంబువులు నిండి
 ఆ సరస్వతిగాఁగ నఖిల జ్ఞానము నింపి
 కర్మ బంధువుగాఁగ దర్మసింధువు నిల్పు ॥

1616

†(14) విశ్వదేవత లెల్ల విమలమౌ ధీ శక్తి
 నమృత హృచ్చక్తులను ననృత నాశ మ్మొనర్చి
 నిత్య సత్యమైన సత్యపూర్ణ జ్ఞాన
 విజ్ఞానముల మీఱఁ బ్రజ్ఞానములతోడి
 వేద సూక్తాలతో వేద నాదాలతో
 భేదాలనే డుల్చి మోద మొందుచు నుండు ॥

1617

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(15)సర్వ భువనాలలో సకల దేవావళుల
 నమృత శక్తులతోడ సమల విశ్వము నిండి
 వెలుగొందు నా దేవవేద్యుడు దేవుండు
 దేవాశి దేవుండు దేవుండు వేదాశి
 సకల సన్మంగళాల్ సంపదలు సమకూర్చి
 సృష్టి సర్వస్వమును శ్రేష్ఠతను గాపాడు ॥

1618

సూ క్తమ్—66

ఋషి:—వసుకర్ణో వాసుకర్ణిః
 దేవతా—విశ్వే దేవాః
 చంద్ర:—జగతి, 15-త్రిష్టుప్

(1) దేవాన్ హువే బృహచ్చవసః స్వస్తయే జ్యోతిష్క్రతో ¹అధ్వరస్య ప్రచేతసః ।
 యే వావృదుః ప్రతరం విశ్వవేదస ²ఇన్ద్రజ్యేష్ఠాసో అమృతా ఋతావృధః ॥

696

(2) ఇన్ద్రప్రసూతా వరుణప్రశిష్ఠా యే సూర్యస్య జ్యోతిషో భాగమానభః ।
 మరుద్గణే వృజనే మన్మ ధీమహి మాఘానే యజ్ఞం జసయన్త సూరయః ॥

697

(3) ఇన్ద్రో వసుభిః పరి పాతు నో గయమాదిత్యైర్నో ³అదితిః శర్మ యచ్ఛతు ।
 రుద్రో రుద్రేభిర్దేవో మృళయాతి న స్తవ్ష్టా నో గ్నాభిః సువితాయ జిన్వతు ॥

698

(4) అదితిర్ద్యావాప్రథివీ ⁴ఋతం మహద్విస్త్రావిష్టా మరుతః స్వర్బృహత్ ।
 దేవాగ్ం ⁵అదిత్యాగ్ం అవసే హవామహే వసూన్ రుద్రాన్ త్వవితారం సుదంసనమ్ ॥

699

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. జ్యోతిష్క్రతో=అధ్వ, 2. వేదస=ఇన్ద్రజ్యేష్ఠాసో=అమృతా=ఋతా, 3. గయమాదిత్యైర్నో=అదితిః,

4. ప్రథివీ=ఋతం, 5. దేవాగ్ం=అదిత్యాగ్ం=అవసే. (ప్రా.ప్ర.)

- (5) సరస్వాన్ దీర్ఘర్వరుణో ధృతవ్రతః పూషా విష్ణుర్మహిమా వాయురశ్విన్ ।
బ్రహ్మకృతో ¹అమృతా విశ్వవేదనః శర్మ నో యంసన్ త్రివరూథమంహనః ॥ 700
- (6) వృషో యజ్ఞో వృషణః నస్తు యజ్ఞియా వృషణో దేవా వృషణో హవిష్కృతః ।
వృషణా ద్యావావృథి ²ఋతావరీ వృషా పర్జన్యో వృషణో వృషస్తుభః ॥ 701
- (7) అగ్నిషోమా వృషణా వాజసాతయే పురువ్రశస్తా వృషణా ³ఉప బురీవే ।
యాపీజరే వృషణో దేవయజ్ఞియా తా నః శర్మ త్రివరూథం వి యంసతః ॥ 702
- (8) ధృతవ్రతాః క్షత్రియా యజ్ఞనిష్కృతో బృహద్ధివా ⁴అధ్వరాణామధిశ్రియః ।
అగ్నిహోతార ⁵ఋతసాపో అదురహో ⁶ఽపో అస్సజన్నసు వృత్రతుర్యే ॥ 703
- (9) ద్యావావృథివీ జనయన్నభి వ్రతా ⁷ఽఽప ఓషధీర్వనినాని యజ్ఞియా ।
అన్తరిక్షం స్వగరా వపురూతయే వశం దేవాసన్తస్త్వితి నీ మామృజుః ॥ 704
- (10) ధర్తారో దివ ⁸ఋభవః సుహస్తా వాతావర్జన్యా మహిషస్య తన్యతోః ।
ఆప ⁹ఓషధీః వ్ర తిరస్తు నో గిరో భగో రాతిర్వాజినో యస్తు మే హవమ్ ॥ 705

1. కృతోఽఅమృతా, 2. వృథివీఽఋతా, 3. వృషణాఽఉప, 4. దివాఽఅధ్వరాణా, 5. హోతారఽఋతసాపోఽఅదురహోఽపోఽఅస్సజన్నసు, 6. వ్రతాపంఽఓషధీ, 7. దివఽఋభవః, 8. ఆపఽఓషధీః. (వాగ్.వగ్.)

- (11) సముద్రః సిన్ధుః రజో¹ అన్తరిక్షమజ ఏకపాత్ తసయిర్ను రర్థవః ॥
అహిర్బుధ్న్యః శృణవద్యచాంసి మే విశ్వే² దేవాస³ ఉత నూరయో మమ ॥ 706
- (12) స్యామ వో మనవో⁴ దేవపితయే ప్రాంచం నో⁵ యజ్ఞం వగ్ర జయత సాధుయా ।
ఆదిత్యా రుద్రా వసవః సుదానవ⁶ ఇమా బ్రహ్మ శస్యమానాసి జిస్వత ॥ 707
- (13) దైవ్యా హోతారా వగ్రథమా పురో⁷హిత యుతస్య⁸ వన్తామన్వేమి సాధుయా ।
క్షేత్రస్య వతిం వగ్రతివేశమిమహే విశ్వాన్⁹ దేవాగ్ం¹⁰ అమృతాగ్ం¹¹ అపగ్రయచ్ఛతః ॥ 708
- (14) వసిష్ఠానః పితృవద్వాచమకృత దేవాగ్ం¹² ఈశానా ఋషివత్ స్వస్తయే ।
ప్రీతా¹³ ఇవ జ్ఞాతయః కామమేత్యా¹⁴స్మై దేవాసో¹⁵వ దూనుతా వసు ॥ 709
- (15) దేవాన్ వసిష్ఠో¹⁶ అమృతాన్ వవన్తే¹⁷ యే విశ్వా భువనాభి వగ్రతస్థుః ।
తే నో¹⁸ రాసంతామురుగాయమద్య యూయం పాత స్వస్తిభిః సదా నః ॥ 710

1. రజో¹ అన్తరిక్షమజ ఏకపాత్, 2. దేవాస² ఉత, 3. మనవో³ దేవ, 4. నో⁴ యజ్ఞం, 5. సుదానవ⁵ ఇమా,
6. పురో⁶హిత యుతస్య, 7. దేవాగ్ం⁷ అమృతాగ్ం⁸ అపగ్ర, 8. దేవాగ్ం⁸ ఈశానా ఋషివత్, 9. ప్రీతా⁹ ఇవ,
10. వసిష్ఠో¹⁰ అమృతాన్, 11. నో¹¹ రాసంతామురుగాయ. (వృ.వృ.)

సూక్తము—66

ఋషి—వాసుకుగ్ధై న వసుకర్ణుడు†

దేవత—విశ్వే దేవతలు

(1)*గీ॥అఖిల తేజస్సనకుఁ గర్త లైన యట్టి
మిగుల నన్నఁబుఁ గలుఁగుచు మెలఁగు నట్టి
యుత్తమ జ్ఞాన వృద్ధులై యున్న యట్టి
యమరులను బిల్చెదను నేను యజ్ఞమునకు ॥

1619

*గీ॥ఇంద్ర నేతృకు లగు వార లెల్ల ధనము
గలుఁగువారలు మరణము గలుఁగనట్టి
వారు యజ్ఞముచే వృద్ధిఁ బడయు వార
¹లగుచు నమరాభివృద్ధిని నందఁగలరు ॥

1620

(2)*చ॥హరివిభు చోదితాత్మలయి యా వరుణాసుమతె ప్రిసక్తి, నే
సురుచిర సన్మరుద్గణము సూర్యుని లోకముఁ బొందియుండెనో;
యరి గణ నాశకం బయిన యట్టి మరు త్తతి సన్నుతింతు మా
దరమున వానికై జనులు తప్పక యిష్టి నొసర్తు రీ మహిన్ ॥

1621

(3,4)*సీ॥వసువులతోఁ గూడి వాసవుం డన్మదేగృహంబుఁ బాలించుచు నమరుఁగాక :
నాదిత్యసహితయౌ నదితి మాకు సుఖంబు ససమాన కరుణతో నొసఁగుఁగాక :
²నిజపుత్ర పూజ్యుడై నిలుచు నా రుద్రుండు ప్రితి మమ్ముల సుఖపెట్టుఁగాక :
దేవవత్సులతోడఁ దిరుగు త్వష్టయు సన్మదభ్యుదయంబున కమరుఁగాక:
గీ॥యదితి, దివి, భువి, నాదిత్యు నగ్ని నియ్యి, సల మరుత్తుల నిజ మహిమాంచితలను
గర్మభూషిత సవితను గరము భక్తి, బిలిచెదము మేము రక్షను గలుఁగఁగోరి ॥

1622

(5)*గద్యము॥

³ప్రజ్ఞాయుక్తుఁ డగు సరస్వంతుఁ డనెడు దేవుడు, దృతకర్మ గల వరుణుడు, పూష,
మహాత్వయుక్తుఁ డగు విష్ణువు, వాయువు, అశ్వలు స్తోతల కన్నచాత లగు విశ్వే
దేవతలు శత్రుహంత లగు దేవతలు మాకుఁ ద్రికక్ష మగు గృహమును
నిచ్చెదరుగాక! ॥

1623

†వారాహతి 13వ సంపుటములోను, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలోను నీ సూక్తమునకు
“వసుకర్ణుడు” ఋషిగా శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

* రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. లగుచు (నమరులు) దేవత లభివృద్ధి నందఁగలరు, (తొ.పా.), 2. “నిజ పుత్రకులు తన్ను భజియించు రుద్రుండు
ప్రితి మమ్ముల సుఖపెట్టుగాక, (తొ.పా.), 3. ఇంద్రాది దేవతలు ప్రజాయుక్తుఁ డగు. (తొ.పా.).

- (6)*సీ॥అస్మత్కృతంబైన యజ్ఞ కర్మము కామ వర్షితమై కడు వరలుఁగాక:
 స్తుతి కారకులు సురల్ తత ధన మీయంగ నడయాత్మలై నిలిచెదరుగాక:
 సద్వర్ష్యు లెల్లరు హవ్యాభివృద్ధికై ¹నిరతము దీక్షఁ బూనెదరుగాక:
 తోదసి ద్వితయ మామోదము గలుఁగుచుఁ గోరికలను మాకుఁ గూర్చుఁగాక:
 గీ॥నిలను బర్జన్యదేవుఁడు కలుఁగు కామ,ములను గలిఁగించుఁగాక: మా కెలమి మీర
 సకల వర్షణ శీల సంస్తవపరులును, నొగి ధనవర్షదులై వెలయుదురుగాక: ॥

1624

(7)*గద్యము॥

వర్షణశీలులు బహుప్రస్తుతులు నగు సన్ని సోములను నన్నలాభమునకు
 ఋత్విజులు యజ్ఞ హవిర్మూలమునఁ బూజించుచున్నారు. ఆ యిరువురు
 దేవతలు మాకుఁ ద్రిస్కంభ మగు గృహమును నిచ్చెదరుగాక: ॥

1625

- (8)*సీ॥బలవిరాజితులయి వెలుఁగు వా రెవ రన్న సకల దేవత లని చాటవలయు
 యజ్ఞ నిష్కృతులయి యమరు వా రెవ రన్న సకల దేవత లని చాటవలయుఁ
 దేజస్కులై కడుఁ దిరుగు వా రెవ రన్న సకల దేవత లని చాటవలయు
 యజ్ఞాభిసేవకు లగుదు రెవ్వ రటన్న సకల దేవత లని చాటవలయు
 గీ॥సనల హోత లహింస్యులు ఘనులు సత్య, భాక్తు లైనట్టి దేవతల్ పరమ పీఠి
 తోడ సంగ్రామమందునఁ దుష్టిఁ గలుఁగ, నప్పుల నొనంగియున్నవా రతిశయముగ ॥

1626

- (9)*గీ॥దివిని భూమిని లక్షించి దివ్య సహజ
 కర్మమున నప్పులను మరి కర్మ కర్హ
 ములుగ నున్నట్టి వృక్షముల్ మోడ మలరఁ
 బుట్టఁజేసిరి దేవతల్ ²పూర్ణశక్తి ॥

1627

*గీ॥శత్రు బాధా నివారణ శక్తికొఱకు
 సంతరిషంబు వ్యాపించి యమరు లెల్ల
 స్వీయ తనువులయందు సుశ్రీలు చెలఁగ
 యజ్ఞము సలంకరించినా రాదరమున ॥

1628

(10)*గద్యము॥

ద్యులోక ధారయితలు, సత్య భాసమానులు, వజ్రాద్యాయుధయు క్తహస్తులు నగు
 దేవతలు, శబ్దకర్త లగు వాత పర్జన్యులు, అప్పులను, నోషధులను, మా
 వాక్కులను, వృద్ధిఁ బొందింతురుగాక: దాత యగు భగుఁడు,
 అర్యమ, అగ్ని, వాయువు, సూర్యుఁడు, ఈ దేవత లెల్లరు
 మా యాహ్వానము సంగీకరింతురుగాక: ॥

1629

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. (ఎప్పుడు) నిరతము దీక్షఁబూనెదరుగాక, (వా.ప్ర.పా.), 2. దేవతల్ మొట్టమొదట. (తా.పా.).

(11)*గద్యము॥

స్యందమానోదకము గల సింధు వసు నది, వ్యావాభూములకు మధ్య సున్న
మధ్యమలోకము అజాయమానుఁ డగు నేకపాత్రను దేవుఁడు, మేఘుఁడు,
అంతరిక్షభవుఁ డగు నహి యను దేవుఁడు, వీరందరు నా వక్తవ్య
స్తోత్రములను బ్రత్యేకము వినెదరుగాక! మరియుఁ బ్రాజ్ఞు
లగు విశ్వే దేవతలు నా స్తోత్రములను వినెదరుగాక! ॥

1630

(12)*క॥మనుజుల మగు మే మో సుర

గణములు! యజ్ఞంబు మీకుఁ గల్పింతుము మా
ఘన యజ్ఞంబును మీరలు
కని పొరచీనముగ దానిఁ గల్పింపుఁ డొగిన్ ॥

1631

*గీ॥రుద్ర పుత్రకులార! సుభద్రమూర్తు

లైన యాదిత్యవరులార! యఖిల భవ్య
దాసులార! వసూత్తముల్! తగిన స్తోత్ర
ములను పనియుఁడు! మీరలు లలిత రీతి ॥

1632

(13)*గీ॥పూర్ణహోతల, ముఖ్యులఁ, యాతల, మరియు

దేవ సంబంధవర్తులఁ, దేజరిల్లు
శుభపురోహితవర్యుల, సురల, నేను
హవ్యములఁ జేతఁబట్టుచు ననుసరింతు ॥

1633

*గీ॥చెంత వసియించుచున్నట్టి క్షేత్రపాలు

నమృతులై యవమాదులై యమరు నట్టి
సర్వదేవతలను మేము సరస రీతి
ధనము యాచించెదముగదా! తత్పరమతి ॥

1634

(14)*గీ॥అల వసిష్ఠకులోత్పన్ను లైన యట్టి

పూర్వు లైనట్టి ఋషులను బోలి తమకుఁ
దండియైన వసిష్ఠుని ధర్మ మూని
స్తవముఁ జేయుచునున్నారు ధన్యులు తగ ॥

1635

*రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥స్వజనముల కెల్లఁ బ్రీతులు, సకల ధనము
నెట్లు పేర్కొనఁ జేయుదు రట్లు హవ్య
దానమున మధుర హవ్య సుదానమునను
ధనము పేర్కొనఁ జేయుడి! ఘనులు మీరు ॥

1636

(15)*గద్యము॥

“ఏ దేవతలు సర్వలోకములను స్వతేజస్సుచేఁ బ్రతిష్ఠించుచున్నారో! యా దేవత లీ
దినమున మాకుఁ బ్రభూత యశస్సు గల యన్నము నొసంగెదరుగాక!
దేవతలారా! మీరు మమ్ము సర్వదా రక్షింతురుగాక!” అనివ సిష్ట
కులజుఁ డగు ఋషి దేవతల సమస్కరించెను ॥

1637

సూక్తము—66

ఋషి—వాసుకుఁడైన వసుకర్ణుఁడు

దేవత—విశ్వ దేవతలు

అర్థాంతరము—1

†(1) ఏ దేవదేవుండు నిందులకు నిందుఁడో!
యే దివ్య దేవతలు ఇన కాంతి కాంతులొ!
ఏ భవ్య దేవతలు ఎల్ల కాంతుల నెసయు
అస్మతత్వరహితమై అమృతత్వసహితమై
ఋతు మూలమై నిత్య ఋత మూలమై నిలిచి
విశ్వవేదమైన ఆ విశ్వదేవతలు
అధ్వరమ్ముగ సృష్టి అధ్వరమ్ములను నడుపు
నవ్య శక్తుల విమల విశ్వ శాంతిని గూర్చు ॥

1638

†(2) తేజస్సులొ! బుట్టి తివిరి జలముగ నిలిచి
సౌర శక్తులు నిండ మారుతములై వెలసి
ఆ మనోబుద్ధులను ఆత్మగతితో నడపి
సృష్టి యజ్ఞమ్ముగా ¹సూర్యశక్తులు విరియు
సుద్ధి విద్వేలు లేక హద్దు పద్దును లేని
అరి పీఠ శక్తులను సనువమమ్ముగఁ దునుము ॥

1639

†(3) అష్ట వసుశక్తులను నా యింద్రదేవుండు
రుద్రుండు భద్రుండు నా రుద్రుడు
నాదితేయుల మూల ప్రాది సుఖ భుజాశి
త్వష్ట నాటలతోటి నష్ట మేమియు లేక

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. “సృ-సూ”లకు యతి (చూ. పీఠిక.)

యిష్ట పూర్తము చేయు నెసఁగి అదిత్యుండు
 నఖిలమ్ము రక్షించు నా విష్ణువై వెలసి
 అమల భుభములఁ గూర్చు నమర సుఖములఁ గూర్చు
 నమృతత్వ మొనఁగూర్చు నతితొక శక్తులన్ ॥

1640

†(4)నత్క పథమున నిలిచి సర్వలోకావళి
 దివి భువులతో సకల రవి గవులతో సహ
 ఆ బ్రహ్మలే కాక అఖిల రుద్రులు కూడ
 ఇంద్రాగ్నిమరుదాళి యెల్ల వసు సంపదలు
 ద్వాదశాదిత్యులున్ ధన్య దేవావళులు
 ఆ విష్ణు కృప మీఱ నాజ్ఞ మీఱి నిలుచు ॥

1641

†(5)ఆ దివ్య దేవతలు నా విశ్వ దేవాళి
 వరుణాగ్ని మరుదాళి వర పూష దేవుండు
 అశ్వదేవర లెల్ల నమృత శక్తులు మీఱ
 నా అంతరిక్షాన నలరారుచుండంగ
 మూడు కాలాలతో నేడుగడగా నిలిచి
 విష్ణువే కాపాడు విమల వర్ణములతోడ ॥

1642

†(6)దివి భువులు దేవాళి దివ్య నత్య స్థితిని
 యజ్ఞ యజ్ఞముగాఁగఁ బ్రజ్ఞాన సృష్టిలో
 వెలుగు చీకట్లతో విజ్ఞానమయముగా
 వర్జనీయము కాని పర్జస్య శక్తిగా
 భర్జితము కాకుండ నిర్జితము కాకుండ
 వానదేవుఁడుగాఁగ వాంఛితములను దీర్చు ॥

1643

†(7)రవి చంద్ర తేజాలు రాణించు వృష్టిగా
 భావి కాల మొల్ల పర్తమాన మౌచు
 పర్తమాన మొల్ల పరలు భూత మౌచు
 బ్రతి భూతమును గూడ పర్తమాన మౌచు
 పర్తమానము పరఁగు భావి కాలము కాఁగ
 నొకరి కొక కాల మింకొకరి తొర కాలముగ
 నాకాశమున వాయ్వాదు లలరుచు నుండు
 ననిలాస నాకస మృతలాడు లుండు
 ననలాస నాకాశ మనిలాదు లుండు
 ననిలాస నాకాశ మనిలాదులములున్
 జాలు మృద్భూతమ్ము సరవిగా నుండు
 బృథ్విలో నితరమౌ భూతమ్ము లుండు

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

1. “బృ-భూ”లకు యతి. (చూ-పీఠిక.)

బంచభూతాలతోఁ బరఁగు నీ విశ్వమ్ము
దేవ యజ్ఞముగాఁగ దివి భువుల వరల
సృష్ట కర్మముకాఁగ సృష్టి ధర్మ మ్మాను
వ్యష్టి సమిష్టుల సమిష్టి కర్మ మ్మాను ॥

1644

†(8)జాతృ తేజశ్శక్తి సంవర్ధకము కాఁగ
సృష్టి నొక స్థితి శక్తి శ్రీమహాపిష్టువై
జిష్టుఁ జేరుచు వృత్తుఁ జెందాడి వవి శక్తి
నగ్ని యజ్ఞపు శక్తి ససుర శక్తులఁ చునిమి
సృష్టిలో వృష్టు లవి తుష్టిగా వర్షింప
సత్యమే నిత్యమై సర్వ తోరా లలరు ॥

1645

†(9)అంతరిక్షమ్ములో ఆఖిల తోకాలలో
దివి భువుల సన్నిహిత్ దేజరిల సుర నరులు
నిత్య నవ్యము కాఁగ నింగి చంద్రిక లెల్ల
దివ్యోషధావళుల భవ్య భాగ్యము లేయ
విశ్వ శాంతికి యజ్ఞ విమల శక్తులు నింపి
పవలు రాత్తులు సడుపు నవిరళము కృష్ణుండు ॥

1646

†(10)అకాశ గుణమైన ఆ శబ్ద శక్తితో
సలిలాన ననిలాన వెలి చాంద్ర సౌరాది
గ్రహ రాజి వెలుఁగు లపి బహుముఖమ్మై విరియఁ
బంచ భూతాలతో నించు మొయిళులు నింగి
సంచరించుచు వృష్టి నంచితముగాఁ గుణియ
నోషధి లత లెల్ల ¹వృక్షజాలముతోచ
యజ్ఞాగ్నులను వెలుఁగు హవిషాలతోఁ గరుగు
దివిలోను భువిలోను దివ్య మహిమలఁ బెరుగు ॥

1647

†(11)దశ దిశల వెలుఁగొందు నసమాన సూర్యాశి
అంతరిక్షములోన నా సింధు సలిలముల
నా పాల కడలిలో నలరారు దేవుండు
ఆ దేవ దేవునికి నలరొందు నాభిలో
నెలవొందు కమలాన నలువ నల్మోములన్
ఒంటి కాలిని మింటి నంటుచున్ నిల్వంగ

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. “ఓ - యి” లకు యతి. (చూ. పీఠిక.)

నక్షత్రమ్ శక్తు ర్ణవములై నిలుచు
విశ్వ దేవత లెల్ల నశ్వరగతి వెలయ
నఖిల వాగమృతాదు లాదిశేషపు నిష్ఠ
నాస్వాదనము చేయ నా కోటి సోమలన్ ॥

1648

†(12) ఆదిత్య దేవుండు నా బ్రహ్మ రుద్రులున్
అష్ట వసువులతోడి నా వానవుండు
దుష్ట రాక్షస జాతిఁ దునుమాడుచుండు
శిష్టులౌ రాక్షసులఁ జేరఁ దీయుదురు
సుర సర నర్విన్ద వర పాణి జాలాల
విజ్ఞాన యజ్ఞాల వ్రజ్ఞాన పుంజాల
మమతతో లోకాల ముంచినే పెంచుచున్
నచ్చిదానందాల నర్వమ్ము నలరింతు ॥

1649

†(13) దేవదేవావళుల దివ్య పురోఽహితుఁడు
సర్వాదినిన్ నిత్య సత్య స్వరూపమ్మె
విశ్వ దేవత లెల్ల శాశ్వతానందాన
క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞులుగ క్షేత్రవతిగా నిలిచి
సాధు మార్గాలలో నత్య నై నర్గతలు
యజ్ఞ రూపాలలో నమృతాల నొనఁగంగ
నస్మతాలు తొలఁగంగ నలరారు నచ్చక్రి
నాది పురోఽహితుం దా ఋత రూపుఁడుగ ॥

1650

†(14) విశ్వ శాంతికి యజ్ఞ విమల శక్తుల దివ్య
దేవాళు లొనఁగఁగా దేజురిలు శబ్దాలు
తండియ నానతి తలను దాల్చు పుత్రుం డట్లు
దేవర్షి మంత్రాల దివ్య శక్తుల కెల్ల
నఖిల సృష్టియు శిరము లవనతము కావించి
ఔ సనుచు నొ ననుచు నొడలను దాల్చుచున్
గోరికల యారికలు కొమరొంచఁగా నిల్వఁ
బ్రితితో జ్ఞాతమౌ విమల సంపద లొందు ॥

1651

†(15) జ్ఞాన విజ్ఞానాఁ జది లంటు దేవాళి
విశ్వాస నమృతత్వ విమల శక్తుల నింపి
లోక కళ్యాణాల లోలువత్వము మీఱ
విశ్వ దేవావళిగ శశ్వత్ పథ మొనఁగి

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

శాశ్వత గతిఁ జూపు సచ్చిత్తులను నెరపి
ఆద్యంతములు లేక పురావమై నిలిచి
ఆకార రహితమై అకలంకమై నిచ్చ
లానందమును నొనఁగు సమృతముగా నెనఁగు ॥

1652

సూక్తము—66

ఋషి.—వాసుక్రిందైన వసుకర్ణుడ.

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—2

†(1) అఖిల దేవావళులు యజ్ఞ యజ్ఞాలతో
బ్రహ్మలను నలరించి రాగిల్లు ఓపనాల
రంజిల్లఁగాఁ జేసి రంగు రంగుల కాంతి
పుంజాలతో నభము రంజితముగాఁ జేసి
ఇంద్రులను గూడి చంద్రేష్టితో సృష్టి
విశ్వ దేవత లెల్ల విమలామృత శక్తి
నిరతమ్ము సృష్టిలో నిండు శుభములు గూర్చు
జోత లిద జ్యోతులే ప్రాతిగా రక్షించు ॥

1653

†(2) సృష్టిలోవల నిత్య స్రష్ట యజ్ఞమ్ముగా
వ్యష్టిగా సర్వ సమిష్టిగాఁ దుష్టిగా
సూర్యేంద్రులను నాది సురకాంతి పుంజాల
మరుదాళి శక్తులను మనసులు వర్తించు
అ చంద్రకాంతులున్ అదృతముగాఁ బ్రాణి
మనసు బుద్ధుల నడుపు మర్మ శక్తులతోడ ॥

1654

†(3) పసు శక్తు లన్నింటి వానవుడు రాపాద
నఖిల లోకావళుల నాదిత్యుఁ డేలఁగా
అ దేవ మాతయే అదితి నా వెలుఁగొంద
రుద్రులదుర్గులు మహారుద్రుండు భద్రులై
మూఁడు నాభుల నిలిపి ముప్పిరిగ సౌఖ్యాళి
సౌర సంపద లెల్ల సర్వ శుభములఁ గూర్చు ॥

1655

†(4) అష్ట పసు సంపదలు నాదిత్య సవితరున్
రుద్రేంద్ర మరుదాళి ¹వృథ్వి ద్యౌ లోకాలు
సత్య మాధారముగ సర్వలోకావళులు
విష్ణుదేవుని శక్తి విలసిల్లుచుండులే! ॥

1656

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

1. “రు-ఋ”లకు యతి. (చూ. పీఠిక.)

†(5) ముక్కలములయందు దిక్కలముల నిలిపి
 వరుణ పూషలు నల్ల వాయుదేవాపకులు
 బ్రహ్మలున్ ఆ వరబ్రహ్మలున్ వెలుగొండ
 విశ్వ దేవత లెల్ల విష్ణుదేవుని గూడి
 క్రిమశిక్షణలు తనర సక్రమ రక్షణలు వరల
 సంతరిక్షములోన నలరారుగొండులే ॥

1657

†(6) వర్ష మూలకమైన వర వర్ష శక్తియే
 యజ్ఞమ్ముగా నిలుచు యజ్ఞ శక్తిగ వెలుగు
 యజ్ఞ హవిస్సుగా యజ్ఞ దేవత కాగ
 బర్హన్యమై నిలిచి వర దివులు భువు లెల్ల
 వరలంగ వెలుగొండు హర్షాల వర్షాల
 ఋతుమతిగ నెలవొందు ఋత మతిగ జెలువొందు ॥

1658

†(7) అంతరిక్షములోన నగ్ని సోములు కలిసి
 వర్ష మూలక శక్తు లార్చేయమై వెలయ
 మూడు కాలాలలో మూడు నాభులతోటి
 వేసవి కాల మవితథ వర్ష కాలమున్
 శీతా కాలమ్ము చెలువొండ మూడిటికి
 వర్షమే వలితమై హర్షమే ఫలితమై
 సృజన శక్తులు సృష్టి వ్యజనమ్ములై వెలయ
 దేవాశి యజ్ఞమ్ము దివ్యమ్ముగా జేయు ॥

1659

†(8) యజ్ఞమే సుకృతిగా యజ్ఞమ్మే నిష్కృతిగ
 మతి బద్ధులై సువ్రతబుద్ధులై నిలిచి
 సత్యమే బ్రతుకుగా సత్యమే జన్మగా
 అంతరిక్షములోని అధ్వ రణ రంగాన
 నాభి శక్తుల రూప నాశనమ్మును గోరు
 శత్రు తండాలైన వృత్రరాక్షస బృంద
 చుర్మార్గ వర్తులన్ దున్నాడి ఊత్రాస
 హాయి సమకూర్చుచున్ హర్ష వర్షము నిలిపి
 దివ్య దేవత లెల్ల దేజరిల శక్తులన్
 సృష్టి జనన శక్తి సృష్టకే జయ మాను ॥

1660

† రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(9) అఖిల స్మర శక్తులన్ ఆంతరిక్షము నిండు
 దివి భువులు నిండురా: దిశ లెల్ల నిండురా:
 ఋక్కులే అగ్నులై రిక్కులే వెలుగులై
 వన్నె వన్నెల మిక్కు వెన్నెలల చలువలై
 విజ్ఞాన వర్జిజ్ఞాన సుజ్ఞాన యజ్ఞాల
 ఓషధీ శక్తు లవి ఉత్పన్న మగుచుండు
 సృష్టిలో సంజనన శ్రీవిభవమే నిండు
 దేవాళి శక్తులన్ దీప్తిమై నెలవొందు ॥

1661

†(10) అక్షర శక్తులన్ అక్షర శక్తులన్
 వాయు ధూమాలతో వర్ష వర్షవ్యాలు
 జల శక్తులను నింప నెల వొడు నోషధులు
 అగ్నిమూర్తులు సర్వ మక్షయముగా నిల్చు
 నాచారమాతమై ఆకర్షణా శక్తి
 అఖిలాఖిలములైన అల్ల యిడు తోకాలు
 సూక్ష్మాదిగోళాలు సురసరుల తోకాలు
 సర్వ శుభములఁ గూర్చు సంపదల నొసంగుతే: ॥

1662

†(11) నదు లెల్ల సుదధులన్ సదనమ్ముగాఁ జేరి
 అల్లోల ఉల్లోల కల్లోల ఉచితాల
 సాంగత్య మొందుచున్ సమ్మేళనము పొందు
 రీతిగాఁ బ్రత్యక్షులు సృష్టిలో గగనాన
 ఏకపాద్బ్రహ్మలో ఏకమై పోవురా:
 ఆదిశేషువుతోటి అర్థప శక్తిలో
 వాచ్ఛక్రివణాలుగా వరలు దివ్యత్వాల
 విశ్వ దేవత లెల్ల వెలుఁగొందుచుండురా: ॥

1663

†(12) బ్రహ్మేంద్రుద్రాళి వరలు నాదిత్యులున్
 దివ్య దేవులు జగతి దేదీప్యమానమై
 నిత్య సవమై నిల్చు నిండు తేజఃపుంజ
 మొసఁగి యీ విశ్వాన రస శక్తులను నిల్చి
 సృష్టి వ్రక్రియ లెల్ల వ్యష్టి సమిష్టిగాఁ
 దుష్టిగాఁ బుష్టిగా నష్టిగా నెరపుతే: ॥

1664

†(13) విశ్వ దేవత లెల్ల సశ్వర శక్తులన్
 ఆగ్ని పౌరోహిత్య మలరార సృష్ట్యాది
 ఋతు చక్రమున్ నిల్చి పృథ్వాది ప్రకృతుల
 జన్య శక్తుల నింపి జనన శక్తుల నెరపి
 సత్య హవముతోటి సత్య సందత వెలయ
 సన్మార్గముల సృష్టి శాంతి శుభములఁ గూర్చు ॥

1665

†(14) దివ్య దేవర్షాః దేవాః వాక్కులను
 అష్ట వసువులు నిలిచి అఖిలమ్ము వ్యాపించు
 సృష్ట ఆజ్ఞను తలను సృష్టి చాలెచ్చెడు జాతి
 నన్యోఽన్యతలు మీఱ నన్నచమ్ముల వోలె
 సందరున్ ఒక తల్లి కావిర్భవించు గతిఁ
 బంచ భూతము లెల్లఁ బరఁగుచుండును సదా ॥

1666

†(15) విశ్వ భవనాలలో సశ్వరమ్మా సమృత
 శక్తి విలసిల్లఁగా సకల దేవావళులు
 సర్వ సంక్షేమములు సమలంకృతములుగా
 నఖిల లోకావళులు నానంద శుభములను
 ససుభవించెడు నిచ్చ లంతరంగము నిండ
 సృష్టి ప్రక్రియలోన సృష్ట లక్ష్యము పండు ॥

1667

సూక్తమ్—67

ఋషిః—అయాస్య ఆంగిరసః

దేవతా—బృహస్పతిః

చందః—త్రిష్టుప్

(1) ఇమాం ధీయం సప్తశీర్షిం పితా న ఋతవ్రజాతాం బృహతీమవిన్దత్ ।

తురీయం స్విజ్జనయద్విశ్వజన్యోఽయాస్య ఉక్తమిన్ద్రాయ శంసన్ ॥

711

(2) ఋతం శంసన్త ఋజు దీధానా దివస్సుతాసో అసురస్య పిరాః ।

విప్రం పదమంగిరసో దధానా యజ్ఞస్య ధామ ప్రథమం మనన్త ॥

712

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. పితా నఽఋత, 2. అయాస్యఽఉక్త, 3. శంసన్తఽఋజు, 4. పుతాసోఽఅసురస్య. (హృ.వృ.1.)

- (3) హం॑నై॒రి॒వ స॑భి॒భి॒ర్వా॒వదద్భి॑ర॒శ్మస్త॑యా॒ని న॒హనా॑ వ్య॒స్యన్ ।
 బృ॒హస్ప॑తి॒రభి॑క॒నిక॑ద॒ద్ధా १ఉ॒త పా॑స్తౌ॒దుచ్చ॑ వి॒ద్వాగ్ం २అ॒గాయ॑త్ ॥ 713
- (4) అ॒వో ద్వా॑భ్యాం పర॑ ఏ॒కయా॑ గా ను॒హ తి॑ష్ఠ॒స్తిర॑నృత॒స్య సే॑తా ।
 బృ॒హస్ప॑తి॒స్తమ॑సి జ్యోతి॑రిచ్చ॒స్నుదు॑స్సా॒ఽఆ॒కర్వి॑ హి తి॒స ఆ॒వః ॥ 714
- (5) వి॒భి॒ద్యా పు॑రం శ॒యథే॑మపా॒చీం ని॒శ్రీణీ॑ సా॒కము॑దదే॒రకృ॑ంతత్ ।
 బృ॒హస్ప॑తి॒రుష॑నం సూ॒ర్యం గా మ॒ర్కం వి॑వేద స్త॒నియ॑న్ని॒ష ధ్యౌః ॥ 715
- (6) ఇ॒న్దో॑ వ॒లం ర॒క్షితా॑రం దు॒ఘానాం॑ ప॒రేణే॑వ వి చ॒కర్తా॑ ర॒వేణ ।
 స్వే॒దాంజి॑భి॒రాశి॑ర॒మిచ్చ॑మా॒నో ఒ॒రోద॑యత్ ప॒ణిమా॑ గా ५అ॒ముష్టా॑త్ ॥ 716
- (7) స ६ఈ॑ం స॒త్యేభిః॑ స॒భిభిః॑ ప॒చద్భి॑ర్లో॒దాయ॑సం వి ధ॒ననై॑రద॒ర్దః ।
 బృ॒హ॒ణస్ప॑తి॒ర్వృష॑భి॒ర్వరా॑హైర్ఘ॒ర్మ స్వే॒దేభి॑ర్ద్ర॒విణం॑ వ్యా॒నబ్ ॥ 717
- (8) తే స॒త్యేన॑ మ॒నసా॑ గో॒వతిం॑ గా ౭ ఇ॒యానా॑స ఇ॒షణయ॑న్త దీ॒భిః ।
 బృ॒హస్ప॑తి॒ర్మిథో॑వద్య పే॒ధిరు॑దు॒సియా॑ ౮అ॒స్సృజ॑త స్వ॒యుగ్భిః॑ ॥ 718

1. దద్ధాఒఉత, 2. విద్వాగ్ంఒఅగాయత్. 3. పరఒఏక, 4. దుసాఒఆకర్విహితిసొఒఆవః, 5. గాఒఅముష్టాత్,

6. సఒఈం, 7. గాఒఇయానాసఒఇషణయన్త, 8. సియాఒఅస్సృజత. (చా॒.వ॒).)

(9) తం వర్తయన్తో మతిభిః శివాభిః సింహమివ నానీతం సభక్తః ।

బృహస్పతిం పృషణం శూరసాలా భరేభరే అను మదేను జిఘ్రమ్ ॥

719

(10) యదా వాజమనసద్విశ్రూపమా ద్యామరుక్షదుత్తరాణి సద్భిః ।

బృహస్పతిం పృషణం వర్తయన్తో నానా సన్తో విజృంభితో జ్యోతిరాశాః ॥

720

(11) సత్యామాశిషం కృణుతా వయోధై కీలం చిద్భ్రువభ స్వేభరేవైః ।

పశ్చా మృధో అప భవన్తు విశ్వాన్దోర్దిదీనీ శృణుతం విశ్వమిన్ద్రే ॥

721

(12) ఇన్దో మహ్న మహతో అర్థవన్తః ॥ మూర్ధానమభినవర్జువన్తః ।

అహస్సహిమరిణాతే సప్త సిన్ధూన్ దేవైర్భావాపృథివీ హృషతం సః ॥

722

సూక్తము—67†

ఋషి—అంగిరః పుత్రుడు ఆయాస్యుడు ‡

దేవత—బృహస్పతి

(1)*గద్యము॥

కర్మదాతులు¹ సప్తశిరస్థాసీయులు నగు మరుత్తులచే గూడునట్టియు యజ్ఞార్థ

ముత్పన్నమైన మహాతనువును, అన్మత్ప్రత యగు సంగిరస్సు పొందెను.

(కర్మధ్యత యగు బృహస్పతిని జుత్తునిగా బడసెను) అటులనే

సప్తగుడం గాంచెను. సర్వ జన హతుడై యాశ్వురునికొఱకు

స్తోత్రము పఠించెను॥

1668

1. భరేభరే, 2. మృధోఅప, 3. మహతోఅర్థవన్తః. (వా.పృ.పా.)

† ఈ సూక్తసంబంధమున నితిహాస మొకటి కలదు. పూర్వకాలమందు అంగిరస్సును ఋషి బృహస్పతి పుత్రునిగా బడ సెను. అతడు దేవతలకు హోవదేశము జేయఁగోరి యిందుకుఁ బురోహితుండయ్యెను. ఒక సమయమున వాని గోవులను నవహరించుకొనిపోయి వణు లను ననురులు బలపురమును జేర్చిరి. అచ్చట దమోవృతము లగు మూడు స్థానములయందు దాచియుంచిరి. ఏమృత వాని వెదకుటకు నిండగిప్పేరితుడై బృహస్పతి మరుత్తులతో నక్కడకు వచ్చెను. గుహస్థితము లగు గోవులను దర్శించుటకు సూర్యుని జుట్టింపి బలానురుని వాని యనుచరు లగు వణులను జంపి గోవులను గొనితెచ్చెను. (నే. వేం. స. శా.)

‡ “అంగిరస పుత్రుడు ఆయాస్యుడు”గా వ్రాతపతి 13వ సంపుటములో వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో “ఆయాస్యుడు” ఋషిగా శ్రీ నేమానివారు వ్రాసెరి.

*రచయిత:—రావ్యత్తిర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

4. కర్మదాత్రియు సప్తశిరస్థాసీయులగు. (వా.పృ.పా.)

(2)*గీ॥ ఋతముఁ బల్కుచుఁ గళ్యాణ వృద్ధిఁ గోరి
 1మెలఁగుచున్నట్టి సర్వదా లలిత కీర్తి
 వెలయుచున్నట్టి వ్రజ్జచే వెలయునట్టి
 యగ్నికిం బుట్టినార లా యంగిరసులు ॥

1669

*గీ॥ అంగిరస్సూచకం బైన యట్టి యజ్ఞ
 దారకం బగు పదము నా వీరు లెల్లఁ
 చాల్చుచు మొదట దానిని వగిన విధిని
 సంస్తవము చేయుచున్నారు 2నతల్ల సుతుల ॥

1670

(3)*ఉ॥ స్తోతలతోడఁ గూడుకొని సుందర వాక్కుల నుచ్చరించుచున్
 బ్రీతి నొసంగు నిష్ఠి శుభ రీతిఁ బ్రవృత్తముగాఁగ యజ్ఞ వి
 ఖ్యాతులతోడ సామమును గానము చేయుచు సర్వవేద యీ
 భూతలమందు దేవతలఁ బొందుచుఁ దా విసుతించు 3వారలన్ ॥

1671

(4)* గద్యము॥

పణు లపహరించుకొనిపోయి తమోవృత త్రిస్తానములయందున్న గుహయందుంచఁబడిన
 గోవులను కెంచు స్థానములనుండి తప్పించెను. (ఆవిషయమునే చెప్పుచున్నాఁడు.)
 బృహస్పతి ఆ తమస్సునందు జ్యోతిని బుట్టింపఁ గోరుచు నక్కడఁగల
 గోవులను బైటఁబడునట్లు చేసెను ॥

1672

(5)*గీ॥ అతి పరాజ్ఞుఁ యైనట్టి యసుర పురము
 గొట్టి మేమాసురునితోడఁ గూడఁ గల్గి
 సూర్యులను బుట్టఁజేయు చవార్య రీతి
 గోవులను బైటఁబడఁజేసెఁ గోవిందుడు ॥

1673

*గీ॥ శబ్దమును జేయుచున్నట్టి సకల దివము
 వగిది నున్నట్టి యల బృహస్పతి విశేష
 మర్చసియుని సూర్యుని సతిశయించి
 తెలిసికొనియుండఁడే తేటతెల్లముగను ॥

1674

*రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసురసింహశాస్త్రి

1. కర్మయందు ధ్యానించుచున్నట్టి యధికదీప్తి, (తా.పా.), 2. సరస రీతి, (తా.పా.),
 3. విసుతించుచుండెడున్. (తా.పా.)

(6)*గీ॥ అధిష్టతైన బృహస్పతి యాలఁ చు
నట్టి బలుఁ డను ననురునిఁ బట్టి కినుక
సాయుధ కరంబు వలె నున్న శబ్దమునను
సంహరించెను నెక్కువ శక్తిఁ బూని ॥

1675

*క॥ క్షరదాభరణ మరుత్తుల
పరమ సఖిత్యమును గూడి పణిని చనిమి యే
యరమర లేక బృహస్పతి
వెజవున గొవులను దెచ్చె విశ్వము మెచ్చన్ ॥

1676

(7)*గీ॥ సత్య బలు లొచు నఖు లొచు నిత్య దీప్య
మాను లొచు ధనంబున మాన్యు లొచు
నున్నయట్టి మరుత్తుల నోలి కూడి
ధేను హరకుఁ బరిమార్చె ¹దివ్య మూర్తి ॥

1677

*గీ॥ స్తోత్ర వతియౌ బృహస్పతి యాత్ర వర్ష
మును నొసంగెడు వారలు పూర జలముఁ
ణేయువారు మహేష్ఠిని జేరు వార
లో మరుత్తుల బల వైరి ననిపినార ॥

1678

(8)*గీ॥ ధేనువులఁ బొందఁగోరుచు ²దివ్య మహిమ
సత్య మానసమును గల్గు నన్మరుత్తు
లాత్మ సంబంధి కర్మల నల బృహస్ప
తిని నొనర్చిరి గోవతిగను ముదాన ॥

1679

*గీ॥ అసుర రక్ష్యము గోతతి నా మరుత్తు
లందినారలు కావున నట్టి వాని
గూడుకొనుచు బృహస్పతి కూర్చి ధేను
గణము వెదలెడు నట్టులు కలుగజేసె ॥

1680

* రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి
1. మాన కతఁడు, (తా.పా.), 2. దివ్యతనము. (తా.పా.).

(9)*చ॥ హరి వలె సంతరిక్ష తలమందున శబ్దముఁ జేయుచుండి తా
గరము సమస్త కామములఁ గల్పసఁ జేయుచు జేత యైన నా
వరమ బృహస్పతిన్ మిగుల భక్తిని శూరుల మైన మేము సా
దరమున సన్నుతించెదము తత్పర బుద్ధిని యుద్ధభూములన్ ॥ 1681

(10)*చ॥ అతిశయ రూపముం గలుఁగు నన్నము నెప్పుడు పొందునో: బృహ
స్పతి యల గో కదంబము నభస్సును జేరునో: యెప్పు డా బృహ
స్పతి విభు నప్పుడే సురల సంఘము హెచ్చుగఁ జేయుచుండి స
న్మతి గొని జ్యోతిఁ గాల్చు చభిమానముతో వినుతించుచుండెడున్ ॥ 1682

(11)*గీ॥ అమరవరులార! మీరు మా యన్నధాన
మునకు మా స్తోత్రమును సత్యముగ నొనర్చుఁ
డింక మీ ¹గమనములచేత నెలమి నాకు
నవనము నొసంగుదురుగాక ²సతిశయించి ॥ 1683

*గీ॥ సకల హాసితులై లెల్ల స్వశక్తి వీడి
నష్టపడుదురుగాక! విస్పష్ట రీతి
ననెడు నా వాక్కు మీరలు వినుఁడు! విశ్వ
ప్రీణయితులు! రోదసుల్! ప్రీతి మెఱయ ॥ 1684

(12)*గద్యము॥
ఈశ్వరుఁడు, మహాత్వయుక్తుఁడు నగు బృహస్పతి యుదకము గల మేఘుని శిరస్సును
చేదించెను. అహంతవ్యుఁడు, అబ్ వారకుఁడు నగు శత్రువును జంపెను. సప్త
సంఖ్యాకము లగు గంగాది సప్త నదులను సముద్రుని బొందునట్లులు చేసెను.
ఓ ద్యావా భూమాలారా! దేవతతోఁ గూడి మమ్ము రక్షింపుఁడు! ॥ 1685

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రణమునకు మారుగా “భల”ము గాని “నహ”ము గాని పరియు క్తమైనట్లు భావింపనగును.
2. నొసంగుదురుగాక యతిశయించి. (వ్రా.పరి.పా.)

సూక్తము—67

ఋషి—అంగిరఃపుత్రుడు అయాస్వ్యుడు

దేవత—బృహస్పతి

అర్థాంతరము—1

†(1) విశ్వ సంక్షేమమును విహితమ్ముగాఁ గోరు
 ధీమంతు లెల్లను నీమహా శక్తులను
 నింద్ర శక్తులతోటి యాస్పితముల్ తీర
 నప్త నహితమైన నత్య శక్తులు నిలువఁ
 బ్రగతిలో సర్వమ్ము సుగతులన్ బొందఁగా
 నగజిత దీధితుల జగజంత లొడురులెః ॥

1686

†(2) ఋజు వైన ఋత శక్తి 'ద్యౌః పృథ్వి లోకాల
 నసుర శక్తుల గెలిచి అమృత శక్తుల నిలిపి
 అగ్ని రూపాలతో యజ్ఞాలలో వెలిగి
 బుద్ధిమత్వము మీఱ శుద్ధతత్త్వము పార
 నత్యశక్తిని సీయ నర్హోన్నతమ్ముగాఁ
 జిద్ధగన చంద్రికగఁ జెలఁగుచుండును నదాః ॥

1687

†(3) ఆకసమ్మున నున్న ఆ పాల కడలిలో
 ఆలవోకగా సేదు నా రాజహంస గతి
 క్షీర శక్తిని పొంది పార మెనయని బుద్ధి
 వీర శూర సుదీర విజ్ఞాన మూర్తిగాఁ
 బ్రజ్ఞాన మూర్తిగా సుజ్ఞాన స్ఫూర్తిగా
 నుచ్చోచ్చ విద్యలను సెచ్చలముగా నేర్చి
 ఆ బృహస్పతి వోలె నా దివ్య దేవతల
 గురు మూర్తిగాఁగ నద్గురుమూర్తిగా వెల్ల
 దేవ మానవ ప్రాణి జీవ జాలము తగును
 భిన్న శక్తులు వెలయ నభిన్న రక్తులు కలియ ॥

1688

†(4) ఏకైకమై వెలుగు ఋత శక్తి విదనాడి
 అన్యతమ్మై బ్రతుకుగా నా ద్వంద్వ గతి నిండ
 నా నిందమతి పండ గోవిందు సుతి వీడి
 దివ్య లేజము పీడి తమరాంధతను గూడి
 అదె బ్రతుకు వారధిగ ఆ అధోగతి పొందు
 సతి నికృష్టమ్మైన అత్యేహ్యమౌ జీవి ॥

1689

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. “ఋ-యో”లకు చుతి. (చూ.పీఠిక.)

†(5) అంతరిక్షమునుండి అనంత యానముతో
 అర్కుండై సూర్యం దుదర్శ శక్తులు విరియె
 గర్కశ మౌ నగ్ని కాంతి కిరణాలతో
 సుదయ వృద్ధాహ్నుల నొలుగు సాయంపే
 ఆ వంత నీ పంపి నన్ని దంతల గూడ
 బాలతపముగా జ్వాలాతపముగా
 వృద్ధాతపముగా (బ్రహ్మదాతపముగా
 బ్రాహ్మశిమాలతో, బ్రాగల్భ్య మొప్పంగ
 దశ దిశల వెలుగొందు నిశి దినముల నిచ్చు
 అంతుపూత లేని ఆ కాల జలధితో
 అనవరత మీదు నండాన పిండాండ
 మఖిలము నాచుకొను నాలింపు బాలింపు ॥

1690

†(6) రవి వవి కిరణాల రాజింపు నిందుగ్రండు
 రక్షితుండై సురల రాజుగా వెలుగొందు
 బరకాయ మనరాని వర బ్రహ్మ శక్తులను
 స్వస్తి స్వశీయమై వ్రస్తాయమానమౌ
 సర్వ మరుదావళుల సల్పెపొయి శక్తులన్
 దన యిచ్చయే మహా మన రూపమై వెలయ ॥

1691

†(7) సత్య రూపంబుతో సర్వవరమై నిలుచు
 నిత్యవరమై నిల్చు నిర్నిద్ర పర శక్తి
 పిష్టుచే చెలువొంది వృషపతిగి వెలుగొందు
 భర్గు డౌచు సదా నిసర్గ సంసర్గుడై
 బ్రహ్మజన్మతి కాగ బ్రహ్మలరె బ్రహ్మగా
 వారాహ వర్గుడై పార మెనయని రీతి
 సకల లోకావళుల సర్వంసహల నెల్ల
 స్నేహ రూపముగా చెలువొంద గాపాడు
 స్థితి శక్తి వెలుగొందు మతి శక్తి వెలుగొందు
 ఋత రక్తి నెలవొంద భృత శక్తు లిరవొంద ॥

1692

†(8) హృత్సత్య శక్తులను సత్సర్గ మహిత గతి
 సర్వ లోకాలకును సకలాధిపతిగాగ
 నచ్చ స్వరూపాన స్వచ్ఛంద శక్తితో
 బ్రహ్మతి పురుషుల మహా ప్రాభవ మొప్పంగ

సఖిల మరుదావళులు సలవోకగా సృష్టి
అన్యోఽన్యతలు మీఱ నమృతమయమై నిలుచు ॥

1693

†(9) ఆ సింహ శక్తితో సమర శుభావళుల
నంతరిక్షమునుండి అమృతప్రియాన
సర్వతోముఖముగా సద్విషణలే వెల్ల
నా బృహస్పతి గాఁగ నతిలోక శక్తులన్
జయ శీలురను బట్టి జగ మెల్ల నదేవృష్టిఁ
గరువలితో సర్వ కళ్యాణములు తనరు ॥

1694

†(10) విశ్వ మెల్లనుగూడ విపరీత వేగాన
ను త్రమో త్రముఁ డౌచు ను త్రర దిక్కులో
వెలుఁగొండు విష్ణులోఁ గలియఁ బయనించులేః
జ్యోతులై వెలుఁగొందు శూన్య మశూన్యమౌ
వివిధ గోళము లెల్ల విశ్వ లోకము లెల్ల
నల విష్ణు షేదలోఁ దెలిచొందఁగా నిలుచు
సభ్యుడయ మార్గాల నభివృద్ధి చెందులేః
అగ్ని జలాదులన్ అన్న ప్రదాతయౌ ॥

1695

†(11) రోదోఽంతరాళాన నాద వేదము తొప్ప
విశ్వమ్ముగా నిలిచి విశ్వాత్మగా నిలిచి
జల నాభి సలిలముల జతనమ్ము కావింప
సత్య స్వరూపమ్ము నిత్యమై వెలయంగ
జనన విజ్ఞానాల ధ్యాన రూపము వెల్లఁ
దనకుఁ దానై నిలుచు తరణిగా వరలులేః ॥

1696

†(12) సూర్య కిరణావళుల శుభ్ర శక్తులు మీఱ
జల నాభి సలిలముల సప్త సింధువు లెల్ల
ఉరవళ్ళ పరవళ్ళ ఉరుకులను నెత్తుచున్
మహిమాన్వితమైన మహితార్ణవము చేరి
యింద్రశక్తిని దలను నెనలేని రీతిలోఁ
దాల్చి అర్బుదముల దైవీయ ప్రాభవము
దివి భువుల నన్నిటను దేదీప్యమానమై
అహస్సుగన్ మహస్సుగా నాదిశేషువు కాఁగ

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

అఖిల లోకములందు నజ్ఞాన తమిరాల
 నాశనము కావించు ననన్య దీధితు లిచ్చు
 జిష్టు రూపమైన విష్టు లీలగ నర్వ
 లోక వంద్యమ్నాచు రోదోఽంతరము నిలుచు ॥

1697

సూక్తము—67

ఋషి—అంగిరఃపుత్రుఁడు అయాస్వ్యఁడు

దేవత—బృహస్పతి

అర్థాంతరము—2

†(1) అగ్ని తేజమ్ముతో నావిర్భవించులే!
 అఖిల విశ్వమునందు నమల మేదోరాశి
 అల్ల బృహస్పతి యెల్ల విశ్వ ప్రశాంతి
 సౌఖ్య సౌభాగ్యాశి సంక్షేమముల నింప
 శబ్ద శక్తులను నిశ్శబ్ద శక్తుల నిల్పు
 దేవ దేవుని నుతుల దివ్యత్వమును గూర్చు ॥

1698

†(2) సత్య శక్తిని నగ్ని సర్వ విశ్వము నిండు
 నది అంగిరో రూప మంది ప్రజ్ఞానమౌ
 యజ్ఞములలో నిలిచి అజ్ఞతను దొలఁగించి
 విజ్ఞాన సుజ్ఞాన ప్రత్యభిజ్ఞానమౌ ॥

1699

†(3) వేదమే గీతమై వేదమై గీతమే
 సర్వ శుభములఁ గూర్చు సద్భాగ్య పుంజాల
 దేవ దేవుని మహిత తేజోఽనుసంధాన
 దివ్య సంస్తుతులతో దేదీప్యమానమై
 విశ్వ సంక్షేమాల విమల యజ్ఞములోన
 నాద శక్తులు మహామోదమ్ములను గూర్చు ॥

1700

†(4) సౌర సంశక్తుల నపార కాంతులు వెలుఁగ
 లోకాల చీకట్లఁ బోకార్చి బ్రతుకులకు
 ఆవ జీవ శక్తులను సవ నవ్యముగ నిత్య
 భవముగా నమకూర్చి ప్రాణికొట్లను సృష్టిఁ
 బరఁగునట్లుగఁజేయు మరు లెనయఁగాఁ జేయు
 మూఁడు కాలాలలో నేడుగడగా నిలుచు ॥

1701

†(5) నాథ శక్తుల మింగి శోధ కట్టెలతలఁ
 గాఱు మేఘావళులఁ గనుమరుగుగాఁ జేసి
 సృష్టి సద్వ్యవస్థలు క్లిష్ట గతులను తెందఁ
 జేయఁ దుశ్శక్తులను తెందాది ఘృణి శక్తి
 లోక సంక్షేమాల లోలువర్ణము మీఱ
 వర్షాది ప్రకృతులను హర్షముగాఁ జేయు ॥

1702

†(6) పంచభూతావళుల సంచితము లటుగా
 శబ్ద శక్తులు మీఱ సర్వ విశ్వమున్నే
 అయిపుటోఁ బెట్టి నగు నాడించ నొసరా!
 చిదేగగని చంద్రికలు చెన్నొంద మిన్నంద
 శబ్ద గుణక మైన సకిలమౌ నాకాశ
 మవకాశ మీయంగ నమర హృచ్చక్తులై
 లభిల మూల మౌను నా నాదములు నిండి
 శబ్ద నిశ్శబ్దాల సంపదలు తన కొంద ॥

1703

†(7) ఆ మరుత్తుల మీఱు సనమాన శక్తులను
 సత్యమే బల మౌచు సర్వస్వ మౌచుఁ
 బంచ భూతములందుఁ బ్రాణముల్ నిలుపు
 జల బలము ఘన బలము జ్వలీతాగ్ని బలము
 అన్న మాహారమై యా మృతుల ముప్పు
 తరిగిపోయిన బలము విరిగిపోయిన బలము
 పణ మౌను బర్హతిలో బలి యౌను వికృతిగా
 నా శక్తి మీఱఁగా నలయ్య గలి లోప
 నచ్చుతమ్ముగ మీఱి ఆ లోక కంటకం
 బగు దుష్ట శక్తులన్ హత మార్చు నజ్ఞముగ ॥

1704

†(8) సకిల లోకావళులు శర్మ శర్మంబులను
 దీపింపఁజేయఁగా నేపొందఁజేయఁగా
 సమర శక్తుల నిల్చి అతిలోక విభవాల
 సన్మతి పలి శక్తి సత్య శక్తులతోడ
 శబ్ద శక్తులతోడ సర్వ గోళాదులున్
 జగ్గకృష్టతరమైన ప్రకృతి జాల మ్మెల్ల
 మహార యుధాలతో సహజ సంపద లగును
 మంచి చెడులను గూర్చు సంచితములై నిలిచి ॥

1705

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(9) అంతరిక్షములోన సతిలోక మైన
 క్రాంతి శక్తులు వెల్లఁ గాముముల్ తీర
 మతి శక్తి విరియంగ ఋత శక్తి మెఱయ
 సర్వశ్రేష్ఠ బౌచు శౌర్య తేజోరూప
 సింహరాశ్యధిగత శ్రీలు చెలువొంద
 నిర్వక్య వికృత మృవకర్త చక్ర గతి
 హరి శక్తి వెలుఁగొందు సతిముజీ కాఁగ
 చర మౌచు సురవర పర మౌచు నిలుచు ॥

1706

†(10) సురవరుల్ సద్బుద్ధి నెరవొంది నిలువ
 దిపి యివల నన్నింటి దేజరిల్లంగ
 నల్ల బృహస్పతి కాఁగ నా దేవతా శక్తు
 లలరంగ విరియంగ సద్బుత గతిగ
 సన్నోదకంబులు సలవోక కాఁగ
 మహిమాన్వితము లౌచు మనుగడల్ నిలుచు ॥

1707

†(11) విశ్వ శాంతిని గోరి విమల దేవాళి
 సశ్వశక్తుల మెచ్చు సమరహౌ గతుల
 సర్వ లోకావళి శర్మముల్ రలుగ
 విశ్వ సృష్టిని బ్రకృతి విశిష్ట యజ్ఞాలన
 నిత్యము చేయుచున్ సత్య వచాలలో
 సృష్టి చర్మము నెరపు సృష్ట కర్మను నిలుపు ॥

1708

†(12) ఆకాశమున గంగ అచ్చుతమ్మగను
 సప్త సింహపు లట్లు గుప్తంబు లౌచు
 సర్వవమ్మనఁ గలిసి లర్ణపం బగు కీలిఁ
 బ్రకృతి పురుషుల శక్తి పృకృతిలోఁ గలియు
 నప్రాకృతమైన ఆ పృకృతి శక్తి
 పురుష శక్తికి లోఁగి మెఱుఁగొందినట్లు
 జంనాభినే మింగు చల శక్తిపుంసు
 చేదించు దేవుండు ఛిన్న మగు కీతి
 వర్ష యితువుల నిచ్చి హర్ష కళితువుల గూర్చి
 సృష్టి సమిష్టులను సృష్టినే నిల్పును
 అది బృహస్పతి శక్తి ఆది దేవుని రక్తి
 మతి బృహత్తర ముక్తి మహిమాన్వితాసక్తి ॥

1709

సూక్తమ్ --68

ఋషిః--అయాస్క ఆంగిరసః

దేవతా--బృహస్పతిః

ఛందః--త్రిష్టుప్

(1) ఉదప్రతో న వయో రక్షమాదా వావదతో ¹అభ్యయస్యేవ ఘోషాః ।గిరిభ్రజో నోర్మయో మదన్తో బృహస్పతిమభ్యంగరా ²అనావన్ ॥

723

(2) సం గోభిరాంగిరసో నక్షమాణో భగ ³ఇవేదర్శమణం నినాయ ।జనే మిత్యో న దంవతీ ⁴అనక్తి బృహస్పతే వాజయాజాగ్రివాజా ॥

724

(3) సాధ్వర్యా ⁵అతిథిసీ రిషిరాః స్పార్ధాః సువర్ణా ⁶అనవద్యరూపాః ।బృహస్పతిః పర్వతేభ్యో వితూర్యా నిర్గా ⁷ఊపే యవమివ స్థివిభ్యః ॥

725

(4) ఆవృషాయన్ మధున ⁸ఋతస్య యోనిమవక్షివన్నర్క ⁹ఉల్కామివ ద్యౌః ।బృహస్పతిరుద్ధరన్నశ్మనో గా భూమ్యా ¹⁰ఉద్వేవ వి త్వచం విభేద ॥

726

(5) అవ జ్యోతిషా తమో ¹¹అన్తరిక్షాదుద్భవః శీపాలమివ వాత ¹²ఆజత్ ।బృహస్పతిరనుమృశ్యా వలస్యాభ్రమివ వాత ¹³ఆ చక్ర ఆ గాః ॥

727

1. దతోఽఅభ్య, 2. ర్కాఽఅనావన్, 3. భగఽఇవే, 4. దంవతీఽఅనక్తి, 5. సాధ్వర్యాఽఅతిథిసీ, 6. సువర్ణాఽఅనవద్య,

7. నిర్గాఽఊపే, 8. మధునఽఋతస్య, 9. క్షివన్నర్కఽఉల్కా, 10. భూమ్యాఽఉద్వేవ, 11. తమోఽఅన్తరిక్షా,

12. వాతఽఆజత్, 13. వాతఽఆ చక్రఽఆ గా. (వృ.వృ.)

- (6) యదా వలన్య పీయతో జనుం భేదే బృహస్పతిరగ్నితపోభిరరైక్మః ।
దద్భిర్న జిహ్వ పరివిష్టమాదదావిర్నిధీగ్ంరకృణోదుస్త్రియాణామ్ ॥ 728
- (7) బృహస్పతిరమత హి త్యదాసాం నామ స్వరీణాం సదనే గుహా యత్ ।
ఆణేవ భిత్వా ¹శకునన్య గర్భముదుస్త్రియాః పర్వతన్య త్మనాజత్ ॥ 729
- (8) అశ్నాపీనద్దం మధు పర్యవశ్యన్మత్స్యం న దీన² ఉదసి క్షియన్తమ్ ।
నిష్టజ్జభార చమనం న వృషాద్ బృహస్పతిర్విరవేణా వికృత్య ॥ 730
- (9) సోషామవిన్తత్ స స్వ యః సో³అగ్నిం సో అర్కేణ వి బభాదే తమాంసి ।
బృహస్పతిర్గోవపుషో వలన్య నిర్మజ్జానం స పర్వణో జభార ॥ 731
- (10) హిమేవ పర్ణా ముషితా వనాని బృహస్పతినాకృపయద్వలో గాః ।
అనానుకృత్యమపునశ్చకార యాత్ సూర్యామాసా మిథ ⁴ఉచ్చరాతః ॥ 732
- (11) ఆభి శ్యావం న కృశనేభిరశ్వం నక్షత్రేభిః పితరో ద్యామపింశన్ ।
రాత్ర్యాం తమో⁵ అదధుర్యోతిరహన్ బృహస్పతిర్భినదద్గిం విదద్గాః ॥ 733

1. శకునన్య, 2. న దీనఁఉతసి, 3. సోఁఅగ్నిం సోఁఅర్కేణ, 4. సామిథఁఉచ్చరాతః,

5. తమోఁఅదధు. (వృ.పృ.)

(12) ఉదకౌర్ధమయిత లగు పక్షులు సన్యములఁ బడకుండఁ గాపాడఁ గృషీవలు లెట్లు శబ్దమును

బృహస్పతిః స హి గోధిః సోఽతశ్చైః స పిరేభిః స సృభిర్నో వయో వాత్ ॥

734

సూక్తము—68

ఋషి—అంగిరః పుత్రుఁడు ఆయాస్వ్యుఁడు†

దేవత—బృహస్పతి

(1)*గద్యము॥

ఉదకోర్ధమయిత లగు పక్షులు సన్యములఁ బడకుండఁ గాపాడఁ గృషీవలు లెట్లు శబ్దమును జేయుదురో! మాటిమాటికి వ్యనిని జేయుచున్న అభ్రము లెట్లు హిషించునో! మేఘములనుండి నిర్గతము లగు నవ్సనూహములు ఎట్లు శబ్దాయమానము లగుచుండునో! యట్లు స్తోత్రలు బృహస్పతిని స్తుతించుచున్నారు ॥‡

1710

(2)*గద్యము॥

అంగిరఃపుత్రుఁడై స్వతేజస్సుతోఁ గూడుకొనుచు, భగుని వలె నున్న బృహస్పతి స్తుతి ప్రేరకుఁ డగు స్తోత్రను గోవులతోఁ గూర్చుచున్నాఁడు. మిత్రుఁడు స్వరశ్మలను నెట్లు సంయోజనము చేయునో! యట్లు అతఁడు జాయావతులను నమకూర్చుచున్నాఁడు. (స్వసామర్థ్యమున నక్కడ స్థాపించుచున్నాఁడు.) ఓ బృహస్పతి! వ్యావృత్తము లగు స్వరశ్మలను; సంగ్రామమందు అశ్వములను? ప్రేరేపించునటుల స్తోత్రలయందుఁ జేర్చుచున్నాఁడు॥

1711

(3)*గద్యము॥

కళ్యాణవయోనేత్రులు సతత గామినులు ఏషణీయలు శోభన శుక్లాది వర్ణోపేతలు వ్రశస్య తూవలు నగు గోవులను సుసిదములనుండి యవలను దెచ్చి జల్లునట్లు వర్వతమునుండి దోలుకొనివచ్చి సమీప స్థలమందుఁ బొందించుచున్నాఁడు ॥

1712

(4)*గద్యము॥

ఉదకమునఁ బృథ్విని చదుపుచు నుపక యోని యగు మేఘమును జెదరఁజేయుచు అర్చనీయుం డగు బృహస్పతి ద్యౌలోకమునుండి యుల్కను వలె బలాధిష్ఠిత మగు శిలోచ్చయమునుండి గోవులను నూర్థ్వముగాఁ బొందించెను. పర్జన్యుఁడు వృష్ణ్యుడకమున భూమిని బేదించునట్లు గోవుల దెక్కలచే భూమిని విభిన్నముగాఁ గావించెను ॥

1713

1. నమోఽఅభి, 2. సోఽతశ్చైః. (వ్యా.వ్యా.)

† వ్యాతవ్రతి 13వ సంపుటము 119వ పుటలో సీ సూక్తమునకుఁ ఋషి “అంగిరః పుత్రుఁడు ఆయాస్వ్యుఁడు” అని వ్యాసి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “ఆయాస్వ్యుఁడు” అని శ్రీనేమానివారు వ్యాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

‡ సూ. 68. ఋ. 1. సన్యములు—కృషీవలులు. ఈ మంత్రమువల్ల నింక మరికొన్ని మంత్రములవల్లను ఆర్యుల నాఁడు భూమి సన్యవూర్ణ యగునట్లు కృషీవలులు వ్యవసాయవిద్యలో కారితేరినవారుగా నున్నట్లును గ్రహింపఁదగును గాని వారికి నేద్యముఁజేయుట దెలియకపోవుటచే నాహారార్థము వచ్చిమాంసమును సంపాదించి తినుచుండినట్లు వేదమం దెచ్చటను గానరాదు. (నే.వేం.న.శా.)

‡ యుద్ధసమయములందు అశ్వముల నుపయోగించుచుండి రనుటకు సూచన యిందుఁ గలదు. (నే.వేం.న.శా.)

(5)*గీ॥ వాయు పుడకమునుండి శైవాల మెల్లఁ
బోవు నట్టులు సేసెడు పోల్కి నా బృ
హస్పతియు సూర్య మూలాన సంలరిక్ష
తలమునుండి తమస్సును దరిమె కాదె: ॥

1714

గీ॥ వాయు పంతరిక్ష వారిదమును నెట్లు
చెదరఁ జేయు నట్లె శ్రీబృహస్ప
తియును గోగణంబు తివిరి గోత్రమునుండి
బైటఁబెట్టి వానిఁ బారఁదొర్కిలె ॥

1715

(6)*గద్యము॥

అగ్నివత్తవన శీలము లగు నర్చనీయ రత్నలచే హింసకుం దగు బలాసురుని
యాయుధమును నెపుడు బేడించునో: జిహ్వా పంతముల మూలమున
భక్ష్యములను సములునట్లు పర్వతమునఁ బణివరివృతుం దగు
బలాసురు నెపుడు భక్షించునో: యపుడు బృహస్పతి గోవు
లాచిర్రూపము లగునట్లాచరించెను ॥

1716

(7)*చ॥ క్షితిధరమందు శబ్దమును జేసెడు గోవుల పేరు నా బృహ
స్పతి వినె, పక్షి యండమును బ్రద్ధలఁ జేయుచు వాని గర్భముం
బతితము చేయునట్లు లల పర్వతముం దెగఁగొట్టి యందుతో
బతితము లైన గోవులను బైటను బెట్టఁడె: నిస్సహాయుడై ॥

1717

(8)*గీ॥ శుష్క జలమందు నివసించు చోర నెట్లు
చూడఁగల్గుదు రట్టులే సూరి యౌ బృ
హస్పతియు నశ్మ పిహితమౌ నాల పంక్తి
గాంచఁగల్గెను సంతృప్తి కలుగునటుల ॥

1718

*గీ॥ శాఖినుండి రమ్య చమన పాత్రం బెట్లు
దీయఁబడునొ: యట్లె తివిరి మాని
శబ్ద శక్తివలనఁ జంపి బలాసురుఁ
గొండనుండి తీసె గోగణంబు ॥

1719

(9)*గద్యము॥

బృహస్పతి పర్వతవివరమందుఁ గల గోవులను దర్శించుటకు నుషస్సును
నాదిత్యుని బొంది యర్చనీయ తేజస్సుచేతఁ దమస్సును బటావంచలు
కావించెను. పిదపఁ బశు పరివృత బలునియొక్క పర్వతమునుండి
గోవులను మజ్జను¹ వలె నతిక్లేశమున నుద్ధరించెను ॥

1720

(10)*గీ॥ పద్మ పత్ర సమూహంబు పరమ హిమము
వలన ముషితంబు లెట్టాఁ యా పగిది బలుని
వలన గో ధన చయములు పరము ముషిత
ములుగ నయ్యెను జగతిని ముదము వీడి ॥

1721

*గీ॥ రాత్రియుం బవలు రవి శశుల్ రహిని ననను
కృత్య కర్మను నెద్దాని గీర్తిఁ జేయుదురాఁ
బృహస్పతి యా కర్మ జరిపి బలుని
వలన గోవులఁ బొందెను బరమ తుష్టి ॥

1722

(11)*గీ॥ శ్యామ వర్ణంబు గలిగిన యశ్వము నెటుఁ
న్వర్ణ భూషల భూషింతు సకల పాల
యితలు, నక్షత్రముల దివ మెల్ల వెల్లఁ
జేసినారలు సంతత శ్రీల సురలు ॥

1723

*గీ॥ అదిగఁ గొట్టి బృహస్పతి యాలఁ బొందు
నపుడె సురలు తమస్సును నమల రాత్రి
యందు నునుచుచు జ్యోతి నహస్సునందు
స్థాపనముఁ జేసినారలు సకల విధుల ॥

1724

(12)*గద్యము॥

ఏ బృహస్పతి యనుక్రమమున నాభిముఖ్యముగా ఋక్కులను జెప్పచున్నాఁడో యా
బృహస్పతియే గవాద్యశ్వములతోఁ గూడుకొనునట్టియుఁ బుత్ర సహిత మైనట్టియు
నన్నమును నొసంగుఁగాకఁ బృహస్పతికొఱకు నీ నమస్కారము నొనర్చెదము ॥

1725

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. “మజ్జానమ్” అని భాష్యము. (నే.వేం.న.శా.)

సూక్తము—68

ఋషి—అంగిరఃపుత్రుఁడు అయాస్వ్యుఁడు

దేవత—బృహస్పతి

అర్థాంతరము—1

†(1) ఉదకమ్మునకు వయసు ఉప్పొంగుచుండుఁ
 గెరటాల పరటాలఁ గెరలు నా వయసు
 అభ్ర జాలము వయసు లబ్రమ్ము గొలుపు
 నురుములకు మెరుపులకు నుండు నా వయసు
 గిరి వయసు తరు వయసు సరిగమలు పలుకు
 రక్షగాఁ గవచముగ రవి వయసు వెలుఁగు
 నాకసమ్మున వయసు అనురాగములఁ బెంచుఁ
 బంచ భూతాల్ వయసు సంచితము కాఁగ
 సంచితముగా నొప్పు నఖిలాండములను
 విశ్వ సృష్టియె గొప్ప విడ్డూరమై నిలువ ॥

1726

†(2) రవి కాంతి పుంజాలు రమణి రమణులుగా
 ఆల్లిబిల్లిగఁ గలియ నాలు మగ లట్లు
 సర్వ లోకావళుల శబ్ద జాలము నిలిచి
 ప్రకృతి పురుషుల రీతి వరలుచు నుండు
 నగ్నిశక్తులు సృష్టి నద్భుతముగా వెలుఁగ
 బుద్ధి కది ప్రతీకగా బద్ధమైయుండు
 నా బృహస్పతి శక్తు లలరారుచుండు
 వాక్పతిగాఁగఁ బితగాఁగ వరలుచు నుండు ॥

1727

†(3) నిత్య సంచలనమై నిర్నిద్ర గతి తోవ
 సర్వ శుభములఁ గూర్చు సత్య శక్తులతోడ
 సప్త వర్ణావళుల సప్త రుచు లొప్ప
 శబ్ద శక్తులు నిల్చి నిశ్శబ్ద శక్తులు వెలుఁగు
 నవవద్య రూపాల సనియత దీపాల
 సచ్చమై స్వచ్ఛమౌ నవరంజి స్వర్గమై
 అచల బుద్ధిని సృష్టి యవగతుల నిల్చి
 పంచభూతావళుల బంధించు సంచితముగ ॥

1728

†(4) సుప్రసాదకమ్ములను సప్తానలములు లేపి
 సగ్గివింపజేయుచున్ జాగు మొయికుల నెల్లఁ
 జెల్లచెదురుగఁ జేయు నుల్లమ్ము రాజెల్ల
 దివ్య శక్తుల మీఱు దేవలోకానందవకుల
 నుండి వెల్వడు నుల్కు లుండిండి పడఁచుండి
 వివిధ గోళాలకు విస్తృతముగాఁ దిరుగు
 నూర్జ్వ గతులను దిరుగు నుచ్చ శక్తుల నిచ్చుఁ
 జలన శక్తుల నొనఁగు జ్వలన శక్తుల నొనఁగు
 సలిలాలతో భూమి విలుచుఁ గణములు కాఁగ
 గో కాంతి శక్తులను గుధరమ్ములే ప్రియములు

1729

†(5) గాలి నీకులనుండి జ్వాలలే జనియించు
 నర్కులే దేవులై యద్భుత కాంతులన్
 అంతరిక్షములొను నఖిల లోకాలలో
 సంధికారము డుల్చు నా వెల్లు వెల్లులై
 మేఘాల పంజాలు మిన్నులను జెదరునటు
 చక్ర శక్తుల మీఱు సౌర శక్తులు పరిల
 నన్యోన్య సంబంధ అనుబంధ బంధాలఁ
 బంచ భూతావకులు వరలుచుండంగా ||

1730

†(6) సూర్యాతపమ్ముతో సురిగి జల మింకు గతి
 నావిరిగ రూపొంది అల్ల మొయికుల వర్షగతి
 సగ్నోర్క శక్తులను నా తపశ్శక్తులను
 మతి పతి బలములే గతి తప్పకయె నిల్చు
 నుత మార్గముల నిల్చు ఋత మార్గముల నిల్చు
 జిహ్వ రుచు లెఱుగఁగాఁ జెలఁగు శబ్దావకుల
 భావ స్వభావాలు వరఁగు గుణ రుచి జాల
 మా ప్రజ్ఞానముల నిల్చి అద్భుత గతి నొనఁగు

1731

†(7) ఆండమ్ము వగులుచు నా నినుపు వెడలు గతి
 బ్రహ్మాండ భాండమ్ము పగిలినట్లుగ నకల
 కోదోంతరమునుండి లోక గోళాల్ గిరులు
 నావిష్కృత మృగును నద్భుత మృగు రీతి

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

అహరహము గుహనుండి రహి మించు శబ్దాలు
 ధ్వనులఁ బ్రతిధ్వనులఁ దనరారు రీతిగా
 రోదనీ సదనమ్ము నాదాల నినదించు
 శబ్ద శక్తుల సృష్టి సర్వమ్ము చరియించు
 నాద బ్రహ్మముతోన నర్తించు నర్మ గతి
 వర్తించు ధర్మ నరఁ బ్రవర్తించు మర్మ వృత్తి
 సర్వదా బుద్ధితో సచ్చిదానందాలు
 రమియించుఁ బతి గతిగ రవశింశు చృత్తి గతిగ ॥

1732

*(8) పంచ భూతాలలో సంచితమై సహజ
 మదు రూపమున నిల్చు మహితాఽద్భుతము నదా
 అంతర్గతులతోడ నఖిలమ్మునను నిండు
 నిండు జలధిని జేవ మెంచుగాఁ దిరుగు నటు
 ప్రకృతి రూపాలలో సుకృత శక్తులు నిలుచు
 వికృతి రూపాలలో సకృత శక్తుల నిలుచు ॥

1733

(9)†క॥ అగ్నిని నర్కుని వాయున
 నగ్నముగా వెల్లు నట్లు నానా దిశలన్
 భగ్న రహిత గతి గతి ను
 ద్విగ్నత లేకయె సుశక్తి చిస్త్వత చూలెఁ ॥

1734

† తిమిరాల నమరాల పీఠితులఁ పరిమార్చి
 లోకాలఁ డిక్కట్లఁ బోవార్చి సతతమ్ము
 వెలుగు లొక పర్వమై నిలిచి బ్రతుకులఁ గలిపి
 మరల పతి శక్తితో సతతమ్ముగా నిలుచు ॥

1735

†(10) జలముతో ననంమ్ము చరియించు రీతిగా
 హిమముతో పుష్పమ్ము చెనఁగెడి వగిదిగా
 నగ్నితోవల జలము నాపెష్కృత మృగును
 సూర్యునితో నలిల మార్మ శక్తిగ నుండుఁ
 ఒంచ భూతాలలో సంచితముగా నలరు
 నఖిలమౌ గోశాలు నద్భుతముగా సృష్టి
 వృక్ష పర్ణము లగుచు సకలయత్నము లేని
 ఋక్షమ్ములై తిరుగుఁ బక్షమ్ములై నురుగు ॥

1736

(11)†క॥ రేయిం బవశుల సూర్యుడః

వాయు గతుల ఖర కర తతిఁ బర్వచు నుండున్

మాయగ రిక్కలు కాంతుల

సోయగముల రెక్క లార్చుచున్ వెలుఁగొందున్ ॥

1737

†క॥ ఆఖిలాఖిల గ్రహ నక్ష

త్రో ఖగోళ పితరుఁ డెవండో : రారా జాతం

డు ఖిల రహితుండు దేవుం

డఖిలుండై విశ్వ సృష్టి నంతయు నడుపున్ ॥

1738

†(12) ఆ సత్యవర మైన ఆశ్వ పుంజా లెల్లఁ

గర్మ మకర్మమై ధర్మ మర్మ మ్మౌచు

ననిల శక్తులతోడ నా జల శక్తులన్

ఆకాశ ధర్మాన నమృత మృచ్ఛక్తులన్

జక్రనేమి క్రమత నవక్ర గతిమైఁ దిరుగ

నీ విశ్వ సృష్టియే యెనలేక వెలుఁగొందు ॥

1739

సూక్తము—68

ఋషి—అంగిరఃపుత్రుఁడు ఆయాస్వ్యుఁడు

దేవత—బృహస్పతి

అర్థాంతరము—2

†(1) ఆ అతివృష్టుల అల్ల విహంగాశి

బారిఁ బడకుండంగఁ బంటలను గాపాడి

మెరుపులను నురుములను మింటి మేఘావశులు

నంచరించుచు గిరుల సర్వ వనములఁ దడిపి

నదులు నదములలోన రొదతోడి సుడులతోఁ

గెరటాలఁ బరవళ్ళ నురవళ్ళఁ బ్రవహించుఁ

బ్రాణాల దానాల రవి వెలుఁగు శక్తులను

సర్వమ్ము కాపాడు సర్వణము పగిదిగా

వేడ విజ్ఞానాల విశ్వేశ్వరుని బొగడి

విమల శుభములతోటి విశ్వ శాంతిని గూర్చు ॥

1740

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) అక్షయమ్మై పరఁగు నఖిలాఖిల భువనాల
 శబ్ద శక్తులు నిండి సకలమౌ విశ్వమ్ము
 కోదసీ కుహరాస వేద నాదము నిండ
 దిన మణుల నిశి మణుల దీధితులు వెలుఁగంగ
 రాణ దంపతు లట్లు రాత్రి పవళులు సృష్టి
 జన మిత్ర శక్తిగాఁ జద లంటు నశ్వ గతి ॥

1741

†(3) అది గమన శీలమై మది గమన శీలమై
 అదవదలు లేకుండ నతిశుద్ధతల్ వెలయ
 ననవద్య రూపమై యాచితము కాకుండ
 మేఘ రంజన రక్తి జల సంజనన శక్తి
 మెరుపు లురుములతోటి మేఘమాలలు కురియ
 గిరి తరుల నుర్వరను నురుకు లిడు జల తతులు
 సువర్ణ సుందర మైన సూర్య శక్తిని నడచుఁ
 బదిలమై యిరవొందఁ బంచ భూతావళులు ॥

1742

†(4) సౌర గోళావళులు పార మెనయని శక్తిఁ
 బుల్కుపుల్కున రాలు నుల్కు లట్లుగ సృష్టి
 నఖిల గోళావళుల నన్నిలోకావళుల
 జలద మాలలు జలముఁ జెలువొందఁ జేయఁగా
 సత్య శక్తుల పరిధి సర్వమ్ము నిండఁగాఁ
 బ్రాణ సహిత మౌచుఁ బరగులే! విశ్వమ్ము ॥

1743

†(5) గాలితో మేఘాలు లీలగాఁ జరియించు
 గ్రహ రాజి నక్షత్ర కాంతు లెనఁగును నింగి
 సర్వేశ శక్తితో సంచరించుచు నుండుఁ
 బంచ భూతము లెల్ల వరల విశ్వమ్ములో ॥

1744

†(6) జల శక్తి హరియించు సౌర కిరణావళులు
 సలిలమ్ములో నగ్ని జ్వలితమై దాఁగొనును
 అణు పరమాణువు లా సూర్య గోళాలఁ
 జిట పటలఁ బ్రేలుచున్ నిటలాక్షి కణములై
 జేజేల వెలుఁగులై చీకట్లఁ బోకార్చు
 నగ్ని శక్తులు మీఱు నత్యంత జ్వలితమై ॥

1745

- †(7) శబ్ద శక్తుల గుహలు సర్వమ్ము నిండఁగా
 నండాండముల నిండి అంతర్గతము కాఁగఁ
 దరు గిరుల తండాలఁ దనరారు ధ్వని శక్తి
 ఉచ్చమై ఒనరురాఁ ఉపరి తలాలలో
 నీచమై నిలుచురాఁ నిమ్న తలాలలో
 ఆ ఉచ్చ సేచములె వ్యత్యస్తమై వరలు
 ఉచ్చ నీచము కాక ఒనరు మధ్యమ గతిగ
 సృష్టి నైజము కాఁగ సృష్ట నైజము కాఁగ
 సక్షమ్ములను దాటు వక్షాల పగిదిగా
 నాకర్షణ పరిధు లలవోకగా దాటు ॥ 1746
- †(8) మొయిశులను దనరారు మూర్తమౌ నీరముగ
 నలిలాన దోగాడు జల పుష్పముల భాతి
 విశ్వ వృక్షములోన విమలమౌ సోమమ్ము
 చంద్ర శక్తులు మీఱ నతంద్ర రక్తులు చీరు ॥ 1747
- †(9) ఉష శక్తిలో నుండు నుసురు వాయువులు
 నాదిత్య గత మౌను నఖిల వాయువులు
 నగ్ని తేజము నొసఁగు సత్యదృఢముగ
 మెరుపులతో వెలుఁగు మేఘ జాలాలు
 గోళాల లోకాల గో దీప్తు లెనయ
 విశ్వ మెల్లను గాంతి విమల తేజము నిండు ॥ 1748
- †(10) హిమ బిందువుల శక్తి నమరమౌ రక్తి
 తరు లతల వత్సాలు తనరారు గతిగ
 సౌర శక్తిని సృష్టి సర్వమ్ము నడచు
 సుచ్చ నీచపు గతుల నుజ్జ్వల శక్తులన్ ॥ 1749
- †(11) అఖిల నక్షత్రాల సశ్వ శక్తులు విరియఁ
 దల్లిగాఁ దండిగాఁ దగు ప్రాణ దాతగా
 నిశివేశఁ దిమిరాలు వెనఁ జెదరి పోవంగ
 వెలుఁగులకు వెలుఁగైన వేవెలుఁగు వెలుఁ గొనఁగు ॥ 1750
- †(12) మేఘగతమై మెఱయు మెఱుపు లట్లుగను
 సూర్య గోళాల్ నిండు నార్య తేజశ్శక్తి
 అక్షర శక్తులన్ అత్యంత గూఢమై
 బాఢమై వీర్యమ్ము బ్రహ్మమ్ముగా వెలుఁగు ॥ 1751

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

అనువాదః—6, సూక్తమ్ —69

ఋషిః—సుమిత్రో వాద్యశ్వః

దేవతా—అగ్నిః

ఛందః—త్రిష్టుప్; 1-2-జగతి

(1) భద్రా¹ అగ్నేర్వాద్యశ్వస్య సందృశో వామీ వ్రణీతిః సురణా² ఉపేతయః ।
యదీం సుమిత్రా విశో³ అగ్గ ఇన్దతే పుతేనాహుతో జరతే దవిద్యుతత్ ॥

735

(2) పుతమగ్నేర్వాద్యశ్వస్య వర్దనం పుతమన్నం పుతమ్యస్య మేదనమ్ ।
పుతేనాహుత⁴ ఉర్వియా వి పవ్రథే సూర్య⁵ ఇవ రోచతే సర్పిరాసుతిః ॥

736

(3) యత్ తే మనుర్యదనీకం సుమిత్రః సమీదే⁶ అగ్నే తదిదం నవీయః ।
స రేవచ్ఛోచ స గిరో జుషస్వ స వాజం దర్శి స⁷ ఇహ శ్రవో ధాః ॥

737

(4) యం త్వా పూర్వమీశితో వద్యశ్వః సమీదే⁸ అగ్నే స ఇదం జుషస్వ ।
స సః స్తిపా⁹ ఉత భవా తనూపా దాత్రం రక్షస్వ యదిదం తే¹⁰ అన్యే ॥

738

(5) భవా ద్యుమ్నీ¹¹ వాద్యశ్వోత గోపా మా త్వా తారీదభిమాతిర్జనానామ్ ।
శూర¹² ఇవ ధృష్టశ్చ్యవనః సుమిత్రః పృ సు వోచం వాద్యశ్వస్య నామ ॥

739

1. భద్రా² అగ్నే, 2. సురణా² ఉపేతయః, 3. విశో³ అగ్గ² ఇన్దతే, 4. నాహుత² ఉర్వి, 5. సూర్య² ఇవ,

6. సమీదే² అగ్నే, 7. దర్శిస² ఇహ, 8. సమీదే² అగ్నేస² ఇదం, 9. స్తిపా² ఉత, 10. తే² అన్యే,

11. ద్యుమ్నీ² వద్య, 12. శూర² ఇవ. (వా.వ.)

- (6) సమజ్యో పర్వత్యాః వసూని దాసా వృత్రాణ్యార్యా జిగేథ ।
శూర¹ ఇవ ధృష్ణశ్చ్యవనో జనానాం త్వమగ్నే పృతనాయాగ్ంరభి ష్యాః ॥ 740
- (7) దీర్ఘతస్తర్భహదుక్షాయమగ్నిః సహస్రస్తరిః శతనీధ² ఋభ్యా ।
ద్యుమాన్ ద్యుమత్సు నృభిర్మృజ్యమానః సుమిత్రేషు దీదయో దేవయత్సు ॥ 741
- (8) త్వే దేనుః సుదుమాః జాతవేదో ఽసశ్చతేవ సమనా సబర్దుక్ ।
త్వం నృభిర్దక్షిణావద్భిరగ్నే సుమిత్రేభిరిద్యసే దేవయద్భిః ॥ 742
- (9) దేవాశ్చిత్ తే³ అమృతా జాతవేదో మహిమానం వాధ్యృశ్వ పృ⁴ వోచన్ ।
యత్ సంపృచ్ఛం మాసుషీర్విశ⁴ ఆయన్ త్వం నృభిరజయస్తావృదేభిః ॥ 743
- (10) పితేవ పుత్రమభిభరువన్తే త్వామగ్నే వధ్యృశ్వః సవర్యన్ ।
జుషాణో⁵ అస్య సమిధం యవిష్టోత⁶ పూర్వాగ్ం అవనోర్వాధతశ్చిత్ ॥ 744
- (11) శశ్వదగ్నిర్వధ్యృశ్వస్య శత్రూన్ నృభిర్జిగాయ సుతసోమవద్భిః ।
సమనం చిదదహశ్చిత్రభానో ఽవ వాగ్ధస్తమభినద్వృధశ్చిత్ ॥ 745

1. శూరఽఇవ, 2. శతనీధఽఋభ్యా, 3. తే. ఽఅమృతా, 4. విశఽఆయన్, 5. జుషాణోఽఅస్య,

6. పూర్వాగ్ంఽఅవనో. (వ్యా.వృ.)

(12) అయమగ్నిర్వధ్యశ్వశ్వసృ వృత్రహా సనకాత్ పేర్థో నమసోపవాక్యః ।

స నో¹ అజామిగ్ంరుత వా విజామినభి తిష్ఠ శర్థతో వాధ్యశ్వ ॥

746

అనువాకము—6, సూక్తము—69

ఋషి.—వధ్యశ్వ పుత్రుడు సుమిత్రుడు†
దేవత—అగ్ని

(1)*గీ॥ అగ్ని నందృష్ట లెల్ల నా జనకునకయి
పరమ కళ్యాణకరములై పరగుగాకః
వాని ప్రణయన భంగియు భవ్య మౌచు
వెలయుగావుత మీ మహా విశ్వమందు ॥

1752

*గీ॥ యజ్ఞమునుగూర్చి యువగతు లధిక శోభ
నంబు లగును సుమిత్రు లత్యంత మగ్ని
హవ్యముల వృద్ధి బరచెడు నవసరమున
మేము నుతియింతు మా యగ్ని మిగుల భక్తి ॥

1753

(2)*గద్యము॥

²వధ్యశ్వసంబంధ మగు నగ్నియొక్క పుత్రము హవిర్వర్ధక మగును అన్నము అదనీయ
మగుగాకః ఈ యగ్నియొక్క పుత్రము పుష్టికర మగుగాకః దేనివలన నగ్ని
పరితుష్టఁ డగునోః యది పుష్టి. ఆ పుత్రమున నాహుతుం డగు నగ్ని
యత్యంతము స్వతేజస్సుచే వివ్రధితుఁ డగుచున్నాఁడు ॥

1754

(3)*గీ॥ అనలః త్వద్రాశ్మిసంఘంబు మనువు హవ్య
ములను వెల్గించె నే రీతి మోద మలర
మిత్రుడన్ నేను దద్రీతి మెఱయునటులఁ
జేసెదను నగ్ని హవ్యము చేతఁబట్టి ॥

1755

1. సనో¹ అజామిగ్ం. (వ్రా.పరి.)

† వ్రాతవ్రతి 13వ సంపుటము 125వ పుటలో సీ సూక్తమునకు ఋషి “వధ్యశ్వ పుత్రుడు సుమిత్రుడు”గను
15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “సుమిత్రుడు” ఋషిగాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

* రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

2. వధ్యశ్వ సంబంధ మగు. (వ్రా.పరి.పా.)

*గీ॥ అట్టి రశ్మిసంఘ మభినవ మగుఁగాక
 నీవు వ్రజ్యలింపుఁ పావకుండఁ
 యస్మదీయ నుతుల నాలించి శత్రుని
 నడచి మాకు నీయు మన్న మెలమి ॥

1756

(4)*గీ॥ తొల్లి పుట్టిన యగ్నినిం దుష్టి మీర
 నల్ల వధ్యశ్శు¹ డనువాఁడు తెల్లముగను
 నిన్ను దీపింపజేసెను నీవు నాదు
 స్తోత్రముల నాలకింపుమాఁ సురుచిర గతి ॥

1757

*గీ॥ అగ్నిః యస్మదీయ యజ్ఞ రక్షకుఁడవుః
 స్వాంగ రక్షకుఁడవుః సకల మౌదుః
 మరియు నట్టి ధనము వెఱపున రక్షింపు
 మట్టి ధనము నాకు నమరవలయు ॥

7518

(5)*గీ॥ పూత బధ్యశ్శ కులమునఁ బుట్టినట్టి
 యగ్నిః యన్నము గలవాఁడ వగుముః నీవు
 చాల ప్రీతిని గలుఁగుచు సకల లోక
 గోపయితవయి యుండుముః కూర్మి కలుఁగ ॥

1759

*గీ॥ శత్రు జనముల నెల్లర శక్తి మెఱయ
 నభిభవించుచునున్నాఁడ వందువలన
 జగతి నే వ్యక్తియును నీకుఁ జేరి యగ్నిః
 హింసఁ జేయకయుండుత మెప్పు డైన ॥

1760

*క॥ బలవంతుని వలె శాత్రువ
 బలమును భయపెట్టి వారిఁ బరిమార్చుచు నీ
 కిలఁ గల నామము లన్నిటిఁ
 బలికెద నన్నంబు నాకుఁ బట్టుకొను మొగిన్ ॥

1761

*రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఈ సూక్తమునకు ఋషి “వధ్యశ్శపుత్రుఁడు సుమిత్రుఁడు”గా శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి. కాని యీ వధ్యములో “బధ్యశ్శుఁడను వాడు” అని శ్రీ నేమానివారు స్వయముగా వ్రాసిరి. (చూ.వ్రాతవ్రతి-1వ సంపుటము. 127పుట.) దీని తరువాతి ఋగనువాదములలో “బధ్యశ్శ” శబ్దమునే శ్రీ నేమానివారు స్వయముగా వ్రాసిరి. “వబయోరభేదః” అన్న సూత్రము సనుసరించి “వధ్యశ్శ” శబ్దము “బధ్యశ్శ” యగును.

(6)*క॥ జనులకు హిత మగు గో ర

క్షణ ధనమును నొసఁగినావు కఠినాసురులం

గనుఁగొని తత్కార్యంబుల

ఘనముగఁ దొలఁగించి తీర్చకాదేఁ యగ్నిః ॥

1762

*క॥ ఘనుఁ డగు వీరుని మాడ్కిన్

జనులకు చ్యవనుండ వౌదుః చాతుర్యముచే

తను సంగ్రామంబులఁ గడు

గనువారిఁ దిరస్కరింపుఁ కనడగ్ని విభూః ॥

1763

(7)*సీ॥ అతిసుతిమంతుండవౌ నగ్నిః మాయంచు నత్యంత దీప్తితో నమరుమయ్యః

విస్తార రశ్మిల వెలయుచు నో యగ్నిః యత్యంత దీప్తితో నమరుమయ్యః

హవ్య యుక్తుండవై యమరెడు నో యగ్నిః యత్యంత దీప్తితో నమరుమయ్యః

దీప్తిమంతులయందు దీపించు నో యగ్నిః యత్యంత దీప్తితో నమరుమయ్యః

గీ॥ మానవాలంకృతుండవై మనెడఁ నగ్నిః

యమరులకు గోరుచున్ వారియందు నీవు

సకల దీప్తిని గలుఁగుచు సకల విధుల

వెలుఁగుచుండుముః కడుఁగడు వేడ్క కలుఁగ ॥

1764

(8)*గద్యము॥

ఓ జాతప్రజ్ఞుఁడా! వయో దోగ్ధి యగు (హోమసాధన భూత యగు)దేను వొకటి నీయందుఁ

గలదు. అది సంగవర్జితమని వలె నున్న ఆదిత్యునితో సంగతమై యమృతము నొసంగు

నట్టి గో రూప మాఘ్యమిక వాక్కు విద్యుద్భాసపుఁడ వగు నీయందుఁ

గలదు. నీవు మా హవ్యముల దీపింపఁజేయఁబడుచున్నావు: ॥

1765

(9)*గద్యము॥

ఓ జాతవేదుఁడా! నీ మహిమను అమృతు లగు దేవతలు కూడఁజెప్పిరి. మనుష్య

సంబంధు లగు ప్రజలు దేవతలతోఁగూడినపు డెవఁ డనురులను జంపుచున్నాడో!

యపు డట్టి నీవు సర్వ నేతలతోఁ గర్మవిఘ్నకారులను జయించితివి ॥ †

1766

*రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

† Refer to the arerinu. (N.V.N. Sastri)

(10)*క॥ పిత పుత్రుని బోషించెడు
 వితమున ననలుండఁ నిన్ను వేది నునిచి నా
 పిత హవ్య సంపదల ని
 న్నతిశయముగ వృద్ధిఁబరచె నతిభక్తి మెయిన్ ॥

1767

*క॥ యువతముడఁ నా సమిత్రను
 సవనమునం బొంది నీవు నకల విధములన్
 నివసించు శత్రు మండలి
 కవమానము కలుఁగఁజేసి యమరితివిగదాఁ ॥

1768

(11)*క॥ ఆ యనలుఁడు వంతంబును
 బాయక ఋత్విజులతోడ వైరుల నెల్లన్
 నాయము దప్పక దునిమె న
 మేయుల మహిమంబు లిట్లు మించుచు నుండున్ ॥

1769

*గీ॥ స్వీయ తేజస్సనన్ నీవు చిత్రభానుఁ
 కార్చినాఁడవు సంగ్రామకలన నెల్ల
 స్తోతవృద్ధుఁడుగా నున్న సుక్రజేయు
 హింసకు నవాఙ్ముఖంబుగా నిడుచుఁ జంపె ॥

1770

(12)*గీ॥ నకల శత్రుల హరియించు జ్వలనుఁ దధిక
 కాలముననుండి బధ్యశ్వ కాంత హవ్య
 కలనచే దీపితుండయి లలి నమస్సు
 వలన స్తోతవృద్ధుఁ డగుచుండు వలసినంత ॥

1771

*గీ॥ ఓయి! బధ్యశ్వ కులజాత! యోయి! యగ్ని!
 నీవు మా జ్ఞాతులను మరి నిఖిల విధుల
 శ్రద్ధతో హింసఁ గూర్చెడు శత్రువులను
 నభిభవించుము! బిరబిర నతిశయముగ ॥

1772

*రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

సూక్తము—69

ఋషి—వదగ్విశ్వపుత్రుడు సుమిత్రుడు

దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—1

(1)†ఉ॥ విశ్వము సర్వసౌఖ్య శుభ వృత్తిని వ్యాప్తిని జెందు రీతిగా
సశ్వము లెల్ల వెల్లు సల యగ్ని మహాద్భుతరూపముల్ సదా
నిశ్వసితమ్ముగా పరలు నిర్మలమౌ శ్రితి శబ్ద శక్తులన్
అశ్వజ రూపముల్ హవిసు లన్ని పవిత్రత నందుచుండెడున్ ॥

1773

†తే॥గీ॥ అగ్ని యజ్ఞాలు భద్రరూపాళి మీఱ
వామ శక్తులఁ దునుమాడి నీమ మొప్పు
విశ్వజిచ్ఛక్తిని నజయ్య పిమల తేజ
మలరు ఘృత మౌను జప తప జ్వలిత ఘనత ॥

1774

(2)†క॥ అన్న సుశక్తులు పెరుగును
విన్నాటము పెరుగు నగ్ని విస్తృతి తోకాల్
మిన్నంటును దేజస్సులు
కగ్నిన్నన ఘృణి ఘృత సుశక్తి ఘనతన్ జగతిన్ ॥

1775

(3)†క॥ పుల్లన్ బుడకలఁ బుట్టెడు
తెల్లని ఆ అగ్నికన్న దివ్య మ్మౌరాః
ఉల్లపు నిశ్శబ్దాగ్నులు
చిల్లలితము తాచు నిత్య జీవిక తౌరాః ॥

1776

†క॥ ఎల్లలు లేకయె వెల్లును
మల్లా గుల్లాల వల్లమాలిన దగురాః
ఉల్లపు నిశ్శబ్దాగ్ని పృ
పుల్లమై తగు నజయ్య పూర్ణ సుదీప్తిన్ ॥

1777

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(4)†తే॥గీ॥ సృష్టి యజ్ఞమ్ము కాపించి సృష్ట శక్తి
కాయువై నిల్చి వెల్గెడు నగ్ని రూప
మాది శక్తిగఁ బంచ భూతాళి మధ్య
సన్నిటను నుంచు నతిలోక యజ్ఞన గతిగ ॥

1778

†(5) అగ్నితో ఆహార మావిష్కృత మృపును
అగ్నియే ఆకలికి నాదారభూత మగు
అగ్ని బౌషధ మగును నాయు జీవ మృగును
అగ్నిమూల మృగును నాస్త లన్నింటికిని
అగ్నియే మిత్రుడై యలరారుచుండురా!
అది శత్రు వైనచో నార్పివేయునురా!
సృష్టి శక్తిని నగ్ని చెలఁగు సంతర్గతిని
అగ్నివల్లను సృష్టి అభిలముసున్ నడచు ॥

1779

(6)†తే॥గీ॥ అగ్ని కుదరాల సంతర్గతాఽచ్చమైన
జ్వలిత చలన ద్రవిభూత సర్వ భక్ష
రక్షకాగ్నియౌఁ బ్రాణి జాలము నఖిలము
దహ్యమానమ్ము కాకుండఁ దరణి రూప
శబ్ద నిశ్శబ్ద శక్తులే సర్వ కాల
సర్వమౌ నవస్థలను నభర్వ గతుల
నగ్నికే దేవతగ నొప్పి అగ్ని యగుచు
నలరు నగ్నిని స్తుతియింప నగునుగాదె! ॥

1780

†(7) ఆఖిలాండ పిండాల నన్ని బ్రహ్మాండాల
నల్లిబిల్లిగఁ బట్టి అల్లుకొన్నట్లుగా
నా అగ్ని కాంతుల అమర కిరణాఽఽవళులు
వ్యాపించు విశ్వాన యజ్ఞ యజ్ఞము కాగ
సృష్టి యజ్ఞము కాగ సృష్ట యజ్ఞము కాగ
వ్యష్టి సమిష్టుల యజ్ఞ తజ్జజ్జత లలర ॥

1781

(8)†శా॥ హృచ్చక్తిన్ వెలుఁగొందు నగ్ని జగతిన్ హృద్యమ్ముగా నిల్పుచున్
స్వచ్ఛాత్మన్ బ్రభవించు నిల్చుఁ గదలున్ జాఙ్మల్యమానమ్ముగా
నాచ్ఛాదాఽఽవృత మౌచు ధూళులను మాహాత్మ్యంపు నిశ్చేష్టతన్
ఇచ్ఛా శక్తిగ నీశ్వరీయ మగుచున్ ఈ విశ్వమై వెల్లురా! ॥

1782

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వర్ణపూర్ణ”

(9)†శా॥ భవ్యమైన పరా సురాశ కమృత ప్రియమ్ముగా నిల్చుచున్
గవ్యాశిన్ సకలమ్ము నిండుచును వికాంతిన్ సుకాంతుల్ సదా
దివ్యాఽఽరూఢతి నిల్చి వెల్గు ననలోద్వేలోల్లతల్ మీఱగా
నవ్యత్వమ్ము సునిత్య మౌచుఁ దగు నానా వర్ణ సంతాశమై ॥

1783

(10)†క॥ తనయుఁడు తండిగ నాత్మీ
య నిగూఢతల నెడతెగని యనుబంధాలన్
అనలము వెలుఁగును గాంతుల
మన శక్తుల సృష్టి నిండి కామ వ్రగతిన్ ॥

1784

(11)†శా॥ కాంతుల్ వేలుగ వెల్గుచుండ జగతిన్ గాంభీర్య దీప్యచ్ఛటన్
గ్రాంతిన్ విశ్వమునందు వ్యాప్త మవుచున్ రాణించుచున్ బుద్ధి వే
దాంతమ్మై వరలంగ శబ్దమయ మాహాత్మ్యంపు నిశ్శబ్దతన్
కాంతుల్ వర్ధిలు నగ్నిదేవః అమలాఽఽశా పూర్ణమౌ నీ కృపన్ ॥

1785

(12)†మ॥ జల నాభిన్ దిగమ్రింగుచున్ జగతిలో సంక్షేమముల్ పోవ సం
కుల శక్తిన్ ఖల వృత్తి నామకుఁడు సంక్షోభమ్ము సృష్టింపఁగా
జ్వలిత మౌచు సజయ్య మైన ఘృణ సచ్చక్తుల్ మహా రూపమై
కలగా శత్రువుఁ దుర్గించి విశ్వమున సంకాంతిన్ బ్రసాదించులే ॥

1786

సూక్తము—69

ఋషి—వద్ర్యశ్వపుత్రుఁడు సుమిత్రుఁడు
దేవత—అగ్ని

అర్ధాంతరము—2

(1)†క॥ అగ్నిని నాజ్యము కలియఁగ
భగ్నముగాఁ బూర్ణ శత్రు హారము దెల్పున్
వ్యగ్నత్వమ్ము నశింపఁగ
సగ్న స్వర వేద ఋగ్ధనమ్ము కతమునన్ ॥

1787

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

చ॥ అనలము మిత్ర మౌచ నఖిలాండపుఁ బిండపు బ్రహ్మ సృష్టులన్
 దనరుచు వామ దక్షిణ పథమ్ముల మంత్రజ శక్తి రూపమై
 కనగ నభద్ర భద్రతలఁ గ్రాలఁగఁ జేసెడి వేద శక్తులే
 ఘన సుర శక్తు లౌచుఁ బరతాయ ప్రవేశపుఁ జ్ఞానమై తగున్ ॥

1788

(2)†ఉ॥ గోవుల నేయి స్తుత్య మగు గుప్త సుశక్తుల బైట సగ్నినిన్
 జీవికగా మహా నిశిత నిర్మల నిశ్చిత వ్రజ్వలాఽఽత్మగా
 నేవము మీఱఁగా నిలుపు నేలను నింగిని జ్ఞాన పుంజమున్
 దైవ గతిన్ బరాత్పరత ధర్మ రతిన్ నిర వొందఁజేసెడున్ ॥

1789

(3)†సీ॥ సన్నిత్ర జన్మమే సమిధగా వెలుఁగొంద సగ్న్యనిలమ్ములే అమృత మౌను
 నిత్య నవ్య మైన సత్య ఋచ్ఛక్తియే నవ సవ జీవితానంద మొనఁగు
 వార్ధక్య రహితమై వర్ధనమ్మా నిత్య యౌవన శక్తులే యమ మొనఁగు
 శక్తియే చనముగా రక్తియే శోభగా మంత్రాక్షరాళియే మహిత మౌను
 గీ॥ శత్రుశక్తి దశ దిశలన్ స్థలము లేక, కక్ష నిర్దూమ ధామమ్ము గాఁగ నమసి
 సృష్ట యజ్ఞ మజయ్యమై సృష్టివెలుఁగ, దేవదేవుని ఋక్ష్మాంతి దివ్య మౌను ॥

1790

(4)†క॥ అంతర్గతజ మహాగ్ని సు
 కాంతులు సమిధల నిలుచుచుఁ గ్రాలెడు భంగిన్
 వింతగ సృష్టిని నిలుచు ని
 తాంతాఽనిల జల గగన వితతి మృద్ధరమై ॥

1791

(5)†క॥ భరితమై భూతాఽఽవళి
 జరితమై కాల బద్ధ చక్ర కర్మమతన్
 దరణీయమై సృష్టిని
 బరాకర్మత వరలు ననల ప్రాణ సుశక్తుల్ ॥

1792

(6)†అష్టపదకందము॥

అష్ట వసు తతులు వ్రక్రతిని-వృష్టి సమిష్టులుగ నిలువఁ బాపాత్ముండ
 జెష్ట, ససురవృత్తుని, బా-పేష్టుని, జల నాభి హరుని వీరత్వమునన్
 బిష్టమ్ముగఁ బేషణముగ-నష్టావృత్తునిగ నొనరించి నాశము కాఁగన్
 సృష్టి కర్మ వ్యవస్థను-బుష్టి వివర్ధన మొనరుచుఁ బూర్ణాఽనుడె ॥

1793

†రచయిత :- వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

(7)†మ॥ శత సాహస్రిక కాంతి జాలముల శశ్వత్సర్వ దివ్యాత్మతన్
 ఋత శక్తిన్ సుర దేవ కాంక్షిత బృహద్ఋషాశిగా వెల్లుచున్
 నత గో కాంతి సుదీర్ఘ తంతువులు నానా చిక్కులన్ బర్హిగా
 సతతమ్మున్ శుక్తి రూపిగాఁగఁ జ్ఞాతుతన్ శాక్తేయతన్ నిల్పుతన్: ॥

1794

(8)†క॥ ఋక్సంపద నిత్యమై
 వాక్సత్యత వర్ధిలంగ వరలు జలమునన్
 స్రీక్సవితాగ్నియే దేను సు
 దిక్ సహిత సమయ పిశాల వీవ్యచ్ఛటయా ॥

1795

†(9) దివ్య దేవ చిత్తమ్మునఁ దేజరిల్లు నమృతమ్ము
 జాతవేదుఁడౌ నగ్నిని సంచరించు నమృతమ్ము
 నర సుర వర ఋక్తలను వరలునురా: అమృతమ్ము
 పుణ్యరూప హృదయమ్మునఁ బొంగి పొర్లు నమృతమ్ము
 అంతులేని ఆ కాంతిని నలరునురా: అమృతమ్ము
 మహిమాన్వితమౌ శక్తుల మలఁగునురా: అమృతమ్ము ॥

1796

†(10) తండ్రి తనయు డౌచుఁ చనరారు రీతిగా
 సగ్నియే కాంతిగా నలరారుచుండురా:
 ఆ సమిధ ప్రాణమ్ము అమృత మౌ రీతిగాఁ
 బ్రాగ్దిశను సుదయించు రవికిరణ శక్తులే
 తిమిరాలఁ బోఁదోర్లు సమరాగ్నులై వెల్లి
 ప్రకృతి మర్ధుణ తతినె బట్టి నాశముఁ జేయు ॥

1797

†(11) సుతుని చండ్రి పెంచు రీతి సోముని రపి పెంచు పగిది
 ఋక్తతులను నగ్ని పెంచి దిక్తతులను రుగ్ధకలిత
 శత్రు తండముల జయించి శశ్వత్సుఖ సంపదాశి
 సుమనోరంజిత మగుచున్ సమనస్కత వెలుఁగొందుచు
 సచ్చిత్తులు నానందము సహస్సుగా నా బ్రహ్మగ
 సనుభూతికి రా విజ్ఞత అంతరించురా: అజ్ఞత ॥

1798

(12)†క॥ శాశ్రవ తండాధిపుఁ డా
 వృతుని సంహారకాండ వెన నెఱపెడి సా
 వితుని దీధితులు పవిగ
 మిత్రత విశ్వమున విరియు మించఁగ ఋక్కుల్ ॥

1799

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†క॥ అజ శక్తిని ఋకేతతులే
 విజాతి శక్తు తతుల బహు వికృత వికారం
 పు జనన శక్తి హరించుచు
 చక్షా రహిత దివ్యశక్తి రూప ముగులే॥

1800

సూక్తమ్—70

ఋషిః—సుమితోర్ని వాచశ్శిష్యో

దేవతా—అపీనూక్తం (1. ఇద్యుః సమిద్ధోఽగ్నిర్వా; 2. నరాశంసః; 3. ఇళః, 4. బర్హిః; 5. దేవీర్దావరః,
 6. ఉషాసానక్తా, 7. దైవ్యా హోతారా వ్యచేతసా, 8. తిసో దేవ్యః సరస్వతిశాభారత్యః,
 9. త్వష్టా, 10. వసస్సతః, 11. సాహకృతయః.)

చందః—తిర్నిష్టుప్

(1) ఇ॒మాం మే¹ అ॒గ్నే స॒మిధం॑ జ॒షస్వే॒స్సదే॑ వ॒గ్రతి॑ హ॒ర్యా ఘృ॒తాచీ॑మ్
 వ॒ర్హన్ పృ॒థివ్యా॑ సు॒ది॒నత్వే² అ॒హ్నూర్హో॑ భవ సు॒కృతో॑ దే॒వసు॒వ్యా॑ ॥

747

(2) ఆ దే॒వానా॑మగ్ర॒యావే॒హ యా॑తు నరాశం॑సో వి॒శ్వరూ॑పేభిర॒త్యైః
 ఋ॒తస్య॑ ప॒థా స॒మసా॑ మి॒యేధో॑ దే॒వేభ్యో॑ దే॒వత॑మః సు॒హద॑త్ ॥

748

(3) శ॒శ్వత॑మమీ॒శతే॑ దూ॒త్యాం హ॒విష్మన్తో॑ మను॒ష్యాసో॑ అ॒గ్నిమ్
 వహి॑ష్టైర॒త్యైః సు॒వృతా॑ ర॒థేనా॑ ౨౨ దే॒వాన్ చక్షి॑ ని ప॒దేహా॑ హోతా ॥

749

(4) వి వ॒గ్రథ॑తాం దే॒వజు॑ష్టం తిర॒శ్చా దీ॒ర్ఘం ద్రా॒హ్మ⁴ సు॒రభి॑ భూ॒త్వస్మై॑
 అహే॑తా మనసా దే॒వ బర్హి॑రన్త॒ర్యేష్టాగ్ం⁵ ఉ॒శతో॑ య॒క్షి దే॒వాన్ ॥

750

1. మేఽఅగ్నే, 2. సుది॒నత్వేఽఅహ్నూ, 3. మను॒ష్యాసోఽఅగ్నిమ్, 4. ద్రా॒హ్మ సు॒రభి, 5. జ్యేష్టాగ్ంఽఉశతో. (వా॒.వ॒)

(5) ది॒వో వా సా॑ను స్పృ॒శతా వరీ॑యః పృ॒థి॒వ్యా వా మాత్ర॑యా వి శ్రీ॒యధ్వమ్ ।

ఉ॒శతీ॑ర్వా॒రో మ॒హినా॑ మహద్బి॒ర్దేవం ర॒థం రథ॑యర్ధారయధ్వమ్ ॥

751

(6) దే॒వీ ది॒వో దు॒హిత॑రా సు॒శిల్పే॑ ఉ॒షాసా॑నక్తా సద॒తాం ని యో॑సో ।

ఆ వాం దే॒వాన॑ ఉ॒శతీ ఉ॒శన్త ఉ॒రా సీ॒వన్తు సు॒భగే॑ ఉ॒పస్థే॑ ॥

752

(7) ఊర్వో గ్రా॒వా బృ॒హద॒గ్నిః సమి॑ద్ధః ప్రి॒యా ధా॒మాన్మది॑తేరువస్థే ।

పు॒రోహి॑తావృ॒త్తిజా య॒జ్ఞే ఆ॒స్మిన్ దు॒ష్టరా ద॒గ్రివి॑ణమా య॒జ్ఞేభామ్ ॥

753

(8) తి॒సో దే॒వీర్బర్హి॑రిదం వరీ॑యో ఆ సీ॒దత చ॒క్రమా పః సో॑నమ్ ।

మ॒నుష్య॑ద్య॒జ్ఞం సు॒ధితా హ॒రింపీ॑తా దే॒వీ ఘృ॒తవదీ జా॒షన్త ॥

754

(9) దే॒వ త్వష్ట॑ర్వద్ద చారు॒త్వమా॒నద్య॑దంగిరసామ॒భవః స॒చాభూః ।

స దే॒వానాం పా॒థ ఉ॒ప పృ॒ విద్వా॑సుశన్ య॒క్షి ద॒గ్రివి॑ణోదః సు॒రత్ప్తః ॥

755

(10) వన॑స్పతే ర॒శనయా॑ ని॒యూయః దే॒వానాం పా॒థ ఉ॒ప వక్షి॑ విద్వాన్ ।

స్వ॒దాతి దే॒వః కృ॒ణవద్ద॑పిం॒ష్యవ॑తాం ద్యా॒వాపృ॑థివి హ॒వం మే ॥

756

1. సుశిల్పే ఉషా, 2. దేవాన ఉశతీ ఉశన్త ఉరా, 3. సుభగే ఉపస్థే, 4. యజ్ఞే ఆస్మిన్, 5. వరీయ ఆసీదత,

6. పాథ ఉప. (వ్యా.వర్గ.)

(11) ఆగ్నే వహ పరుణమిష్టయే న¹ ఇన్ద్రం దివో మరుతో² అన్తరిక్షాత్ :

సీదస్తు బర్హిర్విశ్వో³ ఆ యజతాః⁴ స్వాహా దేవా⁵ అమృతా⁶ మాదయన్తామ్ :

757

సూక్తము—70

ఋషి—వాద్యశ్వసుమిత్రుడు[†]

దేవత—అపిరిస్సు (1. సమిద్ధుడు, 2. సరాశంసుడు, 3. ఇశ, 4. బర్హి, 5. దేవీర్వాహరము, 6. ఉష, 7. ప్రచేతసులు, 8. సరస్వతి, ఇశ, భారతులు, 9. త్వష్ట, 10. వనస్పతి, 11. స్వాహా)[†]

(1)*గీ॥ ఆగ్నిః యత్తర వేదివై నమరియుండి
యస్మదీయ సమిత్తును నందుకొనుముః
ఘృతముచే నొప్పుచుం గడుఁ గీర్తనీయ
మౌ సమస్సును నేపింపుమయ్యః నివుః ॥

1801

*గీ॥ అతినముచ్చితదేశంబు నందుమోయిః
సుక్రతుః పగళులకు నెల్ల సుదిన ధర్మ
మునకునై భక్తి కృతమైన ఘనతరేష్టి
వలస జ్ఞాలోన్మతత్వంబుఁ బడయుమయ్యః ॥

1802

(2)*గీ॥ అల సరాశంసుఁ డనునట్టి యగ్ని దేవ
తాగ్రయాయగ వెల్గుచుఁ బతణంబు
వివిధ రూపాశ్వాములతోడ విశ్రమింప
నిటకు పచ్చనుగాకఁ దా నెలమి మిగుల ॥

1803

*గీ॥ అతఁడు యజ్ఞహితుండయి యమర ముఖ్యుఁ
డవుచు హవ్యము నందించు యజ్ఞ మార్గ
మూలమున స్తోత్ర మూలానఁ జాల హవ్య
మును నొసంగునుగాకఁ దా మోడ మలర ॥

1804

1. యేన¹ ఇన్ద్రం 2. మరుతో² అన్తరిక్షాత్, 3. విశ్వ³ అ యజతాః, 4. దేవా⁴ అమృతా. (వ్యా.వర్గ.)

† వాగ్రతవృత్తి 13వ సంపుటములో 13వ పుటలో ఋషి“వాద్యశ్వసుమిత్రుడు”గాను, దేవత“సమిత్తులు”గాను, పేర్కొని 1వ సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో ఋషి “సుమిత్రుడు” గాను, దేవత “అపిరిస్సు” గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(3)*గద్యము॥

సంభృత హవిష్కులగు మనుష్యులు హవిర్లక్షణనిమిత్తము అంత్యంతనిత్యుడగు నగ్నిని
స్తుతించుచున్నారు. ఓయగ్ని! యట్లు నీవు స్తుతింపఁబడినవాడవై వోధృతమము లగు
నశ్వములతోఁ గూడుకొనిన రథముచే దేవతలను మా యజ్ఞమునకుఁదెమ్ము!
పిమ్మట నీవు హోతవై యీ యజ్ఞమందు విశ్రమింపుము! ॥

1805

(4)*సీ॥ బర్హి స్సనెడు నగ్ని! యర్హసురాంచిత బర్హిస్సు తత మౌచుఁ బరఁగుఁగాక!
ద్రాఢిమ యుక్తమై తనరారు బర్హిస్సు కడు విస్తృతంబయి గాఢిలుఁగాక!
మా దత్త బర్హిస్సు మానుగ సోమాది వస్తు సంపదలతో వరలుఁగాక!
నయ్యది సురభితో నతిశయముగఁ గూడి శీఘ్ర వెలుంగుచుఁ జెలఁగుఁగాక!

గీ॥ బూత బర్హి స్సనెడు నగ్ని! ఖ్యాత మాన, సంబునం గోరుచుండెడు నకల దేవ
తోత్తములఁ జాల సంప్రీతి నొంది వివిధ, విధులఁ బూజింపు! వారిని విశ్వమందు ॥

1806

(5)*గీ॥ ద్వార దేవత లెల్లఁ బ్రధాన దివము
లును సముచ్చిత దేశంబుఁ గనుచుఁ బృథ్వి
మాత్రచే మిశ్రితాత్మలై యారగి నధిక
విస్తృతలుగా వెలుంగుత! వేడ్క మెఱయ ॥

1807

*గీ॥ దేవరల నెల్లఁ గాంక్షించు దివ్య యాన
రామలై మహిమచేఁ గడు ఘనతర సుర
యుక్తమై ద్యోతమానమై యుండు రమణ
సాధనంబు ధరింపుఁడి! సరవి మీరు ॥

1808

(6)*గీ॥ దుహితలు దివికి మరియును¹ ద్యోతమాన
ములు సురూపములం గల్గి వెలుగుతోడ
నుండు పవలును రాత్రియు నొనర యజ్ఞ
మందు విలసిల్లుదురుగాక! ²నంద మొప్ప ॥

1809

*గీ॥ కాంక్షితాత్మలార! కమనీయ ధనులార!
దేవతాత్మలార! దినము రాత్రి
లార! మీ సమీపమందు దేవత లెల్ల
హవ్యములను గోరి యమరుచుందు ॥

1810

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1.దివికి దుహితలు మరియును ద్యోతమాన, (పా.వ.పా.యతిభంగము.) 2. గాక యంద మొప్ప. (పా.వ.పా.)

(7)*గద్యము॥

సోమాభిషవమునకు గ్రావ యున్నతమైనపుడు మహాగ్ని హవిర్దీప్తమైనపుడు సోమాది
హవిఃప్రదానమునఁ బ్రీణయితలగు యజ్ఞ పాత్రములు యజ్ఞ సదనమం దాసాదితము
లైనపుడు దేవతలారాః పురోహితులారాః విద్వత్తములారాః మీ రిరువురు నీ
యిష్టియందు మా కాభిముఖ్యముగా ధనము నిచ్చెదరుగాకః ॥

1811

(8)*గీ॥ దేవతాత్రయమాః మీకు దీక్ష నిట్టి
యమల బర్హిస్సు విస్తీర్ణ మైన రీతిఁ
జేసినారము కావున శీర్షి లొసంగు
దీనివై విశ్రమింపుడుఁ స్థిరము కలుగ ॥

1812

*క॥ ఇశయు సరస్వతి భారతి
వెలయుచు మను హవ్యములను వెలసిరొః యట్లే
లలి మా యజ్ఞంబంచున
విలసిత హవ్యములఁ బొంది వెలయుతః వారల్ ॥

1813

(9)*ఉ॥ దేవుడుః త్వష్టః హవ్యముల దివ్యతరం బగు రూప ముండి నా
వీవు సఖుండ వైతివిగదేః యిల మాకు వన ప్రదండవై
వావిరి హవ్య సంపదల వర్ధిలఁ గోరుచు రత్న వారివై
దేవ గణంబు కెల్ల నిడుః దివ్యతరాఽన్నము సంరసంబునన్ ॥

1814

(10)*గీ॥ ఓ వసస్పతి రూపుడాః యూపః నీవు
సర్వ మెరుగుచు రశనచే సరస రీతిఁ
గట్టఁబడుచుండి దేవతాగణముకొఱకు
సన్నమును బొందఁజేయుమాః యెన్నునటుల ॥

1815

*గీ॥ అల వసస్పతి దయగల్గి మెలఁగుగాకః¹
నతఁడు హవ్యంబు నిడుఁగాకః² నమరులకయి
రోదసులు దేవతాహ్వన మాదరమున
సంచితంబుగ రక్షించి యమరుఁగాకః ॥

1816

*రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శీర్షి నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. గాక, యతఁడు (వృ.ప్ర.పా), 2. గాక, యమరులకయి. (వృ.ప్ర.పా.)

(11)*గీ॥ ఇంద్ర వరుణ మరుత్తుల నెలమి సగ్ని
యస్మదప్తిసే బొందించె యమరు మీవు;
యమరు లెల్లరు బర్హిస్సునందు నదయ
విశ్రమింతురుగాక! చా మక్రమమున ॥

1817

*గీ॥ మరణ ధర్మ రహిత సురవరుల్ స్వాహా
దత్త హవ్యములను దత్క్షణంబు
స్వాత్మ కెల్ల విధుల నకల చాతురిమతో
మదము గూర్తుగాక! ముదము మీర ॥

1818

సూక్తము—70

ఋషి—వాద్యశ్వసుమిత్రుఁడ

దేవత—అపిస్సు (1. సమిద్ధుఁడు, 2. సరాశంసుఁడు, 3. ఇశ, 4. ఇర్హి, 5. దేవీర్హారము. 6. ఉష,
7. పరిచేతసులు, 8. సరస్వతి, ఇశ, భారతులు, 9. త్వష్ట. 10. చనస్పతి, 11, స్వాహ.)

ఆర్థాంతరము—1

(1)†సివంగివృత్తము ॥*

ఈ దైవీయ మహాయజ్ఞమున హృచ్చక్తిన్ ఘృతానీకమున్
బ్రాదేశమ్ముగ నిల్పంగ వర రక్షా రూపమై దీపమై
నాదోద్విగ్న మదీయాగ్నిచయ నవ్య జ్వాల లాశ్చర్యమై
వేదోక్తిన్ భువి స్వర్గాదుల నపేక్షన్ దుర్నిరీక్ష మృగున్ ॥

1819

†తే॥గీ॥ సమిధ లెల్లను సుస్థానచయము నొందఁ
బగలు సుదినమ్ము కాగను వరలుచుండ
దేవ యజ్ఞమ్ము సుకృతు దివ్య కృతిగ
సూర్వగతి నొందు సచ్చక్తిఁ బ్రధినుండి ॥

1820

†(2) నానావిధ రూపాలను బ్రాణ దాతగా వెలుగుచు
దివ్య దేవ యజ్ఞాలను దేజరిలెడు ముమ్మొదటను
ఆ అగ్నియె సృష్టిలోన నఖిల భక్షకముగ నిలుచు
విశ్వ స్వరూప మౌను విమలత్వము నందుచుండు ॥

1821

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“ధృతి”చందము (18) *.”ఊ-ఋ”లకు యతి. (చూ. పీఠిక.)

(3)†క॥ శశ్వత్సుఖ సంపత్తుల

నశ్వ సమూహములు దిశల నపురూపంబై

విశ్వాత్మగ వెలుగొందుచు

శాశ్వతముగ నృప్తి బ్రాణి చయమున నిలుచున్ ॥

1822

†(4) దివ్య దేవ యజ్ఞాలను దేవేంద్రుని శక్తి మీఱఁ

బ్రాణి మానసంపు శక్తి పరిధవిల్ల సురభిశముల

శబ్ద శక్తి ముందు నిలిచి అబ్ధముల పగిది హవిసు

లందించెడి ఆ అగ్నియే అలరించును దీర్ఘత మెయి ॥

1823

(5)†క॥ భువి దివి లోకాఽఽవశులను

వ్యవహిత రహిత గతి నెనసి ప్రాణుల్ హృచ్చ

క్తి నిలసితమై మహితమౌ

నవిచలితపు నగ్ని యజ్ఞ మద్భుతమౌలేః ॥

1824

(6)†శిఖివృత్తము॥*

దివ్య దేవ గణాఽఽవశులు తేజరిల్ల వివిధ యోని

భవ్య మౌచు జగలను బ్రభావిత మ్మొనరిచి నిత్య

నవ్య సుందర శోభలు ఘనాఘనమ్ము పగిది రూపు

లవ్యయ వ్యయ భావ మహదానుకూల్య ముదము నిచ్చు

గవ్యజాలము విశ్వమునఁ గాంతు లేన వెలుగుచుండు

సవ్యమంత్ర పదార్థములు శాంతి చాంతి గుణము లేయ

సవ్యభిన్న సుశబ్ద ఫల శక్తు లక్షయముగ నిల్వ

సువ్యయమ్ముగఁ గాల మతిశుద్ధ సార్థకత లొసంగు ॥

1825

(7)†తే॥గీ॥ ఊర్ధ్వగతి మీఱ నగ్నులు సుజ్వలముగ

ఘృతము సమిధలు కూడఁగ ఋక్తతులసు

నక్షయ మ్మగు సక్షర చక్ష శక్తు

లలర విశ్వ సంక్షేమ మహమ్ము లెసఁగు ॥

1826

(8)†క॥ భూత భవిష్యత్తుల్ మహి

తాఽఽతతమౌ వర్తమాన మవితథ కాలం

బేతాదృశ రవి యజ్ఞము

నై తరియించునులె! అఘచయము రూపాఱన్ ॥

1827

† రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

*“ధృతి”చృందము (18).

†తే॥గీ॥ సృష్టి బృహదగ్ని గోశమై వ్యష్టిగను స
మిష్టిగాఁగ దేవాధిదేవీష్టపూర్త
మగునట్లు పురోఽహిత ప్రిగతి శక్తి
వెలుగుఁగావుతః యజ్ఞాల విమల గతుల ॥

1828

(9)†తే॥గీ॥ సృష్టి యజ్ఞాల క్రియలను సృష్టి శక్తి
నాంగిరసమూర్తి ఆవిర్భవానుగతిని
ద్వష్టయే చారకత్వంపు దృష్టినుంచె
దేవ మార్గాల విజ్ఞాన తేజములను
సర్వ ద్రవ్యాల ద్రవముల శక్తు లెనయ
నడచులేః సృష్టి విజ్ఞతల్ జడత పేడిచి ॥

1829

(10)†క॥ దివి భువి లోకా లన్నిట
రవి శశి శక్తులను విపుల భ్రాజిత ఘన ది
వ్య వనస్పతి పుంజము భా
రవహమ్మయి భార రహిత క్రితుల నొనఁగున్ ॥

1830

†తే॥గీ॥ ఘన వనస్పతి పుంజా లఖర్వ గతుల
సఖిల లోకాల భువి దివులందె కాక
వివిధ విమల విపుల శక్తి విస్తృతి మెయి
వృద్ధి నొందుచుఁ బ్రాణుల బుద్ధి నిలుపు ॥

1831

(11)†క॥ అగ్నిని వరుణుఁడు నిత్యము
భగ్నము కాకుండఁ బట్టి పరఁగుచు దీవ్య
స్నగ్న రహిత గతి నంతర్
మగ్నత మెయి ననిల శక్తి మహిత మౌతేః ॥

1832

†తే॥గీ॥ అంతరిక్షాన విశ్వాన నమల మైన
దివ్య శక్తుల నించుఁడు తేజరిలఁగ
నమృత సిద్ధులు మహనీయ యజ్ఞన రూప
ఫలితమై స్వాహాగా హవిర్పరిత మగును ॥

1833

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాచ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—70

ఋషి—వాద్యశ్వసుమిత్రుఁడు

దేవత—అపరిస్స (1. సమీధుఁడు, 2. నరాశంసుఁడు, 3. ఇళ, 4. బర్హి, 5. దేవీర్వాహరము, 6. ఉష, 7. ప్రచేతసులు, 8. సరస్వతి, ఇళ, భారతులు, 9. త్వష్ట, 10. వసస్వతి, 11. స్వాహ.)

అర్థాంతరము—2

(1)†సీ॥ కాలాగ్ని సర్వమ్ము క్కాలుచుండును సదా విప్రుల విశ్వమ్మున వెలిచి గతులఁ
గాలాగ్ని గోళాలఁ గనలుచుండు మహా జ్వలిత శక్తిని బ్రహ్మ భాసురమయి
కాలాగ్ని సకల చరాలలోఁ దిరుగాడు పాణిదాయనిగాఁగ భద్ర గతులఁ
గాలా గ్నవర పదార్థాల సర్వాల సంతర్గత మౌచును దనరుచుండుఁ

గీ॥ బగలు రాతురిలఁ గాలాగ్ని వరలుచుండు, దివ్య దేవాళిఁ గాలాగ్నితేజరిలును
సుకృతి సుదినాలఁ గాలాగ్ని ప్రకృతి యగును, వికటకాలాగ్ని దుర్దినాల్ వికృతియగును॥ 1834

(2)†తే॥గీ॥ విశ్వ రూపాలఁ దేజాలు విప్రుల మాచు
దారిఁ జూప సత్యమయ దేవాళి నిర్మ
ధర్మ విధులను నెరవేర్చు ధన్య గతుల
దైవ లిలయె యజ్ఞమై తనరుచుండ ॥

1835

(3)† శమీప్యత్రము॥*

అగ్ని హవిస్సుగాఁగ జతరాగ్నిగఁ బ్రాణమయాగ్నిగాఁగ నె
త్యాగ్నిగ మాసవాళి సమయాంతిత సర్వవిధాల్పప్రాణముల్
నగ్న మహా ప్రాణము లవినాశ మహత్తర శక్తియు క్రమై
భగ్న మభగ్నమై సకల ప్రపంచము విశ్వము నెల్ల నిండులే ॥

1836

(4)† అష్టపదకందము॥

నిష్క్రిడ గతినె హృదయము-దుష్క్రిడల నెల్ల విడిచి దుర్జయ జయు లా
విష్కృతముగను మహేంద్ర పరిష్కృత విస్తృత సుదీప్త ఋత హవిసులు వే
దుష్కృతుల నాశ మొనరిచి-నిష్క్రియమౌ ప్రకృతి సద్వృణింద్రాల్పదీత్యా
విష్కృత పరివృత క్రియలన్-నిష్కృతి మార్గమ్ము చూపు నితర నిరతతన్ ॥

1837

(5)†ఉ॥ కాల రథమ్ము విశ్వమునఁ గ్రాలెడు సర్వ విధమ్ములైన గో
కాలను బంచభూతమయ రాజిత పృథ్వీలు దివ్యలోక వా
లాలను సానుబద్ధత సలంకృత మౌచు దినాలు రాతులన్
వేలల సంచరించును వివేక హవిస్సులు విస్తృతమ్ముగాన్ ॥

1838

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్వీ, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*వరస్థానవిషమవృత్తము.

†తే॥గీ॥ దేవ గణములు కాలాలఁ దేజరిల్లి
దేవ దేవుని శక్తుల నేవ మెజిఁగి
మహితమౌ ప్రక్రియోద్భేద మాన్యమైన
చక్రనేమి క్రమ గతులన్ జదల నిలుచు ॥

1839

(6)†తే॥గీ॥ సత్పదార్థమై యోనిగా సర్వ సృష్టి
దివ్య దివ పుత్రిగా దేవీ తేజరిల్లి
విశ్వ శిల్పాన సుషసులు విమల తేజ
మొల్కు దైవ లిలగ జగద్యోగ మొప్పు ॥

1840

(7)†ఆ॥వె॥ ఊర్ధ్వ గతులు మీఱ సుజ్జ్వల శక్తులన్
అగ్ని తేజ మెదలి అనిల ప్రియత
నదితి మూల మౌచు నాదిత్య పాత్రత
యజ్ఞములఁ బురోఽహిరాఽర్చిత మగు ॥

1841

†(8) సృష్టి మాతగ వెలఁగి స్థితి మాతగా నెలిచి
లయ మాతగా సర్వ జయదాత్రిగాఁ దెలఁగి
ఆ త్రిమూర్తులకు ముగు నమ్మల తమ్ముగా
మూలపు టమ్ముగా ముదిత దేవిగఁ బ్రకృతి
హవిశ్శీల మౌచు నఖిల ప్రాణుల యజ్ఞ
మచ్చమై స్వచ్ఛమై అలరారులేఁ జగతి ॥

1842

†(9) పంచభూత మూల శక్తి వరచ నాంగిరసమూర్తి
అపురూపమౌ అందము అద్భుతోజ్జ్వల గతులను
దృష్ట్య దేవ దృష్టి రక్తి సృష్టిరూప స్రష్ట శక్తి
దివ్య దేవ దేవుడైన దేవు నడుగుజాడలందు
జ్ఞానరూపి నడచినడచి సహభావము పెంపొందఁగ
హవి స్సౌక సురూపముగఁ బ్రాణదాన మొనఁగుచుండు ॥

1843

†(10) దివ్యదేవశక్తి నొందఁ దివిరి వనస్పతులు నిలుచు
ద్యావాప్రభువుల హవము యజ్ఞియజ్ఞాఽఽకుల మెలఁగు
శబ్దశక్తు లెల్ల విరియ నర్హ శుభ సుఖము లొంద
సుషోదయ మ్మగును సృష్టి ఉసురు లిచ్చు వినము విడుచు ॥

1844

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాభిక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(11) అఖిలాంతరిక్షాన సలరారురా! అగ్ని
 వరుణుండు తనరొందు మరుదాశి చెలువొందు
 మృతేపదార్థము నిల్చు నమృతపదార్థముగ
 నిందుగ్గిండు వెలుగొందు నెనలేని శక్తులన్
 విశ్వమే యజనమై అశ్వరూపము మీఱ
 దేవాశ్చ “స్వాహా”గఁ దేజులిలు నిత్యమ్ము ॥

1845

సూక్తమ్ -- 71

ఋషిః—బృహస్పతిరాంగిరసః

దేవతా—జ్ఞాసమ్

ఛందః—త్రిష్టుప్; ౪-జగతి

(1) బృహస్పతే పృథమం వాచో¹ అగ్గం యత్ ప్రైరత నామదేయం దధానాః
 యదేషాం శ్రష్టం యదరిపృమాసీత్ ప్రేణా తదేషాం నిహితం సుహవిః ॥

758

(2) సక్తుమివ తితఉనా పునన్తో యత్ర ధీరా మనసా వాచమకృతః ।
 అత్రా సఖాయః సఖ్యాసీ జానతే భద్రైషాం లక్ష్మీర్నిహితాధి వాచి ॥

759

(3) యజ్ఞేన వాచః పదపీయమాయన్ తామన్యవిస్తన్నృషిషు పృవిష్టామ్ ।
 తామాభృత్యా వ్యదధుః పురుత్రా తాం సప్త రేభా² అభి సం నవస్తే ॥

760

(4) ఉత త్వః పశ్యన్ స దదర్శ వాచముత త్వః శృణ్వన్ న శృణోతే నామ్ ।
 ఉతో త్వస్మై తన్వంగ వి ససే జాయేవ పత్య³ ఉశతీ సువాసాః ॥

761

1. వాచోఽఅగ్గం, 2. రేభాఽఅభి, 3. పత్యఽఉశతీ (వ్యా.వ్యా.)

(5) ఉత త్వం సఖ్యే స్థిరపీతమామరైన్మనం హిన్వస్త్విపి వాజినేషు ।
అదేన్యా చరతి మాయయైష వాచం శుశ్రువాగ్ం¹ అపలామపుష్పామ్ ॥

762

(6) యస్తిత్యాజ సచివిదం సభాయం స తస్య వాచ్యపి భాగో² అస్తి ।
యదీం శృణోత్యలకం శృణోతి నహి పశ్రవేద సుకృతస్య వన్తామ్ ॥

763

(7) అక్షణ్యన్తః కర్ణవన్తః సభాయో మనోజవేష్వనమా బభూవుః ।
ఆదమ్నాన³ ఉవకజ్జాన ఉ త్వే హృదా ఇవ స్నాత్వా ఉ త్వే దదృశే ॥

764

(8) హృదా తప్తేషు మనసో జవేషు యద్బ్రాహ్మణాః సంయజన్తే సభాయః ।
అత్రాహ త్వం వి జహుర్వేద్యాభిరోహబ్రహ్మణో వి చరన్త్య త్వే ॥

765

(9) ఇమే యే నార్వాజ్ను పరశ్చరన్తి న బ్రాహ్మణాసో న సుతేకరానః ।
త⁴ ఏతే వాచమభివద్య పాపయా సిరీసన్త్రం తన్వతో అవ్రజ్జయః ॥

766

(10) సర్వే నన్దన్తి యశసాగతేస సభాసాహేన సఖ్యా సభాయః ।
కిల్బిషస్సృత్ పితుషణిర్వేషామరం హితో భవతి వాజినాయ ॥

767

1. శుశ్రువాగ్ం అపలామ, 2. భాగో అస్తి, 3. ఆదమ్నాన ఉవకజ్జాన ఉ త్వే హృదా ఇవ స్నాత్వా ఉ, 4. త ఏతే, 5. తన్వతో అవ్ర.

(వ్రా.వ్రా.)

(11) ఋచాం త్వః పోషమాస్తే పుష్పహ్లాన్ గాయత్రం త్వో గాయతి శక్వరీషు ।

బ్రహ్మ త్వో వదతి జాతవిద్వాం యజ్ఞస్య మాత్రాం వి మిమీత ఉ త్వః ॥

768

ఇతి

అష్టమోఽష్టకే ద్వితీయోఽధ్యాయ

స్సమాప్తః

సూక్తము—71

ఋషి—ఆంగిరస బృహస్పతి†

దేవత—జ్ఞానము

(1)*గద్యము॥

ఓ యంతరాత్మమా! ఇతరవాక్కు నుచ్చరింపకపూర్వమే పదార్థములయందు నామధేయము నునుచు దాలుచు ఏవాక్కుఁ జేర్చిరేపింతురో! ఆ వాక్కు మొదటిది యగుచున్నది. (తాత మొదలగువాక్యమును మొదటఁ బలికి యనంతరము అన్య వాక్కు లుచ్చరించుచున్నారు.) ఈ యవస్థయందుఁగల బాలురను జూడుము! అటులనే ప్రశస్యతమము, పాపరహితము సగు నే వేదార్థ జ్ఞానము గలదో! యా జ్ఞానము గోప్య మైనదియై పేర్చుచే నావిర్భవించు చున్నది. (“వేదాభ్యసన కాలమందు సరస్వతి స్వార్థమును వీరికిఁబ్రకటించుచున్నది” యని యర్థము)॥

1846

(2)*గద్యము॥

పురుషుఁడు శూర్పముచే నక్తువును బవిత్రముగా నెట్లుచేయునో! యట్లు ప్రకృతివల్లను బ్రత్యయమువల్లను శబ్దములను సంస్కరించుచున్న ధీరు లెపుడు ప్రజ్ఞాయుక్త మనస్సుచే వాక్యము నుచ్చరింతురో! యపుడు శాస్త్రాది విషయ జ్ఞానము గలవారై జ్ఞానమును దెలిసికొనుచున్నారు. అట్టి వారి వాక్యమందు లక్ష్మీ కళ్యాణి యగుచున్నది ॥

1847

(3)*గద్యము॥

విజ్ఞాతార్థములు గల విద్వాంసులు వాచోమార్గమును యజ్ఞముచే నతీంద్రియార్థజ్ఞానము గలవారియందుఁ బొందిరి. పిమ్మట నా వాక్కును ఆహరించి బహుదేశములయందునిచిరి. (అందరి మనుజుల నద్యయనవరులుగా నొనర్చెను. ఇట్టి వాక్కు శబ్దాయమాన గాయత్వాది చందస్సులను బొందినది) ॥

1848

† వ్యాకర్మణి 13వ సంపుటము 137వ పుటలో ఋషి “ఆంగిరస బృహస్పతి” గాను దేవత “పరబ్రహ్మ” గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో “బృహస్పతి” ఋషిగాను “జ్ఞానము” దేవతగాను, శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(4)*గద్యము॥

ఒకడు మనస్సుచే బర్హాలోచనము చేయుచున్నను పక్కనభలాభావమువలన వాక్కును జూడలేకుండ నున్నాడు. ఒకడు వినుచున్నను శ్రవణఫలాభావమువలన వాక్కును వినలేకుండనున్నాడు. ఇట్టి యర్థమున విద్వాంసుఁ డనభిహితుఁడై విదిత వేదార్థమును తెప్పెను. పతిసంభోగ కామ, కోభనవాన యగు జాయ సంభోగము నిమిత్తము ఋతు కాలమందు భర్తకై తన నెట్లు ప్రకాశింపజేయునో! యట్లే యొకనికొఱకు వాక్కు నాత్మీయ శరీరమును విప్రజించుచున్నది ॥

1849

(5)*గద్యము॥

ఒక్కనినైనను బురుషుని స్థిరపీతునిగాఁ జెప్పుచున్నారు. మరియు నవిజ్ఞాతార్థపురుషుని ననుసరింపలేరు. (వానిఁ బురస్కరించుచు నీ సర్వవేదార్థమును విచారించుచున్నారు.) అవిజ్ఞాతార్థపురుషుఁడు దేనుత్పత్తి వివర్జిత కామములను బూరింపనది యగు దేవ మనుష్య స్థానవాక్ప్రతిరూపమాయచేఁ దిరుగుచున్నాడు. అఫలము, నపుష్పము గల వాక్కును వినెను. (వంధ్యవృక్షము కాలమందుఁ బల్లవాదియుక్త మగుచుఁ బుష్పించును ఫలించును నను భ్రాంతినిఁ బుట్టించుచు నెట్లుండునో! యటులనే వాఁడు పాతము నుచ్చరించుచుఁ జరించుచుండును) ॥

1850

(6)*గద్యము॥

ఎప్పుడు సఖిభూత మగు వేదమును బరార్థ వినియోగమున విడుచుచున్నాఁడో! యా పురుషుని వాక్యమందు భజనీయ మగు నొక యర్థమును లేదు. ఈ పురుషుఁడు వేదవ్యతిరిక్త మగు దేనిని వినునో! యది వ్యర్థ మగును. ఏ కారణమున నుకృత మార్గమును దెలిసికొనఁడో! యా కారణమున ననుష్ఠాన మార్గమును గురైరుఁగలేకుండెను. (కావునఁ దదీయశ్రవణము కూడ నిష్ఫలము) ॥

1851

(7)*గద్యము॥

అక్షిమంతులు కర్ణపంతులు నగు సఖులు సమానజ్ఞానము గలవారు. వారు ప్రజ్ఞాదులయందనమాను లగుచున్నారు. వారిలోఁ గొందరు ఆస్యదప్పుప్రమాణోదకములు గల హృదములవలెను మరికొందరు శ్లక్షనమప్రమాణోదకములు గల హృదముల వలెను నింకఁగొందరు అక్షోభ్యోదక హృదముల వలెను జూడఁబడుచున్నారు॥

1852

(8)*గద్యము॥

సఖులు బుద్ధిమంతుల హృదయముచేఁ బరికల్పింపఁబడిన మనోగంతవ్య వేదార్థములయందు గుణ దోష నిరూపణముకొఱకు నెట్లుకలియుచుండురో! యట్టి బ్రాహ్మణ సంఘమందు అవిజ్ఞాతార్థుఁ డగు నొక పురుషుని వేదితవ్య విద్యలచే విడుచుచున్నారు॥

1853

(9)*గద్యము॥

ఏ యవిద్వాంసులు ఆధోభావి యగు నీ లోకమునందు బ్రాహ్మణులతోఁ జరింపరో! యెవరు దేవతలతోఁ దిరుగరో! వారు వేదార్థ తత్పరులు కారు. ఋత్విజ్ఞులు కూడ వారు కారు. అవిద్వాంసు లగునట్టివారు అలౌకిక వాక్కును బొంది ఆ పాపకారి వాక్కుచేఁ గూడుకొని సీర్గిణులయి కృషిలక్షణమును విస్తరింపజేయుచున్నారు. (సర్వధా వేదార్థము జ్ఞేయ మని యర్థము) ॥

1854

*రచయిత:—కావ్యశీర్ష, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(10)*గద్యము॥

సమానజ్ఞాను లగు నందరు మనుష్యులు సభను సహించుటకు సమర్థుఁడు, సఖుఁడు,
యజ్ఞమునకు వచ్చువాఁడు నగు యశస్వి సోమునివలన సంతసించుచున్నారు. ఆ
సోముఁడే కిల్మిషస్పృత. ఆతఁడే యన్నదక్షిణదాత. మరియుఁ బాత్రములయందు
నిహితుఁడగు సోముఁడు వీర్యమును గల్పించుటకుఁ గడు సమర్థుఁడగువాడు ॥

1855

(11)*గద్యము॥

ఒకఁడు(హోత)యథావిధికర్మయందు ఋక్కులను బఠించుచుండును. ఒకఁడు(ఉద్గాత)
శక్వరములయందు గాయత్రీమును గూర్చును. ఒకఁడు(బ్రహ్మ)వేదయిత్రి వాక్కును
బలుకును. ఒకఁడు(ఆధ్వర్యుఁడు) యజ్ఞపాత్ర నత్యంతము నిర్మించును ॥

1856

ఇయ్యది

శ్రీభారద్వాజ గోత్ర శ్రీవేంకటేశ్వర పాత్ర
సంగమేశ్వర పుత్ర సీతాంబాగర్భ శక్తి
ముక్తాయమాన, భగవద్భక్తారాధక
నేమాని వేంకట నరసింహశాస్త్రి
విరచితకృతులలో శ్రీమదాంధ్ర
ఋగ్వేదసంహితయందు
సప్తమాష్టకమున
ద్వితీయాధ్యాయము
సంపూర్ణము

సూక్తము—71

ఋషి—ఆంగిరస బృహస్పతి

దేవత—జ్ఞానము

అర్థాంతరము—1

(1)†శా॥ ఆద్యంతమ్ముగ నక్షరమ్ము లవి బార్హస్పత్య సంశక్తులన్
జోద్యమ్మై నర కిన్నరుల్ సురలు నన్ముల్ జన్మ తోడోడనే
వేద్యమ్మో గతిఁ గుడి గుహ్యమయి నాభిన్ జెందుచున్ మౌఖికా
తోద్ద్యోతమ్మయి వెల్వడున్ హరిగ నా“ఉంగా”ఆనన్ సర్వదా ॥

1857

(2)†ఉ॥ పాదరసమ్ము వోలె బహు భంగులఁ జంచలతన్ హృదంతరం
బేదుచు నుండుదానిని నహీన మహోత్తమ నిశ్చలాత్మతన్
బోధి నచంచలత్వమునఁ బొందిక నిల్పుచు వాక్య లక్ష్మినిన్
నాద సుసఖ్య భద్రతలు నవ్యనవమ్ముగ నిత్య మబ్బులే ॥

1858

*రచయిత :—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వర్ణపూర్ణ”

(3)†క॥ మఖములలో నక్షరముల్
ముఖ యంత్రమునుండి వెల్వడున్ సప్తాగ్నుల్
అఖిలాఽనిల సప్త కమున్
అఖనన ఋషి శక్తి నిలుచు నమలత్సమునన్ ॥

1859

(4)†తే॥గీ॥ అర్ధనారీశ్వరత్వాన సర్వవాల
శబ్ద మర్థమ్ము సార్థక శక్తి నెఱుంగు
గనుకలిన్ విసుకరి యెయిన్ గాగ్రింత దర్శి
సూక్ష్మ మతిసూక్ష్మమౌ సర్వ సూరి మతిని ॥

1860

(5)†శా॥ మాయామేయ జగమ్మునన్ ఘమఘమల్ మాయమ్ముగాఁ బుష్పముల్
కాయల్ కాయనివై తరుల్ లతలు నే కర్మమ్మునందున్ ఉపా
దేయ మ్మేపిధిఁ గాక వ్యర్థ మవు రీతిన్ వేద వాక్యాల సుశ
బ్దాయత్తమ్ము నెఱుంగలేని జడుఁడే వ్యర్థం పగున్ సర్వదా ॥

1861

†(6) సద్వాక్యముత్కాల సన్మైత్రి లేకుండ
చాక్చక్తు లేవియియన్ పరల దే తీతిగాఁ
బనిలేని పలుకులన్ బలుకుచో విన్నచోఁ
ఋజుమ్ము దొరకునా? పురుషార్థ మెదవునా? ॥

1862

(7)†అష్టపదకందము॥
అక్షర శక్తులతో మహా
దక్షరపు బృహత్తర జవ హార్థిక దేగిం
బక్షయమై స్థితి గతులన్
గక్షయు నుపకక్షయు శ్రవణ పరీవృతమై
రక్షణఁ గల్పించుచుఁ గడుఁ
బ్రజ్ఞాశన చేయు సకల పాపౌఘమ్మున్
దక్షత వసు సంపత్తుల
దీక్షా హృదయాన మహిత దీప్తులు వెల్గున్ ॥

1863

†(8) ఆ మనోజవ మెల్ల నమృతమౌ పటమునన్
బ్రాహ్మణత్వపు దివ్య బ్రాహ్మణ్ణతా శక్తు
లతిలోక గతి మీఱ నతివిపులమై నిలువ
హృదయ వేగమ్ముతోఁ జద లధిగమించుచున్
వేద విజ్ఞానంపు విమల శక్తులు నిత్య
సత్యమూర్తిని సఖ్య సాతత్యతను నిల్పు ॥

1864

(9)†శా॥ వేదార్థమ్మ మహా సువిజ్ఞురసు గాంధీర్థమ్మతో నిత్యమై
మోదాఽఽపూర్ణ మజయ్యమై వ్రక్కతి నన్మూర్తిన్ సుసార్థకృత
తోదారాంచిత మౌచ విశ్వజనతా హృత్ ప్రేమ సంధానతల్
భేదాల్ లేసె జగమ్మునందు నిముదన్ విశ్వమై శాంతించులే ॥

1865

†(10) పాప పుంజా లెల్ల బ్రహ్మశిరము లొను
విపుల విశ్వామనందు వేద పిఞ్గాదాల
సఖ్య భావము వెరుగు శాంతి సంధాయతత
సౌభాగ్య సంపదలు సర్వ సౌఖ్యావళులు
సమలంకృతము లొను సమ సమాజములొన
జగతిలోపల శాంతి జన్మాల విన్మాల
మా వేద తత్త్వజ్ఞు లలరించుచుండగా
సోమ శక్తులు పేర్క ధామమ్ములై వరంగు ॥

1866

†(11) శక్తి నిచ్చు ఋత్తతులను స్వరసహితముగా బలుచును
రాగాఽఽలాపన మొనరుచు నా గాయత్రిన్ శక్తిని తతి
జాతవేది విద్వి లొప్పు జతుర్ముఖ బ్రహ్మ రాగ
యజ్ఞ మంత్రి జాలములను యజ్ఞాధిపు విష్ణు నొంద ॥

1867

సూక్తము—71

ఋషి—ఆంగిరస బృహస్పతి

దేవత—జ్ఞానము

అర్థాంతరము—2

(1)†మానిసేపృత్రము॥*

ప్రాణులు తామయి పుట్టిన వెంటనే గ్రహింప వలయు శబ్దముగా
జ్ఞాన రహస్య నమచ్చయ శక్తుల సంపదగా విలసిల్లి మహా
దీనిధి గాగను వెల్గెడు వేదము దీప్తి స్వయంభువ మౌను జగత్
ప్రాణ సుపుణ్య సమాదృతి గిల్పిష భావ వినాశక మౌనుగదా ॥

1868

(2)†కవిరాజవిరాజితవృత్తము॥†

హృదయ పవిత్రత హేయపు గల్మష మెంతయు గిల్పిష మంతముగా
నొదవెడి శబ్దము సృష్టిని సాజము నొప్పయి సార్థకతోదయతన్
ఎదను బవిత్రత యెంతయు నిందగ నే విధి సంతము నేదర నత్
పద కలితేందు ఋతాఽఽచ్చ మహాఽఽమృత భవ్య భవాఽఽనుభవమ్ము జనుల్
పిదలని లక్ష్మిని వేద పద కృష విద్యల రక్షను విజ్ఞతమై
బదిల మొనర్చుచు బ్రహ్మ పరాత్పర వ్రజ్ఞ విశారద వర్ధ మగున్ ॥

1869

†రచయిత :—వాఙ్మయి మహాధృక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య, "కళా-ప్రపూర్ణ"
*“అకృతి”చందము (22), †“వికృతి”చందము (23).

(3)†సుగంధివృత్తము॥*

దివ్య చృష్టి వేద జాల సర్వ దేవ శక్తు లెల్ల నదే
భవ్యమైన జ్ఞాన రూప భావ పాశ్చిమ తత్త్వ విజ్ఞులన్
సవ్య శక్తి వెల్లుచుండు శబ్ద నాద వేద మోద దా
యువ్య కామరూపమౌ మహా పరియోగ విశదరూప మౌ ॥

1870

†సగ్నిజీవృత్తము॥*

వేద వాగ్దలభా! విజ్ఞతా రూపమౌ
నాద శక్తిన్ సదా నవ్య సందీప్తులన్
భేదముల్ దుల్బుచున్ గీష్పదాఽస్మిత మౌ
మోద మందించుమా! మోక్ష సంపాశ్చిప్తిగా ॥

1871

(4)†మందాకాంతావృత్తము ॥*

హృద్వాగ్ దేహాల్ పరమ పరిశుభ్రేందు కాంతిచ్చటాఽఽశిన్
సద్వాత్సర్థిన్ ముఖ విమల రేజుప్రశద్ధిన్ సుబుద్ధిన్
విద్వాంసుండై జగతి రవి సద్వికృమ కాంతి కాంతిన్
ఉద్వేలమ్మై వెలుగు శుభ్రితో నాప్పు వేదర్షి శక్తిన్ ॥

1872

†కుసుమితలతావేల్లితవృత్తము॥‡

వాక్సద్ధిన్ సిద్ధిన్ సుశరములు కాదాల్ స్వహస్తాన నిల్వన్
దృక్శక్తిన్ రక్తిన్ శశిగ రవి కాంతిన్ భరింపంగ నేతాల్
దిక్కార్జమ్మై మంచరి వితతి పృథాంతిన్ శరాలై సుమాశిన్
యుక్తేషుండై శౌతపరుఁ చలరున్ వేమ్మై దివ్య చృష్టిన్ ॥

1873

(5)†మయూరివృత్తము ॥v

వేద ఘనానకుఁ బాశ్చిమము శబ్దము విజ్ఞత సార్థకతల్ వెలుఁగొందఁగ నా
మోద ఫలాపశి శబ్ద ప్రశక్తుల మూర్తి సురూప కురూపములే వరలన్
జోదిత నిష్ఠుల పూర్ణ జటా ఘన శౌభ్రిత్య శౌత నిరర్థకతల్ తనరన్
లోదన మౌను మహాటవిలో సధిరోహణమౌ శవ వాహికయై విమతిన్
బ్రోదిని వశ్య విలోచు గతిన్ అనులోచు రతిన్ బరిశుద్ధ సుసిద్ధులమైన్
వేద ముదాత్తముగా ననుదాత్తము నిశ్చితమౌ స్వరితాశిని సుస్వర సం
వేదితమై వెలుఁగొందునులే! నముపేత విశాల సుశబ్ద సుశక్తులతో ॥

1874

(6)†ఘనశ్రీవృత్తము ॥z

అవినాదాద సుశక్తుల వేదము నద్యయన మ్మొసరించ సదా
నవసేతాఽమృతమై హృది యెల్ల ససంత విశాలపు విశ్వ సుఖాల్
నవతా శాంతి శుభావశి కోరెడి లక్ష్య విశుద్ధిని మీఱఁగ నా
నవితా రూప పవిత్రత నిల్పెడి శౌభ్రిత వెలుంగును దేవుఁడుగా! ॥

1875

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాభ్యుత్థ, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“అత్యష్టి”చందము (17), *“జగతి”చందము (12), ‡“చృతి”చందము (18), v“అభివృత్తి”చందము (25),
z“ఆకృతి”చందము (22).

(7)†శారీకావృత్తము ॥*

ఎవని కనులు సార్థకమో! యెవని చెవులు సార్థకమో! యెవని నోరు సార్థకమో!
 అవని నతఁడె నేశ్రవరుం దతఁడె శ్రవణ సంయుతుఁడౌ నతఁడె సార్థకాస్యుఁ డగున్
 భువి నర సుర పౌకృతులన్ భువన తతిని జూచి వినంగలుగు మాట లాడఁడగున్
 జెవులు కనులు నోరు నదా చెలఁగి పనికిరాక నిరర్థకత నుండి లేసె యటుల్
 అవిటిమనిసిగాఁగ వృథా వ్యయభరితపు జీవితమౌ బనికినాని “బొందె”యగున్ ॥

1876

(8)†వరమాణువృత్తము ॥*

మనసు జపము నమ మపుచునె వివిధ మలినములను విడిచి తుడిచి
 దినముల నకల నిశితతులను దశ దిశలను వరలు సలిలములు
 ననల మనిలములును బృథివి గగన మలరు జగతి నలువ క్రియగి
 ననిశము పరిథుల నుపపరిథులను నఖిలముఁ దొలిపలుకయి తగు ॥

1877

†క॥ సత్యావృత్తి సంఘము నమ

నిత్య సుపిజ్ఞతలను పరజేయమ్మై సా
 తత్యత వర్ధిల్లఁగ నా
 మృత్యుంధత నాశ మాను ఋత వేద తతిన్ ॥

1878

(9)†చిన్మయపృత్తము ॥†

జన్మ జన్మల పాప సంచయము పోఁగొట్టు
 మన్మనో జప వేగ మంత్ర పద వర్ణాల
 నన్మనఃపరిపూర్ణ శక్తి జప మొప్పంగి
 చిన్మయమ్ముగ బ్రాహ్మ చిత్త మతిదార్ఢ్యాల
 సన్మనీమల వేద సంగతులు నొప్పారు
 దన్మయత్వము మీఱ దద్దములఁ బోఁదొలి ॥

1879

(10)†ప్రకృతిపృత్తము ॥v

సుకృత శక్తి దేహఽమృత సోమ మిచ్చి సృష్టి నిల్చి
 వికట పాప పుంజమ్మును వేల్చి కాల్చు పుణ్య మూర్తి
 నకల వేద విజ్ఞానిని నర్హ సృష్టి గౌరవిండు
 బ్రకట దీప్తి దీప్యన్ సపరత్న రాజ రక్తి నుంచి
 ప్రకృతిమాత పుత్రిండుగఁ బాదపూజ సేయు భక్తి
 నకము లేని బంగారపు ట్లరాల పూలు పోసి: ॥

1880

రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*ఉద్ధరమాలావృత్తము(29) †ఉద్ధరమాలావృత్తము(27)-సర్వలఘుయక్తము, ‡“శక్వతి”చ్ఛందము (14).

‘ఆత్మశక్తి’చ్ఛందము. (17).

(11)†గగనమణివృత్తము॥*

ఋక్కుల¹ శక్తుల్ రూపము గాగన్ ఋతమై నిల్చున్
నిక్కపు జన్నాల్ నివ్వెఱపాటై నిలుచున్ నింగిన్
దిక్కుల² నొడ్డాణమ్మయి దీవ్యత్ పద రక్షమ్మ
రిక్కుల బ్రహ్మజ్ఞత్వము రేతోఽద్వర పాత్రమ్మా ॥

1881

ఇయ్యది

విశ్వసృష్టిప్రకృతిమాత్రై కై కపుత్ర

పతకమళ్ళ గోత్ర-వడ్లమూడి కుల సందీప్త -

శ్రీ సుబ్బన్న పౌత్ర-శ్రీరంగరాయ పరిపోషిత అద్వితీయ ద్వితీయపుత్ర

శ్రీసరస్వతీమాతృ ప్రియపుత్ర-అపారవేదశాస్త్ర సాహిత్యవిద్యా పారంగత-

అతిలోక బహువిధ సుమధుర కవితా సనాథ-నానావిధాఽలౌకికశక్తియుక్త-బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరాదినర్వ
దేవతాస్వరూప-విద్యన్మణి పంచముఖాంజనేయోపాసక శ్రీవేదుల రామశాస్త్రి గురువరాభిస్తుత ముఖకలిత గోపాలసుపద-
మహాపండిత శ్రీ జటావల్లభుల పురుషోత్తమగురువర్మాభినుత “శతవర్షాశీర్వచన రక్షిత అగుణశోభితనిష్కళాసహిత శ్రీ
మహా విష్ణు” కలిత - అమృత ప్రేమాంతర్వాహినీ హృదయ లక్ష్మి, ఆపూర్వ ఆమేయ అభేద్య సచ్చిద్వాక్ స్వరూపిణి
అమలినపవిత్ర పతిరక్తి భక్తి శక్తి స్వరూపిణి, నిర్వికార నిర్వికల్ప నిరంజన సచ్చిదానందస్వరూపిణి, నిత్యచైతన్యవతి,
నిర్నిద్రమతి, వినిర్మలగతికలిత,ప్రియశరీరాంతర్విహసగాన జ్ఞాన ధ్యాన స్వరూపిణీతన్మయి, శివపూజితపాలచంద్రకళా
మూర్తి అకలంక సౌందర్యరాశి-సార్థక ఆర్థాంగి శ్రీమతి శశికళాయుక్త- జయశ్రీ సత్యశ్రీ పుత్రికారత్నద్వయ అజయ్య
జయ విజయ పతాకయుక్త - శివరామకృష్ణ సత్యమహాఫణి, వేంకటరమణ హరిహరరాజఫణి పుత్ర రత్నద్వయ అభేద్య
చత్రాఽఽవరణయుక్త-పాణినీయాఽష్టాధ్యాయీపూర్వత్రాసిద్ధసూత్రసహితశబ్దకీర్తనాదిరూపసాదక వ్యాకరణసూత్ర
ప్రవర్తక ఆపూర్వయంత్ర సృష్టికర్త మహావైయాకరణ వేద వేదాంతకోవిద దశభాషా కవితా విశారద పుంభావశారదా
మూర్తి శ్రీ గుండేరావుహర్కారే - సాష్టాంగసమస్కార పూర్వకప్రస్తాయమాన-“శ్రీ వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష -ప్రాచీనవై
యాకరణానమయ సంప్రదాయ రక్ష - స్ఫోరితానేక జనాభినవోన్మేష శాలికావ్య నిర్మాణశక్తిమన్నికోచనాక్ష - మాధుర్య
స్యంది వీర్యవత్తరపద గుంఫాదురీణ - మహిమగగోచరగాంభీర్యప్రకటనపటిమాపారీణ-కల్పాంతారీణాఽనల్ప కల్పనా
భూషణ” - లీలామానుష విగ్రహ - ఆంద్ర విశ్వకళాపరిషత్ సంభావితచతుర్వింశదధిక విశేషవిషయ గౌరవ డాక్టరేట్

“కళా-ప్రపూర్ణ” సార్థక బిరుద విరాజిత - బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

సంకలిత, విరచిత, భిలమంత్ర, భిలసూక్త సహిత, సుసమగ్ర

సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహితయందు

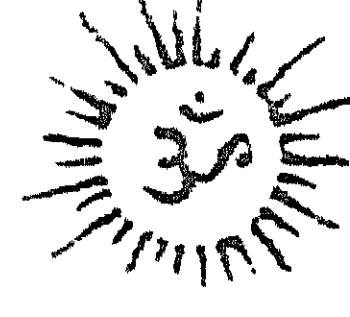
దశమమండలమున నష్టమాష్టకము నందలి

అర్థాంతరయుక్త ద్వితీయాధ్యాయము

సమాప్తము

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

* “అతిశక్వరీ” చృందము (15), 1. శక్తి = గాయత్రీ చృందము. 2. ఒడ్డాణము = శక్వరీ చృందము.

సమూల శ్రీమదాంధ్ర బుద్ధగీత సంహిత బుద్ధగీత-సంహితా

దశమం మండలమ్

అష్టమోఽష్టకః — తృతీయోఽధ్యాయః

సూక్తమ్—72

బుద్ధిః—తౌక్యో బృహస్పతిః, బృహస్పతిరాంగిరసో వా చాక్షాయణీ ఆదితిర్వా

దేవతా—దేవాః

చందః—అనుష్టుప్

(1) దే॒వా॒నాం ను వ॒యం జా॒నా పృ॒తో॒చామ వి॒పన్య॑యా ।

ఉ॒త్తే॒ష శ॒న్యమా॑నే॒ష యః ప॒శ్యాదు॑త్త॒రే యు॑గే ॥

769

(2) బృ॒హ్మ॑ణ॒స్పతి॑రే॒తా సం క॒ర్మార॑ १॒ఇవా॑ధమత్ ।

దే॒వా॒నాం పూ॑ర్వే॒య యు॑గే ॒ఽస॑తః స॒దజా॑యత ॥

770

(3) దే॒వా॒నాం యు॑గే పృ॒థమే ॒ఽస॑తః స॒దజా॑యత ।

తదా॑శా २॒అన్య॑జాయ॒న్త తదు॑త్తానపదస్పరి ॥

771

1. కర్మార॑ఽఇవా, 2. తదా॑శా॒అన్య॑. (వా॒.పృ.)

(4) భూర్జః¹ ఉత్తానవరో భువ² ఆశా³ అజాయంత⁴ ।

అదితేర్దక్షో⁵ అజాయత దక్షాద్వదితిః పరి ॥

772

(5) అదితిర్వ్యాజనిష్ట దక్ష యా దుహితా తవ ।

తాం దేవా⁶ అన్వజాయంత భద్రా⁷ అమృతబంతపః ।

773

(6) యద్దేవా⁸ ఆదః సలిలే సుసంరథ్తా⁹ అతిష్ఠత ।

అత్రా¹⁰ వో నృత్యతామివ తీవ్రో¹¹ రేణురపాయత ॥

774

(7) యద్దేవా¹² యతయో యథా భువనాన్యపిన్వత ।

అత్రా¹³ సముద్రా¹⁴ ఆ గూర్హమా సూర్యమజభర్తన ॥

775

(8) ఆప్టో పుత్రాసో¹⁵ అదితేర్యే జాతాస్తన్యగన్వరి ।

దేవాగ్ం¹⁶ ఉప ప్రైత్ సప్తభిః పరా మార్తాణ్ణమాన్యత్ ॥

776

(9) సప్తభిః పుత్రైరదితిరువ ప్రైత్ పూర్వ్యం యుగమ్ ।

ప్రజాయై మృత్యవే త్వత్ పునర్మార్తాణ్ణమాభరత్ ॥

777

1. భూర్జః ఉత్తా, 2. భువ ఆశా అజాయంత, 3. దక్షో అజాయత, 4. దేవా అన్వ, 5. భద్రా అమృత,

6. దేవా ఆదః, 7. రథ్తా అతిష్ఠత, 8. సముద్రా ఆగూర్హమా, 9. పుత్రాసో అదితే,

10. దేవాగ్ం ఉప. (వృ.వృ.)

శ్రీమదాంధ్ర బుద్ధగీత సంహిత

దశమ మండలము

అష్టమాష్టకము—తృతీయాధ్యాయము

సూక్తము—72

ఋషి—లౌఠ్యుఁడైన బృహస్పతి లేక ఆంగిరసుఁడైన బృహస్పతి
లేక దాక్షాయణియైన యదితి†
దేవత—దేవతలు†

(1)*గద్యము॥

దేవతలయొక్క యే గణము పూర్వ యుగమందుఁ బుట్టి యాగమునందు శస్త్రములు
జ్ఞేయమానము లగుచుండ, సుత్తరయుగమందున్న స్తోతను జూచుచుండునో! అట్టి
యాదిత్యుల జన్మములను మేము చెప్పఁగలము ॥

1882

(2)*గీ॥ జగతి కర్మారుఁ డెట్టులు తగిన భస్మ

చేత నగ్నిని జ్వలియింపఁజేయు నట్లు

లదితియును నిట్టి దేవతాద్యఖిల జన్మ

ములను బుట్టించె లోకాన¹ వెలుఁగునటుల ॥

1883

*గీ॥ దేవతాది సృష్టి పావన కర్మల

సగత నామ రూప మైన బ్రహ్మ

వలన నామ రూప లలిత దేవాదిక

మతిశయముగఁ బుట్టె నచ్చెరువుగ ॥

1884

† ఈ సూక్తమునకు వ్యాసవ్రత 13వ సంపుటములోని 145వ పుటలో ఋషి “బృహస్పతియో అదితియో”అనియు
దేవత “దేవదేవత్వము”గాను వ్యాసి, 151b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో “బృహస్పతి, అదితి”
ఋషులుగాను “దేవతలు” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్యాసీరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. బుట్టించె కాదట. (తా.పా.).

(3)*గీ॥ అది సృష్టియందు నధిక మసత్తున
సత్తు పుట్టియుండె సరస రీతి
నపుడె దిక్కు లెల్ల నావర్చించెను
వృక్ష సమితి పుట్టె వివిధ గతుల ॥

1885

(4)*గీ॥ భూమి వృక్ష సమూహంబుఁ బుట్టఁజేసె
భూమివల్లనె దిక్కులు పుట్టె, నదితి
వల్ల దక్షుఁడు జన్మించె వానివలన
నదితి ప్రాదుర్బలించెను నమల రీతి ॥

1886

(5)*గీ॥ అదితి నీకు దుహిత యగుచు నాదిత్యులఁ
బుట్టఁజేసియుండె¹ బూజ్య దక్షః
యామె ననునరించె యమరులు వీరులై²
యమృత బంధనమున నమరినారు ॥

1887

(6)*గీ॥ అమరులార! మీర లంబువునందునఁ
బుట్టి సపుడు మీ³ ప్రపూర్ణ రేణు
వొకటి తీవ్ర మౌచు నుచ్చ⁴దినంబును
బొందియుండె⁵ మిగుల నంద మొప్ప ॥†

1888

(7)*చ॥ భువన చయంబు మేఘములు పూర్ణతరం బగు వృష్టితోడ⁶ ను
త్సవముగ నిండఁజేసెడు విధంబున దేవతలార! మీర లీ
భువనములన్ స్వతేజములఁ బూర్తిగ నింపి జలస్థుఁడైన యా
ప్రవిమల సూర్యుఁ డెచ్చితిరి ప్రాభవ మొప్పెడుఁ బ్రత్యుషస్సునన్ ॥

1889

(8)*గీ॥ అదితి తనువునుండి యష్ట పుత్రులు పుట్టి
నార లదితి యట్టి వారితోడ
నమరవరులఁ బొంది⁷ యష్టమ పుత్రుఁడౌ
సూర్యమీఁదఁ దాను⁸ శోభఁ దేలె ॥

1890

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†“సృష్టి ప్రారంభమున జల ముండెను. దానియందు అమరులు పుట్టిరి. వారియంశ మొకటి దివమును బొందెను”అను
సృష్టి క్రమము చెప్పఁబడెను. (నే.వేం.న.శా.)

1. బుట్టఁజేసెగాదె, (తొ.పా.), 2. యమరులు గల్గుచు నమృత, (తొ.పా.), 3. సంపూర్ణరేణు (తొ.పా.), 4. తీవ్రమౌచు
నొనరదివంబును, (తొ.పా.), 5. బొందియుండెగాదె యందమొప్ప, (తొ.పా.), 6. వృష్టిచేత, (తొ.పా.), 7. నమరవరులఁ
బొందె నష్టమపుత్రుఁడౌ, (తొ.పా.), 8. సూర్యమీఁద నునిచి శోభగలుగ, (తొ.పా.), సూర్యమీఁద నునిచి తాను
శోభఁ దేలె. (మ.పా.).

(9)*గీ॥ సప్త పుత్రులఁ గూడుచుఁ జాన యదితె
యుత్తమ యుగంబుఁ బొందె మహోత్తమముగఁ
బ్రాణి మరణాదులకుఁ గడుఁ బ్రాభవమున
దివమునన్ సూర్యుఁ డను వానిఁ దెచ్చి పెట్టె ॥

1891

సూక్తము—72

ఋషి—లౌక్యుడైన బృహస్పతి లేక ఆంగిరసుడైన బృహస్పతి
లేక దాక్షాయణియైన యదితి
దేవత—దేవతలు

అర్థాంతరము—1

†(1) ఉత్తర యుగములో నుద్భూతమై యొప్పు
దివ్య దేవాఽఽవళులు దివ్యదృష్టులు మీఱఁ
బూర్వ యుగాలలోఁ బుట్టి పెరిగిన దివ్య
దేవాఽఽశి సంమూల తీరులెన్నుల నెఱిఁగి
యజ్ఞ యాగాఽఽవళుల వ్రజ్జ వ్రభావాల
శస్త్రాస్త్ర శక్తులన్ సంతరించున్ బ్రాభన్
అస్త్రాలుగా దివ్య శస్త్రాలుగా శబ్ద
నిశ్శబ్ద శక్తులే నిండు తేజాలుగా ॥

1892

†(2) ఆంతర్గత మౌచ సగ్ని యుండియుఁ గూడఁ
జల్లని వస్తువుగఁ జెల్లు వాటిని సగ్ని
జాజ్వల్యమానముగ జ్వలియించు నట్లుగా
నన్నియు సగ్నికే ఆహార మా రీతి
సత్యపూర్వమైన ఆ ఆది కాలాస
సృష్టకే తెలియని సృష్టి వ్యవస్థలో
కృష్ణ లేలగ నిలిచి విష్ణు మాయగ వెలిఁగి
సచసత్తు లేకమై సంచరించుచునుండు ॥

1893

†(3) ఆ దివ్య దేవాశి ఆవిర్భవము కాని
ఆ పూర్వ కాలాస సత్యదృతమ్ముగా
దిక్కాలములు లేని దివ్య శక్తులు వెలుఁగ
దిక్కాలముల్ పుట్టెఁ దివిరి అనత్తులై
దివి భువులు రవి శశులు తేజరిలు రిక్కలున్
వ్యష్టి సమిష్టులుగ సృష్టి రూప మొందె ॥

1894

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

- †(4) ఆ పంచ భూతాల నలరారు సృష్టిలో
 మృత్ భూత మలరారె భూ భువనాలుగా
 నుత్తాన పద శక్తి మిత్తి బ్రతుకులతోటి
 సద్రూప మా నదితి చదలంటు రీతిగా
 దక్ష శక్తులు పుట్టి దక్షత్వముం జూపె
 దక్ష మూర్తులు దివ్య రక్ష శక్తులు కాగ
 నఖిలాండములలో ననాదృత మౌచు “నసత్”
 అచమాదమ మౌను నదితి సచ్చక్తులన్ ॥ 1895
- †(5) సచ్చక్తి పుంజాల సదమల శక్తులన్
 దివ్య దేవాఽఽవళులు తేజరిల్లుచునుండు
 ఋత శక్తి బద్ధమై మృత శక్తి రుద్ధమై
 అమృత బంధాలతో నలరారుచుండులే ॥ 1896
- †(6) ఆ పంచ భూతాల నలరారు సృష్టిలో
 నలువ సృష్టిగ సర్వ సలిల గోళాల్ తోచు
 భ్రాజిష్టమా లీల నా విష్ణు డోలలై
 కేశిగా లీలగా హేలగాఁ దనరారు
 జల కన్య సృత్యముగ సలిలాల రేణువులు
 లాస్యముల్ చేయు సంరంభముల్ మీఱంగ ॥ 1897
- †(7) ఆ పంచ భూతాల నా సూర్య పరమైన
 ఆ అగ్ని శక్తితో సన్నియున్ నిండులేః
 అఖిల జలధుల జలము లావిరిగ రూపొంద
 నా సూర్య శక్తియే అలరించు జలదముల
 సకల భువనాఽఽవళుల సలిల శక్తులు విరిసి
 సృష్టి లీలగ నిలుచు సృష్ట కేశిగ నడుచు ॥ 1898
- †(8) సుప్తమ్ము లగుచుండు సప్తాఽనిలాలతో
 దైవీయమై వెల్గు సత్ ప్రాణ శక్తితో
 అష్ట మూర్తుల నిలుచు నా వాయు శక్తులే
 ఆ పంచ భూతాల నమలమా శక్తులన్
 సౌరపరమై వెలుగు సప్త కిరణాఽఽవళుల
 సంచరింపఁగఁజేయు సంచలింపఁగఁజేయు

దశ దిశల వెలుగొందు తరణు లన్నింటికిన్
ఆకర్షితము కాక అతిలోకమై నిలిచి
దైవీయ శక్తులకుఁ దనరాడుఁ బ్రాణమై
దేవ దేవుని లీల దివ్యమౌ నెల వొందు ॥

1899

†(9) సద్రాపమౌ నదితి నప్త పుత్రుల వెలు
సప్తానలమ్ములన్ సప్తానలమ్ములన్
ఎడతెగని బంధాల నెసఁగు యోగాలతోఁ
బంచ భూతాలతో వరలులే! ఆ యుగము
అంతయు మృత్యువై ఆకసమ్ముగ నిలుచు
ఆదితి శక్తుల కద్ది హద్దుగా వెలుగొందు ॥

1900

సూక్తము—72

ఋషి—తాక్యఁడైన బృహస్పతి లేక అంగిరసుడైన బృహస్పతి
లేక దాక్షాయణియైన యదితి
దేవత—దేవతలు

అర్థాంతరము—2

†(1) అద్భుతాఽఽవహముగా నయుగ కాలమ్ములో
దేవాఽఽశి సృజియించి దేవదేవుఁడు వెలిగె
శబ్ద శక్తులు సర్వ నిశ్శబ్ద శక్తులే
ప్రతివచన మీయంగఁ బ్రతిఫలింపఁగ సృష్టి ॥

1901

†(2) ఆ శ్రీమహావిష్ణు వల బ్రహ్మణస్పతిగాఁగఁ
గర్మకారుం డౌచుఁ గర్మసాక్షిగ నిలిచి
తొలి సృష్టినే దేవతల సృష్టికిన్ మున్నె
పడుగు పేకలు కాఁగఁ బర్వంగ సృష్టిలో
వెలుగు చీకట్లుగా వెలుగు నదనదాశి
చిత్రముగ సృష్టించెఁ జిడచిత్తులలరంగ ॥

1902

†(3) సర్వ దేవ యుగాఽఽవశికిఁ జాలఁ బూర్వకాలమందె
నదనత్తులు రెండు పుట్టె సరి కవలలుగా
ఏది ముందొ? యేది వెనుకొ? యేరికైన నెరుక వడక
సన్మూల మనత్తనుచు ససన్మూలమే సత్తని
అజ్ఞాన ప్రభావ తిమిర మావహిల్లఁగా జగతిని
దెలివి లేని దేబె ప్రాణి దిక్కులు చూచెడు సట్లుగ
ఉత్తాసపుఁ బాదోద్భవి ఉరుకు లిడంగా “గంగ”
దశ దిశలను విశ్వ సృష్టి దశ దశలుగ వెలుగొందఁగ ॥

1903

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

- †(4) శ్రీమహావిష్ణువే చిద్విలాసుం డౌచు
 సుతానపాదుడై ఉపరితలమున నిలిచి
 దిక్కలములతోటి లేజరిలు లోకాల
 సర్వ సృష్టిని నిలిపె సదసన్మయముగా
 సచ్చక్తి అదితిగా సకలమౌ చిచ్చక్తి
 దక్షతా రూపమై ద్రవ్య శక్తుల వెలయ ॥ 1904
- †(5) సచ్చిత్తులే సృష్టి సంభవించెను దౌలుత
 శ్రీమహావిష్ణువుకుఁ జెలఁగు దుహితలు కాఁగ
 నమృతమౌ బంధాల నా దేవజాలాలు
 భద్ర శక్తులు మీఱఁ బ్రభవించి మించఁగా ॥ 1905
- †(6) జల పూర్ణమౌ సృష్టి నల నాల్గు భూతాల
 సర్వ శక్తుల జలము సృత్య రీతుల నిలువ
 సలిలాస దోగాడు సర్వేశ్వరేశ్వరుఁడు
 సృష్టి కర్తను గాంచి స్రష్ట స్రష్టగ వెలుఁగు ॥ 1906
- †(7) అగ్నిలో జల ముండి అగ్ని జలమున నుండి
 ఆ సూర్య శక్తు లవి అలరారునట్లుగా
 దివ్య దేవాఽఽశులఁ దేజరిలు భువనాలు
 భువనాల దేవాఽఽశిఁ బూజలన్ బొందులే! ॥ 1907
- †(8) అతిరహస్యమైన అంతర్గతజ శక్తి
 ఆ “సత్తు” అదితిగా నఖిలాండముల నిండి
 సప్తాఽనలములతో సప్తాఽనిలములతోఁ
 జండ ప్రచండ మార్తాండ సంశక్తులన్
 దేవాఽఽశి సర్వమ్ము తిరుగాడుచుండులే!
 సూక్ష్మ రూపము లొప్ప శోభిలన్ స్వస్వగతి ॥ 1908
- †(9) అనలపరమై ప్రాణు లనిలపరమై నిలిచి
 అనలాఽనిల యోగ మల జలముతో మృత్తు
 నాకాశములఁ గూడి ప్రాకృతముగా మృత్యు
 పర మౌచు పర మౌచుఁ దిరిగి జన్మము నందు
 మండు మార్తాండుండు మఱిగి సురిగెడి రీతి
 నుదయ మస్తంగతుల నొందు చందాసన్ ॥ 1909

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

దశ దేశల వెలుగొందు తరణు లన్నింటికిన్
ఆకర్షితము కాక అతిలోకమై నిలిచి
దైవీయ శక్తులకుఁ దనరారుఁ బాణిమై
దేవ దేవుని లీల దివ్యమౌ నెల వొందు ॥

1899

†(9) సద్రావమా సదితి సప్త పుత్రుల వెల్లు
సప్తానలమ్ములన్ సప్తానలమ్ములన్
ఎడలెగని బంధాల నెనఁగు యోగాలతోఁ
బంచ భూతాలతో వరలులే! ఆ యుగము
అంతయు మృత్యువై ఆకసమ్ముగ నిలుచు
ఆదిలి శక్తుల కద్ది హద్దుగా వెలుగొందు ॥

1900

సూక్తము—72

ఋషి—లోక్యఁడైన బృహస్పతి లేక అంగిరసుఁడైన బృహస్పతి
లేక దాక్షాయణియైన యదితి
దేవత—దేవతలు

అర్థాంతరము—2

†(1) అదృతాఽఽవహముగా సయుగ కాలమ్ములో
దేవాఽఽశి సృజియించి దేవదేవుఁడు వెలిఁగె
శబ్ద శక్తులు సర్వ నిశ్శబ్ద శక్తులే
ప్రతివచన మీయంగఁ బ్రతిఫలింపఁగ సృష్టి ॥

1901

†(2) ఆ శ్రీమహావిష్ణు వల బ్రహ్మణస్పతిగాఁగఁ
గర్మకారుం డౌచుఁ గర్మసాక్షిగ నిలిచి
తొలి సృష్టినే దేవతల సృష్టికిన్ మున్నె
పడుగు పేకలు కాఁగఁ బర్వంగ సృష్టిలో
వెలుగు చీకట్లుగా వెలుగ నదనదాశి
చిత్రముగ సృష్టించెఁ జిదచిత్తులలరంగ ॥

1902

†(3) సర్వ దేవ యుగాఽఽవశికిఁ జాలఁ బూర్వకాలమందె
సదనత్తులు రెండు పుట్టె సరి రఫలలుగా
ఏది ముందొ? యేది వెనుకొ? యేరికైన నెరుక పడక
సన్మూల మసత్తనుచు సనన్మూలమే సత్తని
అజ్ఞాన ప్రభావ తిమిర మావహిల్లఁగా జగతిని
దెలివి లేని దేబె ప్రాణి దిక్కులు చూచెడు నట్లుగ
ఉత్తాసపుఁ బాదోద్భవి ఉరుకు లిడంగ “గంగ”
దశ దిశలను విశ్వ సృష్టి దశ దశలుగ వెలుగొందఁగ ॥

1903

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

- †(4) శ్రీమహావిష్ణువే చిద్విలాసుం డౌచు
 సుతానపాదుడై ఉపరితలమున నిలిచి
 దిక్కలములతోటి లేజరిలు లోకాల
 సర్వ సృష్టిని నిలిపె సదసస్మయముగా
 సచ్చక్తి అదితిగా సకలమౌ చిచ్చక్తి
 దక్షతా రూపమై ద్రవ్య శక్తుల వెలయ ॥ 1904
- †(5) సచ్చితులే సృష్టి సంభవించెను దౌలుత
 శ్రీమహావిష్ణువుకుఁ జెలఁగు దుహితలు కాఁగ
 నమృతమౌ బంధాల నా దేవజాలాలు
 భద్ర శక్తులు మీఱఁ బ్రభవించి మించఁగా ॥ 1905
- †(6) జల పూర్ణమౌ సృష్టి నల నాల్గు భూతాల
 సర్వ శక్తుల జలము సృత్య రీతుల నిలువ
 నలిలాస దోగాడు సర్వేశ్వరేశ్వరుఁడు
 సృష్టి కర్తను గాంచి స్రష్ట స్రష్టగ వెలుఁగు ॥ 1906
- †(7) అగ్నిలో జల ముండి అగ్ని జలమున నుండి
 ఆ సూర్య శక్తు లవి అలరారునట్లుగా
 దివ్య దేవాఽఽశులఁ దేజరిలు భువనాలు
 భువనాల దేవాఽఽశిఁ బూజలన్ బొందులే! ॥ 1907
- †(8) అతిరహస్యమైన అంతర్గతజ శక్తి
 ఆ “సత్తు” అదితిగా నభిలాండముల నిండి
 సప్తాఽనలములతో సప్తాఽనిలములతోఁ
 జండ ప్రచండ మార్తాండ సంశక్తులన్
 దేవాఽఽశి సర్వమ్ము తిరుగాడుచుండులే!
 సూక్ష్మ రూపము లొప్ప శోభిలన్ స్వస్వగతి ॥ 1908
- †(9) అనలపరమై ప్రాణు లనిలపరమై నిలిచి
 అనలాఽనిల యోగ మల జలముతో మృత్తు
 నాకాశములఁ గూడి ప్రాకృతముగా మృత్యు
 వర మౌచు వర మౌచుఁ దిరిగి జన్మము నందు
 మందు మార్తాండుండు మఱిగి సురిగెడి రీతి
 నుదయ మస్తంగతుల నొందు చందాసన్ ॥ 1909

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

సూక్తమ్—73

ఋషిః—గౌరీవీతిః శాక్త్యః

దేవతా—ఇంద్రః

చందః—తిర్విష్ణుమ్

(1) జనిష్ఠా¹ ఉగ్రః సహసే తురాయ మన్ద్ర² ఓజిష్ఠో బహులాభిమానః ।

అవర్తన్నిన్ద్రం మరుతశ్చిదత్ర మాతా యద్వీరం దధనద్దసిష్ఠా ॥

778

(2) ద్రుహో నిషతా వృశసీ చిదేవైః పురూ శంసేన వావృదుష్ట ఇన్ద్రమ్ ।

అభీవృతేవ తా మహావదేన ద్వానాత్ ప్రపిత్యాదుదరన్త గర్భాః ॥

779

(3) ఋష్యా తే పాదా పృ యజ్ఞిగాస్యవర్తన్ వాజా ఉత యే చిదత్ర ।

త్వమిన్ద్ర సాలావృకాన్ త్సహస్రమాసన్ దధిషే⁵ అశ్వినా వవృత్యాః ॥

780

(4) సమనా త్సర్జిరువ యాసి యజ్ఞమా నాసత్యా సఖ్యాయ వషి ।

వసావ్యామిన్ద్ర ధారయః సహస్యా⁶ శ్వినా శూర దదతుర్మమాని ॥

781

(5) మన్దమాన ఋతాదధి ప్రజాయై సఖిభిరిన్ద్ర ఇషిరేభిరర్థమ్ ।

అభిర్హి మాయా ఉవ దస్యమాగాన్మిహః పృ తమా⁷ అవపత్ తమాంసి ॥

782

1. జనిష్ఠా-ఉగ్రః, 2. మన్ద్ర-ఓజిష్ఠో, 3. వావృదుష్ట-ఇన్ద్రమ్, 4. వాజా-ఉత, 5. దధిషే-అశ్వినా,

6. మాన-ఋతా, 7. రిన్ద్ర-ఇషిరే, 8. మాయా-ఉవ, 9. తమా-అవపత్. (వ్యా.వ్యా.).

(6) సనామానా చిద్ధ్వనయో న్యస్మా¹ అవాహన్నిన్ద్ర² ఉషసో³ యథానః ।

ఋష్యైరగచ్ఛః సఖిభిర్నికామైః సాకం వృత్తిష్ఠా హృద్యా జఘస్త్ ॥

783

(7) త్వం జఘస్త్ నముచిం² మఖస్యం³ దానం కృణ్వాన⁴ ఋషయే విమాయమ్ ।

త్వం చకర్త్ మనవే స్కానాన్⁵ పథో దేవతాంజసేవ యానాన్ ॥

784

(8) త్వమేతాసి పప్రిషే వి నామేశాన³ ఇన్ద్ర⁴ దధిషే గభస్తా ।

అను త్వా దేవాః శవసా మదన్త్యుపరిబుధ్వాన్⁵ వనినశ్చకర్త్ ॥

785

(9) చక్రం యదస్యాప్స్వా నిష త్తముతో తదన్తై మధ్యిచ్చచ్చద్యాత్ ।

వృథివ్యామతిషితం యదూధః పయో గోష్వదదా⁵ ఓషధీషు ॥

786

(10) అశ్వాదియాయేతి యద్వదన్త్యో³ జాతముత మన్య⁴ ఏనమ్ ।

మన్యోరియాయ హర్మ్యేషు తస్థా⁵ యతః పృజ్జ⁶ ఇన్ద్రో⁷ అన్య వేద ॥

787

(11) వయః సుపర్ణా³ ఉప నేదుత్సిన్ద్రం⁴ ప్రియమేధా⁵ ఋషయో నాధమానాః ।

అవ ధ్వాస్తమూర్ధహి పూర్తి¹⁰ చక్షుర్ముముగ్ధ్యగస్మాన్⁹ నిధయేవ జద్ధాన్ ॥

788

1. న్యస్మా² అవాహన్నిన్ద్ర² ఉషసో, 2. సఖిస్యం, 3. కృణ్వాన² ఋషయే, 4. శాన² ఇన్ద్ర,

5. దదా² ఓషధీషు, 6. మన్య² ఏనమ్, 7. పృజ్జ² ఇన్ద్రో² అన్య, 8. సుపర్ణా² ఉప,

9. మేధా² ఋషయో, 10. దక్షుర్ముముగ్ధ్య. (వృ.పృ.)

సూక్తము—73

ఋషి—శాక్త్యుడైన గౌరవీతి

దేవత—ఇంద్రుడు†

(1)*క॥ స్తుత్యుడవై జిష్టుడవై¹
 యత్యధిక శరీర శక్తి నమరెడు నిందాః
 సత్య మగు బలము² గాంచన్
 నిత్యారులఁ దుగ్ధంప శక్తి³ నిత్యము గనుమాః ॥

1910

*గీ॥ ధారయితి యదితి⁴ ధన్యుడౌ నా యింద్రుఁ
 చాల్చి యుండు నపుడు దక్షతఁ గని
 వృత్త హసనమందు నిందు⁵ మరుత్తుల
 వృద్ధిపరచినారు వేడ్క మెఱయ ॥

1911

(2)*గద్యము॥

దోగ్ధ యగు నిందుని సేస వాని సమీపమందు మరుత్తులతో నివసించెను. ఆ మరుత్తులు
 ప్రభూత స్తోత్రమున వృత్తునిఁ జంప నిందుని వృద్ధిఁ బొందించిరి. గొప్ప
 వ్రజముతోఁ గూడుకొని గవాదు లెట్లు ఆవరణాభావమందు నిర్గమించునో!
 యట్లు ఆసన్నవారిదమునుండి గర్భభూతోదకములు బైటకు వచ్చెను ॥

1912

(3)*గీ॥ నీ మహాపాదములు రెండు నిర్మలేంద్రః
 కరము గొప్పవి యగుటను గ్రాలుచుండు
 నట్టి నీవు గతించెడు నపుడు ఋభువు
 లెలమి నిను వృద్ధిఁబరచిరి లలిత రీతి ॥

1913

*గీ॥ దేవతలు వృద్ధిఁ బరచిరి దివ్యః నిన్ను
 నీవు సాలావృకంబుల నేటిమి మెయిఁ
 చాల్చుచున్నాడ వప్పుడే దర్శనీయు
 లైన నశ్వల మరలించి⁶ యట్టి కర్మ ॥

1914

†వ్రాతవ్రాతి 13వ సంపుటము 147 పుటలో నీ సూక్తమునకు దేవత “మరుత్తు”గాను, 149 పుటలో ఋషి “గౌరవీతి”
 గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో “గౌరవీతి” ఋషిగాను “ఇంద్రుడు”
 దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. సత్యుడవో జిష్టుడ విక, నత్యధిక, (తా.పా.), 2. బలమునకు మర, 3. నీవు పోడవవే, (తా.పా.),
4. తగినవానిని నిందు, (తా.పా.), 5. వివిధ మరుత్తుల, (తా.పా.), 6. యమరినావు. (తా.పా.).

(4,5)*సీ॥ తగిన యుద్ధముఁ జేరఁ ద్వరమాణుఁ డగుచుండి యజ్ఞంబునకుఁ బ్రితి నరుగుచుండు
వప్పుడె యశ్వల నమల సఖ్యమునకు వారల వహించి వరలుచుండు
విందుగ్రాఁడా! వసువుల నెల్లరఁ జెలిమిని బాయక యే వేశఁ 'బడయుచుండుః
ధన సమూహంబును చాల్చుచు మాకయి మెచ్చెడు మాడ్కి నీ విచ్చుచుండు

గీ॥ విందుగ్రాఁడా! యజ్ఞ కర్మకు నేగఁడలఁచు
చున్నయట్టి మరుత్తుల నొంది సకల
ధనము యజమానులకుఁ గడు ధర్మ బుద్ధి
నిచ్చుచున్నాఁడ వందలు మెచ్చ నిన్ను ॥

1915

*గీ॥ ప్రజలఁ గూడుచు నిందుగ్రాఁడు ప్రబల దస్య
చేష్టలం గొట్ట దస్యని జేరి యుండె
గ్లాపయిత్తుల వృష్టులం గడుఁ దమోఽఘ
ములను సశియింపఁజేసి² తా ముదితుఁ డయ్యె ॥

1916

(6)*గద్యము॥

ఈ యిందుగ్రాఁడు సమాన నామములు గల వారినిఁ ³జంపెను. పిమ్మట నిందుగ్రాఁడ వగు
నీ వెట్లుషస్సుయొక్క శకటమును సశింపఁజేసితివో! యట్లు వృత్తుని బరిమార్చితివి!
ఓ యిందుగ్రాఁడా! నీవు దీవుల మిక్కిలి వృత్త వధనుఁ గోరు మరుత్తులతో
వృత్తుని జంపవచ్చి వృత్తిష్ఠానము లగు శరీరములను రమణీయ
మైన వానిని గొట్టితివి! ॥

1917

(7)*గద్యము॥

ఇందుగ్రాఁడా! దాసుని నాశనముఁ జేయు నముచి మనువు నిమిత్తము విగతమాయునిగ
నొనర్చుచు, ఋషి యజ్ఞమును బాడుచేయ సంకల్పించుకొనినయట్టి నముచిని జంపితివి!
నీవు దేవతల మధ్య పునుఋషికౌఠకు మార్గములను సోఽనములుగ నొనర్చితివి! ॥

1918

(8)*గద్యము॥

ఓ యిందుగ్రాఁడా! నీ వీ యుదకములను బూరించుచున్నావు! ఇందుగ్రాఁడా! నీవు సర్వమున
కిశ్వరుండవై వజ్రమును హస్తమందు ధరించుచున్నావు! మరియు బలోపేతుఁడ వగు
నిన్ను సందరు స్తుతించుచున్నారు. ఉదకములు గల మేఘములను అధోముఖములుగా
నొనర్చితివి! ॥

1919

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. మోయుచుండు, (తొ.పా.), 2. సశియింపఁజేసెను మోదమలర, (తొ.పా.), 3. సమాన నామములు గలవారిగఁ
జేసెను. (తొ.పా.). ఈ సందర్భమున శ్రీ నేమానివారు “మూలమును మరల నాలోచింపవలెను”, అని వ్రాసి
కొట్టివేసిరి. (చూ. వ్యాతప్రతి. 13వ సంపుటము. 151 పుట.)

(9)*క॥ రవి ఘృష్ణు లుదకమును గొని
వివిధము లగు ఘనములందు వెలయుచును నా
రవినుండి మరల వచ్చుచు
భువనంబును దడుపుచుండుఁ బౌలుపారంగన్ ॥౫

1920

* (9) సంస్కృత ఋక్కునకుఁ బదచ్ఛేదము— “చక్రమ్, యత్, అస్య, అప్సః, ఆ, నిసత్తమ్, ఉతో, ఇతి, తత్, అస్మై, మధు, ఇత్, చచ్చద్వాత్, పృథివ్యామ్, అతిసితమ్, యత్, ఊధః, పయః, గోషు, అదధాః, ఓషధీషు.”[†]
భాష్యము— పరామాసిత్వే హసనార్థమ్ ఉతోచిత్, అపి వా, అస్మా ఇంద్రాయ, మధ్యితత్ ఉదకమపి చచ్చద్వాత్ పృథివ్యామతిషితం విముక్తం యదమర్మస్థి ఉదకమస్థి ననాపో గోష్ఠాదిషు వా దధా ఇతి-(దీనికి భాష్యము లేదు*) ॥

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి
‡ ఈ పద్యము ఋగ్వేదము ప్రథమమండలములోఁ గల 164 వ సూక్తములోని “కృష్ణం నియానం హరయః సువరా” ఇత్యాది 47వ ఋక్కునకు శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిన యనువాదము. (చూ. సమూల శ్రీ మదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత-ప్రథమ సంపుటము-530-543 పుటలు.) ఋగ్వేదము పదవ మండలములోని 73వ సూక్తములోఁ గల “చక్రం యదస్యాప్సా” ఇత్యాది 9వ ఋక్కులోని భావమును, ఋగ్వేద ప్రథమ మండలములో నున్న 164వ సూక్తములోని “కృష్ణం నియానం హరయా సువరా” ఇత్యాది 47వ ఋక్కు భావమును, సన్నిహితముగా నున్నవని కొందరు విమర్శకులు భావించిరి. అందువల్ల శ్రీ నేమానివారు తమ “శ్రీ మదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత”లో “కృష్ణం నియానం” ఇత్యాది ఋక్కునకు వ్రాసిన ఆంధ్రానువాద పద్యమునే యిక్కడ పునరుక్తిగాఁ గలుపుట జరిగినది. శ్రీ నేమానివారు ఋగ్వేద దశమ మండలములోఁ గల 73వ సూక్తములోని “చక్రం యదస్యాప్సా” ఇత్యాది 9వ ఋక్కునకు సంస్కృత పద విభజనను-సంస్కృత భాషలోనే ఒక భాష్యమును వ్రాసిరేగాని యీ ఋక్కునకుఁ బ్రత్యేకముగా నాంధ్రానువాదము విరచింపలేదు.

† శ్రీ నేమాని వారిచ్చిన యీ పద విభాగమునకు భిన్నముగా సాయణభాష్య గ్రంథములో నీ ఋక్కుద విభాగ మీ క్రింది రీతిగా నున్నది.

“చక్రమ్, యత్, అస్య, అప్సః, ఆ, నిసత్తమ్, ఉతో, ఇతి, తత్, అస్మై, మధు, ఇత్, చచ్చద్వాత్, పృథివ్యామ్, అతిసితమ్, యత్, ఊధః, పయః, గోషు, అదధాః, ఓషధీషు”.

* అనఁగా 73వ సూక్తములోని 9వ ఋక్కునకు సాయణాచార్యులు వ్రాసిన భాష్యము లేదని శ్రీ నేమానివారి యభిప్రాయము కానోపును. ఈ దృష్ట్యా యీ 9వ ఋక్కునకు శ్రీ నేమానివారే పద విభజన స్వయముగాఁ జేసి చూపి తామై భాష్యము వ్రాసినట్లు కన్పట్టుచున్నది. సాయణు లీ ఋక్కునకు సామవేదమున వ్రాసిన భాష్య ముప లభ్యమానమగుచున్నది. అది యీ క్రింద నుటంకింపఁబడుచున్నది.

“అస్యేంద్రస్య చక్రమాయుధమప్సాన్తరిక్ష ఆ సర్వతోనిషత్తం నిషణ్ణమాసీన్మేషు హసనార్థముతో తదపి చాస్మా ఇన్ద్రాయ మధ్యిదుదకమపి చచ్చద్వాత్ వశం నయతి. పృథివ్యామతిషితం విముక్తం యదూధరుదకమస్థి తత్పయో గోష్ఠోషధీషు చాదధాః ఆదధాతి”.

“చక్రమ్ యదస్యాప్సా” ఇత్యాది ఈ ఋక్కునకుఁ గొన్ని ప్రాచీన వ్యాకరణములలో నీ క్రింది విధముగా భాష్యము లభించుచున్నది. ఈ భాష్యము ప్రస్తుతావస్థలోని సామవేద సంహితా సాయణభాష్యమునకుఁ గొంత భిన్నముగా నున్నది. “అస్యేంద్రస్య చక్రమాయుధం యదప్సా అంతరిక్షే నిషణ్ణం ఉతో అపి చ తదాయుధమస్మా ఇంద్రాయ మధు చచ్చద్వాత్ వశం నయతి. యత్ పృథివ్యామతిషితం నిమిత్తం ఊధః ఊధసో మేమాత్ తదుదకం పయః గోష్ఠోషధీషు చాదధాః సాపితవాససి.....పృథివ్యామతిషితం విముక్తం యదూధః ఉదరమస్థి తత్ త్వయా గోష్ఠోషధీషు చాదధా ఇతి; పరామాసిత్వే హసనార్థం ఉతో చిత్ అపి వా అస్మా ఇంద్రాయ మధ్యితత్ (మధ్యితత్) ఉదకమపి చచ్చద్వాత్ వరాన్ ప్రతి (వరాన్ ప్రతి నాస్తి-) పృథివ్యామతిషితం విముక్తం యదు ధర్మస్థి (యదధర్మస్థి-) ఉదక మస్థి ననాపో గోష్ఠాదిషు ఆనిషత్తం ఆసమంతాత్ నిషణ్ణం భవతి రాత్రా ఉతో అసంతరం తత్ రశ్మిప్పదం అస్మై తుభ్యం మధు జలం చచ్చద్ యాత్ సమర్పయతి కిం చ యచ్చక్రం ఊధః రాత్రిరూపం సత్ పృథివ్యాం అతిషితం అతిశయేన బద్ధం భవతి తేన చక్రేణ గోషు ఓషధీషు చ పయః క్షీరం అంబు చ ఆదధాః ధృతవాససి. అయమర్థః “కృష్ణం నియానం” (ఋ. సం. 1 మం. 164 సూ. 47 ఋ.) ఇతి మంత్రే వ్యక్తికృతః!”—చ.గో.కృ.

(10)*గద్యము॥

ఇందుని జూచి యిట్లభిప్రాయపడిరి. ఇందుని డాదిత్యునివలనఁ బుట్టె నని కొంద రనిరి.
కాని వీని బలమువలనఁ బుట్టినవానినిగాఁ దలఁచెదను. వీని యోజస్విత్వమును గాంచి వీనిని
సూర్యోద్భవునిగా నూహించిరి. లేక ఇందునిఁడ క్రోధమువలన జనించెను. కావున
శత్రుయుద్ధములయం దుండును. వీఁ డుత్పన్నుఁ డగుటచేఁ దన సామర్థ్యము తా
నెరుంగుచున్నాఁడు ॥

1921

(11)*గీ॥ పృజ్ఞ యాచించునవి మరి దృష్ట లైస
యవి ప్రియేష్టులు గల్గిన యవియు గంత
లగుచు సుపతనమును గల్గునట్టివి యగు
నంచదాదిత్య రక్తులు హరిని జేరు ॥

1922

*గీ॥ ఛాంతమును ¹బరిహరింపుముః ఛాంత మెల్ల
నిండఁజేయు మహేంద్రుఁడా! నీవు మమ్ముఁ
బాశ బద్ధుల విడిచెడు పగిది విడువు
మధిక తేజస్సు నొసఁగు మత్యాదరమున ॥

1923

సూక్తము—73

ఋషి—శాక్త్యుఁడైన గౌరవీతి

దేవత—ఇందునిఁడు

అర్థాంతరము—1

†(1) ఉగ్ర సాహస శక్తు లుజ్జ్వలముగా వెలుఁగ
బహులాభిమానాల బహుశ లక్ష్మము లలర
మంద్ర గతి మీఱంగ మరుదాళి వీవంగఁ
దల్లి ఆశీస్సులే తనరారుచుండంగ
అల్ల ధనిష్ఠయె అలర గోకులమై
యింద్ర శక్తుల నిలుపు నిష్ఠ శక్తులు వెలుఁగ ॥

1924

(2)†ప్రతిభావృత్తము॥*

చిచ్ఛక్తి ప్రాముఖ్య చిద్విలాసమ్ములే
హృచ్ఛక్తి నింద్రత్వ హీన రాహిత్యతన్
స్వచ్ఛంపు టచ్ఛంపు శౌర్య సన్మాన్యమౌ
నిచ్ఛాన్విత మ్రొన యిష్ట రూపాల్ తగున్ ॥

1925

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు పంచలముగణము ప్రియు క్తమైనది.

* జగతీచందము, (12).

(3)†జయశ్రీవృత్తము॥*

వేలువేలుగ నురలు విమల రోచిస్సులే
కాల్గుచుండఁగ జగతి రమణ దైవీయ మౌ
వేల లొప్పుచు వెలుఁగఁ బృతన సర్వేంద్రుడే
నేల నింగుల నడుగు నిలుపు విశ్వాత్ముడౌ
లీల విష్ణుని కరుణ రిపులఁ దున్నాడులే!
హేల కేళుల ఋతము ఋతముగా నిల్చులే! ॥

1926

(4)†సత్యశ్రీవృత్తము॥‡

సత్య శబ్దముతో సఖ్యమై సృష్టియై
నిత్య యజ్ఞముగా నిర్మోహతన్ మహా
బ్రత్యభిజ్ఞాఁచితౌద్భాసముగాఁ దగన్
జాత్యమై దేవతా జాత్యమై శ్రీమహా
సత్యనారాయణస్వా మ్యున్నతుండుగాఁ
బ్రత్యవాయము లే పాటయున్ లేక సత్
వ్రత్యయ మ్మొప్పంగ రాణించు నిందుడే! ॥

1927

†(5) జలద మాలలనుండి జలము జాల్వారునటు

శబ్ద శక్తుల దోష జాలముల్ పోవులే!
ఉరుము మెరుపులు కాఁగ నుజ్జ్వల దీప్తులన్
సన్మంత్ర సచ్చక్తి సత్య స్వరూపాలు
నింద్ర శక్తిని నిలిపి యెల్ల తమములఁ బాపి
ఆ మహా మాయలను సంతరింపఁగఁజేయు ॥

1928

(6)†క॥ అనలాఽనిల యోగముల

నిన శక్తిని బిడుగు వడుచు నెల్లలు దాటున్
ఎన లేని మనశ్శక్తిని
ఘన చిచ్ఛక్తులను బ్రాణి కాంతిన్ మీటున్ ॥

1929

(7)† విశ్వ శాంతిని గోరు నశ్వర యజ్ఞాల

శబ్ద శక్తుల సర్వ సంతేమ విధ్వస్త
మొనరించు చుష్టాశి నొగి లోక కంటక
హృద్ రాక్షసాధముల నతిలోక శక్తితో
సంహార మొనరించు సర్వేశ్వరేశ్వరుడు
సాకల్యముగ సర్వ లోకాలఁ గాపాడు ॥

1930

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మార”
“అతిశక్వరీ”చందము, (15). ‡“జగతి”చందము, (12).

†(8) దివ్య దేవాఽఽవళుల తేజరిలు మహిమలను
 శబ్దేశ శక్తులను సర్వ గళన్తతుల
 సౌరాది గోళాల సందీప్తములఁ జేసి
 ఆధిపత్యము మీఱ నదుపులోఁ బెట్ట సగు
 బంధింప నొనులే! బాడ శక్తులు నెగయ
 నీ మనశ్శక్తి కది నిలుపు టద్ద మ్మాను ॥

1931

†(9) వాయు శక్తులు మీఱ వర్ష చారలు కురిసి
 డివి భువుల నీ విశ్వ దృత వివిధ గోళాలఁ
 బంచ భూతాఽఽవళులఁ బరమౌషధీతతులఁ
 బ్రాణ సహితము చేసి పంచత్వమును బాపు ॥

1932

†(10) మహిత శక్తుల దివ్య మాన్య తేజఃపుంజ
 మీ విశ్వమున నిండి యెస లేని దీధితుల
 గృహములన్ గుహలందు నిహమందుఁ బరమందు
 మిన్నులో మన్నులో మున్నీట మిన్నేట
 వేద శక్తులు వెలయ విమలేంద్ర వర శక్తి
 పెరుగుచుండును సదా వెలుగుచుండునుగదా! ॥

1933

†(11) అతిలోక శక్తులన్ అఖిల లోకాఽఽవళుల
 బంధించులే! ఋషులఁ బరిధవిల్లఁగ దీప్తి
 ఆల్ల విష్ణ్వాదిత్య చిల్లలిత సచ్చక్తి
 అజయ్యమై అమేయమై ఆత్యపూర్వతన్ దనర
 నిందుగించు పొందును నెంత లెంతలుగానా!
 అగ్ని జల పూర్ణమై అనిల మృదాకాశ
 మంది తనరెడి నేత్ర మా శక్తులను నిండు
 నాగ్రహోదగ్రహా నమర కరుణాఽమృత మగు ॥

1934

సూక్తము—73

ఋషి—శాక్యఁడైన గౌరవీతి

దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—2

(1)†క॥ మహా దుగ్రహ్మా శక్తిసి
 బహు రూపాశి నభిమాన పాలిత దీప్తుల్
 అహరహము వెల్లివిరియఁగ
 నిహ పర సుఖ సంపదాశు లెసఁగు జయములన్ ॥

1935

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(2)† హరిహరప్రియవృత్తము॥*

నిద్రాఽతిరిక్తమై నిండు నిర్నిద్రతా
చిద్రాప శక్తులన్ డిద్విలాసమ్ములన్
భద్రాఽన్వితమ్ముగా నవ్యమౌ దివ్యమౌ
విదోహి ఆ “దుర్హా” వీరతల్ రూపఱన్
ముద్రాంకితంపు సంపూర్ణ ముద్రాక్షరాల్
నద్రాప వృష్టులే చాలితమ్మై తగున్ ॥

1936

†(3) ఆల్ల సహస్ర డీప్తు లన్నింటినిన్ మించి

చిద్రాప శక్తియే చెలు వొందు నిత్యమ్ము
మాన్యమౌ నింద్రత్వ మహిమాన్విత బలము
నర సురుల నేతృత్వ మిరవొందఁగా నిలుపు
ఆతిలోక వేగాన నదృశ్య శక్తులన్
దివ్య పాదము నిలిపి తేజరిలు లోకాల ॥

1937

†(4) అన్యత రూపాఽఽవళుల నావలకుఁ దోయుచున్

సత్య దీపాలతో సభ్యమ్ము నెఱపుచున్
లెక్కలకు మిక్కిలిగ దిక్కులన్ వసు శక్తు
లష్ట రూపాలతో నపురూపమై నిలువ
సృష్టిలో సంపదలు వ్యష్టి సమిష్టులుగ
శబ్ద శక్తులతోడ సంకలన మొందు ॥

1938

(5)† వేద మంత్రాక్షర విమల సచ్చక్తులే

విశ్వమ్ము వ్యాపించి వెలుగుబాటలు చూపు
సతిగమన శీలాన నత్యంత మైత్రిమై
సర్వ భుభములఁ గూర్చి సకల సంపద లిచ్చుః
దుష్ట రాక్షస తతులఁ దునుమాడి కష్టాల
నష్టాలఁ దొలఁగించి నవ శక్తు లొసఁగులేః ॥

1939

†(6) బద్ధ శత్రువు వృతు వ్యర్థ తపసిగఁ జేసి

జల నాభి కాపాడి జ్వలిత శక్తులు నిలిపి
లోక సంక్షేమాల లోలుపత్వము మీఱ
సఖిలాన ననిలాల నల్లాడఁగాఁ జేసి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“జగతీ”చృందము. (12).

మరుస్మరీచిగా మహిమాన్వితుండై స
 శ్రీమహావిష్ణువే చెలఁగు నక్షర శక్తి
 అక్షయమ్మా జ్ఞాన మా హృదయ రూపమై
 నిత్యోషనుగాఁగ నిభిలమ్ము వెలుఁగులే ॥

1940

†(7) సలిలాల మలినాల నలవోకఁ బోఁగొట్టి
 ఆవిరిగఁ జేతొనుచు నల్ల మొయిశుల రూపు
 లందఁగా నొసరించె అమల జలముల వృష్టు
 లంతటన్ గుణియంగ నా దేవదేవుండు
 పంచ భూతాఽఽవశుల నంచిత క్రమ గతుల
 సథివాధికముగాఁగ నన్యోఽన్య సంబంధ
 బంధాలతో మీఱి పర్వి అంతర్గతుల
 సర్వాన వ్యాపించుఁ జరముల స్పృశరాల ॥

1941

†(8) ఆకర్షణము చేసి ఆవిష్కృతము చేసి
 ఆ కిరణ జాలాలె అన్ని రూపాలలో
 మంచి చెడు లన్నింటిఁ బెంచి తుగ్గించుచు నుండఁ
 బృథివ్యప్తేజాలు ధృత మరుద్ గగనాలు
 అనులోమమై జగతి నవియె విలోమమై
 అంతర్గత మౌచు నంతటన్ వెలుఁగొండ
 సుత్పత్తు లునుకులును సుత్పాత గతు లొందుఁ
 దలఁపులకె అందని దైవీయ మౌ శక్తి ॥

1942

(9)†క॥ చక్ర క్రమ శక్తులతోఁ
 జక్రి మహా తేజ మలరు సర్వాత్మతమై
 వక్ర రహిత విక్రమ సువ
 రాక్రమతల విశ్వమందు రాణింపంగన్ ॥

1943

క॥ ఇచ్చాగతి భూతాఽఽవశి
 స్వచ్ఛలమై నిలిపి చరిత శక్తులు వెలయన్
 విచ్ఛిన్న విరహితమయి ఆ
 విచ్ఛిన్నాఽఽజయ్య ధీ గభస్తులు వెలుఁగున్ ॥

1944

†(10) వేద స్వరూపమౌ విష్ణు శక్తులు మీఱ
 రవి శశులు నాదిత్య రాజి గ్రహతతులు
 రంజిల్లుచుండులే! కంజాతజుని గూడి
 విశ్వ పంజరమందు నశ్వరమ్మా సృష్టి

వక్షి రెక్కలు నాడ ఋక్షముల్ మిఱుమిట్ట
మినుకు మినుకుల వెలుగు మిన్నంటి చెలగు
సంకల్పతన్ సర్వ సర్వేశు సవికల్ప
లీల లవి హేలగా గేళిగా దనరారు ॥

1945

(11)†అష్టపదకందము॥

కదలని చెదరని పిల్లదులని
నదవద లెరుగని ముదములు నా ఖేదములున్
నిదురయు మెలకువ శాంతియు
గదనము దెలియని సుపర్ణ క్రాలున్ నృప్తిన్
విదిత మృవుచున్ గాకయు
నెద నర సుర కిన్నరాదు లింతయు నైనన్
“అది” యని “యిది” యని తెలుపగ
దుది మొదలెనయని వశక్తి తుష్టిన్ బుష్టిన్ ॥

1946

సూక్తమ్—74

ఋషిః—గౌరివీతిః శాక్త్యః

దేవతా—ఇంద్రః

చందః—త్రిష్టుప్

(1) వసూ॑నాం వా చ॑ర్కృష॑ ఇ॒య॒క్షన్ ఛి॒యా వా య॑జ్ఞైర్వా రోద॑స్యోః ।

అ॒ర్వన్తో వా యే ర॑యిమన్తః॒ సాతా॑ వనుం వా యే సు॒శ్రుణం॑ సు॒శ్రతో॑ దుః ॥

789

(2) హ॑వ॒ ఏషా॑మసురో నక్ష॒త ద్యాం శ్ర॑పన్యతా మన॑సా నింస॒త ఙామ్ ।

చ॒ఙ్గాణా॑ యత్ర॒ సువి॑తాయ దే॒వా ద్యౌర్న వారే॑భిః కృ॒ణవ॑న్త నైః ॥

790

(3) ఇ॒యమే॑షామృతా॒నాం గీః సర్వ॑తాతా యే కృ॒పణ॑న్త రత్న॑మ్ ।

ధి॒యం చ య॑జ్ఞం చ సాధ॑న్త సే నో దా॒స్తు వస॑వ్యం మసా॑మి ॥

791

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. చర్కృషః ఇయక్షన్, 2. హవః ఏషా. (హ.వ.గ.).

(4) ఆ తత్ త¹ ఇన్ద్రాయవః పనన్తా²భి య³ ఊర్వం గోమస్తం తిత్సత్సాన్ ।

సకృత్స్వం యే పురుషతాం మహిం సహస్రధారాం బృహతీం దుదుక్షన్ ॥

792

(5) శచీవ³ ఇన్ద్రమవసే కృణుధ్వమసానతం దమయన్తం వృతన్యూన్ ।

ఋభుక్షణం మఘవానం సువృక్తిం భర్తా యో వజ్రం సర్వం పురుక్షుః ॥

793

(6) యద్వావాస పురు⁴తమం పురాషాణా వృత్రహేన్దో నామాన్యపాః ।

అచేతి ప్రాసహస్పతిస్తువిష్మాన్ యదీముశ్మసి కర్తవే కరత్ తత్ ॥

794

సూక్తము—74

ఋషి—శాక్త్యుదైన గౌరవీతి†

దేవత—ఇంద్రుడు

(1)*గద్యము॥

ధనము నొసంగుటకు నిచ్చగించుచున్న ఇంద్రుడు ధనలాభమునకుఁగాని యుద్ధాది కర్మకౌఠకుఁగాని ద్యావా వృక్ష్యులకు సంబంధించిన దేవ మనుష్యులచే నాకర్షింపఁ బడుచున్నాఁడు. సంగ్రామము జేతవ్యము కాఁగా, నెవరు వెడలుచు దనవంతు లగుదురో! వారిచే నింద్రుడు గ్రహింపఁబడును. ఎవరు సుప్రసిద్ధులై హింసను ఆత్యంత దుర్జయ విషయముగాఁ జేయుచుందురో! వారిచేతనుగూడ నాకర్షింపఁబడును ॥

1947

(2)*గద్యము॥

ఈ యంగిరస్సుల యాహ్వానశబ్దము ఇంద్రునకుఁ జేరిక మైనదియై దివమును వ్యాపించెను. ఇంద్ర సంబంధము గల దేవతలు అన్నమును గోరు మనస్సుచేఁ బృథ్వినిఁ బొందిరి. ఆ పృథ్వియందు పఞులచే నపహృతములగు గోవులను దేవతలు తమ యభ్యుదయమునకు నాదిత్యుని వలె వరణీయ స్వతేజస్సును బ్రకటింపఁజేసిరి ॥

1948

1. ఆతత్త¹ ఇన్ద్రాయవః, 2. భియ² ఊర్వం, 3. శచీవ³ ఇన్ద్ర, 4. పురంతమం (ప్రా.వృ.)

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†వ్యాతవ్రతి 13వ సంపుటము 153 పుటలో నీ సూక్తమునకు దేవత “మారుతము”గాను, ఋషి “గౌరవీతి”గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “గౌరవీతి” ఋషిగాను, “ఇంద్రుడు” దేవతగాను, ఛావించవలసినట్లు,, అని డిటో గీతలు శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

(3)*ఉ॥ యాగమునందు నే యమరు లత్యధికంబుగ యాచ్యు లౌదురో!
త్యాగము గల్గువార లనయంబును రత్నము ధీ విశేషమున్
యాగముఁ గూర్చి మాకయి సహాయముగా వసురాశి నిచ్చుచో
రాగముతోడఁ గూడి సుర రాజుల వేఁదెద మెల్ల భంగులన్ ॥

1949

(4)*గద్యము॥

ఏ యంగిరస్సులు నకృత్ప్రజాతము, బహ్వోషధి పనస్పతి రూప పుత్రము, బహుకామ
వర్షిత్రి యగు భూమిని బరిమాణ రహిత మగు దివమును దోహనముఁ జేసిరో! యట్టి
యంగిరస్సులు స్తుతియింపఁబడుచున్నారు. ఆ యంగిరస్సులు పణి పొత్త మగు
గోమత్సంఘమును హింసించుటకు నిష్టపడిరి ॥

1950

(5)*చ॥ నరహితమైన వజ్రము ఘనంబుగఁ దాల్చెడునట్టి శత్రులం
ద్వరితముఁ ద్రుంచునట్టి ధన బంధురుఁడై విలసిల్లునట్టి సుం
దర నుతిఁ గల్గినట్టి హరిఁ దప్పక మీరలు కర్మ కారకుల్
నిరుపమ రక్షణంబునకు నిత్యము వేఁడుఁడు! సంతసంబునన్ ॥

1951

(6)*గద్యము॥

ఎపుడు అత్యంత ప్రవృద్ధతముం డగు వృత్తుని జం వెనో! శత్రుపురాభిభవిత యగు
నిందుఁడుఁ ఆప్పుడు(ఆనంతరమందే) ఉదకములను బూరించెను. ఆ యిందుఁడు
శాత్రువాభిభవితయై, సర్వ స్వామియై, బహుధనుఁడై, సర్వ విజ్ఞాత యయ్యెను.
“ఇది యగుఁగాక!” “ఇది యగుఁగాక!” యని యే కర్మను గోరుచుందుమో!
యా కర్మ సప్పుడే చేయును ॥

1952

సూక్తము—74

ఋషి—శాక్తుఁడైన గౌరవీతి

దేవత—ఇందుఁడు

అర్థాంతరము—1

(1)†సగ్విణీవృత్తము॥

ఆదితేయాల వస్వాశి వెల్గొంచుచున్
రోదసిన్ సర్వదా రూఢ శత్ర్యావళిన్
బోర్చి నా రోచి సంపూర్ణమై ఉష్ణమా
పాదముల్ సూర్య సుప్రొధవాఽష్టమ్ము లౌ ॥

1953

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

† రోదోఁతర మొల్లఁ బొది యజ్ఞఁలతో
 నచ్చమై స్వచ్ఛమై అలరారుచుండఁగా
 అష్ట విధములౌ నై శ్వర్య సంపదలు
 ఆ వసు రూపాల నగతఁబన్ వ్యాపించ
 సృష్టిలో సిరు తెల్ల వ్యష్టి సమిష్టులుగ
 నై జమై నెలవొందు నాల్గు చెరగులలోన
 నన్ని గోళాలలో నఖిల భూతాఽఽవశుల
 నా దేవదేవుని అపురూపమౌ రీల ॥

1954

†(2) భువి దివుల నన్నింటిఁ బూర్ణ శక్తులతోడ
 దుర్జయ రీతిలో నిర్జితముగాఁ జేయ
 లోక భీకర మోర రూక్ష రాక్షస జాతి
 వైరమ్ము పూని దుర్వార శక్తుల మీఱ
 దేవ దేవుఁడు మహా దివ్యత్వమును జూపి
 చండ శాసనుఁ డొచ్చు శత్రు తతిఁ దున్నాడు ॥

1955

†(3) అఖిల ప్రాణికోటి తెల్ల నా దివ్య దేవతలకు
 నందరికిని దండ్రుగాఁగ నలరారెడి ఆ దేవుఁడు
 అమృత ధార లందించును సమృత వాక్కు లమరఁజేయు
 సప్త వసువు లలరఁజేయు నఖిల రత్న ధాముఁ డొచ్చు
 బుద్ధింద్రియ సంశక్తుల బద్ధమైన యజ్ఞాఽఽవశి
 సార్థకమౌ గతులఁ జేయు నకల జనుల రక్షించును
 బ్రతుకుబాటలందె కాక బ్రహ్మాండములందె కాక
 అఖిల విశ్వమందు శాంతి నలవోకగ వెలయించును ॥

1956

†(4) అఖిల గోళాఽఽవశుల కాదారభూతమై
 సర్వేశ శక్తిగా సాహసరధారగ వెల్లు
 అల్ల విష్ణాదిత్య చిల్లలిత రూపమే
 యింద్ర రక్షక మౌచు నీప్సితమ్ముల నొసఁగు
 సచ్చిత్తులను నిల్పి ముచ్చు అసత్తునున్
 అజ్ఞతాఽందత నెల్ల నావలకుఁ దోయులే! ॥

1957

(5)†క॥ మఖ సహితుండౌ నిందుఁడు
 సఖి శచి హృదయమును నేలి శమ దమ దీ శ
 క్త్యఖిలము పవి పరమై జగ
 తి ఖలుల ముష్కర దనుజ తతిన్ దునుమాడున్ ॥

1958

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(6)†క॥ జల నాభిని నుష్టోగ్రిత
 చల శక్తుల విశ్వ సృష్టి సర్వ వినాశ
 మ్మలవోకగఁ జేసెడి వృ
 త్పు లీలఁ దునుమాడెడి హరి మర్జయుఁ డౌలే ॥

1959

సూక్తము—74

ఋషి—శాక్తుఁడైన గౌరపేతి

దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్ఘాంతరము—2

†(1) ఆదిత్తు కర్మతో నఖిల వసువులు నడుచుఁ
 బంచ భూతము లెల్ల సంచరించుచునుండు
 సృష్టిలో నఖిలమౌ నీరి సంపదలు నిలుచు
 జన జీవ జాలముల ఘన దేవ జాలముల
 సంసార మెల్ల నొక సందర్భమై నెలవొందు
 వెలుగు చీకట్లుగా వెలుగు మంచి చెడులు ॥

1960

†(2) అంత మెనయని విషాగ్ని మహా శక్తి
 విశ్వ సంక్షోభాల విపులముగ సృష్టించు
 నా రాక్షసాధముల నా ధూమకేతువుల
 బారి పడకుండంగ భద్రతల్ నమకూర్చి
 ఆదిత్యదేవుండు అన్నిటిని రక్షింప
 అతిలోకమై వెలయు నమల హృచ్చక్తితో
 విశ్వ శాంతికి యజ్ఞ మశ్వరమ్ముగఁ జేయుఁ
 బ్రత్యవాయము లేని నిత్య సత్యమ్ముగా ॥

1961

†(3) అక్షరముగా వెడలు సక్షర శక్తులన్
 అక్షయమై నిలువ రక్షణ దక్షతల్
 యజ్ఞాగ్ని తేజాల సమృత వాక్కులు పుట్టు
 నగు సచ్చిదానంద మమృత ధారలె కురియు
 నా కంటి మింటిలో నఖిలాండములలోన
 నా కళయె తేజముగ నఖిల ధనములు నిలుచు ॥

1962

రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) ఆ వజ్ర శక్తికే ఆధారభూతమై
అఖిల లోకాల్లవకుల కాలంబన మౌను
విశ్వ సృష్టికి ఒక మహాశివు కవచ మౌను
నలరారు నాదిత్యుఁ డల యందుగ్రిఁదై నిలిచి
సకల దారిద్ర్యుల సర్వంసహౌరులను
సంహరించును సదా సంక్షేమముల నింపి ॥

1963

†(5) ఆ శచీందుగ్రిల శక్తు లమర మై వెలయునటు
దమ రూపమై నిలుచు దక్షత్వమే వెలుగ
సర్వ గోళాలపై సంచరించెడి మొయికు
లనుకూల వవనాల నమృత జల ధారలను
గురియులేఁ పృథ్వికిఁ గొమరు ప్రాణము లేయ
శ్రీమహావిష్ణు కృప లెలు పొందఁగా సృష్టి ॥

1964

†(6) అఖిల లోకాల్లవకుల సన్నిలో ప్రియ నటు
లా వృత్తి శక్తు లవి అఖిలమ్ము వ్యాపింప
విష శక్తు లన్నింటి విధ్వస్త మొనరించి
ఆ వంచ భూతాల సమలములుగాఁ జేసి
విశ్వ సంక్షేమాల శశ్వత్ సుఖ తతుల
సచ్చిత్తు లలరార సమలంకృతము చేసి
ఆనందమయములై అన్ని రసములు వెలయ
హాయి లేలలఁ గేళు లాడు నా దేవుండు ॥

1965

సూక్తమ్—75

ఋషిః—సిన్ధుక్షిత్ ప్రేయమేధః
దేవతా—సద్యః
చందః—జగతీ

(1) వ॒రి సు వ॑ 1 ఆపో మ॒హిమా॑సముత్త॒మం కా॒రుర్వో॑చాత సద॑నే వివ॒స్వతః॑ ।
వ॒రి సప్త॑సప్త తే॒దా హి చ॑క్రముః వ॒రి సృ॑త్వరీడామతి సిన్ధు॒రోజ॑సా ॥

795

(2) వ॒రి తే॒రద॑ద్వరుణో యాత॑వే పథః సిన్ధో॒ యద్వా॑జాగ్ం 2 అభ్య॑ద్రవస్త॒వమ్ ।
భూ॒మ్యాః అధి॑ పృ॒వతా॑ యాసి సాసు॑నా యదే॒షామగ్గం॑ జగ॑తామిర॒జ్యసి॑ ॥

796

1. సు వ॑ ఆపో, 2. వాజాగ్ం అభ్య, 3. భూమా అధి. (వారి.వరి.)

(3) దివి స్వనో యతతే భూమ్యావర్యనంతం శుష్కముదియర్చి భానునా ।

అభ్రాదీవ పృస్తనయన్తి పృష్టయః సిన్ధుర్యదేతి వృషభో న రోరువత్ ॥

797

(4) అభి త్వా సిన్ధో శిశుమిన్న మాతరో వాశాః¹ అర్షన్తి పయసేవ దేనవః ।

రాజేవ యుధ్వా నయసి త్వమిత్ సిచౌ యదాసామగ్గం పృవతామినక్షసి ॥

798

(5) ఇమం మే గణే యమునే సరస్వతి శతద్రుస్తి స్తోమం సచతా పరుష్ణ్యా ।

అసిక్న్యా మరుద్వృదే వితస్తయా ౭౭రీకియే శృణుహ్యో సుషోమయా ॥

799

†(6) సితాసితే సరితే యత్ర సంగథే తత్రాప్లతాసో దివముత్పతన్తి ।

యే వై తస్యంగ వి సృజన్తి దీరాస్తే జనాసో అమృతత్వం భజన్తే ॥

800

(7) తృష్టామయా పృథమం యాతవే సజాః² సుసర్వా రసయా వ్యత్యా త్యా ।

త్వం సిన్ధో కుభయా గోమతీం కృముం మేహత్త్వా సరథం యాభిరీయసే ॥

801

(8) ఋజీత్యేనీ రుశతీ మహిత్వా పరి జ్రయాంసి భరతే రజాంసి ।

అదభౌ సిన్ధురపసామవస్తమా ౭శ్వా స చిత్రా వపుషీప దర్శతా ॥

802

1. వాశాః¹ అర్షన్తి, 2. ససర్వా. (చా.వృ.)

† సంస్కృత ఋగ్వేదము దశమ మండలములోని 7వ సూక్తములో యా 1వ ఋక్కును బరిశిష్టముగా గొందరు భావింపఁ బ్రయత్నించుచును, “భిల” మంత్రముని మరికొందఱును, సభికపాత మని వేరొక కొందఱును భావించిరి. కల్ప సూక్తములలో వినియోగము పేర్కొనఁబడని మంత్రసూక్తాదులు “భిల” మంత్ర సూక్తాదులుగా వ్యవహృతములై నట్లు కొందఱు తలంచిరి. ఋషి పరంపరలో బదకృమాది పాతములు విలువములై విస్మృతములై మూలము మాత్రమే పరింపఁబడఁగా నది “భిల” భాగమనఁబడి నట్లు మరికొందఱు భావించుటయు జరిగినది. కాని “పరశాఖీయం స్వశాఖా యా మపేక్షావశాత్ పత్యతే తత్ భిల ముచ్యతే ఇతి భిల లక్షణమ్” అని పాండితులు “భిల” లక్షణము పృవచించిరి ఇతర శాఖాగత మగు మంత్రముగాని సూక్తముగాని సందర్భవశమున సపసరముకొద్ది స్వశాఖలోనికిఁ బరిగృహీత మైనచో నది కృమముగా “భిల” మంత్రము “భిల” సూక్తమనఁబరఁగును. అది సూక్తము మొత్తము కాక తదాన మగు మంత్రములుగఁ బరిగృహీత మైనచో “భిల” మంత్రము లగును. -వ.గో.కృ.

(9) స్వశ్యా నిస్టుః సురథా సువాసా హిరణ్యయా సుకృతా వాజినీవతీ ।

ఊర్ధ్ధావతీ యువతిః సీలమావత్యతాధి వస్తే సుదగా మధువృథమ్ ॥

803

(10) సుఖం రథం యుయుజే సిన్ధురశ్మినం తేస వాజం 1ననిషదస్మిన్నాజౌ ।

మహాన్ హ్యన్య మహిమా వన్యతే ఒదఙ్గన్య స్వయశసో విరప్పిన్ః ॥

804

సూక్తము—75

ఋషి—పిరియమేధపుత్రుడు సింధుక్షిత్తు†

దేవత—నదులు‡

(1)*గద్యము॥

ఓ యప్పులారా! మీ మహిమను సింధుక్షిత్తు నెడు స్తోత్రు బరిచరణముఁ జేయు యజమానుని
గృహమందుఁ డెప్పుఁగలను. ఆ నదులు సప్త యయి పృథ్వియందు, సంతరిక్షమందు,
దివమందుఁ దిగ్వికారము వ్యాపించెను. ఆ నదుల మధ్యను సింధు వనెడు నది
స్వబలమున సర్వ నదుల సతికృమించి వ్రవహించుచున్నది ॥

1966

(2)*గీ॥ సింధు దేవి! నీవు శ్రీ తొసంగెడు సన్న
మును నొసంగఁ బీఠి నరుగుచుండు
వందువలన వరుణుఁ డను వాఁడు నీ మార్గ
మును సువిస్తృతముగ నొసరఁజేసె ॥

1967

*గీ॥ సింధువా! నీవు పుడమివై శ్రీ తొసంగు
మార్గమునఁ బోవుచుండు వనర్గళముగ
నతి సముచ్చిత పథమున నరుగుచుంట
సర్వ జగముల రక్షింపఁజాలుచుండు! ॥

1968

1. నగిషదస్మి. (వ్యా.వ్యా.)

†వ్యాకృతపృతి 13వ సంపుటములో (151వపుట) నీ సూక్తమునకు ఋషి “పిరియమేధ పుత్రుడు సింధుక్షిత్తు”గాను,
దేవత “నది”గాను వ్యాసి, 151b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “సింధుక్షిత్తు” ఋషిగా “నదులు”
దేవతగా శ్రీ నేమానివారు వ్యాసరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(3)*గీ॥ భూమివై నిన్వనముఁ బుట్టుచు దివమందు
వ్యాప్తిఁ జెందుచుండె వలసినట్లు
సింధు వూర్మివలన బంధుర పేగంబుఁ
బొందఁజేయుచుండుఁ బూర్ణ మహిమ ॥

1969

*గీ॥ విప్రుల శబ్దంబుఁ జేసెడు వృషభ మెట్టి
లరుగుచుండునొ! యట్టులే యంతరిక్ష
భాగముననుండి వృష్టులు స్వన మొనర్చు
జంగి సింధువు శబ్దముల్ పరిచవిల్లు ॥

1970

(4)*గీ॥ పుత్రకుని మాత లట్టులు పూర్ణ శబ్ద
మును నొసర్చెడు నడు లెల్ల ఘన పయఃపతి
పూర్ణ దేనువులం బోలి పూర్ణ సింధు
వా! నినుం జేరి యున్న వత్సంత పీఠం ॥

1971

*గీ॥ ఇలను నీతోడ వచ్చెడు నెల్ల నదుల
కంటె ముందుగఁ బోవుచుఁ గ్రాలుచుండు
వప్పుడే యుద్ధ కృద్ రాజు మెప్పు వడసి
సిన్ధుమానుల భటులను జేర్చుచుంటే! ॥

1972

(5)*గద్యము॥

ఓ గంగ! యమున! సరస్వతీ! పరుష్ణి! అసిక్నితోఁ గూడుకొనిన మరుద్వృత!
“వితస్తా సోమ” అతోఁ గలసిన ఆర్జీకయ! నవ్త నయ లగు మీరు మా స్తోత్రమును
నాలింపుడు! ॥

1973

(6)†క॥ తెలుపౌ నలుపౌ నృప్తిని
అలిత ప్రపుల్లత సరిత్తు రై శక్తులతో
నలరి దివ మ్ముద్భవ మగు
వలితామృతతను జనతలు భజయించునులే! ॥

1974

*రచయిత:—రావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡ఋగ్వేదము దశమ మండలములోని 75వ సూక్తములో 1వ ఋక్కుగా నొక “భిల” మంత్రము కలదు. ఈ ఋక్కును శ్రీ నేమానివా రనువదించలేదు. ఈ 1974వ పద్యము “భిల” మంత్రానువాదము.

(9) *గద్యము॥

ఓ సింధువా! నీవు కృమణీయ యగు గోమతికిఁ బ్రతిస్పర్ధినిగాఁ బోవుటకుఁ బరత్వమునుండి
యవరోహించి మొదటఁ బుష్టావ సదిని గలిసికొంటివి. పిదప సమాన రథము నధిరోహించి
వేనితో వెడలుచుంటివో! యట్టి సునర్తితోను, రనతోను, శ్వేతితోను, కుభతోను,
మోహంతితోను గలిసికొనుచున్నావు: ॥

1975

(౮) *గీ॥ శ్వేత వర్ణము గలిగి విఖ్యాత యగుచు
దీప్యమాన శరీరయై తిరుగుచుండి
మిగుల ఋజు గామినిగఁ దాను మెలఁగు సింధు
వధిక వేగ జలంబుతో నమరుచుండు ॥

1976

*గీ॥ కర మహింసితయై వేగ కర్మ గలుఁగు
సింధు వశ్యాంగసం బోలి చిత్త్ర యగుచు
సుందర వపుస్సుతోఁ గూడు సుదీప్తి మాడ్కి
దర్శనీయయు, నగుచుండు ధరణియందు ॥

1977

(9) *సీ॥ శోభనాశ్వములతో సొగసొందు సింధువు కడు మధు వృధములఁ గ్రాలుచుండు
శుభకర రథముతో సొంపొందు సింధువు కడు మధు వృధములఁ గ్రాలుచుండు
భవ్య వాసస్సుల భాసిల్లు సింధువు కడు మధు వృధములఁ గ్రాలుచుండు
సౌవర్ణ భూషణ చక్కని సింధువు కడు మధు వృధములఁ గ్రాలుచుండు
గీ॥ నన్నముల “నూర్ణ”ములతోడ నమరునట్టి, “సీల” మాంచిత యగునట్టి సింధు వధిక
మధువు నభివృద్ధిఁ జేసెడు మంచి వృక్షములను గప్పుచుఁ దా నిల వెలుఁగుచుండు ॥

1978

(10) *గీ॥ సుఖముఁ జేయు నట్టి శోభన ద్వారంబు
గల్గు నట్టి యశ్వ కాంశ రథముఁ
గూర్చు సింధు రాజ్ఞి కూరిమి మా కిల
నన్న మిడునుగాక సతిశయముగ ॥

1979

*క॥ యన్యోఽపింశ్యంబై కడు
ధన్యతమం బైన కీర్తి దాల్చుచు నుండు
మాన్యతమ సింధు యానము
గణ్యం బౌ మహిమచేతఁ గ్రాలుచు నుండన్ ॥

1980

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. తొమ్మిదవ (1978)వద్య శేష భాగమునఁ గల (తేటగీతిలో) “ఊర్జవతి, సీలమ” అను శబ్దములు “ఊర్జావతి, సీలమ”
అను రెండు సదులయి యుండవచ్చు సని గిరిఫిత్ గారి యభిప్రాయము. చాయను (సాయణార్కులు) లి రెండును
సింధువునకు విశేషణ శబ్దము లనిరి. సింధు సది “సీలమ” యను లతలతోఁ గూడియున్న దనియు, ఆ సది పొంతమున
రోమము చాల దొరుకు సనియు సర్వము సూచించిరి “విలసన్” పండితులు. నే.వేం.న.శా.

సూక్తము—75

ఋషి—పిరియమేధ పుత్రుడు సింధుక్షిత్తు

దేవత—నదులు

అర్ఛాంతము—1

(1)†శా॥ వే పారంగను సప్త సప్త త్రివిధాన్వితమ్ముగా నానస
మీ పృథ్వీ దివి నిండి ఆప్ వితతి సంప్రీతిన్ మహా సృష్టిలో
నాపూర్ణమ్ముగ వ్యాప్తమౌ చలరి భూతాళిన్ బరికాంతమై
యేపారన్ జల సింధు వాను జగతిన్ నెంతేనిఁ జక్రమ్ముగాన్ ॥

1981

†(2) వరుణ ప్రభావానఁ బ్రవహించు సింధు నది
భువి దివులఁ బుట్టుచున్ బొనరు మేఘాఽఽవకుల
నంతరిక్షములోన నావిష్కృత మౌచు
నిమ్నగామిగ నిలిచి నిరతమ్ముఁ బ్రవహించు
నిత్య ద్రవ రూపమై సత్య జల దీపమై
ప్రత్యవాయము లేని మృత్యువుల మృత్యు వౌ ॥

1982

†(3) అభి రూపముఁ దాల్చి అబ్రమ్ము గొల్పుచున్
దివినుండి భువి దాఁకఁ దేజరిలు శక్తులను
రవి తేజ మలరార నవితథ వృషభ మై
సతత మనంతముగ జలధార లుప్పతిలఁ
బ్రకృతికే తృప్తిగాఁ బ్రాణి కోటికిఁ దృప్తి
నొసఁగి తనియించులేఁ ఉష్ణోగ్రతలు శమయ ॥

1983

†(4) మాత స్రవ్యము నొసఁగి మమతమై శిశువును
బెంచు రీతిగఁ బ్రేమ పంచు రీతిగను
దేనువులు క్షీరాల దివ్యమ్ముగా నొసఁగి
ఆర్ష శక్తుల నిచ్చి అలరించునట్లుగా
ఆ సింధు జలములే అజ్ఞానములఁ బాపి
ఆయురారోగ్యాల సమ రొందఁగాఁ జేయు
సపురూప శక్తులన్ అవితథ మౌ రక్తి
నధినేతగాఁ దనర నాదృతి నలరించు ॥

1984

†(5) సప్తాఽసలాల గతి సప్తాఽనిలాల రతి
నా జలము సప్తవిధ మై తనరఁగాఁ బొసరు
ఆ “గంగ” ఆ “యమున” ఆల్ల “సరస్వతి”
ఆ “శుతుద్రి” “పురుష్టి” “అనుక్ష్మి” “మరుద్వృధ”లు

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

“ఆర్జీకయ” నాగ నలరు నా సప్త నదు
 లఖిల విశ్వము నిండు నా జలముతో మీలు
 ననలానిలము పగిది నా సీర ముసు రొనఁగు
 నారోగ్య మొనఁగులే! అమరత్వ మొనఁగులే! ॥

1985

†(6)• తెలుపు నలుపులె కాక లలి నెరుపు పసుపులున్
 ఆకువచ్చయు ధూమ్ర మలరు తామ్రము లొప్ప
 నన్ని రంగులలోన నా సీర ముప్పతిలు
 నాకాశమున నుండు నండాండ పిండాండ
 బ్రహ్మాండముల నిండి పరఁగులే సలిలాలు
 అమృతమై తనరారు నఖిల ప్రాణుల నిలుపు ॥

1986

†(7) రస సంవలితమై వశ శక్తి పూర్ణమై
 వక్ర కాంతుల శుక్ల వర్ణాన్విత మౌచు
 నఖిల లోకాలలో నతిసర్ప గతి దృతుల
 శైలజముగాఁ దనరి శైలాల్లలవాలాలఁ
 దరు జాతి పుంజాల నెరి లతా కుంజాల
 సిరి ధామములయందు మరు భూములందునున్
 సృష్టి సర్వస్వమున వ్యష్టి సమిష్టులుగ
 జల బిందు వలరారు సలిలాల్లవము తనరు ॥

1987

†(8) రోదసీ రత మౌచు ఋజు శక్తి వరలంగ
 రంగు రంగుల జలము భంగు భంగుల సురలు
 సురలి నేలకుఁ దరలుఁ దరలి పిరిదిక్ మరలు
 మరలి సంకుల మెనయ మబ్బులే అబ్రిమై
 ఒక టొకటి కొట్టుకొని ఉట్టి పడి మిట్టి పడి
 కకవికగఁ బట్టు విడఁ గార జల ధారలై
 కాలు మబ్బులు కూడ నీలు గారుచు నింగి
 దిక్కు తోచక సర్వ తెజాలు విడనాడి
 తెల్ల మొహములు వేసి తెల్ల తెలి మబ్బులై
 వెల్లి వెలిగా చూది పింజములుగా పడును ॥

1988

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

•ఇది “ఖిల” మంత్రానువాదము.

†(9) హృద్గిశం దృద్గిశం బ్రవహించు “సింధు” నది
 నద్గుణ జాలాల సంతరించుచు నుండు
 నానంద మామోద మంతర్గతము కాగ
 శుభ కరమై నిత్య శోభ దాయని గాగ
 రంగారు బంగారు నింగి తేరుల నిండి
 విశ్వ కళ్యాణముల నశ్వరముగాఁ జేయు ॥

1989

†(10) లేజాలె వాజులై దివ్య రథమై కాల
 మవ్యయ వథ గతుల సంతర్గతి శక్తి
 నఖిలాండములు నిండు సత్యదృత మౌను
 అహిత రహిత మౌను విహిత మై సుహిత మై
 ఆ మహా మహిత మై అప్ శక్తు లలరారు
 సౌఖ్యాఽశి నౌసగ్రులే! సద్బుద్ధ తౌసగ్రులే! ॥

1990

సూక్తము—75

ఋషి—ప్రియమేధపుత్రుడు సింధుక్షిత్తు

దేవత—నదులు

ఆర్థాంతరము—2

†(1) ఆమర మైన ఋక్ శక్తుల నమల మౌను జలము నింగి
 *నూట నల్వదే డగు నా నూతనంపు శక్తు లుండి
 విశ్వ సృష్టి జల సంచయ మశ్వలమయమై వెల్లును
 ఉత్తమ గుణ సదనమై ఓజో గుణ మహిత మౌను ॥

1991

†(2) ప్రతి గోశమున్ గూడ నతి వృష్టి మిత వృష్టి
 అగు ననావృష్టులకు నాకరమై తిరుగు
 ఆ వరుణ శక్తు లవి ఆదిత్య దృగ్గుతుల
 సంతరిక్షము నిండి క్రాంతి జలముల నౌసగ్రు
 జల నాభి సానువులఁ జలితమై విశ్వాన
 వివిధ మౌ సలిలాలు వే విధాలుగఁ బారు ॥

1992

†(3) ప్రకృతి మాతయె స్తన్య వన్యము లీయఁగా
 ఆ మేఘ రాజు లవి అఖిల లోకాఽఽదులన్
 వివిధ రుచులను మీఱు విమల జలములఁ గలిసి
 వృషభ శక్తుల లేపి తృష తీర్చి విశ్వాన

రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సప్త సప్త త్రిధా=7×7=49×3=147

జ్ఞాన తుష్టల నిచ్చు రాజించు స్వన రాజి
దివి భువుల తేజాలు దేదీప్యమానమై
సింహ బిందువులందుఁ జెలఁగి మిళిత మౌను
భాను శక్తులు సృష్టి భవ్య భవ భోగాల ॥

1993

†(4) సైన్యమున కధిపతిగఁ జదలంటు గ్రహరాజు
రిక్కలన్నిటి కాంతి రేఖలను గలుపు గతిఁ
దల్లి పొత్తిళ్లలోఁ దనరారు నిసువు గతి
నాల పొదుగులలోన నలరారు పాలుగాఁ
బిల్ల నదులన్నియును దల్లి నదిలోఁ గలియు
జలము జలమునఁ గలిసి జలధిలోపలఁ గలిసి
మంచి నీరుప్పులై మలఁగి ఉప్పుల నీరె
ఆవిరిగ మబ్బులై ఔను మదు జల రాశి ॥

1994

†(5) భంగు భంగుల “గంగ” రంగారఁగా నడుచుఁ
గలిసియున్ గలియకయె కదలాడులే! “యమున”
ఉరవళ్ళఁ బరవళ్ళ సురుకు లిడు “సరస్వతి”యె
అత్యధిక జలరాశి నమలమ్ముగాఁ బారు
అల్ల “శుతుద్రి”యె ఉల్లోల కల్లోల
శీఘ్ర గామినిగాఁగఁ జెలు వొందుచుండులే!
వంకరగఁ డింకరగ డొంకలన్నియుఁ జుట్టుఁ
బరమ పవిత్రమై వరలు “పరుష్ణ్య”యె
నశియింపకుండఁగాఁ గృశియించి పస మించి
సీల వర్ణ మౌచు జాలువార “సక్న్య”యె
ఉల్లమ్ము చల్లగాఁ బిల్ల తెమ్మెరలలర
నా “మరుద్వృధ” నది అల్లనల్లనఁ గదలు
నఖిల జలములు కలిసి అతివేల మౌ నదిగ
సృష్టి జల శక్తులే సృష్టకే నది యౌను ॥

1995

†(6) రంగు రంగుల జలము రంగారుచుండఁగాఁ
బంచ వన్నెల మించు పంచ భూతాఽఽవళులు
వన్నె వన్నెల మీటు పున్నెంపు దివ మొదవు
నమృత శక్తులు వెలయ సమరత్వ మమరులే!
తను రూపమై నిలుచు దస్యమౌ నతిబలము
అధికాధిక మౌచు నంతటను వ్యాపించు ॥

1996

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

♦ ఇది “ఖిల” మంత్రానువాదము.

(7)†మ॥ రవి తేజమ్ము వెలుంగ విశ్వమున విభ్రాజమ్ముగా దివ్యమై
సవతా నిత్య నదీ మతల్లు లవి విన్నాణాల సందేపులన్
జవ సత్వమ్ముల జ్ఞాన రూప ఖనులై సచ్చిద్విలాసమ్ములన్
రవళించున్ విలసన్న సంత మహదానందమ్ము చేకూర్చుచున్ ॥

1997

† (8) వక్ర రాహిత్యమున సక్రమముగాఁ దిరుగు
విశ్వాన గోళాలు సశ్వమ్ములన్ మీఱఁ
జిత్ర వర్ణాలతోఁ జిత్ర విచిత్రముగ
నా రజో వరాగ మన్ని దిశలను సమరు
నుదయ సంధ్యలతోన నొనరు సాయం సంధ్య
లందు సింధువు బంధువై తనరు మధురముగ ॥

1998

† (9) స్వర్నదీ సింధు నది స్వచ్ఛ గతులను జార
నకృతాలు వికృతాలు సతేడూరమై పోవ
సుకృతులున్ బ్రకృతులున్ సుమతిమయమై నిలువ
సుగతులే వ్రగతులై సుచక్రిములై మీఱ
సంచరించెడి విశ్వ సర్వస్వ మరదమై
ప్రాగ్దిశగఁ బయనించి వరలు దశ దిశలందు ॥

1999

† (10) అంతరిక్షమ్ముందు నలరారు జల శక్తి
రవి తేజములఁ గలిసి రాజిండుచుండులే!
మహితమౌ మహిమలను మహిమాఽన్వితుండౌ
విశ్వ రూపుం డైన విశ్వేశ్వరేంద్రుగ్రిండు
శ్రీ మహావిష్ణువే సృష్టి రథమును నడుపఁ
బంచ భూతము లెల్ల పరలుచుండునులే! ॥

2000

సూక్తమ్—76

ఋషిః—సర్ప ఐరావతో జర త్కర్ణః

దేవతా—గ్రావాణః

ఛందః—జగతి

(1) ఆ వ ఋంజన ఊర్జాం పృష్టిష్విన్ద్రం మరుతో రోదసీ అనక్తన ।

ఉభే యథా నో అహసీ సచాభువా సదఃసదో పరివస్యాత ఉద్భిదా ॥

805

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-చక్రవర్తి”

1. ఆవఽఋంజనఽఊర్జాం, 2. రోదసీఽఅనక్తన్, 3. యథానోఽఅహసీ, 4. స్యాతఽఉద్భిదా. (వ్యా.వర్గ.)

(2) తదు శ్రేష్ఠం సవనం సునోతనాఽత్మో న హస్తయత్¹ అద్రిః సోతరే ।

విదద్యగ్²ర్యో³ అభిభూతి పౌంస్త్వం మహా⁴ రాయే చిత్ తరుతే యదర్వతః ॥

806

(3) తదిద్యస్య సవనం వివేరపో యథా పురా మనవే గాతమస్మిత్ ।

⁵గోతర్జసి త్వాష్ట్రే⁶ అశ్వనిర్విజి⁷ ప్రిమధ్వరేష్వధ్వరాగ్⁸ం⁹ అశిశ్రయః ॥

807

(4) అవ హత రక్షసో భంగురావతః స్కభాయత నిర్పతిం సేభతామతిమ్ ।

ఆ నో రయిం సర్వపీఠం సునోతసి దేవావ్యం భరత శ్లోకమద్రయః ॥

808

(5) దివశ్చిదా వోఽమవతరేభ్యో విభవా చిదాశ్వపస్తరేభ్యః ।

వాయోశ్చిదా సోమరభస్తరేభ్యో ఽగ్నేశ్చిదర్చ పితుకృతరేభ్యః ॥

809

(6) కురన్తు నో యశసః సోత్వన్తసో గ్రావాణో వాచా దివితా దివిత్మతా ।

నరో యత్ర దుహతే కామ్యం మధ్వా¹హేషయన్తో² అభితో మిథస్తురః ॥

810

(7) ³సున్వన్తి సోమం రథిరాసో⁴ అద్రయో నిరస్య రసం గవిషో దుహన్తి తే ।

దుహన్త్యాధరువసేచనాయ కం నరో హవ్యా న మర్జయన్త⁵ ఆసభిః ॥

811

1. యతోఽఅద్రిః, 2. ర్యోఽఅభి, 3. గోఽతర్జసిత్వాష్ట్రేఽఅశ్వ, 4. ధ్వరాగ్ంఽఅశి, 5. యన్తోఽఅభితో,

6. సువంతి, 7. రథిరాసోఽఅద్రయో, 8. యన్తఽఆసభిః. (వ్యా.వ్యా.)

(8) ఏతే సరః స్వవసో¹ అభూతన య ఇన్ద్రాయ సుసుథ సోమమద్రయః ।

వామంవామం వో దివ్యాయ ధామ్నే వసువసు వః పార్థివాయ సున్వతే ॥

812

సూక్తము—76

ఋషి—ఇరావతీపుత్రుడు జరత్కర్ణుడు†

దేవత—గ్రావలు (రుబ్బురోలు, పొత్రము)†

(1)*గీ॥ గ్రావలారః మిమ్ముఁ జావనోషస్సుల
నే నలంకరింప నేర్వఁగలను
సామమున మహేంద్రుని సకల మరుత్తుల
రోదసులను గనుఁడు! సాదరముగ¹ ॥

2001

*గీ॥ రోదసులు యజ్ఞ గృహమున మోద మలర
మాకుఁ బరిచర్యఁ జేయుచు మనుచునుండె
ధరణి యుద్భేదకం బైన ధనముతోడ
నంచితంబుగ మమ్ముఁ బూరించుఁగాక! ॥

2002

(2)*గద్యము॥

ఓ గ్రావలారా! మీరు ప్రశస్య మైన సోమమును బైకిఁ దీయుఁడు! గ్రావ దృఢముగ హస్త
గృహీతయై అశ్వమును బోలి బలము గలది. అభిషవ ప్రేరకుఁ డగు యజమానుఁడు
శత్రువుల కభిభావుక మగు బలమును దేవతలవల్లఁ బొందుచున్నాఁడు ॥

2003

(3)*గద్యము॥

ఎట్లు మను రాజునకు గమనము వచ్చెనో! (కలుఁగునో!) యట్లు నీ గ్రావకు నభిషవోపేత మగు
సన్మదీయ సోమ యాగాఖ్య కర్మ వ్యాపించుఁగాక! ఆ రీతినే అపహృతాశ్వములతోఁ
గూడుకొనిన త్వష్టపుత్రుడు హంతవ్యుడు కాఁగా అసురాహింస్యములు నద్వర
సాధకములు నగు నుపలములను యజమాను లాశ్రయించుచున్నారు ॥

2004

1. పసో¹ అభూతన య² ఇన్ద్రాయ. (వ్రా.పృ.).

† వ్రాతవ్రతి 13వ సంపుటములో (161పుట) నీ సూక్తమునకు ఋషి “ఇరావతీ పుత్రుడు జరత్కర్ణుడు”గాను దేవత
“గ్రావలు”గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “జరత్కర్ణుడు” ఋషిగాను
“రుబ్బురోలు, పొత్రము” దేవతగాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. “రోదసులను గనుఁడు పీఠి”. (ఈ సవరించిన పాఠములో గణయతి భంగములు. పై పాఠము తొలిపాఠము.)

(4,5)*సీ॥ ఆచార్యులారా! మీర లతిభంజకం బగు కర్మచే రాక్షస గణముఁ గొట్టి
పాప దేవత యజ్ఞ పరమ కర్మను జేరకుండెడు నట్టులు యుక్తిఁ బన్ని
సకల రాక్షసుల హింసామతిన్ శ్రద్ధతోఁ గరము నిషేధించి గ్రాలుచుండి
బహుపుత్రయుతమైన ¹పరమ ధనం బిచ్చి యమర సుశ్లోకము నధిగమింపుఁ
గీ॥ డింక నద్వైతవైఖ్య లహిన కాంతి, వెలుగు నాదిత్యుకన్నను బలము గలుగు
మీ నిమిత్తము భక్తి నమేయ మైన, నన్ను తిని జేసి నారలు శక్తి కౌలఁది ॥

2005

*గీ॥ విభక్తకంఠె నధిక విమలతచే నొప్పి
వాయుమూర్తికంఠెఁ బరమ వేగ
మునఁ జెలంగి పాపకునికన్న నన్నంబు
గల్గు శిలల మీరు కనుఁడు! భక్తి ॥

2006

(6)*గీ॥ కరము కిర్తి వెలుగు గ్రావలు! సోమ ర
సము భరించుఁగాక! సముచిత మగు
స్తోత్ర వాక్కువలన శుభ దీప్తి మత్త త
నుంతుఁగాక! మమ్ము నొనర మీరు ॥

2007

*క॥ త్వరమానములై శబ్దము
నిరుపమ మౌనట్టు సేసి నిశ్చయముగ నా
పరమ గ్రావలు మధువును
నురుతరముగ నితుఁగాక! నున్నత తీవిన్ ॥

2008

(7)*గద్యము॥

రంహణవంతము లగు గ్రావలు సోమ రసమును నిశ్శేషముగఁ దీయుచున్నవి. స్తుతి
వాక్కులను గోరుచు సోమ సంబంధి యగు సదోరసమును నగ్నివైఁ జల్లుటకు
సిద్ధము చేయుచున్నవి. అభిషేక కర్త లగు ఋత్విజులు హవ్యములను
నగ్నుప్రసేచనాసంతరము స్వాస్థ్యములచే శుద్ధిఁ జేయుచున్నారు ॥

2009

(8)*క॥ నరులార! గ్రావలారా!
కర మభిషేక కర్మ మీరు కావింపుఁడు! సో
మ రసంబు నిందుఁగనకు నై
బిరబిర సిద్ధముగఁ జేసి పేరును గనుఁడి! ॥

2010

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. పరధనంబు నొసంగి, (తా.పా.)

*క॥ వననీయ మగుచు నుండిన

ధనమును దేజస్సుకౌఱకు పరియింపుడు! న

జ్జన వాన యోగ్య మగు నా

ధనమును బురుషునకు నిండు! తత్పరమతులై ।

2011

సూక్తము—76

ఋషి—ఇరావతీపుత్రుడు జరత్కర్ణుడు

వేదక—గోవులు (రవి చంద్రులు, రజత మేరు గిరులు)

అర్ధాంతరము—1

†(1) ఆ సామ గానాల నమల మేఘాఽఽవళులు

అపురూప శృంగాల నద్రులై రూపొంద

నిందుగఁ దైనను నృత్య మింపుగా నొనరించు

నల్ల నల్లన వీచు పిల్ల తెమ్మెరలతో

ఆ మేఘముల జలము అమృతమై వర్షించు

హర్ష పులకాఽంకురా లఖిల నృప్తికిఁ గలుగ ॥

2012

†(2) సవనాగ్ని ధూమాల సస్మంతగ్ శక్తులను

రంజిల్లి మేమాళి రాణ వర్షము నీయ

బర్హతమ్ములనుండి వ్రవహించు నలిలములు

ఆపాత మధురమై అమృత వల్లులఁ గూడి

సదులు సదములు నిండి నక్షత్ర పుంజాల

రవి శశి గ్రహ రాజి రమ్య తేజాల్ పడి

అద్భుత గుణ మిచ్చు నఖిల రుజులను బాపు

నఖిల చరాఽచరాల ప్రాణాల నిలుపులే ॥

2013

†(3) మనురాజ కృతమైన మహిత సవనమ్ముగాఁ

గాల శక్తులఁ గలిసి గ్రహ ఋక్ష గతు లొలసి

రజత సువర్ణాల రమ్యాది దీధితులు

అంతరిక్షములోనె ఆ వర్ష సలిలాల

నై క్యమై వసుతతికి సవనీతలాదులకుఁ

ప్రాణితతు లన్నిటికిఁ బ్రాణ ప్రదా లౌను ॥

2014

*రచయిత:—కావ్యచీర్ణ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) ఆ సూర్య శక్తులే అఖిల రాక్షస తతుల
 సంహార మొనరించి సౌభాగ్యముల నిలుపు
 యజ్ఞాఽగ్ని దూమాల నా వేద మంత్రాల
 శబ్ద శక్తుల దివ్య శాంతి శుభముల రూపు
 మావంగ యత్నించు పాపాత్ములను సదా
 తున్నాడు దేవుండు సన్మనో గతి మీఱ ॥

2015

†(5) చిద్రూపమై తనరి శ్రీ లొలుకు దివు లెల్ల
 నత్యంత విభవాల నాదిత్య విష్ణు దయఁ
 దిమిరాలఁ బోఁద్రోలి దేవీవ్యమానతల్
 తేజరిలు జగతిలోఁ దివిరి దుశ్శక్తులన్
 విద్యస్త మొనరించి విశ్వ శాంతిని గూర్చి
 సకల సౌభాగ్యాల నంతరించెడి మహా
 సదృజ్ఞ సంభార శాంతి మంత్రాఽఽవశుల
 సత్పలితమ్ములే సకల మనుజుతమా: ॥

2016

† విశ్వ సృష్టిని వెలయు విప్రులాగ్ని గోళాఽ
 ననల గిరి తతులును ననిలాఽన్వితా లగుచు
 అద్భుతముగా వెలుగు నమరు సదనత్తులను
 నభిలమున్ గాపాడు నన్నింటి భక్షింపు
 సగ్న్యనుగ్రహమునన్ ఆగ్ని సదుభయఁ బెట్టు
 యజ్ఞ గుడాఽర్చనల సగ్న్యద్రో సలరించు ॥

2017

†(6) రవి పవి వాక్కులన్ రాణించు గగనమ్ము
 శబ్ద నిశ్శబ్ద తతే శక్తులన్ నదీవాయు
 భవ్య తరంగాలు వ్యాపించి మీఱంగ
 లోక సౌఖ్యాఽఽవశులు ప్రాకటములై వెలయ ॥

2018

† దివ్యత్వ మొనఁగూడు దివ్యాత్మగా వెలిఁగి
 రజత సుమేరు గిరు లజర మై యమర మై
 భవ్యదేవాఽఽవశుల పరమ దేవాఽఽవశుల
 దివ్య వాహ్యాశిః నవ్య వాన మూచు
 అఖిల కామము లొనఁగి అమృత జలముల నొనఁగి
 హాయి సమకూర్చులే! అంతరిక్షములోన ॥

2019

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(7)†క॥ చంద్రాఽమృత సోమమ్మును
సాంద్రముగఁ బరిగ్రహించి జ్వలియించు మహా
చంద్రచ్ఛద రవి తతులె ఆ
తంద్రముగా విశ్వ సృష్టిఁ దనరుఁ గ్రామ గతిన్ ॥

2020

†క॥ రవి లేజము ప్రసరింపఁగఁ
బ్రవిమల శశి కాంతి జాల చంద్రిక లలరున్
ఆవతార సూర్య లేజ
మృవిభక్త ము శీతలమున కని తెలువంగన్ ॥

2021

(8)†క॥ అమృత జలమై సోమము
కమనీయ మ్మా సుమధుర కాంతి ప్రద మై
శమ దమ శక్తుల నొనఁగును
నమితాఽమృత సిద్ధి మంత్ర మమర సుసిద్ధిన్ ॥

2022

†క॥ సూర్యుని బోషించెడి ఆ
ఆర్యేంద్రుని సుసోమ శక్తి నారాధింపన్
నాఽఽర్య¹ కుశక్తులు తొలఁగును
హర్యగ్నుల అమృత శక్తు లలరున్ సుగతిన్ ॥

2023

సూక్తము—76

ఋషి—ఇరావతీపుత్రుఁడు జరత్కర్ణుఁడు
దేవత—గ్రావలు (రవి చంద్రులు, రజత మేరు గిరులు)

అర్ఘాంతరము—2

†(1) ప్రాణ ప్రదాతవై క్రాళు కాంతుల నొనఁగి
భువి దివి లోకాల పూర్ణ జ్ఞానము నిచ్చి
పగలు రాత్రులు గూడఁ బరఁగు మా జన్నాల
హవిరన్నము గ్రహించి ఆదరించెడి యింద్రాః
రోదసిన్ మరుదాశు లేడ మొయిశుల సడిపి
సవనదే జ్ఞానాల సద్వర్షముల నిమ్ము! ॥

2024

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. నాఽఽర్య=అదైవీయ.

†(2) విశ్వ సృష్టిని నిత్య మశ్వరమ్నా సహజ
 రవ్యదయ యజ్ఞాల రంజిల్లు చైతన్య
 చిత్త శక్తులు సర్వ శ్రేయాల విలసిల్లు
 నానంద కందళిత మౌ దీప్త సంపదలు
 ఋత దీపమై సత్య పిత రూపమై నిత్య
 జిత మహా శాత్రవ తతుల సాస్తుత్య మౌ ॥

2025

(3)† జల యజ్ఞముల ఘన ఫల యజ్ఞములు మీఱ
 సశ్వసీ దేవతల నా దేవ వైద్యులన్
 ఆరాధనము చేసి ఆయురారోగ్యాల
 భవ్య భవ భోగాల భాగ్యాల నందఁగా
 జేమాఁడధ్వరమ్ములను ద్రియ మారఁగాఁ జలిపి
 పంచ భూతాఁడవశుల నంచితముగా మించు
 ఆ మనశ్శక్తులను నతిలోకముగఁ బెంచి
 ఆమూల చూడముగ నఖిల భువనాల్ తిరుగు ॥

2026

†(4) దివ్య దేవాఁడవశుల భవ్యాఁరచనలు చేసి
 గగన రతుం డౌచుఁ గ్రాలు గ్రహ ఋక్షముల
 గతి శక్తు లెరుఁగుచున్ ఋతు పవన నిర్పతిని
 జల సంపదల మ్రింగు చల రక్షసులఁ దునిమి
 సిరి సంపదలు మీఱఁ బరఁగ సౌఖ్యాఁడవశులు
 అజ్ఞానములఁ బాపి విజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన
 సుజ్ఞాన పుంజాల సూరులకు సూరులై
 వీరులకు వీరులై ధీరులై వెలుఁగ నగు ॥

2027

†(5) గాఢాంధకారాల మూఢాంధకారాలఁ
 జెండాడి చేదించి చెలఁగు చిద్దీధితుల
 దివమై దివ్యమైన నవ నవ్య నిత్యమై
 సచ్చిదానంద మౌ సత్య మౌ పదముగా
 నెఱిఁగి ఆరాధించి యిందు సోమ మ్మగ్ని
 రవి శక్తులను బ్రభన్ రగిలించి మించు గతి
 సమృత శక్తులఁ బొంది అతిరక్తి ఘృణి నొంది
 అనిలాఁనల సలిల మందు మృద్గగనాల ॥

2028

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) అజ్ఞాన తిమిరాంధతాఽంబుధిని దాఁటంగ
 ధువి దివుల రవి కాఁగ రవులకే రవి కాఁగ
 వెలుఁగు వెలుఁగుల వెలుఁగు విష్ణు పర మౌ వెలుఁగు
 ఆదిత్య తేజమ్మె అమర మౌ సేతు వగు
 నన్యోఽన్య బంధాల నా వరమ పడ గతుల
 సఖిల కామ్యమ్ములకు నదె మార్గదర్శి యగు ॥

2029

†(7) ఆ శశి పూర్ణ మౌ నమృత రస శక్తులన్
 ఆ సూర్య గోళాలె ఆవిష్కృతిని జేయు
 నమృత కిరణాఽఽవళుల నగ్ని కిరణాఽఽవళుల
 నుద్భవిల్లఁగఁ జేయు సుల్లముల్ రంజిల్ల
 వేల్పు ఖర కర కరాలఁ బీల్పు నా అమృతమును
 బీల్చి మరి మరి మండుఁ బెంచు నమృత శక్తి
 నావికర్షణ శక్తు లాకర్షణ ప్రశక్తు
 అమృతములై పరఁగు సంతరిక్షములోన ॥

2030

†(8) రజత గిరి మేరు గిరి రాణిండు సోమాల
 నింద్ర జవ జీవాలె యనుమడించు సు నింగి
 వసు శక్తు లన్నియున్ మినమినలఁ బెంబొందు
 మాటిమాటికి దైవ మహిమలే మహిత మౌ
 దివి ధువుల గోళాల లేజాలు జ్వలిత మౌ
 బ్రతు శక్తు లన్నియున్ విభవ మై చెల్వొందు ॥

2031

సూ క్తమ్—77

ఋషిః—సూమరశ్మిర్భార్గవః

దేవతా—మరుతః

చందః—త్రిష్టుప్; 5-జగతి

(1) అభ్రపుషో న వాచా పుషా వసు హవిష్మన్తో న యజ్ఞా విజాసుషః ।

సుమారుతం న బ్రహ్మణమర్హ సే గణమస్తోష్యేషాం న శోభసే ॥

813

(2) శ్రియే మర్యాసో¹ అంజీగ్² రకృణ్యత సుమారుతం న పూర్వీరతి క్షవః ।

దివస్పృతాస² ఏతా న యేతిర ఆదిత్యానస్తే² అకా న వాప్యదుః ॥

814

1. మర్యాసో² అంజీగ్² రకృణ్య, 2. పుత్రాస² ఏతా న యేతిర² ఆదిత్యానస్తే² అకా. (పా.ప్ర.)

(3) పృ యే దివః పృథివ్యా న బర్హణా త్మనా రిరిచ్ఛే¹ అఘ్రాన్నా నూర్యః .

పాజస్వంతో న పీరాః పశన్యవో రిశాదసో న మర్యా² అభిద్యవః³ ॥

815

(4) యుష్మాకం బుద్ధే⁴ అపాం స యామని విభుర్యతి న మహీ శ్రతర్యతి⁵ .

విశ్వపుర్యజ్ఞో⁶ అర్వాగయం సు వః పృయస్వంతో న సత్రాచ⁷ ఆ గత ॥

816

(5) యూయం ధూర్ష పృయుజో స రశ్మధిర్యోతిష్మంతో న భాసా పృష్టిమః⁸ .

వ్యానాసో స స్వయశసో రిశాదసః పృహసో స పృసీతాసః పృపుషః⁹ ॥

817

(6) పృ యద్వహద్యే మిరురః పరాకాదే యూయం మహః సంవరజస్య వన్యః¹⁰ .

విదానాసో వనవో రాధ్యస్యా¹¹ అరాచ్చిద్ ద్వేషః సనుతర్యయోత ॥

818

(7) య ఉదృచి యజ్ఞే అధ్వరేషా మరుద్యో¹² స మాసుషో దదాశత్¹³ .

రేవత్ స ఏయో దధితే సుచీరం స దేదానామపి గోపీథే¹⁴ అస్తు ॥

819

(8) తే హి యజ్ఞేషు యజ్ఞియాసో¹⁵ ఊహా ఆదిత్యేన నామ్నా శంభవిష్టాః¹⁶ .

తే నో¹⁷ అవస్తు రథతుర్మసిషాం మహశ్చ యామన్నధ్వరే చకానాః¹⁸ ॥

820

1. రిరిచ్ఛే అఘ్రాన్న, 2. మర్యా అభిద్యవః, 3. బుద్ధే అపాం, 4. యజ్ఞో అర్వా, 5. సత్రాచ అ గత,

6. విదానాసో, 7. య ఉదృచి యజ్ఞే అధ్వరే, 8. గోపీథే అస్తు, 9. యాస అఊహా అదిత్యే. (వృ.పృ.)

సూక్తము—77

ఋషి—భార్గవుడైన స్యూమ రశ్మి†

దేవత—మరుత్తులు†

(1)*గీ॥ ఆభ్ర నిస్సత జలంబుల ననుసరించి
యా మరుత్పంక్తికిన్ ధన మందజేయు
హవ్య యుక్తయాగముల వలె నా మరుత్తు
లఖిలమును బుట్టజేయుచు నమరుచుందు॥

2032

*గీ॥ శోభన మరుత్తులను నేను స్తుతులవలనఁ
దొల్లి స్తుతియింపలేదుగా యుల్ల మలనఁ
గాన నూతన మా స్తోత్రకలనవలన
సన్నుతించుచున్నాఁడ సకల శక్తి ॥

2033

(2)*గద్యము॥

స్వశరీర శోభనార్థము మనుష్యరూపు లగు మరుత్తులు మనుష్యు లగుచు సుకృతివిశేషమువలన
నమరు లైరి. శోభించెడు మరుత్తుల గణమును బహు క్షవయితులు పరిభవింపలేవు. వారిని
మేము స్తుతియింపలేదుగాన ద్యుదేవతయొక్క పుత్రులు వెడలుచున్నారు. అదితిపుత్రులు
నాకృమణ శీలురు సగు మరుత్తులు వృద్ధి బొందకుండనున్నారు ॥

2034

(3)*గద్యము॥

స్వశరీరమూలమున నభ్రమునుండి సూర్యుడు వలె మరుత్తులు దివమునుండి పృథ్వినుండి
గొప్పది యగు నాత్మవలన నతిరిక్తు లయిరి. వీరుల వలె స్తుతికాము లగుచున్నారు.
మనుష్యులను బోలి యభిగత దీప్తు లగుచున్నారు ॥

2035

(4)*గీ॥ మీ సుసంగమువల్లను మెచ్చఁదగిన

యంబు గమనంబు రీతి మీ యఖిల పంక్తి

పాటువల్ల మరుత్తులు! భవ్య భూమి

శీర్ణితం బొందకుండఁ దాఁ జెలఁగుచుండు ॥

2036

† వ్యాతవ్రతి 13వ సంపుటము 165వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “స్యూమ రశ్మి”గాను, దేవత “మరుత్తు”
(ఏకవచనము) గాను వ్రాసి, 165b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “స్యూమ రశ్మి”
ఋషిగాను “మరుత్తులు” (బహువచనము) దేవతగాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥ విశ్వ రూప పృథ్వి విమలేష్టి సాధనం
 బైన హవ్యకలన నధిగమించు
 నన్నవంతుల వలె నతిసుఖ దాతలై
 సంఘములుగ¹ మీరు సాగి రండు: ॥

2037

(5)*సీ॥ తేజస్వలైన యాదిత్యాదులం బోలి భా సమంచితలయి పరగుఁ డీరు:
 శ్యేనములం బోలి శ్రీకరోషస్సుల లలిత భావంబుతో వెలుఁగుఁ డీర
 లట్టివానినిఁ బోలి యతిశయ విశదులై స్వాయత్త కీర్తుల సాగుఁ డీరు :
 యానయోక్త సుబద్ధ హయములఁ బోలుచు గంతలై యంతటఁ గదలుఁ డీరు :
 గీ॥ కరము పథికులఁ బోలుచుఁ గడుఁ బ్రసిద్ధ
 యానములఁ గల్గుచున్ బ్రథమాను లైన
 యో మరుత్సంఘములు: మీర లోలి సర్వ
 దేశములఁ దిరుగవలయు² దీక్షఁ బూని ॥

2038

(6)*గీ॥ దూరముననుండి మమ్ములఁ జేరవచ్చు
 నపుడె వరణీయ ధనము మా కందఁజేయు
 మీర లంతర్హితుల శత్రు పీరవరులఁ
 భారఁ దోల్చుడు: దూరము వంత మలర ॥

2039

(7)*చ॥ నననము పూర్ణమై వెలుఁగ సర్వ మరుత్తులకున్ వలెన్ మహా
 త్వవమున నన్య పూటపుల కిన్న మొనంగెడు యజ్ఞ కర్త తా
 భువనమునందు భవ్యతర పుత్రుల సన్నముఁ గాంచు నింక వా
 సప ముఖ రాజితో³ మధు రసంబును ద్రావునుగాకఁ బీఠితోన్ ॥

2040

(8)*ఉ॥ యాగములందుఁ బూజ్యు లగునట్టి మరుత్తులు సంతసంబుతో
 సాగుచు⁴ సీటివల్లను వెసన్ సుఖ మిచ్చు జనాళి నిష్ఠికిన్
 వేగము పోవఁజేసెడు వివేకులు నై వెలుఁగొంచుచుండి మా
 యీ గురు సన్నత స్తుతి మహిన్ వినుచుందురుగాత నెల్లెడన్ ॥

2041

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. రండు: సరసులార:, (తొ.పా.), 2. దిరుగవలెను(డి: దీక్షఁబూని, (తొ.పా.), 3. సురసంబును ద్రావునుగాక
 వాఁడొగిన్ (తొ.పా.), 4. వాఁటివల్లను వెసన్ సుఖ మిచ్చెడు వార లిష్టికిన్. (తొ.పా.)

సూక్తము—77

ఋషి—భార్గవుడైన సూర్యుని కుమారుని

దేవత—మరుత్తులు

ఆర్థాంతరము—1

†(1) శబ్ద శక్తులును నిశ్శబ్ద శక్తులు లేక
 యజ్ఞ యాగాలవశుల హవిరాదులును లేక
 అత్యంత సహజమై ఆ దేవు షహిమమై
 ఆల్ల మరీచి నామానిలముల్ వీవగా
 వసు శక్తు లౌనరంగ వర్ష ధారలు కురియ
 నర సుర గణాదులకు నవ విధ బ్రహ్మలకు
 బంచ భూతాత్మ ప్రపంచ సర్వమునకు
 విశ్వ సృష్టికి శక్తి విమలమై పెంపొందు ॥

2042

†(2) ఆదిభూతము దాని ఆనిల మృద్ది
 ఆ దేవదేవు కృప సమర మరీచిగా
 విష్ణు వాదిత్యుని విమల శక్తిని సృష్టి
 వ్యాపించి సచ్చక్తి ప్రాణి రూప మౌచు
 జలముల సచరాల సంచరించుచు సర్వ
 మావరించుచు బరిత్యజించుచున్ దిరుగు ॥

2043

(3)†క॥ భువి దివ్యాలయలలోనన్
 బవన తరులు సంచరించు బ్రాతన శక్తిన్
 రవి శశి జల గగన వరత
 నవితథ తాదాత్మ్యతమెయి నంది గుణములన్ ॥

2044

(4)†క॥ ఆమలానిల సంగమమున
 విమలము లౌ మొయిళు లెల్ల విశ్వ వ్యాప్తిన్
 అమృతములౌ మమర జలము
 లమితముగా నొసగుచుండు సమరాచితమై ॥

2045

† బుద్ధింద్రియమునన్ పూర్ణ దీధితులతో
 నజ్ఞాన యామాల సంతరింపగజ్జేమ
 జల గతమై తనరు ననమచుచున్నట్లే
 తాహ్యంతరములన్ ద్రాహ్యముగా నిలుచు
 బరమ హంసగ వెలుగు ద్రాణ హంసగ దిరుగు
 విశ్వ జల యజ్ఞాన సర్వ శక్తుల మలచు ॥

2046

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) వెలుగులన్ వెలుగుగా సలిలాల సలిలముగ
 మృత్తులన్ మృత్తుగా మిన్నులన్ మిన్నుగా
 రూప విరూపాల¹ సృష్టి నరూపాల
 దశ దశల విహరించు దశ దశల సుమరుత్తు ॥

2047

†(6) అందరును ద్వేషింప నావహ మై మహా
 మారుతమె పోరుగా హోరుగాఁ జెలరేగు
 నానా విధాలుగా నూను భీభత్సాలు
 సిరి సంపదల బ్రతుకు చెల్లాచెదురు కాఁగ-
 మరు వనంతమ్ములౌ మలయానిలమ్ములన్
 అందరున్ హర్షాలఁ గొండలములన్ మరచి
 మై మరువఁ బ్రాణి తతి మహిత మహోత్సవ
 సంవరణ సంగతిన్ సర్వమ్ము పులకించు ॥

2048

†(7) సద్యజ్ఞ తతులలో నన్ మరుత్తులు మీఱ
 సుత్యుష్ట మౌ నన్ని ఉచ్ఛాత మౌచుండు
 మానవత్వము మీత మహిత దేవత్వమును
 దేవాధిపత్యమును దేవదేవత్వమును
 గోపినాథుఁడు కాఁగి గోపాలకుఁడు కాఁగి
 విష్ణు మరీచిగా విశ్వమ్మునే సమపు ॥

2049

†(8) అర్థనారీచఁ డై ఆదిత్య విష్ణువై
 యజ్ఞమ్ములందు నా యజ్ఞ యజ్ఞాలలో
 మహిత మసీషులకు మహామహమై నిల్చి
 అంధతను దొలఁగించు నద్వైత చరితాల
 నా మరీచియె వెల్గు నతిలోక శక్తులన్
 ఆయురారోగ్యాల నఖిల భద్రముల నొసఁగు ॥

2050

సూక్తము—77

ముషి—భార్గవుఁడైన సూర్యుడు రశ్మి
 దేవత—మరుత్తులు

ఆర్థాంతరము—2

†(1) మేఘజాలమునుండి మించి కురిసెడి వాన
 పుడమివై బ్రతుకులను బొసరు నస్యాఽఽవళులఁ
 బెంబొందఁ జేయు గతి విమల వాక్చక్తులన్
 జనిత మౌ వాయుపుల్ దన సంపదల నొసఁగు

రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “రళా-ప్రహరణ”

1. “రూ-ము”లకు యతి. (చూ. పీఠిక.)

ఘన కుభ సుఖాఽఽవశులఁ గలిగించు నారోగ్య
మా మంత్ర యజ్ఞాల నష్ట వసు సంపదల
నభివృద్ధి చేయ నగు నా బ్రహ్మ శక్తులన్
మరున్ మరీచులన్ మహిత దివ్యత్వ మౌ ॥

2051

†(2) అసమాన మారుత మృల్ల మరీచితో
విశ్వ కళ్యాణములు వెలయింపఁగా నౌను
అఖిల దుర్వాయువుల నంత మొందింప నౌ
తోక భీకర శత్రు మూకాఽఽశులను నెల్ల
నిర్జింపఁగా నౌను నిండు సచ్చక్తి తో
దివ్య ప్రకృతి మాత తేజోమయ మైన
ప్రతిరూపు నాదిత్య పూర్ణ దయ మీఱఁగా
దుష్టాఽఽశి విశ్వానఁ దుడిచిపెట్టుకుఁ బోవు ॥

2052

†(3) భువులవల్లనుగాని దివులవల్లనుగాని
మరుదాశు లెన్నడున్ మహితత్వ మొందవు
రవి కిరణ జాలాల భువి దివుల సలిలాలు
జలదమ్ము లౌ గతిగ నన్మరీచుల శక్తి
జలదముల్ వర్షించు జ్వలియించు ననలముల్
అగ్ని గోళా లెల్ల నద్భుత జ్వాలలన్
గీలులన్ వెలుఁగులన్ గెరలించు మరలించు
విశ్వ వ్యాప్త మౌచు విహరించు స్వేచ్ఛగా ॥

2053

†(4) విశ్వాన విలసిల్లు విమల మౌ మరుదాశి
ఒక తొకటి ఒరుసుకొన నుద్భూత మౌ నగ్ని
పవనాల నవనాల హవిషాలు దివిజాఽఽశి
నలవోకగాఁ జేరు నెలవాఁకగా మీఱుఁ
జవనాల సలిలాలు అల లౌను సుడు లౌను
గలగలా ప్రవహించు జలజలా ప్రవహించు
నారవడుల సురవడుల నురుకు లిడు సుష్పొంగు
దుర్గంధ జాలాల దూరముగఁ బోఁజేసి
మృతసుగంధమ్ములను మూర్కొనఁగ హాయిగా
వహియించు రహి మించు విహరింపఁగాఁ జేయుఁ
జగలు పొగలును లేని వగలు నెగులును లేని
గగనాన గగనమై అగణిత జగ మౌచు
నా మరీచ్యునలమై ఆమేయ మౌ శక్తి
నలరారుచుండులేఁ ఆ విష్ణు పర మౌచు ॥

2054

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) ఆ వైష్ణవాదిత్యు ననమాన తేజాల
 శాంతి వేగమ్ముతోఁ గరువలి వయనించు
 నా నన్మరీచి మహా శక్తులు మీఱ
 సృష్టి దుశ్శక్తులను జెండాడుఁ దున్నాడు
 సకల లోకాలలో నదమలోషస్సులను
 సంచరించును మహా శాంతి సందాతగా ॥

2055

†(6) ద్యో'పృథ్వలను దాటి దూర తీరాలలో
 విహరించు సంవరణ సహితానిలమ్ములే
 అంతరిక్షమునుండి ఆపురూప శక్తితో
 మహితమై పుడమిపై మలయాలపై మలఁగు
 జలద మాలల శక్తి వంచించు దుశ్శక్తిఁ
 దుసుమాడి ప్రకృతిని సునుత రక్తులు మీఱ
 వర్షాల తర్షాల హర్షాల నొసఁగుచున్
 బోషక వదార్థాలఁ బూర్ణ వృద్ధిని జేయు ॥

2056

†(7) యజ్ఞాగ్ని తతులలో నాజ్యాదులన్ బోయ
 నావహ మై యనిల మతిలోక వివహ మై
 వేద మంత్రాక్షరాల్ మూడలించెడి శక్తి
 సంతరిక్షముఁ జేరు నమల శుభముల నొసఁగు
 నష్ట వసు శక్తులకు నఖిల లోకాఽఽవశికి
 నింతింత లనరాని యెస లేని గతులతో
 నర కిన్నరాదులకు సుర సాగుముల కెల్ల
 సంతోష మొనఁగూర్చు సౌభాగ్యముల నొసఁగు ॥

2057

†(8) వైష్ణవాదిత్య సత్ప్రాభవ మ్మృచ్ఛంగఁ
 గాంతి పుంజాలతోఁ గ్రాంతి వింజామరాల్
 వీవంగ విశ్వాన విమలాఽనిలాల్ సదా
 సృష్టి సంస్థితి గతులు వ్యష్టి సమిష్టులను
 శంకరములై నిలుచు శశ్వత్ సుఖ లొసఁగు
 విశ్వ సంసృష్టిలో అశ్వర శక్తులన్
 గతి రతుల మతి దృతుల నతిలోక కృతు లొలయ
 మహితమౌ విభవాల విహితములుగాఁ జేయు ॥

2058

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
 22)

సూక్తమ్—78

ఋషిః—సూర్యమరశ్మిర్భార్గవః

దేవతా—మరుతః

చందః—శ్రీష్టుప్: 2, 5-7-జగతి.

(1) వి॒ష్వా॒సో న మ॒న్మ॒భిః స్వా॒ద్యో దే॒వావ్యో॑ న య॒జ్ఞైః స్వ॒ష్ట॒సః ।

రా॒జానో॑ న చి॒తాః సు॒సం॒దృశః॑ క్షి॒తీనాం॑ న మ॒ర్యా¹ అ॒రేప॑సః ॥

821

(2) అ॒గ్ని॒ర్న యే బ్రా॒జసా॑ రు॒క్మవ॑క్షసో వాతాసో న స యు॒జః స॒ద్య² హే॑తయః ।ప్ర॒జ్ఞాతా॑రో న జ్యేష్ఠాః సు॒తయః॑ సుశ॒ర్మాణో॑ న సో॒మా³ ఋ॒తం య॑తే ॥

822

(3) వాతాసో న యే దు॒నయో॑ జిగత్స॒వో అ॒గ్నీనాం॑ న జిహ్వో వి॒రోకి॑ణః⁴ ।

వర్మ॑ణ్యస్తో న యో॒ధాః శి॒షీవ॑స్తః పిత॒ృణాం॑ న శంసాః సు॒రాత॑యః ॥

823

(4) రథా॑నాం న యే॒రాః సనా॑భయో జిగీ॒వాసో॑ న శూ॒రా⁵ అ॒భిద్య॑వః ।

వరే॑యవో వ మ॒ర్యా పు॒తపు॑షో అ॒భిస్వ॑ర్తారో అ॒ర్కం న సు॒ప్తభః॑ ॥

824

(5) అ॒శ్వాసో॑ న యే జ్యేష్ఠా॑న ఆ॒శవో॑ దిధిష॒వో న ర॒థః సు॒దాస॑వః ।

ఆ॒పో న ని॒మైరు॒దభి॑ర్జిగత్స॒వో విశ్వ॑రూపా అం॒గిర॑సో న సా॒మభిః॑ ॥

825

1. మర్యా అరేపసః, 2. సద్య అహేతయః, 3. సోమా ఋతం, 4. విరోకిణపి, 5. శూరా అభి,

6. స్వర్తారో అర్కం, 7. జ్యేష్ఠాన ఆశవో, 8. రూపా అంగిరసో. (వ్యా.ప్ర.)

(6) గా॒వా॒ణో న సూ॒రయః॑ సి॒న్ధుమా॑తరః॑ ఆదర్శి॒రాసో॑ ఆద్రో॒యో న వి॑శ్వహాః॑ :

శి॒శూలా॑ న క్రి॒శయః॑ సు॒మాత॑రో మహా॒గ్రామో॑ న యామ॑స్సుత త్వి॒షా ॥

826

(7) ఉ॒షసా॑ం న కేత॑వోఽఛ్చర॒శ్శియః॑ శుభ॑ంయవో నాం॒తిభి॑ర్వ్యశ్శితన్ ।

సి॒న్ధవో॑ న య॒యియో॑ భా॒జదృ॑ష్టయః పరా॒వతో న యో॑జనాని మమి॑రే ॥

827

(8) సు॒ఖాగా॑న్నో దే॒వాః కృ॑ణుతా సుర॑త్సాన॒స్మాన్ త్రో॑త॒వాన్ మి॑రుతో వాప్స॒ధానాః॑ ।

అధి॑ స్తోత॒స్య స॒ఖ్యస్య॑ గాత స॒వాద్ధి వో రత్న॑దే॒హాని స॑న్తి ॥

828

సూక్తము — 78

ఋషి—భార్గవుఁడైన సూర్యమ రశ్మి†

దేవత—మరుత్తులు†

(1,2)*సీ॥ బ్రా॒హ్మణు॑లం బోలి ప॒రస్తు॑తి సుందర ధ్యానులై యంతట నరుగువారు
నవనములన్ దేవ సంఘంబుఁ దనిపెడు యజమానులం బోలి యమరువారు
శ్రీల సన్మూర్ధాభిషిక్తులం బోలుచుఁ బూజలం గాంచుచుఁ బోవువారు
మనుజులం బోలి తా మనిశ మపాపులై నిజ గృహంబులయందు నిలుచువార
గీ॥ లగ్ని యెట్టులు శోభింపునట్టి రీతి, దీక్ష తేజస్సుతోఁ గడు దీప్తిఁ గాంచి
హేమ వక్షస్సులం గల్గు భీమ వాత,ములను బోలు మరుత్తులు వెలుగుచుందు ॥

2059

*గీ॥ ఇచ్చ జనియించినంతనె యేగఁగల్గు
జ్ఞానులం బోలి పూజ్యులు సరస సోమ
ములను బోలుచు సుముఖులై వెలుగునట్టి
యో మరుత్తులు! యజ్ఞంబు¹ నొందుఁ డీరు ॥

2060

1. మాతరఽఆదర్శిరాసోఽఆద్రోయో. (హృ.వృ.)

†వ్యాతివృత్తి 13వ సంపుటము 167పుటలోను, 15వ సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలోను, ఋషి “సూర్యమరశ్మి”గాను, దేవత “మరుత్తులు”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. యజ్ఞంబుఁ జేరుఁడిరు. (తొ. పా.)

(3)*గద్యము॥

ఏ మరుత్తులు వాయువుల రీతి శత్రు కంపయితలై గమనశీలులోఁ అగ్నిజ్వాలల వలె విరోచన
శీలముఖులోఁ కవచములు గలుగు యోధుల మాడ్కి శౌర్య కర్మవంతులోఁ జనకుల
వాక్కుల చందాన సుదాసులోఁ యట్టి మరుత్తులు మా యజ్ఞమునకు వత్తురు గాక! ॥

2061

(4)*గద్యము॥

రథచక్రములయొక్క యరలు చాల సున్నను నవి సమాన నాథులు గలవి యగునట్లు
మరుత్తులు ఒక యంతరిక్షమునందుండి పరస్పర బంధుభూతములు, జయశీలు లగు
శూరుల మాడ్కి సభగత దీప్తులు. వరమును నితరుల కొనంగఁగోరుచున్న
మనుష్యుల వలె నుదట సేక్తులు. స్తోత్రమును బఠించు వందుల కైవడి
సుశబ్దము గలవారు మరుత్తులు ॥

2062

(5)*గద్యము॥

ఏ మరుత్తు లశ్వముల వలెఁ బ్రశస్యతములు, శీఘ్రగమనులు, వసుధారకుల వలె రథస్వాములు
సుదాసులు, అప్పుల వలె నిమ్నోదకములతో గమనశీలురు, నానారూపులు సామయుక్తులు నగు
నంగిరస్సుల వలె సర్వదా సామగులు నగుచున్నారు ॥

2063

(6)*గద్యము॥

ఉదక పేరిరకము లగు మేఘముల వలె నదీ నిర్మాతలు, వజ్రాద్యాయుధముల వలె శత్రు
హంతలు, శోభన మాతృక లగు శిశువుల వలె విహర్తలు, మహా జన సంఘము వలె
గమనమందు దీప్తి యుక్తులును నగు మరుత్తులు మా యజ్ఞమునకు వత్తురుగాక! ॥

2064

(7)*గద్యము॥

ఏ మరుత్తులు ఉషోరశ్మిల వలె యజ్ఞము నాశ్రయింతురో! కళ్యాణ రాము లగు వరుల వలె
నాభరణములచే దీపింపఁజడుదురో! నమల వలె గమన శీలలో! దీప్యమానాఽఽయుధులై
దూరాధ్వసేనము లగు బడబలు వలె దూరదేశములకుఁ బోవుదురో! యా మరుత్తులు
మా యజ్ఞమునకు వత్తురుగాక! ॥

2065

(ఈ ఋక్కుచే స్తుతిని జాలించుచున్నాఁడు)

(8)*గద్యము॥

ఓ మరుత్తులారా! స్తుతిచే వర్ధమాను లగు మీరు మమ్ము సుధనలుగాఁ జేయుఁడు! శోభన
రత్నములను గలవారినిగా నొనర్పుఁడు! మరియు మీరు స్తోత్రమునకు సఖిభూత
మగు స్తోత్రమును బొందుఁడు! మా కీయవలసియున్న రత్న దానములు చిర
కాలమునుండి మీ యొద్దఁగలవు ॥

2066

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

సూక్తము—78

ఋషి—భార్గవుఁడైన సూర్యుఁడు రశ్మి
దేవత—మరుత్తులు

అర్థాంతరము—1

(1)†చ॥ హృదయము లేని విప్రుని కుహీనపు స్వాధ్యయనమ్ము రీతి, నా
సుదివిజులన్ విశేష రతిఁ జూరఁగొనన్ గలదైన యజ్ఞ సం
పద గతిఁ, బాలనమ్ము నెడఁబాసి సుదర్శన మైన లేని చి
త్ర దశగ రాజు గాఁగ, జన తండము లేని మహీపతీశుగా
నుదకము లీయ లేని గతి నుండు మరుత్తులు వ్యర్థ మౌనులే: ॥

2067

†(2) అగ్ని పగిది భాసింపక భగ్న వక్షస్థలము భాతిఁ
బ్రజ్జ ప్రితిభలు లేని పరమ శుంఠ జ్యేష్ఠుఁ డట్లు
సుఖము లేని నీతి రీతి సోమాఽమృతమ్ము లేని
ఋత శక్తుల వలెన్ మతి రక్తులు వ్యధా కలిత
మౌ రీతిగ నఖిల సృష్టి నాదుకౌనుచు నాయు వౌసఁగు
సత్తు లేని శక్తి లేని చవట మరుత్తులు వృధా ॥

2068

(3)†క॥ సంచలనపు శక్తులతో
వంచితములు కాక విశ్వ వద మావృతమై
సంచిత మహాఽగ్ని జిహ్వల
సించితమై వాయు వితతి చెలఁగున్ సృష్టిన్ ॥

2069

†(4) వీరత్వమే లేని పెను యోధ తతి గాఁగ
నాత్మ గతి రహిత మౌ నా పితృ దుర్గతిగ
స్తుతి నుతుల్ విసరాని సురవరుని రీతిగా
మహిత శక్తులు లేని మరుదాళి యేలరాః
లోక నింద్య మైన మూఁక కరుచలి యేలః
రాకాంఠము కాని మూఁక గగన మ్మేలః ॥

2070

(5)†ఉ॥ కాల రథమ్ము విశ్వమునఁ గ్రాలుచుఁ గాంతుల సౌర చక్రముల్
లీలగ గిర్మి గిర్మినను రింగుల రింగుల సంచరింపఁగాన్
బాలితమో! అపాలితమో! నాఁగఁ జరించు మరుత్తతుల్ పృభన్
ధీ లలితమ్ములై వివిధ దీప్తుల వారిని సంప్రపూర్ణ మౌ ॥

2071

+ విశ్వ రూపాలైన వివిధాగ్ని పుంజాల
 దిగ్దిగంతాలలో దేదీప్యమానమై
 కాంతి పుంజాలతోఁ గ్రాంతు లీనుచు నదా
 జల సంపదలు మీఱ నలుదెసల వ్యాపించి
 కాల రథము నెక్కి క్రాలెడి సామాల
 శబ్ద శక్తులు తనర సంపరించును మరుత్తు ॥ 2072

(6)†క॥ రవి శశి లోకాల్ జగతిని
 నవితథ గతి రంజిలంగ నపురూప మై
 దివి సింధు మాత రతిగను
 బవన తతుల్ శిశువు లొచుఁ బరఁగున్ బ్రకృతిన్ ॥ 2073

† విశ్వాన మరుదాశి విమలోదకము లిచ్చుఁ
 బిడుగులొ నగ్నులన్ బెను వజ్రముల నొనఁగి
 శత్రు సంహతాల సంహరింపఁగఁ జేయు
 ప్రకృతి మాతను నదా ప్రతికృతిని రక్షించుఁ
 బ్రాణి కోటులు చరింపఁ బ్రాణ పదముల నొనఁగు
 దేదీప్యమాన మౌ దివ్య దీధితు లిచ్చు ॥ 2074

(7)†క॥ ఉషసులఁ గేతనములుగాఁ
 గృషి నద్వర శక్తి మీఱఁ గిర్తి వ్రద మై
 తృషఁ దీర్చెడి మరుదాకులు
 తుషితము లొ విశ్వమందు దూర్వహ గతులన్ ॥ 2075

+ వాయు శక్తులతోడ వర్ష రాజులు రాగ
 నదులు నదములు నదా నానా దిశలఁ బారు
 నాకర మై కాంతు లవలీలగా నిమున
 సంతరిక్షములొ నవనివైఁ బ్రవహించు
 యోజనాలై సత్ప్రయోజకాలై రసరు
 విశ్వ సంక్షేమాల విమల మరుదావళులు ॥ 2076

†(b) అత్యంత సజ్జన్మ మద్భుత గతి మీఱ
 వివిధ రచ్చాఽఽవళుల పెను పుట్టు పెట్టిరి
 సహజ సంపచ్చేణి మహిత మై విలసిల్ల
 సంతరిక్షములొన నఖిల లోకాలలొ
 గ్రహ తతుల నక్షత్ర గ్రావలన్ అమృలన్
 మరుదాశి సర్వమై మహితముగాఁ దిరుగు ॥ 2077

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రభూర్ణ”

సూక్తము—78

ఋషి—భార్గవుఁడైన సూర్యుని రశ్మి
దేవత—మరుత్తులు

అర్థాంతరము—2

†(1) అతిలోక గతి మీఱు మతి శక్తు లొప్పంగ
మన సెల్ల విశ్వ మై మహిత మై వెలయంగ
దివ్య దేవాఽఽవశుల భవ్య యజ్ఞాఽఽవశులఁ
జిత్రాఽఽతిచిత్రమై చెలఁగు శశి శక్తులన్
బృథివీ తతులు నిలిచి పెంపొందు సృష్టిలో
మరుదాశి సచ్చక్తి మహితముగ విహితమై ॥

2078

†(2) అగ్ని తేజాలతో నదృతముగా నలరి
కనరాని కెరటాల విను వీధి విహరించి
సుఖ సంపదలు మహా కుభ కృణ్మయ తర్మాశు
లతి పవిత్రము కాఁగ నా ఋత వ్రత మొప్ప
సోమ శక్తులు సర్వ ధామమై తనరారి
అమృత మూర్తుల నిచ్చు నా మహాన్మరుదాశి ॥

2079

†(3) సత్య పథ గామిగా నిత్య నవమై వెలుఁగు
జగదగ్ని జిహ్వలకుఁ బ్రగతు లొసంగుచున్
జన్మ మూల మైన జనక తత్వా లెల్ల
మాతాపితల రూపాలఁ బ్రకృతి పురుషులు వెలుఁగ
శమ శక్తి వర్తిల్ల శాంతి ధాంతులు నింప
సన్మరుత్తులు విశ్వ సంచార మొనరించు ॥

2080

†(4) ఆ మరున్నాభులను నతివేల శక్తులన్
విశ్వానఁ దేజరిలు సశ్విరాజుల సదా
అర్కు లుదర్కులై అతి శూర ఖర కర
చరణాల కిరణాల తరుణ సంపద లొప్పఁ
గాల రథమ్ముతోఁ గాంతి మరుదశ్వాలు
ఆదాన సంప్రదానాఽఽవశులు తనరార
సంచరించును బ్రహ్మ సంచయము లొప్పంగ
విజయ శీలత్వమ్ము లజితమ్ములై నిలువ ॥

2081

†(5) దిగ్దిగంతమ్ములే దివ్యమా హద్దులై
 తేజరిలు శక్తులను దృష్టి సద్దానాల
 సచ్చక్తు లొప్పార స్వచ్ఛ మై అచ్చమౌ
 సలిలాల మధురాల సంపదలు తనరార
 శ్రేష్ఠమా జ్యేష్ఠమా సిరుల మరుదావళులు
 విశ్వ రూపము నొంది విమలాంగిరము లొను
 రవి చంద్ర గ్రహ రాజి రాజించి మించగా
 రిక్కలకు రెక్కలై పృక్కులై దిక్కులై ॥

2082

†(6) రవి చంద్ర గోళాలు రజత మేరు గిరులున్
 సింధు జనకమ్ములై చెలువొందఁ బెంపొంద
 నా మరుచ్చక్తులే ఆసమాన మూలమై
 ఆవిర్భవము చెంది అద్భుతముగా నిలువ
 జలద మాలలనుండి సలిలములు స్రవియింప
 మైత్రిమై మరుదాశి మహానీయ శక్తులన్
 మాన్య మూర్తి గఁ బ్రకృతి మాతృ మూర్తి గ నిలిచి
 విపుల విశ్వమ్మునన్ వీచుచుండును నదా ॥

2083

†(7) భువి దివుల కన్నీటికిఁ బొలు పగు సుషోదయ
 మృలరారు రీతిగా నా మరుత్తులు సృష్టి
 నంతు పంతును లేని ఆ గగన సీమలొ
 నా దేవతల కైన సందంగ రాని గతి
 నలరార నత్కృప్తులై వహ మౌ కేతన
 మృనఁగఁ దనరారుచున్ ఘన రాజి కదలించి
 కదలించి జల రాశి కదలించి ముదములన్
 అద్వర శక్తులకు నాలంబన మౌను
 గతి శీలమౌ గతుల నుత దీప్తిమంతమై
 సుఖ సంపత్త మౌను శుభకర మౌనులే ॥

2084

†(8) ఆప్త వసు సంపదల నమల మౌ సృష్టిలో
 నప్తరూప రత్నాలై ఆవిర్భవమ్ము లొ
 స్నేహ సౌహార్దాల నిరి సంపదలు మీఱ
 సర్వ విద పాణిలకు నకల మౌ నాహార
 మందించు సంశక్తు లారోగ్య భాగ్యలు
 నలరించు నమర గతు లా మరుచ్చక్తులన్ ॥

2085

రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—79

ఋషిః—సౌచీకోఽగ్ని రైవశ్వానరో వా స ప్తిర్వాజంభరో వా

దేవతా—అగ్నిః

చందః—తిగ్రిష్టున్

(1) అవశ్యమన్య మహతో మహిత్యమమర్త్యస్య మర్త్యాసు విక్షు ।

నానా హనూ విభృతే సం భరేతే¹ అసీన్వతి బప్సతీ భూర్భుతః ॥

829

(2) గుహా శిరో నిహితమృధగక్షి² అసీన్వన్న త్రి జిహ్వాయా వనాని ।

అత్రాణ్యన్మై పడేభిః సం భరన్త్యతానహస్తా నమసాధి విక్షు ॥

830

(3) పృ మాతుః పృతరం గుహ్యమిచ్ఛన్ కుమారో న వీరుధః సర్పదుర్భిః ।

ససం న పక్వమవిదచ్ఛుచన్తం రితిహ్వాంసం రిప³ ఉవస్థే అన్తః ॥

831

(4) తద్వామృతం రోదసీ పృ బృపిమి జాయమానో మాతరా గర్భో⁴ అత్రి ।

నాహం దేవస్య మర్త్యశ్చ కేతాఽగ్నిరంగ విచేతాః స పృచేతాః ॥

832

(5) యో⁵ అస్మా అన్నం తృష్వాదదాత్యాజ్యైర్హుతైర్దహోతి పుష్యతి ।

తస్మై సహస్రమక్షధిర్వి చక్షే ఽగ్నే విశ్వతః పృత్యజ్జన్తీర్వమ్ ॥

833

1. రేతేఽఅసీన్వతి, 2. గక్షిఽఅసీన్వ, 3. రిపఽఉవస్థేఽఅన్తః, 4. గర్భోఽఅత్రి,

5. యోఽఅస్మాఽఅన్నం. (వృ. పృ.)

(6) కిం దేవేషు త్యజ¹ ఏనశ్చకర్తా²గ్నే వృద్ధామి సు త్యామవిద్వాన్ ।

అక్రీకన్ క్రికన్ హరిర త్రవేదన్ వి పర్వశశ్చకర్త గామివాసిః ॥

834

(7) విషాచో² అశ్వాన్ యయుజే వనేజా³ ఋజీతిభీ రశనాభిర్నభితాన్ ।

చక్షదే మితో³ వసుభిః సుజాతః సమాన్యదే పర్వభిర్వావృధానః ॥

835

సూక్తము—79

ఋషి—సౌచికాగ్ని లేక వైశ్వానరాగ్ని లేక సప్తి లేక వాజంభరుడు†
దేవత—అగ్ని†

(1)*గద్యము॥

వృజల హృదయములలో వైశ్వానర హవమున నున్న యీ యగ్నియొక్క మహత్వమును జూచుచున్నాను. ఈ యగ్నియొక్క హనువులు శిష్యముల విభిన్నములుగ భరించుచున్నవి. అటు లొనర్చి యవి “యసంఖాదతులు” భక్షయతులు నై ప్రభూత కాష్టమును¹ భక్షించుచున్నవి ॥

2086

(2)*క॥ అనలుని శిరస్సు మారవ

గణములయం దుండు వీని కమనీయాక్షుల్

ఘన చంద్ర సూర్య రీతుల

సునిహితములుగా వెలుంగుఁ జోద్యం బలరన్ ॥

2087

*చ॥ అనలుడు జిహ్వాతోడ ననయంబు వహించును గాష్ట సంతతిన్
ఘను² డగు వహ్నికై జనులు గ్రాలెడు పాత్రలఁ దాల్చు జేతులం
బనిగొని యెత్తి థక్తి మెయిఁ బావన మూర్తుల మధ్య హవ్యమున్
వినయముతో గ్రహించెదరు విస్తృత షట్పద పద్ధతిన్ ద్వరన్ ॥

2088

1. త్యజ¹ ఏన, 2. విషాచో² అశ్వాన్, 3. వనేజా³ ఋజీతి. (వృ. పృ.)

†వారతవృత్తి 13వ సంపుటము 171పుటలో సీ సూక్తమునకు ఋషి “సౌచిక గుణుడు”గాను 15వ సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “అగ్నియో సప్తియో”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. మహాప్రాణయంతమైన “కాష్ట” శబ్దమును సల్పప్రాణయంత “కాష్ట” శబ్దముగా శ్రీ నేమానివారు అన్నిచోట్లను వ్రాసిరి.

(3)*క॥ అనలుఁడు వృధ్వీ వీరువ్
గణములఁ దద్గోవ్యమూల పర్మము గాంచన్
అనలుఁడు స్తన్మంబునకై
చను నట్టులు పీఠితోడ సాగుచు నుండున్ ॥

2089

*గీ॥ మూలములచేతఁ బృథ్వీని లీలఁ దినుచుఁ
బత్వ మైనట్టి యన్నము పగిది దీప్త
మైన సీరస వృక్షంబు సగ్ని భూమి
యందుఁ జూచుచునుండు మహాదరమున ॥

2090

(4)*గీ॥ అరణి సంజాతుఁ డైనట్టి యగ్ని యరణు
లను గగిసించుచు నుండెడు ననెడు మాట
నే నెరుంగకయుండుట నిశ్చయ మని
రోదసుల్ః చెప్పుచున్నాఁడ సాదరమున ॥

2091

*గీ॥ ఓయి! వైశ్వానరుఁడఁ యగ్ని యున్నతంపు
టరణులం బుట్టు వాఁ డౌట సత్ప్రకృష్ట
వివిధ విజ్ఞానుఁ డౌటను విమల బుద్ధి
నేను నుతియింపఁజాలను వాని నెప్పుడు ॥

2092

(5)*చ॥ అనలున కన్న సంవదను నందఁగఁజేసెడు వాని నింక నా
యనలుని కాష్ట సంతతి ననంతము వెల్లఁగఁజేయు వాని నా
యనలుఁడు చూచుచుండుఁగదఁ యగ్నిరొ! నీదు విశేష శక్తి మా
తనువులయందుఁ బెట్టుచు నితాంతము మమ్ముఁ జరింపఁజేయవే! ॥

2093

(6)*గద్యము॥

“ఓ యగ్ని! నిన్ను శీఘ్రము దేవతలయందు విడిచెనా? క్రోధమును బాపమును జేసితివి” అని
యవిద్వాంసుఁడ నగు నేను భాండమును దహించు నగ్నిని అడుగుచుంటి. మరియు నొక
దేశమందు విహరించుచు మరియుక దేశమున వినోదించుచు(లీలచే దహించుచు)హరిత
వర్ణుఁడవై ఆన్న కాష్ఠాదికమును బ్రతినంధియందు నానావిధము లొనర్చుచున్నావు;
అసి గోవును చేదించునటులు చేదించుచున్నావు! ॥

2094

(7)*గద్యము॥

ఈ యగ్ని విష్వగంచనము లగు సశ్వములను, వ్యావ్రము లగు గొప్ప వృక్షములను గూర్చు
చున్నాడు. వనమం దభివృద్ధి నొందుచు ఋజు గామినులు రశనా స్థాసీయములు నగు
లతలచేఁ బరిగృహీతము లగు స్వకీయాశ్వములను శిఘ్రము గ్రహించి రథమందుఁ
గూర్చెను. మాకు మిత్రభూతుడు, పసువృద్ధుడు నగు నట్టి యగ్ని పసువులను
శకలములుగాఁ జేయుచున్నాడు. కాష్ఠ ఖండములవలన నతఁడు లెస్సగా
వృద్ధిఁ బొందుచున్నాడు ॥

2095

సూక్తము—79

ఋషి—సౌచీతాగ్ని లేక వైశ్వానరాగ్ని లేక నప్తి లేక వాజంభరుడు

దేవత—అగ్ని

ఆర్థాంతరము—1

(1)†క॥ మానవ దేహమ్ములను న
మానుష రాక్షస పిశాచ మాన్య వివిధ దే
వాఽసీక శరీరమ్ములఁ
బ్రాణ పృథ మౌచు నగ్ని పరఁగుచు నుండున్ ॥

2096

†క॥ ఆనలము విశ్వమ్మందున
జనితమ్మయి మరణ గతుల సర్వ వదార్థా
శిని, జరముల నచరాశుల
ననునంభృత మై చరించుఁ బ్రాభవ శక్తిన్ ॥

2097

†(2) అగ్ని శిర మలరారు నాకాశమయమ్మై
సౌర గోళాఽఽవళులు చాంద్ర గోళాఽఽవళులు
ఉష్ణ శీతల కాంతు రౌనరార నక్షులౌఁ
దరు లతా పుంజాల గిరులందు జలమందు
నగ్ని జిహ్వాలు హిమ నలరారుచుండులేఁ
చదలంటి వెలుఁగొందు షట్కృత్తికల నొప్పఁ
బర్వులే సరి లేక సర్వాగ్ని రూపాలు
కరములే చరణములుగఁ జరణాలె కరము లై
బహిరంతరములతోఁ బరఁగు నన్నింటను
సంతరాంతరములను నసమాన గతి నగ్ని ॥

2098

†(3) తల్లి దేహమునుండి తనరారఁగాఁ బుట్టి
స్తనములన్ దడుము చా తల్లి పాలనె త్రాగు
నిసువుగా నా అగ్ని నిండు వ్రక్కతితోన
మెండుగా జనియించి ఆడాండ పిండాండ
బ్రహ్మాండ భాండాల నిండారఁగా నిండి
సర్వ ధారక మౌను సర్వ భక్షక మౌను ॥

2099

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

(4)†సీ॥ తొకికాఁతొకిక ప్రాకట భేదాల నలరారు నా యగ్ని యఖిల గతుల
మరణ స్వభావాల మహిమాన్విత మౌను నమరాగ్ని మూలమై ఆమరు నింగి
మర్త్యాగ్ని యౌచు నమర్త్యాగ్నియు న్నొచు నంగాంగ రహితమై అలరు నగ్ని
చరము నచర మౌచు జాజ్వల్యమానమై చేతనాఁచేతన శిష్ట గతులఁ

ఆ॥వె॥ దల్లి పిల్ల వోలెఁ దనరార జన్మించి, తల్లి గర్భ శుద్ధిఁ దనరఁజేయు
శిశువు రీతి నగ్ని విశద విశ్వమున, నుద్యవించు శుద్ధి నొంద జగతి ॥

2100

(5)†క॥ ఆగ్నిని నాజ్యము పోయఁగ
రుగ్గతలు నశించు వాయు గోదసులందున్
మగ్నత సువర్ణ మనుద్
విగ్న స్వర సంవలితపుఁ దేజము తొదవన్ ॥

2101

†క॥ ఆ విశ్వ విరాట్ పురుషుఁడు
వే వేలుగ నేత్ర తతుల వెల్గెడు రీతిన్
ఈ విశ్వమున నగ్నియు
వే వే తొ చక్షు తతుల విస్తృత మౌలేః ॥

2102

†(6) నర్వ విశ్వములోనఁ బర్వి అంశర్గతుల
దేవ మానవ తతుల దివి భువి తోరాల
నకల మౌ జీవాఁఁజి నర్వ చరాఁచరాల
విజ్ఞానిగా వెలిఁగి అజ్ఞానిగాఁ తెలిఁగి
దివ్య పరంజ్యోతి దేదీప్యమానముగ
దేవత్వమును జూపి దివ్యత్వ మొనఁగూర్చు
చావాఁసలమ్ముగా దందహ్యమానమై
బడఁజాఁసలమ్ముగా జడధితో నిబిడ మౌ
సంచలన శక్తితో సంచరించును గేళిఁ
జలన రాహిత్యమున జడ మౌను నడచూడ ॥

2103

†(7) అష్ట వసువుల నలరి ఐశ్వర్య గతి పెంచుఁ
జక్షువుల వెలుఁగొంది అక్షి దృక్కుల నొనఁగుఁ
గుక్షిలోపల నుండి అక్షయమ్ముగ క్షుత్తు
కలిగించు రగిలించు నరిగించు నాహార
మంతరిక్షము లోనఁ గాంతి పుంజము లుండు
ననిలాబతో నుండు నా నీరముల నుండు
మృత్పదార్థాలలో నుండు నుండు ఋజు శక్తులను
నా విషాదయమ్ములకు నది మూలమై నిలుచు ॥

2104

సూక్తము—79

ఋషి—సౌచికాగ్ని లేక వైశ్వానరాగ్ని లేక సప్తి లేక వాజంభరుడు
దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—2

†(1) అగ్ని శక్తిని మర్త్యుఁ డమర్త్యుఁడై వెల్గొందుఁ
బ్రాణులలో నగ్ని పరమ పవిత్రమై
ఆతిలోక శక్తులన్ అలరారఁగాఁ జేయు
నా ప్రిణి జాలాల నపవిత్ర మౌ నగ్ని
ఆరోగ్యమున్ జంపు నాయువున్ హరియించు
జ్వాలలన్ గీలులన్ జ్వలించు జడములన్
అంతర్గత మౌచు నతిగూఢమై యుండు
రక్షించు భక్షించు రాగిల్లు రాజిల్లు ॥

2105

†(2) ప్రిణి తతులను నప్రిణి తతులనె రాక
అగగనమున నగ్ని యౌదలగఁ దనరారు
అసిత పదార్థాల నక్షిగా నిల మౌను
తరులందు గిరులందుఁ దనరు నలిలాడులన్
సప్తానలములన్ సప్తానల టిహ్వా
లలరారు షడృతువులందునన్ విశ్వాన ॥

2106

†(3) అతిగుహ్య తరమైన ఆ ముష్ట మస్మతుని
వర్షమ శక్తి మీఱంగ నమలత్వ రహితమౌ
సర్పము గతుల మస్సలల మౌ వీర్యమున్
అ అగ్ని శక్తితో నమృతముగాఁ జేసి
అఖిల శాత్రువ రతుల నంతము కావించి
ప్రకృతి పురుషుల శక్తి పరమ పవిత్రతల
స్పృష్టి రీతులలో విశిష్టతల్ కాపాడి
వృష్టి సమిష్టుల నద్వష్ట శక్తుల నిలుపు ॥

2107

†(4) చేతనా సహితమై చేతనా రహితమై
ఋత శక్తు లౌప్యంగ ఋజు రక్తు లుష్పౌంగ
నమ్మత శక్తుల నలరె ఆ రోదసిని మీఱి
అస్మత శక్తులు మీఱ నన్మజు రక్తులు హాఱ
మృత శక్తులకు లోగి గత రక్తులకు సాగి
అమరత్వ మొంద నౌ సమ రూప మంద నౌ ॥

2108

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, చాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) అగ్నిలో నాజ్యాల నద్భుత మంత్రాల
 బ్రహ్మ స్వరూపుడై పరఁగు యజ్ఞాలలో
 ఆ సహస్రాక్షుడై అఖిల విశ్వములోన
 ననిలమూర్తులు మీఱ ననల శక్తుల నెరపి
 భూ కక్ష్యలనె కాదు పొనరు ద్యౌ కక్ష్యలన్
 అసలాల సలిలాల అనిలాల గోళాల
 అఖిల మౌ కక్ష్యలన్ అక్షము లన్నిటిన్
 మార్చంగ నొనులే: మహిత శక్తులు వెలయ ॥

2109

(6)†క॥ రుగ్ధత వార్ధక్యమ్మల్
 భగ్నముగాఁ దనరు నా అలౌకిక శక్తిన్
 నగ్నముగా వెలుఁగొందెడు
 నగ్నియె దైవీయ మౌను నమలిన పచిగా ॥

2110

† అగ్ని శక్తుల నెఱుఁగ నజ్ఞాని యౌ పాఞ్ణి
 అనలమున్ దేవాఽఽశి కర్పణము కావించి
 చేతులన్ ముడుచుకొనుఁ జైతన్య ముడుగుచున్
 అగ్ని మేలెంచు నని అగ్ని కిడెంచు నని
 అగ్ని కీర్తించు నని అగ్ని కీర్తింప దని
 సర్వగామిగ వెలుఁగు సర్వేశ్వరేశ్వరుని
 భరియించు శక్తిగా హరియించు శక్తిగా
 వైష్ణవీయ మ్మగుచు వరలంగఁ జేయ నౌ ॥

2111

†(7) నిర్వృంద్య గతి వెలయ నిండు ద్వంద్వముగా
 అనిలాల సలిలాల నలరారులే: అగ్ని
 ఆకసమ్మునఁ బృథ్వి నమ రొందులే: అగ్ని
 పుట్టు జన్మము లేక పుట్టు కీడులు లేక
 ఆదిత్య విష్ణు వర మౌచు వెలిఁగెడు నగ్ని
 ఆహారమై తనర నా పరంజ్యోతి కృప
 మిత్తుఁడే చక్షువై మిన్నంటు శక్తితో
 విశ్వ వసు శక్తులకు విమల సంతతి గతుల
 ఆ అజయ్యాలైన ఆనంద పర్వాల
 విజయోత్సవాలలో విలసిల్లఁగా నొను ॥

2112

సూక్తమ్—80

ఋషిః—సౌచీకోఽగ్నిః వైశ్వానరో వా సప్తర్వాజంభరోవా

దేవతాః—అగ్నిః

ఛందః—తిర్విష్టుక్

(1) అగ్నిః సప్తీం వాజంభరం దదాత్యగ్నిర్వీరం శ్రుత్యం కర్మనిఃషామ్ ।

అగ్ని రోదసీ వి చరత్ సమంజన్నగ్నిర్నారీం వీరకుక్షిం పురంధిమ్ ॥

836

(2) అగ్నేరష్టసః సమిదస్తు భద్రాఽగ్నిర్మహి రోదసీ ఆ వివేశ ।

అగ్ని రేకం చోదయత్ సమత్స్వగ్నిర్వృత్రాణి దయతే పురూణి ॥

837

(3) అగ్నిర్హత్యం జరతః కర్ణమావాగ్నిరహ్యో నిరదహజ్జరూథమ్ ।

అగ్నిరతిర్ఘ్నం ఘర్మ ఉరుష్యదన్తరగ్నిర్నృమేధం ప్రజయాస్యజత్ సమ్ ॥

838

(4) అగ్నిర్దాద్ ద్రవిణం వీరపేశాః అగ్నిర్పషిం యః సహస్యా సనోతి ।

అగ్నిర్దివి హవ్యమా తతానాగ్నేర్దామాని విభృతా పురుత్రా ॥

839

(5) అగ్నిమ్మత్తైర్పషయో వి హ్వయన్తే అగ్నిం సరోయామని బాధితాసః ।

అగ్నిం వయో అన్తరిక్షే పతన్తో అగ్నిః సహస్యా పరి యాతి గోనామ్ ॥

840

1. రోదసీఽఆ వివేశ, 2. ఘర్మఽఉరుష్య, 3. పేశాఽఅగ్ని, 4. వయోఽఅన్తరిక్షే. (వ్యా. పృ.)

(6) అగ్నిం విశ' విజితే మాసుషీర్యా అగ్నిం మసుషో సహుషో వి జాతాః ।

అగ్నిర్నాన్తర్వీం పథ్యామృతస్యాఽగ్నేర్గర్భాతిర్హృత' ఆ నిషతా ॥

841

(7) అగ్నయే బ్రహ్మ' ఋభవ'స్తతక్షురగ్నిం మహామహోచామా సువృక్తిమ్ ।

అగ్నే ప్రావ' జరితారం యవిష్టా' ఽగ్నే మహి ద్రవిణమా' మజన్వ ॥

842

సూ క్త ము—80

ఋషి—సౌచీకాగ్ని లేక వైశ్వానరాగ్ని లేక న ప్తి లేక వాజంభరుడు†

దేవత—అగ్ని

(1,2)*సీ॥ రణరం గమున శత్రుగణముల విజయించు నప్తిని నొనఁగెడు జ్వలనుఁ డగ్ని
యాగమందు ననన్య చిత్తము గల్గెడు పుత్రుని కలిఁగించు పూతుఁ డగ్ని
రోదసీ ద్వయమును మోచాంచుటండయి చరియింపఁకుండును సురుచిరాగ్ని
వీర కుక్షిని మరి విమల పురంధిని యోషిత్తుగ నొనర్చి యుండు నగ్ని

గీ॥ కర్మఁ గలిఁగిన యగ్నికి ఘన సమిత్తు, భద్ర మగుఁగాక నా యగ్ని భవ్య మైన
సున్వలేజస్సుతో రోదసులను బీర్తిఁ, దాఁ బ్రవేశించియుండె నంతసముఁ బూని ॥

2113

*గీ॥ భక్తుఁ డనహయుఁడైనను బ్రదనమందు
నగ్ని విజయిగఁ జేయును సతని మిగుల
బహుళ సంఖ్య మెలంగెడు వైరి గణముఁ
జంపుచుండెడు వాఁ డగ్ని శక్తి కౌలఁది ॥

2114

(3,4)*సీ॥ అగ్ని జరత్కర్ణుఁ డను వాని రక్షించె, నగ్ని జరూధుని నడచి వెట్టె
నగ్ని కాపాడె నా నత్రి మహర్షిని నగ్ని నృమేధనుఁ డనెడు వాని
బ్రజతోడఁ గూర్చెను బ్రభలఁ గూడెడు నగ్ని ద్రవిణంబు నమకూర్చె నవనమందు
బహు గోవులం గిల్లఁ బరమర్షి పుత్రుని నగ్నిఁ దాఁ బంపించె నతివ్రసిద్ధుఁ

గీ॥ డైన యగ్ని దివంబున హవ్యము గడు, విస్తరింపంగఁ జేసెను విస్తృతాగ్ని
భగవత్ తెల్ల బహుక్షితితలములందు, వెలుగుచుండెను నే వేశ వివిధ గతుల ॥

2115

1. విశ' విజితే, 2. మృత' ఆ నిషతా, 3. బ్రహ్మ' ఋభవ'స్త. (వా. ప.)

†ప్రాతప్రతి 13వ సంపుటము 175పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “సౌచీకవైశ్వానరాగ్ని” గాను, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో “అగ్ని”గాను శ్రీ నేమానివాదు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(5)*క॥ అనలుని శస్త్రంబులచే
తను బిలుచుచు నున్నవారు తజ్జ్ఞులు మరి యీ
యసలుని రణ బాధితులై
కనుగొనుచున్నారు జనులు గలుగ జయంబున్ ॥

2116

*గీ॥ అగ్ని నంతరిక్షమందుఁ బక్షులు వడుఁ
జూచుచుండు మరియు సుందరాగ్ని
గో సహస్రములను గూడంగ సంస్కృతి
వెడలుచుండుఁగాదె! వేడ్క మీఱ ॥

2117

(6)*గీ॥ సహష జాతు లైన నరులు మహానలు
వినుతిఁ జేయుచుందుర్ వివిధ భక్తి
మనుజు జాతు లైన జనులును గడు యుక్తి
సన్నుతింపుచుందుర్ సరస నుతుల ॥

2118

*గీ॥ యజ్ఞ పథమునకున్ బధ్య మైన యట్టి
వాక్కు వినుచుండుఁగాదె! యీ వహ్ని మిగుల
నగ్ని సన్మార్గ మతిమరురాజుజ్యమందు
నంతటఁ బ్రసిద్ధ మౌచుఁ దా సమరుచుండ ॥

2119

(7)*గీ॥ అగ్నికై స్తోత్ర జాలంబు నాచరింతు
రథిక మేధావు లై నట్టి యార్యవరులు
ఘనతముం దైన యగ్నిని మనసు దీర
మేము వర్ణించెదము కడు సేమ మలర ॥

2120

*గీ॥ యువతముండ! యగ్ని! యున్నత స్తోతకు
నవన మొనఁగి నీవు నవనమందు
నిరుపమాన మైన నిఖిల ధనంబును
నీ వొసంగు: మాకు నిశ్చయముగ ॥

2121

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

సూక్తము—80

ఋషి—సౌమితాగ్ని లేక వైశ్వానరాగ్ని లేక సపి లేక వాజంభరుడు
దేవత—ఆగ్ని

అర్థాంతరము—1

(1)†శ్రీలలితవృత్తము॥

శక్తి శక్తి తో మహా శుద్ధ కర్మ నిష్ఠతో
వితతాగ్నివంతుడై వీర్యనంతుడై వ్రభన్
నుత సప్త రోచిసుల్ నూత్న తేజ మీయగా
నతులాంతరిక్ష మాహాత్మ్య మొప్పగా రతిన్
సతతమ్ము సంచరించంగ నౌ విశాల మౌ
ఋత శక్తి సంచయ మ్మేపుగా నెఱుంగ నౌ
ప్రతి లేని ఆ పురా పౌండ్రపాలఁ బుణ్యముల్
సతి శక్తులన్ మహోల్లాస పీఠులన్ గనున్ ॥

2122

(2) సృష్టితోపల సగ్ని సృష్ట చిత్త మౌచు

సలరారుచుండులే! అంతయుఁ దా నౌచు
అన్నియు సగుల్లై అన్నియున్ సమిదలై
అపురూప శక్తులన్ వివరీత రూపాల
పూర్ణాగుల్లై రగులు బూడిదలై మిగులు
కోదసీ కుహరాన రూక్ష రూపము లేని
అమల దీపమ్ముగా సమర దీపమ్ముగా
నా వరంజ్యోతిగా నలరు నజాతమై ॥

2123

(3) వర్దిల్ల యుప శక్తి వార్ధక్యమును బాపు

దూర శ్రవణ శక్తి దూర దృష్టుల నిచ్చు
అహఃపుత్రుల ఛాత నఖిల తేజము నొసగు
నత్యుష్ణ దీప్తులన్ అస్వేదత నొసగు
అంతర్గత శక్తి నా ఆగ్ని మహితమై
ప్రజల సృష్టించులే! బజబజలు కాకుండ ॥

2124

(4) అత్యంత తేజాల సగ్ని ప్రవహించులే!

అ సేరముల వగిది సరి పీఠ శక్తులన్
అగ్ని బుగ్గిగఁ జేయ సతినహసము కాగ
నా హవిస్సంపదల సమృతముగా దివుల
సౌభాగ్య భాగ్యాల సంతరించును నదా
ఆగ్ని సంస్థానాలు అఖిల విశ్వము నిండ ॥

2125

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

*“శక్యం” పుండము. (14)

†(5) అగ్ని శక్తుల ఋషులు అంతటన్ దిరుగుదురు
 అగ్ని తేజము లభిలాందమ్ములన్ బాపు
 రెక్కలన్ వివృచున్ చెక్కరల్ గొట్టుచున్
 గగనాన విహరించు గరుడాది పక్షులుగ
 నే రెక్కలున్ లేక యెన లేని శక్తులన్
 అంతరిక్షములోన నరుగు సుదూరాలు
 అతిసాహసృత లెక్క లందని గోళాల
 నధిరోహణము చేయు సంతపంతుల నరయు ॥

2126

†(6) ఆ మహా తేజాల నఖిల సంతోషాల
 నలరారు మనుజాళు లర్చించు రగ్నులన్
 నిస్తేజ నిర్వీర్య నిస్సంతుష్టు లౌ
 నసమర్థ నరులును నాశింతు రగ్నులన్
 గాందర్వ పథములన్ బంచ మౌ మంత్రాగ్ని
 అమృతాగ్నిగా నిలుచు నా ఘృత శక్తిగా
 నఖిల లోకాల్ తిరుగు నతిమేధ నౌనగులే
 అక్షర శక్తులన్ అది జాతులై వెలుగు ॥

2127

†(7) అగ్ని బ్రహ్మ మౌచు నలరారుచుండులే
 అగ్ని ఋషువులు కాగ నఖిలమ్మునను వెల్లు
 దక్ష శక్తులు మీఱఁ దనరారులే అగ్ని
 వర్ణింపరాని గతిఁ బ్రగతి శక్తులు వెలయ
 నత్యంత గతి శక్తి నతి సర్వణపు రక్తి
 సృష్టి యజ్ఞములోనఁ జెలఁగుఁ బ్రాకృత మౌచు ॥

2128

సూక్తము—80

ఋషి—సౌచికాగ్ని లేక వైశ్వానరాగ్ని లేక సప్తి లేక వాజంభరుఁడు
 దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—2

†(1) దేదీప్యమానమౌ తేజమున్ ధరియించి
 సప్తరీతుల వెల్లు సప్త్యగ్ని తృప్తిమై
 శ్రుతి కర్మ నిష్ఠతన్ మతి ధర్మ పూర్ణ మౌ
 వీర్య శక్తిని బ్రజల విపుల రోదసిలోన
 విమలమై వెల్గొందు వీర కుక్షిం గల్గు
 శక్తి జలముల నౌనగు సల్ పదార్థము తనర ॥

2129

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) విశ్వ వదార్థాలు విమల సమిధలు కాఁగ
 దివి భువుల నన్నిటన్ దేజరిలు నా యగ్ని
 రోదసిన్ విలసిల్లి రూఢ దీప్తుల నొసఁగు
 సనలమ్మె ఒక్కటై అనూన గతులతో
 నై కైక రూపాల లోకాల విలసిల్లు
 బహుశ ప్రయోజనాల్ బహుముఖమ్ముగ నిచ్చు ॥

2130

†(3) అగ్ని సృష్టిని సదా అపురూప గతి నిల్పుఁ
 గర్మ సాక్షిగ నిల్చు ధర్మ సాక్షిగ వెల్లు
 సలిల మాకర్షించి జలద మాలల నిలిపి
 నీరాల ధారలను నిండుగాఁ గురియించు
 అంతరిక్షములోన నలరారు శబ్ద గుణ
 తత్త్వమ్ము నిల్చుచున్ దంత్రమై సృష్టిలో
 రస శక్తి వర్తిల్లి రాణింప నర మేధ
 నర సుర జనాఽఽవశుల వరలంగఁజేయులే! ॥

2131

†(4) అగ్ని ప్రజ్వాలలను సతిచిస్తృతము చేయు
 నబ్ధ¹ రూపాఽఽవళిగ శబ్ద శక్తుల నెఱుఁగు
 మంత్ర చక్రిష్టల శక్తి మహిమాఽన్వితము చేయుఁ
 గాంతి సంతానాలు రాఁతులై విశ్వాన
 గోశాది జాలాల వేలాదిగా సురల
 సర్వ సృష్టిని మహా శశ్వత్ శుభా లొనఁగు ॥

2132

†(5) అతి సహస్ర మైన అగ్ని కిరణాలతో
 శత్రు సంచయ మహా సంహార శక్తు లొ
 రవి శక్తులన్ మించు కవి శక్తు లలరార
 దివ్య శక్తుల మీఱఁ దేజరిలఁగా నొను
 అంతరిక్షములోన నతి మహోష్ణాలతో
 ఆధారభూతమై అన్నింట నలరారు ॥

2133

†(6) అత్యంత దీప్తులను సగ్ని పయనించులే!
 నురుములను మెరుపులను నొనర మొయిశుల నలరుఁ
 బ్రాణి కౌటిని నిల్చి ప్రాణ ప్రద మౌను
 విశ్వ సృష్టిని యజ్ఞ వితతులన్ దనరారు
 గంధర్వ శక్తులన్ బంధాఽమృత మౌచు
 లోక ధారక మౌచుఁ బ్రాకటముగా వెలుఁగు
 మహితమై పుట్టులే! అహితమై గిట్టులే!
 పుట్టు గిట్టులు లేని పూర్ణ శక్తిగఁ దనరు ॥

2134

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. అప+దము=అబ్దము=మేఘము.

(7)†క॥ అగ్నిసే బ్రహ్మయు ఋభువులు
మగ్నత నర్చింతుర్ దివ్య మంతాగ్నులతో
ఋగ్నుతులన్ నతుల నను
ద్విగ్న మతిని నిశ్చలాత్మ దీవులు తనరన్ ॥

2135

సూక్తమ్—81

ఋషిః—విశ్వకర్మా భౌవనః

దేవతా—విశ్వకర్మా

చందః—శ్రిష్టుష్; 2-విరాడ్రూపా

(1) య॑ ఇ॒మా వి॒శ్వా భువ॑నానాం జాహ్నుదృషిర్హతా న్యసీ॑దత్ పితా నః ।

స॒ ఆశి॑షా వ॒సవి॑మిష్యమా॒నః వ॒సత॑మచ్ఛదవరాగ్ం॑ ఆ వి॒వేశః ॥

843

(2) కిం స్వి॑దాసేదధి॒షాన॑మాః పృ॒థం కత॑మత్ స్వేత్ కథా॑సీత్ ।

యతో భూమి॑ం జనయన్ వి॒శ్వకర్మా వి॒ద్యామోర్హా॑స్మహినా వి॒శ్వచ॑జాః ॥

844

(3) వి॒శ్వత॑శ్చక్షురుత వి॒శ్వతోము॑హా వి॒శ్వతోభా॑హురుత వి॒శ్వత॑స్సాత్ ।

సం జాహ్ను॑భ్యాం కమతే సం పత॑త్యైర్వావాభూమి జనయన్ దేవ ఏకః ॥

845

(4) కిం స్వి॑ద్యనం క॒తి స॒ వృక్ష॑ ఆస॒ యతో॑ ద్యావావృథివీ నేష్టతక్షః

మగే॑షితో మనసా పృచ్ఛతేదు తద్ యద॒ధ్యతి॑ష్ఠద్భువనాని ధారయన్ ॥

846

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాద్విక్ష, డాక్టర్ వల్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. య॒ఇ॒మా, 2. స॒ఆశి॑షా, 3. వ॒సరాగ్ం॑ఆ వి॒వేశః, 4. క॒తి స॒ వృక్ష॑ఆస॒ (వ్యా. ప్ర.)

(5) యా తే ధామాని పరమాణి యావమా యా మవ్యమా విశ్వకర్మన్నతేమా ।

శిజా నభిభ్యో హవిషి స్వధావః స్వయం యజస్వ తన్వం వృధానః ॥

847

(6) విశ్వకర్మన్ హవిషా వావృధానః స్వయం యజస్వ వృథివీముత ద్యామ్ ।

ముహ్యన్తన్యే అభితో జనాన ఇహస్మాకం మమహా సూరిరస్తు ॥

848

(7) వాచస్పతిం విశ్వకర్మాణమూతయే మనోజువం వాజే అధ్యా హువేమ ।

స నో విశ్వాని హవనాని జోషద్ విశ్వశమ్భూరవసే సాధుకర్మా ॥

849

సూక్తము—81

ఋషి—భువన పుత్రుడు విశ్వకర్మ†

దేవత—విశ్వకర్మ

(1)*గద్యము॥

విశ్వకర్మ యను ఋషి హోమ నిష్పాదకుం డగుచు, సర్వ భువనంబులను హోమముఁ జేయుచు సగ్నిలోఁ బ్రవేశించెను. పిత యగు నా ఋషి ఆశఃప్రతిపాదక మగు సూక్త వాక్యాదికమున స్వర్గాలఁబ్రాప్తియును గోరుచు భువనాలఁబ్రాప్తయితయై విప్రకృష్టము లగు భూతములను బ్రవేశించెను ॥

2136

- ఈ ఋక్కున కాధ్యాత్మికార్థము -

*గద్యము॥

పరమేశ్వరుడు ఈ వృథివ్యాది సప్తలోకములను దినయం దాహుతి ప్రక్షేపము వలె సంహరించుచు సతీంద్రియ ప్రప్తయు, సర్వజ్ఞుడు సగు సంహారరూప హోమకర్త మాకుఁ బితయయి స్వయముగ నిలచెను. అట్టి పరమేశ్వరుడు దనోపలక్షిత మగు జగద్రోగము నాకాంక్షించుచుఁ బారమార్థికరూపమును నావరించుచు స్వస్పృష్టము లగు ప్రాణి హృదయ ప్రదేశములను జీవరూపమునఁ బ్రవేశించెను ॥

2137

1. తన్యేఅభితో జనానఇహ, 2. వాజేఅధ్యా. (పా. ప.)

†ప్రాతప్రతి 13వ సంపుటము 179 పుటలో ఋషి “భువనపుత్రుడు విశ్వకర్మ” గాను, 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో ఋషి “విశ్వకర్మ” గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(2)*గద్యము॥

(లోకమంగళం ఘటమును జేయు కులాలుఁడు గృహధికమందు నివసించి మృదేరూపక మగు నారంభక ద్రవ్యముతోఁ జక్కది రూపోపకరణముల ఘటమును నిష్పాదించును. అట్లు) పరమేశ్వరునకు జగదాశ్రయ ద్యావా పృథ్వీల యుత్పాదనవేశయందు, వేనివల్ల నతఁడు భూమినిఁ బుట్టించుచుండునో! దివమును సృజించుచుండునో! యా యధిష్ఠానమేది? యా యారంభణ మేది? (ఏవియుఁ గా వసుట) ॥

2138

(3)*గద్యము॥

సర్వతోవ్యాప్త చక్షుషఁడు, విశ్వతోముఖుఁడు, విశ్వతోబాహువు, విశ్వతఃపాత్తు నగు పరమేశ్వరుఁడు బాహుపులవల్ల దివమును బ్రేరేపించుచున్నాఁడు. గమన శీలము లగుపాదములచేఁ బృథ్విని బ్రేరేపించుచు ద్యావాభూములను బుట్టించుచు ద్యోత మానుండైన పరమేశ్వరుఁడనహాయఁడై యుండెను ॥

2139

(4)*గద్యము ॥

(లోకమునందుఁ బౌర్ణిక పౌర్ణిసాదమును నిర్మింపఁ దలఁచుచు నొక మహావనమం దొక మహావృక్షమును గొట్టి చెక్కి న్నంభాధికమును సంపాదించును. అటులనే పరమేశ్వర ప్రేరితులయి జగత్సృష్టి లగు యతులు ఏ వనమునుండి యే వృక్షమును గ్రహించి ద్యావా భూములను నిర్మించిరో! యట్టి వన మెద్ది? ఆ వృక్ష మెదియై యుండును? ఓ మనీషులారా! ఆ యుభయమును జిజ్ఞాసా మనస్సుతో నడుగుఁడు! మరియు సీశ్వరుఁడు భువనములను ధరించుచు నే స్థానమందుండెనో! యా స్థాన మెద్దియో! తెలిసికొనుఁడు! (బ్రహ్మ ఆ వన మనియు, బ్రహ్మయే ఆ వృక్ష మనియు గుర్తెరుంగునది) ॥

2140

(5)*గద్యము ॥

ఓ విశ్వకర్మా! ఏవి నీ కుత్తమ శరీరములో! ఎవ్వె యథమ శరీరములో! యా సర్వశరీరములను సఖుల మగు మా కిమ్ము! హవిర్లక్షణాన్నవంతుఁడా! స్వయముగనే నీవు సృక్తియ మగు హుర్వౌక్త శరీరమును హవిస్సున వృద్ధిఁబరచుచున్నవాఁడవై యుండుము! ॥

2141

(6)*గద్యము ॥

విశ్వవిషయకర్మ యను పరమేశ్వరుఁడా! నే నొనంగు హవ్యమున వర్ణమానుం దగు విశ్వకర్మ సర్వ భూతములను హోమముఁ జేసెను. స్వయముగఁ బృథ్విని మరియు దివిని బ్రవృద్ధుఁడవై పూజింపుము! నాతన్న నన్యజనులు యాగ విరోధు లగు వారంతట ముగ్గు లగుదురుగాక! ఈ యజ్ఞయందు మా విషయమై మమవంతుఁడు-మదీయ హవ్యమున ధనవంతుఁడు- స్వర్గాది ఫలప్రేరకుఁడు నగుఁగాక! ॥

2142

(7)*గీ॥ వాక్కునకు సామి యగుచుఁ దా పరతి విశ్వ

కర్తయుం జీత వేగుఁడై క్కాలు నట్టి
దేవునకుఁ దృప్తిఁ జేయ నీ దినమునందుఁ
బలిచెడము మేము వానిని లలిత సుతుల ॥

2143

రచయిత:—రావ్యత్తిర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. సేవించుకాగ. (చా.ప.పా.)

*గీ॥ సాధు కర్మ యగుచు సకల సుఖోత్పాద
కుండు నగుచు దేవుఁ డుండి మాకు
నవన మొనఁగఁ దాను హవ్యము సేవించుఁ¹
గాక నని వచింతు గౌరవమున ॥

2144

సూక్తము—81

ఋషి—భువనపుత్రుఁడు విశ్వకర్మ
దేవత—విశ్వకర్మ

అర్థాంతరము—1

†(1) సృష్టి యజ్ఞము చేయు ఋషి పుంగవుఁడు భాతి
అభిల సృష్టిని జేయు నా దేవదేవుండు
ఆ దిక్కు లలరంగ నాద్యంతములు తనరఁ
దాతగా నేతగాఁ దగు పంచ భూతాల
గతి శీలమై యొప్ప గగనాన నిగమాల
సంకల్పమాత్రాన సర్వము సృష్టించి
నవ దీప్తి జాలాల భువనాల భవనాల
నిర్మించి చరియించు సిందఁగాఁ దన గుండె ॥

2145

†(2) ఏ రీతిగా సృష్టి యింత వింతగ జరిగె
నెది మొట్టమొదలోఁ యెది తుట్టతుదలోఁ
యా పంచ భూతాల నేది ముం దుద్భూత
మౌనోఁ యీ సృష్టికి నభిలమునకుఁ గర్త
యౌ విశ్వకర్మయే ఆశ్వరము కానట్టి
విశ్వ చక్రువు లై న విమలేందు సూర్యులన్
దివి భువుల సృష్టించె దివ్యముగా నడపఁ
దన మహిమ మహితమై తనరార సంపదలు ॥

2146

†(3) విశ్వమే చక్రువై విశ్వమొ ముఖ మౌచు
విశ్వమే బాహువులు విశ్వమే పాదాలు
నై వెల్గు దేవుండె అలరారు నొక్కఁడై
కరములున్ జరణముల్ కామ్య కర్మలఁ జేయ
నణు పరమాణువు లద్భుతమై వెలయ
భువి దివుల సన్నిటిన్ బుట్టించి త్రిప్పలే ॥

2147

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ పహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) ఆ వంచ భూతాశు లవినాభావ మౌ

సంబంధ బంధానుబంధాల వెలయ
నేది ఆకాశమృదు: యేది సలిలమృదు:
యేది వాయువృ: అగ్ని యేద్దియృ: జగతిఁ
దుది మొదల్ తెలుపకయె యెదలోని సంకల్ప
మానందమై లీల నది కర్మ మాయగా
ద్యౌ పృథ్వి జాలాలు ద్యౌతు లొప్ప సృష్టు
లా అనాహత శక్తి సద్ధివసించుచు సర్వ
సృష్టినే నడుపుచున్ వ్యష్టి సమిష్టులుగఁ
బ్రకృతులన్ మ:వనాలఁ బద గతులఁ ద్రిప్పలే: ॥

2148

†(5) విశ్వ సంసృష్టి నెల్ల విరచించెడి విశ్వకర్మ:

ఉత్తమ మధ్యమ బేదా లొసరు నధమ మౌ గతులున్
అన్నింటిని సమముగానె అత్యద్భుత శిక్ష లమర
స్నేహ ధర్మ మొప్పారఁగఁ జిన్విలాసాలు వరల
విశ్వ సృష్టి యజ్ఞమున విధిగాఁ బ్రతిపదార్థము
సమిద కాఁగఁ బ్రాణి కోటి సంచరించు హవిషాశుల ॥

2149

†(6) దివి భువి లోకా లన్నిటిఁ దివిరి సృష్టి యజ్ఞమందు

విశ్వకర్మ: హవిస్సుగా విమల యశస్సుతో నుంతువు:
సకల ప్రాణి కోటు లెల్ల సదనత్తుల జ్ఞాన రూప
మెరుఁగు నట్లు సూరి శక్తి కిరణా తెలివిడి నిమ్మా: ॥

2150

(7)†కళాశ్రీవృత్తము ॥*

వాక్పతివౌ విశ్వకర్మ: ప్రకృతి సృష్టి సర్వస్వము
దిక్పతివౌ నిన్నుఁ జేరి దృఢత లీన మౌచుండును
దృక్పటు శక్తుల్ మహాగ్ని హృదయ శక్తి వేగాలను
ప్రాకృతరమాత్ముండ వాదు: పరలు సాధుకర్మాధిప: ॥

2151

సూక్తము—81

ముషి—భువనపుత్రిఁడు విశ్వకర్మ

దేవత—విశ్వకర్మ

అర్ధాంతరము—2

†(1) విశ్వ గోళ సంచయాలు పెద్ద పిన్న శకలాదులు

నక్షత్రాల్ గ్రహ రాజియు నానావిధ దూమకేతు
జాల మెల్లఁ బరిభ్రమించు శక్తిని దగు విశ్వకర్మ
రూప మైన భ్రమణశక్తి: ఆపరాని నీ చలనపు

రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహర్ష”

*“అత్యష్టి”చ్ఛందము. (17)

శక్తి పితయే సృష్టి లోక జాలాలను నిలిపె జగతి
 నిచ్చామాతగ్ముగానె యీ దిగ్విక్రాంతరాశ
 మంతటి నావిష్కృతిని జేసి అలరఁ బరివ్యాప్తమ్ముగ
 విరాజితము చేయుచుంటి! విపుల పేశ్వ శక్తి మీఱు ॥

2152

†(2) ఈ జగదాశ్రయ మెయ్యది? యేది మూల మౌను జూడ
 నుపాదాన కారణ మ్ముందు నెచట? నీ జగతి యే
 యే గతి సంజనన మ్మో సీ జగత్సృష్ట దృష్ట
 ఆయిన ఆ పరమేశుం డవనీతల ద్యు లోకాల
 నన్నింటిని సృష్టించుచు వ్యాపకతా శక్తి మీఱు
 నాచ్చాదిత మౌనట్లుగ సఖిల సృష్టి నలరఁజేయు
 నన్నిటికిని నాశ్రయఁడై ఆధారము కాఁగ నిలిచి
 ఉపాదానమై ప్రకృతియే ఒనరు జగదూప మౌచు ॥

2153

†(3) విశ్వమ్ము నరయుచున్ విశ్వతో ముఖుఁ డౌచు
 విపుల బాహువు లలర విశ్వమ్ము బంధించు
 విశ్వపాచ్ఛక్తులన్ విశ్వ చలనము మీఱు
 సర్వాస వ్యాపించి సరేశ్వరుం డౌచు
 నణు పరమాణువు లాకృతిన్ బ్రకృతిగ
 జీవ కోటులతో నిర్జీవకోటులతోడ
 దివ్యాది భువ్యాది దీప్త లోకాల్లవళుల
 నవతరింపఁగఁజేసి అఖిలమ్మునున్ నడపు ॥

2154

†(4) పంచ భూత సృష్టి నెవఁడు పచరించెను? విచలితముగఁ
 బరమేశ్వర కామ్య కర్మ కరణ శీల శక్తి యేదొ?
 ఆ శక్తియే దివి భువులను సఖిలమ్మును బచరించెను
 మనశ్శక్తి మర్మ మెఱిఁగి మనసారా సృష్టి చేసి
 సర్వ భువన సంచయా లఖర్వ గలిగ నధివసించి
 సర్వ ధారి భారి కాఁగ జగత్కార్య రూపుఁ డౌచు ॥

2155

†(5) ఉత్తమత్వమ్ములన్ ఒనరు మధ్యమ గతుల
 నధమ వ్యవస్థలన్ అఖిలమ్మునను నిందు
 పంచ భూతాల్లవళుల సంచితముగా నిలిపి
 క్రమము తప్పని రీతిఁ గ్రమ శిక్షలన్ నడచు
 లోకాలఁ బ్రాణులన్ లోలుపత్వము మీఱు
 సృష్టి యజ్ఞములోనఁ జెలఁగు హవిషము కాఁగ
 సూక్ష్మమ్ముగా సర్వ సూక్ష్మతరమ్ముగా
 గరియాల గురుతరమై శరీరాశులన్ నిల్చి
 ఆహారముల్ హర్చి వ్యాహారముల్ నెరవ
 సుదూతముగఁ జేయు నును రొసఁగి హరియించు ॥

2156

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

†(6) ప్రాకృతమై వెలుగు వశ్యస్తతర శక్తి
 విశ్వ సృష్టిని జేసి విశ్వేశుడై నిలుపు
 విశ్వకర్మా! నీవు పృథ్వ్యాది దివ్యాది
 సర్వ భువనాఽఽవశులు పర్వఁగా నిల్పెదవు!
 సూరి శక్తులు వెలుగ సుజ్ఞాన విజ్ఞాన
 వ్రజ్ఞానములతోడఁ బ్రాణు లలరారఁగా
 సఖిల సంపద లొసఁగి ఐశ్వర్యముల నిచ్చి
 ఆత్మ పరమాత్మల ఆజ్ఞాన ముదయింప ॥

2157

†(7) శబ్ద శక్తుల నిశ్శబ్ద శక్తుల స్వామి:
 అతిలోకమై వెలుగు నా మనో వేగాన
 నలరారు నో దేవ! ఆఖిలాఖిల మైన
 ఆ విశ్వకర్మలకు నాచార మౌదువులె!
 విశ్వ సంపద లొసఁగి ఐశ్వర్యముల నొసఁగి
 సర్వ సంతేమాల్ సల్లక్ష్యమై నిలువ
 విశ్వతో ముఖమైన విశ్వ కళ్యాణాల
 సాదు కర్మల హవన సవనా లొసర్చుమా: ॥

2158

సూక్తమ్—82

ఋషి:—విశ్వకర్మా భౌవన:

దేవతా—విశ్వకర్మా

చంద:—త్రిష్టుప్

(1) చతుషః పితా మనసా హి ధీరో ఘృతమేనే¹ అజనన్నమ్నమానే ।

యదేదస్తా² అదదృహస్త పూర్వ ఆదిద్యాహృథిపి అపరిథేతామ్ ॥

850

(2) విశ్వకర్మా విమనా³ ఆద్విహాయా ధాతా విధాతా పరమోత సందృక్ ।

తేషామిష్టాని సమిషా మదన్తి యత్రా సప్త⁴ఋషీన్ పర ఏకమాహు: ॥

851

(3) యో నః పితా జనితా యో విధాతా ధామాని వేద భువనాని విశ్వా ।

యో దేహనాం నామధా⁵ ఏక ఏవ తం సంప్రశ్నం భువనా యన్త్యన్యా ॥

852

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

♦ విశకర్మలకు=విశ్వ సృష్టిలో జరుగు కర్మలకు.

1. మేనేఽఅజనన్న, 2. దస్తాఽఅదదృహస్త పూర్వఽఆదిద్యాహృథిపిఽఅపరి, 3. విమనాఽఆద్విహా,

4. సప్తఽఋషీన్ పరఽఏక, 5. మధాఽఏకఽఏవ తం. (హరి. పరి.)

(4) త¹ ఆయజన్త ద్రవిణం సమస్మా² ఋషయః పూర్వే జరితానో న భూనా ।

అసూరే సూరే రజసి నిషత్తే యే భూతాని సమకృణ్వన్నిమాని ॥

853

(5) పరో దివా పరః ఏనా పృథివ్యా పరో దేవేభిరసురై ర్యదస్తి ।

కం స్విద్గర్భం ప్రథమం దధ్ర⁴ ఆపో యత్య దేవాః సమవశ్యంత విశ్వే ॥

854

(6) తమిద్గర్భం ప్రథమం దధ్ర⁴ ఆపో యత్య దేవాః సమగచ్ఛంత విశ్వే ।

అజన్య నాభావధ్యేకమర్పితం యస్మిన్ విశ్వాని భువనాని తస్మాః ॥

855

(7) న తం విదాథ య⁵ ఇమా జజానాన్యద్యుష్మాకమస్తరం బభూవ ।

సీహరేణ ప్రావృతా జల్పాః చానుత్పవ⁷ ఉక్తశానశ్చరన్తి ॥

856

సూక్తము—82

ఋషి — భువనపుత్రుఁడు విశ్వకర్మ†

దేవత — విశ్వకర్మ

(1)*గద్యము॥

చక్షు రుపలక్ష్మిత మగు నింద్రియ సంమాత్మక శరీరమునకుఁ బిత యగు విశ్వ కర్మ “నహిమత్సమోకశ్చిదస్తి” అని మొట్టమొదట నుదకమును సృజించెను. పిమ్మట ద్యావా భూములు జలమునందుఁ జలించుచుండెను. తర్వాత నా ద్యావా భూమి సంబంధము లగు పర్యంత ప్రదేశములు వృథము లయ్యెను. అనంతర మచి యథాకామము ప్రథితము లయ్యెను ॥‡

2159

1. త¹ ఆయజన్త, 2. మస్మా² ఋషయః, 3. పర³ ఏనా. 4. దధ్ర⁴ ఆపో, 5. య⁵ ఇమా, 6. సీహరేణ,

7. సుత్పవ⁷ ఉక్తశా. (ప్రా. ప్ర.)

†వ్యాకర్తవృత్తి 13వ సంపుటము 183వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “భువనపుత్ర విశ్వకర్మ”గాను, 15వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “విశ్వకర్మ”గాను నిర్దేశించుచు శ్రీ నేమానివారు,, డిటో వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

‡ప్రాచీనమున జల ముండె ననియు అందు ద్యావా భూములు తేలుచుండె ననియు నిది యొక సృష్టి క్రమ మిందు వర్ణింపఁబడెను. ఇతర గ్రంథములయందును “అప ఏవ సనర్జాదౌ తాను వీర్యమపాస్పజత్ తదండ మభవద్ హైమం” మొదలగునది గలదు. నే. వేం. న. శా.

- దేవతార్థము -

(2)*గద్యము॥

బహువిధ ప్రకాశవృష్టి ప్రధానాది కర్మలకుఁ గర్త యగు నాదిత్యుఁడు, విభూత మనస్సు గలవాఁడై, మహాత్ముఁడై, చాతయై, జగత్కర్తయై పరముఁడై, సంద్రష్టయై యుండెను. సత్త్యోతిస్సుల స్థానము లన్నముచే నే యాదిత్యునియందు సమ్మోదించుచున్నవో: యా యాదిత్యుని సప్తర్షులకంటె భిన్నునిగాఁ జెప్పుచున్నారు ॥

2160

- ఆధ్యాత్మికార్థము -

*గద్యము॥

పరమాత్మ ప్రాణ ప్రకాశములచే నుపేతుఁడై బహు కర్మ గలవాఁడగుచున్నాఁడు. అతఁడు విభూత మనస్సు గలవాఁడై, మహాత్ముఁడై చాతయు విధాతయు నై యింద్రియ ద్రష్టయై తెలుగుచున్నాఁడు. ద్రష్ట లగు నింద్రియములు ఆన్నమున సమ్మోదించుచున్నవి. సర్వజ్ఞ స్వభావములకంటె భిన్న మైనట్టియు, నింద్రియా ద్యతీత మైనట్టియు నొక్క వానిని బరమాత్మగాఁ జెప్పుచున్నారు ॥

2161

(3)*గద్యము॥

ఏ విశ్వకర్మ కేవలము మాకుఁ జాలకుండే కాక యుత్పాదకుఁడో నగుచున్నాఁడో: ఎవఁడు విధాతయో: సర్వ జగదుత్పాదకుఁడో: ఎవఁడు దేవతా తేజస్థానముల నెరుంగుచున్నాఁడో: భూత జాతముల గురైరుంగుచున్నాఁడో: ఎవఁడు అగ్ని వాయ్వాది నామ చాతయో: (ఇంద్రియ ల నిర్మించి వారి కింద్రాది నామములను బెట్టి వారి స్థానములయందు వారిని స్థాపించువాఁడో:) యట్టి వానిని భూతములు పొందుచున్నవి ॥

2162

(4)*గద్యము॥

ఎవఁడు స్థావర జంగమాత్మక మగు జగత్తునందున్న ప్రాణులను స్వతేజస్సునఁ బూరించుచున్నాఁడో: పూర్వ మహర్ష లా యాదిత్యుఁడగు విశ్వకర్మకొఱకుఁ దేజస్సును సమకూర్చిరి ॥

2163

(5)*గద్యము॥

ఈశ్వరతత్త్వ మనునది యెది గలదో: యది ద్యులోకముకంటెను, బృహ్మికంటెను, దేవతల కంటెను, అసురులకంటెను, బరస్తాద్వర్త మాన మగు గుహాఽవస్థిత గర్భమును (గర్భవద్ గాఽహిక తత్త్వమును) అప్పులు తొల్లి దరించినవి. ఆ గర్భమందు నింద్రియ లండరు సంగతులై పరస్పరము చూచుకొనుచున్నారు. (ఇట్లు తెలిసికొనుచు నొక తత్త్వవిత్తు "క: పరమేశ్వర:" అని ప్రశ్నించుచున్నాఁడు) ॥

2164

(6)*గద్యము॥

ఆ గర్భస్థానీయమును దొల్లి యప్పులు దరించినవి. ఏ గర్భమందు సర్వదేవతలు సంగతు లగుదురొ: ఆ యజముయొక్క నాభియందు దొక యండ మమర్పబడెను. ఆ యండమున సర్వ భూతములు నివసించుచున్నవి ॥

2165

*రచయిత:—కావ్యలీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. సర్వజ్ఞ స్వభావములకంటె. (ప్రా.పరి.పా.) 2. యుద్పాదకుఁడు. (ప్రా.పరి.పా.)

(7)*గద్యము॥

అహం ప్రత్యయ గమ్యు లగు జీవులయొక్క యంతరము అహం ప్రత్యయ గమ్యాఽతిరిక్త
మగు సర్వేశ్వర తత్వ మగుచున్నది. ఓ నరులారా! మీరు నీహార సదృశ మగు
నజ్జానమున నా వృతు లై నవారు. “నేను దేవతను. నేను మనుష్యుడను” అను
నన్యత జల్పమునఁ గూడుకొన్నవారలు, ఉదరంభరు లగు వారలు కావున
భూత జాతమును బుట్టించిన విశ్వకర్మను దెలిసికొనలేరు ॥

2166

సూక్తము—82

ఋషి—భువనపుత్రుఁడు విశ్వకర్మ

దేవత—విశ్వకర్మ

అర్థాంతరము—1

†(1) ఆకాశ వాయుపు లనల జల పృథ్వీల
కన్నిటికి నాదియై ఆవారభూత మౌ
మనసె పితగా వెల్ల మహిత రాలముఁ గలిసి
ప్రకృతిగ నీ సృష్టి ప్రకటించెఁ దొల్తొల్లఁ
బాగ్గోదక్షిణమ్ములన్ బల్చిమో తరము లౌ
దిశలె సరిహద్దులై దివ్యాది తోరాలు
భువ్యాది భువనాలు పూర్ణ మూర్తులు కాఁగ
నాద్యంతములు మీఱ నవతరించంగా ॥

2167

†(2) సప్తాఽనలమ్ములకు సప్తాఽనిలమ్ములకు
సప్త విధ జలములకు సప్త మృత్ ఆతిరిని
నారాశ పరమైన ఆవరణ సప్తకమున
కందకుందఁగ నదా ఆ పంచభూతాళి
కతీతమై సృష్టి నతిలోకమై వెల్లు
నా వైష్ణవాదిత్యుఁ డా విశ్వకర్మగా
మనసు కతీతమౌ మహిమాఽన్విత శక్తి
చాతగా వెలింగి విధాతగాఁ డనరుచున్
ఏకైకుఁడై సర్వ మిష్ట పూర్తిగ నేలు
హేలగా రీలగాఁ గేళిగా మేలుగా
సచ్చిదానందాలు నిచ్చులున్ దనరార
నఖిల విశ్వము కర్మ లన్నియున్ దా నొచు ॥

2168

†(3) ఆకాశమ్ము ననిలాఽనలాఽంబు మృత్ తరు లన్నిటి
భువన లోక సంచయాలఁ బుట్టించిన వాఁ డెవ్వఁడొ!
అఖిల సృష్టి తండ్రీకాఁగ నలరారెడి ఆ దేవుఁడె
ఏకైకుఁడు కాఁగ విశ్వ మేలు దేవదేవుఁ డాను ॥

2169

*రచయిత:—కావ్యశీర్ష, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) చరము నచరమై యొప్పెడి సకల సృష్టిలో వెలుగులు
 యజ్ఞములై పంచ భూత విజ్ఞానము విస్తరిల్ల
 భూనభోజంతరాశాదుల భువనా లవి వృద్ధి దివులు
 చలితములొ లోకములై సత్వరజ స్తమోగుణ
 సంచయమ్ము సహజమై సంచితమ్ముగా నిల్చుచు
 నహోరాత్రులై వెలయగ నాదిత్యుం దలరుచుండు
 నన్నింటికి నాద్యుఁ డౌచు నా వైష్ణవ శక్తి మీఱ
 విశ్వ సృష్టి కర్మ చేయు విశ్వేశ్వరుడై తనరుచు ॥

2170

†(5) దిప్త లన్నిటి కతీతమై దేవాఽఽవశి కతీతమై
 అసురాశికి నందకుండ సవగతమై కాకుండగఁ
 బృహ్మ్యాది లోకాలకు నిచరమై యాశ్వరమై
 విశ్వాఽతీత మౌచును శాశ్వత గతి వెలుగు శక్తి
 ఆద్యంతము లేని శక్తి అధినాథుఁడై లేని శక్తి
 తొలి వెల్పుల మలి వెల్పుల నలరించెను నఖిల సృష్టి ॥

2171

†(6) అజనాభదేవ దేవై కైకనాథుడై
 ఆ శ్రీమహావిష్ణు వఖిలాంతరంగుడై
 సృష్టి విశ్వాలోఁ జెలగు భువనాఽఽవశుల్
 దేవాఽఽశి కల్పించి దివ్యగర్భము తొసగి
 తొలి సృష్టి ప్రక్రియకు మలి సృష్టి ప్రక్రియకుఁ
 బ్రాకృత శక్తులకుఁ బ్రీతికృతులఁ గల్పించె ॥

2172

†(7) నీరె నీహరమై నీరుగా నీహర
 మలరారు రీతిగా సఖిల సృష్టిని ద్వంద్వ
 శక్తు లవి లే పనుచు సర్వమ్ము నెఱుఁగుచున్
 నీవు నే నను భేద భావాలు లేకుండ
 సంతరములే లేని ఆంతర్య మొకటిగా
 సకలమున్ జల్పమై సంచరించు నటంచు
 సృష్టి స్వరూపమ్ము సృష్టి స్వభావమ్ము
 వ్యష్టి సమిష్టులుగ నా మహావిష్ణువే
 విశ్వమ్మునే నడప 'విశ్వకర్మల నడప
 కాసించినట్లుగా సర్వమ్ము నడచుచున్
 బాహ్య గతులన్ సృష్టి వరలు స్థితి గతు లెల్ల
 సంతర్గతులుగా సంతయున్ లయ మౌను ॥

2173

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

1. విశ్వకర్మలు=సృష్టి సంచలన-ఆకర్షణ-వికర్షణాది కర్మలు.

సూక్తము—82

ఋషి—భువన పుత్రుఁడు విశ్వకర్మ†

దేవత—విశ్వకర్మ

అర్థాంతరము—2

†(1) విశ్వ సృష్టియే కర్మ విశ్వ స్థితి గతి కర్మ
 విశ్వ వ్యాకోచమ్ము విశ్వ సంకోచమ్ము
 విశ్వ సంచలనముల్ విశ్వమై కర్మలే!
 కాంచుటలు కర్మ కనిపించుటలు కర్మ
 వినుటలున్ గర్మలే వినిపించుటలు కర్మ
 మన సౌటయే కర్మలే! మననమై కర్మలే!
 ధరణ దారణములు కర్మ భరణ భారణములు కర్మ
 దశదిశలే కర్మలై దిశాంతాలె కర్మలై
 అనిలాదులు కర్మగా నాకనమ్ము కర్మగా
 నరుణాదులు కర్మగా నఖిలమ్మును గర్మలై
 కలుగు దివి భువుల కెల్లఁ గర్మాధిపతిగఁ బితగఁ
 గర్మయే కర్తయౌఁ గర్తయే కర్మ యౌ ॥

2174

†(2) ఆ జగత్కారకుఁడు నా జగన్నాయకుఁడు
 దివి భువుల సన్నింటిని రవి శశి నక్షత్ర
 గ్రహ రాజులన్ సర్వ కాంతి పుంజాఽఽవళుల
 సృష్టించెడి మహా సృష్ట ఏకైకుఁడై
 సప్త పదార్థాల సుప్త జాగృతి గతు
 లన్నింటి కధిపతిగ నా విశ్వకర్మయే
 ప్రభ సూక్ష్మ జీవాత్మ పరమాత్మ తత్వాల
 నాసంద శోకాల నగు కష్ట సుఖముల
 కాది కారకుఁ డౌచు నఖిల దృష్టగ నిలిచి
 యిష్ట మనిష్టముల్ సృష్టి సహజము చేయు ॥

2175

†(3) ఎవఁడు విశ్వ సృష్టి చేసె? నెవఁడు ప్రాణములను బోసె?
 నెవఁడు విశ్వపాలకుండొ? యెవఁడు విశ్వ విజ్ఞానియొ?
 ఎవఁడు విశ్వ గోళ లోక భువనాఽఽవళులఁ బదార్థాల
 నెంతేనియు నెఱుఁగువాడొ? సృష్టిలోని సమస్యలకు
 సమాధాన మౌ నాతఁడు సర్వేశుఁడు సుర తతి పిత
 అద్వితీయుఁడై వెలిగెడు నాతండే విశ్వకర్మ ॥

2176

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) చక్రనేమి క్రమ గతుం న సర్వ జగము కలిగించుచు
 నరల మైన పదార్థాల శక్తి మీఱ నృప్తించుచు
 ద్భూత గతిమై విశ్వ నృప్తి సతతమ్మును నడుపుచుండి
 సంయోగము వినియోగాల సర్వ చరాఽఽచరాఽఽవతుల
 భూత జాత సర్వస్వము పుట్టించుచు గిట్టించుచు
 నభిల నూత్రధారి గాఁగ నా దేవదేవుఁ డలరు ॥

2177

†(5) దివి భువులకు నతీతుండు దేవాఽఽతుల కతీతుండు
 ననుర మానవాదులకును నభిల ప్రాణి కోటి కెల్ల
 నతీతుడై ఆకాశమున కనిలాఽనల నలిలాలకు
 మృత్ పదార్థాదె సర్వ జగత్ పదాఽతీతుఁ డౌచు
 నలరారెడి విశ్వేశుఁడు నణువులఁ బరమాయత్తులను
 నన్నింటిని దరించుచుచు నతీతుడై వెలుఁగుచుండి
 దివ్య దేవ శక్తి తత్త్వ దీప్త గర్భ హిరణ్యముఁ
 తనరారఁగ విశ్వమ్మును గని పెంచునుఁ దగ్గించునులే ॥

2178

†(6) అణు పరమాణువు లౌచును నలరు విశ్వ పదార్థాల
 నృప్తి మీఱ దరించుచుఁ జెలఁగి భరించుచును సదా
 విశ్వ లోక భువనాలను విశ్వ పరాద్ రూప ముండి
 అజన్మతో న్నయింతువర సజ్జాతంపు నాధినుఁడ
 ఆవిష్కృతి చేసి నిలుపు సనమాన మౌగి కర్తుల
 హిరణ్య గర్భ రూపతమైయి నెనఁగు నా విశ్వేశుఁడు ॥

2179

†(7) లోకాఽఽవతులను సర్వ లోకాఽంతర గతుల తతుల
 నృప్తి చేసి విశ్వమ్మునఁ జెలఁగి సర్వ వ్యాప్తి నొంద
 అంతర్గతి నలరుచుండి అతీతుడై వెలుఁగుచుండి
 జలమె నీహార మ్ముని జలమౌ నని నీహారమె
 జల్పత రతి భక్రమజ మతిన్ జగద్ గతిని గుర్తించుచు
 విశ్వేశుఁడు శాస్త్ర లగుచు విశ్వమ్మును నడుపు ననుచు
 అజ్ఞానపుఁ డిమిరాంధత లంఠరించఁగా జగతిని
 సర్వ మాతృ మయ మ్మునును సచ్చిదానందాలను
 దర తమ భేదాలు లేని తన పర వాదాలు లేని
 దివ్య దేవ దేవ రూప దీధితులను గుర్తింపుముః ॥

2180

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-వ్రహ్మ"

సూక్తమ్—83

ఋషిః—మన్మథస్తాపనః

దేవతా—మన్మథః

చందః—త్రిష్టుప్; 1-జగతి

(1) యస్తే మన్యో¹ఽవిధద్విజృ² సాయక సహ³ ఓజః పుష్యతి విశ్వమానుషక్⁴ ।

⁵సాహ్యమి దానమార్కం త్వయా యుజా సహస్కృతేన సహసా సహస్వతా ॥

857

(2) మన్మరిన్దో⁵ మన్మరేవాన్⁶ దేవో మన్మహ్నోతా వరుణో జాతవేదాః ।

మన్మం విశ⁴ ఈతే మాసుషీర్భాః పాహి నో మన్యో తవసా సజోషాః ॥

858

(3) అభీహి మన్యో తవనన్తవీయాన్⁵ తవసా యుజా ఏ జహి శత్రూన్⁶ ।

అమిత్రహా వృత్రహా దన్యుహా చ విశ్వా వసూన్యా భరా త్వం నః ॥

859

(4) త్వం హి మన్యో⁵ అభిభూతోజాః స్వయంభూర్భామో⁶ అభిమాతిషాహాః ।

విశ్వచర్షణః సహురిః సహదానస్మాస్వోజః పృతనాసు దేహి ॥

860

(5) అఛాగః సన్నవ పరేతో⁷ అస్మి తవ కృత్వా తవిషస్య వ్రచేతః ।

తం త్వా మన్యో⁸ అకృతుర్జహిహం స్వా తసూర్బలదేయాయ మేహి ॥

861

1. మన్యోఽవిధ, 2. సహఽఓజః, 3. సాహ్యమి దాన, 4. విశఽఈతే, 5. మన్యోఽఅభి, 6. భూర్భామోఽఅభి,

7. పరేతోఽఅస్మి, 8. మన్యోఽకృతు. (హృ). వృ.

(6) అయం తే¹ అస్మృప మేహ్యర్వాజ్ పృతీచీనః సహరే విశ్వధాయః ।

మనో² వజ్రిన్నభి మామా వపుత్స్వ హసావ దన్యూగ్ంరుత బోధ్యాపేః ॥

862

(7) అభి ప్రిహి దక్షిణతో భవా మే ఽథా వృత్తాణి జజ్ఞ నావ భూరి ।

జుహోమి తే ధరుణం మద్వో² అగ్గముఖా ఉపాంశు పృథమా పిబావ ॥

863

సూక్తము—83

ఋషి—తపఃపుత్రుడు మన్యువనెడువాడు†

దేవత—మన్యువు†

(1)*గీ॥ మన్యు దేవః నీకు మాన్యుఁ డెవ్వఁడు పరి
చర్యఁ జేయువాఁడొః శక్తుఁ డతఁడు
బలము, తను బలంబుఁ బ్రధనమునం బొందు
వైరి హింసకుండః వజ్ర చారిః ॥

2181

*గీ॥ బలముచేఁ బుట్టి యత్యంత బలము గల్గి
మిగుల సహనంబు పహించి మెలఁగు నీవు
సత్సహాయంబు మా కిల నలుపుచుంట
నభిభవింపంగఁగలవార మరుల మేము ॥

2182

(2)*ఉ॥ మన్యువె యిందుగ్దై పరఁగు మన్యువె దేవుఁడు సర్వ భూ స్థలిన్
మన్యువె హోమ కారకుఁడు మన్యువె సర్వముగా వెలింగె నా
మన్యువునే విశేషముగ మానపు లెల్ల నుతింతుఁగాన నో
మన్యువః సీవు తండ్రి వలె మాకు నొసంగుముః రక్ష నెమ్మొయిన్ ॥

2183

1. తేఽఅస్మృప, 2. మద్వోఽఅగ్గముఖాఽఉపాంశు. (వ్యా. ప్రి.)

†వ్యాకర్తవృత్తి 13వ సంపుటము 187 పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “తపఃపుత్రుడు మన్యు వనెడువాడు”గను-
దేవత “మన్యువు”గాను వ్యాసి, 15వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి “మన్యువు”గాను-
దేవత “మన్యువు”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్యాసిరి.

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(3)*గీ॥ బలము గలవానికంటెను బలము గల్గు
మన్యుః మా కృత యజ్ఞంబు మనుచుచుండి
నీవు మా పిత సాయాన నేర్పు మీర
శత్రువుల నెల్లఁ జెండుముః శక్తి మీరః ॥

2184

*గీ॥ వృత్ర హంతవు¹ మరియు సమిత్రహంత
వఖిల శాత్రువ గణ హంత వగుచు దన్యు
హంతవై నట్టి మన్యువాః పంత మలర
నీవు నసువులఁ గొనితెమ్ముః ²నేరిమిమెయి ॥

2185

(4)*చ॥ వర బల నాశకుండవయి భాముఁడవై సకలారి జేతవై
నిరువమ జన్మముం గలిఁగి నిత్యము సర్వముఁ జూచువాఁడవై
వర చుత్తినాప్పచున్ సహనవంతుఁడవై వెలుఁగొందు మన్యువాః
సురణములందు మా కొనఁగుఁ జోద్య బలంబుఁ బ్రశస్త మౌనటుల్ ॥

2186

(5)*గీ॥ ఓ ప్రచేతస్సః మన్యుః నీ యుచిత కర్మ³
భాక్కునై యుండకుండుట బవరమందు
శాత్రువాఁబహతుండనై చాల దూర
మరగినాఁడను ధైర్యము కరము కలిఁగి ॥

2187

*గీ॥ కర్మరహితుండ వౌ⁴ నిన్ను ఘనుఁడః మన్యు
వాః కడుం గుర్దొనిగఁ జేసి యమరినాను⁵
దసువువై నీవు ⁶నా కిలఁ దగిన బలము
నొనఁగ నా చెంతఁ జేరుమాః మనలకుండ ॥

2188

(6)*గీ॥ శత్రు సహన శీలః సర్వధారకః మన్యు
కర్మ⁷ జేయుచుందుఁ గరము నీకు
నందుచేత నాకు నభిముఖంబుగ⁸ దుగ్రత
మరుగఁదెంతుగాక నతిశయించి ॥

2189

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. మిత్రహంతవు. (హృ.ప్ర.పా.), 2. గొనితెమ్ముః నిశ్చయముగ, (తొ.పా.), 3. నీ యుచితకర్మ, చే నబాగుండనై
యుద్ధచేష్టయందు, (తొ.పా.), 4. భాగరహితుడవౌ నిన్ను భవ్యమన్యు, (తొ.పా.), 5. యమరియుంటి, (తొ.పా.),
6. నాకెల్ల, (తొ.పా.), 7. కర్మజేయువాడ, (తొ.పా.), 8. దుగ్రత, మరుగఁదేరవలయు నాదరమున. (తొ.పా.)

*గీ॥ వణ్ణి: మన్ముష: నీ విష్ణు వచ్చి వెగ
విశ్రిమంపుము: నాయందు పెప్పల గతలే
దరణి శత్రువు లై సట్టి దన్ముల మది
బండువుల గూడ నెరుగుము: దవ్వగతిని ॥

2190

(7)*గీ॥ నాడు యుద్ధమునకు వచ్చి సాదరమున
నాకు దక్షిణమందున్న భీకరు లగు
శాత్రువుల నెల్ల సహన మౌ శక్తితోద
జంపగలవార మగుదుము చతుర మన్ము: ॥

2191

*గీ॥ మన్ముషా: నీకు శ్రేష్ఠమౌ మధుర గౌమ
రసము నిచ్చుచు నున్నాడ నసమ భక్తి
నీవు నేనును దానిని నిశ్చలముగ
జానమును జేయుదుముగాక బరమ మన్ము: ॥

2192

సూక్తము—83

ఋషి—తప:పుత్రుడు మన్ముష

దేవత—మన్ముష

అర్ధాంతరము—1

†(1) విశ్వా మానసపల్బమ్మున శశ్వరమౌ మన్ము శక్తి
ఆ సహన మ్మనాహత మ్మచంచల మ్మై వెలయిగ
నుప శ్మధోలోకమ్ముల నోజో గుణ మెల్ల నింప
సనమానపు సస్రాగ్నిని నా పవి విధ్వస్త మగును
పీర జూర భీర గతు లపార మైన విజయ మిచ్చు
దీవు లెల్ల వశము లొను వేపుడైన దానుడొను ॥

2193

†(2) ఇంద్ర శక్తు లెల్ల నిందు నెనగు దైవ శక్తు లుండు
చరుణ శక్తి వరలుచుండు జ్వలితాగ్నుల శక్తు లమరు
ఋక్ శక్తుల ఋత శక్తుల హృచ్చక్తుల హోర కాగ
మన్ము శక్తి తనరాదును మహా మహితమై నిల్చును
నాత్మ రక్షణమ్ము నిచ్చు సంపరిక్ష గతుల నిచ్చు
ద్యుశ్మ మద్యుశ్మమ్ము కాగ వశ్యమాన విశ్వా రూప
శశ్వదశ్వి కాగ్నిం దాల సర్వస్వము మన్మువులో
అక్షయమై అజయ్య మౌ రక్ష కవచమై అగును ॥

2194

*రచయిత:—కావ్యకీర్త, శ్రీనేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

†(3) ఆటయ శక్తి ఎటుక్త మౌచు నగ్ని కాత్మ రూప మౌచు
 వెలుగొందెడి ఓ మన్యువః వృష్టి శక్తి హరియించుచు
 నుష్ట రూప మొందు వృత్తు నుత్తమాంగ విచ్ఛేదన
 మొనరించుచు జలనాథిని నుదక శక్తి మయ మొనర్చి
 శాత్రువ తండాలు నెల్ల సమయించుచు సకల రూప
 మోర రూక్ష రక్షస్సులఁ గ్రాగ్గిరముగా సంహరించి
 సర్వ లోక పాణి జాల సంక్షేమము కావించుచు
 విశ్వ సృష్టి వసు శక్తుల నశ్వరముగఁ గాపాడును ॥

2195

†(4) స్వయముగానె జననమై స్వామ్యంపువత్వాన
 సువిశాల మౌ హృదయ సూక్ష్మతల్పము వెలుగ
 నరి దయంకర మైన అజయ్య మౌ శక్తి
 సహజౌజ పక రూప సర్వ సృష్టి “క్షేమ
 కారి”గాఁ దనరారు ద్వాంత మన్యు నుదీప్తి
 పితృమున ద్వాప్తమై విషయ కేలన మౌనులెః ॥

2196

†(5) ఆ అనాహత శక్తి నలరారు హృదియాన
 సత్తిలోక శక్తులన్ మితి లేని శక్తులన్
 సమకూర్చు మన్యు సత్కృంతాక్షరా లెల్ల
 ననలాల ననలమై అనిలాల కలెలమై
 జలములకు జలము నై ధరణులకు ధరణియై
 అంతయున్ శూన్య మౌ నాకాశముల కెల్ల
 నాకాశ మై తనరి అజరిమ్ము గొలువఁగా
 సత్యద్భుత బలాన సన్నిహితఁ దనరులెః ॥

2197

†(6) దుష్ట శాత్రువ తతుల దుర్మంత్ర తంత్రాల
 పెద్దన్న మొనరించి విషల మిర్భేద్య మౌ
 నపురూప శక్తిగా నలరారు మన్యువాః
 అక్షర శక్తులన్ అక్షయమౌ రూప
 మలరారు నీ శబ్ద జ్వలితానల శక్తి
 నార్మ శక్తిగాఁ జేయ సత్తిలోక మై వెలయు
 వజ్రి వజ్రాయుధము వక్రిక్కులుగ ముక్కులుగ
 రాల్చు నీ పవి శక్తి పవులకే పవి కాఁగ
 రవులకే రవికాఁగ రాణించి మించులెః
 శక్తి శాలము నెల్ల సమయింపఁజేయులెః ॥

2198

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృద్ధి”

†(7) మన్యు సోమ శక్తి మీఱు మహితమై సుహితమై
 చాతుర్యము తనరంగా నర్వ శత్రు తతులఁ జంపు
 దక్షిణ దిశ శత్రు దస్య తండాల్ దున్నాడును
 సజయ్యంపు నహన శక్తి ఆభేద్యమై నిలువంగాఁ
 గరాళాగ్ని గరళాగ్నులు నిరాటంక మౌ రీతిని
 బరాక్రమించు వృత్ర శక్తి పరాభూత మై పోగా ॥

2199

సూక్తము--83

ఋషి—తపఃపుత్రుఁడు మన్యువు
 దేవత—మన్యువు

అర్థాంతరము—2

†(1) వజ్ర రూప వృధ బలాల వరలు సాయక విష శక్తుల
 విద్యస్తము చేయు మన్యు విమల నహన శక్తులెల్ల
 బాహ్యంతర తను మనముల బలము లఖిల పుష్టములై
 దైవీయాదైవీయ కూర్మ దస్య రూప తండాల్ను
 అభిభూతము కావించును నక్షయమౌ పద గతులను
 సక్షరమౌ శబ్ద సిద్ధి దక్షత లవి వెలుఁగొందఁగ ॥

2200

(2)†గోపశ్రీవృత్తము॥*

విద్యుచ్ఛక్తుల విలసనములతో
 సద్యోరూప విశద వరుణ గతిన్
 ఖద్యోత మృగు ఖర కర శుచిగా
 విద్యోతాగ్ని పవి బహు శిఖులమై
 సుద్యో శక్తుల సుగుణ సహనతల్
 విద్యోద్భాసిత విమల మహిత మ
 న్యోద్యోగాద్భుత నుత విజయముగాఁ
 బ్రద్యోతాదుల రణ దనుజ తతుల్
 ఆద్యంతాలను నపమరణ గతిన్
 నుద్యద్భూతల సుసురుల విడుచున్ ॥

2201

†(3) బలములకె బలముగా పరలెడి మన్యువే
 ఆహ్వాయముల నెల్ల నణిముటిగఁ గొట్టుచున్
 విశ్వ సంక్షేమాల విశాలతా హృదిని
 నతిమైత్రి గోరచు న్నసుర నాశము చేసి
 సౌభాగ్య సంపదల జగము వర్ధిల్లఁగా
 నైశ్వర్య తతులతో నఖిల మౌ శుభమయము ॥

2202

రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వర్ణపూర్ణ”

*“జగతి”చందము. (12)

(4)†కృష్ణశ్రీవృత్తము॥*

దుర్విరోధ భావ రహిత ధృతిమంతము తన్మమస్యవు
పర్వి సర్వ సత్త సహిత వ్రకటాఽఽఽఽఽఽఽ శక్తుజ్జ్వల
దూర్వహాగ్ని ప్రజ్వలిలఁగ దురితాఽఽఽఽఽఽఽ దుర్వీర్యజ
ఖర్వ రాక్షసాధములను ఖర కాంతులు దున్నాడును ॥

2203

†(5) మన్యు శక్తి లేనినాఁడు మనుజుఁ డైన దనుజుఁ డైన
సుర కిన్నర యక్షులైన సురవతు లే దక్షులైన
శాత్రువ తతి శక్తులతో సంకుల సమరాంగణాల
నోడిపోయి కూలిపోయి మాడిపోయి మరణింతురు
ఎవ రైనను దోడు లేని యేకైకుం డైనఁగాని
మన్యు శక్తి గల్గు వాఁడు మహిమాన్వితుఁడై వెల్గును
చిత్త చేతనమ్ము మించు హృత్తు రూపె మిత్తికాఁగ
వైరి వీర ఆండాలును నేరివేయుఁ బారఁదోర్లు ॥

2204

†(6) మన్యు రూప మహిత శక్తు లగణ్యముగఁ గల్గునపుడు
శాంతి శక్తి పరిధవిల్లు సర్వ భాగ్యముల్ వర్ధిలు
నద్భుత రవి శక్తి మించి అలరు వజ్రాయుధమ్ము
పవుల మీటు పవి కాఁగను బవులకే పవి కాఁగను
దనరారును- శత్రుతతులఁ దునుమాడును వెన్నంటుచు-
ఏకైక మ్రొ విశ్వము నేలఁగల్గు మేలు కల్గ ॥

2205

†(7) దాక్షిణాత్య రాక్షసాళి దండించుచు ఖండించుచు
జల నాభిని మ్రింగివైచు ఖల వృత్తుని ద్రించివైచి
విశ్వమునకు విహితమైన విమలాఽమృత సలిల మొసఁగి
సోమ శక్తి విరాజిలఁగ సూర్య చంద్ర దీప్తు లెనయ
సర్వ జగము శాంతి యుక్త శర్వమ్ములఁ బర్వముగా
మన్యు శక్తి విరాజిలును మహిత పరాక్రమత మీఱ ॥

2206

సూక్తమ్—84

ఋషిః—మన్యుస్తాపసః

దేవతా—మన్యుః

చందః—జగతీ, 1-3-త్రిష్టుప్

(1) త్వయా మన్యో సరథమారుజన్తో హర్షమాణాసో ధృషితా మరుత్వః ।

తిగ్మేషవ¹ ఆయుధా సంశిశానా అభి ప్ర యన్తు నరో² అగ్నిరూపాః ॥

864

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“ధృతి”చందము. (18)

1. తిగ్మేషవ¹ఆయుధా సంశిశానా¹అభి, 2. నరో²అగ్ని. (హృ.ప్ర.)

(2) అగ్నిరివ మన్యో త్విషితః సహస్వ సేనానిర్వః సహరే హూత¹ ఏధి ।

హత్వాయ శత్రూన్ వి ధజస్వ² వేద ఓజో మిమాన్ వి మృధో నుదస్వ ॥

865

(3) సహస్వ మన్యో³ అభిమరిమస్మే రుజన్ మృణన్ పృమృణన్ పేహి శత్రూన్ ।

ఉగ్రం తే పాజో నన్వా రురుధే⁴ వః వశం నయస⁴ ఏకజ త్వమ్ ॥

866

(4) ఏకో బహూనామసి మన్యచితి⁵ విశంవిశం యుధయే సం గిరాధి ।

అకృతరుక్ త్వయా యుజా వయం ద్యుమంతం హేషం విజయాయ కృణ్మాహే ॥

867

(5) విజేషకృద్విన్ద్రో⁶ ఇవానవబ్రవో⁶ ఓస్మాకం మన్యో⁶ అధిపా భవేహ ।

ఓయం తే నామ సహరే గృణీమసి విద్యా తముత్తం యత⁷ ఆబభూథ ॥

868

(6) అభూత్యా సహజా వజ్ర సాయక సహో బిభర్ష్యభిభూత⁸ ఉత్తరమ్ ।

కర్తా నో మన్యో సహ మేద్యేధి మహాధిసన్య పురుహూత సంస్పటి ॥

869

(7) సంస్పష్టం భనముభయం సమాకృతమన్మత్కం దత్తాం వరుణశ్చ మన్యుః ।

భయం దధానా హృదయేషు శత్రవః పరాజితాసో⁹ అప ని రయంతామ్ ॥

870

1. హూతఽఏధి, 2. వేదఽఓజో, 3. మన్యోఽఅభి, 4. నయసఽఏక, 5. కృద్విన్ద్రోఽఇవాన, 6. మన్యోఽఅధిపా,

7. యతఽఆబభూథ, 8. భిభూతఽఉత్తరమ్, 9. పరాజితాసోఽఅప. (వాగ్.వగ్.)

సూక్తము — 84

ఋషి — తపఃపుత్రుఁడు మన్యు వనువాఁడు†

దేవత — మన్యువు†

(1)*చ॥ అలిశయ హృష్ట లై మిగుల నాయుర పాకి సానఁ బెట్టుచున్
విలత మహేష్టి నేన లగు పీత మహేంద్రముధాయ లెల్ల నె
మ్మతి నిను పీతకే చితము మాన్యత నెక్కి పశితమన్యుః వి
స్తృత మగు యుద్ధ మందు ననుఁ జేరుచు సాయ మొనర్తుగా కౌగిన్ ॥

2207

(2)*గీ॥ పావకుని మాడ్కి మన్యువాఁ ప్రియ్యలించి
సేన కధిపతి వై శత్రు శేనఁ జంపి
నహన శీలుఁడఁ శాశ్రవ నకల ధనము
లెచ్చి మా కిమ్ముఁ జలమును నిస్సృచుచి ॥

2208

(3)*చ॥ మమ్ముఁ దిరస్కరింప నభిమానము నిల్గింపవారిఁ జంపి శీ
వెమ్మొయి నై న వారు మరె యెప్పుడు దీపము నొందకుందు న
ట్టిమ్ముగఁ గూర్పుమోయిఁ దగదీయ మహోగ్ర బలంబు శత్రువుల్
వమ్ముగఁ జేయకుండ నల వై రుల వట్టలుగన్ విధింపదే ॥

2209

(4)*గీ॥ ఒక్కఁడవె సేపు మన్యువాఁ పెక్కు రైసి
శత్రువుల నెల్లఁ జంపంగఁ జాలఁగలవు
కావున మదీయ శత్రుని గదనమునకుఁ
దీక్షతరముగఁ జేయు మే తీరు నై న ॥

2210

*గీ॥ ఓ యవిచ్చిన్న దీప్తుఁడాఁ యోయిఁ మన్యుఁ
తావక నహాయ సంపత్తిఁ దాల్చి మేము
విజయ మండంగ పోషను వేడ్క మీరఁ
జేయఁగలవార మగుదుము శ్రీలు చెలఁగ ॥

2211

† వాక్యతప్పరి 1శప సంపుటము 189వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “తపఃపుత్రుఁడు మన్యు వనెడు వాఁడు”గను-
దేవత “మన్యువు”గాను వ్యాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి “మన్యువు”
దేవత “మన్యువు” అను భావముతో,, అని ఏటో గుర్తులు శ్రీ నేమానివారు వ్యాసించి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(5)*గీ॥ మన్యుః నీవు మహేంద్రుని మాడ్కి విజయ
వగు చనిందిత వచనుండ వగుదువయ్యః
అందుచే మాకు నీ మహా యజ్ఞమందు
నీవు రక్షిత వై పీఠి నిలుపు మెపుడు ॥

2212

*గీ॥ శత్రు సహన శీలః చక్కని నీ స్తోత్ర
మును రచింతుమయ్యః కనుక మిగుల
వృద్ధి బొందుచుందు వీవు బలోద్ధమ
యిత వటంచు నేను మతిఁ దలంతు ॥

2213

(6)*గీ॥ వజ్రవత్ సారభూతుఁడా! వైరి హంతః
సహజముగఁ బుట్టు దేవుఁడా! శక్తి నీవు
దాల్చుచున్నావు! స్నిగ్ధత 'దాల్తు మేము
సకల సంగ్రామ సంబంధ సర్గమందు ॥

2214

(7)*గీ॥ వరుణ దేవుఁడు, మన్యువు కరము మాకు
నుభయ విధ మైన దనమును నొసఁగుచున్న
గాక! భయమును జిత్తానఁ గలుఁగుచుండి
శాత్రువులు వెడలెదరుగాక! శక్తి మీర ॥

2215

సూక్తము—84

ఋషి—తపఃపుత్రుఁడు మన్యువు

దేవత—మన్యువు

అర్ధాంతరము—1

†(1) మాయ లెన్నో చేయఁగల్గు మనుజు దనుజు లైనఁగాని
మృతపదార్థ రూపము తగు త్రిదశ లెంత వార లైన
నలిల రూప మంది వరలు జరా రహితులే గాని
అనల రూప మలరి వెల్గు ఆ సుమనస్సులే గాని
అనిల రూప మంచునట్టి ఆ సుర లెవ రైనఁ గాని
ఆకాశపు మూర్తి గొన్న అమరు లెవ్వ రైనఁ గాని
దిగ్గజాలు తేరు తతులు దివ్యాశ్వము లున్నఁ గాని
వీర శూర ధీరులై అపార మైన అస్త్ర శస్త్ర
సంపదాశు లనంతమైన శాప శక్తు లున్నఁ గాని
అమరాఽమృత దీప మౌచు నమోరాస్త్ర రూప మైన
మన్యు శక్తి సిద్ధి లేక మహిత బలము లందలేరు
అహవాళి శత్రు తతుల నజయ్యులుగ నిలువలేరు ॥

2216

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1.దాల్తుమయః. (తొ.పా.)

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహర”

†(2) సర్వధారి భారవాహ సర్వ సమత సహన శక్తి
 సర్వ భక్షకమ్ము కాగఁ బర్యేడి ఆ అగ్ని వోలె
 వేద నిద్య విరాజిలెడి విమల రూపిఁ ఓ మన్యువఁ
 నీ ఓజో గుణ శక్తులు నిర్జించును శాత్రువాళి ॥

2217

†(3) మన్యుదేవః ఏకైకాః మహామాన్విత శక్తి యుక్తః
 శత్రు తతులు ప్రయోగించు శస్త్రాలగు నస్త్రాలను
 సర్వ మంత్ర తంత్రాలను సకల రుజుల రూపు మాపి
 మృత్యువో! అపమృత్యువో! యేమాత్రము దరికి రాక
 బ్రతికకూడఁ జచ్చినట్లు గతిమాలిన బ్రతుకు గతులు
 రాకుండఁగఁ గాపాడుచు వీర నుగ్ర మైన నీదు
 నజయ్యంపు శక్తి మీఱ నఖిలము వశ మౌచు మాకు
 నణఁగి మణఁగి లొంగియుండు నదృష్టము కలిగింపుముః ॥

2218

†(4) హేః మన్యుః నీ శక్తి యేకైకమై తనరి
 అక్షయమై అజయ్య మౌ రీతి వరలఁగా
 విజయ దుందుభు లెల్ల వినువీధి మోషిల్ల
 రుజు తతులు నశియింప లోకేశ్వరేశ్వరత
 మాటి మాటికి విశ్వ మాన్యత్వములు మీఱ
 బహు రూప దుశ్శక్తి ప్రతతులన్ నిర్జించు
 ఏ శక్తి కా శక్తి కాశ నిరాశగా
 నాత్మ ఘాతుక గతుల నరుగుఁ దన స్థలమునకు ॥

2219

†(5) ఇంచుని విజిగీష కెనలేని శక్తిగాఁ
 దనరారు నీ శక్తి తలఁదన్ను నించునే
 హింస చేసెడి వారి హింస వారినె చేర
 నరివీర భీకరత సతిలోక శక్తితో
 నండాండ పిండాండ బ్రహ్మాండ ఛాండాల
 ఋత మైన ఓజస్సుఁ బ్రియమారఁగా నిల్చి
 శాంతి దాంతులు మీఱఁ గాంతి క్రింతులు క్రాల
 నలరారు మన్యువా! అధిపతివి! నీ వౌదు ॥

2220

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(5)*గీ॥ మన్యుః నీవు మహేంద్రుని మాడ్కి విజయ
వగు చనిందిత వచనుండ వగుదువయ్యః
అందుచే మాకు నీ మహా యజ్ఞమందు
నీవు రక్షిత వై పీఠి నిలుపు మెప్పుడు ॥

2212

*గీ॥ శత్రు సహన శీలః చక్కని నీ స్తోత్ర
మును రచింతుమయ్యః కనుక మిగుల
వృద్ధి బొందుచుందు వీవు బలోద్గమ
యిత వటంచు నేను మతిఁ దలంతు ॥

2213

(6)*గీ॥ వజ్రవత్ సారభూతుఁడా! వైరి హంతః
సహజముగఁ బుట్టు దేవుఁడా! శక్తి నీవు
దాల్చుచున్నావు! స్నిగ్ధత¹ దాల్తు మేము
సకల సంగ్రామ సంబంధ సర్గమందు ॥

2214

(7)*గీ॥ వరుణ దేవుఁడు, మన్యువు కరము మారు
నుభయ విధ మైన ధనమును నొసఁగుచుండు
గాక! భయమును జిత్తానఁ గలుఁగుచుండి
శాత్రువులు వెడలెదరుగాక! శక్తి మీర ॥

2215

సూక్తము—84

ఋషి—తపఃపుత్రుఁడు మన్యువు

దేవత—మన్యువు

అర్థాంతరము—1

†(1) మాయ లెన్నో చేయఁగల్గు మనుజు దనుజు లైనఁగాని
మృత్పదార్థ రూపము తగు త్రిదశు లెంత వార లైన
నలిల రూప మంది వరలు జరా రహితులే గాని
అనల రూప మలరి వెల్లు ఆ సుమనస్సులే గాని
అనిల రూప మందునట్టి ఆ సుర లెవ రైనఁ గాని
ఆకాశపు మూర్తిగొన్న అమరు లెవ్వ రైనఁ గాని
దిగ్గజాలు తేరు తతులు దివ్యాశ్వము లున్నఁ గాని
వీర శూర దీరులై అపార మైన అస్త్ర శస్త్ర
సంపదాకు లనంతమైన శాప శక్తు లున్నఁ గాని
అమరామృత దీప మౌచు నఘోరాస్త్ర రూప మైన
మన్యు శక్తి సిద్ధి లేక మహిత బలము లందలేరు
ఆహవాళి శత్రు తతుల నజయులుగ నిలువలేరు ॥

2216

*రచయిత:—కావ్యశీర్ష, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1.దాల్తుమయః. (తొ.పా.)

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) సర్వధారి భారవాహ సర్వ సమత సహన శక్తి
 సర్వ భక్షకమ్ము కాగఁ బర్వెడి ఆ అగ్ని వోలె
 వేద విద్య విరాజిలెడి విమల రూపిఁ ఓ మన్యువఁ
 నీ ఓజో గుణ శక్తులు నిర్జించును శాత్రువాళి ॥

2217

†(3) మన్యుదేవః ఏకైకాః మహిమాన్విత శక్తి యుక్తః
 శత్రు తతులు ప్రయోగించు శస్త్రాలను నస్త్రాలను
 సర్వ మంత్ర తంత్రాలను సకల రుజుల రూపు మాపి
 మృత్యువో! అపమృత్యువో! యేమాత్రము దరికి రాక
 బ్రతికకూడఁ జచ్చినట్లు గతిమాలిన బ్రతుకు గతులు
 రాకుండఁగఁ గాపాడుచు వీర నుగ్ర మైన నీదు
 నజయ్యంపు శక్తి మీఱ నఖిలము వశ మౌచు మాకు
 నణఁగి మణఁగి లొంగియుండు నదృష్టము కలిగింపుము! ॥

2218

†(4) హేః మన్యుః నీ శక్తి యేకైకమై తనరి
 అక్షయమై అజయ్య మౌ రీతి వరలఁగా
 విజయ దుందుభు లెల్ల వినువీధి మోషిల్ల
 రుజు తతులు నశియింప లోకేశ్వరేశ్వరత
 మాటి మాటికి విశ్వ మాన్యత్వములు మీఱ
 బహు రూప దుశ్శక్తి ప్రతతులన్ నిర్జించు
 ఏ శక్తి కా శక్తి కాశ నిరాశగా
 నాత్మ ఘాతుక గతుల నరుగుఁ దన స్థలమునకు ॥

2219

†(5) ఇంద్రుని విజిగీష కెనలేని శక్తిగాఁ
 దసరారు నీ శక్తి తలఁదన్ను నిందురనే
 హింస చేసెడి వారి హింస వారినె చేర
 నరివీర భీకరత సతిలోక శక్తితో
 నండాంద పిండాంద బ్రహ్మాండ భాండాల
 ఋత మైన ఓజస్సుఁ బ్రియమారఁగా నిల్చి
 శాంతి దాంతులు మీఱఁ గాంతి క్రాంతులు క్రాల
 సలరారు మన్యువా! అధిపతివి! నీ వౌదు ॥

2220

†(6) అత్యంత సహజమై అతితొలి శక్తులన్
 శ్రీ మహావిష్ణు కృప జెన్నొందు సే అ మోల
 శక్తి నిందుర్చి నీవె సంకల్పమార్చిన
 స్వర్గాదిపరులుగా సంజనితులం జేసి
 వజ్రాయుధముతో వరలున బ్లాసనించి
 నీరి పంపవల వెల్గు సుర వతులఁ జేసిరినిః
 ధర్మ ముచర్చాల లగవరి వౌ ముగ్యుః
 కర్మ ముక్తాల సత్కర్మాధిపతి వౌమః ॥

2221

(7)†చ॥ ఇహ పర సాధనముగ నహిన మహాఅద్భుత “వారి” శక్తులన్
 మహితముగాఁగ విశ్వమున మన్యువః నిల్చుచు నశ్వులన్ దగన్
 సుహితములై చరాచర విద్యుదలఁ జాగ్రణ తలన్ సుహా ర్పవన్
 సహజముగా నొసంగుదు వనంర జగమున రగ్ని శక్తితో ॥

2222

†—జలశక్తి హరియించి జగమునే బాధించు
 యష్ట రక్షోజాలఁ మన్నాడి పటి శక్తి
 శాంతి సౌధాగ్ధ్యం సర్వ విశ్వము వరల
 అల దారగా జగజ్జల దాతగా వెలుగు
 మన్యు శక్తి మహా మహితమై వెలుగొందు
 వన్మ మూర్తి గ నృప్తి దీనరు సగజ్య మై ॥

2223

సూక్తము--84

ఋషి—తపోనంద్రుడు మన్యువు

దేశిత—మన్యువు

ఆధ్యాంశము—2

†(1) అగ్ని దీప్త తేజముల ననమాన పెళేష శక్తి
 మాన్య మురత్ప్రాణ మలర మహిత రక్ష మృలంకరించి
 హృష్ట మైన హృష్ట మైన యెన లేని దాకొచ్చుటై
 బహు విదాల శస్త్రము లై పటులర మౌ నస్త్రములై
 తీక్షణతలను దేజరిలఁగ దివ్య మన్యు శక్తి మీఱ
 సనలములను ననిలములను ఆకాశము సలిలములను
 మృతుల నతిహృత్తుగ మిత్తి లేని జగత్తులో
 సమరాంగణ విజేత కాగ నమరామృతమై తనరును ॥

2224

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(2) వేద రూప విజ్ఞానము విప్రుల మైన విమల మైన
 ఓజోగుణ రాశి నీయ భ్రాజమాన శక్తులతో
 అగ్ని వోలె వెలుగొందుచు నభిభూతము కాకుండఁగ
 నఖిల శాత్రువాస లెల్ల నస్త్ర శస్త్ర రాజులతో
 విధ్వస్త మై పోవఁగ విశ్వములో విజేతగాఁ
 గాంతి రేఖ విరాజిలఁగ శాంతి వాంతు లలరారఁగ
 నహన శీల తత్త్వాఽమృత శాంతి లోక సేనానిగ
 మహిత మౌను మన్యు శక్తి మనుగడలకు మనుగడగా ॥

2225

†(3) ఉగ్రమైన రూపాలను నుజ్జ్వల మౌ తేజస్సుల
 సర్వ శత్రు తండాలను శమయించుచు నమయించుచు
 రుజ రూపా లన్నింటిని నజపజ లేకుండఁగా
 నేకతా భావ జన్మ నెల్ల జగద్ రూప మంది
 అఖిలాఽఖిల విశ్వ మ్మది అమల ప్రేమమయము కాఁగఁ
 జరము నచర మౌ జగమ్ము సర్వ ప్రాణి కోటి యెల్ల
 నిశాచరులతో సహా వశీభూత మై నిలువఁగ
 నశాంతాశు లణఁగిపోవఁ బ్రశాంతులే పరిధఃపల్ల
 నాశాంత సువిశ్వమందు నాశా జ్యోతిగ వెల్గెడి
 పన్న్య మైన మన్యు శక్తి తనరారును నజయ్యమై ॥

2226

†(4) అనంత కోటి రూపాలను నలరారెడి విశ్వమ్మున
 నేతై కముగా వెల్గెడి ప్రాకట మౌ మన్యు శక్తి
 అమర మౌచు నమల మౌచు నక్షయ మై లజయ్య మై
 అణు వణువును బ్రత్యణువును సగణిత పరమాణువులును
 అఖిలాఽఖిల సృష్టి యెల్ల సనల దీప్తి వెలుగొందఁగ
 యుద్ధ బర్హ విజయావళి నోజో గుణ రాజి మీఱ
 ఈ విశాల ప్రపంచమ్ము ఎనలేని సుసంపదలను
 శాంతి సౌఖ్య సజ్జములతో సౌభాగ్యా లలరఁజేయు ॥

2227

†(5) అతీంద్రియత నింద్రశక్తి నధిగమించు నోజో గుణ
 మపురూపపు జ్వాలలుగా నవిచ్ఛిన్న మై వెల్గెడి
 నగ్ని దీప్తు లలరారఁగ ననిత్య మై అమేయ మై
 ఆర్తత్రాణ వరాయణత మూర్తి గొన్న రూపుగాఁగ

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

అఖిల జగము రక్షించును సుఖ శాంతులు వర్షిల్లఁగ
 నాధిపత్య శక్తి గల్గి అసామాన్యపుఁ బ్రేమ నిండ
 సర్వ సమత జగతిలోన సముత్సాహ తత్త్వ మెనయు
 మన్యు రూప మహా మాన్య! ధన్య మౌ నీ జన్మము ॥

2228

†(6) విశ్వ శాంతి సౌఖ్యాలకు విమల సంపదావళులకు
 విమాతమ్ము కలిగించెడు నమ రూపపు శత్రు తతుల
 సంహార మ్మొనరింపఁగ నదమల మౌ ఓజో గుణ
 సహజ మైన విభూతిగ జ్వలియించెడి వజ్ర శక్తి
 నెల్ల జగత్కళ్యాణ మ్మొనలేని రీతిఁ జేయ
 నపురూపపు శక్తులతో నవతరించినట్టి మన్యుః
 పురుషాతుని బుట్టించిన సురవర శర్వాగ్ని మూర్తి
 నిర్మల మౌ ధర్మ జనిత కర్మ ధనము మర్మ ఘనత
 సృష్టి సర్వ లక్షణ మై చెరగని లక్ష్యమ్ము చేర
 దివ్యుఁ డైన దేవ దేవు భవ్య శక్తి లీనముగా
 ఉత్తమ గతులన్ వెల్లెడి ఉత్తర దిక్ ప్రయాణాల
 సుల్లాసమ్ముగ నడుపుః సముజ్జ్వలంపు గతులు మీఱ ॥

2229

(7)†క॥ చరము నచరమై తనరు న
 పరిమిత మౌ విశ్వ సృష్టిఁ బ్రాణాఽఽవళులన్
 వరుణాఽనలాఽనిలాఽఽదుల
 వరవడులన్ మాన్య శక్తి వరలఁగఁ జేయున్ ॥

2230

†క॥ ఇహ పర ఫలములు దక్కన్
 సహకారము మీఱ సర్వ జన ధన సంపత్
 సహిత మ్మై సకల జగతి
 మహితోభయతారకముగ మాన్యం బౌలే! ॥

2231

†క॥ జల శక్తుల హరియించెడి
 ఖల శత్రు తతుల నజయ్య శాంతి చృటలన్
 జ్వలియించెడి హృచ్చక్తులఁ
 బరాజితలఁ జేయు మన్యు భాగ్యము వరలన్ ॥

2232

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ఈ పద్యములో “ల-ర” లకుఁ బ్రాస మైతి.

అనువాకః—7; సూక్తమ్—85

ఋషికా—సావిత్రి సూర్యా

దేవతా—1-5-సోమః; 6-16-సూర్యావివాహః; 17-దేవాః; 18-సోమార్కా; 19-చంద్రమాః;

20-28-నృణాం వివాహమస్త్రా ఆశీప్రియాః; 29-30-వదూవాసః సంస్పర్శనిన్దా;

31-దమ్పత్యోర్యక్షమనాశనం; 32-47-సూర్యా సావిత్రి

చందః—అనుష్టుప్; 14, 19-21, 23-24, 26, 36-37, 44-త్రిష్టుప్; 18, 27, 43-జగతి;

34-ఉరోబృహతీ

(1) సత్యేనోత్రభితా భూమిః సూర్యేణోత్రభితా ద్యౌః ।

ఋతేనాదిత్యాన్తిష్ఠన్తి దివి సోమో¹ అధి శ్రితః॥

871

(2) సోమేనాదిత్యా బలిసః సోమేన వృథివీ మహీ ।

అథో నక్షత్రాణామేషాముపస్థితే సోమ² ఆహితః ॥

872

(3) సోమం మన్యతే వపివాన్ యత్ సంపింషన్యోషధిమ్ ।

సోమం యం బ్రహ్మణో విదుర్న తస్యాన్నాతి కశ్చన ॥

873

(4) ఆచృద్విదానైర్గుపితో బార్హతేః సోమ రక్షితః ।

గౌష్ఠామిచ్చుణ్యన్ తిష్ఠన్తి న తే³ అన్నాతి పార్థివః ॥

874

(5) యత్ త్వా దేవ వ్రపిబన్తి తత⁴ ఆ ప్యాయసే పునః ॥వాయుః సోమన్య రక్షితా సమానాం మాసో⁵ ఆకృతిః ॥

875

1. సోమో²అధి, 2. సోమ²ఆహితః, 3. న తే²అన్నాతి, 4. తత²ఆ, 5. మాస²ఆకృతిః. (వృ.వృ.)

(6) రై॑ ధ్యా॑సిదనుదే॑యా నారా॑శంసి న్యో॑చసి ।

సూ॑ర్యా॒యా భద్ర॑మి॒ద్వాసో॑ గాథ॑యైతి పరిష్కృ॑తమ్ ॥

876

(7) చి॑త్తిరా॑ ఉప॒బర్హ॑ణం చక్షు॑రా॒ అభ్యంజ॑నమ్ ।

ద్యౌర్బా॑మిః కోశ॑ ఆసిద్ యదయాత్ సూ॒ర్యా పతి॑మ్ ॥

877

(8) స్తో॒మా అనన్ పృ॑తిథయః కు॒రీరం ఛన్దో॑ ఓప॒శః ।

సూ॑ర్యా॒యా అశ్వి॑నా పరా॒ అగ్ని॑రా॒సిత్ పురో॑గవః ॥

878

(9) సో॒మో వదూ॑యురభవదశ్వి॑నాస్తాము॒ఖా పరా॑ ।

సూ॒ర్యాం యత్ పత్యే॑ శంస॒న్తిం మన॑సా నవితాదదాత్ ॥

879

(10) మనో॑ అస్యా అన ఆసిద్ ద్యౌరా॑సిదుత చ్చ॒దిః ।

ఋక్రా॑వనద్వాహా॒వాస్తాం॑ యదయాత్ సూ॒ర్యా గృహ॑మ్ ॥

880

(11) ఋక్సా॑మాభ్యామభిహితౌ గా॒వో తే సామనా॑వితః ।

శ్లో॒త్రం తే చక్రే॑ ఆస్తాం దివి ప॒థాశ్చరా॑చరః ॥

881

1. చిత్తిరా॑ఉప, 2. చక్షు॑రాఅభ్యం, 3. కోశ॑అసిద్, 4. స్తో॒మాఅనన్, 5. చన్దో॑ఓపశః.

6. సూ॑ర్యా॒యాఅశ్వి॑నా, 7. మనో॑అస్యాఅనఅసిద్, 8. చక్రే॑ఆస్తాం. (వ్యా.ప్ర.)

(12) శుక్రీ తే చక్రే యార్థా వ్యానో¹ అక్ష ఆహతః ।

అనో మనస్మయం సూర్యా ౭౭రోహత్ ప్రయతి పతిమ్ ॥

882

(13) సూర్యాయా వహతుః ప్రిగాత్ సవితా యమవాస్పజత్ ।

అమాసు హన్యన్తే గావో ౭ర్జున్యోః పర్యుహ్యతే ॥

883

(14) యదశ్వినా పృచ్ఛమానావయాతం త్రిచక్రేణ వహతుం సూర్యాయాః ।

విశ్వే దేవా² అను తద్వామజానన్ పుత్రః పితరావవృణీత వూషా ॥

884

(15) యదయాతం శుభస్పతీ వరేయం సూర్యాముప ।

త్వైకం చక్రం వామాసీత్ క్వ దేష్టాయ తస్థుః ॥

885

(16) ద్వే తే చక్రే సూర్యే బ్రహ్మణ³ ఋతుథా విదుః ।

అతై కం చక్రం యద్గహ తద్ధాతయ⁴ ఇద్విదుః ॥

886

(17) సూర్యాయై దేవేభ్యో మిత్రాయ వరుణాయ చ ।

యే భూతన్య ప్రచేతసో⁵ ఇదం తేభ్యోఽకరం నమః ॥

887

1. వ్యానో౭ అక్ష౭ ఆహతః, 2. దేవా౭ అను, 3. బ్రహ్మణ౭ ఋతుథా, 4. తయ౭ ఇద్విదుః,

5. ప్రచేతస౭ ఇదం. (హరి.వర్ణ.)

(18) పూర్వాపరం చరతో మాయ¹యైతౌ శిశూ క్రిశన్తౌ పరియాతో² అధ్వరమ్ ।

విశ్వాన్యన్యో భువనాభిచష్ట³ ఋతూగ్ంరన్యో విదధజ్జాయతే పునః ॥ 888

(19) నవోసవో భవతి జాయమానో ఽహ్నం కేతురుషసామేత్యగ్రమ్ ।

భాగం దేవేభ్యో వి దదాత్యాయన్ వగ్ర చన్ద్రమాన్తిరతే దీర్ఘమాయుః ॥ 889

(20) సుకింశుకం శల్మలిం విశ్వరూపం హిరణ్యవర్ణం సువృతం సుచక్రమ్ ।

ఆ యోహ సూర్యో⁴ అమృతస్య లోకం సోమం పత్యే వహతుం కృణుష్వ ॥ 890

(21) ఉదీర్వాతః పతివతీ హ్యేతషా విశ్వావసుం నమసా గిర్భిరీశే ।

అన్యమిచ్చ పితృషదం వ్యక్తాం స తే భాగో జనుషా తస్య విద్ధి ॥ 891

(22) ఉదీర్వాతో విశ్వావసో నమసేశామహే త్వా ।

అన్యమిచ్చ వగ్రఫర్వ్యం సం జాయాం పత్యా సృజ ॥ 892

(23) అన్యక్షరా⁵ ఋజవః సస్తు పస్తా యేభిః సఖాయో యన్తి నో వరేయమ్ ।

సమర్కమా సం భగో నో నిసీయాత్ సం జాన్వత్యం సుయమమస్తు దేవాః ॥ 893

1. మాయయౌతౌ శిశూ, 2. పరియాతో అధ్వరమ్, 3. చష్టఽఋతూగ్ం, 4. సూర్యే అమృతస్య,

5. అన్యక్షరా అఋజవః. (హృ.వగ్ర.)

(24) పృ॑ త్వా ము॒జ్జామి॑ వరు॒ణస్య॑ పా॒శాద్ యే॒న త్వా॑బద్ధాత్ స॒వితా సు॑శేవః ।

ఋ॒తస్య॑ యోనో॑ సు॒కృత॑స్య లోకే॑ ॒ఽరిష్టాం॑ త్వా స॒హ ప॑త్యా దధామి ॥

894

(25) ప్రి॑తో ము॒జ్జామి॑ నామ॒తః సు॒బద్ధామ॑ము॒తస్క॑రమ్ ।

య॒థేయ॑మి॒న్ద్ర మీ॒ధ్వః సు॒పుత్రా సు॒భగా॑సతి ॥

895

(26) పూ॒షా త్వే॑తో న॒యతు॑ హ॒స్తగు॒హ్యోఽశ్వి॑నా త్వా పృ॑ వహ॒తాం రథే॑న ।

గృ॒హన్ గచ్ఛ॑ గృ॒హప॑త్నీ యథా॑సో వ॒శినీ॑ త్వం వి॒దథ॑మా వదాసి ॥

896

(27) ఇ॒హ ప్రి॑యం ప॒రజయా॑ తే స॒మృధ్య॑తామ॒స్మిన్ గృ॒హే గార్హ॑పత్యాయ జాగృ॒హి ।

ఏ॒నా ప॑త్యా తన్వం॑ సం సృ॒జస్వా॑ధా జి॒హ్వీ వి॒దథ॑మా వదాథః ॥

897

(28) నీ॒లలో॑హితం భ॒వతి॑ కృ॒త్యాన॑ క్తి॒ర్వ్యజ్ఞ॑తే ।

ఏ॒థ నై॑ అ॒స్యా జ్ఞా॒తయః॑ ప॒తిర్భ॑న్దేషు బ॒భ్యతే॑ ॥

898

(29) . పరా॑ దే॒హి శా॒ముల్యం॑ బ్॒రహ్మ॑భ్యో వి భ॒జా వసు॑ ।

కృ॒త్యైషా॑ ప॒ద్వతీ॑ భూ॒త్వా జాయా॑ వి॒శతే॑ ప॒తిమ్ ॥

899

(30) అశ్రీరా తనూర్భవతి రుశతీ పావయాముయా ।

వతిర్కద్యద్వైతి వానసా న్యమంగమధిత్సలే ॥

900

(31) యే వధ్యశ్చన్ద్రం వహతుం యజ్ఞా యన్తి జనాదను ।

పునస్తాన్ యజ్ఞయా దేవా నయన్తు యతః ఆగతాః ॥

901

(32) మా విదన్ పరివన్తినో య ఆసీదన్తి వంపతీ ।

సుగేభిర్ధర్మతీతామవ వ్రాన్తరాతయః ॥

902

(33) సుమజ్గీరియం వహరిమాం సమేత వశ్యత ।

సౌభాగ్యమన్యై దత్త్వాయాఽకాన్తం వి పరేతన ॥

903

(34) తృప్తమేతల్ కటుకమేతదపాష్టవద్విషవన్నైతదత్తవే ।

సూర్యాం యో బ్రహ్మ విద్యాత్ స ఇద్వాదూయమర్హతి ॥

904

(35) ఆశననం విశననమథో అధివికరనమ్ ।

సూర్యాయాః వశ్య రూపాణి తాని బ్రహ్మ తు శున్దతి ॥

905

1. యతః ఆగతా, 2. నోయః ఆసీదన్తి, 3. విద్యాత్సఽఇద్వా, 4. మథోఽఅధి. (వా.ప.)

(36) గృ॒హ్లాపి॑ తే సౌ॒భగ॑త్వా॒య హ॒స్తం మ॒యా వ॑త్వా జరదప్తిర్యథా॑నః ।

భగో¹ అ॒ర్యమా॑ స॒వి॒తా పు॒రంధి॑ర్మహ్మాం త్వాదుర్గార్హ॑ వత్తాయ దే॒వాః ॥

906

(37) తాం పూ॒షంఛి॑వతమామే॒రద్య॑స్య యస్యాం బీ॒జం మ॒నుష్యా॑ః వప॑న్తి ।

యా న² ఊ॒రూ ఉ॑శతీ విశ్ర॑యాతే యస్యా॒ముశ॑న్తః పృ॒హరా॑మ శే॒వమ్ ॥

907

(38) మ॒థ్యమగ్నే॑ ప॒ర్యవ॑హన్ త్సూ॒ర్యాం వ॑హతునా స॒హ ।

పు॒నః ప॒తిభ్యో॑ జాయాం చా³ అగ్నే॑ పృ॒జయా॑ స॒హ ॥

908

(39) పు॒నః ప॒త్నీ మ॒గ్నిర॑వాదాయుషా స॒హ వర్చ॑సా ।

దీ॒ప్తాయు॑రస్యా యః ప॒తిర్థి॑వాతి శ॒రదః॑ శ॒తమ్ ॥

909

(40) సోమః॑ పృ॒థమో వి॑విదే గ॒న్తర్కో వి॑విద⁴ ఉ॒త్తరః॑ ।

తృ॒తీయో॑ అగ్ని॒ష్టే ప॒తిస్తు॑రీయ॒స్తే మ॒నుష్య॑జాః ॥

910

(41) సోమో॑ దదద్గన్త॒న్తాయ॑ గ॒న్తర్కో దద॑దగ్నయే ।

ర॒యిం చ॑ పు॒త్రాగ్ం॑శ్చా⁵దాదగ్ని॒ర్మహ్మా॑మథో ఇ॒మామ్ ॥

911

1. భగో॑ అ॒ర్యమా, 2. యా న॑ ఊ॒రూ ఉ॑శతీ, 3. దా॑ అగ్నే, 4. వి॑విద॒ ఉ॒త్తరః,

5. తృ॒తీయో॑ అగ్ని, 6. పు॒త్రాగ్ం॑శ్చా. (వా॒గ్.ప॒గ్.)

(42) ఇ॒హై॒వ న॒తం మా వి యో॒ష్ఠం వి॒శ్వ॒మాయు॑ర్వ్యశ్ను॒తమ్ ।

కి॒శన్తా॑ పు॒త్రైర్న॒ప్తృభి॑ర్మో॒దమా॑నా స్వే గృ॒హే ॥

912

(43) ఆ నః॑ ప॒జాం జన॑యతు ప॒జాప॑తిరాజరసా॒య సమ॑నక్త్య॒ర్యమా ।

అదు॑ర్మంగ॒లిః పతి॑లోకమా వి॒శ శం నో భవ॑ ద్వివదే శం చతు॑ష్పదే ॥

913

(44) అ॒ఘోర॑చక్షురవతే॒ఘ్నైధి॑ శి॒వా పశు॑భ్యః సుమ॒నాః సువ॑ర్చాః ।

వి॒రసూ॑ర్దే॒వకా॑మా స్యో॒నా శం నో భవ॑ ద్వివదే శం చతు॑ష్పదే ॥

914

(45) ఇ॒మాం త్వ॑మి॒ంద్ర మీ॒ధ్వః సు॒పుత్రా॑ం సు॒భగా॑ం కృ॒ణు ।

దశా॑స్యాం పుత్రా॒నా దే॒హి పతి॑మేకాదశం కృ॒ధి ॥

915

(46) స॒మా॒జ్ఞీ శ్వ॑శురే భవ స॒మా॒జ్ఞీ శ్వ॑శ్వాం భవ ।

ననా॑న్దరి స॒మా॒జ్ఞీ భవ స॒మా॒జ్ఞీ అధి॑ దే॒వృష॑ ॥

916

(47) స॒మంజ॑న్తు వి॒శ్వే దే॒వాః స॒మాపౌ॑ హృదయాని నా ।

సం మా॑తరి॒శ్వా సం ధా॑తా స॒ము దే॒ష్ఠీ దధా॑తు నా ॥

917

1. స॒మా॒జ్ఞీ అధి॑. (వా॒.ప॒.)

†(48) అవిధవా భవ వర్జాణి శతం సాగ్రం తు సువ్రతా ।

తేజస్వి చ యశస్వి చ ధర్మవత్స పతివ్రతా ॥

918

†(49) జనయద్బహుపుత్రాణి మా చ దుఃఖం లభేత్ క్వచిత్ ।

భర్తా తే సోమపా నిత్యం భవేద్ధర్మవరాయణః ॥

919

†(50) అష్టపుత్రా భవ త్వం చ సుభగా చ పతివ్రతా ।

భర్తృశ్చైవ పితృర్భాతు ర్హృదయానందినీ సదా ॥

920

†(51) ఇన్ద్రస్య తు యథేన్ద్రాణీ శ్రీధరస్య యథా శ్రీయా ।

శంకరస్య యథా గౌరీ తద్భర్తృరపి భర్తరి ॥

921

†(52) అత్యైర్యథానునూయా స్యాద్ వసిష్ఠస్యాప్యరున్దతీ ।

కౌశికస్య యథా సతీ తథా త్వమపి భర్తరి ॥

922

†(53) ద్మృతైధి పౌష్యా మయి మహ్యం త్వాదాద్బృహస్పతిః ।

మయా వత్యా వ్రజావతీ సం జీవ శరదః శతమ్ ॥

923

ఇతి

అష్టమోఽష్టకే తృతీయోఽధ్యాయః
సమాప్తః

† ఋగ్వేదము దశమ మండలములో, గల రివీవ సూక్తములో నీ ఆరు ఋక్కులును నధికముగాఁ గొన్ని వాగ్రత ప్రతులలోఁ గలవు. వీటిని “ఖిల” మంత్రములుగాఁ గొందఱు భావింపఁ బరిశిష్టములుగాఁ గొందఱును బ్రక్షిప్తము లని మరి కొందఱును సధిక పాఠము లని వేరొక కొందఱును భావించిరి.

అనువాకము—7 సూక్తము—85

ఋషిః—సావిత్రి సూర్యః†

దేవత—1-5-సోముడు, 6-16-వివాహదేవత, 17,18-సోమార్కులు,
21-చంద్రుడు, పరిశిష్టములకు సూర్యః†

- (1)*సీ॥ సత్యంబువలననే¹ సర్వ² భూమితలం బుపరిబద్ధంబయి యొనర నుండు
సూర్యునివలననే¹ సోంపారు దివ మెల్లఁ గవత తా భరియింపఁబడుచు నుండు
యజ్ఞంబువలననే¹ యాదిత్య గణ మెల్లఁ బరమ ముదంబునఁ బరఁగుచుండు
యజమాన దత్తమౌ హవ్యంబువలననే¹ సుర వంక్తి బ్రతుకుచు శోభ నుండు
గీ॥ దేవతా రూపుఁ పగుచు నా దేవతలకు, సంతనంబును గూర్చుచు సకల వితతి
రూప సోముండు దివమును నోపి నాశనియించె నని సూర్య వేదెఁ దా నెలమి సోము ॥ 2233

- (2)*గీ॥ సోమమున³ బలము గలవారు సురలు, సోమ
ముననె వృథ్వియు నెక్కువ ఘనతఁ గాంచె
సోమమున నోషధులు కడు శోభ నంచె
దివమునం దట్టి సోముడు తిరుగుచుండు ॥ 2234

-ఓషధివక్షాత్ము-

- (3)*గీ॥ ఓషధి రూప మగు దెని⁴ నుర్వి జనులు
పిండెదరొః దాని భక్షింతు⁵ పెద్దవారు
యాగ సాధన భూత మౌ సట్టి⁶ లరను
యజ్ఞ తప్ప మ రే జనుఁ దందఁగలఁడు? ॥ 2235

† సంస్కృత మూలమున దేవతలు కొంత భిన్నముగాఁ జెల్లొనఁబడిరి. ఋక్కు లన్నింటను సాయణాదుల దృష్టి ననుసరించి యా యా విషయములు భిన్న దేవతాకము లై నను నొకటిగానే యున్నవి. అరదృక్పథమునఁ జూచినచో నీ ఋక్కులకు భిన్నార్థ మున్న దన్నమాట వేరు చూట. సంస్కృతమూలము ననుసరించి యీ సూక్తమునకు దేవత లెట్లుండుదురు. 1-5-సోముడు, 6-16-వివాహదేవతసూర్య, 17-దేవతలు, 18-సోమార్కులు, 19-చంద్రుడు, 20-28-వివాహదేవత, 29-30-వహవానము, 31-దంపతుల రోగ నాశనము, 32-47-సావిత్రిసూర్య, సంస్కృతమందలి కొన్ని దేవతలు విషయ వివరణా విధేయ నామకములు. ఈ దృష్ట్యా తెలుగు సంస్కృతములందలి దేవతల భిన్నత్వము సరిగ్గాఁ జూపింప సక్తరలేదు. శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత చారిత్ర పరిశిష్టము 191-193పుటలలో నీ సూక్తమునకు ఋషివే మారుగా దేవత “సూర్య” అని వ్రాసి. దేవత “1-5-సోముడు, 6-11-వివాహదేవత, 17,18-సోమార్కులు, 21-చంద్రుడు, పరిశిష్టములకు సూర్య”గా వ్రాసి. 191 సంపుట సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో ఋషి “సూర్య”గాను, దేవతలు “సోముడు, సూర్యుని రథచక్రము, దేవతలు, సోమార్కులు, చంద్రుడు, ఆశీర్వాదము”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి. శ్రీనేమానివారి యనువాదములు వా రిచ్చిన దేవతలను దృష్టిలో నుంచుకొని రచియింపఁ బడినవి గాన దేవతల నామములు వా రిచ్చినట్లే యిక్కడఁ జెల్లొనఁబడినవి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. దేవత, (తొ.పా.), 2. సర్వసహదేవియు పరిబద్ధంబయి యొనరుండు, (తొ.పా.), 3. ఇక్కడ నింద్ర గణమునకు మారు వంచలముగణము వ్రయుక్త మైనది. 4. నోలి యిడులు, (తొ.పా.), 5. పెచ్చి మిగుల, (తొ.పా.), 6. భూత మౌనట్టి దాని, (తొ.పా.)

-చంద్రపక్షార్థము-

*గీ॥ ఓషధీ రూపు నెవ్వని నొనర ధీరు
లభిషవ గ్రావలన్ దను రందగలరు
పీత సోముని వానిని బెద్దజేసి
చంద్రమస్సునిగాఁ దల్లగ్గి¹ చతురు తెల్ల ॥

2236

(4)*గీ॥ సోమః యాచ్ఛద్విదాసుల² సూరి సప్త
సోమ పాలుర రక్షచే సుందరుండ
వైన నీవు శిలాద్భని నాలకింతు
మానవుం దెవఁడు గ్రహింపఁ బూసు నెన్ను ॥

2237

-లతార్థము-

(5)*గీ॥ నిన్నుఁ ద్రావిన పిమ్మట నిన్నె మరలఁ
ద్రావఁ గోరుచు సుందరు ధన్వంతములు
వత్సరాకృతి మానము వాయువు కడు
సోమ రక్షితు లగుచుందు³ సోగను లేన ॥

2238

-చంద్రార్థము-

*గీ॥ రశ్మి⁴ లెంతయు నినుఁ ద్రావి రాజ సోమః
మరల గ్రహియింప నుండును గరము ప్రితి
నీకు రక్షిత వాయువు నీవు కూడ
నబ్బ మానంబులకుఁ గర్త వౌచు నుండు ॥

2239

(6)*గీ॥ రైభ నాకు వయస్య విరాజమాన
యౌ నరాశంసి దాసియై యమరి మరియు
సూర్య నగు నాకు వస్త్రము సురుచిరముగఁ
గట్టఁబడియుండె నంప్రితి గాథవలన ॥

2240

(7)*గీ॥ సోము, నవ భర్తగాఁ గాంచ సూర్య రమ్య
చక్షు వభ్యంజనం బయ్యెఁ జతుర చిత్తి
దేవి యువబర్హణం బయ్యె దివియు భువియుఁ
గోళ రూపంబు లయ్యె నే కొడువ లేక ॥

2241

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1, సరస భక్తి, (తొ.పా.), 2. అచ్ఛాదయంతి విధానాని యేషాం తే. (నే.వేం.న.శా.), 3. సోమ రక్షిత యగుచుండు సూటి మీర, (తొ.పా.), 4. రశ్మిలెంతయు నినుఁద్రావిరాజసోమః, మరల గ్రహియింపఁబడుదువు! కరము నీవు, నీకు రక్షిత వాయువు నీవు కర్త, నబ్బ మానంబులకుఁగూడ నతిశయముగ. (తొ.పా.).

(5)*గద్యము॥

సూర్య యను నామె రథమునకు స్తోమములు ప్రతిధు లయ్యెను. “కురీర” నామక మను
చందస్సు ఓవశ¹ మయ్యెను. ఆ సూర్యకు అశ్వలు పరు లయిరి. ఆమె వివాహమందు,
బ్రస్తావార్థము ముందు వెడలినవాడు అగ్ని ॥

2242

(9)*గీ॥ పతిని గోరెడు సూర్యఁ దత్పిత సుసోము

నకు నొనంగిన యప్పుడే యకలుష మతి
సోముడు వహా ప్రియుం డయ్యె సురుచిరాశ్వ
దేవతలు నూత్న పరు లైరి తివిరి తాము ॥

2243

(10)*ఉ॥ ఎప్పుడు సూర్య సోమ పరు నెక్కువ ప్రీతిని గాంచగల్గెనో:

యప్పుడె యామె మానసము యానముగా విలసిల్లె ద్యోతలం
బప్పుడె యామెకున్ చదిగ నయ్యెను, సూర్యుడు చంద్రమస్సు తా
మప్పుడె తద్రథంబున హయంబులుగాఁ గడు బంధితుల్ గదా: ॥

2244

(11)*గీ॥ అంబః ఋర్షామములవల్ల నభిహితు లగు

సూర్య చంద్రులు ప్రథమాన శోభ గాంచు
చుండు వాహంబులై వెలుచుండి పరుని
నదనమును జేర్చుచున్నవి ముదముతోడ ॥

2245

*గీ॥ నీదు సుశ్రోత్రములు రెండు నిరతిశయము

మానస రథంబునకుఁ గడు మంచి చక్ర
ములుగ వర్తిల్లె, ద్యోతలమును సుగమన
సాధనం బగు మార్గమై సౌరు గాంచె ॥

2246

(12)*గద్యము॥

పతిని దదయఁగోరి వెడలుటకు నిశ్చయించిన నీ యొక్క రథమునకుఁ బతి గుణ
శ్రావిణు లగు శ్రోత్రములు చక్రము లయ్యెను ॥

2247

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఓవశము=విశ్రమించుటకు స్థలము-(నే.వేం.న.శా.)

(13)*గద్యము॥

సోమున కొనఁగఁబడిన సూర్యకు గవాది పదార్థము ఆమె వెడలకముందే పంపఁబడెను.
దానిని సూర్య పిత యగు సవిత యిచ్చెను. సవితృ దత్తము లగు గోవులు
మఱా నక్షత్రములయందు దండములచేఁ బ్రేరేపింపఁబడెను. ఫల్గుణీ
నక్షత్రములయందు సూర్యునివలన గోవులు తీసుకొనిపోఁబడుచున్నవి ॥

2248

(14)*గద్యము ॥

ఓ యశ్వి దేవతలారా! త్రిచక్రియత మగు రథమువై నెక్కి సూర్యా వివాహమునుగూర్చి
సవితను బ్రీశ్నించుటకు వెడలునపుడు మిమ్ము సర్వ దేవతలు తెలిసికొనిరి. పుత్రుఁ
డగు పూష పితరులను నావరించెను ॥

2249

(15)*గీ॥ ఉదకపతులారా! మీ రేడ నున్నత యగు

సూర్యఁ బొందంగ సవితను జూచువారు
మీకుఁ గల నొక్క చక్రము మెలఁగు నెచట
దానమునకయి నెచ్చట దాగినారు? ॥

2250

(16)*గద్యము ॥ (సూర్య తనలోఁ దా ననుచున్నది)

ఓ సూర్య! నీకుఁ గల సూర్య చంద్రాత్మకము లగు రెండు చక్రములు ఋతు వినిర్దిష్టము
లని బ్రాహ్మణు లెరుంగుదురు. తర్వాత నొక చక్రమును గుహా నిహిత మగు దానిని
మేదావులే తెలిసికొనుచున్నారు ॥

2251

(17)*గీ॥ సూర్య దేవునకున్ మరి సురలకు మరి

వరుణ మిత్రులకున్ భూత పర్గమునకు
నభిమతంబుల నొసఁగెడు సఖిలమునకు
నీ నమస్సు నొనర్తు నే నెలమితోడ ॥

2252

(18)*గీ॥ తొలుత సూర్యుఁడు గతియించుఁ దుష్టి మరల

వాని జంద్రుఁడు వెంటాడు ప్రబల మాయ
పలన సూర్యుఁడు చంద్రుఁడు లలిత దివిని
సంచరించుచు నున్నారు సంతసమున ॥

2253

(19)*గీ॥ ఆమల చంద్రుడు¹ వర్జితదినమందుఁ గాంతిఁ
బుట్టుచున్ నవ నవదయ పూర్ణ దివన
ములకుఁ బ్రజ్ఞాపకుండము లలి నుబోగగ్గి
భాగములఁ బొందుచున్నాడు² భావకుడయి॥

2254

*గీ॥ హాన వృద్ధులఁ బక్షాంత మందుచుండి
హవ్య భాగంబుఁ బ్రితితో నమరులకయి
యందఁజేయుచుఁ జంద్రుడు స్నాయువు కడు
వృద్ధిఁ జేయుచు నున్నాడు వివిధ గతుల ॥

2255

(20)*గీ॥ శోభన కింకుక సుందర వృక్ష నిర్మిత మైన రథముపై వెలుగుచుండి
నిస్తుల శాల్మల నిర్మిత యానంబుపై విశ్రమించుచుఁ బరగుచుండి
విశ్వ రూపములతో వెల్గొందు రథమున³ పీఠగు పీఠి నాసీన వగుచునుండి
సౌవర్ణ కాంతితో⁴ జక్కని రథముపై విస్తృత దీప్తిని వెలుగుచుండి
గీ॥ సుష్టు వర్తనమును గల్గి సురుచిరముగఁ, జక్రముల నొప్పు రథమునఁ జాల రక్తి
నెక్కి సోముని వరియింప నీవు సూర్యః, యమృతమౌ స్థానమును జేరుమాః ముదాన ॥

2256

(21)*క॥ కన్యాస్వామిః యీ నతి
ధన్యుం డగు వతినిఁ బడసెఁ దద్దేతువునం
గన్యా సమీపమును విచి
యన్య స్థలమునకు నేగుచుయ్యాః కపికన్ ॥

2257

*గీ॥ పేర విశ్వావసుం డను పేర నొప్పు
నట్టి గందర్వ రాజును నాదరమున
స్తుతులచేత నమస్సుల తతులచేత
సన్నుతంచెద నే నతినంతనమున ॥

2258

*గీ॥ ఆర్యః గందర్వః పితృ కులమందు నున్న
దాని వ్యక్తగ నున్నట్టి దాని నీవు
స్వీకరింపుముః శ్రీలతోఁ జెలగు నా ప
దార్థమే కల్పితం బయ్యెఁ దగిన రీతి ॥

2259

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఆట్టి చంద్రుడు. (పాతాంతరము), 2. భాగ్య మలర. (తా.పా.), 3. అతి పీఠి, (తా.పా.),
4. సరసమౌ రథముపై, (తా.పా.),

(22)*గీ॥ ఆర్యః విశ్వావనూః మా శయనమునుండి
పొమ్ముః నీకు నమస్సులు పొసంగ నెడుదు
నన్యను బృహన్ని తంబను నధిగమించి
కరుణతో నన్నుఁ బతితోడఁ గలుపు మీవుః ॥

2260

(23)*గీ॥ వరుని యాచింప మా నఖుల్ వరుని తండ్రి
కడకుఁ బోయెడు మార్గముల్ కంటక సహి
తములు కాకుండఁ గుటిలతఁ చాల్చుకుండ
నుండుఁగా తెల్ల¹ దేవతా మండలంబు ॥

2261

*గీ॥ మమ్ముఁ బంపంగఁగలవాఁడు నుమ్ము భగుఁడు
నెమ్మి సర్వముఁ డట్టులే నేర్వఁగలఁడు
లలిత జాయూపతీ యుగళంబును మిథు
నంబుగా నుండుఁగాకః ముద్రంబుతోడ ॥

2262

(24)*గద్యము॥

సవిత ప్రేరితుఁడు నగు వరుణుఁడు తన పాశములవలనఁ బ్రాణిని బంధించుచున్నాఁడు.
కాబట్టి యేపాశమువలన వరుణప్రేరితుఁ డగు సవిత బంధించునో? యట్టి వరుణ
పాశమునుండి ఓ వధువా! నిన్ను విడిచివుచ్చెదను ॥

2263

- యజ్ఞాంగార్థపక్షము -

*గద్యము॥

యోక్తమునఁ గర్మానుష్ఠాతుఁ డను దేవుఁ డే యుత్విర్వాశమున బంధించెనో? దానిని పప్పి
కర్మ క్షేత్రమందుఁ బహింసితను బతితోఁ గలిపెదను ॥

2264

*గీ॥ పితృ కులమునుండి విడిపింతు నతివః నిన్నుఁ
బతి గృహమునుండి తప్పింప వలనుపడదు
నించుగదా! నేను సుభగగా నెట్లు లొడి
నట్లు చేయుము! సేక్త నీ వాదరమున ॥

2265

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వెంకట నరసింహశాస్త్రి

1. నుండుగావుత. (తా.పా.)

25) *గీ॥ బ్రాహ్మణా హస్తుః పూష యో కన్యః నిన్ను
నిటులఁ బంపించుఁగాకఁ దా నెలమితోడ
అట్టు లరదంబువై నిన్ను నాదరమున
నిడుచుఁ బంపించెదరుగాక నెలమితోడ ॥

2266

*గీ॥ 'దర్శ గృహమునకుం బోవు 'మట్టి గృహము
నందు స్వామిని వగుదువుః పొందు గలిగి
పతి వశంబున మెలఁగుచుఁ బతి గృహస్థు
లైన భృత్యులతోడను మాట లాడు మీవుః ॥

2267

26) *క॥ పాణి గృహణ మొనర్పఁగ
ధీనిధి కైవస మగు నిను భృతి సంతోషం
బాసీతము గాఁగఁ బతి గృ
హానంద నెలయమున కింక ననువమె వూషాః ॥

2268

(27) *చ॥ పతి కులమందు నీవు వరువాః ప్రజతో నభివృద్ధిఁ జెంది యా
పతి గృహ ధర్మముల్ నెరపి భాగ్యము నందుచు భర్తతోడ నీ
పతికయ సౌఖ్యముల్ వడసి యావయి మీ రతి జీర్ణులై మహా
మతిని గృహస్థులై యపుడు మాటల స్వేచ్ఛగ నాడుడిః కడున్ ॥

2269

(28) *గద్యము॥

అభిచారాభిమానిని యగు కృత్య నీల లోహిత రూపము గలది. ఆ కృత్య యామెయందు
పెడువఁబడుచుండెను. ఆ కృత్య వెడలఁగా వదూ జ్ఞాతులు వృద్ధిఁ బొందుచునున్నారు.
పతి సాంసారిక బంధములయందు బంధింపఁబడుచున్నాఁడు ॥

2270

(29) *క॥ ఆల మల వారక వస్త్రము

తొలఁగింపుముః బ్రాహ్మణులకుఁ దుష్టి దనంబున్
గలిఁగింపుముః పాదములం

గల కృత్యాః భార్య వౌచుఁ గ్రాలుముః పతితోన్ ॥

2271

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకట నరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడఁ గేవల "అ"కారస్వరయతి విశిష్టముగాఁ బ్రయుక్త మైనది. (చూ. పీఠిక.)

*ఈ కీర్తన సూక్తములోని యీ 20వ ఋక్కును శ్రీ నేమానివా రనువదింపక విడిచిపెట్టిరి.

(చూ. శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహితః హృత్వివృత్తి-13వ సంపుటము. 203పుట.)

*రచయితః—పాఞ్చయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రవృత్త"

(311)*గీ॥ దీప్తయై పాప యైనట్టి దిబ్బ కృత్య
తనువుతోఁ గూడి యున్న లద్వరుని పూరి
తనువు సుస్రీలఁ బొందిరి కత్క్షణంబు
సతిశయిం బగు సస్రీక మందుఁగాదె ॥

2272

(312)*గీ॥ వధువు¹ చారు కనక పరణీయ రూపంబు
వ్యాధు లెల్లఁ బొంద పచ్చుచుండు
యముని నైన² బొంద నరుదెంచు వ్యాధులఁ
బోవఁజేయుఁ డీరు దేవ వరులు ॥

2273

(313)*గీ॥ పారెదరుగాకః శత్రువుల్ పతిని సతిని
బొందు శత్రువుల పథంబుఁ బొంది శత్రు
దేశమును బొందెదరుగాకః స్థిరము వార
లుండెదరుగాకః నచ్చటే గండు పిడి ॥

2274

(314)*క॥ ఈ వధువు సుమంగళి యగుఁ
గావున బుధులారః యామెఁ గాంచుచు భవ్యం
బే విధిని నైన నొనఁగుచు
వావిరి నిజ సదనములకు వరుసగఁ జనుఁడిః ॥

2275

(315)*గద్యము॥

ఈ పస్త్రము దాహ జనకము. తటుకము. ఋజీషము. విషము వలె నీ పస్త్రము
అనువభోగ్యము. ఏ బ్రాహ్మణుఁ డీ సూర్యును దెలిసికొనునో! యాతఁడె
యీ పస్త్రమున కర్హుఁడు ॥

2276

(316)*గద్యము॥

“అశననము(తుషాధానము) విశననము(శిరస్సునందుంచఁబడునట్టిది) అధివికర్తనము”
అను మూఁడు విధముల వాసస్సులు సూర్యకు రూపము లగుచున్నవి. వానినిఁ
జూడుము! ఇట్టి యాశననాదుల సూర్య స్వశరీరమందు ధరించుచున్నది.
అట్టి రూపములను సూర్యావిద్ బ్రాహ్మ తొలఁగించుచున్నాఁడు ॥

2277

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకట సరసింహశాస్త్రి

1. వధువుయొక్క కనక. (తా.పా.), 2. యమునినైన యట్టి వ్యాధులు విడచుచు, బోవఁజేయుఁ
ఁ డీరు దేవతలు. (తా.పా.)

(36)*గీ॥ వసువ! నాతోడ ముదిమిని బవసి నీవు
 భూక సౌభాగ్యమును బొందఁ బరమ కాంతి
 సురుచిరం బొను నానంద శోభఁ దేల్పు
 నీమ హస్తము గృహియింతు¹ నేను దీర్ఘితి ॥

2278

*గీ॥ నేను గృహపతి నగునట్లు నిన్ను యోగ్య
 భగుడు నవిత పురంధియు ధాగ్య మొనఁగు
 శత్రుముడు మొదలుగాఁగల యమరవరులు
 నాకు నర్పించినారో తానంద మొప్పు ॥

2279

(37)*గీ॥ ఎట్టి యూరువునో ఆను లెల్ల బీజ
 మును గ్రహించుచు నున్నారో² మోన మలర
 నట్టి యూరువు శివతమం బైన దాని
 సర్వతఃప్రేరణముఁ జేయు సకల³ నాకు ॥

2280

*గీ॥ ఎద్ది కామయమానమై యొనఁగుచుండు
 దీప్త శేఫంబు నెద్దాన దీక్షఁ జూని
 పెట్టఁగలవార మగుదువో! దిట్ట! ⁴సీవె
 యట్టి యూరువు⁵ నా కియు మెట్టులైన ॥

2281

(38)*గీ॥ అగ్ని! వహతునితో⁶ గూడ నతవ సూర్య
 నీకు నొనఁగెను గంధర్వ నికర మీదః
 సోమున కొనంగుటన్ దాని సుప్రజాధి
 వృద్ధిఁగల జాయ నా కిమ్ము! వేష్ట కలుగ ॥

2282

(39)*గీ॥ ఆయువుని⁷ నగ్ని యొనఁగిన యతివ కెవఁడు
 పతిగ మండునో! వాడు సంతతము పీర్తి
 యుత్తుడై వత్సర శరంబు రక్తితోడ
 నిలను జీవించుఁగాక! దా⁸ నెల్ల విడుల ॥

2283

*రచయిత:—కావ్యశీర్ష, శ్రీనేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. నిశ్చయముగ, (తొ.పా.), 2. నాకు నమర్పించినారు పాశ్చర్యముగ, (తొ.పా.), 3. నీక, మును దృఢించుచు
 నున్నారో, (తొ.పా.), 4. సరస పూషః, (తొ.పా.), 5. పేర్కొ మిర, (తొ.పా.), 6. యట్టి యూరువు ప్రేరించుచు
 ముదాన, (తొ.పా.), 7. వవరువతో, (వా.వృ.పా.), 8. ఆయువుని=ఆయుస్సుతో, (నే.వేం.న.శా.),
 9. తా నెనగ మెనగ, (తొ.పా.)

(40)*క॥ కన్యకు సోమముఁ బతి యగుఁ
గన్యకు గంపిర్బ రాజు కల య పతిగ నా
కన్యకు నగ్ని పతి యగు
గన్యకుఁ బతి మనుజుఁ డౌనుగాదే వరుసన్ ॥

2284

(41)*గీ॥ మొదట గంధర్వనకు సోమమూర్తి పిదప
నట్టి గంధర్వుఁ నగ్నిని నందఁజేసి
నట్టి కన్యనుఁ బుత్రిల నగ్ని నాకు
ధనముతోడ నొనంగెఁ దా ఘనత మీర ॥

2285

(42)*గీ॥ పుత్ర పౌత్రులతోఁ గూడి పూర్ణ గృహము
నందు మోదించు చీ లోకమందు మేము
వేరు కాకుండ మెలఁగుచు విశ్వ మైన
యాయువును బొందెదముగాకః నతిశయించి ॥

2286

(43)*గీ॥ అల ప్రిజాపతి యను దేవతాధికుండు
మాకుఁ బ్రిజలను బుట్టించుఁగాక నట్టి
పుత్రులు జరను బొందుచున్ బూర్ణ జీవు
లగుచు నివసించెదరుగాక నెలమితోడ ॥

2287

*గీ॥ అతివః నీవు సుమంగళి వౌచు నార్య
పతి సమీపంబుఁ బొందుముః భాగ్యతతిరొః
ద్విపదమందుఁ జతుష్పద వీధియందు
సుఖముతో వెల్లుమాః నీవు సుదతి రాన ॥

2288

(44,*సీ॥ మొర చక్షస్సుతోఁ గూడక యో కాంతః కమ్ర నేత్రములతోఁ గ్రాలు మీవుః
45) పతికి నే వేశల¹ బాహుఁ బెట్టక పతిహితంబును² జాలఁ బడయు మీవుః
పశు గణంబుల కెల్లఁ బరమ హితంబును గూర్చుచు సంతృప్తిఁ గూడు మీవుః
శుభకర వర్చస్సు సుమనస్సు గలుఁగుచు వీర వ్రనవ వౌచు వెలయు నీవుః
గీ॥ వడుపు నో యింద్రుః సుభగగ పర్ణనీయ,పుత్రవతిగను అతిని సుపుత్ర దశతి
మునను నేకాచిగునిగను³ నొనరఁజేయు, నీవు సంతత సంతృప్తి నేదుమయ్యః ॥

2289

*రచయితః—కావ్యకీర్త, శ్రీ నేమాని వేంకట నరసింహశాస్త్రి

1. పతికయి సతతము, (తొ.పా.), 2. పతి హితంబు నీవు పడయు మీవు. (తొ.పా.). 3. నొనరఁజేయు, మయ్యః
సంతత ప్రియ నందుమయ్యః (తొ.పా.), నందు మీవు. (మ.పా.)

(46)*గీ॥ అత్త మామల చెంతను నల్గయముగ
చేవతల నన్ని ధని¹ గూడఁ దిరుగుచుండి
సీవు సమరాజ్ఞివై కను నిశ్చలమతి
నుండును: వధువ: ప్రితిని మెండు గలిగి: ॥

2290

(47)*గీ॥ సురలు మన² రెండు హృదయాల సూటి నొకటి
యైన యట్టులు సేయుత³ మప్సమాహ
మాతరిశ్వ సరస్వతుల్ ఛాతయు మముఁ
దలఁచుచుండురుగాక: దాత్పర్య మెసంగ ॥

2291

†(48) సువ్రతగ నిల్చుచు సురుచిరయై తనరి
ధర్మపత్నిగ వరలి తనరెడి పతివ్రత
శతాధిక మైన సంవత్సరములు
అవిధవగా వెలిగి అలరు సుమంగళిని ॥

2292

†(49) పుత్తు లెందరు నీకుఁ బుట్టినన్ గాని
అప్పు డప్పుడు దుఃఖ మతివ: లభించు
ధర్మ పరాయణతఁ దనరారు భర్త
నీకు సోమామృతము నిత్య మొసంగు ॥

2293

†(50) పతివ్రత కాగ సుభగగాఁ దనరుచున్
అష్ట పుత్తులతోడ నలరారు నీవు:
అన్నదమ్మల హృత్తు కా తండ్రి హృత్తుకున్
భర్తృ హృదయమునకున్ వరలుచువు: నందినిగ ॥

2294

†(51) ఇందునకున్ దనరు "నించాణి"గాఁగ
శ్రీధరునకుఁ దనరు "శ్రీ"దేవి వోలె
శంకరునకున్ దగు శాంకరి "గౌరి"గా
భార్యగాఁ దనరారు: భర్త కి వెపుచున్ ॥

2295

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని దేవరాయ నరసింహశాస్త్రి

1. నన్ని ధని మతె తిరుగుచుండి, తా.పా., 2. సురలు మన మానసంబుల సురుచిరంబు, లై నయట్టులు....మాతరిశ్వలు మన మతుల్ ఛాతములుగ, ఛాతయు సరస్వతియు ముమ్ముఁ దలవవలయు, తా. పా., 3. వివాహ సందర్భమున వధూవరు లెట్టులు ప్రమాణములు చేసికొనెదరో గ్రహించినచో హిందూ వివాహ పవిత్రత గ్రహింపబడును. ఇందుకు బ్రాహ్మణమునఁ గల ఈ వాక్యమును గనుఁడు: "నీ హృదయ మేది కలదో చది నాది చదుఁగాక. నా హృదయము నీ హృదయ మగుఁగాక". ("చందేతత్ హృదయం రవ తదస్తు హృదయం మమ, చందేదం హృదయం మమ తదస్తు హృదయం తవ.")—నే.చేం.న.శా.

†ఇవి "ఖిల" మంత్రానువాదములు.

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్వజ, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

†(52) *ఆత్మికి నమరిన “ననసూయ” ఖాతి
 అవ్వశిష్టునకుఁ దగు “నరుంధతి” రీతి
 అల్ల కౌశికునకు నలరెడి “సతి” గాఁగ
 అలరు మీవును భర్త కర్థాంగి వపుచు ॥

2296

†(53) *దుగ్ధవ తారగా నన్నుఁ దొడరి పోషించు
 మహి బృహస్పతి కాఁగ మహిమ నిలువంగఁ
 బ్రజలు బిడ్డలుగ నా పతితోడ నొప్ప
 శత శరత్తులు నేను జల్లఁగా బ్రతుక నొ ॥

2297

ఇయ్యది
 శ్రీభరద్వాజ గోత్ర శ్రీవేంకటేశ్వర పౌత్ర
 సంగమేశ్వర పుత్ర శీతాంబాగర్భశక్తి
 ముక్తాయమాన, భగవత్పాదారాధక,
 నేమాని వేంకట సరసింహశాస్త్రి
 విరచితకృతులలో శ్రీమదాంధ్ర
 ఋగ్వేదసంహితయందు
 నష్టమాష్టకమునఁ
 దృతీయాధ్యాయము
 సంపూర్ణము

సూక్తము—85

ఋషిక—సావిత్రి సూర్య

దేవత—సూర్య, 1-5-సోమఁడు, 6-16-వివాహార్థదేవత, 17, 18-సోమార్కులు

21-చంద్రమస్సు

అర్థాంతరము—1

†(1) సత్య శక్తిని భూమి సదమల మై అలరు
 సూర్యునితో దివము శోభలన్ దనరారు
 ఋత శక్తి పూర్వమై ఉండు నాదిత్యాఽఽశి
 దివి సోమ మహిత మై అపికల మ్రొయుండు ॥

2298

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-పరిపూర్ణ”

*ఇవి “ఫిల”మంత్రానువాదములు.

†(2) ఆదిత్యులకు బలము అల్ల సోమాఽమృతము
సోమ శక్తిని బృథ్వి సోబగొంటు చుహి గాగిను
నాకాశమయ చంద్రాఽమృత శక్తులన్
నక్షత్ర పుంజాలు అక్షయము లై తనరు ॥

2299

†(3) చంద్రాఽమృత బలిమి శక్తివంతము లొచు
నలరారు నోషదులు అతిల భువనాలలో
ఇంద్ర సమృత శక్తి నెరుగుదురు బ్రహ్మలే
మింగింగలే దెవ్వరున్ మింటి సోముని జూద ॥

2300

†(4) సప్త మృతులతో సప్త సలిలాలతో
సప్తాఽనలాలతో సప్తాఽనిలాలతో
సప్త మౌ నావరణ చయములన్ ఆలరొందు
జాబిల్లి అమృతానఁ జదలుతో గోళాలు
రక్షితము లై వెల్గు రమ్య రహస్యాల
శబ్ద శక్తులఁ దిరుగు చంద్ర పరిభాకరులఁ
బంచ భూతాఽఽవళుల నంచితముగా నేలు
పార్థివు లెవరై న భక్తింపఁగా లేరు ॥

2301

†(5) చంద్రామృతమ్మును సర్వ దేవాఽఽవళులు
మమత మై సేవింతు మరి మరి సేవింతు
సోమఁడే వాయువున్ సుష్టుగా రక్షించు
మానమ్ము లన్నిటిన్ మలచు సమమ్ముగా ॥

2302

†(6) సూర్యుగా వెలుఁగొందు జాబిల్లి దేహాన
కరుణ కిరణుని కాంతు లలరారు వస్త్రమై
అగ్ని మయమై రూపు నందు నక్షర తతుల
శబ్ద శక్తుల భద్ర జాలముల్ తనరార
నచ్చమై న్వచ్చమై ఆలరి విస్పష్టముగఁ
బ్రకృతి సంపదలతో వరలుఁ బరిష్కృతుల ॥

2303

†(7) సూర్య కాంతి పుంజాలను జోద్యమ్ముగ భరియించెడి
చంద్ర రూప శక్తు లెల్లఁ జదలంటుచు విశ్వమ్మున
దివి భువి భువనాఽఽవళులను దీప్త సంపదాశి నిచ్చు
నాహలమ్ము కాని శక్తి నలవరచును ఓత్తమునకు
అక్షులకును సత్యుత్తమ మౌ సంజన మై పరలునులే ॥

2304

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహర”

†(8) అత్యంతము శ్రేష్ఠమై ఆ సూర్యుని అగ్ని కాంతు
లలరారుచు నావిష్కృతి నా సోముని శక్తిఁ గలిసి
అతులితమౌ నానందము ననుభూతిని గలిగించుచుఁ
బ్రతిఫలించు చంద్రికలే పర్వమై పర్వసులే: ॥

2305

†(9) చంద్రామృత శక్తి సిద్ధిఁ జదలంచెడి కాంతి తతుల
సూర్య కాంతి పుంజాలను భార్యగా భరియింప నొను
ఆదిత్యుని అనుగ్రహాన అమల మైన మనశ్శక్తి
అమేయముగ నంద నొను నా చంద్రికఁడె అమర వతిగ ॥

2306

†(10) ఆకాశమ్మున కానందమై అతులిత మనమున కానందమై
ద్యౌ లోకమునకు ద్యుతి నానందము యోగముగా గృహమై తగ
నతిలోక ప్రశక్తులతో అపురూపపు వీర్యములన్
ఆలరారెడి రవి చంద్రికలె ప్రాణము తొదురు ప్రకృతికి ॥

2307

†(11) చరాచర ప్రపంచానఁ బరాభూతమ్ము కాని
పథములతోఁ దిరుగుచుండు భానుండును జంద్రమిన్ను
రోదసికే ప్రాది యైన శ్రోత్రములై వెలుఁగొందుచు
సర్వ లోక హితము కాగ నంచరించు దివి పథాల ॥

2308

†(12) ఏకైక మై వెలిఁగెడి హృదయ పవిత్రత వోలెను
ఏక చక్ర గతులఁ దిరుగు నినుఁ పక్షము తప్పకుండ
కుచి చక్ర మై తనరంగ బద్ధ మైన వ్యాన తతులు
అక్ష మై విరాజిలఁగ నక్షయ కాంతుల నొనఁగును ॥

2309

†(13) సూర్య కాంతి పరిధవిల్లఁ జందమామ భరియించుచు
నాదీత్యుని శక్తులతో నిశితత్త్వము తనరారఁగ
లోకాలను వ్యాపించెడి రోగి పాప పుంజాలను
ఖర కర కిరణాఽఽవళులును జలువల వెన్నెలలు చుగ్గించు ॥

2310

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(14) భూత భావి వర్తమానములను దనరు కాల చక్ర
 త్రితయమ్మున వరలు సూర్య తేజోమయ కాంతి జాల
 మఖిల విశ్వ దేవతాఽఽళు లనిలజ మౌ నగ్ని పూష
 నానందము నను మోదము నావహిల్ల నలరారును ॥ 2311

†(15) దివి కువులను సర్వమ్మునఁ దేజరిల్లు రోదసిలోఁ
 ద్రియకాల చక్ర మేడఁ దనరారుచు నుండునొ! మరి
 శుభకర మౌ పతి శక్తుల సూర్య కాంతి పుంజాలను
 ఒకే ఒక్క చక్రమ్మున నొనరు వర్తమాన గతుల ॥ 2312

†(16) చంద్ర సూర్య రూప మైన చక్రమ్ముల జంట తనరు
 నేకైక మై వెలుగుచు నెనఁగు కాల చక్రమ్మున
 బ్రహ్మలకును బుతువు లలర వరలఁ జేయు మాన గతులఁ
 గాల చక్ర గుహ్య రతులఁ గాగింతుల విశ్వము తనరును ॥ 2313

†(17) మిత్రినకును వరుణకును మీరి వెల్లు రవి శశులకు
 దివ్య దేవతాఽఽళి కెల్లఁ దేజరిలెడి భూత గతిని
 నిత్య చిత్త చేతనమున నెగడు ప్రచేతనునకును
 నమస్కృతి నొసరింతును నవ దీప్తులు తనరారఁగ ॥ 2314

†(18) ప్రాకృత్పశ్చిమ దిశలఁ జుట్టు రవి చంద్రులు శిశువులుగాఁ
 గాలాఽధ్వర యానమ్మునఁ గీడించును మాయలతో
 బుతు తతు లవి చక్ర గతుల సతతమ్మును సంచరింప
 నఖిల విశ్వ సృష్టియందు నన్యలోకములను వెలుగు ॥ 2315

†(19) నవ నవముగ నిత్యమ్మును భవమై వెల్లెడి కళలను
 నుజ్జ్వల మౌ నహస్సులతో నుషోదియ మ్మొనరఁజేయ
 దివుల వెలుగు దేవాఽఽళికి హవిర్భాగ తతులఁ దనర
 దీప్తాయువు నొనఁగుఁ జంద్ర తేజ మెల్ల వెన్నెల లై ॥ 2316

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహర”

†(20) సత్పంచ భూతాల సదమల శక్తులన్

రంగారు బంగారు వర్ణాల నొప్పార
సుత్తమ చక్కల సుత్తమ ప్రవృత్తి
నపురూప తేజాల నంతయున్ వెల్గొంద
విశ్వరూప మ్రొన విడుల మౌ రథ మెక్కి
అమృత లోకములో నలరారు పతి దేవు
దేహమునఁ జేరంగ దివ్య లక్ష్మ్యముతో
సూర్య తేజో రూప సుదతి యానము చేయు ॥

2317

†(21) విశ్వ వసు రూపముల విమల సమస్సులన్

శబ్ద శక్తుల నుతుల సంపదల నర్పించి
సౌర తేజో రాశి భారవహ మౌ శశియె
జనక స్థానము వీడి జన్మ రూపము వెలుగ
అంతరిక్షములోన నలరార వ్యక్త మౌ
నపురూప శక్తి నే అద్భుతముగా నెఱిగి
అంతరాత్మను గోరి లలి పపెత్త హృదిని
నా “మరీచి” మరుత్తు లలరారఁ బయనించు ॥

2318

†(22) అతిభార మొప్పంగ నలరారు వసు శక్తు

లఖిల విశ్వములోన నంతరాంతరములను
నమరొందఁగాఁ గాంతి కవరోధ మై నిలుచు
నా వసువులకు పెరుఁగు లమితముగఁ గల్గించి
ధరియించి భరియించి తనరారుఁ బతిఁ జేరు
సూర్యాది కిరణాలు సురుచిరము లై వెలుఁగున్ ॥

2319

†(23) దేహజ మ్మౌ కాంతి దివ్య తత్త్వము మీఱ

నిండు ఋజు శక్తులన్ నిష్కటంక మ్రొన
పథములన్ బయనించి పరమ సఖ్యముగాఁ
దనరి వరణీయ మై దైవీయ లీలగా
భగ గతులు వరలంగ భగ గతుల విలసిల్లి
సర్వ దేవాఽఽవశుల సద్దయమ మ్మలరార
సుత్తమ గతు లొంద సుజ్జ్వల మ్మౌ నవ్య
కాంతు లవి ప్రసరించుఁ గ్రాంతు లై పన మించు ॥

2320

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

+(24) అదిత్య ప్రభలతో సఖిలమ్ములను దనరు

జల శక్తి పాశమై జ్వలన తత్త్వము లొప్ప
జగమునన్ నిండులే! జగమునే చుట్టులే!

సత్య సందత మీఱు సదమల జన్మతో
సుకృతాల లోకాన వికృతత్వముల నెనఁగు
నే అరిష్టము లైన నే మాత్రమును లేక
జల గండమే లేక వెలుఁగొందఁగా వెలుఁగు

జలములే మిలమిలల ధళధళలఁ దనరార
సౌర కాంతులు మీఱఁ జంద్రామృత రిరణ
జాలాలు హాయిగా జగమునే ఆలరించు ॥

2321

+(25) సత్ భగోళమ్ములో సదమలముగాఁ బుట్టి

అమృత కర శక్తులన్ అమితముగ బద్ధమై
ప్రేత తతులను విడిచి విమలమ్ముగా నిలిచి

ఐశ్వర్యముగఁ దనరు నష్ట పనువులఁ బర్వ
సత్ పుత్తులుగ నలరి చద లంజి సోమాఽఽశీ

సౌర మండల తతుల సంచార మొనరించు
తెలి వెలి వెన్నెలలఁ జలువల వెన్నెలల
మిన్నులకుఁ గన్నులై కన్నులకుఁ గన్నులై ॥

2322

+(26) కాంతి పుంజా లెల్లఁ గరము లై తనరార

వెలుఁగులకు నెల వైన నెలఁత వై మెలఁత వై
ఆరదమునఁ బయనించి ఆవిష్కృతిని జేయు

పితృతలమును విడిచి గతి మార్గమునఁ దనరి
ఆకర్షణ శక్తి సతిలోక రతితోడ

ధరియించి భరియించు తరణి పత్నిని గూడి
గృహము చేరెడు సట్టి గృహ పత్ని సతి వోలే
గగనాన రిక్కలు క్రొలఁ బరివార మై
స్వస్థానమునఁ జేరుఁ బ్రస్థాన మొనరించి
ముత గతుల సోమాశీ ముతమతిగ వర్తించు ॥

2323

(27)†మ॥ గృహ రాజున్ రవిఁ గూడి చంద్రుఁ డతి వికాంతిన్ మహా శ్వేతుఁడై

మిహిరుం డొచుఁ జరాఽచర ప్రతతినిన్ మే లొప్పఁగా వెన్నెలల్

విహరింపంగను జేయు విస్మయ గతిన్ విస్తార హృచ్చకి మై

సహకార మ్మలరారఁగా నిహ పరోచ్ఛాలన్ దిశాంతమ్ముగన్ ॥

2324

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(28) అతులిత క్రమ గతిని బ్రతిమానమున్ దిరిగి
 నీల లోహిత వర్ణ కాల పరిశుద్ధులన్
 గృత్తికల్ కాంతులు కెరలి వెల్గుచు నుండు
 భర కర కర కాంతి క్రాలంగ మేల్మిగాఁ
 బరిపండులను దరుమఁ బతి బంధములఁ దనరి
 ఆలరు నా శశికళ అమృత కిరణాఽఽవతుల ॥

2325

†(29) వసు రూపముల విడిచి బ్రహ్మలను నిర్జించి
 కృత్తికాఽగ్నుల విశ్వ గృహమందు వెల్గించి
 ప్రియురాలు విశదముగఁ బ్రియుని జేరెడి రీతి
 జ్ఞాన రూపము తనర శశకళయె నత్కరిగఁ
 బతి బాహు బంధాల మతి బద్ధమై వరలు
 రవి శక్తి నమ్మత మై రాజల్లఁగాఁ జేయు ॥

2326

†(30) అత్యంత విస్తృతిన్ ఆలరారు కిరణాఽఽః
 తిమిర తరులను దశ దిశలందుఁ దొలఁగించి
 పాప పుంజము లెల్లఁ బటాపంచలు కాఁగఁ
 గాంతి కాంతుల విశ్వ గమనమ్ము చేయుచున్
 క్రమ గతిగ నన్న నై అమితముగ నన్న నై
 ఆలరి భూతాలలో నలవోకగాఁ గలియు ॥

2327

†(31) సృష్టి సహజత్వాన వ్యష్టి సమిప్తులుగఁ
 దొలినుంచి కడవఱకుఁ బలు చంద్రమస్సులకుఁ
 గాంతి క్రమ పూర్ణతల్ కాంతి క్షీణత హైన్యముల్
 తిరిగి పరిపూర్ణతలు వరలులే! యెల్లపుడు
 దేవతల నవ్య మౌ దివ్య మౌ తత్త్వాల
 యజ్ఞాలుగా శశుల ప్రజ్ఞాన గతులుగా ॥

2328

†(32) దుర్గమాఽతీత మౌ ద్యౌ రూప శక్తులన్
 రవి చంద్ర తేజాలు రాహువున్ గేతువున్
 బరిపంథి రక్షసులఁ బాపాత్ము లెల్లరన్
 అపమార్గగాము లౌ నరాతులన్ దులువలన్
 దూరగులుగాఁ జేసి తున్నాడి- ప్రకృతికి
 క్షేమంకరాలుగా సిరి సంపదలు కూర్చు ॥

2329

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

- (33)†క॥ శ్రీకర సుమంగళి యగు వ
 ధూ కాంతి గతిని సుదీధితుల సూర్య ద్వా
 వా కృత్తిక వృద్ధి తతులు
 పాకట సౌభాగ్య రూప భాగ్య తతిఁ దగున్ ॥ 2330
- †(34) కటు రూపముతోఁ బ్రకృతిని గాల్చి వేయు మాడ్చివేయు
 చాహ శక్తి విస్తృత మై దహ్యమాన విష కీలుల
 చరిదాపుల కైన రాఁ దగని మష్ట ధూమకేతు
 తండాలుగు బ్రహ్మ విద్య తనరారఁగ విద్యస్తము
 చేసిచేసి సూర్య కాంతి చెలఁగంగా నవ వధువుగ
 వరలుచు నీ ప్రకృతి కొక్క వర మౌ నిత్యత్వమున ॥ 2331
- (35)†క॥ మంచిని మమతగఁ బెంచుచుఁ
 ద్రుంచుచుఁ జెడులను సతతము ధూర్జహ గతిఁ బా
 వంచకజ బ్రహ్మమయి రూ
 పాఁచిత మై తనరు సూర్య యౌగిక కాంతుల్ ॥ 2332
- †(36) ఆర్యముం దై వెలుఁగు నాదిత్య విష్ణుండు
 సవితగా భగుఁడుగాఁ జదలంజి వెల్లుచున్
 గరము కరముగఁ గలియు కాంతి కిరణాఽఽవకుల
 సౌభాగ్య భాగ్యాల సర్వ కాలాలలోఁ
 బతి సతులుగా నిలిచి పరఁగుచున్ విశ్వాన
 నాచార ధూరమై ఆదేయ మై నిలిచి
 తిరుగుచున్ గక్షలన్ సురుగుచున్ గగనాన
 మరగుచున్ బశ్చిమ మలయాఽనిలాలతో
 నిత్య ముదయ మౌచు నిండు తేజము లొనఁగు
 దేవాఽఽకు లెల్ల నందేవు లై చక్ర పీఠ ॥ 2333
- †(37) మంగళ ప్రిద దీప్తి మాఝుఁడౌ నా పూజ
 మానవాఽఽశిరి బీజ మహిమాఽస్త్రితభ శక్తి
 సంతర్గతులు మీఱ సతిలోక రతులతో
 నిలుపుచున్ లోకాన నిరతమ్ము జననాల
 నృప్తి రీతుల నడిపి చెలఁగంగాఁ బ్రకృతిలోఁ
 బతి శక్తి సతి శక్తి వరలు సహజ మౌచు ॥ 2334
- (38)†క॥ ముందుగ నడుచుచుఁ గాంతి ప
 నందులు వెల్లులు ప్రసార శక్తుల మీఱన్
 దొందుం గోరుచు కహి మహి
 తేందు ప్రకృతి భువన తతి నెనయునులైఁ రప్పల్ ॥ 2335

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(39) అగ్నిమయ మై వెలుగు నా మహత్తర శక్తి
 వతి వత్సు లిర్వురున్ బర్వుదు రెప్పుడున్
 దీప్తాయు వలర ననర్థ శరదశ్శతముగాఁ
 జంద్రాఽమృత శక్తి జాలమ్ము నెల్లపుడు
 నరుణుండు కిరణాల నాత్మ వశ గతిఁ జేసి
 మరి యింతగా మండు మహితోజ్జ్వల దీప్తి
 రవి కిరణ సమృద్ధి నవ కిరణ సంనిత్య
 కాంతి ప్రభావాలఁ గ్రాలులేః చంద్రుండు
 అమరమై అమృత మౌ నమృతానఁ దనరారు
 సుభయ వర్చసు లలర నుష్ణ శీతలతలను ॥

2336

†(40) మను శక్తి జన్మించు మన ప్రాణి తతి కెల్ల
 హృదయాధిపతి చంద్రుఁ డెనఁగుఁ దొలి నాథుఁడుగ
 జన్మతోడనె హృత్తు జన్మ మై యుంటచే
 గతి చలన శక్తులన్ గంధర్వుఁడె వతి పిదప
 నగ్ని మూఁడవ పతిగ నగు జీవ శక్తులను
 నిత్య సహ జీవాన నిండు ప్రాణిగఁ బ్రేమ
 పంచుకొను సరిజోడు పరఁగు నాల్గవ పతిగ
 సృష్టికే పతి ఉండు సృష్టకే పతి ఉండు
 అధినాథుఁడే లేక ఆలర దేదియు సృష్టిఁ
 జన పెద్ద శక్తులన్ డెన్నొందు పతి రీతి ॥

2337

†(41) హృద్గత మౌ చంద్ర శక్తి యెనఁగుచు గాంధర్వ గతుల
 కప్పగించుఁ జలన గతుల నా గంధర్వ సుశక్తి
 జతరాద్యగ్ని తతుల శక్తుల పరమ్ము చేయు
 నా అగ్నియె ప్రేమ యెయిని నర్పించును సహ పర మౌ
 నధినాథున కధీనముగ నాజన్మాంతము నిలువఁగ
 సుఖ సంపత్తులు వెలయఁగ సుప్రత్యుక్తులు కోధలంగ ॥

2338

†(42) విశ్వ సృష్టి సద్గృహన వెలయు గృహము లుప గృహ
 లలరు పుత్ర పౌత్రులుగా నఖిల సృష్ట్యధినేతకు
 రకరకాల క్రిడలతో రమ్మ మైన రాంతులతో
 రాజిల్లఁగ భువన తోక రాజి గోళ వితతు లెల్ల
 ముహూర్ముహూర్మహానంద మోదమానుఁ డై తనరును
 జక్రినెమి కృమముగాఁగ సంభవింప సృష్టి యాల్ ॥

2339

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్వజ, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(43) ఆ వ్రజాపతి జనుల నఖిల వృద్ధులలోనఁ
 బుట్టించి పెంచుచు గిట్టించఁ జేయులేఁ
 ఆ సుమంగళి సూర్య అంతయు శ్రేయ మై
 ద్విపద చతుష్పద వివిధ ప్రాణుల శుభ
 సంక్షేమములు నెఱవ సర్వ జన తతులతోఁ
 బతిలోక మే గతిగఁ బరమ లక్ష్యముగా ॥

2340

†(44) అపతులన్ దునుమాడి ఆ సూర్య తేజము
 గోవుల మూలానఁ గూర్చి కళ్యాణముల
 నకూర్చి దృష్టులన్ ఆతివేల మౌ కృపను
 సుమనస్సు వెలయంగ సువర్చస్సు వెలుగంఁ
 వీర శక్తుల నొనఁగి పార మెనయని దివ్య
 దేవ తతులను సూర్య తేజము శ్రేయాల
 ద్విపద చతుష్పద వివిధ ప్రాణుల శుభ
 సంక్షేమములు నెరవు సర్వ జన తతులతో ॥

2341

†(45) ఇంద్ర శక్తుల మీఁటి యెస లేని సుభగు లౌ
 ఆ సుపుత్రుల బలము లతిలోకమై వెలయ
 దశ దిశలు ముఖము లై తనరారఁగా జగతి
 నేకాదశుండుగా నినుల కినుఁ దై వెలుగు
 పతి దేవుఁడవు కాఁగ వర సృష్టి స్థితి లయల
 గతులు తనరారులేఁ క్రాలు నీ శక్తిమై ॥

2342

(46)†క॥ ప్రకృతికిఁ బ్రతికృతి గాఁగను
 సుకృతిగ నొక శక్తి పుట్టి సూన్యత గతులన్
 బ్రకృతి పురుష మూలాల న
 వికల్ప సామ్రాజ్ఞి దేవ వితతుల వెలున్ ॥

2343

†(47) విశ్వ దేవత లెల్ల విమల మౌ శక్తులన్
 జలము నదమల మౌచుఁ జలించుచు ద్రవింప
 జల బిందు భేదాల లలి నెఱుఁగలేనట్లు
 ఆ మరుచ్చక్తులే అమర మై అమరునటు
 చంద్ర చంద్రిక లట్లు సవిత తేజముల గతి
 సృష్ట సృష్టుల భాతి శబ్దముల్ శక్తులుగ
 హృదయాల నన్నింటి నొక్కటిగ నొనరించు
 హృచ్చక్తి ఏకైక ఋత “మనాహత”ముగా ॥

2344

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(48) వసు వత్సిగా వెలిగి వసు బద్ధ మై నిలిచి
కెరలి తేజోవతిగఁ గీర్తివతిగాఁ జ్ఞాత్పతి
తుదిదాఁక సువ్రతగఁ దొడరి మేల్పొందుచున్
బతి రహిత కాకుండ వరలు శత వర్షాలు ॥

2345

†(49) వ్రాతికృతిగా నీకు బహు సంతతి కలిగి
దుఃఖమ్మె దొడరు నీ దురితాఽరియౌ పతి
వసు పరాయణత్వమ్ము వరలంగ నిత్యమ్ము
సోమాఽమృతము త్రాగి సుష్టుగా ముద మొనఁగు ॥

2346

†(50) పతి బద్ధ వై నీవు వరలి వెల్గొందుచున్
అష్ట వసువులె పుత్తులై తనర సుభగ వై
పతి పిత భ్రాతలకుఁ బరమ మౌ నానంద
నీయు వెల్లపుడు నీ ఉల్లమ్ము నందినిగ ॥

2347

†(51) ఇంద్ర శక్తులవల్ల నింపాణి వెల్గు నటు
శ్రీధరుని శక్తులన్ శ్రీయ వెల్గు బాహిగాన్
శంకరుని శక్తులన్ గౌరి వెల్లెడి రీతి
భరియించు శక్తితో వరలు నిత్యము ప్రికృతి ॥

2348

†(52)†అ॥వె॥ ఈర్ష్య లేని అత్రి కెన యైన రీతిగాఁ
జెడుపుల నెఱుఁగని వశిష్ఠ భాతిఁ
గౌశికు సతి శబ్ద గాయత్రి ధర్మమ్మై
తనరు నట్లు ప్రికృతి తగును బతికి ॥

2349

†(53) ప్రికృతి పురుషుల మధ్య వరలు చుగ్గవ బంధముగ
ఆ బృహస్పతి శక్తి నలరు బుద్ధిగఁ వనరి
భరియించి భరియించు పతి నై న నాతోక
శత శరత్తులు ప్రజావతిగాఁగ జీవించు ॥

2350

సూక్తము--85

ఋషి—సావిత్రి సూర్య

దేవత—సూర్య, ౧-సోమఁడు, 6-16-వివాహార్థ దేవత,
17-18-సోమార్కులు, 21-చంద్రమస్సు

అర్థాంతరము—2

†(1) సత్యలోక వర్జభావమ్మున సర్వ పృథ్వులు సంచరించును
బ్రహ్మ చంద్ర పర్జభావమ్ముల రాజిల్లును రమణ వ్యోమము
జ్వలన జ్వాలల జలమయమ్ముయి సదమల మౌ సత్య శక్తిని
సధివసించుచు నలరుచుండును నాదిత్యుం డఖిల జగమున
ఆప్త వసువుల సమల శక్తుల నధిశ్రిత మౌ నల్ల దివ మది ॥

2351

†(2) ఆకసమ్ము చలి వెలుగుల నాదిత్యుల రంగు లలరు
వసు చంద్రుల వాయు తతుల వసుధ మహితల మౌను
రిక్కల గుంపుల మహిమలఁ జుక్కల రేఁ డలరారును
సౌర కాంతు లెనయుచుండ సాయంసంధ్యల పిదవను
నలి గుహ్య మౌ శక్తుల నఖిలమునకు హిత మౌచును ॥

2352

†(3) నానా ఓషధులు పెరుగు నవ వసు శక్తుల నిత్యము
వివిధ లతల వృక్షములను వెలయును వసు పదార్థములు
సోమ పానమునను బ్రాణి శుభ సుఖ శోభలను నొందు
నమృతాఽనిల శక్తులతో నాకాశపుఁ ద త్వముతో
నవ బ్రహ్మల నెవఁడైనను నవగతమ్ము చేసికొనక
గుర్తింపఁడు సోమ శక్తి గుణ మనుభవసేయముగా ॥

2353

†(4) అత్యంత గుహ్య మై అపురూప మై వెలయు
నాహ్లాద రూపాల నమృతమ్ము విలసిల్లు
రవి చంద్ర గోళాల రక్షిత మై నిలుచు
నమృత పానము చేయు నఖిల పృథ్వ్యధిపతులు
రాహువున్ గేతువున్ రవి చంద్రులను మిగింగ
సాధ్యమ్ము కాదు విశాల విశ్వమ్ములో ॥

2354

†(5) ఆప్యాయతలు మీఱ నఖిల దేవాఽవతులు
అతి విహారాలతో నమల సోమము తాగి
ననిల సోమము నెల్ల నమృత గతి రక్షించి
కాల రూపాలతోఁ గాగిల సమానముగ ॥

2355

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

- †(6) వైష్ణవీయాఽఽశంస వర్ణిల్లఁ జేయఁగా
వసు శక్తి తరు లెల్ల వరలు విస్తారముగ
వ్యక్త మౌ పరిభాకర పరిభలు పంజ్జలిర మౌ
నిర్య పరిష్కృతుల నెగ తొందు భద్ర తతి ॥ 2356
- †(7) హృదయమునకుఁ జంద్ర శక్తి 'ఉపధానమై తనరును
హృదయమును జంద్ర శక్తి ఉచ్చ నీచ గతుల నుంచు
అంజనమౌఁ జంద్ర శక్తి ఆక్షి ద్వితయమునకు
దీప శిఖగ వెలుఁగొందును దివ్య దృష్టి కాఁగ నిలుచు
రజితమును స్వర్ణమును బ్రభవింపఁగఁ జేయునులే!
దివి భువులను జంద్ర శక్తి తేజరిలెడి వతి యాచును ॥ 2357
- †(8) సూర్య చంద్ర కాంతుల రతి వీర్యాగ్నులు సంభవించె
వృక్షతి పురుష శక్తులతోఁ బ్రేమ దౌత్యము నెఱపునులే!
మహిత చరాచరములను మైపున క్రమగా శక్తుల
వినిమయాల నానందము విమలముగ ముందు నడుపు ॥ 2358
- †(9) ఆదిత్యుని శక్తులతో నరుణుడు వెల్లువ నన్నిగ
నడమలమౌ మనశ్శక్తి సంచరించు విశ్వమున
అతీతమై మహాకాంతి విరాగాల బేగాలకు
నవ పడుపుగఁ బ్రకృతి నిలువ నహమ్మత మొనఁగు నింగి ॥ 2359
- †(10) పుత్రడిగఁ దనరారఁ బుణ్యముగాఁ బెరుగ
నన్ని తేజాలతో నపురూప మై వెలుఁగు
రవి చంద్ర కాంతులకుఁ బ్రాణ మౌనులె మనసు
ఆచ్ఛాదన మౌను నల్ల ఛత్రాఽఽవరణ గతిగ
ఆహ్లాదకారిగా నఖిల మౌ దివములకు
గృహముగా గృహిణిగాఁ గెరలు విశ్వమృందుఁ
గల్పతరు జాతి ననన్య శక్తులు మీఱ
నాయాన రహిత మౌ సత్త్వోక గమన గతి
వహించి అహరహము విహరించు మహితముగ
సంత మెనయని మహా యాన స్వరూపమై ॥ 2360
- †(11) చరాచరమౌ పథముల సముదా త్తప్త దివ్య గతుల
శబ్ద శక్తి ప్రాణ శక్తి సర్వలోక విచలితమై
ఆనలాఽనిల సలిల చక్ర చుల శోభితములు కాఁగను
గాం రథము పయనించును గ్రాలఁగ రవి చంద్ర తతులు ॥ 2361

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రవృద్ధ"

1. ఇక్కడ "ఋ-ఉ"లకు యతి. (చూ. పీఠిక.)

†(12) పతి రహితమై హృదయము వరలు సనమహితమై
 రవి చంద్రులు చక్రములై కాల నక్షమై గమనము
 మనోమయ మైన శక్తి అనాహతమై తనరుచు
 నారోహణ మొనరించును ననంతరః జేగుకొనఁగ ॥

2362

†(13) పరికృత పురుష తత్త్వాలకు బ్రతిదియు దైతము కాఁగఁ
 గర్త కర్తలై వెయఁగఁ - గర్మ - కర్మ ఫలము నాఁగఁ
 గట్ట సుఖాల్ ముచి చెడులు తొలి తమిర జాలములు
 నానందార్ ముఖములు నఫల లోకముల నిండఁగ
 సౌర చంద్ర గతులు మీఁ జదలన విష్ణ్వాదిత్యుం
 డన్నింటిని నలరించును మిన్నంటఁగ నడిపించును ॥

2363

†(14) మూఁడు నాదులు తనరు మూఁడు చక్రాలలో
 సుష్ట జల శీతాల నొనరు కాలము లొప్ప
 రవి చంద్ర తేజాలు రంజల్లఁగాఁ జేయు
 బతి పుత్ర గతులుగా విశ్వ దేవత లెల్ల
 సలరారఁగాఁజేయు నాదిత్యుడౌ పూష
 అంతువంతూ లేని ఆ కాల గరు లంర ॥

2364

†(15) ఒక కాల చక్రైన నొనరు కాలాధిపత
 సూర్య చంద్రుల నడుపు చుట పరంపర లిచ్చు
 గగనాన నక్షత్ర గర్భా రాజులనె నడుపు
 నుచయ న్నమయములు నొదవ నాదిత్యుండు ॥

2365

†(16) సౌర చంద్రము లైన చారు చక్ర ద్వయము
 ఋతు గతుల నడువఁగా ఋత నవ బ్రహ్మలే
 వాతాది భూతాలఁ బ్రభవింపఁగాఁ జేయు
 నేక చక్రముతో నెనఁగు కాలాధిపుని
 గుహ్య తత్త్వము నెల్ల గురై ఋంగఁగ నొను
 ఆ శ్రీమహావిష్ణు సఖిలేశు నెఱుంగ నౌ ॥

2366

†(17) సూర్య కాంతికి దివ్య శుభ చంద్ర కాంతికిన్
 మించు దేవాఽఽవశి మిత్రాఽఽదిత్యునికి
 వరుణ నామముతో వరలు నాదిత్యునికిఁ
 బంచ భూతాంకున్ మించు సత్యమ్మునకు
 ధర్మమ్మునకు న్యాయ తత్త్వ సత్కృత్యులకు
 నమస్కృతులం జేసి నడయాడులే పరికృతి ॥

2367

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వర్ణాశ్ర”

†(18) శిశువు రాడుకున్నట్టుగ జెన్న పెద్ద గోళా లవి
 తిరుగుచుండు బిల్వముగఁ జేరిలెడి రుప్తమున
 మరల మరల మురు నాకులు చులఁగుచుండు బువనాలను
 దేవ దేవు మాయ రాగ దీప్తము తొ రవి చంద్రులు ॥

2368

†(19) నిత్య సూతనము రాగి నెగడు నగ్ని ముఖ మొచ్చు
 బ్రహ్మహ ముఖోదయ “మర్త్యంతినము” కాక
 రవి కాంచుల బలగుమిండు నవ నవ శశి రాంచు తెల్ల
 భగ నామాదిత్య శక్తి మహిమండు బ్రహ్మదించు
 దీర్ఘమైన బయలుదేవు దేవాబలశశి తైన స్మృతి
 జాయమాన మైన గతులు వైలన్యము తనరారఁగ ॥

2369

†(20) రంగారు బంగారు రమ్య వర్ణము మిఱు
 గ్రామ విక్షణ బద్ధ నక్రమ దక్షతలు తనరఁ
 గిరజాల లేజాలు రెరల సంక్షేమాం
 విశ్వ రూప మ్రొస విపుల చక్రముతో
 అమృతేళ లోకము నారోహణము చేయ
 నఖిల గ్రహ ఋషుల రా రవి చంద్రులే
 పతిగ వహించుచు జరించి వసునిండును
 తోక వర్షవృత్తులన్ లోలుపర్వము చూపు ॥

2370

†(21) అష్ట వర్ణాలుగా నగు శబ్ద శక్తులన్
 భివందినములన్ అధిపరిచి జేయు గతి
 అఖిల గోళాదులున్ అణు వణువ లో నహ
 అత్మ ప్రదక్షిణా లలరఁ బ్రదక్షిణలు
 ఆకాశమందు భాగాబదిత్య మహిమమై
 నృప్తి పితరుల కొనరఁజేయులే నిత్యము ॥

2371

†(22) అష్ట పదు రూపాలె అణగి మణుగును నదా
 వైలఁ గోరింది నుభయ పార్శ్వములను దిరుగు
 బలి ననుసరించు నది రాగి నృప్తిలో
 నాకర్షణ సత్త సభలము వర్తించు
 దన శక్తి ప్రభావానఁ దనకు లోగు పదార్థ
 సంచయమును గూడి సర్వమును జరించు ॥

2372

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(23) దివ్య దేవతాశి కృపను దేజురిలెడి నర్యము దయ
 సత్యంతము సుతమమై అనింద్యమౌ సుదకమ్ముల
 ఋణ దీప్తులు వర్ణిల్లును నృప్తి సూర్న శక్తి నొందు
 నాకర్షణ శక్తి తతుల కణు వైనను లోగకుండ
 నలరారెడి నాదిత్యుడు అరుణ మందలాధిపత్య
 శక్తి మీఱ సఖిత్వమున సంచరించు గగనమందు ॥

2373

†(24) సత్య యోనులం దెపుడును సంజాతమ్మౌ సుకృతము
 లోకాఽరిష్టాల నెల్ల రూపు మాపుచుండు సదా
 ఆదిత్యుని సంసేవన మలరి అనుగ్రహము కలుగ
 వరుణుండే అధిపతిగా వరలు దిక్కాదిగాఁగ
 జ్వల శక్తులు వ్యాప్తి నొందు జ్వాలాంతర్గతము లౌచుఁ
 బంచ భూత నియమ రతుల మించు జగతి తనరు గతుల ॥

2374

†(25) ఆ సకలాధిపు నపురూపమౌ కరుణఁ
 గ్రహ గతులు మేలంగఁ గ్రాలుచున్ వేల్చుచున్
 ఆకసమ్మునఁ దిరుగు సఖిల గోళాదులును
 సచ్చక్తి బద్ధ మై శర్మ సత్తత్త్వాల మై
 అలరారు పుత్తులై అమర తేజస్సులను
 జ్యేత రూపాఽఽవళులు విచ్చిన్నమై పోవ ॥

2375

†(26) కాల రథమునఁ గ్రాలు కాల పురుషుని కాంతి
 కిరణాలె కిరములై చరణాలుగా వరల
 ఆదేయమై నిత్య పాదేయమై లోక
 కర్మ సాధన మౌచు ధర్మ సాధన మౌచు
 మర్మ శక్తుల పూష మహితమై తనరారు
 విశ్వ గృహమ్మునన్ వెలుగు గృహపత్నిగా ॥

2376

†(27) ఆకర్షణ శక్తి నలరు లోకముఁ జేరు
 సౌర చాంద్రాదులై మీఱు తేజోవతులు
 కిరణాలుగా నిత్య కృతి గార్హ పత్యమై
 గ్రహ రాజె అధిపతిగ గృహపతిగఁ దనరారఁ
 బ్రకృతి ధర్మము పురుష రమణ మర్మ సుకర్మ
 గతిఁ జూచర మెల్లఁ గ్రాలు జగదీశ కృప ॥

2377

+ రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

(28)†క॥ దైవీయ మ్మగు శక్తిని
బ్రావట్కృత నీల లోహితాఽంచిత వ్య
జ్ఞాఽవకలితమయ్యు మహా
జీవికగా విధి సుబద్ధ చేతన మొప్పున్ ॥

2378

†క॥ వ్రత పతి బంధమ్ములతో
నతులితమై సంచరించు నఖిలమ్మా లో
క తతుల విసీల లోహిత
గత మైన విధాన విశ్వగ సహజ గతిమై ॥

2379

(29)†క॥ పరమాత్ముని సర్చింపఁగ
వర వసు నత్ సంపదాళి బ్రహ్మ పరమై
వరలెడి బాతిన్ దైవీ
య ఋత సుశక్తులు పతి నతు లౌచున్ దనరున్ ॥

2380

(30)†గోపికావృత్తము ॥*

పాప పుంజ ప్రిభావమ్మున వరలు పుణ్య మ్మంతరించును
దీప కాంతి ప్రిభావమ్మునఁ దిమిర పుంజ మ్మంతరించును
గోప నాథ ప్రిభావమ్మునఁ గుటిల రక్షో జాతి చచ్చును
దావ దేదీప్యమానాఽచ్చతఁ దరణి వెల్లున్ వెల్లు వెల్లుగ ॥

2381

(31)†సుధావిషమవృత్తము॥*

యక్ష రహిత సుచంద్ర శక్తులు యజ్ఞములతో వివర్ధన మౌఁ
బక్షములతోఁ బూర్ణ మౌ రతిఁ బర్వను సుధా ప్రహర్షముగా
దక్ష శక్తులఁ బుష్కర్ణము ధన్య మౌ సుర సంఘ మొందున్
అక్షయ మ్మా నమృత వృష్టుల హాయి పొందున్ జనాఽఽవళులే ॥

2382

(32)†క॥ పరిపంతుల మారమ్ముగఁ

దరిమి తరిమి చంద్ర శక్తి పంపరుల రతిన్
వర ప్రకృతి పురుష శక్తులఁ
బరమాఽమృత వృష్టిఁ బెంచు బ్రాహ్మ ప్రదమై ॥

2383

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహర్ష”

*“అతద్భుతి”చృందము (19). *ఇది పరస్థాన విషమ వృత్తము. ఇందులో సంయుతాఽసంయుతప్రాస
“క్ష-క్ష”లకుఁ బ్రయుక్త మైనది.

†క॥ మిథ్యం నామ కృత్వం లగన్
 సర్వం నామ కృత్వం కృత్వం కృత్వం
 సర్వం నామ కృత్వం కృత్వం
 వర్ణానామ కృత్వం కృత్వం కృత్వం ॥

2384

(33)†తే॥ సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 నిత్యం నామ కృత్వం కృత్వం కృత్వం ॥

2385

(34)†క॥ సకలం నామ కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం కృత్వం ॥

2386

†క॥ సకలం నామ కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం కృత్వం ॥

2387

†(35) అతి సూక్ష్మమై నిలున నతి గోపమై నిలున
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం కృత్వం ॥

2388

†(36) సౌభాగ్య కృత్వం నామ కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం
 సకలం నామ కృత్వం కృత్వం ॥

2389

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్భుత, డాక్టర్ వట్లమాది గోపాలకృష్ణయ్య “తకా-వక్రపూర్ణ”

(37)†క॥ శివతమ మై విశ్వమ్మున
నవ వీణాఽమృతస్థ రూప నానా మన్యా
దృవ శక్తిః పాశ్రులు ఆగతి
నవితథముగ ఆస్య మౌను సనుభూత రతిన్ ॥

2390

†క॥ ఆకర్షణ రక్తులమై
వైకర్షణ రక్తు లణగఁ బ్రహరణములతో
చేకాఁగుబంధ గతులను
పాశ్రుత తత్త్వాలఁ బూష రాణించు సదా ॥

2391

(38)†తే॥గీ॥ సరులు పరులను సర్వోపచార మహిత
సేవ తొనరించు రీతి ఏచిత్ర గతులఁ
బ్రకృతి పృథుని నెపించుఁ బ్రాణి తతులఁ
గనును బెంచును దనలోనఁ గ్రాలఁజేయు ॥

2392

†క॥ సూర్య పతి కాంతిఁ జందుగ్గిం
చార్య సుశక్తిగఁ పరించి అమృత ప్రిద యౌ
భార్యగఁ దెల దెర్చెలలన్
దుర్య సుచర్మ ర్పతి సగ్రతో పర్తన మౌ ॥

2393

(39)†క॥ వెన్నెల వర్షెం రన్నియ
మిన్నంచెడి వేడి వెలుగు మించెడి కాంతిన్
విన్నాడబ్బుగఁ బెంచును
గగిన్న నాయుష్షు శత శరత్తులు కాగన్ ॥

2394

† భాను తేజము నొంది భవ్య రక్తులు మీఱఁ
చన దైన అమృతంపు మన తత్త్వమును నొసఁగి
రవి పతికి దీప్తాయు నన రక్తులన్ గూర్చి
శత శరత్తులు కాగఁ జందుగ్గిడే వరలుచున్
ముత రతులు పతి గతులు నుత వర్షుల మీఱ
దేదిప్యమానాలఁ దేజరిలఁగాఁ జేయు ॥

2395

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

(40)†తే॥గీ॥ అమృత శక్తియె తొలి పతి యగును బ్రహ్మతి
కభిల చర కామ రూపత్వ మావలి పతి
అగ్ని మూడవ పతి కాగ, నలరుచుండు
వృద్ధ సంజాత శక్తి తురీయ పతిగ ॥

2396

†(41) అమృత మిచ్చెను బ్రహ్మతి చర కామ రూపతల
కా చర కామ రూపత లనలమ్మునకు నొసగె
నా యగ్ని పతి రూపుఁ దొ పురుషునకు నీయ
నచర రూపా లెల్ల నవతరించె బ్రహ్మతిగ ॥

2397

†(42) జగదేగృహమ్ములొ జంద్ర సూర్యాదులే
సంతానమై కీర్తిద లంతటన్ జరువంగ
సృష్టి అయుపు సుమహితాదృష్టమై తనరార
సచ్చిదానందమై సర్వ విశ్వము నడుచు ॥

2398

†(43,44) ఆ దేవ దేవుండు అతితొక కీర్తిగ
విశ్వ పతిగా వెలిగి ద్వివదేహ వర మౌచు
నాల్గు పాదాలతో నడువ ధర్మము కర్మ
మఖిల పాపిణులు పరికృతి ననుసరించుచు బ్రతుకుఁ
బ్రగతి కళ్యాణముల సుగతు లవి విలసిల్లు
నతి సువర్చస్సుతో నత్యంత సుమనస్సు
లలరారఁగా శివము లా అమోరాక్షులన్
అవతులన్ దునుమాడి అభిల శుభముల నొనఁగు ॥

2399

†(45) అద్భుత తేజాల నఖిల ఖగోఃముల
నతీపుత్ర తతి గాగ నవదరించుచు నుండు
దశ దిశలు పుత్రులై తనరార విశ్వాన
నేకాదశుండుగా నెనఁగఁగా దిగధిపతి
వరల సహజ మౌచు బ్రహ్మతి మాతయె తనర
రోదోఽంతరాశమ్ము పోడి సుభగగ వెలుగు ॥

2400

†(46) అద్వైత తత్త్వమే ఆత్మ మామలు పరికృతి
కభిల సత్త్వమ్ములకు సలరు రాజ్ఞిగ బ్రహ్మతి
అన్ని ఆనందాల కమల మూలమ్ముగా
దిష్ట వేయును దివ్య దేవాఽఽశి తేజరిల ॥

2401

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్భుత, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

- †(47) విశ్వ దేవత లెల్ల వెలుగగా నొక్కటా
మన దివ్య హృదయాలు మహితముగ నొక్కటా
అనిలానలాడులు ఆలరంగ నొక్కటా
శబ్ద శక్తులు ధాత సర్వస్వ మొక్కటా ॥ 2402
- †(48) వ్రతమె పతిగా వెలుగఁ బట్ని యౌ ధర్మమే
సన్నియమాలతో సధవగాఁ దనరాది
తేజస్వియై పూర్ణ దివ్య యశస్వియై
శత వర్షములఁ బ్రకృతి సాగ్రముగ విలసిల్లు ॥ 2403
- †(49) ధర్మ స్వరూపతన్ దనరారుఁ బ్రకృతికి
నమృతాఽధిపుఁడె నిత్య మధినాథుఁడై నిలుచు
ఆనందమును నొసఁగు నతివేల గతి మీఁఁ
జందునితో సహా సర్వ చరాచరాల్
సంతానమై వరలి సంతనమునే కాక
యెప్పుడో ఒకసారి యిచ్చులే దుఃఖమున్ ॥ 2404
- †(50) వ్రతమె పతిగా వెలుగ రాడిల్లు సుభగకు
గుహ్య స్వరూపమై కొమరులై తనరారు
మూల పురుష పితృ మూర్తికిన్ సహ జన్ము
లందరికి సధిపతికి నగు నందినియె హృత్తు ॥ 2405
- †(51) తేజమ్మునకు వెలుగు దీప్తు లలరారునటు
అష్ట పసుధారికి ఐశ్వర్య ముండునటు
రాజ్య బీజాఽఽత్మునకు రమణ విశ్వము భాతి
నధినాథుఁ డగు పురుషున కధీన మౌఁ బ్రకృతి ॥ 2406
- †(52) త్రైత రహిత మైన పూతాఽనుసూయగా
నా పతివ్రత ధర్మ మది రూపమై యుండు
వాశిష్ట విశిష్టగ వగ లేని వధువుగాఁ
బసిడిలోఁ బస లౌలుకు పసిమి మిసమిసలుగా
ఓ ప్రకృతి వధువాఁ ఉజ్జ్వల భార్య వై
అంకిత మ్మగు మీవుఁ అధిపతికిఁ బురుషునకు ॥ 2407

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

† పరికృతి పురుషుల మహిత వ్రజ్జగా బుద్ధిగా
 సృష్టి గోళాదులకుఁ జెలఁగు దుర్బలముగా
 సత్ వ్రజావతి వాచు సత్పతిన్ ననుఁ గూడి
 సంజీవనిగ నీవు శత శరత్తులు బ్రతుకు: ॥

2408

ఇయ్యది

విశ్వసృష్టిపరికృతిమాత్రైకైకపుత్ర
 పతకమశ్వ గోత్ర-వడ్లమూడి కుల సందీప్త -

శ్రీ సుబ్బన్న పౌత్ర-శ్రీరంగరాయ వరిపోషిత అద్వితీయ ద్వితీయపుత్ర
 శ్రీసరస్వతీమాతృ ప్రియపుత్ర-అపార వేదశాస్త్ర సాహిత్యవిద్యా పారంగత-

ఆతిలోక బహువిధ సుమధుర కవితా సనాథ-నానావిధాలౌకిక శక్తియుక్త -బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరాదిసర్వ
 దేవతాస్వరూప-విద్యన్మణి పంచముఖాంజనేయోపాసక శ్రీవేదుల రామశాస్త్రి గురువరాభిస్తుత ముఖకలిత గోపాలసుపద-
 మహాపండిత శ్రీ జటావల్లభుల పురుషోత్తమగురువర్యాభిస్తుత “శతవర్షాశీర్వాచన రక్షిత అగుణశోభితనిష్కళాసహిత శ్రీ
 మహా విష్ణు” కలిత - అమృత ప్రేమాంతర్వాహినీ హృదయ లక్ష్మి, అపూర్వ అమేయ అభేద్య సచ్చిద్వాక్ స్వరూపిణి
 అమలినపవిత్ర పతిరక్తి భక్తి శక్తి స్వరూపిణి, నిర్వికార నిర్వికల్ప నిరంజన సచ్చిదానందస్వరూపిణి, నిత్యచైతన్యవతి,
 నిర్నిద్రమతి, వినిర్మలగతికలిత, ప్రియశరీరాంతర్విలీనగాన జ్ఞాన ధ్యానస్వరూపిణితన్మయి, శివభూజితపాలచంద్రకా
 మూర్తి ఆకళంక సౌందర్యరాశి -సార్థక అర్థాంగి శ్రీమతి శతకశాయుక్త - జయశ్రీ సత్యశ్రీ పుత్రికారత్నద్వయ అజయ్య
 జయ విజయ పతాకయుక్త - శివరామకృష్ణ సత్యమహాఫణి, వేంకటరమణ హరిహర రాజఫణి పుత్ర రత్నద్వయ అభేద్య
 చత్రాఽఽవరణయుక్త -పాణినీయాఽష్టాధ్యాయీపూర్వత్రాసిద్ధసూత్రసహితశబ్దక్రియాదిరూపసాధక వ్యాకరణసూత్ర
 ప్రవర్తక అపూర్వయంత్ర సృష్టికర్త మహా వైయాకరణ వేదవేదాంతకోవిద దశభాషా కవితా విశారద పుంభావశారదా
 మూర్తి శ్రీ గుండేరావుహక్కారే - సాష్టాంగనమస్కార పూర్వకప్రస్తాయమాన-“శ్రీ వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష-ప్రార్చినవై
 యాకరణానమయ సంప్రదాయ రక్ష - స్ఫోరితానేక జనాభినవోన్మేష శాలికావ్య నిర్మాణశక్తిమన్నికొచనాక్ష-మాధుర్య
 స్యందివీర్యవత్తరవద గుంఫాదురీణ - మహిభుగగోచరగాంభీర్యప్రకటనాపటిమాపారీణ-కల్పాంతారీణాఽనల్పకల్పనా
 భూషణ”-లీలామాచుష విగ్రహ - ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషత్ సుభావితచతుర్వింశ దధిక విశేషవిషయ గౌరవ డాక్టరేజ్

“కళా-ప్రపూర్ణ” సార్థక బిరుద విరాజిత - బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

సంకలిత, విరచిత, ఖిలమంత్ర, ఖిలసూక్తసహిత, సుసమగ్ర

సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహితయందు

దశమమండలమున నష్టమాష్టకమునందలి

అర్థాంతరయుక్త తృతీయాధ్యాయము

సమాప్తము

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సమశాల శ్రీమదాంధ్ర బుద్ధగేద సంహిత బుద్ధగేద-సంహితా

దశమం మండలమ్

అష్టమోఽష్టకః — చతుర్థోఽధ్యాయః

సూక్తమ్—86

ఋషిః—ఇంద్రః; 7, 13, 23-ఐంద్రోవృషాకపిః; 2-6, 9-10, 15-18-ఇంద్రాణి

దేవతా—ఇంద్రః, ఇంద్రాణి, వృషాకపిః

చందః—పంక్తిః

(1) వి హి సోతోరస్సృత నేన్ద్రం దేవమమంసత ।

యత్రామదద్వృషాకపిరర్యః పుష్టేషు మత్సఖా విశ్వస్మాదిన్ద్రా¹ ఉత్తరః ॥

924

(2) పరా హీన్ద్రా దావసి వృషాకపేరతి వ్యథిః ।

నో² అహ పృ విన్దన్యన్యత్ర సోమపితయే విశ్వస్మాదిన్ద్రా¹ ఉత్తరః ॥

925

(3) కిమయం త్వాం వృషాకపిశ్చకార హరితో మృగః ।

యస్మా³ ఇరన్యసీదు స్వగర్భో వా పుష్టిమద్వసు విశ్వస్మాదిన్ద్రా¹ ఉత్తరః ॥

926

1. విశ్వస్మాదిన్ద్రాఽఉత్తరః. 2. నోఽఅహ, 3. యస్మాఽఇరన్య. (వృ.పృ.)

(4) యమిమం త్వం వృషాకపిం ప్రియమిన్ద్రాభిరక్షసి ।

శ్వాన్వన్య జమ్బిషదపి కర్ణే వరాహాయుర్విశ్వస్మాదిన్ద్రా¹ ఉత్తరః ॥

927

(5) ప్రియా తష్టాని మే కపిర్వ్యక్తా వ్యదూదుషత్ ।

శిరోన్వన్య రావిషం న సుగం దుష్క్రుతే భువం విశ్వస్మాదిన్ద్రా¹ ఉత్తరః ॥

928

(6) న మత్ శ్రీ సుభనతరా న సుయాశుతరా భువత్ ।

న మత్ ప్రతిచ్యవీయసి న సక్త్యద్యమీయసి విశ్వస్మాదిన్ద్రా¹ ఉత్తరః ॥

929

(7) ఉవే² అమ్బ సులాభితే యథేవాజ్ఞ భవిష్యతి ।

భసన్మే³ అమ్బ సక్తి మే శిరో మే పీవ హృష్యతి విశ్వస్మాదిన్ద్రా¹ ఉత్తరః ॥

930

(8) కిం సుబాహాన్వంగురే వృథుష్టో వృథుజాఘనే ।

కిం శూరవత్ని న స్త్యమభ్యమీషి వృషాకపిం విశ్వస్మాదిన్ద్రా¹ ఉత్తరః ॥

931

(9) అపిరామివ మామయం శరారురభి మన్యతే ।

ఉతాహమస్మి వీరిణీన్ద్రవత్ని మరుత్సఖా విశ్వస్మాదిన్ద్రా¹ ఉత్తరః ॥

932

1. దిన్ద్రా² ఉత్తరః, 2. ఉవే² అమ్బ, 3. భసన్మే² అమ్బ. (హృ.పృ.)

(10) సంహాత్రం స్మ పురా నారీ సమనం వాప గచ్ఛతి ।

వేదా¹ ఋతస్య పీరిణీన్ద్రవత్నీ మహీయతే విశ్వస్మాద్దన్ద్ర² ఉత్తరః ॥

933

(11) ఇన్ద్రాణీమాసు నారిమ సుభగామహమశ్రవమ్ ।

నహ్యస్యా³ అవరం చన జరసా మరతే పతిర్విశ్వస్మాద్దన్ద్ర² ఉత్తరః ॥

934

(12) నాహమిన్ద్రాణి రారణ సఖ్యర్వృషాకపేర్పతే ।

యస్యేదమవ్యం హవిః ప్రియం దేవేషు గచ్ఛతి విశ్వస్మాద్దన్ద్ర² ఉత్తరః ॥

935

(13) వృషాకపాయి రేవతి సుపుత్ర⁴ ఆదు సుస్నుషే ।

మసత్ త⁵ ఇన్ద్ర ఉక్షణః ప్రియం కాచిత్కరం హవిర్విశ్వస్మాద్దన్ద్ర² ఉత్తరః ॥

936

(14) ఉక్షా హి మే పంచదశ సాతం పచన్తి పంశతిమ్ ।

ఉతాహమద్మి పీవ⁶ ఇదుభా కుక్షి వృణన్తి మే విశ్వస్మాద్దన్ద్ర² ఉత్తరః ॥

937

(15) వృషభో న తిగ్మశృంగో లస్తర్యుతేషు రోరువత్ ।

మన్తస్త⁷ ఇన్ద్ర శం హృదే యం తే సునోతి ఛావయుర్విశ్వస్మాద్దన్ద్ర² ఉత్తరః ॥

938

1. వేదాఽఋతస్య, 2. ద్దన్ద్రఽఉత్తరః, 3. నహ్యస్యాఽఅవరం, 4. పుత్రఽఆదు, 5. మసత్తఽఇన్ద్రఽఉక్షణః,

6. పీవఽఇదు, 7. మన్తస్తఽఇన్ద్ర. (వ్యా.వ్యా.)

(16) స నే॑తే॒ య॒స్య ర॒మ్భతే॑ ఽస్త॒రా స॒క్త్యాః క॒వృత్ .

నేదీ॑తే॒ య॒స్య రో॒మశం॑ నీ॒షేదు॑షో వి॒జృమ్భతే॑ వి॒శ్వస్మాది॒న్ద్రా¹ ఉ॒త్త॒రః ॥

939

(17) స నే॑తే॒ య॒స్య రో॒మశం॑ నీ॒షేదు॑షో వి॒జృమ్భతే॑ .

నేదీ॑తే॒ య॒స్య ర॒మ్భతే॑ ఽస్త॒రా స॒క్త్యాః క॒వృత్ వి॒శ్వస్మాది॒న్ద్రా¹ ఉ॒త్త॒రః ॥

940

(18) అ॒యమి॑న్ద్రా వృ॒షాక॑పిః పర॑స్వ॒న్తం హ॒తం విద॑త్ .

అసిం॑ సూ॒నాం న॒వం చ॒రుమా॑దే॒ధస్యాన॑² ఆచి॑తం వి॒శ్వస్మాది॒న్ద్రా¹ ఉ॒త్త॒రః ॥

941

(19) అ॒యమే॑మి వి॒చాక॑శద్ వి॒చిన్వన్ దా॒సమార్త॑మ్ .

పి॒బామి పా॑క॒సుత్వనో॑ ఽభి దీ॒రమ॑చాక॒శం వి॒శ్వస్మాది॒న్ద్రా¹ ఉ॒త్త॒రః ॥

942

(20) ధ॒న్వ చ॒ యత్ కృ॒స్తత్రం॑ చ॒ కతి॑ స్వి॒త్ తా వి॒ యోజ॑నా .

నేదీ॑యసో వృ॒షాక॑పే ఽస్త॒మేహి॑ గృ॒హగ్ం³ ఉ॒ప వి॒శ్వస్మాది॒న్ద్రా¹ ఉ॒త్త॒రః ॥

943

(21) పు॒నరే॑హి వృ॒షాక॑పే సు॒వి॒తా క॑ల్పయావ॒హౌ .

య⁴ ఏ॒ష స్వ॑ష్ణంసంశ॒నో ఽస్త॒మేషి॑ ప॒థా పు॒సర్వి॑శ్వస్మాది॒న్ద్రా ఉ॒త్త॒రః ॥

944

1. దిన్ద్రాఽఉత్తరః, 2. స్యానఽఆచితం, 3. గృహగ్ంఽఉప, 4. యఽఏష. (వృ.పృ.)

(22) యదుదంఱో వృషాకపే గృహమిన్ద్రాజగన్తస ।

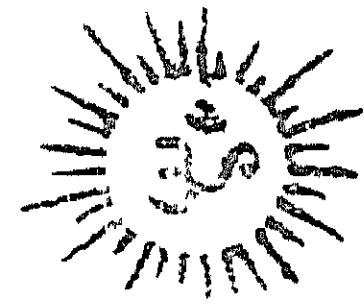
కర్వం స్య పుల్వహౌ మృగః కమగంజనయోవనో విశ్వస్మాదిన్ద్రా¹ ఉత్తరః ॥

945

(23) వర్కుర్త నామ మానవీ సాకం ససూవ వింశతిమ్ ।

భద్రం భల త్యస్యా² అభూద్ యస్యా ఉదరమామయద్ విశ్వస్మాదిన్ద్రా¹ ఉత్తరః ॥

946

శ్రీమదాంధ్ర బుద్ధగేద సంహిత

దశమ మండలము

అష్టమాష్టకము—చతుర్థాధ్యాయము

సూక్తము—86

ఋషి—ఇంద్రుడు, 7, 13, 23-ఇంద్రుడైన వృషాకపి; 2-6, 9-10, 15-18-ఇంద్రాణి†

దేవత—ఇంద్రుడు, ఇంద్రాణి, వృషాకపి†

(1)*గీ॥ కడు మహేష్ఠిని జేయంగ విడువబడిన

యష్ట లెల్లరు నావల్ల నధిక పీరితి

విడువబడినను నన్నిందుగ విడచి పెట్టి

పుత్తుడైన వృషాకపి బొగడుచుందుగ ॥

2409

1. దిన్ద్రాఉత్తరః, 2. త్యస్యాఅభూద్ యస్యాఉదరః. (వ్యా.వ్యా.)

†వ్యాకర్త 13వ సంపుటము 211వ పుటలో నీ సూక్తమునకు దేవత “ఇంద్రుడు, ఇంద్రాణి, వృషాకపి”గా వ్రాసి ఋషి నామములు శ్రీనేమానివారు వ్రాయలేదు. కాని 15వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “ఇంద్రుడు, ఇంద్రాణి, వృషాకపి”లు ఋషులుగాను దేవతలుగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥ సోమ యాగములందు నా సుతుఁడు నాకు
సత్సఖుం డాచు సోమ రసాతి హృష్టుఁ
డయ్యె నైనను నే నీ మహా పృథ్వంశ
మందు నుత్కృష్టపరుఁడను ¹నౌచు నుంటి ॥

2410

(2)*గీ॥ నీవు చలితుండవై యింద్ర! నీ కుమారుఁ
గడు నెదుర్కొనుచున్నావు! కాంత సోమ
పాసిమును జేయకున్నావు! పరమ పీఠి
నుత్తరుం డాచు! సర్వ జగత్తుకంటె ॥

2411

(3)*గీ॥ హరిత వర్ణ వృషాకపి యనెడు వాఁడు
నీకుఁ బ్రియ మేమి చేసెను నీవు వాని
²కఖిల ధనమును నొసఁగంగ నమరుచుంటి
చోయి హరి! ³జగముకంటె మహోత్తరుఁడవు! ॥

2412

(4)*గీ॥ ఇంద్రదేవ! నీకు నిష్ట వృషాకపిఁ
డగిస పందినట్లు ⁴తలఁచి కుక్క
తినునుగాక! వేగ దీక్షతో విశ్వంబు
కంటె ⁵నుత్తరుండు కాఁడె వజ్రి ॥

2413

- ఇంద్రాణి వాక్యము -

(5)*గీ॥ నాకుఁ గల్పింపఁబడుచు నస్తోక లీల
నాజ్య సిక్తము లైన యీ హవ్య తతుల
నొక కపిశుఁడు దూషించియుండెఁ గాన
వాని శిరసును భండింపఁ బూను దేను ॥

2414

*గీ॥ దుష్కృతంబు లొనర్చుచు దుష్టుఁడైన
యా వృషాకపి యను వాని కఖిల సుఖము
నొసఁగుదానను గాకుండ నుంచు నిందుఁ
డుత్తరుఁడు కాఁడె సర్వ జగత్తుకంటె ॥

2415

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. నౌదుగాదె, (తొ.పా.), 2. మూర్తి వలె ధనము నొసఁగంగఁ బూనుచుంటి, (తొ.పా.), 3. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు
మారుగాఁ బంచలఘుగణము వ్రయు క్త మైనది. 4. దగు వరాహ మట్లు తలచి కుక్క, (తొ.పా.),
5. కన్న నుత్తరుండు విన్నకాదె. (తొ.పా.)

(6)*సీ॥ నాకంటె నన్యయౌ నారి లోకమునండు సుభగగా నుండుట చూచు టరిది
 నాకంటె నన్యయౌ నారి జగంబున నతిశయ సుఖవతి యౌట యరిది
 నాకంటె నన్యయౌ నారి భవంబునఁ బతిని నత్యంతంబుఁ బడయు టరిది
 నాకంటె నన్యయౌ నారి సక్తిని భోగమందు విప్పుట లోకమందు నరిది
 గీ॥ అఖిలమందున నాకంటె నన్యకాంత, మైదు నానుగుణంబుగా మరలు టరిది
 నాకుఁ బతి యైన యిందుఁగి, డస్తోక మగుచు, ¹నున్న విశ్వంబునందున నుత్తరుండు ॥ 2416

(7)*గీ॥ అంబ! శోభన లాభ! నీ వనిన యట్టు
 లగునుగాక! భవద్భగ మతిశయముగఁ
 పండికి కువయోగపడుఁగాకఁ దరచు ననుచు
 నా వృషాకపి బదు లాడె సంబతోడ ॥ 2417

*గీ॥ ప్రియ రుతంబునఁ గోకిల ప్రితిఁ గూర్చు
 విరము నీదు శిరస్సు నా పితను దృప్తిఁ
 జేయుఁగాక! మహేందుఁడు శ్రీ తొసంగ
 నుత్తరుఁడు కాడె సర్వ జగత్తుకంటె ॥ 2418

(8)*సీ॥ శోభన బాహువా! సురుచిర! యింద్రాణి! కడు వృషాకపిఁ గోపఁబడెద వేల?
 సుందరాంగుళివతి! శూరపత్నీ! నీవు కడు వృషాకపిఁ గోపఁబడెద వేల?
 పృథుకేశసంఘాత! ప్రియసి! యింద్రాణి! కడు వృషాకపిఁ గోపఁబడెద వేల?
 విపుల నితంబాద్య! యపరిమిత కుర్మి! కడు వృషాకపిఁ గోపఁబడెద వేల?
 గీ॥ కలికి యింద్రాణి! యా వృషాకపిని నేల, నీవు దూషించుచున్నావు! నెనరు లేక
 యెవని జనకుండనైన నే నీ జగంబు, కంటె నత్యుత్తరుండనై గ్రాలుచుండు ॥ 2419

(9)*గీ॥ మాతుక మృగ స్వరూపుడై గ్రాలునట్టి
 యీ వృషాకపి యను నాతఁ డింద్ర భార్య
 నైన నన్ను నవీరగా నాత్మఁ దలఁచి
 యిట్లు నిందించుచున్నవాఁ డింద్ర! వినుము! ॥ 2420

*గీ॥ ఇంద్ర భార్య నౌట నింద్రాణి నగుదును
 బరమ వీరపుత్ర వతిని నగుదు
 వెలుగు నాదు భర్త విశ్వముకంటెను
 నుత్తరుండు కాడె! యూహఁ జేయ ॥ 2421

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. నున్న విశ్వంబుకంటెను నుండు టరిది. (తా.పా.)

(10)*గీ॥ నారి యగుచుఁ వాను పీఠ పుత్తులఁ గల్గి
సత్య దాత్రి యగుచు సవన పతికి
భార్య యైన యామె పరమ సంగ్రామంబొ
యజ్ఞమొ యగు¹ నొక్కొక్కః ²యఖిలమందు ॥

2422

*గీ॥ మహతిః యగుచుండె నింద్రాణి మరియు స్తోత్ర
వరులఁ బొగడఁబడుచుండె నరయ నాకుఁ
బతిగ సున్నట్టి యిందుగ్రహ పరము జగము
కంటె నుత్తరుండయి యుండెఁగాదె³ తలఁప ॥

2423

(11)*గీ॥ లలిత సౌభాగ్యమును జేసి తలఁచి చూడ
మిగుల నింద్రాణి యను నామె మగువలందు
శ్రేష్ఠతర యని సంతుష్టిఁ జెప్ప నిండుగిఁ
డుత్తరుం డగు సర్వ జగత్తుకంటె ॥

2424

(12)*క॥ నాకు వృషాకపియే ప్రియుఁ
డో కోమలిఁ సురల మధ్య సున్న హవిస్సున్
వీరక గ్రహించెడుఁ నీ వ
స్తోత్రం బొ జగముకంటె నుత్తమండ నగుచున్ ॥

2425

(13)*గీ॥ ఓ వృషాకపాయిఁ ఓ దనవతిఁ పుత్ర
వతిఁ మహేందుగ్రహిణి యతిశయముగ
నీకు సేవనంబు నెన రుంచి చేయంగఁ
బడువులను⁴ గ్రహించి పరఁగుఁగాకః ॥

2426

*గీ॥ ఓనీఁ యింద్రాణిఁ సుఖమును నొనఁగునట్టి
హవ్యమును⁵ బ్రియముగాఁ జేయుమాఁ బరాన
సఖిల విశ్వముకంటెను నిఖిల విధుల
నుత్తరుండను గానఁటెఁ హౌయలు చెలఁగ ॥

2427

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. పరమ సంగ్రామంబొ, యజ్ఞమగును నొక్కొక్కయఖిలమందు, (వా.ప్ర.పా.), 2. యతిశయముగ, (తా.పా.)
3. యుండుగాదె కడిది, (తా.పా.), 4. బతులను గ్రహించి, (వా.ప్ర.పా.), 5. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మాత్ర
పంచలఘు గణము ప్రయుక్త మైనది.

(ఇందుగ్రహ పలుకుచున్నాడు)

(14)*గద్యము॥

పంచదశ, వింశతి సంభాకము లగు వృషభములతోడ, ధార్య యగు నింద్రాణిచే జేరితు
లగు యష్టలు పంచసము జేయుచున్నారు. నేను వానిని భజించి స్థూలుద నగుచున్నాను.
నా రెండు కుటులు సోమముచే యష్టలు పూరించుచున్నారు. అట్టి యిందుగ్రహను
విశ్వముకంటె నుత్తరుడు ॥

2428

(ఇంద్రాణి పలుకుచున్నది)

(15)*గద్యము॥

ఎట్లు వృషభము గో సంఘముల యందు శబ్దమును జేయుచు గోవులను రమింపజేయునో;
యట్లే ఓ యిందుగ్రహాః నీవు నన్ను రమింపజేయుము; ఓ యిందుగ్రహః నీ హృదయము
కొఱకు మంతనవేశయందు శతరుద్రపు కమ్మ! మరియు నీకు నే సోమమును,
భావమును గోరుచున్న యింద్రాణి తీయుచున్నదో! ఆ సోమము శంకర
మగుగాక! నా పతి యగు నిందుగ్రహు విశ్వముకంటె నుత్తరుడు ॥

2429

(16)*గీ॥ సక్తిలో గూడికుండెడు సమయమందు

నెవని శేషము వేరిలాడు నెంత యేని

నట్టి జను ఓంద్ర దేవుడా! యతి యింద

మిథున కర్మకు శక్తు డై మెలగుచుండు ॥

2430

*గీ॥ ఎవనియిం బతిగ నున్నట్టి యిందుగ్రహ దెల్ల

జగమునకు నుత్తరుందో! యే జనునకు గను

రోమకోపస్థ మమరునో! యా మహాత్ము

దతిశయంబుగ మైథున మాచరించు ॥

2431

(17)*గద్యము॥

శయాను యగు నే జనునకు రోమశ మగు సువస్థము వివృత మగునో! యా జను
డై మైథునము జేయ నమర్థుడు కాదు. ఏ జనునకు అగ్రజనము సక్తి వినా
వేరిలాడునో! యెవని పతి యగు నిందుగ్రహ విశ్వముకంటె నుత్తరుడో!
యా జనుడు మైథునము జేయ నమర్థుడు ॥

2432

(18)*గద్యము॥

ఓ యిందుగ్రహా! యీ వృషాకిపి రస విషయమందు హింసిరు డైన వానిని
దెలిసికొనునుగాక! అటులనే శస్త్రమును ఉద్ధాసము, పాకార్థము నవ మగు
బాండమును, బిమ్మ ఓ గాష్ట పూర్ణ మగు శకటమును దెలిసికొనునుగాక!
నా పతి విశ్వముకంటె నుత్తరుడు ॥

2433

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. యతిశయముగ. (తా.పా.)

- ఇంద్రుడు -

(19)*గద్యము॥

యజమానులను జూచుచు సువక్షయిత యగు నసురుని వేరు చేయుచు నింద్రుడు నగు నేను
యజ్ఞమునుగూర్చి వెళ్లుచున్నాను. అట్లు వెళ్లి సోమాభిషోతయొక్క పరిపక్వమానసమున
యజమాన సంబంధ మగు సోమమును ద్రావుచున్నాను. విశ్వముకంటె నుత్తరుడు
నగు నేను ధీమంతుడు గు యజమానుని జూచుచున్నాను ॥

2434

(20)*గద్యము॥

ఏది నిరుదకాన్నదేశమో! శత్రు నిలయ మగు నట్టి యరణ్యమునకు మా గృహంబునకు
నెన్ని యోజనము లున్నది? సమీపస్థ మగు నా శత్రు నిలయమునుండి ఓ వృషాకపిః
నీవు మా గృహంబునకు రమ్ము! ఇంద్రుడు నగు నేను విశ్వముకంటె నుత్తరుడు
నగుటచే యజ్ఞ గృహమును బ్రవేశింపుము: ॥

2435

(21)*గీ॥ అస్మదీయ గృహంబున కరుగఁదెంచి

యున్నచో నీకుఁ బ్రీతిని నోలిఁ జేయు
కర్మముల నెల్ల నింద్రాణిః కాంతతోడఁ
గలిసి కల్పనఁ జేయుదు లలిత గతిని ॥

2436

*గీ॥ కార్తలు విశ్వముకన్నను ఘనుడు వౌటఁ

దివిరి న్వప్నములం గొట్టు దివ్య మూర్తి
వౌట నీవు వృషాకపిః యస్మదీయ
సదనమును జేరుచున్నావు! సంతసమున ॥

2437

(వెడలి వచ్చిన వృషాకపిని నింద్రుడు పశిల్పించుచున్నాడు)

(22)*గద్యము॥

పరమైశ్వర్యము గల వృషాకపిః భౌమ రసాత్త యగు నీ సంబంధ మృగ మెచ్చట నున్నది?
జనులను సంతసింపఁజేయు మృగ మే దేశమున కేగెను? ఆ ఇంద్రుడు
విశ్వముకంటె నుత్తరుడు ॥

2438

(ఇంద్రుడు వృషాకపి నాశీర్వాదించుచున్నాడు)

(23)*గద్యము॥

విస్మయమానశరుడా! ఎవని యదరము వింశతి పుత్రులతో నిండియున్నదో! మృగి
యగు ఆ మను యహిత వింశతి సంఖ్యాక పుత్రులను గనెను ఆమెకుఁ గళ్యాణ
మగుఁగాక! నాకుఁ బిత యగు నింద్రుడు విశ్వముకంటె నుత్తరుడు ॥

2439

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

సూక్తము—86

ముః—ఇంద్రుడు, 7, 13, 23-ఇంద్రుడైన వృషాకపి, 2-6, 9-10, 15-18-ఇంద్రుణి
దేవత—ఇంద్రుడు, ఇంద్రుణి, వృషాకపి

అర్థాంతరము—1

(1)†శా॥ విశ్వ మొక్క విశిష్ట స్పష్టి యు డైవీయమ్ముగా వెల్గుచున్
అశ్వాఽఽ పూర్ణ సుదీధితుల్ వృషభ రాశ్యారూఢ సూర్యాఽచ్చమై
శశ్వత్లోక సముచ్చయాలు సురలున్ సత్ప్రాణి కోటుల్ మహా
నిశ్వాసమ్మయి దేవ దేవునికి శాంతిన్ దాంతి సదేభాగ్యముల్
సుశ్వేతాఽన్విత సత్పదార్థమయ మై శోచాయమానమ్ముగా
విశ్వే దేవత లెల్ల భూర తతిమై వీర్యేంద్రిమై యొప్పెడిన్ ॥

2440

†(2) శక్తివంత మౌచుఁ జండ వ్రచండ మౌ
భాను తేజము మహేంద్ర పద్మల మీరుచు వెల్గు
విశ్వ శక్తుల నిలుపు విమల తత్త్వము నిండు
చంద్రాఽమృతము పీల్చి శర్వ శక్తులు పెంచు
అభర్వ తేజము మీఱ నద్భుత శ్వాలలే
సర్వమ్ము వెలుగులన్ బర్వనట్లుగఁ జేయు ॥

2441

†(3) పగతోడ మృగశిరను బంధించి బాధించు
హరిత వర్ణుం డైన ఆ దుష్ట రాక్షసుని
వృషభ రాశిని దనరు పెరులుఁడౌ సూర్యుండు
విధ్వస్త మొనరించి విశ్వమ్ము నైశ్వర్య
వసు సంపదల నిల్పు ససి మీఱఁగా జగతి
శక్తిమంతము చేయు రక్తిమంతము చేయు ॥

2442

†(4) ధర్మ బద్ధ మైన తరణి నెల్లపుచున్
దేవ శునితో సహా దివ్య వరాహమ్ము
దేదీప్యమానుఁడౌ దివ్యుఁడౌ కృష్ణాంశ
మేరు శక్తులు మీఱ మేల్మిగాఁ గాపాడు
నింద్ర లోకమ్మునకు నెనఁగుచున్ ఓవరాస
దైతమ్ముగా విశ్వ ధర్మమ్ము నెగవొంద ॥

2443

†(5) విష రూపమై సర్వ విశ్వమ్మునే మ్రింగు
దుష్ట సంకల్పాన చురార్గ తత్త్వాన
జగతినే వ్యాపించు చండ శాసన మహా
పాపి రాక్షసు శిరము వ్రక్కలుగ ముక్కలుగ
దున్నాడి క్షేమాల దొంతరల సమకూర్చు
దివ్య తేజుం డౌచు దేదీప్యమాన రవి ॥

2444

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) ఆత్మంత వేగాన నాత్మ వ్రదక్షిణలు

అధిపతి వ్రదక్షిణ లలర భగోళాలు
వ్రక్తత మాత్య సుదర్శ పార్శిభవ మ్మొప్పంగ
నిత్యమ్ము చరియించు సత్య పథవర్తులై
ఆత్మ కైవారాలు హద్దులై శక్తులై
ఆదాన వ్రదానాలు అనునిత్యమున్ జరుగ
విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరలు
నత్సంగ తతి సదా శర్మ గతులన్ బరలు ॥

2445

†(7) అంగాంగ గతి నలరి ఆతిలోక శక్తులన్

ఆమృత వ్రద మోచు నఖిల మౌ స్థితి మతిని
జగదంబగా వెలిగి జాజ్వల్య దీప్తులన్
నాకుఁ దేజము నొనఁగు నాకు మేథసు నిచ్చు
నా శరమ్మున సర్వ జ్ఞానమ్ము చరియింప
విశ్వ వ్యాప్త మ్మొన వీర్య శక్తులు వరలు ॥

2446

†(8) ఉండు బాహువు లేలః ఉత్తమాంగ మ్మేలః

సువిశాల వక్షమ్ము జోయ జఘన మ్మేలః
శూరతా పత్నితో జో దది యెంచుకుః
జల పోక్షణమ్ములున్ మల వాశన మ్మేలః
ప్రణ్య భూమిని గాంతి పూర్ణమ్ముగా వెలుగ
విశ్వ వ్యాప్త మ్మొన వీర్య శక్తులు మీల ॥

2447

†(9) జల శత్రు తరి నవీర చల రూపిగ దానుఁడు

పరిగణించెడి తాతిఁ బ్రకృతి వీర్యము మీలు
మరుత్సహిత యౌ స్వాహా మహిత మౌ లేజాల
విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరలు
బ్రహ్మ సత్సంతరి వ్రజుల వీరవర్ణమున
వచ్చి రల మ్మోచుఁ బ్రకృతి మై భృతి కౌండు ॥

2448

†(10) మనశ్శక్తిగ మహా మాన్యమై విశ్వాన

జల తరంగాలుగా జ్వలితమై రంగారు
వాణి విలాసాల వరలఁగా శబ్దాల
ఋత శక్తులే వ్రదామృత గతుంతో వెలిగ
విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు మీల
బ్రహ్మ తత్త్వము సదా రాణించు మహిత గతి ॥

2449

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(11) నీర తరంగిణుల నిర్నిద్ర మహితమై
ఆదిత్య తేజమ్ము అహస్సుగా నిలిచి
అగ్ని చూప మౌను అల్ల సుభగ శక్తి
ఆవర మను నది లేక అత్యంత పొగచీస
తర మైన కాలముగఁ దరణి కతీతమై
విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరల ॥

2450

†(12) సత్య స్వరూపానఁ జవ లంటు చర్మానఁ
బుణ్య పుంజము కాగ వృష సూర్యుడే వెలుగు
అఖిల యజ్ఞాలలో హవిషాఽఽశి దేవాఽఽశి
కందించి ప్రియమార నమ్మత గతి మీఱు
ననలాఽనిల శక్తి అతిలోకముగ నిల్చి
విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరల ॥

2451

†(13) గాన రేవతి స్వరము క్రిలు శక్తుల మీఱ
నాత్మ సుపుత్ర మహితాఽరుణుఁడు మంచుచున్
ఆదిత్య దేవులకు నతి ప్రియమ్మును గూర్చు
అత్యల్ప మౌ హవిసు నంచించుచున్
ననలాల ననిలాల నతి సుఖమ్ములు కూర్చు
విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు సవాః ॥

2452

†(14) ఆ శ్రీ మహావిష్ణు వంతు సంతా లేని
ఆ నేత్ర తతులతోఁ అఖిల మౌ విశ్వమ్ముఁ
ఐంచదశ రూపాలఁ బర్యవేక్షణ జేయు
నజయ్య మౌ వెల్లు సహారంపుఁ బవి శక్తి
సహ పరమ్ములు కుక్షి నెనిసి నిండఁగ నింపు
విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరల ॥

2453

†(15) అంతర్గత మైన అతివేల శక్తులన్
ధ్వనులు ప్రతిధ్వను లొప్పఁ ద్రైగుణ్య శృంగాలఁ
దనరారు వృషభమ్ము తరణి లేజాలతో
హృదయ రోహణ శక్తు లనుమదింపఁగఁ జేయు
శుభ భావములు మహా శోభ సుత్పన్న మౌ
విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరల ॥

2454

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ నర్తమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*విమ్+శలిమ్=విం శలిమ్, శలిమ్=అనేకమైన, విమ్=నేత్రాలతో.
*ఐంచదశ రూపాలు—1. సనక, 2. సనంద, 3. సనత్కుమార, 4. సనత్కుజాత, 5. సనాతన, 6. నర,
7. నారాయణ, 8. కపిల, 9. ఋషభ, 10. విష్ణు, 11. హయగ్రీవ, 12. వ్యాస, 13. ధన్వంతరి,
14. అనంత, 15. శ్రీకృష్ణ. ఇది శ్రీమహావిష్ణు రూప విశేషాలేగాని పురాణోక్తములైన
అవతారములు కావు.

†(16) అంతర్గత మ్మైన అతివేల శక్తులన్
 అశ్వినీ దేవతలు అతిగ విజృంభించ
 మేష రాశి విశద మితగి కాంతుల మీఱు
 జీవ చైతన్యాలు చెలఁగ మహాద్భుత గతి
 నత్యంత విస్తృతి నరుజోచ్చ వగ్గడ లలరు
 విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరల ॥ 2455

†(17) అశ్వినీ దేవతలు అనమర్థతన్ నిలువ
 నజ రాశి వెలవెల నరుణ కాంతులు తరుగ
 అంతర్గత మ్మైన అతివేల శక్తులే
 జీవ చైతన్య నిర్జీవ రీతుల నిల్చు
 నీచోచ్చ రాహిత్య నిరత రవి కాంతి తతి
 విశ్వాన వ్యాపించు వీరి శక్తులు వరల ॥ 2456

†(18) నిత్య నవమై వెల్గు నిండు ఖర కర కాంతి
 కరవాలమై మెఱయఁ దరవాలమై వెలయ
 వృషభ రవి శక్తులే విమద శతులఁ దుగ్గించ
 నాత్మ తేజ శక్తు లాత్మజులుగాఁ దనర
 విపులమై విమలమై విశదమై విస్తరిల
 విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరల ॥ 2457

†(19) కర్మ తత్త్వాలమై మర్మ తత్త్వాలమై
 దేవ దేవుని దివ్య తేజాల లీల లవి
 జగమునన్ దనరార సగణితముగా వెలయు
 సర్వ చరాచర జన్య రూపాలతో
 ధీరాతిధీర మౌ దృఢ వీర శక్తులన్
 విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరల ॥ 2458

†(20) అపరూప మౌ సగ్ను లతి విస్తృతములుగా
 నతులిత మౌ కాంతి లతలు లక్షలు కోట్ల
 రూపాల వ్యాపించి రోదసిన్ బ్రాచిగా
 సర్వగోళాఽఽవళుల జ్వలిత కాంతులఁ జేరి
 జీవ చైతన్యాలు చెలఁగఁ దనరఁగఁ జేయు
 విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరల ॥ 2459

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(21) వృషరాశి గత కవిః పృథ్వి కాంచులు మీఱఁ
 గల్పాంతముల దాఁక ఘన దీప్తు లొప్పారుఁ
 ఋనరాగమనాలు పొనర యానాలతో
 సత్య మార్గాలలో నిత్య స్వప్నాలుగాఁ
 దెల్లవారఁగఁ జేయు మెల్ల సృష్టిని దిరిగి
 విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరల ॥

2460

†(22) అరుణః వృషాకపిః అలరు నీ సచ్చక్తి
 మూల త్రికోణమై యేలు సింహమునుండి
 అతిలోక తేజాల నావరించును జగతి
 మృగమె వాహన మౌచు మృగమె కేతన మౌచు
 మిత్ర కాంతులు మీఱ శత్రువుల వధియించు
 విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరల ॥

2461

†(23) మను శక్తు లొప్పారు మహిమాన్విత మైన
 ఆ అమోరాఽస్త్రమ్ము అగణితాక్షుల దృష్టి
 వృషభ శక్తులు మీఱ విశ్వ యానాలతో
 రోదోఽంతరాశానఁ గూర్చి మౌ యుద్ధాల
 భద్రాతిశయమునన్ బరఁగ విజయ మొందు
 విశ్వాన వ్యాపించు వీర్య శక్తులు వరల ॥

2462

సూక్తము--86

ఋషి—ఇంద్రుఁడ, 7, 13, 23-ఇంద్రుఁడైన వృషాకపి, 2-6, 9-10, 15-18-ఇంద్రాణి

దేవత—ఇంద్రుఁడు, ఇంద్రాణి, వృషాకపి

అర్థాంతరము—2

†(1) ఇంద్రునితోసహా యితరేతరాఽమరుల్
 సృష్టి యజ్ఞములోన వ్యష్టి సమిష్టులుగ
 ధర్మమై తేజమై తనరఁగా వీర్య మౌ
 భగవంతుఁడే జగద్భాగ్యాల సఖుఁ డౌను
 బరిపుష్టతన్ నిలుచుఁ బరితృప్తు లానంద
 మలరు వెశ్వేభుఁ డౌ నా మహావిష్ణు తృప్త ॥

2463

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) ధర్మ తేజము మీఱు ధర్మేశుఁ డౌ హరి

అతిలోక శక్తులన్ అధిలమ్మునను నెంచుఁ
బావ రహిత మ్రొస భద్ర పుణ్యాఽఽపకుల
నఖిలాఽమరాఽఽకులకు సమృతమ్ము కృప నొసఁగు
నాత్మైక్య మలరారు నపురూప మౌ గతుల

నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2464

†(3) సృష్టినే జరియించు సృష్టితోఁ జరియించుఁ

జలన శక్తులు నదా జగతి ప్రాణము రాగ
ధర్మ తేజము కర్మ మర్మాలరో నెగను
దేవ దేవుని లీల దివ్య తత్త్వము మీఱు
బుష్టి శక్తులు మహాఽచ్యుష్ట దిక్ తటాలుగా

నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2465

†(4) జగద్ రక్షకుఁ పథిల చరాచరములఁ బ్రేమ

సర్వ విధాలుగా సంరక్షణము చేయు
ధర్మ తేజము మీఱ ద్వింద్య గతి వహించు
అంతటన్ వ్యాపించి అతిలోక శక్తులన్
సాధితారమ్ముగా దీధితుల వెన్నరిల

నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2466

†(5) పుణ్య తేజము పాప పుంజాలఁ మిగ్నాల

ధర్మ మంత్ర మౌను శర్మ గతులను బెంచు
దుష్కృతుల వక్రకృతులను నిష్కృతుల చిత్తతులను
ఆసుధ తత్త్వమ్ములను నదిల పురుషార్థాల
నావిష్కృతులఁ జేసి అంతరింపఁగఁ జేయ

నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2467

†(6) అతివేల శక్తులన్ అతిశీమ్ర గమనాలఁ

బ్రహ్మతి ఒక అతివగాఁ బతి పురుష నిరతయై
రాంతి పుంజాలతోఁ గ్రాలుచున్ జగమునన్
నిత్య చైతన్య భర నిర్నిద్రతా గరిమ
వరలంగ ధర్మ గతి నిరత ముత్థానమై

అలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2468

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

†(7) అంగమై అంగియై అంబగా నీ ప్రికృతి
అలరారు నృప్తియో గాత్తు లత్త్వము మీఱ
మేల్తర మ్మా శక్తి మీడేలముల నబఁచి
జగద్విభునకు ధర్మ మగబిత శిర మౌచి
అనంద రూపాల నవరూపమై నిలువ
నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2469

†(8) ధర్మ రూప మ్మాచుఁ దనరారు తేజమ్మె
ప్రికృతికి బాహువులు ప్రికృతికి అంగాలు
పుడు జమన మ్మాను బృథు కేశ జాల మౌ
శూరతా పత్నెగా మేరలన్ మీఱగా
నాకర్షణ శక్తి నాధిపత్యము వెలుఁగ
నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2470

†(9) జల శక్తులను మిగ్గుల చల శక్తు తండాలు
ప్రికృతి నపీరముగ భావించి పరాజిత మౌ
నృప్తి సంపద లెల్లఁ జెలఁగఁ బురుషశ్రీగ
మరుదాశి నభి కాఁగ మహిత మై వెల్లొందు
అనల జల రూపాల నఖిలమున్ రక్షలన్
అలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2471

†(10) ఆది “నారి”గఁ దనరు నా ప్రికృతి యెల్లపుడు
సంసర్గ గతి మీఱ సర్వాత్మగాఁ దిరుగు
మహిత మౌ సద్వీర్య మాన్య పూరుష శక్తి
ఋత వేదలను దుడిచి ప్రితి లేని విలసనాల్
జగతిలో విరియఁగా సర్వాన వ్యాపించ
నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2472

†(11) వీర్య శక్తికి మిత్ర బృంద మౌ భగ గోశ
తతు లెల్లఁ బ్రికృతిని నతులౌత్సవము లొలయఁ
బ్రాచీన తరమైన పమితర మహనీయ
కాంతి జాలాలలోఁ గ్రొలుచున్ రోదసిని
ఆకర్షణ శక్తి నన్నియున్ దిరుగాడ
నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2473

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(12) ప్రకృతి శక్తి విరహితమై పరిథవిల్ల దీ విశ్వము
 సత్య దర్మ తేజములు సఖ్యముగఁ దనరారఁగ
 యజ్ఞాగ్నుల హవిషాకులు నమరాకులఁ బ్రియతమమై
 చేరుచుండు నెల్లప్పుడు సృష్టిని సాజము కాఁగను
 జగద్ రమణ కారకత్వ మగణిత గతిమై నిలువఁగ
 నలరును విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2474

†(13) వృష రాశిని వెల్గొందెడి ఋషభ సామ సత్ప్రకృతి
 ప్రాణ ప్రద శబ్ద శక్తి ప్రతి ఫలాల నొనఁగుచుండు
 భోగ్య రతుల సర్వ గతుల భాగ్య తతులు వర్దిల్లఁగ
 సత్యుత్తమ పదార్థాల నఖిల జగతి వరలుచుండు
 నాకర్షణ వికర్షణల నద్భుతముగ సంచరించు
 నలరును విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2475

†(14) సర్వతో నేత్రాల సందీప్తు లెనయఁగాఁ
 బంచ దశ గుణములన్* బంచభూతాఽఽవశులు
 నిర్గుణ మై చెలఁగు నింగిగా వెలుఁగొందు
 నది చిదాకాశమై అదె పరబ్రహ్మమై
 పంచ దశ గుణములను బ్రహ్మమై విశ్వమై
 అలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2476

†(15) అతితీక్షణమై వెలుఁగు సగ్ని శృంగాలతో
 నమరు నా వృష శబ్ద మంతర్గత సమూహ
 ప్రాణ సంచలనాల నపరిమిత మథనాల
 హృచ్చక్తులను బెంచు నెనరొందు రుభ తతులు
 విశ్వాంతరాశాన సర్వ తేజశ్శబ్ద
 మలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2477

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
 * “మృత్” పదార్థములో నున్న “శబ్ద స్వర్య, రూప, రస, గంధము” లనెడి పంచ గుణాలను దీసివేసినచో “మృత్”
 పదార్థము “నిర్గుణ” మగును. “జలము”లో నున్న “శబ్ద, స్వర్య, రూప, రసము” లనెడి నాలుగు గుణములను దీసి
 వేసినచో “జలము” “నిర్గుణ” మగును. “అగ్ని”లో నున్న “శబ్ద, స్వర్య, రూపము” లనెడి మూడు గుణములను
 దీసివేసినచో “అగ్ని” “నిర్గుణ” మగును. “వాయువు”లో నున్న “శబ్ద, స్వర్యము” లనెడి రెండు గుణాలను దీసి
 వేసినచో “వాయువు” నిర్గుణ” మగును. “ఆకాశము”లో నున్న “శబ్ద” గుణము నొక్కదానిని దీసివేసినచో
 “ఆకాశము” నిర్గుణ మగును. ఆ “నిర్గుణ”మే “చిదాకాశము”. అదే “నిర్గుణ పరబ్రహ్మము”గా వేదాంతులు
 పేర్చొందురు. ఆ “నిర్గుణ పరబ్రహ్మము” పంచ దశాత్మక గుణ సంచయముతోఁ గూడిన పంచ భూతాత్మక
 మగుచో “విశ్వ సృష్టి” యగును.

†(16) అంతరాంతములను నఖిల జగమ్ములొ
సమర తేజశ్శక్తు లక్షయములై తనరు
అజ రాశి గత మైన అశ్వినీ దేవతలు
దివ్యోషధమ్ములన్ దేజి యై విజృంభించు
వశమాన శక్తులన్ వరలఁ బ్రకృతి మాత
అలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

247

†(17) అగణితములై తనరు నరుణ కిరణాఽఽవళులు
అజ రాశి గతములై అంతర్గతుల వరల
విశ్వ మెల్లను వీర్యవంతమై రూపొందు
నతి విశాలత్వాన నత్యంత దీర్ఘ మై
అతివేలమై జగతి నా సృజన సంశక్తు
అలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

248

†(18) పరమాత్మ విరుద్ధ మౌ నప్రాకృత దుశ్శక్తుల
ధర్మ తేజ వీర్య మ్ముది ధ్వంసమ్మును జేయుచుండు
అసి ధారగఁ గాంతి ధార అమరమై వరలంగా
నవ జీవాఽఽమృత శక్తులు ఆవనత్వము లమరఁజేయ
సృష్టి తనరు వ్యష్టి సమిష్టి పూర్ణ మైన గతుల
నలరును విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

249

†(19) దేవ దేవు సధినమై తిరుగుచుండు జగం బెల్ల
జనన రక్తు లెల్ల విరియు జన్మ శక్తు లెల్ల వరలుఁ
ప్రాకృత తత్త్వమ్మును బాధించెడి “అభి” శక్తిని
సంహరించి రుభము లిచ్చు శర్మమ్ముల నొనఁగుచుండు
అతివచిత్ర మైన గతుల నమృత శక్తు లమరఁజేయు
నలరును విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

250

†(20) సుందర మ్మా సృష్టి సౌరిదిఁ గారడవి యౌ
మహిత మౌ విశ్వమే మరు భూమిగా మారు
ఎప్పుడో ఒక్కపుడు సృష్టిఁ బ్రత్యంగుశము
నేదియో ఒక రీతి నెనఁగ శ్మశాన మౌ
ధర్మ తేజము మీఱఁ దగు పంచ భూతాల
భువనాలు లోరాలు నవ గతులఁ దనరార
నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

251

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహర”

†(21) అపరూపమై వెలుగు నాదిత్య శక్తులన్

ధర్మ తేజము సృష్టి దనరారు సర్వదా
చక్రనేమి కర్మామాన సంచార మొనరింప

జగ మెల్ల సృష్ట ముగ శాశ్వతము కా దనుచు
మగల మరల జన్మ మహిత సృష్టులు దెల్పు
నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2483

†(22) విశ్వ గృహములో వెలుగుండుచుండు నా

ధర్మ తేజము మహత్తర శక్తు లొప్పార
నిత్య చలనాలతో సత్య మార్గముల

నూర్వ గతులగు నిల్పు నుత్తమ స్థితి తనర
సచ్చిదానందాలు సర్వాత్మలన్ నిండ
నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2484

†— ఉత్తమోత్తమ గతుల నొందు లక్ష్యాలతో

నూర్వ మార్గాలలో నొగి ధర్మ తేజాల
దేవ దేవుని నిత్య దివ్యమౌ నాత్మతో

సంతీనమై పోవ సచ్చిదానందాల
సహమహమికతో నా జ్ఞాన మూర్తిగా
అన్వేషణము చేసి అమనస్కతా స్థితిని
నపురూప శక్తిగా సమరొందు ముక్తిగా
నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2485

†(23) పాంచ భౌతిక మైన ప్రకృతి సర్వస్వము

విజ్ఞాన నేత్రాల విశ్వముగా వరలు
సృష్టి మాతకు విశ్వ రోదసియె ఉదరమై

ఏద్ర శక్తులు మీఱ బర్వులే భువనాశి
లోక కళ్యాణాల లోలుపర్వము తనర
నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2486

†— హననకారులు నాత్మ హననకారులు నైన

మానసియములై ప్రాణాల దనరారు
పాంచ భౌతిక మైన వడ చరాచర తరులు

వీడితములై జగతిఁ బెంబొందు బ్రధనుంచి
తరిగి వినశ్య గతిఁ దనరుఁ బునర్జన్మ
నలరు విశ్వేశుఁ డౌ నా మహావిష్ణు కృప ॥

2487

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ చద్దమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—37

ఋషిః—పాయుర్పారవ్యాజః

నేవతా—రక్షోహస్మిః

చందః—త్రిష్టుప్; 22-23-అనుష్టుప్

(1) రక్షోహం వాజినమా డిభుర్మి మత్రం ప్రతిష్ఠమువ యామి శశమ్ ।

శిశానో¹ అగ్నిః క్రతుః సమిద్ధః స నా దివా స రషః పాత సత్తమ్ ॥

347

(2) అయోదంష్ట్రో² ఆర్చిషో యారుదానానువ స్పృశ జాతవేదః సమిద్ధః ।

అ డిహ్యయా మూరదేవాన్ రభస్వ క్రవాదో వృత్త్యుని డిత్వా³నన్ ॥

348

(3) ఉదోభయావిన్నవ వేహి వంష్ట్రో⁴ హింసా శిశానో⁵వరం వరం వ ।

ఉతా నరీ⁶ వరి యాహి రాజంజయ్యైః సం వేహ్యధి యారుదానాన్ ॥

349

(4) యజ్ఞైరిహాః సంసమూహో⁷ అగ్నే దాదా శర్వాగ్ం⁸ అశని⁹ద్ధహినిః ।

తాభిర్వధ్య హృవయే యారుదానాన్ వృతీ¹⁰ దాహాన్ వృతీ¹¹ భవద్దేహమ్ ॥

350

(5) అగ్నే త్వచం యారుదాసస్య ఖిన్తి హింసాశనిర్హరసా జన్వేనన్ ।

వృ¹² వర్వాణి జాతవేదః శృణహి క్రవాత్¹³ క్రుత్తుర్షి¹⁴ చినోతు చ్చత్తమ్ ॥

351

1. శిశానో²అగ్నిః, 2. వంష్ట్రో³ఆర్చిషో, 3. మానో⁴అగ్నే దాదా శర్వాగ్ం⁵అశని. (చా.వృ.)

(6) యత్రే॑దా॒సిం వ॑శ్యసి జాత॑వేద॒స్తిష్ఠ॑న్తమగ్న॑¹ ఉత॑ వా చర॑న్తమ్ :

యద్వా॑న్త॒రిషే॑ పథి॒భిః పత॑న్తం తమస్తా॑ విధ్య॒ శర్వా॑ శిశా॒సః ॥

952

(7) ఉతా॑లబ్ధం స్పృ॒ణుహి॑ జాత॑వేద² ఆలే॒ఖానా॑దృప్తి॒భిర్యా॑తుధానాత్ ।

అగ్నే॑ పూర్వో॒ ని జహి॑ శోశ॑చాన³ ఆమాదః॑ క్షిప్తా॒న్తమద॑న్తేసిః⁴ ॥

953

(8) ఇహ॑ ప॒ర బ్రా॑హ్మి యత॑మః సో⁴ అగ్నే॑ యో యాతు॑ధానో॒ య⁵ ఇదం॑ కృ॒ణోతి॑ ।

తమా॑ రభస్వ॒ సమిదా॑ యవిష్ఠ॒ నృచ॑క్ష॒నశ్చ॑క్షుషే॒ రన్తయే॑సమ్ ॥

954

(9) తీ॒ష్ఠేనా॑గ్నే చతు॑షా రక్ష॒ యజ్ఞం॑ పా॒గ్మంచం॑ వసు॑భ్యః ప॒ర ఇ॑య ప॒రచే॑తః ।

హింస॒గ్మం రక్షా॑న్యభి శోశ॑చానం మా ల్వా దభన్॑ యాతు॑ధానా నృచ॑క్షః ॥

955

(10) నృచ॑క్షా రక్షః పరి॑ వశ్య వి॒క్షు తస్య॑ తీ॒ర్ణి ప॒రతి॑ శృణీ॒హ్యగా॑ ॥

తస్యా॑గ్నే పృష్టి॒ర్హర॑సా శృణీ॒హి తే॒దా మూ॑లం యాతు॑ధానస్య వృశ్చ ॥

956

(11) త్రి॒ర్యాతు॑ధానః ప॒రసి॑తిం త⁶ ఏత్వృ॒తం యో అగ్నే॑ అస్ప॒తేన॑ హ॒న్తి ।

తమ॑ర్చిషా స్పూర్ణ॒యంజాత॑వేదః సమ॑క్షమే॒నం గృ॒ణతే॑ ని వృ॒ణ్తి ॥

957

1. మగ్న॑ २. ఉత॑వా, 2. జాత॑వేద २. ఆలే॒ఖా, 3. చాన॑ २. ఆమాదః, 4. సో॑ २. అగ్నే॑, 5. య॑ २. ఇదం,

6. త॑ २. ఏత్వృ॒తం యో॑ २. అగ్నే॑ २. అస్ప॒తే. (పా॒.ప॒.)

(12) తదగ్నే చక్షుః పృతి దేహి రేభే శఫారుజం యేన పశ్యసి యాతుధానమ్ ।

అథర్వవజ్ఞోతిషా దైవ్యేన సత్యం దూర్వస్తమచితం న్యోష ॥

958

(13) యదగ్నే¹ అద్య మిథునా శపాతో యద్వాచస్తృష్టం జనయన్త రేభాః ।

మన్యోర్మసనః శరవ్యా² జాయతే యా తయా విధ్య హృదయే యాతుధానాన్ ॥

959

(14) పరా శృణీహి తపసా యాతుధానాన్ పరాగ్నే రక్షో హరసా శృణీహి ।

పరార్చిషా మూరదేవాంచృణీహి పరాసుతృపో³ అభి శోశుచానః ॥

960

(15) పరాద్య దేవా వృజినం శృణన్తు ప్రత్యగేనం శవథా యన్తు తృష్టాః ।

వాచాస్తేనం శరవ⁴ ఋచ్చన్తు మర్మన్ విశ్వన్యైతు ప్రసీతిం యాతుధానః ॥

961

(16) యః పౌరుషేయేణ కృవిషా సమక్లేయో అశ్వేన పశునా యాతుధానః ।

యో⁵ అహ్మాయా భరతి క్షీరమగ్నే తేషాం శీరాణి హరసాపి వృశ్చ ॥

962

(17) సంవత్సరీణం పయ⁶ ఉస్మియానాస్తస్య మాశీద్యాతుధానో నృచక్షః ।

పీయాషమగ్నే యతమస్తృప్సాత్ తం ప్రత్యంచమర్చిషా విధ్య మర్మన్ ॥

963

1. యదగ్నే¹ అద్య, 2. శరవ్యా² జాయతే, 3. సుతృపో³ అభి, 4. శరవ⁴ ఋచ్చన్తు,

5. యో⁵ అహ్మాయా, 6. పయ⁶ ఉస్మియా. (చా.ప.)

(18) విషం గవాం యాతుధానాః పిబన్త్యా వృశ్శ్యన్తామదీతయే దురేవాః ।

వరై నాన్ దేవః సవితా దదాతు పరా భాగమోషధీనాం జయన్తామ్ ॥

964

(19) సనాదగ్నే మృణసి యాతుధానాన్ న త్వా రజాంసి పృతనాసు జిగ్ముః ।

అను దహ సహమూరాన్ కర్వాదో మా తే హేత్యా ముషత దైవ్యాయాః ॥

965

(20) త్వం నో ¹అగ్నే అవరాదుదక్రాత్ త్వం పశ్చాదుత రజా పురస్తాత్ ।

ప్రతి తే తే ²అజరానస్తపిష్ఠా అమశంసం శోభచతో దహన్తు ॥

966

(21) పశ్చాత్ పురస్తాదవరాదుదక్రాత్ కవిః కావ్యేన పతి పాహి రాజన్ ।

సఖే సఖాయమజరో జరిష్ఠే ³మర్త్యాగ్ం ⁴అమర్త్యస్తం సః ॥

967

(22) పతి త్వాగ్నే పురం పయం విప్రం సహస్క చీమహి ।

ధృషద్వర్ణం దివేదివే హన్తారం భజ్గరావతామ్ ॥

968

(23) విషేణ భజ్గరావతః ప్రతి స్మ రక్షసో దహ ।

అగ్నే తిగ్మేన శోచిషా తపురగాభిర్వష్టిభిః ॥

969

1. నో¹అగ్నే²అవరాత్, 2. తే²అజరా, 3. మర్త్యాగ్ం³అమర్త్యస్తం..(పా.వ.)

(24) ప్రత్యగ్నే మిథునా దహ యాతుధానా దిమీదినా ।

సం త్వా శికామి జాగ్రహ్యదబ్ధం వివ్ర మన్మథిః ॥

970

(25) ప్రత్యగ్నే హరసా హరః శృణోహి దివ్యతః ప్రతి ।

యాతుధానస్య రక్షసో బలం వి రుజ విర్యమ్ ॥

971

సూక్తము—87

ఋషి—పాయు వనే ఛారద్వాజుడు†

దేవత—రక్షోహగ్ని†

(1)*కి॥ బలవంతుని రాక్షస గణ

బల హంతను నగ్ని దేవుఁ బరమ ఘృతమునన్

వెలుగింపఁజేసి పృథువై

విలసిల్లెడు సదనంబునందు వెలయుదు నెపుడున్ ॥

2488

*గీ॥ అట్టి యగ్ని దేవుఁ డతిశయ జ్ఞానలల

వెలుగఁజేయుచుండి వివిధ కర్మ

అత నమిదుఁ డగుచు నతిహింసకుని వలెఁ

గరము మమ్ముఁ గాచి గ్రాలుఁగాకః ॥

2489

(2)*గీ॥ జాతవేదుఁడః దీప్తినిఁ జాలఁ గాంచి

లీక్ష్మపంతుఁడ వగుచును దీక్ష యాతు

ధానులను నెల్ల పంతముఁ బూని నీవు

జ్ఞానచేత దహింపుమాః లీలమాత్ర ॥

2490

†వారప్రతి 1శవ సంపుటము 221వ పుటలోని సూక్తమునకు ఋషి “పాయు వనే ఛారద్వాజుడు”గాను

దేవత “రక్షోహగ్ని”గాను వ్రాసి, 15వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి

“పాయుడు”గాను దేవత “అగ్ని, రక్షోహసుడు”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. విలసిల్లెడు సదనంబునందు వెలయుదు నెపుడున్. (ప్ర.ప్ర.పా. గణభంగము.)

*గీ॥ సకల రాక్షస సంఘంబు జ్వాలవలనఁ
జంపుమా! మాంసమును దిను సకల రాక్ష
సాళి నీ యాస్యమం దుంచి యతిశయముగఁ
గప్పి వెట్టుము! నీ వతికరుణ గలిగి ॥

2491

(3)*గీ॥ ఉభయ దంష్ట్రాభియుక్తుఁడా! యోయి! యగ్ని!
నీదు దంష్ట్రల వాడిగా నెఱపి వధకు
నర్హులైనట్టి యాతుధానాదులందు
స్థిరత స్థాపింపుమా! యతిశీఘ్ర మీవు: ॥

2492

*గీ॥ జగము రక్షించి యంతరిక్షస్థ రాక్ష
సులను జేరుచు వారల సుక్ష్మజేసి
తినుటకున్ సాధనంబు లౌ తీక్షణ దంష్ట్ర
ములను భక్షింపుమా! నీవు మోద మలర ॥

2493

(4)*గద్యము॥

అగ్ని! నీ వస్మదీయ బలకర యాగములచేతను, స్తుతిచేతను వక్రము లగు బాణములను
సన్నమమానుండవై ఆ బాణములయొక్క శల్యములను దీప్తులచేఁ దీక్షములుగా
నొనర్చుచు నా యిషువులవలన రాక్షసుల హృదయమందుఁ గొట్టి యా
యాతుధానుల సంబంధము లగు యుద్ధములఁగూర్చు దాహువులను
మర్దింపుమా! ॥

2494

(5)*గీ॥ జాతవేద! నీవు యాతుధానుని త్వక్కు
వలచియున్న వాని వజ్రము కడు
హింస బెట్టుఁగాక! హింసక గణమును
దఱచు తాపమునను దట్టుఁగాక! ॥

2495

*గీ॥ శిథిల² మైనట్టి సంధులచేత మిగుల
చిన్న సంధుని రాక్షసు శీఘ్ర గతిని
మాంసమును గోరుచున్నట్టి మాంసహార
వృకము భక్షించి భక్షించి వెడలుఁగాక! ॥

2496

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటాచారసింహశాస్త్రి

1. వలచియున్నవాని వజ్రము కడు, (తొ.పా.), నొలిచియున్నవాని వజ్రము కడు, (మ.పా.) శ్రీనేమానివారు
స్వయముగా సంస్కరించిన యీ పాఠములో యతిభంగము. (చూ-పీఠిక). 2. శిథిల మైనట్టి. (వ్యా.పా.)

(6)*గీ॥ ఆంతరిక్షమందు నతిశయ వృద్ధివై
వెడలు యాతుధాను వేగ మీవు
చూచుచుంటి వాని సూచీ శరంబుల
వాడి కోలతోడ వంచుమయ్య! ॥

2497

(7)*గీ॥ యష్ట నగు నన్నుఁ బొందెడు యాతుధాన
వరుల రక్షింపుమా! తీక్షణ బాణ పంక్తి
మరియు నన్ను నెదుర్కొన మరలి వచ్చు
యాతుధానునిఁ దునుమాడు మయ్య! చుగ్గి! ॥

2498

*గీ॥ అట్టి యాతుధాను నతిశయ పక్ష మౌ
మాంసమును గ్రహించి మనెడు నట్టి
ద్వనిని జేయునట్టి తగ నేగుచున్నట్టి
వారు తిందుగ్గిక! వలసినట్లు ॥

2499

(8)*గద్యము॥

ఓ యువతమాగ్ని! యే రాక్షసుఁడు యజ్ఞ విఘ్నకారియో! యే పిశాచాదికము ఈ యజ్ఞ
దూషణాదులను జేయుచున్నదో! యట్టి వానిని నా నిమిత్తము స్వకీయ తేజస్సునఁ
జంపుటకుఁ బ్రారంభింపుము! పిదప నా పాపిష్ఠుని నృద్రష్ట యగు నీ
తేజస్సుచే దహింపుమా! ॥

2500

(9)*గద్యము॥

ఓ యగ్ని! నీవు తీక్షణ తేజస్సుచే నస్మదీయ యాగమును బరిపాలింపుమా! ఓ ప్రకృష్టాగ్ని!
ప్రాచీత మగు యజ్ఞమును వసువులను బొందింపుము! ఓ నృద్రష్ట! రాక్షసులను
హింసించు స్వభావము గలిగినట్టియు, నభిప్రదీప్త మైనట్టియు నిన్ను యాతు
ధానులు హింసింపఁజాలరు ॥

2501

(10)*గీ॥ అగ్ని! మనుజు ద్రష్ట వౌచు మనుష్యుల
హింసఁ జేయువాని నెరిఁగి యెరిఁగి
వాని మూఁడు తలల వాని పాదంబులఁ
దృంచు'మయ్య! నైజ తేజమునను ॥

2502

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ “తృంచు” శబ్దము భ్రమవల్ల “దృంచు”గాఁ బ్రయోగింపఁబడి యతి స్థానమున “తే” వర్ణముతో
“దృ” వర్ణమునకు మైత్రి పాటింపఁబడినది. (చూ.పీఠిక.)

(11)*గద్యము॥

ఓ జాతప్రజ్ఞా! యగ్నీ! నీ జ్వాలా బంధనమును రాక్షసుఁడు ముమ్మారు పొందునుగాక!
మరియు యాతుధానుఁడు సత్యమును అన్యతముచేఁ గొట్టుచున్నాఁడు! ఆ యాతు
ధానుని న్వక్తియ లేజన్ముచే నూరివేయుచు వానిని, నిన్ను స్తోత్రమును జేయు
నా సమక్షమునందు విడుపుము: ॥

2503

(12)*గీ॥ ఆనల! రొదఁ జేయుచున్నట్టి యాతుధాను

వైకిఁ దేజస్సుఁ బరపుదు! పరము దాన
శఫ సమాన నభంబుల సాధువులను
నెదురుకొను రాక్షసాధము నెదురుకొనుము: ॥

2504

*గీ॥ సత్యమును గప్పిపెట్టుచు నిత్య ముందు

గాఢ మైన యసత్యము మూఢ మతము
దివ్య లేజస్సునన్ సీవు దీప్త వహ్ని!
తరచు నాశముఁ జేయు మదర్శ వలెను! ॥

2505

(13)*గద్యము॥

ఓ యగ్నీ! యీ దినమందు శ్రీపురుషులు పరస్పర మాకోశించుచున్నారు. ఎపుడు స్తోత్రలు
వాక్ సంబంధి కటుకముఁగూర్చి పరస్పర మాకోశించుచున్నారో! యప్పుడు దీప్తుఁడ
వగు నీ సకాశమునుండి యే శరవ్యముఁ బుట్టుచున్నదో! యా శరవ్యముచే
యాతుధానులను గొట్టుము: ॥

2506

(14)*సీ॥ ఆనలుఁడా! రాక్షస గణమును దాపానఁ దునుమాడి దునుమాడి ఘనతఁ గనుము:

15) పహ్ని! రాక్షసులను బహుశౌష్ఠ్య శక్తిచే దునుమాడి దునుమాడి ఘనతఁ గనుము:

మారయితప్య లౌ వీర రాక్షసులను దునుమాడి దునుమాడి ఘనతఁ గనుము:

మనుజానువులఁ దృప్తిఁ గనెడు రాక్షసులను దునుమాడి దునుమాడి ఘనతఁ గనుము:

గీ॥ పావక పురోగ లైనట్టి దేవ వీరు, లిప్పుడే యాతుధానులఁ దప్పకుండఁ

జంపుదురుగాక! శపథముల్ నకల శత్రు, మర్మములఁ బొందుఁగాక! స్వధర్మ మెరిగి ॥ 2507

*గీ॥ మేము పలికెడు శపథము లో మహాత్మ!

యాతుధానుల మర్మాశి నాశ్రయించుఁ

గాక! వ్యాప్రాగ్ని జాలము కఠిన రాక్ష

సాధముని జెందుఁగాక! బ్రశస్త రీతి ॥

2508

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. మరియు సత్యంబుచేతను బరము సత్య, ము వ్రాహ్మణియను నింక మూఢమతము, దివ్యలేజస్సుచేతను
దీప్తవహ్ని: (తొ.పా.), బ్రశస్త రీతి. (వారి.పా.)

(16)*గీ॥ ఏ రాక్షసుడు కడు హెచ్చు పౌరుషమాంస మాత్రకు నర్పింప నరుగువాడొ!
యెవఁ డశ్వ మాంసంబు నెంతయు గ్రహియించి తానె భక్షించుచుఁ దనరువాడొ!
యెవ్వఁడు పశు మాంస మెవ్విధి నైనను గ్రహియింప సంప్రీతిఁ గాల్గువాడొ!
యెవ్వఁడు గో క్షీర మెల్ల నొక్కమ్మడి హరియించి గోరిలంగ నమరువాడొ!
గీ॥ యట్టి దనుజుల సిరసుల నతిశయమయి, తీక్షణమయి భీతికర మగు తేజమునను
ననలుఁదా! దీప్త తేజస్క! మొనసి నీవు, ముక్క ముక్కలు సేయుమా! యొక్కమారె! ॥ 2509

(17)*గద్యము॥

నరద్రష్టాః యగ్నీః యస్మదీయ సంవత్సర భవ క్షీరమును యాతుధానుడు
గోరిలకుండుఁగాక! ఏ రాక్షసుఁ డస్మదీయ గో పయస్సన నాత్మను దృప్తిఁ
బరచుకొనునో! యే రాక్షసుడు యుద్ధమునకు వెడలునో! యా రాక్షసుని
స్వకీయ తేజస్సుచేఁ గొట్టుమా! ॥

2510

(18)*గీ॥ గో గృహంబులయం దెల్లఁ గూడునట్టి
విషము భక్షించెదరుగాక! వివిధ రాక్ష
సాదము లశేషముగ వాడి యైన యాయు
ధంబులును వారిఁ దునుముతఁ దత్క్షణంబు ॥

2511

*గీ॥ హింసకులకు నవిత యీ రాక్షసుల నెల్ల
నొనఁగుఁగాక! దుఃఖ మొనఁగుఁగాక!
నట్టి యాతుధాను లా యోషధీ భాగ
మును గ్రహింతుఁగాక! బనిని బూని ॥

2512

(19)*గీ॥ చాల కాలమునుండి యో జ్వలన దేవ!
హింసఁ బెట్టుచునుండివి! హింసకులకు
నైన సంగ్రామముల వార లపజయంబు
నీకుఁ గల్పింపలేరైరి నిశ్చయ మిది ॥

2513

*క॥ మారక దర్మముఁ గల్గిన
వీరుల భస్మంబుఁ జేసి వెలుఁగుము! మరియున్
వారలు నీ యాయుధములఁ
జేరుచు నుండెదరుగాక! శిఘ్రము వహ్ని! ॥

2514

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(20)*గీ॥ నాల్గు దిక్కులయందును గల్గునట్టి
రాక్షసులనుండి మమ్ముల రహిఁ జెలంగ
నీవు కాపాడుమా! యగ్ని! నీదు రశ్మి
లఘముఁ జేసెడు రాక్షసు నడఁచుఁగాక! ॥

2515

(21)*గీ॥ కవివరుండవు! దీప్తాగ్ని! కవి సుకర్మ
వలన రక్షింపుమా! మమ్ముఁ బ్రథిత రీతిఁ
బల్చిమమునుండి మరియును బ్రాక్కునుండి
దక్షిణమునుండి యుత్తరతలమునుండి ॥

2516

*గీ॥ ముదిమి లేని నీవు ముదమున నా కిల
జరసు గూర్పవయ్య! జ్వలన దేవ!
చావు లేనివాఁడ! జరసు నా కెక్కువ
కల్పనంబుఁ జేసి గ్రాలుమయ్య! ॥

2517

(22)*గీ॥ త్వరితజాత! యగ్ని! ¹దర్శక వర్ణుని
యాతుధాన హంత! నధిక మేధఁ
గల్గు వాని నిన్ను లలిత భారద్వాజు
లెల్ల వేఁడుచుండి రెల్ల వేశ ॥

2518

(23)*గీ॥ అనల! భంజన కర్మల నఖిల రాక్ష
సాధముల జ్యోతిచేతను నడఁచిపెట్టు
మాయుధ విశేషములవల్ల నఖిల శత్రు
గణములను ద్రుంచుమా! నీవు ఘనత మెఱయ ॥

2519

(24)*గద్యము ॥

మిథున భూతులు కిమీదినులు² (ఇప్పు డేమి అనువారు) నగు రాక్షసులను
దహింపుము! ఓ మేధావి! అహింసితుఁడ వగు నిన్ను స్తుతులుచేఁ
బొగడుచున్నాను. మేలుకొనుము! ॥

2520

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. దర్శకవర్ణుని. (పా.వ.పా.), 2. కిమాదులు, (పా.వ.పా.) సంస్కృత మూల మంత్రములో “కిమీదినా” అని
కలదు. “కిమిదానీ మితి యే చరన్తి తే కిమీదినః. తాన్ కిమీదినా”-వ.గో.కృ.

(25)*గద్యము॥

ఓ యగ్నిః నీవు నీ తేజస్సున రాక్షసుని హరణ శీల బలమును నశింపఁజేయుము:
అటులనే రాక్షస వీర్యమును గొట్టుము: ॥

2521

సూక్తము—87

ఋషి—భరద్వాజుని పుత్రుఁడు పాయువు

దేవత—రక్షోహగ్ని

అర్థాంతరము—1

(1)†ఉ॥ రాక్షస శక్తులన్ జగతిఁ బ్రాకృత దైవజ నిత్య దీప్త మా
రాక్ష మహా చటాళి ననురోధము లేకయె కల్చి వేల్చు సద్
దక్షత సృష్టిలో రవి సుధామ మహోజ్వల దివ్య కాంతులన్
బక్ష విపక్ష ఋక్ష తతి ప్రాదవ మెల్ల నపారమై తగన్ ॥

2522

†తే॥గీ॥ సృష్టిలో నున్న కల్మష చ్చిద్ర తతుల
ద్వంస మొనరించుచున్ నదా ధర్మ
నర్మ కర్మ తత్త్వాల సనాతనంపు
దైవ శక్తుల విశ్వాగ్ని తనరుచుండు ॥

2523

†శాంతిశ్రీవృత్తము॥*

విశ్వ సృష్టి క్రతువు కాగ వెలుగఁ బ్రాకృతి నగ్ని సహజ
తాఽశ్వీ యజ్ఞ మహిత కుండ మవుచుఁ దనర వైష్ణవ పర
శాశ్వరంపు దివిజ శక్తి సకల జగతి రక్షిత మగు
శశ్వదక్షయ మయి శమ్య దమమయ మగు శాంతి గతుల ॥

2524

†(2) ఉపర్యధోతలములకును సుభయ పార్శ్వ మూల దిశల

కుజ్జ్వల దీప్తుల దంష్ట్రల నొనరు జిహ్వా జాలాలను
నతిచలనపు శక్తులతో అగ్ని జాత మౌచు నలరు
నభో మండలములోపల సుభయము లౌ నిహ పరాలఁ
బ్రభా భాసితమ్ము లౌచు సభయ గతుల వెలుగొందుచు
భయకర రాక్షస చయ భంజన మొనరించు సృష్టి
భానులకే భానుఁ డైన భాస్వదాదిత్య శక్తి
సర్వ వ్యావృత్తు కాగ చద్ర శక్తి ప్రజ్వలిల్లు ॥

2525

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

*“కృతి”చ్ఛందము. (20)

37)

†(3) అంతరిక్షములోన నఖిల మౌ విశ్వాస

వివిధ రూపాలలో నవితథ మౌ శక్తిః

జగలు రాతులు సదా ప్రజ్వలిల్లెడు నగ్ని

సర్వ రక్షక మౌచు సర్వ భక్షక మౌచు

మర్మ ధర్మపు గతుల మహిత కర్మపు జతుల

నమలమై అమరమై అతిలోక భరిత మై ॥

2526

†(4) యజ్ఞాగ్ని కీలాశి నమర శరావళుల

శబ్ద శక్తులఁ దరలు జ్వలిత వాగ్బాణాలు

అవశ మౌ శక్తులన్ ఆశని పాతాలతో

యాతుధానులు యమ యాతసల్ పౌందంగ

అగ్ని దేవా! నీవు అమల మౌ హృచ్చక్తిః

జలన రహితము చేయు! శత్రువుల బాహువుల ॥

2527

†(5) చరాచర ప్రపంచమును జ్వలితమ్ముగఁ జేయఁగల్గు

సృష్టి బీజ సర్వమ్ములఁ జెలఁగి చేదనమ్ము చేయు

నశని పాతమై హింసను నన్నింటను జేయఁగల్గు

జాతవేదఁడై జగతిని జరియించును సంకల్పమణలఁ

గ్రాంతి విష్ణు మహా శక్తిఁ గ్రాలెడి విశ్వాగ్ని తతులు

దుష్ట రాక్షసాశి శక్తిఁ దనుమాడును సృష్టిలోన ॥

2528

†(6) అంతరిక్షమందుఁ దనరు నఖిల గోళములను వరలు

మార్గములను మార్గణముల దుర్గహ మౌ సచరాలను

సలరి అగ్ని తమస్తతుల నతిదూరముగాఁ దరుమును

గృత్రిమ మై సాజమ్మై క్లేశ దాయకమ్ము లైన

వాంచనీయాలు కాని బాధామయ చుశ్శక్తులు

నరాతితతు లమిత పరాభూతమై నశింపఁ

గరళాగ్నుల జ్వాలలతోఁ గరాళాగ్ని కిలులతో

విశ్వమ్మున శర్వ శక్తి విమల మై విరాజిలును ॥

2529

†(7) సృష్టి బీజ శక్తిలోనఁ జెలఁగు జాతవేదాగ్నులు

ప్రాణ శక్తి నిల్పుచుండి ప్రభవ మౌ ముక్తి నిచ్చి

పరమ శుచిగఁ బవిత్రమై పరిశుద్ధ మై వెల్లును

రాకడ పోకడ లన్నియుఁ బ్రాతఃమై దశ దిశలను

బహుముఖ దృష్టులు వరలఁగ మహిత మై చరియించును

ఆమూలాగ్రము ప్రకృతిని నఖిలమ్మున నిండి యుండు ॥

2530

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(8)†క॥ సృష్టిక్లిమూల మౌచును
వ్యష్టి సమిష్టులుగ నిలుచు పొధవ రూపో
తృష్టి మహాగ్ని సుశక్తులు
దృష్టి జగచ్ఛక్తులయి తేజరిలు సదా ॥

2531

†(9) అగ్ని రూప చక్షువులై అఖిలమ్మున వరలు రవులు
విశ్వ సృష్టి యజ్ఞమ్మున విమల శక్తు బుద్ధవిల్లఁ
బరబ్రహ్మ పదార్థాః పరతత్త్వాలై వెలయుఁగ
చను సంపద లెల్ల జగతి వర్ధిల్లఁగ బహు ముఖాల
సర్వ తోక జాలా లవి చర్విర చర్విజ సుగతులఁ
బ్రగతులతోఁ గుగతులతో ధృష్ట మైన దుర్గతులను
వరలును సౌజ మౌచును జరాచర ప్రపంచమ్ము
నిత్య నప్యమై వెల్గును నిరతము పరిణామ మొంది ॥

2532

†(10) సృష్టి స్థితి లయ శక్తులఁ జెలఁగంగఁ మూల మై
త్రివిదమ్ముల విరాజిలెడి దివ్య బీజ శక్తి యెల్లఁ
దిక్పాలాల సర్వమ్మునఁ దేజరిల్లుచుండు సదా
విశ్వ చక్షువై తనరును నశ్వి తతుల రక్షించును
జగతిని దనరాఁ సర్వ జడాఽజద పదార్థాల
విష తతులను మలినాలను విధ్వస్తము కావించును ॥

2533

(11)†క॥ అన్యతపు దుష్ట కుశక్తుల
జనితాగ్ని తతుల ఋత గతి జాల మౌ వే
ద నిరత జనన సుదీప్తులు
దునుమాడును దివ్యరోచి దోర్బల గతులన్ ॥

2534

(12)†క॥ అక్షరమై అయక్ష మౌ
చక్షువులై సృష్టి బీజ సత్యాఽనలముల్
ఋక్షమ్ముల దైవీయపుఁ
బక్షములై ద్వైత గతుల వరలును సృష్టిన్ ॥

2535

†(13) సృష్టి బీజ శక్తు లెల్లఁ జెన్నొందెను విశ్వమ్మున
అనాహత మనశ్శక్తి నపురూపపు మన్యు శక్తిఁ
బ్రకృతి పురుష తత్త్వాలను ప్రమ దౌత్యముతో నెరపుచు
అదానము ప్రవానాలు నాకర్షణ శక్తులతో
అమర మిథున కర్మలుగా నఖిలమ్మున నిత్యమ్మును
సంజననాల్ సంస్థితులును సంవర్ధన గతు లెనఁగును ॥

2536

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(14) అండాండ పిండాండ బ్రహ్మాండ భాండాల

నిండి నిలిచిన సృష్టి నెగడు బీజము దైవ
లీల విస్తృత మౌను గ్రాలు విశ్వమ్ముగా
రక్ష శక్తిగ నిలిచి రాజిల్లుఁ బెంబొంద
ఆ సృష్టి బీజమ్మె అంతర్ముఖ మౌచు
అంతరాంతర గతుల అఖిలమ్ము కుంచుకొని
నంతరించక నిలుచు నంతర్హిత మౌచు
నరుణాదులన్ నెగడు నాదిత్య తేజాల
నిహ పరాఽతీత మౌ మహిత మౌ నా యగ్ని
సర్వ పరమై నిలుచు సచ్చిదానందాల ॥

2537

(15)†ఉ॥ సృష్టికి బీజమై తనరు జీవ పదార్థ మహత్వ తత్త్వమే
తుష్ట సురాళి పూజ్యమయి తోడుల సౌఖ్య వధాలు మీఱఁగా
వ్యష్టి సమిష్టి శబ్ద తతి ప్రాభవ మొప్పఁగ విశ్వ మర్మ నద్
దృష్టి విశాల కాంతిమయ దీప్త మహాగ్ని వెలింగెడున్ సదా: ॥

2538

(16)†శా॥ క్షీర మ్మగ్నిని జేరి శీర్షమయ విశ్లేషాత్మతన్ ధూమమై
నీరాగ్ని జ్వలితమ్ముగా జగతి సందీప్తిన్ మహా పౌరుషం
బారూఢమ్మయి నిత్య సత్య ప్రకృతిన్ యజ్ఞాత్మతన్ నిల్పుచున్
బాగ్నిరబ్ధమ్ముగఁ బాప పుణ్య గతులన్ భ్రష్టోచ్ఛతల్ పర్యెడున్ ॥

2539

†(17) సర్వ లోక జాలాలను బర్హు వర్ష పాతము లవి
ఖరకర కర కిరణాలను గ్రాలునులే మొయిళు లగుచు
ఎక్కడి కక్కడ వత్సర మొక్కటిగాఁ బరిమితమై
జలదములై సలిలములై చక్క నేమి క్రమము గాఁగ
సలిలమ్ముల నగ్ని ఆరి వెలుగుచుండు సంతర్గతి
అగ్ని జలమ్ములను బీల్చి ఆవిరిగా మార్చివేయు
నిప్పులోన నీరున్నది నిప్పున్నది సేటిలోన
నిప్పు నీరు నొక్కటిగా నెగడు మృన్మరుద్దిపులు
విశ్వ సృష్టి చెలఁగుచుండు పితౄత్మగఁ గాల గతుల
నఖిలములౌ లోకమ్ములు నలరుఁ బంచ భూతావళి ॥

2540

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(18) ఆదిత్యుల శక్తులతో నలరారెడి సృష్టి బీజ
 మహితాఽమృత దీప్త శక్తి విహరించును విశ్వమ్మున
 సర్వ సంక్షేమత శాంతి దాంతులను హరించు
 కుహనా లోకాల వరలు గహనా లౌ విష తతులను
 పీల్చి పీల్చి పిప్పి చేసి విధ్వస్తము కావించును
 ధర్మ విజయ హుపిణిగాఁ గర్మ విజయ ధర్మముగాఁ
 బరత త్వము వర్దిల్లఁగ వరలఁగ సౌభాగ్యాశులు
 విశ్వాషడ తతులు గాఁగ విమలమైన మంగళ మౌ ॥

2541

†(19) సృష్టి బీజ శక్తి మీటి జీవమై నిత్య గతిని
 దివ్య దేవతాఽఽశు నెల్లఁ దేజరిలఁగ నవ దీప్తులఁ
 గరాశాగ్ని కీలులతో గరళాగ్నుల జ్వాలలతో
 రూక్షాగ్నిగ వెల్గొందుచు రాక్షస తండాలఁ దునిమి
 విశ్వ లోక హననమ్ముల వికటముగా నొసరించెడి
 విక్ష పూరిత భూమకేతు వృథురక్షో రూపాలను
 విధ్వస్తము కావించుచు విశ్వ విజయ శక్తి వెలుఁగ
 భగ్న రహిత దివ్య దీప్తి నగ్నములై అగ్ను లలరు ॥

2542

†(20) రమణీయమ్మౌ సృష్టికి రక్షణలన్ దక్షతమెయి
 వార్ధక్యము లేక నిత్య వర్ధన మౌ సంశక్తుల
 సువర్యధోలోకాలను సుజ్వలముగఁ దేజరిలుచు
 నాదిత్యుల మహిమ మీలు నమృతాఽగ్నులు విస్తరిల్లి
 దందహ్యమానమై తరణి కనహ్నా మౌచును
 బాప గోప చుశ్శక్తులఁ బ్రబలెడి విష గోళాలను
 రూపు మాపి దీప మార్చి రోదసిలో శాంతి శక్తి
 సౌభాగ్యపు రక్తు లలర జగము నెల్లఁ గాపాడును ॥

2543

†(21) దశ దిశలను విశద శక్తి తనరారెడి బ్రహ్మమై
 రక్షించును విశ్వమ్మును రాణ మహావిష్ణు కృపను
 అమృతమై అమర్త్యమై అజరామర మైన మహా
 విశ్వ సఖిత్యాన నగ్ని విమల గతుల జ్వలియింపఁగ
 జగద్వ్యాపితమై తగు నగణితమౌ శక్తి మీఱ
 నఖిల చరాచరమ్ములను సంతర్గతి నలరారును ॥

2544

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(22) అత్యంతము శ్రేష్ఠమై

సిత్యమై బల తతులను నిర్మల గతులన్

సత్య సుదర్శ పరాచుణ

తాఽత్యద్భుత రతిని నగ్ని యలరున్ జగతిన్ ॥

2545

(23)†క॥ విషరూపపు దుశ్శక్తులఁ

దుషిత మ్మో రాక్షసాశిఁ దుష్టున్ వేల్పున్

ఋషి శక్తి నగ్ని వర్ధిలి

త్విషాంవత విశేష దివ్య దీప్తులు తనరన్ ॥

2546

†(24) నృష్టి బీజ శక్తులలో వ్యష్టి సమిష్టులుగ జగతి

నగ్ని మిథున కర్మలతో నలరు దాహ మూల మౌచు

మహిమాన్విత దివ్య సృష్టి మనశ్శక్తు లెల్ల విరిసి

మహా విశ్వ జాగృతి గతి మాన్యతరమై వెలయుఁగ ॥

2547

(25)†క॥ రాక్షస బలముల జగతి వి

చక్షణమై విశ్వత స్సుసంక్షేమ మహా

లక్షయ మై తనరారఁగ

దక్షతఁ గాల్చును మహాగ్ని తగు హర శక్తిన్ ॥

2548

సూక్తము—87

ఋషిక —భరద్వాజుని పుత్రుఁడు పాఠువు

దేవత—రక్షోహగ్ని

అర్థాంతరము—2

†(1) మిత్రాగ్నులు మహిత మౌచు మిన్నంటుచు వెల్గొందఁగ

దుష్ట రాసాక్షి శక్తి భ్రష్ట మౌను నష్ట మౌచు

విమల మైన విశ్వ శాంతి బలసిల్లును శర్మముల

విశ్వ సృష్టి యజ్ఞమున విమలాగ్నులు తేజరిలుచు

దివ్య దేవతాశితోడ భవ్యమైన జగము నెల్ల

నిత్య నవ్య శక్తులతో సత్య గతుల రక్షించును ॥

2549

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) దాతు శక్తి విశ్వమ్మున దాత రూపమై వరలగ

జనన శక్తి విజ్ఞానము లనములన్ వెలయంగా
రక్షణ రతి భక్షణ రతిఁ బ్రజ్వలన్ దీప్త మౌను
గీలులె మేలులు కాఁగాఁ గీడులనే తొలఁగించును
జ్వాలలె దంష్ట్రలు కాఁగా జ్వలించుచుఁ గొరికివైచు
హద్దు లుండి లగ్ని సృష్టి సపురూపపు శక్తి యౌను ॥

2550

†(3) ఇహ పర సుఖముల సీయఁగ నెంతేనియు రాజిల్లును

శాంతి కర్మ దాంతి కర్మ క్రాంతి కర్మ లొప్పారఁగ
నంతరిక్షమందు నగ్ని అవర సృష్టి కర్త వోలె
నఖిలమ్మున వ్యాప్తి చెంది అంతరాంతరాల నిలిచి
విశ్వ సృష్టి విద్యస్తము విపరీతము కావించెడి
దుష్ట శక్తి తండాలను దున్నాడును నెల్లప్పుడు ॥

2551

†(4) యజ్ఞాగ్నుల జ్వాలలతో నశనిపాత దుశ్శక్తుల

విషమయ వలయాలతోడ వేల్చి కాల్చు గోళాలను
విద్యస్తము కావించుచు విశ్వ శాంతి వరలఁజేసి
అనిలమ్ముల కశ్మలాల సంతరాంతరాల చుద్ది
నమృత పద్మముగఁ జేయుచు నమర రతుల సంచరించు
నమల గతుల వ్యాప్తి నొందు “ననాహత” హృచ్చక్తిని ॥

2552

†(5) విష్ణ్వాదిత్యుని శక్తుల విమలాగ్నులు విస్తరిల్ల

నగ్ని మయము కాఁగ సృష్టి అలరాచును నెల్లపుడున్
ఖగ చక్రములో వరలెడి క్రాంతి సంక్రాంతి తతులు
రవ్యగ్నుల ఋషాగ్నుల భ్రాజిత మౌ నగ్న్యగ్నుల
సృష్టి యెల్ల విడిపోవును వ్యష్టిగా విశిష్ట గతుల
సృష్టి యెల్లఁ గలిసిపోవు సమిష్టి కాఁగఁ బుష్టి మీలు ॥

2553

†(6) మితచారల సతిచారల మిన్నంటుచు వెన్నంటుచు

సర్వ సృష్టి పదార్థాల సమ్మిళిత మ్రొ చెలఁగును
జాతవేద శక్తి వెలుఁగు ధౌత మహా కుచ్యగ్నులు
దాతకు దాతగ సృష్టిని దనరారఁగ శాశ్వత గతి
నిలుచు వైష్ణవాదిత్యుని నిత్య దీప్తి శక్తి నొంది
అంతరిక్షమందుఁ గాంతు లఖిల సుభము లొసఁగుచుండు ॥

2554

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

- †(7) విమల విశ్వ సచ్చక్తుల విష శక్తుల భక్షంచుచు
 నంతరిక్షమందు నగ్ని అత్యద్భుత శక్తిఁ దనరు
 వేగాలకు వేగముగా విశ్వ రూప భాగముగాఁ
 దీక్షితలకుఁ దీక్షిమ్ముగ దీప్తమానమై వరలును ॥ 2555
- †(8) సృష్టి మూల బీజ శక్తి నిష్టాపూర్వమ్ము కాఁగ
 బ్రహ్మ మె మూల మౌచును వరలెడి నా వైష్ణవాగ్ని
 ఆదిత్యుని రూపముతో “ననాహత”మై వెలును
 విశ్వ చక్షు వౌను నగ్ని విశ్వాగ్నిని సమిధ యౌను
 అజ్ఞానపుఁ దిమిర తతుల నఖిలమ్మున నావరించు
 సంధకారములను నెల్ల నవలీలఁగఁ బోఁదోర్లును ॥ 2556
- †(9) ఆప్త వసు సంపదల నద్భుతముగా నగ్ని
 పరిశుద్ధమున్ జేయుఁ బ్రథల మీఱఁగఁ జేయు
 సృష్ట శక్తికి మహాఽదృష్ట రక్తులు సదా
 నిత్య నవ్యమ్ముగా నిర్నిద్ర గతి నిల్పు
 సృష్టి స్థితి రూపములఁ జెలఁగు లయ రూపాల
 నిరత మంతర్గతుల నిండి నిల్చును నగ్ని ॥ 2557
- †(10) సృష్టి రూపమ్ముగా స్థితి నొప్పు రూపాన
 లయ రూపమున నగ్ని వ్యయ రహితమై వెల్లు
 మూఁడు కాలాలతో మూఁడు నాడుల శక్తి
 జనితమై వెలయఁగా జ్వలితాగ్ని మర్మ గతి
 ఉష్ణ నాభినె కాదు ఉండు జల నాభితో
 నుండు శీతల నాభి నుగ్రితాఽనుగ్రితలఁ
 బరిణామ శీతల నిరతమున్ బ్రకృతిని
 జక్రినేమి క్రినుతఁ జరియించుఁ గాలాగ్ని ॥ 2558
- †(11) ధర్మ రాహిత్యాగ్ని కర్మ దుష్కృతులతో
 సర్మ గర్భ కుశబ్ధ మర్మ దుశ్శక్తులన్
 మూఁడు నాభులు పుట్టు మూలమునె బంధించ
 దుర్మార్గగామి యౌ దుష్ట రక్షో జాతి
 సంహరించును సదా సన్మంగళము లీయ
 జాత వేదాగ్ని విశాల శక్తులు వెలుఁగ ॥ 2559

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(12) దృష్టిలోని మహాగ్ని ¹రుజ నాశనము చేయు
 దృష్టిలో మృణ్యుగ్ని రాక్ష రాక్షసులఁ గాల్చు
 దైవీయమై జగతి ద్వంద్వ శక్తుల నలరి
 తేజరిలు నక్షత్ర దివ్య గోళాఽఽవళులు
 సత్య మాధారమై నిత్య దర్మముతోఁ
 గను గుడ్డె బ్రహ్మాండ మనఁ గ్రాలుఁ బ్రకృతిగ ॥

2560

†(13) విశ్వాన రాక్షసుల పీచ మణంచుచు
 అవినాశమై వెలుఁగు నక్షర వద గతుల
 మన్యు మన శక్తి మహితమై నిలువంగ
 నగ్ని ప్రభల మిథున మద్భుతముగా సృష్టి
 నలరఁ జేయుచు నుండు నక్షరాఽక్షయ గతుల
 ననుసరణ పరిణతుల నాత్మ ప్రతికృతి కాఁగ
 హృదయమే బంధమై యెల్ల విశ్వాగ్నులన్
 సృష్టి యజ్ఞము చేయు సృష్ట మహిమలు వెలుఁగ ॥

2561

†(14) దుష్ట రాక్షస తతులఁ దున్నాడు హృచ్చక్తి
 దుష్టాగ్ని జ్వాలలను దున్నాడు హృచ్చక్తి
 యే లోకముల నైస నెససి మీటెడి శత్రు
 గరళాగ్నులను మహా కరాళాగ్నులఁ గూడఁ
 దునుమాడి హృచ్చక్తి తనరు నజయ్య మై
 శాంతి సౌభాగ్యాలు సకల జగతిని వరల ॥

2562

†(15) అక్షయ మౌ శబ్ద శక్తు లనంత మైన గతుల మీఱ
 దివ్య మైన రాజ పథము దిక్ తటాల వరలంగా
 దేవతాళి యెల్ల యెడలఁ దేజరిల నౌ బీజ శక్తి
 విశ్వ రహస్యము నెఱుఁగ విమల మైన సత్య దీప్తి
 సద్గర్మ పరాయణత విద్ధ మహా జ్ఞానములౌ
 శత్రు తతుల సంహరింప నదా వెలుఁగు దివ్యాగ్నులు ॥

2563

†(16) సృష్టి బీజ శక్తి తనరు శిష్టమైన కాంతి తతులఁ
 బ్రకృతి పురుష శక్తులతో నకృతముగఁ దనరు నెల్ల
 అగ్ని లోన క్షీర తతులు నలరఁగ శీర్షము లౌచు
 దీప్తి తతుల ధూమ గతులఁ దేజరిల్లు లోకాలకు
 దివ్య శక్తి నొనఁగునట్లు నవ్య నిత్య శుద్ధతమై
 విష వలితాళిఁ ద్రుంచు వృష శక్తులు విజృంభించ ॥

2564

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ఇక్కడ “ఋ-రు”లకు యతి మైత్రి. (చూ.పీఠిక.)

- †(17) అంతరిక్షములోన నా క్షీర శక్తు లపి
అతిగోవ్య మై నిలుచు నద్భుత శక్తులన్
ఆ “నాభి” రూపాల నాత్మైక్య మై వికృతి
నఖిల విశ్వమునకు నలరించు నభ్యుదయ
మమర మౌ జ్యోతులై అలరు గోళాఽఽవళుల
మర్మ శక్తుల దీప్తి మలినాలఁ దొలఁగించు ॥ 2565
- †(18) విష తతుల భక్షించి విష రూపముల బ్రతికి
విశ్వ నాశముఁ గోరి విషములన్ గ్రక్కుచున్
బహు ముఖాలుగ జగతి వ్యాపించు రాకాసి
శక్తులన్ దునుమాడి సవిత యౌ నాదిత్య
దేవ తతి విజయాల దివ్యాషధీ తతుల
మహిత శుభ గుణమయ విహితమ్ముగాఁజేయు
అఖిల జగమును సత్య మక్షయ ధర్మాల
సలరారఁగా నిత్య మతివేల గతులమై ॥ 2566
- †(19) విశ్వ సత్య ధర్మాలను విమలమ్ముగఁ గాపాడుచు
నఖిలమ్మున వ్యాపించెడి అన్యత దుష్ట శక్తిమయ
రాక్షస తండాలు నెల్ల రాచి రంపమునఁ బెట్టి
సంహరించుచుండు నదా సకల సృష్టి మూలాగ్నియై
సర్వాగ్నుల మూల మై వర్ష మహా దివ్యాగ్నియై
జగతిని భుద్ద మ్మొనరుచు నగణిత గతు లలరంగా ॥ 2567
- †(20) ఏ దిశనుండియున్ ఎట్టి విష శక్తులున్
వ్యాపించకుండఁగా రూపు మాపుచు నదా
అజరామర మైన అమృత శక్తులు వరల
నఘ రూపమునె చంపు నాదిత్యఁ డౌ నగ్ని
అద్భుత జ్వాలలన్ అమల ఋత తేజాల
జగమునే రక్షించు నగుణ నిర్గుణ గతుల ॥ 2568
- †(21) అఖిల దిశలను దిరుగు నిఖిల గోళాదులన్
అజర మై అమర మౌ నమల సఖిత్వమున
సత్త్వ గుణములు మీఱ సర్వదా కాపాడ
రాజన గుణ శక్తి రాక్షసాదులఁ దునిమి
కర్మ మొక కార్యమై కార్య ఫలమై కర్త
చరము నచరమైన జగము విరాజిలును ॥ 2569

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(22) అన్యోఽన్య సంబంధ ధన్యాఽనుబంధాల
 నిత్య యౌవన గతులు సత్య దీ దీధితులు
 ప్రతిదివమ్మందును బ్రతి లేక వరలును
 నమరాగ్ని జ్వాలలన్ ఆమల సుజ్ఞానాల
 సృష్టి విరుద్ధ మై స్రష్ట విరుద్ధ మౌ
 దుష్టమౌ శక్తులన్ భ్రష్టు పట్టించుచున్ ॥

2570

†(23) ప్రకృతి విష రూపాల విష రూప రాక్షస
 కృత వికృత దుశ్చర్య తతుల విధ్వంసాల
 జగతి కపకృతి చేయు సంహార శక్తులను
 గ్రమ్మ పీడలఁ గెరలు సకల మౌ దిశలను
 అద్భుత తేజాల నలరు నమరాగ్నులే
 విధ్వస్త మొనరించు విశ్వ రూపము మీఱ ॥

2571

†(24) విశ్వ రూప మ్రొన విమలాగ్ని తేజమ్ము
 మిథున శక్తుల నిలుపు మేల్ పురుష ప్రకృతుల
 మేఘమ్ము జల మీయ మేఘ మై ఆ జలమె
 తనరారునట్లుగాఁ దగు సర్వ విశ్వమ్ము
 దేవ దేవుని జగద్దీప్య లిలగ పరలి
 నన్మనో గత మైన సంకల్ప సిద్ధులన్ ॥

2572

†(25) రుజ వీర్య శక్తులన్ భుజ బల రక్తులన్
 బెరుగు రాక్షస గణము పురుష ప్రకృతుల
 సృష్టి వీర్య బీజమ్మును నష్టపరచఁగ మీఱ
 విధ్వస్త మొనరించు విశ్వ మూలాగ్నియే
 సృష్టి కర్తయే “అగ్ని” స్థితికర్తయే “అగ్ని”
 లయకర్త “అగ్ని” యై రాణించి మించులే ॥

2573

†— సృష్టి కర్తయే యౌను స్థితి లయ కర్తలుగ
 స్థితి కర్తయే యౌను సృష్టి లయ కర్తలుగ
 అవును లయ కర్తయే అల సృష్టి స్థితి కర్తలుగ
 ఆ కర్త ప్రతికృతిగ నమరాగ్ని తనరారు
 అఖిల భూతాఽఽవళులు సంతర్గతి నలర
 దుష్ట రాక్షస గణ దోర్బల వీర్యాల
 దుర్మార్గ తత్వాల మర్మ శక్తులఁ దునిమి
 దివ్యాగ్ని రూపమై తేజరిలు విశ్వాన ॥

2574

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—88

ఋషిః—ఆంగిరసో మూర్ధన్వాన్, వామదేవో వా

దేవతా—సూర్యఃవై శ్వానరోఽగ్నిః

ఛందః—తిర్విష్టమ్

(1) హవిష్పాన్తమజరం స్వర్విది దివిస్సృశ్యాహతం జుష్టమగ్నా ।

తస్య భర్మణే భువనాయ దేవా భర్మణే కం స్వధయా పవరితన్ ॥

972

(2) గీర్ణం భువనం తమసావగూక్తమావిః¹ స్వరభవజ్ఞాతే² అగ్నా ।తస్య దేవాః పృథివీ ద్యౌరుతాపో³ ఽరణ్యన్స్పృషదీః సఫ్యే⁴ అస్య ॥

973

(3) దేవేభిర్ద్విషితో యజ్ఞయేభిరగ్నిం సోషాణ్యజరం బృహన్తమ్ ।

యో భానునా పృథివీం ద్యాముతేమామాతతాన రోదసీ⁴ అన్తరిక్షమ్ ॥

974

(4) యో హోతాసీత్ పృథమో దేవజుష్టో యం సమాంజన్నాజ్యేనా వృణానాః ।

స పతత్రీత్వరం స్థా జగద్యచ్ఛ్వాత్రమగ్నిరకృణోజ్ఞాతవేదాః ॥

975

(5) యజ్ఞాతవేదో భువనస్య మూర్ధన్నతిష్ఠో⁵ అగ్నే సహ రోచనేన ।తం త్వాహేమ మతిభిర్గిర్భిరుక్తైః స యజ్ఞయో⁶ అభవో రోదసిపాః ॥

976

1. గూళహమావిః, 2. జ్ఞాతేఽఅగ్నా, 3. సఫ్యేఽఅస్య, 4. రోదసీఽఅన్తరిక్షమ్, 5. తిష్ఠోఽఅగ్నే,

6. యజ్ఞయోఽఅభవో. (వ్యా.వ్యా.)

- (6) మూర్ధా భువో భవతి న క్రమగ్నిస్తతః సూర్యో జాయతే ప్రాతరుద్యన్ ,
మాయామూ తు యజ్ఞియానామేతామపో యత్ తూర్జిశ్చరతి వ్రజానన్ ॥ 977
- (7) దృశేన్యో యో మహినా సమిద్ధో రోచత దివియోనిర్విభావా ।
తస్మిన్నగ్నో సూక్తవాకేన దేవా హవిర్విశ్వ¹ ఆజుహవుస్తనూపాః ॥ 978
- (8) సూక్తవాకం ప్రథమమాదిదగ్నిమాదిద్ధవిరజనయన్త దేవాః ।
స² ఏషాం యజ్ఞో అభవత్ తనూపాస్తం ద్యౌర్వేద తం పృథివీ తమావః ॥ 979
- (9) యం దేవాసో³జనయన్తాగ్నిం యస్మిన్నాజుహవుర్భువనాని విశ్వా ।
సో³ అర్చిషా పృథివీం ద్యామతేమామృజాయమానో⁴ అతవన్మహిత్యా ॥ 980
- (10) స్తోమేన హి దివి దేవాసో⁵ అగ్నిమజీజనన్తాక్రిభీ రోదసిప్రామ్ ।
తమూ⁶ అకృణ్వన్ తే⁷ధా భువే కం స⁷ ఓషధీః పచతి విశ్వరూపాః ॥ 981
- (11) యదేదేనమదదుర్యజ్ఞియాసో దివి దేవాః సూర్యమాదితేయమ్ ।
యదా చరిష్ణా మిధునావభూతామాదిత్ ప్రావశ్యన్ భువనాని విశ్వా ॥ 982

1. విశ్వ²ఆజుహవు, 2. స²ఏషాం యజ్ఞో²అభవత్, 3. సో²అర్చిషా, 4. మానో²అత, 5. దేవాసో²అగ్ని,

6. తమూ²అకృణ్వన్, 7. స²ఓషధీః. (వృ.పృ.)

(12) విశ్వస్మా¹ అగ్నిం భువనాయ దేవా వైశ్వానరం కేతుమహ్మమకృణ్యన్ ।

ఆ యస్తతానోషసో విభాతీరపో² ఊర్ణోతి తమో అర్చిషా యన్ ॥

983

(13) వైశ్వానరం కవయో యజ్ఞియాసో అగ్నిం దేవా³ అజనయన్నజుర్యమ్ ।

నక్షత్రం ప్రతన్నమమినచ్చరిష్టు యక్షస్యాధ్యక్షం తవిషం బృహస్తమ్ ॥

984

(14) వైశ్వానరం విశ్వహో దీదిహంసం మన్తైరగ్నిం కవిమచ్ఛా వదామః ।

యో మహిమ్నా పరిబభూవోర్వో⁴ ఉతావస్తాదుత దేవః పరస్తాత్ ॥

985

(15) ద్యే సుగ్రతీ⁵ అశృణవం పితృణామహం దేవానాముత మర్త్యానామ్ ।

తాభ్యామిదం విశ్వమేజత్ సమేతి యదస్తరా పితరం మాతరం చ ॥

986

(16) ద్యే సమీచీ బిభృతశ్చరన్తం శీర్షతో జాతం మససా విమృష్టమ్ ।

స ప్రత్యజ్ విశ్వా భువనాని తస్థాపప్రయుచ్చన్ తరణిర్భాజమానః ॥

987

(17) యతా వదేతే⁶ అవరః పరశ్చ యజ్ఞిన్యోః కతరో నా వి వేద ।

ఆ కేకురిత్ సధమాదం సఖాయో నక్షన్త యజ్ఞం క⁷ ఇదం వి వోచత్ ॥

988

1. విశ్వస్మా అగ్నిం, 2. రపో అఊర్ణోతి తమో అర్చిషా, 3. దేవా అజనయన్. 4. వోర్వో అఉతావస్తా,

5. సుగ్రతీ అశృణవం, 6. వదేతే అవరః, 7. క అదం. (వ్యా.ప్ర.)

(18) కత్తగ్నయః కతి సూర్యానః కత్తుషానః కత్తు స్విదావః ।

నోవస్పిజం వః పితరో వదామి పృచ్ఛామి వః కవయో విద్మనే కమ్ ॥

989

(19) యావన్మాత్రముషసో న ప్రతీకం సుపర్ణ్యోఽవసతే మాతరిశ్వః ।

తావద్దధాత్మవ యజ్ఞమాయన్ బ్రాహ్మణో హోతురవరో నిషీదన్ ॥

990

సూక్తము—88

ఋషి—ఆంగిరసుడైన మూర్ధన్వఃడు లేక వామదేవ్యఃడు†

దేవత—సూర్యుడు, వైశ్వానరాగ్ని†

(1)*గద్యము॥

సోమాత్మకము, జరారహితము, దేవతా ప్రియము నగు హవిస్సు సూర్యవేది, దివిస్సప్తయ
నగు నగ్నియందు నాహుతిఁ జేయఁబడెను. ఆ సోమాత్మక మగు హవిస్సును భరించుటకు
(ధారణముకొఱకు) సుఖకరుఁడగు నగ్నిని దేవత లన్నమున వృద్ధిఁబరచుచున్నారు ॥

2575

(2)*గీ॥ ఆగ్ని పుట్టిన వెంటనే యధిక గీర్ణ

మగుచు నందోవగూడమై యమరునట్టి

సర్వ భువనంబు సర్వదా సత్య మగుచు

నంచితంబుగ నావిర్భవించుచుండె ॥

2576

*గీ॥ క్రాళు వైశ్వానరాగ్ని సత్కర్మయంచు

దేవ తతి యంతరిక్షంబు పావనోద

కంబులును నోషధి సతి డంబు మీఱఁ

ప్రీతిఁ గూర్తురు¹ భువికి విఖ్యాతి మెరయ ॥

2577

†వ్యాతవ్రతి 13వ సంపుటము 231వ పుటలో సీ సూక్తమునకు ఋషి “మూర్ధన్వ”గాను- దేవత “సూర్యుడు, ఆగ్ని”గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “మూర్ధన్వఃడు” ఋషిగాను “సూర్యుడు, వైశ్వానరుడు” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ప్రీతి గూర్చును గాదె విఖ్యాతి మెరయ. (తా.పా.)

(3)*గద్యము॥

ఏ వై శ్వానరాగ్ని తేజస్సుచే బృథ్విని నీ దివమును నభివృద్ధిఁబరచుచుండెనో;
దేవేషితుఁడనై నేను జరారహితుఁడు మహాత్ముఁడు నగు నా వై శ్వాన
రాగ్నిని స్తుతించుచున్నాను ॥

2578

(4)*గీ॥ ఎవఁడు వై శ్వానరుండయి యెసఁగుచుండు

నెవ్వఁ డమరాళి సేవితుం డౌచు నుండు
నట్టి యగ్నిని యజమాను లాజ్య ధారఁ
దృప్తి పరచుచు నున్నారు దీక్షఁ బూని ॥

2579

*గీ॥ సకల వలగాది బృందము స్థావరముల
జంగమంబైన లోకము జాత ధనుఁడు
పాపకుఁడు క్షిప్రముగఁ దాను బరమ పీఠిఁ
గలుఁగఁజేసెను నంతట వెలుఁగునటుల ॥

2580

(5)*గీ॥ అనలః జాతధనుండః యీ యఖిల లోక

మూర్ధ్నమున నున్న యాదిత్య¹మూర్తిఁ గూడి
వెలుఁగుచున్నట్టి నిను నేను వివిధ నుతుల
పిలువఁగలవాఁడనయ్యః యో!² వేల్పు పెద్దః ॥

2581

*గీ॥ జాతవేదుఁడః యనల వై శ్వానరాభ్యః

సీవు ³రోదసు లంతట నిష్ఠఁ బూని
నిండుచుండెడు⁴వాఁడ వై నిఖిల యజ్ఞ
ములకు నర్హుండ వగుచుంటిః యుదితుఁడవయి ॥

2582

(6)*గీ॥ అగ్ని రాత్రియందు నఖిలాభిముఖ్యుఁడు

కాంత⁵ సూర్యుఁ డతఁడె కల్యమందు
దేనివల్ల సూర్య దేవుఁడు⁶ కర్మలఁ
బరపుచుండు నట్టి ప్రజ్ఞ యతఁడె ॥

2583

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. మూర్తితోడ, (తొ.పా.), 2. యో పెద్దవేల్పుః, (తొ.పా.), 3. రోదసులను గడు, (తొ.పా.), 4. నిండుఁజేసెడు
వాఁడవై, (తొ.పా.), 5. కమ్ర సూర్యుఁ డగును కల్యమందు, దేనిఁ దెలిసికొనుచు దినమణి కర్మము, జేయునట్టి
ప్రజ్ఞ శీర్షు డతఁడు. (తొ.పా.)

(7)*గీ॥ అగ్ని దర్శనీయుఁ డగును మహత్తున¹
నగ్ని దీప్తుఁ డగును సంతరిక్ష
మందు నగ్నియందు నఖిలామరులు నూక్తి
హవ్య మొసఁగి నార లాదరమున ॥

2584

(8)*గద్యము॥

“ఇదం ద్యావాప్యథి”వీత్యాది వాక్యమును మనస్సుచే నిరూపించుచున్నారు. అనంతర మే
అగ్నిని మథనమునఁ బుట్టించుచున్నారు. తదనంతర మే హవిస్సును బుట్టించుచున్నారు.
ఆ వైశ్వానరాగ్ని యష్టవ్యుఁ డగుచున్నాఁడు. శరీర రక్షితకూడ నగుచున్నాఁడు
ఆ యగ్నిని ద్యోతోర మెరుఁగును. ఆ యగ్నిని భూమి తెలిసికొనుచున్నది. ఆ
యగ్నిని సంతరిక్షము కూడఁ దెలిసికొనుచున్నది ॥

2585

(9)*గద్యము ॥

ఏ వైశ్వానరాగ్నిని దేవతలు పుట్టించిరో! యే వైశ్వానరాగ్నియందు భూతములు హోమముఁ
జేసినవో! ఆ వైశ్వానరాగ్ని తేజస్సుచేఁ బృథ్విని, సంతరిక్షమును, దివమును, నీ భూమిని,
ఋజుగమనము గలవాఁడై మహత్వముచేఁ దపింపఁ జేయుచున్నాఁడు ॥

2586

(10)*గీ॥ కర్మ బలమున దేవతల్ గాఢులు రోద
సులను గప్పెడు ననలాత్మ సూర్యు దివిని
సుందరం బొచు సత్య మౌ నూక్తివలనఁ
బుట్టఁ జేసిరి² ప్రితితో భువనమందు ॥

2587

*గీ॥ సుఖకరుండైన యగ్నిని సురలు దివము
నందుఁ ద్రివిధంబులుగఁ జేసి యమరుచుందు
రగ్ని వీర్యహృదికంబుల నాదరమునఁ
బచనమును జేయుచున్నాఁడు పావసుఁడయి ॥

2588

(11)*గీ॥ అదితి పుత్రుని నగ్నిని నమరులు దివిఁ
దాల్చి జరణ స్వభావు లౌ తరణి వహ్ను
లుదయమును బొంది పిమ్మట సదయు లగుచు
విశ్వమును జూచుచున్నారు వేడ్క మీఱ ॥

2589

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. మహత్వాన, (తొ.పా), 1. బుట్టఁజేసిరి గాదె యీ భువనమందు. (తొ.పా.)

(12)*గీ॥ దేవతలు భువనమునకై తేజరిల్లు
నగ్ని వైశ్వానరాఖ్యుని నాదరమున
దివస కేతునిగాఁ దాము దిద్ది తీర్చి
వెలిఁగియున్నార లీ మహా విశ్వమందు ॥

2590

*గీ॥ అట్టి వైశ్వానరాఖ్యుడౌ నగ్ని ప్రత్యు
షస్సులన్ వెల్లఁజేసె నా జ్వలనుఁడు కడుఁ
దిరుగుచుం జీకటుల నెల్లఁ దేజమునను
గొట్టుచున్నాఁడు కడుఁగడుఁ గూర్చి మెఱయ ॥

2591

(13)*గీ॥ అమరు లిష్టి కర్మ కర్తు లై షేధావు
లగుచు ముదిమి లేక యమరుచుందు
సూర్య రూప వహ్ని సౌంపుగఁ బుట్టించి
నారు వారు జగతి దీరు లగుచు ॥

2592

*గీ॥ అగ్ని చరణ శీలుఁ డగుచుఁ బురాణమై
దేవ ముఖ్య మగుచు దివ్య మగుచు
నతిప్రవృద్ధమైన నా కృత్తికాది న
క్షత్రముల జయించె సకల విధుల ॥

2593

(14)*గద్యము॥

ఎవఁడు మహత్వమున ద్యావా పృథువులను బరిభవించుచున్నాఁడో! మరియు నెవఁడు
సూర్యాత్మకుఁడై క్రింద మీఁదఁ దపించుచున్నాఁడో! సర్వదా దీప్తుఁడు కాంత ప్రజ్ఞుఁడు
నగు నట్టి యగ్నిని మంత్రములచే స్తుతింపఁగలము ॥

2594

(15)*గద్యము॥

పితురులకు, దేవతలకు, పుర్వులకు, దేవ యాన, పితృ యానము లను* రెండు మార్గము
లున్నవని నేను¹ విన్నాను. ఏ విశ్వము పితృభూత మగు దివమునకు మాతృభూత
మగు పృథ్వీకి మధ్యను గలదో! యా విశ్వ మగ్నిచే సంస్కృతమైనది యై యా
దేవయాన పితృయానముల ద్వారా వెడలుచున్నది ॥

2595

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. సౌగసుగఁ బుట్టించినారు కాఁతె, (తొ.పా.), 2. వింటిని, (తొ.పా.)

*దేవ యానము పితృయాన మను నీ రెండు మార్గములు శాస్త్రోక్తము లైనవి. అనఁగాఁ బుణ్య కర్మలు చేయువారికే
ప్రాప్తము లగుచున్నవి. పితృయాన మను మార్గము దేవయాన మను మార్గముకంటెఁ గ్రింది మెట్టెసను నదియుఁ
జంద్రలోకమును (అనఁగా నొక విధ మగు స్వర్గలోకమును) బొందింపఁజేయునదే యగుటచే నక్కడ నుండు
సుఖము సుపభోగించుటకుఁ బాత్రుఁ డగుటకై యిహ లోకమునఁ గొన్నియైనను శాస్త్రోక్తములుగాఁ బుణ్యకర్మ
లొనర్చియుండవలయు నని విస్పష్ట మగుచున్నది. ఈ దేవయాన-పితృయాన శబ్దములకు వేరు వే రర్థములను
వ్రాసినది బాదరాయణాదులు. (నే.వేం.న.శా.)

(16)*గీ॥ శిరసువల్లను బుట్టుచు శీఘ్రగామి
యగుచు స్తుతి సంస్కృతుండయి యలరునట్టి
యగ్ని దేవుని రోదసు లాదరమునఁ
దాల్చుచున్నవి సంతత ధర్మ నిష్ఠ ॥

2596

*గీ॥ అప్రమాదంబు గాంచుచు నధిక దీప్య
మానుడై క్షిప్రకారియై మనెడు నగ్ని
సర్వ భువనంబులకుఁ దాసు సకల పిదుల
నభిముఖుండయి యే వేశ నమరుచుండు ॥

2597

(17)*గద్యము ॥

“ఏ కాలమందుఁ బార్థివాగ్ని వాయు వీ యుభయులు మనలో యజ్ఞ నేత్రుఁ డగు నెవఁడు
మంత్రభూయిష్ఠ మగు యజ్ఞమును దెలిసికొనుచున్నాఁడు?” అని వివాదమును జేయు
కాలమందు ఋత్విజులు యజ్ఞమును జేయుటకు సమర్థు లగుచున్నారు. యజ్ఞమును
జేయుచున్నారు. యజ్ఞార్హు లగు వారిలో నీ వివాద నిర్ణయము నెవఁడు
చేయఁగలఁడు? ॥

2598

(18)*గద్యము॥

“అగ్ను లెందరు? సూర్యు లెందరు? ఉషస్సు లెన్ని? అప్పు లెన్ని? యను నది విచారణీయము.
ఓ పితరులారా! ‘ఉవస్పిజ మువస్పిజ’ మను స్పర్ధాయుక్త మగు వాక్యము చెప్పఁబడుచున్నది.
పూర్వోక్త మగు ప్రశ్నను నే నడుగను. తెలియక, ఓ మేధావులారా! విజ్ఞానమునకుఁ
బ్రశ్నించుచున్నాను” అని వివిధ మాన్య లగు నగ్ని వాయువులు పితరులను
బ్రశ్నించుచున్నారు ॥

2599

(19)*క॥ ఎప్పుడు రాత్రి లుషస్సుం
దప్పక కనఁగలుచుండుఁ దగిన విధముగా
నప్పుడె హోత సుబుద్ధిన్
మెప్పు వడయు హోమ కర్మ మిక్కిలి దాల్చున్ ॥

2600

సూక్తము—88

ఋషి—ఆంగిరసుడైన మూర్ధన్యుడు, లేక వామదేవ్యుడు

దేవత—సూర్యుడు, వైశ్వానరాగ్ని

అర్ధాంతరము—1

†(1) అజరమై ఆంధ్రు చంద్రామృతము హవిస్సును
 స్వీకరించి మరింతగా జెలగి ప్రజ్వలిలుచు సూర్యుడు
 డమరమైన అగ్ని కాగ నాకసమున నంచరించు
 సోమామృత శక్తితోడ శోభ నొందు దివులు సురలు
 సృష్టి ధర్మ మెల్ల జగతి జీవన గతి నొనగొనుచును
 విశ్వ సృష్టిలో సమృతము విమలమైన శక్తు లిచ్చు ॥

2601

†(2) ఆనలానిల శక్తులలో నలరు జల మృదాకాశపు
 శక్తులలో సుర తతు లవి సంజనితములై తనరును
 తమసాంతీతము లొచును విమలాగ్నుల ప్రభావాల
 నజరామర స్థితి గతులను నమృతౌషధి మైత్రి మీఱ
 నగ్ని దీప్తు లొప్పారగ సతిలోకపు బ్రహ్మత్తులను
 నంతరాంతర గూఢమైన తమసానిని బోధోలును ॥

2602

†(3) రోదోంతరాశాన వేదాన్విత మౌచు
 మోదాన్విత మౌచు దేదీప్యమానాల
 దివ్యాగ్ని సృష్టివర తృప్తేష్టితతులలో
 నజరామర మ్రొస మృత శక్తులన్
 బృథ్వాది లోకాల భువనాల సంక్షేమ
 గతులతో భానుండు తనరారు దీధితుల ॥

2603

†(4) సృష్టి తొలి యజ్ఞాన జెలగ నాజ్యము లెల్ల
 దేవ జుష్టము లొచు దీప్త శక్తుల నిచ్చు
 అగ్ని ఊత్రత మీఱ నఖిలమ్మునను వెలుగు
 దొలి హోత కృత మౌచు నల రొంద విశ్వాన
 జాత వేదుని శక్తు లాతతములై నిలువ
 బ్రాతరగ్నులు నిత్య జాతమ్ములై వెలుగ ॥

2604

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) అదిత్య శక్తులన్ అలరారు నా యగ్ని
 భువనాలపై వరలి నభోఽంతరాళాన వెలుగు
 సృష్టి యజ్ఞమునకై సృష్ట యజ్ఞమునకై
 పంచ భూతాలలో మించు జన్నాలకై
 మతి బుద్ధి వాక్కులన్ మహితమౌ శబ్ద బల
 శక్తులన్ జనియించి సంచార మొనరించు ॥

2605

†(6) అగ్ని మూర్ధుండైన ఆ సూర్యదేవుండు
 సంజనితుడై వెలిగి సంచరించును సదా
 అదిత్య తేజాల నద్భుత శక్తులన్
 అనిలాల సలిలాల నాకసమ్మున మృత్యు
 లన్నిటన్ జ్వలియింప నాంతర బహర్గతుల
 సమృత మృత శక్తుల సన్ని తనరారగా ॥

2606

†(7) విశ్వ యజ్ఞమ్ములో విమల మౌ శబ్దాల
 సన్ని తేజము లలర హవిషాః దేవాశి
 దివి యోని జన్మించి దివ్య గతిన్ వరలు
 సనల వాహన మౌచు ననిల కేతన మౌచు
 జరాఽచరమౌ జగతి సప్రాణముగఁ జేసి
 రక్షగా వెలుగొంచు రాణించు జ్వలితాగ్ని ॥

2607

†(8) సృష్టి కర్త సృష్ట కర్త శిష్టుడైన సర్వేశుని
 మహిమాస్వీత మౌచు వెల్లు మనశ్శక్తి దీప్తులతో
 సత్పదార్థ మెల్ల వరల సకలాగ్నులు తేజరిల్లు
 దేవ దేవు హవిశ్శక్తి దేవాఽఽకులు జన్మింతురు
 ఆకాశపు శబ్దాలను నఖిల వేద శక్తు లలచు
 సృష్టి రక్షక మౌచుచు జీవ చాతగా వెల్లుచు ॥

2608

†(9) విశ్వ దివ్య శక్తులతో విలసిల్లును వివిధాగ్నులు
 భువనావళు లెల్ల సన్ని పూర్ణతమము నలరారును
 గాంతు లెల్ల నుజ్జ్వలగతిఁ గ్రాంతితతులఁ బ్రజ్వలిల్లు
 సత్య స్వరూపము తనర సర్వాంతర్యామి కాఁగ
 మహిత దీప్తి శక్తి వెలయ మాన్య వైశ్వానరాగ్ని
 ప్రభవ-విభవ-తత్త్వాలను వరలుఁ జర ప్రపంచాన ॥

2609

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహర”

†(10) దేవాశుల మహిత శక్తి దివులలోన వెలుగు నగ్ని
 దివ్య దీప్తు లెల్లప్పుడు తేజరిలును రోదసిలో
 ఉష్ణ శీత జల శక్తుల నుద్భవించు నుజ్జ్వలాగ్ని
 చరాచర ప్రపంచాల నకలౌషధి తతులు వరలు
 సృష్టి శక్తి వర్ణిల్లగఁజేయుచుండు నిత్యమ్మును
 జగతిని వెలుగుల నింపును జ్వలితాగ్నులు ప్రజ్వలిల్ల ॥

2610

†(11) ఆదిత్య తేజాల నలరారు సూర్య గతి
 దేవతలు లెల్లను దివుల యజ్ఞాలతో
 నా పంచ భూతాల ఆద్యుత శక్తులన్
 ప్రకృతి పురుషుల తత్త్వ భాస్వన్ మిథున మతి
 విశ్వాన భువనాలు విలసిల్లు మహితమై
 చలన స్వభావాల సంచరించుచు నుండు ॥

2611

†(12) విశ్వాన భువనాల వైశ్వానరాగ్నుల
 జ్వలిత వతాకాల జాజ్వల్యమానాల
 నలర నహోరాత్రి లపురూప గతులతో
 సందకారమ్ములను నతిదూర మొనరించి
 అర్చిషాశులు మీఱ సమలాగ్ను లవి వెల్ల
 నిత్య ముషోదయా లత్యద్భుత గతిని దగు ॥

2612

†(13) దైవ శక్తి వైశ్వానరు దేవ తతులు నర్పించుచు
 యజ్ఞాగ్నుల నలరఁజేయ నజరత్వము నమరత్వము
 నాదినుంచి తుదివరకును నఖిలలోక సక్షత్రము
 లా రవి శశ్యాదులకును నఖిలాకాశమ్మునకును
 అధ్యక్షుండై వెల్గెడు నజయ్యమైన శక్తులతో
 మహాసీయుఁడు సృష్టిలో మహిత శక్తివంతుఁ డాను ॥

2613

†(14) విశ్వమ్మున వ్యాపించిన వైశ్వానరాగ్ని తతుల
 సచ్చ మౌచు స్వచ్ఛమైన ఆక్షయ మంత్రాక్షరాల
 ద్యౌ పృథ్వీ పరివ్యాప్త రోదోఽంతర రిప్యగ్నుల
 నభినుతించి అర్పించుచు నతిలోకపు మహిమలతో
 విశ్వమ్మున నహోరూప ప్రాక్షి శక్తి వరలంగా
 సుహితమ్మై సర్వస్వము సుకృతమ్మై ప్రతిఫలించు ॥

2614

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహర్ష”

†(15) పృథ్వీ పురుష రూపాలను భాస్వత్ పితరులు వరలగ
 మృత్ప్రియపు దేహాలను మించు మరుజ్జలాగ్నుల
 నాకసంపుఁ దత్తాలను నలరుచుఁ బలు లోకాలను
 మానవ దేవాళు లెల్ల మహితమైన శక్తులతో
 సర్వ సృష్టిలోన మహా సంతానమ్మై తనరగ
 సుష్ణ శీత జల నాభుల సుజ్వల గతి వెలయంగా
 విశ్వ మెల్ల వరలుచుండు విస్తృతాగ్ని శక్తులతో
 జనన జీవ మార్గా లవి చక్రగతులఁ దనరుచుండ ॥

2615

†(16) అతిలోకపు టాదిత్యుని అగ్ని శక్తి తత్వాలను
 మన సన్నది మహిత మౌచుఁ దనరారును సృష్టిలోన
 శిరము కాఁగ వరము కాఁగ సురమౌళుల పరము కాఁగ
 నాకర్షణ శక్తు లలర నా రవి చంద్రాది గోళ
 తతు లెల్లను నక్షత్రపు వితతు లెల్ల వెలుఁగంగా
 విశ్వ లోక జాలా లవి విశ్వాత్మగ వరలుచుండు ॥

2616

†(17) అనులోమ విలోమ గతుల ననలానిల రూపా లవి
 సంయోగపు సంఘటనల సంఘర్షణ సంఘటనల
 సృష్టిలోన సహజ గతులఁ వెలుఁగు దివ్య యజ్ఞ తతులు
 విజ్ఞానమె వేదమ్మై విశ్వ శబ్ద శక్తి వెలయ
 జనన మరణ స్వభావాల జ్ఞాన మూల తత్త్వమ్మును
 నెఱుఁగు దేవదేవుఁ డొకఁడె యెసఁగ మాయ లీల కాఁగ ॥

2617

†(18) అగ్ను లెన్ని కలవు సృష్టి? అరుణ గోళా లెన్ని కలవు?
 ఉషసు లెన్ని ఉదయమ్మో ఉపర్యధోలోకాలను?
 అనిలము లవి యెన్ని కలవు? ఆ సనిలము లెన్ని కలవు?
 మృతతు లవి యెన్ని కలవు? మిన్ను లెన్నో యెన్న నౌన?
 సృష్టికిఁ దలిదండుఁ లెవరు? సృష్టకుఁ దలిదండుఁ లెవరు?
 అన్నింటికి నధిపతియౌ నల క్షీరాబ్ధిశయానుని
 సర్వజ్ఞుని సర్వేశుని సర్వాంతర్యామి యైన
 సచ్చిదానందరూపు సంకల్పమె సర్వమ్మో ॥

2618

†(19) ఉదయ గతుల నుషోదయాలు నొనరు సూర్య శక్తి గతుల
 విశ్వ సృష్టి యజ్ఞమ్ముల విమల నిత్యాగ్నులుగా
 దాత శక్తి వరలుచుండు మాతరిశ్వరూప గతులు
 గోచరమ్ము కాక తనరు నా చరాచర సృష్టి నెల్ల
 మర్మ శక్తు లెల్ల వరలి కర్మ రూపమై వెలయఁగఁ
 బ్రకృతి ప్రాణ సహితమై సుకృత పురుష విహితమై
 బ్రహ్మతత్త్వ భరితమై పరఁగును సర్వాత్మ కాఁగ
 సృష్టి యెల్ల నడుచుచుండు సృష్ట సృష్ట లీల మీఱ ॥

2619

సూక్తము—88

ఋషి—అంగిరసుడైన మూర్ధన్వుఁడు లేక వామదేవ్యుఁడు
 దేవత—సూర్యుఁడు, వైశ్వానరాగ్ని

అర్థాంతరము—2

†(1) అతిలోకపు టమృత శక్తు లఖిలమ్మున విస్తరిల్ల
 సగ్నిజుష్ట మైన హవిసు లజర శక్తులన్ విరియును
 భర్మ భువన జాలాలను దర్శ దేవతత్త్వ గతులు
 రవిగతు లవి వరలంగా దివి రతు లవి వెలయంగా
 నవ శక్తుల స్వధ యెపుడున్ నా నా దిశలను వెల్లఁగ
 విశ్వ శ్రేయము తనరఁగ వెలుఁగు సృష్టి సర్వస్వము ॥

2620

†(2) అతిలోకపు శక్తులతో అక్షర మౌ ప్రభావాల
 నతిదుష్టపు దుర్మార్గపు టవగూఢ తమస్సు నెల్ల
 సగ్ని నాశనమ్ము చేయు సగ్ని నుండి స్వర్గము లవి
 అపురూపపు శక్తులతో నావిర్భావము చెందును
 సత్వదార్ధతతు లెల్లను సఖ్యమ్ముగఁ దనరంగా
 సంతరిక్ష మరు దగ్గులు సల్ల సలిల మృతతతు లవి
 దివి భువి లోకా లన్నిటఁ దేజరిలును నోషధులుగ
 నతిబల తతి నాహారమై అరణ్యములై తనరారును ॥

2621

†(3) అత్యంతము విస్తృతమై అలరారెడి విశ్వ సృష్టి
 దేవ తతులు యజ్ఞాశులు తేజరిల్లు సజరాలై
 రోదసీకుహరమ్మునఁ బృథ్వి ద్యౌ లోకాలను
 సూర్య తేజాలతోఁ జోద్య గతిని నగ్నులు
 నిత్యమ్ము వెలుఁగొందు సత్య దర్మాత్మతన్
 దేవ దేవుని దివ్య భావ లీలలు వరల ॥

2622

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) ఎవఁడు దేవజుష్టమైన సృష్టిష్టుల హావిషాకుల
 తొట్టరొలుత హోత రాఁగఁ దొవర నాజ్య మెల్ల నొనఁగు
 ఆతఁడు కాలాగ్ను లలో నలరు రథ మృధివసించి
 సృష్ట యజ్ఞ యజ్ఞాలను సృష్టి యజ్ఞ తత్త్వాలను
 జాతవేదాగ్ని గతుల జగచ్చలనః శక్తి రతులఁ
 జరాఽచరమ్ములను నిలుపు విరాడ్రావ మహిత గతిని ॥

2623

†(5) ఆదిత్యుని శక్తులతో అఖిల తాడనాల భరించు
 సత్యద్భుర బలము మీఱ నంగాంగములందు నిండ
 వెల్గు నగ్ని రూపమై పిరాజిలును బ్రభావరుఁడు
 మతి బుద్ధుల మహితమైన ఆతులితమౌ నమగోక్తులు
 రోదసి ద్యౌ లోకాకులఁ బృథ్వుల వ్యాపించు శక్తి
 శాద్విక మౌ యజ్ఞమ్ముల సర్వ విశ్వమ్ము నించు ॥

2624

†(6) సకలములౌ తాడనాల సర్వాంగములన్ భరించు
 శక్తి కల్గు నగ్ను లెల్ల సక్తములన్ దినములందు
 సౌర దీప్తు లొప్పారఁగ సంజనితమై వెలును
 మాయ కాఁగ జల శక్తుల మర్మ గతుల నిండియుండు
 శీఘ్ర గమన యానమ్ములఁ డెలఁగి సంచరించుచుండు
 విజ్ఞు లెల్ల యజ్ఞాలను వినుతుల సంభావించురు ॥

2625

†(7) ఆదిత్యుని అమలాగ్నుల అమేయంపు శక్తులతో
 దివ్య యోనియందుఁబుట్టి తేజరిల్లు మహితాగ్నులు
 ప్రభాకలిత విభావాల నభోఽంతరాశ భువనాలను
 సర్వ లోక గోళాలను బర్వు సూక్ష్మ బృహద్గతుల
 దేవాకుల హవిస్సులకుఁ దేజరిలెడు వాహనమై
 శబ్ద శక్తు లలర నిచ్చు సర్వాఽనిల భరిత గతుల ॥

2626

†(8) అవినాభావమ్ము కాఁగ నక్షర మౌ శక్తి తతుల
 నలరారెడి పద పుంజము లద్భుత వాక్యము లొచును
 సురుచిరమౌ శక్తులతో సూక్తములై తనరారును
 అనలాఽనిల మృన్మరుదాకాశపుఁ దత్త్వ జాల
 మహితమైన ప్రభావాల విహిత విశ్వ లోకమ్ములు
 దివి భువులును జనిత మౌను దేవ సృష్టి యజ్ఞాలను ॥

2627

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(9) దివ్య దేవ శక్తులతోఁ దేజరిలెడి అనలమ్ములు

పృథ్వి ద్యౌఁ లోకాలను ¹భువనాలను విశ్వమ్మునఁ
గాంతి జాల పుంజాలను గ్రాంతు లెల్ల వెల్లివిరియ
సకల జగతి వ్యాపించిన సత్య రూపమ్ము గాఁగ
నత్యుష్ణపు శక్తులతో నతిశీతల మహత్వాన
నలరారెడు నగ్ని రూప మతిలోక ప్రశస్తమై ॥

2628

†(10) రోదసిలో విరాజిలెడి రూఢ దివ్యాగ్ని శక్తి

దివి భువులను నఖిలాలను దేజరిలెడు నగ్ని పుట్టు
అనిలాగ్నిగ సలిలాగ్నిగ సల్ల మృదగ్ని గాఁగ
ఆత్మాశ్రయమై అగ్నికి ఆకాశము తనరంగా
విశ్వాత్మక రూపాలుగ విరాజిలఁగఁ బ్రత్యక్షువును
ఓషధులై తనరారును ²సృష్టి స్థితి లయ శక్తుల ॥

2629

†(11) ఆదిత్యుని శక్తులతో నలరారెడి రవి గోళా

లఖిల దివుల దేవాళుల నన్నింటిని నలరించును
ఆకర్షణ వికర్షణలను సంతరిక్ష గతము లౌచు
విశ్వ భువన సముచ్చయాల వెలుఁగొందెడు నగ్ని శక్తి
ప్రకృతి పురుష మిథున ద్వయ సుకృత చక్ర ప్రమ దౌత్యము
వరలంగా సృజన గతులు వరఁగును జరాచరాల ॥

2630

†(12) విశ్వాత్మ మౌ నగ్ని వైశ్వానరత్వాన

దై వీయ శక్తులను దనరి భువనాలలో
నహసు కేతువుగాఁగ నన్నింట వెలుఁగుచున్
జీకటుల్ జ్యోతులై చెలఁగంగఁ బ్రాగ్దిశల
ఉదయించి సర్వాన సుత్రమోత్రమ ప్రగతి
జీవ చైతన్యాల సంజీవనిగ నిలుచు ॥

2631

†(13) దైవీయ శక్తులన్ దనరు వైశ్వానరము

యజ్ఞాగ్ను లన్నియున్ అమరాళి పర మౌచు
అమల తత్త్వాలతో నజర తత్త్వాలతో
అఖిలాండముల నిండి అమృత భాండము పగిది
సృష్టి కద్యక్షుడై సృష్టలకె అధిపతిగ
నలరు నాదిత్యాగ్ని అతిలోకమై వెలుఁగు ॥

2632

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవూర్ణ”

1. ఇక్కడ “ప్ర-భు”లకు యతి మైత్రి. 2. ఇక్కడ “ఓ-ఋ”లకు యతి మైత్రి. (చూ.పీఠిక.)

†(14) విశ్వ పురుషాగ్నిగా విశ్వ సలిలాగ్నిగా
 విశ్వాత్మగా వెలిగి విమలామృతాక్షర
 మంత్రాగ్నిగా జగతి మాన్యమై తనరారి
 దివ్య స్వచ్ఛతమెయిని దేజరిలు మహిమలన్
 దేవ పరమై నిలిచి దీధితులు తనరార
 నుండు ననిలాలలో నుండు సలిలాలలో
 నుండు నాకాశాన నుండు నుర్మలఁ గూడఁ
 గ్రాంతి దర్శిత్యాల గాఢ గూఢత్యాల ॥

2633

†(15) మనుజులకును దేవతలకు మహిమాన్విత పితరులకును
 సంతట వ్యాపించి వెలుగు సంతర్గతమైన అగ్ని
 దివ్య దేవ శక్తి పీఠఁ దేజరిల్లు నన్నింటను
 మాతాపితరులు కాగను మహిమాన్విత శక్తులమై
 సృష్టి కర్తలౌ సృష్టల విశిష్టముగ నాభి కమల
 మందుఁ గన్న దేవదేవుఁ డభిల సృష్టలకు సృష్ట
 విశ్వరూపుఁడై వెల్గును విశ్వాత్ముండై వరలును
 చరాచర మైన సృష్టి సరాతులన్ దునుమాడును ॥

2634

†(16) చరాచర మైన సృష్టి జాత మౌచ శీర్షముల
 మనశ్శక్తి వ్యాపించఁగ మహిమాన్వితమై జగతిని
 అణు వణువున నశ్వ శక్తులగణిత గతి నలరుచుండు
 విశ్వమున భువనాలను వెలుగుచుండు దీప్తులతోఁ
 దరణి రూప మంది నదా పరిభ్రమణ గతులతోడ
 నన్నింటికి నభిముఖమై అరుణోదయమై తనరును ॥

2635

(17)†క॥ పర మపర మ్మా శక్తుల
 వరణీయ మై సుయజ్ఞ పాఞ్జితరాగ్నుల్
 నిరతము విజ్ఞత దీప్తుల
 మరణ రహిత శక్తు లొప్ప మైత్రిన్ వెల్గున్ ॥

2636

†(18) సంహార క్రియల నెరపు జ్వలితాగ్నులు మహితాగ్నులు
 సంహార క్రియల నెరపు సౌర గోళ తతు లుషస్సులును
 సంహార క్రియల నెరపు సలిలాగ్నులు వెలయంగా
 సీర్ష్యా ద్వేషాలు లేని యిచ్చా క్రియ రూపాలను
 సచ్చిదానందముల సర్వాంతర్యామి యైన
 త్రిమూర్త్యాత్మకమై తగు దేవ రూప మని విజ్ఞులు
 ఆదిత్యులు రవి చంద్రులు ఆభిలములౌ నక్షత్రా
 లన్నింటికి జనకుఁడుగా వర్ణింతురు పార్థింతురు ॥

2637

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రశార”

†(19) ఆత్యంతము స్వచ్ఛ మై ఆమరమైన సువర్ణగా
 ఉదయమ్ముల హృదయమ్ముల సుషసులతో నావరించి
 బ్రహ్మజ్ఞుల యజ్ఞ తతుల వరలెడి సన్మహదాశలు
 కర్మయోచుఁ గర్త యోచుఁ గారు హోతగాఁగ వరలు
 సకలమ్మును మాయ కాఁగ సంపాదించి మౌచునుండు
 సహజమైన సృష్టి యజ్ఞ సంపద లవి వరలు జగతి ॥

2638

సూక్తమ్—89

ఋషిః—రేణురైవశ్వామితః

దేవతా—ఇంద్రః; 3-ఇంద్రాసోమ

చందః—తిర్విష్టమ్

(1) ఇంద్రం నైవా నృతమం యస్య మహ్నా ఏవదాదే రోచనా వి జ్ఞో¹ అస్తాన్ ।

ఆ యః పప్రౌ చర్షణీధృద్వరోభిః పృ సిన్ధుభ్యో రిరిచానో మహిత్వా ॥

991

(2) స సూర్యః పర్యురూ వరాంస్యేన్ద్రో వవృత్వాదృద్యేవ చక్రా ।

అతీష్టనమవస్యంద న సర్గం కృష్ణా తమాంసి త్విష్టా జమాన ॥

992

(3) సమానమస్మా² అనపావృదర్చ శ్మయా దివో³ అనమం బ్రహ్మ నవ్యమ్ ।

వి యః పృష్ఠేవ జనిమాన్యర్య⁴ ఇన్ద్రశ్చికాయ న సఖాయమీషే ॥

993

(4) ఇంద్రాయ గిరో⁵ అనిశితస్థా అవః పేరయం సగరస్య బుధ్నాత్ ।

యో⁶ అక్షేణేవ చక్రియా శచీభిర్విష్టక్ తస్తమృ పృథివీముత ద్యామ్ ॥

994

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

1. వి జ్ఞో¹ అస్తాన్, 2. మస్మా² అనపా, 3. దివో³ అనమం, 4. మాన్యర్య⁴ ఇన్ద్ర, 5. గిరో⁵ అనిశితస్థా⁵ అవః,

6. యో⁶ అక్షేణేవ. (హృ.వృ.)

(5) ఆపా॑ నమ॑న్యుస్త॑వల॑పభ॑ర్యా దునిః శిమీ॑వాంఛ॑రమాగ్ం¹ ఋటి॑షి ।

సోమో॑ విశ్వా॑న్యతసా॑ వనా॑ని నార్వా॑గిన్ద్రం ప॑ర్వమా॑నాని దే॒హుః ॥

995

(6) న॒ యస్య॑ ద్యా॒వాపృ॑థివీ న॒ ధన్వ॑ నాన్తరి॑క్షం నాద్ర్య॑యః సోమో² అ॒ఞాః ।

యద॑స్య మ॒న్యుర॑ధినీ॒యమా॑నః శృ॒ణాతి॑ వీ॒రు రు॒రిన్ద్రి॑రాజి ॥

996

(7) జ॒హాన॑ వృ॒త్రం స్వ॑ధితి॒ర్వనే॑వ రు॒రోజ పు॒రో³ అర॑దన్న సి॒న్ధూన్ ।

బిభే॑ద గిరిం నవమిన్న కు॒మ్భమా॑ గా⁴ ఇన్ద్రో॑ అ॒కృణు॑త స్వ॒యుగ్భిః ॥

997

(8) త్వం హ॑ త్యదృ॒ణయా⁵ ఇన్ద్ర॑ ధీ॒రో ఽసి॑ర్న పర్వ॑ పృ॒థినా॑ శృ॒ణాసి ।

ప॑యే మి॒త్రస్య॑ వరు॒ణస్య॑ ధామ॑ యు॒జం న ఆనా॑ మిన॒న్తి మి॒రమ్ ॥

998

(9) ప॑యే మి॒త్రం ప్రా॑ర్యమ॒ణం దు॒రేవాః ప॑ సంగి॒రః ప॑ వరు॒ణం మి॒నన్తి॑ ।

న్యగ॑మి॒త్రేషు॑ వ॒థమి॑న్ద్ర చ॒క్రం వృ॒షన్ పృ॒షాణమ॑రు॒షం శి॒రీసా॑ ॥

999

(10) ఇన్ద్రో॑ ది॒వః ఇన్ద్ర॑ ఈ॒శ పృ॑థి॒వ్యా ఇన్ద్రో॑ అ॒పామి॑న్ద్ర ఇత్ పర్వ॑తానామ్ ।

ఇన్ద్రో॑ వృ॒ణామి॑న్ద్ర⁷ ఇన్మే॑ధి॒రాజామి॑న్ద్రః జే॒మే యోగే॑ హ॒వ్యః ఇన్ద్రః ॥

1000

1. రుమాగ్ంఽఋటిషి, 2. సోమఃఽఅఞాః, 3. పురోఽఅరదన్న, 4. గాఽఇన్ద్రోఽఅకృణుత, 5. దృణయాఽఇన్ద్ర, 6. దివఃఇన్ద్రఽఈశ పృథివ్యాఽఇన్ద్రోఽఅపామిన్ద్రఽఇత్, 7. మిన్ద్రఽఇన్మే, 8. హవ్యఽఇన్ద్రః. (వా.ప.)

(11) పాక్రభ్యః¹ ఇన్ద్రః పృ వృధో అహభ్యః పాన్తజాత్ పృ సముద్రస్య ధానేః ।

పృ వాతస్య పృథసః పృ జ్యో² అన్తాత్ పృ సిన్ధుభ్యో రిరిచే పృ క్షితిభ్యః ॥ 1001

(12) పృ శోశచత్యా³ ఉషసో న కేతురసిన్యా తే వరతామిన్ద్ర హేతిః ।

అశ్మేవ విద్య దివ⁴ ఆ సృజానస్తపేష్మేన హేషసా ద్యోమితాన్ ॥ 1002

(13) ఆన్వహ మాసా⁵ అన్విద్యనాన్యన్వోషదీరను వర్వతాసః ।

అన్విన్ద్రం రోదసీ వావశానే⁶ అన్వాపో అజిహత జాయమానమ్ ॥ 1003

(14) కర్తి స్విత్ సా త⁷ ఇన్ద్ర చెత్యాసదఘస్య యద్బినదో రక్ష⁸ ఏషత్ ।

మిత్రక్రవో యచ్చసనే న గావః పృథివ్యా⁹ ఆప్యగముయా శయన్తే ॥ 1004

(15) శత్రూయన్తో¹⁰ అభి యే నస్తతనే మహి వాగ్ధస్త¹¹ ఓగజాన ఇన్ద్ర ।

అన్దేనామిత్రస్తమసా సచన్తాం సుజ్యోతిషో¹² అక్రవస్తాగ్ం అభి మ్యః ॥ 1005

(16) పురూణి హి త్వా సవనా జనానాం బ్రహ్మణ మన్దన్ గృణతామృషీణామ్ ।

ఇమామాఘేషన్నవసా సహూతిం తిరో విశ్వాగ్ం¹³ అర్చతో యాహ్యర్వాజ్ ॥ 1006

1. పాక్రభ్యః ఇన్ద్రః పృవృధో అహభ్యః, 2. పృజ్యో అన్తాత్, 3. శుచత్యా ఉషసో, 4. దివ అసృజాన,

5. మానా అన్విద్యనా, 6. వశానే అన్వాపో అజిహత, 7. సా త ఇన్ద్ర, 8. రక్ష ఏషత్, 9. పృథివ్యా అప్య,

10. యన్తో అభి, 11. వాగ్ధస్త ఓగజాన ఇన్ద్ర, 12. జ్యోతిషో అక్రవస్తాగ్ం అభిమ్యః,

13. విశ్వాగ్ం అర్చతో. (వృ.పృ.)

(17) ఏ॒వా తే॑ వ॒యమి॑న్ద్ర భుంజ॑తీనాం వి॒ద్యామ॑ సుమ॑తీనాం నవా॑నామ్ ।

వి॒ద్యామ॑ వస్తో॑రవసా గృ॒ణన్తో వి॒శ్వామిత్రా॑ ఉ॒త త ఇ॑న్ద్ర నూ॒నమ్ ॥

1007

(18) శు॒నం హ॑ వేమ మ॒ఘపా॑నమి॒న్ద్రమస్మిన్ భ॑రే నృ॒తమ॑ వా॒జసా॑తౌ ।

శృ॒ణ్వన్తము॑గ్ర॒మూతయే॑ సమ॒త్స మ్నన్తం॑ వృ॒త్రాజీ॑ సంజి॒తం ధ॑నా॒నామ్ ॥

1008

సూక్తము—89

ఋషి—వైశ్వామిత్ర రేణువు†

దేవత—ఇంద్రుడు, ౧-ఇంద్ర సోములు†

(1)*గద్యము॥

ఎవని మహాత్వము వరుల తేజస్సులను బరిభవించుచున్నదో! యెవని మహాత్వము
పృథివీ పర్యంతములను నభిభవించుచున్నదో! యే యింద్రుడు మనుష్య
దర్తయై సముద్రములకంటె నెక్కు డగు మహాత్వమునఁ బ్రవర్తమానుఁ
డగుచుఁ దమోపారకము లగు తేజస్సుల ద్యావా భూములను నిండింపఁ
జేయుచున్నాఁడో! నేతృతముఁ డగు నట్టి యింద్రుని నో స్తోత్రాః
నీవు స్తుతింపుము! ॥

2639

(2)*గీ॥ యాస చక్ర॑ంబులను గర మూని సార
ధి రథ చక్ర॑ంబులను దాను ద్రిప్స॑నటుల
వీర్యమున సువ్ర॑సిద్ధుఁ డౌ వేల్పు రేడు
దీప్తిఁ దేజస్సులం గొట్టి తిరుగుచుండు ॥

2640

*గీ॥ విమల కర్మ॑ణ్యుని విధాన వెలుగు నట్టి
నశ్వమును, గృష్ణ వర్ణంబు లగుచునున్న
యట్టి గాఢ తమస్సుల సమలదీప్తి
వలన హరియించుచున్నాడు †వాసవుండు ॥

2641

1. మిత్రాఽఉతతఽఇన్ద్ర. (వృ.వృ.)

†వృతప్రతి 13వ సంపుటము 239వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వైశ్వామిత్రరేణువు” గాను దేవత “ఇంద్రుడు”
గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో ఋషి “రేణువు” గాను, దేవత “ఇంద్రుడు,
సోముడు” గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. లలిత రీతి (తా.పా.).

(3)*గీ॥ స్తోతః యవగతి క్షణిక విశా¹ త సవము
కంటె నీ పృథ్వీ² పాదంబు గా³తము
నతివశిస్తము ను⁴ రగ మై⁵ బుట్టి
స్తోత్రమును నుచ్చరింపుము⁶ నూ⁷త్తి నీవు ॥

2642

*గీ॥ యజ్ఞములను బుట్టి యములంబులై రమఁ
బృష్ట¹ సంఖ్యచేత న్నష్ట² రీతిఁ
గార్జున స్తోత్రములను యలఁగు నిందుర్నిడు
వెదకుచుండు నఖుని వెదకిరము ॥

2643

(4)*క॥ ఆతనూకృత సర్గ స్తుతి
తతివలన¹ సముద్ర² జలము లరచగు³ ప్రితిన్
మతిమన్మహేంద్రుని ను⁴ నే
నతిశయముగ⁵ బంపుచుండు నాచర యద్విన్ ॥

2644

*గీ॥ అక్షమున యాన చక్రింబు¹ లతిశయముగఁ
గట్టఁబడునట్టు లిందుర్నిడు పశ్చ² తటల
భూతలంబును దివమును భ్యాతి³ ఓజ
నంచితం డగు తాను బంధించుచుండు ॥

2645

(5)*గద్యము॥

ఆపాతిత మన్యువు గార్జివాచులచే క్షిప్రికారి, శత్రుకింపయిత, కర్మవంతుడు,
ఆయుధవంతుడు, ఋజీషవంతుడు నగు సోమ¹డు అతసమయము లగు
వనములను వృద్ధి జేయుచున్నాడు. సహస చక్రివ్యము లిందుర్నిగూర్చి
లఘువు లగుచున్నవి ॥

2646

(6)*సీ॥ ఏ యిందుర్నిసకు¹ భూమి యెసఁగు నాకాశంబు సామ్యంబునొందంగఁజాలకుండు
నే యింద్రదేవున కెల్ల జలస్పూర్తి సామ్యంబునొందంగఁజాలకుండు
నే యింద్ర విభున కమేయాంతరిక్షంబు సామ్యంబు నొందంగఁజాలకుండు
నే యింద్రమూర్తికి నెల్ల పర్వతములు సామ్యంబునొందంగఁజాలకుండు

గీ॥ నట్టి యింద్రునకై సోమ మమరుచుండు, వచ్చి యను వాడు కోదము వైరి తతికిఁ
జూపు నప్పుడు స్థిరముల నోపి తాను, ²తిందరగఁ జేయుచుం గడుఁ జెలఁగుచుండు ॥

2647

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*సంస్కృత మూలమంత్రములో “వృష్ట” శబ్దము మహాప్రాణమైన “ర”కారయుక్తముగా నుండఁగా శ్రీనేమానివారు
అల్పప్రాణ“ట”కారయుక్తముగా వ్రాసి “స్పష్ట”లోని “ష్ట”కారముతోఁ బ్రాసయతిని సరిపెట్టుకొనిరి.

1. సుందరదివి, (తొ.పా.), 2. తతిచేత, (తొ.పా.), 3. తరచు ప్రితితోన్, (తొ.పా.), 4. బేరణంబు నాచరించెడున్, (తొ.పా.),
5. చక్రాశి, (తొ.పా.), 6. భ్యాతితోడ, (తొ.పా.), 7. రోదసీద్వయం జేమియు, (తొ.పా.), 8. చిందరవందరగాఁ జేసి
జెలగుచుండు. (తొ.పా.).

(7,8)*సీ॥ చనమును బరకుపు వలె శత్రువు పరములఁ గొట్టి పృథ్విస్థులు గూల్చి నదుల
నుదక పూర్ణములుగా నొసరించి మేఘంబు నవ మండము విధాన నలుగఁగొట్టి
యల మరుత్తులఁ గూడి యంబువు నిచ్చెడు నింకఁ గ్రాహః పాఞ్జత నెల్లఁ గనెడు
నీవు సంస్తుతి బుణ నికరంబు బొందించు వాడవై శత్రుము వలె నువద్ర
గీ॥ వములఁ గొట్టుచునున్నావు; వరుణ మిచ్చి, కిర్మముల¹ మృత్యువు విధానఁ గలుష రీతిఁ
జేయువారల తెప్పచు² శీఘ్రగతిని, హంసఁ బెట్టుచునున్నాడ³ వేపు కలిగి ॥

2648

(9)*గీ॥ ఎవరు వరుణుని మిచ్చిని నెవ్వ రశ్య
ముని మరుత్తుల హంసింపఁ బునుచు నుండు
రట్టి దుష్టుల దండింప నచురః సేవు
వాడిఁ జేయుచుః వచ్చింబు పంపినంత ॥

2649

(10)*సీ॥ ఇంద్రుండు దినమున కీర్వరుం దగుఁ బృథ్వి కేశ్వరుం దగు జీవనేశ్వరుం దగు
11) మేఘేశ్వరుం దగు మిగుల పృథ్వీశ్వరుం దగుచు జ్ఞానేశ్వరుం దగుచు నుండు
మరి యింబుగ్రేడు దినంబు కరముఁ వాంఛించు డైహాధిపతి యగు సిరుల నొసఁగు
రాత్రిలకంటె పరాజి దినంబులకంటెఁ బ్రవృద్ధుడై గ్రామ సంఠ
గీ॥ రిక్ష దేశంబు కంటెఁ బ్రవృద్ధుఁ పగుచు, నట్టి భూములకంటెను నభిల నదుల
కంటె మనుజులకంటెను ఘనత గాంచుచుం బ్రవర్తిల్లుచుండెను సూటి⁴ కలుగ ॥

2650

(12)*గీ॥ ప్రత్యుషఃకేతు వై నట్టి పరమ రశ్మి
చందమున¹ వెలుగుచు నె బేద మంపి నట్టి
వజ్ర మను నాయుధముల వైరుండు
వాఁ బ్రవర్తిల్లుగాకః సంఠనము హెచ్చ ॥

2651

*గీ॥ అశని వృక్షములను నతిశయంబుగఁ గొట్టు
చందమున మహేంద్రః శబ్దకారి
శత్రు హంత యైన చతురమౌ హేతిచే
వైరి మండలంబు వంచు మీవుః ॥

2652

(13)*సీ॥ భానమానంబులౌ మానముల్ ప్రాదుర్భవించు మహేంద్రుని మించుచుండు
వర్ణసియంబులౌ వసి పంక్తు లిందుగిని చిత్తం బలరునట్లు చేరుచుండు
రోదసి ధ్వయమును సాదరంబుగ నించు నంద మొప్పారంగఁ బొందుచుండు
బర్వత శ్రేష్ఠముల్ పరమ పావను నించు నంతంబుగ నాశ్రయించుచుండు
గీ॥ సప్పు లిందుగిని గూడంగ ననుసరించు, నకల మాసాఢ్యధిష్ఠాతృ చారు దేవ
తలు మహేంద్రుని జేరంగఁ దత్క్షణంబయనుసరించుచు నుందురు మొనసి తాము ॥

2653

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. యుక్తము విధాన, (తొ.పా.), 2. దాయకుండ, (తొ.పా.), 3. నున్నాడ వెంతయేని, (తొ.పా.),
4. సూటిమీర, (తొ.పా.), 5. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు పంచలఘుగణము ప్రయుక్త మైనది.

(14)*గద్యము॥

ఓ యింద్రుడా! యే హేతిచే నీవు యుద్ధమునకై వచ్చెడు రక్షస్సును గొట్టితివో! యే
హేతిచే! బృథివీ సంబంధ మగు విశనన స్థానమునందుఁ బశువులు వలె, శక్తిచే!
గూరకర్మలను జేయువారు చంపఁబడినవారై పృథ్వితో! గూడుచు నీ యుద్ధము
నందు శయనింతురో! యా హేతి శత్రువులయం దెప్పుడు క్షేప్తవ్య మగును? ॥

2654

(15)*గీ॥ సంఘములుగఁ బ్రవర్తించి చాల మమ్ము
బాదఁ బెట్టెడు శాత్రువుల్ పరమ తమముఁ
బొందుదురుగాక! దివసాదు లంద మొప్ప
నట్టి వైరుల హింసించి యమరుఁగాక! ॥

2655

(16)*గీ॥ బహు విధము లౌచు జగతిని బరఁగునట్టి
యఖిల మానవ సంబంధ మందినట్టి
స్తోత్ర జాలము లన్నియు సుర విభుండః
నిన్ను వినుతించుచున్నవి సున్నితముగ ॥

2656

*క॥ స్తుతిపరులున్¹ స్తుతి వాక్యము
మతిఁ దలఁచి² వచింతు రట్టి మాన్యుల సత్య
స్తుతుల మతిఁ బెట్టి హరిః స
న్మతితో నిటు రమ్ము! నీవు మంచితనమునన్ ॥

2657

(17)*గద్యము॥

ఓ యింద్రుడా! విశ్వామిత్ర పుత్రుల మగు మేము నీ స్తోత్రములను బొందఁగలము.
ఓ యింద్రుడా! యహోరక్షజార్థము నిను వినుతించు మేము నీ యనుగ్రహంబులను
బొందఁగలము ॥

2658

(18)*గద్యము॥

ఈ సంగ్రామమందు వృద్ధిఁ బొందునట్టియు, మా యాహ్వానమును వినునట్టియు, సుగ్రమైనట్టి
యుద్ధములయందు శత్రువుల దహించుచున్నట్టియు, శత్రువులను జంపుచున్నట్టియు,
శత్రు ధనములను హరించునట్టి యింద్రుని నన్న లాభమునకు, రక్షణముకొఱకు
నాహ్వానించెదము ॥

2659

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. స్తుతిపరులు స్తుతి వాక్యము, (వా.ప్ర.పా.), 2. వచించుచుండి మాన్యులకెల్లన్, గతులుగ నొనర్చి. (తా.పా.)

సూక్తము—89

ఋషి—వైశ్వామిత్ర రేణువు
దేవత—ఇంద్రుడు, ఇంద్ర సోమములు

అర్థాంతరము—1

†(1) విశ్వాదిని జెలంగు విశ్వాంత్యమున వెలుంగు
అపురూపపు, దేజమ్ముల నాదిశేష శక్తులతో
మహితమ్ముగఁ బ్రస్తుతించి విహిత మౌ పృథివీలాలు
నిత్య గతుల విస్తరిల్లి ప్రత్యహమున్ దనరారఁగఁ
నాదిత్యుని శక్తు లెల్ల సఖిల విశ్వము నిండంగాఁ
బరిపూర్ణమ్మా జ్యోతులు ప్రభా వాసితమ్ము లౌచు
నదీ నద జలధి తతుల నా నా దేశ లోకమ్ముల
నవ్య గతులు వెలుఁగొందును దివ్య మహత్వములు వరల ॥

2660

†(2) వేల లెనయని కాల చక్రము పాలితమై తనరుచుండఁగ
ఆ అదిత్యుడు రథమ్ము సధివసించి చరించు ఖాతె
అత్యద్భుత కాంతి జాల మాకృతిగా సూర్య గోళ
మఖిల సృష్టి గోళాలను నావరించు నల్లనైన
కృష్ణ మాయ తమసాశిని విష్ణు మాయగాఁ దునుముచు
నాత్మ మాయ నవలఁ బెట్టు నాత్మావలోకిగాఁగ
నాత్మైక్యమ్ముగ సర్వము సంతయుఁ దా నౌచు వెలుఁగు
గతి శీలముతో సత్య నిసర్గ గతులఁ దనరుచుండ ॥

2661

†(3) దివి భువు లన్నింట సదా తేజరిల్లు బ్రహ్మ శక్తి
అసమానమై వరలును నపురూపపు సవ్య శక్తి
అవినాభావమ్ములైన అదృష్టపు సమానతలఁ
దొలిరూపై ఆవతరించి అలివిమాలినట్టి శక్తి
అఖిలమ్మును నిండియుండు నా సర్వేశుని విశాల
సఖిత్వమ్ము సృష్టి నెల్ల సదమలమై శ్రియఃపతిగఁ
దేజోరూపాల వెలయ దివ్యత్వపు మహిమలమై
నిత్య చలన స్వభావాల నెగడు ద్వైతతత్త్వ మెనయ ॥

2662

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) ఆతిసూక్ష్మపు శక్తులతో ఆఖిల సృష్టి విశ్లేషత
 సత్యంతము నిశితమైన అమరశబ్ద శక్తులతో
 షష్ట సహితములై తృష్టత విశ్వము నాకర్మణ్య చేయు
 దుష్ట శక్తులన్ దుశుముచు 'దృఢరాల సుచక్రందై
 భువి దివి లోకా లన్నియు సవ శక్తులఁ దసరారఁగ
 సక్షములఁ ద్రిప్పచుండు నక్షయ గతు లొప్పారఁగ
 విశ్వ వ్యాపిత మౌచును విషవక్ తతి విస్తరిల్ల
 నకర్మ గతి సర్వస్వము సంచరించు హరి కరుణను ॥

2663

†(5) ఆఖిలాఖిల జల శక్తుల నాధిపత్య మొప్పారెడి
 మన్యు శక్తి విస్తరిల్ల మహిమాన్వితమై వ్రజలుచు
 మాయాఽవృత మై వరలెడి మాయమ్మో విశ్వాండము
 చంద్రాఽమృత శక్తి మీఱ జగతిలోనఁ వెలువొందును
 జాగ్రీశ్వర మహిమాన్విత భాగ్యతతులు వెలయుంగా
 సప్తవిధ విభేదమయత గుప్తములై దీప్తములౌ
 సత్య శక్తి పంచభూత సంచయాల నొప్పారఁగ
 విశ్వ సృష్టి నడుపుచుండి విశ్వేశుఁడు వెలుగుచుండు ॥

2664

†(6) దివులు భువులు కాదు తేజస్సోమములు కాదు
 విషము కా వమృతము కాదు విశ్వాఽక్షములు కాదు
 లదుర్ లవ్వి కానె కాదు అంతరిక్షము కాదు
 మన్యు శక్తి సధిపసించి మహిమాన్వితుడై వెల్గుచు
 వినుచుఁ గనుచు నడుపుచుండు విశ్వమ్మును జాగ్రీశ్వరగులఁ
 గామ్య సర్మ లెల్ల నెరపి కర్త కాఁగ కర్త కాఁగ
 స్థితి గతులను దృఢతరమై చెలఁగు గాఢ బాఢ
 వదార్థాల శీర్ణములుగ వరల భేదనమ్ము చేయు
 నణు వరమాణు తతులు నలరఁగ బ్రహ్మాండ మౌచు
 సర్వ సృష్టి కధిపలిగా సర్వేశుఁడు విరాజిలును ॥

2665

†(7) జలనాభి హరియించు ఖల వృత్తు వధియించి
 జగములో సలిలాల నగణితముగా నిలిపి
 అత్యంత గూఢమౌ నపరాజిత మహిత
 శక్తు లవి రాజిల్ల సర్వాధిపత్యాన

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాభ్యుత్థ, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ఇక్కడ “దు-ఘ”లకు యతి. (చూ. పీఠిక.)

నిత్య నవ చీపులన్ నిధిలమ్ము నింపఁగా
 జ్ఞాన తేజమ్ము సర్వ జగద్వ్యాప్తమ్ముగా
 భిన్న భిన్నాలుగా విన్నాణముల నిలువ
 నమృతేశ్వరుఁడు లీల సఖిలేఖఁడై వెలుఁగు ॥

2666

†(8) సృష్టి యజ్ఞమ్ము నకు సృష్ట యజ్ఞమ్ము నకు
 భంగమ్ము కలిగించి వ్యాఘాతములు మీఱ
 విశ్వ నాశము గోరు విష శక్తులను దునిమి
 వరుణ ధామమ్ములను వర మిత్ర ధామాల
 నేక పథమున నిలుపు నేకైక దేవుండు
 విశ్వ సంక్షేమాలు విమల రూపము లంద ॥

2667

†(9) దేవదేవుని దివ్య దేదీప్య రూపాల
 సంస్తుతుల శక్తు లవి సకల సూర్యులఁ జేరి
 వరుణ శక్తులఁ బెంచి నిరతాఽమృత గతుల
 రవి శత్రు తండాల ప్రభల వినాశమ్ము
 కావించి పృషఙ్గాలఁ గ్రాల పృషరాజ గతి
 సత్వ గుణ సంపదలు స్వచ్ఛమై వెలుఁగొందు ॥

2668

†(10) విష్ణువే దివ మాను విష్ణు వీశ్వరుఁ డాను
 విష్ణువే భూమిగా విష్ణువే జలముగా
 విష్ణువే భువన మా విష్ణువే బల శక్తి
 విష్ణువే జ్ఞానాల విజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన
 సుజ్ఞాన పుంజాల నాజ్ఞప్తి మై నిల్పు
 విష్ణువే క్షేమమై విష్ణువే యోగమై
 విష్ణువే చుజ్ఞమై విష్ణువే హవ్యమై
 విష్ణు మాయగ సృష్టి విష్ణు లీలఁగఁ దనరు ॥

2669

11(†) పగలు రాత్రులు సదా ఆగణితముగా నిల్పు
 ఆఖిలాంబుధుల నిల్పు నంతరిక్షము నిల్పు
 ససలమ్ములను నిల్పు సనిలమ్ములను నిల్పు
 క్షితుల నెల్లను నిల్పు క్షతి రహిత శక్తులన్
 సిందువులతో సహా క్షితుల కన్నించకన్
 సంక్షేమములఁ గూర్చు సర్వేశ్వరేశ్వరుఁడు ॥

2670

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(12) సర్వేశ్వరేశ్వరు సందీప్త శక్తులన్

అరుణాఽరుణమ్ములై అద్భుతావహమ్ములై
అద్వితీయమ్ములౌ నా ఉషః కేతువుల
విద్వన్త మొనరింప వినాశ మొనరింప
సాధ్యమ్ము కా దీ విశాల మౌ విశ్వాన
శబ్ద శక్తుల బహుళ సాంద్ర రూపమ్ములు
అత్యుష్ణ తాపాల నమర తోకపు గతుల
ననుపమమ్ములై తనరు నా కాంతి హేషలను ॥

†(13) ఆవృత్తులే లేక అఖిలేశ్వరుండైన

ఆ పరమాత్ముని అద్భుత లీలగా
అగణితమ్ములై తనరు పగలు రాత్రిలు వరలు
మాసాలు పరఁగును మహిత క్రాంతిలు మీఱ
విష్ణు శక్తులు మీఱ విమలమౌ గోదసిని
నఖిల చరాఽచరము లద్భుతౌషధములై
రవి చంద్ర కాంతుల రమణాఽనునరణాల
నావిర్భవ మౌచు సంతరించును సృష్టి
నాత్మైక్య మలరార నాకాశ రూపాన
ననిలాఽనలముల భాతి నా మృజ్జలము గతి
నావృత్తు లవి మీఱ నావిర్భవము చెంచు
బ్రహ్మ శక్తికి హితము వ్రతిబింబమై తనర ॥

†(14) విష్ణు శక్తులు మీఱు విజయ వరంపరల

నద్వితీయ మౌచు నబయ్య గతులమై
సృష్టి కల్లోలాల నషవరచెడి దుష్ట
రాక్షసాశిని దునిమి రక్షించు తోకాల
ఋతరూప ఋక్కులే మృద్ రూపమై నిలువ
ఋక్కులే జలమునై ఋక్కులే అనలమై
ఋక్కులే అసలమై ఋక్కు లా కాశమై
ఆదిత్య రూపమై అలరొంది వెలుగఁగా ॥

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

†(15) రవి తేజములఁ గప్పి రాణించు లోకాలఁ

జీకట్ల వాఁకలను రాకాసి మూఁక లవి
వ్యాపింపఁగాఁ జేసి ప్రిగతి సంక్షోభాల
నగతులున్ కుగతులు నెగడంగ చుర్గతులు
అష్ట కష్టాలతో నష్టవరచును సృష్టి
“నభి” శక్తు లవి మీఱ నల్లకల్లోలముల
నా రాక్షసాధముల నతివేల శక్తులన్
ఆమూలచూదముగ నంతరింపఁగఁజేయు
నత్యద్భుతమ్ముగా సిత్య తేజము వెలుఁగ
నా విష్ణు శక్తులే అపురూప మౌ మహిమ ॥

2674

†(16) సృష్టి సంజననాల సృష్ట శక్తులు నెరపు

బ్రహ్మణిగా సర్వ బ్రహ్మ రూపము వరల
దీప్య దేవాఽఽవళులు తెగటార్చు దుష్టతల
విశ్వ సంచలనాల నశ్వ శబ్దాఽఽవళుల
జ్ఞాన విజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన సుజ్ఞానాల
సృష్టి సంక్షేమాలు చెలఁగు సహజమ్ములై ॥

2675

†(17) సిత్య నవమై వెల్గు నిరత సుమతులు మీఱ

విశ్వ రూపము నెల్ల విష్ణువే రక్షించు
విశ్వమ్మున కమిత్ర వికృత శక్తుల నెల్ల
రవికి సూనముగాఁగ నవిరళముఁ దున్నాడు
విశ్వ సంక్షేమమ్ము విశ్వ శాంతులు వరల
విశ్వ ప్రేమాఽమృతము విమలమై వర్ధిలఁగ ॥

2676

†(18) వసు సంపదాశులను ప్రప్టు పట్టింపఁగా

సత్యుగ్ర రూపాల మృత్యు తాపాలుగా
నాఽన్యతో ముఖముగా శూన్యాన వ్యాపించి
వృత్తి శక్తులఁ దునిమి విశ్వేశ్వరేశ్వరుఁడు
మఖవంతుఁడై వెల్గు మహితేంద్రుఁ గాపాడి
జల శక్తులను నిలిపి జలద మాలలఁ దనుపుఁ
బ్రకృతి పురుషుల పురా ప్రాకృత విభవాలు
సకృతములుగా జగతి సుకృతములుగా వరల ॥

2677

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—89

ఋషి—వైశామిత్య రేణువు

దేవత—ఇంద్రుడు, ఇంద్ర సోములు

ఆర్థాంతరము—2

†(1) విశ్వాత్మగా నిలుచు విశ్వ సింధువుతోన

విష్ణు శక్తులు మీరు విమలమౌ భూతాలు

అవినాభావమౌ నన్యోఽన్య సంబంధ

బంధాల వరలంగ నందలా రహిత మౌ

నా రస్తుల తేజాలు అపురూపమై వెలుగు

అవిచ్ఛిన్నపు రతుల నతిలోక ఋత గతుల ॥

2678

(2)†క॥ రవి తేజము లొప్పారంగ

నవిరళమును విశ్వ లోక యజ్ఞము లలరున్

దివి విష్ణు చక్ర తత్త్వము

అవితథముగఁ గాల చక్ర మై తనరంగా ॥

2679

†— జగచ్ఛక్తు తేజమ్మున జగము తిమిర రహిత మౌను

కృష్ణుడైన విష్ణు శక్తు లుష్ణచలను దీప్తములై

కాల రూప తమనమ్ము సమూలముగఁ జారఁదోరు

నిరతమ్మౌ బ్రహ్మ సృష్టి నినర్గముగ నర్గ మౌను ॥

2680

(3)†క॥ అనమానపు టజ శక్తిని

నసి సృష్టి విశాల మౌచు నర్వము తా నై

అసువుల నవ్యత్వమ్మున

నసుదాఽధిప హరి సమాన సఖ్యము తనరన్ ॥

2681

(4)†అష్టపదకందము॥

అప్రకటిత మౌ శబ్దజ

సుప్రకృత వెలుగంగ జగతి సుకృతమౌ కాగన్

క్షిప్రగ చక్రగ దివి భువి

విప్రేక్షణ శక్తి తతుల విశ్వము వరలున్

బ్రహ్మధమమ్మయి భూత మ

య ప్రకరము దేని కదిగ నలర మహా పి

ష్ట ప్రకృత దివ్యత్వమ్మున

నప్రతిహత గతులు తనర నమృతం బౌలే ॥

2682

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

2683

2684

2685

2686

2687

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృద్ధి”

విజ్ఞాన వ్రజ్ఞాన సుజ్ఞాన పుంజాలు
 విష్ణువై క్షేమమ్ము విష్ణువై యోగమ్ము
 విష్ణువై యజ్ఞమ్ము విష్ణువై హవ్యమ్ము
 విష్ణు వౌచును మాయ విష్ణు వౌచును లీల
 విష్ణువై సృష్టియే విస్మయమ్ముగఁ దనరుఁ
 గర్మ కర్తలు కలిసి మర్మ ధర్మ మ్మాను ॥

2688

†(11) ముద్ర నహిత మ్మాచు నిద్ర విహిత మైన
 విశ్వమ్ము తనరారు విపుల దిన రాత్రులను
 అనలాఽనిల జల మృదాకాశ రూపాల
 సంతరిక్షమునందు నఖిలమున్ జరియింప ॥

2689

†(12) ఆ శ్రీమహావిష్ణు నాజ్ఞ నౌదలఁ దాల్చి
 సకల రవి గోళాలు సకుటుంబముగఁ దనరి
 ఉషసాశి చిహ్నమై ఉజ్వలమ్ముగఁ దిరుగు
 మిత్ర మాతుక శక్తి మిన్నులన్ బరిమార్చు ॥

2690

†(13) పంచ భూతాఽఽవళుల ప్రావాన్య మొప్పంగ
 నలరారు గోళాల నఖిలౌషధులు నిత్య
 నవ మైన శక్తులన్ నా నా విధ గతులఁ
 బగలు రాత్రులయందు వరలు మాసాలలోఁ
 గాలానుగుణముగాఁ గాల్గు భువనాలలో
 స్రష్ట స్రష్టకు హితము సృష్టి స్రష్టల హితము
 చేయుచున్ వర్దిల్లి స్థితి శక్తులన్ నిలిచి
 రోదసిని వివశ మై రోచిస్సులన్ దనరు ॥

2691

†(14) ఆదిశేషువు ఋక్కు లాదిశేషువే విశ్వ
 మాదిశేషువు కాఁగ నా భూత పంచకము
 నాదిత్య గోళాలు నాదిశేషువు కాఁగ
 సందాండ పిందాండ బ్రహ్మాండ భాండాలు
 నతిలోక గతి నఖిల మాదిశేషువే కాఁగ
 ఆ ఆదిశేషువే అనంత రూప మా
 శయ్యగా వరలఁగా శయనించి కృష్ణుండు
 అఘరూపమున్ బాపి అఖిలమున్ రక్షించు ॥

2692

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

†(15) “అభి” శక్తులన్ బొంది “నాభి” శక్తుల నిలుపు

దుష్ట శాత్రువ తతులఁ దున్నాడి విష్ణువు
తిమిరాశిఁ బోఁదోయిలుఁ దేజ స్వరూపాలు
రవ్యాది గోశాల రక్షించు నిత్యమ్ము
సృష్ట శక్తుల వెలయు సృష్టి వ్యవస్థలో
స్థితి శక్తి వెలుఁగంగఁ జిన్మయందై తనరు ॥

2693

†(16) సృష్టి యజ్ఞాలలో సృష్టలున్ బ్రాహ్మిణుల్

దివ్య దేహఽఽవకులు తేజరిల శక్తులన్
జనన మరణాలతో జగ మెల్లఁ దనరాఠ
నావిర్భవ మ్మొందు నగుఁ దిరోధానాలు
విజ్ఞానమయమైన విశ్వమ్ము వర్ధిలఁగ
సజ్ఞాన రహితమై ఆలగు నదేజ్ఞానాల ॥

2694

†— బ్రాహ్మ్య శక్తులు సదా బ్రహ్మ యజ్ఞాలతోఁ

బ్రకృతులై తనరారి పర మేశ్వరేచ్ఛమై
సంజనన శక్తులన్ సకలమ్ములను నిల్పుఁ
బుట్టుటల్ పెరుగుటల్ గిట్టుటల్ సాజమై
విశ్వాన వరలఁగా సర్వి శక్తులఁ బెంచు
మన్నులన్ మిన్నులన్ మరుదాళి నలిలాశి
ననలాలలోఁ దనరు సందాండ పిండాండ
బ్రహ్మాండ భాండాలు రాణించఁ ద్రిగతుల ॥

2695

†(17) విశ్వ సంక్షేమాలఁ బీడించి కీడుగా

నతిగ నమిత్రతల నలరు శత్రు తతుల
నిశ్శేషముగ వధించి నిండు శాంతి క్రాంతి నిలిపి
నిత్య నవమై నిలుచు సత్య సుమతుల శక్తి
వర్ధిలఁగ జగమందుఁ బరమాత్ముని దివ్య లీల
లనవతరము నడుచుచుండు నతిలోక మహత్త్వాల ॥

2696

†— సచ్చిదానందాలు సర్వాత్మగా వరల

రక్షణ రూపులై వ్రాలు నవ సుమతులు
అరుణఽఽచ్చ మృణి భరితఽఽమృత మహాశక్తి
విశ్వ స్వరూపమై విస్తరిల్లఁగ నిలిచి
జగతి శాత్రువ తతులు విగత శక్తులు కాఁగ
రవికి నూనము కాఁగ నవితథమ్ముగఁ జంపు ॥

2697

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(18) చుఖ సహితమై వెల్లు మర్మ శక్తులఁ గాంతి
 అనిలాలతోఁ గలిసి అంతరిక్షము నిండి
 వివిధ వృత్తాఁలవశుల విలసిల్లి వసు తతుల
 వృద్ధి పొందించుచున్ బుభు గణమ్ము నిల్చి
 అఖిల లోకాలలోఁ బ్రాణులన్ గాపాడు
 సృష్టి దుష్టతలను జెండాడు సర్వదా ॥

2698

సూక్తమ్—90

ఋషి:—నారాయణః

దేవతా—పురుషః

చందః—అనుష్టుప్; 16-తిర్విష్టుప్

(1) సహస్రశీర్షా పురుషః సహస్రాక్షః సహస్రపాత్ ।

స భూమిం విశ్వతో వృత్వా లత్యతిష్ఠద్దశాజ్గులమ్ ॥

1009

(2) పురుష¹ ఏవేదం సర్వం యద్భూతం యచ్ఛ² భవ్యమ్ ।

ఉతామృతత్వస్యేశానో యదన్నేనాతిరోహతి ॥

1010

(3) ఏతావానస్య మహిమా లతో జ్ఞాయాగ్ంశ్చ పురుషః ।

పాదో³లస్య విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి ॥

1011

(4) త్రిపాదూర్ధ్వ³ ఉదైత్ పురుషః పాదో⁴లస్యేహభవత్ పునః ।

తతో విష్యం వ్యక్రామత్ సాశనాశనే⁴ అభి ॥

1012

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. పురుష¹ ఏవేదం, 2. యచ్ఛ భావ్యమ్, 3. దూర్ధ్వ³ ఉదైత్, 4. శనే⁴ అభి. (వ్యా.వ్యా.)

(5) తస్మాద్విరాజాయత విరాజో¹ అధి పురుషః ॥

స జాతో² అత్యరిచ్యత పశ్చాద్భూమిమథో పురః ॥

1013

(6) యత్ పురుషేణ హవిషా దేవా యజ్ఞమతన్వత ।

వసన్తో³ అస్యాసీదాజ్యం గీష్మ⁴ ఇధ్మః శరద్ధవిః ॥

1014

(7) తం యజ్ఞం బర్హిషీ ప్రౌక్షన్ పురుషం జాతమగ్రతః ।

తేన⁵ దేవా⁶ అయజన్త సాధ్యా ఋషయశ్చ యే ॥

1015

(8) తస్మాద్యజ్ఞాత్ సర్వహుతః సంభృతం పృషదాజ్యమ్ ।

పశూన్ తాగ్ంశ్చ కే⁷ వాయవ్యానారణ్యాన్ గామ్యాశ్చ యే ॥

1016

(9) తస్మాద్యజ్ఞాత్ సర్వహుత ఋచః సామాని జజ్ఞిరే ।

చన్దాంసి జజ్ఞిరే తస్మాద్యజ్ఞస్తస్మాదజాయత ॥

1017

(10) తస్మాదశ్వా⁸ అజాయన్త యే కే చోభయాదతః ।

గావో హ జజ్ఞిరే తస్మాత్ తస్మాజ్జాతా⁹ అజావయః ॥

1018

1. విరాజో¹ అధి పురుషః, 2. స జాతో² అత్య, 3. వసన్తో³ అస్యా, 4. గీష్మ⁴ ఇధ్మః,

5. దేవా⁵ అయజన్త సాధ్యా⁶ ఋషయః, 6. హుత⁷ ఋచః, 7. దశ్వా⁸ అజాయన్త,

8. జ్ఞాతా⁹ అజావయః. (వాగ్.వగ్.)

(11) యత్ పురుషం వ్యదదుః కతిదా వ్యకల్పయన్ :

ముఖం కిమన్య కౌ బాహూ¹ కా ఊరూ పాదా ఉచ్యతే ॥

1019

(12) బ్రాహ్మణో²న్య ముఖమాసీద్బాహూ రాజన్యః కృతః ।

ఊరూ తదన్య యద్వైశ్యః పద్భ్యాం శూద్రో³ అజాయత ॥

1020

(13) చన్ద్రమా మనసో జాతశ్చక్షోః సూర్యో⁴ అజాయత ।

ముఖాద్విన్ద్యశ్చాగ్నిశ్చ పాణాద్వాయురజాయత ॥

1021

(14) నాభ్యా⁵ ఆసీదన్తరిక్షం శీర్షో⁶ ద్యౌః సమవర్తత ।

పద్భ్యాం భూమిర్దిశః శోత్రాత్ తథా లోకాగ్ం⁶ అకల్పయన్ ॥

1022

(15) సప్తాస్యాసన్ పరిధయత్రీః సప్త సమిపః కృతాః ।

దేవా యద్యజ్ఞం తన్వానా⁶ అబధ్నన్ పురుషం పశుమ్ ॥

1023

(16) యజ్ఞేన యజ్ఞమయజన్త దేవాస్తాని ధర్మాణి పృథమాన్యాసన్ ।

తే హ నాకం మహిమాసః సచన్త యత్ర హర్షే సాధ్యాః సన్త దేవాః ॥

1024

1. బాహూ కాఽఊరూ పాదాఽఉచ్యతే, 2. శూద్రోఽఅజాయత, 3. సూర్యోఽఅజాయత, 4. నాభ్యాఽఆసీదన్తరిక్షం,

5. లోకాగ్ంఽఅకల్పయన్, 6. తన్వానాఽఅబధ్నన్. (వాగ్.వగ్.)

సూక్తము--90

ఋషి—నారాయణ నామకుఁడైన ఋషి†

దేవత—మహదాది విలక్షణ పురుషుఁడు†

≡-పురుషసూక్తము-

(1)*గీ॥ పురుషుఁడు సహస్ర శీర్షుఁడై వర సహస్ర

నేత్ర పాదాంచితుండయి నెగడి, భూమి

నంతటం జుట్టుకొనుచుఁ దా నఖిల దేశ

ములను మీరి వసించుచు వెలుగుచుండు ॥

2699

†చాతవ్రతి 13వ సంపుటము 247వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “నారాయణో నామ ఋషిః” అనియు, దేవత “మహదాది విలక్షణ పురుషుడు”గాను వ్రాసి, 13వ సంపుటములోని ఋషి దేవతలపట్టికలో “నారాయణుఁడు” ఋషిగాను “పురుషుఁడు” దేవతగాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

≡-పురుషసూక్తము-

≡ ఈ సూక్తమును బురుష సూక్త మనెదరు. “పురుషుఁ డాచీయందు విరాడ్ రూపుఁడై యుండెను. వానియందుండి యజ్ఞముల ద్వారా సర్వసృష్టియు నుత్పన్న మైనది.” అను విషయమును సూచించుచున్నది. ఇది యొక రీతి సృష్టి క్రమము. ఈ పురుషసూక్తము మొదటి స్థానముల మంత్రముల సార మీ క్రింద వ్రాయఁబడినది. సర్వ వ్యాప్తకుండగు వరమేశ్వరుఁడు జగత్కర్త. అతని మహత్వ మనంతము. శాశ్వతము. అది నిర్గుణము. ఇతఁ బ్రహ్మ సృష్టి క్రమము వర్ణింపఁబడెను. పురుష శబ్ద వ్యుత్పత్తికై నిరుక్తము. 1. 13-2, 3, 4 చూడుము: సర్వము వ్యాపించిన వాఁడు పురుషుఁడు (పురి సంసారే తే తే వర్తతే స పురుషః). ఈ సూక్తము పురుష మేవమును సూచించుచున్న దని యనెదరు గాని నర యజ్ఞ గంధముకూడ నే వేదమందును గానరాదు. కొందఱు విద్వాంసులు ఋగ్వేదముతోని 10వ మండలము తర్వాతఁ దర్వాతఁ జేర్చఁబడె నని తలంచుచున్నారు. అట్లనుటకుఁ దగిన కారణములు కానరావు. మరి కొందరు అనఁగా ‘హాగ్’ మొదలగువారు ఋగ్వేదము 10వ మండల మతిపురాతన మని నిశ్చయించినారు.* మంత్రములందు గూఢార్థ మున్నంత మాత్రమున నా మంత్రములు నవీనము లనుట హాస్యాస్పదము. ఇంతకంటె గూఢార్థములు వేదమునందుఁ గలవు. “మోక్షముల్లర్” పండితుఁడును “ఋగ్వేదము 10వ మండలము వాషా శైలినిబట్టి చూడ నుపనిషత్తవిత్వము వలె నున్న దను కారణముఁ జూపి యది నవీన మనుట గొప్ప పొరపాటు. మరియు నద్వైత మత ప్రతిపాదకము లగు సిద్ధాంత బీజములు గ్రంథమునం దగుపడినంత మాత్రమున నా భాగము నిన్న మొన్నటిదని తోసిపుచ్చుట తగనిపనికాని వేటొండు కాదు. వేదములోని గొంతభాగము పురాతనమనియుఁ గొంత నవీన మనియు వితర్కించుట సమంజసము కాదు. కావున ఋగ్వేదమునఁ గల మంత్రము లన్నియుఁ బ్రమాణములే” అని వ్రాసి యున్నారు. ఇట్టి విమర్శన లన్నియుఁ దాశ్చాత్యులవే! (నే.వేం.న.శా.)

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*ఈ సందర్భములో శ్రీ నేమాని వారు “ఈ సూక్త వాషా శైలిని జూచియు అందలి యర్థ కల్పనము జూచియు (Dr. Haug) హాగ్ పండితుఁడు బ్రాహ్మణోత్పత్తి యను గ్రంథముం దిట్లు వ్రాసెను.” అని వ్రాసి వారే దానిని స్వయముగా కొట్టివేసిరి. శ్రీ హాగ్ “బ్రాహ్మణోత్పత్తి” అను గ్రంథములో వ్రాసిన వాక్యములను శ్రీ నేమానివారు వ్రాయలేదు. (చూ. చాతవ్రతి. 13వ సంపుటము. 248వ పుట.)—వ.గో.కృ.

(2)*క॥ ఏ జగము గడచియుండెనో:

యే జగ మాగామి యగుచు ¹హెచ్చు వెలుగునో:

యా జగ మెల్ల విరాట్టుగ

భ్రాజిల్లుచు నుండుఁగాదె: పరికింపంగన్ ॥

2700

*గీ॥ సహజ మైన యవస్థను సన్యసింప

జగదవస్థను బొందుచు సాగు నతఁడు

తాన నా మూల పురుషుండు ఘనతరాఽమృ

తత్వమున కిశుఁ డగుచుండుఁ దత్వ² మదియె ॥

2701

(3)*గీ॥ వర్తమాన భూత భావి జగత్సర్వ

మట్టి పురుష మహిమె యగుచు నుండు

వాని మహిమకంటె వాఁ డధికుం డగు

నిదియె సుమ్ము: తత్వ మెదఁ దలంప ॥

2702

*గీ॥ అఖిల భూతాళి తచ్చతుర్థాంశ మగును

మిగిలి యున్న త్రిపాస్త్యమౌ తగినరూప

మమృత మగుచుండి ద్యోతమానాత్మక మగు

తత్స్వరూపంబునందున³ దనరి వెలుగు ॥

2703

(4)*గీ॥ ఆ త్రిపాత్ పురుషుఁడె బ్రహ్మ యగును మరియు

నాతఁ డజ్ఞానహినుఁడై యమరియుండు

వాని లేశమె మాయను బూని లీల

మరల మరలఁ గనంబడి మెఱయుచుండు ॥

2704

*గీ॥ ప్రాణ జాతంబులును మరి పర్వతాది

కంబు లెట్లగు నట్టులు కలుఁగజేసి

స్వయము దేవాది రూపమున్ బడసి తాను

వివిధుఁడై వ్యాప్తిఁ గాంచుచు⁴ వెలుగుచుండు ॥

2705

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. నెనఁగుచుండునో: (తొ.పా.), 2.తత్వ మరయ, (తొ.పా.), 3.సుస్వరూపంబునందున శోభ గాంచు, (తొ.పా.)

4. గాంచెను వెలుగునటుల. (తొ.పా.).

†(5)*గీ॥ ఆద్య పురుషునివల్ల బ్రహ్మాండ దేహ
మంకురించెను దానిని నాశ్రయించి
పురుషుడు డొక్కఁడు పుట్టి తాఁ బరము సృష్టి
సకల జీవ శరీరముల్ సలిపి పిదప ॥†

2706

(6)*గీ॥ పురుష హవ్యముచేతనే సురలు యజ్ఞ
మును నొనర్చిరి దానికి ఘన వసంత
మాజ్యమును, గిరిష్ఠ మిద్ధము పూజ్య మైన
యా శరద్ధవ్యమును జేసి యమరినారు ॥‡

2707

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. పురుషుడొక్కఁడు జనియించె పరము సృష్టి, జేసి జీవ శరీరముల్ జేసె పిదప. (కా.పా.)

†ఈ మంత్రగతార్థ మంతయు రూపకాలంకారమున వర్ణిత మయ్యెను. అనఁగా సృష్టి వర్ణన మంతయు రూప కాలంకార భూషితము. ఈ మంత్ర మధర్మ వేదమందు (XI-5) కొలఁది మార్పులతోఁ గలదు. మిగిలిన వేదములందును గలదు. (నే.వేం.న.శా.)

‡—దీని తాత్పర్యము—

ఆది పురుషునివల్ల బ్రహ్మాండ దేహ ముత్పన్న మయ్యెను. ఆ విరాడ్దేహము నధికరణముగాఁ జేసిగొని తద్దేహాభిమాని యగు నొక పురుషుఁడు పుట్టెను. సర్వ వేదాంత వేద్యుఁ డగు పరమాత్మ స్వకీయ మామచే బ్రహ్మాండ రూపమును జూచి యట జీవరూపమునఁ బ్రవేశించి బ్రహ్మాండాభిమానియై దేవతాత్మ యగు జీవుఁ డయ్యెను. పిదప నా విరాట్ పురుషుఁ డతిరిక్తుఁ డయ్యెను. తర్వాత భూమిని సృజించెను. పిదప జీవుల శరీరములను సృజించెను. (నే.వేం.న.శా.)

‡భూమిపై దృశ్యము లగు పదార్థ జన్మములు వర్ణితము లయ్యెను. అతలు, గోవులు మొదలగునవి పుట్టినవి. ఆ పురుషుని వల్ల ఘృతము పుట్టినది. (ఉద్భిజ్జములు పుట్టినవి. ఉద్భిజ్జముల సారమే ఘృతము.) వానివల్లనే తర్వాత పక్షులు, మృగములు, సింహములు, వ్యాఘ్రములు మొదలగునవి పుట్టినవి.

జగత్తునకు మూల కారణము పరమాణు వని కాణాద న్యాయ శాస్త్ర మతము. కాణాదుని పరమాణు వ్యాఖ్యానమును బాశ్చాత్యు లగు నాధితౌతిక శాస్త్రజ్ఞుల పరమాణు వ్యాఖ్యానమును నొక్క రీతిగనే యున్నవి. పదార్థములను విభజించుచుఁ దుదకుఁ విభాగార్హత లేనివానిని పరమాణువు లనెదరు. ఈ పరమాణువులు గుమిగూడిన కొలఁది వానియందు నవీన గుణములు సంయోగముచేఁ బుట్టుటవలన వేర్వేరు పదార్థములు పుట్టుచున్నవి. మనస్సునకు శరీరమునకుఁ బరమాణువు లున్నవి. అవి కలిసి యొక్కచో నుండిన చైతన్య మగును. వృథివి, అప్పు. తేజస్సు వాయువు వీని పరమాణువులు, స్వభావములు వేర్వేరుగ నున్నవి. వృథికి మూల భూత మగు పరమాణువునందు రూపము, రసము, గంధము, స్పర్శము అను నాలుగు గుణములును, జల పరమాణువునందు మూఁడు గుణములును, దేజఃపరిణామమందు రెండును, వాయు పరమాణుమందు ఒకే గుణమును నున్నవి. ఇటులే సర్వ జగత్తును ననాది నుండియు నూష్ణములు, నిత్యములు నగు పరమాణువులచే వ్యాపింపఁబడినది. పరమాణువులు తక్క జగత్తున కితర కారణము లేదు. నూష్ణములు, నిత్యములు నగు పరమాణువు లొకదానితో నొకటి కలియుట కారంభమైన యపుడు సృష్టియందు వ్యక్తపదార్థములు పుట్టును. ఇందు కొక చిన్న కథ చెప్పెదరు. నై యాయికునికి మరణ సమయము తటస్థింపఁగా నీశ్వరుని స్మరింపు మని ఆవులు వాని కుపదేశించినవి. అప్పు డతఁడు “పీలవః, పీలవః” “పరమాణువులు, పరమాణువు” లని అనె నటః చూచితిరా! మహాజనులారా! సృష్టి విషయమై యెన్ని యభిప్రాయ భేదము లున్నవో! (నే.వేం.న.శాస్త్రి.)

- (7)*గీ॥ అల ప్రజాపతి ముఖ్య లా యమల ఋషులు
 సృష్టి పూర్వజుడై పుట్టి చెలఁగు పురుషు
 రూప పశువున మానస రూప యజ్ఞ
 మును నొనర్చిరి విస్తృతామోద మలర ॥ 2708
- (8)*గీ॥ సర్వ హుత మైన మానస సవన కర్మ
 వలన నాజ్యము దధియును గలుఁగు నట్లు
 లఖిల వాయువ్య పశువులు నఖిల వన్య
 పశువులున్ గామ్య పశువులు ప్రభవ మందె ॥ 2709
- (9)*గీ॥ సర్వ హుత యజ్ఞముననుండి సామ ఋక్కు-
 లుద్భవించెను చందస్సు లుద్భవించె
 నట్టి యజ్ఞమునుండియె యా¹ యజుస్సు
 పుట్టియుండి ప్రవాశించె బొలుపు² మిగుల ॥ 2710
- (10)*గీ॥ అట్టి యజ్ఞమునుండి యే యశ్వములును
 గర్దభాశ్వతరంబులు, కాంత దంత
 యుత మృగంబులు, గోతతి యతిశయ మవి
 భాగములు³ జన్మ మొందె నా జగతియందు ॥ 2711
- (11)*గీ॥ దేవతలు⁴ కతివిధంబుల దివ్య పురుషుఁ
 గలుఁగఁజేసిరో? వాని ముఖం బదేదో?
 యెవ్వ బాహువు లయ్యెనో? యెవ్వ యూరు
 పాదములొ? యంచుఁ బలికిరి బ్రహ్మ విదులు ॥ 2712

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. యా యజుస్సు, (ప్రా.ప్ర.పా.), 2. పుట్టియుండెనుగాదటె పూజ్యులార! (తొ.పా.), 3. పుట్టియుండెను జగతియందు, (తొ.పా.), 4. ఇక్కడ నింద్రగణమునకుమారు పంచలముగణము ప్రయు క్తమైనది.

(12)*గీ॥ వర ప్రజాపతి ముఖ మయ్యె బ్రాహ్మణుండు
బాహువులు క్షత్రియుం దయ్యెఁ బ్రజ్వలెడు
నూరువులు వైశ్యుడై వెల్గె నొనర వాని
పాదములనుండి శూద్రుఁడు పరిధవిల్గె ॥†

2713

(13)*గీ॥ అల ప్రజాపతి మానస తలమునుండి
చంద్రుఁ డాతని చక్షుఃప్రశస్తి సూర్యుఁ
డాతని ముఖంబునన్ వహ్ని యల మహేంద్రుఁ
డతని ప్రాణంబునన్ వాయు వమరినారు ॥

2714

(14)*గీ॥ వాని నాభివలన బహుశాంతరిక్షంబు
శిరసుపలన² దివియు శ్రీపద ద్వ
యంబువలన భూమి యతని శ్రోత్రమునుండి
జనన మొందియుండె సౌరు మెఱయ ॥

2715

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. వర ప్రజాపతి ముఖమున బ్రాహ్మణుండు
బాహువులనుండి క్షత్రియవరుఁడు మరియు
నూరువులనుండి వైశ్యుం డహో యనంగ
పాదములనుండి శూద్రుఁడు పరిధవిల్గె ॥ (తొలి పాఠము.)

రెండవపాదమున “బాహువుల నుండి క్షత్రియ” అన్నదానిలోని “నుండి క్షత్రియ” అను మాటలను గొట్టివేసి
“వరుఁడు మరియు” అను మాటలు శ్రీనేమానివారు కొట్టివేయలేదు. కాని సవరించిన పాదమును పూర్తిగా వ్రాసిరి.
“పాదములనుండి శూద్రుఁడు” అనుదానిలోని “నుండి” అను నక్షరాలను నీ పెజీలో నే సిరాతోఁ బద్యములు
వ్రాసిరో అ సిరాతోనే నిలుపుగా రెండు గీతలు గీసి శ్రీనేమానివారు కొట్టివేసిరి. కాని దానికి సవరణను
వ్రాయలేదు. (చూ. వ్రాతప్రతి. 13వ సంపుటము. 251వ పుట.) —వ.గో.కృ.

† బ్రాహ్మణుఁడు వేదముల జ్ఞానము గలవాఁ డగుటచేతను మనస్సును ఇంద్రియములను లోఁబరచుకొనెడువాఁ
డగుటచేతను పురుషుని ముఖముగాఁ జెప్పఁబడెను. రాజన్యుఁ డనఁగా రాజశ్రేష్ఠుఁడు, యోధ, తమ పరాక్ర
మమును దెలియఁజేయు ఖడ్గమును, ఈటెను మొదలగువానిని ఛరించినవాఁ డగుటచేఁ బురుషుని బాహువులుగాఁ
బరిగఁగింపఁబడెను. పురుషుని చూరువులు శరీరావయవములలో నతిదృఢములై నవిగాన వైశ్యులుగాఁ (వర్తకులు,
కృషివలులు) జెప్పఁబడెను. మీఁదఁ బేర్కొనఁబడిన మూఁడు విధము లగు వారి సేవఁ జేయు శూద్రులు పురుషుని
పాదములుగాఁ జెప్పఁబడిరి. “భారత వర్షమున బ్రాహ్మణాది జాతి విభాగ మున్నది.” అని వాదించెడు వారి వేద
మంత్రమును మాత్రమే ప్రమాణముగాఁ జూపింతురు. పౌరాణికు లీ మంత్రార్థమును మక్కికి మక్కిగాఁ దమ
గ్రంథములయం దెక్కించినారు. కాన విశేషార్థములను దెలియఁజేయక యూరకుండిరి. (నే.వేం.న.శా.)

(15)*గీ॥ సప్త చందస్సు లా పెద సవసమునకుఁ
బరిచు లయ్యె సముచ్చయ మిచవదేడు
గాఁ బ్రవర్తిల్ల సురలు తత్కర్మ జేయు
చున్ బురుషుఁ బటవగుఁ దాము చూచినారు ॥†

2716

(16)*క॥ దేవులు సంకల్పంబునఁ
దావన యజ్ఞ స్వరూపుఁ బర పూరుషునిన్
భావించుట దర్శంబులు
వావిరి ముఖ్యంబు లగుచు పర్వలుచుండున్ ॥

2717

*గీ॥ ఎట్టి నాకమందు నెల్ల సాధ్యులు గల
రల విరాట్ స్వరూప మైన యట్టి
స్వర్గమును విశేష సత్పురుషావళు
తొందుచున్న వార లంద మొప్ప ॥

2718

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†—దీని తాత్పర్యము—

† ఈ సాంకల్పిక యజ్ఞమునకు గాయత్యాది సప్త చందస్సులు పరిధు లయ్యెను. (వృత్తినిధి భూతము లయ్యెను.) ద్వాదశ మాసములు, అయిదు ఋతువులు, మూడు లోకములు, ఈ యాదిత్యుఁడు, ఈ యిరువదియేడును సమితు లయ్యెను. ప్రజాపతి ప్రాణేంద్రియ రూప దేవతలు మానస యజ్ఞమును జేయుచు విరాట్పురుషునె వశువుగా భావించినారు. (నే.వేం.న.కా.)

సూచన — ఈ ఋక్కునకు సాయశాచార్యకృత ఛాష్య మీ విధముగా నున్నది. “అన్య సాంకల్పికయజ్ఞస్య గాయత్యాదీని సప్త చందాని పరిధయః ఆసన్. ఐక్తికస్యాహవసీయస్యత్రయః పరిధయ ఉత్తరవేదికాస్త్రయ ఆదిత్యశ్చ సప్తమః పరిధివృత్తినిధిరూపః. అత ఏవాన్నాయతే— ‘న పురస్తాత్పురి దధాత్వాదితో హ్యేవోద్యన్ పురస్తాద్రాక్షాన్యవహన్తి’ (త్రై.నం.2.గీ.గీ.) ఇతి. తత ఏర ఆదిత్యసహితాః సప్త పరిధయోఽత్ర సప్త ఛన్దోరూపాః. తథా సమిధః త్రిః సప్త త్విగుణీకృతసప్తసంఖ్యాకాః ఏకవింశతి కృతాః. ‘ద్వాదశ మాసాః పంచ రషస్త్రయ ఇమే లోకా అసావాదిత్య ఏకవింశః’ (త్రై.నం.5.1.10.గీ.) ఇతి శ్లోకాః పంచా ఏకవింశతి దారుయు క్రేధ్యత్వేన భావితాః. యత్ యః పురుషో వైరాజోఽస్తి తం పురుషం దేవాః ప్రజాపతిప్రాణేంద్రియ రూపాః యజ్ఞం తస్మానాః మానసం యజ్ఞం తస్మానాః ఉర్వాణాః పశుమ్ అబధ్నన్ విరాట్పురుషమేవ పశుత్వేన భావితవన్తః. ఏతదేవాభిప్రేత్య పూర్వరక్ర ‘యత్పురుషేణ హవిషా’ ఇన్యక్రమ్.”— ఛాష్య మీ రీతిగా నుండగా శ్రీనేమానివారు ఏకవింశతి (21) సంఖ్యావాచకము విడిచిపుచ్చి ఇరువదేడు సంఖ్యను బరిగ్రహించిరి. శ్రీ నేమానివారు స్వయముగా వ్రాసిన తాత్పర్యములో ద్వాదశ మాసములు ఇత్యాది వాక్యము సరిగా వ్రాయక “ఈ యాదిత్యుఁడు” అను పదాలను వాక్యము పూర్తిచేయక వ్రాసిరి. ద్వాదశ మాసములు, అయిదు ఋతువులు, మూడు లోకములు, నాదిత్యుని కలుపుచో నిరువది ఒక్కటగును. దీనికి సప్త చందస్సులు కలుపుచో ఇరువది యెనిమిదిగును గాని ఇరువదియేడు కాదు. (వ.గో.కృ.)

సూక్తము—90

ఋషి—నారాయణుడు

దేవత—పురుషుడు

అర్థాంతరము—1

†(1) అనంతమైన శీర్షాలను ననంతమైన చక్రాలను
అనంతమైన చక్రకారకాత్మకత్వాలను
ఉనికివట్టుగాఁగ నిలువ నుండు విశ్వ సర్వస్వము
దశ దిశలను వ్యాప్తమై తనరారును బరమాత్మ ॥

2719

†(2) ఈ పురుష సర్వస్వము నెనఁగు నెల్ల భూతములై
భూతాత్మక రూపములై పూత సత్య తత్త్వమున
ఈశానుండై వరలును సీ విశ్వ మ్మఖిలమును
నన్న శక్తి నుద్భవిల్లు ససాధారణమౌ గతులను ॥

2720

†(3) ఈ విశ్వ పూరుషుని కెన లేని మహత్వమున
నిఖిల భూత సంచయాల నెగడు జగతి పాదమౌ
ఉత్త మోత్తమ రూపమత్తత్త్వమునఁ ద్రికాలాల
సీ పూరుష దివ్యత్వ మ్మెనఁగు సమృతత్వమున ॥

2721

†(4) విరాజమాన పురుషున కీ విశ్వమే పాద మౌను
ఈ పాదమె మరల నెనఁగుచుండుఁ దేజమై
పిదప నదియె వరల విషువుగాఁగ వ్యాప్తి చెందె
సాశనముగఁ దనరి అనశనముగ నిలిచి ॥

2722

†(5) దానివల్ల విరాడ్రాపము తనరారఁగాఁ బుట్టె
అధిపురుషుఁడు విరాడ్రెను ఆకసముగ నా పిదపను
అధికాధికమై వరలుచు ననిలమ్మును సనలమ్మును
సలిలమ్మును భూమియు విలసిల్లుచు గోళాలై
ఆవతరించె నిత్యగతిగ నారంభమునం దంతట
సుర నర రాక్షస తతి చర సంచయాలు పుట్టె ॥

2723

- †(6) ఆ పురుషుని కామని ఆజ్యమై తనరంగా
 సమిధ కాగ గీర్షమ్మది శరద్ధహిస్సుగాగ
 ఆ పురుష ప్రదత్తమైన హవిస్సుతో దేవాఽఽకులు
 అతివిస్తారమ్ముగాగ నలరించిరి యజ్ఞమ్మును ॥ 2724
- †(7) అది పురుష శక్త్యగ్నిని యజ్ఞమ్మును నొనరించెను
 సర్వ సాధ్య శక్తులతో సాధ్యులుగా వెలుగొందెడు
 దేవాకులు ఋషివరులును నావిర్భావమ్ము చెంది
 సృష్టి కార్య యజ్ఞమ్మును జిద్గతి సాగించినారు ॥ 2725
- †(8) ఆ సృష్టియజ్ఞాల నఖిలమ్ము ఆజ్యమై
 సంభృతమై నిలిచి సర్వ హుత మ్మౌను
 సచ్చక్తు లొప్పంగ సద్వాయుతతులతో
 బహు ముఖ జ్ఞానాల వర మిథున క్రియలు ॥ 2726
- †(9) సర్వ హుతమ్ముగాఁ బర్వ నా యజ్ఞాన
 రవితతులు జన్మించెఁ గ్రాలు కాలమ్ముతో
 బద్ధమౌ శబ్దాలు ప్రభవించి ఆనంద
 కలితమై తనరారఁ గామ కర్మలు పుట్టె ॥ 2727
- †(10) అది పురుష శక్తి మెయిని అనంతమైన కాంతు లొదవెఁ
 గాంతి ద్వయ శక్తులతోఁ గ్రాలె వివిధ గోళమ్ములు
 ఆ పురుషుని అతిశక్తిని ఆకాశ మ్మవతరించె
 వయోరహితమై తనరుచుఁ బ్రభవింపక ప్రాకృతముగ ॥ 2728
- †(11) ప్రశ్నయే ముఖముగా- బాహువుల్ మరుదగ్గులు-
 జల మృత్తు లూరువులు- సర్వ సమ సంకలిత
 శక్తులే పాదాలు- సర్వాదిపురుషునకు-
 బహు రూప కల్పనల వరలు విశ్వ మ్మద్ది ॥ 2729

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(12) పరతత్వ విజ్ఞాని వరలు ముఖమ్ముగా-
 సద్దర్మ రక్షక షాత్రిత బాహువుల్-
 బలవర్ధక శక్తి పరఁగునులే ఊరువులై-
 విశుద్ధ శక్తు లెల్ల వరలు విశ్వ కాల పాదములై ॥

2730

†(13) ఆది పురుషుని మనసె అలరెఁ జంద్రుండుగా-
 అక్షులు సూర్యుఁడుగ- ఆదిశేషువు శక్తి
 అగ్నియున్ ముఖమ్ముగాఁ- బ్రాణమ్ము వాయువై-
 అలరారె-సృష్టిలో అసలు జన్మము కాఁగ ॥

2731

†(14) అంతరిక్షమె నాభి అవుచుఁ దనరారఁగా
 శీర్ష సచ్చిత్తులే చెలఁగ ద్యో లోకమై
 విశ్వ మృన్మండలాల్ వెలయఁ బాదములుగా
 శబ్దగ్రాహకములై సకల దిశ లలరఁగా
 లోకాల సృష్టించె సాకల్య గతి మీఱ ॥

2732

†(15) సప్తావరణాల సప్తానిలమ్ములన్
 సప్తానలమ్ములన్ సప్త సలిలమ్ములన్
 సప్త మృత్తతుల* సర్వమ్ము 'త్రికాలాల
 నావిష్కృతమైన ఆ పంచభూతాల
 నా సప్త రూపాలు అంతర్హితము లౌను
 అన్నియు సమిదలై ఆ ఆదిపూరుషుని
 చలన శక్తుల విశ్వ సర్వ యజ్ఞమ్ములో
 నతిగరీయ మౌచు సలరుఁ దను రూపమై ॥

2733

†(16) దైవీయ శక్తులను ధర్మాలు తనరారఁ
 దౌలుత యజ్ఞముచేత నలరె యజ్ఞము సృష్టి
 సాధ్య శక్తుల వరలు నసాధ్య దేవావళులు
 మహితులై అలర దుఃఖ రహితమ్ముగా నుంతు ॥

2734

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సప్త ఆకాశాలు, సప్త మరుత్తులు, సప్తాగ్నులు, సప్త(సముద్ర)సలిలాలు, సప్తవిధ(ద్రీప)మృత్తులు.

1. త్రికాలాలు=భూత భవిష్యద్ వర్తమాన కాలాలు.

సూక్తము—90

ఋషి—నారాయణుడు

దేవత—పురుషుడు

అర్థాంతరము—2

- †(1) అంతు లేని శీర్షాలను అంతు లేని అక్షాలను
అంతు లేని కిరణాలను నంతు లేని చోటులతో
అంతట వ్యాపించి జగతి ననంత రూపమ్ము నంది
వివిధ దశలు మీఱ వెల్లు మూలమై దశ దిశలను
సమిధ కాగ విశ్వతస్సర్వమ్మున జీవాత్మయే ॥ 2735
- †(2) ఈ జీవాత్మయే సర్వము నెనఁగు భూత సహితమై
తాత్కాలిక సత్యత్వము తనరంగ నునికిపట్టు
ఊహమయ భావ్యములై యెనరంగ నీశానుఁ డౌచు
శాశ్వతంపు టమృతగతి నన్న శక్తి నంతరించు ॥ 2736
- †(3) ఎన్నెన్నో రూపాల నెనఁగు జీవాత్మయే
జగ మెల్ల వ్యాపించు నగణిత విభూతులై
ఏకైక పాదమై యీ సృష్టి వెలుఁగఁగా
బరమాత్మ గగనమ్ము ప్రకృతి సర్వస్వమ్ము
త్రిపాదమ్ము లవుచు దివ్యాఽమృతగతిన్ నిలుచు ॥ 2737
- †(4) వరమాత్మ గగనమ్ము ప్రకృతి సర్వస్వమ్ము
మూఁడు పాదాలుగా ముక్కలముల వరల
నేక పాద మౌచు నీహలై జీవాత్మ
అలరారు విషు గతుల నశనాఽనశనము లౌచు
మరల మరల జన్మ మహితమై తనరంగ ॥ 2738
- †(5) ఆ జీవాత్మయే సర్వము అలరు విరాడ్రూప మౌచు
అధిపూరుష శక్తి సదా అఖిలమ్మును నడుపుచుండ
నంతరిక్ష గోళాలను ననంత గతుల నొందుచుండి
ఆకాశ మ్మాదిగాఁగ నవతరించు నిఖిలమ్మును ॥ 2739

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) ఆ జీవాత్మయే నృష్టిని సలకఁగ దిహ్యత్వమ్ములు
అనిలము అజ్యమ్ము కాఁగ నసలమ్మే నమిద యౌచు
శర జాలము హవిస్సుగా నర్చ్య నృష్టి యజ్ఞమ్మునఁ
దనర యజ్ఞమ్మును విస్తార మ్మొనరించు నదాః ॥

2740

†(7) విరాదౌపురుష మూలమైన విశ్వాధిపతి జీవ శక్తి
అంతులేని రూపాంశు నాశనమున సలరించెను
వాదిలోన దేహాఙ్కలు వరలు సాధ్య యుజితతులును
అవతరించి నృష్టి శక్తి నద్యుత్తయ మ్మొందించిరి ॥

2741

†(8) నర్చ్య నృష్టి యజ్ఞమ్మున జగద్యోజనమ్ము చేయ
జీవాత్మయే పదార్థాలఁ జెలఁగ జనితముగాఁ జేయును
పృష శక్తుల నగతతులను విశిష్ట చక్ర గతులను
వాయావృతులు వరలెఁ బ్రథిలమెయిని నాజ్యమ్ముగ ॥

2742

†(9) శబ్ద శక్తులు తగ నా జగద్దేయజ్ఞాన ఋక్కులు
నవతరించఁగ ననంతర మలరె గానాఽమృతము
ఆ అమృతమునుండి అవతరించె నానందము
ఆనందము మూలమై అలరాఁచెను జీవాత్మయే
నృష్టి రచనా రూప దృష్టులను వెల్లి విరియ ॥

2743

†(10) ఆ జీవాత్మనిగున్న అత్మత్వర శక్తులతోఁ
బ్రకృతి పురుష వీర్యశక్తి వక్రితవించెను విశ్వమ్మున
ఆ శక్తుల తోఁకలను నభిలాంబము అవతరించె
అభిల జగద్దేహ్యావ్రమ్ముగ నగణితమా వక్రికృతులతో ॥

2744

†(11) కారణము ముఖ మౌను- క్రాలు వాహు ద్వయము
నృష్టి శక్తులుగాగ- స్థితి శక్తు లూరుపులు-
వ్యాప్తి తర్క శక్తులై వరల నా పాదాలు
ఆ పురుష రూపమ్ము అఖిల విశ్వ మ్మగును ॥

2745

†రచయిత:- —వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వశిష్టార్థ”

*(12) విశ్వతోముఖుడుగా వెలుగుచున్నట్టి
 ఆ దివ్య పూరుషుని అలరు ముఖ నక్షత్రాల
 పూర్ణ తేజముతో బుట్టు బ్రహ్మజ్ఞాని-
 విశ్వతో బాహువై వెలుగుచున్నట్టి
 ఆ దివ్య పూరుషుని కగు బాహు తారల శక్తి
 విశ్వ రక్షక ఔత్త్ర విమల ధర్మడు పుట్టు-
 విశ్వ రూపోరువుల వెలుగుచున్నట్టి-
 ఆ దివ్య పూరుషుని అలరు నూరూడుల¹ శక్తి
 విశ్వ సౌష్ఠవ కార్య విశిష్ట వైభవడు పుట్టు-
 విశ్వైక పామడై వెలుగుచున్నట్టి
 ఆ దివ్య పూరుషుని అమల పాదముఖాల
 కాంతుల సతిపవిత్ర కర్మ శూద్రుడు పుట్టు ॥

2746

*సీ॥ అసలు బ్రహ్మజ్ఞాని అవుచు బ్రహ్మణుడుగ విశ్వ ముఖముగా వెలుగుచుండు
 సత్య ధర్మ ప్రభువు కత్తియుఁ దోచును విశ్వ బాహువులుగా వెలుగుచుండు
 వ్యావృత్త సంక్షేమాల వైభవముగా నిల్చి విశ్వోరువులుగాఁగ వెలుగుచుండు
 శుద్ధ పవిత్రత శూద్రుడై క్రియలను విశ్వపాదములుగా వెలుగుచుండు
 గీ॥ విశ్వ పూరుషుని రూపము విపులమైన, వివిధ శక్తుల రిక్కిల వెల్లులలర
 సకల లోకాల బ్రాణుల శక్తి తతుల, సృష్టియున్ స్థితి లయముల శిష్ట మౌను ॥

2747

*(13) చంద్ర శక్తుల మనసు జగతిలో వసరాదు
 నెగడు రవి శక్తులన్ నేతముల్ విశ్వాన
 ఆదిశేషాంగుల శక్తి సలరులే ముఖము
 వాయు శక్తిని దగును బ్రాణము సృష్టిలో ॥

2748

†(14) అంతరిక్షములో అలరుచుండును నాభి
 శీర్ష శక్తులు సృష్టి వెలుగు తేజాలలో
 ముక్కల² రూపాల దిక్కలముల నొప్పు
 మూడు కాలాలలో³ మొదయు మృద్ రూపాల
 శబ్ద నిశ్శబ్దాల శక్తులను గ్రహించు
 డిశలు శోత్రాలుగా దేవుండు కల్పించె ॥

2749

*రచయిత:— వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "తశా-ప్రపూర్ణ"

1. ఊరు+ఉడుల శక్తి=ఊరూడుల శక్తి. ఉడు=నక్షత్రము, 2. ముక్కలరూపాలు=భూత భవిష్యద్వర్తమాన
 కాలాలు, 3. మూడు కాలాలు=వేసవికాలము, వర్షాకాలము, శీతాకాలము.

†(15) మూడు కాలమ్ములన్* మూడు నాభులు గూడ
 సప్త ప్రకృతులు మీ సప్త విద బేదాల
 బరగు భూకాలతో వరలుచున్ సృష్టిగా
 బెరుగుచున్ విరుగుచున్ కరగుచున్ సురుగుచున్
 దేవ కృత యజ్ఞాన దివ్య పురుషుని శక్తి
 సృష్టి సర్వస్వమ్ము చెలువొందు సమిధగా
 వెలుగుగా వెలుగొందు వెలుగు దను రూపమై ॥

2750

†(16) తొలుత దర్మము లలర వెలుగు యజ్ఞమ్ముతో
 యజ్ఞమ్ము నొసరించి ఆభిల దుఃఖాపశుల
 నంతరింపగజేసి అమరంగ మహిమత్వ
 మా దివ్య శక్తులే ఆభిల సృష్టిని సాధ్య
 రూపాఽఽపశుల నాక లోలాఽఽపశుల బూర్వ
 దేవాశులే నిల్పు జీవ నిమిత్తాల ॥

2751

అనువాకః—8; సూక్తమ్—91

ఋషిః—అరుణో వైతహవ్యః

దేవతా—అగ్నిః

చందః—జగతి; 10-తిర్తిష్ఠమ్

(1) స॒ం జా॑గృ॒వద్భి॑ర్జ॒రమా॑ణ॒ ఇ॒ధ్యతే॑ ఏ॒మే ద॑మా॒నా ఇ॒షయ॑న్ని॒ః సృ॑దే ॥

వి॒శ్వస్య॑ హో॒తా హ॒విషో॑ వరే॒ణ్మా వి॒భుర్వి॒భావా॑ సు॒షభా॑ సఖీ॒యతే॑ ॥

1025

(2) స॒ ద॒ర్శత॑శ్శి॒రతి॑ర్ధ॒పేగృ॑పే వసే॒వనే॑ శి॒శ్రియే॑ తక్వ॒పీరి॑వ ॥

జ॒సం॒జనం॑ జ॒న్యో నాతి॑ మ॒న్యతే॑ వి॒శః ఆ క్షే॑తి వి॒శ్కోతి॑ వి॒శం వి॒శమ్ ॥

1026

(3) సు॒ద॒ష్టో ద॒క్షైః క॒రత॑నాసి సు॒క॒రత॑రగ్నే క॒విః కా॒వ్యేనాసి॑ వి॒శ్వవి॑త్ ॥

వసు॑ర్నసూ॒నాం క్షయ॑సి త॒ర్కమే॑క ఇ॒ద్ ద్యా॑వా చ॒ యాసి॑ వృ॒థివీ॑ చ పు॒ష్యతః॑ ॥

1027

* మూడు కాలాలు=భూత భవిష్యద్వర్తమాన కాలాలు.

1. మాణఽఇధ్యతే, 2. దమానాఽఇషయన్ని, 3. విశఽఆక్షేతి, 4. విశావిశమ్, 5. మేకఽఇద్యావా. (వాగి.పగి.)

(4) ప్రజానస్సగ్నే తవ యోనిమృత్వియమిశాయాస్పదే పృథవస్తమానదః ।

ఆ తే చికిత్ర¹ ఉషసామివేతయో ఒరేపనః సూర్యస్యేవ రర్మయః ॥

1028

(5) తవ శ్రియో వర్షస్యేవ ఏమృతశ్చిత్రాశ్చికిత్ర² ఉషసాం న కేతవః ।

యదోషధీరభస్పృష్టో వసాని చ పరి స్తయం చినుషే³ అన్నమాస్యే ॥

1029

(6) తమోషధీర్దధిరే గర్భమృత్వియం తమాపో⁴ ఆగ్నిం జనయస్త మాతరః ।

తమిత్ సమానం వనిశ్శ పిరుదో ఒస్తర్వతీశ్చ సువలే చ విశ్వహా ॥

1030

(7) వాతోపదూత⁵ ఇషితో వశాగ్ం అను తృషు యదన్నా వేవిషద్వితిష్ఠసే ।

ఆ తే యతస్తే రథ్యో⁶ యథా వృథక్ శర్దాంస్యగ్నే⁶ అజరాణి ధక్షతః ॥

1031

(8) మేధాకారం విదధన్య ప్రసాధనమగ్నిం హోతారం పరిభూతమం మతిమ్ ।

తమిదర్భే హవిష్యా సమానమిత్ తమిన్మహే వృణతే నాన్యం త్వత్ ॥

1032

(9) త్వామిదత్య వృణతే త్వాయవో హోతారమగ్నే విదదేషు జేవనః ।

యద్దేవయన్తో దధతి వ్రయాంసి తే హవిష్మన్తో మసవో వృక్తబర్హిషః ॥

1033

1. చికిత్ర¹ఉష, 2. శ్చికిత్ర²ఉషసాం, 3. చినుషే³అన్నమాస్యే, 4. తమాపో⁴ఆగ్నిం,

5. వదూత⁵ఇషితో వశాగ్ం⁵అను, 6. స్యగ్నే⁶అజరాణి. (హృ.వృ.)

(10) తవాగ్నే హోత్రం తవ పోత్రమృత్వియం తవ నేష్ట్రం త్వమగ్నిదృతాయతః ।

తవ పృశాత్రం త్వమవ్వరీయసి బ్రహ్మ చాసి గృహపతిశ్చ నో దమే ॥

1034

(11) యస్తుభ్యమగ్నే¹ అమృతాయ మర్త్యః సమిధా దాశదుత వా హవిష్కృతి ।

తస్య హోతా భవసి యాసి చూత్యగమువ బూర్షే యజన్యధ్వరీయసి ॥

1035

(12) ఇమా² అన్తై మతయో వాచో³ అన్మదాగ్ం ఋచో గిరః సుప్తుతయః సమగ్మత ।

వసూయవో వసవే జాతవేదసే వృద్ధాసు చిద్వర్ధనో యాసు చాకనత్ ॥

1036

(13) ఇమాం పృత్నాయ సుప్తుతిం సపీయసిం వోచేయమస్మా⁴ ఉశతే శృణోతు నః ।

భూయా⁵ అన్తరా హృద్యన్య నిస్సృశే జాయేవ పత్య⁶ ఉశతీ సువాసాః ॥

1037

(14) యన్మిన్నశ్వాన⁷ ఋషభాన ఉక్షణో వశా మేషా అవస్మష్టాన అహుతాః ।

కీలాలపే సోమవృష్టాయ వేదసే హృదా మతిం జనయే చారుమగ్నయే ॥

1038

(15) అహవ్యగ్నే హవిరాస్యే తే సుగ్రీవ ఘృతం చమీవ సోమః ।

వాజసనిం రయిమస్మై సుచీరం పృశన్తం చేహి యశనం బృహన్తమ్ ॥

1039

1. మగ్నే¹ అమృతా, 2. ఇమా² అన్తై, 3. వాచో³ అన్మదాగ్ం⁴ ఋచోగిరః, 4. మస్మా⁴ ఉశతే,

5. భూయా⁵ అన్తరా, 6. పత్య⁶ ఉశతీ సువాసాః, 7. శ్వాన⁷ ఋషభాన⁷ ఉక్షణో వశా మేషా⁷

అవస్మష్టాన⁷ అహుతాః. (వా.వృ.)

అనువాకము—8 ; సూక్తము—91

ఋషి—వీరహవ్యపుత్రుడు అరుణుడు†

దేవత—అగ్ని†

(1)*చ॥ అనలుఁడః స్తోత్ర బృందముల యత్యధికం బగు స్తోత్ర మందుచున్
ఘనతర దాతృ మానసముఁ గల్గుచు నుత్తరవేది నన్నముం
గనఁగఁ దలంపి హోతవయి గౌరవ మందుచు దీప్తి నొందు నీ
వనయము యజ్ఞకారకున కిందముగా వెలుఁగొందుచుండవే ॥

2752

(2)*గీ॥ దర్శనీయ విభూతియై తగిన యట్టి
యతిథియౌ నగ్ని యజమాన తతి సమస్త
వసతులందున ఘనతర వనములందు
వెలుఁగుచున్నాఁడఁ తా నెల్ల వేళలందు ॥

2753

*గీ॥ జన హితాగ్ని సర్వ జనమును వీడక
జనులఁ బొందుచుండు మొనసి తాను
మరియు సర్వ జనుల మర్యాదతోఁ గూడి
వెలుఁగుచున్నవాఁడు విశ్వమందు ॥†

2754

(3,4)*సీ॥ అనలుఁడా! బలులందు ఘన బలుం డవుదువు! మేధావి కర్మచే మిగులఁ గవివి!
బహుశజ్ఞుఁడవు! ధన బహు వాసయిత వౌచు నొక్కఁడవై నీవు వెక్కు గతుల
నివసించుచుండువు! నిశ్చల రోదసి పోషిత వసువుల పూర్ణ శక్తి
శాసించెదవు! ఘృత సహితమై యున్నట్టి యుత్తరవేదివై నుండె దీవు!
గీ॥ సేదు రశ్మి లుషఃకాంతి నిశ్చల తతి, వలెను సూర్యుని నిష్పావ లలిత రశ్మి
జాలముల మాడ్కి సంతట సరస రీతి, దృశ్యమానంబు లగుచుండెఁ దేజరిలుచు ॥

2755

(5)*గద్యము॥

ఓ యగ్ని! నీవు వీరిహి యవాద్యరజ్యములను దహించుటకు విడవఁబడినవాఁడవై స్వయముగ
నాస్యమందు స్థావర లక్షణ రూపాన్నమును విడుచునపుడు, స్తోత్ర పర్యాయ వర్షిత యగు
మేఘునికిఁ జెందిన విద్యుత్తులు ఉషస్సునకుఁ గేతువులయినట్లు నీదు శ్రీలు చిత్రము
లగుచున్నవి ॥

2756

†వ్యాతపృతి 18వ సంపుటము 25వేవ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వీరహవ్య పుత్రుడు అరుణుడు”గాను
దేవత “అగ్ని”గాను వ్యాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో ఋషి “అరుణుడు”గాను
దేవత “అగ్ని”గాను శ్రీనేమానివారు వ్యాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. “(ఈ పద్యమున చాల పునరుక్తి కలదు)” అని వ్యాతపృతిలో నీ పద్యముకింద (చూ. వ్యాతపృతి; 18వ
సంపుటము- 25వేవ పుట) శ్రీపామర్తి వేంకటరమణమూర్తి వ్యాసిరి. ఇందలి “జన” శబ్దము పునరుక్తి కాదు.
ఏకార్థకము కాదు.

(6,7)*సీ॥ గర్భభూతుని నగ్ని మనతరౌషధు¹లెల్ల నంచితగతిని ధరించుచుండు
మాతృభూతాఽప్పులు భ్యాతి గల్గెడునట్లు లనలు పుట్టించుచు నమరుచుండు
మరియు వనస్పతుల్ సురుచిరు నా యగ్ని గనుచు సంతత పీఠిఁ గొలుచుండు
గర్భవదోషదీగణము లా యగ్నిని బ్రసరించుచుం చాము మెనలుచుండు

గీ॥ ననలః నీవు వనస్పతి గణముఁ బొందఁ, బోవునప్పుడు నీ తీక్షణ పూర్ణ లేజ
ములు సురభులను బోలుచు లలిత రీతి, మెచ్చునట్లు పృథక్కుగా వచ్చుచుండు ॥

2757

(8)*గీ॥ అధిక మేదాకరుని హోత యజ్ఞ సాధ
కుని సురాశికి వార్తలఁ గూర్చువాని
శత్రు పరిభావయితను నస్మంత నగ్ని
షేము వరియించుచున్నా మమేయ భక్తి ॥

2758

*గీ॥ అట్టి యగ్నిని స్వల్ప మౌ హవ్యమందు
ఋత్విజులు వేడుచున్నారు తత్త్వ మరసి
యగ్ని కంచెను నన్యుఁడౌ నమర వరుని
వేడుకున్నారు మిక్కిలి వేడ్కతోడ ॥

2759

(9)*చ॥ పొరిఁ బొరి దేవతా తతికిఁ బూజలు సేయఁదలంచి మానవుల్
కరము హవిస్సుఁ చాల్చుచుఁ బ్రకామము నీకు నొసంగునప్పుడే
బిర బిర ఋత్విజుల్ సురలఁ బిల్చెడు నిన్ను మహాగ్నిదేవుఁడా!
సురుచిర యజ్ఞ కర్మముల సూక్తుల వేడుచునుండురేగదా! ॥

2760

(10)*సీ॥ హోత్రము నీ దౌను బోత్రము నీ దౌను నేష్టకర్మముతూడ నీదె యగును
యజ్ఞంబుఁ గోరెడు యజమానునకు నీవె యగ్ని వౌడువుగాని యన్యుఁ డెవ్వఁ
డగ్ని కాకేర్చునే! యజ్ఞంబునకు నీవె హేతు వగుచువుగాదే!² పూత శాస్త్ర
కర్మము నీ వౌదు: కమనియ బ్రహ్మగా సేవు వెలుంగుచు నిత్య ముందు
గీ॥ వనలుఁడా! యన్మదీయ గృహంబునందు, నమన యజమానుఁడవు! నీవె యగుచునుండు
నీవు లేకుండ నున్నచో నిశ్చయముగ, మాకు యజమానుఁ డెవ్వఁడౌన్ మాన్యః చెపుమ! ॥

2761

(11)*గీ॥ అనలుఁడా! నీకయి బనుడు నమిత్తును నిచ్చుచునున్నవాఁ డెలమి హవ్య
మును నొసంగుచునుండె మునిజునికై హోత వగుచు నుండివి! మరి యమర³ దౌత్య
మును నొనర్చుచు నుందు: ముదముతో బ్రహ్మవై యజ్ఞమునందున హవ్య పితతి
ప్రహితం బటంగును బలుకుచు నుండువు! యజమాన దర్మంబు నంది నీవు
గీ॥ దేవతా సంతతికి నెల్ల దీప్యమాన, హవ్యములఁ గూర్చుచుండి యత్మలిశయముగ
విమలమైనట్టి యజ్ఞంబు వేడ్క మీరఁ, జేయుటకుఁ గోరుచున్నావు నీరులు వెలుంగ ॥

2762

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. మనత రౌషధులెల్ల యంచితగతిని ధరించుచుండు. (వా.ప్ర.పా.) 2. ఇక్కడ నింద్య గణమునకు మారు
“నహ”ము ప్రయుక్తమైనది. 3. దూత్యమును. (వా.ప్ర.పా.)

(12)*గద్యము :

జాత ప్రిజ్ఞఁడు వాసయితయు సగఁ నగ్నికొఱకు స్తుతులు పూజ్యములై మా నిమిత్తము
ధనకామములై మావల్ల బంతులుదేపచున్నవి. ఆ స్తుతు లగ్నిని సంతోష పెట్టుఁగాక!
ఎవ్వి స్వయముగఁ బ్రీప్యద్ధములైనను మరల వానిని వృద్ధిపరచుచున్నవాఁడై
యగ్ని స్తోతలను గోరుచున్నాఁడు. ఆ యగ్నిని నా ఋగాత్మిక వాక్కులు
సంతసింపఁజేయుఁగాక! ॥

2763

(13)*గీ॥ అతిపురాతనుఁడై స్తోత్ర మందఁగోరు
నట్టి యగ్నికి నూతన మైన వాక్కుఁ
బలికెదను ప్రితి నే నల పలుకు పహ్ని
విమల మైనట్టి మనసుతో వినునుగాక! ॥

2764

*గీ॥ అగ్నిహృదయమందు నానందకందంబుఁ
బుట్టఁజేయఁగలను భూతి నేను
సుకచిరాఽచ్చ వస్త్ర ణోభిత యగు జాయ
పతి మనస్సుఁ దుష్టిపరచు భంగి ॥

2765

(14)*గద్యము॥

ఏ యగ్నియందు సేచన సమర్థాశ్వములు, వృషభములు, స్వభావముచే వంద్యము లగు
మేషములు, దేవతార్థము పరిత్యజ్యము లగుచు అశ్వమేధమునం దాహూతము
లగుచున్నవో! ఉదకపాయి యగునట్టియు సోమ పృష్ఠఁ డైనట్టియు నా
యగ్నికి నేను హృదయ కళ్యాణమును జేయుచున్నాను ॥

2766

(15)*గీ॥ చమనమందు సోమ మమరించునట్టులు,
సుక్కునందు ఘృతము నూటి నుంచు
విధము, హవ్య ముఖ్య వివిధ పదార్థాః
యనఁ: నీ ముఖంబునందు నిడుదు ॥

2767

*గీ॥ అన్నదాత సుప్రత్రక మచ్చ కీర్తి
మంతము వ్రశస్త్ర మౌ' ధన మెంతయేనిఁ
జింతఁ జాయంగ నా కిలఁ జేర్చి నీవు
సుప్రసన్నుండ వగుమయ్యః సుందరాంగ! ॥

2768

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. వ్రశస్త్రమౌ. (వ్రా.వ్ర.పా.)

సూక్తము—91

ఋషి—వీతహవ్య పుత్రుఁడు అరుణుఁడు.

దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—1

(1)†జ్యోతిశీర్వృత్తము ॥♦

నంచలన శక్తులన్ సర్వాన వ్యాపించి
మించు దమ జాత మౌ మిత్రానిలాఽఽశిన్ బ్ర
వంచితముగాఁగ విశ్వానన్ మహిత్యాన
నించు హవిషమ్ము కాంతిన్ వర్ధిలంగాను
బ్రాంచిత విభుత్వ వైభవాలు సఖ్యాల
సంచిత మహేష్టి విశ్వాఽగ్నుల్ సువిస్తార
చంచలత సర్వమున్ సౌభాగ్యముల్ నింపు ॥

2769

†(2) అగ్ని అగ్నిని వెల్లు అగ్ని జలమున నిల్చు
అగ్ని వాయువులను సంతర్గతిని నిల్చు
అగ్ని ఆకాశాన నల మృత్తతుల నుండు
నేకైక మై అగ్ని యెనఁగు నన్నింటిలో
అతిరస్కృత శక్తి నఖిల ప్రాణుల నిల్చు
నణువణువులో నుండు సంతటన్ దా నుండు ॥

2770

†(3) దక్షులన్ దక్షుఁడై తనరుఁ గ్రతువులన్ గ్రతువుగాఁ
గ్రాంత రశ్మిలలోనఁ గ్రాంత దర్శిగ నిలిచి
వసువులన్ వసువుగా నసమాన గతి సృష్టి
దివి భువుల నన్నిటన్ దేజరిలు విశ్వాన
నేకైక మై నిలిచి యెన లేని శీలతో
నద్భుతముగా నగ్ని అలరారుచుండులే! ॥

2771

†(4) అగ్ని సర్వమ్ము పుచు నఖిలమ్ము నిండు
విశ్వాన వ్యాపించి విశ్వంభరత మీటి
అరుణ శక్తుల నొంది అల్ల ఉష రూపాలఁ
గాంతి కిరణాఽవళుల కాంత దర్శిత్యాల
నత్యంత పరిశుద్ధ నిత్య శక్తులు క్రాల
మృత్స్థానమునఁ గూడ మించి జన్య మౌను ॥

2772

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

♦“అతిజగతీ”చందము (13), సప్తపది.

†(5) అగ్ని కీలులు విద్యుదద్భుత దీప్తులన్
 జిత్రాఽతిచిత్రమై చెలువొంద రశ్మలే
 కేతువులుగాఁ దనరి ప్రాతరుషస్సులన్
 సర్వ గోళాలలో సకల లత తరు తతుల
 జడ పదార్థాలలో జలములన్ జల తీర
 ప్రాంతాల విలసిల్లు నంత మెనయని దివ్య
 శక్తులన్ ఓషధులు స్వయం పోషక గతుల
 నగ్ని రూపమ్ము లే అన్నముఖములుగాఁగ
 అలరారు మేఘాల నగు వర్ష శీలాల
 సిరి సంపదలు వెలయఁ జెన్నొందు దివ్యాగ్ని ॥

2773

†(6) సత్యమే గర్భమై సకల భూతాఽఽవశుల
 సంజనిత మై వెల్లు రంజితౌషధులుగా
 అప్పు లనిలాలలో నలరారుటయె కాక
 బద్ధ విరుద్ధమై వరలెడి పదార్థాల
 నోషధీతతులలో నుజ్జ్వల శక్తులన్
 విశ్వ వ్యాప్త మౌచ విమల దీప్తుల నగ్ని
 సంతరాంతర గతుల వింతగా జన్మించి
 సర్వ సమత్వాల సకల భక్షక మౌను ॥

2774

†(7) అనిలాల కంపాల నద్భుతముగా వెలిఁగి
 సర్వౌషధుల నిండి నకలాన్నములనుండి
 అజర మౌ శక్తులన్ ఆఖిల యానాలతోఁ
 గాంతి రథ గతులతోఁ గ్రాంత శక్తుల వరలి
 వ్యస్త శక్తుల సమస్త సమిప్తి శక్తుల మీఱ
 నక్షయ గతి నగ్ని దక్షతన్ వెలుఁగొందు ॥

2775

†(8) విశ్వ సృష్టి యజ్ఞాలను విమల మేధ రూప మంది
 వెలుఁగొందెడు నగ్ని శక్తి విస్తృతమౌ కార్యాలను
 హవి గ్రహీతగాఁగ నిలిచి అత్యంతము పరిభూత మై
 మతి రీతుల పృథ్విఃపరచి మహామాన్విత శక్తులతోఁ
 బ్రాణుల చైతన్య గతులఁ బ్రభా భాసితములు చేసి
 దివ్య జ్ఞానమ్ము మీఱఁ దేజరిల్లు లోకాలను ॥

2776

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(9) వేద తెన్నియున్న గాని విశ్వమున వ్యాపించుచు
 నగ్ని శక్తి వెల్లుచుండు సప్తరూపపు గతులు మీఱ
 మనన శక్తి విశ్వమున మహితమై తనరు రీతి
 దివ్య దేవతాళు లెల్ల దేజరిల్లు మహా శక్తి
 ఆహారమై తనరుచు నమృతత్వము వర్ధిల్లగ
 నన్నియుఁ గుళ లొచు నదా ఆదృతముగా నిలుచును ॥

2777

†(10) హోత కార్యము నీదెఁ ట అగ్ని దేవుఁడా!
 హోతక కార్యము నీదెఁ పొనర యిటు కార్యము
 నేష్ట కార్యము నీదెఁ నెగదొందు నత్మ గతి
 నావృతతర్కము నీదెఁ అగ్నిధుఁడవుఁ నీవెఁ
 అతి ప్రళంసల నొందు నిర్వర్ణుఁడవు నీవెఁ
 బ్రహ్మ వౌచువుఁ నీవెఁ వరలు యజమానుఁడవుఁ
 గృహ పతివి నీ వౌడుఁ కెరలు నిర్మాత్ముఁడవుఁ
 దమ రూప శక్తిగాఁ దనరారుచువుఁ నీవెఁ ॥

2778

†(11) అగ్నిశక్తి మర్త్యాశికి నమృతముగ నలరుచుండు
 నమృతం దౌ దీనిధి కది హవిస్సుగాఁగ నలరారును
 సమిధ కాఁగఁ దనరారును సకల విశ్వమునందు
 హోత దేవతాళి మధ్య నొనర దౌర్య గతిని నిల్చి
 అధ్వరీయ కార్య మౌచు హవిషాశిని నందింతువుఁ
 అతిలోకపు నీ శక్తుల నప్రతిహతిఁ బ్రకటింతువుఁ ॥

2779

†(12) అగ్నిరూపముఁ దెల్పు నమృత వాక్కులు నదా
 తుష్టి పృష్ఠల నిచ్చు సృష్టి పద ముక్తతులు
 అష్ట వసు శక్తులన్ అఖిల సంపద లలర
 వర్ధమానుం దొచు వర జాతవేదుండు
 జ్ఞాన రూపము మీఱ సమృణ పుంజాల
 సర్వాన నందీప్తి పర్వాల నెలకొల్పు ॥

2780

†(13) అతిపురాతన మౌచు సత్కాదునిక మౌచు
 నిత్యత్వ శక్తిమై సత్య రూపము వెలుగ
 నర్ధాంగిగాఁ గాంతు లఖిలము నిండఁగా
 సవినాభావ మౌ సతులిత మౌ దీప్తు
 బుష్టతల్ లేజాలు నుజ్జ్వలముగఁ దనర
 నాంతరగతులతో నఖిలమునను మండు ॥

2781

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(14) అశ్వినీగత మౌచ నా మేషమున నలరి
 ఉచ్చ శక్తులు మీఱ నుష్ణగతి సరుణుండు
 వృషభమ్మునను వరలి వెలయ సోమాఽమృతము
 కీలులన్ గేలులన్ గెరలు కాంతుల లీల
 నపురూప చారుతరాఽగ్నులన్ హృద్గతుల
 నిత్యతన్ దివ్యత్వ మత్యంతమును బొందు ॥

2782

†(15) చంద్రాఽమృత శక్తి సదమల మృతముగా
 సౌరాగ్ని సర్వమ్ము జ్వలియించు మహిమమై
 అతివిపుల తేజాల నవరిమిత మౌ నగ్ని
 సృష్టి వసు శక్తులను వ్యష్టి సమిష్టులుగ
 హవిరాస్యమై వెలుగ నవిహార్యమై అగ్ని
 సద్వీర్య శక్తులన్ జగ మంతటన్ నింపు ॥

2783

సూక్తము—91

ఋషి—వీతహవ్య పుత్రుఁడు అరుణుఁడు
 దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—2

(1)†అరుణశ్రీవృత్తము॥*

శబ్దాఽనిల తరంగాల సదమల మౌ శక్తులన్
 అబ్ధాఽమృత జలాన్వీత యతనపు వర్షాఽచ్చ ని
 స్తబ్ధ¹ఽఽత్ర హవిషాశుల్ విశద వర యజ్ఞాల ని
 శ్శబ్దోత్తమజ మాహాత్మ్య చయములు వర్దిల్లగా ॥

2784

†(2) అఖిలమౌ లోకాల నఖిల పదార్థాల
 ననిలాల సలిలాల నాకనపు మృత్తులన్
 అఖిల గృహాలలో నతిథిగా నలరారి
 అగ్ని తేజము నిచ్చు నాదుకొను నన్నిటను
 జన రంజక మౌచుఁ గనుల రంజక మౌచుఁ
 దిమిర భంజక మౌచుఁ దేజమ్ము నొసఁగుచున్
 విశ్వ వ్యాప్తమ్ముగా నశ్వ శక్తులు మీఱ
 శాశ్వత గతి వెల్లు శర్మ మహత్వముల ॥

2785

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“అష్టి”చందము (18). 1, “ద-ద”ల పాఠసమైతి.

†(3) దక్షత్యముల మహిత దక్ష శక్తిగ వెలిగి

కృతువులలోన సుకృతువుగాఁ దనరారి
కాంత దర్శులలో మహాకవిగాఁగను వరలి
వసు తతుల వసువుగా వరలుచున్ విశ్వాన
నేకైక శక్తిగా నెసఁగి దివి భువులందు
సిరిసంపదలుగాఁగఁ జెలఁగుచుండును నగ్ని ॥

2786

†(4) అగ్నియోనిగ నిలువ నఖిల ప్రాణులు పుట్టు

నగ్ని చారణ శక్తి నఖిల తిమిరము పోవు
సొబగై న ఉషసాళి సూర్య రశ్మిలు కాఁగఁ
బృథ్వలన్ దేజాలు పొన రొందు నగ్నులన్
అత్యంత శుద్ధమై నిత్య సత్యత్వాలఁ
బ్రతిఱుతువులోఁ గూడఁ బ్రాణ శక్తిగ నిలుచు ॥

2787

†(5) శబ్ద శక్తి పరంపరలు జంఝామారుతముల మీఱ

సీరములను వర్షించెడి వారిదముల తటిల్లతలు
ఉషఃకన్య జండాల్లె ఉజ్జ్వలముగ వెలుఁగొందఁగ
నఖిలమ్మునఁ బ్రజ్వలించు నాస్యమ్మున జడ పదార్థ
మలరఁగ హవిస్సుగాఁగ నపురూపపు జీవ శక్తి
దివ్యమైన శోభాఽఽశులు నవ్య నిత్య కాంతు లీనఁ
జిత్ర వర్ణ సంక్లిష్టత చెలఁగ జల మృత్తతులను
నోషదులై స్వయంభువత నుర్వి నభిస్పష్టము లగు ॥

2788

(6)†దీపితవృత్తము॥*

సత్య శక్తి గర్భ మౌచు సత్య సలిలమందు నిండి
మృత్యు వొందనట్టి శక్తి మింటి మెఱయు లేజ మౌచు
నిత్యమైన విశ్వరూపి నిర్జర గతు లొందుచుండఁ
బ్రత్యభిజ్ఞమైన దివ్య భవ్య జనని దీప్త మౌను
బ్రత్యయమ్ము దూరమైన ప్రాకృత తిమిరాశు లెల్ల
మత్యరూప¹తత్త్వ మౌచు మాన్య రహిత శక్తి కాఁగ ॥

2789

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“అత్యష్టి”చందము (17). 1. మతి+ఆరూప==మత్యరూప.

(7)†జయవృత్తము॥

అనలామలదీప్తి చృట లనిలమ్ములఁ గంపితమై
ప్రణతామృత దారామృత రమణమ్ముయి రంజితమై
నినదోజ్జ్వల మేమాకుల నెగడొందఁగ నింగిని దా
జనితమ్ముయి సృష్టిష్టిగ జ్వలిత మ్మగు దక్షతమై
వినుతామృత శక్తి ధృత విమల మ్మగు రథ్య గతిన్
ఘనతామృతతోద్యామృత జగము దీప్తులమై జయ మౌ ॥

2790

†(8) మేఘరూపము గతుల మిన్నులన్ వ్యాపించి

కామ రూపాలతోఁ గాంతులన్ వెల్లుచున్
మతి శక్తి హోతగా మహితాగ్నులే మీఱఁ
గాంతు లశ్వము లొచు గగనాన నిగమాల
నుజ్జ్వల వద శక్తి నురుకులన్ బరుగులన్
అంతటన్ దిరుగాదు ననల మనిలము కాఁగ ॥

2791

†(9) విశ్వ యజ్ఞమ్ములో విమలాగ్ని జాలాల

ఋత్విక్కులై సృష్టి తత్త్వజ్ఞు లలరార
హోత లై జగమందు దాత లై తాత లై
అనల శక్తులు వరలు సత్యదృఢము లొచు
సర్వవక్షత శక్తి సకలాన వ్యాపించి
సర్వ వక్షత తొనర సర్వ రక్షక మౌచు ॥

2792

†(10) హోత గత మౌ శక్తి ఒనరఁగా నీ దౌను

పొతవ్య గత శక్తి పొనరఁగా నీ దౌను
నిచ్చారహిత రూప మెనలేని నిర్మమత
నీ దౌను విశ్వాన నిత్య సృష్టిని నెఱప
బ్రహ్మ కృత యజ్ఞాన వరలుడువులే అగ్నిః
గృహపతిగఁ బురపతిగ నిహ పరమ్ములలోన
అఖిల భవనపతిగ నలరుదుఁ నీ వగ్నిః
నిత్య దమ శక్తులన్ సత్య స్వరూపమ్ముగా ॥

2793

(11)†అ॥వె॥ సృష్టి సమిద కాఁగ వృష్టి సమిప్తులన్

అమృత శక్తి నిత్య హవిసు లగును
హోత వౌచు సృష్టి నుజ్జ్వల దీప్తులన్
అగ్నిః దూత వౌచు వఖిల జగతి ॥

2794

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

“వృత్తి”చందము (18). పట్టది.

†క॥ మృతి నొందెడి పొణి తతికి
 సతతము దేహఁనువర్తిఁ జరియించుచు ను
 దృతి ననువుల కృతి ననిలాఁఁ
 వృతి గగనాగ్నులు సురూప వేష్టిత మగుతన్ ॥

2795

(12)†క॥ శబ్దమయ మ్రొ అనలము
 శబ్దముకతాన వెల్గు జాజ్వల్యత ని
 శృబ్దగ శ క్తితతుల మై
 నబ్దగ మై దివ్యత త్వ యజ్ఞాంగమ్రొ ॥

2796

†క॥ మత భేదము వరలంగా
 ఋత ఋక్ తతి వాక్కు లెల్ల గృతి సత్యములై
 ఆతులిత సంపద లిచ్చుచు
 సతతము మహితాన్ని శ క్తి చదలున వెల్గున్ ॥

2797

†(13) ఆద్యంతము లేని అగ్ని అతిపురాతన మైన అగ్ని
 నిత్య నూతన మౌచును నిగమాగమ వేద్య మౌచు
 అఖిల వస్తు సంచయాల నసంఖ్యాక పొణి కోటి
 సంతర్గతి నలరుచుండు సంతరంగమందు నుండు
 హృచ్చక్తిని నజయ్య మై నెసఁగు నగ్ని ఆరకుండ
 సర్వమున కధిపతిగా సర్వాత్మగ వెల్గుచుండు ॥

2798

†(14) అగ్ని శ క్తి మేషాదిగ నలరారును వృషభాదులఁ
 గీలులతో వెలుఁగంగా జ్వాలల మై దీప్తులతో
 జన్మల దేహాదులందు హృన్మతులన్ జఙ్గాదుల
 సౌర మండలాల వెలుఁగు చారు గ్రహ ఋక్ష తతుల
 మండి నిలిచి చెలఁగుచుండి నిండు సృష్టిఁ దనరుచుండి
 అఖిలమున కాత్మ వోలె నలరారును నగ్ని సదా! ॥

2799

†(15) దీప్తులలో నగ్ని శ క్తి తేజరిల్లు రీతిగా
 ననలమ్ము స మృత రూప మ్మంతర్గతమౌ భాతిగ
 అగ్ని ముఖమ్ముందు హవిసు లలరారును విశ్వమ్మున
 సతిసూక్ష్మ మౌ గతిమై అతిబృహత్తర వరముగ
 సతిలోక ప్రతాపాల సరుణ శ క్తి దీప్త మౌచు
 నగ్ని నిత్య జ్యోతి కాగ నఖండముగ వెల్గొందును ॥

2800

†దశమతః--- వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—92

ఋషిః—శార్వాతో మానవః

దేవతా—విశ్వే దేవాః

ఛందః—జగతీ

- (1) యజ్ఞస్య వో రథ్యం విశ్పతిం విశాం హోతారమక్తోరతిథిం విభావసుమ్ ।
శోచంభష్కాను హరిణీషు జర్భురద్ వృషా కేతుర్యజతో ద్యామశాయత ॥ 1040
- (2) ఇమమంజస్పాముభయే అకృణ్వత ధర్మాణమగ్నిం విదథస్య సాధనమ్ ।
అక్తుం న యహ్యముషసః పురోహితం దనూనపాతమరుషస్య నింసతే ॥ 1041
- (3) ఐశస్య నీథా వి పణేశ్చ మన్మహే వయా అస్య ప్రహూతా ఆసుతరవే ।
యదా ఘోరాసో అమృతత్వమాశతాదిజ్ఞనస్య దైవ్యస్య చర్కిరన్ ॥ 1042
- (4) ఋతస్య హి ప్రసీతిర్ద్యౌరురు వ్యచో నమో మహ్యగరమతిః పనీయసీ ।
ఇన్ద్రో మిత్తో వరుణః సః చిక్తిరైథో భగః సవితా పూతదక్షసః ॥ 1043
- (5) ప్ర రుద్రేణ యయినా యన్తి నిన్దవన్తిరో మహీమరమతిం దధన్విరే ।
యేభిః పరిజ్ఞా వరియన్నురు జగ్రయో వి రోరువజ్జతరే విశ్వముక్షతే ॥ 1044

1. ముభయే అకృణ్వత, 2. వయా అస్య ప్రహూతా ఆసు, 3. ఘోరాసో అమృతత్వ. (వా.వగ.)

(6) క్రా॒ణా రుద్రా॑ మరుతో॒ విశ్వకృ॑ష్ణయో ది॒వః శ్యే॒నాసో॑¹ అసురస్య నీశయః ।

తేభి॑శ్చప్తే వరు॑ణో మితో॑² అర్యమే॒న్దో³ దేవేభి॑రర్వశేభి॒రర్వశః॑ ॥

1045

(7) ఇ॒న్దో భుజం॑ శశమానాసో॒ ఆశత॑ సూ॒రో దృశీ॑కే వృష॑ణశ్చ పౌంసే॒యః ।

ప్ర॒యే న్యస్యా॑ర్హణా తత॑క్షిరే యుజం॑ వజ్రాః॒ నృషద॑నేమ కారవః ॥

1046

(8) సూ॒రశ్చి॑దా హరితో⁴ అన్య రీరమది॒న్ద్రాదా॑ కశ్చి॑ద్భయతే తవీ॒యసః॑ ।

భీమ॑స్య వృ॒ష్టో జర॑రాదభి॒శ్వసో॑ దివేది॒వే నహు॑రిః⁵ స్తన్న॑బాధితః ॥

1047

(9) స్తోమం॑ వో⁶ ఆద్య రుద్రా॑య శిక్వసే॒ క్షయద్యే॑రాయ సమసా దిదిష్టన ।

యేభిః॑ శివః స్వ॒వాగ్ం⁷ ఏవయా॑వభిర్ది॒వః సిష॑క్తి స్వయ॑శా నికామభిః ॥

1048

(10) తే హి ప్ర॒జాయా॑ ఆభర॑న్త వి శ్ర॒వో బృహ॑స్పతిర్వృష॑భః స్తోమ॑జామయః ।

యజ్ఞే॑రథర్వా ప్ర॒థమో వి దార॑యద్దే॒వా దక్షై॑ర్భృగవః సం చికి॑త్సరే ॥

1049

(11) తే హి ద్యా॑వాప్ర॒థివీ భూరి॑రేతసా నరాశంసశ్చతు॒రగో యమో॑దితిః ।

దే॒వస్త్వష్టా॑ ద్ర॒విణోదా॑ ఋ॒భుక్ష॑ణః ప్ర॒రోద॑సీ మరుతో విష్ణు॑రర్హిరే ॥

1050

1. శ్యేనాసో¹ అసురస్య, 2. మితో² అర్యమే, 3. మానాసో³ ఆశత, 4. హరితో⁴ అన్య, 5. నహురిస్తన్న, 6. వో⁶ ఆద్య, 7. స్వవాగ్ం⁷ ఏవ, 8. ప్రజాయా⁸ ఆభరన్త, 9. దా⁹ ఋభుక్షణః (వృ.ప్ర.)

(12) ఉత స్య న¹ ఉశిజాముర్వియా కవిరహిః శృణోతు బుద్ధ్యో³ హవీమని ।

సూర్యామాసా విచరంతా దివిక్షితా ధియా శమీనహుషీ² అన్య బోధతమ్ ॥ 1051

(13) పృ నః పూషా చరథం విశ్వదేవ్యో³ ఓపాం నపాదవతు వాయురిష్టయే ।

అత్మానాం వస్యో³ అభి వాతమర్చత తదశ్వినా సుహవా యామని శుభ్రతమ్ ॥ 1052

(14) విశామాసామభయానామధిక్షితం గీర్భిరు స్వయశసం గృణీమసి ।

గ్నాభిర్విశ్వాభిరదితిమనర్వణమక్తో⁴ ర్యువానం నృమణా⁵ అథా పతిమ్ ॥ 1053

(15) రేభదతృ జనుషా పూర్వో⁶ అంగిరా గ్రావాణ ఊర్ధ్వా అభి చక్షురధ్వరమ్ ।

యేభిర్విహాయ⁷ అభవద్విచక్షణః పాథః సుమేకం స్వధితిర్వనన్వతి ॥ 1054

సూక్తము—92

ఋషి—మనువుత్పత్రిడు శర్యాతుడు†

దేవత—విశ్వేదేవతలు

(1)*క॥ సురలారః యజ్ఞ నేతను

వర జనపాలకుని దేవపతి హోతను స

త్పర మహిత దీప్తు నతిథిగ

మెరయుచునున్నట్టి యగ్ని మెచ్చుడు మీరల్ ॥

2801

1. ఉతస్యన¹ఉశిజా, 2. నహుషీ²అన్య, 3. వస్యో³అభి, 4. మక్తో⁴వానం, 5. నృమణా⁵అథా,

6. పూర్వో⁶అంగిరాగ్రావాణ⁶అభి, 7. యా⁷అభవ. (వా१ పృ)

†వా१తవృత్తి 15వ సంపుటము 261వ పుటలో నీ సూక్తమునకు “ఋషులు మనువుత్పత్రిడు శర్యాతుడు”గాను, దేవత “బహు దేవతలు”గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల వట్టికలో ఋషి “శర్యాతుడు”గాను, దేవత “విశ్వేదేవతలు”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥ శుష్కఘాతౌషధుల¹ నెల్ల సుక్తిక్ర²జేసి
హరిత వర్ణౌషధుల² నెల్ల గరముఁ దినుచు
కామ వర్షిత కేతువై గ్రాలు పహ్ని
యఖిల యష్టవ్యుఁడై దివ మాశ్రియించె ॥

2802

(2)*గద్యము॥

దేవ మనుష్యు లుభయులు శీఘ్ర రక్షకుని, దారయితను, అగ్నిని, యజ్ఞమును సాధించు
వానిగా నొనర్చిరి. ప్రకాశమాన వాయుపుయొక్క పుత్రుఁడు పురోహితుఁ డగు
నగ్నిని నుషస్సులు స్వరశ్మలచే నాదిత్యుని వలె నాశ్రియించుచున్నవి ॥

2803

(3)*గద్యము॥

ఏ కాలమందు భయంకరము లగు నగ్నిజ్వాలలు నాశము నొందుచున్నవో! పిమ్మట మా
ఋత్విజులు దేవతా సంబంధుఁ డగు నగ్నికొఱకు హవ్యము నొసంగఁగలరో! యా
కాలమందు నన్మత్స్రత్యుఁ డగు నగ్నికి మా ప్రజ్ఞానములు సత్యము లగుఁగాత
మని కోరుచున్నాము. మరియు మా యన్నాదులు భక్షణార్థము ప్రహితము
లగు నని కోరుచున్నాము ॥

2804

(4)*గీ॥ అతిశయం బగు దివ మతివ్యాప్త మైన
యంతరిక్షంబు మరియుఁ బర్యంత రహిత
యైన పృథ్వీయు యజ్ఞాగ్ని కాదరమున
నమనమును జేయుచుండెను సమత గలిఁగి ॥

2805

*గీ॥ పిదప నిట్టి యగ్నిఁ బేర్మితో నిందుర్గిండు
వరుణ దేవ భగులు పరమ సవిత
శుద్ధ బలముఁ గలుఁగు సుర సమూహంబును
దెలిసికొనుచు నుందుఁగ్గి తెల్లముగను ॥

2806

(5)*గీ॥ న్యందన స్వభావ సకలాప్పులు మరుద్గ
ణంబుతోడ వెల్గు డంబు మీర
నా మరుత్తు లెల్ల నతిశయ పృథ్వీని
బరిభవించుచుండెఁ బలు విదముల ॥

2807

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఘాతౌషధుల నెల్ల (హృ.ప్ర.పా.), 2. వర్ణౌషధుల నెల్ల. (హృ.ప్ర.పా.)

గీ॥ అల మరుత్తులతోఁ గూడి యమర నాథుఁ
డధికవేగముఁ బూనుచు¹ నమరుచుండెఁ
జారు శబ్దంబుఁ జేయు పర్జన్యుఁ డల్ల
వానితోఁగూడి² తడుపును బహు జగత్తు ॥

2808

(6)*గద్యము ॥

మేఘమున కావాసభూతులు, అంతరిక్ష సంబంధులు, శంసనీయగతులు, వ్యాప్త మనుష్యులు
సగు మరుత్తులు స్వాధికారకర్మయం దుండిరి. అశ్వములు కల్లు దేవతలతోఁ గూడ
సోమవంతుఁ డగు నిందుఁడు చూచుచున్నాఁడు. వరుణుఁడు, మిత్రుఁడు,
అర్యముఁడు, మరుత్తులతోఁ గలిసి చూచుచున్నారు ॥

2809

(7)*సీ॥ దానవుం వతిసుతి భాసమానుం³ డౌట బుధులు పాలనమును బొందుచుందుఁ
సూర్యుఁడు సంస్తుతి శోభిల్ల నందరు నడ్విస్తు విషమంబు చాలఁ గాంతు
రిందుఁడు స్తుత్యుడై యెసఁగంగ బలమును సంపంబుగా జను లందఁగలరు
స్తోత్ర లీ యిందుని⁴ స్తుతి పూజలన్ సుప్రసిద్ధంబులుగఁ జాలఁ జేయుచుందుఁ

గీ॥ యజ్ఞ కర్తలు తమ తప యజ్ఞ గృహము, లందు నే యజ్ఞము నొసర్చ నతిశయ వఃగు
ఘనత⁵ వసియింతురో! యట్టి కర్మమందు, వజ్రము సహాయవడును⁶ నవ్వారి కాఁగ ॥

2810

(8)*గీ॥ సూర్యుఁ డీ యింద్ర పరమాత్మ శోభవలన
సముచితాశ్వాశి పెర్చిరేపణమును జేయు
నెట్టి సురుఁడైన సృష్టిలో హెచ్చు భీతుఁ
డైన దానికిఁ గారణ మగును హరియె ॥

2811

*గీ॥ కామ వర్షితయై బహు భీముఁ డైన
నింద్ర పరమాత్మ వల్లనే యెవ్వఁ డైన
నంతరిక్షంబువల్ల నత్యంత సహన
శీలుఁడై శబ్దమును గడుఁ జేయుచుండు ॥

2812

(9)*గీ॥ అశ్వములవైని వచ్చెడు నా మరుచ్చ
యంబుతో జ్ఞాతిమంతుడై యధిక కీర్తి
నెసఁగి సుఖకరుఁడౌ పరమేశ్వరుండు
స్తవ మొనర్చును బుధులకు దివమునుండి ॥

2813

*రచయిత:—రావ్యశీర్ష, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. డధికవేగముఁ జేయుచు, (తొ.పా.), 2. వానితోఁ దడపుచుండెను, (తొ.పా.), 3. భాసమానుండుకాగ, (తొ.పా.),
4. భక్తు లీ యిందుని పరమ పూజల సుప్రసిద్ధంబులుగఁ బ్రీతి జేయుచుందుఁ, (తొ.పా.), 5. కడక వసియింతురో,
(తొ.పా.), 6. వజ్రము సహాయమును బొందు నవ్వారిగాగ. (తొ.పా.), సహాయము వడును నవ్వారి
కాగ. (వారి.వారి.పా.)

*గీ॥ అల మరుత్తులఁ గూడుచు నరులఁ ద్రుంచు
చున్ రణంబున శక్తుడై చూడఁబడెడు
రుద్ర దేవునకుం జాల భద్ర మైన
స్తోత్రమును బొందఁజేయుఁడి!¹ సూరులార! ॥

2814

(10)*చ॥ అతిశయ కామవర్షిత, బృహస్పతి, సోమరతుల్,² సురల్ సదా
తత మగు నన్నసంపద నితాంతముఁ గూర్చెద రల్ల³ మౌని తా
మతిని నధర్వముఖ్యుడయి మాన్యులఁ⁴ దృపులుగా నొనర్పఁ ద
త్కృత మగు నిష్ఠిఁ జేరి విబుధేంద్రులు కార్యము లెల్లఁ జేయరే! ॥

2815

(11)*గద్యము॥

బహూదకములు గల ద్యావా భూములు యముడు, ద్రవిణోదస్సు, అగ్ని, ఋతువులు,
రుద్రప్రత్నులు, మరుత్తులు, రుద్రులు, ఈ విశ్వే దేవతలు సగ్ని చతుష్టయ సహితుఁ
డగు సగ్ని యా సరాశంస నామధేయాగ్నియందు విష్ణువు స్తోతలచేఁ
బూజింపఁబడుచున్నారు ॥

2816

(12)*గద్యము॥

మరియుఁ గామయమాను లగు ఋత్విజ్ఞుల మహా స్తుతిని సంతరిక్షభవ దేవుడు దేవతలకు
హవ్య మిచ్చెడు యజ్ఞమందు వినెదరుగాక! దివమున సంచరించెడు సూర్యాచంద్ర
మస్సులు బుద్ధివలన నీ స్తోత్రమును నాలకించెదరు. కర్మవతి యగు నో వృద్ధి!
ఓ దివమా! మీరు స్తోత్రమును బ్రజ్ఞచేఁ దెలిసికొనుడు! ॥

2817

(13)*గద్యము॥

పూషదేవుడు మా జంగమమును విశేషము రక్షించుఁగాక! విశ్వదేవ హితుం డగు నపాన్న
పాద్వాయువు యజ్ఞ నిష్క్రృత్యర్థము రక్షించుఁగాక! సర్వాత్మభూతుఁ డగు వాయువును
వసనీయుడై తెలిసికొనునుగాక! ఓ యశ్వలారా! శుభాహ్వానులై మీరు మా యాగ
గమనమందు స్తోత్రమును వినుడు! ॥

2818

(14)*సీ॥ సంసార భయహీన సజ్జనాంతర్వర్తి సతికిర్తి నగ్నిని నాశ్రయించి

యమరపత్నులఁ గూడు సమర మాత దితిని పమల వాక్యంబుల వేడియుండి
రాత్రికిఁ దేజస్సు నాత్రిఁ గూర్చెడు చంద్రుని నధిక సంస్తవముల సధిగమించి
మానవ ప్రేమను బూనెడు నాదత్యు సంతసంబున మేము సంస్తవించి

గీ॥ సర్వ పాలకుఁ డౌచు సఖర్వ రీతి, వెలుగుచుండెడు నట్టి యా వేల్పు రేని
నతిశయం బగు భక్తిని నాశ్రయించి, వేడుచున్నార మెక్కువ ప్రితి⁵ బూని ॥

2819

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. బొందఁజేయుఁడి! మీరు సూరులార! (చా.పా.పా.), 2. సోమవరామరుల్ గడున్, (తా.పా.), 3. రెల్ల దేవులన్,
(తా.పా.), 4. మాన్యులగా నొనరించెగాదె. (తా.పా.) 5. ప్రేమఁ బూని. (తా.పా.)

(15)*గీ॥ ఆంగిరోమహర్షి యజ్ఞంబునం బ్రిత్తుఁ
డగుచు వేడుచుండె నమర వరుల
గ్రావ లెత్తఁబడుచుఁ గమనీయ సోమంబుఁ
జూచుచుండు మునులు చోద్య మంద ॥

2820

*గీ॥ అట్టి గ్రావలఁ బుట్టిన యచ్చ శబ్ద
ములను నిందుఁడు హృష్టఁడై వెలిఁగె వాని
వజ్రము నుదకవంతమౌ పథమునందు
జలము పడున ట్లానరెను శక్తిఁ బూని ॥

2821

సూక్తము—92

ఋషి—మనువుత్తఁడు శర్యాతుఁడు
దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము--1

(1)†క॥ అనిలము రథమై తనరఁగఁ
బ్రణుత మౌ యజ్ఞ తతుల రాజిత దీప్తిన్
ఘన విశ్వ దేవతాళి హ
రిణుల సురూప మలరారు ఋత మౌ శక్తిన్ ॥

2822

†క॥ బహు దీప్తుల యజ్ఞమ్ముల
ముహుర్ముహుర్జన్మ మంది మూర్తి జ్వాలా
విహిత మై హోత జగతి
మహితపుఁ గేతువుగ గగన మణిగా వెల్గున్ ॥

2823

†(2) అపుహవ మౌ దీప్తి నమల మౌ శక్తులన్
ధర్మ దీపమ్ముగాఁ దనరారు ననలమ్ము
సాధనముగా విశ్వ సర్వస్వమున నిండు
నగ్ని దేహమునుండి ఆత్మపుత్తఁడు కాఁగ
అమర తెజము పుట్టి అతిపురోహిత శక్తి
నద్భుత ఫలములన్ అనురూపగతి నిచ్చు
నఖిల లోకమ్ములను సుఖ శాంతి లొప్పార
అత్యంత పరిశుద్ధ మైన జన్మము మీఱ ॥

2824

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

†(3) వాగ్రూపముల నిండు వహ్ని శక్తులు బహుశ
 మహితత్వములు మీఱ విహరించు విశ్వాన
 దివ్య మై నవ్యమై తేజరిలు దీప్తులన్
 అమృతతత్త్వము తనర నసుర శక్తులఁ దునిమి
 దశ దిశలలో నిలుచు నిశి రూప దుశ్శక్తు
 లన్నింటి విధ్వంస మలవోకగాఁ జేసి
 అతిలోక మూర్తిగా నజయ్య శక్తిగా
 నక్షయ్యమౌ గతుల నలరుచున్ వెల్గొందు ॥

2825

†క॥ సత్యమ్నా గతులు వెలయ
 నిత్య మహత్వమయ శబ్ద నిశ్శబ్ద తతుల్
 మృత్యు విరహిత విశుద్ధ సు
 కృత్యమ్ముల నగ్ని విమల ఘృణి తనరారున్ ॥

2826

†(4) ఇంద్రుండు మితుండు నెనఁగు వరుణుండు
 వరమ పూత సుదక్ష భగుఁడు నాదిత్యుండు
 సత్య మాధారముగ సర్వమ్మునను నిలిచి
 అకసమ్మున వెలుఁగు నలరారు లోకాల
 దివి భువు లన్నింటఁ దేజరిల్లుచు నిలుచి
 విశ్వ దేవత లొచు నశ్వ శక్తులు వరల ॥

2827

†(5) అతివ్రక్కష్ట మైన అతిలోక రుద్ర గతి
 మరుదాశి వర్ధిల్లి సలిలాశి సింధువుల
 ప్రక్కతి పాత్రము లొచు వరలంగ విశ్వాన
 జఠర మై అనలమ్ము జర రహిత రూపాల
 గర్జించి జగములోఁ గ్రాలు జయ శక్తులన్
 భర్జించి దుష్టాశి నిర్జించు నిత్యమ్ము ॥

2828

†(6) ఆకాశ మనిలమ్ము నల జల మృత్ తతులు
 ఆవాస మై నిలిచి అగ్ని వెల్లును సదా
 అర్యమేంద్రులు మితు లమల వరుణుఁడు నా
 దివ్య దేవాఁల వశులు దివులలోఁ దేజరిల
 రుద్ర శక్తులు మీఱ భద్రమౌ రూపాల
 నియతమౌ కర్మలన్ నిత్య మై వెల్గొందు
 సత్య మై విశ్వాన సత్యమలమౌ శక్తి
 మత్యమలమౌ దీప్తి మృత్యు రహిత మ్మాను ॥

2829

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) దశ దిశలఁ దనరారు తరణి శక్తులు మీఱ
 సృష్టిలో యజ్ఞాలు వ్యష్టి సమిష్టులుగ
 నింద్ర లక్ష్యముగా నెనఁగులేఁ అనలాలు
 వజ్ర శక్తుల నిలిచి ప్రకృతి పురుషుల ద్వంద్వ
 గతి పడుగు పేకలు గాఁగ వరలుచున్ నింగి
 మేఘ జాలము లెల్ల మించు జల పూర్ణ మై
 జగతి జలముల నిచ్చి అగణిత మౌ నిత్య
 సత్య గతు లొప్పార సర్వ మనల మ్మాను ॥

2830

†(8) స్వర్ణ దీప్తులు వెలుఁగఁ బూర్ణ చిన్మయ గతులఁ
 బ్రతి దివమ్మున నిలిచి ప్రతి వృద్ధిలో నిలిచి
 ఆకసమ్మున నిండి అఖిలమ్మునను నిండి
 విశ్వ జరము కాఁగ విమల మౌ శక్తులన్
 సంరక్షణమ్ములన్ సత్కామ పుంజాల
 బాధ వేధలు లేని ప్రాణ వాయువు తనర
 సూర్యాగ్ని కిరణాలు సృష్టిలో వ్యాపింప
 సర్వ తేజశ్శక్తి నదమల మై వరలు ॥

2831

†(9) వీర వీర్య రూప మైన విమల రుద్ర శక్తు లెల్ల
 నగ్ని మూల భూత మౌచు నలరారును విశ్వమ్మున
 జనన శక్తి వృద్ధి శక్తి క్షయ లయ రూపాల శక్తి
 సహజ మై సర్వమ్మున నిహ పర శివ రూప మౌచు
 దివి భువులను దేజమ్మున నవ యశస్వంతమ్ముగ
 శక్తు తతులఁ దున్నాడును సదా శక్తివంత మౌను ॥

2832

†(10) చంద్రామృత శక్తి మీఱ సర్వ విశ్వ యజ్ఞమ్మున
 సచ్చిత్తులు తనరారును నిచ్చ లానందమ్మున
 దుర్మార్గగ దుశ్శక్తులఁ దున్నాడుచు దక్షత మై
 దుష్ట శిక్షణమ్ము చేసి శిష్ట రక్షణమ్ము చేసి
 సృష్టి యజ్ఞమందు ద్వంద్వ వృష్టి శక్తు లొప్పారును
 దేవాళుల దివ్య శక్తి తేజరిల్ల విశ్వమ్మున ॥

2833

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(11) ఆకాశము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు జల మృత్తులు
 వరలు విశ్వ మెల్ల నిండి ప్రభలకుఁ బ్రభ గాఁగ నిలిచి
 దివి భువి లోకా లన్నిట దివ్య శక్తి వెలుఁగొందుచు
 నాన్య బాహూరువు లలరంగను బాదా లవి
 అఖిల మ్రొ తనరారెడి ఆ విష్ణు స్వరూపమ్రొ
 దేవాఽఽశికి నూర్యాఽఽశికిఁ దేజరిల్ల దీప్త శక్తి
 వసు సంపద లఖిలములై వరలంగా విశ్వమ్మున
 నిత్య స్థితి శక్తులతో నత్య గతుల నొప్పారును ॥

2834

†(12) ప్రకృతిమాత పుత్రుఁ డవుచు వరలు నంతరిక్షమ్మున
 దివి భువులను నర్వమ్మునఁ దేజరిలెడు రవ్యాదుల
 దేవ దేవుఁ డైన విష్ణు దేవుఁ డఖిల వ్యాప్తుఁ డౌచు
 శబ్ద శక్తు లొప్పారఁగ నర్వమ్మును గ్రహించును
 దీపిత మౌ కాంతి కాంతి రూపచ్ఛట శబ్ద రతుల
 నానందమయుం డౌను నఖిలములన్ లీల కాఁగ ॥

2835

†(13) వాయు శక్తి వర్ధిల్లఁగ వరలు విశ్వ సర్వస్వము
 సర్వ కాల రథమ్మునకుఁ బర్వఁగ రవి చక్ర మౌచు
 జల శక్తుల నగ్ని శక్తు లలర మృదాకాశము
 లఖిల విశ్వ దేవాఽఽశులు అంతటికిని బాదములై
 అత్యద్భుత తేజ మ్రొ ఆత్మ రూప మౌచు జగతి
 రాత్రింబవళులు నిత్యము రాజిల్లును వెల్లులుగా ॥

2836

†(14) సృష్టి స్థితి లయ గతులను జెందకుండ వెలుఁగొందెడు
 వగలు దీప్తి రవి శక్తుల వరలు రాత్రి శశికళలను
 దివ్య దేవ శక్తి తతుల తేజమ్ముల కందకుండ
 నిశ్చలమై మహితమ్రొ నిత్యమ్రొ సత్యమ్రొ
 నిర్వికారమై తనరుచు నిరంజనమ్రొ వరలెడి
 సచ్చిదానంద మహా స్వరూపమ్రొ సర్వ స్తుత్య
 మాన మౌచు గాన మౌచు మాన మౌచు ధ్యాన మౌచు
 జ్ఞాన మౌచు జెలువొందును జరాఽచరమ్ములను ॥

2837

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(15) అఖిల లోకావళుల నగ్ని తనరారులే:

అఖిల దిగంతాల నగ్ని తనరారులే:
సృష్టి సర్వస్వమున కిష్టి సర్వమునకు
దివ్య దృష్ట్యధ్వర దీప్త శక్తుల కెల్ల
నందకుండఁగఁ దనరు సమరాగ్ని తతు లెల్ల
మంచి చెడుల సదా: యెంచి సుకృతిదుష్కృతుల
నన్నింటినిన్ గూడ నధిగమించుచు వెల్లి
నంతయు నాకాశ మై అలరఁగా వ్యాపించు ॥

2838

సూక్తము—92

ఋషి—మనువుత్కృండు శర్యాతుండు
దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్ఘాంతరము—2

†(1) సృష్టి యజ్ఞ రథము నెక్కి చెలఁగి విశ్వపతి జగాన

సర్వ దీప్తి సంయుతుడై నకల శక్తివంతుఁ డౌచు
హరిణ వర్ణ సహిత మైన అఖిల ప్రకృతి సర్వమును
స్థితి శక్తిని రక్షించుచుఁ జిద్గగనపుఁ దేజముల
జ్ఞాన కేతువై లీలలు నద్గతులను వెల్గొందఁగ
ననల దివ్య దీప్తు లెల్ల నలరు హోత రూప మౌచు ॥

2839

†(2) ధర్మయుక్త సదమలాగ్ని ధన్య సాధనమ్ము కాఁగ

సృష్టిలోన సర్వస్వము నిష్ఠలతో నిబిడ మౌచు
నిండి వెలిఁగి గూఢ గతుల మండుచుండుఁ గనిపించక
అలరారును నద్భుతముగ నత్యంతము సూక్ష్మగతుల
ఆదిత్యుని అపురూపపు నంతర్గత దివ్యశక్తి
దీప్తు లెల్ల నొప్పారఁగఁ దేజరిలుచు నైజమ్ముగ ॥

2840

†(3) ఘోర వీర భీతి రూప కూరగతులు విస్తరిల్లు

నసుర శక్తు లన్నింటిని నఖిలమ్మున సంహరించి
అపురూపమై వెలిఁగెడి అనాహతపు టఘోరంపు
మహిమాన్విత మనశ్శక్తి విహరించును నెదురు లేక
దైవీయమ్మా లీలఁగఁ దనరారఁగ విశ్వమ్మున
సృష్టి సహజ చలన శక్తి చెలఁగ శబ్ద శక్తు లెల్ల ॥

2841

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(4)†శా॥ సత్య మ్మాచును విశ్వమందు సకలాఽఽశా పూర్ణ సందీప్తులన్
నిత్యత్వ మ్మలరారు నీ ప్రకృతి బందీభూత సంశక్తులన్
అత్యంతమ్ము విషాద మోదమయ విశ్వాగ్నుల్ ప్రభావాఽచ్చమై
కృత్యంతీన పరాత్ పరాఽ ద్భుత జగత్ కేదారముల్ నిండఁగన్ ॥

2842

(5)†మ॥ అతి రుద్ర మ్మగు శక్తులన్ మహిత సృష్టిగ్నిష్టి సంజాత మ్మా
ప్రతులే లేని విశాల విశ్వగత ప్రాభావాఽఽశి దివ్యమ్ముగా
నతులోద్భాసి మహామహిత్య వర విశ్వాంతర్ గతేఢ్యమ్ము లై
వితతాగ్నుల్ జగమందు సర్వమునఁ బ్రావృట్ ఛక్తులన్ వెల్లెడున్ ॥

2843

(6)†అష్ట పదకందము ॥

మరుదాశులు విశ్వమ్మున
నరిమురి లేనట్టి శక్తి నతిలోక గతిన్
వర దీపితాగ్నిమయమై
వరుణాఽర్యమ మిత్ర దేవ భాగ్యేంద్ర మహా
భరిత మ్మయి సకల జగతి
పర భృతగతిని సువిశాల ప్రకృతి మహా నై
జ రమణ మౌను బవిత్రతఁ
జరాఽచర ప్రపంచమందు సత్యాత్మత మై ॥

2844

(7)†క॥ సకలాఽఽశాపూర్ణమ్మయి
ప్రకటిత మ్మా సృష్టి నెల్ల భాస్వద్ గతులన్
వికటాఽవికట మ్మై వి
శ్వ కృతి వికల మవికల మగుఁ బ్రాకృత మౌచున్ ॥

2845

†(8) రవి శక్తులన్ సృష్టి రాణించు హరిత మై
పచ్చపచ్చఁగఁ బ్రకృతి నిచ్చలున్ వర్ధిల్ల
దివ్య దేవాఽఽవశులు తేజరిల దీప్తులన్
అమర లోకాలలో నమృత శక్తులు వరల
విష్ణు శక్తుల సృష్టి విశ్వమై తనరారు
స్థితి రక్షగా నిలిచి చెన్నొంద నిత్య గతి ॥

2846

†(9) రుద్ర వీర్య శక్తి తతిని భద్ర మౌను బ్రకృతి యెల్ల
సర్వ మంగళమ్ము కాఁగ సకల విశ్వ మలరుచుండు
దుశ్శక్తుల దోర్బలములఁ దుత్తినియలుగాఁ జేయుచు
సచ్చక్తుల సర్వస్వము నిచ్చారతి విజయ మొంద
దివ్య దీప్త తేజమ్ము లదృష్ట శక్తులై వరలఁగ
యశఃపూర్ణమై నిలుచును నాశాపూర్ణమ్ము కాఁగ ॥

2847

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(10) సోమాఽమృత మహచ్చక్తి సౌబగౌందఁగ నిత్య రతుల
 నద్భుతమతి నలరారఁగ నతిలోకపు జాయ పగిది
 యజ్ఞాగ్నులు దంపతులై యజ్ఞ ఫలము ప్రసాదింప
 విశ్వ శాంతి సర్వస్వము విమల సంపదాశి నీయ
 భక్షణ భక్ష్యాల తత్త్వ మక్షయ గతిఁ బరిధవిల్ల
 దక్షత్వము సృష్టిలోన నక్షర మై అభ్యుదయాల
 నిత్య గతులఁ దనరారఁగ సత్య రతులఁ దని వొందుచుఁ
 బ్రత్యహమున్ బ్రతిరాత్రియు వరలు సౌరచాంద్రశక్తి ॥

2848

†(11) రోదోఽంతరాశాన వేదాఽన్విత మ్మౌచు
 వెలుఁగొందు విష్ణుండు విశ్వ శక్తులు మీఱ
 దివి వృథ్వి జాలాలఁ దేజరిల్లుచు నదాఁ
 బహిరంతరములలోఁ బర్వచున్ సృష్టిలోఁ
 జతురంగములు మీఱ సర్వమున్ రూప మై
 ముఖ బాహువులు నూరు లఖండ పాదము లలరఁ
 బంచ భూతాలతో సంచితమ్మౌ సర్వ
 భువనాలు నక్షత్ర పుంజాలు చరియింప
 విశ్వ సృష్టిని ద్వష్ట విమల గతులను బొంద
 నల్ల మరీచి మరుత్తు లమృత రూపము లొను ॥

2849

(12)†రాజఫణివృత్తము *
 అంతరిక్షమ్ములో నసమాన గతులమైఁ
 గ్రాంతి తత్త్వమ్ములన్ రమణీయమయి నదాఁ
 కాంతులన్ జిమ్ముచున్ గవి రాజఫణిగ శ్రీ
 మంత మై సర్వ శాంభవ శక్తులను సుధీ
 మంత భవ్యమ్ము శర్మము శర్వ గతి మహా
 దాంత మోదాంత¹ వేదజ శ్యామ తతి జగత్
 సాంత శక్తుల్ గభస్తతి సూర్య మహిమలన్
 వింతలన్ వింతగా నిఖిలాన వెలుఁగులే! ॥

2850

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

* “శక్యరీ”చందము (14). 1. మోదాంత=మోదబద్ధ మైన.

†(13) మహాఫణివృత్తము ॥*

ఆకాశ వాయుగ్ను లలర జల మృత్తతులు
ప్రాకామ్య శక్త్యాశి వరలఁగ జగమ్మునను
లోకాల నిత్యాఽభిరుజతతులఁ దున్నుచును
నాకాఽంచితమైన నవ ఘృణి మహాఫణియె
రాకాంచితోద్భాసి రవి రమణ దీప్తి తతిఁ
బోకార్చి పాపాల భువి దివుల సర్వమున
లోకాఽశ్వే పుంజాల ఋత గతులు నిత్యమయి
ఆ కాల పూషాగ్ని అమల కిరణాల్ వరలు ॥

2851

†(14) అభయ శక్తులు మీఱ నత్యద్భుతమ్ముగా

నధివసించుచు విశ్వ మఖిలాఽంతరిక్షమున్
అఘ రూపములఁ బాపి అమృత పుణ్యము మీఱఁ
బవలు రాతులు మహా పర్వమ్ములై వరల
స్వయం సంచలితంపు సంభార శక్తులన్
ఆదిత్య పతి వెల్లు సపురూప మై నిలిచి ॥

2852

†(15) విశ్వ లోకమ్ములను విమల జల శక్తులన్

హరియించు “నభి” శక్తి నఖిలమున్ దుర్గించుచున్
అక్షయమ్మా అక్షి అక్షర శక్తులన్
అఖిల జగత్సృష్టి నద్వరమ్ముగఁ జేసి
అండాండ పిండాండ బ్రహ్మాండ భాండాలఁ
బాలించుచున్ నిత్య పాలకుం డౌను హరి ॥

2853

†—క॥ గుణ కర్మల శక్తులను న

గణిత మహిత సుకృతమును సఘమయ వికృత మౌ
ప్రణుత విదూషిత ఫలముల
ననవరత మ్మొనఁగుచుండు సంతయుఁ దానై ॥

2854

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*“అతి శక్వరీ”చ్ఛందము. (15).

సూక్తమ్ — 93

ఋషిః—తాన్వః పార్థ్యః

దేవతా—విశ్వే దేవాః

ఛందః—వ్రస్తార పంక్తిః; 2, 3, 13-అనుష్టుప్; 9-అక్షరైః పంక్తిః;
11-న్యంకుసారిణి; 15-పురస్తాద్బృహతి

(1) మహి॑ ద్యా॒వాపృథి॑వీ భూత॑ముర్వి నారీ॑ యహ్ని॑ న రోద॑సీ సదం॑ నః ।

తేభి॑ర్నః పాతం॑ సహ్య॑సః॑ ఏభి॑ర్నః పాతం॑ శూష॑ణీ ॥

1055

(2) యజ్ఞే॑యజ్ఞే॑ స మర్త్యో॑ దే॒వాన్ తస్ప॑ర్యతి ।

యః సు॒మైర్ద్వి॑ర్వశ్రు॑త్తమః॑ ఆవి॑వాసాత్యే॒నాన్ ॥

1056

(3) విశ్వే॑షామి॒రజ్యవో॑ దే॒వానాం॑ వార్మ॒హః ।

విశ్వే॑ హి విశ్వ॑మహసో॒ విశ్వే॑ యజ్ఞే॑షు యజ్ఞి॑యాః ॥

1057

(4) తే మా॑ రాజా॑నో॒ ఆమృత॑స్య మ॒న్ద్రా అ॑ర్యమా మి॒తో వరు॑ణః పరి॑జ్ఞా ।

కదు॑గ్ధో నృ॒ణాం స్తు॒తో మరు॑తః పూ॒షణో॑ భగః॑ ॥

1058

(5) ఉత॑ నో నక్త॑మపాం వృ॒షణ్య॑సూ సూ॒ర్యామాసా॑ సద॑నాయ సధన్యా॑ ।

సచా॑ యత్ సాద్యే॑షామహి॒ర్బుధ్నే॑షు బుధ్న్యః॑ ॥

1059

1. సహ్యసః ఏభిర్నః, 2. శ్రుత్తమః ఆవివా, 3. రాజానో ఆమృతస్య మన్ద్రా అర్య. (వృ.వృ.)

(6) ఉత నో దేవావశ్వినా శుభస్సతీ ధామభిర్మిత్రావరుణా¹ ఉరుష్యతామ్ ।

మహాః స రాయ ఏషతే ౭తి ధన్వేవ దురితా ॥

1060

(7) ఉత నో రుద్రా చిన్మృశతామశ్వినా విశ్వే దేవాసో రథస్సతిర్భగః ।

ఋభుర్వాజ² ఋభుక్షణః పరిజ్ఞా విశ్వవేదనః ॥

1061

(8) ఋభుర్భుక్షా³ ఋభుర్విధతో మద⁴ ఆ తే హరీ జూజావానస్య వాజినా ।

దుష్టరం యస్య సామ చిదృధగ్యజ్ఞో న మానుషః ॥

1062

(9) కృదీ నో⁵ అహాయో దేవ సవితః స చ స్తుషే మహేనామ్ ।

సహో న⁶ ఇన్దో⁹ వహ్నిభిర్వేషాం చర్షణీనాం చక్రం రశ్మిం న యోయువే ॥

1063

(10) ఐమ ద్యావాప్రథివీ ధాతం మహదస్మే వీరేషు విశ్వచర్షణి శ్రవః ।

వృక్షం వాజస్య సాతయే వృక్షం రాయోత తుర్వణే ॥

1064

(11) ఏతం శంసమిన్ద్రాస్మయ్యుష్ట్యం కూచిత్ సంతం సహసావన్నభిష్టయే సదా పాహ్యభిష్టయే ।

మేదతాం వేదతా వసో ॥

1065

1. వరుణా౭ఉరుష్య, 2. ఋభుర్వాజ౭ఋభు, 3. ర్భుక్షా౭ఋభు, 4. మద౭ఆ తే,

5. కృదీ నో౭ అహాయో, 6. సహో న౭ఇన్దో౭. (వౌ.వృ.)

(12) ఏ॒తం మే॑ స్రో॒మం త॒నా న నూ॑ర్యే ద్యు॒తద్యా॑మానం వావృ॒ధన్త ॑నృ॒ణామ్ ।

సం॒వన॑నం నాశ్వ్యం త॒ష్టేవా॑నపచ్యుతమ్ ॥

1066

(13) వా॒వర్త॑ యేషాం రా॒యా యు॒క్తేషాం॑ హి॒రణ్య॑యా ।

నేమ॑ధితా న పౌం॒స్యా వృ॑తే॒వ విష్టా॑న్తా ॥

1067

(14) ప॒తద్ధుః॑శీమే వృ॒తవా॑నే వే॒నే ప॒రామే॑ వో॒చమ॑సురే మ॒ఘవ॑త్సు ।

యే యు॒క్తాయ॑ పంచ॑ శతా॒స్మయ॑ వ॒థా విశ్రా॑వ్యేషామ్ ॥

1068

(15) అ॒దీన్వ॑త్య సప్త॒తిం చ॑ సప్త॒ చ ।

సద్యో॑ దిది॒ష్ట తా॑న్వః సద్యో॑ దిది॒ష్ట పా॑ర్థ్యః సద్యో॑ దిది॒ష్ట మాయ॑వః ॥

1069

సూక్తము—93

ఋషి—వృథుపుత్రుఁడగు తాన్వుఁడు†

దేవత—విశ్వే దేవతలు†

(1,2)*సీ॥ ఆదరముం జూపు రోదసుల్! మీరలు విస్తీర్ణలై కడు వెలుగు టొప్పు
నాదరముం జూపు రోదసుల్! మీరలు యువతుల వలె మాకు నుండు టొప్పు
నాదరముం జూపు రోదసుల్! మీరలు శాత్రువ పంక్తిని జంపు టొప్పు
నాదరముం జూపు రోదసుల్! మమ్ముల నెల్ల శత్రువుల* రక్షించు టొప్పు
గీ॥ నెవఁడు శోత, హవిస్సుల నెవ్వఁ డమర, సేవకుఁడుగా మెలంగుచు శ్రేష్ఠుఁ డగునొ!
యట్టి మనుజుఁడు ప్రతియజ్ఞమందు దేవతలను దనుపుచునుండెను దత్పరుఁడయి ॥

2855

1. నృహమ్. (వా.వ॒.)

†వారాహమిహ 13వ సంపుటము 267వ పుటలో సీ సూక్తమునకు ఋషి “వృథుపుత్రుఁడగు తాన్వుఁడు” గాను, దేవత “విశ్వేదేవతలు”గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల వట్టికలో ఋషి “తాన్వుఁడు”గాను దేవత “విశ్వేదేవతలు”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసినది.

*రచయిత—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

* “శత్రువులనుండి రక్షించు టొప్పు” అని శ్రీనేమానివారి భావము.

(3)*గీ॥ ద్యోతమాన గుణాద్యులై ఖ్యాత భవన
పతులుగా నుండు మీయొద్ద వరమ భనము
కలదు, దానిని మా కిండు: వెలుగు విశ్వు
లార: యష్టవ్యు లగుదురు మీరు తలఁవ ॥

2856

(4)*గద్యము॥

అర్యముడు, ఆవృత్తిహతగతిఁ గల వరుణుడు, ఋత్విక్ స్తుతుఁ డగు రుద్రుడు, పోషయిత
లగు మరుత్తులు, భగుడు స్తుత్యులై మనుష్యులకు సుఖమును నిచ్చెదరుగాక: వా రందఱు
నమృత సదృశ హవిస్సునకు నీశ్వరులుగదా: ॥

2857

(5)*గీ॥ అధిక వర్షణ భను లై న యశ్వలార:
మీరు వారికిఁ జెప్పిన వారు నుండు:
సూర్య చంద్రులు: మీరలు శోభితాఽంత
రిక్షములఁ గూడి ¹మాకు సంరక్ష నిండు: ॥

2858

(6)*గీ॥ ఆత్మ తనువులచేతను సశ్వివరులు:
మమ్ము రక్షించెదరుగాక: నెమ్మి మిగుల
మిత్రుఁడా: ²వరుణదేవుడ: మా శరీర
ములను రక్షించెదరుగాక: జెలఁగి మమ్ము ॥

2859

*గీ॥ ఎవని మీరలు రక్షింతు రెల్ల వేశ
వాడు హెచ్చు ధనంబును బడయు వాడు
దురితము లతిక్రమించును నిరుదక వ్ర
దేశముల³ బధికుడు విధాన దీక్షఁ బూని ॥

2860

(7)*గీ॥ రుద్ర పుత్రు లశ్వభద్ర రథస్పతుల్
వాయువును భగుం డమేయ దేవ
తలు ధనంబుతోడఁ దనియుచు మా కిల
సుఖము గూర్తుగాక: సురుచిరముగ ॥

2861

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. రిక్షములఁ గూడి మమ్ము రక్షింతుగాక. (వా.ప.పా. యతిభంగము.). 2. ఇక్కడ “మిత్రుఁడా:” అని
ప్రయోగించి “నల”ముగా సరిపెట్టవచ్చును గాని శ్రీనేమానివారు స్వయముగా “మిత్రుఁడా:” అని దీర్ఘ
రము వ్రాసి ఇంద్ర గణమునకు మారు “భల”ము ప్రయోగించిరి. (చూ. వ్రాతప్రతి. 1వ సంపుటము.
269పుట.) 3. ఇక్కడ నింద్ర గణమునకు మారు వంచ లఘు గణము ప్రయుక్త మైనది.

(8)*గీ॥ ఇష్టి కర్మవలస నిందు¹దు బాసిల్లు
నింద²ః నిన్ను గొలుచు నెల్ల జనుడు
యజ్ఞమున వికాస మందుచు మిక్కిలి
వెలుగు వానవుండు³ వేడ్కతోడ ॥

2862

*గీ॥ నీదు హరులు బలాద్యముల్² నీదు సామ
మద్వితీయ మజేయమై యమరుగాదెః
తగిన యిష్టి యమానుషముగ వెలుంగు
చుండి దివ్యముగా నుం³దభండితముగ ॥

2863

(9)*గద్యము॥

ఓ సవితః (పేరిరకుడా) నీవు మము లజ్జితులగా నొనర్చుము: నీవు దనవంతు లగు
యజమాన సంబంధు లగు ఋత్విజ్ఞులచే స్తుతంపబడుచున్నావు: రథచక్రము
రశ్మిని వలె నిందు¹దు వహ్ని అదల్లను మాకు బలము తరచు తృశము
గూర్చుగాక: ॥

2864

(10)*గీ॥ రోదసులు: మీరు మిక్కిలి యాదరమున
సన్మదీయ సుపుత్రులయందు మనుజు
సహిత మైసట్టి యశమును జాల నునిచి
వెలుగుచుండుడు: నే వేళ వివిధ గతుల ॥

2865

*గీ॥ రోదసులు: మీరు మిక్కిలి యాదరమున
బలము బొందంగ నన్నము కలుగనిండు:
శత్రు సంబంధ మైసట్టి చాల దనము
వలస మా కన్న సంపద కలుగనిండు: ॥

2866

(11)*గీ॥ మమ్ము గామించుచున్ నీవు నెమ్మి మీర
నెచ్చటను నున్న సంస్తోత నిష్ఠి సభిమ
తార్థసిద్ధికి రక్షింపుమయ్య: నీవు
ప్రజ్ఞచే నన్నెరుంగుము: బలయుత వసు: ॥

2867

*రచయిత:—రావ్యరీధ, శ్రీ నేమానివేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. వెలుగుచుండు తాను వేడ్కతోడ, (తొ.పా.), 2. బలాద్యము, (తొ.పా.),

3. ఉండును+అభండితముగ=ఉం దభండితముగ. దుస్సంధ.

(12)*గద్యము ॥

సూర్యునియందు విస్తృతము లగు రశ్మిల నభివృద్ధిఁ బొందించునట్టులు, చ్యుతి
రహితము నశ్వాత్మము నగు రథమును దృష్ట సంస్కార స్థానమునుండి
ప్రేరేపించు నట్టులును నేతలకు హింసనముగ కున్నట్టి నా స్తోత్రము
ఋత్విజ్ఞులు వృద్ధివరచుచున్నారు ॥

2868

(13)*గద్యము ॥

మాకొఱకు సేయ నున్న ధనముతోఁగూడిన దేవతా స్తుతి దేవతల నిమిత్తము ప్రీతికర మై
ఘటికా యంత్ర మాల పితే ఘటిమాటికి మరలుచున్నది ॥

2869

(14)*గద్యము ॥

దేవతలు పంచశతాశ్వయుక్తులై యజ్ఞమార్గమునఁబడి వచ్చుచున్నారు. శ్రావక
గుణయుక్త మగు వారి స్తోత్రమును దుశ్శీలాది రాజుల యెదిటను
దనవంతుల మధ్యను బ్రకటింపుచున్నారు ॥

2870

(15)*గీ॥ ఘనుఁడు తాన్వానుఁ డను ఋషి కమ్ర దేను

నవ్ర నవ్రతి యాచించె సకల సృష్టలఁ

బార్హ్యదను మాయవుండును బరమ దేను

నవ్ర నవ్రతి నడిగెను జాల భక్తి ॥

2871

సూక్తము—93

ఋషి—వృధుపుత్రుఁడు తాన్వదను

దేవత—విశ్వే దేవతలు

ఆర్థాంతరము—1

†(1) మృద్భూత నారులై సృష్టిలో లోకాలు

రోదసీ నదనాల నాదాలు మీఱఁగా

దివి మవులతో నహ లేజరిల్లుచుఁ దిరుగు

అతిలోక వతిశక్తి నారాధనము చేయు

ఆత్మ ప్రదక్షిణ లలరఁ బ్రదక్షిణలు

రక్ష శక్తులు నిత్య ప్రబలములై నిలువ ॥

2872

*రచయిత:—కావ్యకీర్త, శ్రీ నేమానివేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) మృద్రాపమా పాణి నృష్టి యజ్ఞాలలో,

దృప్తిగాఁ బూజించి దేవాళి తనియించి
ఆత్యంత విస్తృతిన్ నిత్యోత్తమ మైన
సుమనస్సు హవిష మై శుభ సౌఖ్యములఁ గూర్చు
విశ్వ సంక్షేమాల విమల ధర్మము మీఱ
నృష్ట్యాది నృష్ట్యంత్య ఋత కాల పరిమితుల ॥

2873

†(3) దివ్య దేవ శక్తులతోఁ దేజరిల్లు విశ్వపతియే

విశ్వ మాదిశేష మౌచ విశ్వమే మహస్సుగాఁగ
విశ్వ యజ్ఞ యజ్ఞమ్ముల విమల దీప్తి లొప్పారఁగ
అఖిల లోక వ్యాప్తి నొంది ఆత్యంత మహత్వాల
యష్టవ్యముగా వెల్గును నృష్టి సహజ యజ్ఞ మౌను
నంతరహిత నృష్టి స్థితు లలర లయ రతులు మీఱ ॥

2874

†(4) నుత శక్తులతోఁ దనరుచు గతి శీలము లై వరలెడి

అనలమ్ములు ననిలమ్ములు నాకాశము లల మృత్తులు
మందాఽర్యమ మిత్ర వరుణ మత్యుషణ భగులు
రుద్రాధిపు లెల్లరకును ఋత పుణ్యమూర్తి కాఁగ
అమృతాధిపుడై వెల్గెడి ఆ దేవుని స్తుతి చేయుట
కాంతి సౌఖ్య సంపదాళి సౌభాగ్య దాయక మౌ ॥

2875

†(5) జల నాభిని జల శక్తుల సదమలముగఁ జేయునట్టి

అశ్వ రాజ పుంజా లవి అఖిలమ్మునఁ దేజరిలును
సౌర చాంద్ర కాంతి తతులు చారు విశ్వ రూపమై
ఆదిశేష శక్తులతో ననవరతము బద్ధ మౌను
రాత్రిం బవళులు జగమున రంజిత మై కాల గతుల
నా రోదసి నతి శక్తిని సంతర్గతి నలరారును ॥

2876

†(6) దివ్య మైన దైవ గుణ మవ్యయ గతి సలరారఁగ

సశ్వ శక్తు లెల్ల సకల విశ్వమునకు శుభము కూర్చు
నతి మిత్రపుఁ దేజమ్ముల నభి వరుణపు శక్తులతోఁ
బటా పంచ లోచ సర్వ పాపాళులు నశియింపఁగ
సంతోషపు సంరంభపు జగత్కళ్యాణ గతుల
సత్సంగమ మొప్పారును సుతస్సవోత్సంగ రతుల ॥

2877

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) అతిరుద్ర సుశక్తులతో ననమాన మౌ నశ్వల
 తేజా లవి జ్వలియింపఁగ దివ్య విశ్వ దేవాళుల
 అధిపతిగాఁ గాల రథాధిపతిగ భగఁడు
 విశ్వ వేద శక్తులతో విమల మహత్తరము లైన
 ఋషు గణాల పంచభూత ఋత ధనాల సంచయాల
 సర్వాత్మక మైన శక్తి సంపదాశీ నలరారును ॥

2878

†(8) అతిలోకమై వెలిఁగెడు నమానుషంపు సర్వ శక్తి
 సర్వకాలములనె కాదు సర్వాఽవస్థలందుఁ గూడ
 అలరారెడు నా శ్రీహరి అఖిలమౌ ఋషు గణమ్ములను
 అఖిలాఽఖిల లోకమ్ముల ననంతమైన విశ్వమ్మును
 జిద్దయజ్ఞు సంగతులన్ జెలువారఁగ శబ్ద కాంతి
 శక్తుల సంరక్షించును సంచరింప సర్వస్వము ॥

2879

†(9) కాంతి చాంతి శక్తు లెల్లఁ గ్రాల జగదీప్తములై
 శబ్ద నిశ్శబ్ద శక్తి సర్వస్వము రూపములై
 వరలఁగ నాదిత్య దేవుఁ డలరారును దివ్య శక్తి
 కాల చక్రాగ్ని చయ కాంతి జాల మెల్ల వెలుఁగ
 అదిశేష రూప మైన అహి దీప్తులు వ్యాపింపఁగ
 మహా మహిత మౌను సృష్టి సహాయతా రహిత మైన
 మహావిష్ణు మహాశక్తి మహిమాగ్నిగ నిత్య సత్య
 సహిత మై మహితమౌ విహితమౌ సుహితమౌ ॥

2880

†(10) చాత సృష్టిగా నిలిచెడి ద్యావా పృథ్వాదు లెల్లఁ
 బంచ భూతములను దగు నుదంచిత గోళా లవి
 అధిపత్య శక్తులతో నాకసమ్మునందు నలరు
 సృష్టిలోన సంపదాశీ సంజననపు సంవర్ధన
 సంశక్తులు సౌజములై నదా వరలుచుండఁగా
 సవాంచనీయ శక్తి తతులు నసమర్థత సశియింపఁగ ॥

2881

†(11) వసు శక్తులు విశ్వమ్మున ననమానపు సంపదలై
 వ్రక్రతిలోన సౌజముగాఁ ద్రాక్రత గతి వెలుఁగొందఁగ
 విజ్ఞానము గర్భిత మై విశ్వరూప మై తనరును
 స్థితి శక్తుల గతి శక్తుల మతి శక్తుల ఋత శక్తుల
 సంచరింప సర్వస్వము జగద్దక్షణమ్ము చేయు
 జగద్వ్యాపకుం డౌచును జగదీశుండై వెలుఁగును ॥

2882

†(12) సూర్య దీప్తి సర్వస్వము సృష్టిలోన వ్యాపింపఁగ

నవినాశ మైన కంతు లపికలమై క్రిసరింపఁగ
బ్రాణి కౌటు లెల్ల నదా పరమ భద్ర గతులఁ దిరుగు
నిరాటంక మైన గతుల నరాతి శక్తులన్ దుష్టులు
బరాభూతమ్ము కాక పరాక్రమించి విక్రమించి
సంవననపుఁ గ్రమ గతులను సక్రమముగఁ దనరారును
సక్రమ రాహిత్య మొప్పు సతిలోకపుఁ గ్రమశిక్షణ
సనమానమై వరలును నజయ్యంపు హరి శక్తుల

2882

†(13) జగద్ దివ్య శక్తు తొప్ప సౌర దీప్తి సర్వస్వము

నుజ్జ్వలమై పశ్యించి 'సృష్టి యెల్ల నప శక్తుల
నలరారును సద్భుతముగ సతిలోకపు గుణగతులను
నంతరిక్ష మలరుచుండు నాకర్షణ వికర్షణ
నఖిల గోళ లోకా లవి అదుపు తప్పకుండఁ దిరుగు
గాంతి దీప్తి శబ్ద శక్తి క్రాలంగా విశ్వమ్మును

2884

†(14) విశ్వ సృష్టి సర్వస్వము విమల వంచ భూతాలను

అనెక మైన శతతత్వము లలరారఁగఁ బ్రభవించును
సంచరించు సంచలనపు శబ్ద శక్తు లెల్లఁ బ్రబల
నమ రహితమై వరలుచు మమయుక్త సునంపవాళి
అంత మెనయకుండఁ దనరు నాకాశమునన్ మహితపు
సంచలనపుఁ గీర్తలతో సంచరించుచుండు నదా

2885

†(15) సప్త విదములై వరలెడి సకల భూత వంచకమ్ము

ఒక్కొక్కటి పది రూపుల లెక్కించఁగ డెబ్బదిగా
దశ దిశలను విశ్వ సృష్టిఁ దనరారును బహు గతులను
సద్యోజాతమ్ము కాఁగ సద్యోదీర్ఘమ్ము కాఁగ
సద్యోవికాళ మౌచు సద్యస్సంపర్దకముగ
మాయాఽఽదృతమ్ము కాఁగ మహావిష్ణు మాయ యౌచు

2886

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

1. "ఉ-ఋ"లకు యతిమైత్రి. (చూ. పీఠిక.)

సూక్తము. — 93

ఋషి—వృతువుక్రుడు తాన్వడు
దేవత—విశ్వ దేవతలు

అర్థాంతరము—2

†(1) మృజ్జలమ్ములు ససలానిలమ్ములు
మిన్ను రూపమ్ములున్ గలియునున్ బహురీతి
దీపి పృథ్వి లోకాలు రకరకాలుగ నృప్తి
దేజరిలు వేలాది రూప నామాలతో
వివిధ శక్తులు వెలయు వెల్గొందు దేవాళి
సవనవ్య రీతులన్ రక్షించుచుండులే!
చరము నచర మైన ఇదము నజద గరుల
సంరక్షణము జేయు బ్రాక్రత రూపం ॥

2887

†(2) మృతప్రాయమై పుట్టి మిత్తి మాయకు లోగు
మానవాళులు చేయు మహిళ యజ్ఞాపకుల
దేవతల దృష్టిమై దేజరిం జేయుదును
అతి నిర్మల మౌను సత్కుత్తము మౌను
అతి దీర్ఘ మౌ మనసు సపురూప శక్తులన్
యజ్ఞ రహితమ్ముగా నజ్ఞానముల దుర్బి
ఆపిష్కృతము కాగ నఖిల జ్ఞానమ్ములున్
సర్వ ప్రాణులు దివ్య శక్తులన్ చనన్మ మౌ ॥

2888

†(3) సర్వ దేవతాళులందు సకలాధిపుడై వెల్గుచు
సఖిలమ్మున నలరుచుండు నా దేవ దేవు డెలమి
విశ్వ సృష్టి నెల్ల జేసి విశిష్టముగ నిట్టి వెంప
విశ్లేతనమై వెలుగంగ ఎవ్వాంతర్యామిగాగ
సృష్టి యజ్ఞ పరంపరల జెలగు యష్టప్య గరుల
నిత్య సత్యమౌ సృష్టి అనిత్య మనత్యమ్ముగాగ ॥

2889

†(4) చంద్రమస్సుల అమృత శక్తులతో బంచధార
సంచయాలు వరలుచుండు సకలరూప మందుచుండి
కుద్ర శక్తు లొప్పారగ రోదసి నేపాళు లెల్ల
సమరత్వమ్మున వెల్గును రతులితమౌ శక్తులతో
భగుడౌ నాదిత్య శక్తి వరలంగా విశ్వమ్మున
పను సంపద లభ్య గతులు ప్రజలమ్మౌ లోకాళులు ॥

2890

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

†(5) సౌర శక్తు లొప్పారఁగ సర్వ సృష్టియందు సర్వ
జలధారలు కురియుచుండుఁ జడలున మొయికులు క్రమ్మఁగ
అదిశేష మహాశక్తు లపురూపపు దీప్తులతోఁ
బంచభూతతత్త్వాలను బదిలమ్ముగ నదుపు చేసి
విశ్వ భార వాహక మై విష్ణు దేవ దేవు మహిమ
విశ్వాత్మగ వెల్గొందును వెలుఁగు సృష్టి స్థితి లయాల ॥

2891

†(6) విష్ణ్వాదిత్యుని శక్తుల విమలమ్మౌ నాదిశేష మహిమమై
అగణితమౌ ఫణ తతు లవి నపురూపపు శక్తులతో
అఖిలమునకు రక్ష కాఁగ నా శ్రీహరి దక్షతమెయి
దురితాందత రూపు మాపి దుర్విదగ్ధమౌ దీప్తుల
మిత్ర వరణ శక్తులతో మైత్రి సనిల మృతతతు లవి
దీప్య దీప్తు లొప్పారఁగఁ దేజరిలును శుభచయాలు ॥

2892

†(7) రుద్ర శక్తు లొప్పారఁగ రోదసి తేజాలు నిండ
విశ్వ కాల రక్షమ్ములకు విశ్వ దేవాకులకును
అధిపతిగాఁ దనరారెడు నల్ల భగుండౌ సవితయే
ఋభు గణమ్ము లన్నింటిని ఋక్షమ్ముల రక్షణమై
ఋత గతులను దనరారుచు నతులితమౌ సంపత్తుల
అభివృద్ధికరమ్ముకాఁగ నభ్యుదయ మొందించును ॥

2893

†(8) ఋభు గణముల సృష్టించును ఋతదీప్తులు పెంపొందఁగ
గోళా లవి సంచరించి గో శక్తుల గానావళి
సృష్టి సహజమై వెలయఁగ జేజేలకు జేజేలై
తేజరిల్లు శక్తులతో దివ్యత్వము తనరంగా
శ్రీహరి వెల్గొందు నచ్చిదానందరూపుండై
మహావిష్ణు మాయ కాఁగ మహిమాన్విత లీల కాఁగ ॥

2894

†(9) దేవ దేవుండైన విష్ణు దివ్య శక్తి మీఱ సవిత
అతిలోకపు శక్తు లొప్పు నాదిత్యుని మహత్వాని
సౌర మండలాల నెల్ల జడ లందెడి చక్ర గతులఁ
గ్రాంతి కాంతి దీప్తు లొప్పు గ్రాలు మేఘ మాల లెల్ల
నంతర్గత మౌచు నగ్ని అలర సలిల మాకసమున
నవతరించుఁ జిత్రమ్ముగ నఖిల లోకములను నిలుచు ॥

2895

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

†(10) ఆ విధాత మహితశక్తి నావిష్కృతమై వరలెడి
 దివి భువి లోకాలు జగతి దివ్యగతులఁ దనరారఁగ
 విశ్వ సృష్టి వీర శక్తి విస్తృత గతి వ్యాప్తి చెంద
 సహజ సంపదాశు లెల్ల సకలమ్మున సంగతమై
 పాలితమై జగ మెల్లను బ్రాభావిత పాలక కృతి
 సర్వ రూప శత్రుత్వతుల సంహారము గావించును ॥

2896

†(11) దివ్య లోక దీప్తు లెల్లఁ దేజరిలుచు విశ్వ సృష్టి
 వసు శక్తుల విజ్ఞానము నసమమ్ముగ విస్తరిల్ల
 అఖిల జగతి రక్షకమై అమర దేవ దేవ శక్తు
 లలరారఁగ నఖిలమ్మును జెలువొందును బోధ రతుల ॥

2897

†(12) సౌర శక్తు లెల్లఁ గ్రమత జల శక్తుల స్వీకరించి
 వంచ భూత లోకమ్ములఁ బ్రపంచితమ్ము చేసి నిలిపి
 కర్మమ్ములు ఫలితమ్ములు క్రాల నవినాభావగతుల
 దీప్తమైన గమనాలను దివ్యలోక సృష్టి తనరు ॥

2898

†(13) అకర్షణ శక్తులతో నంతరిక్షమందు నలరు
 దివ్య గోళ సంచయాలు తిరుగు నుదయాస్తమయాల
 అమలమైన తేజమ్ములు నఖిలమ్మునఁ బ్రసరించుచు
 విశ్వ దీప్త దీవములై విరాజిలును శుభ రతులను ॥

2899

(14)†క॥ అంత మైనయని గగన మ
 నంత మగు సుదీప్త కాంతు లనవరతమ్మున్
 వింతగ విరఁజిమ్ముచును ని
 తాంత చలన శక్తు లలర నమృతకర మ్రొ ॥

2900

†క॥ వందలు వందలుగఁ దగు న
 నిందిత పథములను దిరుగు నిఖిలోడు తతుల్
 చిందర వందర కాక ఆ
 మంద చలన గతులఁ దగుఁ గ్రమ మహిత శిక్షన్ ॥

2901

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

†(15) సప్త సంఖ్యాత్మక సర్వాఽఽకాశాలు
 సప్త సంఖ్యాత్మక సర్వాఽనిలమ్ములున్
 సప్త సంఖ్యాత్మక సకలాఽనలమ్ములున్
 సప్త సంఖ్యాత్మక సకల సలిలమ్ములున్
 సప్త సంఖ్యాత్మక సకల మృత్ తతులున్
 దశ విధ భేదాలఁ దనరారఁ దత్త్వాల
 వివిధ లోకాఽఽవశులు విలసిల్ల విశ్వాన
 సర్వమున్ నడుపుచున్ సర్వేశ్వరేశ్వరుఁడు
 అడుగడుగునన్ నదాఁ అప్పటి కప్పుడే
 వుట్టుచున్ రాజిల్లి పువ్వులై వ్యాపించుఁ
 గాంతు లెల్లను మీఱఁ గ్రాలిలేఁ యీ సృష్టి
 దేవుండు లీలగా సృష్టి సారించఁగా ॥

2902

సూక్తమ్—94

ఋషిః—అర్బుదః కాద్రవేయః సర్పః
 దేవతా—గ్రావాణః
 చందః—జగతీ; 5, 7, 14-తిర్విష్టమ్

- (1) ప్రైతే వదన్తు వృ వయం వదామ గ్రావప్త్యో వాచం వదతా వదద్భ్యః ।
 యదద్రయః పర్వతాః సాకమాశవః శ్లోకం ఘోషం భరథేన్ద్రాయ సోమినః ॥
- (2) ఏతే వదన్తి శతవత్ సహస్రౌషదభి కృన్తన్తి హాతేభిరాసభిః ।
 విష్టి గ్రావాణః సుకృతః సుకృత్యయా హోతుశ్చిత్ పూర్వే హవిరద్యమాశత ॥
- (3) ఏతే వదన్త్యవిదన్తనా మధు స్యూంఖయన్తే¹ అధి పక్వ ఆమిషి ।
 వృక్షస్య శాఖామరుణస్య బస్పతన్తే సూభర్వా వృషభాః పెమరావిషుః ॥

1070

1071

1072

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ఖయన్తే అధి పక్వ ఆమిషి. (వాగ్.ప్ర.)

(4) బృహద్రదన్తి మదిరేణ మన్దినేన్ద్రం క్షోశన్తోఽవిదన్ననా మధు ।

సంరభ్యా దీరాః స్వస్థభిరనర్తి ఘరాఘోషయన్తః పృథివీముపబ్ధిభిః ॥

1073

(5) సువర్ణా వాచమక్రతోప ద్యవ్యాఖరే కృష్ణా¹ ఇషిరా అనర్తిషుః ।

న్యగజ్జి యన్త్యవరస్య నిష్క్రృతం పురూ రేతో దధిరే సూర్యశ్వితః ॥

1074

(6) ఉగ్రా² ఇవ ప్రవహన్తః సమాయముః సాకం యుక్తా వృషణో బిభ్రతో ధురః ।

యచ్ఛ్వసన్తో జగ్రసానా³ అరావిషుః శృణ్వ⁴ ఏషాం పోథఘో అర్వతామివ ॥

1075

(7) దశావనిభ్యో దశకక్ష్యేభ్యో దశయోక్త్రేభ్యో దశయోజనేభ్యః ।

దశాభీశుభ్యో⁵ అర్చతాజరేభ్యో దశ ధురో దశ యుక్తా వహద్యుః ॥

1076

(8) తే⁶ అద్రయో దశయన్త్రాన⁷ ఆశవస్తేషామాధానం పర్యేతి హర్యతమ్ ।

త⁸ ఊ సుతస్య సోమ్యస్యాన్ధసోఽంశోః పీయాషం ప్రథమస్య భేజిరే ॥

1077

(9) తే సోమాదో హరీ⁹ ఇన్ద్రస్య నిన్సతేంఽశుం దుహన్తో¹⁰ అధ్యానతే గవి ।

తేభిర్ద్దుగం పపివాన్ త్సోమ్యం మధ్విన్తో¹¹ వర్తతే¹¹ ప్రథతే వృషాయతే ॥

1078

1. కృష్ణాఽఇషిరాఽఅనర్తిషుః, 2. ఉగ్రాఽఇవ, 3. సానాఽఅరావిషుః, 4. శృణ్వఽఏషాం పోథఘోఽఅర్వ,

5. శుభ్యోఅర్చతా, 6. తేఽఅద్రయో, 7. యన్త్రానఽఆశ, 8. తఽఊ సుతస్య, 9. హరీఽఇన్ద్రస్య,

10. దుహన్తోఽఅధ్యా, 11. ప్రయతే. (ప్రా.ప్ర.)

(10) వృషో¹ అంశుర్న కిలా రిషాథనేశావంతః సదమిత స్థనాశితాః ।

రైవత్యేవ మహసా చారవః స్థన యస్య గ్రావాణో² అజుషధ్వమధ్వరమ్ ॥

1079

(11) తృదిలా³ అతృదిలాసో అద్రయో శ్రమణా అశృథితా అమృత్యవః ।

అనాతురా⁴ అజరాః స్థామవిష్ణవః సుపివసో⁵ అతృషితా అతృష్ణజః ॥

1080

(12) ధ్రువా⁶ ఏవ వః పితరో యుగేయుగే క్షేమకామానః సదసో న యుంజతే ।

అజుర్యాసో హరిషాచో హరిద్రవ⁷ ఆ ద్యాం రవేణ వృథివీమశుశ్రువుః ॥

1081

(13) తదిద్వదన్త్యద్రయో విమోచనే యామన్నంజస్సా⁸ ఇవ ఘేదుపబ్ధిభిః ।

వచన్తో బీజమివ ధాన్యాకృతః పుంచన్తి సోమం న మినన్తి బవృతః ॥

1082

(14) సుతే⁹ అధ్వరే అధి వాచమక్రతా శ్రమణా న మాతరం తుదంతః ।

వి షూ ముంచా సుషువుషో మనీషాం వి వర్తన్తామద్రయశ్చాయమానాః ॥

1083

ఇతి

అష్టమోఽష్టకే చతుర్థోఽధ్యాయ

సమాప్తః

1. వృషో¹ అంశుర్న, 2. గ్రావాణో² అజుషధ్వ, 3. తృదిలా³ అతృదిలాసో⁴ అద్రయో⁵ శ్రమణా⁶ అశృ

థితా⁷ అమృత్యవః, 4. అనాతురా⁸ అజరాః, 5. సుపివసో⁹ అతృషితా¹⁰ అతృష్ణజః, 6. ధ్రువా¹¹ ఏవ వః,

7. ద్రవ¹² ఆ ద్యాం, 8. జస్సా¹³ ఇవ, 9. సుతే¹⁴ అధ్వరే¹⁵ అధి వాచ. (వా.వ.)

సూక్తము—94

ఋషి—సర్పార్బుదులు (కాద్రవేయులు)†

దేవత—గ్రావలు†

(1)*గీ॥ గ్రావలార! ధ్వనిని గలిగించెదరుగాక!

శబ్దమును నొనర్చు సకల శిలల

సంస్తుతింతు మేము సకల ఋత్విజ్ఞులు!

నుతులఁ జేయుఁ డీరు! మతులఁ దలఁచి ॥

2903

(2)*గీ॥ శత సహస్ర సంఖ్యఁ జరియించు మనుజులఁ

బోలి గ్రావ లెల్లఁ బూర్ణ శబ్ద

మును నొనర్చుచుండె ఘన సోమమున నాస్య

ముల ధ్వనించుచుండె బోరు మనుచు ॥

2904

*గీ॥ మఱియు శోభన కర్ములై తిరుగునట్టి

గ్రావ లిష్టిని బొందుచు దేవ తతులఁ

బిలువ నగ్నికిఁ బూర్వమే ప్రితి భక్ష

ణీయ హవ్యము గ్రహించుఁ బాయకుండ ॥

2905

(3)*చ॥ అతిరుచిరాకృతిం గలుఁగు నామిషముం దినువారు మాంస వి

స్తృతికయి బిట్ట శబ్దమును జేసెడు మాట్కి సువర్ణ వృక్ష సం

తతుల నవీన శాఖల నితాంతము భక్షణఁ జేయు నెద్దు ల

త్యతిశయమైన సుధ్వని సనంతముగా నొనరించుచుండి సం

స్కృత మధుకారి సోమము నదేవనిఁ బట్టుచుఁ బొందుచుండెడున్ ॥

2906

(4)*గీ॥ మదకరం బొచు నభిషూయమాన మౌచు

నున్న సోమముచే గ్రావ¹లుండి యింద్రుఁ

బిలుచుచుండి సుశబ్దంబు బిట్టు చేయు

చుండి మధుకర సోమము నొందుచుండు ॥

2907

†వ్యాకర్తవృత్తి 14వ సంపుటము 1వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “సర్పార్బుదులు (కాద్రవేయులు)” గాను, దేవత “గ్రావలు”గాను వ్రాసి, 15వ సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో “అర్బుదుఁడు” ఋషిగాను, “రోలు, పౌత్రము” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. నున్నసోమముచే గ్రావ లెలమి నింద్రుఁ. (వ్యా.పృ.పా. చుతిభంగము.)

*గీ॥ మఱియు సంరబ్ధభూతులై కరము ధీర
 లౌచు శబ్దముతోడఁ దా మఖిల వృద్ధి
 నిండఁజేయుచు గ్రావలు నేర్పు మెఱయ
 నంగుళులఁ గూడి నృత్యంబు నాచరించు ॥

2908

(5,6)*సీ॥ సువతఃములఁ గల్గు సుందర గ్రావలు చెంత దివంబున నెంతయేని
 ధ్వనిని జేయుచు, గృష్ణ వర్ణ మృగంబులఁ బోలుచు నూర్పుని బోలి శ్వేత
 వర్ణాంచితంబులై బహుశ నృత్యముఁ జేయుచుండి నిష్క్రంత మగుచుండు సోమ
 మును రాతి క్రిందకుఁ బొందించుచున్ సోమలక్షణోదకమును లలిత రీతిఁ
 గీ॥ దాల్చుచుండెను మఱి యవి దర్శనీయ,యాన భారము వహించు నశ్వవరము
 లట్లు,సోమయంతంబులై యధిక వేగ,గమనమున వచ్చుచుండెను గడియలోన ॥

2909

*గీ॥ శిలలు నిశ్వనంతములుగ వెలుంగుచు
 ముఖమునుండి శబ్దమును వదలును
 నశ్వరాజు సహజ మగు నాస్యముననుండి
 హేష విడచు రీతి నిర్ధ మతిని ॥

2910

(7)*గద్యము ॥

దశావనములను, దశ కక్ష్యములను, దశ యోక్తములను, దశ యోజనములను, దశ
 యాశీశువులను, జరావర్జితములను, దశ హింసితులచే యుక్తములను, నభిషవాఖ్య
 కర్మయందు వ్యాప్రియమాణములను నో ఋత్విజ్ఞాలారాః అర్చింపుడు ॥

2911

(8)*గీ॥ షివ్రకారి శిలలు చెలఁగుచు దశ యంత్ర
 ములుగనుండి ఖ్యాతి వెలుఁగుచుండు
 వాని యభిషవాఖ్య వననీయ కర్మము
 జగతి హృద్య మగుచు సాగుచుండు ॥

2912

*గీ॥ అట్టి శిలలు మిగుల నభిషుత వర సోమ
 జన్య ఖండ రూప సారసాఽన్న
 జాత మైన యమృత సారము నెలమిని
 బొందుచుండుఁ జాల నంద మొప్ప ॥

2913

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(9)*గీ॥ సోమ భక్షక శిల లతిసుందరేందు
హరులఁ బొందుచు నుండెను గరము ప్రితి
మఱియు గవ్యమునందునఁ బరమ సోమ
మును గ్రహించుచునుండెను మొనసి తాము ॥

2914

*గీ॥ వానివల్లనె సౌమ్య మై పరఁగుచుండు
సోమ రూపాఽమృతంబును సురుఁడు ద్రావె
వృద్ధ తనువును ధరియించి వృషభము వలె
బలసి నంప్రితి వృష వలెఁ బరిధవ్విలె ॥

2915

(10)*గీ॥ గ్రావలారః మీకుఁ గమనీయ సోమము
కాంక్షితం బొనంగఁ గలదు జగతి
శీర్ణ భావ మెపుడుఁ జెందక దృఢ మైన
తనువుతోడఁ గూడి తనియుఁ డీరుః ॥

2916

*గీ॥ అన్న వంతుల వలె మీర లతిశయముగ
భోజయితలయి యుండుఁడుః భువనమందు
రేవతుల వలె మీరలు పావనంపుఁ
దేజమునఁ గూడి కుశలానఁ దేజరిలుఁడుః ॥

2917

(11,*సీ॥ గ్రావలారాః మీరు శ్రమ వివర్జితులయి వెలుఁగుఁడుః భూమిపై వేయి విధుల
12) నజరులై యమృతులై యవగతరోగులై వెలుఁగుఁడుః భూమిపై వేయి విధుల
నశిధిలీకృతులయి యన్య భేదకులయి వెలుఁగుఁడుః భూమిపై వేయి విధులఁ
దృష్టా విహీనులై దీవ్యద్ బలాధ్యులై వెలుఁగుఁడుః భూమిపై వేయి విధులఁ
గీ॥ బ్రతి యుగంబున మీ పితృ పర్వతములు, శుభములం గోరుచును నదసులను నాత్మ
తోడఁ గలువక జగ మెల్లఁ దుష్టి నొంద,నభిషవ ధ్వని వినిపింతు రతిశయముగ ॥

2918

(13)*గద్యము ॥

ఆదరణీయ గ్రావలు యామమందు రథములకు వలె నుపత్తుచే నా యభిషవ కర్మను
(సోమ రస విమోచన వేశయందు) బ్రకటింపుచున్నవి. సోమమును భక్షించు
గ్రావలై కృషీవలులు బీజమును జల్లుచున్న సోమమును జల్లుచున్నవి ॥

2919

*రచయిత: — కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(14)*గీ॥ పూజ్యమాన శిలలు పుణ్యాధ్వరమునందు
మిగుల ధ్వనిని జేసి మెలఁగునట్లే
హస్తమునఁ గుమారు లధికము తల్లిని
గొట్టుచుండి ధ్వనిని గూర్చునట్లు ॥

2920

*గీ॥ సోమమును గూర్చుచుం దాము శోభ గాంచు
గ్రావలకు స్తుతి¹ నొనర్చుఁడి కర్మకరులు!
మరియు గ్రావలు విస్తార మహిమ నభిష
వ ధ్వనిం జేయుఁగాక! నీ యధ్వరమున ॥

2921

ఇయ్యది
శ్రీభరద్వాజగోత్ర శ్రీవేంకటేశ్వర పాత్ర
సంగమేశ్వర పుత్ర సీతాంబా గర్భ శుక్తి
ముక్తాయమాన శ్రీ భగవద్భక్తారాధక
నేమాని వేంకట నరసింహశాస్త్రి
విరచిత కృతులలో శ్రీమదాంధ్ర
ఋగ్వేద సంహితయందు
నష్టమాష్టకమునఁ
జతుర్థాధ్యాయము
సంపూర్ణము

సూక్తిము—94

ఋషి—కాద్రీవేయలై న సర్పార్బుదులు
దేవత—గ్రావలు (రవి చంద్రులు, రజితమేరుగిరులు)

అర్థాంతరము—1

(1)†అష్టపదకందము ॥

తుది మొదలు లేని గతులను
జద లంటెడి దివ్య దీప్తి చయ మొప్పంగాఁ
బది కోటుల పడగలతో
మది శక్తుల నాదిశేష మాహాత్మ్యమునన్
ముదిమి రహిత మేరు రజిత
నదమల గిరులను దగ రవి చంద్రుల్ నానా
పదములలోఁ దనరంగ ద
శ దిశలను వెలుంగుచుందుఁ జగదీశ కృపన్ ॥

2922

*రచయిత—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “నలల”ముగాని, “జగ”ముగాని పర్యయ క్రమై నట్లు భావింప నగును.

(2)†మ॥ శత సాహస్రిక శక్తి తత్త్వములతో సౌరాఽచ్చ చాంద్రాత్మక
ప్రతీతిన్ దేజము వెల్లుచుండును మహాభాస్వంత మై రోదసిన్
అతులమ్మౌ హరిత ప్రసారముల మై నాత్మీయ మై సృష్టిఁ బ్రా
కృత తత్త్వములు వర్ధిలంగ సుకృతిన్ గృత్యాశి దివ్యమ్ముగా
ఋత చిత్ పూర్వ హవిస్సు హేతు వపుచున్ ఋక్షాశి లోకమ్ములన్
వితత క్షేమ మహాశుభాఽఽవశులతో విశ్వమై ఆశాంత మై
సతతమ్మున్ బలు ప్రాణిజాలములు సంజాతమ్ములై గిట్టుచున్
జతన మ్మొందఁగ సృష్టి సంస్థితి లయాల్ సంసర్గ మై యొప్పెడున్ ॥

2923

(3)†చ॥ అరుణమయాంచితాద్భుత విహాయన శక్తుల సద్భవమ్ములై
పరమ పవిత్ర శబ్ద వృషభప్రతతుల్ జగతిన్ బ్రసార మై
నిరతము నవ్య దివ్య మధు నిర్మల శాఖలుగాఁగఁ గాంతులన్
వరలెడు విశ్వ వృక్షము ప్రభాస సుపుణ్య ఫలాలు పక్వమై ॥

2924

(4)†క॥ సంతోషము సుఖ శాంతులు
వింతగ విశ్వాన నిలువఁ బ్రీతిన్ బ్రాణుల్
కాంతులఁ గాంతుల సుర లా
శాంతము నోషధితతులను నలరున్ భువనాల్ ॥

2925

†(5) అంతరిక్షములోన నలరారు సూర్యులు
విష్ణు శక్తుల మీఱు విమల కాంతిచ్ఛటల
నా సుపర్ణ శక్తి నద్భుతముగా వెలిఁగి
అతిలోక శక్తులన్ అలరారు జగతిలో
నిష్కృతి రూపమా నిఖిల తిమిరాశులన్
విధ్వస్త మొనరించు విశ్వ సంక్షేమ గతి ॥

2926

†(6) వేలు లక్షలు కాఁగ వెలుఁగు గ్రహ ఋషాలతో
ధర్మబద్ధ మౌచుఁ దరణి చంద్రులు తిరుగ
రోదసిన్ దీప్తమై లోకాల వ్యాపించి
ఉజ్వల మై కాంతు లుష్ణ శీతల గతులఁ
బ్రసరించి శబ్దాల పవన తరంగాల
సృష్టిలోఁ బ్రాణమై చెలువొందు సర్వదా! ॥

2927

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(7) దశదిశాఽఽవశులకై దశ విధ కక్ష్యలకు
 దశ బంధములకు నై దశ యోచనలకు
 దశ దుష్ట శక్తులకు దశ శిష్ట శక్తులకు
 దశ విధమ్ములు కాగ దశరూప ధారణల
 కజర శక్తులకు నై అతిలోక గతి నిల్చి
 అర్చనలు మీఱంగ నరుణాధిపుడు నిల్చు ॥

2928

†(8) దశదిశలలో వెల్గు తరణి చంద్రావశులు
 దశ యంత్రములుగాగ దశ దిశలు ధరియింప
 నాకర్షణ శక్తి నన్నియున్ దిరుగుచున్
 అమృతాంశములు మీఱ నఖిలమౌ విశ్వమ్ము
 తొట్టతొలి దేవునికి ద్వివ దేవ దేవునికి
 నర్చనలు చేయంగ నంత యానము చేయు ॥

2929

†(9) సంవర్ధక మై సర్వేశు హరి శక్తిఁ
 జంద్రాది గ్రహ రాజి సౌర శక్తులతోడ
 వివిధమౌ లోకాల కవితథ ధీపులన్
 అమృతమౌ చంద్రికల నమల దుగ్ధము లొసఁగి
 మధు రూపములఁ బెంచి మహిమాన్వితములుగా
 శుభవరంపరలతో నుఖ సంపదలఁ గూర్చు ॥

2930

†(10) విశ్వ సర్వస్వమున కశ్వీ చంద్రిక లొప్ప
 నమల సోములు ననరి అమృత శక్తులు మీఱ
 రేవతీ నక్షత్ర దైవీయ దీధితుల
 రవుల తేజమ్ములను రాజిల్లుచున్ జగతి
 అజుని మార్గము లెల్ల సద్వరమ్ములు కాగ
 నిత్యోత్సవములుగా నిఖిల శుభముల నొసఁగు
 సృష్టి పృథ్వీతో నిష్ట పూర్తము కాగ
 సర్వదా సర్వధా సర్వాఽఽశాంతముగ ॥

2931

†(11) శాశ్వతత్వమ్ముతో నశాశ్వతత్వముతో
 నశ్రమముగా నిలిచి ఆ శ్రమల మైఁ దిరిగి
 అమృతత్వమ్ముతో నా మృతితత్వమున
 వైష్ణవీయ మౌచు నవైష్ణవ స్థితి గతి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

తృషా రహితమ్ముగాఁ దృషా సహితమ్ముగా
 నతృష్ట శక్తులం దావిర్భవము చెంది
 ఆతురత్వము లేని అజరత్వ మలరార
 రవి చంద్ర గోళాశి రాజిల్లు లోకాలు ॥

2932

†(12) ప్రతియుగమ్మున విశ్వ మతిరూపమై తనరు
 రవ్యాది గోళాల రజిత మేరు గిరుల
 నకల లోకాఽఽవళుల సంక్షేమములఁ నింపు
 తొలి తల్లిదండ్రులే విలువైన సంపదల
 అజుశక్తి తనరార నమృతశక్తుల నొసఁగి
 దివి భువుల నన్నింటఁ దేజరిలు హరి వీప్తి
 శబ్ద శక్తులు మీఱ సర్వమ్ము వ్యాపింప
 సృష్టి శక్తుల నిలిపి స్థితిగతుల నెగడింతు ॥

2933

(13)†క॥ అమృతమయ శక్తుల రస
 మృమితముగా స్వీకరించి అమృతమ్మునె స్మృ
 ప్తి మిగుల స్రవియించి నితాం
 తము సంచర్దన మొనర్చుఁ దరణి శశికిఁ లే ॥

2934

†క॥ బీజము సృష్టికి రవి శశి
 లేజఃపుంజము ప్రాణము హృది దివ్యాయువు నై
 భ్రాజిత మవును జరాఽచర
 పూజిత మై సర్వగతులఁ బూత మృవులే ॥

2935

†(14) సృష్టి యజ్ఞమ్ములో సోమామృతము నింపు
 సప్రాగ్ని మాతృకల దీప్రాధినేతగా
 శబ్ద నిశ్శబ్దాల సంశక్తు లొప్పార
 విశ్వ విజ్ఞానంపు విపుల మణిపులను
 సకల దిశలను వెలుఁగు సౌర మండలతతులు
 సృష్టి శక్తుల నొప్ప స్థితిశక్తులన్ దనరు
 పూజనీయమ్ములొ పూర్ణ దీప్తుల నదా
 పుంభానుపుంభ విశృంఖలగతి వెలుఁగ ॥

2936

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—94

ఋషి—కాద్రీవేయలైన సర్పార్బుదులు
దేవత—గ్రావిలు (రవిచంద్రులు, రజిత మేరుగిరులు)

ఆర్థాంతరము—2

†(1) ఆత్యుత్తమములైన ఆ రజిత మేరు గిరుల
నవ్య నవ నిత్యమౌ దివ్య తేజస్సులన్
ఆశాంతములలోన నద్గులకు నద్గులై
అమృత శక్తులు మీఱు నా సోమతత్వ గతి
ఘన రూప రూప మై క్కాలగా నష్ట వసు
సంపదల గలగలల స్వచ్ఛ సంస్తుతి శబ్ద
సంభార మొప్పంగ సాజ మై ప్రకృతిని
నద్భుత శక్తి మై నతిధీరతలు తనరు ॥

2937

†(2) శత విధాలుగా సృష్టి సహస్ర విధాలుగా
వ్యాపించు “నభి” శక్తి రూపు మాపుచు సౌర
సందీప్తత మీఱఁ జాంద్ర శక్తులు నిండు
సుకృత పూర్ణములౌ సుకృతముల్ వరలంగఁ
జిత్సూర్వ మై దివ్య చేతన దీప్తులన్
రజితాద్రి హేమాద్రి రంజిల్ల విశ్వాన
నరగని తరగని హరిత రూపము వరల
మొక్కవోని సుదృఢ మూర్తిత్వ మొప్పలే! ॥

2938

†(3) పరిపక్వ మౌ పుణ్య ఫలము మదు పౌ గతిని
విశ్వవృక్ష విశాఖ విమలాఽరుణ ఫలమ్ము
అమృత దీప్తులు వరల నన్యత తృప్తులఁ దునుము
అమలాగ్ని శక్తులే అతిపవిత్ర ప్రియ
నంతరిక్షము గుండె నలరి నిండుచు మండ
అత్యుత్తమ మైన ఆదిశేషువు భోగ
మతిబలీయముగా విశ్వాఽఽవరణ మై వెల్గొంద
నియమగతి గగనానఁ బయనించు సకుటుంబముగ ॥

2939

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) మధురూప మై నిలిచి కుడరాలు కాకుండ
 నదమగతి లేకుండ సుధరాలుగా నిలిచి
 రజిత హేమాదుర్ని లవి రంజిల్లి విశ్వాన
 మందమౌ శబ్దాల నమందమౌ తేజాల
 సతిధీరరూప మై అతిమృద్విశేష మై
 ఆపురూపమౌ సిరు తౌచుఁ దనరును సృష్టి ॥

2940

†(5) అతిలోకమౌ నగ్ని సత్యంత శుద్ధ మై
 మెరుఁగులన్ జెల్వొందు మేల్మిగా వెల్గొందు
 సూర్య దీప్తులు మీఱ సర్వ నిష్కృతతతిని
 విద్వంస మొనరించి విష్ణుదేవుని కనుల
 జంటగా దంటగా మింటిలోఁ బంటలై
 రవి చంద్రగతి హేమ రజితాదుర్ని తౌప్పంగ
 దేవ దేవుని దివ్య తేజమౌ వీర్య మై
 అంతరాంతరశక్తి నపురూప మై వెలుఁగు ॥

2941

†(6) ధర్మ శక్తులు మీఱఁ దనరి శ్రేష్ఠమ్ముగా
 దైవ వీర్యమ్ముగా ద్వైత ద్రవితత్వముల
 స్వర్ణజలమై రజిత జల మౌచు విశ్వాన
 ఉగ్రగతి తనరారు నుజ్జ్వల రతు తౌప్ప
 జవ జీవ శక్తులను జాజ్వల్యమానమై
 శక్తి దుర్భేద్యమై మిత్ర స్వర్భాగ్య మై ॥

2942

†(7) దశ దిశాఽఽవళివల్ల దశ కక్ష్యలవలన
 దశ బంధములవల్ల దశ యోచనలవల్ల
 దశ దుశ్శక్తులవల్ల దశ శిష్ట శక్తులవల్ల
 దశ విధమ్ములవల్ల దశ చారణులవల్ల
 నజర శక్తులవల్ల నతిలోక గతివల్ల
 నఖిలమ్ము వెల్గొందు నరుణాధిపార్చనల ॥

2943

†(8) ధ్రువ గతులు పీఠంగ రూఢ శక్తులు తనర
 దశ దిశ యంత్రాలఁ దగు రజిత స్వర్ణాది
 ద్యయ మొప్పు విశ్వాన భరితాఽమృత మొప్పుఁ
 జలన గతులను బ్రథమ జరిత సోమము తనర ॥

2944

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

(9)†క॥ రవి చంద్రులు ప్రథమ మై
అవితథ గతి వర్ధిలంగ నా హేమ నగ
మృవు రజిత గిరియు సలరును
నవ దీప్తుల లోకములను నారాయణులై ॥

2945

(10) అత్యంత శ్రేష్ఠ మౌ నతిలోక దీప్తులను
రజిత స్వర్ణాదుర్జితే రైవత శక్తులన్
రాజిల్ల విశ్వాన రక్షా కవచ దీక్ష
నాకాశమున విష్ణు వాదిత్య కృతి దీప్తు
లధ్వరాఽధ్వగములుగా నలరార నిత్యమ్ము
దైవ నిలయమ్ములై తగు నచంచల గతి ॥

2946

†(11) కాశ్యత గతి సకాశ్యత స్థితు లౌపు
నశ్రమ సుఖ గతి నతిశ్రమాఽఽకలిత మై
అమృత మహిమను నా మృతివర మౌచు
వైష్ణవీయమ్ము గా నవైష్ణవీయమ్ము గా
చృష విహిత మై సర్వ తృష రహిత మై నిల్చి
తృష్టారహిత మూల దీప్తి సంతప మౌచు
నాతురత్వము లేని అజరత్వ మలరార
రజిత స్వర్ణాదుర్జిలు రాజిల్లు విశ్వాన ॥

2947

†(12) నగములకు నగములై యుగయుగమ్ముల నిలిచి
స్థిరగతులు తనరార క్షేమంకరము లౌచు
వైష్ణవీయమ్ములై వరలు రజితగిరి
స్వర్ణాద్రి విశ్వానః బ్రథ లౌపుః బృథ్వీయై
అతిచలన శక్తులన్ గతి చలన సూర్తులై
తిరుగాడు భువనాలఁ దేజరిల్లుచునుండు ॥

2948

†(13) రజితాద్రి స్వర్ణాద్రి రాజిల్లు దైవీయ
వీర్యరూప మౌచు వెలఁగి బీజమ్ముగా
విశ్వ వసు సంపదల విమల మూర్ధమ్ముగా
రవి చంద్ర గోళాల రాజిల్లు నమృతంపు
శక్తులన్ శుద్ధ మై వ్యక్త ధగద్ధగల
తేజాల దృఢశక్తి దీవ్య దజయ్యమౌ ॥

2949

†రచయిత:—పాఞ్చయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రహర"

†(14) సర్వాన వ్యాపించు సప్త మాతృక తతికి

జ్వాలలన్ మూల మై శబ్ద శక్తుల మీఱ
దేవ పితరులకును దివ్య సంతతులకు
నావాస మై సదా! ద్యౌః వాస మై వరల
నగ దీప్త కేశికా నగరాజ రూప మై
వరలులే! రజితాద్రి స్వర్ణాద్రి విశ్వాన ॥

2950

ఇయ్యది

విశ్వసృష్టివ్రకృతిమాత్రైకైకపుత్ర

పతకమశ్శ గోత్ర-వడ్లమూడి కుల సందీప్త-

శ్రీసుబ్బన్న పౌత్ర-శ్రీరంగరాయ పరిపోషిత అద్వితీయ ద్వితీయపుత్ర-

శ్రీసరస్వతీమాతృ ప్రియపుత్ర-అపార వేద శాస్త్రసాహిత్యవిద్యా పారంగత-

అతిలోక బహువిధ సుమధుర కవితా సనాథ-నానావిధాలౌకిక శక్తియుక్త-బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరాది సర్వ
దేవతాస్వరూప-విద్యసృజిపంచముఖాంజనేయోపాసక శ్రీవేదుల రామశాస్త్రి గురువరాభిస్తుత “ముఖకలితగోపాలసుపద”-
మహాపండిత శ్రీ జటావల్లభుల పురుషోత్తమ గురువర్యాభిస్తుత “శతవర్షాశీర్వచన రక్షిత అగుణశోభిత నిష్కళాసహిత శ్రీ
మహా విష్ణు” కలిత - అమృత ప్రేమాంతర్వాహినీ హృదయలక్ష్మి, అపూర్వ అమేయ అభేద్య సచ్చిద్వాక్ స్వరూపిణి,
అమలినవవిత్ర పతిరక్తి భక్తి శక్తిస్వరూపిణి, నిర్వికార నిర్వికల్ప నిరంజన సచ్చిదానందస్వరూపిణి, నిత్యచైతన్యవతి,
నిర్నిద్రమతి, వినిర్మలగతికలిత, ప్రియశరీరాంతర్విలీనగాన జ్ఞానధ్యానస్వరూపిణీతన్మయి, శివపూజితఫాలచంద్రకళా
మూర్తి-అకళంక సౌందర్యరాశి-సార్థక అర్థాంగి శ్రీమతి శశికళాయుక్త- జయశ్రీ సత్యశ్రీ పుత్రికా రత్నద్వయ అజయ్య
జయ విజయ పతాకయుక్త - శివరామకృష్ణ సత్యమహాఫణి, వేంకటరమణ హరిహర రాజఫణి పుత్ర రత్నద్వయ అభేద్య
చత్రాఽఽవరణయుక్త-పాణినీయాఽష్టాధ్యాయాపూర్వత్రాసిద్ధసూత్రసహిత శబ్దక్రియాదిరూపసాధక వ్యాకరణసూత్ర
వ్రవర్తక అపూర్వయంత్ర సృష్టికర్త-మహావైయాకరణ-వేదవేదాంతకోవిద-దశభాషా కవితావిశారద-పుంభావశారదా
మూర్తి- శ్రీ గుండేరావు హర్కారే సాష్టాంగనమస్కార పూర్వక వ్రస్తాయమాన- “శ్రీ వాఙ్మయమహాధ్యక్ష-ప్రచీన
వైయాకరణానమయ సంప్రదాయరక్ష-స్ఫోరితానేక జనాభినవోన్మేష శాలికావ్య నిర్మాణశక్తి మన్నికోచనాక్ష-మాధుర్య
స్యందివీర్యవత్తరపద గుంఫాధురీణ - మహీభుగగోచరగాంభీర్యవ్రకటనాపటిమాసారీణ - కల్పాంతారీణాఽనల్పకల్పనా
భూషణ”- లీలామానుష విగ్రహ-ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్ సంభావిత చతుర్వింశదధిక విశేషవిషయ గౌరవ డాక్టరేట్

“కళా-ప్రపూర్ణ” సార్థక బిరుద విరాజిత-బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

సంకలిత, విరచిత, ఖిలమంత్ర, ఖిలసూక్త సహిత సునమగ్ర

సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహితయందు

దశమమండలమున నష్టమాష్టకమునందలి

అర్థాంతరయుక్త చతుర్థాధ్యాయము

సమాప్తము

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సమూల శ్రీమదాంధ్ర బుద్ధగేద సంహిత బుద్ధగేద-సంహితా

దశపంచ మండలమ్

అష్టమోఽష్టకః—పంచమోఽధ్యాయః

సూక్తమ్—95

బుషిః—ఐలః పురూరవాః

బుషికా—2, 4-5, 7, 11, 13, 15-16, 18-ఉర్వశీ

దేవతా—ఉర్వశీ, పురూరవాః

చందః—త్రిష్టుప్

(1) హయే జాయే మనసా తిష్ఠ ఘోరే వచాంసి మిశ్రా కృణవావహై ను ।

న నౌ మస్త్రా¹ ఆనుదితాన ఏతే మయస్కరన్ వరతరే చనాహన్ ॥

1084

(2) కిమేతా వాచా కృణవా తవాహం పాకృమిషముషసామగ్రియేవ ।

పురూరవః పునరన్తం వరేహి దురావనా వాత² ఇవాహమస్మి ॥

1085

(3) ఇషుర్న శ్రియ³ ఇషదేరసనా గోషాః శతసా న రంహిః ।

అపిరే కృతా వి దవిద్యుతన్నోరా న మాయం చితయన్త దునయః ॥

1086

1. మస్త్రా¹ ఆనుదితాన ఏతే, 2. వాత² ఇవా, 3. శ్రియ³ ఇషు. (వాగ్.పగ్.)

(4) సా వసు దధతీ శ్వశురాయ వయ¹ ఉషో యది వష్ట్యన్తిగృహత్ ।

అస్తం ననక్షే యస్మిన్చాకన్ దివా నక్తం శ్నథితా వైతసేన ॥

1087

(5) త్రిః స్మ మాహ్నః శ్నథయో వైతసేనోత స్మ మేఽవ్యత్యై పృణాసి ।

పురూరవోఽను తే కేతమాయం రాజా మే వీర తన్వంస్తదాసీః ॥

1088

(6) యా సుజూర్ణః శ్రేణీః సుమ్న²అపిర్హదేచతుర్న గ్రన్థినీ చరణ్యః ।

తా³ అంజయోఽరుణయో న సస్యః శ్రియే గావో న ధేనవోఽనవన్త ॥

1089

(7) సమస్మింజాయమాన⁴ అసత గ్నా ఉతేమవర్ధన్ నద్యంః స్వగూర్తాః ।

మహే యత్ త్వా పురూరవో రణాయా ఽవర్ధయన్ దస్యహత్యాయ దేవాః ॥

1090

(8) నచా యదాసు జహతీష్వత్కమమానుషీషు మానుషో నిషేవే ।

అప స్మ మత్ తరసనీ న భుజ్యస్తా⁵ అత్రసన్ రథస్సశో నాశ్వాః ॥

1091

(9) యదాసు మర్తో⁶ అమృతాసు నిస్సృక్ సం షోణీభిః క్రతుభిర్న పుంక్తే ।

తా అతయో న తన్వః శుమ్భత స్వా⁷ అశ్వాసో న క్రిశయో దన్తశానాః ॥

1092

1. వయఽఉషో, 2. సుమ్నఽఅపిర్హ, 3. తాఽఅంజయో, 4. మానఽఅసత గ్నాఽఉతే, 5. భుజ్యస్తాఽఅత్ర,

6. మర్తోఽఅమృతా, 7. స్వాఽఅశ్వాసో. (వా.ప.)

(10) వి॒ద్యున్న॑ యా ప॒తన్తి॑ ద॒విద్యో॑ద్భ॒రన్తి॑ మే¹ అ॒ప్య కా॒మ్యాని॑ ।

జని॑ష్టో² అ॒పో న॒ర్యః సు॒జాతః॑ పో॒ర్వశీ॑ తిరత దీర్ఘ॑ మాయుః ॥ 1093

(11) జ॒జ్ఞిష॑ ఇ॒త్థా గో॑పి॒త్యాయ॑ హి దదాథ తత్ పు॒రూర॑వో మ⁴ ఓ॒జః ।

అశా॑నం త్వా వి॒దుషీ॑ స॒స్మిన్నహన్ న మ⁵ ఆశ్ర॑ణోః కిమ॑భుగ్వదాసి ॥ 1094

(12) కదా నూ॒నుః పి॒తరం॑ జాత⁶ ఇ॒చ్ఛాచ్ఛక్ర॑న్నాశు॒ వర్త॑యద్విజానన్ ।

కో దం॑ప॒తీ స॒మన॑సా వి యూ॒యోదధ॑ యదగ్నిః శ్వ॑శురే॒షు దీద॑యత్ ॥ 1095

(13) ప॒రతి॑ బ్ర॒వాణి॑ వ॒ర్తయ॑తే⁷ అ॒శు చ॒క్రన్ న క॑న్దదాద్యే శి॒వాయై॑ ।

ప॒ర తత్ తే॑ హి॒నవా॑ యత్ తే⁸ అ॒స్మై ప॒రేహ్య॑న్తం నహి॑ మూ॒ర మా॑పః ॥ 1096

(14) సు॒దేవో⁹ అ॒ద్య ప॒రప॑తేదనా॒వృత్ ప॑రావతం ప॒రమాం గ॒న్తవా¹⁰ ఉ॑ ।

అధా శ॒యాత ని॑ర్వ॒తేరు॑ప॒స్థే ఓ॒ధైసం వృ॑కా రభసాసో¹¹ అ॒ద్యుః ॥ 1097

(15) పు॒రూర॑వో మా మృ॒థా మా ప॒ర ప॒ప్తో మా త్వా వృ॑కాసో¹² అశి॑వాన ఉ ఉన్ ।

న వై సై॒ణాని॑ స॒ఖ్యాని॑ స॒న్తి సాలా॑వృకాణాం హృద॑యాన్యేతా ॥ 1098

1. మే॒అప్య, 2. జని॑ష్టో॒అపో, 3. జ॒జ్ఞిష॑ఇ॒త్థా, 4. మ॒ఓజః, 5. న మ॒ఆశ్ర॑ణోః, 6. జాత॑ఇ॒చ్ఛా, 7. య॑తే॒అశు, 8. య॑తే॒అస్మై, 9. సు॒దేవో॒అద్య, 10. వా॒ఉ, 11. సో॒అద్యుః,

12. వృ॑కాసో॒అశి॑వాన॒ఉఉన్. (వా॒.ప॒.)

(16) యద్విరూపాచరం మర్త్యేష్వవసం రాతీః శరదశ్చతసః ।

ఘృతస్య స్తోకం సకృదహ్నా¹ ఆశ్నాం తాదేవేదం తాత్పర్యాణా చరామి ॥

1099

(17) అన్తరిక్షప్రాంతం రజసో విమానీముప శిశ్నామ్యుర్వశీం వసిష్ఠః ।

ఉప త్వా రాతిః సుకృతస్య తిష్ఠాన్ని వర్తస్వ హృదయం తవ్యతే మే ॥

1100

(18) ఇతి త్వా దేవా² ఇమ ఆహురైశ యథేమేతద్భవసి మృత్యుబంధుః ।

ప్రజా తే దేవాన్ హవిషా యజాతి స్వర్గ³ ఉ త్వమపి మాదయాసే ॥

1101

శ్రీమదాంధ్ర బుద్ధగేద సంహిత

దశమ మండలము

అష్టమాష్టకము—పంచమాధ్యాయము

సూక్తము—95

ఋషి—ఇలా పుత్రుడు పురూరవసుడు†

ఋషిక—2,4,5,7,11,13,15,16,18-ఊర్వశి†

దేవత—ఊర్వశి పురూరవసులు†

పురూరవసుని వాక్యము

(1)*క॥ మన నరసాలాపము ల

త్యనుదితములు గుంభితంబు లగుచుఁ బ్రతిదినం

బున మనకు సుఖము నేమియు

నొనరింపక యుండెఁగాన నో ఘోరశ్రీ! ॥

2951

1. దహ్నాఽఆశ్నాం, 2. దేవాఽఇమఽఆ, 3. స్వర్గఽఉత్వ. (వ్రా.పర్.)

†వ్రాతప్రతి 14వ సంపుటము 13వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “పురూరవసుడు-ఊర్వశి”గాను దేవత “ఊర్వశి పురూరవసుల వాక్యార్థము”గాను వ్రాసి, 15వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “పురూరవసు-ఊర్వశి” ఋషి ఋషికలుగాను, “ఊర్వశి పురూరవసువులు” దేవతలుగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥ ఉభయులము కూడి యొకచోటనుండి సరస
వాక్యముల నాడుకొనెదము వనిత! పీఠి
యుక్త చిత్తము నాపయి యోపి చేర్చి
విశ్రమింపవె! యిప్పుడు వేగ నీవు! ॥

2952

ఊర్వశి

(2)*గీ॥ బహ్వాషస్సులఁ దొల్లిటి వృత్తుషస్సు
తా గతించెడు విధమునఁ దత్ సమీప
భాగము నతిక్రమించితి భోగ రహిత
వాక్కుచే నేమి ఫల మగు? వసుమతీశ! ॥

2953

*గీ॥ నన్నుఁ గోరకుండఁ దిన్నఁగ గృహమును
జేరుమయ్య! యో పురూరవస్స!
వాయు మూర్తిఁ బోలి పరమ దృష్టాక్షనై
వెలయచంటి నేను వివిధ జగతి ॥

2954

పురూరవసుడు

(3)*సీ॥ ఇషుధిషుద్యమునుండి యిషుపులు తీయుచు శత్రులమై బంపఁజాలఁగలనె?
తద్ విరహఽనల దహ్యమానుండనై విజయబుద్ధిని గల్గి వెలుఁగఁగలనె?
వేగవంతుడనను వివిధ శాత్రువ ధేను సంభక్తగా నేను సాగఁగలనె?
సకలారి గణ ధన సంభక్తగా నేను నిజమైన శక్తితో నిలువఁగలనె?
గీ॥ వీర సామర్థ్యమున నేను వెలయ గలనె?
విస్తృతములైన సుగ్రామ పీఠులు
నన్నదీయ జరాఽఽకళి యతిశయించి
సింహ నాదంబు తెలియంగఁ జేత నగునె? ॥

2955

ఊర్వశి పరోక్షవాక్యము

(4)*గీ॥ ఊర్వశికాంత శ్వశురున కోపి యన్న
మును నొనంగుచుఁ దద్ గృహమున వసించి
యున్నయప్పుడు పతిఁ గోరి యున్నయెడలఁ
దద్ గృహంబును జేరుఁ దాఁ దత్క్షణంబ ॥

2956

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥ శ్వశుర చారు గృహము సరసనే యున్నట్టి
పతి గృహంబు ప్రితిఁ బడతి చేరి
శ్రేష్ఠ మైన భర్త శేఫమునం దాను
గొట్టఁబడుచు నుండెఁ గోర్కె లూర ॥

2957

(5)*గీ॥ ఓ పురూరవస్స! యొగి శేఫమున నీవు
మూఁడు మార్లు నన్ను మోదినావు!
పతిని గొట్టి నాతి పడతిని నన్నట్లు
తలఁచుచుంటి వేల! తనివి సనక ॥

2958

*గీ॥ ఇట్టి బుద్ధి తావకీన గృహంబును
జొచ్చినాను వీర! మెచ్చు నటులఁ
దొలుత సుఖము నాకుఁ గలిఁగించితివికాదె!
యిపుడు కాతరుండ వెట్లు లయితి? ॥

2959

పురూరవసుఁడు

(6)*గద్యము ॥

“నుజార్జి, సుజవ, శ్రేణి, సుమ్మ ఆపిదేహచక్షువు” అను నఖిభూత మానినులతోఁ గలసి
సందర్భవతి, చరణశీలయు సగు సూర్యశి వచ్చెను. ఆ యప్సరసలు, ఆభరణోపేతలు
నరుణవర్ణలు సయి పూర్వము వలె వెడలకున్నారు. శ్రయణముకొఱకు నవ ప్రసూత
గోవుల వలె శబ్దించుకున్నారు ॥

2960

ఊర్వశి

(7)*గీ॥ సత్పురూరవస్సు జన్మింపఁగనె యిప్పు
రసలు సంగతఁగఁ గాగ్రినార
లీ పురూరవసుని నెలమిని నడు లెల్ల
వృద్ధి నగఁగొనుండె వేగఁ జనుచు ॥

2961

*గీ॥ ఓ పురూరవస్స! యున్నత సంగ్రామ
వీధులందు దస్య వీర గణము
¹దృంప నిన్నుఁ బ్రితి దేవత లభివృద్ధి
పరచినారు ముదముఁ బడసినారు ॥

2962

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రేణిమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. “దుర్ఘంప” శబ్దము “దృంప”గాఁ బ్రమాదవశమునఁ బ్రయోగితమై “దేవత”శబ్దములోని “దే”తో యతి మైత్రి
పాటింపఁబడినది. (చూ. పీఠిక.)

(8)*గీ॥ అతినహః యభూతుఁడైన పురూరవ
స్సనెడు వాఁడు రూపమును ద్యజించు
దేవ వేశ్యలందుఁ దృప్తిని బొందంగ
నరుగుచుండె వారి కభిముఖముగ ॥

2963

*గీ॥ అప్పు డప్పరసలు చప్పున నను వీడి
పరమ భీతిఁ దాము పరుగు లిడిరి
వ్యాధ భీతిచేతఁ బరుగులు వెట్టెడు
మృగి గతించునట్లు మేలు గలుగ ॥†

2964

(9)*చ॥ ఘనుఁడు పురూరవ స్సమర కాంతలతోఁ దగ ముచ్చటింపఁగాఁ
బనిఁగొని పోవ వార లతిభాసుర జిహ్వల చారు సుక్కులన్
దినుచు హయాంగనాశుల గతిం గడు స్వీయ సురూప కాంతులన్
దనియుచుఁ జూపకుండి రవి, ధన్యుఁడు వాఁ డెటు లొను మీఁదటన్ ॥‡

2965

(10)*ఉ॥ చంచల రీతి సూర్యశి ప్రశస్త తరంబుగ వెల్లుచుండి తా
నంచిత వారి వారముల నాత్ర భరించుచు నాకు నెట్లు మేల్
గాంచిన పుత్ర రత్నమును గాంచునొ! యప్పుడె యామె నా కిలన్
మించిన యట్టి యాయువు నమేయ దయన్ బ్రకటించుఁగాకొగిన్ ॥

2966

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి
†95వ సూక్తము రివఘుక్కులోని రెండవ పద్యములో మొదటి పాదములోని చివరిభాగము రెండవపాదము పూర్తిగా
నీ క్రింద నిచ్చిన గీతపద్యములోవలె మూల వ్యాతప్రతి 14వసంపుటము 17వపుటలో వ్రాసికొట్టివేయఁబడినది. పైన
నిచ్చినదికూడ మూల వ్యాతప్రతిలోఁ బ్రక్కన వ్రాసికొట్టివేయఁబడినది. ఇది “ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ ప్రాచ్యలిఖిత
గ్రంథాలయము-పరిశోధనాలయము”లోఁ గల 43వ పుస్తకము (Acc. No. 3787. call No. T 25-43) 10వ
పుటలో శుద్ధముగా వ్రాయఁబడినది. మరొక పద్యము వ్రాయు నుద్దేశముతో శ్రీనేమానివారు దీనిని గొట్టివేసి యుండ
వచ్చును. కాని వేరుగా మరొక పద్యము వారు వ్రాయలేదు.

గీ॥ అప్పు డప్పరసలు చప్పున నను వీడి
పారిపోయి రట్లు పరమ భీతి
వ్యాధ భీత యగుచు నతిశయ వేగాన
నెట్లు మృగి గతించు నెచటనైన ॥ (తొ.పా.)

‡చ॥ ఘనుఁడు పురూరవుం డమర కాంతలతోఁ దగ ముచ్చటింపఁగాఁ
బనిఁగొని పోవ వార లతిభాసుర జిహ్వలతోడ సృక్కులన్
దినుచు గతింతు రశ్వల విధంబున స్వీయ సురూప కాంతులన్
దనియుచుఁ జూపకుండి రింక ధన్యుఁడ సయ్యెడ నెట్లు తల్చినన్ ॥ (తొ.పా.)

ఊర్వశి

(11)*గీ॥ ఆత్మయే పుత్ర రీతిని నవతరించు
ననెడు వాక్యానుసారము ఘన పురూర
వస్స! భూమినిఁ బాలింప వరలు పుత్ర
రూపమునఁ బుట్టియున్నాఁడ వేపు గలిఁగి ॥

2967

*క॥ నా యదరమందు నునిచితి
మోయి! మహాజస్సునట్టు లుండక నీకుం
జేయ నగు కృత్య ముడివితి!
మాయ రె! యద్దాని నీవు మరచితి వేమో! ॥

2968

*గీ॥ నాదు వాక్యంబు నీ వెట్టు లతిశయమున
నాచరింపకయున్నా వనాదరమున
దినమునకు మూఁడు మారులు మొనసి నీవు
కూర్మి మీరఁగ నాతోడఁ గూడవలయు ॥

2969

(12)*ఉ॥ ఎప్పుడు నీ సుతుండు నను నెంతయుఁ బ్రీతిని జూచుఁ దండిగా
నెప్పుడు వాఁడు న న్ననుచు నెక్కువఁ గార్చునో! కంట నీరు వాఁ
డొప్పుగ నిన్ను నన్నుఁ గడు నుత్తమ రీతిని గౌఁగలించునో!
చెప్పఁగరాదు వాఁ డిప్పుడు ¹శ్రీశ్వశురాలయమందు నుండెనో! ॥

2970

ఊర్వశీ వాక్యము

(13)*గద్యము ॥

ఓ పురూరవస్సా! ని న్నుద్దేశించి పలుకుచున్నాను. నీ యవత్యము బాష్పములను బ్రవర్తింపఁ
జేయఁగలదు. శివ మువస్థితము కాఁగా రోదనముఁ జేయఁగలదు. ఏ యవత్యము నాయందుఁ
బ్రవేశింపఁజేసితివో! యా యవత్యమును నీ నిమిత్తము పంపుచున్నాను. నీవు నీ యింటికిఁ
బొమ్ము! నన్నుఁ బొందకుండనున్నావు! ॥

2971

(14)*గద్యము ॥

నీతోఁగూడి క్రిడ నల్పు పతి యిప్పుడు ప్రకర్షముగాఁ బడుఁగాక! అనావృతుండై
దూరదేశముకంటె దూరదేశముఁగురించి మహా ప్రస్థానమును జేయుఁగాక!
ఎచ్చటనో యొకచోటఁ బాపదేవత చెంతఁ జనిపోవునుగాక! పిమ్మట
వీనిని నక్కలు తినునుగాక! ॥

2972

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఊర్వశి తలిదండ్రుల చెంత నుండెనా? అని యర్థము. (నే.వేం.న.శా.)

పురూరవసునితో నితర స్త్రీలు

(15)*గద్యము ||

ఓ పురూరవస్సా! నీవు మరణింపకుము! పతనమును జేయకుము! నన్ను సృగాలములు
తినకుండుఁగాక! నాపైని నాగ్రహమును జూపకుము! స్త్రీ సఖ్యములు లేవుగదా!
ఈ సాలావృక సఖ్యములు సమస్తాఽఽవన్నులకు ఘాతుకములు ||

2973

(16)*గద్యము ||

మనుష్య సంవర్గమువలన విగతసహ భూతదేవ రూపనై మనుష్యులయందుఁ దిరిగితిని.
అపుడు రాత్రులను బూరించు నాల్గు శరత్తు లున్నాను. ఘృత స్తోకమున నిపుడు
తృప్తనై చరించుచున్నాను ||

2974

పురూరవసుఁడు

(17)*గీ|| సహజ తేజోభరంబున సకల మైన

యంతరిక్షంబుఁ బూరించునట్టి యుదక
ములను నిర్మించునట్టి యా లలితకాంత
యూర్వశిని నా వశంబున నుంచుచుందు ||

2975

*గీ|| సుకృత కర్మల నే వేశఁ జూపునట్టి
నేను బ్రేయసి! నినుఁ బొందనేర్తు నాదు
హృదయము తపింపఁబడుచుండె నింతి! నీవు
మరలుమా! సంతసంబున మరలు! మరలు! ||

2976

(18)*ఉ|| ఓయి! పురూరవస్స! యిపు డూర్జిత మృత్యు వశంబు పొందినా
వోయి! ప్రశస్త జన్మమును నొందితి వింక మహా సురాశికిన్
బాయక యజ్ఞ కర్మములఁ బల్కురుఁ జేసితి వీవు! నాకమం
దో యధిపా! వసింపు మని యోపి వచించిరి దేవతోత్తముల్ ||

2977

*గీ|| ఓ పురూరవస్స! యొనరంగ నిట్టులు
చేయుచుంటి వందుచేత నీవు
నీదు కాంక్షితంబు నిఖిలంబు విడచుచు
సౌఖ్య మందుమయ్య! సత్వరముగ ||

2978

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

సూక్తము—95

ఋషి—ఇలాపుచ్చుడు పురూరవసుడు
ఋషిక—3, 4, 5, 7, 11, 13, 15, 16, 18-ఊర్వశి
దేవత—ఊర్వశి పురూరవసులు

అర్థాంతరము—1

†(1) సప్తవిధ ప్రకృతులు శబ్ద మిశ్రిత మౌచు
 సీశ్వరీయ మృగుచు నెనగి చునన్సులో,
దిష్ట వేసిన కాండర్ని నిష్ఠా రహస్యమై
 అనుద్భూత మౌచు ననాహత మౌచు
నతిలోక సౌందర్య ప్రతిరూప శిల్పమయ
 క్రిత శక్తిగా నిల్చు ఋత శక్తిగా వెల్లు ॥

2979

†(2) అత్యద్భుత మైన అపూర్వ శబ్దమయ
 శక్తులే ఉషసులై సర్వాన వ్యాపించు
నతిబృహత్తర మౌచు నతిలోక శక్తులన్
 నలరారు నా చంద్రుని నపురూప తర్వాత
దుష్ట శక్తుల నెల్లఁ దున్నాడు వాయు గతి
 నావృత్తి రహితమై ఆమరమై తనరారు ॥

2980

†(3) అతివేల శక్తుల ససంఖ్యాకములైన
 కాంతి శర సంపదలు క్రాంతి నిధులై తనర
నత్యంత వేగాన సంతటన్ వ్యాపించు
 శబ్ద సంపత్తిమై శరదాఽఽవళుల నిల్చు
జంధానుబంధాలు స్వార్థ ప్రయోజనాశ
 లేమియున్ లేనట్టి యెనలేని కృతువుల
సంతరిక్షములోన సంతటన్ నెఱపుచున్
 మేఘ మాలలు జలము మెఱువుల స్నరుములన్
దసరార తోకల వినువీధి గోకాలఁ
 గాల వర్షములై అకాలవర్షములై కురియు ॥

2981

†(4) సూర్య గోళమునకై సౌభగైస ఉషసాశ
 నిత్య ముదయ మౌచు నెగడొందు భాతిగా
విశ్వగేహమునుండి విమలాష్టవసువులను
 సకలమౌ సంపదలు సర్వ దివమ్ములను
నదృశ్య శక్తుల నిలుచు నపురూప గతులమైఁ
 బ్రకృతిలో నిక్షేప భాగ్యాశ వరలంగ ॥

2982

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృద్ధ”

†(5) మహితమైన చాంద్రశక్తి మననై విలసిల్లుచుండ
 విమల విశ్వమందు మహావీరుండై వెల్గొందును
 క్షీణగతుల వృద్ధిగతులఁ బ్రాణాత్మక పూర్ణగతుల
 సూక్ష్మమై బృహత్తరమై శుభక్షేమంకరత్వాలఁ
 ద్రివిధములై త్రికాలాలఁ దేజరిల్లు నమృతగతి
 ప్రాణశక్తి ప్రకృతిలోఁ బ్రభవింపగఁ వర్దిల్లగ ॥

2983

†(6) గోవు లీనగ దూడకూనలు గెంతు గతి
 విశ్వాంతరిక్షాన వింతవింతలుగాఁగ
 అతులిత శక్తులన్ అవతరించినయట్టి
 గోళాలు తిరుగాడు గుప్త చలన శక్తి
 దీప్త భ్రమణ శక్తిఁ దేజరిల్లుచుఁ దిరుగు
 సృష్టి మాతకు దివ్య శ్రేణి సంతానమై ॥

2984

†(7) విశ్వ సంక్షోభమును విపరీతముగఁజేయు
 దుష్ట రాక్షస తతులఁ దున్నాడ దేవాళి
 అతిలోకమై తనరు ననాహత రూపమౌ
 చాంద్రమానస శక్తి సర్వ విజేతయౌ
 రోదోఽంతరాళాన నాద శక్తులు మీఱ
 స్వయంచలన శక్తి సంభృతముగా నిలువ ॥

2985

†(8) కృష్ణ సంశక్తులన్ విష్ణు లీలగ నదా
 భాస్వంతమౌ గోళ ప్రతతులే కాకుండఁ
 గాంతి రహితము తొచుఁ గటికచీకట్లతో
 నలరు గోళా లుండు నంతరిక్షమ్ములో
 మాయచిహ్నము బుద్ధిమాన్య రూపము కాఁగ
 అజడ మయ్యును నగ మా జడ రూపమై అచర
 శక్తుల సృష్టిలో జాగృతి రహితమై
 తనరారులే కొన్ని తరణి వెలుగులు లేక ॥

2986

†(9) అతినూక్ష్మమై వెలుగు నపురూప శక్తులన్
 రవి చంద్ర కాంతు లవి రాజిల్ల విశ్వాన
 భూలోక యజ్ఞాలఁ బుట్టుచున్ గిట్టుచున్
 మానవాది సకల ప్రాణులు తనరారు
 నమృత దీప్తులు మీరు నమల చంద్రజ శక్తి
 ప్రసరించు వెన్నెలల వన్నెలై మహితమై ॥

2987

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(10) అతిలోక మై వెలు నపునూప శక్తులన్
 చాంద్రశక్తులు తనర సౌర కాంతులు మీజీ
 అంతరిక్షమ్మందు నభిలమౌ దివి భువుల
 విద్యుల్లతలుగా విమలమౌ కాంతి రశి
 ప్రసరింపజేయుచున్ బ్రకృతి కామ్యావళుల
 దీర్ఘాయురారోగ్య దివ్య శక్తుల జన్మ
 జనక శక్తుల విశ్వ మాస్య రక్తులు వరల
 మహితాగ్నితో జలము మర్మగతులను నిలుచు

2988

†(11) విశ్వగోళా లెల్ల విమల గోపికలుగా
 విదుషీమణులుగా పిలసిల్లుచుండగా
 ఆ పురూరవ శక్తి అద్భుతముగా నిల్చి
 ఉన్నతోన్నత గతుల నోజో గుణం జెనయ
 సచ్చిదానందాలు సర్వాన విలసిల్ల
 గుణ సంపదల జెంచు వసుసంపదల జెంచు

2989

(12)†క॥ స్వచ్ఛందమ్మౌ మతి హృది
 నిచ్చామాత్రమ్మతోడ నీ విశ్వమ్మున్
 స్వచ్ఛతమై సృష్టించిన
 అచ్చ సుదంపతులు ప్రకృతి వాద్యులు చూడన్

2990

†క॥ రవి కాంతుల విరజిమ్ముగ
 నవితట గతిఁ గిరణ తతులు నపురూపములై
 దివి భువి రోదనులన్ గడు
 నవమై నిత్యమ్ము వెలు నవ జీవములన్

2991

(13)†క॥ ధ్వను లవి రొదోంతరమున
 మన శక్తిఁ జూతిధ్వనులుగఁ గ్రాలన్ ఛిత్తమై
 మననీయమ్మౌ శక్తి స
 గణిత శివ తతులఁ బ్రకృతి వికాస మొందున్

2992

†క॥ ఒక ప్రకృతినుండి వేరొక
 వికృతి ప్రకృతిగా జనించి విస్తృత గతులన్
 అకటావికట మౌచును
 నొకటొకట చగు రవి శత తొనగు వెలుగులన్

2993

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహర్షి, డాక్టర్ వడ్లమాది గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రహర"

†(14) మోరాతిమోరమౌ గూఢ మశ్శక్తులన్

ఆవకృతి రూపాల నంతరిక్షంబులో

పరలు గోళావళులబారి పడకుండంగఁ

జరమ గంతవ్యమౌ పరమపదమును జీర

నిత్య ఋత శక్తులన్ నిరత వృతమును బూని

పాప రూపమ్ములను రూపుమాపుచు సదా

పూజించి దైవమును బుణ్యగతులన్ దనరి

మహితగతి జేయ నౌ మహావృష్టానమ్ము ॥

2994

†(15) అదృతమై వెలుగు సతిబృహత్తర చాంద్ర

హృచ్చక్తి రూపమై యెనగు పురూరవ

దీప్త శక్తులు విశ్వ లేజమై పీర్కమై

అంతరిక్షమ్ములో నఖిల దివి భువులందు

సర్వ సఖ్యమ్ములను సర్వ దిశలను దనరి

స్థితిశక్తి వర్ధిల్లజేయు సనునిత్యమ్ము ॥

2995

†(16) నాల్గు శరత్తు లవి సడవ నొక శరత్తుగ

వత్సర చతుష్కమ్ము వరల నొక్కేడుగా

మహిమాన్వితమైన ఆ మర్త్య లోకాల

ద్వాదశాచిత్య కృతి ద్వైత శక్తులు పరల

సుకృతవర మై దినము లకలంకములుగాఁగ

ద్వాదశ దిన మితిఁ దసర రాత్రులు సృష్టి

విద్యుదాహారమై విలసిల్లుచుండఁగా

నపురూపమై వెల్గు నా చాంద్ర శక్తు లవి ॥

2996

†(17) అంతరిక్షమ్ములో నపురూప శక్తులన్

సన్మంగళకరముగాఁ జాంద్రశక్తులు వరల

హృదయగతమై యొప్పు నెనలేని సుకృతంపు

వర్తనమ్ములు సత్యవహములై నిత్య గతి

వరల విశిష్టమై వశిష్టగతు లవి మీర

విశ్వ రజో గుణము విద్యుత్త మగుచుండు ॥

2997

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వృహర్ష”

†(18) సృష్టియజ్ఞము చేయు సృష్టగా దేవుండు

మృత్యు బంధువుగాఁగ నత్యగత మై వరలి
దేవతల్ మానవు లీ విశ్వసర్వస్వ
మెల్ల చరాచరము నెనఁగ నశాశ్వత గతిఁ
బుణ్య కర్మలు హవిష పూర్ణ రతులను వెలుఁగ
స్వర్గ సౌఖ్యము లెల్ల సర్వమున వర్తిలు
శ్రీమహావిష్ణుని స్థితిశక్తి మహిత మై
నజశక్తి సంపదలఁ బ్రజలు పెంపొందుదురు ॥

2998

సూక్తము—95

ఋషి—ఇలాపుత్రుఁడు పురూరవసుఁడు
ఋషిక—2,4,5,7,11,13,15,16,18-ఊర్వశి
దేవత—ఊర్వశి పురూరవసులు

అర్ధాంతరము—2

(1)†చ॥ మనసునఁ గూడుకట్టి అతిమాన్య సుశక్తుల నద్భుతమ్ముగాన్
వినిమయమౌ సపార వరణీయ సుకాంతులు పూర్ణ నిత్య నూ
తన శశి దీప్త మైన అతిధౌత విశేషజ దైవ రూపమై
ఘనతర శబ్ద శక్తులను గ్రాంతముగా విలసిల్లి వెల్గెడున్ ॥

2999

†(2) అతిబృహత్తరమైన ఆ దైవజ శక్తి

అతిలోక మహిత మై ఆ పురూరవసుగా
శబ్ద నిశ్శబ్దాల సంచలన శక్తులన్
గామాబ్ధ రూపాలు క్రాల బహు రీతులన్
సౌర కాంతులు మహోషస్తేజ పూర్వక మై
తెమ్మెరల నిండంగ దీప్త భాగ్యావళుల
దిన మౌచు దివ్యాగ్ని లేజరిల్లును సదా
అతిక్రాంత మై మహా ప్రగతి దాంతిగ నిలువ ॥

3000

†(3) మేఘాశి వియ్యుత్తు మెరుపులై మెరయ

అబ్ధములు వర్షించు అఘ శబ్ద శక్తులన్
బ్రహ్మశనము చేసి ప్రవహింపఁగా జలము
విశ్వ మెల్లను మహా ప్రాశ్వి దీప్తుల వెలుఁగ

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

గగనాన జలరాశి అగణితముగా సుగతి
 నాధార రహితమై నద్భుతముగా నిలుచు
 మాయగా దైవీయ మహిమాన్వితపు శక్తి,
 జంద్ర కాంతులు సర్వ సౌభాగ్యముల నొసఁగు ॥

3001

†(4) అష్ట వసు శక్తులన్ అపురూపమై విశ్వ
 మఖిల భూతావళుల సందాండ పిందాడ
 బ్రహ్మాండ బాండాలు వరలుచున్ జరియించు
 ఉషరూపమై అరుణుఁ డుజ్జ్వల దీప్తులన్
 వెలుఁగుచున్ దిరుగుచున్ అలివిమాలిన గతుల
 సతిబృహత్తరమైన నా చాంద్రశక్తితో
 వరలు దైవజ రూప వరదేవతా శక్తి
 నతులమౌ గతిరతుల నంతటన్ వ్యాపించు ॥

3002

†(5) సృష్టి స్థితి పూర్వక వ్యష్టి సమిష్టి విశిష్ట
 లయ శక్తులే విశ్వమయ రూపమై సదా
 నుత బృహత్తర మౌచు నతిమహత్తరమైన
 ఆ పురూరవ రూపి అతిలోక దైవమ్ము
 త్రివిధ గతులను జాంద్ర తేజాలు మీరంగ
 సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ మై చోద్యాలఁ జొద్య మై
 అతి గరియమ్ములన్ అతిలోక మై నిలుచు
 స్థిర మైన మాయయే చెలఁగ నేడగ నిల్వ ॥

3003

†(6) ఆ గోవులున్ మాడలన్నియున్ దిరుగునటు
 సర్వ విశ్వమ్ములో సౌరమండల తతులు
 చాంద్ర గోళాదులున్ సర్వ గ్రహ నక్షత్ర
 తతులతోఁ దిరుగుచున్ ఆతులితమౌ శక్తి
 సంచలన రూపాల శబ్ద శక్తులు సదా
 సాజమై తనరారఁ దేజాల దేజ మై
 అనిలాల సలిలాల ఆకాశ రూపాల
 దేవమ్ములై వరలు దేదీప్యమానగత ॥

3004

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) అతిలోక తేజాల సతత చాంచల్య గతి

నలరు విద్యుత్తులే ఆకసమ్మున మేఘ
మాలలన్ మిరుమిట్లు మాయగతులను మెరచు
నతిలోక శక్తుల ప్రతతులన్ బవనాశి
రకరకాలుగ జగతిఁ గ్రాలంగ వీవంగ
దివ్య దేవత లెల్ల నవ్య నవ గతులతో
నా పురూరవ శక్తి నతిచాంద్ర హృన్నిత్య
సత్య మహిత పవిత్ర కృత్యమ్ములన్ నెరపు ॥

3005

†(8) సత్యమ్ముతో నత్వ నిత్య శక్తులు వరలఁ

బంచభూతాఽఽవళులఁ బంచ భూతమ్ములౌ
అంతర్గతులతో నలరారు నట్లుగా
మానవాళుల మనిషి మహిమ మై తనరారు
ఆత్మగతిఁ బుత్రుఁడై అవతరించెడి తండ్రి
ఆదిశేషువు కాఁగ నతిలోక దీప్తులన్
ఆరాధనము చేసి అఖిలమ్మునను వెలుంగు
సత్య రూపము వీడి మృత్యు రూపముఁ జేరి
తిమిర పుంజము లెల్ల నమితముగ వ్యాపించ
మత్త మద శక్తు లవి మిత్తి రూపము దాల్చు ॥

3006

†(9) కామరూపాలతోఁ గ్రాలు మేఘాశిగా

నవ్వరోగణ మెల్ల నమర శక్తుల మీరి
సృష్టి క్రతువున మహా స్రష్ట కృతిగా నిల్చి
శబ్ద శక్తులు వరల సర్వ విశ్వమ్ములౌ
మృత రూప శక్తు లమృత రూప శక్తులున్
బృధ్వులన్ దేవాఽశి పూత లోకమ్ములన్
ప్రతిలేని అంతర బాహర శక్తులన్
అతిలోక దీప్తులన్ అఖిలమ్మును వెలుంగ
సౌర చాంద్రాదిత్య సంక్రాంతి గ్రహ ఋష
తతు లెల్లఁ దనరారు ఋత శక్తి వరలంగ ॥

3007

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(10) ఆకాశ మేమాళి నంతర్గతిని వెల్లు
 విద్యుల్లత లెల్ల విమలమౌ దివి భువుల
 అతిలోక శక్తులన్ ఆంతఃన్ వెలుగొందు
 జల శక్తులను నిండి జ్వలితాగ్నిగా నిలిచి
 దైవీయమౌ శక్తి తన వశము చేసికొని
 దీప్తాయువును మహా దివ్యత్వ మొప్పంగ
 సూర్యశిగాఁ దనరు నుత్తమోత్తమ చాంద్ర
 పూర్ణామృతశక్తి పొలుపొందు దివ్యమై ॥

3008

†(11) ఆ పురూరవ శక్తి అత్యంత గోవ్యమై
 దివ్యమై నవ్యమై తేజరిలు నోజమ్ము
 భవ్య శక్తుల వరలి భద్రరూపము కాఁగ
 గోపినాథుని కృపను దీప గోపాలకత
 సర్వ గోళావళులు సర్వ విదుషులుకాఁగ
 ఆజ్ఞ లేకుండఁగా విజ్ఞాన వ్రజ్ఞాన
 సుజ్ఞాన శక్తులే యజ్ఞ బద్ధములట్లు
 కాల బద్ధము లొచుఁ గ్రాలుచున్ దిరుగాడు ॥

3009

†(12) తల్లిదండ్రులు తనరు తనయుండు భాతి
 సిచ్చా చక్రమ్ము నెనఁగు విజ్ఞానులను-
 లగ్నిలోఁ దేజాలు అలరారు పగిది
 మనసైన దంపతుల మాన్యవర్తన మలరు-
 చంద్రచంద్రిక లొచుఁ జల్లని వెన్నెలల్
 సౌర తేజము లొప్పఁ జదలంటి వ్యాపించు
 ఆ పురూరవ శక్తులలర దైవ మౌచు
 సూర్యశీ సహితమౌ నుప్పొంగు సమృతమై ॥

3010

†(13) జల శక్తిలో నగ్ని చక్రగతిఁ దిరుగాడు
 శివ శక్తిగా దివ్య నవ శక్తి వెల్లు
 అస్తంగత మౌచు సస్తంగతము కాని
 అతిలోక శక్తిగా నెలరు నా పురూరవ
 శక్త్యద్భుతమైన చాంద్రశక్తిని నిల్వ
 సూర్యుడే ఆత్మగా సర్వముండై వెలిగి
 పితృరూపమ్ముగాఁ బుత్రుడై చంద్రుడై
 నిత్య నవ శక్తులన్ నిత్యోత్సవము నెరపు ॥

3011

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లసూరి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

†(14) విశ్వదీప్తులు మీర విమల పాణిము లొప్ప
 నఖిల లోకములున్ నత్యంత దీక్షమై
 పరమ గంతవ్యమౌ పరమ పదమును జేర
 దిక్కాలములు లేని దివ్య శక్తిని జేర
 నూర్వశి శక్తిమై సుజ్వల గతి మీర
 ఆ పురూరవ రూప మమృత దామము కాగ
 సుత రక్తులన్ మహాదృతనక్తమై వెలుగ
 ఋత శక్తితో సర్వ ఋతు తతుల విదనాడు ॥

3012

†(15) పగలు రాత్రులు సంద్య లగణితములై తగర
 సృష్టి స్థితి శక్తులన్ వెలుగు లయ శక్తులన్
 సఖ్య భావముతో సర్వదా వెలుగొందు
 నా పురూరవ శక్తి అపురూపమై నిలుచు
 జ్ఞానప్రద మౌచు పరలు బృహత్తర చాంద్ర
 వైష్ణవీయపు హృదయ భాగ్య తేజము వరలు ॥

3013

†(16) శతవత్సరములే సంవత్సరము కాగ
 నాల్గు సంవత్సరాల్ నాల్గు శరత్తులై
 రాత్రులై పరలంగ రమ్య మహాచంద్ర
 విహితమౌ దైవీయ విశ్వ శక్తులు సదా
 ఆమర్త్యమై అచరమై అపురూపమై వెలుగు
 దేవవేదజ మౌచు దేదీప్యమానమౌ
 అమృతమ్మై పుత్రముగా నా సూర్యు లగ్నిగా
 అఖిల విశ్వము యజ్ఞమై యలరుచుండులే: ॥

3014

†(17) ఆ రజో గణ కాంతి సంతరిషము సదా
 క్షిప్ర శక్తుల చిగురు శిక్షణగతి మీర
 ఊర్వశిగాఁ జాంద్ర ముర్వశీ వశిష్ఠత
 స్థితి శక్తి పరలంగ ఋత శక్తులన్ మీర
 సుకృతాలె విశ్వాన సృష్టి రవి చాంద్రాది
 దీప్తులై వెలచుంగఁ దెజరిలు హృచ్చక్తి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శ్రీమహావైష్ణవ చిద్విలాసము కాగ
 సర్వి శక్తుల నెఱపు విశ్వమునే నడుపు
 దిక్కలముల నెల్లఁ దీర్చిదిద్దుచు నిలుచు
 విమల మానముగా వెలయ విశిష్టతల ॥

3015

†గీ॥ అంతరిక్షము కాంతుల నావృతమయి
 వెలసి నిత్యము దీప్తమై విశ్వ సృష్టి
 దేవ దేవుని నిత్యమౌ దివ్య శక్తిఁ
 బెట్టనట్టి దీపంబులై వెలుగు గోట్లు ॥

3016

†(18) నిత్యము విశ్వాన సత్య రూప మౌచు
 మృత్యు బంధాలతో మేనులన్ దాల్చుచున్
 మనుజుల దేవాళి అంత మెనయని పొణి
 కోటు లెన్నియొ పుట్టి ఓటువడు మృత్యువుల
 సృష్టి యజ్ఞముతోఁ జెలఁగి హవిషముగా
 స్వర్గ మపవర్గాలు శశ్వదశాశ్వతమైన
 వివిధ లోకా లెల్ల వెలుగు గ్రహ వృక్షాలు
 అవతరించుచు నుండు అంతరించుచు నుండు
 సత్య దీపాలుగా నిత్య దీపాలుగా
 అసత్యరూపము లౌచు ననిత్యరూపము లౌచు
 అఖిల విశ్వము తనరు నా దేవు మహిమమైఁ
 దాత్కాలికపు స్వచ్ఛతలు నిత్యతలు తనరఁగా ॥

3017

సూక్తమ్—96

ఋషిః—బరురాంగిరసః, సర్వహరిర్వా ఐన్ద్రః

దేవతా—హరిః

చందః—జగతి; 12,13-త్రిష్టుప్

(1) వ్ర తే మహే విదతే శంసిషం హరి వ్ర తే వన్వే వనుషో హర్యతం మదమ్ ।

మృతం న యో హరిభిశ్చారు సేవత ఆ త్వా విశస్త హరివర్సనం గిరః ॥

1102

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మణ”

1. చతః ఆ త్వా. (హరి.వ్ర.)

(2) హరిం హి యోనిమధి యే సమస్వరన్ హిన్వన్తో హరీ దివ్యం యథా సదః ।

ఆ యం వృణన్తి హరిభిర్న దేనవః¹ ఇన్ద్రాయ శూషం హరివన్తమర్చత ॥

1103

(3) సో² అస్య వజ్రో హరితో య³ ఆయసో హరిర్హి కామో హరిరా గజస్త్యోః ।

ద్యుమ్నీ సుశిపో హరిమన్యుసాయక ఇన్ద్రో ని రూపా హరితా మిమిక్షిరే ॥

1104

(4) దివి న కేతురధి దాయ హర్యతో వివ్యచద్దజో హరితో న రంహ్యే ।

తుదదహిం హరిశిపో య⁴ ఆయనః సహస్రశోకా⁵ అభవద్దరింతరః ॥

1105

(5) త్వంత్వమహర్యథా⁶ ఉపస్తుతః పూర్వేభిర్న్య హరికేశ యజ్జభిః ।

త్వం హర్యసి తవ విశ్వముక్త్యగమసామి రాధో హరిజాత హర్యతమ్ ॥

1106

(6) తా వజ్రిణం మన్దినం స్తోమ్యం మద⁷ ఇన్ద్రం రథే వహతో హర్యతా హరీ ।

పురూణ్యన్తై సవనాని హర్యత⁸ ఇన్ద్రాయ సోమా హరయో దధన్విరే ॥

1107

(7) అరం కామాయ హరయో దధన్విరే స్థిరాయ హిన్వన్ హరయో హరీ తురా ।

అర్వద్భిర్భో హరిభిర్జోషమీయతే సో⁹ అస్య కామం హరివన్తమానరే ॥

1108

1. దేనవః ఇన్ద్రా, 2. సో అస్య, 3. య ఆయసో, 4. శిపో య ఆయనః, 5. శోకా అభవద్ద, 6. హర్యతా ఉప, 7. మద ఇన్ద్రం, 8. హర్యత ఇన్ద్రాయ, 9. సో అస్య. (వాగ్.వగ్.)

6. హర్యతా ఉప, 7. మద ఇన్ద్రం, 8. హర్యత ఇన్ద్రాయ, 9. సో అస్య. (వాగ్.వగ్.)

(8) హరిశ్మశాదుర్హరికేశ¹ ఆయనస్తురస్సేయో హరిపా² అవర్ధత ।

అర్వద్భిర్యో హరిభిర్వాజినీవసురతి విశ్వా దురితా పారిషద్ధరీ ॥

1109

(9) సుగ్రవేవ యస్య హరిణీ విపేతతుః శ్రిపే వాజాయ హరిణీ దవిభ్వతః ।

వృ యత్ కృతే చమసే ఘర్మజద్ధరీ పీత్వా మదస్య హర్యతస్యాన్తనః ॥

1110

(10) ఉత స్మ నద్మ హర్యతస్య పస్త్యైరత్యో న వాజం హరివాగ్ం⁴ అచికృదత్ ।

మహీ చిద్ధి ధిషణాహర్యదోజసా బృహద్వయో దధిషే హర్యతశ్చిదా ॥

1111

(11) ఆ రోదనీ హర్యమాణో మహిత్యా నవ్యంసవ్యం హర్యసి మస్మ సు ప్రియమ్ ।

వృ పస్త్యమసుర హర్యతం గోరావిష్క్రుధి హరయే సూర్యాయ ॥

1112

(12) ఆ త్యా హర్యన్తం వ్రయుజో జనానాం రథే వహన్తు హరిశివృమిన్ద్ర ।

పిబా యథా వ్రతిభృతస్య మధ్యో హర్యన్ యజ్ఞం నధమాదే దశోణిమ్ ॥

1113

(13) అపాః పూర్వేషాం హరివః సుతానామథో⁵ ఇదం నవసం కేవలం తే ।

మమద్ధి సోమం మధుమన్తమిన్ద్ర సత్యా వృషంజర⁶ ఆ వృషస్య ॥

1114

1. కేశఽఆయన, 2. హరిపాఽఅవర్ధత, 3. హర్యయస్యాన్తనః, 4. హరివాగ్ంఽఅచికృదత్, 5. మథోఽఇదం,

6. జరఽఅవృషస్య. (వృ.వృ.)

సూక్తము—96

ఋషి—ఆంగిరసుఁడైన వరువు లేక ఇంద్రుఁడైన సర్వహరి†
దేవత—ఇంద్రాశ్వములు†

(1)*గీ॥ యజ్ఞమందున నింద్రః నీ హరుల నేను
నన్ను తించితిఁగాదె: ప్రశస్త¹మతిని
నా విధంబున నీదు మహా దనంబు
నాకు నభిమత మగుఁగాదె: శ్రీకరముగ ॥

3018

*గీ॥ హరిత వర్ణము లైనట్టి యశ్వ²తతులు
యాగ కర్మ లకుం బోయి యమరు ఘృతము
వలెను నుదకంబు వర్షించు వాని హరిత
వర్ణ నింద్రుని స్తుతియించు వాక్కుతోడ ॥

3019

(2)*గద్యము॥

దేవనంబంధి యాగగృహమునుగూర్చి యింద్రుని నెట్లు ప్రేరేపించుచున్నారో: యట్లే
యశ్వములను ప్రేరేపించుచున్న యే స్తోత్రలు ఇంద్ర స్థానభూత మగు నశ్వమును
స్తుతించుచున్నారో: యింద్రుని సవప్రసూత గోవులు దూడలను తృప్తి బరచునట్లు
లెవరు సోమములఁ బూరించుచున్నారో: యట్టి స్తోత్రలారా: మీరు ఇంద్రుని
బలమును స్తుతులచే నర్చింపుఁడు: ॥

3020

(3)*గీ॥ కడు నయస్సారభూతమై గాగ్రిలునట్టి
యింద్రు వజ్రము హరితమై యెసఁగి నిత్య
కాంతిదంబయి శాత్రువ గణమునకయి
వాని హస్తమునం దెట్లు వరలియుండు ॥

3021

*క॥ దని శోభన హనులై యరి
గణగంతగ వెల్గు నింద్రు కమనీయాంచద్
ఘన రూపంబులు మిక్కిలి
యనయము హరితంబు లొచు నమరుచునుండున్ ॥

3022

†ప్రాతప్రతి 14వ సంపుటము 21వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వరువు” గాను దేవత “ఇంద్రహరులు”గాను
ప్రాసి, 151b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి “వరువు లేక సర్వహరి” గాను దేవత
“ఇంద్రుని అశ్వములు”గాను శ్రీనేమానివారు ప్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. ప్రశస్త, (ప్రా.ప్ర.పా.), 2. యశ్వవీతతి, (తా.పా.), 3. హస్తములయందు వర్తించు టమరుగాదె. (తా.పా.),
వర్తించు చమరుచుండు. (మ.పా.)

(4) *గద్యము ||

అంతరిక్షమందుఁ బ్రకాశకుఁడైనట్టి ఆదిత్యుని వలె నీ యింద్రుఁడు స్తోత్రలచే వినిహితం
డయ్యెను. మరియు హరిత వర్ణము లగు నాదిత్యాశ్వములు వేగమున గంతవ్యస్తానము
నెట్లు పొందునో: యట్లు లిందుగ్రిని వజ్రము స్పృహణీయమై శత్రు సంఘమును
వ్యాపించుచున్నది. ఎవని వజ్ర మయోవికారమైనదియై వృత్తాసురుని గొట్టు
చున్నదో: యా యింద్రుఁడు మహానుభావుఁడై సోమపాన రసమున
హరిత వర్ణ నాసికుఁడై¹ యవరిమిత దీప్తి ని బొందుచున్నాఁడు ||

3023

(5) *గీ॥ హరిత రోమవదశ్యుఁడా: యజ్ఞమందు
జాత మైనట్టి యజమాన జాతివలన
సీవె సర్వత్ర హవ్యము నిశ్చయ మగు
ప్రీతిఁ గాంక్షించుమా: భువి భ్యాత్రికలుఁగి ||

3024

*గీ॥ హరిత వర్ణుండవై యింద్ర: యరులఁ ద్రుంప
నవతరించి ప్రశస్తమై యసమ మగుచు
నమరునట్టి హవిర్గణజాన్ము తగ
నీవు కామించుచున్నావు² నిశ్చల మతి ||

3025

(6) *గీ॥ హరిత వర్ణము లైనట్టి హరులు మోద
మాను స్తుత్యుని నిందుగ్రిని మా తృప్తేష్టిఁ
బొందఁజేయుచున్నవి పూర్ణ సోమ
ములు మహేంద్రునికై యిట వెలుఁగుచుండె ||

3026

(7) *గీ॥ ఇంద్రకామనమున కెంతయుఁ జాలిన
నెల్ల సోమములు దరింపఁబడెను
సోమములు మహేంద్ర శోభకు సశ్వి ద్వ
యంబుఁ బంపుచుండె నాదరమున ||

3027

*గీ॥ భూరోసేవ్య మౌచు శోభిల్లు సంగ్రామ
సీమకుం గతించు శ్రీరథంబు
సోమవంతమైన సురనాథ యజ్ఞముఁ
బొందుచుండుఁగాదె: యంద మొప్ప ||

3028

•రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. నాసికుఁడై, (వా.ప్ర.పా.), 2. నిశ్చయముగ, (తా.పా.) 3. సూర. (వా.ప్ర.పా.)

(8)*క॥ హరిత వివర్ణ శ్మశ్రివు
హరిత సుకేశుం డయోమయాత్ముడు హరి తాఁ
ద్యరితము సోమము ద్రావుచు
సురుచిర మగు వృద్ధిఁ బడ నెసుమ్ముః తలంపన్ ॥

3029

*గీ॥ హరిత హయములచేఁ దాన యజ్ఞ ధనుఁడు
గా వెలుంగుచు నిందుఁడు కాంతయాన
మునకు హరులను గూర్చి మా పూర్ణ దురిత
ములను దొలఁగించుఁగావుతః మోద మలర ॥

3030

(9)*గీ॥ పరమ హవ్య పూర్ణ పాత్ర ద్వయం బెట్లు
హోమమునుగురించి యొగి గతించు
నట్టు లింద్రదేవు నరదంబువైఁ బెట్టి
యజ్ఞమునకుఁ బోవు నశ్వ యుగము ॥

3031

*గీ॥ చమనవర్త మాన చారు సోమంబును
గోరిలి హరులు మిగుల లీల నొందు
నపుడె యింద్రదేవ హనువులు సోమము
ద్రావఁ జలన మొందుఁ దత్క్షణంబ ॥

3032

(10)*గీ॥ బలయుతుని నిన్ను బలబేది¹ పరమ సంస్త
వంబు కోరుచునుండె ముదంబుతోడఁ
²గాన ననికయి యశ్వముఁ జనెడు మాట్కి
నిందుఁడఁ: వసుధంబును నెలమిఁ జేరె ॥

3033

*గీ॥ అట్టులైయున్నచో నింద్రః యతిశయముగ
నన్నమును గోరుచున్నట్టి యఖిల పూరు
షాశి కన్నము విస్తృత మైన యట్లు
నీ వొసంగుచున్నావు: నిశ్చయ మిది ॥

3034

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. బేది, (వా.వ.పా.), 2. కనుక. (తా.పా.)

(11)*క॥ అతికామయమానుఁడవై
సతతము రోదసులఁ గప్పఁ ¹జాలెడు నో స
న్మతిఁ నీవు ప్రియ స్తోత్రం
బతిశయముగఁ గోరుచుండి ²యమరుదువుగదా: ॥

3035

*గీ॥ అమరుఁడా: యతి మనోహరం బైన యట్టి
యంబు తలమును సుదక వ్రహర్తయైన
సూర్యదేవునకుం జాల సొంపుఁ గలుఁగ
నీవు వ్రకటికరింపుమా: నేర్పు మెఱయ ॥

3036

(12)*ఁచ॥ అమల గృహాది సంభృతము యాగ సుసాధన మౌచు వెల్లుచునే
సముచిత రీతి నంగుళుల సాధితమై కడు శస్త్ర మైన సో
మమును జయార్థమై గొనుచు మాన్యుడవో ³నిను నోయి వాసవా:
సమద మహాశ్వముల్ జనుల నన్నిధి ⁴బీరితిని బెట్టుఁగావుతన్: ॥

3037

(13)*గద్యము ॥

ఓ యింద్రా: ప్రాతస్సవనికము లగు సోమములను ద్రావితివి: ఓయి: హరివంతుఁడా:
మాద్యుండిన సవనమునం దదే యగును. ఆ సవనమునందు మాధుర్యోపేత మగు
సోమమును గోరిలుము: భూయిష్ఠవర్షిత: సోమమున జరమును నింపుకొనుము:॥

3038

సూక్తము—96

ఋషి—ఆంగిరసుఁడైన వరువు లేక ఐందుఁడైన సర్వహరి
దేవత—హరి

అర్థాంతరము—1

(1)*క॥ హరి మృత్యుగు హరి సలిలము
హరి తేజ మృగును గాలి హరి గగనం బొ
హరి సర్వ చరాచర మగు
హరి సృష్టి స్థితి లయాలు హరి కర్త యగున్ ॥

3039

*రచయిత:—కావ్యశ్రీర్థ, శ్రీ నేమానివేంకటసరసింహశాస్త్రి

†ప్రాతవ్రతీలో (14వ సంపుటము. 35 పుట.) “అమల గృహాది” ఇత్యాది పద్యమును బొరపాటున నుత్పలమాలగా
నిర్దేశించుచు “ఉ॥” అని శ్రీనేమానివారు వ్రాసెరి.

1. జాలుచుండు సన్మతి, (తొ.పా.), 2. యమరుచుందువ్, (తొ.పా.), 3. మాన్యుడవేని కువాస, (తొ.పా.),
నిను సదా వాసభుడ, (మ.పా.), 4. సన్నిధియందున పెట్టుగావుతన్. (తొ.పా.)

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్గమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†ఉ॥ శాబ్దికమైన శక్తుల విశాల మహత్తర విశ్వ రూప ని
శ్శబ్దగ దివ్య తత్త్వమయి చంచల సీలజ కామరూపతన్
అబ్దము కాక నయ్యు మహితాద్భుతమైన ఆతీత శక్తులన్
అబ్దమె యొను విష్ణు ముకురాంతర విశ్వము సృష్టి సర్వమున్ ॥

3040

(2)†మ॥ హరియే నిల్చును సర్వ సృష్టి కసహాయ మ్మో మహా యోనిగా
హరియే సంతతి గాగ నిల్చు సకలాఽఽశా పూర్ణ గోళమ్ములై
హరి లోకమ్ములు తేజముల్ తిమిర సంస్థాయమ్ములౌ సృష్టి సం
భరితత్వంపు స్థితుల్ లయాశి హరి సర్వస్వమ్ముగా వెల్గెడున్ ॥

3041

†(3) అలరు ననాహత మౌ నమోరంపు శక్తు
లపురూపమై వెల్గె సతిలోక కాంతిన్
వజ్ర శక్తులు కూడ వశ మౌచు నిలువ
హరిత దీప్తుల విశ్వ హారమ్ముగా వెలిగి
అతివేల తేజాల నఖిల సృష్టిని మహా
దివ్య శక్తుల వివిధ నవ్య నవ రూపాల
పంచ భూతాలతో వరలు లోహాలతో
ధన మౌచు ఘన మౌచు ఖనిజమై జగతిగా
విశ్వ రూపమ్ముగా వివిధ రూపాలతో
సంసృష్టి సంభృత సంహార శక్తులన్
సర్వమ్ము మాయగాఁ జర్వఁగా లీలగా
హరివరలు సర్వదా పరమపదమునఁ దనరి ॥

3042

†(4) అతిలోక సాహస్ర భృత దీప్తి కిరణాల
దివి భువి వ్యోమాలఁ దేజరిలుచున్ సదా
వివిధ శక్తులతో విలసిల్లు రపి పవుల
నద్భుత గతి మీరి ఆ విష్ణు చక్ర మది
ఆ హరి కరగత మౌచు నలరుచునుండు
ధర్మ రక్షక మౌ సద్ధర్మ విధ్వంసకమై ॥

3043

†(5) తేజ మూల మైన దివ్య శక్తులతోఁ
గాంతి గోళా లెల్లఁ గ్రాలుచుండంగా
లీలగా మాయగా రేపు యామమ్ములై
వెలుగు చీకట్లతో విశ్వమ్ము వరలు
అగ్ని కణ జాలాలు అవుచు ద్రవ్యాలుగా
హరి దీప్తులై సదా వరలు సర్వస్వమున ॥

3044

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

†(6) సృష్టి యజ్ఞాలలోఁ జెలఁగు దీప్తులు మహా
 విష్ణు దేవుని జేర వెలుఁగులై వెలుఁగు
 కాంతి పుంజాలతోఁ గ్రాలుచున్ వేల్చుచున్
 సర్వ విధ లోకాలు పర్వ గోళాదులున్
 సంచరించుచు సదా మించు హరిఁ జేరంగ
 నిత్య యాసము చేయు సత్య పథగాములై ॥

3045

†(7) ఆకర్షణ వికర్షణాఽఽదిత్య కాంతి తతి
 విశ్వమ్ములో సౌర విమల సోమాఽమృతము
 లోక సంక్షేమాల లోలువత్సము మీర
 నిత్య సంస్రవణ గతి సత్య సంవర్ధక మగు
 హరి శక్తి తతులతో నాదిత్య లోకాలు
 అఖిల జగమును వరలు నంతరిక్షములోన ॥

3046

(8)†క॥ హరి కృపను సూర్య తేజము
 వర సోమాఽమృత రస మనవరతముఁ బీల్చున్
 దురితాఽపహర మౌచును
 సురవరమై నిత్య సత్య శోభాన్వితమై ॥

3047

†(9) లోకాలఁ జీకట్లఁ బోకార్చి విశ్వాస
 హరి దివ్య తేజాలు ఆదిత్య దీప్తులన్
 అఖిలమ్ము వ్యాపింప నంతర్గతుల శక్తి
 నమృతతత్త్వమ్ముతో నలరారు సర్వదా
 సర్వ వాహక మౌచుఁ బర్యేడి కాంతి తతి
 శక్తివంత మౌచుఁ జదలునన్ బ్రసరించు ॥

3048

†(10) అతిశక్తివంతమై అఖిలాన వ్యాపించు
 కాంతి పుంజా లెల్లఁ గ్రాలుచున్ విశ్వాన
 దుష్పదార్థాశులన్ దున్మాడుఁ దిమిరాశి
 నిత్య చైతన్య గతి సత్య మా శక్తి తతి
 జాగరితమై సర్వ జగ మెల్ల వర్తింప
 హరి శక్తి దీప్తులై అంతటన్ వర్తిల్లు ॥

3049

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(11) రోదోఽంతరాశాన దృఢ దీప్తు లొప్పారు

నిత్య నప నవ్యమై సత్య భవమై వెల్లి
నరుణునికై తగు నాదిత్య శక్తులన్
విశ్వ సర్వస్వమ్ము నశ్విమయమై తనరు
హరిణ తత్త్వమ్ముతో నఖిల సృష్టియు వరల
వర్తిల్లు హరి దీప్తి వర మనశ్శక్తులన్ ॥

3050

†(12) కాల రథ గతులతోఁ గ్రాలఁగా లోకాలు

విశ్వాన దశ దిశల వెల్గొందు ప్రాణ్యాశి
అంతరిక్షమ్ములో నా రవి కంతులన్
అమర సోమాఽమృత మమరమై స్రవియింప
ద్వంద్వగతి సృష్టి నిర్ద్వంద్వమై నిలువఁగా
హరి లీలయై సర్వ మలరారు విశ్వాన ॥

3051

†(13) సర్వపితయౌ హరికి నకలమ్ము సంతాన

మై తనర మహితమై ధాత ధాతగ వెలుఁగు
హరి కేళిగా సృష్టి వరలంగఁ గేవలము
విశ్వ మొక యజ్ఞమై విలసిల్లఁగా సతము
నాదిత్య శక్తులను నమృతతత్త్వము మీఱ
రవి చంద్ర కాంతి తతి రాజిల్ల సోమమై
అభిషిక్తమై మహా ప్రదలు తనరారఁగా
సర్వ విశ్వము పూర్ణ శక్తివంత మౌను ॥

3052

సూక్తము—96

ఋషి—ఆంగిరసుఁడైన వరువు లేక ఐంద్రుఁడైన సర్వహరి

దేవత—హరి

అర్ధాంతరము—2

†(1) ఆకాశ మ్మనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు

వృథివిమయమ్ము కాఁగ సృష్టి సర్వస్వము వరలంగా
హరి రూప మై పుట్టును హరి రూప మై నిల్చును
హరి రూప మై పెరుగును హరి రూప మై తరుగును
హరి రూప మై సర్వ మ్మంతర్హితమై పోవు జగతి
హరి కర్తగ హరి కర్మగ నఖిలమ్మును జరుగుచుండు ॥

3053

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) శ్రీమహావిష్ణువే చెలఁగు కారణ మౌచు
 దివి భువులు విశ్వమ్ము తేజరియ సర్వదా
 కాంతి పుంజాలతోఁ గ్రాలు లోకా లెల్ల
 సర్వ విధ గోళాలు సదమల శక్తులన్
 దిరుగాడులే జగతిఁ దరణి కుటుంబమై
 సత్పదార్థాశిమై నసత్పదార్థాఽభి శక్తి
 విధ్వస్త మొనరించి విమల సంక్షేమ గతి
 విలసిల్లఁగా సర్వ విశ్వ కళ్యాణముల
 నభివర్ధనము చేయు నాత్మ శక్తులు వరల
 దివ్య శక్తుల సకల దేవాఽఽశులే తనర ॥

3054

(3)† అతిలోక దీప్తమౌ నత్యంత యత్నాల
 సన్నింట విహరించు నా వజ్ర శక్తి తతి
 నలవోకగాఁ ద్రుంచు నా హరి కిరణాశి
 అతిమానస మైన అనాహత హృచ్చక్తి
 అమోర రూపమై ఆ హరి కర గత
 చక్ర శక్తుల మీటి అవకాఽజయ్య మౌ
 దివ్య దీప్తుల రూప నవ్యత్వ మలరార
 వైష్ణవీయమ్ముగా వరలు సత్యమ్ముగా ॥

3055

†(4) అతిసహస్రమైన అతిలోక కాంతులే
 అక్షర దీప్తులై అక్షయ శక్తులన్
 హరి కారణమ్ముగా నావిర్భవము చెందు
 నపురూప సౌందర్య మలరార విశ్వాన
 దేవ లోకావళులు దివ్య రూపాలతోఁ
 గామ రూప వ్రశస్త్ర ధామమ్ములై వరలు ॥

3056

†(5) శ్రీమహావిష్ణుమయ చిద్విలాసమ్ములే
 సృష్టి మూలమ్ములై చెన్నొందులే! సదా
 హరి కాంతి కిరణాలై తరణి శశి గ్రహ ఋక్ష
 తతి రూపమై వెలిఁగి అతులిత శక్తులన్
 గాంతివంతము చేయు గ్రహియించు సర్వమ్ము
 జ్ఞానమ్మును జేయు సదమలమ్మును జేయు
 సద్రూప మౌ సృష్టి చిద్రూప మై తనర
 నానంద రూపమై అలరారు నిరతమ్ము ॥

3057

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡(6) గృహరాజ కుటుంబ రాజిత గృహ ఋక్ష

రాజాలు దీప్తులన్ రాజిల్లుచున్ దిరుగ
విశ్వ రథమ్ముతో విమలాఽశ్వపుంజాల
వజ్ర శక్తుల మీఱు వర హరి దీప్తులే
కాలమ్మె మద మౌచుఁ గాలమ్మె మందమై
కౌలఁ గాలాఽతీత మూల శక్తులు వరల
దిక్కాలములు లేని దివ్యతత్వమ్ముతోఁ
దనరారు శ్రీవిష్ణు ఘన శక్తి సర్వదా ॥

3058

†(7) అమృతమ్ము గృహియించు నా రవి కిరణాలు

హరి శక్తి జ్వలియించు హరి శక్తి వర్షిల్లు
విశ్వ దారక మౌచు విశ్వ భారక మౌచు
సర్వ దామమ్ముగా సర్వ కామద మౌచు
నాకర్షణ శక్తు లఖిలాధిపత్యాల
నలరంగ సృష్టికి నాధారభూతమై
సంచలన తత్త్వాల నంచితముగా సర్వ
గోళాలు లోకాలు వేలలన్ వెలుఁగొందు ॥

3059

†(8) కాంతి కిరణావళులె కౌలఁ గేతువు లౌచు

దివ్య రూపమ్ములై తేజరిల విశ్వాన
నాధిపత్యము మీఱు నంతయున్ వ్యాపించు
నతిలోక వేగాన నపురూప పయనాల
విష్ణు పదమును జేరు విమల లక్ష్మ్యమ్ముతో
విశ్వమే పరువెత్తు నశ్వ శక్తులు మీఱు ॥

3060

†(9) విష్ణు శక్తులు మహా విశ్వమున్ శాసించుః

సూర్య చంద్రాదులను జోద్యమ్ముగా నిలుపుః
గాంతులన్ గ్రాంతులన్ గ్రాలంగఁ జేయులేః
సృష్టిలో మహితమై చెల్వొందు నమృతమును
ఆ కాంతి కిరణాలు ఆకర్షణ కృతుల
స్వీకరించును సదా ప్రాకృత హరి శక్తి
విశ్వ సౌభాగ్యముల విశ్వ కళ్యాణముల
శాంతి సుఖ సంపదలు సంక్షేమముల మీఱు ॥

3061

†(10) “అభి”శక్తి వర్దిల్ల హరియించి జల నాభి
 లోక కంటక మౌచ భీకరముగా వ్యాప్తి
 చెందు వృత్తుని శక్తిఁ జెండాడి పవి శక్తి
 రవి శక్తులై వరల రక్షించి జలదాల
 హరి కరుణ వర్దిల్ల వర సృష్టి సర్వస్వ
 మరి వీరుల జయించి ఆభ్యుదయ మొందు
 నహి శక్తిఁ జరియించి బృహదంతరమ్ములై
 మహి దివులు నర్వాలు మహితమ్ములై వెలయు ॥

3062

†(11) నిత్య నవ నవ్యమై నెగడు నాకాశమ్ము
 దివి పృథ్వీ లోకాలు తేజోఽగ్ని లోకాలు
 వాయు లోకావకులు వరుణ లోకావకులు
 నతిశక్తి మీఱంగ నావిష్కృతము లొచు
 హరి మహిమమై నిలుచు నద్భుతగతి తోప
 జల హరణ శక్తులన్ విలసిల్లు సూర్యాది
 గోళాలె జలదాలఁ గ్రాలఁజేయుచు వెలుఁగ
 శబ్ద శక్తులు సదా చద లంటి విశ్వాన
 నాకాశ గుణ మౌచ నపురూప రూపమై
 వరల నసంఖ్యాక వర చార శక్తులే
 శాశ్వత గతి తోప నశాశ్వత తత్వమ్మునన్
 విశ్వ రూప మౌచు నశ్వలన్ దనరారు ॥

3063

†(12) హరి శక్తి సత్యంత మత్యద్భుతమ్ముగా
 వెలుఁగొందుచున్ సూర్య విస్తృత తేజాల
 కిరణాలు జగములోఁ బరివ్యాప్తి నొందుచున్
 అనునిత్యమున్ వరల నపురూప శక్తులన్
 దశ దిశల నిత్యమ్ము నిశి దినము లొప్పంగ
 సృష్టి యజ్ఞము తనరు స్రష్ట ప్రజ్ఞలు మీర
 నమృతరసమును బీల్చి ఆమితమ్ముగా వెల్గు
 నా విష శక్తులన్ హరియించు ననల గతిఁ
 గాల రథమున వరలి కాలాంతక మహిత
 నిత్య రూప మౌచు సత్య దీప మౌచు
 హరి బద్ధమై జగము పరమ పదమే సర్వ
 వరమ గంతవ్యమై ప్రబలమై వెల్గొందు ॥

3064

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(13) వ్యష్టి సమిష్టులను సృష్టిలోఁ దనరాఁడు
 నమృతమును ఘృతమును నా క్షీర మధురాల
 జలములన్ గ్రహించి జ్వలిత జ్వాలలతోఁ
 జిత్రాక్షతీచిత్రమౌ సృష్టి యజ్ఞమ్ములోఁ
 జాంద్ర సౌరాది విశ్వాత్మ దీప్తులు వరల
 విశ్వాదిగా సర్వ విశ్వాంత్యమువఱకు
 సృష్టి స్థితి లయ గతులఁ జెలఁగుచున్ నిత్యమ్ము
 హరి లీలగా సకల చరము నచర మొప్పు ॥

3065

సూక్తమ్—97

ఋషిః—ఆథర్వణో భిషగ్

దేవతా—ఓషధయః

ఛందః—ఆనుష్టుప్

(1) యా ఓషధీః పూర్వా జాతా దేవేభ్యన్త్రీయుగం పురా ।

మనై ను బభ్రాణామహం శతం ధామాని సప్త చ ॥

1115

(2) శతం వో అమృ ధామాని సహస్రముత వో రుహాః ।

అథా శతకర్త్యో యాయమిమం మే అగదం కృత ॥

1116

(3) ఓషధీః పృథి మేదధ్వం పుష్పవతీః పృసూవరీః ।

అశ్వా ఇవ సజిత్వరీర్వీరుధః పారియిష్టవః ॥

1117

(4) ఓషధీరితి మాతరస్తద్యో దేవీరువ బ్రువే ।

సనేయమశ్వం గాం వాస ఆత్మానం తవ పూరుష ॥

1118

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. యాఽఓషధీః, 2. శతం వోఽమృ, 3. మేఽఅగదం, 4. అశ్వాఽఇవ, 5. పారియిష్టవః,

6. వాసఽఆత్మా. (ప్రా.ప్ర.)

- (5) అశ్వతే¹ వో నిషద²సం పర్ణే³ వో వసతిష్కృతా⁴ ।
 గోభాజ ఇత్ కిలాసథ యత్ సనవథ పూరుషమ్ ॥ 1119
- (6) యత్రాషదీః సమగ్మత రాజానః సమితావివ ।
 వివ్రాః స ఉచ్యతే భిషగ్ రక్షోహమివచాతనః ॥ 1120
- (7) అశ్వావతీం సోమావతీమూర్జయ స్తీముదోజసమ్ ।
 ఆవిత్స్వి సర్వా² ఓషదీరస్మా అరిష్టతాతయే ॥ 1121
- (8) ఉచ్యష్మా³ ఓషదీనాం గావో గోష్ఠాదివేరతే ।
 చనం సనిష్య స్తీనామాత్మానం తవ పూరుష ॥ 1122
- (9) ఇష్కృతిర్నామ వో మాతా ఒథో యూయం స్థ నిష్కృతీః ।
 సీరాః పతత్రిణీః స్థన యదామయతి నిష్కృత ॥ 1123
- (10) అతి విశ్వాః పరిష్టాః స్తేన⁴ ఇవ ప్రజమకముః ।
 ఓషదీః ప్రాచుచ్యపుర్యత్ కిం చ తన్వో³ రవః ॥ 1124

1. సఉచ్యతే, 2. సర్వాఓషదీరస్మాఓఅరిష్ట, 3. ఉచ్యష్మాఓఓషదీనాం, 4. స్తేనఓఇవ. (వృ.వృ.)

(11) యదిమా వాజయన్నహమోషధీర్హస్త¹ ఆదదే ।

ఆత్మా యక్షస్య నశ్యతి పురా జీవగృభో యథా ॥

1125

(12) యస్యోషధీః పృసర్పథాంగమంగం పరుషురుః ।

తతో యక్షం వి బాధధ్వ²ఉగో³ మధ్యమశీరివ ॥

1126

(13) సాకం యక్ష పృ పత చాపేణ కిడిదీవినా ।

సాకం పాతస్య ద్రాజ్యా సాకం నశ్య నిహకయా ॥

1127

(14) అన్యా వో⁴ అన్యమవత్వన్యన్యస్యా⁵ ఉపావతః ।

తాః సర్వాః సంవిదానా⁶ ఇదం మే ప్రావతా వచః ॥

1128

(15) యాః ఫలిసీర్యా⁶ అపలా అపుష్పా యాశ్చ పుష్పిణీః ।

బృహస్పతిప్రసూతాస్తా నో ముంచన్త్యంహసః ॥

1129

(16) ముంచన్తు మా శవధ్యా³ ఉదతో వరుణ్యాదుత ।

అథో యమస్య పద్భీశాత్ సర్వస్మాద్దేవకిల్బిషాత్ ॥

1130

1. హస్త²ఆదదే, 2. బాధధ్వ²ఉగో³, 3. వో⁴అన్యా, 4. న్యస్యా⁵ఉపావత, 5. సంవిదానా⁶ఇదం,

6. ఫలిసీర్యా⁶అపలా²అపుష్పా . (హరి.హరి.)

(17) అవపత¹ నిరవదన్ దివ¹ ఓషధయస్పరి ।

యం జీవమశ్నవామహై న స రిష్యాతి పూరుషః ॥

1131

(18) యా² ఓషధీః సోమరాజ్ఞీర్వహ్విః శతవిచక్షణాః ।

తాసాం త్వమస్య తమారం కామాయ శం హృదే ॥

1132

(19) యా² ఓషధీః సోమరాజ్ఞీర్విష్టితాః పృథివీమను ।

బృహస్పతివ్రసూతా⁴ అన్యై సం ద త్త వీర్యమ్ ॥

1133

(20) మా వో రిషత్ ఖనితా యన్మై చాహం⁵ ఖనామి వః ।

ద్విపచ్చతుష్పదస్మాకం సర్వమస్తనాతురమ్ ॥

1134

(21) యాశ్చేదమువశృణ్వంతి యాశ్చ దూరం వరాగతాః ।

సర్వాః సంగత్య వీరుధో² అన్యై సం ద త్త వీర్యమ్ ॥

1135

(22) ఓషధయః సం వదన్తే సోమేన సహ రాజ్ఞా ।

యన్మై కృణోతి బ్రాహ్మణస్తం రాజన్ పారయామసి ॥

1136

1. దివఽఓషధయ, 2. యఽఓషధీః, 3. రాజ్ఞీర్విష్టితాః 4. వ్రసూతా² అన్యై,

5. యన్మై చాహ ఖనామివః. (వ్రా.వ్రా.)

(23) త్వము త్తమాస్యోషదే తవ వృజా ఉవ నయః ।

ఉవ నీరస్తు సోఽస్మాకం యో² అస్మాగ్ం అభిదాసతి ॥

1137

నూత్తము—97

ఋషి—అథర్వపుత్రుఁడు భిషక్కు[†]

దేవత—ఓషధి[†]

(1)*గద్యము॥

ఋతుపులవల్ల నే యోషధులు పురాతనములై జాతము లైనవో! యా యోషధులనుండి
వసంతమునందు, జ్యోతిష్కలముందు, శరత్తునందు, నేను బ్రభువర్ణము లగు
సోమాద్యోషధులయొక్క శతము సప్త స్థానములను నూహించుచున్నాను ॥

3066

(2)*గద్యము ॥

ఓ యోషధులారా! మీ ధామము లవరిమితములు. మరియు మీ ప్రరోహ మవరిమితము.
మరియు నో శతకర్మలారా! మీరు నన్ను రోగ రహితునిగా జేయుఁడు! ॥

3067

(3)*గద్యము॥

ఓ యోషధులారా! మీరు పుష్పవతులు, వ్రసవములు, పుష్పములు, గలవారు.
ఆశ్వముల వలె రోగమును జయించువారు, రోగమునుండి పురుషుని
ప్పించువారలైన యీ రుగ్ధమును గూర్చి హృష్టు లగుదురుగాక! ॥

3068

(4)*గద్యము॥

ఓషధులారా! ద్యోతమానగుణకులారా! మాతృ వర్ధితకాచులారా! మీ సంబంధి యగు
భిషక్కుతో “ఆశ్వమును, గోవును, ఆంశుకమును, దుద కాత్మను, ఓ చికిత్సకా!
నీ కిచ్చెదను” అని పలికెదను ॥

3069

1. వృజాఽఉవ, 2. యోఽస్మాగ్ంఽఅభిదాసతి. (హృ.వృ.)

†హృతవృత్తి 14వ సంపుటము 2వ పుటలో నీ నూత్తమునకు ఋషి “అథర్వపుత్రుఁడు భిషక్కు”గాను దేవత
“ఓషధి”గాను వాగ్ని 1వ సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి “భిషజువు”గాను
దేవత “ఓషధులు”గాను శ్రీనేమానివారు వాగ్నిసి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(5)*గద్యము॥

ఓషధిదేవతలారా! మీ సదనము అశ్వత్థములయందుఁ గలదు. పలాశమందు మీ వసతి
పరికాశించుచున్నది. పురుషుని సేవించినచో గోవులకు సంబంధ భాజయితలుగ
నుండుఁడు! ॥

3070

(6)*గద్యము॥

యుద్ధమందు రాజులు సంగతు లగునట్లు ఏ దేశమం దోషధులు కలిసికొనునో! యచ్చటఁ
బ్రాజ్ఞుఁడు భిషక్కుని పిలువఁబడెను. అపుడు రక్షోహంత వ్యాధినాశకుఁడు
నగుచున్నాఁడు ॥

3071

(7)*గద్యము॥

వృధానభూతము లగు నోషధులు నాలుగు. ఆ సర్వాషధులను నీ రోగమును
నశింపఁజేయుటకు స్తుతించెదను ॥

3072

(8)*గద్యము॥

గోవులు గోష్ఠమునుండి వలె స్వసామర్థ్య లక్షణమును నొసఁగుటకుఁ గోరుచున్న
ఓషధుల బలములు స్వవీర్యమును రుగ్ధమందుఁ బోర్గి మించుచున్నవి.
ఓ రోగగ్రస్త పురుషుడా! ఆత్మను 'ఓషధులను బొందించుచున్నావు! ॥

3073

(9)*గద్యము॥

ఓ యోషధులారా! మీ జనని సర్వరోగ నిష్క్రూతిగదా! కాఁబట్టి మీరు నిష్క్రూతులు. మీరు
సరణశీలలు, పతనవతులు² కండు! పురుషుఁడు వ్యాధితుఁ డయినయెడల వానిని
సంస్కరింపుఁడు! ॥

3074

(10)*గద్యము॥

అంతట నున్న ఓషధులు సైనుఁడు వ్రజము నతిక్రమించునట్లు వ్యాధుల
నతిక్రమించుచున్నవి. అటు లొసర్చి రుగ్ధ శరీరముయొక్క వ్యాధి
లక్షణమును బోఁగొట్టుచున్నవి ॥

3075

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఓషధులకు. (వ్యా.వృ.పా.), 2. పతనవతులు. (వ్యా.వృ.పా.)

(11)*గద్యము॥

రుగ్గుని బలవంతునిగాఁ జేయుచు నేను నోషధులను హస్తమందు ధరించునపుడు
మృత్యువువల్ల జీవము వధింపఁబడునట్లు రోగాత్మ నశించును ॥

3076

(12)*గద్యము॥

ఓషధులారా! మీరు ఉద్గీర్ణబలుఁడు, మధ్యమస్థానమందు వర్తమానుఁడు నగు రాజు
ఉపద్రవకారు లగు శత్రువులను బ్రతిపదమునందు బాధించునటుల
రుగ్గునియొక్క ప్రత్యంగమునందుఁ బ్రతిపర్వమునందుఁ గల
వ్యాధిని బాధించుచున్నారు ॥

3077

(13)*గద్యము॥

అస్మదీయ శరీరాధిష్ఠాయి వగు నో వ్యాధీ! ఆతిశీఘ్రము పోవు “చాషాఖ్య”పక్షితోడను
“కిక్కిదీవి”యను పక్షితోను నతివేగమునఁ బొమ్ము; గోధికతోఁగూడ నాశము
నొందుము: ॥

3078

(14)*గద్యము॥

ఓ యోషధులారా! ఓలో నొక యోషధి వేరొక యోషధిని బొందుఁగాక; ఒకదాని
చెంత కొకటి 'పోవుఁగాక; క్షితియిం దే యోషధులు గలవో! యవి యన్నియుఁ
బరస్పరైకమత్యము పొందినవియై మా స్తుతి లక్షణ వచనమును రక్షించుత: ॥

3079

(15)*గద్యము॥

ఏవి ఫలవతులో! యేవి ఫలవర్జితలో యేవి పుష్పరహితలో బృహస్పతి యను మంత్రాఽ
భిమానదేవునివల్ల ననుజ్ఞాత లగు నవి మమ్ముఁ బాపములనుండి రక్షించుఁగాక: ॥

3080

(16)*గద్యము॥

శపథ జనిత మగు పాపమునుండి యోషధులు నన్ను రక్షించుఁగాక; వరుణ స్వపాశమునుండి
రక్షించుఁగాక; యముని పాశబంధనమునుండి నన్నుఁ దప్పింపుఁగాక; కేవలము వరుణాది
పాపమునుండియే కాదు దేవ కృతము లగు కిల్మిషమునుండిఁకూడఁ గాపాడుఁగాక: ॥

3081

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. పొందుఁగాక. (వా.ప్ర.పా.)

(17)*గద్యము॥

దివమునుండి క్రిందఁబడుచున్న ఓషధులు “ఏ పురుషుని మేము పొందెదమో!
ఆ పురుషుఁడు హింసింపఁబడఁడు” అని పలికినవి ॥

3082

(18)*గద్యము॥

ఏ యోషధులు సోముఁడు రాజుగాఁ గలవియో! ఏవి యనంభాతలో! ఏవి బహుదర్శనలో!
ఓ సోమాభ్యోషధీ! ఆ యోషధులలో నీవు ఉత్తమమైనదానవు! కాఁబట్టి కాంత
హృదయమునకు సుఖకారి వగుము: ॥

3083

(19)*గద్యము॥

సోమ రాజులు, వృథ్వియందు వివిధముగ సున్నట్టి వారలు, అంతరిక్షమునుండి వచ్చిన
వారలు, సగు మీరు బృహస్పతిచే ననుజ్ఞాతలై యీ రుగ్ధ తనువునందు వీర్యమును
ననుకూర్చుఁడు: ॥

3084

(20)*గద్యము॥

ఓ యోషధులారా! యే భూ ఖనిన కర్తయు మిమ్ము హింసింపకుండును. రుగ్ధునికొఱకు
మిమ్ము నేను ద్రవివ్వెదను. మరియు మా పుత్ర భృత్యాదికము, గో మహిష్యాదికము
రోగరహిత మగుఁగాక: ॥

3085

(21)*గద్యము॥

ఏ యోషధు లీ స్తోత్రమును వినునో! యేవి దూరమునుండి పరాగతములై సర్వవీరుత్తులను
గలియునో! ఆ వీరుత్తులు రుగ్ధ తనువునందు వీర్యమును నుంచుఁగాక: ॥

3086

(22)*గద్యము॥

“ఏ రుగ్ధునికొఱకు (బ్రాహ్మణ:) వైద్యుఁడు చికిత్సను జేయునో! ఆ రుగ్ధుని మేము
తప్పించెదము” అని యోషధులు సోమునితో వాదించుచున్నవి ॥

3087

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమానివేంకటసరసింహశాస్త్రి

(23) *గద్యము॥

ఓ సోమాఖ్యోషధీ! నీ వోషధులలో నుత్తమురాల వగుచున్నావు! నీ వృక్షము లన్నియు
నదశ్శాయినులే! మ మ్మైవ్వఁడు హింసించునో! వాఁ డదశ్శాయి యగుఁగాక: ॥

3088

సూక్తము—97

ఋషి—అథర్వపుత్రుఁడు భిషక్కు

దేవత—ఓషధి

అర్థాంతరము—1

†(1) దేవాశివల్లను దివ్య శక్తులు మీఱ

మూఁడు యుగములు కాఁగ మూఁడు కాలాలలో

సప్త విధాఽఽకాశ సప్త విధ మరుదాశి

సప్త విధాఽఽగ్నుః సప్త విధ సలిలాశి

సప్త విధమౌ పృథ్వీ శక్తి తత్త్వాలమై

సృష్టి శక్తులు మహాస్థితి లయ శక్త్యాకు

లతిమానసపు రతుల నపురూప గతి వెలయ

శతధామముల జగతి సతతమ్ము జనితమై

ఉద్భూతమై పెరుగు నోషధీతతి సదా

ఆద్భుతరీతులన్ ఆభిల విశ్వమ్ములో ॥

3089

†(2) ఆ ప్రకృతి మాతగా నలరు జగన్మాత

కతిలోక రూపాల శత సహస్రములుగా

స్థానాలు విలసిల్లు సర్వ ధారక మౌచు

శత విధమ్ముల పరలు ఋత సృష్టి కర్మతువులన్

దుష్ట జాడ్యమ్ములన్ దున్మాడుచున్ బ్రకృతి

ఓషధీ తతి గతుల నొప్పుచుండును సదా ॥

3090

†(3) కాంతి తేజో రాశి క్రాంతి శక్తులు వోలె

విశ్వాన నోషధులు విమలమ్ములై పుట్టుఁ

బెంపొండుఁ బుష్పించు నింపైన ప్రతిఫలము

లానంద రూపాల నత్యంత సహజముగ

నలరించుచుండు నా మలినాశిఁ బోఁగొట్టి

సృష్టి స్థితి లయ గతు లిష్టిగాఁ జెల్వొంద ॥

3091

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) అత్యద్భుత మైన అతిపురుష శక్తులన్
 ప్రకృతి దేవియే నిత్య భవ్య మాతగ నిలువ
 నోషధీ రూపమై ఉజ్జ్వల శక్తులన్
 ఆత్మ ప్రతికృతిగాఁగ నలరారి గోళాల
 నభిల లోకాలలో నతిరతి నొప్పార
 నుత్పన్నమై వెరుగు నొదిగి కలియును బ్రకృతి ॥

3092

†(5) అకలంకమై వెలుగు సపురూప కళలతో
 నమరగతి నలరారు నా విశ్వపూరుషుని
 నద్భుతమ్మా శక్తు లభిల గోళావళుల
 నాకాశ మనిలాల ననలాల సలిలాల
 మృత్పదార్థావళుల మెలగు నా విష్ణు కృప
 సృష్టి వృక్షమ్మునకుఁ జెలగు పర్ణాలుగాఁ
 బుష్ప ఫలాలుగాఁ బొలుపొందు లోకాలు
 ప్రకృతి రూపమ్ములై ప్రకటిత మై తనరు ॥

3093

†(6) చాంద్ర శక్తులు మీఱఁ జలువల వెన్నెలల
 కాంతి కిరణావళులఁ గ్రాలు ప్రకృతి వదార్థ
 సంపదలు సద్గుణ సంచయములన్ దనరు
 విజ్ఞాన ధని యైన భిషజుని మేధగా
 రక్ష శక్తులు సృష్టి రమణీయమై పరలి
 విస్తృతగతు లొప్ప విశ్వరూపముఁ దాల్చు ॥

3094

†(7) విశ్వ ప్రకృతిలోన విపరీత రీతులన్
 అవకృత కృతుల బహిరంతర గతులతో
 నలరెడి దుర్గుణ పదార్థాల నన్నింటి నణఁచఁగాఁ
 జాంద్ర కిరణావళులు సౌరాది గ్రహరాజి
 ఉష్ణ కవోష్ణాదివరోజ్జ్వల కాంతులు
 ఆనందమును గూర్చు నభిలౌషదులఁ బెంచు
 నోజో గుణమ్ములను నుత్తమ గతి నించు
 సంవర్ధకత నిండ సర్వ ప్రకృతి తనరు ॥

3095

†(8) వివిధ లోకా లెల్ల నవ నవ్య శాలలై
 ఓషధీ నిలయాలు నుషసాశి వెల్గొందు
 విశ్వ పూరుష శక్తి విష్ణు సంవర్ధకత
 నాత్మీయ మౌ స్థితి నశ్వ శక్తులు తనరఁ
 బ్రకృతి పదార్థాలై వరల బల వర్ధక
 శక్తులై ఓషధీ సంపదలుగా వరలు ॥

3096

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాది గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవర్ణ”

†(9) బ్రక్రతి మాతయె సర్వ ప్రకార శక్తుల నొసఁగుఁ
 బ్రక్రతి మాతయె సృష్టి నకలమ్మునకు నదా
 దుష్కృతులఁ దున్నాడి నిష్కృతిని జూపించు
 విశ్వ వృక్షమ్మునకు విపుల వత్సానిగా
 గోళాలు లోకాలు గుణ పుంజములు మీఱ
 నా విష్కృతము లొను నద్భుత రూపాల ॥

3097

†(10) అతి విశ్వ రూప మై అత్యద్భుతమ్ముగా
 నలరు కాంతుల మహా యత్న ప్రసారాల
 నతులిత దీప్తులన్ అతి సూక్ష్మ శక్తులన్
 ఓషరూధీ పమై ఒనరు పదార్థాలు
 లతలు వృక్షమ్ములున్ రాళ్ళు రప్పలు వివిధ
 వస్తు గుణ సంపదలు వర్దిల్లులే! నదా ॥

3098

†(11) జడ పదార్థతల కజడ పదార్థాఽఽశిః
 నగు చరాఽచరమ్ములరు నన్నిటికి సృష్టిలో
 నిత్య నూతనమైన సత్య సత్వము నొసఁగి
 ఆత్మ శక్తిని మహా యజ్ఞ విశ్వమ్ముగా
 జీవ సత్త్వము నిచ్చు దేవ తత్త్వము నిచ్చు
 సర్వ నాశనముగ సశాశ్వత గతి నిచ్చు ॥

3099

†(12) వస్తు గుణ తతులతో వరలు నీ సృష్టిలోఁ
 గదలాడుచున్ అనలె కదలక మెదలక
 పడి ఉండు జడముగ వరలు నన్నియుఁ గూడ
 నంగాంగములు నలరు నొషధీ తతులుగా
 ఉగ్రిమై ఉష్ణమై ఒసర మధోష్ణమై
 క్రిలఁగఁ గవోష్ణ గతి లీల శీతల గతులఁ
 బ్రక్రతి నారోగ్యమ్ము నకటా వికటము చేయు
 క్షీణ రూపము కూర్చుఁ గీడు శక్తుల నెల్ల
 రూపు మాపుచు విశ్వ దీప యువ శక్తులే
 సృష్టి సంస్థితి గతులఁ జెల్వొందు సాజముగ ॥

3100

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహరణ”

†(13) వృద్ధి క్షయాలతో విశ్వ లోకములను
 ననలాల సలిలాల సనిలాల మృద్గతుల
 నాకాశ వ్యాప్తి రతి నద్భుతముగాఁ బుట్టి
 పెరిగి విరుగుచుఁ దరిగి సురిగి పోయెడి
 వస్తు గుణ రూపావళుల్ వసు సంపదావళులు
 సంచలించును సృష్టి సంచరించును సదా ॥

3101

†(14) అన్యమై జన్మించి అన్యమై పెరుగుచున్
 అన్యమై యితరేతరాన్య సంపర్కాల
 నన్యోన్యతలు మీఱ నమల శబ్దావళుల
 అపురూప శక్తులన్ అభ్యుదయ మొంది
 పురుషుండు ప్రకృతికి వరల భిషగ్వరుఁడుగ
 సృష్టి సంపద లెల్ల సొంపుగా వర్దిల్లు ॥

3102

†(15) పత్ర పుష్పాలతో ఫల రాజములతోడఁ
 ద్వక్కు కాండాలతోఁ దల్లి వేరులఁ దనరు
 పిల్ల వేరుల మూల బీజ రాజులతోడఁ
 బత్ర రహితముగా వర పుష్ప రహితముగ
 ఫల రహితముగాఁగ వరలు లత వృక్షాలు
 బీజాలె లేకుండ వెల లేని శక్తులన్
 ఆ బృహస్పతి మతి నతి మహిత బింబమై
 అపురూపరతి నిల్చు నద్భుత మ్మా ప్రకృతి ॥

3103

†(16) సలిల తత్త్వాలతోఁ దలక్రిందులై పుట్టి
 పెరిగి విరిసెడి ప్రకృతి వర లతా పృక్షములఁ
 దేజురిలు శక్తులన్ దేవ కిల్బిషమైన
 సృష్టి రుగ్గత కాఁగ 'హృష రూపము నొందు
 వికృతి ప్రకృతుల నెల్ల విరిచివేయును సదా
 వాయు తత్త్వాలతో సమేయమౌ దీప్త రతి ॥

3104

†(17) దివ్య దేవ లోక తతుల తేజశ్శక్తులు మీఱఁగ
 జీవ గతులు పృథ్విరతులు చెల్వొందఁగ విశ్వమును
 ఓషధు లవి వర్దిల్లును నుపర్యధో లోకాలను
 విశ్వ రూపుఁడౌ పూరుష విమల దీప్తు లొప్పారఁగ

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. “ఋ-రూ”లకు యతి మైత్రి. (చూ. పీఠిక.)

నజయ్యమో నమర శక్తి నద్భుతగతి వ్యాపించును
 సృష్టి సంక్షేమాలను నష్టపరచి సంక్షోభము
 కలిగించెడి దుశ్శక్తులఁ గకాపకలుగాఁ జేయును
 నభిల రోగ పుంజాలను నాసాంతము నూపుమాపు ॥

3105

(18)† అష్టపద కందము ॥

శత గుణ రాజమ్ములతో
 సతతమ్మును విరియు నమృత చాంద్రిక కిరణ
 పక్రితతుల నోషదులు పక్రికృతి
 నతులితమై పుట్టి పెరిగి ఆలరును సృష్టిన్
 నుత శక్తుల పరి పరి విద
 రతి చలితపు వస్తు గుణ విరాజిత గతి మై
 నతులమ్మా గతి జనితపు
 ఋత స్వరూప పక్రికృతి పరివృతమౌ సృష్టిన్ ॥

3106

†(19) పృథ్వీ రూపాలతో వెలుగు గోళాలతో

సోమ శక్తులు విరియ సౌఖ్యగొందు నోషదులు
 అతిలోక వీర్యగతి నద్భుత శక్తులన్
 ఆయువున్ నిత్యమౌ యౌననమ్మును నిచ్చు
 నల్ల బృహస్పతికిఁ దల్లిగాఁ దండిగ
 నలరు శక్తుల నిచ్చు నతిలోక మతి నౌనగు ॥

3107

†(20) పక్రికృతి సర్వము నిచ్చుఁ బక్రికృతి సర్వముఁ దినును

నాల్గు దిక్కులలోన నలువ రూపము కాఁగ
 ఉజ్జ్వల గతులతో నుపరిలోకమ్ములన్
 అపురూప గతులతో ఆదో లోకమ్ములన్
 నలరు నోషదులుగా నద్భుతమౌ పక్రికృతు
 లారోగ్య భాగ్యాల సంతటన్ దనరించు ॥

3108

†(21) అతి దూర లోకాల నపురూప కాంతి లత

లంతటన్ వ్యాపించి అన్యోఽన్యతలు మేలు
 నితరేతరజ మైన దృత శక్తులను గూడి
 ద్వంద్వ రూపమ్ములవి తనరార నొక్కటిగ
 సర్వ సాంగత్వానఁ బర్వ నోషధి తతిగ
 ద త్ర వీర్యమ్ములై మిత్తులకు మిత్తులై ॥

3109

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(22) అమృత కిరణావళుల సలరారు చాంద్ర గతి

నఖిలౌషదులు జగతి నద్భుతముగా వరలు
బ్రాహ్మ్య శక్తులు మీఱఁ బరమాయు వౌష్ణిక
జాడ్యాలఁ బోదోలి జగజంతగా నిలుచు
సోమ శక్తులకు సదా సీమలై గగనాలె
తేజరిల్లును మహిత దివ్య గుణములు ప్రకృతి ॥

3110

†(23) ప్రకృతికై ఓషదులు ప్రకృతికై వృక్షాలు

విశ్వ పూరుష శక్తి నశ్వ తత్త్వాలతో
ఉత్తమ మ్మా గుణ యోగ జాలలతో
నొనరులే యీ సృష్టి అనయమ్ము తిరుగుచున్
పీడిత శక్తులన్ తాడిత శక్తులన్
అంతర్గత రతుల నలరారు సర్వదా ॥

3111

సూక్తము—97

ఋషి—అథర్వపుత్రుఁడు భిషక్కు
దేవత—ఓషధి

అర్థాంతరము — 2

†(1) శక్తి ద్వయము కలిసి చాగు తృతీయ శక్తి

విశ్వ ప్రకృతి ఓషధీ వితతిగాఁ దనరారు
దివ్య దేవాఽఽవళుల తేజరిలు శక్తులను
శత ధామములుగాఁగ సతము సంజనితమై
వర్దిల్లి మహిత గతి ప్రాణ ధారక మౌచుఁ
బ్రాణ వర్ధక మౌచుఁ బరఁగులే! ప్రకృతి ॥

3112

†(2) శత రూపములుగాఁగ సాహస్ర రూపాలుగాఁ

బ్రకృతిమాతయే వరలు సుకృతు లవి వెలయంగ
సృష్టి సర్వస్వమ్ము చెలఁగ శత కృతువులుగ
దుష్ట శక్తుల సదా తున్నాడుచున్ విశ్వ
శిష్ట గుణ శక్తులను జెన్నొందఁగాఁ జేసి
సృష్టికే ఓషధిగ సృష్టియే తనరారు ॥

3113

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) కాంతి పుంజాలుగాఁ గ్రాలుచున్ విశ్వాన
 మహిత శక్తుల నొసఁగు మాన్యగుణముల రీతిఁ
 బుష్పవంతమ్ములై పొనరు నోషధితతులు
 ఫలవంతములుగాఁగఁ బర్వ నారోగ్యముల
 భాగ్యాలఁ బ్రసవించి వరలంగ మోదాల
 అధ్వమ్ములను దీర్చి అఖిల రుగ్గత డుల్పు ॥ 3114

†(4) ప్రకృతి మాతగ దివ్య సుకృతౌషధీతతుల
 నఖిల గోళావళుల నలరారుచున్ సదా
 మహిత పూరుష వర మర్మ శక్తులు తనర
 ప్రకృతి రూపమ్ములే బహుగుణౌషధులుగ
 నాత్మ భిషక్కుగా నఖిల కాలాలలోఁ
 బంచ భూతాలతోఁ బరఁగు నిందియగతుల ॥ 3115

†(5) అనిల శక్తులు జగతి నంతర్గతము లౌచు
 ననల జల మృణ్మయత లలరారఁగాఁ బ్రకృతి
 ఓషధీ తతు లౌచు నొసరుఁ బదార్థాలు
 సృష్టిలో సాజమై వ్యష్టి సమిష్టులుగ
 గో భాజనమ్ములై గూఢ కళలను గూడి
 పురుష సంసేవనపుఁ బూర్ణ శక్తులు వరలు ॥ 3116

†(6) చంద్ర చంద్రిక తతులు సౌర గ్రహ నక్షత్ర
 కాంతి పుంజాలలోఁ గ్రాలఁగా మిళితమై
 దేదీప్యమానమౌ దివ్య శక్తులు నిండి
 విశ్వాన వ్యాపించి వివిధ లోకాలలో
 విజ్ఞాన ధనియైన విమల భిషక్కుగాఁ
 బరఁగఁ బూరుషశక్తిఁ బ్రకృతిలో రుజు లుడుగు ॥ 3117

†(7) కాంతి వంతమ్ములై క్రాలు చంద్రిక లలర
 నతి మహిత శక్తుల నమరు నోజోగుణము
 పరఁగ సృష్టిని నెల్ల పదార్థాలు బహురూపి
 ఓషధులుగా వరల నుడుగు సరిష్టాశి
 విశ్వాన వ్యాప్తమౌ వెలుఁగు వెన్నెల లెల్లఁ
 బ్రాణమై వస్తు గుణ వైద్యరూపముగాఁగ
 వర్ధిల్లఁగాఁ జేయు వసుతత్త్వ మొప్పుర
 నిత్యమ్ము జనితమై సత్య సత్వపుఁ బ్రకృతి ॥ 3118

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8) గోమయము సృష్టిలో గూడ శక్తులు వెలయ
 విశ్వ వినాశక విష మాకు లన్నింటి
 రూపు మాపెడి రీతి దీపితమ్మో సర్వ
 లోకాలఁ బదార్థాలు కృతదనములై ప్రకృతి
 నోషధీతతులుగా నుత్పన్నమై పెరిగి
 ఆత్మ పూరుష భిషగధిపతి కదీన మౌ ॥

3119

†(9) ఆహార రూపమై అలరు ప్రకృతి పదార్థ
 సంచయాశులు మహా సార భూతమ్ములై
 శక్తివంతమ్ములై సకల రుజ నిష్కృతిగఁ
 బుట్టి పెరుగుచుఁ బ్రకృతి పూర్ణైషధులుగాఁగఁ
 దనరారఁ సృష్టిలో మనుగడల్ విలసిల్లఁ
 జేయుఁ బ్రకృతి మాత నాయురారోగ్యాల ॥

3120

†(10) విశ్వాన వ్యాపించి విమల దీప్తులు మీఱ
 ప్రజ శక్తులన్ గాంతి విజయవంతమ్ముగా
 సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమౌ చోద్యమౌ నాంతర్య
 తరుగతులు వరలంగ ననుకూల ప్రకృతుల
 నాత్మ శక్తులు వెంచ నద్భుతౌషధులుగ
 సృష్టి పదార్థాలు చెలఁగు సహజమ్ములై ॥

3121

†(11) అతిలోక యువతత్వ మతులిత రతి నొప్ప
 నాదిశేషువు దివ్య యౌవన వాయ్వగ్ని
 జల మృత్ తత్త్వాలు చద లంట విశ్వాన
 జీవ శక్తులు సృష్టిఁ జెల్వొందఁగా నచా
 ప్రకృతి పదార్థాలు పరిధవిల్లుచుఁ బుట్టి
 పెరిగి ఓషధులుగా విలసిల్లు విశ్వాన ॥

3122

†(12) ప్రకృతి పదార్థాల వస్తుగుణ సంపదల
 ప్రత్యంగమే కాదు ప్రత్యణువును గూడఁ
 బురుష శక్తుల వరలి నిరత మోషధులుగ
 వర్దిల్లి ప్రకృతికే వైద్యమ్ము నొనరించు
 వ్యష్టి సమిష్టులుగ సృష్టిలోఁ బుట్టుచున్
 బెరుగు రుజ రూపాల విరుచు సుజ్వల శక్తి ॥

3123

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(13) వేదా పర మ్మాచు జాదాకర మ్మాచు

రోగ రూపమ్ముగా రూప నాశము చేయు
ప్రకృతి వికృతుల నెల్లఁ బరమ దీప్తులు నిండ
ననిలాఁనల జల మదృత శక్తుల మీరు
నోషదీతతు లెల్ల నొనరు విశ్వమ్ములో
విస్తారముగఁ బెరుగుఁ బ్రస్తార శక్తులన్ ॥

3124

†(14) సృష్టి సంచలనంపు వ్యష్టి సమిష్టి పూర్ణ

శబ్ద శక్తుల మహా సంవిదానాలతో
అన్యోఽన్య సంబంధితాఽనుబంధాలతో
వస్తుగుణ సంపదల ఆస్తిత్వ వినిమయ
రూపాల నోషదులు రూపొందఁగాఁ బ్రకృతి
సహజ సంపద లెనయ సహరహము వర్దిల్లు ॥

3125

†(15) ఫల సహితమైనను ఫల రహితమైనను

బుష్ప సహితమైనఁ బుష్ప రహితమైనఁ
బత్రి సహితమైనఁ బత్రి రహితమైనఁ
గాండ సహితమైనఁ గాండ రహితమైన
మూల సహితమైన మూల రహితమైనఁ
బ్రకృతి లత వృక్షాలు వస్తు పదార్థాలు
బాహిరములై ప్రకృతి బాగ్యావళుల నింపు
తతిజన్యగతిఁ బెంచు మతి శక్తులను బెంచు
రుగ్గతా రూపాల రూక్ష గుణ తత్త్వాల
బగ్నమ్ముగాఁ జేయు సగ్న నవ శక్తులన్ ॥

3126

†(16) జల వాయు తత్త్వాల శైత్యాగ్ని నిత్యతన్

జదలంటి వెల్గొందు చందమామల చలువ
వెన్నెలల వన్నెలన్ విలసిల్లు ప్రకృతిలో
దివ్యోషదులు పుట్టి నవ్య సవ శక్తులన్
బ్రసరింపఁగాఁజేయు వినములన్ విరుచుచున్
వసు శక్తులను బెంచి ప్రసరించు స్వస్థతల ॥

3127

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(17) జీవ రూపాలతో దైవీయమౌ రతుల
 శబ్ద శక్తులు వరల సర్వదా ప్రసరించు
 కాంతి పుంజాలతోఁ గ్రాలులే ఓషధులు
 ఆయురారోగ్యాల నా వనస్పతు లీయ
 వికృతి రహితమైన ఆకృతాల సుకృతాలఁ
 బ్రకృతి పులకించఁగా వరలు పూరుష శక్తి ॥

†(18) శత విచక్షణలతో నతులిత శక్తులన్
 కౌముదీ దీప్తు లవి కాంతి కిరణాలుగా
 మిన్నంటు పున్నెమై వెన్నెలల వెలుగులై
 వరలఁగా విశ్వాన వర కామ రూపాల
 నాయురారోగ్యాల నానంద భాగ్యాలు
 హృదయ రాజ్యములో నెనఁగు నోషధు లౌచు
 ఉత్తమోత్తమ శక్తు లుజ్జ్వల గతులమై
 నిత్య జీవిక లౌచు నగదొందుఁ బ్రకృతిలో ॥

†(19) సోమ శక్తుల వరలు చోద్య మౌ నోషధుల
 మహిత తత్త్వాలతో మర్మ తత్త్వాలతోఁ
 బృతువు లవి వర్ధిల్లు వీర్య శక్తులు వరల
 వివరీత ధీ శక్తి విస్తార తేజాలు
 మతి పతులఁ బుట్టించి రతి రక్తి ఋత శక్తి
 నతులితముగా నీయ నఖిలమున్ దత్త మౌ ॥

†(20) విశ్వ సృష్టి స్వభావము విచిత్రమౌ సుచిత్రమౌ
 తినఁబడునదె తినుచునుండు మనుగడయే మరణమౌ
 జీవ మొనఁగు పదార్థమై జీవాంతక మౌచునుండు
 ద్వంద్వ గతుల ద్వంద్వమై తనరుఁ జతుష్పదముగాఁగ
 ఆకాశమె శూన్యమై అనిలాఽనల జలమృత్తతు
 లఖిలమున కోషధులై అలరు సృష్టి సాజములై ॥

†(21) అతి దూరమ్మౌ వస్తువు లతి చేరువుగా నిలువగ
 అత్యంతము సన్నిహితమై అలరెడి పదార్థాలు
 దూర తీరాల కేగుఁ దొడరెడి విశ్వానఁ జూడ
 అంత మెనయనట్టి సృష్టి అనుబంధా లటుపంటివి
 సర్వ మోషధీతతిగాఁ బర్యఁగ నీ జగతిలోన
 దత్త వీర్యమై ప్రకృతికి విత్త మౌ సహజముగ ॥

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాది గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవూర్ణ”

†(22) అఖి లోషదీపతిగ నలరారు చంద్రికా

పతి ప్రకృతి పతిగాఁగ బ్రాహ్మ్య శక్తులు తనర
సృష్టి సంకట గతుల నష్టవరచుచు సదా
అమృత దీప్తుల నొసఁగి అఖిలమున్ బెంచులే: ॥

3133

†(23) ఉత్తమ మ్మా దీప్తిమ తత్వ మలరఁగాఁ

జంద్రాస్య శక్తులన్ జంద్రికల్ జాల్యార
విశ్వ వృక్షము సదా విస్తృతిన్ వర్దిల్లుఁ
బ్రకృతు లోషదులుగ సుకృత రూపము లొను
ద్వైత మద్వైత గతి తనరార సృష్టిలో
సర్వము జ్ఞాన మై సంపదలై వరలు ॥

3134

సూక్తమ్—98

ఋషి:—ఆర్ష్టిషేణో దేవాపిః* (వృష్టికామః)

దేవతా—దేవాః

చందః—శ్రిష్టుప్

(1) బృహస్పతే॑ వ॒ర్తి మే దే॒వతా॑మిహి మి॒తో వా యద్యరు॑ణో వాసి॑ పూషా॑ ।

అది॒త్యైర్వా యద్యసు॑భిర్మరు॒త్వాన్ తస్మ॑ వర్జన్యం శంత॑నవే వృషా॑య ॥

1138

(2) ఆ దే॒వో దూతో॑ అ॒జిర॑శ్చికి॒త్వాన్ త్వద్దే॑వాపే॒ అభి॑ మామగచ్ఛత్ ।

వ॒ర్తీచీనః॑ వ॒ర్తి మా॒మా వవృ॑త్స్య దదా॑మి తే ద్యుమ॑తీం వాచ॑మానన్ ॥

1139

(3) ఆస్మే దే॒హి ద్యుమ॑తీం వాచ॑మానన్ బృహస్పతే॑ అన॑మీవామిషి॑రామ్ ।

యయా॑ వృష్టిం శంత॑నవే వనా॑వ ది॒వో దృ॒ప్సో మధు॑మాగ్ం॒ ఆ వి॑వేశ ॥

1140

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*ఆర్ష్టిషేణో దేవాపిః (పాఠాంతరము)

1. దూతో॑ అభి, 2. వాపే॑ అభి, 3. బృహస్పతే॑ అనమీవా, 4. మధు॑మాగ్ం॒ ఆ వి॑వేశ. (వా.వ.)

(4) ఆ నో ద్రాప్సా మదుమన్తో విశన్విస్త్య దేహ్యాధిరథం సహస్రమ్ ।

ని పీద హోత్రమృతుడా యజస్వ దేవాన్ దేవాపే హవిషా సపర్య ॥

1141

(5) ఆర్ష్టిషేణో హోత్రమృషిర్నిపీదన్ దేవాపిరేవసుమతిం చికిత్వాన్ ।

స¹ ఉత్తరస్మాదధరం సముద్రమపో దివ్యా² అస్సజద్వర్ష్యా అభి ॥

1142

(6) అస్మిన్ త్సముద్రే³ అద్యుత్తరస్మిన్నాపో దేవేభిర్నివృతా⁴ అతిష్ఠన్ ।

తా⁵ ఆద్రవన్నార్ష్టిషేణేన నృష్టా దేవాపినా పేషితా మృషిణీషు ॥

1143

(7) యదేవాపిః శంతసవే పురోహితో హోత్రాయ వృతః కృపయన్నదీధేత్ ।

దేవశ్రుతం వృష్టివనిం రరాణో బృహస్పతిర్వాచమస్మా ఆయచ్ఛత్ ॥

1144

(8) యం త్వా దేవాపిః శుశుచానో⁶ అగ్న ఆర్ష్టిషేణో మనుష్యః సమీదే ।

విశ్వేభిరేవైరనుమద్యమానః పృ వర్జన్యమీరయా వృష్టిమస్తమ్ ॥

1145

(9) త్వాం పూర్వ⁷ ఋషయో గీర్భిరాయన్ త్వామధ్వరేషు పురుహూత విశ్వే ।

సహస్రాణ్యధిరథాన్యస్మై⁸ ఆ నో యజ్ఞం రోహిదశ్వోప యాహి ॥

1146

1. సఽఉత్తర, 2. దివ్యాఽఅస్సజద్వర్ష్యాఽఅభి, 3. సముద్రేఽఅద్యుత్తర, 4. వృతాఽఅతిష్ఠన్,

5. తాఽఆద్ర, 6. శుచానోఽఅగ్నఽఆర్ష్టిషేణో, 7. పూర్వఽఋషయో,

8. థాన్యస్మైఽఆనో. (వృ.పృ.)

(10) ఏతాన్యగ్నే నవతిర్నవ త్వే¹ ఆహుతాన్యధిరథా సహస్రా² ।

తేభిర్వర్తస్వ రస్వః³ శూర ఘర్షిర్దివో నో వృష్టిమిషితో రిరీహి ॥ 1147

(11) ఏతాన్యగ్నే నవతిం సహస్రా² సం వృ యచ్చ వృష్ట² ఇన్ద్రాయ భాగమ్ ।

విద్వాన్ పత³ ఋతుశో దేవయానాసప్యోలానం దివి దేవేభి⁴ దేహి ॥ 1148

(12) ఆగ్నే⁴ బాధస్య వి మృదో వి దుర్గహ⁵ ఒపామీవామవ రజాంసి నేధ ।

అస్మాత్ సముద్రాద్భృహతో దివో నో ఒపాం భూమాసమువ నః స్పజేహ ॥ 1149

సూక్తము—98

ఋషి—ఋష్టిజ్ఞేణ పుత్రుడు దేవాపి[†]

దేవత—బృహస్పతి మిత్రాదులు[†]

(1)•చ॥ వరుణుడ వాడువో; మరి యవారిత మిత్రుడవై వెలుంగుదో;
సురుచిర పూషగా వెలుగుచున్ విలసిల్లుదో; యో బృహస్పతీ;
సరస వసు వ్రవంచమును సర్వ మరుత్తులఁ గూడుచుందువో;
యెరుగము¹ కాని శంతనున కిమ్ము; సువర్షము దేవతాదయన్ ॥

3135

(2)•గద్యము ॥

దేవుడైన యొక దూత గమనశీలుడు చేతనవంతుడు; ఓ దేవాపి; త్వత్ప్రేక్షితుడై వాడు
నన్ను జేరుగాక; ఓ బృహస్పతీ; అస్మదభిముఖుడవై నా యొద్దకు రమ్ము; నీ నిమిత్తము
దీప్తియుక్తమగు స్తుతిని నా యాస్యమందు ధరించెదను ॥

3136

1. త్వేఽఆహుతా, 2. వృష్టఽఇన్ద్రాయ, 3. పతఽఋతుశో, 4. ఆగ్నేఽబాధస్య. (పా.వృ.)

†వ్యాకర్తవృత్తి 14వ సంపుటము 31వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి "ఋష్టిజ్ఞేణ పుత్రుడు దేవాపి" గాను దేవత "బృహస్పతి మిత్రాదులు" గాను వ్రాసి, 15వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి "దేవాపి" గాను దేవత "దేవతలు" గాను శ్రీ నేమానిపారు వ్రాసిరి.

•రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. సురలను బొంది దృష్టికయి సూటిగ, (తా.పా.), సరగునఁ బొంది దేవతల శంతన రాజున కిమ్ము వర్షమున్. (మ.పా.)

(3)*గీ॥ గద్గదాది దోష గణహీన మైనట్టి
 ద్యుతిని వెల్లునట్టి యుచితమైన
 స్తోత్ర రూప వాక్కు నాత్ర బృహస్పతీ
 యాన్యమందు నునిచి యమరుమయ్యః ॥

3137

*గీ॥ ఎట్టి వాక్కుచేత నెల్ల దేవతలకు
 నిష్ఠిఁ గూర్చి శంతనేశునకయి
 వృష్టిఁ 'బొందఁగలమొ: వివిధ వాక్పూరంబు
 పడునొ: యట్టి వాక్కుఁ బడయఁగలము ॥

3138

(4)*గద్యము॥

వృష్టి సముదాయములు మాధుర్యోపేతములై మ మ్మా వేశించుఁగాక: రథమువైఁ గల
 సహస్ర సంఖ్యాక ధనమును మా కొనంగుము: ఓ దేవాపీ: ఆర్తి జ్యమునందు
 వసింపుము: అట్లుండి వ్రతకాలమునందు నీవు దేవతలను స్తుతులచేతను
 హవిస్సుచేతను సేవింపుము: ॥

3139

(5)*క॥ దేవాపి యనెడు ఋషి పతి

దేవతల నుతించు టెల్లఁ దెలియుచుఁ బ్రీతిన్
 బావన హోతృ సుకర్మము
 గావింపఁ దలంచి యచటఁ గ్రాలుచు² నుండున్ ॥

3140

*గీ॥ అతఁడు మీదనున్న యంతరిక్షాఖ్యమౌ
 నుదధినుండి భూమి నున్న యట్టి
 యబ్ధిఁ గూర్చ మిగుల నంబు దారల సృష్టిఁ
 జేయుఁగాక: సకల చిత్త మలర ॥

3141

(6)*గద్యము॥

ఈ పార్థివ సముద్రము పూరణీయము కాఁగా సంతరిక్షాఖ్యమందు నుదకములు
 ద్యోతమానములచే నిరుద్ధములైయున్నవి. ఆ యవ్వులు దేవాపిచేతఁ
 జేర్చితములై పరిమృష్టస్థలులయందు స్రవింపుచున్నవి ॥

3142

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమానివేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. వృష్టిఁబడయఁగలమొ, (తొ.పా.) 2. గ్రాలుచుండెడున్. (తొ.పా.)

(7)*గద్యము॥

దేవాపి శంతనునికొఱకు స్వభాత యగు కౌరవ్యనకుఁ బురోహితుఁ డగుచు హోత్రార్థ
వృతుఁ డగుచు దేవతలకు వినఁబడిన వానిని వృష్టి యాచనుని బృహస్పతి ధ్యానించెను.
రమమానుం డగు బృహస్పతి యీ దేవాపికొఱకు వాక్కు నిచ్చెను ॥

3143

(8)*గీ॥ స్తోత్రమున వెలుంగు సూరి దేవాపినిం

బ్రజ్యలింపఁజేయు పావకుండః
యమర వజ్జిచేత ననుమాద్యమానుండ
వగుచు నంబుదంబు ననుపు మీవుః ॥

3144

(9)*గీ॥ అగ్నిః నిన్నుఁ బూర్వు లైన ఋషీశులు

స్తుతులఁ బొందినారు సురుచిరముగ
నధ్వరములయందు యజమాన గణములు
నిన్నుఁ జెందుచుందు రెన్నుటకయి ॥

3145

*గీ॥ బహు సహస్ర సంఖ్యఁ బరఁగెడు గో యూధ

ముల రథాధికముల ముదిత శంత
నుం డౌసంగుఁగాకఁ దండి యో¹ యశ్వమాః
యజ్ఞమునకు రావెఁ విజ్ఞుఁడవయి ॥

3146

(10)*గద్యము॥

అగ్నిః గోవుల నవతి, నవ, సహస్ర రథాధికములు గో సహస్రములు, నీవు పీఠుఁడవుగా
నాహుతము లయ్యెను. వానివలన యుష్మదీయ బహు తనువులను వృద్ధిఁ బొందింపుముః
మా నిమిత్తము ద్యులోకమునుండి వృష్టి పార్థితుఁడవై పూరింపుముః ॥

3147

(11)*గద్యము॥

అగ్నిః గోవుల నవతి సహస్రములను నౌసంగెడు నింద్రునికొఱకు భాగమ్ము నిమ్ముః
మరియు దేవ మార్గములను నెరుంగుచు నీవు ప్రతికాలమందుఁ గురు కుల
జాతుఁడైనను శాంతనవుని దేవతలమధ్య నుంచుమాః ॥

3148

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. యో రోహిదశ్వమాః. (తౌ.పా.)

(12)*గీ॥ అనల దుర్గహ శాత్రవ గణ పురాశి
రాక్షసుల, రోగమునుగూడ రాజమాన
శక్తిఁ బూనుచు మిగుల నానక్తితోడ
నీవు, దహియింపుదువుగాక! నీవు వహ్ని! ॥

3149

*గీ॥ విస్తృతం బైన ద్యౌ తోక వీధినుండి
మిగుల బహు భావమును బొంది మెలఁగునట్టి
వృష్టి సంఘాతమును మాకు సృష్టియందు
నీవు సృజియింపుమా! యగ్ని! నిశ్చయముగ ॥

3150

సూక్తము—98

ఋషి—ఋష్టి షేణపుత్రుఁడు దేవాపి

దేవత—బృహస్పతి మిత్రాదులు

అర్ధాంతరము—1

†(1) ఆకసమ్మున ననిలాఁనల జల మృత్తతుల
వసు సంవదల సర్వ వస్తు వితతులయందు
శబ్ద నిశ్శబ్దాల శక్తులన్ నిండుచున్
ద్వాదశాఽఽదిత్యాశి వేద పద రతులమై
విశ్వ వృష శక్తులవి ఆశ్వాత్మలై తనర
నగు జడాఽజడములను నలరారు బుద్ధిమయ
పతి శక్తి విశ్వాన నతులితమౌ గతుల
దైవ లీలగ బుద్ధి తత్త్వమౌ సర్వమ్ము
అజ్ఞతా తత్త్వమై అలరారు సఖిలమ్ము
వెలుఁగు చీకట్లుగా వెలయు సృష్టి స్థితులు ॥

3151

†(2) తోక కంటక మైన రూక్ష శక్తులు నిండు
“సభ” శక్తి నాశముగ నధఃకరించుచున్
దైవీయమౌ శక్తి తనరి విశ్వ వ్యాప్తి
నొంది తేజోరూప ముడు తతులు చంద్రాశి
ఉత్తమ చంద్రిక లుత్పత్తి స్థితి వృద్ధి
శక్తులున్ రక్తులున్ సర్వాన విలసిల్ల
శబ్ద శక్తులు సృష్టి నకలమ్మునన్ వరలఁ
గాంతివంతము లౌచుఁ గ్రాలు మతి పతి శక్తి ॥

3152

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమానివేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. దహియింప వలదటే నేర్పు మిగుల. (తా.పా.)

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) పద స్థలిత్యమ్ము వర్ణ స్థలిత్యమ్ము
 శబ్ద స్థలిత్యమ్ము స్వర స్థలిత్యమ్ము
 అస లేమియును లేక అంతరిక్షానఁ దగు
 సృష్టి సహజ మైన శిష్ట ధ్వని తతు లెల్ల
 విశ్వాన వ్యాపించి విపులమౌ శక్తులన్
 బంచ భూతావశుల నంచితాంతర్గతుల
 వరలి ప్రకృతికి నిత్య పర మైన వరముగాఁ
 దనరు బహు చైతన్య తత్త్వ రూపమ్ముగా ॥

3153

†(4) అత్యంత మధుర మౌ నమృత శబ్దాలతో
 జల వాయు తత్త్వాల జ్వలితాగ్ని మృతతత్త్వ
 జాలాల నాకాశ సద్రూప తత్త్వలు
 విశ్వ సంక్షేమాల వెలయు వర్షము లిచ్చు
 దివి భువుల నన్నింటఁ దేజరిలు శక్తు లవి
 మతితత్త్వ సాహస్ర పతి శక్తి పరిధులన్
 జిత్రాఽతిచిత్రముగఁ జెలఁగును జగ మెల్ల
 విజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన సుజ్ఞానములు మీఱ ॥

3154

†(5) ఆఖిల లోకాఽఽవశుల నలరారు సలిలాల
 నావిరిగ మార్చుచు నలరంగ మొయికులై
 మధుర రుచు లొప్పంగ మహిమాన్వితపు శక్తి
 వర్ష ధారల నిచ్చు వరదేవ దేవాపి
 “నాభి” శక్తుల మూల ప్రాభవాన్వితమైన
 పంచభూతాంచిత ప్రభవ శక్తిగ వరలుఁ
 బ్రాణ దాతఁగ దనరు రంజిల్లు సంచలన
 సంపూర్ణ శక్తిమయ సంపత్ స్వరూప మౌ ॥

3155

†(6) అపురూప శక్తుల నాకసమ్మున జలము
 నిలిచి సంద్రముకాని నిండు సంద్రముకాఁగ
 దివ్యదేవుని శక్తిఁ దేజరిల్లుచునుండు
 నాచారరహితమై అనిల మృలరు గతిఁ
 బుడమి లోకాఽఽవశులు వరుణాది లోకాలు
 సృష్ట ప్రేషిత మైన శిష్ట దేవాపి స
 చ్చక్తులే వరలంగ సకల భూతావశులు
 నలరు జగత్సృష్టి నఖిలేశు నాజ్ఞమై ॥

3156

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) దేవదేవుని మహిమ దేవాపి శక్తితతి

జల శక్తి మూల మౌ సదమల “నాభి”నే
సృష్టించుచున్ నిలిపి చెల్వొంద నలరించి
జగములో మధుర మౌ జలదార లగణిత
గతిమైన గురియఁగా నతులిత మౌ మతి
మాన్య శక్తులు మహా మహిత మౌ శాబ్దిక
శక్తులున్ వరల విశ్వము దైవీయ మౌ
బృహస్పతి పూర్ణమై వెలుఁగు జ్ఞాన కృతిగ ॥

3157

†(8) విశ్వ తోకాలలో విమల జీవము వెలయఁ

బ్రాణప్రదా లౌచఁ బంచ భూతావళులు
దేవాపి శక్తిమై దేవదేవుని దివ్య
సృష్టి స్థితి లయ శక్తు లిష్ట పూర్ణములుగా
ననువర్తమానమై ఆదృతముగా వరలు
నన్నియు నొకటిగా నపురూపమై తనరు ॥

3158

†(9) అతి సహస్ర మైన ఆదృత క్రియలమైఁ

బ్రక్పతి దేవావళుల భవ్య శబ్దావళుల
విశ్వాన్ని గుండాల నశ్వి యజ్ఞము లొప్ప
వినువీధులను మహావిష్టు దేవుని లీలఁ
గాల రథమును నెక్కి కదలాడు సర్వము
సృష్టి స్థితి లయాశు లిష్ట పూర్తిగ వరలు ॥

3159

†(10) సత్య పథగాములై నిత్య నవమై వెల్గు

దశ¹దిశలఁ గాంతులన్ దనరారు నవ¹ గ్రహ
రాజి శక్తులు నవతి¹ రమ్య శక్తుల మీఱ
గగన వీధులలోన నగణిత సాహస్ర
కాంతు లెనయఁగ విశ్వ కాల రథమును నెక్కి
అనలాఽనిల జల మృదాశి నలరించు దేవుండు ॥

3160

†(11) పంచతత్వాలతోఁ బంచ²భూతము లలర

షడ్భుతువు² తొప్పారి సరి²నవతిగఁ ²దిక్కాల
రథ మధిరోహించి పథ సహస్రము వరల
నతినహస్రమైన ఆదృత కాంతులన్
విజ్ఞాన పథముగా విశ్వము దీప్తముగ
దివ్య దేవుండు నిత్య నవ్య శక్తిని నిలుపు ॥

3161

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. దిక్కులు-10, గ్రహాలు-9; 10×9=90

2. పంచభూతాలు-5, ఋతువులు-6, కాలాలు-3 (వేసవికాలము, వర్షాకాలము, శీతాకాలము.)

5×6=30; 30×3=90.

†(12) అబ్బజలములఁ దుగించు “నభి” శక్తి దుష్టాగ్ని
 రాక్షసాఽఽశిని మహా రక్ష శక్తులు మీఱ
 సంహరించుచు నదా జలనాభినే నిలిపి
 కాంతి పథములఁ దనరు సంతరిక్షములోన
 నతిలోకమౌ సృష్టి నపురూపముగ నడుపు
 నిద్రారహిత దేవ ముద్రా నహిత విశ్వ
 భద్రాశి వర్తిల్లు వసుధాగ్ని జల మరుత్తు
 లాకాశ పంచభూతాఽఽవళులు వర్తిల్లు ॥

3162

సూక్తము—98

ఋషి—ఋషిషేణపుత్రుఁడు దేవాపి
 దేవత—బృహస్పతి మిత్రాదులు

అర్థాంతరము—2

†(1) దేవాధిపతియైన దేవదేవుఁడు నదా
 అగ్నివరుణులతోడ ననల పృథ్వ్యాకాశ
 భూతాలతో సృష్టి పూర్ణముగాఁ జేసి
 ఆదిత్య శక్తులన్ అలవోకగా నిలిపి
 ఉరుములన్ మెరుపులన్ అరిమురిగా నింగి
 నింపి జలధారలను నిర్మల గతి నిచ్చు ॥

3163

†(2) అనల రూప మ్మౌచు ననుద్భూత మ్మౌచు
 దేవ దూతగ మహా దివ్య శక్తుల మీఱ
 అమరమౌ నమృతాల నమల చంద్రులు “నభి”
 శక్తి పాలిటఁ జడక చదలునన్ వెలుఁగుచున్
 శబ్ద శక్తులతో మహిత జ్వలన శక్తుల మీఱఁ
 దెల్ల తెల వెలుఁగుల నెల్ల నింగిని నింపు ॥

3164

†(3) శబ్ద శక్తుల పూర్ణ సద్భీవు లొప్పార
 శ్రీమహావిష్ణు ప్రభ చిద్విలాసాదులే
 లవణ గుణ జలరాశి రాజిల్ల మధుర గతి
 నారాశమున సర్వ మలరు నద్భుత శక్తిఁ
 బంచ భూతావళులు ప్రకృతిగా స్వాతంత్ర్య
 శక్తు లంతర్గతుఁ రక్తిమైఁ బెంపొంద ॥

3165

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్విజ, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) అత్యంత మధురమై ఆద్భుతావహము నౌ
 అతినహస్రకాంతి రథ మారోహణము చేసి
 విశ్వ సృష్టియే నిత్య విమల హవిషము కాగఁ
 గాల గతులను నమృత జాలము విశ్వ
 దేవ దేవుని జలముగా వరలుచుండంగ
 సంతటన్ జ్వలితాగ్ను లంతర్గతము లౌను ॥

3166

†(5) “అభి” శక్తు లన్నింటి నధమాధమము చేసి
 భువుల నాకాశమునఁ జవులూరు మధురమయ
 జల సముద్రములను సలిలాల గ్రహించి
 మేఘ రూపాలుగా మేల్మిగా రూపొంది
 అమలశక్తులు మీఱ సమృతజలముల నిచ్చి
 సృష్టి యజ్ఞాలతోఁ జెలఁగు హవనము లొప్ప
 దేవామృతము సురల దివ్య జలమై తనర
 సంతరిష మ్మలరు నఖిలాత్మగా జగతి ॥

3167

†(6) సర్వ దివ్యామృతము సలిలమ్ముగా వరల
 దేవాళి సేవించి తేజరిలు నమృతిగతి
 సృష్టిలో విద్యుత్తు స్రష్టకే దీపమై
 విష్ణు శక్తులు మీఱ విమలమ్ముగా వెలిఁగి
 సుష్ట దీపులు తనర సుపరి తలాలలో
 ఉండుండి వెలుఁగులన్ నిండఁ గనులను నింపు
 సృష్టిలో వెలుఁగొంద సూర్యగోళా లెన్నొ
 సప్తసంఖ్యల వరలు సర్వ భూతమ్ములును ॥

3168

†(7) ఆ మహావిష్ణు కృప నద్భుతగతు లొప్ప
 సృష్టికే హిత మౌచు నిష్టి కర్మగ విశ్వ
 పంచ భూతావళులు సంచితముగా వరల
 సత్య పవనాగ్ను లవి నిత్యమై తనరార
 జలశక్తిలో నిండి చదలునన్ మొయిళులను
 సంచితముగా సృష్టి పంచితమై నిలుచు ॥

3169

†(8) దేవజల మమృతమై తేజరిల గగనాన
 ననలాల ననిలాల నఖిల మృత్తతులను
 మను రూపమై జీవ ధన రూపమై వెలయ
 దేవ శక్తుల విశ్వ తేజాలు వర్దిల్ల
 శబ్ద గుణక మైన సదమలాకాశమ్ము
 సర్వ సంక్షేమాల శబ్ద శక్తులఁ దనరు ॥

3170

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(9) తొలి దేవతలు విశ్వ భరితమౌ శబ్దాల
 శక్తులన్ వెలయించి సకలాధ్వరము నెరపి
 అతి సహస్రమైన అనలానిలరూప
 శక్తు లవి విలసిల్ల సర్వ కాల రథాన
 నధివసించుచు, దిరుగు నా దేవ దేవు నిర
 తోజ్జ్వల దీప్తు లవి ఉచ్చాస లగు సృష్టి
 నా ప్రాణ పూర్వమౌ ననిల సహిత మ్మౌచు
 నఖిల చరాచరాల నద్భుతముగా నిలుపు ॥

3171

†(10) అతి సహస్ర మైన ఆ కాంతి పుంజాలఁ
 గ్రాలు కాల రథమ్ము లీల నధిరోహించి
 నవ దీప్తు లొప్పార నవ సంఖ్య గ్రహ దీప్తు
 లలరఁ 'దొంబది కాఁగ నఖిల దిశలను వ్యాప్తి
 నొంది వివిధ పదార్థ తుండిలాల్ చిక్కల
 తత్త్వములను బొంద సత్య రూపములను
 శక్తివంతము లౌచు సర్వాన వ్యాపించఁ
 బంచభూతమ్ములే వరమ వర్షము లౌను ॥

3172

†(11) దశ దిశల వ్యాపించు తగు సవ గ్రహ కాంతి
 పుంజాలు తొంబదిగఁ బృథ్వ్యాది భూతాల
 సంవలితమై తనరి సౌర కుటుంబాన
 దివ్య తేజాలతోఁ దేజరిలఁ దనరారు
 విశ్వ ఋతు శక్తులన్ విజ్ఞాన పథములై
 దేవ దేవుని నవ్య దివ్య శక్తులు వరల
 విశ్వ పదార్థాలు విమల యానాలతో
 నిత్య సంచలన గతి సత్య పథముల నడచు ॥

3173

†(12) అనల మైత్రిని సలిల మంతర్గతిని నలరు
 జల మైత్రిమై నగ్ని సలిలమ్మునను దనరు
 ననల సలిల యోగ మనిల మృత్తులు పొంద
 నన్యోఽన్య సంబంధ జన్య జనక బంధ
 తత్త్వానుబంధాలతోఁ దనర నాకాశమ్ము
 చదలు సంద్రమ్ముగా సర్వ విశ్వమ్ములోఁ
 బంచభూతావళుల వరలుచున్ జలధిగాఁ
 బృథ్విమానమ్ముగా బృహద్దీప్తిమై తనరు ॥

3174

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
 *సవగ్రహ కాంతులు-9, దిక్కులు-10. $9 \times 10 = 90$

సూక్తమ్—99

ఋషిః—వమో వై భానసః

దేవతా—ఇంద్రః

ఛందః—త్రిష్టుప్

(1) కం సశ్చిత్రమిషణ్యసి చికిత్వాన్ పృథుగ్మానం వాశ్రం పావృఢద్యై ।

కత్ తస్య దాతు శవసో ప్యుష్టే తక్షద్యజ్రం వృత్రతురమపీన్వత్ ॥

1150

(2) స హి ద్యుతా విద్యుతా వేతి సామ పృథుం యోనిమసురత్వా ససాద ।

స ససీశేభిః వ్రసహనో¹ ఆస్య భ్రాతుర్న ఋతే సప్తస్య మాయాః ॥

1151

(3) స వాజం యాతావదుష్పదా యన్ త్వర్వాతా పరి షదత్ సనిష్యన్ ।

అసర్వా యచ్ఛతదురస్య వేదో ఘ్నంభిశ్చదేవాగ్ం² అభి వర్చసా భూత్ ॥

1152

(4) స యహ్న్యో³ వనీర్గోష్వర్వా లలజహోతి వృధన్యాసు ససీగ్రిః ।అపాదో యత్ర యజ్ఞాసో⁴ రథా ద్యోజ్యశ్వాస⁵ ఈరతే ఘృతం వాః ॥

1153

(5) స రుద్రేభిరశస్తవార⁶ ఋభ్వా హిత్వి గయహరే⁷ అవద్య ఆగాత్ ।వమస్య మన్యే మిథునా వివవీ⁸ అన్నమభిత్యారోదయన్ముషా⁹యన్ ॥

1154

1. హనో¹ ఆస్య భ్రాతుర్న² ఋతే, 2. దేవాగ్ం² అభి, 3. శ్వాస³ ఈరతే, 4. వార⁴ ఋభ్వా,5. మారే⁵ అవద్య⁶ ఆగాత్, 6. వివవీ⁶ అన్న, 7. యన్ముషా⁷యన్. (చా.వ.)

(6) స¹ ఇద్దాసం తువీరవం పత్తిర్న పశక్షం త్రిశీరాణం దమస్యత్ ।

అస్య త్రితో న్వోజసా వృధానో విపా వరాహమయో² అగ్రయా హన్ ॥

1155

(7) స దుగ్రహజే మనుష ఊర్వసాన ఆ సావిషదర్శసానాయ శరుమ్ ।

స నృతమో నహుజో³ అస్మత్ సుజాతః పురో⁴ అభినదర్హన్ దస్యహత్యే ॥

1156

(8) సో⁴ అభియో న యవస⁵ ఉదస్యన్ క్షయాయ గాతుం విదన్నో⁶ అస్మే ।

ఉప యత్ సీదదిన్దుం శరీరైః శ్యేనో⁷ అపాష్టిర్హన్తి దస్యాన్ ॥

1157

(9) స వాగ్రథతః శవసానేభిరస్య కుత్సాయ శుష్టం కృవణే వరాదాత్ ।

అయం కవిమనయచ్చస్యమానమత్కం యో⁷ అస్య సనితోత నృదామ్ ॥

1158

(10) అయం దశస్యన్ నర్యేభిరస్య దస్మో దేవేభిర్వరుణో న మాయా ।

అయం కసిన⁸ ఋతుపా అవేద్యమిమితారరుం యశ్చతుష్పాల్ ॥

1159

(11) అస్య స్తోమేభిరాశిజ శ్రిజిశ్వా వ్రజం దరయద్వృషభేణ పిపోః ।

సుత్వా యద్యజతో దీదయద్గీః పుర¹⁰ ఇయానో అభి వర్చసా భూత్ ॥

1160

1. స¹ ఇద్దాసం, 2. మయో² అగ్రయా, 3. దుగ్రహజేమనుష³ అఊర్వసాన³ అ, 4. సో⁴ అభియో,

5. యవస⁵ ఉదస్యన్, 6. విదన్నో⁶ అస్మే, 7. యో⁷ అస్య, 8. కసిన⁸ ఋతుపా⁸ అవేద్య,

9. శిజ⁹ ఋజిశ్వా, 10. పుర¹⁰ ఇయానో¹⁰ అభి. (వృ.వృ.)

(12) ఏవా మహో¹ అసుర వక్షదాయ వమ్రకః పద్మిరువ సర్పదిన్ద్రమ్ ।

స² ఇయానః కరతి స్వస్తిమస్మా³ ఇషమూర్జం సుక్షితిం విశ్వమాభాః ॥

1161

సూక్తము—99

ఋషి—విఖనసునిపుత్రుడు వమ్రుడు†

దేవత—ఇంద్రుడు†

(1)•గద్యము॥

ఓ యింద్రుడా! చిత్ర మగు నే ధన విశేషమును జేరేపించుచున్నావు? సర్వదా ప్రేరణీయ మని యెరుంగుచు మా వృద్ధికొఱకు స్తుత్యము పృథు భావమును బొందుచున్నదియు నగు నెట్టి ధన విశేషమును నిచ్చుచున్నావు? మరియు బల వ్యుచ్ఛనము కాగా మా కే దానము లబ్ధ మగుచున్నది? ఆవరక పాప హింసక మగు నే వజ్రమును ద్వష్ట సంపాదించెనో! ఆ వజ్రము దానరూపమున వచ్చినది ॥

3175

(2,3)•సీ॥ విద్యుదాయుధమున వెలుగుచు నిందుడు సామముఁ బొందంగ సాగుచుండె బల విరాజితుఁడయి ఫలము నొసంగెడు యజ్ఞ కర్మకు నిందుడు డరుగుచుండె సవిమాను లైనట్టి సర్వ మరుత్తులఁ గూడి తిరస్కృతిఁ గూర్చుచుండె నాదిత్య సప్తముం డగు నిందునిన్ యజ్ఞమందు మాయలు పర మందకుండె

గీ॥ శూర సంగ్రామ భూమిని జేరునట్టి
సౌమ్య పతనంబుచే గడు జరుగునట్టి
వాసవుడు లాభయుక్త మై భాసమాన
మైన జన్మంబునందున నమరుచుండె ॥

3176

†గీ॥ ద్వారపాలకు లెల్లరఁ ద్రచ్చి శత్రు
శత పురంబుల మధ్య నిహిత ధనంబు
యుద్ధమున గర్వ మొందక యున్న యింద్రుఁ
డధిక బలమునఁ గొనుచుండె నతిశయముగ ॥

3177

1. మహో¹ అసుర, 2. స² ఇయానః, 3. మస్మా³ ఇషమూర్జం. (వ్యా.వ్యా.)

†వ్యాతవ్రతి 14వ సంపుటము 81వ పుటలోను 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలోను నీ సూక్తమునకు ఋషి “వమ్రుడు”గాను, దేవత “ఇంద్రుడు”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(4)•గద్యము॥

ఏ భూములయందుఁ బాదరహితములు, రథ వర్జితములు, దుగ్రత వ్యాపనములు నింద్ర
సఖములు నగు నదులు జలమును బ్రేరేపించుచుండునో! ప్రకృష్ట ధన నిమిత్త
లగు నా భూములయందు, మే ఘాభిగంత, సరణ కుశలుఁడు, నగు నిందుఁడు
మహాఽవ్వలను విడుచుచున్నాఁడు ॥

3178

(5)•గీ॥ సహజ దాత స్తోత్ర సంపార్థితుఁడు రుద్ర

పుత్ర సహితుఁ డగుచుఁ బూజ్యుఁడైన
యింద్రమూర్తి మిగుల నెలమిని నేతెంచుఁ
గాక! స్వస్థలంబు వీరక విడచి ॥

3179

•గీ॥ వమ్మి లను నామధేయానఁ బరఁగునట్టి
పితరులను రోగులుగఁ దల్లు సతత మేను
వమ్మిఁ డను వాఁడు శాత్రువ పరమ ధనము
సంగ్రహించుచు నేడ్చెఁ దాఁ జాలవరకు ॥

3180

(6)•గద్యము॥

ఆ యిందుఁడు సర్వస్వామియై దాసుని సంగ్రామమందు బహు శబ్దకారిని వృత్తుని
శిక్షించుచు నక్షి షట్కోపేతుని ద్విశిరస్కుని ద్వష్ట పుత్రుఁ డగు విశ్వరూపుని
జంపుటకుఁ దలఁచెను. మరియుఁ ద్రితుఁ డను మహర్షి యింద్ర బలమున
వర్ధమానుఁ డగుచు నయోవత్కరిన నఖము గల ఆంగుళిచే నుదకవంత
మగు మేఘమును గొట్టెను ॥

3181

(7)•గద్యము॥

ఇందుఁడు దోగ్ధగ్రవ్యుఁ డగు మనుష్యునికొఱకు, స్వభక్తులను హంసించువాని వధకొఱకు
శౌర్యాది గుణ సమన్వితుఁ డగుచు వజ్రమును బ్రేరేపించుచున్నాఁడు. ఆ యిందుఁడే
మనుష్యులలో నేతృతముఁడు, సంగ్రామమందు శూరగతమయితృతముఁడు నయి
మా నిమిత్తము సుప్థుప్రాదుర్భూతుఁడై దస్య హనన స్థాన మగు సంగ్రామమందు
శత్రు శరీరములను చేదించెను ॥

3182

(8)•గీ॥ అభ్ర సంఘము రీతి గవాది భక్ష

ణార్థమున కగు తృణమున కంబువులను
నీయఁదలఁచుచు నిందుఁడు డమేయ మార్గ
మును గనుంగొనె మాకయి మోద మలర ॥

3183

•రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥ అంగములవలన సోమని నల్ల యిందుగ్గిఁ
దెలమిఁ బొందెడు సమయాన శ్యేష గమన
మున వెలుంగు చయోమయ పూర్ణ పార్వతి
యగుచు దునుముచునున్న వాఁ డరులఁ దుగ్గించ ॥

3184

(9)*గీ॥ బలవదాయుధములచేతఁ బరమ శత్రు
వులను నిందుగ్గిఁడు దునుమాడి వెలుంగుఁగాకఁ
గుత్తుఁ డను వానివైఁ గడుఁ గూర్మిఁ బూని
శుష్టుఁ డను వాని ఖండించి శోభఁ గూర్చె ॥

3185

*గీ॥ వానవుని తూప సంభక్త భాసమాను
లౌ మరుత్తులకున్ భక్త యైన కవిని
స్తోత్ర సంశస్యమానుని సుర విభుండు
స్వవశమును జేర్చుకొనెఁ గడు శక్తి మెఱయ ॥

3186

(10)*గద్యము॥

ఈ యిందుగ్గిఁడు స్తోత్రలకు ధన మొసంగుచు నృహితు లగు మరుత్తులతోఁ గూడెను. ద్యౌత
మానము లగు స్వతేజస్సులచే దర్శనీయుఁ డగు వరుణుఁడు వలెఁ బ్రజ్ఞావంతుఁడు.
మరియు నితఁడు ఋతు పాత. ఆరరుఁడను నసురుని సంహరించెను ॥

3187

(11)*గద్యము॥

ఎపుడు సోమస్తోత్ర, స్తుతివాక్కులను దీపింపఁజేసెనో! ఎప్పుడు వెడలుచు శత్రువురములను
బేదించెనో! యపుడు ఇందుగ్గిని స్తోత్రములచేత ఉశికిపుత్తుగ్గిఁ డగు ఋజిశ్వ వృషభ
సహితము పిపురి పాలితము సగు గోష్ఠమును భంగపరచెను ॥

3188

(12)*గద్యము॥

ఓ బలవదింద్ర! గొప్ప స్తోత్రము నాలకించుటకు స్వర్గాది ప్రాప్తముకొఱకు
షట్పాదములచే నువగమ్యమానుఁడవై వమ్రకునకు స్వస్తిని జేయుదువుగాక!
ఆన్నమును సుక్షితిని సర్వమును సమకూర్చుఁగాక! ॥

3189

*రచయిత:—కావ్యశీర్ష, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

సూక్తము—99

ఋషి—విభనన పుత్రుడు వముడు

దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము—1

(1)†అష్టపదకందము॥

చిత్రాతిచిత్ర గతులఁ బ
 విత్రాతమై దేవదేవు బిష్ణుని మాయన్
 మిత్రుని కాంతుల గతులన్
 సత్రయా విశ్వ సృష్టి సరిలము లెల్లన్
 ఆ త్రిగుణమ్ములతో స
 ర్వత్రఁ జెలఁగుచుండు సప్త వర్ణాన్వితమై
 వృత్రుని వధింప పజ్జము
 చత్రమ్ముగ నాకసమ్ము సకల మ్మలరన్ ॥

3190

†(2) సత్యరూపమైన సర్వ సంసృష్టిలో

సప్త మాయలు కాఁగి సప్త బేదాలతో
 నాకాశ మనిలమ్ము నసల జల మృత్తతులు
 క్రాంతి సంక్రాంతులే కాంతియొనులు కాఁగి
 నిత్య విద్యుత్తుగా నిఖిలమ్ము నిండి
 వృథు సామ గానాలె మిథున శక్తుల వరలి
 సృష్టి స్థితి లయాల చేష్ట లవి సర్వదా
 పునర్జన్మలుగాఁగఁ బుట్టి పెరుగుచు గిట్టు ॥

3191

†(3) సర్వ విశ్వమ్ముందు సకల భూతాలలో

సంక్లిష్ట శక్తి గతి సంకుల సమరముగ
 సంఘర్షణము రేగు సామర్థ్య బల రతుల
 సంతరాంతర గతుల నన్యోన్య బంధాల
 ననుబంధముల మీరు నాకాశ మనిలాలు
 ననలాలు సలిలాలు నవని రూపాఽఽవశులు
 లభికాధిపములొచ్చు నతిమైత్రితో నెనఁగు
 నెద్దాని నై నను నెంతో వింతగ మ్రింగుఁ
 దన కడుపులో నుంచు జనితముగ ఘన గతిని
 విసువీధిలో సర్వ మణికుపగా నమరు ॥

3192

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

†(4) ఆవనిలో జల ముండు నవనివై (బ్రవహించు
 నబ్బరముగా నిలుచు నాకాశమున జలము
 ఆధారమే లేక హద్దు పద్దులు లేక
 అరథగతులను మీరు ననిలాల (బయనించు
 నగ్ని శక్తులు నిరతాంతర్గతిన్ నిలిచి
 పవనాలను ద్రవించి పతనమై ప్రవహించు ॥

3193

†(5) ఋతు గణావళి శక్తి రుద్ర రూపాలలో
 విశ్వాన భూతాలు విస్తరిల్లుచు నుండు
 ఆధికాధిక మౌచ నాధిపత్యపు గతుల
 నాకాశ మనిలాలు ననలాలు సలిలాలు
 నవసీతలాలు విశ్వాంతర్గతములై
 అలరారు మిథునాల అద్భుత శక్తులను
 అన్న రూపముగా నాహారమై తనరి
 హరియించులే! తానె అద్భుతగతి మీఱ ॥

3194

†(6) ఆరు నేత్రాలతో నలరు త్రిశిరస్సులను
 నతిలోక శక్తులను అఖిల లోకాఽఽవకులఁ
 గల్గోలములు మీఁ దల్లడిల్లఁగఁజేయు
 విశ్వ రూపుండైన విష దీప రాక్షసుని
 సంహరింపఁగ విష్ణు శక్తి సంపన్నమౌ
 వారాహమయ శక్తి వధియించి విశ్వాన
 సృష్టి త్రైతము నిలిపి వ్యష్టి సమిష్టులును
 బుట్టుటల్ పెరుగుటల్ గిట్టుటల్ నెరపులే! ॥

3195

†(7) విశ్వ సంక్షేమాల విలసిల్లు శక్తులను
 విద్వస్త మొనరించు విష రూప రాక్షసుల
 వజ్ర శక్తులు వెలుఁగ వధియించి విశ్వాన
 సృష్టి మన్వంతర వ్యష్టి సమిష్టి కాల
 రూపాల లోకాల నేపారు వివిధమౌ
 మను వర్గమయ మహా మహితలముల నిల్చి
 ఊర్ధ్వ లోకాలలో నున్నతోన్నత గతుల
 వరలు మానవ దేవ వర్గాల నన్నింటిఁ
 గాపాడి రాక్షస గణములన్ దున్నాడి
 ప్రకృతితత్త్వములను బ్రాకృతముగా నిలుపు ॥

3196

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8) జలవాయు శక్తులున్ జ్వలితాగ్ని శక్తులున్
 ఆకాశ చూ తత్వ ప్రాప్తామ్య శక్తు లవి
 వివిధ లోకాఽఽవశుల విమల రూపుల నిల్పు
 శబ్ద శక్తులు సృష్టి సలిచాలు మేఘాలు
 అనలాలు ననిలాలు నాశి సముతో సహా
 అన్నియున్ నిలువఁగా నంతరిక్షములోన
 విష్ణు శక్తులు సర్వ వీరేంద్ర శక్తులై
 లోక కంటక మైన భీకర శక్తులను
 సంహరించుచు విశ్వ శాంతి సౌభాగ్యాల
 వర్షిల్లఁగాఁ జేయు వసు సంపదల నిలిపి ॥

3197

†(9) మరుదాశుల సచ్చక్తుల మహా విషమయమ్ము చేసి
 అఖిల లోక కంటకముగ సరిమురి శత్రువు కాఁగను
 అగ్ని రూప విష వాయువు లాకాశము నాద్రమింప
 వ్యాపించెడి దుష్ట శక్తి రూపు మాపి దేవదేవ
 దివ్యశక్తి మహితమై భవ్య లోక జాలాలను
 భద్ర గతుల నిల్పుచుండు నభద్ర రతుల సంహరించి ॥

3198

†(10) ఋత శక్తుల నష్టపరచి ఋతు శక్తుల భ్రష్ట పరచి
 విశ్వ రోగ సంక్షేమము విధ్వంసము కావించఁగ
 దుర్మార్గ విషాగ్ని తతుల దర్మ రూప దీప్తిఁ దనరఁ
 బెంపొందెడి రాక్షస గణ భీకర రూపాలు తాల్చి
 సస్య దర్మ రూపమైన నిత్యాగ్నులు జ్వలియింపఁగ
 నాల్గు పాదముల దర్మము సడవంగా లోకాలను
 దైవ శక్తి విరాజిలును దరణులకే తరణులుగా
 పరుణులకే పరుణులుగా మరుదాశికి మరుత్తులుగ
 మృతులకే మృతులుగా మిన్నులకే మిన్నులుగా
 సతిలోకపు శక్తులతోఁ బతి రహితపు రక్తులతో ॥

3199

†(11) “అభి”శక్తిని రూపుమాపి అఖిలమ్ముల జల నాభిని
 అజయ్యముగ నిలిపి సర్వ భజనీయమ్మౌ వృషభపు
 సోమాఽమృత శక్తులతోఁ జోద్యమ్ముగ విషముఁ ద్రుంచు
 విశ్వమ్మును ద్రావి శక్తి విమల దీప్తి సలిలమ్మున
 ననిలమ్ముల అవనులలో నాహారపుఁ బదార్థాల
 సమలంబుగ నొసరించుచు నమృతముగా నొనరించుచు ॥

3200

*రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “రకా-వ్రహ్మార్థ”

†(12) షడ్మతు రూపాల సచ్చక్తులలరఁగాఁ

గాలమ్ము కదలఁగాఁ గాఁగిలు పరికృతుల్ మీరఁ
బంచ భూతాఽఽవళులు సంచితములై వరల

విశ్వ లోకాఽఽవళులు విమలగతులన్ దిరుగ
దైవోత్సవమ్ముగాఁ దనరారు నీ సృష్టి

స్థితి లయ త్రితయమ్ము చెన్నోంద సర్వదా
పునరపి జననమై పునరపి మరణమై

మాటి మాటికి జరుగు మహితగతు లవి వెలుఁగ ॥

3201

సూక్తము—99

ఋషి—విభినసపుత్రుఁడు వమ్ముఁడు

దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—2

†(1) చిత్ర కాంతుల తతులఁ జెల్వొందు మేఘాలఁ

జెల్లచెదురుగఁజేసి చిన్న చిన్నముఁ జేసి
జల శక్తులను డుల్చి మల శక్తులను నింపి

దివి భువుల నన్నింటి వివిధ మౌ కష్టాల
సప్తాల గురి చేసి నాభి శక్తుల మ్రింగ

వ్యాపించు వృత్తాసురు వజ్రిమ్ము వధియించు
మిత్ర దీప్తులు వెల్ల మిన్నంటి వెన్నంటి

లోకకంటక శత్రు రూక్ష తతులను ద్రించు ॥

3202

†(2) ద్యుతి విద్యుత్తులే అతిలోక శక్తులన్

జల యోనిలోఁ బుట్టు జలద మాలలఁ బుట్టు
సృష్ట ఋత శక్తులే సృష్టి సోదరులుగాఁ

బంచభూతాఽఽవళుల సంచితముగా సెలుపు
దైవమాయగ నవ్వి తనరు నన్యోఽన్య గలి

నవినాభావ మౌ సంతర్గతి రతుల
వ్యష్టి రూపములయ్యు సమిష్టి భావత వరలు

నధికాధిక మౌచు నా భూత రూపమౌ ॥

3203

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) దైవీయ మైనట్టి తరణి శక్తులు మీఱ

వేద విజ్ఞానంపు నాద శక్తులు విశ్వ
శాంతి సౌభాగ్యాల క్రాంతి తతులను మించ
“నభి” శక్తి సర్వము సంతరించును సింగి
“నాభి” శక్తుల నిల్చి నవ్య నవ చైతన్య
మధుర జల సంపదల మహితమౌ గతి నొసఁగు ॥

3204

†(4) పాద రహితమైన ప్రభు శక్తి వరలఁగాఁ

గాలాంతక గతిని వేలాంతక రతిని
వెలుఁగు దేవుని శక్తి విశ్వ బంధములై
వంచభూతాఽఽవళి ప్రపంచాలు వరలఁగా
నవని జల గోళాలు నసలాఽనిల లోకాలు
ఆకాశ గతములై అమల గతులను దనర
లోక కంటకమైన రాకాసి మూఁకలను
సంహరించుచు దైవ శక్తు లజయ్యుచౌ ॥

3205

(5) నాదాల రూపాల నవ్య నవ శక్తులన్

ఋభు గణముల నెల్ల ఋక్ష గ్రహ నక్షత్ర
పుంజాలు సర్వము పూర్ణముగా నడచు
దివ్య దైవీయమై దేదీప్యమానమౌ
తేజాల వర్ణిల్లి భ్రాజితమౌ పంచ
భూతాలతో నన్న పూర్ణ రూపము వరలు ॥

3206

†(6) దక్షిణోత్తర పశ్చిమ త్రియ దిక్ తటములు

త్రి శిరస్కృతా శక్తి దివ్య మహత్వాల
నాక్రమించుచు వంచనాత్మక రూపాల
ఋతువు లారింటిని ఆతల కుతలముగాఁగఁ
గాల వ్యవస్థలన్ గకావికలుగఁ జేసి
విశ్వాన గల్గోల వికటాఽట్టహాసాల
విన్యాసముల నింపు విష రూప రాక్షసుల
సంహరించును పాగ్ దిక్ చక్తి వరాహమై ॥

3207

†(7) విశ్వ లోకములను విమల భూతావళుల

దివి భువులఁ జెల్వొందు దేవ మానవ గణము
లన్నియు నికృష్ట గతి నష్ట కష్టము లొంద
హింసావరములై విధ్వంస శక్తులు మీరు

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కల్లోలముల పాలు కావించు రాక్షస
గణనాశ మొనరించి అనుపమమ్మో “అభి”
శక్తులన్ దున్నాడి సర్వ ఋతు కాలాల
సక్రమ గతి నిల్పు సర్వేశ్వరేశ్వరుడు ॥

3208

†(8) గోకాలు లోకాలు గూడ శక్తుల వరల
సంతరిక్షమ్ములో సద్భుతముగాఁ దిరుగు
ఆత్మ ప్రదక్షిణల నధిప ప్రదక్షిణలఁ
గాల బద్ధము లొనుఁ గ్రాలు సంచలనంపు
శబ్ద గానాలతో సదమలమ్మో సహజ
శక్తులవి విస్తరిల సదా రాక్షస దుష్ట
విష శక్తులను దునిమి విశ్వాస సచ్చక్తు
లలరంగఁజేయు నా అభిలేశ్వరేశ్వరుడు ॥

3209

†(9) సుర శక్తులు సృష్టిలో నపరిభూతముకాఁగ నిలిచి
దైవ మానవాఽఽశు లెల్ల దక్షతమై రక్షితమౌ
దానవాది దుశ్శక్తుల తుణీరములను దుగించును
శోష శక్తు లొప్పారఁగ విష శక్తుల గుప్పించుచు
వ్యాప్తమ్మో మహిత దుష్టాఽఽగులు సశియింపఁగఁ
బంచభూతఋతుతతు లవి వరలున్ సక్రమగతి ॥

3210

†(10) అపురూపపు శక్తులతో నలరారెడి ఆదిత్యుడు
ఋతుకాలము లన్నింటిని ఋతబద్ధము చేసి నిల్పి
దైవీయమ్మో శక్తులఁ దనరారఁగఁ బంచభూత
తత్త్వా లవి విశ్వమ్మున సత్త్వ గతుల నొప్పారుచు
వరుణాఽనిలాఽనల జల మృత్తతు లెల్లెడలను
విస్తరిల్లు దేవాఽఽశుల విమల శక్తు లతిగతులను ॥

3211

†(11) అఖిలమ్మున వ్యాపించెడి అరిష్టాత్మ విషమయమౌ
“అభి” శక్తుల విధ్వస్త మృతయముగా సజయ్యముగ
నొనరించెడి దైవ శక్తు లుజ్జ్వలగతి నలరుచుండు
ఆదిశేష పరములైన అఖిల విశ్వ కాంతి తతులు
ద్వంద్వ శక్తులను వెలుగుచు ద్వంద్వా ఽతీతమ్ముకాఁగ
అసలాఽనిల జల ప్రజమ్ముల కాశ మ్మవనీతల
సర్వస్వము లలరంగా సక్రమ గతి వరలంగా
విష్ణు శక్తి వెలుగుచుండు సుష్టాది త్రినాభి గతుల ॥

3212

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లసూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(12) షడ్వతువులతోఁ గాలము సక్రమగతిఁ దనరంగా
 షడ్వతులు దినమ్ములన్ షడ్వతులు రాత్రి వేళఁ
 దనరారఁగ దీప్త శక్తి అనుపమమౌ సర్వ సృష్టి
 దివ్య దేవ దేవు శక్తి నవ్య నిత్య మహిత శక్తి
 ఆధిపత్య రూప మైన ఆమరప్రభు శక్తి వెలుఁగ
 శక్తివంతమై తనరును రక్తివంతమై వరలును ॥

3213

అనువాకము—9; సూక్తమ్—100

ఋషిః—దువస్యర్వాస్తవః

దేవతా—విశ్వే దేవాః

చందః—జగతీ; 12-త్రిష్టుప్

(1) ఇన్ద్రో దృహ్యో మఘవన్ త్వావదిద్భుజ¹ ఇహ స్తుతః సుతపా బోధి నో వృధే ।

దేవేభిర్నః సవితా ప్రావతు శ్రుతమా సర్వతాతిమదితిం వృణీమహే ॥

1162

(2) భరాయ సు భరత భాగమృత్వియం పృ వాయవే శుచిపే క్రన్దదిష్టయే ।

గౌరస్య యః పయనః పీతిమానశ² ఆ సర్వతాతిమదితిం వృణీమహే ॥

1163

(3) ఆ నో దేవః సవితా సావిషద్వయో³ ఋజాయతే యజమానాయ సున్వతే ।

యథా దేవాన్ ప్రతిభూషేమ పాకవదా సర్వతాతిమదితిం వృణీమహే ॥

1164

(4) ఇన్ద్రో⁴ ఆస్మే సుమనా అస్తు విశ్వహా రాజా సోమః సువితస్యాధ్యేతు నః ।

యథాయథా మిత్రాధితాని సందధురా సర్వతాతిమదితిం వృణీమహే ॥

1165

1. భుజః ఇహ, 2. మానశః ఆ, 3. ద్వయః ఋజాయతే, 4. ఇన్ద్రోఽఆస్మే సుమనాఽఅస్తు. (ప్రా.వర్.)

(5) ఇన్ద్రా¹ ఉక్తేన శవసా పరుర్దధే బృహస్పతే ప్రతరీతాస్యాయుషః ।

యజ్ఞో మనుః ప్రమతిర్నః పితా హి కమా సర్వతాతిమదితిం వృణీమహే ॥

1166

(6) ఇన్ద్రస్య ను సుకృతం దైవ్యం సహా ఋగ్నిర్హే ఉతా మేధిరః కవిః ।

యజ్ఞశ్చ భూద్విదధే చారురస్తమ² ఆ సర్వతాతిమదితిం వృణీమహే ॥

1167

(7) న వో గుహా చక్రమ భూరి దుష్కృతం నావిష్ట్యం వసవో దేవహేళనమ్ ॥

మాకిర్నో దేవా³ అస్మతస్య వర్చస ఆ సర్వతాతిమదితిం వృణీమహే ॥

1168

(8) అపామీవాం సవితా సావిషన్న్యగర్వరీయ⁴ ఇదవ నేధన్వద్రయః ।

గ్రావా యత్ర మధుమదుచ్యతే బృహదా సర్వతాతిమదితిం వృణీమహే ॥

1169

(9) ఊర్వో గ్రావా వసవోఽస్తు సోతరి విశ్వా ద్వేషాంసి సనుతర్యుయోత ।

స నో దేవః సవితా పాయురీడ్యో⁵ ఆ సర్వతాతిమదితిం వృణీమహే ॥

1170

(10) ఊర్ధ్వం గావో యవసే పీవో⁶ అత్రన ఋతస్య యాః సదనే కోశో⁷ అంద్యే ।

తనూరేవ తన్వో⁸ అస్తు భేషజమా సర్వతాతిమదితిం వృణీమహే ॥

1171

1. ఇన్ద్రాఽఉక్తేన, 2. చారురస్తమఽఆ, 3. దేవాఽఅస్మతస్యవర్చసఽఆ, 4. గర్వరీయఽఇదవ, 5. రీడ్యఽఆసర్వ,

6. పీవోఽఅత్రనఽఋతస్య, 7. కోశేఽఅంద్యే, 8. తన్వోఽఅస్తు. (వా.ప్ర.)

(11) కృతుప్రావా జరితా శశ్వతామవ¹ ఇన్త ఇద్భద్రా² పృమతిః సుతావతామ్ ।

పూర్ణమూధర్తివ్యం యస్య సిక్తయ³ ఆ సర్వతాతిమదితిం వృణిమహే ॥

1172

(12) చిత్రస్తే⁴ బానుః కృతుప్రా⁵ అభిష్టిః సన్తి స్పృహో జరణిప్రా⁶ అధృష్టాః ।

రజిష్ఠయా రజ్ఞా వశ్యో ఆ గోస్తూతూర్షతి పర్యగ్గం దువస్యః ॥

1173

అనువాకము—9 ; సూక్తము—100

ఋషి—వందనపుత్రుడు దువస్యఃడు†

దేవత—విశ్వే దేవతలు†

(1)*సీ॥ దనవంతుఁడా! నీవు త్వత్సామ్యమును బొందు శత్రు బలంబును జంపుట తగు
మాకు భోగంబును శ్రీకరంబుగ నీవె యెంతయుఁ బ్రీతితో నిచ్చుట తగు
యజ్ఞంబునంచున సభిమత సోమంబు వర్ధనంబునకయి పడయుట తగు
సవిత యజ్ఞంబును సర్వ విధంబుల నంచిత రీతి రక్షించుట తగు

గీ॥ సర్వ రూపాత్మ యైనట్టి సత్య రూప, యయినయట్టి యఖండయై యమరునట్టి
దేవ మారగ నుండెడు దివ్య కాంత,యైన యదితిని వరియింతు మాదరమున ॥

3214

(2)*గీ॥ ప్రబల సంగ్రామకారియౌ వాసపునకు
ధ్వనిత గమనంబు గలుగుచుఁ దగఁ బయోఽభి
పానమును గోరుచున్నట్టి వాయుపునకుఁ
గాల భాగంబు నీయుడు! లీల ఋషులు! ॥

3215

(3)*గద్యము ॥

సర్వ ప్రేరకుఁ డగు సవిత, ఋజుకాముడు, అభిషవమును జేయువాడు నగు
యజమానునికొరకు అన్నము నే ప్రకారము మేము దేవతల సలంకరింపఁ
గలమో! యట్లు స్తుతించుచున్నాము ॥

3216

1. మవఽఇన్తృఽఇద్భద్రా, 2. సిక్తియఽఆ, 3. కృతుప్రాఽఅభిష్టిః, 4. జరణిప్రాఽఅధృష్టాః,

5. వశ్యఽఆ. (ప్రా.ప్ర.)

†వ్రాతవ్రతి 14వ సంపుటము 41వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వందనపుత్రుడు దువస్యఃడు” గాను-దేవత
“వైశ్వదేవము”గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “దువస్యఃడు” ఋషిగాను,
“ఇంద్రుడు లేక మాస్ (Mace)” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి. “మాస్” అని తెలుగు లిపిలో వ్రాసి
ప్రాకెట్లలో ఇంగ్లీషు లిపిలో Mass అనిగాని Mars అనిగాని వ్రాయక Mace అని స్పష్టముగా స్వహస్తముతో
వ్రాసిరి. “Mace”, శబ్దమునకు ఇంగ్లీషులో “స్వాధిపతి ముందు అధికార సూచకముగాఁ బట్టుకొను వెండికర్ర,
అధికారము, జాపత్రి, ‘సుగంధ ద్రవ్యము” అని అర్థములు గలవు.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

60)

(4)*గీ॥ ఏ విదంబున మా కిల నెల్ల మిత్ర
నిహిత ధనములు పొప్తించు నిశ్చయముగ
నట్లు సోముడు మా స్తుతి నందుఁగాకః
సెల్లె యిందుఁడు సమనస్కుఁ డగును గాకః ॥ 3217

(5)*గీ॥ ఈ మహేంద్రుఁడు బలమున నెలమి యజ్ఞ
యంబు దరియించుచుండెఁ దా నధిక పీఠి
నో బృహస్పతిః మా కిల యుక్త మైన
యాయువును వృద్ధిఁ జేయుచు నమరుచుంటిః ॥ 3218

(6)*చ॥ సురహిత మౌ బలంబు కడు నూటి మహేంద్ర సుకల్పితం బగున్
సుర బలభూత వహ్ని సొగసుందన మొప్పగ గార్హపత్యుఁడౌన్
బర మతఁడే సురాశి కతి భాస్వర సంస్తుతి కర్త పౌర్ణిఙ్గుఁడుం
గర మనలుండె మా దరిని గొలుచునుండెడు వాఁడు చూడఁగన్ ॥ 3219

(7)*ఉ॥ దేవతలారః మీ' యెదుటఁ దేకువఁ పాప మొనర్చుకుందు మో
దేవతలారః క్రోధమున దీపులుగా మిముఁ జేయకుందు మో
దేవతలారః మా కన్యత తివ్రత కల్గకయుండుఁగాక నో
పాపనులారః మానవుని భావము మాకు జనింపకుండుతన్ ॥ 3220

(8)*గద్యము॥
సవిత్వ దేవుఁడు మా పాపమును బోఁగొట్టుఁగాకః పర్వతాభిమాను లగు దేవతలు మా
యురుతర పాపమును గొట్టుదురుగాకః ఏ దేశమున మధుర సోమ సోత యగు
గొరవ స్తోత్రము చేయఁబడునో! యచ్చట సర్వము జరుగుచున్నది ॥ 3221

(9)*గద్యము॥
ఓ దేవతలారా! సోమాభిషవకర్త సగు నావైని గొరవ యున్నత మగుఁగాకః సమస్త
దేవ్యులను మీరు తొలఁగింపుఁడు! ఆ సవిత మమ్ముఁ బాలించువాఁడు ॥ 3222

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. మీ విపుల దీప్త గృహంబున పావదోషమల్, (తా.పా.), మీ కడను దేకువ పాపము చేయకుందుమో. (మ.పా.)

(10)*గద్యము॥

గోవులారా: తృణవద్దేశమున మీరు ప్రవృద్ధ రసమును గోరిలుడు: యజ్ఞ సదనమందు
దోహన స్థానమునందు వ్యంజనములను గల్పింపుడు: సోమ రసమునకు బేషజ
మగుగాక: సర్వాత్మిక యగు సదితిని పరింపఁగలము ॥

3223

(11)*గీ॥ ఎవనికై దోణ కలశము నవ విదంపు
సోమమున నిండునో: యట్టి సుందరేంద్రుఁ
డఖిల జరయితయై తాను నిఖిలమునకు
రక్షకుండయి ప్రసూతియై రాజిలుఁగడ: ॥

3224

(12)*గద్యము॥

ఓ యింద్రుడా: నీ ప్రకాశము ఆశ్చర్యదూత మైనది. ఆ భానువు మా కర్మలను
బూరించునది. అభ్యేషణీయము. ఓ యింద్రుడా: నీ స్పర్శలు స్తోత్రలకు దనమును
బూరించునవి. అనాప్రదృష్టములు. కావున ఋజు తమ రజ్జువుచే గో
పరిచరణమును గోరుచు నీ ఋషి తొండరపడుచున్నాడు ॥

3225

సూక్తము — 100

ఋషి—వందనపుత్రుడు దువస్యుడు

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—1

†(1) ఇంద్రుడి దేవాళి యెసఁగి నుతింపఁగా

నమితమౌ స్వచ్ఛత నలరు నాదిత్యుండు
దేవదేవుని దివ్య భావ స్తోత్రాఽఽవళుల
శబ్ద శక్తులు విశ్వశాంతి సౌఖ్యము లొసఁగు
అక్షయమౌ శబ్ద గతాక్షర శక్తులే
దివ్యమౌ జ్ఞానాల దీప్తు లొసఁగుచునుండు
బలవ మాలల జస్య జ్వలిత శక్తులు మీఱ
సృష్టి స్థితి లయ గతులఁ జెల్వొందుఁ బ్రాణమ్ము ॥

3226

†(2) అదితి శక్తులు జగతి నధిదైవములుగా

ఆతిదైవతములుగా నాది దేవుని మహిమ
నద్భుతముగా వెలయ ననల స్వచ్ఛత దీప్తు
లలరార గగనాన సమృతమై అమరమై
అమలమౌ శబ్దత త్యక్షర శక్తులే
కాలరూపమ్ములై క్రొలఁగా విశ్వాన

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రచూర్ణ”

ఆకాశ రతమైన అద్భుత దీప్తులే
 భార సహితమ్ములై భార రహితమ్ములై
 శుచ్యనలానిల శుద్ధ తత్త్వము వరల
 విశ్వ సంవర్ధకత విమలముగ వెల్గొందు ॥

3227

†(3) అఖిల దేవాఽఽవశులు అండాండ పిండాండ
 బ్రహ్మాండ సర్వస్వ ప్రతిప్రపంచముకూడ
 ద్వాదశాదిత్యాశి తరణి గ్రహ నక్షత్ర
 సకలమ్మును మహా విశ్వానఁ దిరుగుచు
 ఆ శ్రీమహావిష్ణు నాధిపత్యము మీరు
 యాజమాన్యమ్ముతో నద్భుత శక్తులన్
 సత్య రూపాలలో నిత్యమ్ము తనరారి
 అద్భుత విష తత్త్వాల నగు వెలుగు చీకట్ల
 సదనత్తులు చివచిత్తులు సర్వ విశ్వానఁ దనరార
 ఆనంద శోకాలె అగు లీల మాయలౌ ॥

3228

†(4) విష్ణుదేవుఁడు సదా విమలమౌ సుమనస్సు
 చాంద్ర దీప్తులు మహా శక్తి నద్భుత మీయ
 ఆదిత్య రూపాలు ఆతిలోకమౌ సత్త్వ
 సత్య శక్తుల దివ్య నిత్య సంభారాలు
 విశ్వాన వ్యాపించ విపుల సంక్షేమాల
 సృష్టి శక్తులఁ బెంచి చెన్నొందఁగాఁజేయు ॥

3229

†(5) ఆదితి శక్తుల మూల మౌ నాధిపత్యాల
 సతిలోక దీప్తులన్ ఆలరు మహావిష్ణు
 సృష్టి యజ్ఞమ్ములో నిష్ఠ మను శక్తులన్
 పతిగాఁగఁ బితగాఁగ నతులిత ఋత శక్తి
 నత్యుత్తమమైన ఆతి బుద్ధి వరలఁగా
 సుగతి భారక మౌచు జగతి నవారిత
 ప్రగతి భారక మౌచు వరలఁగా సర్వమ్ము
 విశ్వ శాంతి సుఖాశి విమలమై తనరారు ॥

3230

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(6) అదితి శక్తులు జగతి నద్భుతముగా వరల
 దేవదేవుని దివ్య దీప్త మహిమలు తనర
 దైవీయమౌ సుకృతి తగ ననల గృహముగాఁ
 దనరారఁగా నశ్వ జనితమౌ విశ్వమ్ము
 సహజ సుందర మౌచు సహరహము రూపొండ
 వినువీధి విద్యుత్తు వెలుఁగులకు వెలుఁగులై
 అనిల మృజ్జలముల నాకాశమున దివ్య
 తత్త్వమ్ము వర్ణిలఁగ నత్త్వ శక్తుల నొసఁగు ॥

3231

†(7) అదితి శక్తులు జగతి నద్భుతముగా వరల
 అతిగణ్యమై తనరు దితి పూర్వ దుష్కృతుల
 అన్యత పూర్ణమ్ములౌ అత్యేహ్య తత్త్వాల
 దేవాశి దివ్యమౌ దీప్త శక్తుల సదా
 హేళన మ్మొనరించు హెచ్చైన అవమతుల
 నాశ మొనరించుచున్ నవనవ్య దీప్తులన్
 పుణ్య పుంజము లెల్ల నగణ్యమై తనరార
 వసు సంపదలు విశ్వ భాగ్యములై జగతిఁ
 బ్రగతి రూపమ్ములై సుగతి దీపమ్ములై
 అతిలోక శక్తులన్ అఖిలమ్మునన్ నిండు ॥

3232

†(8) అదితి శక్తులు జగతి నద్భుతముగా వరల
 రవి చంద్ర గోళతతి రజిత మేరు గిరులున్
 ఆకాశ మనిలాల ననలాల సలిలాల
 అవసీతలాలతో నలరారు సృష్టిలో
 నతిలోకమౌ శక్తు లతివ్యాప్తి మై వెలయ
 నాదిత్య రూపాల నంతరిక్షమ్ములో
 నపురూప శక్తులన్ అనుపమమ్ముగ వరల
 నతిబృహత్తర మౌచు ననంతతత్త్వమ్మున
 విశ్వాన వ్యాపించు విషవాయ్వగ్ని తతి
 రూపాల నన్నింటి రూపు మాపుచు సదా
 అన్యత శక్తుల డుల్చి అమృత శక్తుల నొసఁగి
 జ్ఞానధారణ దీప్తి సకల ప్రకృతిని నిల్పు ॥

3233

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(9) అదితి శక్తులు జగతి నదృతముగా వరల

సచ్చిదానందాల నిచ్చులున్ ద్వేషించు
దుష్ట రాక్షస తండ ఔష్ణ శక్తుల నెల్లఁ
దున్నాడి విశ్వాన దుర్మార్గ విష రూప
జాలాలు సళియింప సవిత శక్తులు మహా
సౌభాగ్యములు నింప సర్వ వసు సంపదలు
ఊర్వ లోకా లౌచు సున్నతోన్నత గతుల
రవిచంద్రగ్రహతతులు రజిత హేమాచులును
విశ్వ శాంతులు విపుల విమల తత్త్వాలతో
పర్దిల్లఁగా జగతి పాలకత్వము మీఱు ॥

3234

†(10) అదితి శక్తులు జగతి నదృతముగా వరల

సత్య సదసమ్ములొ సత్వ కోశము మీఱ
సచ్చిదానందాల సర్వమ్ము విలసిల్ల
నూర్జ శక్తుల సృష్టి సుత్రమ గతు లొప్ప
నూక్షాతినూక్షిమౌ నూక్ష దీపులు తనర
వృద్ధి శక్తులలోడ విశ్వమ్ము వర్దిల్లు ॥

3235

†(11) అదితి శక్తులు జగతి నదృతముగా వరలు

దీప్య దీపులు సృష్టి దేజురిల సర్వాన
సంజనన శక్తు లవి సర్వ విశ్వమ్ములొ
భిన్న రీతులఁ బుట్టి భిన్నరీతులఁ బెరుగుఁ
గర్మపూరక మౌచుఁ గ్రాలు జగతిని మహా
కాంతి క్రాంతిల విష్ణు వింత శక్తులు వరల
నిత్యమౌ సత్యతా నేతృత్వ మొప్పంగ
విశ్వ సర్వస్వమ్ము విపుల రక్షణ నిల్చు ॥

3236

†(12) భంగుభంగుల నింగి రంగురంగుల కాంతి

ప్రభల మీరఁగ వెలుగు భానుదీపులు క్రాల
విశ్వ సర్వస్వమున విమల సృష్టులు జరుగు
నాధిపత్యము వెలయఁ నతిలోక శక్తులను
వివిధమౌ స్థాయులను వెలుగు గోళా లెల్ల
సృష్టి సహజముకాఁగ జీవులుగఁ దిరుగాడు ॥

3237

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—100

ఋషి—వన్దసపుత్రుడు మవన్యుడు

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము —2

†(1) ఆదిత్యుని మహిత దీప్తి సఖిలారుణ లోకాఽగ్నుల
దేవతాశి దివ్య శక్తి దీప్తములై తనరారును
మఖవంతుని మహితగతులు మర్మసహితమై వెలయఁగ
విశ్వ సృష్టి యెల్ల మహా విజ్ఞానపు రూపమై
బోధ రూపమై నిల్చును పూర్ణ శక్తు లొప్పారఁగ
సర్వవిశ్వశక్తితతుల సదమలగతి నిలుపు నదితి ॥

3238

†(2) ఆతిలోకమై తనరెడి సనలాఽనిల శక్తులతో
సదమలమౌ మహామధుర సలిలమ్ముల తత్త్వాలను
ఆకాశము సర్వస్వ మ్ములరుచుండు నతిగతులను
ధారకమై ధారకమై చార శక్తి సంచరించి
ఋతుగతుల సర్వ ప్రకృతితతులు వర్దిల్లఁగ
సర్వవిశ్వశక్తితతుల సదమలగతి నిలుపు నదితి ॥

3239

†(3) అద్భుతమౌ దైవ శక్తి నలరుచుండు నాదిత్యుడు
మహితమౌ ఋజుగతులను మాన్యమ్ముగ వ్యాప్తిజేసి
దృశ్యమానమౌ ప్రకృతిని ద్యౌలోకపు బదార్థాల
నాధిపత్య శక్తులతో నపురూపపు శక్తులతో
సఖిలమ్ముల సదుపుజేసి అంతరాంతరముల జగతి
సర్వవిశ్వశక్తితతుల సదమలగతి నిలుపు నదితి ॥

3240

†(4) సుమనస్సుల జన్మించుచు నమృతకిరణుడౌ చంద్రుడు
సమృత చంద్ర శక్తితతుల సుమనస్సులు జనితమౌ
తేజమ్ములు విశ్వమ్మున దీప్యమానమై వెల్గుచు
అగ్నితత్త్వ మెల్ల జగతి సతిలోకముగా వెలుఁగఁగ
విశ్వధారకమై తనరఁగ విశ్వభారకమై వరలును
సర్వవిశ్వశక్తితతుల సదమలగతి నిలుపు నదితి ॥

3241

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) విశ్వ శాంతి శబ్ద శక్తి విస్తరిల్ల సర్వమున
 విష్ణు దీప్త మౌచఁ బ్రగతి విమలగతుల వర్తిల్లఁగ
 సృష్టిఁ బ్రమతి శక్తు లెల్లఁ జిద్విలాసగతుల మీఱ
 మనుకాలపు యజ్ఞమై జనక శక్తు లొప్పారఁగ
 విశ్వ దీప్తి కధిపతిగా విశ్వేశ్వరేశుఁడు నిలువ
 సర్వవిశ్వశక్తితతుల సదమలగతి నిలుపు నదితి ॥

3242

†(6) సుకృత స్వరూపుఁడై వికృత శక్తులు తేని
 అకృతశక్తులు వెలుఁగఁ బ్రకృతిదీప్తులు తనర
 దైవీయమ్మా ననల జీవ తేజాల్ సృష్టి
 సర్వాన వరలఁగా సకలాంతర్బాహర
 రూపాలఁ దనరారు దీప శక్తులు మీఱ
 సర్వవిశ్వశక్తితతుల సదమల గతి నిలుపు నదితి ॥

3243

†(7) దేవతాశి హేశనలన్ దివ్య శక్తి తిరస్కృతుల
 సఖిల విశ్వ సృష్టిఁ దనరు నా దుష్కృతితత్వములు
 ననృతములై నాశముగ నా ఋతతతి విస్తరిల్ల
 నష్ట వసువు లఖిలముల నద్భుతైశ్వర్యములై
 ఆలరారఁగ దేవాఽఽశులు అభ్యుదయ పథాల మీఱ
 సర్వవిశ్వశక్తితతుల సదమలగతి నిలుపు నదితి ॥

3244

†(8) రవి చంద్ర తేజాల రజితాద్రి హేమాద్రి
 రాజిల్ల విశ్వానఁ గ్రాల నాదిత్యాఽఽశి
 అహరహముగ వ్యాప్తి నందు నమృతగతుల
 సత్యపథ శక్తిగతి నిత్యధర్మము తనర
 జ్ఞానదారణ గతుల సకల ప్రకృతి వరల
 సర్వవిశ్వశక్తితతుల సదమలగతి నిలుపు నదితి ॥

3245

†(9) ఆదిత్యుని శక్తులతో అఖిల విశ్వమందు సలరు
 రవిచంద్రులు గ్రహములు లవితథముగ వెల్గొందఁగ
 నిత్యకృతిగ సృష్టి యజ్ఞ మత్యంతము జరుగుచుండు
 వసు సంపద విశ్వమున ససమరతులఁ దనరారఁగ
 గుణ సంపద్ దరిద్రతల ననుపమముగ ద్వేషించుచు
 సర్వవిశ్వశక్తితతుల సదమలగతి నిలుపు నదితి ॥

3246

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(10) విశ్వ సత్య సదనమ్మున నశ్వశక్తు లొప్పారంగ
 నూర్జగతుల రవి చంద్రులు నొసర కజిత మేరుగిరులు
 సర్వ సృష్టి కోషధిగాఁ బర్వంగ నీ ప్రకృతి యెల్ల
 నణు పరమాణువు లొచును సఖిలమ్మును నలరుచుండ
 నూక్షగతులు తనరాసును జోద్య మౌచు వెలుగు సృష్టి
 యువ శక్తుల సవశక్తుల నవిరలమౌ భవ రక్తుల
 ప్రకృతి జ్ఞానధారణములు వరల నుపాదాన మౌచు
 సృష్టియెల్ల వర్తిల్లును దుష్టితత్వ మొప్పారంగ
 సకలలోక సంచయాలు సచ్చిదానందములుగ
 సర్వవిశ్వశక్తితతుల సదమలగతి నిలుపు నదితి ॥

3247

†(11) విశ్వ సృష్టి సంతతిగా విమలమ్ముగ నలరారంగఁ
 బంచభూత పూర్ణమ్ముగ వరల సృష్టి సర్వస్వము
 తేజోవంత మౌచును దేజో భద్ర మౌచును
 ఆత్మతమ బుద్ధితత్వ మలరారంగ సంతర్గతిఁ
 బదార్థాఽకు లద్భుతమై వరలంగాఁ బ్రకృతిలో
 దివి భువులను జీవశక్తి సవశక్తులఁ దేజరిలంగ
 ఉద్భూతమై తనరును నొసరు సంతర్గతులు మీఱ
 సర్వవిశ్వశక్తితతుల సదమలగతి నిలుపు నదితి ॥

3248

†(12) బహుకాంత్యగుణ శక్తుల బానుదీప్తి ప్రజ్వలిల్ల
 “అభి”రూపపు దుశ్శక్తుల నాజ్యముగాఁ గాల్చి వేల్చి
 సర్వ గోళ లోకాలను బర్వంగ నాదిత్య దీప్తి
 నిర్వకృత నిర్నిద్రత నిర్జర తేజాలు మీఱ
 అత్యంతము సరళమౌ నపురూపపు శక్తులతో
 భయావహము కాకుండంగ నయాచితంపు సద్గుణగణ
 పుంజాలను విశ్వశాంతి పూర్ణభాగ్య మలరారంగఁ
 గర్మతత్వపర మౌచును ధర్మముతో జగతి నడవ
 విష్ణోదిత్యుని శక్తులు విశ్వ వ్యాపిత మౌచును
 విమల ధర్మ కర్మమ్ముల వెలయించును సత్య గతుల ॥

3249

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—101

ఋషి:—బుధ: సౌమ్య:

దేవతా—విశ్వే దేవా, ఋత్విజో వా

చంద:—త్రిష్టుప్; 4-6-గాయత్రీ; 6-బృహతీ; 9-12-జగతీ

- (1) ఉద్బుధ్యధ్వం సమసనః సఖాయః సమగ్నిమిన్ద్రం బహవః ససీళాః ।

దధికామగ్నిముషసం చ దేవీమిన్ద్రావతోఽపసే ని హ్వయే వః ॥

1174

- (2) పున్ద్రా కృణుధ్వం ధియ¹ ఆ తనుధ్వం నావమరిత్రవరణీం కృణుధ్వమ్ ।

ఇష్కృణుధ్వమాయుధారం కృణుధ్వం ప్రాంచం యజ్ఞం వృణయతా సఖాయః ॥

1175

- (3) యునక్త సీరా వి యుగా తనుధ్వం కృతే యోనా వవతేహ బీజమ్ ।

గిరా చ శృష్టిః సభరా² అసన్నో నేదీయ ఇత్ సృణ్యః పక్వమేయాత్ ॥

1176

- (4) సీరా యుంజన్తి కవయో యుగా వి తన్వతే వృతక్ ।

దీరా దేవేషు సుమ్నయా ॥

1177

- (5) నిరాహవాన్ కృణోతన సం వరతా దధాతన ।

సిందామహా³ అవతముద్రిణం వయం సుషేకమనువక్షితమ్ ॥

1178

1. ధియఽఆతను, 2. సభరాఽఅసన్నోనేదీయఽఇత్, 3. మహాఽఅవత. (వృ.వృ.)

- (6) ఇష్క్రతాహవమవతం సువరత్రం సుషేచసమ్ ।
ఉద్రిణం సించే¹ అక్షితమ్ ॥ 1179
- (7) ప్రిణితాశ్వాన్ హితం జయాత స్వస్తివాహం రతమిత్ కృణుధ్వమ్ ।
ద్రోణాహవమవతమశ్మచక్రమంసత్రకోశం సించరా నృపాణమ్ ॥ 1180
- (8) వ్రజం కృణుధ్వం స హి వో నృపాణో వర్మ నీవ్యధ్వం బహులా వృథాని ।
పురః కృణుధ్వమాయసీరధృష్టా మా వః సుస్రోచ్చమసో దృంహతా తమ్ ॥ 1181
- (9) ఆ వో ధియం యజ్ఞియాం వర్త² ఊతయే దేవా దేహిం యజతాం యజ్ఞియామిహ ।
సా నో దుహీయద్మవనేవ గత్వీ సహస్రదారా వయసా మహి గౌః ॥ 1182
- (10) ఆ తు షింఛ హరిమీం ద్రోరువన్తే వాశీ³ నక్షతాశ్మన్మయాభిః ।
వరి శ్వజవ్వం దశ కణ్వాభిరుభే దురౌ వ్రతి వహ్నిం యునక్త ॥ 1183
- (11) ఉజే దురౌ వహ్నిరావిబ్ధమానో⁴ నైస్త్ర్యోనేవ చరతి ద్విజానిః ।
వనస్పతిం వన³ ఆస్థాపయధ్వం ని షూ దధిధ్వమథనన్త⁴ ఉత్సమ్ ॥ 1184

1. సించే అక్షితమ్, 2. వర్త అక్షతయే, 3. వన అస్థాప, 4. నన్త ఉత్సమ్. (ప్రా.వర్గ.)

(12) క'పృన్నరః క'పృథమద్ద'దాతన చోదయ'త ఋద'త వాజసా'తయే ।

నిష్టిగర్భిః పుత్రమా చ్యావయోతయ' ఇన్ద్రం స'బాధ' ఇహ సోమ'పీతయే ॥

1185

సూక్తము—101

ఋషి—సోమపుత్రుడు బుధుడు†

దేవత—విశ్వే దేవతలు లేక ఋత్విజులు†

(1)*గద్యము॥

ఓ ఋత్విజులారా! సమాన మనస్కులు, పరస్పర మద్రోగ్ధులు నగు మీ రగ్నిని దీపింపఁ జేయుఁడు: నేనును దధిక యను దేవతను అగ్నిని సుషస్సును నింద్రసహితు లగు మిమ్ములను మా రక్షణముఁ గోరి పిలిచెదను ॥

3250

(2)*సీ॥ సఖులారా: మదతరసత్స్తోత్ర పద్ధతి నుచ్చరింపుఁడు: మీర లున్నత మతిఁ గమనీయమౌస్థలి కర్షణాదుల నెల్ల జరిగింపుఁడి: మీరు సరసమిని వార' కరిత్రాణ పారయితవ్యమౌ నావసు జేయుఁడి: పాపనమతి సారయతంబులౌ సీరయగాదుల మిక్కిలి కాంచుఁడి: మేలుమతిని

గీ॥ బ్రాంచమైనట్టి యిష్టికిఁ బ్రమతయుక్త మైన మతితోడఁ గూడుచు నగ్ని దేవుఁ జేర్చుఁడి: మీరు సజ్జన చిత్త మలర, వెలుఁగుఁడి: లోకమందున వేడ్కమిగుల ॥

3251

(3)*గద్యము॥

సఖులారా: మీరు అసద్వాహములతో సీరములను గూర్చుఁడు: అందునిమిత్తము యుగములను విస్తరింపఁజేయుఁడు: సీలయందు గ్రామ్భారణ్య బీజములను జల్లుఁడు: (తిల మాష వీర్యాదికము గ్రామ్య సప్తకము. వేణు శ్యామాక నీవారాదిక మరణ్య బీజ సప్తకము) స్తుతిచే మా కన్నము కలుగుఁగాక: మరియు నంకుశము వలె వక్ర మగు లవిత్రము పక్వస్తంభమును జేరుచున్నది ॥

3252

(4)*గీ॥ సుఖముఁ బడయంగఁ దలఁచుచు సూచలైన
కవులు కర్షణ సాధన గణములఁ గడుఁ
గూర్చుచున్నారు మరియును బేర్చియుగము
లను నొనర్చుచునున్నారు మొనసి తాము ॥

3253

1. యోతయఽఇన్ద్రం స'బాధఽఇహ. (వా.ప.)

†వ్యాకర్షణి 14వ సంపుటము 48వ పుటలో సీ సూక్తమునకు ఋషి “సోమ పుత్రుడు బుధుడు”గాను దేవత “విశ్వే దేవతలు”గాను వ్రాసి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “బుధుడు” ఋషిగాను, “విశ్వే దేవతలు లేక పురోహితులు” దేవతలుగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. కర్షణాధిరూపము. (నే.వేం.న.శా.)

(5)*గద్యము॥

ఓ సఖులారా! మేము ఉద్రావవంతము సింహము చేయుటకు శక్త్యమైనది. యుదకోపక్షయ
రహితము నగు నవటమును దడిపెడము. కాపున నగ్నిచయన ప్రదేశ కర్షణార్థము
గోపాన సాధన దుర్మమయ పానపాత్రముల సిద్ధము జేయుడు: ॥

3254

(6)*గీ॥ శోభన వరత్రయుక్తము శోభనోద

కాధ్య మక్షీణ మగునట్టి: యతిశయముగ
సంస్కృతం బైన దోషము సంలసమునఁ
దడుపుచున్నట్టి వాడగు గడు: బ్రవత్తి ॥

3255

ఋత్విక్వక్షము

(7)*గద్యము॥

ఓ ఋత్విక్కులారా! మీ రశ్వములను బలీవర్ధములను సుచిత మాసోదక ప్రదానమునఁ
దృప్తిఁబరపుడు: పిమ్మట పితృనములు చల్లుటకుఁ దగునట్లు కర్షణము జేయుడు:
హలమును సుఖ వాహక మగు దానిగా సిద్ధపరపుడు: అవటము వలె నిమ్ను
భూతము. అశ్వమయ చక్రము ఉదకమునకుఁ గోశస్థానీయము నరపాన
యోగ్యము నగు నవటము నుదక పూరితముగ జేయుడు: ॥

3256

వైశ్వదేవపక్షము

*గద్యము॥

అశ్వములను స్నాన పాన యోగ్యాన్నముల సంగ్రామ యోగ్యములుగా జేయుడు:
బంధువులకు సుహృత్తులకు హిత మగునట్లు సంగ్రాహమును గావింపుడు:
రథమును నాశన రహితముగ నొనర్చుడు: దుర్మమయ రథములు
గలది కూప ప్రాంత నిబద్ధాశ్వ ప్రహరణా యుదవంతమును ననంత
ధనుఃకవచములఁ గలుగునట్టిదియు నగు కూపసదృశ సంగ్రామమును
నో నైనికులారా! మీరు చేయుడు: ॥

3257

ఋత్విక్వస్తుతిపక్షము

(8)*గద్యము॥

ఓ ఋత్విక్కులారా! ఆ శిరదోహార్థము గోష్ఠమును సిద్ధపరచుడు: ఆ శిరము దేవపాన
సాధనము. వర్మములను జేయుడు: ఆ వర్మములు బహుశములు. విస్తీర్ణములు.
ఆయోమయవత్సారభూతములు. అన్యధృష్యములుగా గావింపుడు: మీ
చమనమును చృఢముగా నుంచుడు: ॥

3258

*రచయిత:—శావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

వైశ్వదేవపక్షము

•గద్యము॥

అస్మదీయ యోధులారా: నృపాణము (శత్రువుల పాణముల హరించునది) మీ యది.
కవచములను దరింపుడు! పురము లన్యధృష్యములు. మీ యదనసాధనము
సగ్రివింపకుండుఁగాక: ॥

3259

(9)•గీ॥ పూజ్యమై ద్యోతమానమై పూర్ణ యజ్ఞ
హేతు వైనట్టి మీ బుద్ధి పూతులారా!
మమ్ము రక్షించుటకు నేను నెమ్మి మీర
మరలఁ జేసెద నయ్యలు: సురుచిరముగ ॥

3260

•గీ॥ యవనముల నెల్ల భక్షించి యతిశయముగఁ
భీతి యైనట్టి దేనువు పూత దుగ్ధ
ములను నొసఁగెడు చందాన లలితమైన
యా మహాబుద్ధి కాంక్షిత మందఁజేయు ॥

3261

(10)•గద్యము॥

ఓ యద్యర్యా: సోమమును దారుమయ పాత్రలోఁ బోయుము! పాత్ర సంపాదకులారా:
ఆయశ్శిలాసారభూతము లగు వానిచేఁ జాత్రములను గల్పింపుడు: దశ సంఖ్య గల
ఆ సోమ పూర్ణ పాత్రలను బర్యాయముగా నాసాదింపుడు: రజ్జువుల నా పాత్రలకుఁ
జుట్టఁబెట్టుడు: రెం దనద్వాహములను గూర్చుడు: ॥

3262

(11)•గద్యము॥

హవిర్దాన శకటము రెండు దురముల మోయుచు ఆ శబ్దమాన మగు వాహకానద్వాహము
యోనియందు వలె రెండింటి మధ్యను జరించుచున్నది. శకటమును వననీయ
దేశమందు స్థాపింపుడు! పిదప నచ్చట నున్న సోమమును సుఖము కలుఁగు
నట్లు బుంచుడు: తర్వాత నా రసమును సంపాదింపుడు ॥

3263

కర్షణపర వ్యాఖ్యానము

•గద్యము॥

ఏ లాంగలముయొక్క రెండు దురములను మోయుచు శబ్దాయమాన మగు సనద్వాహము
యోనియందు వలె రెండింటి మధ్యను జరించుచున్నది. వనస్పతి వికార మగునట్టి
లాంగలమును గర్షణ ప్రదేశమందు స్థాపింపుడు! సేక సాధన ప్రదేశమును
ద్రవిప్యచు లాంగలమును నంతటఁ బ్రవేశింపఁజేయుడు: ॥

3264

•రచయిత:—కావ్యశీర్ష, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(12)*గద్యము॥

ఓ ఋత్విజ్ఞులారా! ఇందుగ్గఁడు సుఖపూరకుఁడు. సుఖపూరయిత యగు నిందుగ్గని
బేరేపింపుఁడు! రమింపఁజేయుఁడు! అన్న లాభమునకు సంస్కరింపుఁడు! ఓ
హోత! ఆదితి పుత్రుగ్గఁడు నిందుగ్గని రక్షణమునకు దగ్గిపై పరపుఁడు! ॥

3265

సూక్తము—101

ఋషి—సోమపుత్రుఁడు బుధుఁడు

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—1

†(1) అగ్ని శుచి శక్తు లవి అంతర్గతుల నలర
సఖులుగా బద్ధమై సచ్చిదానందాల
సమనస్కతారూప మమలమై వరలఁగా
సమృతతత్త్వముతో నా దుగ్ధ ఘసీఘాత
దధిశక్తి గతి బుద్ధి తనరార జ్ఞానమై
ఉషసు దేవిగ వెలుఁగ నుజ్జ్వలాగ్నుల దీప్తు
లతివేల గతులతో నఖిలాన వ్యాపించు
విశ్వదేవాఽఽవశుల విమల తేజము లలరు ॥

3266

†(2) హృదయ హర్షదాయకమై యెనఁగు స్తుతుల శబ్ద శక్తు
లుత్తమమౌ కర్మతతులు నుజ్జ్వల తరణీయ మౌచు
విశ్వసృష్టిలోన విపుల విజ్ఞానము మూర్తి గొనఁగ
దేవ దేవు సృష్టిశక్తి దివ్యయజ్ఞ మొనరింపఁగ
నింగి యజ్ఞగుండ మౌచు నిరతమ్మును నెగడుచుండు
ఆదిత్యుల మహితమైర అగ్నిదీప్తు లొప్పారఁగ
అరుణలోకజాలా లవి అత్యంతము సఖ్యతమై
నంతర్గతి నలరుచుండు ఆధివత్యపరిధు లొప్ప ॥

3267

†(3) విశ్వ మొక యోనిగా విమల ప్రకృతి పురుష
ద్వంద్వ శక్తులను నిర్ద్వంద్వ శక్తిగ రూపు
నంది బీజమ్ముగా సద్భుత ప్రాణి గతిఁ
దనురూపమై ప్రగతి ఘనరూపమై జగతి
శబ్ద శక్తుల మహిత సన్నాదతతు లొప్ప
ననన్నాశక మౌచు సవతరించును హృత్తు
అక్షయమై తనరు నక్షర దీప్తులన్
అతనురూప మౌచు ననాహత స్థితి గతుల ॥

3268

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

*(4) కాల మొక్కటిగాఁగఁ గ్రాలుచుండఁగాఁ
 గాల పురుషుం డొకఁడు లీలఁగా వెలుఁగఁ
 గాల బద్ధుం డొచు వేల లెనసిన పొజి
 కాలమున్ విభజించి పాలించు రీతిగా
 పృథగత్త్వమున వరలు వివిధ విభాగాల
 యుగము లను పేరుతో నగణితగుణితాల
 నలరఁజేయుచునుండు నావిష్కృతముఁ జేయు
 కాలాంతకుం డొచుఁ గ్రాలు దేవుండు
 దేవాఽఽశులన్ నిత్య ధీరతన్ దనరు
 దేవ దేవుఁడుగాఁగ దివ్య దివ్యత్వాల ॥

3269

†(5) ఆఖిల లోకాఽఽవశుల నా పంచభూతాల
 నలరారు సర్వదా అధికాధిక గతుల
 సలిలముల్ ప్రవహింప సలిలముల్ తొపుచున్
 అంతర్గతని నిల్వ నాకసమ్మునఁ దనర
 క్షీణ మయును జల మక్షీణగతిగ వరలు
 ననలాదు లన్నియు నంతర్గతని నిముడ ॥

3270

†(6) అత్యుత్తమమైన అతిలోక స్థితిరతుల
 మహితమై జనితమై మధుర రుచు లొప్పార
 అమృత శక్తులు నిండ నల ప్రాణతతు లొప్ప
 నక్షయమ్మో శక్తి నావిష్కృత మ్మౌచు
 ఆమర గతులను వరలి ఆమలతత్త్వము మీఱ
 నాకసముతోసహా అన్నిటన్ దనరారు ॥

3271

†(7) సంచలన శక్తులన్ అంచితముగా నొప్పి
 మధురమై ఆనంద మహిమాఽన్వితమై
 కాంతి శక్తుల జలము కాల్లు ప్రసన్నతన్
 జలము ధనమై నిలుచు జలము ఘనమై వెలుఁగు
 జలము రక్షక మౌచు జగత్ ప్రాణద మౌను
 అనలాఽనిలాఽఽకాశ మవనీ తలాలతో
 అవినాభావమౌ ననుబంధ మొప్పుఁగాఁ
 బునర్జన్మల శక్తి పూర్ణమై తనరారు ॥

3272

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8) విశ్వ సృష్టి సర్వస్వము వెలుగొందును లోకాలను
 ఫలవంతములై వరలుచు నిలయములై సహజ కవచ
 వలయములై తనరారును బహుశములౌ పృథు శక్తుల
 లోహమయములు కాక లోబడునవి కాక జగతి
 ఆగనట్టి యజ్ఞ మద్ది అఖిల సృష్టి యజ్ఞ మద్ది
 యజ్ఞ పాత్ర కర్మమై యజ్ఞకర్తయౌ నీకుడు ॥

3273

†(9) సృష్టియజ్ఞతతులు జగతిఁ జెలఁగుచుండు దేవదేవ
 దంపతీకృతము లౌచుఁ దనరారుచు నిత్యమును
 అమృత శక్తు లొప్పుచుండు నమలమైన జలధారల
 సహస్రములు లోకముల స్రవించింపఁగఁ దైవశక్తి
 వృథితత్త్వ మెల్ల వరలు వృద్ధి నభ్యుదయాశోడ
 సృష్టిచైతన్య శక్తి స్రష్ట యిచ్చు పాణింబై
 విజ్ఞానమయము కాఁగ విశ్వమున వరలుచుండు
 నజ్ఞానపు దుశ్శక్తుల సంతరింపజేయు సదా ॥

3274

†(10) హరి కృపమై విశ్వ మ్మది అలరారును సద్భుతముగ
 దశ దిశలను విలసితమై తరణి సంఘ కుటుంబాశి
 చాంద్ర ఋక్ష గ్రహతతులను నదమలమౌ రజిత మేరు
 గిరి రతులను రర్పరాజి వరలు నష్ట వసు సంపద
 అఖిలమున విస్తృతమై అపురూపపు దీప్తులతో
 నమృత శక్తిమయ మౌచు నద్భుత ఋత శక్తు లొప్పు ॥

3275

†(11) ప్రకృతి తరుణి రమణీయతఁ గ్రాలు కాల పురుష మనత
 వరలు విశ్వ సర్వస్వము ద్వంద్వ శక్తు లొప్పారఁగ
 వనస్పతుల బృహస్పతుల వరలు పంచభూతతతుల
 అతిలోకపు టతిశక్తుల నతిగతులను రతిగతులను
 ఆవిష్కృతరక్తి తతుల సంతర్హిత ముక్తిగతుల
 అగ్ని దీప్తు లొప్పారఁగ నఖిలాంతర్యోని కాఁగ
 సృష్టి స్థితి లయ కృతులను జెలఁగ విశ్వతత్త్వ మ్మది
 ఆద్యంతము లెనయనట్టి ఆకాశము లోకాదులు
 శబ్ద శక్తు లొప్పారఁగ సర్వస్వము సంచరించు
 స్థాపించని విధి కాఁగను దీపితమై నిలుచు సృష్టి ॥

3276

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*(12) చంద్రామృత శక్తితతుల సౌరానల దీప్తులు కడు
 సహజముగా స్వీకరించు సచ్చిత్తుల తేజ మెనయఁ
 బుత్తులుగాఁ జంద్రతతులు మిత్ర రతుల విలసిల్లఁగ
 ఆరక్షణ వికర్షణల అభిలమును సబాధకత
 సలరారుచు నంచరింప నద్భుతగతి నిత్యమును
 దీక్షాలా లలరుచుండు నిక్కమా సృష్టి నిష్ఠ ॥

3277

సూక్తము—101

ఋషి — సోమపుత్రుఁడు బుధుఁడు

దేవత — విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—2

*(1) ఆనంతత్వాలతో సఖిలమును చనర
 ఆ మనశ్శక్తు లవి అతిలోకపు గతులతో
 అతివేల రతులతో నారక్షణపు శక్తి
 నసలు లోగక నదా అంతరిక్షాంతిత
 మహిత శక్తులు తనర మహిమాన్వితముగాఁ
 బ్రకృతి హపము వరల నకృత సఖిత్వాలఁ
 బురుష తత్త్వాలతోఁ బూర్ణైక్యములు పొందు
 నునురులను నునురులై ఉష శక్తులను నిలుపు ॥

3278

*(2) ఆనందరూపమౌ సతిలోక శబ్దాల
 సుత్తమ కర్మతతి సుజ్జ్వలగతి నిల్చి
 అభిల లోకాఽఽవశులు నంతరిక్షపు నౌక
 నధిరోహణము చేసి అంత మెనయని యాత్ర
 నిష్ఠిగా సృష్టిక్రియ లదృష్ట శక్తుల నెరపి
 ఆపురూపమై వెలుగు నతివేల దీప్తులన్
 తనురూపమౌ శత్రు తత్త్వాలనే తునిమి
 విష్ణుదేవుని మహా విజయ పతాకగా
 విశ్వ సృష్టియె వెల్గు సశ్వీ దీప్తులు పరల
 శాశ్వతాఽశాశ్వతపు స్వచ్ఛలా గరిమమై ॥

3279

†(3) రాలయోనిని యుగము క్కాలు బీజముగా
 ననంతయోనిగఁ గాల మసంఖ్యాకమై యుగ
 బీజాశలే వరల విశ్వము రాజిల్లు
 శబ్ద శక్తుల జగతి సంభారమై నదా
 నిత్య సమరముగా సత్య సృష్టులు తనరఁ
 బుట్టుటల్ పెరుగుటల్ గిట్టుటల్ వరలులే! ॥

3280

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వర్షార్థ”

†(4) చక్ర శక్తులు సృష్టి వికర్మములు వరల
 ఆత్మ ప్రదక్షిణల నతిలోక శక్తులన్
 విజయ యాత్రగ విశ్వ విజయ ప్రదక్షిణల
 దేహఽఽశితతులకే దివ్యగతి యుగములై
 జంటలై మింటిలోఁ బంటలై దంటలై
 ప్రకృతి పురుషుల కాల ప్రాకృతత్వము తనరు ॥ 3281

†(5) నలిన శక్తులు మహా జగతిలో వర్తిల్లఁ
 దరణుల సందీప్త కిరణఽఽశి వరలంగ
 నలిన శక్తులు సకలాకాశములఁ బర్వఁ
 బృథ్వి తత్త్వాలతో విశ్వరూపము నిండ
 క్షతిరహితగతి మీటి సృష్ట శక్తులు తనర
 సృష్టి స్థితి లయా లవి చెలఁగు ననునిత్యమ్ము ॥ 3282

†(6) ఉత్తమతత్త్వాల నొప్పెడి పంచభూ
 తాళు లలర సృష్టి నక్షయగతులమై
 విశ్వ సంక్షేమాల విమల సౌఖ్యము తొప్ప
 సర్వేశ్వరేశ్వరుఁడు పర్వ నఖిలాధిపత
 సర్వ సేచనరతుల సమలగతి సృష్టి
 నిత్యానుబంధాల నిఖిలమ్ము వర్తిల్లి ॥ 3283

†(7) విశ్వాఽశ్వ శక్తు లవి విమల దీపుల పరల
 సృష్టి సర్వస్వమ్ము చెలువొందు సుఖగతులఁ
 గాల రథ గమనాల వేల లెనయని రీతి
 విష్ణు దేవుని చక్ర విపుల రక్షణ లెనయ
 సృష్టి క్రతువులు సదా చెలఁగు దివ్యత్వాల
 విశ్వ కోశము సహజ విఫల సంపద లలర ॥ 3284

†(8) అఖిల దిక్కుల వెల్గు నసంఖ్యాకములైన
 రవి చంద్ర గోళాల రాక్షిల్లు దివి ఖుపులు
 ప్రకృతి సిరి సంపదలఁ బరిధవిల్లుచుఁ దనర
 దైవీయమై దివ్యతర శక్తు తొప్పార
 సదృష్ట సౌదాగ్య మపురూపమై వెలయ
 సృష్ట యజ్ఞము మహా సృష్టిగాఁ జెన్నొందు ॥ 3285

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

†(9) దైవీయ శక్తులన్ దనరారు నీ సృష్టి
 బ్రహ్మతీ పురుషుల తత్త్వ మకృత రూపాలుగా
 వరలఁగా జగ మెల్లఁ బరదేవతాపర
 యజ్ఞమై వరలఁగా నఖిలమౌ సృష్టి స్థితి
 లయ నిత్యగతి సత్యక్రియ లొప్ప మహితమై
 విష్ణు చక్రము సదా విశ్వ రక్షక మౌచు
 సహస్రధారగ వెలిఁగి యిహ పర లోకాల
 నెదురు లేని శక్తిగా నెసఁగు నజయ్యమై ॥

3286

†(10) హరిశక్తి వశ మౌచు సఖిల విశ్వము తనరు
 రవి చంద్ర గోళాలు రమణమౌ దివి భువులు
 ఋక్ష గ్రహ నక్షత్ర సృష్టి సర్వస్వమ్ము
 నిత్య చారలు మీఱ సత్యధారక మౌచు
 ధర్మతారక మౌచుఁ గర్మభారక మౌచు
 దశదిశలఁ దనరారు విశద కక్ష్యలు వరల
 నిహ పర సాధన మహితమై కాలగతిఁ
 బ్రహ్మతీ పురుషుల యోగ సుకృతు లవి వరలులే: ॥

3287

†(11) బహిరంతర్గతులు రహి మించ విశ్వానఁ
 బ్రహ్మతీ కంతర్యోని అక్షతమ్ముగ వెలయ
 వరుణ శక్తులు సదా వర్దిల్ల విశ్వాన
 ననలానిల రూప మవసీతలానిలాకాశ
 తత్త్వాల సలిలాలు తనరార సృష్టిలో
 ద్వంద్వ శక్తుల జగతి వర్దిలును మహితమై
 ఆత్మ ప్రదక్షిణల నలరఁ బ్రదక్షిణల
 పరిభ్రమణము మీఱ వరలఁగా గోళాలు ॥

3288

†(12) అఖిల విశ్వమ్ముందు నమల శక్తులు వరలఁ
 జంద్రామృత కిరణ జాలాలు సృష్టిలో
 నిత్య నవ చైతన్య సత్య శక్తుల నొసఁగ
 నాత్మయే పుత్రుఁడై అలరారునట్లుగా
 నఖిల్మ చెలువొందు ననలము దీప్తులు వెలుఁగఁ
 గాల బద్ధ మౌచుఁ గ్రాలుచున్ విధిగతుల ॥

3289

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్ — 102

ఋషి:—ముద్గలో భార్యశ్వః

దేవతా—దుగ్రీమణ, ఇన్ద్రో వా

చందః—త్రిష్టుప్; 1, 3, 12-బృహతీ

(1) ప॒ర తే॑ ర॒తం మి॒థూకృ॑తమి॒న్ద్రోఽవ॑తు ధృ॒ష్టయా॑ ।

అ॒స్మిన్నా॒జౌ పు॑రు॒హూత॑ శ॒రవా॑య్యే ధ॒నభ॑క్షేషు నో॒ఽవ ॥

1186

(2) ఉ॒త్ స్మ వాతో॑ వ॒హతి॑ వా॒సోః, అ॒స్యా అ॒ధిర॑థం యద॒జయ॑త్ స॒హస్ర॑మ్ ।

ర॒థీర॑భూన్ముద్గ॒లానీ॑ గవి॒ష్టౌ భ॑రే కృ॒తం వ్య॑చేది॒న్ద్రసే॑నా ॥

1187

(3) అ॒న్తర్య॑చ్ఛ జి॒హం²సతో॑ వ॒జ్రిమి॑న్ద్రాభిదాస॒తః ।

దా॒సస్య॑ వా మ॒మవ॑న్నార్య॒స్య వా స॑నుతర్య॒వయా॑ వధమ్ ॥

1188

(4) ఉ॒ద్నో హ॒రిద॑మపి॒బజ్జర్త॑షాణః కూ॒టం స్మ త్పం॑హదభిమా॒తిమే॑తి ।

ప॒ర ము॒ష్కభా॑రః శ॒రవః॑ ఇ॒చ్ఛమా॑నో ఽజి॒రం బా॑హూ⁴ అ॒భర॑త్ సీ॒షాసన్ ॥

1189

(5) న్య॑కృ॒న్దయ॑న్నుప॒యన్తో॑ ఏ॒సమ॑మే॒హయన్ ॑ వృ॒షభం॑ మ॒ధ్యో ఆ॒జేః ।

తేన॑ సూ॒భర్వం॑ శ॒తవ॑త్ స॒హస్రం॑ గ॒వాం ముద్గ॑లః ప॒రచ॑నే జిగా॒య ॥

1190

1. వాసోఽఅస్యాఽఅధిరథం, 2. జిహంక్షతో, 3. శరవఽఇచ్ఛమానో, 4. బాహూఽఅభరత్,

5. యన్తఽఏన, 6. మధ్యఽఆజేః. (వ్యా.పర్వ.)

- (6) కకర్తవే వృషభో యుక్త¹ ఆసీదవావరీత్ సారథిరన్య కేశీ ।
దుధేఝ్యక్తన్య ద్రవతః సహసన² ఋచ్చన్తి ష్మా నిష్పదో ముద్గలాసీమ్ ॥ 1191
- (7) ఉత వృధిముదహన్నన్య విద్వానుపాయునగ్వంసగమత్ర శిక్షన్ ।
ఇన్ద్ర³ ఉదావత్ పతిమహ్మూనామరంహత పద్యాభిః కకుద్మాన్ ॥ 1192
- (8) శునమష్ట్రావ్యచరత్ కవర్తి వరత్రాయాం దార్వానహ్మమానః ।
స్పష్టాని కృణ్వన్ బహవే జనాయ గాః పస్యశాస్త్రవిషీరథత్ర ॥ 1193
- (9) ఇమం తం పశ్య వృషభన్య యుంజం కాష్ఠాయా మధ్యే ద్విమణం శయానమ్ ।
యేన జిగాయ శతవత్ సహస్రం గవాం ముద్గలః పృతనాజ్ఞేషు ॥ 1194
- (10) ఆరే⁴ అమా కౌ నిష్ఠితా దదర్శ యం యుంజన్తి తమ్యా స్థావయన్తి ।
నాన్మై తృణం నోదకమా భరన్యత్రరో ధురో పహతి పృదేదిశత్ ॥ 1195
- (11) పరివృక్తేవ పతివిద్యమాసత్ పీప్యానా కూచకేజేవ సించన్ ।
ఏషైష్యా చిద్రథ్యా జయేమ సుమంగలం నీనవదస్తు సాతమ్ ॥ 1196

1. యుక్త¹ ఆసీద, 2. సహసన² ఋచ్చన్తి, 3. ఇన్ద్ర³ ఉదావత్, 4. ఆరే⁴ అమా. (వృ.వృ.)

(12) త్వం విశ్వస్య జగతశ్చక్షుర్నిహసి చక్షుషః ।

వృషా యదాజిం వృషణా నిషాససి చోదయన్ పథ్నిణా యజా ॥

1197

సూక్తము — 102

ఋషి—భార్యశ్శ్వః దైన ముద్గలుఁడు†

దేవత—ఇంద్రుఁడు లేక దుర్విషణ†

(1) *గీ॥ 1 ఓయి! ముద్గలుఁడా! నీ మహోజ్వలంపు
టరద మశ్వ శూన్యమై యమమఁగాక;
నట్టి రథమును దర్శకుఁడైన యింద్రుఁ
డిప్పుడు² రక్షించుఁగాక! దా నెలమి మీర ॥

3290

*గీ॥ ఓయి! పురుహూత! 3 యో దేవ! యోయి! యింద్ర!
ఎల్ల సంగ్రామములందు నెట్లా 4 మాకు
దేనువులు 5 దనము కల్గెడు తీ రొనర్చి
మమ్ము రక్షింపుమా! కడు నెమ్మి మీరు ॥

3291

(2) *గద్యము ॥

అధికముగ రథము నధిరోపించి సహస్రసంఖ్యాక గో సంఘమును బుట్టించునపుడు
ముద్గలమునకు సారథిమాత యగు దానియొక్క యంతుకము వాయువు మీఁదుగా
భరించుచున్నది. ఆపహృత గోవుల యేషణమందు ముద్గలస్త్రీ సారథి యయ్యెను.
ఇంద్రుని సత్తుల్యమై సంగ్రామమందు సంపాదించిన గో సంఘమును
శత్రువులనుండి తప్పించెను ॥

3292

† వ్యాకృతవృత్తి 14వ సంపుటము 49వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “దృఘణ మను ముద్గరము” గాను దేవత
“ఇంద్రుఁడు”గాను వాసి, 15b సంపుట గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి “ముద్గలుఁడు” గాను
దేవత “ఇంద్రుఁడు లేక మాస్ (Mace)” గాను శ్రీనేమానివారు వాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమానివేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఓసి ముద్గలుఁడా! నీదు భాసమాన, మౌ రథం బల్వి శూన్యమై, (వా.ప.పా.), 2. రక్షించు గావుత మెలమి
మీర. (తా.పా.)

3. గీ॥ ఓయి! పురుహూత! శత్రువహారి! యింద్ర!

యిట్టి సంగ్రామమందు నెట్లా మేము

దేనుదన కాములము కాగ తివిరి నీవు

మమ్ము రక్షింపుమా! కడు నెమ్మి మీర॥ (తా.పా.)

ఓయి! పురుహూత! యో దేవ! యోయింద్ర! అభిల సంగ్రామమందు. (మ.పా.)

4. “నెట్లా మేము” అని వాసి శ్రీనేమానివారు “మేము” కొట్టివేసిరి. వారు “మాకు” శబ్దము వ్రాయలేదు.

5. ఇక్కడ నింద్ర గణమునకుమారు “పంచలఘు గణము” ప్రయుక్తమైనది.

(3)*ఉ॥ వాసవ! చంప నున్న యల వైరిపయిన్ భవదీయ వజ్రమున్
వేసి వెలుంగుమయ్య! యతివేగము నాశము నొందనున్న బల్
మోసము చేయనున్న యల మూర్ఖుడు దాసుని గూడ వజ్రమున్
భాసలకుండఁజేసి బహు భంగుల 'దానిని వేరు చేయుమా: ॥

3293

(4)*చ॥ ఉదకము చాలఁ గోరి కడు నున్న తమౌ వృషభంబు శక్తిచే
నెదఁ బరితుష్టి నందుచు నమేయ మహిధర శృంగ భాగమున్
ముదమునఁ గొట్టి వైరులను మొత్తగ నేగుచు వృద్ధ ముష్కమై
సదమల కీర్తిఁ బొందుటకు శత్రులఁ ద్రుంచుచునుండఁ గిన్నమై ॥

3294

(5)*గద్యము॥

ప్రభూతక్రిందనమున శత్రువులు పారిపోవునట్లు సమీపస్థ నరు లే వృషభమును గ్రందునట్లు
చేసిరో! సేక్త యగు నే వృషభమునకు సంగ్రామముమధ్యను విశ్రామార్థము మూత్ర
పురీషోత్సర్గమును గావించిరో! యేది శోభన చణకాది భక్షకమో! యట్టి వృషభమున
యవలను భక్షించు గో సహస్రమున సంగ్రామమునందు ముద్గలుఁ డగు నేను
జయించితిని ॥

3295

(6)*గద్యము॥

శత్రు హింసనముకొఱకు వృషభము రథమునకుఁ గట్టఁబడెను. ప్రగ్రహవంతుఁ డగు
రథసారథి శత్రుభయ జనక మగు కోశమును గావించెను. దుర్ధరమై శీఘ్రముగ
యుద్ధమధ్యమునఁ బరువెత్తు వృషభముయొక్క భయంకర శబ్దముతో యోద్ధలు
ముద్గలుని యోషితునిగూర్చి వచ్చుచున్నారు ॥

3296

(7)*గద్యము ॥

విద్వాంసుఁ డగు ముద్గలుఁడు రథభిద్రాకాష్ట పాగ్రంత కాష్టమును నమరెచ్చెను(రథమును
సన్నాహపరచెను)పిదప రథమునందు పనసీయ గమనము గల వృషభమును రథ
సమీప యుగమునందు బంధించిరి. ఇట్లు కాఁగా నిందుఁడు అహంతవ్య గోపతిని
రక్షించెను. తర్వాత వృషభము సరణులచే వేగము పోయెను ॥

3297

(8)*గద్యము॥

సుఖము కలుగునట్లు ఆప్తావి కపర్థము కలదియై సంచరించుచున్నది. బద్ధియందు
రథాంగభూత మగు కాష్టమును సర్వతో బంధించుచు స్వభృత్యాది జనులకొఱకు
శత్రు సంబంధ దనములను సంపాదించుచు గోవులను స్పృశించుచు జయము
నొందెను ॥

3298

•రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమానివేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. వేరుగఁజేయు మీ వొగిన్, (తా.పా.), 2. దృంచు నైజ బాహుతన్, (తా.పా.).

(9)•గద్యము॥

ఓ సఖుడా: వృషభమునకు సఖిభూతుని సంగ్రామమందు హంతవ్యులను జంపి నిర్వాహ్య
పారముగ వర్తమానుని దుగ్రమమయుని ఘనుని జూడుము: ఏ దుగ్రమణునివల్ల శతోపేత
మగు గో సహస్రమును సంగ్రామమందు నేను జయించితి నో: యట్టి వీనిని
జూడుము: ॥

3299

(10)•గద్యము॥

ఎవడు సమీపమందు నమయలను జేయుచున్నాడో: వానిని నే నరుడు చూడఁగలడు?
ఎవనిని తథమునందుఁ గూర్చుచున్నారో: వానిని ప్రహరణార్థము రథమునందు
స్థాపించుచున్నారు. వీనికొఱకుఁ దృణమునుగాని, జలమునుగాని, కొనితేకుండ
నున్నారు. ఇట్టి దుగ్రమణుడు దక్షిణ వృషభమునకు స్వయ ముత్తరుడై
రథ బారమును వహించుచున్నాడు ॥

3300

(ముద్గలాని వర్ణింపఁబడుచుండెను)

(11)•గద్యము॥

ముద్గలాని పతివిముక్త యగు యోషిత్తు వలెఁ బతి సమీపమునకు సారథిత్వముచే వచ్చి
కుచక్రము వలె వర్తమానయై మేఘమువలె జలమును వర్షించుచు నభివృద్ధిఁ బొందు
చున్నది. సారథిభూత యగు నా వ్యక్తిచే జయింపఁగలము. శత్రువులచే నపహృత
మగు గో సంఘమును నామె కిడుఁడు: శోభన మంగళము వలె నన్నము
కలుఁగుఁగాక: ॥

3301

(12)•గీ॥ వర్షకుండైన ముద్గలు ప్రథనమునకు
నశ్వములఁ గట్టుచున్నావు యానమునకు
విపుల చక్షస్సు గలిగిన విశ్వమనకు
చక్షు వగుచుంటివో: యింద్రా: చాతురిమను ॥

3302

సూక్తము—102

ఋషి—బార్వ్యశ్వుడైన ముద్గలుడు
దేవత—ఇంద్రుడు లేక దుగ్రమణుడు

అర్థాంతరము—1

(1)†చ॥ జగతిని బంచభూతముల శక్తులు మిక్కుట మౌచు నొక్కెడన్
బగతులుగాఁగ ఘర్షణలు పర్వఁగ నాంతర బాహిరమ్ములై
అగణిత రీతులన్ దనర నొచును మ్రింగును నొండొరుల్ మహద్
ద్విగుణిత శక్తిఁ గాల రథ వేగము నిశ్చలమై చెలంగఁగన్ ॥

3303

•రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వద్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

(2)†(1)॥ బహుశ గోళాల విలసిల్లు మహితమైన
కాంతి శక్తులు మృణ్మయ గరళములను
సర్వ నాశన మొనరించుఁ గాల రథము
నధివసించుచు ననిల సాహస్ర మొనయ ॥

3304

†(3) తరణి కాంతుల మించు తగు వజ్ర శక్తి
శత్రు తంజాలనే సంహార మొనరించు
వజ్రాయుధా లెన్నో వరలఁగా విశ్వాన
అన్నింటినినీ మించు నసలైన పవి శక్తి
దేవ దేవుని దివ్య దీప్తులన్ దనచుచున
బ్రహ్మకటిత కాంతులన్ రవి శక్తులన్ మించి
పవుల పవిగా నిలిచి రవిరతుల రవి రవుల
నిర్విర్య మొనరించు నిర్జరేంద్రుల పవుల ॥

3305

†(4) హృచ్చక్తి మహితమై యెన లేని రీతిలో
వెల్గొందఁగా సృష్టి విమలమౌ దీప్తులన్
అతివేలమై పోవు నతివేగ శక్తులన్
గతిలోక శక్తుల సన్నింటిని జయించు
ఇచ్చ మాత్రముతో నింత లింతలు కాని
విశ్వ శక్తుల కాంతి వీర్యజలములఁ దునుము ॥

3306

†(5) శత సహస్రములైన సర్వ విద గోళాల
వెన్నెలల కుత్రిమత విషమౌ పదార్థాల
దివ్య దీప్తుల సృష్ట్యతీత హృచ్చక్తులన్
విద్వస్త మొనరించి పృష శక్తిఁ బయనించు ॥

3307

†(6) చెప్ప శత్యము కాని చిత్సమయమైన
హృచ్చక్తి విశ్వాన నెల్ల విష రూపములు
స్థాన రహితములై సార రహితములై
హరియించు నిరతము సతిలోక వృష గతుల
నశ్వశక్తుల మీరు నద్భుత వేగాల
విశ్వ సంచారము పిన్మతిగ నొనరించు ॥

3308

†(7) శిఖా రహిత మౌచ రక్షా రహిత మౌచ
నశ్వ శక్తులు లేర అనలు రథమే లేక
అపురూప శక్తుల సతిలోక వృష యాన
మొనరించుఁ గాలము అసంత రూపమై
అనియత గోపత్య మలరార సృష్టిలో
విశ్వ లోకాఽఽవళుల విమలవతిగా వరల ॥

3309

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8) క్రాంతి కాంతుల శక్తి క్రాలంగ వెన్నంటి

అద్వితీయమైన అతిలోక యానాల

దిక్కాలములకు నతీతమై తనరుచున్

అక్షయమై జగతి నజయ్యమై పరలంగ

హృచ్చకి దివ్యమై యెసఁగు లోకాలలో

అహోరాత్రులు లేక బహుదూపమై వెలుఁగు ॥

3310

†(9) విషశక్తుల విరచివేయు విశ్వమే ఆజ్ఞయగా

సృష్టిశక్తి సృష్టశక్తి నిష్ఠా పూర్తముగ మించి

దిక్తటముల మధ్య మెలఁగుఁ దేజరిల్లు వృషశక్తులు

సర్వ లోకములనె కాక సర్వవిశ్వమందె కార

దిక్తటాల దిగంతాల దిక్కాలాఽతీతగతుల

హృచ్చక్తులు విరాజిలుచు నెదురులేక పరాక్రమించు ॥

3311

†(10) ఆకలి దప్పులు లేకను అనువమమౌ శక్తులతో

నింగి గాలి నిప్పు నీరు నేల లన్నింటికిన్ జగతి

అందకుండ నారూపము లందకుండఁగా మహితమై

అమలమౌచు సమరమౌచు సమృతమౌచు సమితమౌచు

సర్వ భారక మౌచు సర్వ దారక మౌచును

సర్వాఽతీత మౌచును బర్హును హృచ్చకి సదా ॥

3312

†(11) భూ చక్రము తిరుగునట్లు పొనరు విశ్వ మెల్ల నడుచుఁ

గాలరూపపతి వెలుంగఁ గ్రాలు లోక జాలా లవి

దివ్యాగ్నుల తేజాలను భవ్య సృష్టి నిత్యగతుల

జయ శక్తుల వర్ధిల్లఁగ సర్వ సుమంగళము కాఁగఁ

గాల బద్ధమై తనరుచుఁ గ్రమ శిక్షణఁ దిరుగాడుచుఁ

బంచ భూతరూపములఁ బరఁగును నీ సృష్టి యెల్ల ॥

3313

†(12) జగచ్చక్షువై వరలుచు నగణితగతిఁ దనరారఁగ

విశ్వపురుషు చక్షువుగా విశ్వాత్మగ వెలుఁగొందుచుఁ

గాలపాశయుక్తమైన కాలాంతక శక్తి మించు

వృషశక్తుల సృష్టి నెల్ల విష రూపుల వివ్వంసము

కావించెడి క్రాంత దివ్యభావ నిత్యాఽనలముగ

విష్ణోదిత్యుని శక్తులు విశ్వ వ్యాప్తము లౌను ॥

3314

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

సూక్తము—102

ఋషి—భార్యశ్వదైన ముద్గలుడు

దేవత—ఇంద్రుడు లేక దుష్మణ

అర్థాంతరము—2

†(1) విశ్వశత్రు తండాలును విధ్వస్తము కావించెడి

కాలరథము నధివసించు కాలాంతక రూప దీప

మనశ్శక్తి సర్వసృష్టి మహిమాన్నితమై నిలుచును

పంచభూతతత్వాలను నంచితముగ పుట్టి పెరిగి

విరుగు సృష్టి కతీతమై వరలు నమరతత్త్వగతుల ॥

3315

†(2) అనలాఽనిల మహితగతుల నపురూపపుఁ గాల రథము

నధివసించి జగతిలోన నఖిల లోకముల వెలుగుచు

వేయి వెలుగులన్ వెలిగెడి వేడివెలుగు కాంతితతులు

నేన లౌచు విజృంభించు శీర్ణ రహిత శక్తి మీఱ

విషశక్తుల హరియించును వృష శక్తులు వర్ధిల్లగ

విజయశక్తి విమలగతుల నజయ్యముగ నద్భుతముగ ॥

3316

†(3) అంతర్గతమౌ శక్తుల నపురూపముగాఁ దనరుచు

యజ్ఞసహితుడై వెలిగెడి యజ్ఞేశుని శ్రీవిష్ణుని

దివ్యసృష్టి శక్తి యెల్ల దేజురిలును వ్యష్టిగాఁగ

గాలబద్ధ మైన సృష్టి క్రాలును సమిష్టి కాఁగ

విష్ణుదాసమైన జగతి విలసిల్లును నిత్యమ్మును

సృష్టి స్థితి లయ గతులను జెన్నొందుచు మిన్నంటుచు ॥

3317

†(4) హృచ్చక్తుల విలసనముల నెల్ల సృష్టి నేల నగును

అబద్ధమై అశాశ్వతమై అస్థిరమౌ జగ మెల్లను

దిగదుడుపౌ హృచ్చక్తుల దివ్యశక్తి ముందు చూడ

సచ్చక్తులు చిచ్చక్తులు సర్వేశ్వర శక్తి యెల్ల

హృచ్చక్తికి లొంగిపోవు నిచ్చారతు లెల్ల బుంగు

విష శక్తుల మూలశక్తి వృష శక్తుల మూలశక్తి

నధమాదమముగఁజేసి అఖిలమ్మును నాక్రమించి

నతిలోకపు శక్తులతో నతీతముగ వెలుగుచుండు ॥

3318

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) అతులితమౌ శక్తులతో శతగోళమ్ముల బాతిని
 సహస్రమైన తోకజాల సర్వస్వము నతిక్రమించి
 ఆకర్షణశక్తితతుల నధఃకరించు వృషశక్తుల
 నవలీల గతిన్ జయించి అమలమైన సచ్చక్తుల
 విశ్వసృష్టిలోన రేగు విపరీతమ్మా ఘర్షణ
 సంఘర్షణ సంఘటనల సమయించుచు నమితముగా
 నెల్ల సృష్టి కరగతమై ఉల్లసితపు టుల్లముగా
 హృదయశక్తి వర్దిల్లగ రిక్కలనే ధిక్కరించు ॥

3319

†(6) కాలరథ సహిత మౌచుఁ గ్రాలఁగ వృషశక్తు లెల్ల
 జైత్రయాత్ర చేసి జగతి శత్రు సంహార మొప్ప
 విష శక్తుల నిర్జించుచు వృష శక్తుల భర్జించుచు
 దుర్దర్శ మ్రొస దీప్తి దూర్వహ మగు నిష్పదమౌ
 విష్ణుశక్తి విరాజిలును విశ్వ సంక్షేమగతుల ॥

3320

†(7) కాలపాద సహిత మౌచుఁ గ్రాలి సంచరించు జగతి
 విశ్వ మెల్ల శిక్షితమై అశ్వ శక్తు లొప్పారఁగ
 అభిలేశుం డలరుచుండు అధిపతిగా విశ్వమ్మున
 కసహాయ శూర శక్తి నంతరిక్షగతుల మీరి ॥

3321

(8) †నాగమణివృత్తము॥*

విశాల మౌచు విశ్వమ్మున
 నశుద్ధ భావ హార్దాన్విత
 విశీర్ణ మైన విజ్ఞానపు
 నశాశ్వతత్వ యజ్ఞాంగజ
 నిశీఢ రూప నిద్రాగత
 నిశాంతతత్వ నిర్వీర్యము
 దిశాంత మౌనె దీప్తమ్ముగ?
 వ్రశాంత శక్తి రంజిల్లునె? ॥

3322

†(9) దిక్తటములమధ్యమ్మునఁ దేజరిలుచు విశ్వేశుఁడు
 మృషశక్తులఁ జూచి నవ్వు విషశక్తులఁ జూచి నవ్వు
 వృషదీప్తులు వర్దిల్లగ విశ్వమ్మునఁ దిమిరాశులు
 అంతరించు సఖిలమ్మున నపురూపపుఁ గాంతులతో
 వేలు వేలు తోకము లవి వేల లెనసి శత సంఖ్యగఁ
 గ్రాలు గ్రహము లుపగ్రహములుగ ననంతముగా ॥

3323

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“బృహతీ”చందము. (9)

(10)† అష్టపదకందము॥

అన్నోదక సంచయములు
 సున్నాలై ఖుత్పిపాస శూన్యముగాఁగన్
 మిన్నంచెడి ధీ మహితపు
 విన్నానము విస్తరింఁగ విశ్వోత్తరమై
 క్రిన్నన గోళా లెల్లను
 జెన్నొందెడు విష్ణుపదము చేరెడు దృష్టిన్
 చిన్నమ్ములు కాక ఆవ
 చ్చిన్నగతి నమిల సువిహిత శీఘ్ర గతిమెయిన్ ॥

3324

†(11) భూ చక్రముగా సర్వము
 నేచి చరించుచు జగతిని నెల్లన్ దనరన్
 అచంద్రార్కము విజయము
 దీచరిత సుమంగళగతిఁ దేజరిలు నదాః ॥

3325

(12)† అష్టపదకందము॥

అవనీ జలాఽనలాఽ నిల
 పవన గగన గతికి విశ్వ భావ మహితమౌ
 నవితథ రూపమ్ములకును
 అవికలితపుఁ గాల రూప యజ్ఞమ్ములకున్
 భువనాలకుఁ జక్షువుగా
 రవి శశులకు బ్రహ్మ విష్ణు పర మేశులకున్
 నవ నవ గతి చక్షు పగును
 స్థవనీయం బైన మూలశక్తిఁ బ్రదీప్తిన్ ॥

3326

సూక్తమ్—103

ఋషిః—ఐన్ద్రోఽవ్రతిరథః

దేవతా—ఇన్ద్రః; 4-బృహస్పతిః; 12-అపావ దేవీ; 13-మరుతో వా

చందః—త్రిష్టుప్; 13-అనుష్టుప్

(1) అశుః శిశానో వృషభో స భీమో మనామనః షోభన్శర్వణీనామ్ ।

సంకర్షన్దోఽనిమిషః ఏకపీఠః శతం సేనా అజయత్ సాకమిన్ద్రః ॥

1198

†రచయిత.—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. నిమిషఽఏక. (వా.ప్ర.)

(2) సంకర్షణనేనామిషేణ జిష్ణునా యత్కారేణ దుశ్శ్యవనేన ధృష్టునా ।

తదిన్ద్రేణ ఇయత తత్ సహధ్వం యథో నరః ఇమహస్తేన వృష్టా ॥

1199

(3) స² ఇమహస్తైః స నిషంగిభిర్వశి సంస్కృష్టా స యథా ఇన్ద్రో గతేన ।

సంస్కృష్టజిత్ సోమపా బాహుశద్భ్యంగ్రధన్వా పరిహితాభిరస్తా ॥

1200

(4) బృహస్పతే పతి దీయా రథేః రక్షోసామిత్యగ్ం⁴ అవబాధమానః ।

ప్రభంజన్తేనాః ప్రమృణో యథా ఆయన్వస్మాకమేధ్యతా రథానామ్ ॥

1201

(5) బలవిజ్ఞాయః స్థవీరః ప్రవీరః⁵ సహస్వాన్ పాద సహమాన⁶ ఉగ్రః ।

అభిపీరో⁷ అభినత్వా సహాజా జైత్రమిన్ద్ర రథమా చిష్ట గోవిత్ ॥

1202

(6) గోత్రభిదం గోవిదం వజ్రిబాహుం జయన్తమజ్మ ప్రమృణన్తమోఽసా ।

ఇమం సజాతా⁸ అను వీరయధ్వమిన్ద్రం సఖాయో⁹ అను సం రథధర్మమ్ ॥

1203

(7) అభి గోత్రాణి సహసా గాహమానో ఒదయో వీరః¹⁰ రథమన్యసిన్ద్రః ।

దుశ్శ్యవనః పృతనాషోకయధ్యో³ ఒస్మాకం సేనా¹⁰ ఆవతు ప్ర యుత్సు ॥

1204

1. నరః ఇమహస్తే, 2. సఽఇమ, 3. యథఽఇన్ద్రో, 4. మిత్యగ్ంఽఅవబాధ, 5. ప్రవీరసహస్వాన్,

6. మానఽఉగ్రః, 7. పీరోఽఅభినత్వా, 8. సజాతాఽఅను, 9. సఖాయోఽఅను,

10. సేనాఽఆవతు. (ప్రా.ప్ర.)

- (8) ఇన్ద్ర¹ ఆసాం నేతా బృహస్పతిర్దక్షిణా యజ్ఞః పుర² ఏతు సోమః ।
దేవసేనానామభిభంజతీనాం జయ నీనాం మరుతో యన్త్యగ్రమ్ ॥ 1205
- (9) ఇన్ద్రస్య వృష్ణో వరుణస్య రాజ్ఞో³ ఆదిత్యానాం మరుతాం శర్థ⁴ ఉగ్రమ్ ।
మహామనసాం కువసచ్యవానాం ఘోషో దేవానాం జయతాముదస్థాత్ ॥ 1206
- (10) ఉద్ధరయ మఘవన్నాయుధాన్యత్ సత్వనాం మామకానాం మనాంసి ।
ఉద్వృత్రహన్ వాజినాం వాజినాన్యద్రథానాం జయతాం యన్తు ఘోషాః ॥ 1207
- (11) అస్మాకమిన్ద్రః సమృతేషు ధ్వజేష్వస్మాకం యా⁵ ఇషవస్తా జయన్తు ।
అస్మాకం వీరా⁶ ఉత్తరే భవన్త్యస్మాగ్ం⁷ ఉ దేవా అవతా హవేషు ॥ 1208
- (12) అమీషాం చిత్తం వ్రతితోభయన్తీ గృహాణాంగాన్యప్యే వరేహి ।
అభి పేహి నిర్దహ హృత్సు శోక్తైరన్దేనామిత్రాస్తమసా సచన్తామ్ ॥ 1209
- (13) పేతా జయతా నర⁸ ఇన్ద్రో వః శర్మ యచ్ఛతు ।
ఉగ్రా వః సన్తు బాహవో⁹ ఽనాధృష్యా యథాసథ ॥ 1210

1. ఇన్ద్రఽఆసాం, 2. పురఽఏతు, 3. రాజ్ఞఽఆదిత్యా, 4. శర్థఽఉగ్రమ్, 5. యాఽఇషవస్తా,

6. వీరాఽఉత్తరే, 7. వస్మాగ్ంఽఉ దేవాఽఅవతా, 8. నరఽఇన్ద్రో, (వృ.పృ.)

‡(14) అసౌ యా సేనా మరుతః పరేషామభ్యైతి న ఓజసా స్పర్థమానా ।

తాం గూహత తమసావవ్రతేన యథామీషామన్యో అన్యం న జానాత్ ॥

1211

‡(15) అన్తా అమితా భవతాశ్చిరాణా అహాయ ఇవ ।

తేషాం వో అగ్నిదగ్ధానామగ్నిమూఙ్గానామిన్దో హన్తు వరంవరషే ॥

1212

సూక్తము—103

ఋషి—ఇంద్రపుత్రుడగు నవ్రతిరథుడు ।

దేవత—బృహస్పతి, అవ్వు, ఇంద్రుడు లేక మరుత్తులు +

(1)*గీ॥ భీమ వృషభంబు వలె నింద్ర పేరుఁ డెపుడు
వ్యావకుండయి శత్రుల నడచుచుండు
క్షోభయిత క్రిందయిత యయి నూతి నేక
వీరుడై శత్రుసేనను బారజేసె ॥

3327

(2)*గీ॥ బాణహస్తుడు, పర్విత, పరిదనకారి
యనిమిషుడు, దర్శకుండయి యమరు నింద్రు
సాయమును బొంది మీరలు సకల జనులు
శత్రు వజ్జి జయింపుడు! జగతియందు ॥

3328

(3)*గీ॥ బాణ ఖడ్గములం గల్గి భటులగల్గి
చెలగి సంసృష్టజేతయై వెలిగి సోమ
పాయయయి యుగ్రదన్వయై వాసవుండు
మారయితయయి విజయించు మరల మరల ॥

3329

‡ఋగ్వేదము దశమ మండలములోగల 103వ సూక్తములో నీరెండు ఋక్కులును నధికముగాఁ గొన్ని వాగ్రతవ్రతులతోఁ గలవు. పీఠిని 'ఖిల' మంత్రములుగాఁ గొందఱు భావింపఁ బరిశిష్టములుగా గొందఱును బ్రక్షిప్తములని మరికొందఱును సధికపాఠములని వేరొక కొందఱును భావించిరి.

†వాగ్రతవ్రతి 14వ సంపుటము 10వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి "ఇంద్రపుత్రుడగు నవ్రతిరథుడు"గాను దేవత "బృహస్పతి, అవ్వు, ఇంద్రుడు"గాను వ్రాసి, 1వ సంపుటము సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో "అవ్రతిరథుడు" ఋషిగాను "ఇంద్రుడు, బృహస్పతి, అవ్వు, మరుత్తులు"దేవతలుగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

(4)*ఉ॥ ఓయి! బృహస్పతీ! మిగుల నూర్జిత యానమువైని వచ్చి దు
ర్మాయలు చేయు రాక్షసుల మట్టిచు శత్రుల సష్టపెట్టుచున్
బాచుక వైరి సేనల నపార బలంబునఁ జారఁ దోలి య
త్యాయిత యోన రక్షణము నత్యధికంబుగఁ జేయు మీ వొగిన్ ॥

3330

(5)*సీ॥ అతిబలభూతుండ వౌదువు! స్థవిరుండ వౌదువు! చీరుండ వౌదు వరుల
పరిభవింపఁగ నీవు కరము సమర్థుఁడ! వపుదువు! వాజివై యమరుచుండు
వృద్ధీరబలుఁడవై యుండెద వతిపీఠధర్మంబు నొందుచుఁ దనియుచుండు
వభిగత సత్త్వండు వపుదువు! బహుబలశాతుండ వౌదువు! పూతుఁ డవుదు
గీ॥ వుదకవేదిత వగుచుండువోయి! యింద్రః, యిట్లు నీవు ప్రళ న్నిచే నెనఁగి మాకు
సాయమును జేయ సంకత చైత్రమైన, చురదమును నెక్కి ప్రితితో నరుఁగఁదెమ్ము! ॥

3331

(6)*సీ॥ పర్యతవేదియై పరిధవిల్లెడి వాని నుదకలబ్ధిగఁ గడు నుంచువాని
గరగత వజ్రుఁడై గ్రాలిన వానిని జయింబుఁడై బహు సాగువాని
గమలశీలం బగు సమితశత్రుబలంబు బలముచేత జయింపఁగలుఁగువాని
నరిగణంబుల నెల్లఁ బరిభవించెడు వాని సతినమర్థుడయి యమరువాని
గీ॥ నింద్రుఁడను నాయకుని మీర లెల్ల యుద్ధ, దేశముల ముందుగానుంచి తేజరిల్లి
వీరకృతమైన కార్యంబు వేట్కమీరఁ, జేయుఁడి! యోధ లెల్లరు చిత్త మలర ॥

3332

(7)*చ॥ మిగుల బలంబుచేత హరి మేఘములన్ వనియించి సిర్దయుల్
తగ శతమన్యుఁ డౌచు వివిధం బగు శాత్రువ సేన లెల్ల బల్
పగఁగొని గొట్టి జేత యగు వానవదేవుఁడు యుధ్యుఁ డౌచు ఁదా
నొగి మముఁగాచుఁగాకఁ గృత యుద్ధమునందు మహాప్రళ న్నిచేన్ ॥

3333

(8)*గీ॥ అస్మదీయ సహాయార్థ మరుఁగఁదెంచు
సమర సేనలకున్ హరి యధిపుఁడగుతః
వానిముందు బృహస్పతి వరలుఁగాకః
వానిముందఱ సోముండు వరలుఁగాకః ॥

3334

*గీ॥ అస్మదీయ కుశత్రుల సడఁచెపెట్టి
జయము గాంచుచునున్నట్టి సరసులైన
దేవతాసేనలకు ముందుఁ జేరుచుండి
యా వరుత్తులు వెలయుత మాదరమున ॥

3335

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహ శాస్త్రి

(9)*గీ॥ వర్షకేందుస్రినిజలమును వరుణ దేవు
బలము నాదిత్యబలమును వెలుగునట్టి
యా మరుత్తుల బలమును సతేశయించి
ముమ్ముఁ బొందునుగావుతః ముమ్మరముగ ॥

3336

*గీ॥ అర్చ్యదారచురస్సులై యథేల భువన
ములకు సుచ్యావయితలయి వెలుగునట్టి
దేవతారతుల శబ్దము లేజరిలుచుఁ
బుట్టుచుండెను సంతట భువనమందు ॥

3337

(10)*సీ॥ మఘవంతుఁడా! యెప్పు మా యాయుధంబులు ప్రహణపరిములై పరఁగుఁగాకః
11) నన్మచీయ² మనస్సు లత్యుచ్ఛసంతోషవార్ధిరోపలబధి పరలుఁగాకః
జ్ఞోత్పవన్నింద్రః మా పూతాశ్వముల జేగములు సంతతంబును ిడెలఁగుఁగాకః
నట్టులే జనుఁ యెందునట్టి రథంబుల హేషము క్రింది గూర్పుఁగాకః
గీ॥ బరులఁ బొందుచు ధ్వజముల హేషయునట్టి, మా సునైనిక⁴ పంక్తిరి థానమానుఁ
డైన యింద్రియఁ రక్షిత యగుచుఁ బ్రితి, నమితమైనట్టి యానంద మందుఁగాకః ॥

3338

*గీ॥ అట్టులే యింద్రదేవః మా యథేల భాణ
ములును సంగ్రామములయందు మోద మలర
శత్రుల జయించుఁగావుతః సరల సురలు
మమ్ము⁵ రక్షించుదురుగాకః ముమ్మరముగ ॥

3339

(12)*గీ॥ ఓసిః యప్సః సీవు యోద్ధతౌ శత్రుల
మనసు మోహ పెట్టి మొనసి వారి
యవయవాళి నెల్ల సతిశయ భస్మంబు
నట్లు⁶ చేయవలదెః యలిశయించి ॥

3340

(13)*గీ॥ నేకలారః మీరు నేరిమి పోయి పరి
త్యర్థిభటుల నెల్ల నదఁచి వెట్టుఁ
డిందుఁగిఁ దెలమి మీకు నెక్కుడు సుఖమును
నిచ్చుఁగాకః ముదిము నిచ్చుఁగాకః ॥

3341

*రచయితః—కావ్యశ్రీ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. మఘవః మా ప్రహణము ధంబులు, (తొ.పా.), 2. మామక సైనికమనస్సులు సంతోషవార్ధిరోపల, (తొ.పా.)
3. కలుఁగుఁగాక, (తొ.పా.), 4. మా సునైనిక బృందంబు, (తొ.పా.), 5. మమ్ము రక్షించుఁగావుత ముమ్మరముగ, (తొ.పా.), 6. భస్మంబుగాఁగచేయ కలదె కరుణవీడి. (తొ.పా.).

*గీ॥ నేతలారః పీ ప్రహత బాహువు లెల్ల
సుగ్రతరము లౌచు నుండుఁగాకః
ననభిభవ్యు లౌచు సమరెడు మీరలు
వెలుఁగఁగలరునుండుః విశ్వమెల్ల ॥

3342

(14)†క॥ బహు రూపమై తనరుచు
విహరించు మరుత్తతు లతివేలమైనన్
మహిత మౌ శక్తుల స్స
ర్థహరకర మ్మగు గుణౌజ రాజిత మోలేః ॥

3343

†క॥ వెలుఁగులఁ దిమిరమ్ములలో
జలముల నగ్నులఁ బుడములఁ జదలున వరలన్
విలసిల్లుచు బహిరంతర
తలముల గుహలను మరుత్తు తనరారు సదా ॥

3344

(15)†గీ॥ శీర్ష రహితమ్ము లౌచు పశీర్ణగతులఁ
దిమిర తతుల కమిత్రితఁ దేజము గతి
నగ్నిదగ్ధమ్ముగాఁగ విహాయనమున
నసల మూల శక్తిగఁ దగు నమరపతిగ
ననిల శక్తులు విశ్వాన వ్యాప్తి నొందు
విష్ణు శక్తులు వ్యాప్తిత్వ విహిత మొనఁగు ॥

3345

సూక్తము—103

ఋషి—ఇంద్రప్రతుఁడగు నవగ్రతిరథుఁడు
దేవత.—బృహస్పతి, ఆప్స, ఇంద్రుఁడు, మరుత్తులు
ఆర్థాంతరము—1

†(1) ఆతిరూప శక్తులను ఆతిలక గతులమై
సంతటన్ వ్యాపించు నా ఘనాఘనములన్
ఆతికాంతి వేగాన సదృతముగాఁ బరుగు
లెత్తు వృష కాంతిగతి నెనలేని వేగాన
నింద్ర నహిత మ్మవుచు నెనఁగు సేనలతోడ
అనిమిష శక్తులన్ ఆఖిలమ్ము వ్యాపించి
విష్ణు శక్తులు సదా విశ్వమ్మునన్ పరలు
జగతి సంరక్షింపఁ బ్రగతులన్ విలసిల్ల ॥

3346

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. వెలుఁగఁగలరు గాదె విశ్వమందు. (తొ.పా.)

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†ఇది “ఖిల”మంత్రానువాదములు.

†(2) విశ్వవిజేతగా వెలుగొందు దేవుండు

నిమిషరహితుండైన నిర్జరేశుని కరుణ
విష్ణు శక్తులు వరల విశ్వేందుగఁ దొప్ప
జల శక్తు లొప్పంగఁ జదలంటి విశ్వాన
దుశ్చ్యవనుం డొచు దుర్దర్శణుం డొచు
నతిగూఢమై వరలు నపురూప తేజాల
వైరి వీరులఁ దునిమి మేర మీరుచు వెలిగి
పార మెనయని శక్తు లపారమై రాజిల్ల ॥

3347

†(3) అనల కాంతులు నిండి అనిల రూపాలతో

భంగు భంగుల మీరు రంగు రంగుల విల్లు
అలరార గగనాన హస్తగత మ్మౌచు
మరుత్సాయక శక్తు లరిమురిగఁ దనరార
జలధార లవి కురియు జగ మెల్ల వింసిల్ల
సంసక్తరహితమౌ సంసృష్ట శక్తులన్
సోమాఽమృతపు శక్తి శుభదీప్త పానమై
నిత్యదీప్తుల నొనఁగి నిచ్చులున్ వెలుఁగొందు ॥

3348

†(4) రథావళికి రథముకాఁగఁ బథావళికిఁ బథముకాఁగ

గగనవీధి నగణితగతిఁ బ్రగతిఁ బ్రభంజనము లొప్పఁ
గాలరథము ననుసరించి గాంతిరథము పయనింపఁగ
సంతరహిత పయనాలను నవిశ్రాంత గమనాలను
అక్షయమౌ రక్షశక్తు లలరారును నఖిలమ్మున
రాక్షస శక్తుల చన్నిటి రాచి రంపమునఁ బెట్టుచు ॥

3349

†(5) శబ్దశక్తి కలిగి వెలిగి నకల విశ్వ గోళాలను

సంచరించి కాల రథాన సంచితముగ సహజనున
నధివీరుండై తనరుచు సభిసత్త్వుండై వరలుచు
బలవిజ్ఞుండై వెలుఁగుచుఁ బ్రవీరుండై స్థవిరుండై
విశ్వాధిపుండైన విష్ణువు విశ్వేశుఁడుగా వెలుఁగును
జిహ్వాశక్తు లొప్పారఁగఁ జైత్రయాత్ర లొనరించును ॥

3350

†రచయిత:—వాఙ్మయ చుహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) విశ్వ విజేతగా విమల సఖిత్యాన

సర్వ విద శబ్దాల శక్తులన్ దనరాక
మర్మ శక్తులు మీరు మరుద్రాపావకులు
అల్లిదిల్లిగ నలరి అల్లుకొను మెయిచులను
జెల్లచెదురుగఁజేసి చెల్వొంద నోజన్సు
ఆంధారలను గురియు జగముతో సర్వదా ॥

3351

†(7) శత మన్యు శక్తుల దృఢ దివ్య విష్ణుండు

అతి గుహ్యమై తనకు నపురూప శక్తులన్
దుశ్చ్యవనుడై నిలిచి దుర్మార్గులగు శత్రు
తంజాలఁ దున్నాడి తనకు బ్రహ్మాండాల
సర్వస్వమున్ మహా సంక్షేమముల నిలిపి
“అథి”శక్తి సకలము నదమాదమము చేసి
“నాథి”శక్తులు నిలువ నవ్య నవ దీధితుల
నైన్యమై మరుదాళి చలన శక్తుల మెలఁగి
గోత్రరూపాఽఽవకుల చిత్రగతులను నిలుపు
జలశక్తు లొప్పురు జలద మాలలతోన ॥

3352

†(8) చంద్రాఽమృతశక్తి సర్వస్వ మొప్పంగ

దక్షిణాదిని దుష్ట రాక్షసాశిని దునుము
సర్వ సేనావకుల సకల బాహువులతో
ననిలానిలయోగజాఽదృతాగ్నులు వరల
విజయ యజ్ఞము చేయు విశ్వవిజ్ఞానియౌ
నా బృహస్పతి నేతగ నా విష్ణు కృప నిలుచు ॥

3353

†(9) అగ్నిదేవుం డొకఁడు అనిల దేవుం డొకఁడు

వరుణ దేవుం డొకఁడు వరల నాదిత్యుండు
మహిమాన్వితమైన మానసిక శక్తులన్
దేవ దేవుల సవ్య దివ్య తత్త్వాలతో
శబ్ద శక్తులు జగతి సర్వదా వర్దిల్లు
సర్వవిద గోళాలు సంచరింపఁగ నదా ॥

3354

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-చక్రవర్తి”

*(10) వృత్త శక్తులఁ నునుము విశ్వేరు హృచ్చక్తి
 సకల జగములఁ జాగ్రణి సర్వ మానసశక్తి
 సంవర్ధనము చేసి సంచలనగతు లొప్ప
 విశ్వగోళావళులు విమల రథములు మీఱఁ
 గాలశక్తులు క్రాలి కాంతిశక్తులు వరల
 విశ్వవిజయము నుహావిష్ణువరమై నిలుచు ॥

3355

†(11) దివ్యదేవ యజ్ఞాలను దేజరిల్లెడి మహావిష్ణు
 శక్తితర్వ మెల్ల వెలుగఁగ సహృషముగా జగతిని
 మృతసహితమై తనటను సతత సముద్భూత మౌను
 వర్ధిల్లెడి విశ్వమ్మును వరలఁజేయు నెల్లప్పుడు
 విశ్వ సృష్టి సర్వస్వము వృత్తముగా వర్ధిల్లుచు
 నుత్తరోత్తరగతిగా నుపర్యుపరిరలము లొందు ॥

3356

†(12) చిహ్నాపములౌ శక్తులు సహృషములై వెలుగఁగఁ
 లోకాళులు గృహములుగా లోయపత్వముల వరలును
 దివ్యదేవు హృచ్చక్తులు తేజరిలఁగ నశయ్యమై
 “ఆభి”శక్తులు దూరమై అతిశోకాఽవళుల కెల్ల
 నాకరమై అమితాంధకార బంధురానఁ
 గొట్టాడును మిట్టాడును నిట్టనిలుపునన్ గూలును ॥

3357

(13)* క॥ జల శక్తులు గగనమ్మున
 ఖల చల పేర్చితతులను గకావికలుగ ను
 జ్వల గతి నొనరించుచు నదీ
 విలసిత శర్మములఁ గూర్చు సర్వేంద్రుల కృపన్ ॥

3358

(14)* క॥ స్పర్శారహిత మ్మౌనున్
 సార్థక మా నోయకున నసాధారణమౌ
 వర్ధిత మరు త్తరులను ని
 రర్థకతలు లేని చుర్రు నిచయము లందున్ ॥

3359

†— అవగాహనలు లేని అతిలోత శక్తులన్
 అన్యోఽన్య సంబంధ అనుబంధ బంధాల
 తిమిరాపవ్రితానఁ దివిరి గూడత పేర
 నితర ప్రపంచము నేమాత్ర మెఱుగక
 తిరుగు చుక్కకు అవి డవ్వరా రహితమై
 అఖిల విశ్వమ్మునను అభమాభిమమ్మరౌ ॥

3360

*రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(15) శిరము లేని హయముగతిగఁ జెలఁగు నమిత్రాందతగతి
 ఒడలు లేని హయశిరముగ నొప్ప శాత్రువాని నదా
 అగ్ని దగ్ధమైపోవును నమరేళుని శక్తులమై
 దుష్టశక్తు లెల్ల జగతిఁ దుడిచిపెట్టుకొనిపోవును
 దైవీయమ్మా శక్తులు తనరును విశ్వమ్ములోన
 శ్రేష్ఠములకు శ్రేష్ఠములై చిద్విలాసరూపములై ॥

3361

సూక్తము — 103

ఋషి—ఇంద్రపుత్రుఁడగు నవృతిరథుఁడు
 దేవత—బృహస్పతి, అప్స, ఇంద్రుఁడు, మరుత్తులు
 అర్ఘాంతరము — 2

†(1) ఏకైకవీరుఁడై యెనలేని శక్తులన్
 ఎనఁగు శ్రీమహావిష్ణు వసమాన దీప్తిమై
 నిమిషరహిత మౌచు నిచ్చలున్ దనరారు
 గమన రహితమైన కాల శక్తులతో
 ఘనములకు ఘనముగా ఘనతమై వరలుచున్
 వృషభ శక్తులు మీర విశ్వాన వ్యాపించు
 దివ్య దేవాఽఽవశుల దివ్యత్వ మొప్పఁగా
 నతివేల శత సంఖ్య నమరసేనలు తనరు ॥

3362

†(2) విద్యుత్తరంగాల విమల శక్తులతో
 మరుదాశితోఁ గలిసి మహాత దీప్తులమై
 అజిత రూపమైన అదృశ్య శక్తుల మీర
 విష్ణువే జిష్ణువై విలసిల్ల లోకాల
 ననిమిషత్వమ్ముతో నఖిలమ్ము వ్యాపించు
 దుశ్శ్యవస శక్తులన్ దుర్ధర్ష దీప్తులన్
 సర్వ విజేతగా సకలమ్ము వ్యాపించి
 సృష్టి నేతగ వరలు సృష్ట ధాతగఁ దనరు ॥

3363

†(3) “అభి”శక్తి మీఱంగ “నాభి”శక్తులు మ్రింగ
 దుష్ట దానవవితతి దుర్మార్గ రూపాల
 విశ్వ వ్యాపితముగ విస్తృత శక్తులన్
 వ్యాపించ నాదిత్య వైష్ణవీయపు దీప్తి
 దివ్య విద్యుత్తులై లేజరిల మరుదాశి
 సంహరించును నదా సన్మార్గగతి మీఁ
 నుగ్రదీప్తులు సన్మహాజ్వల దనువుగా
 ననంస క్త శక్తులే అదృతాయుధములుగా ॥

3364

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) ఆ విష్ణు శక్తులను నతిలోక రూపాలఁ

గాల రథమను నెక్కి వేల తెనయని రీతి
సృష్టి కమిత్రమై సప్తదాయక మౌచు
వేధించి బాధించు పష శక్తు లన్నింటి
విద్యస్త మొనరించి విశ్వ శాంతిని గోరి
జగత్సంక్షేమాల నగణితముగాఁ గూర్చు ॥

3365

(5) †క॥ గతిశీలతమైఁ దనరుచు

నతులిత జల సంపదలను నతిలోకమ్మా
ఋత గతిఁ బ్రకృష్ట శక్తుల
సతత మజయ్యముగ నిచ్చు శంపాన్వితమై ॥

3366

(6) †ఆజపావృత్తము॥*

ఆపారమైన ఓజస్సున సహార్వగతులు వెలయంగా
సపాదమైన చాలాగ్నులు ఒపా దరిత రతిఁ దగంగాన్
ద్రాపా విరూప మేఘాశులు సపాన్న పద సుభరితమై
విపాదమైన విద్యుద్ధతి విపూర్ణ మహచు విలసిల్లున్ ॥

3367

†(7) “అభి”శక్తి మేఘాశి సంతరింపఁగఁజేయి

శతమస్య శక్తులను నతులితగతి వెల్లు
శ్రీవిష్ణుదేవుండు చలఁగు వీరత్వాన
దుశ్చ్యవనుడై సర్వ దుర్దర్శణుండై
శత్రు తండములను సంహార మొనరించి
పంచభూతావళులఁ బరఁగ రక్షించుచున్
విశ్వసృష్టిని శాంతి విమలమ్ముగా వరల
సంక్షేమముల జగతి సదా వర్ధిలఁజేయు
అంత మెనయని దయాంతరంగము మీఱఁ
గాగ్రిత దర్శిగ సృష్టిఁ గాంచి కాపాడులే! ॥

3368

†(8) సోమాఽమృతము ముందు సౌంపుగాఁ జెలువొందఁ

బంచభూతాఽఽపశులు ప్రపంచాన వర్తిల్ల
సృష్టి యజ్ఞ మౌచు సప్త పృజ్జగ వెలుఁగు
నా బృహస్పతి శక్తి ఆమల దక్షిణగతుల
శత్రు విద్యస్తమ్ము మిత్ర దీప్తుల నెరపి
అమర సేనల శక్తి ఆపురూపమై వెలయ
మరుదాశి విశ్వాన మర్మ శక్తులఁ దిరుగు
నభి శక్తులను సదా అభిభవ మొనరించు ॥

3369

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్భిష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“అతిధృతి”చందము. (19)

*(9) ఇందునకు వృష్ణుడై యెనలేని శక్తులన్
 వరుణునకు రాజుగా నిరత నిర్జర గతుల
 మరుదాశి కన్నిటికి మహిమాన్విత మృపుచు
 ద్వాదశాదిత్యులను దగ వైష్ణవీయమై
 ఆతిమానసపు శక్తి సంతయున్ బాలించు
 దివ్య దేవాఽఽపశుల సవ్య దీపులు వరల
 శబ్ద శక్తులు విశ్వ సంక్షేమములు గూర్చు
 చలన గతులను గోళ జాలాలు వర్తిల్ల
 దేవదేవుని మహిత దివ్య ప్రదక్షిణల
 నాత్మ ప్రదక్షిణల సన్నియున్ భ్రమియించు ॥

3370

†(10) విశ్వ సృష్టి సంజాతము విమల శక్తి వర్తిల్లును
 బ్రాణ తత్త్వ మెల్ల వెలసి తాణి రూప దీపు లిచ్చు
 హృదయ రూప దివ్య దీప్తి సదమలగతి విలసిల్లుగ
 నఖిలమ్మున వ్యాపించెడి ఆకర్షణ శక్తి తతుల
 సప్రతిహతగతి మీఱగ నతిలోకపు శక్తులతో
 నన్నింటిని సధిగమించి మిన్నులకే మిన్నులుగా
 గన్నులకే కానరాక వెన్నుని విన్నాణంబున
 విశ్వగోళ పుంజా లవి విమల రథములన్ వరలగ
 గాల శక్తి కాంతి శక్తి క్రాలంగాఁ జలన గతుల
 వృత్తాసుర దుష్ట శక్తిఁ జిత్రవదలు చేయునులే: ॥

3371

†(11) విశ్వసృష్టి శత్రువులను విద్వస్తము కావించుచు
 నజయ్యమౌ శబ్దరూప నిజ శక్తుల నిర్నిద్రిత
 నిరతమ్మును వెలుఁగొందఁగ నిఖిలమ్మును విస్తరిల్లి
 ఋత శక్తులు మహితములై సతతమ్మును వ్యాప్తి నొంద
 సృష్టి స్థితి గతులు సదా చెల్వొందఁగ నిత్యరతుల
 ఆత్మ ప్రదక్షిణలను సఖిల పరిభ్రమణచేసి
 అధిదేవుని ప్రదక్షిణల ననునిత్యము చేయుచుండి
 ఉత్తర దిగ్భానాలను సుపర్యుపరి లోకాలకుఁ
 బయనించును సర్వ లోక భవనా లవి భువనా లవి
 దివ్య దేవ శక్తి మీఱ సవ్య నిత్య తత్త్వగతుల ॥

3372

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహర్షిజ్ఞ, డాక్టర్ వడ్లమాది గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రభాకర్”

†(12) అతిలోలమై వెలయు నా చిత్త వృత్తు లవి

ప్రతిలోచ శక్తులన్ అతిగ చరియించులే:

ఆ చిత్తమును గట్టి అమృతంపు హృచ్చకి

అతివేలగతితోప నతిలోకమై వెలయు

లోక గృహఽవశుల లోలుపత్తము మీఱ

నాభిశక్తులఁ దుగ్రించు “నభి” శక్తిఁ దుశ్మాడి

లోకాల శోకాలఁ బోకార్చి - మిర్రెర

అంధతమనము నెల్ల సంతరింపఁగఁజేయు

నిండు విష శక్తులను నిర్దహమ్ముగఁజేసి

విశ్వ కళ్యాణమున విస్తరిల్లఁగఁజేయు ।

3373

†(13) అతిప్రకర్షమైన అపురూప శక్తితో

విశ్వ చుట్ట సంచేమ విమల సుఖములఁగూర్చి

అమల మరుద్గణము లమ్మత శక్తులఁ దనర

జ్వాల బాహువులతోఁ గ్రాలఁగా సనలమ్మ

శంపాలతగ వెలిగి యింపైన దీప్తాశి

సప్రతిహతశక్తి నా విష్ణుదేవుండు

సర్వధారకుఁ డౌచు సర్వ ధారకుఁ డౌచు

సంచరింపఁగఁజేయు సంచలింపఁగఁజేయుఁ

జండ ప్రచండ మా చండబాసుల కోటి

కోట్ల దీపుల వరలు గూడశక్తులు తనర ॥

3374

†(14) ఓజోరహితమైన బ్రాజిత స్పర్శతో

గూఢతమమును బోలు బాధాఽజ్ఞతల నెల్ల

మరుదాశి శక్తులే మహిత సేనగ నిలిచి

స్పర్శా రహిత మహా సకలౌజసుల్ కరల

ఆదానములు మీలు నఖిల ప్రధానాల

నన్యోఽన్య సంబంధ మనుబంధ బంధాలు

దివ్య దీపులతోటి లేజర్లఁగ జగతి

మంచినే వెంచుచున్ దుగ్రించుచున్ జెదులనే

విశ్వ సంరక్షణము విజయ భరితమ్ముగా

శ్రీమహాపెష్టువే చెన్నొందఁగఁజేయు ॥

3375

†(15) ఆద్యంత మ్మలరు శిరము అమరని ఆరిన దీప్తిః
 అందతమన మమిత్రముగ నావలికే తొలగిపోవు
 అగ్ని రూపమై విశ్వము అద్భుతముగా వెల్లును
 అగ్ని దగ్ధమై సర్వము అణగారును రూపు మాసి
 విష్ణు శక్తి వర్ధిల్లగ విశ్వ విజయవరమై తగు
 తోక కంటకమ్ములైన భీకరారితతి వధించు ॥

3376

సూక్తమ్—104

ఋషిః—అష్టతో వైశ్వామిత్రః

దేవతా—ఇంద్రః

చందః—తిర్విష్ణుః

(1) అసావి సోమః పురుహూత తుభ్యం హరిత్యాం యజ్ఞమువ యాహి తూయమ్ ।

తుభ్యం గిరో విప్రపీరా ఇయానా దధన్విర ఇంద్ర పితా సుతస్య ॥

1213

(2) అప్పు ధూతస్య హరివః పితేహ స్వభిః సుతస్య జతరం వృణస్య ।

మిమిక్షుర్యమద్రయ ఇంద్ర తుభ్యం తేభిర్వర్తస్య మదముక్తవాహః ॥

1214

(3) పోగ్రాం పీతిం వృష్ట ఇయర్మి సత్యాం పయై సుతస్య హర్యశ్వ తుభ్యమ్ ।

ఇంద్ర దేనాభిరిహ మాదయస్వ దీభిర్విశ్వాభిః శచ్యా గృణానః ॥

1215

(4) ఊతీ శచీవస్తవ వీర్యేణ వయో దధానా ఉశిజ ఋతజ్ఞాః ।

ప్రజావద్దింద్ర మనుషో దురోణే తస్మర్గ్గణస్తః సహూద్యానః ॥

1216

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లముడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. పీరా-ఇయానాదధన్విర-ఇంద్ర, 2. సుతస్య, 3. మద్రయ-ఇంద్ర, 4. వృష్ట-ఇయర్మి,

5. దధానా-ఉశిజ-ఋతజ్ఞాః. (వ్యా.ప్ర.)

(5) పరిణీతిభిష్టే హర్యశ్వ సుప్తాః సుషుమ్నస్య పురురుచో జనాసః ।

మంహిష్ఠామూతిం వితిరే దధానాః స్తోతార¹ ఇన్ద్ర తవ సూన్యతాభిః ॥

1217

(6) ఉప బ్రహ్మణి హరివో హరిభ్యాం సోమస్య యాహి పీతయే సుతస్య ।

ఇన్ద్ర త్వా యజ్ఞః క్షమమాణమానద్ దాశ్వాగ్ం² అన్యధ్వరస్య పృకేతః ॥

1218

(7) సహస్రవాజమభిమాతిషాహం సుతేరణం మఘవానం సువృత్రిమ్ ।

ఉప భూషన్తి గిరో³ అవృతీతమిన్ద్రం నమస్మా జరితుః⁴ పనన్త ॥

1219

(8) సప్తాపో దేవీః సురణా అమృతా యాభిః సిన్ధుమతర ఇన్ద్ర పూర్భిత్ ।

నవతిం సోత్త్యా నవ చ స్రవన్తిరేవేభ్యో గాతుం మనుషే చ విన్దః ।

1220

(9) అపో మహీరభిశస్తేరముజ్జౌ⁵ ఒజాగరాన్వధి దేవో ఏకః ।

ఇన్ద్ర యోన్వం వృత్రతూర్యే చకర్థ తాభిర్విశ్వాయున్తన్వం పుపుష్యాః ॥

1221

(10) ఏరేణ్యః క్రితున్ద్రః సుశన్తిరుతాపి దేనా పురుహూతమీష్టే ।

ఆర్ద్రయద్వ్యత్రమకృణోదు తోకం ససాహే శకరః పృతనా⁶ అభిష్టిః ॥

1222

1. స్తోతార² ఇన్ద్ర, 2. దాశ్వాగ్ం² అన్య, 3. గిరో² అవృతీత, 4. పునన్త, 5. దేవ² ఏకః,

6. పృతనా² అభిష్టిః. (వ్యా.వర్గ.)

(1) శనం హవేమ మమహాసమిన్ద్రమస్మిన్ తరే నృతమం వాజసాతా ।

శృణ్వస్తముగ్రముతయే సమత్స ఘ్నస్తం వృత్తాణి సంజితం ధనానామ్ ॥

1228

సూక్తము—104

ఋషి—వైశ్వామిత్రుఁడు అష్టకుఁడు†

దేవత—ఇంద్రుఁడు†

(1)*క॥ పురుహూతః నీకు సోమము

కర మభిషుతమయ్యెఁగాదెః కాపున నీ స

ద్ధరియుగముతోడ నిష్టికి

బిరబిరఁ జనుదెమ్ముః నీపు పీఠి దలిర్చన్ ॥

3377

*గీ॥ వివ్రవీరము లగు నుతుల్ విపుల గమన

వంతములుగా వెలుంగుచు వాసవుండః

నిన్నుఁ దనియింపఁ బోవును నిశ్చయముగఁ

గాన సోమము ద్రావుముః పూని నీపు ॥

3378

(2)*గీ॥ అభిషవ గ్రావ లెల్ల నిన్ను తిశయముగఁ

దృప్తిఁ జేయంగ సోమము దీసియుండె

నట్టి సోమము నీ యజ్ఞమందుఁ ద్రావి

మదముచే వృద్ధిఁ గాంచుచు ముదము నొందు ॥

3379

(3)*గీ॥ వర్షకుండవైన నీకయి వాసవుండః

సోమమును బ్రేరణముఁ జేతు నీమ మలర

శక్తిచే బుద్ధిచేతను జారు శుద్ధి

కర్మలం దృప్తి నొందుము నిర్మలముగ ॥

3380

†వ్యాకర్త 14వ సంపుటము 57-58 పుటలలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వైశ్వామిత్రుఁడు అష్టకుఁడు”గాను దేవత “ఇంద్రుఁడు”గాను వ్రాసి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “అష్టకుఁడు” ఋషిగాను “ఇంద్రుఁడు” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. బోయెను (తొ.పా.)

(4)*గద్యము॥

శక్తివదింద్రః¹ నీ రక్షణముచేఁ బ్రజ్ఞోపేత మగు నన్నమును దరియించుచున్నవారై నిన్నే
కోరుచు యజ్ఞమును దెలిసికొనుచున్న వారలై యంగిరస్సులు యజమానుని యజ్ఞ
గృహమునందు నిన్నభినుతించుచు మదింపుచున్నవారలు ॥

3391

(5)*గీ॥ హరిత వర్ణాశ్వమాః స్తుతి నంది సుఖము
కలిఁగియుండెడు నీయొక్క వెలుగుదాన
కర్మముల స్తోత్ర లెల్లరు నిర్మలముగ
నీదు రక్షలఁ గోరుచు నిలిచియుందు² ॥

3392

(6)*గీ॥ హరితవర్ణాశ్వములఁ గల్గు హరి విభుండః
సోమపానంబునకు నీవు నీమ మలరఁ
బరిబృథములైన మా సురుచిర సమస్త
సుతులఁ గాంచంగ రారమ్ము మతిఁ దలంచి ॥

3393

*గీ॥ సోమభాగము నిన్నింద్రః¹ నీమ మలరఁ
బొందుచున్నది యాగంబు నంద మొప్ప
కనుగొనుచు నీవు మిక్కిలి కర్మ ఫలము
నిచ్చుచున్నావు² సర్వము మెచ్చునటుల ॥

3394

(7)*చ॥ అపరిమితాన్నముం గలిఁగి యంతట హింసక హర్త యౌచుఁ దా
నెపుడు ధనాధ్యుడై వెలిఁగి యెంతయు సోమమునందుఁ గేరి యా
రిపులను ద్రుంచుచున్ స్తుతివరీతుఁడుగా వెలుఁగొందు నిందు³ ని
ష్కపట సుతుల్ స్తుతించుచుఁ బ్రశస్తముగా విలసిల్లుచుండెడున్ ॥

3395

(8)*గీ॥ ఇంద్రః¹ నీ యాజ్ఞచేతనే యెసఁగు సప్త
నదులు హింసల² బొంక నడచుచుండె
చాసవాః నీవు పురబేత్త వగుచు నదుల
సింధువును వృద్ధిఁబరచితి శ్రీకరముగ ॥

3396

*రచయిత:-—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమానివేంకటనరసింహశాస్త్రి

†వ్యాకృతప్రతి 14వ సంపుటము 5¹వ పుటలో నీ సూక్తములోని 5వ ఋగనువాదములుగా నీ క్రింది పద్యములు
రెండును వ్రాయఁబడి కొట్టివేయఁబడినవి. ఇవి తొలి పాఠములు.

(5)*గీ॥ హరిత వర్ణాశ్వములఁ గల్గు హరివిభుండః
సోమ పానంబునకు నీవు నీమ మలర
పరిబృథములైన మా సురుచిర సమస్త
సుతుల గాంచుచు రారమ్ము మతిఁ దలంచి ॥ (159)

గీ॥ సోమభాగము నిన్నింద్రః¹ నీమ మలర
బొందుచున్నది యాగంబు నంద మొప్ప
గనుగొనుచు నీవు మిక్కిలి కర్మ ఫలము
నిచ్చుచున్నావు కావదేః మెచ్చునటుల ॥ (160)

1. నిచ్చుచున్నావు కావదేః (తొ.పా.), 2. నదులు హింసితలై వేగ నడచుచుండె, (తొ.పా.)

*గీ॥ నచతినప సంఖ్యగా నొప్పు నదులు సకల
దేవతా కాంక్షితంబైన దివ్య హవ్య
భాగమునకును¹ నజ్జన భోగమునకు
నదుల మార్గంబుఁజూపితి సదయ నింద్ర! ॥

3387

(9)*గీ॥ ఇంద్ర! యభిహింసకుండైన వృత్రుపలన
జలము నడిపించినాఁడ వా జలములందు
నొక్కరుండవే యింద్ర! నీ వూర్జితముగ
సప్రమత్తుండ వై తుష్టి నమరుచుంటి ॥

3388

*గీ॥ వృత్రహతునుని జంపెడు వేళ యందు
నెట్టి యప్పుల స్పృష్టించి తీవ్ర పీరి
నట్టి యప్పులచే నింద్ర! యభిలమైన
తనువునకు వృద్ధిఁ గల్పించ తనిసినావు ॥

3389

(10)*గీ॥ పీరుడై కర్మచేఁ జాల వెలుగు నింద్ర!
డతని స్తుతి వాక్కు నులియించు చురుచుండె
మరియు నాతఁడు వృత్రుని² మాన్య బలము
గొనుచు దునుమాడె క్షేమము గూర్చఁ దలంచి ॥

3390

*గీ॥ అసుర హతకుని జంపుచు నదికమైన
సుప్రకాశంబు గల్పించె సుర విభుండు
శక్తుడైనట్టి యింద్ర! యశత్రు బృంద
నైనెనికుల నెల్లఁ బరిమార్చె సత్వరముగ ॥

3391

(11)*గద్యము॥

ఈ సంగ్రామమందు వృద్ధిఁ బొందుచున్నట్టియు మా యాహ్వానమును వినునట్టియు నుగ్ర
మైనట్టియు, యుద్ధములయందు శత్రువులను హింసించుచున్నట్టియు, శత్రువులఁ
జంపుచున్నట్టియు, శత్రు ధనమును హరించుచున్నట్టియు, నింద్రుని అన్న
లాభమునకు రక్షణరొజు కాహ్వానించెడిను³.

3392

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. భాగము నిమిత్తమును జన భోగమునకు, (తా.పా.), 2. కరము బలము. (తా.పా.)

సూక్తము—104

ఋషి—వైశ్వామిత్రుఁడైన అష్టకుఁడు

దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—1

†(1) సోమాఽమృతము నృష్టి సౌఖ్యగొందుచుండు
 నృష్ట చేసెడి మహా నృష్టి యజ్ఞమ్ముగాఁ
 గాంతి పుంజాలతోఁ గ్రాలఁగా సోమమ్ము
 స్వీకరించుచునుండుఁ జిద్ విలాసముగా
 విష్ణు శక్తుల దీప్తి విలసిల్లుచుండఁగా
 శబ్ద శక్తులు స్వచ్ఛచైతన్యమొనఁగఁ
 దండ్ర పుత్రుల భాతిఁ దగఁ గాంతి వెలుగ
 నాదిత్య దీప్తు లవి అంతటన్ రాజిల్లు ॥

3393

†(2) మృతిని బొందిన యట్టి మిట్టి జరము రీతి
 నృష్టి శక్తులు వీడి సురిగిపోవుచునుండు
 ఆత్మరూపము భాతి నంతర్గతపు శక్తి
 సుతుఁ డుద్భవించు గతి నృష్టి తనరారులే
 గృహరాజు శక్తులన్ గ్రాలు సలిలము భాతి
 నంతర్హితమై పోవు నతిలోక దీప్తులన్
 జంద్ర శక్తులు మీరు చదలంటు సోమమ్ము
 సాంద్రగతి విశ్వాన జగ మెల్ల వ్యాపించు ॥

3394

†(3) వర్షధారల నిచ్చు వానపుఁ డెప్పుడున్
 నృష్టి జల శక్తులకు నృష్టగా నిలుచు
 నీటి నావిరిగాఁగ నిండు రవి పీల్చఁగా
 నిత్య శక్తుల మొయిశు లత్యంతము జలము
 లఖిల గోళాఽఽవశుల నదృతముగా నీయ
 భూతపంచక క్రియలఁ బూతమ్ముగా నెఱపు ॥

3395

†(4) అగ్ని తేజ మ్మొప్ప నఖిలమ్ము నిండి
 నృష్టి నాహారమును నృష్టగా నిలుపు
 దివ్య శక్తులు మీఱఁ దేజరిల్లంగ
 ఋత శక్తులను యజ్ఞ గతు లొప్పు నృష్టి
 అతిలోకగతి వెలయ నాదిత్య శక్తులు
 వీర్యవత్తరములై విలసిల్లు జగతి
 ఉత్తమత్వము వెలయ నుజ్జ్వల స్థితిని
 సర్వ సఁస్కృత్యమై శర్మ శక్తులు వెలుగు ॥

3396

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

(5) కర్మ సాక్షిగ నృష్టిఁ గర్మ రక్షణ కలదు
 కర్మతో విశ్వమ్ము కదలాడుచుండుఁ
 గర్మ సాక్షియుఁ గూడఁ గదలాడు సహగతి
 విశ్వ శక్తులు సృష్టి విమలమై వర్ధిల్లుఁ
 గర్త ఆధారముగఁ గర్మమ్ము వెలుఁగుఁ
 గర్మ రూప మౌచుఁ గర్త తనరారులే!
 కర్మ కర్తలు సృష్టిఁ గాగ్రిలు కర్త కర్మలుగా
 నిత్య చైతన్యమై నెగడొందుచుండు ॥

3397

(6) సోమాఽమృతపు శక్తి సౌంపుగా వరలు
 విశ్వ సృష్టిని నదా! విమల శక్తుల నొనఁగి
 సృష్టి సౌస్థితి శక్తిఁ జెల్వొంద నింపు
 తండ్రి పుత్రుని భాతిఁ దగ శబ్ద శక్తి
 బ్రహ్మణిగ వెలిఁగి బ్రహ్మ దీప్తుల నొనఁగు
 నిత్య సత్యమ్ముగా సత్యంత దీప్తమా
 నఖిలాండముల నిండి అద్భుతావహముగా
 ఋత శక్తులను సృష్టి నతిలోక గతి నిలుపు ॥

3398

†(7) అతి సహస్రమై అద్భుత పదశక్తి
 సృష్టి సర్వస్వమ్ము చెల్వొందుచుండు
 మఘవంతుఁడై విష్ణు వఘరూపములఁ బాపి
 నిత్య సత్యము నిలిపి సత్య దీప్తులు తనర
 అఖిల లోకాఽఽవశులు అద్భుతముగాఁ దిరుగు
 జగత్ సాక్షిగ మహా జగన్నాటక కర్త
 సర్వ సృష్టిని నడవ సకలమ్ము నెఱపు
 సృష్టి యజ్ఞమ్ముగా స్రష్టయే యజ్ఞమా ॥

3399

†(8) నవ్య నవతులు కాఁగ దివ్య సృష్టిని నదా!
 పంచ భూతాఽవశులు పరఁగుచునుండులే!
 సృష్టి వ్యవస్థలో స్రష్ట వ్యవస్థలో
 నిష్ట పూర్తములుగా నెల్ల శక్తులు నిల్చు
 జల శక్తు లవి యెల్ల జగతి వర్ధిల్లుఁగా
 సప్త భేదాలుగా సర్వాన విలసిల్ల
 నింద్ర దీప్తులతోడ నెనఁగు జల శక్తులే
 గానరీతులతోడఁ గాగ్రిలు విశ్వమ్ముండు ॥

3400

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(9) ఏకైక దేవుడై యెసఁగు సీశుండు

వృతశక్తుల సృష్టిఁ జిత్రవదగాఁ జేసి
జల శక్తులను నిలుపు చదలంట విశ్వాన
అమృత దీపులు వరల నఖిల సంసృష్టిలో
నిత్య చైతన్యమై సత్య శక్తులు తనర
జల శక్తులు నిఖిల జగములను నిండఁగా
నాభి శక్తుల నిలిపి నవ్య తత్త్వాలతో
సృష్టినే కాపాడు సృష్ట ప్రతీకగా ॥

3401

†(10) వృతశక్తులఁ దునిమి విపుల విశ్వములో

నిత్య చైతన్యముగ సత్య జలనాభినే
సదమలముగా నిలిపి స్వచ్ఛతర్ మెఱయ
సృష్టి క్రతువును జలము సృష్టశక్తిగ వెలుఁగ
జగతిదాహముఁ దీర్చి జగమేలు సామిగా
అదృష్టగతితోప సఖిలాన నిండుచున్
లోకాల శోకాలఁ బోకార్చి సర్వదా
“అభి” శక్తులను దుగ్రించి అమృతమ్మా వృతస
శక్తుల విశ్వాన నందీ ప్రమై తనర
శబ్ద దీపులతో నిశ్శబ్ద శక్తులు మీరు ॥

3402

†(11) విశ్వ వ్యాపితమైన విమల శక్తులతో

వృతాసురుని మహా చిత్రవద చే ముచున్
జలనాభులను నిలిపి జగద్దాహముఁ దీర్చి
రాజాధిరాజుగా రాజిల్లు దేవుండు
అశ్వశక్తులు మీఱ అపురూపగతి నిల్చు
విష్ణువే యింద్రుడై విలసిల్లఁగా జగతి
సృష్టి సంస్థితిగతుల సృష్ట రూపము వెలయ
సత్య శక్తులరతుల నిత్యమై తనరు ॥

3403

సూక్తము—104

ఋషి—వైశ్వామిత్రుడైన అష్టకుండు
దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము—2

†(1) సోమ శక్తులు జగతి శుభ్రతన్ వరలు

సృష్టి యజ్ఞములో సృష్ట ప్రక్రియ కాఁగ
నశ్వశక్తులు మీఱ నఖిలము నిండి
శీఘ్రచలనముతోఁ జిద్విలాసముగా

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శబ్ద శక్తులు జగతిఁ జదలంటి నిలువ
వీరత్య మెదలంగ విస్తృతి శక్తులన్
అద్భుతాఽమృతదార లపురూపమై తనర
నిత్య నూతన శక్తి నిఖిలమౌ జగ మొప్పు ॥

3404

†(2) తెల్లతెల్లని దివ్య తేజాలు వరలంగ
విశ్వశక్తులు వెలుఁగ నశ్వరగతులమై
సృష్ట పుత్రుని సృష్టి జతర శక్తులుగా
సోమాఽమృతమ్మునే సొబగొందఁగాఁ బొందు
నిత్య సంస్థితి శక్తి సత్య హృష్టులు వరల
సృష్టి సర్వస్వమ్ము చెలఁగుచుండును సదా ॥

3405

†(3) సర్వ విశ్వమ్ములో సత్యదీపులు వరల
ఘనగ్నిగా జగతి హున్యత త్వమ్ముతో
నిత్యాన్విత మౌచు మృత్యు సహితమౌచు
విశ్వ సంపదలెల్ల నశ్వశక్తులు తనరు
దీ సంపదలతోటి దేదీప్య మాసమై
ఋత పుత్ర శక్తులే సతత నిత్యమ్ముగా
జగతిలో వెలుఁగొందు జగదీశ కృపతోడ
నగణిత శక్తులన్ అద్భుతావహముగ ॥

3406

†(4) సత్య దర్మాలతో నిత్య దీపులు వరల
సృష్టి సంస్కృతి శక్తి చెల్వొంద విశ్వాన
వీర్యవత్తరమైన విమల శక్తులు మహా
తేజాలతో జగతిఁ దేజరిల నిత్యమ్ము
యుద్ధ రంగాలలో యోధగాఁ దనరారు
మహనీయమై వెలయు మనుశక్తి సర్వమ్ము
కాలగతుల నిలిచి క్రాలు ఋత శక్తులను
వేల లెనయని డీతు లాలవాలము కాఁగ ॥

3407

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మణ”

†(5) సృష్టి సుషుమ్నగా సృష్ట వెలుఁగొందఁగా
 నిష్ట పూర్తముగా నెసఁగు నఖిలమ్ము
 సత్య శక్తుల తోటి సర్వవిశ్వము వెలుఁగు
 నిత్య రూపముగా నిఖిలమ్ము నిలుచు
 శాశ్వతాఽశాశ్వత శర్మ తత్త్వాలతో
 సకల సృష్టియు నిండు సర్వేశు కృప మీఱ
 మహిత రూపమ్ముగా మాన్యమై నిలుచు
 నిత్య సంచలనగతి నిర్నిద్రాశక్తులన్ ॥

3408

†(6) కాంతి కాంతులతోటి కాంతులై వెలుఁగ
 విశ్వరూపమ్ములో విమల దీప్తులు మీఱ
 బ్రహ్మణి శక్తులే వరలఁ బ్రకృతి గాఁగ
 సృష్టి శక్తులు బింబ సృష్ట రక్తులు కాఁగఁ
 దేజురిలు లోకాలు దివ్య ప్రతిబింబమై
 కాల రథమున సాగి క్రాలుచుండఁగా
 సృష్టి యజ్ఞము జరుగు సృష్ట దీప్తులు మీఱ
 వ్యష్టి సమిప్తులుగ నిష్ట పూర్తముగాఁగ ॥

3409

†(7) శబ్దశక్తులు తనర నిశ్శబ్దశక్తులు వరల
 ఆమర శక్తులతోటి అఖిలమ్ము నిండుచున్
 పుత్రరూపమ్ముగా మిత్రగతి జగతి తగ
 ఉషశక్తి విశ్వాన ఉజ్వలమ్ముగ వెలుఁగ
 మృత్యు రహితమైన సత్యశక్తులు సదా
 విశ్వాన రాజిల్లు నశ్వ శక్తులు తనర ॥

3410

†(8) నవ్య నవమై తనరు నవతి శక్తులతో
 ప్రకృతి రూపము వరల భవ్య దీపమ్ముగాఁ
 బంచభూతాఽవశులు నంచితముగా వరలు
 అసలములు సలిలమ్ము లనిలమ్ము లాకాశ
 పృథ్వీ లెల్లను గూడఁ బూర్ణ శక్తులతో
 తనరారు విశ్వాన తరణి దీప్తులతో
 ప్రకృతియే గానమై వికృతియే గానమై
 కృష్ణశక్తులు వెలయ విష్ణు శక్తులు తనరు ॥

3411

†(9) ఏకైకదేవుండె యెనఁగు విఞ్ఞాన

నిత్య దీప్తులతోటి సత్య శక్తులు వరల
అతిలోక దీప్తమై అద్భుతముగా వెలుఁగఁ
బ్రకృతి సంపద లెల్ల వికృతి రూపాలతో
బహుగతులతో నిలిచి అహరహము వెలుఁగొందు
జల“నాభి”నే మిఁగు ఖల వృత్తి పధియించి
యిందుగ్గిండు సర్వదా యెనఁగు జల దాతగా
విశ్వేశ కృప మీఱ విశ్వ సంక్షేమాల ॥

3412

†(10) “అభి” శక్తులన్ మీటి “నాభి” శక్తుల మిఁగు

వృత్తానురుని మహా చిత్రవదగాఁ జేసి
సృష్టి శక్తుల నిలిపి సృష్ట శక్తుల నిలిపి
పురుహూతుఁడే దివ్య పూర్ణ శక్తులు మీఱ
లోకాల నెల్లపుడు శోకాలఁ బోకార్చి
నైస్య శక్తులఁ గాంతి శర్మశక్తులు వరల
దివ్యతా భరితమై నవ్యతా జరితమై
సృష్టి కృతువును జేసి సృష్ట ఋత చక్రాన
వ్యష్టి సమిష్టులుగ నఖిల విశ్వము తనర
సౌర శక్తులు మీరుఁ జారు సృష్టిని సదా ॥

3413

†(11) వృత్తి శక్తుల నెల్లఁ జిత్ర చిత్రముగా

వధియించి జల“నాభి” వర్తిల్లఁగాఁ జేసి
సత్యగతి వరలంగ నిత్య రతి తనరంగ
సత్య శక్తుల మహా చారు విశ్వము పరల
సలిల శక్తులు సృష్టి జలద మాలలు కాఁగ
జలధారలు గురియు జగమునే రక్షించు
రారాజుగా జగద్ రాజుగా సృష్టి
విష్ణునే ఇందుగ్గిడై వెలుగొందఁగాఁ బ్రకృతి
వికృతి రూపాలలో విశిష్ట దీపాలుగా
మహిత శక్తులతోటి మాన్యమై వెలుఁగొందు
మర్మ దీప్తులు వెలయ సర్మ శక్తులు తనర
మహిమాన్వితం బొచు మహనీయ గతి నొందు ॥

3414

†రచయిత.—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్ — 105

ఋషి:—కౌత్సో దుర్మిత్ర: సుమిత్రో వా

దేవతా—ఇంద్ర:

చంద:—ఉష్ణిక్; 1-గాయత్రీ వా; 2,7-పిపిలికమధ్యా; 11-తిష్ఠప్;

(1) కదా వసో స్తోత్రం హర్యత¹ ఆవ శ్మశా రుధధ్వా: ।

దీర్ఘం సుతం వాతాప్యాయ ॥

1224

(2) హరీ యస్య సుయజా వివ్రతా వేరర్వనాను శేషా ।

ఉభా రజీ న కేశినా పతిర్దన్ ॥

1225

(3) అవ యోర్దిన్ద్ర: పాపజ² ఆ మర్తో న శశ్రమాణో బిభీవాన్ ।

శుభే యద్యుయుజే తవిషీవాన్ ॥

1226

(4) నచాయోర్దిన్ద్రశ్చర్కృష³ ఆగ్ం ఉపానస: సపర్యన్ ।

నదయోర్వివ్రతయో: శూర⁴ ఇన్ద్ర: ॥

1227

(5) అధి యస్తస్థో కేశవన్తా వ్యచస్వన్తా న పుష్త్రైః ।

వనోతి శిష్యాభ్యాం శిషిణీవాన్ ॥

1228

1. హర్యత² ఆవ శ్మశా. 2. పాపజ² ఆ మర్తో, 3. చర్కృష² ఆగ్ం² ఉపానస:,

4. శూర² ఇన్ద్ర: (వ్యా.వ్యా.)

(6) పా॑స్తాద్వ॑ష్టోజా¹ ఋ॑ష్వేభి॑స్త॒తక్ష॒ శూ॒రః శ॑వసా ।

ఋ॒భుర్న క॑ర్తు॒భిర్మాత॑రిశ్వా ॥

1229

(7) వ॒జ్రం య॑శ్చ కే॒ సు॒హనా॑య ద॒స్యవే హి॑రీ॒మశో హి॑రీ॒మాన్ ।

అ॒రుత॑హను॒రద్భు॑తం న ర॒జః ॥

1230

(8) అ॒వ నో వృ॑జినా శి॒శీ॒హ్యుచా వ॑నే॒మాన్మచః॑ ।

నాబ్ర॑హ్మ య॒జ్ఞ² ఋ॒ధగ్గో॑వ॒తి త్వే ॥

1231

(9) ఊ॒ర్ధ్వా యత్ తే॑ త్రే॒తిశీ భూ॑ద్య॒జ్ఞస్య॑ ధూ॒ర్ధ్వ స॑ద్మన్ ।

స॒జూర్నా॒వం స్వ॑యశ॒నం స॒చాయోః ॥

1232

(10) శి॒యే తే పృ॑శ్ని॒రువ॑సేచ॒నీ భూ॑చ్ఛి॒యే దర్వి॑రరే॒పాః ।

య॒యా స్యే పా॑తే॒ సిం॒చ॒స⁴ ఉత్ ॥

1233

(11) శ॒తం వా య॑ద॒సుర్య ప॑తి త్వా సు॒మిత్ర⁵ ఇ॒తాస్తో॑ద్ధు॒ర్మిత॑ ఇ॒తాస్తో॑త్ ।

అ॒వో య॑ద్ద॒స్యహ॑త్యే కు॒త్సపు॑త్రం పా॒వో య॑ద్ద॒స్యహ॑త్యే కు॒త్సవ॑త్సమ్ ॥

1234

ఇతి

అష్టమోఽష్టకే పంచమోఽధ్యాయ

స్సమాప్తః

1. దృష్టోజాఽఋష్వేభి, 2. యజ్ఞఽఋధగ్, 3. భూంచ్ఛియే, 4. సించసఽఉత్,

5. సుమిత్రఽఽఇతాస్తోద్ధుర్మితఽఽఇతా. (వ్యా.ప్ర.)

సూక్తము—105

ఋషి—దుర్మిత్యుడు లేక సుమిత్యుడు†

దేవత—ఇంద్రుడు†

(1)*గద్యము॥

వాసయితః యింద్రః కుల్య ఉదకము నవరోధించి వారించునట్లు కామయమానుండ వగు
నీకొఱకు మా స్తోత్రము నవనత్రయరూపమున వచ్చిన స్తోమమును నుదకదానమునకై
యెప్పు డవరోధింపఁగలదు? ఏ కాలమున నివారింపఁగలదు? ॥

3415

(2)*గద్యము॥

ఏ యింద్రుని హరిత వర్ణాశ్వములు సుశిక్షితములు, విశిష్టకర్మలు, నరణకుశలములు,
వశిష్ట స్త పుంస్తవంతముతో, యా యుభయములు ద్యావా భూముల పలెఁ
బ్రకాశించుచున్నవి. ఇంద్రుడా! నీ వట్టి వానికి స్వామి వగుచు
ధనము నొసంగుచు ధనాదులను గోరుమా! ॥

3416

(3)*గీ॥ ఎవఁడు మనుజుని బోలుచు వృత్ర యుద్ధ

మందు భీతిని జెందునో! యట్టి యింద్రుడా
డా మరుత్తులతోఁ గూడె నతి శుభంబు
గార్గిల వృత్రాభియోజితగా వెలుంగు ॥

3417

(4)*చ॥ మనుజునకున్ విశేషముగ మాటికి మాటికిఁ దాను బీర్జితతో
ధన చయమున్ బ్రశస్త మగు దానిని దాన మొసంగ నెక్కువ
ధనమును గూర్చుకొంచు సురభంబును నెక్కుచు వచ్చి స్తోతకున్
ధనమునఁ బూజఁ జేసి హరి ధన్యుఁడుగా నిటు వచ్చుచుండెడున్ ॥

3418

*గీ॥ కడఁగి హేషలు సేయుచుఁ గార్గిలునట్టి
యఖిల కర్మలు కలుగుచు నమరునట్టి
యశ్వములకు నియంతయౌ గమర వరుఁడు
చచ్చుచుండెను లోకము మెచ్చునటుల ॥

3419

†వారితవ్యుల 14వ సంపుటము రీతివ వుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “దుర్మిత్యుడో సుమిత్యుడో”గాను దేవత
“ఇంద్రుడు”గాను వాని, 1వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “దుర్మిత్యుడు లేక
సుమిత్యుడు” ఋషిగాను “ఇంద్రుడు” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వాగిసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(5)*గద్యము॥

ఏ యిందుగ్గఁడు కేశవంతములు వ్యాప్తి మంతములు నగు నశ్వములను నెక్కునోః
 ప్రశస్తములగు హనువులను గలిగిన నా యిందుగ్గఁడు శత్రువులను
 హింసించుచున్నాఁడు ॥

3420

(6)*గీ॥ దర్శనీయ బలుం డౌచు దర్శనీయు

లౌ మరుత్తులతోఁగూడి తగిన నుతులు
 'జేయఁబడె నంచుఁ దనకయి చిత్త మలర
 నిందుగ్గఁడెతెంచు నచటికి నెనఁగ మెనఁగ ॥

3421

*గీ॥ ఋభువు లెట్టులు ప్రజ్ఞల నిద్ద కర్మ

ములను జమసాధికంబును గలుఁగజేసి
 నారో! యట్టులె యిందుగ్గఁడు శూరుఁ డౌచు
 వృత్రహననాది కర్మల వెలుఁగఁ జేసె ॥

3422

(7)*గద్యము ॥

ఎవఁడు శత్రువుకొఱకు వజ్రమును జేసెనో! యట్టి యిందుగ్గఁడా! నీవు హరిత శ్మశ్రువులు
 గలవాఁడవై హరితాశ్వుఁడవై యంతరిక్షము బాధ్యమౌనటుల, నబాధిత హనువు
 గలవాఁడగుచున్నాఁడు ॥

3423

(8)*చ॥ అతిశయమైన పాపమును నంత హరింపు! మహేంద్ర! నీవు సం

స్తుతులను సాధనంబులను శోషిలఁ జేయుదు మిష్టి హిమలన్
 స్తుతి పరి హీన యజ్ఞమును శూడక యుందువు! నీవు సంస్తవం
 బతిశయమైన యట్టు లనయంబు ముదం బది నీకుఁ గూర్చునే! ॥

3424

(9)*గద్యము॥

ఇందుగ్గఁడా! నీయొక్క క్రియ యెప్పుడు యాగ స్థానమున వోడలయందుఁ బ్రవృత్తమైనదో!
 యపుడు మరుత్తులచేఁ బ్రీయమానుఁడవై యజమానులతోఁ గూడ స్వాయత్త యశస్క
 మగు తరణ సాధనమును నీ వారోహించుచున్నావు! ॥

3425

•రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఏనిజేఁ జేయఁబడెనంచు వేడ్కమీర, తాఁ బ్రశించుచున్నాఁడు శప్పక హరి. (తా.పా., ధన్యుఁడు హరి. (మ.పా.)

(10)*గద్యము॥

ఇంద్ర! నీయొక్క సోమశ్రీకి గోవు దోగ్గి యగుఁగాక: అట్టులే దర్వి యపావ మగుచు
హవ్యశ్రీకి నమరుఁగాక: ఆ దర్విచేతనే పాన సాధన మగు ముఖము ద్వారా నీవు
త్రావుచున్నావు: ॥

3426

(11)*గద్యము॥

ఓ బలవదిందుఁడా: అపరిమిత దశము నెప్పుడు కోరితివో: దస్య హననమందుఁ గుత్స
పుతుఁడగు దుర్మితుని నెప్పుడు రక్షించితివో: యప్పుడు సుమితుఁ డిట్లు స్తుతించెను ॥

3427

ఇయ్యది

శ్రీ భారద్వాజ గోత్ర వేంకటేశ్వరపౌత్ర
సంగ మేశ్వరపుత్ర సీతాంబాగర్భజుఁడై
ముక్తాయమాన శ్రీ భగవద్భక్తారాదక
నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి
విరచితకృతులలో శ్రీమదాంధ్ర
ఋగ్వేద సంహితయందు
నష్టమాష్టకమునఁ
బంచమాధ్యాయము
సంపూర్ణము

సూక్తము—105

ఋషి—దుర్మితుఁడు లేక సుమితుఁడు
దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—1

†(1) ఆతిలోక సంపద లతివేలమై తనర

వసు సంపదలు మహా వైభవమై నిండి
వరుణరూపమైన అరుణారుణు డీప్తు
లనిలాఽనలయోగ మపురూపమై వెలయ
నిత్యచైతన్య గతి నిండు రూపమ్ముగా
అపురూపగతి మీఱ నంతరాత్మగ జగతి
దీర్ఘమై నెగదొందు తీర్థమ్ము భాతి
సుర శక్తి వర్ధిల్లు స్తుత్యమానమై ॥

3428

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమానివేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) వాయు శక్తులు జగతి వహించి దీప్తులన్
 వర్ధిల్లుచుండులే: పరివృద్ధమానమై
 దివిభువుల నన్నింట దేదీప్యమానతన్
 గతి శీల మొప్పంగ రతిశక్తి తనరంగ
 బలవర్ధక మౌచు బహురూప శక్తులన్
 విశ్వవ్యాపిత మౌచు నశ్వ శక్తులు తనరం
 గళ్యాణవ్రదగతులఁ గర్మ లలరారంగ
 సర్వము తనరారు సకల సంపద లొలయ ॥

3429

†(3) “అభి”శక్తి రూపాన నావరించుచు జగతి
 “నాభి” శక్తుల మ్రింగి నానా విధాలుగా
 జగతి కల్లోలము నగణితముగాఁ జేయు
 వృత్తి శక్తుల నెల్ల విధ్వస్త మొనరించు
 విష్ణుదేవుని శక్తి విపులమై విమలమై
 విస్తరిల్లఁగ వాయు విశ్వరూపము దాల్చి
 విశ్వకళ్యాణము విస్తృతముగా వరల
 నిత్యదీప్తములై సత్యవర్ధిష్టువౌ ॥

3430

†(4) ఆతిలోక శబ్దాల నపురూపమై వెలసి
 ఆతివిశిష్టమైన అభిల వాహన కర్మ
 లలరార వాయుగతి నఖిల నియంతగా
 మేమాళి మహితమౌ మిరుమిట్లు గొలువఁగా
 సలిల జాలములు ననుదూతము కాఁగ
 అన్య భౌతిక శక్తు లావిర్భవము కాఁగ
 రాజిల్లు పవనాళి రమ్య చలనగతుల
 నదరూప గతులమై చదలంటి వెల్గొందు ॥

3431

†(5) రవిచంద్ర దీప్తుల రాజిల్లఁగాఁ జేసి
 విశ్వాన వ్యాపించు విశద శక్తులు మీఠ
 అభిల గోళావళుల నద్భుతముగా నిలిపి
 సంచరింపఁగఁజేయు సంచలన శక్తులన్
 జగతి సంపౌషణశక్తి సర్వస్వము
 వర్ధిల్లఁగాఁజేసి నను సంచలన మీఠ
 విశ్వ విష శక్తులను విధ్వస్త మొనరించి
 లోక కళ్యాణము లోలుపతమై నెఱపు
 సనిల శక్తులు సదా అనల శక్తుల నింపి
 అద్భుతముగా సలిల మావిష్కృతము చేయు ॥

3432

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వల్లభూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) అతిగ పరివ్యాప్తమౌ అతిలోకశక్తులన్
 రవిచంద్ర మరుదాళి రాని శక్తులుమీఱ
 జలద మాలలఁ దుర్గించి జల“నాభి” నే మిర్పింగు
 వృత్తి శక్తుల నెల్ల వివర్ణ మొసరింది
 జగతి నలిలమ్ములను శాశ్వతముగా నిలుపుఁ
 జరము నచరమ్ములను జ్వలితమ్ములై వెలయు ॥

3433

†(7) అకృతకర్మల నెల్ల అభమాదమము చేసి
 శబ్ద శక్తులు మీఱ నిశ్శబ్ద శక్తులు వరల
 అంతరిక్షములోన సతిలోక గతి మీఱఁ
 జలన శక్తుల ననిల నలవోకగా నిలుచు
 బాధారహిత మౌచు బేధారహిత మౌచు
 వజ్ర శక్తులు మీరి వరణీయమై వెలుగు ॥

3434

†(8) అతిగర్భితములైన పతి సేవ కర్మలను
 వర్జితముగాఁజేసి నిర్జించి దుశ్శక్తి
 విశ్వ సంక్షేమాల విస్తృతముగాఁజేసి
 మంత్ర పూత మౌచు మహిమాన్వితమైన
 శబ్ద శక్తులు సదా సత్వమ్ము నిందంగ
 సృష్టియే యజ్ఞమై సృష్టకీర్యలను మిర్పింగఁ
 దనరారఁగా జగతిఁ దరణి శక్తులు మీర
 జగత్కళ్యాణములు సర్వదా వర్తిల్లు ॥

3435

†(9) ఔను ద్రికాలాల నదృతముగా వెలసి
 ఊర్ధ్వగతులను నొసరు మధ్యమాదమగతుల
 త్రివిధమౌ సత్కల తీర్థ యజ్ఞాలలో
 సృష్టి యజ్ఞము నిత్య సృష్ట యజ్ఞము కాఁగఁ
 బ్రభవించి విలసిల్లు ప్రకృతి సర్వస్వమ్ము
 వికృతి సహిత మౌచు విపుల విశ్వము నిండి
 స్వయంచాలిత మౌచు స్వయంప్రభా వలితమై
 సత్య విధిగా సృష్టి సత్య సంవర్ధితమౌ ॥

3436

†(10) సూర్యతేజాలతో శోభ తేరగ సృష్టి
 వృష్టి శక్తులు సదా వివర్ణమై తనర
 రవికిరణ పుంజాలు రాణిల్ల జలరాళి
 ఆవిరిగ గ్రహించి అంతరిక్షములోన
 మేఘమాలలుగాఁగ మిన్నంటి తిరుగాడఁ
 జేసి జలశక్తులనుఁ జెన్నొందఁగాఁజేయు ॥

3437

†(11) ఓ శక్తివంతుడా! ఓ రక్తివంతుడా!
 పంచభూతాఽఽవకులు సంచితములై వెలుగ
 మిత్రభూతము లొచు మిన్నంటి చెలగ
 పుత్ర భూతమైన వృకృతి సర్వస్వమ్ము
 నిత్య సత్య మౌచు నిండుగా వెలుగ
 దుర్మిత్ర శక్త్యాశిఁ దున్నాడి సర్వదా
 సన్నిత్ర శక్త్యాశి నదమలముగాఁ బెంచి
 విశ్వ కళ్యాణమును విస్తృతముగాఁ జేయు ॥

3438

సూక్తము—105

ఋషి—దుర్మిత్రుడు లేక సుమిత్రుడు
 దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము—2

†(1) సృష్టి రోదన మెల్ల సృష్ట శబ్దము కాగ
 వ్యష్టి సమిష్టులుగ నిష్టపూర్తము కాగ
 దీర్ఘమా సచ్చక్తి తీర్థమై వెలయఁగా
 ననిల శక్తులు మహా హవిషమై తనరార
 విశ్వాన సహశక్తు లశ్వీ దీప్తుల వరల
 సకలమ్ము దీప్తమై శాశ్వతముగా వెలుగు ॥

3439

†(2) హరిదీప్తు లొప్పంగ నఖిల విశ్వము పరలు
 తీష్ణ శక్తులతోటి ఉదీర్ణ దీప్తులు తనర
 వీరత్వ మెడలంగ విశ్వ వ్యాపిత శక్తి
 కాంతి కిరణావళులు క్రాలఁగా నిత్యమ్ము
 గతి శీల మొప్పంగ “ఋత” శక్తు లొప్పార
 దివి భువుల నన్నింట దేదీప్యమానమై
 అనిల శక్తులు మహితజాఽద్భుత గతులమై
 వరలంగ నిత్యమ్ము వర్ధిల్లుచుండులే! ॥

3440

†(3) వృత్తాసురుని దుష్ట విపుల శక్తుల నెల్ల
 చిన్నభిన్నమ్ము చేసి చెల్లాచెదురుగాఁ జేసి
 అనిల శక్తులు మీఱ ననల శక్తులు పరల
 సలిలశక్తుల నిలిపి జలధార లొప్పంగఁ
 బృకృతిశోభను బెంచి అకృత శక్తులు మీఱ
 సృష్టి సుర్వలముకాగఁ జెలఁగు సర్వస్వమ్ము ॥

3441

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వృహత్”

†(4) శబ్దశక్తులు మీఱ నిశ్శబ్దశక్తులు పార
 హృదయ ముపాసనగ 'నుజ్జ్వలగతి తోప
 నాకాశ జలదార లద్భుతముగా నురలి
 దీవి భువుల నన్నింటఁ దీర్థమై ప్రవహించ
 నదములై జగతిలో నానా విదాలుగాఁ
 బ్రవహించ సర్వదా వివిధగతు లొప్పార
 వృత్తి శక్తులఁ దునిమి చిత్రవధగాఁ జేసి
 జలనాభి కాపాడి జలదుఁడై వెల్లు హరి ॥

3442

†(5) దుష్ట శక్తుల నెల్లఁ దున్నాడి విశ్వాన
 జగతి సంక్షేమాల సర్వమ్ము వెలుఁగొంద
 సౌరశక్తులు జగతి జలములన్ హరియించి
 మేఘమాలల నిలిపి మింటి ఆఘ శక్తుల డుల్చి
 మదుర జల దారలను మహితమ్ముగా నెచ్చు
 విశ్వ సృష్టిని నూత్న పీఠల శక్తులు వరలఁ
 జక్రనేమికమాన సచక్రగతు లొప్పఁగా
 జల శక్తు లావిరిగ జలదమాలలు కాఁగ ॥

3443

†(6) సత్య శక్తులు మీర సర్వదేవావళులు
 నిత్యత్వ మొప్పంగ నిచ్చలానందాన
 శిల్పాలు విశ్వాన జెల్వొందఁ దీర్చినటు
 నక్షత్ర రాజు లవి నానా విదాలుగాఁ
 దివ్య దీప్తులఁ దనరఁ దేజరిల్లుచు వరలి
 నిత్యక్రతువై సృష్టి సత్యకర్మంబుగాఁ
 బ్రత్యక్షువు సృష్టిలో సత్యధర్మము కాఁగఁ
 దనరారు ప్రగతిమై దన్యతల్ మీరంగ ॥

3444

†(7) వజ్రశక్తులు విశ్వ వర్ధసమ్ములు చేయుఁ
 జక్ర దీప్తులు నదా సంరక్షణము చేయు
 హరిశక్తి విశ్వాన నరిమురిగఁ దనరార
 సనల శక్తులు వరల ననిల శక్తులు తనర
 సలిల శక్తులు జగతి చడలంటి వరఁగంగ
 విశ్వసంక్షేమములు పీఠల దీప్తుల వరల
 అమరూప మహితమై అమరూప గతులమై
 నణుచణువు వర్దిల్లు నా విష్ణు కృప మీఱ ॥

3445

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"
 1. "ము.ఉ" లకు యతిమైత్రి. (చూ.పీఠిక.)

†(8) బ్రహ్మ శక్తులు విశ్వమున పరలంగాఁ బ్రగతిమై
 నరుణారుణ కాంతులతో నఖిల విశ్వ మలరంగాఁ
 గాంతిప్రంజాఽఽవళులఁ గ్రాలంగా గోళా లవి
 శబ్ద మంత్ర శక్తు లవి సదా వివర్ధనము చెంద
 ఆతిలోకపు శక్తులతో నపురూపపు దీప్తులతో
 అఖిలమును విరాజిలఁగ సమర శక్తు లొప్పారఁగ
 విశ్వశాంతి దాయక మో విమల మంత్ర శక్తు లెల్ల
 నక్షర గతి నలరుచుండు నక్షయగతు లొప్పారఁగ ॥

3446

†(9) సృష్టి యెల్లఁ ద్రైతముగా చిన్నాభిన్నముకాఁగను
 ద్వైతాద్వైతము మీర ద్వంద్వైక్యత మీరంగా
 భూత భావి వర్తమాన పూర్ణ కాల దీప్తు లలర
 నిత్యసత్యమైన శక్తి నిరత వాక్య రూప మౌచు
 నిండు శక్తి వర్ధిల్లఁగ నిర్నిద్రితా గరిమ వెలుఁగ
 నతిలోకపు రూపముగా నపురూపపు శక్తులతోఁ
 బ్రబుద్ధమైన దీప్తులతోఁ బ్రకర్తతా శక్తి మీఱ
 సర్వ సృష్టియజ్ఞ మ్మది సకలమును వర్ధిల్లును ॥

3447

†(10) సౌరశక్తులు వృష్టి జలములను బెంచులే
 ఆవిరిగ గ్రహియించి అద్భుతముగా పెంచు
 “అభి” శక్తులను ద్రుంచి “నాభి” శక్తులఁ బెంచి
 అఖిల విశ్వములో నమల జలములఁ గురిసి
 ఆన్యత శక్తుల డుల్చి అద్భుత శక్తుల నిల్చి
 ఋతదీప్తు లొప్పార నుతకాంత ప్రంజాల
 సర్వ లోకములను సకల ప్రాకటగతుల
 నద్విత్య గతు లొప్ప సర్వము నెగదొంచు ॥

3448

†(11) శతశక్తు లొప్పార సర్వసర్వంసహను
 సకల బ్రహ్మాంశాల సర్వస్వమును నిండి
 అనిల శక్తులు మహాఽసల శక్తులు మీఱ
 నిర్జర దీప్తులన్ నిర్నిద్రితాగరిమ
 సిర్ధామదామయై నిరతము వెల్గొందఁ
 బుర్ర సహాయందైన పితృదేవుని చాలి
 సర్వగోళాఽఽవళులు సౌరమండల గతుల
 శక్తివలంబులై సర్వానఁ దరుగాడు ॥

3449

†రచయిత:—వాఙ్మయి మహాద్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాది గోపాలకృష్ణయ్య “కా-ప్రశ్నార్థ”

†క॥ ప్రకటితమా శక్తి తతిగ

నకటాపికటమ్మ రాత అపురూపతమై

నకలము విశ్వము లనరును

నకలుష శక్తులను మహితమై వెలుగంగన్ ॥

8450

ఇయ్యది

విశ్వస్యస్థిప్రకృతమాత్రైకైకపుత్ర

పరితమశ్చ గోత్ర-వడ్లమూడి కుల సంజీవ-

శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య పౌత్ర-శ్రీరంగరాయ పరిహోషిత అద్వితీయ ద్వితీయపుత్ర-

శ్రీసరస్వతీమాతృ ప్రియపుత్ర-అపార దేవశాస్త్ర సాహిత్యవిద్యా పారంగత-

అతిలోక బహువిధ సుమధుర రవితా సరాఫ-చానావిధానలౌకిక శక్తియుక్త-బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరాదిసర్వ
దేవతాస్వరూప-విద్యస్మణి పంచముఖాంజనేయోపాసక శ్రీవేదలరామశాస్త్రి గురువరాధిస్తుత “ముఖకలిత గోపాలసుపద”-
మహావండిత శ్రీ జటావల్లభుల భుజబొత్త మగురువర్యాభినుత “శతపద్మాశీర్వాచన రక్షిత లగుణబోధిత నిష్కళానహిత శ్రీ
మహా విష్ణు” కలిత - అమృత ప్రేమాంబర్యాపాన హృదయ లక్ష్మి, అపూర్వ అమేయ అదేక్ష్య సచ్చిద్వాక్ స్వరూపిణి,
అమలినపవిత్ర పతిరక్తి భక్తి శక్తి స్వరూపిణి, నిర్వికార నిర్వికల్ప నిరంజన సచ్చిదానందస్వరూపిణి, నిత్యచైతన్యవతి,
నిర్నిద్రామతి, వినిర్మలగలికలర, ప్రియశరీరాంబర్విరేణగాన జ్ఞాన ద్యానస్వరూపిణీతన్మయి, శివభూతితపాలచంద్రకళా
మూర్తి - అకళంక సౌందర్యరాశి-సార్థక లర్థాంగ శ్రీమతి శశిరళాయుక్త - జయశ్రీ సత్యశ్రీ ప్రత్యేకారత్నద్వయ లజ్య
జయ విజయ వతాకయుక్త - శివరామకృష్ణ సత్యమహాఫణి, వేంకటరమణ హరిహర రాజఫణి ప్రత్యేక రత్నద్వయ ఆభేద్య
భద్రాక్షరైవరణయుక్త - పాణిసీయాఽష్టాభ్యామ్యాచార్యలారాసిద్ధసూత్రసహిత శబ్దకీర్త్యాదిరూపసాధక వ్యాకరణసూత్ర
ప్రపరక అపూర్వయంత్ర సృష్టికర్త మహా వైయాకరణ వేదవేదాంతకోవిద దశధాషా కవితా విచారక పుంధాపరదా
మూర్తి శ్రీ గుండేరాపుహర్కారే - సాష్టాంగసమస్కార పూర్వక ప్రస్తూయమాన-“శ్రీవాఙ్మయ మహాద్యక్ష-ప్రాచీనవై
యాకరణానమయ సంప్రదాయ రక్ష - స్ఫోరిరానేక జనాధినవోన్మేష కాలికావ్య నిర్మాణశక్తిమన్నితచనాక్ష-మాధుర్య
స్యందిపీర్యపత్తరపదగుంపాదురిం - మహిభుగగోచరగాంధీర్యప్రకటనా వటిమాపారీం - చల్పాంతారీణానలంకరలైనా
భూషణ” - లీలామానుష విగ్రహ - లంద్రవిశ్వరూపరిషత్ సందావితచతుర్వింశ దధిక విశేషవిషయ గౌరవ దాక్టరేట్

“కళా-ప్రపూర్ణ” సార్థక దిరుద పిరాజిత - బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

సంకలిత, విరచిత, భింమంర్య, భిలనూత్త సహిత సుసమగ్ర

సమూల శ్రీమదాంధ్ర జుగ్గేద సంహితయందు

దశమమందలమున సప్తమాష్టకమునందిలి

అర్థాంతరయుక్త పంచమాధ్యాయము

సమీప్తము

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సమశాల శ్రీమదాంధ్ర బుద్ధగేద సంహిత బుద్ధగేద-సంహితా

దశపః మండలమ్

అష్టమోఽష్టకః — షష్ఠోఽధ్యాయః

సూక్తమ్—106

ఋషిః—భూతాంశః కాశ్యపః

దేవతా—అశ్వినౌ

చందః—శ్రీఘ్నమ్

(1) ఉ॒భా ఉ॒ నూ॒గం తది॑దర్శయే॒థే వి త॒న్వాథే॒ ధియో॒ వస్త్రా॑వసే॒వ ।

సద్గీ॒చీనా॒ యాత॑వే॒ ప్రేమ॑జీగః॒ సుది॑నే॒వ వృ॒క్ష¹ ఆ తం॑సయే॒థే ॥

1235

(2) ఉ॒ష్ణారే॑వ పర్వ॒రేషు॑ శ్రయే॒థే ప్రా॒యోగే॑వ శ్వా॒త్మా శా॒నురే॑తః ।

దూ॒తేవ॑ హి ష్టో॒ యశ॑సా జనే॒షు మా॑వ స్థాతం॒ మహి॑షే॒వావపా॑నాత్ ॥

1236

(3) సా॒కం॒యుజా॑ శకు॒నస్యే॑వ ప॒క్షా పశ్యే॑వ చి॒త్రా య॑జు॒రా గమి॑ష్టమ్ ।

అగ్ని॑రే॒వ దే॒వయోర్ధ్వి॑ది॒వాంసా॑ వరి॒జ్మానే॑వ య॒జథః॑ పురు॒తా ॥

1237

1. వృక్షఽఽ. (ప్రా.వర్.)

(4) ఆపి వో¹ అస్మే పితరేవ పుత్రోగ్రేవ రుచా నృపతీవ తుర్యై

ఇర్యేవ పృథ్వ్య కిరజేవ భుజ్యై చృష్టివానేవ హవమా గమిష్టమ్ ||

1235

(5) వంసగేవ పూషర్యా శిమ్భూతా మిత్రే²వ ఋతా శతరా శాతవంతా ।

వాజేవోచ్ఛా వయసా ఘర్మ్యేష్టా మేషేవేషా సవర్యాః పురీషా ||

1239

(6) నృజ్యేప జర్పరీ తుర్పరీతూ నైతోశేవ తుర్పరీ వర్పరీకా ।

ఉదస్యజేవ జేమనా మదేరూ తా మే జరాయ్వజరం మరాయు ||

1240

(7) వజ్రేవ చర్పరం తారం మరాయు క్షద్యేవార్థేషు తర్తరీథ³ ఉగ్రా ।

ఋభూ నావత్ ఖరమజ్ఞా ఖరజ్ఞిర్వాయుర్న వర్పరత్ క్షయద్ర్యాయాణామ్ ||

1241

(8) ఘర్మేవ మధు జతరే సనేరూ భగేవిరా తుర్పరీ ఫారివారమ్ ।

వతరేవ చచరా చన్ద్రనిర్జింకునో⁴ఋంగా మసన్యాః స జగ్మీ ||

1242

(9) బృహనేవ గమ్భరేషు వృతిష్ఠాం పాదేవ గాథం తరతే విదాభః ।

కర్ణేవ శాసురను హి స్మరాథో⁵వేవ నో భజతం చిత్రమవ్యుః ||

1243

1. ఆపివో¹ అస్మే పిత, 2. మిత్రే²వ ఋతా, 3. రీథ³ ఉగ్రా, 4. మస⁴ ఋంగా. (వ్యా.వర్గ.)

- (10) ఆరంగరేవ మద్వేరయేథే సారమేవ గవి నీచీనబారే ।
 కీనారేవ స్వేదమాసిష్విదానా జామేవోర్జా సూయవసాత్ సచేథే ॥ 1244
- (11) ఋద్యామ స్తోమం సనుయామ వాజమా నో మస్త్రం సరథేహోప యాతమ్ ।
 యశో న వక్వం మదు గోష్వస్తరా భూతాంశో¹ అశ్వినోః కామమప్రాః ॥ 1245
- ‡(12) హవిర్భరేకే స్వడితః సచ నై సుస్వస్త ఏకే సవసేష సోమాన్ ।
 శచీర్మదస్త ఉత దక్షిణాభిర్వేజ్జిహ్వా యస్తో సరకే పతామ ॥ 1246

శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత

దశమ మండలము

అష్టమాష్టకము—షష్ఠాధ్యాయము

సూక్తము—106

ఋషి—కశ్యపపుత్రుడు భూతాంశుడు[†]

దేవత—అశ్వినదేవతలు[†]

- (1)*గీ॥ జగతియందుఁ గువిందులు తగిన వస్త్ర
 ములకు విస్తృతిఁ గల్పించి వెలుఁగుటలు
²మీర లశ్వ లే మొనరించు మేలు నుతుల
 వినుచు మా సంస్తవంబులు వెలుఁగ నిండు ॥

3451

1. భూతాంశోఽఅశ్వినోః. (వాగ్.వగ్.)

‡ఋగ్వేదము దశమమండలములోఁ గల యీ 106వ సూక్తములో నీ 12వఋక్కు అధికముగాఁ గొన్ని వాగ్రత వ్రతులలోఁ గలదు. దీనిని 'ఖిల' మంత్రముగాఁ గొందఱు భావింపఁ బరిశిష్టముగాఁ గొందఱును, బ్రక్షిప్త మని మరికొందఱును, అధికపాతమని వేరొక కొందఱును భావించిరి.

†వాగ్రతవ్రతి 14వ సంపుటము 61 వుటలోని సూక్తమునకు ఋషి "కశ్యపపుత్రుడు భూతాంశుడు"గాను దేవత "అశ్వినదేవతలు"గాను వ్రాసి, 1వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో "భూతాంశుడు" ఋషిగాను "అశ్వినదేవతలు" దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—రావ్యత్రిక, శ్రీ నేమాని వేంకటాచారసింహశాస్త్రి

1. మీర లశ్వలు మే జేయు మేలు నుతుల. (వాగ్.వగ్.పా.)

*గీ॥ సహజ మైనట్టి రశ్ములఁ జంద్ర సూర్యు
లన్నము నలంకరించెడు నంద మొప్పి
మీర లన్నంబులను బ్రీతి మీర లన్ని
విధుల భూషించుచున్నారు వేల్పులారః ॥

3452

(2,3)*సీ॥ తృణమందు వృషభముల్ చిరిగెడు చందాన హవ్యము, చెంతను నమరుచుందు
దన సాధకంబులౌ ఘన హయంబులఁ బోలి స్తవములకున్ మీరు సాగుచుందు
రాజ్యంబునందున రాజు మాతల వలె జనులందుఁ గీర్తిని గనుచు నుందు
మహి మహిషంబులు మడుగు వీచని యట్లు మా హవ్యము గ్రహింప మానకుండుఁ
గీ॥ డనమ పక్షుల రీతిని నధిక పీఠితి, నొందొరుల వీడకుండగ నుందు వళ యు
గంబు వలెఁ జాయనీయులై కలసియుండు, మీ రశ్మయి! మా కడఁ జేరుఁ డిపుడు ॥

3453

*గీ॥ హవ్య సంస్తుతులన్ యజ్ఞమందు సగ్ని
దీప్తిఁ గాంచెడు నట్లు లో డిప్పులారః
మీరలును సంస్తుతులతోడ మిగుల దీప్తి
పొందుచున్నార లంతట నంద మొప్ప ॥

3454

*గీ॥ కర్మజేయంగ సంతటఁ గాల్గు నట్టి
యిద్ద రధ్వర్యులం బోలి నెనఁగు నశ్వ
లారః మీరలు దేశంబులందు దేవ
తలను బూదించుచున్నారు తనిపి దీర ॥

3455

(4)*సీ॥ సూసునకుం బితల్ చుట్టంబు లొనట్లు మీర లశ్వలు! మాకు మెలఁగుచుందు
సహజ లేజస్సుచేఁ జంద్రాదులట్లు కాంతిచే మీరలు గాల్గుచుందు
సేనను ద్వర పెట్టఁ బాసు రాజులఁబోలి కర్మలఁ ద్వర పెట్టఁగల్గుచుండు
రన్నాద్యులు జనాళి నాదరించెడు రీతి దన దానముల నెల్లఁ దనువుచుండు
గీ॥ రసల సూర్యాది కిరణము లఖిలలోక, మునకు నుపయోగమైనట్లు మొనసి మిగుల
స్తోత్ర జనములు పరిభోగి శోభఁజెంద, మీర లుపయోగపడుచుందు మిక్కుటముగ ॥

3456

*గీ॥ సుఖము గల్గిన నజ్ఞసుల్ సురుచిర మగు
క్రియకై పోవుచుండెడు రీతి మీర
లస్మదీయ సదాహ్వన మాలకింప
నరుగఁదెం డిటు శీమ్రమే యశ్వలారః ॥

3457

•రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(5)*సీ॥ బలసిన వృషభముల్ పగిది నశ్వలుః మీర లతిపుష్ట దేహులై యమరు వారు
పాప సంఘంబులఁ బారదోలుచు నుంట సౌఖ్యంబు కలిగింపఁ జాలువారు
వరుణ మిత్రుల మాట్కిఁ గరము మహా సత్యభూతులై యంతటఁ బోవువారు
బహుశ ధనంబునఁ బరిధవిల్లెడు మీరు తీక్షణ స్తుతికు లౌచుఁ దిరుగువారు

గీ॥ మాసమున నశ్వములు కడుఁ గ్రాలునట్లు, హవ్యమునఁ బుష్టి నొందుచు నరుగువారు
దీప్తమౌ నంతరిక్షంపు దేశమందుఁ బుష్పవంతుల వలె శోభఁ బొందువారు ॥

3456

*గీ॥ సురుచిరం బగు నన్నంపు శోభతోడ
మేషములఁ బోలి వృద్ధితో మెలఁగు నశ్వ
లారః పరిచరణీయులు మీరు జనుల
పోషణము చేయువారలు పూర్ణ మహిమ ॥

3459

(6)*సీ॥ మ ర్రగజంబుల మాట్కి గాత్రపినామమును నొనర్చుచుఁ బ్రీతిఁ బొందఁగలరు
భర్త లౌచున్ మరు పరమశాస్త్రీవులను శిక్షింప వారిని జేరఁగలరు
నైతేకులం బోలి భ్యాత శక్తిని బూని శత్రు హంతకు లౌచు సాగఁగలరు
పూత జలంబులఁ బుట్టి యుండుటఁ జేసి కాంతులతోఁ గూడి గ్రాలఁగలరు

గీ॥ జయముఁ గోరెడు వారలు చారు మతులు, మీరు బలమున మత్తులై మీరు వారు
మరణ శీల శరీరంబు మరణరహిత, మైన యట్టులు చేయుఁడిః యశ్వలారః ॥

3460

(7)*గీ॥ ఉగ్రులై వీరులై మీర లుండి చరణ
శీలమై మరణ శీలమై చెలఁగు నాదు
తనువు నాపత్సమూహంబు దరికిఁ జేర
కుండ దాటించుచున్నార లుదకము వలె ॥

3461

*గీ॥ ఋతువదులచేత దత్తమౌ నిద్ధ రథము
శుద్ధబలులైన మిమ్ముల నూటిఁ బొందె
నద్ది వాయువు విధమున నంతటఁ జను
శత్రు ధనమును గొనితెచ్చు శక్తి మీర ॥

3462

(8)*సీ॥ మీర లశ్వలుః మహావీరులఁ బోలుచు స్వోదర ఘృతమును బొందువారు
ధన విషయం బగు ఘన రక్షణంబును జేయుచు నే వేళఁ జెలఁగువారు
వైరి మంచలముల వంచుచుండుటఁ జేసి యాయుధంబులతోడ నమరువారు
పతన శీలంబులౌ పక్షుల చందాన సంచితంబుగ సంచరించువారు

గీ॥ చంద్రమస్సదృశః మైనట్టి చారు రూప, సంపదను బొంది ప్రీతితో సాగువారు
మనన సాధువు లగు వారు ఘనులు యజ్ఞమునకు వచ్చెడు వారలు మోద ముఖర ॥

3463

•రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఐతేకులు=పడ చేయువారు (నే.వేం.న.శా.), 2. ఉక్కడ నింద్రగణమునకు మారు "భల"ము ప్రియు క్తమైనది.

(9)*సీ॥ అంబు ప్రతిష్ఠ మహాత్ముల వలె దుష్ప్రదేశస్థలిఁ బ్రతిష్ఠ బిట్టు తెలిసి
పురుష పదంబులు పోలిక జలరాశి గాదంబు నెరుఁగుచుఁ గరముఁ గ్రాలి
ఘన మగు శబ్దంబు కర్ణంబు లట్టులు సంస్తవంబులఁ జేయు జనుని నెరిఁగి
యవయవంబులతోడ నమరెడు వారలు యజ్ఞంబునకుఁ బోవునట్టు లెసఁగి
గీ॥ మీర లశ్వలుఁ మా కృతామేయ చారుఁచిత్రకర్మను బ్రీతితోఁ జేర దుర్జితము
వచ్చి మమ్ముల సంతోష వార్ధి ముంచి, సర్వ శుభముల నొసఁగుడుఁ సకల విధుల

(10)*సీ॥ గర్జనమును జేయు ఘనముల కైవడి జలముఁ బ్రేరేపింప జరిగి జరిగి
మధు మక్షికంబులు మధువు విదంబున గోవుల క్షీరంబులఁ గూర్చి గూర్చి
కునరులు స్వేదంబు నొనరించునట్టులు జలమును బుట్టింపఁజాలి చాలి
మాసాదికంబును గాంచుచు నద్దాని భక్షించు ధేనువు పగిదిఁ బరఁగి
గీ॥ క్షీర రూపాన్నమునఁ గడు మీరునట్లు, మీర లశ్వలుఁ సురుచిరామేయ హవ్యః
సంపదలతోడఁ గూడుచు సకలలోక,మందుఁ దిరుగుచునున్నారలంద మొప్పు

(11)*గీ॥ స్తోమమును వృద్ధిఁ బరతుము సురలుఁ మీకు
హవ్యము నొసంగనున్నార మాదరమున
మీరు రథములవై నెక్కి మేము సేయు
స్తోత్రమును నాలకింపంగ నాత్ర రండుః ॥

*గీ॥ గో గణోదస్సులందున దాఁగి యుండి
పరిణతంబయి మధురమై పరఁగి యాజ్య
హవ్య రూపాది లక్షణంబైన యన్న
మును నపేక్షించి యిటు రండుః ఘనులు మీర
లనుచుఁ బార్థింపె భూతాంశుఁ డనెను మౌని ॥

(12)* అష్టపదకందముః॥
హవిష మ్మొకటై సృష్టిని
సవసితము పగదిఁ దనరి సవనవ శక్తిన్
సవన విషయ సంగతమై
పవన గతుల దక్షిణ దిశ వరలున్ సతమునీ
దివి భువులగు సౌజమ్యై
జవనత్త్వము లెల్ల నిండి చదలున వెలుఁగన్
అవసరమై సరకము- నా
క విహిత మౌచు జగతి గతిఁ గ్రాలున్ బ్రగతిన్ ॥

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-చరిత్రాక్షర”

‡ఇది “ఖిల”మంత్రానువాదము.

†క॥ అవిరళమౌ కాంతితతుల

నవితథముగ వెల్లుచుండు నవరిమిత మగు నా

రవి ఋభు గ్రహరాజి వితత

మవును సుస్పృష్టికి సురూప మంతరహిత గతిన్ ॥

3469

సూక్తము—106

ఋషి—కశ్యపపుత్రుడు భూతాంశుడు

దేవత—అశ్వీ దేవతలు

అర్ధాంతరము—1

†(1) వదతి మోమున మేల్మి పసిడి ముసుగును దీసి

నవలాసవతి కాగ సౌందర్య రాశిగా

వరలు వక్రికృతి యెల్ల వలుచు తిమిరమ్మునే

అలవోకగాఁ దీసి అతిలోక దీప్తులన్

అరుణారుణ కాంతు లద్భుతముగా వరల

ఆ ఆషోదయ దీప్తు లసురాగ గతులమైఁ

దనరంగ విశ్వమ్ము తరణి దీధితులమైఁ

జైతన్యవంతమై జగతి వర్ధిల్లులే! ॥

3470

†— సూర్యకాంతి చంద్రకాంతి సౌఖ్యగౌ నాహార మౌచు

సమృత శక్తు లొప్పారఁగ సంతరాంతర గతుల

అలరారఁగ సృష్టి యెల్ల అద్భుతముగ వర్ధిల్లు

విశ్వ సౌభాగ్యము లెల్ల విమలములై విస్తృతమౌ

నసురాగపు హేలలతో సత్యంత సన్నిహితమై

సృష్టి యెల్ల పెంపొందును స్రష్ట శక్తి విపులమ్మై ॥

3471

†(2) సృష్టి లోక సర్వమ్మునఁ జెలఁగు ప్రళయ శక్తు లెల్లఁ

జగ్రహ దౌత్యము లొప్పంగా భ్రమ లెరుఁగని దీప్తులమైఁ

గీర్తి ప్రద మౌచు సదా మూర్తి కర్మతు వౌచు వరలి

సర్వ విశ్వమందు మహిత జగత్కళ్యాణమ్ము తనరఁ

బ్రహ్మకృతియెల్ల శోభాశుల వికృతులతో సలరంగా

సకృత పుణ్య పరమౌచును సుకృత పుణ్యవరమై తగు

నిత్య చలన శక్తు లొప్ప నిర్విద్రోత పరలంగాఁ

బ్రహ్మవిజ్ఞాన గతిని నిత్య సత్యమై పరఁగును ॥

3472

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*ఇది “లిల” మంత్రానువాదము.

(3)†క॥ పృథ్వీ సుచేతన మొక గతి
వికృతిగఁ జేతన మవుచును విధి శకునమై
అకలుషిత సృష్టి హితమై
నికటమ్మున జ్ఞాన దీప్తి నిరతము వెల్లున్ ॥

3473

†క॥ అనలము మహితపు దీప్తిన్
ఘన చిత్ర విరూప వర్ణ గాత్రము తనరన్
అనిమిష శక్తుల సత్యముఁ
దసరారును జ్వలిత కిల రామములు తగన్ ॥

3474

(4)†క॥ పిత పుత్రులుగా వరలుచు
నతులితుడౌ రాజు వృజగ నపురూప గతిన్
కృత సూర్య చంద్ర కాంతులు
గతిఁ బృథ్వీ సకలమును దగుఁ గ్రాంతిన్ గాంతిన్ ॥

3475

†(5) వృషభ కాంతుల జవము వెల్గొందఁగాను
విశ్వాన సంచార మ్వ శక్తులు చేయు
అమ రూపముల నెల్ల నణువణువుఁగూడ
విధ్వస్త మొసరించి విశ్వ పవిత్రతమై
రవి చంద్ర తేజాలు రాణించ సత్యమ్ము
జగ మెల్ల వెల్గొందు నగణిత దీప్తులన్
సండాండ పిండాండ బ్రహ్మాండ భాండాల
నంతటన్ విలసిల్లు నపురూప శక్తులన్ ॥

3476

†(6) సూర్య తేజము భాతి సౌభగొంచు ననిలము
అంతటన్ వ్యాపించు నగ్ని శక్తులను
ద్యౌ పృథ్వీ లన్నింటి ద్యుతి మీర బరియించి
ఏకైకమై దీప్తి యెనఁగు నేతశని గూడ
ఎకసక్కె మాడుచున్ నెల్లెడల వ్యాపించు
జరా మృత్యు రహితముగ శరీరమ్ము నొనరించు
హర్ష వర్ధనము చేయు అమితానందపు రతుల
నిత్య శక్తి విలసిల్లఁగ సత్య రూపముల్ వెలయఁగ ॥

3477

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(7) అత్యంతము శక్తిశీలమై ఆలరెడి అశ్వినీ శక్తి
 జరారహితమై వెల్గెడి చారశక్తి తనరారగఁ
 బద్మగర్భ శక్తు లొప్ప వరలు నిత్య యౌవన గతి
 ఖరకర కిరణాశు లెల్లఁ గ్రాలంగా బహు దీప్తుల
 నిత్య సత్యమై వెల్గును నిఖిలమ్మున పిన్నతమై
 దుష్ట శక్తు లన్నింటిని దునుమాడును మహితమ్ముగ
 వాయు శక్తు లొప్పారగ వరలు విశ్వమెల్ల నిండి
 ఉగ్ర దీప్తు లెల్ల జగతి నుద్భవిల్లి విస్తరిల్లి ॥

3478

†(8) దర్మతత్త్వము మీఱఁ దనరారు విశ్వాన
 రవి శక్తు లొప్పంగ రాజిల్లు సృష్టిలోఁ
 జంద్రాఽమృత శక్తిఁ జడలంటి జగతిని
 అమృత దీప్తులతోటి అమరము వర్దిల్లు
 మనశ్శక్తుల మెయిని మహిత వేగాలతో
 అశ్వినీ కాంతు లవి ఆతిలోక వేగాన
 నద్భుతముగా వెలుగు నారోగ్యమును గూర్చు
 జరయు మృత్యువు లేని శక్తి సంపద లిచ్చు ॥

3479

†(9) ఒకవంక జల రాశి ఉద్భూత శక్తులన్
 ఒకవంక శబ్దజ మకలంక దీప్తులన్
 అక్షర శక్తులై అక్షయ గతులతో
 నవయవ శక్తిగా నద్భుతముగా వరల
 సర్వాగ్ని హోత్రమై సదమల శక్తులన్
 వరలంగ సృష్టిలో ఫర్దిల్లు సత్కాంతి
 ఆఖిల శక్తులు తనర నశ్వినీ దీప్తులన్
 అమరమై అమలమై అపురూపమై వెలుగు ॥

3480

†(10) మేమాళి గర్జనల్ మిన్నంటి మోగ
 జల సంచయముల మోష చదలంటి కాళి
 తేనెటిగల తీపి తేనియలు వరల
 ఆల పా లవి సదా అలర నమ్మతమై
 ప్రకృతి స్వేదము భాతి వరల జల ధారలు
 లత వృక్ష తతు లెల్ల సతులితాహారమై
 ప్రకృతియే ప్రకృతి కౌర ప్రతిభ వరమై తనరి
 వర్దిల్లు సర్వదా వశంపద శక్తులన్ ॥

3481

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(11)†అష్టపదకందము॥

అక్షరపద శక్తులతో
నక్షయమై వెలుగునట్టి యద్భుత దీపుల్
రక్షిత తేజము లభిలము
దక్షతమై వరలు మహిత దార్ద్యత తనరన్
గుక్షి ప్రకృతి గత మ్మగు
సక్షిణ విహిత విశాల యజ్ఞాంగమై
శిక్షిత కాలక్రమ గత
పక్షమై అశ్వ కాంతి వరలున్ జగతిన్ ॥

3482

(12)†అష్టపదకందము॥‡

ఎకైకమై జగతిని
బ్రాకట హరి శక్తి మహిత భాస్వంతమై
వీర సవన శక్తిగఁ దగ
నాకృతి సోమాఽమృత గతి నద్భుత శక్తిన్
చేక కుదుష్టజ శక్తుల
నాది విదూరముగఁ జేసి సరక ప్రాప్తిన్
సాకల్యంబుగ దక్షిణ
సాకాశ జరిత సుదీప్తి శక్తులు తనరున్ ॥

3483

సూక్తము—106

ఋషి—కశ్యపపుత్రుఁడు భూతాంశుఁడు.

దేవత—అశ్వ దేవతలు

అర్థాంతరము — 2

†(1) కర్త కర్మ శక్తు లొప్పఁ గ్రాలు నశ్వ కాంతితతులు

విశ్వ సృష్టి వ్యాప్తి చెంది విమలమైన శక్తులతో

ఆయుస్సును నారోగ్యము నభిలమైన భాగ్య తతులు

వరలంగాఁ బ్రకృతి మాల కరుదై స ప్రశస్త శక్తి

నిత్య సత్యమైన శక్తి అత్యంతము ప్రదీప్తమై

దివ్య పు లొప్పఁ గఁ దేజరిలును విశ్వమున

నతులితమౌ శక్తు లొప్ప నపురూపపు దీప్తు లొనర

సణువణువునఁ గాంతి పుంజ మలరారఁగ నద్భుతగతి ॥

3484

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

‡ఇది “ఖిల” మంత్రానువాదము.

†(2) చలన శక్తి దీప్త శక్తి చదలంటుచు వెలుగుచుండ
 నశ్వనీ శక్తు లెల్ల నఖిలారోగ్యము లిచ్చుచు
 సద్భుతముగ వెలుగుండగ నమల యౌవనగతు లొప్పగ
 సకలమ్మున వ్యాపించును స్వర్భాగ్యము వరలంగా
 నవనీ తలమందె కాక అఖిల లోకములను గూడ
 సమిత గతుల వ్యాపించును నపురూపపు శక్తులమై ॥

3485

†(3) పక్షాఽన్వితమై వెల్గెడి అక్షయమౌ కాంతి జాల
 దక్షతలవి దీక్షతమై తనరారును నిత్యమ్మున్
 అక్షయ గతు లొప్పారగ నఖిల దీప్తు లలరారును
 అక్షర శక్తుల కాంతుల నఖిల రూప మిరవొందగ
 ఈ క్షితి దివు లన్నింటను నెనగు కాంతి శక్తు లెల్ల
 ఏ క్షణమందైన నిలిచి యెల్ల లెనయకుండ వెల్లు ॥

3486

(4)†క॥ పిత పుత్రుల బాతిగ జల
 మతులిత కాంతులు తనరును నద్భుత గతిమై
 సతత మృషినాభావపు
 రతి గతి నిరతము వరలును బాక్యత గతిమై ॥

3487

(5)†క॥ శత శక్తులతో నశ్వని
 గత మైన మహిత విమలపు కాంతుల్ జగతిన్
 అతులితమై వెల్గొంది ని
 రతమున్ దనరున్ విమల విరాజిత దీప్తిన్ ॥

3488

(6)†సరోజావిషమవృత్తము॥
 జరా రహితమౌ శక్తిని చరాచరములన్ నిలుపుచు
 లరాతి రహిత రూప మొప్ప నద్భుతంపు శక్తులతో
 నిరాటంకమైన ప్రసర నిర్వికల్ప దీప్తులమై
 వరారోహమైన మహిత పరాక్రమంపు శక్తి తనర
 నిరాధారమైన ప్రకృతి నిర్నిద్రిత వెలుగుంగా
 ధరాధరము రజితమేరు ధర్మ గిరులు లోకములన్
 బరాక్రమించి బద్రితమై వరలంగా నిత్యమ్మై
 మురారీశు బ్రహ్మ శక్తి మూర్తమ్మై వెలుగుందున్ ॥

3489

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(7)†క॥ ఋభు గణములు వెలుఁగంగా
నభయమ్మై కాంతి తతుల నద్భుత గతిమై
శుభ గణ గతుల మహాశ్విని
గభస్తి చయము వరలు దివిఁ గాంతి ప్రదమై ॥

3490

(8)†క॥ ప్రకృతి ఒక దర్మ మౌచున్
నకృతమ్ముగ నిత్య గతుల నతులిత శక్తిన్
నకృతాఽశ్విని ప్రభలు కడు
నకలుషమై విశ్వమందు నలరారు సదా ॥

3491

(9)†క॥ అత్యంతము విస్తృతమై
మృత్యు రహితమై వెలింగి మిన్నంటుచు సత్
ప్రత్యంతర గతి రహితపు
గత్యంతరమై సునిత్య కాంతిన్ వెల్లున్ ॥

3492

†— అతి విశాలంబైన ఆ దివ్య శక్తి
అతివేలమై వెలయు నద్భుత కాంతి
అఖిల లోకాఽఽవశుల నపురూప గతుల
ఆవరించుచుఁ దనర నద్భుత శక్తులతో
అణువణువు కాంతిగా నసునిత్యమున్ దనరు
అజరాఽమృత మైన అశ్వినీ దీప్తులన్ ॥

3493

†(10) అతిలోక దీప్తమై అతివేల మధురమై
అండాండ పిండాండ బ్రహ్మాండములఁ దనరి
నీచ రహితమ్మైన నిర్నిద్ర శక్తి
నీహార బిందు తతి నిండు ప్రకృతి మాత
స్వేదాంబుదములుగాఁ జెన్నొండ విశ్వాన
సోమాఽమృతపు శక్తి సౌఖ్యగొందు మధురగతి
ప్రాణప్రద మౌచుఁ బ్రకృతినే కాపాడు
నిత్య యౌవన గతుల సత్య శక్తులు వరం ॥

3494

(11)†ప్రగతివృత్తము॥
అనాదియైన అద్వైత గతుల
అనంతమైన అద్వైత రతుల
సనాతనంపుఁ జొంద్రమతుల
అనావృతంపు టద్భుత గతి

†రచయిత.—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“పక్షి”చందము. (10)

వినా జరాళి విస్మయ గతి
జనున్ విశాల శాంత ప్రకృతి
ఘనాఘనమ్ము కాంతు లెనయ
నినాదముల్ ప్రణీత మతిగ ॥

3495

(12)†క॥ నవనమ్మున నవిరళమై
నవనీతము భంగి జగతి నవ నవ గతులన్
హవిషమై సృష్టి కిరణ
భవమై తనరార దీప్తి వర్ణిల్లు సదా: ॥*

3496

†— విశ్వ సృష్టిలోన సదా విమలమైన తేజ మ్మది
అపూర్వాపు శక్తులతో హవిషమై వర్ణిల్లును
సృష్టి నిత్య క్రితువు కాగ నృష్ట సత్య హోత కాగ
జరారహిత మృత్యురహిత చరాచర ప్రపంచమ్ము
జరానహిత మృత్యునహిత చరాచర ప్రపంచమై
అసాధారణ గతి మీరగ నలరారును నద్భుత గతి ॥*

3497

సూక్తమ్ — 107

ఋషి:—దివ్య ఆంగిరసః, దక్షిణా వా ప్రాజాపత్యా
దేవతా—దక్షిణా, దక్షిణాదాతారో వా
చందః—త్రిష్టుప్; 4-జగతి

(1) అవిర'భూన్మహి మా'మైనమేషాం విశ్వం జీవం తమసో నిర'మోచి ।

మహి జ్యోతిః పితృభిర్'తతమా'గాదురుః పన్తా దక్షిణాయా' అదర్శి ॥

1247

(2) ఉచ్చా దివి దక్షిణావనో² అస్థుర్యే అశ్వదాః సహ తే సూర్యేణ ।

హిరణ్యదా అమృతత్వం తజ నే వాసోదాః సోమ వ్ర తిర'న్త³ ఆయుః ॥

1248

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్భిక్ష, డాక్టర్ వల్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”
*ఇవి “ఖిల”మంత్రానువాదములు.

1. దక్షిణాయా²అదర్శి, 2. వనో²అస్థుర్యే²అశ్వదాః, 3. రన్త²ఆయుః. (వా.వ.)

(3) దైవీ పూర్తిర్దక్షిణా దేవయజ్ఞా న కవారిభ్యో నహి తే వృణన్తి ।

అథా నరః పృథ్వీదక్షిణాసో ఽవద్యభియా బహవః వృణన్తి ॥

1249

(4) శతధారం వాయుమర్కం¹ స్వర్విదం నృచక్షసన్తే అభి చక్షతే హవిః ।

యే వృణన్తి పృచ యచ్ఛన్తి సంగమే తే దక్షిణాం దుహతే సప్రమాతరమ్ ॥

1250

(5) దక్షిణావాన్ పృథమో హూత² ఏతి దక్షిణావాన్ గ్రామణీరగ్రమేతి ।

తమేవ మన్యే నృపతిం జనానాం యః పృథమో దక్షిణామావివాయ ॥

1251

(6) తమేవ³ ఋషిం తము బ్రహ్మణమాహుర్వజ్ఞస్యం సామగాముక్తశాసమ్ ।

స శుకస్య తన్వో వేద తిసో⁴ యః పృథమో దక్షిణయా రరాధ ॥

1252

(7) దక్షిణాశ్వం దక్షిణా గాం దదాతి దక్షిణా చన్ద్రముత యద్ధిరణ్యమ్ ।

దక్షిణాన్నం వనుతే యో న⁴ ఆత్మా దక్షిణాం వర్మ కృణుతే విజానన్ ॥

1253

(8) స భోజా మమృర్న స్మర్తమీయుర్న రిష్యన్తి న వ్యథన్తే హ భోజాః ।

ఇదం యద్విశ్వం భువనం స్వశైచితత్ సర్వం దక్షిణైభ్యో దదాతి ॥

1254

1. మర్కంనృచక్షసన్తే²అభి, 2. హూత²ఏతి, 3. తమేవ²ఋషిం, 4. న²ఆత్మా. (వ్యా.వ్యా.)

(9) భోజా జిగ్యుః సురభిం యోనిమగే భోజా జిగ్యుర్వధ్వం యా సువాసాః ।

భోజా జిగ్యురన్తః పేయం సురా¹యా భోజా జిగ్యుర్యే² అహూతాః పయన్తి ॥ 1255

(10) భోజాయాశ్వం సం మృజన్త్యాశుం భోజాయాస్తే³ కన్యా⁴ శుమ్మమానా ।

భోజస్యేదం పుష్కరిణీవ వేశ్మ పరిష్కృతం దేవమానేవ చిత్రమ్ ॥ 1256

(11) భోజమశ్వాః సుష్మవాహో వహన్తి సువృద్ధతో వర్తతే దక్షిణాయాః ।

భోజం దేవాసో²వతా భరేషు భోజః శత్రున్తమనీకేషు జేతా ॥ 1257

సూక్తము — 107

ఋషి—దివ్యుడును అంగిరస్సు లేక ప్రిజాపత్య దక్షిణ†

దేవత—దక్షిణ లేక దక్షిణదాత†

(1)*గీ॥ సూర్య రూపాంచితుండైన సురుచిరేంద్రు
సహజ తేజస్సు యజమాన సంఘ యాగ
నీధి కత్యంత హేతువై చెలఁగి మిగుల
సుప్రకాశిత⁴మయి యుండె సౌగంధ మిగుల ॥

3498

*గీ॥ అఖిలము తమోవిహీనమై యమరు నచట
నట్టి జ్యోతిస్సె హవ్యము సందఁజేయు
నద్ది యాగాంగభూతమౌ నద్ది దక్షి
ణపు సుమార్గముగ⁵ నమర్చు నరలుషముగ ॥

3499

1. సూరాయా, 2. జిగ్యుర్యే² అహూతాః, 3. యస్తేకన్యా. (ప్రా.వర్.)

†ప్రాతవ్రతి 14వ సంపుటము 7వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “దివ్యుడును అంగిరస్సు”గాను, దేవత “దక్షిణ”గాను వ్రాసి, 1వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “దివ్యుడు లేక దక్షిణ” ఋషిగాను “వనము” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

4. సుప్రకాశిత మయ్యెను చోద్య మంద, (తొ.పా.), 5. నపర్చు. (ప్రా.వర్.పా.)

(2)*సీ॥ దక్షిణ లొసఁగెడు ధర్మాత్ము లెల్లరు దివమందు సంప్రీతిఁ దిరుగుచుండు
రశ్మాళి¹ నిచ్చెడు యజమానపరు లెల్ల నాదిత్య విభువుతో నమరుచుందు
స్వర్ణ దానంబులఁ జాలఁ జేసెడు వార లమరణ ధర్మంబు నందుచుందు
వస్త్రంబు లొసఁగెడు వారు నీతో సోమ! యున్నత సంవత్తి నొందుచుండు
గీ॥ రిట్టి ధర్మాత్ము లెల్లరు మొట్ట మొదట, నఖిల లోక విచిత్రంబు లధిగమింప
నధిక మైనట్టి జీవన మందుచుండి, సంతతానంద సుఖములఁ జాలఁ గాంతు ॥

3500

(3)*గీ॥ హవ్యములతోడ స్తుతులతో నమరులకయి
పూజఁ జేయక యున్నట్టి పురుషులకయి
దేవ యాగంబు దక్షిణా దీప్తి కూడ
సంభవింపకయుండును జక్కని గతి ॥

3501

*గీ॥ సరులు ప్రయత దక్షిణలు కల్గవారలై
విహిత కర్మ వితతి రహితు లగుటఁ
బాప భీతిఁ దాము బహుభంగులఁ దలంచి
దేవతలను భీతిఁ దేల్చుచుందు ॥

3502

(4)*గీ॥ సర్వవేది సర్కు సరసు నాదిత్యుని
వాయు దేవు ద్రష్టృ వర్గములను
దేవతలనుగూర్చి పావన యజమాను
లెల్ల హవ్యములను నిచ్చుచుందు ॥

3503

*గీ॥ ఎవరు దేవతలకు నెలమిని హవ్యంబు
నిచ్చువారో! వార లిచ్చఁ దలఁచి
మాతృభూతులైన పూత సంస్థలు గల్గు
దక్షిణను నొసంగఁ దగినవారు ॥

3504

(5)*గీ॥ దక్షిణాంచితుడే మహాదరణీయండు
ముఖ్యుడై యంతటకుఁ బోవు మోద మలరఁ
గరము దక్షిణఁ గలవాడె గ్రామమునకు
నేతయై ముందుగా నేగుఁ బూత మతిని ॥

3505

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. రశ్మంబు లిచ్చెడు. (తా.పా.)

*గీ॥ దక్షిణ నౌసంగు వానినే దరణి పాల
కునిగ బావించెదను మరి దనము దాన
మిచ్చువానిని రాజుగా నెంచె దేను
వానినే మనుజు పతిగను బలికె దేను ॥

3506

(6)*సీ॥ దక్షిణలన్ జనుఁ దనివెడు వానినే నిండియి దర్శిగ నెరుఁగుచుందు
దక్షిణలన్ జనుఁ దనివెడు వానినే సద్వర్ణునిగ జను లనుచునుందు
దక్షిణలన్ జనుఁ దనివెడు వానినే శ్రీసామగాతగఁ జెప్పుచుందు
దక్షిణలన్ జనుఁ దనివెడు వానినే పరమహాతగ బుధుల్ పలుకుచుందు
గీ॥ దక్షిణాదానము నౌసంగఁదగిన వాఁడె,వైద్యుతాగ్ని స్వరూపముల్ పడయఁగలఁడు
దక్షిణన్ ఋత్విగాదులఁ దనువు నెవఁడు, జగమునం దెల్ల ముఖ్యుఁడై సాగువాఁడె ॥

3507

(7)*క॥ దక్షిణ యశ్వము నౌసంగును
దక్షిణ హేమంబు నౌసంగుఁ దగిన జనులకున్
దక్షిణ దేనువు నిడు మరి
దక్షిణ యన్నం బౌసంగి తనువు సుజనులన్ ॥

3508

*గీ॥ వర్మ మే రీతి నాయుధ పర్గములను
దా నివారించునట్టులు తగ మడియ
మైన యాత్మయు దురితాళి నవలఁ దోలి
దక్షిణను దానవరముగ దీక్షఁ జేయు ॥

3509

(8)*ఉ॥ చాతలు దేవతాత్వమును బాల్తురు కావున వారు ప్రితి న
ద్గతిఁ గనుచుందుఁ హింసితులు కారు పరస్పరభీతి వీడి నం
తతము చరించుచుండెదరు దక్షిణ తానె నమస్త వస్తు నం
తతుల నౌసంగుచుండెదఁడు ధన్యత గాంచిన పూరుషాశికిన్ ॥

3510

(9)*గద్యము॥

తౌలుత చాతలు క్షిరాదుల కుత్పత్తి స్థాన మగు ధేనువును శత్రువులనుండి జయించిరి.
చాతలు సవోధ యగు శ్రీని జయించిరి. ఏ శ్రీ సువాసయో! యామెను జయించిరి.
చాతలు శత్రువుల యంతఃపానమును జయించిరి. బలాదిక్యమున నాహూయమాను
లగు శత్రువులను చాతలు జయించుచున్నారు ॥

3511

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

(10)*క॥ పరిచారకు లశ్వంబును
నిరతము భూషించుచుండు నెఱ దాతకు నా
సురుచిర యౌవన కాంతయు
స్థిరమగ వసియించు వాని చెంతనె యెపుడున్ ॥

3512

*గీ॥ ¹అబ్బ హంసాద్యలంకృతంబైన నరసుఁ
బోలి చిత్తమునకుఁ దుష్టిఁ బొసఁగఁజేయు
నట్టి గృహమందె పీఠి నత్యంత మొంది
దాత వసియించుచుండుఁ దాత్పర్య మెనఁగి ॥

3513

(11)*గీ॥ వహన సామర్థ్యమును గల్గు వారువములు
దాతఁ బొందించు లక్ష్మిము తప్పకుండ
సుష్టు చక్కాదికము గల్గి సురుచిరాశ్వ
వంతమౌ రథము దాతకుఁ జెంత నుండు ॥

3514

*గీ॥ రణములం దాతకున్ మీరు రక్ష నిడుఁడుః
దాత భవదీయ రక్షను దాల్చి మిగుల
యుద్ధ భూములయం దెల్ల నోలి విజయి
గాఁ జిగివ ర్తింపుచుండునుగాదెఁ గురలుః ॥

3515

సూక్తము—107

ఋషి — దివ్యుఁడను ఆంగిరస్సు లేక పాఠిజాపత్య దక్షిణ

దేవత — దక్షిణ లేక దక్షిణదాత

అర్థాంతరము—1

†(1) రవితేజ సర్వమ్ము రమ్య హావముగా
సంతర్గతశక్తి నద్భుతావహముగా
దివ్యాగ్నిగా నకల దేహాన నిలువ
విశ్వ మెల్లనుదీప్త విభవమ్ముతో వెలుఁగ
నావిష్కృతము లొను సమరేళ శక్తులే
దక్షిణాదిని బ్రజలు రాక్షస శక్తులన్
విధ్వస్త మొనరించి విశ్వశాంతిని గోరి
పితృ శక్తుల నిలిపి చిత్రి గతు లొప్పఁగా ॥

3516

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1.గీ॥ అబ్బ హంసాద్యలంకృతంబైన నరసు
బోలుచున్ గృహము మిక్కిలి పొలుపు గలుఁగ
జిత్త టుష్టి కరంబయి చెలఁగుచుండి
దాత వసియింపనుండఁడె ధరణియందు ॥ (తొ.పా.)

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) విశ్వవాతావరణ శశ్వచ్ఛక్తులను విష

కిలుషిత మ్మొనరించి కష్ట నష్టములతో
సంతసంపడు దుష్ట శాత్రువ తండాలు
సంహార మొనరించు శక్తి సంపద వెలుగ
నా దేవ దేవుండు నఖిల మను కాలాల
నతిశక్తి కాపాడు నుత సృష్టిగా నిలుపు
నశ్వరమ్మో శక్తి అరుణానుచోచ్చగతి
రవితేజ మొప్పంగ రమ్య హిరణ్యద మౌచు
అమృతత్వ శక్తులన్ నఖిల వసు సంపదల
సోమ మధుర స్రావ శుద్ధాయు వాసంగంగ
దాక్షిణాత్యపు దుష్ట రాక్షసాధమ శక్తి
విధ్వస్త మొనరించు విమల దీప్తులు వరల ॥

3517

†(3) వామ రూప మ్మౌచు వరలు దక్షిణ క్రియల

విధ్వస్త మొనరించి వెలుగు జేవాఽఽశులు
నిత్య రవి దీప్తులన్ నిరతమ్ము వెలిగి
సత్య శక్తులు సదా సార్థకమ్మై వరల
శబ్ద శక్తులు ననిల సంవాహ మొప్పంగ
విస్తృతములై తనరు విశ్వ విశ్వమ్ములో ॥

3518

†(4) శబ్ద సంశక్తులన్ సర్వమ్ముసన్ వెలుగు

రవి శత దారలను రాణిల్లు రాజిల్లు
వాయు తరంగాలు పద శక్తు లొప్పంగ
అక్షరమౌ శక్తు లపురూపమై తనర
“అభి”దుష్ట శక్తులను సద్భాస్నగతినుంచి
“నాభి”శక్తుల నిలిపి నానా శుభాఽఽవశుల
సప్త మాతృక శక్తి సప్తాఽనలము లొప్ప
సంగమమ్మై దివ్య శక్తు లొప్పారులే: ॥

3519

†(5) దుష్ట రాక్షస గణముఁ దున్నాడి దున్నాడి

అక్షయ్యమౌ శక్తి దక్షిణ దిక్కువై
అధిపత్యము మీఱ నఖిల దిశలును వరల
నపురూప శక్తులన్ అతిలోక గతుల వలె

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

అండాండ పిండాండ బ్రహ్మాండ భాండాల
నన్నిటిన్ గుప్పిటన్ అలవోకగాఁ బట్టి
అలరు నా దేవుండు నఖిలేశుడై వెల్గు
విశ్వ రూపముగా విశ్వాత్మగాఁ దనరి ॥

3520

†(6) దక్షిణ దిశ నెవఁడు దక్షతన్ నిర్జించు
వాఁడె సర్వేశుడై వరలుచుండును జగతి
దక్షిణ దిశ నెవఁడు దక్షతన్ నిర్జించు
వాఁడె వేదేశుడై వరలుచుండును జగతి
దక్షిణ దిశ నెవఁడు దక్షతన్ నిర్జించు
వాఁడె శబ్దేశుడై వరలుచుండును జగతి
దక్షిణ దిశ నెవఁడు దక్షతన్ నిర్జించు
వాఁడె సృష్టగఁ బ్రగతి ప్రియలుచుండును జగతి
ప్రాకృత్పశ్చిమములు వరఁగు నుత్తర దిశ
ఒక్క ఎత్తుగ దక్షిణ మొక్క ఎత్తు
గాఁగ మహా రాక్షస గణ తతి కాల రాచి
సకల దిగధిపత్యంబు సర్వేశుడే పొందు ॥

3521

(7)†క॥ దక్షిణ దిశ సంపన్నయ
రక్షణమై నస్త్ర శస్త్ర రాజి వెలుంగున్
అక్షర దీక్షిత శక్తులు
నక్షయమై తనరు శబ్ద యజ్ఞము లొప్పన్ ॥

3522

†(8) సృష్ట దాతృత్వమున సృష్టి నెల్లను జరుపు
సృష్ట నేతృత్వమున సృష్టి నెల్లను నడుపు
సృష్టయే సర్వాన సంక్షోభముల నింపు
నిష్ట పూర్తము కాఁగ నెల్ల సృష్టిని నిండి
దాక్షిణాత్యపు దుష్ట రాక్షసాశిని దునుము
అక్షరమ్మా శబ్ద మక్షయ గతి మీఱ
అఖిలమ్ము బ్రహ్మమై అద్భుతముగా వరలు
ఆత్మరూప మ్మాచు నమల గతులను బొందు ॥

3523

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

†(9) ఈ విశ్వ విశ్వమ్ము నెనఁగు నృప్తిని నిలిచి
 దేవ దేవుని దివ్య దీప్తి దక్షిణ కాఁగ
 సర్వమ్ము వెలుఁగొంది సకల సంపదాశి
 నిత్య సత్యమ్ముగా సత్య నిత్యమ్ముగాఁ
 దనరారు బహుముఖ దార్శతత్వ వరలంగ
 సత్వదార్ధ్యాశిమై సర్వమ్ము తనరార
 స్వచ్ఛ శక్తులు పరఁగ సకలమ్ము నిండి
 ఇచ్ఛారహిత మౌచ స్వేచ్ఛగా మెలఁగు ॥

3524

†(10) దేవమానము కాఁగ దివ్య కాలము తనర
 విశ్వ స్వరూపాన విమల కన్యయై వరల
 చిత్రాఽతిచిత్రమా విచిత్ర రతిఁ బరఁగంగ
 సర్వాఽఽతాశమ్ము సకల శోభల వెలుఁగి
 సర్వ రక్షకి కాఁగ సర్వభక్షకి కాఁగ
 దుష్ట రాక్షస చయ దుర్మతులఁ దున్నాడి
 సర్వ సృష్టిని సకల సౌభాగ్యముల నెఱపి
 విశ్వ విజేతగా విశ్వరూపిణి వరలు
 సర్వ సాక్షిగ మహా శర్వాణిగాఁ దనరు
 ధర్మ స్వరూపిణిగ దగద్దగిత మౌను ॥

3525

†(11) సర్వ శక్తు వివాశనము చందశాననముగఁజేసి
 సకల సృష్టి భారమ్ములు సదమలముగ వహించుచు
 సంరక్షణ సంపోషణ సంవర్ధన రూపముగా
 సర్వమ్మును రక్షించుచుఁ జండ పాప రూప మైన
 దుష్టమైన దాక్షిణాత్య జెష్ట భృష్ట రాక్షస తతి
 విధ్వస్తము రావించుచు విశ్వ జేమమ్ముఁ గోరి
 వక్రరహిత చక్రగతి నిర్వక్ర పరాక్రమత మీఱఁ
 గాలరూపమై వెలుఁగును వేల తెనయకుండ నిలిచి
 సర్వేశుని కృప మీఱఁగ సర్వమ్మును బరిమళించు
 సర్వాత్మగ సర్వరూప శర్మగతులఁ దనరారును ॥

3526

†రచయిత:—పాఞ్చయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మార్థ”

సూక్తము—107

ఋషి—దివ్యుడను ఆంగిరస్సు లేక ప్రాజాపత్య దక్షిణ
దేవత—దక్షిణ లేక దక్షిణదాత

అర్థాంతరము—2

†(1) అందకార బంధురతన్ నదఃకరించి చీల్చి వేసి

ఆవిష్కృత మాయే విశ్వ మద్భుతావహముగా
జీవకోటి సర్వస్వము చేతన శక్తుల మీఱగ
బహు మార్గగ రూపాశులఁ బరిఢవిల్లు సర్వ సృష్టి
దివ్యమైన దీధితులను తేజరిల్లు లోకాశులు
శ్రీ మహావిష్ణున కిడు చెన్నొందెడు దీప్తులతో
సృష్టి యజ్ఞ దక్షిణలై సృష్టికాంతలై వరలును
నిష్ఠ పూర్తమై వెలుగుచు నిష్ఠ శక్తిగాఁ బరఁగును ॥

3527

†(2) సౌరరూపమా దీప్తులు చాంద్రగతుల నొప్పారఁగ

మేషోచ్చల పృషభోచ్చల మేలిమిగాఁ దనరారుచు
దివి భువులను నన్నింటను దివ్య శక్తు లొప్పారఁగ
తేజఃపుంశాల నొసఁగు దివ్య దీధితులు వరల
నమల స్వర్ణ భరితమై నమృతప్రదమై తనరఁగ
అష్ట వసు సుసంపదాశి అపురూపపు దైశ్వర్యము
లై వరలఁగ విశ్వమ్మున నాయువు రూపమ్ము లొచు
దక్షిణగాఁ దనరారును రక్షణగాఁ గొమరొందును ॥

3528

†(3) దైవీయమ్మా శక్తులు ధగద్ధగితమై వెల్లఁగ

దేవయజ్ఞమందు వరలు దివ్య దక్షిణగ జగతియె
అలరారును మహాశక్తి అద్భుత రూపము కాఁగను
దుర్ధరుడై దుష్టుండై దుర్విదగ్ధ రూపుండై
దుర్దరణుడౌ రాక్షసు ధుర్మార్గపు తత్త్వాలను
దున్నాడును విశ్వేటఁడు తప్తి నిచ్చి జగలకు ॥

3529

†(4) శతధారగ ననిలము సర్వమ్మున వ్యాపింపఁగ

“అభి”శక్తులు నశియింపఁగ “నాభి”శక్తి పర్దిల్లఁగ
సలిలమ్మే హవిషమై సర్వమ్మున వ్యాపింపఁగ
విశ్వలోక దక్షిణగా విస్తృతగతి వర్తిల్లుచు

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సప్తానల గతులతోడ సప్తానల రతులతోడ
 సప్త సలిల తత్త్వాలను సప్తమృత్తతు లొప్పారఁగ
 సప్తానలవరణలను వరలెడి సప్తమాతృకాళి నెల్ల
 సర్పించుచు సృష్టిగతుల నపురూపపు దీప్తులతో
 అంతరిక్షమందు నఖిల మనంత శక్తి వర్ధిల్లఁగ
 నిత్య సత్యమై వరలును సత్య నిత్యమై తనరును ॥

3530

†(5) ప్రకృతిమాత సర్వమునకు వరలు దక్షిణలు పదార్థాలు
 శిష్ట దృష్టి తుష్టి మీఱ నిష్ట పూర్తము కాఁగ
 దేవమానవాళి కెల్ల దివ్య దక్షిణగఁ బ్రకృతియే
 తనరారును విశ్వమునఁ దగు నాధిపత్య రతుల
 నఖిలమును గానుకలై అలరారఁగ మహిత శక్తి
 సృష్టిమాత దేవి కాఁగ సృష్టి దివ్య దక్షిణగా
 అలరారును బ్రాకృతమై అపురూపపు దీప్తులతో
 అతిలోకపు సంపదలను అతివేలపు నియంత్రణల ॥

3531

†(6) దివ్య దేవతాళి శక్తి తేజరిలెడి చక్ర శక్తి
 దివ్యమైన విజ్ఞానము దీధితులను నొప్పారఁగ
 భూత భావి వర్తమాన పూర్ణ కాల గతులలోన
 సృష్టి స్థితి లయ రతులను చెలఁగుచు నీ సర్వ సృష్టి
 బ్రహ్మశక్తి దక్షిణగాఁ బర్వఁగ నిత్యము జగతి
 సామ శక్తు లొప్పారఁగ సర్వాయువు శక్తులుగా
 సూక్ష్మాతీనూక్ష్మ మౌచు సౌఖ్యగౌదెడి విజ్ఞానము
 గరియములకు మహా గరియమై తనరారును ॥

3532

†(7) విశ్వ సృష్టిలో వెలిగెడి విమల కాంతిపుంజా లవి
 లోకాలను రజిత మేరు రూప పర్వతానలవళులును
 వసు సంపద సర్వస్వము ననమానపు బాగ్యాళులు
 దక్షిణలై చాంద్ర సౌర దగద్దగిత కాంతి తతులు
 జల ధారల దక్షిణ కవి సాధారణ రూపములై
 దాన తర్పణాల గతుల తనరారును సాజములై ॥

3533

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8) సృష్టి స్థితి దానమై యిష్ట పూర్తమై వెల్గును
 ఉత్పాతము నెల్ల సృష్టి ఒనర హింస దక్షిణలను
 స్థితి యెల్లను దానమై శ్రీకరహృదక్షిణగాఁ
 దనరారఁగ సృష్టి యెల్ల తరతమ భేదములు లేక
 అఖిల మీఁకు కృత మౌచును నలరారును దక్షిణగాఁ
 బ్రక్రృతిమాత దక్షిణగా వరలు విశ్వ సర్వస్వము
 సర్వచమైన జీవశక్తి సర్వ సంపదాశు లొప్ప
 సకల లోక జాలా లవి శర్మములై తనరారును ॥

3534

†(9) విశ్వమున సంభవించు విపుల సంక్షోభాలను
 విధ్వస్తము కావించుచు పిపరీతపు శక్తులతో
 సర్వ సుగంధములు మీఱ సకల సంపదా? వరలఁ
 బ్రక్రృతిమాత విజయములు పాక్రృతముగఁ బొందుచుండు
 నిత్య సత్యమౌ జగతిని సత్యపూర్వ శక్తు లొప్ప
 సపురూపపు దీప్తులతో నఖిలమును వరలుచుండు ॥

3535

†(10) అతిశీమ్రుఁ జలనాలను నఖిల సృష్టి చరియించును
 అసంత విశ్వ రూపిణిగా నపూర్వ కస్య రాజిల్లఁగ
 మహా శోభ మీఱ సృష్టి మహితశక్తి వర్దిల్లఁగ
 సృష్టి జలధిలోఁ గమలము చెన్నొందెడు రీతి కాఁగ
 విశ్వ సృష్టి సర్వస్వము విచిత్రముగ వికసించును
 దేవ మానవ ప్రళయ కాఁగ దివ్య కాల తత్త్వ మెనయ
 సకల సృష్టి స్థితి గతులను సర్వ లయ ప్రకారాల
 వరలు చక్రగ్రేమి క్రమ భాసురమై దీభరమై ॥

3536

†(11) కాంతి కిరణ జాలా లవి క్రాలు నాకర్షణగతుల
 చక్రగతుల సంచరించి నవక్రముగ వరలుచుండు
 కాల రథము ప్రయాణింప గతి ననంత యానముగా
 విశ్వమై వర్దిల్లును నశ్వి శక్తి రాజాలను
 సృష్టి యజ్ఞ సర్వస్వము చెల్వొందఁగ రక్షితమై
 ప్రకృతి సహజ సంగామపు వికలమున విజయాశుల
 సర్వస్వము నొందు దివ్యశక్తి దేవ సకలమును
 అద్భుతగతి వరలంగా సమృత శక్తు లలరంగా ॥

3537

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “రళా-ప్రహర్ష”

సూక్తమ్—108

ముఖ్యము—పద్యము—అనురా:

ముఖ్యము—2,4,6,8,10-11-సరమా దేవశనీ

దేవతా—సరమా; 2,4,6,8,10-11 పద్యము:

చందః—శ్రీమద్భువ

(1) కిమిచ్చన్తీ సరమా పేరదమానద్ దూరే హృద్ధా జగురిః పరాతైః ।

కాస్మేహితిః కా పరితక్యానీత్ కథం రసాయా అతరః పయాంసి ॥

1258

(2) ఇన్ద్రస్య దూతిరిషితా చరామి మహా ఇచ్చన్తీ సయో నిధిన్ వః ।

అతిష్కదో భియసా రచ్చ ఆవత్ తథా రసాయా అతరం పయాంసి ॥

1259

(3) కీదృజ్జన్త్రః సరమే కా దృశికా యస్యేవం దూతిరసరః పరాకాత్ ।

ఆ చ గచ్ఛాన్మిత్రమేనా దధామాఽథా గవాం గోదరిక్సో దవతి ॥

1260

(4) సాహం తం వేద వద్యం వతత్ స యస్యేవం దూతిరసరం పరాకాత్ ।

స రం గూహన్తి స్రవతో గభిరా హతా ఇన్ద్రేణ పదయః శయధ్వే ॥

1261

(5) ఇమా గావః సరమే యా ఐచ్చః పరి దివో అస్త్రాన్ సుపగే పతన్తి ।

కస్త్ర వీనా అవ సృజాదయుధ్వితాస్మాకమాయథా సన్తి యగ్మా ॥

1262

1. రసాయాఽఅతరః, 2. మహాఽఇచ్చన్తి, 3. తస్మఽఆవత్, 4. హతాఽఇన్ద్రేణ,

5. యాఽఐచ్చః, 6. దివోఽఅస్త్రాన్, 7. కస్త్రఽవీనా అవ. (హృ.పృ.)

(6) అసేన్యా వః పణయో వచాన్మనిష్యాస్తన్తః సర్తు పావీః ।

అత్పృష్టో వ ఏతవా¹ అస్తు పన్థా బృహస్పతిర్వ² ఉభయా న మృణాత్ ॥

1263

(7) ఆయం నిధిః సరమే³ ఆదిబుద్ధౌ గోభిర్యేభిర్వసుదిర్వృష్టః ।

రక్షన్తి తం పణయో యే సుగోపా రేకు వదమలకమా జగన్త⁴ ॥

1264

(8) ఏహ గమన్మృషయః సోమశితా⁵ ఆయాస్మో అంగిరసో నవగ్జాః ।

త⁶ ఏతశూర్వం వి భజన్త గోనాషతైలవ్వచః పణయో వమన్నిత⁷ ॥

1265

(9) ఏవా చ త్వం సరమో ఆజగన్త వ్రవాధితా నహసా దైవే⁸ ॥

స్వసారం త్వా కృణవై మా పుస్కరా⁹ అవ తే గహం సుభగే భద్రామి ॥

1266

(10) నాహం జేద వ్రాతృత్వం నో స్వస్మత్వమిచ్ఛో¹⁰ విదురంగిరసర్చ హేరాః ।

గోకామా మే¹¹ అచ్ఛదయన్ యదాయమపాత¹² ఇత పణయో వరీయః ॥

1267

(11) దూరమిత పణయో వరీయ¹⁰ ఉద్ధావో యస్తు మిసతిర్పలేన¹¹ ।

బృహస్పతిర్వా¹¹ అవిన్దన్నిగూహ్వా¹² సోమో గ్రాహణ¹² ఋషయశ్చ విహా¹² ॥

1268

1. ఏతవాఅస్తు, 2. తిర్వఅఉభయా, 3. సరమేఅది, 4. శితాఅయాస్మోఅంగిరసో, 5. తఅఏత,

6. సరమఅజగన్త, 7. పుస్కరాఅవతే, 8. మేఅఅచ్ఛ, 9. పాతఅఇత, 10. వరీయఅఉద్ధావో,

11. తిర్వాఅవిన్దన్నిగూహ్వా, 12. హణఅఋష. (వృ.వృ.)

సూక్తము—108

ఋషి—అసురులైన వణులు†

ఋషిక—2,4,6,8,10-11 దేవశుని సరమ†

దేవత—సరమ, వణులు†

వణులు

(1)*గద్యము॥

సరమ(దేవశుని) పార్వీభాగమునుగూడఁ జూడకుండ నతిత్వరితము గమనస్థానమును జేరెను.
వచ్చుచున్న నీకు నీ మార్గము యదృచ్ఛాగమనమునకు శక్యము కాదు. ఓ సరమా!
మాకడ నపేక్షితార్థ మేమి కలదు? భ్రమణ మేల? శబ్దాయమానయు, శతయోజన
విస్తీర్ణయు నగు సంతరిత నదియొక్క యుదకముల నేల దాటవలసి యున్నదో!
చెప్పుము: ॥

3538

సరమ

(2)*గీ॥ మీ మహాపర్వతంబున నా మహాత్ము
గో నిదుల నెల్ల వెదుకంగఁ గోరి యింద్ర
దూతినై మీ గృహంబుఁ బ్రభ్రాతి మీరఁ
జేరుచుంటిని బణులార! శీఘ్ర గతిని ॥

3539

*గీ॥ ఆ యతిక్రమణ సంజాతమైన భయము
వలన నా నది జలమునన్ లలిత రీతి
నెలమి రక్షింపఁ దన్దీ జలము దాటఁ
గల్గితిని సుండు! పణులార! కరము వేగ ॥

3540

వణులు

(3)*గీ॥ సరమ! యెవనికి దూతివై నిరతముందు
వట్టివాని పరాక్రమం బెట్టు లుండు?
నీ మహేంద్ర మహా సేన యెట్టి దగునా!
చెప్పుమా! స్పష్టముగ నీవు శీఘ్ర గతిని ॥

3541

*గీ॥ వచ్చుఁగాక! సరమ వలసిన రీతిని
సామి యగునుగాక! సకలమునకు
ధేనువులకుఁ బతిగఁ దేజరిల్లునుగాక!
సనుచుఁ బల్కినారు వణులు తలఁచి ॥

3542

†వ్యాసవ్రత 14వ సంపుటము 81వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వణులు”గాను, దేవత “సరమ”గాను వ్రాసి,
15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “సరమ, వణులు” ఋషిగాను “సరమ, వణులు” దేవత
గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

సరమ

(4)*గీ॥ ఎవనికిన్ దూతి నొచు నే నెంతయేని
 శీఘ్ర గతి మీ గృహంబును జేరుచుంటి
 నట్టి యింద్రుడు వణులారః హన్యుఁ డనుచు
 నాకుఁ జెప్పంగఁ దర మౌనె భీకరముగ ॥

3543

*గీ॥ ఆవరింప లేవు పావన నదు లింద్రు
 నెవని మహిమవలన నెల్ల జలది
 నిస్తరింపఁగలమొ! నిరత మా యింద్రుని
 వెల్లడించుచుండు విమల నదులు ॥

3544

పణులు

(5)*మ॥ సరమా! నీవు దివంబు వీడి యెటకో సంతృప్తితో బోవు చే
 వెరవుం గానక గో చయంబు కడకన్ వీక్షింపనున్నావు? స
 న్నరుఁ డెవ్వఁడు రణంబు చేయకయె నానా గోవులం బొందు నీ
 దరణిన్? మాకును నాయుదాళి కల దీ తత్త్వంబు పాటింపుమా! ॥

3545

సరమ

(6)*గీ॥ పాప యుక్తము లగుటచే బణులు! మీ శ
 రీరములు విక్రమంబును జేరకుండె
 మీరు పలుకు వచస్సు లమేయ సేన
 కర్ణములు కాక యెంతయు నమరకుండె ॥

3546

*గీ॥ మీ మహా మార్గమునఁ బోవ మేలు కాదు
 మీ మహా దేహముల కెల్ల నా మహా బృ
 హస్పతియు¹ సుఖము నిడకుండ నధికతీక్ష
 తరముగా బాధ² నిడును దాఁ దలఁచితలఁచి ॥

3547

పణులు

(7)*గీ॥ ఆస్మదీయకోశ మది బందక మద్ది
 వసు గవాశ్వతతుల వశ్యమగును
 పణులు నిధిని మిగులఁ బాలించుచున్నారు
 వ్యర్థముగ బిరాన వచ్చి తీవు: ॥

3548

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “పంచలఘు గణము” ప్రియు క్తమైనది. 2. బాధపెట్టు నే విధమునైన, (తా.పా.)

సరమ

(8) శ్లో॥ సోమ పాన జాత శోభచే నౌష్పేషు
నల నవగ్వయాస్య లరుగదెంతు
రట్టు వచ్చి వార లా గో నమూహంబు
విభజనంబు జేసి వెడలఁ గలరు ॥

3541

శ్లో॥ ఎందుకు వచ్చితి వని మీ
రందంబుగ నన్నుఁగూర్చి యన్న పలుకు లో
మందానురులారా ని
స్సందంబుగ నుడువకుంట పొడి యగు నుడి ॥

3542

పణులు

(9) శ్లో॥ సరమాః సుర శక్తిని బల
పురమునకుం జనుచు ధేను పుంజముఁ గని తత్
పుర నాథువలన బాదలఁ
బరముఁ గొనఁగ వచ్చెనాపు వరమార్థ మిది ॥

3551

శ్లో॥ సరమః నిన్ను మేము స్వస్థగ భావించుము
సీవు చేరఁబోకు నెమ్మి నిందుర్చి
సుభగః నీదు ధేను నుండర వ్రజమును
నింపు మీరఁగా బజింపఁగలము ॥

3552

సరమ

(10) శ్లో॥ గద్యముః

ఓ పణులారా! నేను భ్రాతృత్వమును స్వస్థులమును నెరుంగను. ఇందుల్లోను శత్రు
భయంకరు లగు నంగిరస్సులు వానిదాని నెరుంగుదురు. మరియు నా స్థానమును
గోరి యింద్రాదులు మీ స్థానము నాక్రమించుచున్నారు. అక్కా రణమున వో
పణులారా! ఉరుతర మగు గోబృందమును విడిచి వేరొక చోటికిఁ బొందు ॥

3553

(11) శ్లో॥ పణులారా! మీరు దూరము

చనుఁడి! యవహృతము లైన చక్కని గోవులే
ఘన గిరిపలనన్ వెలువడి
పనిఁ బూనుచు పచ్చఁగాకఁ బరమ పీఠిన్ ॥

3554

శ్లో॥ రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి.

శ్రీ॥ అతి నిగూఢము లైనట్టి యాల నెల్ల
నా బృహస్పతి పొందెఁ దా నటులే సోడు
మునకు నుపకారకంబులౌ కఠిన శిలలు
నయిత మా గోవులను గాంచె సౌఖ్య గరిమ ॥

3555

సూక్తము—108

ఋషి—అశురులైన పణులు

ఋషిక—2,4,6,8,10,11-దేవతని సరమ

దేవత—సరమ, పణులు

అర్చాంతరము—1

(1) అల దూరమౌ దేశ మత్యంత శీఘ్రాన
సరమ పరుగున చాటి పరివేషించుగ
నదీ ప్రవాహము నద పరివాహము
అతెక్కిమించుచు మహిర వృత జనున శక్తి
దేవతనిగా సర్వ దివ్య శక్తులు మీర
దేవతలలో సరస దీప్త పీఠిక తగ
నున్న లస్తాశము తెన్ని తెప్పన్ గతిని
దీర్చుట మొప్పంగ విశ్వము అటగు ॥

3556

(2) చిత్రాక్షునిచిహ్నమౌ సృష్టి వ్యవస్థలో
మాధ్యమికమౌ చాక్కు మహిమాన్వితమ్మో
నింకరి శక్తులు మీర నతీంద్రియగతి తోప
సజర శక్తులన్ నక్షత్ర దీప్తులన్
దమ్యపహృత మైన హృదయ శక్తుల నెల్ల
దివ్యత్వ మొప్పంగ సమ్య సవ తావాల
నిర్వరా గరిమమై నిర్వివర గతి తోడ
సవనిధుల కరీతమౌ సవతానాన త్తమెయి
సర్వమున్ దృఢియించి సకల రక్షక గరులఁ
జర్జిత చర్మణ గతి సర్వమున్ గాహు ॥

3557

(3) వేగి శక్తి రూప మౌచు విజ్ఞతా భరిత మౌచు
విమలమైన సరమ సవనులమై జరిత గరుల
సూర్య శక్తి ప్రకాశవంత సహ్యాదీప్త మహితమైన
నిత్య సత్య శక్తి యెల్ల నిండు ప్రతివ అద్భుతమై
సర్వమున వ్యాపించును సత్యగరుల నిర్మలతుల
నరిలోకపు దీప్తులమై నవరూపపు శక్తులమై ॥

3558

*రచయిత:—కావ్యశీర్ష, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహావ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రచార”

†(4) అతిగభీర మైన అతివేల శక్తి

వణుల నన్నింటిని బరిహరించుచు, బ్రగతి
వేద విజ్ఞానము విస్తృతమై దేవ
దివ్య విజ్ఞానముగ దీధితుల వరల
నఖిల విశ్వ మొల్ల నదృతముగా, దనర
నమృత శక్తులు కాంతు లమర వాహనులై
అతివేగముగ సృష్టి నావరింపంగా
సదృతముగా సరమ నపురూపమై నిలుచు ॥

3559

†(5) సకల విశ్వములో సరమ శక్తులు వరలఁ

దిరుగాడు గోళాలు దివ్య శక్తులు మీఱఁ
బరమేశ్వరేచ్ఛగా వరణీయమై పరలి
సరమ శక్తులు మీఱ సకలమౌ వేగాన
వేగమే సృష్టిగా వేగమే స్థితి కాఁగ
వేగమే లయముగా విశ్వాంతరాళాన
వేగ స్వరూపమై విస్తృత శక్తులన్
విశ్వమే సరమగా విష్ణు లిలగఁ దిరుగు ॥

3560

†(6) పాప శక్తుల నెల్లఁ బరిహరింపఁగ నిలిచి

దీప రూపము లేని దేవే వణి సమూహము
దురిత మార్గాలలో దుష్ట రూపముగాఁ
బయనించి పయనించి పరమ దుష్పలములన్
నాశించి దిరుగాడు ససహస రూప గతి
నా దుష్ట శక్తులను నదృత గతి తోవ
దైవీయమౌ గతి ధన్యత్వ మొప్పంగ
నిత్యమై చరియించు సత్యతత్త్వము వెలయ ॥

3561

†(7) అష్ట వసువు లన్నింటిని అధికాధిక రూపతమై

రజిత గిరుల హేమ గిరుల రాణఁ గాపాడుచుండి
విశ్వరూపమై వెలిగెడి విమలమైన సరమ శక్తి
సర్వ లోక జాలాలను సదృశముగ నమృతముగ
రక్షణ మొనరించు నవ్య రమ్య వేగ తత్త్వాలను
నపురూపపు దుగ్రత శక్తుల సదృశముగ వెలుఁగొందుచు
ససాధారణమౌ గతి నతిలోకపు శక్తులతో
ననూహ్యమౌ దీపుల నననురూప రూపాలను ॥

3562

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మణ్”

†(8) వాయు తీక్షణ శక్తులతోఁ బ్రజ్వలిల్లు నగ్ని భాతి

మేఘ రూప మందఁ నిల్చు మిన్నులలో మితి మీరఁగఁ

గాంతి విభజన మొనరించెడి మార్గశక్తి విశ్వమున

మేఘాలను ననిలవరమై మిక్కుటముగఁ జలశక్తులు

సృవియింపఁగఁ భారలుగాఁ జదలెల్లను నిరదంగా

లోకముల శబ్దశక్తు లేకై కమ్మై వరలఁగఁ

అభిలాభిల వాయు గతుల సపురూపపు శక్తులతోఁ

బ్రక్తి సహజమైన శక్తి ప్రధానాసితమై వరలును

శబ్దశక్తి మహిత మౌనుఁ జాంద్రశక్తి విస్తరిల్లుఁ

దత్తవరహితమైన సహజ దార్శ్యరక్షశక్తి మీరు ॥

3563

†(9) దైవీయ మైనట్టి జీవాఽమృత శక్తి

మౌను రూప మైన గగన నిశ్వాస గతిని

బ్రక్తి రూపము నెఱిగి దాస్యంతమై చరల

సదసద్వివేకానఁ జంచద్వేగ నిలిచి

లోక రక్షణ మొప్పు బ్రాహ్మణ గతి నెల్పి

సర్వ లోకాఽపకుల సాతత్య మొప్పంగ

సపురూప గతి తోచ నదృశ్యావహితులై

నన్ని లోకములను సమిప్తలో నుంచనగు ॥

3564

†(10) వాయు శక్తి చర్చిల్లుఁగ భ్రాతృగి భూతాశులందు

జేప శబ్ద శక్తి కాఁగ విశ్వమునఁ బెంపొందుచు

నగ్ని కాఁగ నభిలమున నద్భుతముగా చరలుచు

సచ్చమైన అనిల పార్శ్వ మభిలమున వ్యాపించఁగఁ

గాంతి రూప పలు శక్తులుఁ గాగిల విశ్వగతుల సదా

వీరత్వము దీరత్వము విమల గతుల నదృతమై

నతిలోకపు శక్తి కాఁగ సతసహజపు భర్తృమునన్

సర్వ రక్షక మౌచును స్వకీయ రక్ష శక్తి వెలుఁగ

స్థితి శక్తిని గాపాడెడి దివ్యదేవ ఎఱ్ఱశక్తి

దేవదత్త దివ్యతమై దివిభువి లన్నిట వెల్లును

నిత్య నవ్య శక్తులతో సేలాలుగ నిరతమున్

అమలమై తనరాసును సమృతగతు లొప్పారఁగ ॥

3565

†రచయిత.—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(11) సత్య శక్తు లొప్పారంగ నిత్య గతిని విశ్వ మ్మది

అఖిల లోక సర్వమున సద్గుణావహముగా
రజిత హేమ గిరులందును రాణ చరాచరములందు.

సోమామృత శక్తు లొప్ప దీమహితపు దేవాకుల
విజ్ఞతమై విశ్వ మ్మది విస్తృతగతి వర్ణిల్లును

వ్యాకోచము సంకోచము వ్యాప్తివృత్తు శక్తులమై
గూడత త్త్వ మొప్పారంగ జాతశక్తి వర్ణిల్లుగ
నిత్య సత్య తత్త్వ చూచు సత్య తత్త్వ దూప మౌను ||

3566

సూక్తము—108

ఋషి—అనురతైస పలుకు

ఋషిక—1, 4, 6, 8, 10, 11-దేవదత్త సరమ

దేవత—సరమ, పలుకు

అర్థాంతరము—2

(1) అఖిలములో మొయికు లెల్ల సద్గుణ శక్తి వర్ణిల్లును

స్వేచ్ఛాగతి మూలదీప్తి చెన్నందును నిత్యమున్
దూరతీర గతులతోడ సీతలమౌ రతి మీఱంగ

నిర్దామపు వాసుముగ నిస్తంభిత మీఱంగా
నిరత చలన శక్తులతో నిర్వకృత కృమిత మీర

విశ్వగర్భమైన శక్తి విస్తృతగతు లొప్పారంగ
జరిమిత పరిధులలోపల దిరుగారును విమల గతుల

నిరతమును ఋత కృతుల నిర్వికల్పదూపమందె ||

3567

(2) విష్ణుదేవు నిచ్చారతి విస్తృతమౌ దూతగతిగ

సఖిల వశ్య సర్వస్వము సపురూపపుఁ జలన శక్తి
సంచలసపు రీతులలో సంవలితపు చారగతుల

నిరతమౌను నిర్విద్రోత నిర్మల తత్త్వము మీర
ఆత్మ ప్రదక్షిణపు గతుల సదిపలి ప్రదక్షిణపు రతుల

సంతరిషమందు మహా యజ్ఞ సృష్టి కనకారంగ
అఖిల భూత శక్తు లెల్ల సంతర్గత సలరారును

సతివేలము కాంగఁ దిరుగు కర్మభూతము కాకుండంగ ||

3568

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) ఏ రీతిగ సూర్య దీప్తి యెసంగ విశ్వ మెల్లఁ జెరుగు
 ఏ రతిగా సూర్యశక్తి యీ ప్రపంచ మెల్లఁ నిండు
 నే గతిగా నెల్లెడల సవారితగతి రవి కాంతులు
 వ్యాప్తి చెందు దివ్యదేశ దీప్తరతులు దీని గా
 సర్వ తోక ప్రభువు కాంగ నిర్వృత్తిల నిరతమును
 అమృతగతి నలరారుచు నననురూప దీప్తులలో
 గోపతత్వ మొప్పారంగ గాఢశక్తు బహుర్విధ
 సత్క గతుల సర్వ రతుల నిరతమును వెల్లొందును ||

3369

†(4) విష్ణుశక్తి నెల్ల జగతి విశ్వస్తము కావించంగ
 నెరెకై న సాధ్యము లా దీ విశ్వము నెత్తునును
 దీప్తమైన సర్వశక్తి దివ్యమౌన శక్తు లెల్ల
 సత్కంతము గభీరమై నిర్వాహితులలు మీఁ
 సత్క సర్వ శక్తు లెల్ల నిర్భూతా గరిమతమై
 సత్యపూర్వ దీప్తులమై నమలములై వెల్లొందును
 ఆ సరమపు శక్తికాంగ సనహాసపుఁ బురుషరూప
 మూర్తిశక్తి గ్రహణశక్తి గ్రహణ శక్తు లొప్పారును ||

3370

†(5) దివి మవి లోకా లన్నియు దీప్తవంత గతుల మీఁ
 మది మొద రెరుఁగిత జగతిని దుర్బిదగ్గ శక్తి వెలయు
 వ్యాప్తి నొందు విస్తృతగతి వసుశక్తుల మిత మీరుచు
 గాంతి కిరణ శక్తు లెల్లఁ గ్రాలు నమర శక్తులతో
 వాడిగ వేడిగ వరలును మోడు వారకుండ నిలుచు
 సత్క సత్వ సరమ శక్తి సత్వ దీప్తు లొప్పారంగ
 నదయ మైన నుదయగతులఁ బ్రబవించెడి దీప్త శక్తి
 నపురూపమై వెలుఁగును సమితమైన వాయు రతుల ||

3371

†(6) అద్భుష్టమైన అమృతగతి నతిలోకపు దీప్తులమై
 సనివారిత మార్గాలను అననురూప శక్తులతో
 అర్యంతము సూక్ష్మమై అంతరాంతరపు గతులను
 బహుముఖమౌ పథాలలో నహరహమును వర్తిల్లుచు

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మణ”

సునిశితమౌ దీప్తులతో నూక్ష మైన పరిసరశక్తి
 అదృశ్యమైన అపరూపపు సమరమైన ప్రభావాల
 నిహ పర లోకాన్నిట నెన లేని ప్రభల మీరి
 నపురూపపు సరమ శక్తి అనిలమృణ గతుల నిల్చు ॥

3572

†(7) విశ్వసృష్టి కోశ మౌచ విమలమైన దీప్తులతో
 మేఘరాజి కాంతి శక్తి మిన్నంటెడి సంవదలను
 బ్రహ్మతీ వనము మహితమైన రజిత హేమ గిరు లలరును
 సకల లోకరక్షకమైన సర్వప్రాణ ప్రాభవ రతి
 నపురూపపు దీప్తులతో నమలమైన గతి శక్తుల
 సత్యంతము గోప్యమైన ఆతనిగూఢరతులు మీరఁ
 గరణశక్తి భరణశక్తి క్రింది మేలు చలనశక్తి
 ఆఖిల విశ్వ మావరించి ఆతిసరమమ్మై నిలుచును
 నిధిరూపమ్మై వెలుగును బ్రథితమ్మై విశ్వమ్మున
 ఆతిసహజమ్మౌ న్యావుల నఖిలమ్మున నలరారుచు ॥

3573

†(8) ఆమర శక్తు లొప్పారఁగ నఖిలమ్మున సంచరించుఁ
 జంద్రామృత శక్తి వోలె స్వచ్ఛ శీత ప్రభా కలిత
 సర్వలోక జాలా లవి శబ్దశక్తు లొప్పారఁగ
 సదమలముగ వర్తిల్లును జకగతి భ్రమణగతుల
 నగ్ని దీప్తు లలరారఁగ సమర దివ్య దేవతాశి
 అతిరమ్యపుఁ దేజాలను ననవరతముఁ బ్రసరింపఁగ
 విభజించుచు వ్యాపించుచు విస్తృతగతి విమలమ్ముగ
 సనలానిల దీప్త రతులు నదృతగతి వర్తిల్లును ॥

3574

†(9) బ్రాహ్మ్య శక్తి తనరారెడి పరమ సరమ జనిత దీప్తి
 దైవీయమ్మై నిరతము తాదాత్మ్యత నొందురీతి
 స్వీయ శక్తి వర్దిల్లఁగ సృష్టి తత్త్వ దృష్టగతుల
 అఖిల లోక సర్వస్వము నదృతగతిఁ జరియింపఁగఁ
 బునఃపునర్బ్రమణ గతులఁ బూర్ణ జీవ దీప్తు లొలయ
 స్వయంచలన పీడన గతి సర్వస్వము తనరారును
 సృష్టి శక్తి స్థితి శక్తియుఁ జెలఁగ లయ మహా శక్తు
 అఖిలమ్మున వర్తిల్లును సతినహజమ్మౌ మూర్తిగ ॥

3575

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(10) అనలాఁనిల శక్తులతో నలర నేది ముందొ యెరుఁగ
 సహ జన్మ గతమేదొ సాతత్యపు సావత్యపు
 శక్తితత్త్వ మెల్ల జగతి జన్య జనక భావాలను
 ఆది అంత మెనయకుండ నదృశ్యపు శక్తులతో
 ముం దేదియొ? పిద పేదియొ? మూర్తి రూపు తెలియకుండ
 ననంతముగఁ బ్రసరించెడి అద్భుతమౌ కాంతి జాల
 మపురూపపు దీప్తులతో నఖిలమ్మున వ్యాపించుచు
 ఒక గోళమునుండి మరొక ఉపర్యదోగోళాలకు
 అతివేలపు శక్తులతో అతికాంతుల వేగాలను
 వెలుఁగులతో వ్యాపించును విమల దీప్తు లొప్పారఁగ ॥

3576

†(11) మేఘ మాలలు జగతి మిన్నంటి కదలాడు
 అనిల శక్తులు మీర ననల శక్తులు మీఱఁ
 జాంద్ర సౌరాదుల శక్తి సర్వస్వములు
 రజిత గిరి హేమ గిరి రాజిల్ల స్వచ్ఛతల
 నతి నిగూఢమైన అపురూప శక్తులను
 ఋతశక్తి సృష్టికే ధృతశక్తిగా వెలుఁగఁ
 బ్రాణ దీప్తులు వాయు త్రాణ శక్తులు వరల
 జీవ శక్తులు పొందు శీఘ్ర చైతన్యాల
 సోమాఽమృతపు రతుల ధామమౌ నీ పృథ్వీ
 కామితమ్ముల సృష్టి గాఢమ్ముగా నిలుపు ॥

3577

† — అష్టపదకందము॥

రవి చంద్రులు ఋభు గణములు
 కవి దివ్య సుదేవతాఽఽశిఁ గారెడి విప్రుల్
 అవితథమౌ నవ్య రతులఁ
 బ్రవిమలమౌ రజిత మేరు వర్వతములు భా
 ర విలసితమై రహిత గతి
 నవనీతము భాతి సృష్టి నవ గో తతిగా
 జవ సత్త్వము లొప్పారఁగ
 నఽరశ రతిఁ దిరుగు నిత్య మద్భుత గతులన్ ॥

3578

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

సూక్తమ్—109

ఋషిః—జహరాశ్రహృజాయా, బ్రాహ్మః క్షార్వసాభా నా

దేవతా—విశ్వే దేవాః

చందః—రిష్టువ్; 6-7-రాసుష్టువ్

(1) తే॒వదన్ పృ॒థమా బ్ర॑హ్మ॒తిల్పి॑షే॒ క్షాపారః॑ సలి॒తో మా॑తరి॒ష్టా ।

చీ॒తహ॑రా॒స్తవ॑ ఉ॒గో మ॑యో॒భూరాపో॑ దే॒వః పృ॒థమ॑జాః ఋ॒తేన॑ ॥

1269

(2) సో॒మో రా॒జా పృ॒థమో బ్ర॑హ్మ॒జాయాం పు॒నః పృ॑యచ్ఛ॒వద॑హ్య॒ణీయ॑మా॒నః ।

అ॒స్త్వర్తి॒తా వరు॑వో మి॒త్రః అ॒సీద॑గ్ని॒ర్హోతా హ॑స్త॒గృహ్యో ని॑నాయ ॥

1270

(3) హ॒స్తేనై॒వ గృ॒హ్యో ఆరి॑ర॒స్యో బ్ర॑హ్మ॒జాయే॒యమి॒తి దే॒వోచన్॑ ।

న దూ॒తాయ॑ వ॒శ్యే తస్య॑ ఏ॒షా తథా॑ రా॒ష్ట్రం గు॑పితం క్ష॒త్రియ॑స్య ।

1271

(4) దే॒వా ఏ॒తస్యా॑మ॒పిద॒స్త వూ॑ర్వే స॒ప్తః ఋ॒షయ॑స్త॒వసే॑ యే ని॒షేదః॑ ।

భీ॒మా జాయా బ్ర॑హ్మ॒ణస్యో॑ప॒సితా దు॒ర్ధాం వ॑ధాతి వ॒రమే॑ వ్యోమన్ ।

1272

(5) బ్ర॒హ్మచారి॑ చ॒రతి॑ దే॒వేష॑ద్వి॒షః స దే॒వానాం భ॑వత్కే॒తమంగ॑మ్ ।

తేన॑ జాయామ॒న్తవి॒న్తద్భృ॒హస్ప॑రిః సోమే॒న నీ॒తాం జు॒హ్వాం స దే॒వాః ॥

1273

1. క్షాపారః, 2. స్తవఉగో, 3. పృథమజాః ఋతేన, 4. మిత్రఉఆసీదగ్ని, 5. గృహ్యఉఆరిరస్య.

6. తస్యఉఏషా, 7. దేవాఉఏతస్యా, 8. సప్తః ఋష. (వృ.వృ.)

(6) పునర్వై దేవా¹ అవదుః పునర్మనుష్యా² ఉత ।

రాజానః సత్యం కృత్వానా బ్రహ్మజాయాం పునర్వదుః ॥

1274

(7) పునర్తాయ బ్రహ్మజాయాం కృత్వై దేవై త్నీకిల్పిషమ్ ।

ఊర్జం పృథివ్యా తర్వాయోషగాయముహసలే ॥

1275

సూక్తము—109

ఋషి—జుహు వసు బ్రహ్మవాదిని లేక బ్రహ్మపుత్రుడు ఊర్జనాథః ‡
దేవత—విశ్వే దేవతలు ‡

(1) *గద్యము॥

ఋభ్యదేవత లెల్లరు జుహూ దౌర్భాగ్యరూప మగు బృహస్పతి పావకల విషయమై యిట్టనిరి.
“నుహగతి గల అదిత్యుడు, వరుణుడు, వాయువు, తాపనముచే నుగ్రుడగు నగ్ని,
సుఖ భానియిత యగు సోముడు, బ్రహ్మార్పాదిత లగు దేవతలు, సుపాయమును
బరికించి యామెను వార్యుల్ని త్రవని గావించిరి ॥

2579

(2) *గీ॥ సురల ముఖ్యుడైన సోముఁ డనెడి¹ రాజు
కల్పఘోషహరణ కారణమున
లజ్జఁ బొందకుండ పరితాని నా బృహ
స్పతికి నొసంగియుండె మతఁ డలంచి ॥

3580

*గీ॥ హోతృ మిత్తులు మలియు సంహత పరుణ
దేవుడును సోమ కృత్యంబు పోచన మని
పలికియుండిరి పిన్నుటఁ బావనాగ్ని
యామె గర్హయించి యా ఋషి కంగఁడేసె ॥

3581

1. దేవాఅవదుః, 2. మనుష్యాఉత. (వార్.వర్.)

ఈ సందర్భమున నొక యితిహాసము గలదు. జుహు వసు నాక్కు బ్రహ్మను జాయ. బృహస్పతి వాచస్పతి యగుటచే
తరనికి జుహు వసు నామె తార్య యయ్యెను. ఒకప్పుడు వేని కిల్పిషము ధార్యా దౌర్భాగ్య రూపమున నుండెను. కాబట్టి
బృహస్పతి యామెను బరిత్యజించెను. పిన్నుట నాదిత్యాది దేవతలు విధారించి యామెను వాపరహితగ నొనర్చిరిగ
బృహస్పతికి నొసంగిరి. ఈ కథ యీ సందర్భమున వర్ణింపబడెను.

‡ ఈ సూక్తమునకు వాక్రవృత్తి కీర్తి పుటలో ఋషి “జుహు వసు బ్రహ్మవాదిని”గను, దేవత “విశ్వే దేవతలు”గను
వార్షి, 10b సంఖ్య గల సంపుటముతోని ఋషి దేవతల వర్ణికలో “జుహుడు” ఋషిగాను “విశ్వే దేవతలు”దేవత
గాను శ్రీనేమానివారు వార్షిసిరి.

1. సోముడనే రాజు. (వార్.వర్.పా.)

(3)*గీ॥ ఓ బృహస్పతిః ఋషివతిః యోపి యామే
దేహము స్వహస్త లభ్యమై తేజరిల్లు
వరము దీనిని చేవతల్ బ్రహ్మ జాయ
యని వచించిరి సుర లెల్ల రతని గాంచి ॥

3582

*గీ॥ క్షత్రియ సురక్షితంబైన సకల రాజ్య
మెట్టు శత్రువు దుష్టిని బట్టకుండు
నట్టె దౌర్భాగ్యము క్షత నా సుకాంత
స్వాత్మఁ బ్రకటింపకుండెను సరస గతిని ॥

3583

(4)*గీ॥ అతిచిరంతన ఋషు లెల్ల నట్టి కాంత
పాప రహిత యటంచును బలికినారు
సప్త సంఖ్యాక ఋషులు విస్తార తపముఁ
జేయఁ గూర్చుండియున్నారు చిత్త మలర ॥

3584

*గీ॥ శత్రు రూప పాప సంఘంబునకు భీతిఁ
గొలుపు జాయ నొసఁగి లలిత ఋషికి
వెలిగినారు తపము వేర్పిల్చి దుర్దాన
నైన నుంచఁగలుగు సతిశయముగి ॥

3585

(5)*గీ॥ అతఁడు బ్రహ్మచారి యగుచు నంతటఁబోవు
చుంట నిష్టులందు నోలి సురల
స్తుతులతోడ హవ్యతతితోడ సతిభక్తి
పొందుచుండె మిగుల సంద మొప్పు ॥

3586

*గీ॥ తలఁప గంధర్వుఁ డెట్టులు వెలుగు సోమ
నీతయౌ కన్య గ్రహించె వూతుడైన
యల బృహస్పతి యట్టులే యాదరమున
జూహువు గ్రహించె జాయగా సురలు మెచ్చ ॥

3587

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమానివేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. చాితవ్యతి 14వ సంపుటము 87వ పుటలో నీ పద్యమున “దుర్దాన” అను శబ్దమునకు సున్నా చుట్టఁబడి వ్యాఖ్యార్థము
చాయఁబడియున్నది.

(6)*గీ॥ అల బృహస్పతి కిడినార లతని భార్య
సురలు మనుజు లొసంగిరి పరమ దేవ
మనుజ కృతమైన దానము ఘన మటంచు
వెల్లడించిరి రాజులు వేట్క మీర ॥

3588

(7)*గీ॥ పృబల కిల్మిషమును గొట్టి బ్రహ్మ జాయ
బ్రహ్మ లొసంగిరి దేవతా వర్గ మెల్ల
నల బృహస్పతికిం జెందు యజ్ఞ కర్మ
హవ్యయుతులయి సేవించి రతిశయముగ ॥

3589

సూక్తము—109

ఋషి—జుహువను బ్రహ్మవాదిని లేక బ్రహ్మపుత్రుడు ఊర్వనాభ
దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—1

†(1) సత్య రూపమై వెలిగెడి సర్వ శక్తి సచ్చక్రియె
“పూర్వ దుర్గతి నాశని”గ నపూర్వ గతుల శక్తి చూపు
సాధారణ పాపముల నసాధారణ కిల్మిషాల
బ్రహ్మ కిల్మిషము నైన వరల నాశనము చేయు
నతిసూక్ష్మమై తనరెడి నాదిత్యుడు దీప్తులతో
ననలాలను ననలాలను నఖిల సలిల మృతతతులను
నాకాశములందు నమరు సంతరాంతర పాపాశుల
కుగ్ర మైన దీప్తులమై నుద్వాసన చెప్పి చంపు ॥

3590

†(2) బ్రహ్మ జాయగా వెలిగెడి వచశ్శక్తి కున్న మహా
పాప పుంజ రూపాలను భగ్జపరచి నాశముగాఁ
బునస్వచ్ఛగతు లొప్పగఁ బూర్ణ భుద్ధ రతు లొసరఁగఁ
బవిత్రతా గరిమ మీర బ్రహ్మదీప్త రూప మౌచుఁ
బరబ్రహ్మ పుణ్య దీప్తి బ్రహ్మలకే బ్రహ్మ కాఁగ
నంతర్గత శక్తులతో అనల రూప దీప్త మౌచు
వరుణ మిత్ర భారరతులఁ బంచ భూత తత్త్వాలను
బవిత్రతల నిల్పుచుండుఁ బాప రూప భావములను
నామరూప నాశనముల నఖిలమును విధ్వస్తము
పూర్ణముగఁ గావించును “బూర్వదుర్గతి నాశని” ॥

3591

*రచయిత:—కావ్యశీర్ష, శ్రీ నేమానివేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వద్దమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

3) హసన చిద్విలాసగతుల నానందపు రూపముగా
 సఖిలమ్మున వ్యాపించెడి ఆ పుణ్యవర్షిద శక్తులు
 “పూర్వదుర్గతీ నాశని” పూర్వకములుగా పరలుచు
 సంతరహిత సద్గతి శక్తి కాదారముగా నిలుచుచు
 బుణ్యమునకు దీక్షముగాఁ బాలుపొందెడు పురాదిగా
 జ్ఞాన రూప దీక్షమునకు సకల బ్రహ్మ రేజమునకుఁ
 స్పృశిదగ జాయ గాఁగఁ గెరలు పాప పీడ కాఁగ
 నిలుచు దుర్గతీన్ జగతిని సీర్జామపు దామముగా
 నొనరించుచు సర్వలిరతి సుత్రమోత్రమాన్ని శక్తి
 సుత్రమోత్రమానిలాల దీప్త చిత్రత్యపుఁ బుణ్యశక్తి
 గుప్తరూప రాష్ట్ర మౌచు గూఢ మిత్ర శక్తి కాఁగ
 విశ్వకాంతిదూత కాఁగ విమల పుణ్య శక్తివరలు ॥

3592

4)*క॥ ఋషి శక్తులు మృష రహితపుఁ
 దృష్టా విచార విష విషయ తిమిర విరాళా
 విష విరహిత పుణ్య వర్షద
 ఋషామృత మహా సుదివ్య ఋత రూపములౌ ॥

3593

*— సప్త ఋషి రూపాల సప్తాన్ని సప్త జల
 సప్తానిలాకాఁ సప్త పృథ్వుల శక్తి
 సప్తరూప సచ్చక్తి సప్త ఋత రూపమై
 తత్కల రక్ష గతి గుహరూప విమరతి
 ద్వాహ్మోవనీతమై పరమ దేవ శక్తులన్
 దివ్య దేహార్పిత దీధితులఁ గనరారు ॥

3594

5) అస్థలికమ్మైనయట్టి అపరూపపు బ్రహ్మచర్య
 దివ్యత త్వ సర్వచ్చ నీరజ దేవైత్యముగా నిత్యము
 దేవతలకె దేవరగా దీప్తైకైకాంగముగా
 సోమ శక్తి పర్విల్లును సుగతి పుణ్య రూప మృది
 పరిదీప్తుల వతి కాఁగన్ ఒరమార్పానిత్య ములరు
 సవినాభావంపు శక్తు అమృతాపహము కాఁగ
 విష రూపపుఁ బాప శక్తి విశ్వస్తము కాచించును
 దేవ దేవ నిత్య శక్తిఁ దెలియును సచ్చక్తులు ॥

3595

‘రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “రళా-వర్ణపూర్ణ”

†(6) పార్థివమౌ పుణ్య శక్తి పరితృతి పురుష శక్తు లెల్ల
 బుసర్జన్సు లొందుచుండుఁ బూర్ణశక్తి రతుల మెయిని
 మానవాళి రాక్షసాళి మహిత దివ్య దేవతాళి
 బ్రహ్మశక్తి శబ్దశక్తి వరలు జాయ ఛాయ మౌను
 అధివత్య రూపమైన యెఱి సత్య దీప మౌను
 అపురూపమై నిలుచును అసాధారణంపు రతులఁ
 జకగ్రనేమి కగ్రమము కాఁగఁ జర్విత దివ్య మట్లు
 సృష్టి స్థితి లయ రూపాల్ చెలఁగుదురే నిత్యమ్మును ॥

3596

†(7) దివ్యమైన దేవశక్తి లేరిలఁగ సృష్టిలోనఁ
 గిల్బుష రాహిత్యమ్మునఁ గెరలు శబ్ద శక్తు లెల్ల
 బ్రహ్మములై వెలుఁగొందుచు వరలు జాయ ఛాయ లొను
 సత్కీపాసన కాగను సత్కీపాసన కాగను
 నత్యంత విశిష్టమైన అపురూపపు శక్తులతో
 నలరాదును బృథివీత్వపు ఓమలనమో దీప్తులమై
 సుతృన్నమై నిలుచును సుద్దిష్టమై వెలుగును
 సృష్టి స్థితి పరితృతిగాఁ జర్చిచాసగతి లోచఁగ ॥

3597

సూత్రము — 109

బుపి — జాహువను బ్రహ్మహుని లేక బ్రహ్మపురుషుఁడు ఊర్ధ్వనాభ
 దేవత — విశ్వదేవతలు

అర్థాంతరము — 2

†(1) పంచభూత రూపాలను సంచితమై కిల్బిషమ్ము
 అనలమై సలిలమై అనిలమై ఆకాశమై
 వృద్ధిరూపమై వెలుగును విశ్వసృష్టి శక్తి గలుల
 పడుగును పేకై నిలుచుచు వరలు ఛాయగా జాయగ
 విష్ణుదేవు మాయ కాఁగఁ గృష్ణ శక్తి లీల కాఁగ
 బ్రహ్మమై కిల్బిషమ్ము వరలు సృష్టి సర్వమ్మున
 సత్యశక్తి వర్ధిల్లఁగ సదమలమౌ నిత్య దీప్తిఁ
 “బూర్వదుర్గతీనాశని” బోఁ దోలును బాపాదులఁ
 దొలి శక్తిగ వెలుఁగొందుచు నలవి మాలినట్టి దీప్తి
 నమేయమౌ బ్రహ్మశక్తి కాద్యమై పవిత్రతల ॥

3598

†రచయిత: — వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వద్దమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

*(2) అనతాఽఽశులు ననిలాఽఽశులు నలరు నలిల పృథ్వాశులు
 నాకాశాశుల నన్నిట నమరు పాప పంకిలమును
 సోమశక్తి శబ్దశక్తి శుద్ధముగాఁ గడిగివేయు
 వరుణ మిత్ర శక్తు లొప్ప వర్ధిలెడి విశ్వమున
 నభిల వంచ భూతాశులె అమల హోతలై తనరుచు
 నమరంగా బ్రాహ్మ్యశక్తి అమలజాయఁగా వెలుగుచుఁ
 బాపరహితగా స్వచ్ఛత వర్ధిల్లుచుఁ బుణ్యరతుల
 బ్రహ్మ మహాముఖగతమైఁ బరమపవిత్రత తనరుచు
 దివ్యమైన దేవశక్తి తేజరిలెడి శబ్దశక్తి
 కిల్బిష హరకమై జగతిని గెరలును నద్గతి గతిమై ॥

3599

†(3) ఆ శ్రీమహావిష్ణు ననుగ్రహము మీరంగా
 నాదిశేష మహాశక్తు లపురూపపు శబ్దగతులు
 బ్రాహ్మ్య గతమై వరలెడి పాపరూప శక్తితతుల
 విద్యస్తము కావించును విమల డీప్తి వెల్లివిరియ
 సృష్టి సంరక్షకమై జెలఁగును స్థితి శక్తి వరల
 జ్ఞాత్రూపమై వెలుంగు మిత్ర దౌత్య దీప్త రూప
 రహస్యాల రాష్ట్రమై బ్రహ్మ తేజ మలరారఁగ
 జాయా గతి ప్రకటితమై శర్వ శబ్ద శక్తు లలర
 శక్తు నాశక మౌచును సర్వ సృష్టి రూపాలను
 నిత్య వ్యావకర్త మొప్ప నిర్మలమై తనరారును ॥

3600

†(4) సప్త పృథ్వలై ఋషులై సప్త సలిలముల్ ఋషులై
 సప్తాఽనలములు ఋషులై సప్తాఽనిలములు ఋషులై
 సప్త గగనములు ఋషులై సత్యరూప దేవతలై
 సృష్టి తొలుతఁ బ్రభవించుచు వ్యష్టి సమిష్టిగతులు మీఱ
 సిష్టాపూర్తము కాఁగ నెల్ల కిల్బిషములఁ ద్రుంచి
 అతిభయకరమౌ దుష్టత నలవోకగఁ జంపివై చి
 సత్య నిత్యమై వరలెడి సత్త్వ శక్తి బ్రాహ్మ్యమై
 సకల విశ్వ రూప మౌచు జగతి దారణంపుగతుల
 సృష్టి స్థితి లయ రతులను జెలఁగ నదా విశ్వ మ్మది
 శబ్ద నిశ్శబ్దశక్తు లబ్ధములౌ గామరతుల ॥

3601

†రచయిత:—వాణ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కా-వ్రహ్మ”

†(5) ఏకైకాఽంగ మ్మాచును సృష్టి నెల్లఁ జెల్వొందెడి
 దైవీయమౌ రూపము తనరారును దివ్యగతుల
 సోమాఽమృత పూర్ణశక్తి నీమముగా స్రవియింపఁగ
 బ్రహ్మచర్య బ్రాహ్మ్య శక్తి వర విషాః దుర్గించివైవఁ
 బాపరూపమైన తిమిర బాజకమౌ నీడ పీడ
 నశియింపఁగ దైవశక్తి నానా దిశలను వరలఁగ
 బృహస్పతిగ మేధాగతి పిస్తరిలఁగ విశ్వమ్మున
 శబ్దశక్తు లొప్పారఁగ సదమలమౌ బహు రూపులఁ
 బంచభూత తత్త్వాలను వరలు శుద్ధగతులు మీఱ
 సంచితమై దోషతతులఁ దుర్గించివైచు నిత్యమ్మును ॥

3602

†(6) పునర్జన్మతో సృష్టియె పొలుపొందుచునుండు సదా
 మానవాః మరల పుట్టు మహిత దేవతాః పుట్టుఁ
 బునర్జన్మ మొప్పారఁగఁ బూర్ణ గతుల రవిచంద్రులు
 లోకాదులు బ్రహ్మజమౌ లోలుపత్వ మెనయ సృష్టి
 సదసత్తులు బ్రహ్మ కాఁగ జాయ కాఁగ జగతిలోన
 సృష్టి స్థితి లయగతులను జెలఁగుచుండు నిత్యమ్మును
 సత్య శక్తితో విశ్వము సదా సంచరించుచుండఁ
 సత్యమే నిశ్చయమై సత్యమే కాలమై
 సత్యమే బ్రహ్మమై సత్యమే పునర్జన్మ
 గతిగాఁగఁ జరాచరాలఁ గ్రాలును నిత్యత్వ మెనయ ॥

3603

7)†అష్టపదకందము ॥

సత్తుకు నీడగ నిత్య ము
 సత్తై తగు పాప పంక జాలము పోవున్
 మిత్తి రహిత దైవీయపు
 హృత్తతిమయ నిత్య శక్తి యిక్షాఽన్వితమై
 మృత్తులు సలిలము లనల ము
 రుత్తు లాకాశములును రూఢములై ఆ
 వృత్తులుగఁ గృష్ణ లీలగ
 సత్తైమునకుఁ దావలమై సత్త్వాఽన్విత మౌ ॥

3604

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—110

ఋషిః—జనుదగ్నిర్భాగవః, జామదగ్న్యో రామో వా

దేవతా—ఆపీనూక్తం (1-ఇన్ద్రః సమిద్ధోఽగ్నిర్వా; 2-తనూనపాత్ ;

3-ఇశః; 4-బర్హిః; 5-దేవీర్ద్యౌరః; 6-ఉషాసానక్తా; 7-దైవ్యో హోతారా ప్రచేతసా;

8-తిస్రో దేవ్యః సరస్వతీశాబారత్యః; 9-త్వష్టా; 10-వసస్పతిః; 11-స్వాహాకృతయః.)

చందః—తిర్విష్టుమ్

- (1) సమిద్ధో¹ అద్య మనుషో దురోణే దేవో దేవాన్ యజని జాతవేదః :

ఆ చ వహ మిత్రమహశ్చికిత్వాన్ త్వం దూతః కవిరసి ప్రచేతాః ॥

1276

- (2) తనూనపాత్ పత² ఋతస్య యానాన్ మధ్వా సమంజస్త్వదయా సుజిహ్వా ।

మన్మాని ధీభిరుత యజ్ఞమృన్దన్ దేవతా³ చ కృణుహ్యధ్వరం నః ॥

1277

- (3) ఆజుహ్వసో⁴ ఈద్యో వన్ద్యశాచ ౨౨ యాహ్యగ్నే వసుభిః సజోషాః ।

త్వం దేవానామని యహ్వా హోతా స⁵ ఏనాన్ యక్షిషితో యజీయాన్ ॥

1278

- (4) ప్రాచీనం బర్హిః ప్రదిశా వృథివ్యా వస్తోరస్యా వృజ్యతే⁶ అగ్రే అహ్నమ్ ।

వృష్ ప్రథతే వితరం వరీయా దేవేభ్యో⁶ అదితయే స్తోనమ్ ॥

1279

- (5) వ్యచస్వతీరుర్వియా వి శ్రయస్తాం వతిభ్యో న జనయః శుమ్మమానాః :

దేవీర్ద్యౌరో బృహతీర్విశ్వమిన్వా దేవేభ్యో⁶ భవత సుప్రాయణాః ॥

1280

1. సమిద్ధోఽఅద్య, 2. పతఽఋతస్య, 3. జుహ్వసఽఈద్యో, 4. హోతా స౨ఏనాన్,

5. వృజ్యతేఽఅగ్రేఽఅహ్నమ్, 6. దేవేభ్యోఽఅదితయే. (వృ.వృ.)

(6) ఆ సుష్మయన్తీ యజతే¹ ఉపాకే ఉషాసానక్తా నదతాం ని యోనో ।

దివ్యే యోషణే బృహతీ సురుక్మే² అధి శ్రియం భక్రపిశం దధానే ॥

1281

(7) దైవ్యా హోతారా వక్రతమా సువాచా మిమానా యజ్ఞం మనుషో యజద్యై ।

వక్రచోదయన్తా విదధేషు కారూ పాశ్రిచినం జ్యోతిః పృథిశా దిశన్తా ॥

1282

(8) ఆ నో యజ్ఞం భారతీ తాయమేత్విహ మసుష్మదిహ దేతయన్తీ ।

తిస్రో దేవీర్బర్హిరేదం స్థోమం సరస్వతీ స్వదనః నదన్తు ॥

1283

(9) యో ఇమే ద్యావావృథివీ జగితీర్హి హావైరపింబద్భువనాని విశ్వా ।

తమద్య హోతరషితో యజీయాన్ దేవం తర్హితారమిహ యషి విద్వాన్ ॥

1284

(10) ఉపావన్మజ త్కన్యా నమంజన్ దేవానాం పాత³ యతుథా హవీంపి ।

వనస్పతిః శమితా దేవో⁴ అగ్నిః స్వదన్తు హవ్యం మధునా ప్పుతేన ॥

1285

(11) సద్యో జాతో జ్యమిమీత యజ్ఞమగ్నిరేవానామతవత్ పురోగా ।

అన్య హోతః పృథిశ్శతస్య⁵ సచి స్వాహాకృతం హవరదన్తు దేవాః ॥

1286

1. యజతే¹ ఉపాకే² ఉషాసా, 2. సురుక్మే³ అధిశ్రియం, 3. వక్రచోదయన్తా, 4. యజమే,

5. పాతయతుథా, 6. దేవో⁶ అగ్నిః. (ప్రా.వర్.)

సూక్తము—110

ఋషి—భార్గవుడైన జమదగ్ని లేక వానిపుత్రుడు రాముడు†
 దేవత—అపిరిసులు† (1-ఇద్ముడు, సమిద్ముడైన అగ్ని, 2-తనూనపాత్రు, 3-ఇశ, 4-బర్హి, 5-దేవీర్ద్యారము, 6-ఉష, 7-ప్రచేతసులు, 8- సరస్వతి, ఇశ, భారతులు, 9-త్వష్ట, 10-వనస్పతి, 11-స్వాహ)

(1)*గీ॥ సహజ తేజో విరాజితః జాతవేదః

రక్షితవ్య గృహంబున రాజితుండ
 వగుచు నింద్రాది దేవాళి నెల్ల హవ్య
 ములను బూజింపుమాః నీవు మోచ మలర ॥

3605

*గీ॥ స్తోత్ర పూజల నందుచు స్తోత్ర రచిత
 నుతుల వినుచుండి సంస్తవమతిని గూడి
 యమరులను¹ బిలుచుకొని వచ్చి హవ్య మిషను
²వారికిన్³ హితము గూర్తువు! వహ్ని! నీవు ॥

3606

(2)*గీ॥ ఓ తనూనపాత్రః ఓయి! సుజిహ్వాః
 యోయి! యజ్ఞదేవ! యోయి! యగ్నిః
 సుఫల మొసగు యజ్ఞ సుహవిస్సులను మధు
 రసమువలనఁ బీరితి మెసగు మీవు! ॥

3607

*క॥ మనసీయ స్తోత్రంబుల
 ఘన బుద్ధులచేత యజ్ఞకలనకు వృద్ధిం
 బనిఁబూని చేసి సురలకు
 ననలుడుగ⁵ నద్దాని నెల్ల నందింతువుగాః ॥

3608

(3)*గీ॥ దేవతాహ్వతవై యగ్నిదేవః నీవు
 వంద్యుడవు! మరియు వసు గణ వందనములఁ
 బీరియమానుండవై సదా⁶ పీరితి మెఱయ
 నిచ్చటకు రమ్ము! మే మెల్ల మెచ్చునటుల ॥

3609

†వ్యాకర్తవ్యతి 14వ సంపుటము 43వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “జమదగ్నియో వాని పుత్రుడు రాముడో” అనియు, దేవత “సమిరాదులు, సరాశంస పరితలగు తనూనపాత్రులు”గాను వ్రాసి, 1916 సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో “జమదగ్ని లేక రాముడు” ఋషిగాను, “అపిరిసులు” దేవతగాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “సలల”ము ప్రయుక్తమైనది. 2. సురలకున్ హితముఁ జేయుడు సుకవి వగుచు, (తొ.పా.). 3. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “భల”ము ప్రయుక్తమైనది. 4. వలసినంత, (తొ.పా.), 5. నానరగనద్దాని, (తొ.పా.), 6. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “సలల”ము ప్రయుక్తమైనది. 7. వంద్యుడువుగ, (తొ.పా.), 8. నీవు పీరితి మెఱయ. (తొ.పా.).

*గీ॥ అమరులకు హోత వగుచుంటే వన్ని దేవః
యష్టతరుఁడవు! మరియు నీ వన్నదీయ
మదుర సంపార్థనల నెల్ల మదిఁ దలంచి
సురలఁ బూజింపుమా! హవి శోభఁ గూడి ॥

3610

(4)*గద్యము ॥

ప్రాజ్ఞుఁడ మగు నే జర్హిస్సు కలదో! యది వేదయొక్క పొగ్గిక్కునఁ బ్రకర్షమంత్రమున
స్తుతింపఁబడుచున్నది. అది దేవతలకుఁ బృథ్వికి సుఖకర మగుచున్నది ॥

3611

(5)*గద్యము॥

సంభోగ కాలమునఁ బతుల నిమిత్తము శోభమాస లగు స్త్రీ లెట్లాశ్రిత లగుదురో! యట్లు
వ్యాప్తిఁ గాంచిన ద్వారదేవతలు విశేషముగ నాశ్రిత లగుదురుగాక! ఓ ద్వార
దేవతలారా! మీరు దేవతల నిమిత్తము సువివృతలు కండు: ॥

3612

(6)*గద్యము ॥

సుగమన లగు నహారాత్రి దేవత లి యజ్ఞ స్థానమందు నియమమున విశ్రమింతురు. ఆ
దేవత లిద్దఱు యోషిత్తుల చలెఁ బ్రీణయితులు, మహతులు, శోభన దీప్తులునై
సుందరశ్రీని దరించుచున్నారు ॥

3613

(7)*సీ॥ మనుష హోతకుఁ దొల్ల ఘన యజ్ఞ కర్మయం దొనర నాదిత్యాగ్ను లుందుగాక!

శోభన స్తోత్రాశి శోభితులై యిష్టి నొనర . దిత్యాగ్ను లుందుగాక!

నిఖిలంబునకు నిష్టి నిర్మించువారలై యొనర నాదిత్యాగ్ను లుందుగాక!

నఖిల చోదయితలై¹ నయజ్ఞతలంబున నొనర నాదిత్యాగ్ను లుందుగాక!

*గీ॥ బూర్వాదిక్కున జ్యోతి నపూర్వ మార్గమునను బెట్టుచు నాదిత్యుఁ డనలుఁడు కడు
హోమ నిష్పోదకులయి తా ముచ్చయజ్ఞమందు నివసించుగాక! నమందరీవి ॥

3614

(8)*గీ॥ భారతీదేవి మరి యిళా భాగ్యమతియు

నా సరస్వతి యిష్టికి నరుగఁదెంచి

యమరులకు² సుఖముఁ గూర్చెడు యజ్ఞ కర్మలఁ

బొందుదురుగాక! శీఘ్రమే పొలుపు మిగుల ॥

3615

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “నహ”ము ప్రియు క్తమైనది.

2. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “నలల”ము ప్రియు క్తమైనది.

(9)*గీ॥ విశ్వజనయత్కై నట్టి విపుల రోద
సులకు రూపములం గూర్చె నెలమి తల్లిష్ట
సకల భూత పరికాండంబు సకల రూప
యుక్తముగఁ దా నొనర్చుచునుండె నతఁడు ॥

3616

*గీ॥ హోతః యష్టతముందవైః ఖ్యాతి మెజయ
సర్వము నెరుంగుచున్ నీ పఖర్వ రీతిఁ
బ్రార్థితుఁడ వౌచు మాచేత బహు విధములఁ
దృష్ట పూజింపఁబడును మా యిష్టియందు ॥

3617

(10)*గీ॥ యూపమాః స్వాత్మచేతనె యోపి పాప్త
కాలమందున్ దేవతా గణమునకయి
పథ సురూపాన్న మును మరి పరమ హవ్య
ములను వ్యక్తికరించుచుఁ గలుగనిమ్ము! ॥

3618

*గీ॥ అల వనస్పతి శమితయు నగ్ని హోతుఁ
డనెడు ముగ్గురు దేవత లధిక మధుర
మైన పృథమున నతిశయ హవ్యములను
దాము భక్షించెదరుగాకఁ దత్క్షణంబు ॥

3619

(11)*గీ॥ అగ్ని పుట్టినమాత్రాన నాతఁ డిష్టిఁ
బుట్టఁజేయుచునున్నాఁడు పూజ్యుఁడైన
యగ్ని దేవతలకుఁ బురోయాయి యగుచుఁ
దాఁ బరికాశించుచున్నాఁడు తనివిఁ జెంది ॥

3620

*గీ॥ హోమ నిష్పాదకుండైన యగ్ని ముఖము
నందు స్వాహాకృతంబైన యమల హవ్య
ములను దేవత లెల్లరు మోద మలరఁ
దాము భక్షించెదరుగాకఁ దనివి సెంద ॥

3621

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

సూక్తము—110

ఋషి—భార్గవుడైన జమదగ్ని లేక జమదగ్ని పుత్రుడు రాముడు
దేవత—అపరిసులు (1-ఇమ్మడు, నమిద్దుడైన అగ్ని, 2-అనూనపాత్రు, 3-ఇశ, 4-బర్హిస్సు, 5-దేవీర్వాహము, 6-ఉష, 7-వశ్వేతసులు, 8-సరస్వతి, ఇశ, భారతులు, 9-త్వష్ట, 10-వనస్పతి, 11-స్వాహ)

అర్థాంతరము—1

†(1) సృష్టితోనే పుట్టి సృష్టిలోపలఁ బుట్టి
సృష్ట సృష్ట మహత్తర జన్య వక్రకృతి కాఁగి
జాతవేదుని దివ్య జాజ్వల్యమానాగ్ని
కవి మిత్ర శక్తులన్ గాఁగఁగా విశ్వాన
బహు రూపమై మహా పాశ్చిభవ మ్మొప్పంగ
అతి వక్రకృష్టమైన అమృత చిత్రాస
మను శక్తి విశ్వాన మర్మ ట్పులతోడ
దివ్య దేవాళికై దేవాళి యజ్ఞము
నిత్యము పొనరించు నిర్మల దౌత్యాస
ససలాఽగిల శక్తు లపురూపగతి వెలయ ॥

3622

(2)†క॥ ఋత శక్తుల కృతి కృతిమైఁ
బ్రతిగా మానుష సమిద్ధ పరదేవ రతిన్
సతతము యజ్ఞాశులమై
నతులితముగ దేవ సంఘ మర్పించునులే ॥

3623

†ఉ॥ మిత్రుని దివ్య శక్తు లనుమేయ పితృ సువిశ్వామండు వై
చిత్రిత మీఱఁగా జగతి జీవిక యానముగా నమంజ లే
జ త్రితయ వ్రదీ వ్రమయ చన్న సుప్రాకృత దివ్యశక్తి సత్
పాత్రిత జాతవేద గతి భాసుర మాను మన స్పపారమై ॥

3624

†(3) అగ్నిదీప్త శక్తులతో నఖిల విశ్వయజ్ఞాలను
నష్టవసు సుసంపదాశు లపురూపపు దీప్తులతో
నుత్పన్నమై వెలుగును సువమానము లేని విలువఁ
బ్రకృతిరూప సంపదాశు లకృతములై సాజములై
అమానుషంపు టదైవేయ యజ్ఞ సృష్టి భాగ్యముగా
పర్విలుచు నైశ్వర్యపు మూర్ధములై మూలములై
రామ రూప యక్షగతుల భా మహిమపు గతి వరలఁగ
నంతరాంతర గతులు మీఱ ససాధారణ స్థితి నొప్పును ॥

3625

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహావ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

(4)†క॥ మృచ్చక్తికిఁ బ్రాగ్నిశలో
స్వచ్ఛతమై నగ్ని వరలు జాజ్వల్య రతిన్
ఆచ్ఛాదన విహితమై
స్వేచ్ఛాగతి సహిత రహిత విస్తృత శక్తిన్ ॥

3626

†క॥ అతిలోకపు దీప్తి మహిమ
నతులితమై సృష్టి వెలయ ననలానిల మృత్
తతి జల గగన విహితమై
ప్రతిలేని సురూప గతుల బానిలుఁ బ్రకృతుల్ ॥

3627

(5)†ఉ॥ పాకృతమైన విశ్వ సముపాసిత దివ్య మహర్వ తత్త్వమై
నార విరాజితోజ్జ్వల వియద్గత లోకములన్ మహా గతిన్
ప్రాకటమైన పూరుష విభాసిత శక్తిని నావృతముగా
లోకములే మహా ప్రకృతి రూపగ మాతగ నొప్పుచుండులే!
వీరను సృష్టి మాతగ సువిస్తృత సంతతి కాగ దీప్తమై
చీకటులే విదూరమయి చేతము వెల్లఁగ నగ్ని శక్తులన్
వైకృత మాతృపుత్ర రతి భావితమై అతిలోక రూపులన్
చేకము కాగ సృష్టి లయ చిన్మయ మౌచును శక్తు లొప్పెడున్ ॥

3628

†(6) దివ్యమైన దేవశక్తి తేజరిలఁగ విశ్వమునఁ
గాల భాగ రూపమైన త్రాసు వగలు రాత్రి లొచు
వేల లెనయనట్టి రీతి వివిధ పరిధు లొప్ప నలరి
నిర్భ చలన గతులఁ దనర సత్యశక్తిరూప మౌచుఁ
బంచ భూత లోకాలను సంతతముగ వరలుచుండు
వేవెలుగుల వెలుగులతో నిరిసి మనురుకొను తిమిర
పుంజాలను విశ్వ మృది పూర్ణ పాడితిములుగాఁగ
నిశ్చలరతి చలనగతుల నిరతమును బర్వు లిడును ॥

3629

(7)†అష్టవదకందము ॥
అదిత్య శక్తి సృష్టులు
ప్రాదిగ సంభవము లొందుఁ జలు విదములుగా
నాదియు సంతముగఁ బెరుగు
బాధితము నబాధిత గతిఁ బ్రాక్ పశ్చిమతన్

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

వేదిత మగు నుదయాస్తమ
యాదులుఁ గర్మ మ్మకర్మ మతుల గతులమై
నేదుచు విశ్వము నిత్యము
ప్రాదుర్భావమ్ము నొందు వరలు లయ రతిన్ ॥

3630

†(8) అనల సలిల శక్తులతో ననిల పృథ్వి గగనా లవి
అన్యోన్యపు టవినాభావాఽద్భుత సమ్మేశనాల
సఖిల సృష్టి వర్తిల్లును సతిశక్తుల వర్తిల్లును
భూత భావి వర్తమాన భవ్య కాల గతుల నొప్ప
వేసవి వానా కాలము లా శీతా కాలమ్మును
నంచితమౌ చలనాలను ననుసూత గతి మీఱఁగ
ననుచునుగ వర్తించును నవికలనపు శక్తులతోఁ
బ్రకృతి మాత లిల కాఁగ వరలు పురుష హేల కాఁగ ॥

3631

†(9) విశ్వ సృష్టి మాత గాఁగ విమలశక్తి పితరుఁడుగాఁ
జరాఽచర ప్రపంచఽష్ట నిరాటంక గతు లొప్పఁగ
సృష్టి స్థితి లయ రతులను వ్యష్టి సమిష్టి గతు లొప్పఁగ
దివ్య దేవ దేవు లిల రేజరిలఁగ నిత్యమ్మును
అహరహమును బహు రూపుల నిహ పరముల నన్నింటను
గాల బద్ధమై కదలుచుఁ గ్రాలు పంచ భూతాకుల
సంతమైన రూపాలను సన్యోఽన్యోఽన్యసాభావాల
సనురూపపు రతులతో ననురూప గతులతో
నఖిలమ్మును నలరుచుండు నిఖిల రూప రూపాలను
సృష్ట సుకృతమై వశలెడి సృష్టియే సుయజ్ఞ మౌను ॥

3632

†(10) సృష్టి స్థితి లయ శక్తులఁ జెలఁగు విశ్వరూపుండే
రూప మంది అంతర్గత దీపముగాఁ దనరారును
బుట్టి వెరిగి అంతరించు నిట్టి ట్టనరాని గతుల
సంతర్హిత మౌను సృష్టి సన్యోఽన్యోఽన్యసంద రతుల
నద్భుత ప్రకృతిగఁ దనరును సప్తరూపముగా వెలుఁగును
సంతరహిత చక్రినేమి ధ్వాంతగతుల ధర్మ మొప్పు
దివ్య దేవ ధర్మమ్ముగ సవ్య నిత్య కర్మమ్ముగ
వ్యయమౌ గతి వరలు సప్తయమౌ ప్రకృత గతి ॥

3633

†(11) అగ్ని ముఖముగా సృష్టియె అభిలమునకు యజ్ఞ మౌను
 ఆ సర్వేభుని లీలగ సంతయు నావిర్భవించు
 దేవ దేవు కృత్యముగ భావ దేవ సత్యముగఁ
 బ్రకృతి రూపమై వరలుచుఁ బ్రకృతరతి పరఁగంగా
 సుకృతి గతుల వికృతి గతుల సకృతములుగఁ గృతములుగా
 నిత్య గతులఁ బుట్టుచుండు ననిత్య రతులఁ బెరిగి విరుగు
 సర్వ కాల గతుల జరుగు సకల విశ్వరూప మద్ది
 ఋత శక్తుల బింబమ్మై కృత శక్తుల ప్రతిబింబత ॥

3634

సూక్తము—110

ఋషి—భాగ్యుఁడైన జమదగ్ని లేక జమదగ్నిపుత్రుఁడు రాముఁడు
 దేవత—అప్రిసులు (1-ఇద్ముఁడు, సమిద్ముఁడైన అగ్ని, 2-తనూనపాతు, 3-ఇశ,
 4-బర్హిస్సు, 5-దేవీర్ధ్వారము, 6-ఉష, 7-ప్రచేతసులు. 8-సరస్వతి, ఇశ,
 భారతులు, 9-త్వష్ట, 10-పనస్పతి, 11-స్వాహ)

అర్ధాంతరము — 2

(1)†అష్టపదకందము ॥

దేవాళి దేవతలకై
 నేవముగ సృష్టి యజ్ఞ నిత్య సుకర్మన్
 భావిత మిత్ర విశారద
 దీ విలసిత బ్రహ్మశక్తి దీధితి తనరున్
 వావిరి మానుష వనతుల
 జీవికలై ప్రకృతి ప్రాణ చేతన గతులన్
 వే విదమౌ సృష్టి స్థితి
 దేవాజ్ఞల విలయ కలిత దివ్యజ్ఞ మ్మౌ ॥

3635

(2)†అష్టపదకందము ॥

జ్వాలల జిహ్వాలు ఋత గతిఁ
 గీలలుగా నూడ్చి నూడ్చి కృత మహితాగ్నుల్
 వేల రెనయకుండ జగతి
 లీలగ వ్యాపించు సంతరీకృత శక్తిన్
 జ్వాలితమై వివిధ వివి
 త్రాకులఁ జిత్రాఽతిచిత్ర రాజిత వర్ణ
 జ్వాలితమై సృష్టికిఁ బద
 మాలమ్మౌ సంతరాంతరాఽన్విత గతులన్ ॥

3636

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రాహ్మణ”

(3)†క॥ ఆగ్ని ముఖమై విశ్వము
బగ్నత లేకుండ నిత్య భ్రాజిత శక్తిన్
రుగ్నతగాఁగ నరుగ్గో
స్మగ్నత కృతి సృష్టి సత్య మహిత త్వమునన్ ॥

3637

†క॥ విజ్ఞానముగా సర్వము
సుజ్ఞాన ప్రకట తత్వ సూన్యత శక్తిన్
భ్రాజితమై జగతి మహా
ప్రజ్ఞ బరిత పూర్ణ దీప్త భాసుర మాలే! ॥

3638

(4)†అష్టపదకందము ॥
ఉదయమై ప్రార్థితలో
నదవద లేనట్టి దీప్త యజ్ఞాఽన్వితమై
ముదితమై ప్రకృతి మహిత
పదము సుసృష్టి స్థితి గతి భాగ్యము లలరన్
సదమలమై లయ గతులను
విదిత చరిత చక్ర క్రమత విపుల వసు రతిన్
జదిలమై సుదివ తతుల
సదనమై విశ్వ మెల్లఁ జరియించునులే! ॥

3639

(5)†అష్టపదకందము ॥
వ్యాప్తిత్వము వరలంగా
దీప్త గతుల సృష్టి యెల్లఁ దేజరిలు సదా
సప్తాఽనల సప్తాఽనిల
సప్త సలిల పృథ్వి గగన సప్తాఽఽవృతమై
ప్రాప్తి ప్రాప్త్యామ్య మహిత
సుప్తమై చేతన గతి సూన్యత రతి ని
క్షిప్తమై పాణి బరిత
గుప్తత నొప్పారు జగతి గుణకలితమై ॥

3640

(6)†అష్టపదకందము ॥
దిన రాత్రులు విశ్వస్మృత
సనవరతము సృష్టి జనన యజ్ఞ సుశక్తుల్
తని విని యెరుఁగని రీతుల
ననునిత్యము జనిత మౌసు నదృత గతిమై

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

ఘనముగ నగణితమౌ విధి
వినిమయ ప్రకృతి పదగుణ వివిధ ఏ న్నతిమై
రణిత కృతుల విశ్వ మ్మది
ఆణువణువును నద్భుత గతి నతిలోక మగున్ ॥

3641

(7)†క॥ మానుష యజ్ఞము కాగ న
మానుష గతి తోప సత్య మాన్య సుర తతుల్
రీ నిచులై విశ్వమ్మును
బ్రాణ రతుల నలరఁజేయుఁ బ్రాజ్ఞత తృతమై ॥

3642

(8)†క॥ ఆదిత్యాగ్నులు నతిరతి
వేదిత గుణ పృథ్వీ మహిత విమల జల గతిన్
బ్రాదిని శబ్దాక్షరమయ
మోదితమై శబ్ద శక్తి మూర్తుల్ వెలుఁగున్ ॥

3643

(9)†క॥ ద్యావా పృథ్వీ తతులను
నీ విశ్వ మ్మెల్ల నిండి కృత మహితమై
వేవే విధ భూతాశుల
నావృతమై సృష్టి రూప మలరున్ సతమున్ ॥

3644

(10)†క॥ సృష్టి పదార్థాశులు- పర-
వ్యష్టి నమిష్టి మహిత గతి భవ భాగ్యములన్
ఆప్త వసు సంవదలమై
నిష్ఠా పూర్తమ్ముగాఁగ నెనఁగున్ బ్రకృతుల్ ॥

3645

(11)†క॥ విశ్వము హవిషమ్ముగను సు
శాశ్వత గతి నిత్య సత్య సత్త్వము తనరన్
ఆశ్వర మౌ దీప్త రతుల
నీశ్వర రూపమ్ము గాఁగ నెనఁగున్ బ్రకృతుల్ ॥

3646

†రచయిత.—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†తే॥గీ॥ జగతి యెల్లను బంచ భూతగ గతిమెయి
నఖిల రూపాల నిత్యమ్ము నమర మౌచుఁ
జలన శక్తుల జనియించి జ్వలన రతుల
సంతరాంతర గతు లొప్ప నలరుచుండు ॥

3647

సూక్తమ్—111

ఋషి:—వైరుపాదోఽష్టాదంష్ట్రః

దేవతా—ఇంద్రః

చందః—త్రిష్టుప్

(1) మనీషిణః పృథరధ్వం మనీషాం యథాయథా మతయః సన్తి సృణామ్ :

ఇంద్రం సత్యైరేరయామా కృతేభిః స హి వీరో గిర్వణస్యర్విదానః ॥

1287

(2) ఋతస్య హి నదసో ధీతిరద్యాత్ సం గార్జయో వృషభో గోభిరాసత్ ।

ఉదతిష్కత్ తవిషేణా రవేణ మహాన్తి చిత్ సం వివ్యాచా రజాన్సి ॥

1288

(3) ఇంద్రః కిల శృత్యా¹ అస్య వేద స హి జిష్ఠః పథిక్పత్ సూర్యాయ ।

ఆన్మేనాం కృణ్వన్నచ్యుతో భువద్గోః పత్తిర్దివః సనజా² అప్రతీతః ॥

1289

(4) ఇన్దో మహ్న మహతో³ అర్థవస్య వ్రతామినాదంగిరోభిర్గృణానః ।

పురూణి చిన్ని తతానా రజాన్సి దాధార యో ధరుణం సత్యతాతా ॥

1290

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

1. శృత్యా—అస్య, 2. సనజా—అప్రతీతః, 3. మహతో—అర్థ. (వృ.పృ.)

(5) ఇన్దో¹ దివః పృతిమానం పృథివ్యా విశ్వా వేద సచనా హన్తి శష్టమ్ ।

మహీం చిద్ ద్యామాతనోత్ సూర్యేణ చాస్కమ్మ చిత్ కమ్పనేన స్కభీయాన్ ॥

1291

(6) వజ్రేణ హి పృథ్విహా వృత్రమస్తరదేవస్య భాభవానస్య మాయాః ।

వి ధృష్టో¹ అత్ర ధృషతా జఘనాఽథాభవో మఘవన్ బాహ్వోజాః ॥

1292

(7) సచన్త యదుషసః సూర్యేణ చిత్రామస్య కేతవో రామవిన్దన్ ।

ఆ యన్నక్షత్రం దదృశే దివో న పునర్యతో నకిరద్దా సు వేద ॥

1293

(8) దూరం కిల పృథమా జగ్మురాసామిన్ద్రస్య యాః పృనవే సస్మరావః ।

క్వ స్విదగ్రం క్వ బుధ్న² ఆసామాపో మధ్యం క్వ వో నూనమన్తః ॥

1294

(9) సృజః సిన్ధూగ్ంరహీనా జగ్రసానాగ్ం³ ఆదిదేతాః పృ వివిజేరి జవేన ।

ముముక్షమాణా⁴ ఉత యా ముముచ్చేఽదేదేతా న రమన్తే నితీక్తాః ॥

1295

(10) సద్రీచీః సిన్ధుముశతీరీవాయన్ త్వనాజ్ఞారో⁵ అఠితః పూర్విదాసామ్ ।

అస్తమా తే పార్థివా వసూన్యస్మే జగ్ముః సూనృతా⁶ ఇన్ద్ర పూర్వీః ॥

1296

1. ధృష్టో¹ అత్ర, 2. బుధ్న² అసా, 3. సానాగ్ం³ ఆదిదేతాః, 4. మాణా⁴ ఉత,

5. జ్ఞార⁵ అఠితః, 6. సూనృతా⁶ ఇన్ద్ర. (వృ.వృ.)

సూక్తము—111

ఋషి—వైరూపుడు అష్టాదంష్టుర్గుడు†

దేవత—ఇంద్రుర్గుడు†

(1)*గీ॥ మీకుఁ దోచిన యట్టులు మేలు నుతుల
వలుకుఁడి! స్తోత్రవరులార! పరమ భక్తి
శక్తుఁడైన మహేంద్రుర్గుడు సన్నుతిపరు
డవుటఁ బలుతుము వానినే యజ్ఞమునకు ॥

3648

(2)*గీ॥ అంతరిక్షము పరియించునట్టి ఇంద్రుర్గుడు
డతిశయించుచు భువనంబులందు వ్యాప్తిఁ
గాంచుచుండెను వృషభము గొల్లు రవముఁ
జేయుచున్¹ మహిమచేతఁ దాఁ జెలఁగునటుల ॥

3649

(3)*చ॥ నురుచిర సూర్య మార్గమును జూపెడు వాడు సమస్త శత్రులన్
నిరతముఁ జంపువాడు మహాసేయుడు వైరి కసాధ్యుఁడైన యీ
సురపతి మేన నాఁ బరఁగు నుండరితో నిటు వచ్చుచుండి మా
వర సుతి నాలకించు నలవాడె పయఃపతి యౌను జూడఁగన్ ॥

3650

(4)*గీ॥ అంగిర స్తుత్యమానుఁడౌ సమర విభువు
జలము గల మేఘముల నెల్లఁ గలఁతఁ బెట్టి
పిదప జలముల పరింపి పీఠిఁ గొల్పు
వాని² నెల్లఁ బడఁజేసె వసుధయందు ॥

3651

(5)*క॥ వితత ద్యౌః భువనములకుఁ
బ్రతినిధియై వెలుగునట్టి వాసవుఁ డిష్టి
వక్రముల³ నెరుగును మరియన్
హతమార్చెను శుష్టు వాడు హంసకుఁ డగుటన్ ॥

3652

†వార్తవర్తి 14వ సంపుటము 93వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వైరూపుడు అష్టాదంష్టుర్గుడు”గాను, దేవత
“ఇంద్రుర్గుడు”గాను వ్రాసి, 15వ సంపుటగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వర్ణికలో “అష్టాదంష్టుర్గుడు”
ఋషిగాను, “ఇంద్రుర్గుడు” దేవతగాను త్రేనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:— రావ్యశీర్ష, శ్రీ నేమాని దేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “భలము” వ్రాయు క్రమైనది. 2. సుదకముల నెల్లఁ బడఁజేసె నుర్వియందు, (తొ.పా.),
3. తెరుగును శుష్టుని, హతమార్చెనుగాదె వాడు హంసకుఁ డగుటన్. (తొ.పా.)

*గీ॥ ద్యౌః తలంబును వెల్గించి వూతుడైన
నిందుడు నిరోధనంబును నెంతయేని
గొనుచు నద్దాని సామర్థ్యమున దివంబు
వృద్ధి గాంచెడు నట్టులు పృద్ధి పరచె ॥

3653

(6)*గీ॥ ఇంద్రః వజ్రంబుచేతనే వృత్తుడై జంపి
తీవుః పిమ్మట దృష్టుడాః నీవ దేవః
వృత్తు మాయల నెల్లను వేగ వజ్ర
మును ధరించుచు గొట్టితిః మొససి యపుడు ॥

3654

(7)*గీ॥ సూర్య రూపాత్మ కేందుని శోభతోడ
నెపు డుషస్సులు² చేరునో యపుడు నర్వ
కేతువులు సూర్య రశ్మిలు భ్యాచ శోభ
బడయుచున్³ లోక మంతట వ్యాప్తి గాంచు ॥

3655

*గీ॥ దినము నక్షత్ర మెప్పుడు దీ ప్రితోడ
జూడఁబడకుండు నప్పుడే చోద్య మంద
నంతటం బోవుచున్నట్టి యనఘ సూర్య
రశ్మిలను నెవ్వఁ డెరుగంగ రహి గతించు ॥

3656

(8)*క॥ హరి యాజ్ఞవలస నెయ్యవి
చరియించుచునుండు నట్టి జలమును నీటన్
బరమ ప్రథమములై చని
వెరవున దూరంబు పోయి వెలిగెడు జగతిన్ ॥

3657

*గీ॥ మీరు నగ్ర మెచట? మీకు మూలం బేడ?
ఓకు మధ్య మెచట? మీకు సంత
మెచటో?⁴ జలములార! యెరుగుదు మే మెట్టు
తెవరు మీ సుమహిమ⁵ నెంచగలరు? ॥

3658

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహాస్త్రి

1. తా నిరోధించె నమయము తప్పకుండ, (తా.పా.),
2. నెపు డుషస్సులు కలియునో, (తా.పా.),
3. గాంచియుండెనుగాదాకో యెంచిచూడ, (తా.పా.),
4. మెచటనుండు నెరుగంగ శక్యమే, (తా.పా.),
5. మహిమ నెరుగగలరు. (తా.పా.)

(9)•గద్యము॥

ఇందుగ్రాహః వృత్తుచే గ్రస్తము లగు నప్పలను మరలించితివి: పిమ్మట నా యప్పులు
వేగముగాఁ జరించినవి. మరియు మోక్షమును గో రప్పులు నిందునిచే మోచితము
లైనవి. తర్వాత నప్పులు సర్వత్ర గమన శీలములయ్యెగదా! ॥

3659

(10)•క॥ కామినులు స్వపతి నెట్టులు
కామితురొ: యట్లు మిగులఁ గాఁగెడు నప్పుల్
నీమమున సముద్రంబును
గామించుచు నుండు భర్తగా జగమందున్ ॥

3660

•గీ॥ జారయితయైన యిందుగ్రాడు ప్రిరకత్వ
మున మహాస్వామి యయ్యె నో ఘనుడ! మాకుఁ
ఞ్ఞార్థివ హవిస్సులున్ మరి పరమ వాక్కు
లును మముం జెందుఁగావుత! ఘనతరముగ ॥

3661

సూక్తము—111

ఋషి—వైరూపుఁడు అష్టాదంష్ట్రుఁడు
దేవత—ఇందుగ్రాడు

అర్థాంతరము—1

†(1) మనశ్శక్తి మహారూప మహిమాన్వితమై సృష్టిని
అఖిల లోక గోళాదుల ఆకర్షణ శక్తి తతుల
నతికృమించి అవలీలగ నతిలోకపు శక్తిగతుల
నపూర్వమై అభేద్యమౌ అమేయంపు టజేయంపు
శక్తిరూప దీప్త గతుల సదసత్తుల కతీతమై
ఋత రూపముగా వరలును సతత దీప్తమై వెలుగును
శబ్దాక్షర దివ్యాక్షయ శక్తి రూప జనిత మౌచు
సససరూప దృశ్యముగ సదృశ్యంపు టదృష్టముగ ॥

3662

†(2) సత్యశక్తి దీప్తముగా నచ్చితుల రూపముగా
సకలాంతరాశమ్మున సకృత చలన గతులు మీఱ
సంతరిక్షమందు వెలుగు నఖిలమైన దివి భువులను
దిప్య దీప్తు లొప్పారఁగ దేవశక్తు లలరారును
మృగశిర రూపమ్ముగాఁగ వృషభ రోదనములఁ దిరుగు
కార్తికేయ రోహిణీయ క్రాంతి కాంతి పుంజాలను
నుచ్చగతుల నుజ్జ్వల రతి సుత్రమోత్రమ ప్రభలను
శబ్దించుచు నినదించుచు జాజ్వల్యముగా వెల్లును ॥

3663

•రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(3) అవశ్రీతమైన శక్తి నతితోకపు దీప్త రతుల

నంద పింద బ్రహ్మాండము లన్నింటిని సలరించుచు
సురపతులకు దీప్తముగా సురపితలకు నాప్తముగా

సలరారెడు నాదిత్యుడు ఆపురూపపు శక్తులతో
అభిలేందుల కింద్రుడుగా నమరేందుల కింద్రుడుగా

నత్యమల స్వచ్ఛ మౌచ నారనట్టి అగ్ని కాగ
అద్భుతముగ వెలుగొందుచు అరుణులకే అరుణుడుగా

రవులకు మార్గము చూపెడి అవిరలమౌ శక్తి కల్గి
ఆ శ్రీమహావిష్ణు సుశ్రీపతి కృతి కాగను

అతివేలపు టమృత శక్తు లసంత గరుల వెల్లివిరియ ॥

3664

†(4) ఋతు శక్తులు నిల్చుచుండు ఋత శక్తుల తత్త్వాలను

విశ్వమ్మున జల శక్తుల విమల దీప్తు లొప్పారంగ
నావిరిగా నాకర్షణ మాదృతి నా రపి కాంతులు

మేఘ సంచయముని నిలిపి మిన్నులలో విహరించుచు
సలిల దార లొప్పారంగ సకలమ్మున వర్షాలను

గురిపించుచు జలాశయాం కిరణ్ గలి నీరు నిలిపి
తిరిగి మొయిలు లోచు నిలిచి యరుములతో మెరుపులతో

మరల మరల వర్షించుచు మహామాన్విత సృష్టి రీతిఁ
జక్రనేమి క్రమముగాగ సర్వస్వము చరియింపంగ

బుట్టి పెరిగి గిట్టి మరల బుట్టి పెరిగి గిట్టుచుండు
బునరపి జననము గాగను బునరపి మరణము గాగను

విచిత్రముగ విశ్వ సృష్టి సచిత్రముగ చనరాదును ॥

3665

†(5) జల శక్తులు శోష చేయు చల శక్తుల రూపముగా

“నాభి” శక్తి మింగునట్టి “అభి”రూపపు దుశ్శక్తిని
వివృన్న మొనరించుచు విశ్వ శాంతి నెల్ల నిలిపి

పరుణ దేవు కరుణ మీఱ నిరతము జలముల గురియంగ
లోకాలను దాపశక్తి వ్యాకులతము చేయకుండ

ఉసురులకే ఉసురుగాగ సువశాంతుల నొసగుచుండి
చిదచితులతో విశ్వము చిత్రముగా చనరారంగ

దివి భువు లన్నిట వరలును దివ్యమైన దైవ శక్తి ॥

3666

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వర్ణాశ్ర”

†(6) జలదమ్ముల జల శక్తుల చలితగతుల చలన గతుల

దుష్టమైన “అభి”శక్తులఁ దున్మాడుచు జలత త్వము
విశ్వ “నాభి” తత్వమ్మును విద్యస్తము కావించెడి
వృత్తరూప లోకాంతక శక్తుకూప తండాలను
భిద్రమ్ముగ వజ్రశక్తిఁ జెండాడుచు నదృతగతి
విమల లోక సంక్షేమపు విశ్వ శాంతి విదోహగ
దుష్ట రాక్షసాళి నెల్లఁ దునిమి నజల “నాభి” శక్తిఁ
గాపాడుచు విశ్వమార దీప దాహహమ్మును గడు.
దీర్చి దేహ శాంతి నిచ్చి అర్చిస్సుల వర్చస్సుల
నతిలోకముగా నిల్పును నపురూపముగా గెల్పును
దివ్య దేవ శక్తి యెప్పుడు దీధితులను వెలుఁగొందుచు
సృష్టి స్థితి ల మగతు లవి శ్రీకృష్ణుని లీలలుగా ॥

3667

(7)† అష్టపదకందము॥

ఉదయాస్తమయ గతులను న
పదిత సుదీప్త రతుల నతివిశదగతిమెయిన్
జెడరని ప్రిదులని శక్తుల
నదచద లేసట్టి కాంతు లహర హము చివిన
నిదులై నిత్యము సత్య సు
పదమై సంచలన రూప భ్రమణ సుగతులన్
దుది మొదలు లేని యానము
లనురు బెదురు లేక రిక్క లరుణ గతిఁ దగున్ ॥

3668

†(8) ఆకాశముల మూల మెద్ది? అనలములకు మూల మెద్ది?

అనిలాలకు మూల మెద్ది? అంబువులకు మూల మేది
మృతతులకు మూల మేది? ఋత శక్తుల నెరుఁగంగా
ఆది మేది? మధ్య మేది? అంత మేది? అఖిలములకు
నన్నియు నన్యోఽన్య గతుల నవినాభావంపు రతుల
నంతర్గతి నలరుచుండు నాలంబన మౌచునుండు
నభ్యుదయ మ్మొనరించును నతిలోకపు శక్తులుగా
నంతక మై తనరారును బ్రాణాంతకరూప మౌచు
లోకాంతక కాలాంతక హక్ష విశ్వరూప మౌ న
నూనాంతక మై వెల్గును జ్ఞాన విష్ణు దీప మౌను ॥

3669

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(9) సౌరశక్తి నుద్భవిల్లు సలిలమ్ములు విశ్వమ్మున
 సౌరశక్తి సంతరించు సలిలమ్ములు విశ్వమ్మున
 సౌరశక్తి నద్భుతమౌ సలిలమ్ములు విరూపముగ
 సౌరశక్తి సంతమౌను సలిలమ్ములు నరూపముగ
 సలిలాశులు జనితములై సర్వమ్మున వృద్ధి పొందు
 సకలమ్మున సంచరించు నకలుష గతి నద్భుతమై
 కశ్మలముల విదూరముగ రశ్మిశక్తిఁ బోఁదోలును
 నిర్మలత త్వము నిల్పును నిరత తేజ రూప మౌను
 సంతర్గతి ననల శక్తు లనిల శక్తు లొప్పారఁగ
 నాకాశముగాఁ బృథ్వీగ నంబుధిగా నలరారును
 మధుర గుణము లవణ మౌచు మధుర మౌచు లవణ గుణము
 ఆకసంపు రంగు మీరు నా కృష్ణుని లీల కాఁగ ॥

3670

†క॥ తొలి శక్తియై నిత్యమై
 మిలి శక్తిగ విశ్వ రూప మహిత త్వమునన్
 దొలి నడుమ తుడులు లేకయై
 అలరారును గృష్ణ శక్తు లబ్బుర మౌచున్ ॥

3671

(10)†అష్టపదకందము ॥

నదులను సదముల జలములు
 నుదధిని జేరుచును క్షీర ముప్పును మధురా
 ద్యుదధి సహజ గుణ పరమై
 చెదరక ఆవిరిగఁ దిరిగి చెలఁగు మొయిశులై
 ఉదకములుగ ననిల గతుల
 మధురములై దివి భువులను మలఁగు జలములన్
 విదుర గతుల వర్షించును
 దుది మొదలెరుఁగని గతులను దృప్తిన్ బ్రకృతిన్ ॥

3672

†అష్టపదకందము ॥

వసు నంపద విశ్వమ్మున
 ససమ గతుల సలిల శక్తి నద్భుత గతిమై
 ససి చెడని దివ్య కాంతుల
 ను సత్య మహిత ప్రకృతి కృత నుత సంతతిగా

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రాహ్మణ”

విసమును నమృతము వరలగ
మిసిమింతల భాగ్య రూప మృజ్జీవికలై
ఉసురులుగా దీప్తి తతులు
వసుమతి దివి సర్వ లోక భ్రాజిత మాలే: ॥[†]

3673

సూక్తము—111

ఋషి—వైరాఘ్రుడు ఆష్టాదంష్ట్రుడు
దేవత—ఇంద్రుడు

అర్ధాంతరము—2

†(1) బహు ముఖమౌ బుద్ధితత్త్వ పరాశక్తి మనశ్శక్తి
మహితులైన మనీషులకు సహస్సుగా వెల్గొందును
భ్రాజప్రదమౌ దీప్తుల పంచు నిండు వెన్నెలగా
దనరారును భారరహిత ఘనరూపపు మర్మ గతుల
ఋత రూపపు నమృతముగా బ్రతిలేని సురూపముగ
శబ్ద శక్తి రూపాలను సన్మయ కృత వేద మహిత
రవి రవియౌ విష్ణు దీప్త రాజితేంద్ర ప్రభా సహిత
దివ్య తత్త్వ దేవోత్తమ దీప్త కర్మలన్ వరలును ॥

3674

†(2) ఋత రూపమౌ శక్తిన్ వృషభరాశి శబ్దగతులు
అతులితమౌ రూపాలను సనమ కామ దీప రతుల
విశ్వ లోక గోళాలను విమల ప్రతిధ్వనుల జరించు
మహామహిత రవి దీప్తుల మాన్యాఽమృత శక్తిరూప
చిద్విలసిత విశ్వరూప మద్వయ గతి నదృతమై
చరాచర వ్రక్కృతితోన నరాతితతుల నిరాకరించి
పరాక్రమించి సురాశిశక్తి వరాస్వీత జరా రహిత
మురారీకు మహిమోజ్జ్వల మూర్తి సృష్టి మూల మౌను
అగ్నిదీప్త రజోగుణము లమలమైన చిద్గతులను
సత్స్వరూపమై వెలుగును సకల విశ్వధారకమౌ ॥

3675

†క॥ రోదసిలో మహిత బహుశ
వేదాఽన్విత శక్తులలర విమల సుదీప్తిన్
ఆదిత్యుడు వెల్గొందుచు
భ్రాదిగ విశ్వమ్ము నిలుపు బ్రక్కృతుల సుకృతిన్ ॥

3676

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

†(3) విశ్వరూప దీప్తు లలర విపుల శక్తు లొప్పారగ
 సత్వతత్త్వ పరిపూర్ణత జ్వలదీప్తు లనంతముగ
 సూర్యునికై పథములకై శుభము లభము లెనయంగా
 విష్ణుదీప్త జిష్ణుశక్తి విమలస్పృష్టి తత్త్వ రతుల
 నఖిలమ్మును విలసిల్లును నపురూపపు జీవగతుల
 జనన జీవ మృత్యు హేల లనవరతము నహమచుండ
 శబ్దవేద శ్రవణశక్తి జ్వలనదీప్త ప్రతిబింబపుఁ
 జగతిద్వనిగ విశ్వమ్మున వర్తిల్లును బహు గతులను
 దేహ రూప తతులు వరల సాహస్యుల సహరాతుల
 నాల విహిత జగతి యెల్లఁ గలకాలము విలసిల్లును ॥

3677

†(4) అవినాశరూపమౌ నంగిరోమయ శక్తి
 సృష్ట ప్రభావాన విశ్వాన వ్యాపించు
 నిత్య సత్యమ్ముగా నిఖిలమ్మునను వరలు
 సృష్టి స్థితి శక్తిగాఁ జిద్రూప లయ గతిగాఁ
 జక్రినేమి క్రమముగా సత్యమ్ముగ సత్యమ్మును
 జరాచర ప్రపంచమ్ము చర్చిత చర్వణ మట్లుగ
 పరణ భారణాల గతుల భరణ భారణాల రతులఁ
 బుట్టినట్లె పెరిగినట్లె గిట్టినట్లె మరల మరల
 విచ్ఛారమై విశ్వ మృడ్వూ ఆగీ లేకయె
 జరిగిరూప జరుగనట్లె సర్వమ్మును జరుగుచుండు
 సత్త్వ రజస్తమోగుణాల్ తత్త్వగతుల విస్తరిల్ల
 సద్భుతముగ సఖిలమ్మును ససాధారణముగ నడుచు ॥

3678

†(5) విశ్వ విజ్ఞాన దీప్తి విమల మౌచ విస్తరిల్ల
 దివి భువి గోశా లెల్లను దేజరిల్లుఁ ప్రాణశక్తిఁ
 బరిభ్రమణ శక్తులతోఁ బ్రదక్షిణంపుఁ బ్రభవాల
 నాత్మ ప్రదక్షిణంపు టంతర్గత చలన శక్తి
 సృష్టి సవన సంచయ గతి చెలఁగ నిత్య రతులఁ గృతుల
 నాకర్షణ వికర్షణల సఖిలమ్మును నిలిచి తిరుగ
 జగమే చిద్రూప మౌచ నగణిత గతి వర్తిల్లును
 ద్యౌ శక్తియే మాత గాఁగ ద్యుతుల సూర్య విభుత వెలుఁగ
 దోష జుష్ట శక్తి తతులఁ దున్నాడుచుఁ బ్రకృతితో
 మృద్రూపగ మహిజాల భద్రగతుల దివు లలరును ॥

3679

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(6)†కాంత్రివృత్తము ॥*

విష్ణుమాయ శక్తులతో
జిష్ణు వజ్ర దీప్తులమై
నుష్ణ రూపమై తనరస్
ఘష్ణ భిన్న మాతుకమై
కృష్ణ శక్తి చీల్చు మహా
తృష్ణ వృత్తి ప్రాణము శో
చిష్ణ గవ్య దీప్త గతిన్
గృష్ణ లీలగా వరలున్ ॥

3630

†క॥ అగ్నికిఁ బ్రతిరూపమై
రుగ్ధత రూపమ్ముగాఁగ రూక్ష విషకరా
శాగ్నుల జలనాభి మహా
భగ్నుల నొనరించు వృత్తి వజ్ర వధించున్ ॥

3631

†(7) బహుభంగుల రంగులతోఁ బలు విధముల రిక్తలతోఁ
జిత్రాతివిచిత్రరతుల చిద్విలసన సృష్టి గతిన్
రవి శక్తుల అవికలితపుఁ బ్రభ దీప్తులు కేతువులై
విశ్వమ్మున వ్యాపించును నశ్వగతుల నపురూపపు
రూపములై అవిరళమౌ దీప మహిత కాంతి తతులు
అనుస్మారమై వరలుచు ననంతముగఁ బ్రభవించుచు
నణుశక్తుల ఘనశక్తుల ననవరతపుఁ బ్రాణ రూప
వాయు చలనముల్ బ్రగతిని వరలును నభిలక్ష్య రోదసి
దివులై భువులై జగతిని దివ్య పునర్భవత వరల
నభిలమ్మును దైవ లీల నద్భుత గతి జరుగుచుండు ॥

3632

†(8) పంచభూత తత్త్వాలకు వరల విశ్వ సృష్టితోన
మూలమైన శక్తి తనరు మూర్తిదైవలీల గాఁగ
నాకసములకు ననిలాలకు ననలాలకు సలిలాలకుఁ
బృథువులకును విశ్వమ్మున ఋత దృష్టిని నరసిచూడ
నాది లేదు నడుమ లేదు అంత్యమ్మును లేదు లేదు
అఖిలేశుని సృష్టి లీల నంద పిండ బ్రహ్మాండము
లన్నియుఁ దగు పంచభూత యజ్ఞరూప సృష్టిగాఁగ
నంతులేని దూరముగా ననంతగతుల నొప్పారఁగ ॥

3633

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*“అనుష్టుప్”చందము. (8)

†(9) పంచభూత రూపా లవి వరలి సూక్ష్మబృహద్గతుల
 నశ్వ శక్తు లొప్పారగ నపురూపపు వేగమ్ముల
 నఖిలమ్మును సంచరించు నమృతగతిఁ బయనించుచు
 నసాదారణంపు శక్తి సంతరాంతరముల నిలుచు
 అవినాభావంపు గతుల నన్యోఽన్యోఽనుబంధ రతుల
 విశ్వ వ్యాపిత మౌచును విడివిడిగాఁ గలివిడిగా
 గోళములై లోకములై గో శక్తుల సంచరించు
 జీవ శక్తి మహాదీప్త చేతన గతి నిత్యము తగు ॥

3684

*క॥ బంధువులై విశ్వమునకు
 సింధువులై పంచ భూత జీవన గతులన్
 అందతమోదీప్తి మహా
 బంధ జ్వలితాగ్ని జలము వర్తిల్లు సదా ॥

3685

(10)†అష్టపదకందము ॥

అసమానపు దివ్య మహిత
 వసు శక్తులు విశ్వమందు వర్తిల్లు మహా
 రసన గతులఁ బ్రకృతి నిలుచు
 విన మౌచును నమృత మౌచు వికృతి గతమై
 మసిమసిగా మిసిమింతల
 పసిడి పసిమిగాఁగ జగతి వరలి బహు పదా
 ర్థ సహితమై సృష్టిగతి స
 చనత్తుగ జనించుఁ గిట్టు ననునిత్యమ్మున్ ॥

3686

†— విష్ణుదేవు సత్య శక్తి విమల తత్త్వ మెనయంగా

వసు శక్తుల సృష్టి యెల్ల వర్తిల్లుచు వర్తిల్లును
 బుట్టుచుండుఁ బెరుగుచుండుఁ బట్టినట్లు నిలిచి ఉండు
 పుట్టినట్లె పుట్టుచుండి పెరిగినట్లె పెరుగుచుండి
 నిలిచినట్లె నిలుచుచుండి నిట్టనిలుపునా గిట్టును
 ఆకసమ్ము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
 మృత్తుల తత్త్వాలే అవి చిత్తు నచిత్తుల తత్త్వాల్
 సదనత్తుల తత్త్వా లవి ముదితమ్ముల తత్త్వా లవి
 అంత రహితమై తనరెడి అంబోధిగ నలరారును
 నంతు లేని సృష్టి గతిగ నఖిలమ్మును నలరుచుండు ॥

3687

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్గమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కా-వ్రహ్మర్షి”

†గీ॥ విశ్వసృష్టిని శాత్రువ విపుల శక్తి
నాశనమ్మును బొనరించి నవ్య నిత్య
దీప్తు లొప్పార విశ్వాన దేవ తృప్తిఁ
గృష్టుఁ డొప్పారు స్థితి శక్తి కెరలుచుండ ॥

3688

సూక్తమ్—112

ఋషిః—వైరూపో నభఃప్రభేదనః

దేవతా—ఇంద్రః

ఛందః—త్రిష్టుప్

(1) ఇంద్ర పిబ ప్రతికామం సుతస్య ప్రాతఃసావస్తవ హి పూర్వపీతిః ।

హర్షస్య హస్తవే శూర శత్రూనుక్తేభిష్టే పీర్యాం ప్ర బ్రవామ ॥

1297

(2) యస్తే రథో మనసో జహీయానేంద్ర తేన సోమ పేయాం యాహి

తూయమా తే హరయః ప్ర ద్రవస్తు యేభిర్యాసి వృషభిర్మన్దమానః ॥

1298

(3) హరిత్వతా వర్చసా సూర్యస్య శ్రోష్టే రూపైస్తస్యం సృర్యయన్త్య ।

అస్మాభిరింద్ర సభిభిర్తువానః సత్రిచిన్ మాదయస్వా నిషద్య ॥

1299

(4) యస్య త్యక్ తే మహిమానం మదేష్విమే మహి రోదసీ నావివిక్రామ్ ।

తదోక¹ ఆ హతిభిరింద్ర యుక్తైః ప్రియేభిర్యాహి ప్రియమన్నమచ్ఛ ॥

1300

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. తదోక² ఆ హరిభి. (హరి.ప్ర.)

(5) యస్య శశ్వత్ పపివాగ్ం¹ ఇన్ద్ర శత్రాసనానుకృత్యా రణ్యా చకర్త ।

స తే పురంధిం తవిషీమియర్తి స తే మదాయ సుత² ఇన్ద్ర సోమః ॥

1301

(6) ఇదం తే పాత్రం ననవిత్తమిన్ద్ర పిబా సోమమేనా శతకృతో ।

పూర్ణ³ ఆహవో మదిరస్య మధ్వో యం విశ్వ⁴ ఇదభిహర్యన్తి దేవాః ।

1302

(7) వి హి త్యామిన్ద్ర పురుధా జనాసో హితవ్రయసో వృషభ హ్వయనే ।

అస్మాకం తే మదుమత్తమాసీమా దువన్తవనా తేషు హర్య ॥

1303

(8) వృ త⁵ ఇన్ద్ర పూర్వ్యాణి వృ నూనం వీర్వా వోచం వృథమా కృతాని ।

నతీనమన్యరశ్రథాయో⁶ ఆదిర్ం సువేదనామకృణోర్భ్రహ్మతే గామ్ ॥

1304

(9) ని షు సీద గణవతే గణేషు త్వామాహుర్వివ్రతమం కవినామ్ ।

న⁷ ఋతే త్వత్ క్రియతే కిం చనారే మహమర్కం మమవంచితృమర్చ ॥

1305

(10) అభిఖ్యా నో మమవన్ నాథమానాన్ తృథే బోధి వసుపతే నవీనామ్ ।

రజం కృధి రణకృత్ సత్యభష్యా ఒదత్తే చిదా భజా రాయో⁸ అస్మాన్ ।

1306

1. పపివాగ్ం=ఇన్ద్ర, 2. సుత=ఇన్ద్ర, 3. పూర్ణ=ఆహవో, 4. విశ్వ=ఇదభి, 5. వృ త=ఇన్ద్ర,

6. శ్రథాయో=ఆదిర్ం, 7. న=ఋతే, 8. రాయే=అస్మాన్. (హరి.వృ.)

సూక్తము—112

ఋషి—విరూపగోత్రజుడగు సభవ్రభేదనుడు†

దేవత—ఇంద్రుడు†

(1)*గీ॥

ఓ యింద్రుడా! నీవు యథేచ్ఛముగ సభిమత మగు నీ సోమదాగము ద్రావుము: ప్రాత
స్సవనమం దభిషుత మగు సోమము మొట్టమొదట నీచే ద్రావదగినది. ఓ సమర్థుడా!
నీవు శత్రువులను జంపుటకు హృష్టుడవు కమ్ము: పిమ్మట వృత్ర హరణాది
లక్షణములు గల వీర్యములను శస్త్రములచే జెప్పగలవు: ॥

3689

(2)*గీ॥ మనసుకందెను వేగమె చనెడునట్టి
రథమువై సోమమునకయి రమ్ము: నీవు
రథమునకుఁ గట్టబడినట్టి రాజమాన
హరులు పరుగిడుఁగాక! సర్వంత వేగ ॥

3690

(3)*గీ॥ కడు హరివృత్తయుక్తుడై గ్రామి గూర్జు
లేజమున శ్రేష్ఠరథములై వేరిరిట్లు
స్వీయ రూపంబులన్ నాడు చెలఁగు తనువు
నీవు స్పృశియింపుమా: యింద్ర! నిశ్చయముగ ॥

3691

*గీ॥ అల మరుత్తులతోఁ గూడునట్టి నీవు
సఖుల మైసట్టి మాచేత సరస ఫణితఁ
బిలువఁబడుచున్నవాడవై విశ్రమించి
సోమపానంబు సేయుచు సొగసుఁ గనుము ॥

3692

(4)*గీ॥ రోదసులు రెండు వాసవా! నీమ మహిమ
వేరు చేయక యుండుత: వీరవర్య!
శోభ సరిఁ గూర్చునట్టి యీ సోమమునకు
నశ్వములతోడ నిష్టికి నరుఁగఁదెమ్ము: ॥

3693

†వ్రాతవ్రతి 14వ సంపుటము 97వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “విరూపగోత్రజుడగు వ్రభేదనుడు”గాను, దేవత “ఇంద్రుడు”గాను వ్రాసి, 15వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి “నాథా వ్రభేదనుడు” గాను, దేవత “ఇంద్రుడు”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతిర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(5)*ఉ॥ సోమము ద్రావి నీవు సహసోన్నత శాత్రువ శిక్ష కర్తృమౌ
 భీమ మహాయుధంబు గొని వేగిర మెవ్వని శత్రు కోటులన్
 నీమముతోడఁ ద్రుంచితి¹ గణింపఁగ వాడు నుతిన్ రచించు నా
 సోమము కూడ నీకుఁ గడు శోభను గూర్చును² నెల్ల భంగులన్ ॥

3694

(6)*క॥ ఎయ్యది సోమ స్థానమొః
 యెయ్యది సురవరుల కెల్ల నిష్ఠం బగునోః
 యొయ్యన నా చమనంబును
 నయ్యాః హరిః మేము దాని నందితిమిసుమాః ॥

3695

(7)*గీ॥ కామ పూరకః యంతటఁ గలుఁగు ఆనులు
 నిన్నె పిలుచుచున్నారు నీ నిమిత్త
 మస్మదీయ మహేష్ఠు లత్యమల సోమ
 పూర్ణములు కాన దానిని బుచ్చుకొనుముః ॥

3696

(8)*గీ॥ ఇంద్రః నీ కృత వీర్యము లెల్ల నేను
 నుగ్గడించుచున్నాఁడ నుదక మెసఁగ
 వజ్రమున మేఘమండలి బాదినావు
 బ్రహ్మకై గోగణంబులఁ బట్టినావుః ॥

3697

(9)*గీ॥ కవి గణంబులలో నీవు ఘనుఁడ వనుచుఁ
 జెప్పినారలు కానఁ బ్రసిద్ధిఁ జెందు
 గణపతీః నీవు స్తోతల గణమునందు
 విశ్రమింపవెః యాలింప వివిధ నుతుల ॥

3698

*గీ॥ నిన్ను విడిచి పెట్టి నికటంబునందున
 నైన దూరమందునైనఁ గర్మ
 జరువ లేదు నీవు కరము సుస్తోమంబు
 చిత్రముగ నొనర్చి చెలఁగుమయ్యః ॥

3699

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. నీమముతోడ ద్రుంచితివా నీ కల వాడు నుతిన్, (తా.పా.), 2. గూర్చ సమర్థ మౌన్ గదాః. (తా.పా.)

(10)*గీ॥ యాచమానుల మగు మమ్ము నతివ్రసిది
వంతులుగఁ జేయుమాః ధనవంతః సీవు
వసుపతీః నీవు సఖులమై వరలు మేము
చేయు స్తోత్రాశి నంతయుఁ జెవుల నిడుముః ॥

3700

సూక్తము—112

ఋషి—విరూప గోత్రజుడగు నభవ్రజేదనుడు
దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము—1

†(1) దేవదేవుని దివ్య భావ శక్తులు మీఱ
సర్వసృష్టి జగత్సంపదగఁ దనరార
నపురూపమౌ విశ్వ మాత్మ సంతతి కాఁగ
అపకారకారకమై నిలుచు నఖిల శాత్రువతతుల
విధ్వస్త మొనరించి విమల శక్తుల నిచ్చి
హర్ష పులకాంకితా లానంద రూపాల
సృష్టి ప్రతికృతి కాఁగఁ జెల్వొందఁ జిల్లీల
వీర్యవ త్రరశ క్తి విశ్వ విజృంభణల
విమల గతి వ్యాపింప విజయ సృష్టులు వెలయఁ
బ్రకృతి వరలును మహా భావ సంక్షేమగతి ॥

3701

†(2) అతిలోకమై వెలయు నపురూప హృదయగతి
అద్భుత వేగాన నఖిలాండములు తిరుగు
నీ దివ్య రథ గతులు నిత్య కాంతుల హరులు
మానసాఽతీతమౌ మహిమాన్వితపు శక్తి
ఆమూలచూడముగ నఖిల విశ్వము తిరుగు
సోమాఽమృతపు శక్తి శుభతేజ వీర్యగతి
విశ్వాన వ్యాపింప నశ్వ శక్తులు వరల
కాలగతి సర్వమ్ము క్రాలు నిర్మలాన
సృష్టియే స్థితిగాఁగ స్థితిలయ దీప్తిగాఁ
జకనీమి కర్మమత సర్వమ్ము తనరార ॥

3702

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రచార”

†(3) బహు వర్ణ గతు లెనయ వరలు కాంతులు సదా

సూర్య దీప్తి ప్రసలు వీర్యవ తరములై
అతిలోక వేగాన నద్భుత కాంతులన్
బ్రహ్మత తను రూపమ్ము వర్ణిలగ సంతసాన
దివ్యకాంతి నవ్యశక్తి భవ్య స్పర్శ తనరారగ
ననిల రూప ప్రసారాల సపురూపపు స్పర్శలతో
నద్భుతముగఁ జలియించెడి ఆ మరుచ్చక్తు లెల్ల
సోమ శక్తి శీతల గతి ధామ రూప దీప్త మౌచు
విశ్వ సఖ్య చలనగతుల విమల శుభాఽఽవహము కాగ
నసునిత్యము వర్ణిలును నద్భుతమౌ మహాశక్తి ॥

37 C 3

†(4) ఉపర్యదో తత్త్వాలను నున్నట్లుగ లేనట్లుగ

రోదోఽంతర దివ్య రూప నాద శక్తు లొప్పారగ
సోమాఽమృత మహాశక్తి శ్రోతస్సుగ జాలువార
సపురూపపు దీప్తులతో నమరాఽమృత మమల శక్తి
నిత్య చలన సత్య శక్తి నిఖిల వ్యాప్త నిరత దీప్తి
అత్యవూర్ధ్వగు లొప్పుగఁ గృత్యమైన సృష్టిరూప
శ్రుతులౌ నత్యమలపు శుభ మహత్వ మొప్పారగ
దివ్యమైన దీప్తు లెల్లఁ దేజరిలగ విశ్వమునుఁ
గాంతి శక్తి దాంతి శక్తి శాంతి రూప క్రాంత శక్తి
అంత మెనయనట్టి గతుల సంతట వ్యాపించుచుండు ॥

37 C 4

†(5) అతిలోకమౌ నద్భుతపు సపురూపపు బల దీప్తుల

అమలమైన అమరమైన అమృత సోమ శక్తు లొప్పు
మహిత విశ్వ సృష్టి యెల్ల సహరహమ్మును వర్ణిలును
నద్భుత చైతన్యగతుల నసహాయ మహాశక్తి
సంక్షేమపుఁ బ్రకృతి నెల్ల సంక్షోభమ్ముల నింపెడి
సర్వ శక్తు సంపయాల సంహారము కావించుచు
విశ్వగాంతి భాగ్యతతులు విమలములై విమలములై
వీర్యవ తరము లౌచు విస్తృతంపు దివ్యశక్తి
సకల జగతి వ్యాపింపగ సంవన్నపు దీప్తులమై
నకృతమైన ప్రకృతిశక్తి సపురూపపు గతుల నిల్చు ॥

37 C 5

*రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(6) పాల్కలొకటి నానూనమ్మల పమల శక్తి విస్మయగతి

విష్మల పీత్ర డివ్య రూప విశ్వరూప విశాల రతుల
లనూనూనమ్మల నానూనమ్మల పాల్కల శక్తి లొప్పారంగ
పాల్కలతమాల తిమ్మనూనమ్మల సారముగ నుద్భవించ
పాల్కలనూనమ్మల నానూనమ్మల పాల్కలపంపంగ
నానూనమ్మల యోనూనమ్మల తమత శక్తి లొప్పారంగ
నానూనమ్మల నూనూనమ్మల నానూనమ్మల
నానూనూనమ్మల శక్తిలతో నమ్మలగతి వర్తిల్లంగ
నానూనమ్మల పాల్కలనూనమ్మల పాల్కల
నానూనమ్మల పాల్కలనూనమ్మల పాల్కల

3706

(7) పాల్కలొకటి నానూనమ్మల పమల శక్తి విస్మయగతి

విష్మల పీత్ర డివ్య రూప విశ్వరూప విశాల రతుల
లనూనూనమ్మల నానూనమ్మల పాల్కల శక్తి లొప్పారంగ
పాల్కలతమాల తిమ్మనూనమ్మల సారముగ నుద్భవించ
పాల్కలనూనమ్మల నానూనమ్మల పాల్కలపంపంగ
నానూనమ్మల యోనూనమ్మల తమత శక్తి లొప్పారంగ
నానూనమ్మల నూనూనమ్మల నానూనమ్మల
నానూనూనమ్మల శక్తిలతో నమ్మలగతి వర్తిల్లంగ
నానూనమ్మల పాల్కలనూనమ్మల పాల్కల
నానూనమ్మల పాల్కలనూనమ్మల పాల్కల

3707

(8) పాల్కలొకటి నానూనమ్మల పమల శక్తి విస్మయగతి

విష్మల పీత్ర డివ్య రూప విశ్వరూప విశాల రతుల
లనూనూనమ్మల నానూనమ్మల పాల్కల శక్తి లొప్పారంగ
పాల్కలతమాల తిమ్మనూనమ్మల సారముగ నుద్భవించ
పాల్కలనూనమ్మల నానూనమ్మల పాల్కలపంపంగ
నానూనమ్మల యోనూనమ్మల తమత శక్తి లొప్పారంగ
నానూనమ్మల నూనూనమ్మల నానూనమ్మల
నానూనూనమ్మల శక్తిలతో నమ్మలగతి వర్తిల్లంగ
నానూనమ్మల పాల్కలనూనమ్మల పాల్కల
నానూనమ్మల పాల్కలనూనమ్మల పాల్కల

3708

*రచయిత: పాల్కలొకటి నానూనమ్మల, పాల్కల పాల్కల గోపాలతృప్తయ్య "శివా-హృదయ"

†(9) అతి విచిత్ర శక్తులతో అపురూపపు దీప్తులతో
 దైవీయహ్మ శక్తుల జీవరూప నిత్య కాంతి
 సర్వశక్తి గణవతిగా నఖర్వమైన మనశ్శక్తి
 అనుమేయపు టడయ్యంపు టక్షయగతు లొప్పారగ
 విశ్వస్పష్టి వీర్యశక్తి విమల జల సంభరితమై
 అద్భుతముగ వర్ధిల్లగ నఖిల జగతి వరలుచుండు
 బ్రహ్మకృతి సిద్ధమై విశ్వ మృత్యులాఽమృత దివ్యశక్తి
 అతిలోకపు వ్యాప్తిత్వపు అద్భుతమై తనరారును
 బ్రహ్మకృతి వికృతి గతుల విశ్వ భావ రూప చిత్రాంబి
 సహజోద్భవములు కాగను సర్వమ్ము నదృశ్యములౌ ॥

3709

†(10) వసు సంపద విశద రూప ప్రభాకలిత దివ్యశక్తి
 అసమగతుల విశ్వమ్మున నఖిలేశుని ప్రసాదముగ
 నద్భుతగతి వర్ధిల్లును అపురూపత వర్ధిల్లును
 అనుమేయపు దివ్యశక్తి అఖిల స్పష్టి ప్రవర్ధిల్ల
 బ్రహ్మకృతి పురుష తత్త్వాంబి వరల సఖ్య గతు లొప్పారగ
 శబ్ద శక్తు లొప్పారగ సర్వమ్మున దనరారును
 స్పష్టి సహజ మౌచు బ్రహ్మకృతి తీవ్రశక్తి శబ్దముగా
 వ్యష్టి సమిష్టి సుకృతుల శిష్టగతుల నలరారగ ॥

3710

సూక్తము — 112

ఋషి—విరూప గోత్రజుడగు నభవ్రజేదనుడు
 దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము — 2

†(1) లోకమ్ముల కధిపతిగా బ్రాకటమౌ దివ్య శక్తి
 ఆకృతిగా నఖిలమ్మున సతివేలపు శక్తులతో
 సమృత రూప మొప్పారగ నన్యత శక్తు లంతరింప
 సతిలోకమ్మా స్పష్టిని సతత చేతన గతి వరలగ
 బ్రహ్మకృతి హర్ష రూపముగా సకృత వికృత దీప్తముగా
 విశ్వ స్పష్టి శత్రు తతుల విధ్వస్తము గావించుచు
 వసు సంపద తత్త్వాలను వసుధ వర్ధిల్లి వెలుగ
 అసమగతుల నఖిలమ్మును నద్భుతమ్ముగా వరలును ॥

3711

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వల్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

†(2) అతిలోకమ్నా శక్తుల సతివేలపు వేగ గతుల

మనశ్శక్తి విశ్వమ్మున మహిమాన్వితమై వెలయుచు
రోదసిలోఁ బ్రాకృతమౌ వృషభ శక్తు లొప్పారఁగ
శబ్దమయమైన జగతి అబ్బ గతుల సోమాఽమృత
తత్త్వ మెల్ల సృష్టియందుఁ దాదాత్మ్యత వరలంగా
నఖిల జగమునందు నెల్ల నమృతశక్తి తతులు సదా
అంతర్గతి నలరారును ననుమేయపు శక్తులతో
ససమానపు దివ్యశక్తి వసివాళ్ళాడని యౌవన
నిత్య తత్త్వ మొప్పారఁగ నిఖిల జగతి దీప్త మగుచు
ససాధారణంపు గతుల సతివేలముగా వెల్లును ॥

3712

†(3) అరుణారుణమై అలరెడి అరుణకాంతి సూక్ష్మ గతుల

హరిత వర్ణ వర్చస్సుల సద్భుతగతి వరలంగాఁ
బ్రాకృతి మిత్ర తత్త్వాలను నకృతమైన ప్రాకృతంపు
సహజ శక్తి విశ్వరూప విహిత మౌచు వర్ధిల్లఁగ
సతిలోకపు టానందమై అద్భుతగతి వరలంగా
విస్తృతమై వర్ధిల్లెడి విశ్వసృష్టి తత్త్వ మ్మది
అద్భుత గతుల వర్ధిల్లును సతిశ్రేష్ఠమైన జగతిని
దను శక్తుల ఘన శక్తుల మనశ్శక్తు లలరారఁగ
వృషభ రూప శబ్దతత్త్వ విమల గతులు విశ్వమ్మున
నానందపు రూపములై అద్భుతగతిఁ దనరారును ॥

3713

†(4) రోదసిలో వ్యాప్తమైన రూపమ్నా దీప్త శక్తి

అశ్వరూప దివ్య శక్తు లఖిల జగతి నొప్పారఁగ
సద్భుతగతి వర్ధిల్లుచు నపురూపపు శక్తులతోఁ
బృహత్పృథగ్ రూప మౌచుఁ బూర్ణైక్య విశేషగతుల
సర్వ సృష్టి వ్యాపించుచు నిర్వకృత నిర్నిదృత
నిత్య చైతన్య గతుల సత్య ప్రసాద రతుల
మహితమైన తత్త్వశక్తి విహితమైన విశ్వ మెల్ల
సద్భుత గతుల భరిత మౌను సమల మౌచు వ్యాప్త మౌను
బ్రహ్మకరమౌ సఖ్యమ్ముల విశేష గతుల వర్ధిల్లుచుఁ
బృథివీత్వము వర్ధిల్లును ఋత శక్తుల నిత్యమ్మును ॥

3714

†రచయిత.—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) విశ్వ శాంతి సౌభాగ్యము విర్వస్తముఁ గావించెడి
 శత్రుతతుల సంహరించి నదమలమౌ సోమాఽమృత
 శక్తి విష్ణు నంతలిగా శర్మ రతుల శశ్వద్గతి
 సతిలోకపు శక్తులతో నదృఢంపు రక్తులతో
 అవినాభావములైన ఐక్యరూప దీప్తు లలర
 నానందపుఁ బ్రకృతులను ననుమేయపు వృత్తులతో
 బ్రకృతి తత్త్వ ఋత శక్తుల నతృత సహజ సృష్టి శక్తి
 నిరతము వర్తిల్లుచుండు నిర్విదగ్రత వర్తిల్లును
 అతివేలమైన దివ్య హర్దికమౌ ప్రకృతి మాత
 నిత్య సత్య శక్తు లెల్ల నిధులై తగు నవధి లేక ॥

3715

†(6) విశ్వ సృష్టి సర్వస్వము విశేష కృతు శతములుగా
 నిత్య చలన గతుల మహిత నిర్మలతత్త్వము వరలఁగ
 దేవాఽకుల దివ్యశక్తిఁ దేజరిల్లు స్థానముగ
 నన్యోఽన్యమైన జగతి నపురూపపు టనుబంధా
 లైక్యములై తనరారఁగ సమరాకృతు లొప్పంగా
 నానందపుఁ బ్రకృతి రూపు లతి సహజములై వర్తిల
 ఋత రూపము నిత్యమౌఁ బృథుశక్తుల నతులితమౌ
 నర్క దీప్తు లొప్పారఁగ సమేయంపు శక్తులతో
 నఖిలపదార్థ గణతతులను సమరదేవ తత్త్వాలను
 సకల సృష్టి వర్తిల్లును శశ్వద్గతు లొప్పారఁగ ॥

3716

†(7) మదుమ తమ్మా రీతిగ మహిమాన్విత విశ్వ మెల్ల
 శబ్ద రూపమై పరరెడి సర్వ సత్తా శక్తి
 వృషభ గతుల రోదసిలో విస్తృత గతి వర్తిల్లును
 అవధి లేని ఆనందపు టర్థవాల సతివేలపు
 మహితశక్తి విహితమైన మాన్య పదార్థ అనిత గతుల
 అఖిల సృష్టి అలరారును నజయ్యంపు టక్షయ రతి
 దీపిత రక్తుల నఖిలము దివ్యాఽమృత శక్తితత్త్వ
 విస్తృతమై విపులమై విమలమై వర్తిల్లఁగ
 నంతులేని రూపముగా సనంత దీప్తు లొప్పారఁగ
 గ్రాంతి శాంతి శక్తు లెల్లఁ గ్రాలు నిత్య సత్యములై ॥

3717

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహర్షి, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

* (8) సృష్టి బ్రహ్మ శక్తిగాఁగఁ జెలఁగు నిత్య చైతన్యత
 రజితాద్రియు హేమాద్రియు రాజిల్లఁగ వీర్య మౌచు
 వసు శక్తులు బలవర్ధక వైభవాఽనమమహితములై
 పురుష శక్తి సంయమనపుఁ బూర్ణ దీప్తు లొప్పారఁగఁ
 బ్రకృతిలోన సహజ గతుల నకృతములై వెలయుఁగా
 నతిలోకపు దీప్తరతుల నతివేలపు మూర్తములై
 నదృతగతి వర్తిల్లఁగ నపురూపపు శక్తులతో
 సర్వ గోళ లోకాలను నడచుల శక్తులు వరలఁగఁ
 బ్రకృతి వీర్య శక్తి దివ్య ఐక్యతిగాఁ దనరారఁగ
 విశ్వసృష్టి తొలి శక్తిగ విస్తృతగతి వెలయుచుండు ॥

3718

† (9) అర్కులకే అర్కుఁడైన ఆదిత్యుని విశేష శక్తి
 దివ్య దేవ గణతతులకు సవ్య నిత్య తత్త్వగతులు
 నక్షయగతి నక్షరరతి నదృతముగ వర్తిల్లఁగఁ
 జిత్ర విచిత్రమైన విమల చిత్రశక్తు లొప్పారఁగ
 హృద్దీప్తుల కృద్దీప్తుల సద్దీప్తుల చిద్దీప్తులు
 హృద్ధి వద్ధు లేని శక్తి నానందపు రూపులతో
 నతిలోకపు హతర్షణ ప్రతిరహితపు మహాశక్తి
 అసాధారణంపు గతుల నతివేలపు దీప్తరతుల
 నఖిల సృష్టిఁ దనరారఁగ నమేయమౌ దీప్తమునై
 సనసురూప మహితశక్తి సనిర్వచనీయ మౌను ॥

3719

† (10) ఐనువతిగా శ్రీవిష్ణువు అసనుగతుల వర్తిల్లఁగఁ
 జిదాకాశరూప మౌచు ముదాకలితమైన జగతి
 ఋత శక్తుల నిత్యమ్మును సతత గతిని సంపరించు
 పదార్థాల సంపదాశి బహుముఖమై విశ్వమ్మున
 సఖ్య మ్మది వరలఁగా నదా వివర్ధన మౌచును
 జ్ఞాని చారణంపు దీప్త మానమైన దివ్యశక్తి
 విశ్వ వ్యాపిత మౌచును విస్తృత గతి వర్తిల్లును
 సతిలోకపు శక్తులతో నతివేలపు దీప్తులతో
 నసమానపు దీప్తరతుల నపురూపపు శక్తి రతుల
 నఖిల సృష్టి వర్తిల్లును ననూహ్యమైన ఋత గతిమై ॥

3720

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†క॥ ఆమరు గతుల గోళతతులు

రమణములై సూర్య చంద్ర రాజిత విభుత

భ్రమణ పృథ్వీణ మహా

కృమతలు వరలంగ సంఘరణ మొనరించున్ ॥

3721

అనువాకః—10; సూక్తమ్—113

ఋషిః—వైరూపః శతప్రభేదనః

దేవతా—ఇంద్రః

చందః—జగతీ; 10-తిర్వుమ్

(1) తమస్య ద్యావాపృథివీ సచేతసా విశ్వేభిరేవైరను శుష్మమావతామ్ ।

యదైత్ కృత్యానో మహిమానమిన్ద్రియం పీత్వి సోమస్య కృతుమాగ్ం¹ అవర్తత ॥

1307

(2) తమస్య విష్ణుర్మహిమానమోజసాంఽశుం దధన్వాన్ మధునో వి రవృతే ।

దేవేభిరిన్దో మమవా సయావభిర్వృత్రం జఘన్వాగ్ం² అభవద్వరేణ్యః ॥

1303

(3) వృత్రేణ యదహినా బిభ్రదాయుదా సమస్థిభా యుధయే శంసమావిదే ।

విశ్వే తే అత్ర మరుతః సహ త్మనా ఽవర్తస్నుగ్ర మహిమానమిన్ద్రియమ్ ॥

1309

(4) జ్ఞాన⁴ ఏవ వ్యభాధత స్పృధః ప్రావశ్యద్విరో అభి పౌంస్యం రణమ్ ॥

అవృశ్చదద్రిమవ సస్యదః సృజదస్తఞ్నాన్నారం స్వపస్యయా వృథుమ్ ॥

1310

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య; “తళా-వృహర్ణ”

1. కృతుమాగ్ంఽఅవర్తత, 2. జఘన్వాగ్ంఽఅభవ, 3. విశ్వే తేఽఅత్ర, 4. జ్ఞానఽఏవ,

5. పీరోఽఅభి. (ప్రా.వృ.)

(6) ఆదిన్ద్రః సత్రా తవిషీరవత్యత వరీయో ద్యావాపృథివీ¹ అబాధత ।

ఆవాభరద్ధృషితో వజ్రమాయసం శేవం మిత్రాయ వరుణాయ దాశుషే ॥

1311

(6) ఇన్ద్రస్యాత్ర తవిషీభ్యో విరప్పిన² ఋషాయతో అరంహయస్త మన్యవే ।

వృత్రం యదుగో వ్యవృశ్చదోజసా ఒపో బిభ్రతం తమసా పరీవృతమ్ ॥

1312

(7) యా పీర్యాణి ప్రథమాని కర్తా మహిత్యేభిర్యతమానౌ సమీయతుః ।

ద్వాన్తం తమోఒవ దధ్వసే హత³ ఇన్దో మహ్న పూర్వహతావపత్యత ॥

1313

(8) విశ్వే దేవాసో⁴ అథ వృష్ణ్యాని తే ఒవర్ధయన్తోమవత్యా వచన్యయా ।

రద్ధం వృత్రమహిమిన్ద్రస్య హన్మనా ఒగ్నిర్న జప్తైస్తృష్యన్మమావయత్ ॥

1314

(9) భూరి దక్షేభిర్వచనేభిర్పక్వభిః సభ్యేభిః సఖ్యాని ప్ర వోచత ।

ఇన్దో దునిం చ చుమురిం చ దమృయన్ భ్రద్దామనస్యా శృణుతే దభితయే ॥

1315

(10) త్వం పురూణ్యా భరా స్వశ్వా యేభిర్మంసై నివచనాని శంసన్ ।

సుగేభిర్విశ్వా దురితా తరేమ విదో షు ణ⁵ ఉర్వియా గాధమద్య ॥

1316

1. పృథివీఒఅబాధత, 2. విరప్పిశఒఋషాయతోఒఅరం, 3. హతఒఇన్దో, 4. దేవాసోఒఅథ,

5. షు ణఒఉర్వియా. (వా.ప్ర.)

అనువాకము—10 ; సూక్తము—113

ఋషి—వైరూపుఁడైన శతవ్రజేదనుఁడు†

దేవత—ఇంద్రుఁడు†

(1)*గీ॥ దివ్య చేతనమును గల్గు దివియు భువియు
సురలుతోడుత నిందుని పరమ బలము
నెలమి రక్షించుఁగాక! నీ యింద్రు బలము
తొలుత మమ్ముల రక్షించి వెలుఁగుఁగాక! ॥

3722

*గీ॥ వృత్ర హననాదికంబు తా వేట్కఁ జేయు
నట్టి యింద్రుఁడు మహిమను నధిక వీర్య
సంపదను బొందునప్పుడు సరస మైన
సోమమును ద్రావి యాతఁడు శోభఁ గాంచె ॥

3723

(2)*గీ॥ విష్ణు వను వాఁడు మదకర విమల సోమ
ఖండమును హెచ్చరించుచు మెండు సహజ
తేజమున జాత మైనట్టి భ్రాజితేంద్ర
మహిమఁ గొనియాడుచుండెను మరల మరల ॥

3724

*గీ॥ తోడఁ గూడు మరుత్తులతోడఁ గూడు
నట్టి మఘవకు వృతుని హతముఁ జేసెఁ
గావునన్ వాఁడు దేవతా గణమునందుఁ
దా వరేణ్యుఁడుగా వెల్గెఁ బావనుఁడయి ॥

3725

(3)*గీ॥ రణముఁ జేయంగ నాయుధ రాజి నెపుడుఁ
దాల్చుచున్ నీవు వృతుని దరి వసించు
వప్పుడే నీదు వీర్యంబు నతిశయముగ
సంతసంబునఁ జెప్పెద సత్వర మతి ॥

3726

†వ్రాతవ్రతి 14వ సంపుటము 99వ పుటలోను, 15వ సంపుటము 9వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలోను, నీ సూక్తమునకు ఋషి “శతవ్రజేదనుఁడు” గాను, దేవత “ఇంద్రుఁడు” గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥ ఓయి! యుగ్గీర్ణ బలవంత! యోయి! యింద్ర!;
యిప్పుడే నీదు మహిమను నెల్ల పీర్ల
మును మరుత్తులు తమతోడ మోద చులర
వృద్ధిఁ జేసిరి కాదె! యీ విశ్వమందు ॥

3727

(4)*గీ॥ పుట్టినంతనె యింద్రుడు పూర్ణ బలముఁ
బూని శత్రులఁ బీడించెఁ బూర్ణ శక్తుఁ
డవుచు సంగ్రామ బలమును నధిగమించి
స్వబలమును జూచుచుండె దా సత్వరముగ ॥

3728

*గీ॥ అంబుదముఁ గొట్టి యింద్రుడు స్యందమాన
జలముల నడవఁజేసెను బలముఁ బూని
దివిని గర్మేచ్ఛచేత నుత్పనము పీరఁ
గడు నిరుద్ధము కావించి గ్రాలెనుండు! ॥

3729

(5)*గీ॥ సేనలకు నీశ్వరుం డయ్యె శ్రీ మహేంద్రుఁ
డతఁడె రోదసులందున్న యరులఁ ద్రుంచె
వరుణునకు మిత్రునకుఁ గూడఁ గరము హవ్య
మును నొసంగెడు యజ్ఞుకు ముదముఁ గూర్చు
నాయనం బగు వజ్రంబు నతఁడె దాల్చె ॥

3730

(6)*చ॥ జలములఁ గట్టు¹ వానిఁ దమసావృతు వృత్తుని వీర్య సంపదన్
బలమును బూని వానవుడు² వావిరిఁ గొట్టెడు కాలమందె నా
జలములు శత్రు మండలముఁ జంపిన యింద్రుని సత్ప్రలంబు కా
మిలఁ బ్రకటింప వేగముగ నేగె³ జగంబు ముదంబు నొందఁగన్ ॥

3731

(7)*గద్యము॥

స్వబలములచే యుద్ధమునకు యతమాను లగు నింద్రవృత్తులు వీర్యమును సంయోజనముఁ
జేసిరి. వారిలో నింద్రుడు వృత్తుని జంపఁగా నిదిక మగు తమస్సు ధ్వంస మయ్యెను.
మరియు నింద్రుడు శూరులతోఁ బ్రథమాహూయమానుఁ డయ్యెను ॥4

3732

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమానివేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. దాల్చువాని, (తొ.పా.), 2. వానవుడు పట్టును, (తొ.పా.), 3. నేగెడుగాదె తలంచి చూడఁగన్. (తొ.పా.).

*గీ॥దక్షములు మంత్రయుక్త ముల్ తగినవి యగు, స్తుతులచేతను నో మహా స్తోతరార:

మరల మరల మహేంద్రునిఁ గరము మీర, నుగ్గడింపుదు గాంధీర్య ముప్పతిల్ల. (తొ.పా.).

ఈ పద్యము 7వ ఋగ్వేదముగా వ్రాయఁబడి కొట్టవేయఁబడినది. కాని యీ పద్యమే తొలిపాదములోని

“మంత్ర” శబ్దమునకు మాదుగా “మరియు” శబ్దము నుపయోగించి 9వ ఋక్కున కనువాదముగా

103 వపుటలో శ్రీనేమానివారిచే స్వయముగా వ్రాయఁబడినది.

(8)*గీ॥ వృత్ర హననంబు జరిగిన వెనుక విశ్వ
దేవతలు సోమసహిత వాగ్ధీప్త విధుల
నింద్ర! తావక బలముల నెల్ల వృద్ధి
పరచుచున్నారు¹ కడుఁగడుఁ బంత మలర ॥

3733

*గీ॥ అగ్ని తన దంతములఁ జేత నన్నముఁ గడు
భక్షణంబును జేసెడు పగిది నింద్ర!
వజ్ర సంపాదితాన్నము వలయు దాని
జనుఁడు భక్షించె నతిశయ సంతసమున ॥

3734

(9)*గీ॥ దక్షములు మరియ² యుక్తముల్ తగినవి యగు
స్తుతులచేతను నో మహా స్తోతలార!
మరల మరల మహేంద్రుని స్థిర బలంబు
సుగ్గడింపుఁడు! గాంభీర్య ముప్పతిల్ల ॥

3735

*గీ॥ ఇల "దభీతి" పేర నెనఁగు రాజర్షికై
ధుని చమూరు లనెడు దోషి వరులఁ
బరిహరించుచుండి పలికెడు మా నుతి
నాలకించుచుండె³ నమరరాజు ॥

3736

(10)*గీ॥ ఎట్టి ధనముల సురలకు నెల్ల వేళఁ
బూజఁ జేయుదునో! బహు పూర్ణ నుతుల
నుచ్చరించుచు సట్టి మహోత్తమ ధన
ములను గొనితెచ్చి మా కిమ్ము! ⁴పూతదేవ! ॥

3737

*గీ॥ అట్టి ధనములచేతనే యన్ని దురిత
ములను హరియింపఁగల⁵ మార్య ముదితులమయి
మేము సేసెడు స్తోత్రంబు మిక్కుటముగ
గౌరవముఁ జూపి వినుమయ్య! వీర! నీవు ॥

3738

*రచయిత: —కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటాచారసింహశాస్త్రి

1. పరచుచున్నారు కారటే! (తొ.పా.), 2. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు "పంచలముగణము" ప్రియుక్తమైనది.

3. నాలకించుచుండె నతిముదమున, (తొ.పా.), 4. మోద మలర, (తొ.పా.), 5. హరియింపఁగలమయ్య. (తొ.పా.).

సూక్తము—113

ఋషి—వైరూపుఁడైన శతప్రభేదనుఁడు

దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—1

†(1) సోమామృత దివ్యశక్తి సీమముగా విశ్వమ్మున
 సర్వ గోళ లోకాలను నదా స్రవియించుచుండు
 దైవీయమ్మా ప్రాకృత ధర్మ మ్మది వరలంగాఁ
 బరిగ్రహించుఁ బ్రకృతి యెల్లఁ బ్రసాదించు జరాచరాల
 దివి భువి లోకా లన్నిటఁ దేజరిలఁగ దీప్తశక్తి
 తిమిరాశుల సర్వస్వము దివ్య దేవతాశి మహిమ
 విద్వస్త మ్మగుచునుండు విమల నిత్య సమరమ్మునఁ
 జేతన శక్తులు జగతిని జిద్విలాస గతు లొప్పఁగ
 సర్వమ్మును రక్షించును సదమలమౌ సహజ ధర్మ
 మలరంగా ననునిత్యముఁ జలనగతుల నమేయముగ ॥

3739

†(2) విష్ణు దేవు కృప మీరఁగ విమలశక్తి ప్రసారాల
 లోకాలను జీకట్లను బోకారెప్పడి ఋత దీప్తుల
 నమృతరూప చంద్రిక లవి అమలగతుల వెల్లివిరియు
 మధు రూపమ్మా శక్తుల మహిమాన్వితమై వరలఁగ
 విశ్వ విహిత సృష్టి శక్తి విమలమైన జలనాభిని
 మ్రింగిదేసి ఉష్ణ గతులు మింట సర్వలోకాలను
 వ్యాప్తి చెంది అగ్నిగుండ మట్లు సృష్టి మండిపోవు
 సట్లు చేయు వృత్తాసురు నంగాంగము వధియించుచు
 మేఘమాల లెల్ల జగతి పుగళిరలై జలము లీయఁ
 బ్రకృతియెల్ల మహితముగాఁ బ్రాణకలితమై వరలును ॥

3740

†(3) అహి రూపమై విస్తృత మహిత విష ప్రాయమ్మా
 నగ్న్యగ్ర వికార వృత్తు నస్తంగత మొనరించుచు
 నమృతశక్తి విశ్వమ్మున నపురూపమై వెలయఁగ
 మొయిశుల రక్షించి జలద మూర్తు లెల్లఁ గురియంగా
 అతిలోకముగా వర్షము లతి సహజములై పరఁగఁగ
 సర్వ జగత్ ప్రకృతిమాత సకలాంతర్గతుల బహిః
 ప్రాణ తతుల వర్దిల్లఁగఁ బ్రభవించును బునర్జన్మ
 జీవాభ్యుదయ మహామహిత శ్రీ లలరారఁగ
 సృష్టి స్థితి శక్తు లెల్లఁ జెలఁగఁ గృత్యమై ప్రకృతికి
 నిత్య సత్య విధిగాఁగను నిఖిలమ్మును వర్దిల్లును ॥

3741

†(4) అతిలోకపు శక్తులతో నపురూపహ్నో వృడతసు
 రజితాద్రిగ హేమాద్రిగ రాణ చెందు స్థిరత మీర
 వృత్తహస్తగతమై తగు విషమయమా “నభి” శక్తిని
 సన్ని దోష వినాశము నసాధారణ గతి నొనటు
 వజ్ర శక్తి మహా రూప ప్రాభవాన విద్వస్తము
 కాపించుచు జల శక్తులఁ గాపాడుచు ననునిత్యము
 విశ్వమున వృష్టి రతుల శశ్వచ్ఛేయాల వెలయ
 నపురూపపుఁ బ్రకృతిగా నమేయమా వికృతిగాఁ
 జక్రనేమి క్రమముగాఁగఁ జర్విత చర్వణ మట్లుగ
 విశ్వ శ్రేయఃకరమై విమలముగ వర్తిల్లును ॥

3742

†(5) మిత్ర వరుణ శక్తులకై మిన్నంటెడి వజ్రశక్తి
 ద్యావా పృథ్వీల సన్నిట దైవీయహ్నో ధీపుల
 బాధారహితము గాఁగ వేదాధారము గాఁగ
 సృష్టి సత్ర సంఘాల శ్రేయోదాయక మౌచును
 నిత్య దైవ లీల కాఁగ సత్య భావ విహితముగ
 సుఖ శాంతుల సర్వస్వము కుభదాంతుల ప్రభావాల
 సతివేగపుఁ బ్రయాణాల నతిలోకపు విజయ కృతుల
 నాదాన ప్రదానాల నఖిలమును నలరాటను ॥

3743

†(6) తపశ్శక్తి విశ్వమున దాహ రూప తత్త్వమున
 జల నాభిని సర్వస్వముఁ గలుషిత గతి విద్వస్తము
 కాపించుచు నుష్ణశక్తి కకావికలుగాఁ గాఁగను
 దిమిరశక్తి పరివృతమై అమితహ్నో సేనాగతి
 వృత్త శత్రు శక్తులతో విశ్వ శాంతి సౌభాగ్యము
 లలరంగా నింద్రశక్తు లమృతమైన జలగతులను
 వాయుతతుల నలరించుచుఁ బ్రతర్దముగ జగతితోన
 సలిల ప్రదాతగాఁగ సర్వ విశ్వమున వర్తిల్లు ॥

3744

†(7) మహావీర్య పంచభూత మహిమాన్విత శక్తులతో
 “నభి” శక్తు లస్మియు సరల కుతల గతులు గాఁగ
 అందకార మూల శక్తు లఖిలమును జెదరఁగొట్టి
 విద్వస్తము కాపించుచు విమలమైన దివ్యశక్తి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వల్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

మహిత గతుల జలధారల మాన్యత మీరఁగ జగతిని
 ననిలాద్భుత ప్రభావాల నావిష్కృతమై వరలును
 నాకసంపు ధ్యాంతగతుల నపురూపపు దీప్తులతో
 హర్షరతులు వెల్లివిరియ వర్ష గతుల నొప్పారును ॥

3745

†(8) విశ్వ సంక్షేమ గతులు విస్తృతమౌ ననిం శక్తి
 వృత్తరూప తిమిరాగ్నుల విధ్వస్తము కావించుచు
 విచిత్రముగ విశ్వమ్మున విమల “నాభి” శక్తితతుల
 అనిర్వచనీయమైన అఖిల సౌఖ్య సౌభాగ్యపు
 మహిత శక్తిఁ గాపాడుచు మర్మ దీప్తు లొప్పారఁగ
 ససాధారణంపు రతుల ససామాన్య దివ్యగతుల
 జగతిని జలరూపాలను నగణితముగఁ గాపాడుచు
 సకల సృష్టి సోమాఽమృత శక్తి నెల్ల నిలుపుచుండు ॥

3746

†(9) ఋత దీప్తుల మహితమైన ఋక్ శక్తుల తత్వాలను
 దక్షతమై రక్షణగతి నక్షయ్యమ్ముగఁ దనరుచు
 నాకాశము ననల సలిల మనిలాఽకులు మృత్ తతులును
 స్నేహములకు స్నేహముగాఁ జిత్స్నిగ్ధత వరలంగా
 సఖ్యతమై సృష్టిలోన సదమలగతి వర్దిలుచు
 వర్తిల్లఁగ జల శక్తులు నర్తించఁగ జగతితోన
 శబ్ద శక్తు లొప్పారును సత్య సత్యతత్త్వ మెనయ
 సననురూప దీప్తులమై నద్భుతగతి నమరంగను ॥

3747

†(10) సృష్టిలోనఁ గాంతి శక్తి చిద్విలాస రూప మొప్ప
 విశ్వ దురిత సర్వస్వము వినాశమ్ము కావించుచు
 నపురూపపు శక్తులతో నననురూప దీప్తులతో
 నమేయంపు టగ్ని శక్తు లఖిలమ్మున వ్యాపించును
 జల శక్తులు జగతిలోనఁ జదలంటఁగ నమృత గతుల
 నభి శక్తుల దుష్ట రతుల నాకళించు వృత్తాసురు
 విధ్వస్తము కావించుచు నధ్వరతుల గగనాధ్వర
 సృష్టి క్రియ లలరారును రిక్కల వెలుగులు మీరఁగ ॥

3748

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—113

ఋషి—వైరూపుఁడైన శతవ్రజేదనుఁడు
దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—2

†(1) విశ్వ దేవత లెల్ల విశ్వాక్షులై నిలిచి

సృష్టి సంక్షేమాల వ్యష్టి సమిష్టులుగ
నపురూప గతితోప నతివేల రతులతో

సోమాఽమృతపు శక్తి శుభ సంక్తిర్ణమై
జగతి సంపూర్ణమై చదలంట నుఖ రతుల

దివి భువుల నన్నింట దేదీప్యమాన గతి
విశ్వ తిమిరాఽవశుల నశ్వీ దీప్తులు మీర

విధ్వస్త మొనరించి విమల శక్తులు వెలుగ
విజయ గతిమై విపుల విజృంభణ లలరంగ

సృష్టి కృతువులు నిత్య దృష్ట ఋతములుగాఁగ
బహుముఖ వీర్యగతి పరమార్థమై తనరఁ

జిత్రమై విశ్వమ్ము చిద్రూపమై వ్రబలు ॥

3749

†(2) విశ్వాందకారమున్ విధ్వస్త మొనరించు

విష్ణుమహిమము సృష్టి విమల తేజము లొప్ప
విపుల శక్తులు మీర నపరాజిత గతుల

దివ్య రూపాలతో దేదీప్యమాన రతి
నపురూపమౌ శక్తు లద్భుతముగా వరల

నతిలోక గతులమై సతివేల రూపాల
నోజో గుణ మ్మొప్పు నుద్భూతమౌ జగతి

నాదిత్య శక్తులను నఖిలాండ పిండాలు
బ్రహ్మాండ భాండాలు వరలంగ విశ్వాన

సలిలగతులను మొయిశు లమృతజలముల నొసఁగ
సోమాఽమృతపు శక్తి సృష్టిలో విరియంగఁ

జంద్రకాంతుల సౌర సౌభాగ్యములు మీర
నిత్య సంచలనగతి సత్య సంవరణ రతి

నఖిలమ్ము తనరారు నఖిలేశు లీలగా ॥

3750

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్ణ”

†(3) వృత్తి దుశ్శక్తులను మిత్ర రహితముగా
 విశ్వాన వ్యాపించు విష శక్తు లఖిలము
 లపురూపమై వెలయు నాదిత్య గతి మెయిన్
 మూలమట్టము గా మూర్తి రహితముగా
 విధ్వస్తమై పోవ విమలమౌ దీప్తులన్
 మహితమౌ నమృతంపు మాన్యమౌ సోమమయ
 శీతలాఽమృత కిరణ ధాతగా శశిగతుల
 సచ్చిదాఽఽనందాల సర్వము వ్యాపింప
 సంతరాంతర గతుల నతివేలమై వెలయ
 నపురూప శక్తుల నద్భుతావహముగా
 సతిలోకమై వెలయు నాదిత్య శక్తులే
 విశ్వ రక్షక మౌచు నశ్వగతు లొప్పార
 నక్షర భరితమై అక్షయ పరముగా
 ఋక్షగతు లవి వరల దీక్షి కృమశిక్షణల
 నదృశ్యమౌ శక్తు లనంతగతులఁ దగ
 విశ్వ శాంతికి దివ్య బృందావన మృగును ॥

3751

†(4) వెలుగు చీకట్లకు విపుల విశ్వముతోన
 నిత్య గతిమై జరుగు సత్య యుద్ధములన్
 లోక కంటక మౌచు రూక్ష విష శక్తులన్
 అతిభయంకరముగా నఖిల జగతిని సర్వ
 నాశనమును జేయ నానావిధ బీభత్స
 గతుల కల్లోలాలఁ గకావికలుగఁ జేయు
 “నభి” శక్తులను నెల్ల సతిలోక దీప్తులన్
 విధ్వస్త మొనరించి విజయ రూపమైన
 అజయ్యమౌ శక్తి నక్షయ్యమౌ దీప్తి
 సమరాంగణములో సదమలమై వెలయ
 నమరాఽమృత గతుల నపురూప దీప్తులన్
 నాక శుభ సౌఖ్యాల నవ్య నిత్యత మీర
 విశ్వరూప మౌచుఁ బృథుశక్తి వరలంగ
 రవి చంద్ర రూపాల రాజిల్లు దివ్యతా
 తేజాలు వ్యాప్తమై దేదీప్యమానతల
 నసుర శక్తులఁ దునుము నసమాన గతులమై ॥

3752

†రచయిత.—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) సృష్టి సత్రమ్ములన్ జెల్వొందఁగా విష్ణు
 విష్ణు పూర్తము గాఁగ వ్యష్టి సమిష్టులను
 నతిలోక గతులమై నద్భుతాపహముగా
 నతివేల శక్తులన్ దృఢమైన గతిమెయిని
 దివి భువుల సర్వాన దివ్య శక్తులు మీర
 మిత్తునికి వరుణునికి మేల్మి నుతి హారాల
 వజ్రదీపుల మీరు వరవీర జయ శక్తి
 నపురూప గతు లొప్ప నతులితమౌ రీతి
 బహు రూపమౌ సృష్టి సత్వతత్త్వము పరల
 నతి ప్రగల్భమైన సత్యపూర్వ ప్రభల
 నఖిలమ్ము వెల్లొందు నను మేయమౌ గతిని
 నజయ్యమై వరలు నపురూప వజ్రగతు
 లరాతి భంజకత లనదృశమై తనర
 నఖిలేశు లెలఁ దగు ననంతమౌ జగతిలో ॥

3753

†(6) జలశక్తుల విధ్వస్తము చల శక్తులఁ గావించెడి
 వృత్తరూప దుశ్శక్తులఁ జిత్రముగాఁ జంపివైచు
 నతిలోకపు శబ్దశక్తు లతివేలములై వెలయఁగఁ
 దిమిరాకులఁ బరిపృథమై నమరగతుల సలరారెడి
 సంక్షేపము పొనరంగఁ జదలంబెడి “అభి” శక్తుల
 హతమార్చెడి విష్ణు దేవు నుత మహితపు వజ్రశక్తి
 మహోగ్రమైన దివ్యాగ్నుల విహరించుచు గగనమ్మున
 నరాతి తండ దుశ్శక్తులఁ బరాభవించి పరాక్రమించి
 సంహారము కావించెడి శంకరమౌ జగచ్ఛక్తి
 జల శక్తులఁ బ్రసాదించు శాంతి శుభ సుఖమ్ము లలర
 విశ్వమ్మున సశ్వరగతి విమల దేవ దివ్య శక్తి
 అపురూపమై తనరంగ సద్భుత గతి పరలంగా ॥

3754

†(7) తొలిరూపములై సృష్టిని నలవోకగ సమృత గతుల
 నాకాశము ననల సలిల మనిల మృత్తతు లవి
 వీర్యములై విశ్వ సృష్టి ధార్యములై మహిత శక్తి
 మహనీయమై వెలుగును మహిత దైవ శక్తు లలర

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

3755

3756

3757

3758

†రచయిత:—వాణ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “తళా-వ్రహ్మర్షి”

†క॥ ఉత్తమ గతు లొప్పారగ
 సత్తును జిత్తును ననంత జనిత జగానన్
 మృత్తులు మరు దనల జల వి
 యత్తలము లలరును విశ్వ యజ్ఞము కాగన్ ॥

3759

సూక్తమ్—114

ఋషిః—వైరూపః నధిః, తాపసో ఘర్మో వా
 దేవతా—విశ్వే దేవాః
 చందః—త్రిష్టప్; 4-జగతీ

(1) ఘర్మా సమన్తా త్రివృతం వ్యావతు స్తయోర్జుష్టిం మాతరిశ్వా జగామ ।

దివస్పయో దిధిషాణా¹ అవేషన్ విదుర్దేవాః సహసామానమర్కమ్ ॥

1817

(2) తిసో దేష్టాయ నిర్వతీరుపాసతే దీర్ఘశ్శ్రతో వి హి జానన్తి వహ్నయః ।

తాసాం ని చిక్యుః కవయో నిదానం వరేషు యా గుహ్యేషు వ్రతేషు ॥

1818

(3) చతుష్కవర్తా యువతిః సుపేశా మృతవ్రతీకా వయునాని వస్తే ।

తస్యాం సువర్తా వృషణా ని షేదతుర్యత్ర దేవా దధిరే భాగదేయమ్ ॥

1819

(4) ఏకః సువర్ణః స సముద్రమా వివేశ స² ఇదం విశ్వం భువనం వి చ³ష్టే ।

తం పాకేన మనసావశ్యమన్తితన్తం మాతా³ ర్హేన్తా స ఉ ర్హేన్తా మాతరమ్ ॥

1820

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. దిధిషాణా² అవేషన్, 2. స² ఇదం, 3. మాతా ర్హేన్తా స ఉ ర్హేన్తా. (వా.ప్ర.)

- (5) సువర్ణం విపాః కవయో వచోభరేకం సంతం బహుదా కల్పయన్తి ।
 చన్దాన్సి చ దధతో¹ అధ్వరేషు గ్రహన్తోమన్య విమతే ద్వాదశ ॥ 1321
- (6) షట్త్రింశాగ్శ్చ² చతురః కల్పయన్తశ్చన్దాన్సి చ దధతో³ ఆద్వాదశమ్ ।
 యజ్ఞం విమాయ కవయో మనీష⁴ ఋక్సామాభ్యాం వృ రథం వర్తయన్తి ॥ 1322
- (7) చతుర్థశాన్యే మహిమానో⁵ అన్య తం దీరా వాచా వృణయన్తి సప్త ।
 ఆప్నానం తీర్థం క⁶ ఇహ వృవోచద్యేన⁷ పథా వృపిబన్తే సుతన్య ॥ 1323
- (8) సహస్రదా పంచదశాన్యక్తా యావద్ ద్యావాప్రథివీ తావదిత్ తత్ ।
 సహస్రదా మహిమానః సహస్రం యావద్బ్రహ్మ విష్ణితం తావతీ వాక్ ॥ 1324
- (9) కశ్చన్దసాం యోగమా వేద దీరః కో ధిష్ఠ్యాం వృత్తి వాచం పపాద ।
 కమృత్విజామష్టమం శూరమాహుర్హరి⁸ ఇన్ద్రస్య ని చికాయ కః స్వీత్ ॥ 1325
- (10) భూమ్యా⁹ ఆన్తం పర్యేకే చరన్తి రథన్య దూర్ష యుక్తాసో¹⁰ అన్తుః ।
 శ్రమన్య దాయం వి భజన్త్యేభ్యో యదా యమో భవతి హర్మ్యే హితః ॥ 1326

1. దధతో² అధ్వరేషు, 2. త్రింశాంశ్చ, 3. దధతో³ ఆద్వాదశమ్, 4. మనీష⁴ ఋక్సామా, 5. మానో⁵ అన్య,

6. తీర్థం క⁶ ఇహ, 7. హరి⁷ ఇన్ద్రస్య, 8. భూమ్యా⁸ అన్తం, 9. యుక్తాసో⁹ అన్తుః. (వా.వృ).

సూక్తము -- 114

ఋషి—విరూపుడైన సద్భి లేక తాపసుడైన ఘర్ముడు†

దేవత—విశ్వేదేవతలు†

(1)*గద్యము॥

సంవ్యాప్త దిగంతులు, దీప్యమానులు నగు నగ్న్యాదిత్యులు మూడు లోకములందుఁ
దేజస్సులతో వ్యాపించిరి. అంతరిక్షమందున్న వాయువు వారియందుఁ బ్రీతిని జెందు
చున్నది. ఎప్పుడు వేదత్రయ లేజస్సహితుఁ డగు నర్చనీయ సూర్యుని దీప్య
మానము లగు స్వరశ్మలు పొందినవో; చువ్వుడవి లోకత్రయ దారణ
సమర్థములై ద్యులోక సంబంధి పయస్సు వర్షించినవి ॥

3760

వేరొక యర్థము

*గద్యము ॥

న్వయముగఁ గలిసిన జీవేశ్వరులు, సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మిక యగు మాయను నియంతృ
నియమ్య భావమున వ్యాపించిరి. వరమాత్మ సంతో క్తవ్య పదార్థములవల్ల సంజాతమైన
ప్రీతిని బొందెను. ఆ వరమాత్మను వేదచయఁ డగు సూర్యుని దేవతలు
తెలిసికొనుచున్నారు ॥

3761

(2)*గద్యము॥

లోకత్రయమందుఁ గల అగ్న్యాది దేవతలను హవిఃప్రదానముకొఱకు నుపాసనమును
జేయుచున్నారు. పిమ్మటఁ బ్రభూత కీర్తులు గల వహ్నులు జగత్ప్రాపిక లగు
దేవతలను దెలిసికొనుచున్నారు ॥

3762

వేరొక యర్థము

*గద్యము ॥

ఎవరు సృష్టిస్థితిసంహృతులను నాత్మకర్మభోగదానముకొఱకు నుపాసనమును జేయుచున్నారో;
వారు మంత్ర దృశ్యాది పదార్థమును గురైరుంగకుండనున్నారు. సంసార వోడలు వానిని
నెరుంగకుండనున్నారు. క్రింతదర్శులు సృష్ట్యాదులకు మూలకారణ మగు పరమాత్మను
మిక్కిలి తెలిసికొనుచున్నారు. ఉత్కృష్టము లగు కర్మలయందు నే ప్రవృత్తులు
గలవో; వాని మూలకారణమును దెలిసికొనుచున్నారు ॥

3763

(3)*గద్యము॥

చతుష్కోణ, శోభనాలంకార, మృతవర్జముఖ హవిష్క యగు వేది, జ్ఞాతవ్య పదార్థములను
గర్మలను ఆచ్ఛాదించుచున్నది. ఆ వేదియందు హవిస్సు నొసంగువారు సుపతను లగు
జాయావతులు కూర్చున్నారు. ఆ వేదియందు నగ్న్యాదులు స్వస్వభాగమును
దరించుచుండిరి ॥

3764

†వ్యాసవ్రతి 14వ సంపుటము 103వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “సద్భి”గాను, దేవత “విశ్వేదేవతలు”గాను
వ్యాసి, 15వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “సద్భి లేక ఘర్ముడు” ఋషిగాను
“విశ్వే దేవతలు” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్యాసించిరి.

•రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

వేదాకయర్థము

●గద్యము ||

నామాభ్యాతోవసర్గనిపాత లను నాల్గు కపర్థ స్థానీయములు గలదియు, దీప్యమాన
వర్ణావయవయు, నగు నీ యాపనిషదీవాక్కు జ్ఞానముల నాచ్ఛాదించుచున్నది.
ఆ వాక్కునందు జీవవరమాత్మలున్నారు ||

3765

(4)●గద్యము ||

సర్వకార్యములయందు దశహయఃదై సుపతనము గలవాఁడై మధ్యమ స్థానుఁ డగు దేవుఁడు
అంతరిక్షమును బ్రవేశించి భూత జాతమును బ్రవేశించుచున్నాఁడు. ఆ దేవుని బరిపక్వ
మనస్సుతో నమీపమందుఁ జూచితిని. ఉదక నిర్మాతృయగు మాధ్యమిక వాక్కు
నా దేవుఁడు జీవింపజేయుచున్నాఁడు ||

3766

వేదాకయర్థము

●గద్యము ||

నిరాధారసంచారియై యేకుఁడైన ప్రాణివాయువునే అంతరిక్షమును లేదా ప్రపంచ జాతమును
సృజించి ఆందుఁ బ్రవేశించెను. వాయు పక్షమున వాయ్వాదిరూపమునఁ బ్రవేశించెను.
వాఁ డీ సర్వలోకమును విశేషముగ స్థాపించుచున్నాఁడు ప్రాణము కలిగియుండఁగా
లేదా పరమాత్మ కలిగియుండఁగా జీవముగల పురుషులు లోకమును విఖ్యాతముగఁ
జేయుచున్నారు. అట్టి దేవుని నుపాసకుఁడ నగు నేను బరిపక్వ మనస్సుతో
స్వహృదయమందుఁ జూచితిని. ఆ ప్రాణమును వాక్కు పొందుచున్నది ||

3767

(5)●గీ|| మనులు మేధావు లైనట్టి మనుజు వరులు
వతన పరమాత్ము నొక్కని పరమ నుతుల
బహు విధంబుల సతిశయ భక్తి కలుగఁ
గల్గుసముఁ జేయుచున్నా రనల్పు బుద్ధి ||†

3768

●గీ|| అట్టి కవ లద్వరంబులయందుఁ బ్రీతిఁ
గొలిచి చందస్సుల దరించి గ్రహణ సాధ
నంబు లగు పాత్రముల నెల్ల డంబు మీరఁ
గడక నిర్మించుచున్నారు కరము శర్కధ ||

3769

●రచయిత:....రావ్యత్తిర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహ శాస్త్రి

●ఉపనిషత్ప్రమాణమును గైకొని ఆ కాలమందు అక్షరములు లిపి యున్నదని నిశ్చయించినచో, బొరపాటు కానేరదు.
“ఉపనిషదీవాక్కు వర్ణావయవములు” అను సందర్భమున “వాక్కు వర్ణావయవములు గలది నిర్ణయించు నక్షరములు
కలది” యను సర్థము తెలుచున్నది. కావున నకారాది షకారాంతము లగు నక్షరములు గల వని నిశ్చయింపఁగలము.
(నే.వేం.న.శా.)

†దీక్షమును సత్తును (ఎప్పుడు నుండునది) అను దానినే లోకులు వేర్వేరుగఁ బేర్కొనెదరు. కాని కొన్ని స్థలములందు
దీనిని వివరితముగనే “దేవానాం పూర్వే యగేఽసతస్సదజాయత” (ఋ.10-72-7) దేవతల యుత్పత్తికంటెఁ
బూర్య మిందునయితము అసత్తునందుండియే సత్తుయొక్క సృష్టి యుత్పన్నమైన దని యితరస్థలములయందుఁ
బెప్పఁబడినది. అసత్తనఁగా అవ్యక్తము. సత్తనఁగా వ్యక్తము. (నే.వేం.న.శా.)

(6)*గద్యము ||

చత్వారింశత్సంఖ్యాకము లగు గ్రహములను సోమము పూరించుచు గాయత్యగ్రిది
చందస్సులను దరించుచు, గవులు బుద్ధిచేత యజ్ఞమును నిర్మించి దానిని ఋక్
సామములచే, బ్రకర్షముగా సంపాదించుచున్నారు ||

3770

(7)*గద్యము||

ఈ యజ్ఞరూప పరమాత్మకు నీ చతుర్దశ లోకములు విభూతు లగుచున్నవి. ఈ యజ్ఞమును
సప్త సంఖ్యాకు లగు ధీరులు శస్త్ర రూపవాక్కుచే జేయుచున్నారు. ఏ యజ్ఞ మార్గమున
నభిషుత సోమమును దేవతలు ద్రావుచున్నారో, ఆ తీర్థమును నెవ్వరెరుగఁగలఁడు? ||

3771

(8)*గద్యము||

సహస్రసంఖ్యాకము లగు బ్రహ్మాది స్థంబ పర్యంత దేహములయందు, బంచదశసంఖ్యాకము
లగు నంగము లున్నవి. ప్రాణిదేహములు జాతములు కాఁగా ద్యావాభూముల కెంత పరిమాణ
మున్నదో, యంతపరిమాణమే ఆత్మాధిష్ఠిత మగు ప్రాణి దేహజాతము గలదు. మరియు,
బ్రతిక్షణము వ్యవహారములు సహస్ర సంఖ్యాకములు కలుగుచున్నవి. జగత్కారణ
మగు వస్తువు నానావిధ ప్రాణి దేహ రూపముచే నెంత పరిమాణమై యున్నదో,
వాక్కును నంత పరిమాణము గలదు ||

3772

•రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహాశ్రమి

•వేదములు ఋక్సామాది వేదముల నాల్గు విధము లని శ్రుతి స్మృతి పురాణములయందు, బ్రసేదము. కాని యొక
గ్రంథమున నీ కథ గల మంత్రము కలదు. దానివలన వేదము లనంతమని తేలుచున్నది. “పూర్వమున భరద్వాజుఁ
డను విప్రుఁడు మూఁడాయుస్సులచే బ్రహ్మచర్యమును జరిపి వేదాధ్యయనముచేతనే అఖిలకాలమును వెళ్ళు
బుచ్చెను. పిమ్మట వృద్ధుఁడై మరణమునకుఁ బ్రతీక్షించుచుండెను. అప్పు డిందుఁడు వాని చెంతకు వచ్చి “ఓ భర
ద్వాజ! నన్నిందునిగా గురైరుంగుము! నీవు మూఁడాయుస్సులందు వేదాధ్యయనమున నాయాసము నొందితివి!
నీకు నాల్గవ యాయుస్సునుగూడ నొసంగెదను. ఏమి చేయుట కిచ్చగించెదవు?” అని వలుకగా, భరద్వాజుఁడు
“ఆర్యా! నేను సమగ్రముగా వేదము పఠింపలేదు. వేదము పూర్తిగాఁ జదువనిది నా హృదయము తృప్తి గాంచ
నేరదు” అని బదులాడెను. ఆ మాట విని యిందుఁడు వానికి దివ్యచతుస్సు నిచ్చి మూఁడు కుండలను జూపించి
ప్రత్యేకముగ నొక్కొక్క గిరినుండి యొక్కొక్క ముష్టిని గ్రహించి “ఓ భరద్వాజ! గిరిరూపములై ముందు గనఁ
బడునవియే వేదము లనియు నవి యనంతము లనియుఁ బలికెను. ఈ ముష్టిత్రయ పరిమిత మగు ఛందోభాగమే
మూఁడాయుస్సులలోను నీచేతఁ బఠింపఁబడెను. కాబట్టి శాఖలయం దేది సానుభూతమో అదియే లెస్సగఁ జదివి
అమర్త్యుఁడవై ఆదిత్యుని సాయుజ్యమును బొందుము” అని చెప్పినట్లు కథ గలదు. కాన వేదము లనంతము లనియే
నమ్మునది. (నే.వేం.న.శా.)

సూచన:- “అనంతా వై వేదాః, అనంతా వై దేవాః, అనంతా వై రాగాః, అనంతా వై తాళాః ” అని వేదమంత్ర
భాగము కలదు. (వ.గో.కృ.)

(9)*సీ॥ దీమంతుఁ డెవ్వఁడు దీప్త గాయత్రిది లలిత యోగంబును దెలియఁగలఁడు;
హోత్రాది తలముల నున్నత వాక్కును నెవ్వఁడు నెప్పంగ నెరుఁగఁగలఁడు;
యజమాన సంఖ్యను నష్టమ సంఖ్యగా శోభిలఁ జేసెడు శూరుఁ డెవఁడు;
ఋక్ సామ నామ సమృద్ధిఁ గాంచిన హరు నెవ్వఁడు పూజింప నేగఁగలుఁగు;

గీ॥ నష్ట సంఖ్యా ప్రహరకుండైన దేవ,తోత్తముని 'దెలిసికొనునట్టి స్తుత్య మూర్తి
యెవ్వఁ డని ప్రశ్న పడినచో నెలమి మీర,నతఁడు పరమాత్ముఁ డనిగదా: యనఁగవలయు ॥ 3773

(10)*గద్యము॥

సప్తాశ్వములు పృథ్వియొక్క ద్యులోకముయొక్క పర్యంతము, బరిచరించుచున్నవి. అప్పు
డశ్వములు యుగాది భారములతో యుక్తము లైనవి. ఏ కాలమున సూర్యుఁడు హర్మ్య
స్థానీయ రథమందు నిహితుఁడగునో: యపుడు అశ్వములకు దేవతలు శ్రమ
వారతి మగు మాసాదికమును నిచ్చుచున్నారు ॥

3774

సూక్తము—114

ఋషి—విరూపుఁడైన సద్భి లేక తాపసుఁడైన ఘర్ముఁడు
దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్ధాంతరము—1

†(1) సకల సృష్టి పరివ్యాప్త జ్వలితాఽనల దర్మరూప
మమలమై అమరమై అలరారును ద్వికాలముల
నాదిత్యుని మహాదివ్య దేదీప్య విరాజమాన
కాంతిశక్తి లోకాదులు క్రాలు నర్క గోళాదులు
మహితమైన దేవశక్తి మరుజ్జలావళులు తనరు
దివములలో భువులలోను నవనిత్యమైన దీప్తి
నవినాభావాల నిలిచి నన్యోఽన్యమైన రతుల
నంతర్గత రూపాలను నతులితమై వరలుచుండు ॥

3775

†(2) అతులితమౌ నిత్యగతుల ఋత శక్తుల నొప్పారుచు
సృష్టి స్థితి లయ పరమై చెల్వొందఁగ విశ్వ మ్మది
సుప్త రహిత నిత్యచలన గుప్తమైన దీప్త శక్తి
విస్తృతమై విశాలమౌ నస్తవ్యస్తమ్ము కాని
కృమగతులను దగుచుఁ గ్రాలు శబ్దశక్తు లెల్ల
నింగిలోను బ్రకృతిలోను నిండి నిలుచు నిత్యమ్మును
గర్మ దర్మ పరముగాఁగ నర్మ భర్మ భరితముగాఁ
బరమేశ్వరు లీలలమెయి వరలు విశ్వసర్వస్వము ॥

3776

*రచయిత:—తావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నిందగ్రణమునకు మారు “నలల”ము ప్రయుక్తమైనది, 2. బరిచరించుచున్నారు. (తా.పా.)

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవూర్ణ”

†(3) చతుష్కవర్ణములైన చతుర్వితాష్ట దిగ్గజాల
 ధరణి భారణాల శక్తి భరణ భారణాల శక్తి
 విశ్వ మృది వర్తిల్లును విశ్వేశుని దివ్య లీల
 సనల సలిల తతులతోడ నాకాశము ననిలాఽఽచులు
 పృథ్వీ లొప్ప వెలుగుచుండు వివిధ విషయ వలితములై
 వాయు మూల “వాయు” శక్తులు వర్తిల్లఁగ నంతర్గతిఁ
 బంచధార రత్నాలగు జ్ఞానపంచకమ్ము వరలు
 వృషశక్తులఁ బరివృతమై తుషితమ్మో యుగయుగాల ॥

3777

†(4) అంతరిక్షమందు నలరు నఖిలలోక గోళాలవి
 ఏకైక సుపర్ణశక్తి నాకర్షితమై తిరుగును
 దేవదేవు మనశ్శక్తి దీపితమై దివ్యగతులఁ
 బ్రకృతి సృష్టి పాకమునకుఁ జాక్రతమౌ మాతగాఁగ
 రోదోఽంతర మవ్యమ్మున నాదశక్తి ననాహతంపు
 టమేయమై అపూర్వమౌ నతిలోకపు టతివేలపు
 మహాశక్తి అనమానత ననహాయతఁ బ్రకర్షితమై
 అలరారును విశ్వసృష్టి అత్యద్భుతగతి వరలఁగ ॥

3778

†(5) ఏకైక మై వెలిగెడి ఏకైకేశుని దేవుని
 కవిపండిత ఋషివరులును గ్రామిలు దివ్య దేవతాశి
 జేవవరమైన మహా విజ్ఞానపు దృష్టి మీఱ
 బహు రూపాలను వరలఁగ వర్ణింతురు శబ్ద శక్తు
 లలరఁగ ద్వాదశమౌ నాదిత్య గ్రహ దీప్తుల
 సృష్టి యెల్లఁ బరఁగుచు నా యన్మృణ్మయమ్ముగాఁగ
 లోక గోళ సర్వస్వము రూపొందుచు విశ్వమ్మున
 ధరణి భారణంపుఁ గృతుల భరణ భారణము లలరఁగ ॥

3779

†(6) అర్ధానుస్వార సహిత మా ద్వాదశ ప్రాణావళి
 చజల దంత్య తాలవ్యత షడ్చిత్రింశద్దల్లు లలర
 దేవదత్తమై వరలుచు దివ్య విశేష మాయగాఁగఁ
 గాల శబ్ద రూప మగుచుఁ గ్రామి రథవర్తనమై
 అమర శక్తు లొప్పారఁగ నమృతగతుల విస్తృతమౌ
 దేవ ఋషులు వేదర్షులు దేవాదుల దివ్య శక్తి
 ఋక్సామము లలరఁగా ఋత యజ్ఞము తనరంగా
 వేద చతుష్టయము జగతి విజ్ఞతమై గుర్తింతురు ॥

3780

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*(7) సప్తాక్షకాశములతో సప్తాక్షనిలతతులతోడ
 సప్తాక్షనిలములతోడను సప్త సరిలావకులను
 సప్త మృత్ తత్వాలను జడలతోన వెలుగొందెడు
 పంచభూతమయముగా నుచుంచితముగ దనరాలెడి
 ద్వాదశాదిత్యాళులు వరలు జరుగ్దశ సంఖ్యను
 భూత భావి వర్తమాన పూర్ణకాల గతులు వెలయఁ
 గృత తేజిత ద్వాపర కలి చతుర్థయుగా లనుగతముగ
 సోమ శక్తు లలరారఁగ సృష్టి యెల్ల వర్ణిల్లఁగ
 నపురూపపు గతులతోడ సంతరాంతర ప్రాణజ
 జవనత్వపు శక్తు లెల్ల జగతి నెల్ల విస్తృత మగు ॥

3781

†(8) పంచభూత పదార్థాలఁ బంచదశలుగా వరలెడి
 దశదిశలును ససమగతుల ద్యావాపృథ్వులఁ బరఁగును
 సహస్రమైన రూపాలను సహస్రమౌ మహిమలతో
 సహస్రమైన సృష్టిగతుల సహస్రమౌ సృష్టరతుల
 సహస్రముగఁ దనరాలెడి శబ్దగతుల శక్తితరుల
 వ్యాప్త మౌచు బ్రహ్మశక్తి వరలు విశ్వరూప మౌచు ॥

3782

(9)†ఆష్టపదకందము ॥

యుగయోగముతో వేగము
 సగణిత గతి నెరిగి సృష్టి నద్భుత క్రియగా
 జగమును గుప్పిట నిలుపుచు
 నిగమగ హృచ్చక్తి మహిత నిరుపమ గతిమైఁ
 బ్రగతిని విశ్వ విరాజిత
 గగన మణిగ మర్మ రూప కాంతిప్రదమై
 సగుణము నిర్గుణమై శ
 బ్ద గణము హరి శూరతమెయి వరలున్ సతమున్ ॥

3783

†— ఆష్ట దిక్కులలోన నతిలోక గతిమై
 సప్తాక్షనిల మూర్తు లలరారుచుండు
 జగత్కారక మౌచుఁ జడలంటి హరి లీల
 నాకాశ మనిలమ్ము సనల జల మృత్తతులు
 అరుణుండు చంద్రుండు సంతర్యామియున్*
 అలరఁ దనరారులే అఖిల విశ్వమ్ము ॥

3784

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“జాతవేద, సప్తజిహ్వా, హవ్యవాహన, ఆశ్విదర, వైశ్వానర, కౌమార, విశ్వముఖ, దేవముఖ” మూర్తులు
 అనునవి ఆష్టవిధములైన అగ్ని మూర్తులు.

*ద్యయముష్ణం ద్యయం శీత మనుష్ణా శీతల ద్యయమ్

ద్యయ మస్పర్శసం చైవ పాతుసశ్శివమూర్తయః ॥

సూర్యాగ్నులు ఉష్ణమూర్తులు-చంద్రజలములు శీతలమూర్తులు-వృద్ధీవాయువులు ఉష్ణ శీతలమూర్తులు కానివి-

ఆకాశాంతర్యాములు స్పర్శా రహితములు.

†(10) ఏకైక మై సృష్టి యెనలేక నిలుచుఁ

గర్మ రూపమ్ముగా ధర్మ రూపమ్ముగా
శ్రమ రూపమై వరలు యమ నియమ గతుల
నాద్యంత రూపమై అమర చర రూపమై
అచరమున్ జర మౌచు అమల గతులన్ దిరుగ
సృష్టి స్థానమ్ముగ వ్యష్టి సమిష్టులను
గ్రాల రథగతు తొప్పఁ గ్రాలు సర్వస్వమ్ము
దేవదేవుని మాయ దివ్య లీలగఁ దనరు ॥

3785

సూక్తము — 114

ఋషి—విరూపుఁడైన సధిరైక తాపసుఁడైన ఘర్ముఁడు
దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము — 2

†(1) ఆత్మ ధర్మ యుక్తమైన ఆదిత్యాగ్నులు ననిలము

సలిలమ్మును బృథ్వీయు బహుస్వచ్ఛతమెయి దీప్త మౌచు
దివిభువు లన్నిట నరయఁగ నవశక్తుల వర్ధిల్లుచు
దేవాళుల విజ్ఞతమై ప్రావేపన వ్యాప్త శక్తి
శబ్దరూప దివ్య మైన సామశక్తి పటుతరమై
అర్కజ్యోతిగ వెల్లుచు నఖిలమ్మున వరలుచుండ
విశ్వ సృష్టి తనరారును విపుల బహుశ లోకాలను
నాకర్షణ రూపమైన అతినహజపు ధారణ గతి ॥

3786

†(2) సృష్టి స్థితి లయ శక్తులఁ జిన్మయమౌ విశ్వమ్మున

నపవర్గము కోరి ప్రాణి అతిలోకమ్మా శక్తుల
నారాధన మొనరించును నారూఢమ్మా దీప్తుల
నతిగుప్తమ్మా శక్తుల నపురూపమ్మా రక్తులఁ
గ్రాంత దర్శియైన దివ్య శాంతి దాంతి శక్తిరూప
దివ్య దేవతాళు లెల్ల దృఢదీప్తుల వెల్లుచుండుఁ
బ్రకృతి జీవ కారణమై అకృతశక్తి రాజిల్లుచు
దీర్ఘశ్రుతిగా జగతిని దేదీప్యమ్ముగ వరలును ॥

3787

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) చతుర్యుగములందు మహా ధృతప్రకృతి శివశక్తుల
 యుగ యోగముతో విశ్వము ఉత్పన్న మౌచు నిలుచు
 వివిధ గోళ లోకా లవి ఆవితథమై నిత్యగతుల
 శబ్ద శక్తు లలరారఁగ నదమలమౌ ప్రకృతి యువతి
 చిత్త చైతన్య మొప్ప సిరి సంపద లలరంగా
 జీవాత్మల పరమాత్మలఁ జెలఁగుచుండు నిత్యమ్మును
 నకలదైవ శక్తు లెల్ల స్థానగతుల నపురూపత
 నిలిచి సృష్టి సౌఖిగాఁగ నిరత వీర్య రూప మందు ॥

3788

†(4) అంతరిక్షమందు నలరు నఖిలలోక గోళాలను
 ఏకైకమై తనరెడి ఈశ్వరీయ చలన శక్తి
 దీప్త మౌచుఁ బ్రవర్తిల్లు దివ్య నవ్య స్థితి ధృతులను
 బరిణతమౌ జ్ఞాన దృష్టి వరలెడి ధీమతులు మహా
 సృష్టి తత్త్వ మెల్ల నెరిఁగి వ్యష్టి సమిష్టిమయగతుల
 శబ్ద శక్తు లలరారఁగ సర్వస్వము నిండి విశ్వ
 కళ్యాణము నొనరించును గ్రాలఁగ శుభ సౌఖ్యాదులు
 అతివేలపు మనశ్శక్తు లతిలోకములై తనరఁగ ॥

3789

†(5) ఏకైకమై వరలెడి యీ సృష్టిని శబ్ద శక్తి
 పంచభూత తత్త్వాలను బహురూపమై వెల్లఁగఁ
 గవి ఋషి దేవాళు లెల్ల రవితథముగఁ గల్పింతురు
 ద్వాదశాదిత్య శక్తి తనరారఁగ విశ్వమ్మున
 దివ్యశక్తి తేజరిలఁగ దీధితులను వేదరూప
 మద్వరగతి నలరారఁగ నమృత సోమమయముగాఁగ
 నాకర్షణ శక్తులతో నఖిల లోక గోళా లవి
 వరలంగా విశ్వ మెల్లఁ బరఁగుచుండు నిత్యమ్మును ॥

3790

†(6) బహుముఖమౌ దివ్యదృష్టి నలరంగాఁ జతురతమై
 భూత భావి వర్తమాన ధాత కాల రూప మౌచు
 ద్వాదశాదిత్య శక్తు లేదుచు నీ నిఖిల సృష్టి
 షట్త్రింశత్ గతు లొప్పఁగ సర్వమ్మున వ్యాపించుచు
 శబ్ద స్వర గాన శక్తు లబ్ధగతుల నమల రతుల
 తేజోవంతము లౌచును దీధితులను వరలంగా

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

నాకాశము లనిలమ్ములు ననల సలిల మృత్ తతులను
 బ్రాణిరూప జ్ఞానరూప ప్రకర్షణల నలరారెడి
 విశ్వ మ్మది విస్తృతమై విజ్ఞానమయమ్ముగాఁగ
 దైవలీలగాఁగ వరలు బీవాత్మలఁ బరమాత్మల ॥

3791

†— ముప్పదియా రగు గ్రహముల మూర్తు తొప్ప నలరారెడి
 ద్వాదశమౌ నాదిత్యులఁ దరణి చంద్ర శక్తు లలర
 నల్దిక్కులఁ బ్రభాకరిం నవ్యదీప్తు తొప్పారఁగ
 జ్ఞాన విజ్ఞాన రూప మసూన సృష్టి పరత నొప్ప
 ఋక్ సామమ్ముల శక్తుల ఋర శక్తుల నలరంగా
 విశ్వ మ్మది నిలిచి తిరుగు విమల సృష్టి స్థితి గతులను ॥

3792

†(7) కృత త్రేత ద్వాపర కలి ధృతమౌ యుగకాల రూప
 దశదిశ లవి చతుర్దశా విశద రూపముల వరలఁగ
 సప్త గగన సప్తానల సప్తానల సప్త సప్త
 సలిల మృత్తు లలరంగా సర్వ విశ్వ మబ్బురమౌ
 సృష్టిలోన శబ్ద శక్తు లిష్టిగాఁగ వ్యష్టిగా న
 మిష్టిగాఁగఁ దనరారుచు మిన్నులఁ జెన్నొందుచుండు
 విశ్వదేవదేవు పుత్రు విమల కేశి బంతులుగా
 నఖిల గోళతతులు వరలు నద్భుతగతి తనరారఁగ ॥

3793

†(8) పంచదశా పూర్ణతతుల పంచభూత రూపాలను
 దశదిశ లవి సృష్టిలోనఁ దనరారఁగ దైవగతిగ
 ద్యావాపృథ్వలు వరలును నద్భుతగతి సహస్రమై
 సహస్ర మహితతత్త్వాలను సహస్రసృష్టి రీతులతో
 సహస్ర శబ్ద శక్తులతో నిహపర లోకాలు మీర
 నెంతవరకు బ్రహ్మరూపు పెంతగ వర్తిల్లుచుండు
 నెంతవరకు విశ్వ మెల్ల నతిలోకపు గరులతోడ
 సృష్టి స్థితి లయ రతులను జెలఁగుఁ జక్కనేమికమత ॥

3794

†(9) ప్రకృతి పురుషుల దివ్య భావ యోగాలతో
 శబ్ద శక్తులు జగతి నబ్ధగతులను వెలుఁగ
 నాహ్లాద రూపమౌ నఖిల సృష్టిని దివ్య
 తేజాలు పర్దిల్ల దేదీప్యమాన గతి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

నక్షయ్యమై వరలు నజయ్యమౌ జగతి
 నష్టవిదః రూపాల నభిల సృష్టిని దనరు
 నానందః మర్మాల హృణ శక్తులు వరల
 హరి హరతలు నవా అభిల విశ్వానః పగు ॥ †

3795

†(10) భూలోకము మొదలు ద్యౌలోకమువఱకుఁ
 గాఁ శక్తులు వరలఁ గాంతి దీప్తులమెయిని
 సృష్టి గోళావళులు వ్యష్టి సమిష్టులుగాఁగఁ
 గ్రహవిక్షణలు పీఠ యమనియమ గతులమైఁ
 జగ్రనేమికగ్రమత శగ్రమరూపమై నిత్య
 మాత్మవర్జిదక్షిణల సలరు పర్జిదక్షిణలఁ
 గాల రథ గతులతోఁ గ్రాలఁగా గోళాలు
 నిత్య సంచలన గతి సత్య శక్తులు వరలు ॥

3796

సూక్తమ్—115

ఋషిః—వార్షిహవ్య ఏవస్తుతః
 దేవతా—అగ్నిః
 చందః—జగతి; ౧-ఆగ్రస్తుప్; ౨-శక్వరీ

(1) చిత్రో ఇచ్చిశోస్తరుజన్య వక్షశో న యో మాతరావప్యేతి ధాతవే ।
 అనూదా యది జీజనదధా త ను వవక్ష సన్యో మహి దూర్యం చరన్ ॥

1327

(2) అగ్నిర్హ నామ దాయీ దన్నవస్తమః సం యో వనా యవతే భస్మనా దరా ।
 అభివ్రమురా జుహ్వో స్వధ్వర ఇనో న పోశ్రజూనో యవసే వృషా ॥

1328

(3) తం వో విం స ద్విషదం దేవమన్తసో ఇన్ద్రం పోతస్తం ద్రవవస్తమర్ణవమ్ ।
 ఆసా వహ్నిం స శోచిషా విరహ్నితం మహివ్రతం స సరజస్తమధ్వనః ॥

1329

†రచయిత;—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వద్దమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

•అష్టవిధానందములు — సహజానందము, విషయానందము, వాసనానందము, విద్యానందము, యోగానందము, ఆత్మానందము, బ్రహ్మానందము, అద్వైతానందము.

1. చిత్రోఇచ్చిశో, 2. స్వధ్వరఽఇనో, 3. మన్తనఽఇన్ద్రం. (వా.వ.)

(4) వి యస్య తే జ్రయసానస్యాజర ధక్షోర్న వాతాః పరి సన్త్యచ్యుతాః ।

ఆ రణ్వాసో యయుధయో న సత్వనం త్రితం సశన్త వ్ర శిషన్త¹ ఇష్టయే ॥ 1330

(5) శ² ఇదగ్నిః కణ్వతమః కణ్వసఖా ఽరః పరస్యాన్తరస్య తరుషః ।

అగ్నిః పాతుగృణతోః అగ్నిః సూరీనగ్నిర్దదాతు తేషామవో నః ॥ 1331

(6) వాజిన్తమాయ సహ్యనే సుపిత్య తృషు చ్యవానో⁴ అను జాతవేదసే ।

అనుద్యో చిద్యో ధృషతా వరం సతే మహిన్తమాయ ధన్వనేదవిష్యతే ॥ 1332

(7) ఏవాగ్నిర్మరైః సహ సూరిభిర్యనుః ప్తవే సహసః సూనరో నృభిః ।

మిత్రాసో న యే సుధితా⁵ ఋతాయవో ద్యావో న ద్యుమ్నైరభి సన్తి మానుషాన్ ॥ 1333

(8) ఊర్జో నపాత్ సహసావన్నితి త్యోవస్తుతస్య వన్తతే వృషా వాక్ ।

త్వాం సోషామ త్వయా సువీరా ద్రాఘీయ⁶ ఆయుః ప్రతరం దధానాః ॥ 1334

(9) ఇతి త్వాగ్నే వృష్టిహవ్యస్య పుత్రా⁷ ఉవస్తుతాస ఋషయో⁸వోచన్ ॥

తాగ్ంశ్చ పాహి గృణతశ్చ సూరీన్ వషద్యషశిత్సూర్యాసో⁹ అనక్షన్ నమో నమ ఇత్సూర్యాసో అనక్షన్ ॥ 1335

1. శిషన్త²ఇష్టయే, 2. స²ఇదగ్నిః, 3. గృణతో²అగ్నిః, 4. వా²నో²అను, 5. సుధితా²ఋతాయవో.

6. ద్రాఘీయ²ఆయుః, 7. పుత్రా²ఉవస్తుతాస²ఋషయో, 8. తాంశ్చ, 9. సో²అనక్షన్నమో నమ²

ఇత్సూర్యాసో²అనక్షన్. (వా.ప్ర.)

సూక్తము — 115

ఋషి — వాల్మీకిహవ్య ఉపస్తుతుఁడు†

దేవత — అగ్ని *

(1)*గీ॥ జాతుఁడై సట్టి యశలుండు మాతృ జనక
భూత రోదసులన్ జేరఁబోవకుండుఁ
బానమునకయి శిశు భూతుఁడైన యగ్ని
హవ్య వహనంబు చిత్రమై యమరుచుండె ॥

3797

*క॥ లలి నూధో రహితంబయి
వెలసిన లోకంబు నగ్ని విధిఁ బుట్టింపం
జెలఁగుచు¹ వాడే దూతగ
వెలుఁగుచు హవ్యం బొసంగు పేల్పులకొఱకై ॥

3798

(2)*గీ॥ ధరణి యష్టులకున్ దసదాత యగుటఁ
గర్మవత్తముఁడైనట్టి మనుఁడు వహ్ని
పూత యజమాన గణ సంగృహీతుఁ² డగును
దంతమున³ నటవి ధరియించు నెంతయేని ॥

3799

*గీ॥ హృష్ట పుష్టాంగమును గిల్లు వృషభ మెట్లు
సంచరించుచునుండు మాస్థాదికమున
నల్లె హవ్య విరాజితుండైన యగ్ని
హవ్యమందుఁ జరించుచు నమరుచుండు ॥

3800

(3)*సీ॥ పాదవంబునఁ గల పక్షి చందంబున వృక్షమువైఁ గడు వెలుఁగువాని
స్తోత్ర బృందమునకు సురుచిరాన్నంబును సంచిత మతిని బొందించువాని
శబ్దాయమానుని జారు వనంబులఁ గాల్చువానిని వారిఁ గల్గువానిఁ
గడు ననర్వాహంబు కరణి వహన యోగ్యుఁ డగుచు సంప్రీతిని నరుగువాని
గీ॥ సూర్యుఁ డెట్టులు మార్గముల్ చూపు సల్లె
మార్గముల నెల్లఁ జూపుచు మనెడు వాని
నుదక పూరంబుఁ బుట్టించుచుండు వాని
నగ్నిదేవుని స్తుతియింపుఁ డార్యులారా! ॥

3801

†వ్యాకర్తవృత్తి 14వ సంపుటము 109వ పుటలో సీ సూక్తమునకు ఋషి “ఉపస్తుతుడు”గాను, దేవత “అగ్ని”గాను వ్రాసి, 151b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో ఋషి “ఉపస్తుతుడు”గాను, దేవత “అగ్ని”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. జెలగు నసలుఁడు దూతలు, కలగు హవ్యమందజేయు ఘన సురలకునై, (తా.పా.), 2. సంగృహీతుఁడగుట.(తా.పా.)

3. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు పంచలఘు గణము ప్రయుక్తమైనది.

(4)*గీ॥ గమన శీలత దక్షతః గలుఁగు నజరః
వాయు సంఘము లే రీతి వ్యాప్తిఁ గాంచు
నల్లె యచ్యుతిఁ గలుఁగుచు ¹నమరు నీదు
సత్ప్రభావంబు లధికము ²శక్తి గాంచు ॥

3802

*గీ॥ యోధలు విదాన శీఘ్రమే యుచిత గమన
మును నొనర్చుచు శబ్దంబు ఘనతరముగఁ
జేయు ఋత్విజ్ఞు లెల్లరుఁ జిత్త మలర
యాగమును జేయుచున్నార లతిశయముగ ॥

3803

(5)*గీ॥ కర్ణ సుఖఁ డౌచు నార్యుడై గ్రాలుచుండి
స్వామి యైనట్టి యసలుఁదే శత్రు హంత
యతఁడు స్తోత్రముఁ జేయుచు హవ్యములను
నందఁజేయుచు మా కిల నవన మిడుతః ॥

3804

(6)*గీ॥ అగ్నిః శోభనవంతుఁడా! యన్నవంతః
యతిశయ బలంబుఁ గల్గుచు నరులఁ సుగించు
నట్టి కవియైన యట్టి నీ కాదరమున
స్తుతుల నొనరించుచున్నార లతుల మతులు ॥

3805

*గీ॥ శత్రు ధర్షణ యోగ్యమౌ సహజ కార్ము
కంబుచే శ్రేష్ఠతర పాలసంబుఁ జేయు
నట్టి పూజ్యతముం డౌచు నమరునట్టి
యగ్నికిన్ స్తుతి³ నొనర్చుచు నుచుచుంటి ॥

3806

(7)*గీ॥ బలమునకు సూనుడై⁴ తాను వెలుఁగునట్టి
యగ్ని⁵ మాచేత మనుజులచేత వసువు
కొఱకు సతిశయ సంతృప్తికొఱకుఁ బ్రీతి
నిట్లు నుతియింపఁబడుచుండె⁶ హేళి కలుగ ॥

3807

*రచయిత: —కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. నమరుచున్న, (తొ.పా.), 2. నెగడుచుండు, 3. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “భల”ము గాని, “జల”ముగాని
ప్రయుక్తమైనట్లు భావింపవలయును. 4. సూనుడైనట్లు, (తొ.పా.), 5. యగ్ని మావల్ల మనుజులవల్ల, (తొ.పా.),
6. నుతియించుచుండెను హేళికలుగ. (తొ.పా.)

*గీ॥ సఖులఁ బోలుచుఁ దృప్తులై సకల యజ్ఞ
కర్మ కామయమానులై నిర్మలముగ
ద్యోతమానుల వలె నగ్ని సేత బలము
చేత సూరులు శత్రులఁ జెందుచుందుగి ॥

3808

(8)*గద్యము ॥

ఓ బలపుత్రః! సహస్విః! అగ్ని! నిన్ను సువస్తుతుఁడ నగు నాయొక్క హవిర్వర్ధయితి యగు
స్తుతి స్తుతించుచున్నది. మరియు మేము నిన్ను వినుతింపఁగలము. నీవల్ల శోభన పుత్రులు
గలవార మయ్యెదము. దీర్ఘ తర మగు నాయుస్సు సత్యంతము వరించుచు నుండఁగలము ॥ 3809

(9)*గద్యము ॥

ఓ యనలుఁడా! నీవు వృష్టిహవ్యఁ డనెడు ఋషికిఁ బుత్రులగు సువస్తుతు లను ఋషులను
బాలింపుము! స్తోత్ర లగు సూరులను రక్షింపుము! హవిఃప్రదానార్థము ఊర్ధ్వ ముఖ
హస్తములు గలవారిని స్తుతించుటకు నుద్యుక్తు లగువారిని బరిపాలింపుము: ॥ 3810

సూక్తము—115

ఋషి—వారౌష్టిహవ్య ఉపస్తుతుఁడు
దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—1

†(1) చిత్రవర్ణాలతో శిశు కౌమార తరుణ

ప్రౌఢతర వార్ధక్య బహు రూపములు మీఱ
దీప్తమై అనలమ్ము దీధితులు వరలంగ
సర్వ భక్షక మౌచు సకలాన వ్యాపించు
రోదసీ జనితమై రోదోఽంతరాళ గతి
వాయు దూమాలుగా వరలఁ బదార్థాలు
ఆకాశమునె చేర్చు నతివేల దౌత్య రతి
అఖిల దిగ్గతులతో సతిశుచిగ వెల్గొందు ॥

3811

†క॥ చిత్రాఽతి చిత్ర శక్తి ప
విత్రత వరలంగ జగతి విస్తృత దీప్తుల్
గాత్రములై విశ్వమ్మున
చత్ర రతుల నగ్నిరక్ష సంవత్కరమౌ ॥

3812

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) “అభి” శక్తులను చునుము నద్భుతాయుధ మౌచుఁ
 దిమిర భంజక మౌచు దేదీప్యమానమౌ
 దీధితుల జ్వలియించు దివ్యాగ్ని రూపాలు
 హవ్య వాహక మౌచు నాకాశ దౌత్యాల
 స్వచ్ఛాఽనిల జల సంపదల పరివ్యాప్తి
 శాంతి సౌధాగ్యాలు సర్వ జగతిని వరల
 విశ్వాఽభ్యుదయ మహిత విజ్ఞానమయముగా
 నా పంచభూతాల ననలమ్ము తనరారు ॥

3813

†అష్టపదకందము ॥

తిమిరమ్ములఁ బోఁదోర్లుచు
 నమలినమౌ దీప్తు లలర నఖిల దిశలతో
 నమర గతుల బహు రూపుల
 నమరును ననలమ్ము సృష్టి నద్భుత రతులన్
 అమితమ్మౌ వాయుతతుల
 రమణీయమ్మై విచిత్ర పరిభ కిలులమై
 దమ శమ శక్తుల విశ్వగ
 క్రమ తేజోదాత్రి కాఁగఁ గ్రాలు సతమ్మున్ ॥

3814

†(3) చంద్ర సూర్య గతము లౌచు సర్వ ఋక్ష గ్రహరతమై
 సృష్టి నఖిల పదార్థాల వ్యష్టి సమిష్టి రూపాలను
 బహిరంతర గతులతోడ బహు తీరుల మేర లొంది
 ఉన్నట్లుగ లేనట్లుగ నుండికూడ లేనట్లుగ
 నతిగుహ్యమ్ముగ ననలము లసాధారణముగ నిలుచు
 ననిలగతుల నమలగతులఁ గనలుచుఁ బయనించుచుండు
 నింగినిండు నిండునంతరంగమందు నఖిల లోక గోళమ్ముల
 నణువణువునఁ బరమాణు గరియాల నుండు సృష్టి ॥

3815

†తే॥గీ॥ శుచిగ వెల్గొందు నగ్ని విస్తృతగతిమెయి
 విశ్వ సంపూర్ణ సందీప్త విమల శక్తి
 నఖిలమందు సంతర్బాహిరాఽద్భుత గతి
 సంతరాంతర రూపాలఁ గ్రాంతు లీను ॥

3816

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) అజరమ్మ వాయు కలిత మైన అగ్ని విరాజిలును
 విమల దీప్తు లొప్పారఁగ నమల రతుల విస్తరిలుచు
 జగచ్చలన శక్తులతో నగణితగతి నలరారుచు
 బహిరంతర రూపమ్ముల నహోరాత్రి దీపములై
 అతిలోకపు శక్తులతో నసులోమ విలోమగతుల
 దశదిశలను వ్యాప్తమై అసమ రతుల దీప్తమై
 ఆధేయముగా నిలుచును నాధారముగా వెలుఁగును
 శోధన గతు లొప్పారఁగ సాధన ధృతు లలరంగా
 బోధామయ మహిత మౌచుఁ బూర్ణ శుభ సుఖమయమ్ముగాఁగ
 బాధాకలిత మ్మౌచును వేదావలిత మ్మౌచును
 అభ్యుదయావహ మ్మౌచు నమరశక్తిభరిత మౌచు
 నఖిల సృష్టి నలరు దృశ్యాదృశ్య రూపమ్ముల ॥

3817

(5)†అష్టపదకందము ॥

శిలలను దరు తతుల సకల
 సలిలములను సృష్టి విశ్వ జాత వివిధ వ
 స్తు లఘు గురు పదార్థ చయము
 లలలి ననిల పృథ్వి నింగి రాజిలు నగ్నుల్
 అల వౌచు నలవి కాకను
 జలి వెలుఁగుల వేడి వెలుఁగు సంచయ గతమై
 చలి వెచ్చని నులి వెచ్చని
 నలలిత కులలిత మహా విజృంభిత ప్రభలన్ ॥

3818

†క॥ క్రూర మృగు సగ్నులు విష
 పూరితమౌ సగ్ని చయము పూర్ణాఽఽహుతిగాఁ
 బేరు భగభగ భుగభుగల
 హారతిగా నభ్యుదయపు హారము లొలేః ॥

3819

†(6) సకల జగతి జాగృతమై సంచరింపఁ బ్రకృతిగతుల
 సృష్టి లోక గోళ ప్రాణ వ్యష్టి సమిష్టిరతి నిలువఁగ
 నాహార విహారాదుల సహాయతా గరిమ వెలుఁగ
 నభ్యుదయంపుఁ బ్రయోగాల నతిలోకమ్మా శక్తుల

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

ననురూపమ్నా గతులను నననురూప వైరుచ్యపు,
 బ్రక్రతి విక్రతి తత్త్వాలను సుకృత వికృత పరితాలను
 దివ్యమైన దీధితులను నవ్య భవ్య దీప్తగతుల
 నఖిలమ్మున ననల మలరు నారాధ్యమై జగతిని ॥

3820

(7)†మ॥ ఋతమౌ శక్తుల విశ్వమందుఁ బరిసంవృత్తాత్మతన్ దివ్యమై
 జతన మ్మొప్పఁగ గుప్త దీప్త గతి స్వచ్ఛాఽస్సీత వైశిష్ట్యతన్
 అతులమైన సుభాగ్య మష్ట వసు రూపైశ్వర్యముల్ సృష్టిలో
 సతతమ్మున్ దనరించు నగ్ని ఆతిశౌచ్యత్వమ్ము వర్తిల్లఁగన్ ॥

3821

†(8) ఆనలరూప శక్తులతో నమలత్వము వర్దిల్లును
 ఆనలరూప శక్తులతో నమృతత్వము వర్దిల్లును
 ననల రూప శక్తులతో నమరత్వము వర్దిల్లును
 అతిలోకపు శక్తితతికి నతివేలపు శక్తితతికి
 ఆననురూప మహాశక్తి కనాహతంపు దివ్యశక్తి
 కమేయ మౌచు నభేద్య మౌచు నజయ్యమైన అతిశక్తికి
 ఆలవాల మౌను నగ్ని మూలభూత మౌను నగ్ని
 మృత్యుభర మ్మౌను నగ్ని మృత్యుహర మ్మగును నగ్ని ॥

3822

(9)†అష్టపదకందము ॥

జల హారకుఁడై వరలుచు
 జల ధారకుఁడై తనరుచు జల కారకుఁడై
 జలదమ్ముల మెరుపులమై
 సలిలమ్ములఁ గురియు నగ్ని చదలునఁ దగుచున్
 జ్వలితమై గోళ తతుల
 వలితమై ప్రకృతి నెల్ల వర్తిల్లుచు న
 ల్లిలితమై పృథివి ననిల
 సలిలాకాశముల మహిత శక్తుల నిలుచున్ ॥

3823

†- ఊర్వగతుల నదోగతుల నొనరు పార్శ్వగతుల మీఁ
 నక్ష గతుల నక్షయమౌ నక్ష రహితమౌ స్థితులను
 నతిలోకపు శక్తులతో నతివేలపు గమనాలను
 నగ్ని అలరు దైవీయపు టార్షేయమ్నా శక్తిగ ॥

3824

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—115

ఋషి—వార్షిహవ్య ఉపస్తుతుఁడు

దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—2

†(1) అగ్నిదీప్తు లలరారఁగ నపురూపపు శక్తులతో

ఆ మాతృ స్థానమైన అంతరిక్షమునకు నరుగు
అదస్థాన జల తతులను ఆకర్షణ మొనరించును
ఉపరి మేఘ సలిల రాశి నుర్వికి వర్షింపఁజేయు
అభినవమౌ శక్తులతో నావిర్భావమ్ము గాఁగ
ఫలాహార పదార్థాలఁ బ్రభవింపఁగఁజేయు జగతి
నంతరిక్ష దాతృమూర్తి కమల దౌత్య మలరారఁగ
హవిషాశుల నఖిలమ్మును ననవరత మ్మందించును ॥

3825

†(2) “అఖి” శక్తుల విశ్వ మెల్ల నందకారమయముగాఁగ

వ్యాప్తి చెందు తిమిరాశుల ననారముగఁ జేయుచు
వెలుగు లెల్ల జగతిలోన జ్వలిత గతుల నలరారఁగఁ
గాష్టాశులు గ్రాలంగాఁ గాల్చి కాల్చి మసిమసిగా
విజ్ఞానపు వాహశక్తి యజ్జతతుల విస్తరిల్ల
వృష శక్తులఁ బయనించును విమలమైన అగ్ని తతులు
అంత మెనయనట్టి సృష్టి నంతరాశ పరివృతమై
నఖిలమ్మున వ్యాపించును సదృశ్యశక్తు లలరారఁగః ॥

3826

†(3) దేవతాశి దివ్యశక్తిఁ దేజురిలఁగ మథన మ్మది

ఇందు శక్తి నెల్లఁ ద్రచ్చి నెనఁగు నమృత మహాసార
మంతరిక్షమునకు లాగి అఖిలమ్మున వ్యాప్తి చెంద
శుచిశక్తులు వర్షిల్లఁగ రుచిదీప్తులు ప్రసరింపఁగ
సగ్ని సర్వ రక్షకమై అలరు సర్వ భక్షకమై
శాంతి దీప్తు లొప్పారఁగఁ గ్రాల జగతి చేతనరతి
శాంతి దాంతి రూపాలను సకలాభ్యుదయాలు వరలఁ
బ్రాణికోటి వెలుగులతో వర్షిల్లఁగఁజేయు జగతి ॥

3827

†రచయిత;—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) సృష్టి స్థితి లయ గతులను జిద్విలాస దీప్తు లలర
 నజరరూపమై వరలుచు నద్భుతజయశక్తు లమర
 భువి దివులను సంతరిక్ష పూర్ణ సర్వ గోళాలను
 ద్రికాలాల సకాలాల సకాలాల ప్రకారాల
 అనాకార వ్యాప్తి గతుల సంతరిక్ష దీప్త రతుల
 నచ్యుతమై ఆరారును నపురూపపు శక్తులతోఁ
 బంచ భూత ప్రకృతి శక్తి వరలఁగ స్వాభావికమై
 సృష్టి నెల్ల వ్యాపించును వ్యష్టి సమిష్టి రూపాలను ॥

3828

†(5) అఖిలమ్మును గ్రహించును సనల రూప దీప్త మద్ది
 అఖిలమ్మును బ్రహ్మాదించు నతిలోకపు శక్తులమై
 నఖిలమ్మును రక్షించును నమర కాంతి కాంతి గతుల
 సంతరిక్షమందు నలరి అనద్వేద బాధ కాఁగ
 నమృతశక్తి వర్ధిల్లఁగ ససాధారణంపు గతుల
 సనిల సలిల మృతతతులను నాకసంపు దివ్యరతుల
 నన్యోఽన్యపు టనుబంధా లవినాభావాల వరలుఁ
 బ్రాకృతగతిఁ దనరారును బ్రకృతి పంచ భూతాళులు ॥

3829

†(6) ఆదరణీయమ్ముగాఁగ నమృతమయ శక్తులతో
 జాతవేదమైన అనల శక్తి జగతి వర్ధిల్లును
 అనిల ధూమ తత్త్వా లవి అఖిలమ్మున వ్యాపింపఁగ
 దూతగాఁగ ఋత శక్తుల సీతు లొప్ప రీతు లొప్ప
 బల శక్తుల విశ్వమ్మునఁ బ్రబలు శత్రుతతులఁ దునిమి
 హవిషాళుల నద్భుతముగ సంతరిక్షగతము చేసి
 అఖిలాంతర్యామి కమృత మఖతతి నొనరించుచుండి
 సృష్టి యెల్లఁ బలురూపుల సుప్రియమై వర్ధిల్లును ॥

3830

†(7) అష్టావిధ వసు సంపద వ్యష్టి సమిష్టి రూపాలను
 మిత్ర దీప్తు లొప్పారఁగ మిన్నంటెడి కాంతులతో
 ఋత శక్తుల విశ్వమ్మున నతులితముగ దివి భువులను
 ఋక్ష గ్రహ ప్రముఖ రాజి రక్షిత గతి వర్ధిల్లఁగఁ
 బ్రకృతివిహిత మౌచ నిత్యసుకృతపురుషశక్తి తనర
 మను రూపపుఁ గాల గతులఁ దనురూపపుఁ గాంతి రతులఁ
 ద్వష్టశక్తి రూప మౌచ నిష్టాపూర్తమ్ము గాఁగ
 విశ్వరూప మొప్పురును విస్తృత వర్ధన గతులను ॥

3831

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8) వృషశబ్దపు శక్తులతో విస్తృతానంతయాన

మొనరించెడి అశల శక్తి వినిమయగతు లొప్పారగ
ననిల సలిల మృత్తతులను నాకాశపు రూపాలను

నఖిల సృష్టి వర్తిల్లగ ననన్యశక్తి తతులు మీఱ
బలవర్ధక మౌ శక్తుల ప్రభా భాసురంపు దీప్తి

యుష్కారక మౌచును నఖిలమ్మున నిత్య సత్య
ప్రాణశక్తి వర్ధకమై పరివ్యాప్త దీప్త మౌచు

సంత మెనయనట్టి శక్తులనంతగతుల వర్తిల్లగ
నపురూపపు శక్తులతో నమేయంపు దీప్తులతో

నాకర్షణ వికర్షణల నగ్ని తనరు నఖిలమ్మున
సృష్టి స్థితి లయ గతులను జెలగె యజ్ఞ రూపముగా

నఖిల విశ్వ మలరారగ ననూహ్యమైన ఋతగతులను ॥

3832

†(9) వృష్టిశక్తి విశ్వమ్మున నిష్టాపూర్తమ్ము గాగె

వృష్టి సమిప్తి గతు లొప్పగ వ్యాప్తమైన అసలశక్తి
ఊర్ధ్వగతుల సదోగతుల నొనరు నుభయ పార్శ్వగతుల

ముందు వెనుకలందు నమల మూర్తి భవ్యరూపు లొప్ప
దివ్య దేవతాశి శక్తి దీధితులను వర్తిల్లగ

విశ్వ రక్షకమ్ముగాగ నశ్వ శక్తులలరారగ
నమృత గతుల నమర గతుల నమల రతుల నఖిల జగతి

ననల మృది వర్తిల్లును నననురూప శక్తులతో
సంతరిక్ష పరివ్యాప్త కాంతి క్రాంతి దాంతి శక్తి

అంత మెనయనట్టి గతుల ననంతమైన రూపములను
నక్ష సహితమై తనరుచు నక్ష రహితమై వరలుచు

నఖిల రోదసీ తలమున ననాహతంపు గతు లొప్పగ
నద్వితీయమై వరలును నద్వయగతు లలరంగా

బట్టు విడుపులవి తనరగఁ బ్రభాభాసితానలమ్ము ॥

3833

†అ॥వె॥ ప్రకృతిమాత పురుష భావ జనితమైన

పుత్రుఁ డట్లు వర్ష భూతి తనరు

నగ్ని చలువ జలము లాకర్షితము లౌచు

నావి రగును సగును సంబుడములు ॥

3834

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—116

ఋషిః—స్థారోఽగ్నియుతః స్థారోఽగ్ని యూపో వా
దేవతా—ఇంద్రః
చందః—త్రిష్టుప్

(1) పి॒బా సో॑మం మ॒హత॑ ఇ॒న్ద్రియా॑య పి॒బా వృ॑త్రాయ హ॒స్తవే॑ శవిష్ఠ ।

పి॒బ రా॑యే శ॒వసే॑ హూ॒యమా॑నః పి॒బ మ॑ధ్వస్తృపదీన్ద్రా వృ॒షస్వ ॥

1336

(2) అ॒న్య పి॒బ తు॑మతః ప॒ర్వస్థి॑తస్యే॒న్ద్ర సో॑మస్య వర॒మా సు॑తస్య ।

స్వ॒న్తిదా మ॑నసా మాదయస్వాఽర్వాచీనో రే॒వతే॑ సౌ॒భగా॑య ॥

1337

(3) మ॒మత్తు॑ త్వా ది॒వ్యః సో॑మ ఇ॒న్ద్ర మ॒మత్తు॑ యః సూ॒యతే॑ పార్థి॒వేషు॑ ।

మ॒మత్తు॑ యేన వరి॑వశ్చకర్థ మ॒మత్తు॑ యేన ని॒శిణా॑సి శత్రూ॒న్ ॥

1338

(4) ఆ ద్వి॒బర్హా॑ అ॒మి॒నో యా॒త్విన్దో॑ వృ॒షా హరి॑భ్యాం పరి॒షి క్ర॒మన్తః॑ ।

గ॒వ్య సు॑తస్య ప॒రబృ॑తస్య మ॒ధ్వః సతా॑ భేదామరుశహ వృ॒షస్వ ॥

1339

(5) ని తి॒గ్మాని॑ భా॒శయన్ భా॒శ్యాన్యవ॑ స్థి॒రా తను॑హి యాతుజానామ్ ।

ఉ॒గ్రాయ॑ తే సహో బలం దదామి ప॒రతి॒త్యా శత్రూ॑న్ విగదేషు వృ॒శ్చ ॥

1340

1. మహతఽఇన్ద్రియాయ, 2. సోమఽఇన్ద్ర, 3. బర్హాఽఅమి॒నో. (వా॒.ప॒.)

(6) వ్యంఙ్యః ఇన్ద్ర తనుహి శ్రవాన్సోఽజః స్థిరేవ ధన్వనోఽభిమాతీః ।

అస్మద్యగ్వావృధానః సహాభిరసిభృష్టస్తస్యం వావృధస్య ॥

1341

(7) ఇదం హవిర్మఘవన్ తుభ్యం రాతం వృతి సమశహృణానో గృభాయ ।

తుభ్యం సుతో మఘవన్ తుభ్యం పక్షోఽపిబిచ పృస్థితస్య ॥

1342

(8) అద్ధీన్ద్ర పృస్థితేమా హవీంషి చసో దధిష్ఠ పచతోత సోమమ్ ।

వృయస్వన్తః పృతి హర్యామసి త్యా సత్యాః సన్త యజమానస్య కామాః ॥

1343

(9) ప్రిన్ద్రాగ్నిభ్యాం సువచస్యామియర్మి సిన్ధావివ ప్రిరయం నావమర్కైః ।

అయా² ఇవ పరి చరన్తి దేవా యే³ అస్మభ్యం ధనదా ఉద్భిదశ్చ ॥

1344

సూక్తము--116

ఋషి—స్థిరుఁడైన అగ్ని యుతాఖ్యుఁడు లేక స్థిరుఁడైన అగ్ని యూపుఁడు†
దేవత—ఇంద్రుఁడు†

(1)*సీ॥ వేల్పురేఁడాః నీవు వీర్య సంపద నొంద సోమంబు దాపుముః నీమ మలర
నతిశయ బల వృద్ధుఁడైన వృత్తుని జంప సోమంబు దాపుముః నీమ మలర
నాహూయమానుండవై ధనంబు నొసంగ సోమంబు దాపుముః నీమ మలర
నతిరుచ్చమైనట్టి యన్నంబు నందీయ సోమంబు దాపుముః నీమ మలర
గీ॥ మధుకరము లొచు సర్వదా ముదము నొసఁగు,నట్టి సోమములం దాపుమయ్యః⁴ యింద్రః
మేము కోరెడు కోర్కెల మిగుల మాకు,నొసఁగఁ దృప్తుఁడ వగుచు నీ వుండుమయ్యః ॥

3335

1. ర్యపిన్ద్ర, 2. అయాపి, 3. యేపి అస్మభ్యంధనదాఉద్భిదశ్చ. (వ్యా.వర్గ.)

†వ్యాతవృత్తి 14వ సంపుటము 113వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “అగ్ని యుతాఖ్యుఁడు”గాను, దేవత “ఇంద్రుఁడు”గాను వ్యాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి “అగ్ని యుతఁడు” లేక అగ్ని యూపుఁడు” గాను, దేవత “ఇంద్రుఁడు”గాను శ్రీనేమానివారు వ్యాసించి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

4. నీవు పృతి యింద్రః (తా.పా.)

(2)*గద్యము॥

ఓ యింద్ర! స్తుతియు క్తము, హవిర్దానమునుండి యుత్తరవేదిని బొందింపఁబడినది, అభిషేత
మయినది యగు సోమముయొక్క నీ భాగమును నభిముఖముగాఁ ద్రావుము: పిమ్మట
నీ వంతఃకరణమున హృష్టఁడ వగుము: దనవంత మగు సౌభాగ్యమును మా
కొనంగుట కభిముఖుఁడవు కమ్ము: ॥

3836

(3)*గీ॥ దివ్యమైనట్టి సోమము దేవ! నిన్నుఁ

దనదు కళచేత మిక్కిలి తనువుఁగాకఁ

బృథ్వి యజనంబులంబునఁ బ్రీతిఁ గొనెడు

సోమమును నీకు నిడుఁగాక! శోభ మిగుల ॥

3837

*గీ॥ దనముఁ¹ బుట్టించితివో! దేని ఘనతవలన

శత్రువుల నెల్ల దేనిచేఁ జంపుచుంటి

వట్టి మహనీయ సోమ మదెట్టులైన

నీకు సమ్మద మిడుఁగాక! ²నిర్మలేంద్ర! ॥

3838

(4)*క॥ స్తుత శస్త్ర వర్ధనీయుఁడు

సతతము సర్వత్రాగంత సకలాభీష్టం

బతిశయముగ నొసఁగెడు హరి

క్షితిగల యన్నంబు హరులఁ³ జేరుచుఁగాతన్: ॥

3839

*చ॥ అరులను ద్రుంచునట్టి హరి! యజ్ఞమునం గల గోవుచర్మమం

దిరవుగ⁴ సోమ ముండెఁగద! నీ మధు సోమము ద్రావి పీర్తి నీ

వరయుచుఁ బుష్టిఁ గాంచుచు మహారుల చెంగట నిల్చి శక్తితోఁ

బరుసఁదనంబుఁ దాల్చి వృషభంబును బోలుచు సంచరింపుమా! ॥

3840

(5)*చ॥ స్థిరముగ వెల్గుచుండు బహు తీక్షణ మహాయుధపాశి నిందుఁడా!

వెరపున మండఁజేయుచును వేయి విదంబుల వానితోడ నీ

పురుతర యాతు⁵ధానులకు నున్న బలంబు నశింపఁజేయుచో

సురుచిర హవ్య మిచ్చెదము⁶ శూరుఁడ! నీకు మహా ముదంబునన్ ॥

3841

*రచయిత: ---కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. దనము జేసితివో, (తా.పా.), 2. నిరరేంద్ర! (తా.పా.), 3. జేరుగావుతన్, (తా.పా.), జేరగవలయున్ (మ.పా.),

4. దరమున, (తా.పా.), 5. యాతుధానగణ పూర్ణబలంబును బోవఁజేయుమా, (తా.పా.), 6. హవ్య మిచ్చెదము
సుమ్మగ్రసంపుము దాని పీర్తితోన్. (తా.పా.)

*గీ॥ పిదప నింద్రః నీవు వెద్ద శబ్దంబును
జేయుచుండి శత్రు సేన కెల్ల
వితత బలము గల్గి ప్రతికూలముగఁ బోయి
వారిఁ జంపు మీ వవారిత గతి ॥

3842

(6)*గీ॥ స్వామి! యింద్రః నీవు సకలాన్నములఁ బ్రీతి
నొసఁగుమయ్య! మాకు నసమ రీతి
నరి సమూహ మెల్ల నాత్మీయ వీర్యంబు
గొనుచు బాణ తతులఁ గొట్టుమయ్య! ॥

3843

*గీ॥ కడఁగి యాత్మీయ బలములఁ గాంచి యింద్రః
డధికము ప్రవృద్ధుఁ ¹డవుటను నరి నిహంత
యౌచు నాత్మీయ తనువును నతిశయముగ
వృద్ధిఁబరుచుము! నీ దైన వృద్ధిఁగోరి ॥

3844

(7)*గీ॥ ధనము గలవాఁడ! సమాప్తః ఘనుఁడ! యింద్రః
యస్మదీయ హవిస్సును నందుకొనవె!
యా పురోడాశ మెల్ల ² నీకె యాయఁబడెను
దీని భక్షించి సోమముఁ బూను మీవు! ॥

3845

(8)*గీ॥ ఇంద్రః! యుత్తరవేదివై నెనఁగుచున్న
హవ్య లక్షణమౌ నన్న మందుకొనవె!
సోమమును ద్రావి యతిశయ శోభతోడ
వెలుఁగుచుండవె! యీ చుహాపిశ్వమందు ॥

3846

*గీ॥ అన్నమును గల్గువారమై యధిక ధనము
గోరుచున్నార మింద్రుని! జేరుచుంటి
మిష్టి కర్తల యభిలాష లెల్ల సత్య
ములుగ నగుఁగాక! సంతతామోద మొదవ ॥

3847

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. వృద్ధిఁబరుచుడు, (తా.పా.), 2. యీ పురోడాశమును నీకె. (తా.పా.)

(9)*గీ॥ సింధువున నావ నట్టులు శ్రీమహేంద్ర
వహ్నులకుఁ బ్రేరణము సేతు వాక్కు నేను
దనదు లైనట్టి దేవతల్ మనులఁ బోలి
మమ్ముఁ బూజింతుఁ ధనముతో నెమ్మి మీర ॥

3848

సూక్తము—116

ఋషి—స్థిరుఁడైన అగ్నియుతాఖ్యుఁడు లేక స్థిరుఁడైన అగ్నియూపుఁడు
దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—1

†(1) అమృతత్వము నిత్యమ్మును నమల గతుల వర్ణిలెడి
సోమసార మదేపనిగ నియమముగా స్వీకరించి
అతిలోకపు వీర్యశక్తి నతివేలపుఁ బరాక్రమాల
సన్నిరూప వజ్రశక్తు లసామాన్య ప్రభలు మీర
విశ్వశాంత్యభ్యుదయాల విధ్వస్తము కావించెడి
వృత్తాసురు దుష్ట బలముఁ జిత్రవదగఁ జేసిజేసి
వృష దీపుల వేగాలను విస్తరిల్లు శబ్దశక్తు
లఖిలేశుని కృపమెయి నఖిల సృష్టి నిల్పుచుండు ॥

3849

†(2) అర్కాది గ్రహతతు లవి అమల సోమరసము నెల్ల
సమృతరూప మలరారఁగ నాస్వాదన మొనరించును
దివ్యశక్తి దీప్తశక్తి నవ్య నిత్య భవ్య ప్రభలఁ
జలన గతుల నొప్పారఁగ జ్వలితగతుల స్వస్వరూప
మహాగ్నిరూప మహారాత్ము లసహాయానంత కిరణ
జాలా లవి జగములోన వేల లెనని విస్తరిల్లఁ
బ్రాకృశ్చిమ దిక్తటాలఁ బ్రభల నుదయాస్తమయాలఁ
బ్రకృతి మీర సర్వస్వము వరలు శుభ సౌభాగ్యగతుల
సంపదాశు లెల్ల సృష్టి సహజమైన బాగ్యములై
తనరారఁగ దైవశక్తు లనవరతము వర్ణిల్లును ॥

3850

†(3) దివ్యాఽమృత సోమ శక్తు లవ్యయమై తనరారఁగ
రవిచంద్రుల గోళా లవి రాణ ఋక్ష గ్రహతతులును
నలిల వాయు వృధిపీమయ సర్వభూత గోళ జాల
మెల్లఁ దృప్తి నొందు సదా యెల్లని చల్లని కృపతోఁ

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

దృప్తి నొందు దేవాఽఽశులు తృప్తి నొందు సంతసానఁ
 బ్రకృతి సర్వ సర్వస్వము ప్రభాశ క్తి భరిత మౌచు
 విశ్వ సృష్టి శత్రుతతుల విరూపతల నామ రూప
 విద్యస్తము కావించును విశ్వ సౌభాగ్య మొనఁగు ॥

3851

†(4) హరిశ క్తిని విశ్వమ్మున నందకార మంతరించు
 వర్షశ క్తి వృద్ధి నొందు హర్ష మొదవుఁ బ్రకృతిమాత
 కామోదానందములను నఖిలములౌ దివి భువులును
 నర్క చంద్ర గోళాలను ననంత ఋక్ష గ్రహతతులను
 సోమశ క్తి ప్రభావాన శోభలు శుభ బల శక్తులు
 సహజములై వర్ధిల్లఁగ జగన్మాత మహా దీప్తి
 నతివేలపు శక్తులతో నపురూపముగా వరలును
 దృప్తి మీర సృష్టిలోన దుఃఖవినాశమ్ము గాఁగ
 వర్షశక్తు లెల్ల నిలిచి హర్ష పులకాంకురాలు
 నకృతానందరతులఁ బ్రకృతిలోన వర్ధిల్లును ॥

3852

(5)†అష్టపదకందము ॥

తానై మహాప్రభల జగ
 దనూన కాంతి తతులన్ వియత్తలమం దుత్
 ప్రాణమై చరము నచర
 మౌ నిఖిల సుర జన తిర్యగ్గాళి జడములున్
 రాజించను నిత్యము పలు
 స్థానములును సంచరించు చంద్రాదుల్ తే
 జోసీకములన్ బ్రతిబిం
 బా నీతములై వెలుంగు నతిప్రతికృతిగాన్ ॥

3853

†(6) సౌరశ క్తి వర్ధిల్లఁగ జ్వలితగతుల మిన్నంటుచు
 సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ మౌచుఁ జొచ్చి అంతరాంతరమున
 నోజోగుణ మొప్పారఁగ భ్రాజితాభేద్య మౌచు
 సనూన మౌచు సమేయ మౌచు నజయ్యంపు టాత్మశ క్తి
 “నభి”శక్తులు నశియింపఁగ నామూలాగ్రమ్ముగాఁగ
 మూలమట్టమ్ముగాఁగ మూర్తి మూల రూపు దునిమి
 వర్ష శ క్తి జగచ్ఛాంతి వర్ధిల్లఁగజేయు సదా
 విశ్వ సౌభాగ్యతతులు నశ్విరతుల నలరారఁగ ॥

3854

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) సృష్టిలోని పదార్థాలు చెలఁగు హవిరాశిగాఁగ
 సూర్యుఁ డలరు గ్రహితగా నార్యదేవతాశితోడ
 అన్నింటిని మిన్నంటుచు వెన్నుఁడుగా గ్రహించుచు
 నమృతమ్ముగ సోమశక్తి నా చంద్రాదుల కిచ్చుచు
 నఖిల సృష్టి పుష్పవంత మగునట్లుగఁ బోషించును
 నమ్యదయావహముగాఁగ నాయుర్బల వర్ధకముగ
 దేవాఽశుల దివ్యశక్తి నేపముగా వెల్గొందఁగ
 నవినాభావమ్ముగాఁగ నమృత మోజ శక్తు లలర
 విశ్వ సృష్టి యజ్ఞ మౌచ శాశ్వతమౌ కర్మలుగా
 దేవదేవు ధర్మముగా దివ్య ధర్మ మర్థముగా ॥

3855

†(8) సృష్టికర్త ఇచ్చారతి నిష్ఠి జరుగు విశ్వమ్మున
 సృష్టకె సృష్టగ వెల్గెడి సర్వేశుని లీలగాఁగ
 సకల చరాచరవ్రపంచ సర్వస్వము హవిషముగా
 నలరారును సృష్టియజ్ఞమందుఁ గాల మౌచుఁ దగుత
 నర సురాశి తిర్యగ్గడ పరమై పరలును సర్వము
 సూర్యులె వేదులు కాఁగా సోమాఽమృతధార లెనయఁ
 బంచభూత తత్త్వా లవి పరిధవిల్లు బ్రహ్మమ్ముగఁ
 బరఁగుచుండు విశ్వ సృష్టి పరబ్రహ్మ యజ్ఞముగా ॥

3856

†(9) ఆకసమ్మె సిందువుగా నలరారఁగ సృష్టిలోన
 అరుణుండే నావ కాఁగ నఖిల బ్రహ్మాండములను
 సృష్టివరలు మహాశక్తి వ్యష్టి సమిష్టి రూపాలను
 సౌర మండలమ్ము లెల్లఁ బార మెనయనట్టి సృష్టి
 దరణి శక్తి ప్రభావానఁ దరణీయములై పరలును
 నిత్యచార లౌప్యంగా సత్యతార లుప్పరమై
 గ్రహరాజుల క్రమగతులను సహోరాత్రు లలరంగా
 దివ్య దేవతాశి పరల దేవదేవు మహాశక్తి
 కర్మ రూపమై విశ్వము ధర్మ గోపమై సత్యము
 మర్మ దీపమై నిత్యము నిర్మల తత్త్వమ్ము మీర
 సచ్చిదానందమ్ములు నిచ్చ లామోద గతుల
 ఆగదీశుని చక్షువులై ఆగణిత గతి నలరారును ॥

3857

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

మా క్తము—116

ఋషి—స్థిరుడైన అగ్నియుతాఖ్యుడు లేక స్థిరుడైన అగ్నియూపుడు
దేవత—ఇంద్రుడు

అర్ధాంతరము—2

†(1) మహనీయమ్మా నిందిర్య మహిత పౌరుషంబు వెలుగ
సహహతంపు పజ్జిశక్తి అతివేలముగా నిలువగ
మహాహతకుఁ డౌచు జగతి మండజేయు వృత్తాసురు
వధియించుచు విశ్వమ్మునఁ బ్రాణశక్తి పను శక్తులు
శాంతి దాంతి భభావకులు సౌభాగ్యశుభదయాకు లెల్ల
వర్ధిల్లగ బహుముఖాల సార్థకానుభూతు లలర
భువి దివి భువనా లన్నిటఁ బూర్ణ వర్ష తర్షణ లవి
అనుభూతికి రాగఁ బ్రకృతి కమృతముగా వరలుచుండు ॥

3858

†(2) ప్రకృతిమాత ప్రత్యుడుగా వరలు విశ్వ సంపదాశి
సోమామృత శక్తి తతుల సౌజగౌండును సిత్యమ్మును
మనశ్శక్తి మహితముగా సమర్థ్యరూపమై వరలుచు
అతిలోకపు శక్తులతో అతివేలపు గమనాలను
వివిధాకర్షణ శక్తుల విరాడ్రావ దివ్య శక్తి
విస్తరించి సిద్ధించుచు విమలమై వర్ధిల్లును
నజయ్యముగ సమేయముగ నపూర్వముగ ననూనముగ
విశ్వశాంతి సౌభాగ్యము స్వస్తి సంపదాశి నిచ్చు ॥

3859

†(3) సోమామృతము దివ్య శుభ శక్తులను నిచ్చుఁ
ప్రాణితతులను మమత వరిడవిల్లగఁజేయుఁ
దరు లతల పర్ణాలఁ దనరు సుమ ఫలములన్
ధరాధరముల ధరల ఝరులందు జలధులన్
ఖనిజాల గనుల రస ధునులందు గగనాన
ననిలాల ననలాల లఖిలాండ పిండాండ
బ్రహ్మాండ భాండాల రాజిల్లఁగాఁజేయు
మహిమాన్నితమైన మమతా పరివ్యాప్త

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

సంక్షేమత త్వమ్మ సౌభాగ్య భాగ్యమ్మ
 వర్దిల్లఁగాఁజేయు బహుశక్తు లెనయఁగాఁ
 బ్రకృతి పురుషుల శక్తి వికృత శత్రువులైన
 “అభి”శక్తులను ద్రుంచు నఖిల కళ్యాణగతి ॥

3860

†(4) సూర్యకాంతి పుంజాలను సోముఁడు శీతల కౌముదు
 లలరారఁగ వెలుఁగుచుండు నరుణదీప్తి తేజా లవి
 అఖిల ఋక్ష గ్రహతతులను ఆలరించును వెలుఁగులుగా
 సంతరిక్ష పుత్రులుగా నద్భుతగతిఁ దిరుగుచుండి
 ఆత్మవ్రదక్షిణల నలరు వ్రదక్షిణముల
 ననునిత్యము తిరుగుచుండు నఖిలేశుని గోలీలై
 కష్టసుఖము లిరవొందఁగ నష్ట లాభములు పొందఁగ
 సృష్టి క్రియ సత్యములై పుష్టి వర్ధనమ్ము లౌచు ॥

3861

†(5) చక్రగతుల వక్రగతుల నిర్వక్రవరాక్రమాల
 ఋక్ష గ్రహ గోళా లవి అక్షరగతిఁ దిరుగుచుండు
 సౌరశక్తి ప్రభావాల మేర లెనసి సంచరించు
 సుగ్రహాంతి దీప్తు లెల్ల నుచ్చ నీచ గతులు తనర
 విశ్వ శత్రు రూపమైన విషజాలము లెల్ల విరచి
 సంక్షేమపు శక్తి జాల సర్వస్వము ప్రసాదించి
 నిత్యసత్యమై వరలును నిర్నిద్రిత చేతనతలు
 సృష్టి స్థితి లయగతులను జిద్విలాసములు మీరఁగ ॥

3862

†(6) దివ్యదేవదేవుశక్తి తేజరిలఁగ విశ్వమ్మున
 సహజ సృష్టి విరుద్ధంపు వ్యష్టి సమిష్టి రూపాశుల
 నోజశక్తులు మహిత మహోజ్జ్వల దీప్తులమై
 “నభి”శక్తులఁ దున్నాడుచు “నాభి”శక్తి వర్దిల్లఁగ
 విషశక్తుల సంహరించి ధిషణగతులు కసిమసంగ
 సంతరిక్ష గతములైన అజయ్యంపు టక్షయాల
 నమేయమౌ నక్షరమౌ నపరిభూత దివ్యశక్తు
 లలరారును దైవీయపు టమరలీల లొప్పారఁగ ॥

3863

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) సృష్టిరూప సర్వస్వము నిష్టిగాఁగ విశ్వముగాఁ
జరాచరమైన గతుల సర్వేశుని హవిస్సుగా
దేవదేవు వక్రతముగాఁగ దివ్యనిత్య కృతువుగాఁగ
ఋతరూపమైన తనరెడి సతత సృష్టి స్థితి లయాశి
అతులితమై అనుస్యూతమై ఆవినాభావాల మీరు
సన్మోఽస్యత లలరంగా నఖిల ప్రకృతి వర్తిల్లును
సౌర శక్తులన్ గ్రహములు సకల ఋక్షతతులు సదా
కాంతితరుల విరాజిలును శాంతి దాంతి సుఖము లౌవు ॥

3864

†(8) సృష్టికర్త హృద్గతమా నిచ్చారతి నచ్చమైన
విశ్వరూప మెల్ల నిలుచు నశ్వశక్తు లలరారఁగ
సచ్చిదానందా లవి అచ్చములై సృష్టి నెల్ల
నవినాభావంపు శక్తి నద్భుతగతి వర్తిల్లును
ఋతరూపములౌ ప్రకృతుల సతత సృష్టి స్థితి లయాల
యజమానుండౌ దేవుఁడు యజనమ్ముల సహజముగా
సోమాఽమృత శక్తు లలర శుభ సుఖ మహోదయాల
నియమ గతులఁ బ్రసరింపఁగ నిఖిల జీవ ప్రాణి జాల
సంక్షేమము లలరంగా సంవర్ధనగతులు మీఱ
నఖిల కామ రూపాలను సఖిలేశుని లిలగాఁగ ॥

3865

†(9) దశదిశలను దనరారెడి తరణి జాల కాంతితతులు
అఖిలాంతర్వర్తి గాఁగ నలరారెడి ఆగ్ని తత్త్వ
మసాదారణంపు గతుల నసామాన్యరతులు వరల
సకలలోక గోళాదులు సంచరించు ననునిత్యము
సంతరిక్షమంచుఁ గ్రమత వింత క్రమ శిక్షణలు తగ
సుదయాస్తమయగతులను నుజ్జ్వలమౌ కాంతితతులఁ
బ్రకృతి సంపదాశి తనరఁ బరమేశుని లీలమెయిని
నాకాశము ననిలమ్మును ననలమ్మును జల మృత్తులు
జలదు లౌచు విలసిల్లఁగ శబ్దాశుల శక్తు లెల్ల
నావలుగాఁ బరఁగంగా నవ్య నిత్య మౌచు సృష్టి
నదయాడును బసిపిల్లఁగఁ బడి లేచును బ్రవృద్ధముగ
సభ్యుడయ మృంచుచుండు సంతర్గతి సంతరించు ॥

3866

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వల్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†క॥ ఉత్తమమౌ శబ్దాలను
జిత్రమయమ్మైన శక్తి చేతన గతిమై
సతై మ్మై హృద్ధతిగా
నితై మ్మై విశ్వయాత్ర నిజగతి మీరన్ ॥

3867

† క॥ అనిలాఽనల వేగమ్ముగ
మనోగతి సువేగ మహిత మాస్య జనితమై
అణు పరమాణువులను మిం
చి నింగి మింగుచు సదా అజేయ మ్మాలే ॥

3868

సూక్తమ్—117

ఋషిః—భిక్షురాంగిరసః

దేవతా—ధనాన్నదానం

చందః—త్రిష్టుప్; 1-2-జగతి

(1) న వా' ఉ దేవాః క్షుధమిద్వధం దదురుతాశితమువ గచ్ఛన్తి మృత్యవః ।

ఉతో రయిః పృణతో నోవ దస్యత్యతావృణన్ మర్ధితారం న విన్దతే ॥

1345

(2) య² ఆధ్రాయ చకమానాయ పిత్యోఽన్నవాన్తస్సన్ రఫితాయోపజగ్ముషే ।

స్థిరం మనః కృణుతే సేవతే పురోతో చిత్ స మర్ధితారం న విన్దతే ॥

1346

(3) స³ ఇద్భోజో యో గృహవే దదాత్యన్నకామాయ చరతే కృశాయ ।

అరమన్తై భవతి యామహూతా ఉతాపరీష కృణుతే సఖాయమ్ ॥

1347

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. వాఽఉ దేవాః, 2. యఽఆధ్రాయ, 3. సఽఇద్భోజో. (వా.ప్ర.)

(4) న న సఖా యో న దదాతి సఖ్యే సచాతువే సచమానాయ పిత్యః ।

అపాస్మాత్ ప్రేయాన్న తదోకో¹ అస్తి పృణస్తమన్యమరణం చిదిచ్ఛేత్ ॥

1348

(5) పృణీయాదిన్నాధమానాయ తవ్యాన్ ద్రాఘీయాంసమను పశ్యేత పన్థామ్ ।

ఓ హి వర్తనే రథ్యేవ చక్రాః ఽన్యమన్యమువ తిష్ఠన్త రాయః ॥

1349

(6) మోఘమన్నం విస్తతే² అప్రచేతాః సత్కం బ్రవీమి వధ³ ఇత్ స తస్య ।

నార్యమణం పుష్యతి నో సఖాయం కేవలాఘా భవతి కేవలాదీ ॥

1350

(7) కృషన్నిత్ ఫాల⁴ ఆశీతం కృణోతి యన్నధ్వనమప వృజ్జే చరిత్రైః ।

వదన్ బ్రహ్మవదతో వసీయాన్ పృణన్నాపి⁵ రవృణస్తమభి ష్యాత్ ॥

351

(8) ఏకపాద్యాయో ద్విపదో వి చక్రమే ద్విపాత్ త్రిపాదమభ్యేతి పశ్చాత్ ।

చతుష్పాదేతి ద్విపదామభిస్వరే సంపశ్యన్ పజ్జీరువతిష్ఠమానః ॥

1352

(9) సమా చిద్దస్తౌ న సమం వివిష్టః సంమాతరా చిన్న సమం దుహతే ।

యమయోశ్చిన్న సమా పీర్యాణి జ్ఞాతీ చిత్ సన్తౌ న సమం పృణీతః ॥

1353

1. తదోకోఽఅస్తి, 2. విస్తతేఽఅప్ర, 3. వధఽఇత్, 4. ఫాలఽఆశీతం, 5. వరివృణస్త. (వృ.వృ.)

సూక్తము—117

ఋషి—భిక్షువను ఆంగిరసుడు†

దేవత—ధనాన్న దానములు†

(1)*గీ॥ ఎవఁడు వదరూపమౌ తుత్తు నెక్కుడన్న
దానమున శాంతిఁ బరచు నాతఁడు సుదాత
యితరుల కిడక యన్నము నెల్లఁ దానె
తినెడు వానిని మృత్యువు తినునుగాదె: ॥

3869

*గీ॥ దానము నొసంగకున్న యదాతృ ధనము
నాశనము నొందుచుండు నా నరుని జనులు
సుఖయితగ నెంచకుందురు సురలు కూడ
వాని సుఖపెట్టఁజాలరు వలసినట్లు ॥

3870

(2)*గద్యము ॥

ఏ పురుషుఁ డన్నవంతుడైనను నన్నమును గోరు దుర్బలునకు, దారిర్థ్య హింసితునకు,
గృహమునకు వచ్చువానికి, దాన మిడక పోవుటయందంతఃకరణమును సుస్థిరముగఁ
జేయునో; వాఁడు తనను సుఖపెట్టువానినిఁ గాంచఁజాలఁడు ॥

3871

(3)*గీ॥ అన్నకాముఁ డవుచు నావసదంబును
జేరు వాని¹ కెలమి శ్రీలు చెలఁగు
నన్న మొసఁగువాఁడె యన్ని విధంబుల
దాత యగును సుమ్ము: ధరణీయందు ॥*

3872

*గీ॥ యజ్ఞమందు దాత యధిగమించెడు ఫల
మెక్కు వగుచునుండుఁ జక్కని గతి
జన్యభూమియందు సర్వులు వానికి
మిత్రు లగుచు నుందుఁ మైత్రిఁ బూని ॥

3873

†వ్యాకర్తవ్యతి 14వ సంపుటము 117వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “భిక్షు వను ఆంగిరసుడు”గాను, దేవత
“ధనాన్నదానములు” గాను వ్రాసి, 15 సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “భిక్కు”
ఋషిగాను, “ఔదార్యము” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసినది.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. జేరియున్నవారి చిత్త మలర. (శా.పా.)

*లిపి ఋగనువాదముగా నున్న “అన్నకాముఁ డవుచు” ఇత్యాది పద్యము తరువాత లిపి ఋగనువాదములో రెండవ
పద్యముగా నున్న “యాన సంబంధ” ఇత్యాది పద్యము ను వ్రాసి శ్రీనేమానివారే కొట్టివేసిరి.

(4)*గీ॥ సహభవన శీలుడైనట్టి సఖ్య మూను
నట్టి సేవకుడైనట్టి యఖిల జనున
కెవ్వఁ డన్నము నొసఁగంగ నేగకుండు
నట్టివాఁడు సఖుం డెట్టు లగును జగతి? ॥

3874

*గీ॥ జనుఁడు చాతగ నుండని జనుని వీడు
వాని సదనంబు' సదనమై వరలుటెట్లు?
పురుషుఁ డన్నాదికంబును గర మొసంగు
నట్టి సామిని బ్రీతితో నధిగమించు ॥

3875

†గీ॥ మిత్రులకును సర్వ పితృ దేవతలకు
నన్న మిడని నరుఁడె యధముఁ డగును
గాక: నతని మిత్రుగా నెవ్వరైనను
దలఁతురొక్కొక్క: వృద్ధి చాతగాను ॥

3876

(5)*గీ॥ విపుల ధనముచేఁ బ్రవృద్ధుఁడౌ పురుషుండు
యాచకునకు ధనము నందఁజేసి
యున్న యెడల నాతఁ డురుతర సుకృతంబు
జూచుఁగాదె! జనులు చోద్య మంద ॥

3877

*గీ॥ యాన సంబంధ చక్రము లతిశయముగఁ
గిరిందకున్ మీఁదకుం బోవు రీతి ధనము
లొక్క పురుషుని వీడి మరొక్క పురుషుఁ
బొందుచున్నవి యీ మహా భువనమందు ॥

3878

(6)*గద్యము॥

ఆవ్రతకృష్ట జ్ఞానుఁడు నన్నమును వ్యర్థముగఁ బొందుచున్నాఁడు. ఇది యదార్థ మని చెప్పు
చున్నాను. కేవలము వ్యర్థమే కాదు. ఆ పురుషున కన్నము వధప్రాయ మగును. ఏ
పురుషుఁడు సర్వ దేవతలను హవిఃప్రదానమునఁ బోషింపఁడో! అభ్యాగతాతిథి కన్న
మిడక తానే తినునో! వాఁడు పాపాత్ముఁ డగుచున్నాఁడు ॥

3879

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. చక్కని సదనమానె. (తా.పా.)

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్భుష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

ఋషి, పితృ, దేవ, భూత మనుష్యులను వారిని మొదటఁ దృప్తిపరచినపిమ్మట గృహస్థునను చా నన్నమును దిన
వలయు నని గార్హస్థ్య ధర్మముల విధింపఁబడినది. ఆ తీరున చేయక యెవఁడేని కేవలము తన యుదర భరణార్థమై
యన్నమును వండుకొని తినెనేని నా మనుష్యుఁ డగుమును బొందు. వాఁడే పాపాత్ముఁ డగును. ఈ పంచ మహా
యజ్ఞములే కాక దానిము, సత్యము, దయ, అహింసయు నను సర్వభూత హిత ప్రదములును గృహస్థునకు
విధింపఁబడినవి. దీనియన్నియు నొక విధ మగు యజ్ఞములే యని తైత్తిరీయ సంహిత. (1-11)

(7)*గద్యము॥

కృషిని జేయుచున్న ఫాలుఁడు కర్షకుని బోక్తగఁ జేయుచున్నాఁడు. మార్గమందుఁ బోవు పురుషుఁడు ఆత్మీయ గమనములచే స్వామికి ధనమును గూర్చుచున్నాఁడు. శాస్త్రార్థముఁ జేయుచున్న బ్రాహ్మణుఁడు శాస్త్రార్థము చేయనివానికంటెఁ బ్రియకరుఁడు. వీ రందఱు స్వకర్మయందుఁ బ్రవర్తమానులై పరుల కుపకారకు లగునట్లు దాత యగు పురుషుఁ డాదాత యగు పురుషుని కంటె బంధు వగును ॥

3880

(8)*గీ॥ ఏకపాద ధనుఁడైన యెల్ల జనుఁడు
ద్విపద ధని మార్గమును బట్టి తేజరిలు
ద్విపద ధనుఁడును గ్రమముగాఁ ద్విపద ధనుని
నధిగమించుచున్న వాఁ డతుల శక్తి ॥

3881

*గీ॥ అల చతుర్భాగ ధనవంతుఁడైన వాఁడు
ధన చయంబులఁ దాఁగడుఁ గనుచునుండు
నిట్టులే యుత్తమాధము లెల్ల వారు
కాన ధనము నొసంగుఁడీ కరుణ జనులు ॥

3882

(9)*గద్యము॥

హస్తములు సమములైనను సమానముగఁ గార్యమందు వ్యాపింపవు. వత్సమునకు దేనువులు సమములైనను బయస్సు నొసంగవు. సహజాత పుత్రులకుఁ గూడ సమానవీర్యము లుండవు. ఒక్కకులమందుఁ బుట్టిన వారైనను సమానముగ నీయఁజాలరు. కాఁబట్టి ధన మెవ్వనికిఁ గలదో! వాడే ధనము నొసంగును ॥

3883

సూక్తము—117

ఋషి—భిక్షువను ఆంగిరసుఁడు

దేవత—ధనాన్న దానములు

అర్థాంతరము—1

†(1) ఖదాకలితమై వరలెడి సృష్టి స్థితి గతులఁ బ్రాణి
మిత్తి బారిఁ బడుచునుండు మెన్నుల మెన్నుల జలమున
ననలానిల సర్వమ్మున ననల రూప మొచ్చు నిలిచి
సోమామృత శక్తితతుల ఖుత్పిపాస లుపశమింప
నతిలోక బలాతిబలాల నలర నిత్య యౌవనమ్ము
నమ్మత గతు లొప్పారును ససాధారణంపు స్థితుల
నిర్జించుచు శత్రుతతుల భర్జించుచు రుగ్గతలను
నజరామర స్థితి గతులను సపూర్వమ్ముగా నిలుచును ॥

3884

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) విశ్వ సృష్టి యజ్ఞ మౌను విమల శక్తు లొప్పారఁగ

అహార మ్మాను బ్రక్రతి ఆత్మార్పణ మగు రీతిగఁ
బ్రక్రతినుంచి ఆహారము పొణికిఁ దొరుకెదలెనుఁ

దరు లతలును దరణి దరావరజాలము

లెల్ల స్వీకరించుచుండు నిచ్చాదృతి నాహారము

అన్నమును మానవాళి ఆహారముగా గ్రహింపఁగ

ఆ అన్న మె మానవాళి నాహారముగా గ్రహించుఁ

జిత్స్వరూప తత్త్వ మ్మది సత్స్వరూప దీప్త రతుల

నానందమ్ముగ వర్తిలు సంతయు నద్వైత గతిగ

ద్వైతగతిగ దృశ్యమై తాదాత్మ్యత వరలుచుండు ॥

3885

†(3) అన్న మ్మే పరబ్రహ్మ మై తనరును సృష్టిలోన

అన్న రూపమై వరలును నఖిల పదార్థములు జగతి

“సహం బ్రహ్మస్మి”నాఁగ సంతయు బ్రహ్మమై యౌను

బ్రహ్మమ్మును గోరి చేరఁ బరఁగు హృచ్చక్తు లెల్ల

సర్వాంతర్యామిగాఁగ సకలము బ్రహ్మ మౌచును

జన్య జనక భావమ్ముల జగత్తెల్ల వర్తిల్లఁగ

సృష్టి స్థితి లయ కర్మలు స్వేష్టాఘాతమ్ములగుచు

సచ్చిదానందరూప శర్మ మ్మది కర్మ మ్మది

ధర్మ మ్మది పరబ్రహ్మ తత్త్వ మ్మది రూపమై

పరఁగును బ్రహ్మజ్ఞుని తరణీయముగా నిత్యము ॥

3886

(4)†క॥ బ్రహ్మమె సహజన్మత్వము

బ్రహ్మమే సఖ్య మగుచు వరలును సృష్టిన్

బ్రహ్మమే సేవకుడై

బ్రహ్మమే జన్మ పాణి బల వర్ధకమౌ ॥

3887

†క॥ ఆదానములఁ దగి వ్రదా

నాదుల సృష్టి స్థితి లయ హార్యము లలరన్

ఆదియు సంత్యము లెనయని

తాదాత్మ్యమ్మునను బ్రహ్మ తనరారు సదా! ॥

3888

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

†(5) విశ్వరూపుడై వెలిగెడి విమల మహా పూరుషునకుఁ

బ్రహ్మకృతి మాత ధనముగాఁగ వరలు సకలమ్ముగాఁగ
జక్రనేమి క్రమత మీఱ సౌరమండలావళు లవి

యానబద్ధమై మహా కాలమాన సమిద్ధ మగుచు
నంద పిండ బ్రహ్మాండము లన్నియు నిర్గుణము లౌచుఁ

బరబ్రహ్మతత్వమ్మున దురిత రహిత మౌచుఁ జేరు
నంచెలంచె లౌచు నౌరపు లంచితముగఁ గాల గతుల

మించి తనరు లోక గోళ సంచయాలు పయనించుచు ॥

3889

*ఆ॥వె॥ వివిధ కాల చక్ర వితతులు నిత్యమ్ము

సత్య గతము లౌచుఁ బ్రత్యభిజ్ఞ

తత్త్వ మొది బ్రహ్మ తత్త్వాన వర్తిల్లు

సంత మెనయకయె నంత గతుల ॥

3890

(6)†క॥ భక్ష్యమై భక్షకమై

లక్ష్యమై నిర్గుణ వరబ్రహ్మ పద మే

కష్టాంతరముల సృష్టి న

లక్ష్య క్రమ శిక్షణ మెయి రాజిలు జగతుల్ ॥

3891

†క॥ సత్యమై కేవలమై న

న్నిత్యత వరలంగ మోషు నివృత్తిన్

అత్యమలమై సృష్టి న

కృత్యమై కృత్యమై నిగూడ మౌలే ॥

3892

†(7) అచర తరు గిర్యాదులు చర గోళ గతమ్ము లౌచు

నజడ గతుల నలరారును నపురూపపు శక్తులమై
నిర్ణీకపుఁ బరిథులలో నియమకాల బంధాలను

“నభి”శక్తులఁ దున్నాడుచు సతిచేలపు మహాదీప్తి
బ్రహ్మరూప ప్రకృతి విజయ రక్షితమై శిక్షితమై

ఆదాస ప్రదానాల ససాధారణంపు రతుల
రోదసి మరు చగ్ని జల వృద్ధు లలరు సృష్టిలోన

దేవదేవు నాజ్ఞమెయిని దివ్యశక్తి లీల గతుల
దుర్గ మ్మగు మార్గమై నిర్గమాదుర్గమై

బద్ధ మౌచు వివిధ కాల నిబద్ధ మౌచు వర్తిల్లును ॥

3893

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8) కాలరూప మేక మౌచు వేల లెనయకుండు నలరు

కృమ గతులను చిత్తరకాల గాని విఘ్నగోళతతులు
ద్విపదగతుల వర్తిల్లును వివిధగతుల వర్తిల్లును

జతుష్పద స్థిరు లలరగ సర్వమ్మును వరలుచుండు
గృతయుగమై ద్వాపరమై త్రైతా కలియుగమ్ము లౌచు

జగదీశుని మహా మాయ లగజేతకృతులై వెలయుగ
జరాచర ప్రపంచమ్ము సర్వ సమత కాల గతుల

“సఖి” శక్తుల దున్నాడుచు నలరు నిర్భ సత్యమ్ముగ ॥

3894

† అష్టపదకందము ॥

ఏక గుణమై వరలుచు

బ్రాహ్మణముగ ద్వైత గతుల బర్హ ద్విగుణమై

సాక్షాత్కారముగ ద్వైత

మాకృతిగా ద్విగుణ మగుచు నైక గతులమై

నేకత కలియ జతుష్పద

జాడకలితమై ప్రకృతిని సలర గుణాశుక్

దీకలితమైన విశ్వ

మేకైకమ్ముయి చెలగును నితరేతరమై ॥

3895

†(9) సర్వగతమై స సత్తు సత్క రూపమై యొకటౌ

సత్తు ఒక్కటయ్యు జగతి సమ్రాపాల్ భిన్నము లగు

జితన్నది జగతిలోను జెలగును నొక్కటి కాగను

జిన్నయమై సర్వమ్మును జిద్విలాసగతు లొప్పుగ

భిన్నభిన్న రూపాలను జెన్నొందును జిత్తు సృష్టి

అఖిల సృష్టి నానందము ఆసాధారణముగ నలరు

ఏకైకమై ప్రకృతిని నెనగు వేరువేరు గతుల

జీవ కోటి తత్త్వా నిర్జీవకోటి పదార్థాల

వీర్య మొక్కటై వరలగ వేరు వేరు శక్త్యాశిని

యమనియమా లొక్కటిగా సమలములై భిన్నము లగు

సమ గతులను వర్తిల్లును సర్వమ్మును విశ్వమ్మున

ససమగతుల బ్రవర్తిల్లు బసల ప్రాణి పదార్థాలు ॥

3896

†రచయిత;—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—117

ఋషి—భిక్షువను ఆంగిరసుడు

దేవత—దనాన్నదాసములు

అర్థాంతరము—2

†(1) ఆకాశానిలాలతోడ ననల జల మృతతులను
 దనరెడి వివిధ గోళతతు లన్నిటఁ బుట్టి బ్రతుకునులే!
 ప్రాణికోటి ఆకలితో నలమఱించుచుండునులే!
 దివ్యదేవతాళు లెల్ల భవ్య సుఖము లందుచుండి
 తుత్తిపాన సహితముగా తుత్తిపాన రహితముగా
 నలరుచుండు రతి లోక బలాతిబల శక్తులమై
 అమృతాస్వాదన మొప్పఁగ నాకలి ఉండియు లేకయు
 స్థితి గతులను నిత్య నత్య జీవగతుల నలరారుచు
 లభిల చారశక్తు లెనయ నదృశ్యంపు మహిమలు తగ
 దీర్ఘాయుర్దాయ మొప్ప సనర్థ యౌవసంపు గతుల
 మృత్యువునకు లోబడుచున్ బుసర్ జన్మ మలరారఁగఁ
 బుట్టి పెరిగి గిట్టుచుండుఁ బూర్ణ మహావిష్ణుకృపను ॥

3897

†(2) అమృతాస్వాదన మొప్పఁగ సమరమైన దేవాళులు
 అన్నవంతమై ఆలరును మిన్నంటిన శక్తులతో
 ప్రజ్ఞాదనులౌ విజ్ఞులు యజ్ఞములు చేయ నృప్తి
 హవిషాదులు నైవేద్యా లన్నియు ననలమ్ముకలన
 దేవాళులఁ జేరుచుండు దివ్యతుత్తు నడఁగించును
 జిన్మనశ్శక్తు లెల్లఁ దస్మయమౌ బ్రాహ్మ్యమ్మున
 సంకల్ప వికల్పాల సర్వ రూపముల నందుచుఁ
 బ్రకృతిలోన నైక్య మౌను బ్రాకృతగతు లొప్పారఁగ ॥

3898

†(3) సఖ్యరూపమై ప్రకృతి సర్వభూత చయము వోలె
 నంతరాంతరాల గలులు నిరంతరమ్ము వర్తిల్లఁగ
 స్థితిశక్తుల నిలిచి ఉండి చెలఁగి ప్రవృద్ధమ్ము నౌచు
 వశ్య రూప దీప్తులతో నవశ్యదీప శక్తులతో
 ఆకర్షణ వికర్షణాది అమరశక్తు లొప్పారఁగ
 బలాబల ప్రదర్శనలఁ బ్రకృతి వికృతి తత్త్వ మహిత
 సృష్టి సహజ గుణము కాఁగ వ్యష్టి సమిష్టి రూపాలను
 జయము నవజయమ్ము నొందు జగమే ఒక లీలకాఁగ ॥

3899

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) సఖితాన పదార్థాల జన్యాకర్షణ శక్తుల

సాన్నిహిత్య మొనర్చుకొను నమైక్య రూప మందంగా
శత్రు భావ మొప్పంగా జన్యాకర్షణ శక్తుల
సాన్నిహిత్య మొనర్చుకొనుచుఁ జంపి వైచు రూపుమాపి
ప్రకృతిరూప శక్తు లెల్ల వికృతములై విశేషముగ
మిత్రత్వము తనరంగా శత్రుత్వము వరలంగా
రెండు కారణాలఁగూడ నిండు ప్రేమ వైరముల
వస్తుతతుల దూరముగా నిస్తులగతిఁ దోసివేయు
సనిలమున నగ్ని పుట్టి అనిలమున నగ్ని ఆరు
రీతిఁ బంచభూతాకులు సృష్టి స్థితి లయము లొందు
సృష్టిలోని చిత్ర మ్మిది సృష్టి సృష్ట సత్ర మ్మిది
సృష్ట సృష్ట విచిత్రంపుఁ జారుచర్య మాయ లీల ॥

3900

†(5) విశ్వ సృష్టి గోళతతులు విపులమైన రోకాకులు

వివిధ కాల ఒద్దాలై వెలుఁగు చీకట్ల వరల
రకరకాల మార్గాలను గతావికలు కాకుండఁగఁ
గ్రమశిక్షణ లొప్ప సక్రమ రక్షణ లమరంగా
భిన్నాభిన్నముకాక భిన్నభిన్న మార్గాలను
నలరు ప్రదక్షిణాకులను నాత్మ ప్రదక్షిణావళులను
నధివతి కదీన మౌచు నధిగమించి ఆవాంతరాల
నిత్యయాన గతులతోడ నిఖిలేశుని జాడ చూడ
నాత్మ సైర్యముతోడ నాత్మ పరమాత్మ నెరిఁగి
సౌరాదిత్యుల పరిధుల మేర మీరకుండ చరించు ॥

3901

†(6) ఆమృతంబైనను గాని అల సోమపు శక్తిగాని

ఆహారమై వరలెడి అఖిల సృష్టి పదార్థాలు
మోఘములై విలసిల్లును నమోఘములు కావు చూడఁ
బ్రకృతి సత్య విరుద్ధమౌ వికృత రాక్షసాశి శక్తి
పిచ్చస్తమ కావించును విశ్వ సంక్షోభముల
సఖిల విశ్వ సర్వస్వము నపురూపపు శక్తులతో
ఋత భరితమై నిల్చును ఋత పర్థితమై వెలుఁగును
సృష్టి స్థితి లయాలు చెలఁగును ఋత రూప మౌచు ॥

3902

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) అఖిల సృష్టి వ్యాపించుచు నల్లకల్లోలముల
 నతిగ రేపి విద్యస్తము ససాధారణముగఁజేయు
 “నభి” శక్తుల నన్నింటిని నస్తవ్యస్తముగాఁగ
 విద్యస్తము కావించుచు విశ్వశాంతి సౌభాగ్యా
 లలరారఁగ బహుగతులను నఖిల సృష్టి కర్త బ్రహ్మ
 అవిచలితపు దైవ పీఠ లలితలమై వర్తిల్లఁగ
 సృష్టి స్థితి లయ గతులవి చెలఁగుచుండు నిత్యమును
 సంక్షేమము సంవర్ధన సంక్షోభములు వరలఁగ
 వ్యాకోచము సంకోచము వ్యష్టి సమిష్టి తత్త్వాలను
 జర్జిత చర్వణ మట్లుగ సర్వమును బ్రహ్మ మౌను ॥

3903.

†క॥ విశ్వ మ్మది వర్తిల్లును
 నశ్వర గతి జనిత మౌచు నపురూపతమై
 కాశ్వతముగ భాసిల్లు చ
 కాశ్వత రతి సంతరించుఁ జదలై కృమతన్ ॥

3904

(8)†అష్టపదకందము ॥

ఒకటై విశ్వము వరలుచు
 ద్వికమై త్రికమై చతుష్క దీపిత మౌచున్
 బ్రహ్మకటిక నానా శక్తుల
 నకలుషమై కలుష విలితమై రూప విభా
 వ కలితమై నిత్య గతి స
 వికల్ప మగుచు జగతి మన విస్తృత విద్య
 స్త కరణ కర్త సకల క
 ర్మ కారక మగుఁ బరమాత్మ మర్మ మ్మొల్లన్ ॥

3905

†క॥ అతిలోకముగా నొకటై
 పృథిరహితమయి సమహత్తర సుశక్తిన్ బా
 సితమౌ ద్వి త్రి చతుర్భే
 ద తతులఁ బ్రకృతి విలసిల్లు దైవీయమ్మై ॥

3906

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(9)† అష్టపదకందము॥

సమమై విశ్వము వరలు స
సమ గతులఁ దనరును మహిత జయ కలితమై
యమ నియమ్ముల నలరుచు
శమ దమ శక్తుల నశాంతి సర్వ పేశ్కంఘా
శి మితి నియమాశి రాహి
త్యముగా మాతృ మూర్తులై సంతతిగా
సమితమ్మో భేదమ్ముల
నమలమ్మో చిద్గుతులను నఖిలము వరలున్ ॥

3907

†క॥ విశ్వమె సత్తై వరలును
విశ్వమె చిత్త గురుఁ దనరు వివిధ గతులమై
విశ్వమె ఆనంద మ్మగు
విశ్వమె శూన్యము నౌను వివిధ వర్తకతులౌ ॥

3908

సూక్తమ్—118

ఋషిః—ఉరుక్షయ అమహీయవః

దేవతా—రక్షోహగ్నిః

ఛందః—గాయత్రీ

(1) అగ్నే హంసి న్యగతిరిణం దీద్యన్మర్త్యైష్వా ।

స్వే షయే శుచివ్రత ॥

1354

(2) ఉత్తిష్ఠసి స్వాహతో ఘృతాని వర్తి మోదసే ।

యత్ త్వా సురచః సమస్థిరన్ ॥

1355

(3) స ఆహతోః వి రోచతే లగ్నిరశేన్తో గిరా ।

సురచా ప్రతీకమజ్జతే ॥

1356

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృద్ధ”

1. స॒ఆహతో. (వా॒.ప్ర॒.)

(4) పు॒తేనా॒గ్నిః స॒మజ్యతే॑ మ॒ధువ్ర॑తీక॑ ఆ॒హుతః॑ .

రో॒చమా॑నో వి॒భావ॑సుః ॥

1357

(5) జ॒రమా॑ణః స॒మిధ్య॑నే దే॒వేభ్యో॑ హ॒వ్యవా॑హనః ।

తం త్వా హ॒వన్త॑ మ॒ర్త్యాః ॥

1358

(6) తం మ॒ర్తా అ॒మర్త్యం॑ పు॒తేనా॒గ్నిం స॑వ॒ర్యత॑ ।

అదా॑భ్యం గృ॒హప॑తిమ్ ॥

1359

(7) అదా॑భ్యేన శోచి॒షా లగ్నే॑ రక్ష॒స్త్వం ద॑హ ।

గోపా॑ ఋత॒స్య దీ॑దిహి ॥

1360

(8) స త్వ॑మగ్నే ప॒త్రీకే॑న ప॒త్యోష॑ యాతుదా॒న్యః ।

ఉ॒రుక్ష॑యేష దీ॒ద్యత్ ॥

1361

(9) తం త్వా గీ॒ర్భిరు॑రుక్షయా హ॒వ్యవా॑హం సమీ॒ధిరే॑ ।

యజ్ఞి॑షం మాను॒షే జ॑నే ॥

1362

1. ప॒త్రీక॑ 2. ఆ॒హుతః, 2. మ॒ర్తా 2. అ॒మర్త్యం, 3. గోపా॑ 2. ఋత॒స్య. (వౌ.వృ.)

సూక్తము 118

ఋషి—ఉరుక్షయఁడు†

దేవత—రక్షోహగ్ని†

(1)*గీ॥ మనుజులందు దీప్తిఁ గనుచుండి యాత్మీయ
తలమునందునుండి వెలుఁగుచుండి
పూతకర్మః యగ్నిః పూర్వ శత్రువులను
జంపుమయ్యః నీవు శక్తి మీర ॥

3909

(2)*గీ॥ సురుచిరములైన పాతర్ముల్ కరము నిన్నుఁ
బొందుచుండెడు సమయాన నంద మొప్ప
నగ్నిః యాహూయమానుఁడా! యరణులందుఁ
బొంది హవ్యంబులం బుష్టి నొందు మీవుః ॥

3910

(3)*గీ॥ అభిముఖంబుగ నాహుతి నందువాఁడు
వాక్కుచేతను స్తుత్యుఁడై వరలువాఁడు
నైన యా యగ్ని దీపించు నతిశయముగ
దేవతలరింటె ముందుగాఁ చేజరిల్లి ॥

3911

(4)*గీ॥ హవ్యములచేత నాహుతుండైన వాఁడు
పుత సుహృష్టాంగుఁడై చాల కేరువాఁడు
దీప్యమానాగ్ని సహజమో దీప్తిచేత
సర్వమును గవ్వచుండుఁ దా నరస రీతి ॥

3912

(5)*గీ॥ స్తోత్ర సంస్తూయమానుఁడా! సుష్టు హవ్య
వాహనుఁడ! నీవు దేవతా వర్గమునకు
హవ్యములచేత వెలుఁగుదు వట్టి నిన్ను
జనులు పిలుచుచున్నారు చతుర భక్తి ॥

3913

†పాతవ్రత 14వ సంపుటము 121వ పుటలో ని సూక్తమునకు ఋషి “ఉరుక్షయఁడు”గాను, దేవత
“రక్షోహగ్ని”గాను వ్రాసి, 15వ సంపుటగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో “ఉరుక్షయఁడు” ఋషి
గాను, “అగ్ని రక్షోహసుఁడు” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసినది.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(6)*గీ॥ గేహపతి యౌచ నే వేశఁ గేరుచుండి
యన్య హింస్యుఁడు కాకుండ నమరుచుండు
నగ్ని హోతునికిన్ జనులార! మీరు
పూజఁ జేయుచునుండుఁడి! పూత మతిని ॥

3914

(7)*గీ॥ నీ వహింస్యమైన నీదు తేజస్సన
రాక్షసులను జంపి రహి వెలుంగు
మనలదేవ! యజ్ఞమునకు గోపాయిత
వగుచు వెలుగుమయ్య! యతిశయముగ ॥

3915

(8)*గీ॥ ఉపతర నివాసులయందునుండి నీవు
యాభుధానుల సతులను నతిశయముగ
నీవు తేజస్సుచేత వినిర్దహించు
మోయి! యనలుఁగ! చలమును జాయకుండ ॥

3916

(9)*గీ॥ బహు నివాసులైన గృహయజమానులు
హవ్యవాహ జనులయందు యష్ట
తముఁడవైన నిన్ను నముచిత స్తుతులచే
వెలుఁగఁజేసినారు వివిధ గతుల ॥

3917

సూక్తము--118

ఋషి—ఉపశయఁడు

దేవత—రక్షోహగ్ని

అర్థాంతరము—1

†(1) అతిశయమైన వరలు నగ్ని శక్తులు సదా
అతిలోకమైన తనరు నాదిత్య దీధితుల
సృష్టి చేయఁగ నిత్య స్వేష్టిగా నలరారు
స్థితి శక్తిమైన బ్రహ్మత సతులతముగా నిలుపు
లయశక్తిగా నఖిల జయ కేరస మృగును
నా పరబ్రహ్మమైన హంస శక్తిగ వరలి
సఖిలమును బరఁగు సద్భుత గతులతో
నమరమైన అమలమైన అమృతదామ మృగుచు ॥

3918

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(2)† అష్టపదకందము ॥

అనిల దృతములై వెలిగెడి
అనలమ్ములు గగన గురుల సత్కృష్టలమై
తనరగ నుపరితలమ్మున
గనపిచ్చులి కీల తెగయు నుత్తిష్టములై
ఘన మోదాఽన్విత మౌచును
జనిత పదార్థాశి వస్తు చయ సందృతిమై
వినువీధిని భూత తతుల
ననవరతము గూడతమెయి నలరారు సదా ॥

3919

(3)† అష్టపదకందము ॥

హవ్యత్పన్న మౌచును
భవ్యమై విశ్వ రూప భాస్వంతమై
దివ్యమై దివి భువి తతి
గవ్యమై మృదనిల జల గగనాళులతో
నవ్యమై బహిరంతర
గవ్య మౌచును ననలము కాంతిన్ గాగ్రంతిన్
అవ్యయ శబ్దజ శక్తుల
రవ్యాదిత్యాది సర్వ గ్రహ పూర్ణమౌ ॥

3920

(4)† అష్టపదకందము ॥

కుదరమ్ముల సంతర్గతి
సుదరమ్ముల మృత్తతులగు సృష్టిన్ సర్వ
ప్రతిధిత మౌచును ఒకకృతి వి
విదము లగు పదార్థ చయ వివృత మగుచున్
బిదన సుసంభవమై ని
త్య దవళజ చిత్రి వర్ణ తాదాత్మ్యమునన్
మథన పరమై జ్వలితపు
బధమ్ముల విజృంభితమయి వరలు ననలముల్ ॥

3921

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(5)† అష్టపదకందము ॥

అక్షర పద శక్తులతో
నక్షయమౌ దీప్త గతుల నఖిల జగతులన్
ఋక్ష గ్రహ రాజులతో
సుక్షేమ ప్రాణదమయి శూన్య మహిత సన్
నిక్షేపమ్ముగ గుప్తగ
దీక్షత వర్తిల్లు నగ్ని దీధితు లౌప్పన్
ఋక్ష మౌచు మహోజ్వలి
తక్షయ గతుల వరలు సతతము బహురతులన్ ॥

3922

(6)† అష్టపదకందము ॥

మృతి చెంచును విశ్వమ్మున
నతులిత గతి మృత్యు రహిత హర్దిక శక్తిన్
సతతము మనుగడ నిలుచును
ఋత గతులఁ జరాచర ప్రకృతి విభుతమెయిన్
బ్రతిలేని దివ్య దీధితి
జలసమ్మై అనల శక్తి జాగృతి తనరన్
ఇతరేతర జన్యమ్మై
కృతి నిత్య కృతువయి విధి సృష్టిగ వరలున్ ॥

3923

(7)† అష్టపదకందము ॥

గోపగమౌ శక్తులతో
బ్రాహ్మణ గతి లోక గోళ రాజుల నెల్లన్
దీపితమై బహిరంతర
రూప ప్రజ్వలన మహాగ్ని వృథు లగు గతులన్
ఏ పారఁగ సర్వమ్మును
గాపాడును వర్ధిలంగఁ గ్రాలన్ గాలన్
రూపరఁగా నఖిలమ్మును
దావ రహిత గతిని బ్రాణదర్మము సణఁచున్ ॥

3924

(8)†అష్టపదకందము ॥

విశ్వమ్ము నె కాపాడుచు
నశ్వర గతి నఖిల సృష్టి నపురూపముగన్
శశ్వత్పరమై విస్తృతి
నశ్వ విరాజ మహిత విధి యజ్ఞముగాఁగన్
శాశ్వత మగుచును బ్రకృతి న
శాశ్వత సంవర్ధకమయి సంహారకమై
నిశ్వసితమై దేవు న
నశ్వరమౌ మాయ లీల నగ్ని వెలుంగున్ ॥

3925

(9)†అష్టపదకందము ॥

దివ్యమ్మౌ జ్వల శక్తుల
హవ్యమ్ములను వహించి యజ్ఞ ప్రకృతిగాన్
గవ్యమ్ముల సృష్టి క్రియల
భవ్యమయ సునత్య నిత్య భాగ్యముగాఁగన్
నవ్యజ సృష్టి స్థితి లయ
భావ్యమ్మయి అక్షరరతి సమర గతులతో
నవ్యయమయి అఖిలాంతర
జవ్యయగతి నొప్పు నగ్ని సకల విభూతిన్ ॥

3926

సూక్తము—118

ఋషి—ఉరుక్షయుఁడు

దేవత—రక్షోహగ్ని

అర్ధాంతరము—2

†(1) భూత భావి వర్తమాన పూర్వకాల గతులలోన

విశ్వరూపమై వరలెడి వివిధములౌ పదార్థాల
ప్రాణ ప్రదమౌ శక్తిగ జ్ఞాన ప్రదమౌ శక్తిగ
హంసరూప మౌచు నగ్ని అతివేలపు శక్తులతో
నతిలోకపు శక్తులతో నపురూపముగా నిల్చును
బద్ధ మౌచు శుద్ధ మౌచు వరలు స్థితి క్షయలుగా ॥

3927

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†— అగ్ని బుగిలి ఆత్మాహుతి నద్భుతగతి నొనరించును
 సృష్టితోని చాతువులను జెలగ శుద్ధ మొనరించును
 మానవాళి శరీరాల దానవాళి శరీరాల
 జరారహిత దేవతాళి శరీరాల జీవకోటి శరీరాల
 నుండు వివిధ రోగాలను జెండాడుచునుండు నగ్ని
 సత్యంతము దీప్తి మీఱ సంతరాంతరముల గతుల
 బరిశుద్ధ మృగుచు నిత్య పవిత్రతలు వరలంగా
 స్వయంప్రకాశమానమౌను వియత్తలాన సృష్టిలోన ॥

3928

†(2) ఉజ్వల గతు లొప్పారగ నున్న తోన్నతంపుఁ గీల
 లానందపు రూపాలుగ నతిసుందర దీపాలుగ
 మృదాకాశ సలిలాఽనిల మృత్యు పదార్థాలఁ గూడ
 నతిలోకముగా వెల్లును నన్నింటిని ధరియించును
 వివిధ పాత్రలందు నగ్ని విశేషముగ నిల్చునట్లు
 అఖిల భూత పదార్థాల సంతర్గతి నలరుచుండు
 నవినాభావానుబంధ జవ జ్వలన శక్తు లలరఁ
 బ్రకృతి పదార్థాలన్నిట వరల సంగమమ్ము నొందు
 మంచి చెడల నన్నింటను నంచితముగ సమభావము
 తనరంగా విశ్వమ్మున నొనరు సర్వ భక్షక మై ॥

3929

†(3) పలువిధమౌ పదార్థాల బహురూపుల నలరారుచు
 రకరకాల గుణాలతో రాజిల్లుచు జ్వలితగతుల
 యజ్ఞతతుల హవిషాకుల సతిరాంచులఁ బరిగ్రహించి
 వివిధాక్షర శబ్దరూపు లవితథమౌ శక్తిజాల
 సర్వస్వముతో సృష్టిని సకలాంతర్యామిగాఁగ
 బహిరంతర స్థితి గతులను వరలుచుండి నిత్యమ్మును
 జీవ మృత్యు రూప జ్వలిత చేతన గతి నజ్వలితప్ర
 టునుకులతో నాకాశము నొంది నిలుచు సర్వదా
 త్రివిధ భూత సంచయాల దీప్త గతుల వెల్గొందుచు
 నారిపోయి అన్నింటను నాకసమున లీన మౌను ॥

3930

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(4) అష్టవిధమై వరలు నపురూప వసు తతుల

నఖిల విశ్వము తనరు నదృతగతిమెయిని
ననలాలఁ బ్రతికృతుల సతిదీప్తమై వెలుఁగు
అగ్నిదృతమై జగతి కావారమై నిలుచు
మదుపదార్థపు శక్తి మహిమాన్విత మౌచు
ఉజ్జ్వలత్వము మీఱి ఉపశమన మొందు
నారిపోకుండగా నంతర్గతిగతి తనర
గూఢశక్తిమై మహా గూఢతరమై వెలుఁగు
శిష్ట శుచి రూపాల సిక్తమై తనరారు
అభివ్యక్తమై వరలు నపురూప గతులమెయి ॥

3931

†(5) మానవాళి దేవతాళికి మహిత దీప్త లొప్పారఁగ

జ్వలించెడి సగ్నిరూప వలితమై భూతతుల
యజ్ఞక్రియాజాలాలను విజ్ఞత హవిషాశు లొసఁగి
జరారూప మృత్యు శక్తి నిరాకరించి జ్వలించఁగ
ఆక్షరమయమై వరలుచు నాకాశాన్విత మౌచు
శబ్ద శక్తు లొప్పారఁగ సర్వ పదార్థాళి వరలి
సృష్టి యజ్ఞ క్రియగాఁగను పృష్టి సమిష్టి రూపాలను
మృణ్మయభూతప్రాణులు మించు సర్వ విశ్వమందు
అవృత్తిగ నకల జన్మ జీవ మరణ గతులఁ దనర
సమిధ మౌచు విశ్వమ్మున సర్వస్వము వర్దిల్లును ॥

3932

(6)†అష్టపదకందము ॥

మృతుల మెలుఁగుచు నిత్య మ
మృతు లనిల సలిల గగన ఋత రూపములన్
సత్తై వరలుచు వెలుఁగుచు
మిత్తిగ ననలమ్ము లారి మిన్నందుచు నా
వృత్తి గతుల విశ్వమ్మునఁ
జిత్తుగ జననము మరణము చెలుఁగంగ నదా
మిత్తికి జగతి విశాల వృ
వృత్తుల జన్మ జనక పరవిజ్ఞత పరలున్ ॥

3933

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

(7)† అష్టపదకందము ॥

దహియించుచు విశ్వమ్మునె
అహరహమ్మున్ జ్వలిత గతుల నపురూపతమై
విహరించుచు నఖిలమ్మున
మహనీయమ్మా పదార్థ మర్థ గతులమై
వహనీయ సర్వ భూతగ
ముహూర్ముహూర్జనన మరణ మూర్తులు తనరన్
సుహితమ్మై సృష్టి సకల
మహితముగా నిలిచి వెలుగు మాన్య మౌచున్ ॥

3934

†(8) జ్వలిత మౌచు నగ్నిశక్తి జగతి నఖిల పదార్థాల

యాతుధానరూపమైన అనేకరోగరూపాలను
రూపుమాపి శుచి శక్తుల రూక్ష దీప్తు లొప్పారగ
నూపిరి బలముల నిచ్చుచు సుజ్వలమౌ బ్రతుకు నిచ్చి
క్షయగతులకు లయగతులకు పిలయ ప్రళయ గతుల కెల్ల
మూల మౌచు దీవ్యమాన కీల లెనయ సృష్టిలోన
నసాధారణంపుఁ గిరియల నతివేలపు శక్తులతో
ననసురూప ఘనశక్తులఁ నమితములై వరలంగా
నద్భుత గతి వర్తిల్లును సనుతోష వితోమ గతుల
నతిలోకమ్మై తనరును నమర శక్తి తతులు మీఱ ॥

3935

†(9) విస్తృతమై విశాలమౌ విశ్వలోక జాలాలను

విసులమైన శుచిత్వాన వెలుగుచుండు నగ్ని మూర్తి
మనురూపపు దీవ్యశక్తి మాన్యమ్మై వరలంగా
జన్యశక్తి రూప మౌచు జ్వలియించును బ్రకృతిలోన
తానై జ్వలియించుచుండుఁ బ్రాణదీప్తు లొప్పారగఁ
దానై జ్వలియింపఁజేయు నూను సృష్టి పదార్థాల
హవ్యపాహక మౌచును నఖిలమ్మును వర్తిల్లుచు
శబ్దశక్తు లలరాశిగ సదమల దీప్తుల వరలును
నిత్య సృష్టి స్థితి లయాల నిరతోరుక్షయశక్తుల
ననల మొప్పు నఖిలమ్మున నసాధారణంపు గతుల ॥

3936

సూక్తమ్—119

ఋషిః—ఐన్ద్రో లవః
దేవతా—ఇన్ద్రః (ఆత్మా) ఐన్ద్రో లవో వా
చందః—గాయత్రీ

(1) ఇతి వా¹ ఇతి మే మనో గామశ్వం ససయామితి ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1363

(2) పృ వాతా² ఇవ దోధత ఉన్మా పీతా అయంసత ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1364

(3) ఉన్మా పీతా³ అయంసత రథమశ్వా⁴ ఇవాశవః ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1365

(4) ఉప మా మతిరస్థిత వాశా పుత్రమివ ప్రియమ్ ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1366

(5) అహం తష్టేవ వస్తురం పర్యచామి హృదా మతిమ్ ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1367

1. ఇతి వా² ఇతి, 2. పృ వాతా² ఇవ దోధత² ఉన్మా పీతా² అయం, 3. పీతా² అయంసత,

4. రథమశ్వా² ఇవాశవః. (వా.పృ.)

(6) నహి మే¹ అక్షివచ్చనాఽచ్చాన్తుః పంచ కృష్ణయః ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1368

(7) నహి మే రోదసీ² ఉభే అన్యం పక్షం చన వ్రతి

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1369

(8) అభి ద్యాం మహినా భువమభీతమాం వృథివీం మహీమ్ ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1370

(9) హస్తాహం వృథివీమిహం ని దధానీహ వేహ వా ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1371

(10) ఓషమిత్ వృథివీమహం జఙ్ఘనానీహ వేహ వా ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1372

(11) దివి మే³ అన్యః పక్షోఽ³ ఽదో అన్యమచీకృషమ్ ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1373

1. నహి మేఽఅక్షి, 2. రోదసీఽఉభేఽఅన్యం, 3. మేఽఅన్యః. (వ్రా.పరి.)

(12) అహమ్స్మి మహామహోఽభినవ్యముదీషితః ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1374

(13) గృహో యామ్యరంకృతో దేవేభ్యో హవ్యవాహనః ।

కువిత్ సోమస్యాపామితి ॥

1375

ఇతి

అష్టమోఽష్టకే షష్ఠోఽధ్యాయ
స్సమాప్తః

సూక్తము—119

ఋషి—ఇంద్రుడైన లవుడు†

దేవత—ఇంద్రుడు (ఆత్మ) లేక ఇంద్రులవుడు†

(ఇంద్రుడు లవరూపమును బొంది సోమపానము జేయుచున్నపుడు ఋషి
దృష్టుడై తన యాత్మ నుద్దేశించి పలుకుచున్నాడు)

(1)*గీ॥ గోవు నశ్వంబు నరులకుఁ గూర్చుచుంటి
నిట్టి రీతిని నాదైన యెల్ల మనసు
వెలుగుచుండెను నే వేళ వేట్కు నేను
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరిలి యుంట ॥*

3937

(2)*గీ॥ వాయువులు వృక్షముల బహు బలముతోడఁ
గడుఁ గదల్చెడు చందానఁ గాంత సోమ
ములు కదల్చుచునుండెను ముదితు నన్ను
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరిలియుంట ॥

3938

†వ్యాకర్తవృత్తి 14వ సంపుటము 123వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “ఇంద్రుడు”గాను, దేవత “ఇంద్రుడు”గాను, వ్యాసీ, 1వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “లవుడు” ఋషిగాను “ఇంద్రుడు లవునిగా” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్యాసీరి.

*రచయిత:—రావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటాచార సింహశాస్త్రి

*4)గీ॥ సోమపానంబు జేయుచు శోభఁ గాంచు
చుంటే సోతలకు నెల్ల నుచిత గోవు
నశ్వమును నిచ్చుచున్నాడ నాదరమున
నీ విభంబున నా మన స్సెల్ల యుండె ॥ (తొలి పాతము)

మొదట నీ పద్యమును 1వ ఋగ్వేదముగా శ్రీనేమానివారు వ్యాసీ వారే దీనిని పూర్తిగాఁ గొట్టివేసిరి.

(3)*గీ॥ ఓవ్ర గమనాశ్వములు కడు శీఘ్ర గతిని
యానము కదల్చు విదమున నమల సోమ
ములు కదల్చుచునుండెను ముదితు నన్ను
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరిలియుంట ॥

3939

(4)*గీ॥ శబ్దమును జేయు గోవు వత్సమును మాట్కి
స్తోత్ర విరచిత మైనట్టి స్తుతి విశేష
మెల్ల 'ననుఁ బొందుచుండెను నుల్ల మలర
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరిలియుంట ॥

3940

(5)*గీ॥ తక్ష యే విధిఁ బూని రథంబు సాధు
వుగ నొనర్చునొఁ యా విధిఁ దగిన వినుతి
మనసు దీరంగఁ జేయంగఁ జనుచు నుంటి
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరిలియుంట ॥

3941

(6)*గీ॥ దేవ మనుజుడౌ లెల్లరు తివిరి నాడు
దృష్టి సంచారమును బహు దీక్షతోడ
నైన నరికట్టఁజాలంగ నరుగలేరు
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరిలియుంట ॥

3942

(7)*గీ॥ దివియు భూమియు రెండును దీప్తిఁ గూడు
నట్టి నాడు సుపక్షంబు ననుసరింప
సదృశములు కాకయుండెనె సహజమైన
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరిలియుంట ॥

3943

(8)*గీ॥ సహజ మైనట్టి మహిమ ప్రశస్తితోడ
దివమును దిరస్కరించెద దివ్య మహిమ
వలన భూమికి నే నభిభవముఁ గూర్తు
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరిలియుంట ॥

3944

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. విశేషముగ ననుం బొందుచుండెను ముదితు నేను. (తా.పా.)

(9)*గీ॥ అంతరిక్షంబునందునో! యఖిల దివము
నందునో! సహజ విస్తార మైన పృథ్విఁ
దాల్చుచున్నాఁడ నని నేను దలఁచుచుంటి
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరియుంట ॥

3945

(10)*గీ॥ అంతరిక్షంబునందునో! యఖిల దివము
నందునో! పృథ్వి కాదిత్యు నంద మొప్ప
వెడలఁజేయుచున్నాఁడ వేటక నేను
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరియుంట ॥

3946

(11)*గీ॥ నాడు పక్షము దివియందు మోద మలర
నునిచినాఁడ మరొక్కటి ఘనతర మగు
పృథ్విపైఁ బెట్టినాఁడను బీరితి మెరయ
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరియుంట ॥

3947

(12)*గీ॥ అంతరిక్షంబుఁగూరిచి యధిక పీరితి
నుద్గతుఁడ నౌచు సూర్యుని యుచితరూప
మును దరించుచు నే నౌచు ఘనుల ఘనుఁడ
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరియుంట ॥

3948

(13)*గీ॥ హవ్యము గ్రహించువాఁడనై యఖిల సుజన
గణయుతుఁడ నౌచు దేవతా గణముకొఱకు
హవ్యముల నందఁజేయుచు నమరుచుంటి
లీల సోమంబు మిక్కిలి గోరియుంట ॥

3949

ఇయ్యది
శ్రీభరద్వాజగోత్ర శ్రీవేంకటేశ్వరపౌత్ర
సంగ మేశ్వరపుత్ర సీతాంబాగర్భశక్తి
ముక్తాయమాన శ్రీభగవద్భక్తారాధక
నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి
విరచితకృతులలో శ్రీమదాంధ్ర
ఋగ్వేదసంహితయందు
నష్టమాష్టకమున
షష్ఠాధ్యాయము
సంపూర్ణము

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

సూక్తము—119

ఋషి—ఐంద్రుడైన లవుడు

దేవత—ఐంద్రుడు (ఆత్మ) లేక ఐంద్రులవుడు

అర్థాంతరము—1

(1)†క॥ కాలాఽన్వితమై జగతుల
వేల లెనయు నియమ గతుల విలసిల్లుచుఁ జం
ద్రాక్షుల నమృత స్రావము
కాగిలఁగ విశ్వాన సోమ ప్రకృతులు వరలున్ ॥

3950

†క॥ వినువీధి శక్తి మించుచు
మనశ్చలన వేగ శక్తి మహిమాఽన్వితమై
అనలాఽనిల జల మృత్తుల
ననవరతము మీరు సృష్టి నతిలోక గతిన్ ॥

3951

†(2) సోమ సంభరితమై చోద్యమ్ముగాఁగ
రవి చంద్ర శక్తులన్ రాజిల్లి రూపొందు
అమృత పదార్థంబు లఖిల ఋత రూపమై
అతి ప్రకృష్టంబైన అతిలోక శక్తులన్
అనిల మరీచిగా నవర పాణమ్ముగా
అలవోకగా విశ్వ మావరించుచును
అద్భుత రతిశక్తి నమల యౌవన గతులఁ
బునరుజ్జీవనపుఁ బూత శక్తుల నొసఁగు ॥

3952

(3)†క॥ కాంతులతోఁ గదలాడెడి
అంతును బంతును నెనయని అల కాల గతిన్
గాంతులు విరియఁగ నమితాఽఽ
శాంతముగా నమృత సోమ సారము తనరున్ ॥

3953

†క॥ గగనమ్మున నతులిత గతి
నగణితమై తగు నయోమయ పదార్థజ పి
తగ వర్ణ మహిత మద సహి
త గుణ రతిని సమృత సోమ తత్త్వము వరలున్ ॥

3954

(4)†క॥ చంద్రామృత శక్త్యఖిలము
సాంద్రముగా విశ్వ సృష్టి సంచలనరతిన్
ఇంద్రియ తరుణమయత్వ ము
తంద్రముగా వరలజేయుఁ దరణి శశి గతిన్ ॥

3955

†క॥ చలువల వెన్నెలల విరియు
కలువల రాయనికి నమిత గతి సన్నిహిత
మృలరంగ నిలిచిన మతి స్థితి
విలసితమౌ విశ్వరూప విస్తృత గతిమై ॥

3956

(5)†క॥ అమృత రతుల హృచ్చక్తుల
నమలమ్మౌ పూర్ణ మహత మతి ధృతి శక్తిన్
సుమతులు వెంపొందఁగ సో
మమయమ్మౌ రసము సత్యమయమై కురియున్ ॥

3957

†అష్టపదకందము ॥

హృదయము విశాల గతులన్
అది ఇది హద్దనుచు లేక అంతట నిలువన్
ముదములు వలితమై వి
శ్వ దివ్య తత్త్వమై సోమ సంపాతమునన్
జడలున భువులను దివులను
బది దిశలన్ వ్యాప్త మౌచు పరలెడి నానా
విద గోళ లోక తతు లవి
చెదరక క్రమగతులఁ దిరుగుఁ జెల్వొంద మతుల్ ॥

3958

†(6) గగనమ్ము లనిలముల్ కాళి ననల సలిలాల్
పృథ్వితతులు సక్షి పూర్ణ రూపమ్ముగా
విశ్వ చక్షువుగాఁగ వివిధ ప్రాణులు తనరు
నచ్చమై స్వచ్ఛమై అమృత సోమపు శక్తి
ద్రవరూపమై సృష్టిఁ దనరార నిత్యమ్ము
స్రవియించుచుండు విస్తారమౌ విశ్వాన
నెట్టి నిరోధమ్ము లే రీతినిన్ లేక
అమృతగతు లొప్పంగ నమరరతు లొప్పంగ ॥

3959

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) సర్వవిద గోళాలు జగచ్చక్షువు లౌచు
 నిర్నిరోధమ్ముగా నిఖిలానఁ దిరుగాడ
 రోదసిలో వరలు లోకాలు దివి భువులు
 నన్నింటి నమృతమ్ము లపురూప గతులమై
 సోమ శక్తులు మీఱ సురుచిర తత్త్వాల
 నవినాభావాల ననుబంధ బంధాల
 నతిలోక శక్తుల నతివేల గతులమై
 నఖిల సృష్టిని బరివ్యాప్తి నొందుచునుండు ॥

3960

†(8) సోమ శక్తులతోటి శుభ దీప్తు లొప్ప
 ననృతరూపము కాని అమృతశక్తులు మీఱ
 భూ లోకమే మహిత పూర్ణ దివిగా నిలువ
 నాకాశ మార్గాల “నభి” దుష్ట శక్తులను
 విద్యస్త మొనరించి విశ్వ సంక్షేమాల
 నఖిల భువనాఽఽవశుల నపురూపముగ నిల్చి
 పునర్జన్మలు నిత్య పూర్ణ యౌవన గతులు
 అనునిత్యమును సృష్టి నలరించుచుండులే! ॥

3961

†(9) సోమశక్తుల మహా దీమహిత దీప్తులన్
 అమరమై అమలమై అఖిలమై స్రవియింప
 నమృతశక్తులతోడ నంతరిక్షమునందు
 సర్వవిద దివి భువుల జగల్లోకాఽఽవశుల
 నాకర్షణల రతుల నాపి నిలుపుచుఁ దిరుగ
 నాత్మప్రదక్షిణాఽఽవశు లలరఁ బ్రదక్షిణల
 దుష్ట శక్తుల నెల్లఁ దున్నాడి విశ్వాన
 శిష్ట శక్తుల నెల్ల సంక్షేమముల నిలుపు ॥

3962

†(10) సోమశక్తులు మహా దీమహిత దీప్తులన్
 అమరమై అమలమై అఖిలమై స్రవియింప
 నాదిత్య శక్తులన్ అండాండ పిండాండ
 బ్రహ్మాండ బాండాలు వరలంగ సర్వధా
 అఖిల లోకావశులు నలరారు విహితమై
 పృథ్వి తత్త్వా లెల్ల వెలుఁగొంద దీప్తులన్ ॥

3963

†(11) సోమశక్తులు మహా దీమహిత దీప్తులన్

అమరమై అమలమై అఖిలమై స్రవియింప
దివిలోకమందును దేజురిలు లోకాల
నిత్యమై సోమమ్ము నిరతగతి స్రవియించు
నన్యలోకాలలో నపురూప గతి మీఱఁ
బక్షవరమై నియత శిక్షణ నడచు గతిఁ
గొన్ని దిసములు క్రమ గూఢశక్తులు తనర
స్రవియించుఁ బ్రకృతిగా సౌరశక్తులు లేక
క్రమక్రమముగఁ దగ్గి స్రవియించకుండఁగా
నాగు నమృతమ్ము ఆ రోజు కా రోజు
తిరిగి క్రమతః పెరిగి దివ్యముగ స్రవియించుఁ
జక్రనేమిక్రమ సోమ సంక్రమణల
స్రవియించుఁ జందుచు నవితథగతి జగతి
బహురూపములు దాల్చి పలురీతు లొప్పంగ ॥

3964

†(12) సోమశక్తులు మహాదీమహిత దీప్తులన్

అమరమై అమలమై అఖిలమై స్రవియింప
నంతరిక్షమ్ములో నలరారు మహితగతి
మహామహితమ్ముగా నహరహము వెలుఁగొందు
నర్కాది గ్రహరాజు లఖిల లోకాల్లవళులు
నమృత సోమము పీల్చి ఆత్యద్భుతముగ వెల్లు
అంతు పంఠా లేక క్రాంతి కాంతులు మీఱ
అమృతమ్ము సృష్టించు అమలమౌ దానినే
అమిత ప్రియముగఁ బీల్చు ననునిత్యమును దృఢి
నిత్య నవ శక్తు లవి సత్యమై తనరార ॥

3965

†(13) సోమశక్తులు మహా దీమహిత దీప్తులన్

అమరమై అమలమై అఖిలమై స్రవియింప
యామ సమయాలలో సోమశక్తులఁ జందు
లసమానగతి నమృత మతివేలగతి నలరు
హవ్యవాహనశక్తి లపురూపగతి వరల
అగ్ని సోమామృతము ఆలరించు విశ్వాన
దివ్య దేవావళుల తేజురిలు పరిగ్రహ
శక్తు లలరారఁగఁ బయనించు నువరాలఁ
ద్యుత శక్తులు వరల అదోలోకాలలో
ఆలరించు నమృతము సలలిత శక్తులన్ ॥

3966

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
87)

సూక్తము—119

ఋషి—లవుఁడు

దేవత—ఇంద్రుఁడు (ఆత్మ) లేక ఇంద్రుఁడైన లవుఁడు

అర్థాంతరము —2

†(1) దుర్విదగ్ధములైన దుష్టశక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మై స్రవియించి విరుచులే!
 అమృతమె విశ్వాన నఖిల మనసులు కాగ
 విశ్వ గతమౌ మనసు లశ్వీ శక్తులు మీఱ
 సమృతముగ వరలుచు నఖిలమ్ము నలరించు
 నతిలోక శక్తుల నతినవ్య దీప్తులన్
 అతివేలమై తనరు నఖిల లోకాఽఽవళుల
 అదృత గతి మీఱ నపురూప శక్తులన్ ॥

3967

†(2) దుర్విదగ్ధములైన దుష్ట శక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మై స్రవియించి విరుచులే!
 అనిలగతి సృష్టిలో నఖిలాన వ్యాపించు
 సమృత శక్తులు మీఱ నమరత్వ మలరంగ
 నమల దీప్తులఁ గురిసి అతివేల శక్తులన్
 ఉన్నతోన్నతమైన ఉజ్వలమౌ కాంతి
 పుంజాలఁ జంద్రుండు రంజితముగాఁ జేసి
 ఆయోమయమై నిత్య యజ్ఞాగ్నిగా జగతిఁ
 గంపితమ్మై చలన గతు లొప్పుగా వరల
 సకల సృష్టియుఁ జాన మకలుష గతిఁ జేయు ॥

3968

†(3) దుర్విదగ్ధములైన దుష్టశక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మై స్రవియించి విరుచులే!
 ఉన్నతోన్నతమైన ఉత్తమ మనశ్శక్తు
 లఖిలాశలను నిత్య మపురూపగతి వ్యాప్తి
 నొంది సర్వస్వమును నుత్సాహమయముగా
 నుత్తమమ్మౌ నయోమయ రూప శక్తిగా
 దృఢతరమై గాఢ బాఢ దీప్తులు తనరఁగా
 నుజ్వల కాంతులన్ ఒనరు కాల రథ గతుల
 నఖిల విశ్వమునందు నమృతమౌ మధుర రుచు
 లొప్పార స్రవియించు నుత్తమగతు లెనయ ॥

3969

†(4) దుర్విదగ్ధములైన దుష్ట శక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మె స్రవియించి విరుచులే,
 ఉపస్థితి గతి వరలు నుడురాజు చంద్రరతి
 విశ్వగోళాఽఽవళులు నశ్విలోకాఽఽవళులు
 నలరార నతిలోక మౌ ఆనుంగు ప్రియ పుత్రు
 ఖాతి సంవర్ధనము వరల సకలాఽమృతశక్తి
 బుద్ధి వృద్ధులతోడఁ బూర్ణమౌ శబ్దగతి
 శక్తులన్ విశ్వమ్ము సదమలమై వరల
 స్థితిగతుల మతి నస్థిరరతుల నిత్యము
 గోలోక తతులతో గూడ శక్తులు వరలు ॥

3970

†(5) దుర్విదగ్ధములైన దుష్ట శక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మె స్రవియించి విరుచులే;
 దివ్య దివరూపమౌ దిస కాంతి శక్తిగా
 అతిదీప్త బంధురమై అలరు నమృత శక్తి
 హృచ్చక్తులను బెంచు నచ్చమౌ మతి శక్తి
 సతిలోక గతి మించు సదృష్టమహిత గతి
 ప్రాప్తమై సహజమౌ ప్రకృతి ప్రసాదముగ
 జగచ్చిల్పియై సృష్టి సగణితమౌ సృష్టి
 నతిలోకగతి మీఁ నమరించి ఒసరించు
 విశ్వమునె రథముగా నశ్వి శక్తులు వరల ॥

3971

†(6) దుర్విదగ్ధములైన దుష్ట శక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మె స్రవియించి విరుచులే;
 విశ్వరూపుని దివ్య విమలాక్షులై వరల
 బంచభూతాఽఽవళుల నంచితములై వరలు
 అఖిల గోళాఽఽవళులు నన్ని లోకాలును
 సప్తరూపగత నొప్ప నమ్మతాస్యాదనల
 శక్తివంతము లౌచు రక్తివంతము లౌచు
 సంజనన శక్తులన్ సంజనక దీపులన్
 అక్ష మహితమ్ములై ఆపి నహితమ్ములై
 అలరుచుండును సదా అఖిలేశ లీలమెయి ॥

3972

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) దుర్విదగ్ధములైన దుష్టశక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మై స్రవియించి విరుచులే!
 అఖిలమౌ రోదసిని నపురూప గతి మీఱ
 నాకాశమున సర్వవిధానాకాశ వదార్థాల
 నిహ వర గతు లౌప్పు నహరహ దీప్తులన్
 అమృతశక్తులు నిత్య దమ శమ శక్తులన్
 నిఖిలమ్ము వ్యాపించు నిరత జనన పాప్తి
 తత్త్వాలు వరలంగ సత్వశక్తులు సృష్టి
 సంజననమై బహు సంవర్ధనమ్ములన్
 ఆలరించు విశ్వమును జలివెల్లు లమృతాన ॥

3973

†(8) దుర్విదగ్ధములైన దుష్టశక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మై స్రవియించి విరుచులే!
 దివి భువుల నన్నింట నవిరళముగ నిత్య
 “మభి” శక్తు లెల్లను నతివ్యాప్తి వ్యాపింప
 మహితమౌ శక్తులన్ బహు దీప్తు లౌప్పుఁగా
 విధ్వస్త మొనరించు విశ్వ సంక్షేమాల
 “నాభి” శక్తుల నిలిపి నవ్య నవ దీధితుల
 దివి భువులు నన్యాలు దివులుగాఁ దనరారఁ
 బృథ్వి శక్తులు మూఁడు పూవులై తావులన్
 ఆరు కాయలు కా గ నలరారు సంస్పృష్టి ॥

3974

†(9) దుర్విదగ్ధములైన దుష్టశక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మై స్రవియించి విరుచులే!
 పంచభూతాఽఽవళుల వంచించి మృత్తతుల
 విధ్వస్త మొనరింప విశ్వయత్నము చేయు
 “నభి” శక్తులను దుష్ట హంతక శక్తులన్
 నాశన మొనరించి “నాభి” శక్తులు వెలుఁగ
 నిత్య నవ జన్మాల సత్య జవ శక్తులను
 అఖిలమ్ము వర్దిల్ల నసాధారణ గతుల
 సృష్టి తనరారులే స్రష్ట శక్తుల కృతిగ
 ధరణధారణ శక్తి భరణభారణ శక్తి ॥

3975

†రచయిత;—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(10) దుర్విదగ్ధములైన దుష్టశక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మై స్రవియించి విరుచులే!
 అగ్ని దీప్తులు వరల నరుణారుణ గతుల
 నమృతతత్త్వాలను గిరణాకు లలరఁగాఁ
 జాంద్రీశక్తులు తనరు జ్వలితామృతము లొచు
 జరితామృతము లొచుఁ జదలునన్ వ్యాపించు
 నమృత తేజాలతో నపురూపమౌ వెన్నెల
 లలరించి విశ్వాన నమల దీప్తులు మీఱ
 దివ్యమై భవ్యమై నవ్య నవ దీప్తాశి
 “ఓష” శక్తుల నెల్ల సుర్య్యాది భూతాల
 ఉజ్వలముగాఁ జేయు నుష్ణాది శక్తులను
 ఉత్తమ స్థితి గతులు నుత్పన్నమై వెరుగు ॥

3976

†(11) దుర్విదగ్ధములైన దుష్ట శక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మై స్రవియించి విరుచులే!
 దివులందు భువులందుఁ దేజరిలు లోకాల
 నఖిల విశ్వమ్ములో నపురూప గతి వెలయ
 నిత్య పాక్షిక మౌచు నిలుచు నపాక్షిక మౌచు
 నమృత కిరణావళుల నమల ప్రసారాలఁ
 బానశక్తుల గతు లపార రతులను వరల
 విశ్వమ్ము వర్ధిల్లు నశ్వ దీప్తులు మీఱ
 నుపరిలోకౌలవళులు సుర్యోదోలోకాలు
 నొప్పు సమృత గతుల నెప్పుడున్ విలసిల్ల ॥

3977

†(12) దుర్విదగ్ధములైన దుష్టశక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మై స్రవియించి విరుచులే!
 సృష్టిలో విస్తరిలు చిద్రమౌ “నభి” శక్తి
 నాత్మీయమౌ దివ్య యజ్ఞ సంసృష్టిగా
 నమర కిరణుని కాంతు లమృతములై వరలఁ
 జాంద్రీ శక్తుల మీరు సాంద్రీమృత శక్తి
 ప్రసరించి ప్రకృతిని నసమ యౌవన రతులు
 పసమించఁగా నిలిపి ససి పొందఁ బ్రాణితతి
 సూర్యులకు సూర్యుఁడౌ నార్యుఁడౌ నాదిత్యు
 నద్భుత శక్తులన్ అఖిల విశ్వము వెలుగు ॥

3978

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(18) దుర్విదగ్ధములైన దుష్ట శక్తుల నెల్ల
 సలిలమై సోమమ్మై స్రవియించి విరుచులేః
 అమృతశక్తుల నెల్ల నఖిల గోళాఽఽవళుల
 హవిషాఽఽశిగా దివ్య దేవాఽఽశుల కౌసంగి
 వాహకుండౌ నగ్ని పరిమార్చుఁ దిమిరాశి
 తోక వ్యవహారాల కాకరమ్మై వెలుఁగు ॥

3979

ఇయ్యది

విశ్వసృష్టిప్రకృతిమాలైకైకపుత్ర
 పతకమశ్శ గోత్ర-వడ్లమూడి కుల సందీప్త-

శ్రీ సుబ్బన్న పౌత్ర-శ్రీరంగరాయ పరిపోషిత అద్వితీయ ద్వితీయపుత్ర-

శ్రీ సరస్వతీమాతృ ప్రియపుత్ర-ఆపార వేద శాస్త్రసాహిత్యవిద్యా పారంగత-

అతిలోక బహువిధ సుమధుర కవితా సనాథ-నానావిదాఽలౌకిక శక్తియుక్త-బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరాది సర్వ
 దేవతాస్వరూప-విద్యస్మిణి వంచముఖాంజనేయోపాసక శ్రీవేదులరామశాస్త్రి గురువరాభిస్తుత "ముఖకలిత గోపాలసుపద"-
 మహావండిత శ్రీ జటావల్లభుల పురుషోత్తమగురువర్యాభినుత "శతవర్షాశీర్వాచన రక్షిత అగుణకోభిత నిష్కళాసహిత శ్రీ
 మహా విష్ణు" కలిత - అమృత ప్రేమాంతర్వాహిని హృదయ లక్ష్మి, అపూర్వ అమేయ అభేద్య సచ్చిద్వాక్ స్వరూపిణి,
 అమలిన పవిత్ర పతి రక్తి భక్తి శక్తి స్వరూపిణి, నిర్విచార నిర్వికల్ప నిరంజన సచ్చిదానందస్వరూపిణి, సత్య చైతన్యవతి,
 నిర్నిద్రమతి, వినిర్మలగతికలిత, ప్రియశరీరాంతర్నిలినగాన జ్ఞానద్యానస్వరూపిణితన్మయి, శివపూజితపాలచంద్రకా
 మూర్తి-అకళంక సౌందర్యరాశి-సార్థక అర్థాంగి శ్రీమతి శశికళాయుక్త-జయశ్రీ సత్యశ్రీ పుత్రికారత్నద్వయ అజయ్య
 జయ విజయ పతాకయుక్త-శివరామకృష్ణ సత్యమహాఫణి, వేంకటరమణ హరిహర రాజఫణి పుత్ర రత్నద్వయ అభేద్య
 చత్రాఽఽవరణయుక్త-పాణిసీయాఽష్టాద్యాయాపూర్వత్రాసిద్ధసూత్రసహిత శబ్దక్రియాదిరూపసాధక వ్యాకరణసూత్ర
 ప్రవర్తక అపూర్వయంత్ర సృష్టికర్త మహా వైయాకరణ వేదవేదాంతకోవిది దశబాషా కవితా విశారద పుంభావశారదా
 మూర్తి శ్రీ గుండేరావు హర్కారే-సాష్టాంగనమస్కార పూర్వక ప్రస్తుతయమాన- "శ్రీ వాఙ్మయ మహాద్యక్ష-ప్రాచీన
 వైయాకరణానమయ సంప్రదాయరక్ష-స్ఫోరితానేక జనాభిసవోన్మేష శాలికావ్య నిర్మాణశక్తిమన్ని కోచనాక్ష-మాదుర్య
 స్యందివీర్యవత్తరపదగుంపాదురీణ - మహీచుగగోచరగాంభీర్యప్రకటనా వటిమాపారీణ-కల్పాంతారీణాఽసల్పకల్పనా
 భూషణ"- లీలామానుష విగ్రహ - ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్ సంభావితచతుర్వింశ దధిక విశేషవిషయ గౌరవ డాక్టరేట్

"కళా-ప్రపూర్ణ" సార్థక బిరుద విరాజిత - బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

సంకలిత, విరచిత, ఖిలమంత్ర, ఖిలసూక్త సహిత సుసమగ్ర

సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహితయందు

దశమమండలమున సప్తమాష్టకమునందలి

అర్థాంతరయుక్త షష్ఠాధ్యాయము

సమాప్తము

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

సమూల శ్రీమదాంధ్ర బుద్ధగీత సంహిత బుద్ధగీత-సంహితా

దశపంచ మండలమ్

అష్టమోఽష్టకః — సప్తమోఽధ్యాయః

సూక్తమ్—120

ఋషిః—ఆథర్వణో బృహద్వివః

దేవతా—ఇంద్రః

చందః—శ్రీఘ్నమ్

(1) తదిదాస భువనేషు జ్యేష్ఠం యతో జ్ఞా ఉగ్రస్తేషసృష్టః ।

సద్యో జ్ఞానో ని రిణాతి శత్రూనను యం విశ్వే మదన్త్యామాః ॥

1376

(2) వావృధానః శవసా భూర్యోజాః శత్రుర్ధాసాయ భియసం దదాతి ।

అవ్యనచ్చ వ్యనచ్చ సన్ని సం తే నవన్త ప్రభృతా మదేషు ॥

1377

(3) త్వే క్రతుమపి వృజ్ఞాన్తి విశ్వే ద్విర్యదేతే త్రిర్భవన్త్యామాః ।

స్వాదోః స్వాదీయః స్వాదునా సృజా నమదః సు మధు మధునాభి యోదీః ॥

1378

(4) ఇతి చిద్ధి త్వా ధనా జయంతం మదే మదే అనుమదన్తి విప్రాః ।

ఓజీయో ధృష్టో స్థిరమా తనుష్వ మా త్వా దభన్ యాతుదానా దురేవాః ॥

1379

(5) త్వయా వయం శాశద్మ హే రణేషు వ్రవశ్యంతో యదేన్యాని భూరి ।

చోదయామి త ఆయుదా వచోభిః సం తే శిశామి బ్రహ్మణా వయాంసి ॥

1380

(6) సుషేయ్యం పురువర్చసమృభ్య మినత మమాప్త్యమాప్త్యానామ్ ।

ఆ దర్శతే శవసా సప్త దానూన్ వ్ర సాక్షతే పృతిమానాని భూరి ॥

1381

(7) ని తద్దధిషేఽవరం వరం చ యస్మిన్నావిధావసా దురోజే ।

ఆ మాతరా స్థావయసే జగత్నా ఆత ఇనోషి కర్వరా పురూణే ॥

1382

(8) ఇమా బ్రహ్మ బృహద్ధివో వివక్తీన్ద్రాయ శూషమగ్రియః స్వరాః ।

మహో గోత్రస్య క్షయతి స్వరాజో దురశ్చ విశ్వా అవృణోదవ స్వాః ॥

1383

(9) ఏవా మహాన్ బృహద్ధివో అథర్వా ఽవోచత్ స్వాం తస్యగమిన్ద్రమేవ ।

స్వసారో మాతరిభ్యరీరరిపా హిన్వన్తి చ శవసా వర్ధయన్తి చ ॥

1384

1. మదేమదేఽను, 2. తఽఆయుదా. 3. జగత్నాఽఆతఽఇనోషి, 4. విశ్వాఽఅవృణోదవ,

5. దీవోఽఅథర్వా. (వాఙ్మి.పరి.)

శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత

దశమ మండలము

అష్టమాష్టకము—సప్తమాధ్యాయము

సూక్తము — 120

ఋషి—అధర్వపుత్రుఁడు బృహద్దివుఁడు†

దేవత—ఇంద్రుఁడు†

(1)*గీ॥ దేనివలన మహాగుఁడు దీప్త బలుఁడు
సూర్యరూప మహేంద్రుఁడు నూటి పుట్టె
నట్టి బ్రహ్మమె లోక త్రయమునందు
నతివశిస్తతమంబయి యమరుచుండు ॥

3980

*గీ॥ ఎట్టిదానిని జూచుచు నెల్ల వారు
పరమ సంతోషవార్ధిలోఁ బడుచునుందు
రట్టి బ్రహ్మమె పుట్టినయంతఃపూత్ర
సర్వశత్రుల హరియింపఁజాలుచుండు ॥

3981

(2)*గీ॥ బలముచే వర్ధమానుఁడై బహుబలాభి
రాముఁడై శాతయిత యయి భ్రాజమానుఁ
డౌ మహేంద్రుఁడు దాసున కధిక భీతిఁ
బుట్టఁజేయుచునున్నాఁడు పూర్ణశక్తి ॥

3982

†వ్యాసవ్రత 14వ సంపుటము 129వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “అధర్వపుత్రుఁడు బృహద్దివుఁడు”గాను, దేవత “ఇంద్రుఁడు” గాను వ్రాసి, 15వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో “బృహద్దివుఁడు” ఋషిగాను, “ఇంద్రుఁడు” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసినది.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥ హవ్యములచేత స్తుతులచే సధిక హర్ష
ముద్భవింపఁగ నీ కిందఁగి యోలిఁ బోషి
తంబులౌ సర్వ భూత జాతంబు లెల్ల
నిన్నుఁ బొగడంగ పజ్జిగా నిలుచుచుండు ॥

3983

(3)*గద్యము॥

తర్పకు లగు యజమానులు పూర్వ మేకాకు లగుచుండి పిదప ద్వివారము శ్రీరూపముచేతఁ
బురుషరూపముచేతఁ బుట్టినవారలై మరల నపత్యముతోఁగూడఁ ద్రివారము జన్మమును
బొందుచున్నారు. కావున నో యింద్రుఁడా! యజమానులు నీయందుఁ బరిసమాప్తిఁ
జేయుచున్నారు. ఇంద్రుఁడా! నీవు గృహ దనాదులకంటెఁ బ్రయతర మగు
నపత్యమును మాతా పిత్రాత్మక మగు మిథునముతోఁ గలుపుము! ఆ
యపత్యమును మదహేతు వగును. మదహేతు వగు మిథు
నాంతరముతోఁ (పౌతునితోఁ) గీడింపుము! ॥

3984

(4)*గీ॥ సోమపానఐన్య శోచ జనింపఁగా
శత్రు విజయులైన శకరదేవ!
స్తోత లెల్ల నీకు స్తుతులచే సంతృప్తి
నోలిఁ గలుఁగఁజేయుచున్నవారు ॥

3985

*గీ॥ శత్రుదర్శయితా! మహాశక్తి! బలము
గలుఁగునట్టి దనం బిలఁ గలుఁగనిమ్ము!
యాతుధానులు నిన్నిందఁగి! యసవరతము
హింస పెట్టకయుండుగిగా కెట్టులైన ॥

3986

(5)*గీ॥ ఆసులఁజేయంగఁ దగినట్టి యాయుధములఁ
బ్రేరణముఁ జేయుచున్నాము వైరిపయిని
దావకాసుగ్రహము నిందఁగి! తాల్చి మేము
శత్రుమండలి యుద్ధానఁ జంపఁగలము ॥

3987

*గీ॥ ఇంద్రదేవుఁడ! నీకయి యెనఁగు మంత్ర
రాజమును గూడుకొనుచు విభ్రాజమాన
రుచిరాన్నంబులను నేను రూఢ మతిని
సంస్కరించుచున్నాను జాల భక్తి ॥

3988

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(6)*గద్యము॥

ఏ యిందుగ్గిడు బలమున సప్త సంభ్యాత దానవులను జంపుచున్నాడో యే యిందుగ్గిడు
అసురులకుఁ బ్రతిరూపంబు లగు బహుబలంబులను సహించుచున్నాడో స్తోత్రవ్యుడు
బహురూపుడు సురుభాసమానుడు నాప్తవ్యుడు నగు నా యిందుగ్గిని నేను
వినుతించుచున్నాను ॥

3989

(7)*గీ॥ ఎవని గృహమందు హవ్యంబు నెలమిఁ గొనుచుఁ

దృప్తిఁ గాచుచునుందువోఁ డీక్షఁ బూని
యట్టివాని గృహంబు సనల్ప మైన
దనము నన్నంబు నుంచుదు ఘనతరేంద్రుఁ ॥

3990

*గీ॥ గమన శీలంబులై కడుఁ గాగ్నిలు రోద
సులను నిజతలమందునఁ గలుఁగఁజేతు
వఖిల కార్యంబుల మహేంద్రుఁ యధిక పీర్తితి
బొందుచున్నావుఁ నీ వెవ్వఁ బూర్ణభక్తి ॥

3991

(8)*గీ॥ అగ్రభవుడు, ఋషి శ్రేష్ఠుఁ డైనవాడు
స్వర్గసంభక్త యగునట్టి సత్బ్రహ్మది
వుండు స్తోత్రంబులను నిండ్రు పూత మూర్తి
సుఖము కలిగెడు నట్టులు నూటి పలుకు ॥

3992

*గీ॥ బల నిహిత మైనయట్టి యా పరవ్రతమును
నెవఁడు నడలించెనోఁ మరి యెవఁడు బలము
నందుఁ గల గోసమూహంబు నందె నట్టి
యిందుగ్గినకు స్తోత్రముల నెల్ల నెలమిఁ గూర్తు ॥

3993

(9)*గద్యము॥

ఋణాధికుం డగు బృహద్ధివుఁ డిందుగ్గిని నిమిత్తము విస్తారస్తుతిని రచించెను. మరియు నీ
యిందుగ్గినె సకల భూత నిర్మాత్రి యగు భూమియందుఁ దావరహితలు స్వయముగఁ
బోవునవియు నగు గంగాది నదులు యాగసాదన మూలమున సంతసింపఁజేయు
చున్నవి. (వృష్టి నిమిత్తము ఇందుగ్గిని బొందుచున్నవి) యాగజన్య బలమున
నిందుగ్గిని వృద్ధిపరచుచున్నవి ॥

3994

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

సూక్తము—120

ఋషి—అథర్వపుత్రుఁడు బృహద్విపుఁడు
దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—1

†(1) సకలమౌ సృష్ట్యాది సద్యోజాతమై
ఆదిదేవుఁడుగాఁగ నఖిల జ్యేష్ఠుఁడు గాఁగ
నవతరించిన దేవు ననుగ్రహమ్ము మెయి
నాదిత్య రవి శశులు నాదిగా గ్రహతతులు
జల వాయు పృథ్వ్యాది సర్వవిధ గోళాలు
ఉత్పన్నమై పెరుగు నుదయాస్తమయాల
నభ్యుదయాలతో నభివృద్ధులను జెందు
నంతరించును గ్రమశః ఆశ్చర్యకరముగా
ఆ ఆదిదేవు కృప నఖిల విధ శత్రువులు
రూపు మాయుదురు మహా రూక్షశక్తి ధృతుల
నత్పదార్థపు శక్తి సర్వేశు రూపమై
విశ్వ విజేతగా నశ్వితేజము వరల ॥

3995

†(2) బహుముఖాలుగ వరలు ప్రాణశక్తులు మీఱ
నిత్య నవమై సృష్టి సత్య మద శక్తులన్
అలరారు జీవాల నమరు నోఽశ్శక్తు
లసాధారణగుతులఁ బ్రసాదగుణ రతులఁ
బ్రాణ రహితమైన నానావిధ జడపర
పద పదార్థా లెల్ల మద నిత్య శక్తులన్
నత్యమై తనరారు సకల విశ్వములోన
రవ్యాది గోళాలఁ గ్రాలు నగ్నులు మీఱి
జల మరుత్తతులతో జలదాల సృష్టించి
బహువిధ సలిలాల వర్షింపఁగాఁజేయు
నపురూపమౌ సృష్టి సతిలోకమౌ శక్తి
జీవకోటులను నిర్జీవకోటి జడమ్ములన్
మహితమౌ దీప్తాశి ముహుర్ముహుర్భవములన్
శత్రు నాశకశక్తి సర్వాన నుప్పతిలు ॥

3996

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) స్వాదు రూపాలలో సర్వ సృష్టలు వరలు
 నేరైకమై జగతి నాకృతుల వివిధమై
 స్వాదీయమై మహా సంతోష రొచ్చమై
 స్థితిశక్తి వరలఁగాఁ జెలఁగి ద్వివిధముగా
 స్వాదు కారణముగా సమద గతి వరలుచున్
 నభ్యుదయంపు రూపు లలరఁగాఁ ద్రివిధాల
 నుత్పన్న శక్తులన్ యోధ తత్వాలతో
 సృష్టి కృతువుగాఁగఁ జెల్వొందు విశ్వము
 ఆత్యంత మధురమై అపురూపమౌ శక్తి
 ఆధిపత్యము పాలనాధికారము వరల
 నదుపు చేసెడి శక్తు లమరంగఁ బ్రాకృత
 తత్త్వమై సర్వము తరణి ధారక మౌను ॥

3997

†(4) ఓజోమయ శక్తులన్ సృష్టిలో దేవాళి
 చిద్విలాసాలతో నద్విశ్వ దీప్తులన్
 ఆనంద రూపాల సఖిల విశ్వమునందు
 విజ్ఞాన దీపాలు వివిధాలుగా వరల
 సకల సంపత్తులును బ్రాకృతి రూపాలుగా
 అననురూపాలుగా సమూల్యములుగాఁగ
 సర్వ సౌఖ్యఽఽవశులు సమకూర్చ శోభలన్
 గష్ట సప్తస్మలను వ్యష్టి సమిష్టులుగ
 సృష్టిలోఁ గలిగించు దుష్టరూపములైన
 శత్రుతతిఁ బరిమార్చ సదమల బల మౌను ॥

3998

(5)†నాగశ్రీవృత్తము ॥*

సృష్టి సద్రూపానఁ జెల్వొందు శబ్దాల
 వ్యష్టిగా రూపాలఁ బ్రజ్ఞాన శక్తిన్ స
 మిష్టిగా వర్తిల్లు మిన్నంటు దీప్తాళి
 దృష్టి నాదిత్యాగ్ని దివ్యాయుధాలై వ్ర
 కృష్టమై చేదింప ఋక్ష ప్రకర్షాల
 దుష్టులౌ దుర్జాతి దుర్మార్గ హింసా వ్ర
 తుష్టమౌ కర్కంధ దుశ్శత్రు వర్గాల
 నిష్టి సంహారాలె యెంతేని వెల్వొందు ॥

3999

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

*“జగతీ”చందము, (12), అష్టపది.

†(6) సప్తాక్షవరణాల సప్తాక్షనిలాలతో

సప్తాక్షనిలాలతో సప్త సలిలాలతో
సప్త విద మృతతుల గుప్త మౌఞను పరలు
బహురూపమౌ దుష్ట పదార్థాల నన్నింటి
విద్యస్త మొనరించ విమలమౌ కాంతులన్
నిత్య దీప్తులు మీఱ నిఖిలానఁ బ్రసరించు
సూర్య చంద్రాది గ్రహ శుభ్ర ప్రకాశాలు
విశ్వ వ్యాప్తము లొను వెలుగు నాదిత్యాది
దివ్య శక్తులు మీఱ దివి భువుల నన్నిటన్
శ్రీమహావిష్ణు కృప చిద్విలాసము కాగ ॥

4000

†(7) ప్రకృతిమాత సర్వ ప్రాణ భాసిలముగా

దివి భువులు నన్నియున్ జేజరిలఁ గాంతులన్
అతిసమీపముగా నతిదూర తీరాల
నఖిలాన వర్తించు ననంత గోళాల
తోకాల నన్నిటిన్ రోదోంతరాళాన
నదుపాజ్జలనునుంచి ఆత్మప్రదక్షిణల
నధిపతి ప్రదక్షిణ లలరార నిత్యమ్ము
నదుపు నా దేవుండు నానావిధాలుగాఁ
గాలబద్ధము లొచుఁ గ్రాలఁగా సృష్టిలో
నతిలోక రక్షులన్ అతివేల శక్తులన్
నపురూప గతులమై నాశర్వణ శక్తు
లద్యుతముగా వరల నసాధారణ కృతుల ॥

4001

†(8) ఆదిత్య గతులమై సఖిలాండములు వెలుగ

రవి చంద్ర గ్రహతతులు క్రాలఁగా విశ్వాన
దివులకే దివి గాగ దివ్యతోకము కాగ
బృహద్దివము గాగ వెల్లు వైకుంఠగమౌ
నింద్ర శక్తుల బ్రహ్మ యిష్టిగా సృష్టించుఁ
గాల బద్ధము లొచుఁ గ్రాలఁగా గోళాలు
అతిలోక మై తనరు నమలమౌ శబ్దాల
నిశ్శబ్ద శక్తు లవి నిరతమ్ము వరలులే ॥

4002

†(9) దశదిశలలో సత్య వశ మౌనుఁ దనరారు

నానా రవి చంద్ర గ్రహ నక్షత్ర పుంజాలు
అఖిలాండ పిండాండ బ్రహ్మాండ భాండాలు
ఇహ పర లజ్ఞాల నహరహముఁ దిరుగుచు
నాత్మ ప్రదక్షిణల నధిపతి ప్రదక్షిణల
మాతృ రహితగ వరలు మాన్యమౌ శక్తులు
ప్రకృతిమాత సురూపు లకృతమ్ములై వరల
వైష్ణవీయపు శక్తి వర్దిల్లు సర్వమ్ము ||

4003

సూక్తము—120

ఋషి—అథర్వ పుత్రుఁడు బృహద్విష్ణుఁడు
దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్ఛాంతరము—2

†(1) అఖిలలోక దీప్తగతుల సంతరిక్షమునందు నలరు

దేశ కాల శక్తులతో దివ్యగతుల నలరుచుండు
విశ్వ సృష్టి జ్యేష్ఠుడైన విశ్వేశుని పర మేళుని
సుగ్రీవశక్తితో శత్రువు సుసురు లెగిరి పోవునులే!
మానవాళి ప్రాణికోటి మహిత రక్షకమై తగు
సూర్యుండు తృన్న మగుచు సర్వముఁడై వెల్గొందుచు
సంతరిక్షమందు మొయిళు లంతరించుకుండ నాపి
జల శక్తుల శత్రు తతుల సంహరించుచుండు సవా ||

4004

†(2) ఓజశ్శక్తులు మీరఁగ నువర్యువరి లోకాలను

విశ్వ శాంతి సౌఖ్యాగ్నిపు విద్యస్తము కావించెడి
దుష్ట శక్తు లన్నింటిని దున్నాడుచు దివ్యశక్తి
స్థావర జంగమ జగముల సర్వమ్మును నతిలోక
వరిశుద్ధములై తనరఁగఁ దరణీయములై వరలుచుఁ
బ్రకృతి హర్ష కారకమై సుకృత శక్తి తత్త్వాలను
ప్రాణి సంజనన శక్తి వర్దిల్లును సృష్టితోన
అనసురూప పురుషుఁడు లసాధారణముగ వెలుఁగ ||

4005

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రస్థార”

†(3) సృష్టికృతువు స్థితికృతువులు చెలఁగెడి లయకృతువులు
 నేక ద్వి త్రి రూపాలుగ సృష్టిలోనఁ దనరారును
 సర్వేశుని ఆజ్ఞ మీఱ సర్వజగము నడచుచుండుఁ
 బ్రకృతిలోన సృజనశక్తి ప్రభావాలు విరాజిలఁగ
 నొకదానినుండి వేరొకటి ఉత్పన్న మౌచుచుండును
 అనుస్యూతమైన రతుల నమలమైన స్వాదుశక్తి
 స్వాదీయమౌ జగతిని స్వాదువుతో మధువుగాఁగ
 నఖిల సృష్టి సర్వస్వము నమృతగతులఁ దనరారును
 సమద మౌచు సర్వసృష్టి శమదమౌజశక్తుల¹
 శాంతిసౌభాగ్య రూప జల శక్తులు రక్షితముగ
 “నభి” శక్తిని ద్రుంచివైచి అసమానపు టగ్ని దీప్తు
 లలరంగా నజయ్యమై అమేయమై తనరారును ॥

4006

†(4) విశ్వశాంతి సౌభాగ్య లక్ష్మిశక్తు లన్నింటిని
 విద్వస్తము కావించెడి విమద దుష్టరాక్షసాళి
 సర్వమ్మును సంహరించి నడమలమౌ దీప్త విజయ
 మలరారఁగ నఖిల సృష్టి జెలువొందఁగ జలశక్తులు
 బలరూపములై వరలెడి ప్రకృతి శక్తు లన్నింటిని
 దన రూపాళిగ మలచుచుఁ దనరఁ బ్రకృతి ధాతృగతుల
 స్థిర శక్తుల విజ్ఞతమై నస్థిరమౌ విశ్వమ్మునఁ
 బంచభూత పదార్థాలు వరలు వివిధరూపాలై
 చిద్రూపాశుల విజయము సృష్టిని జెన్నొందఁజేయు
 నపురూపపు శక్తులతో నఖిల విశ్వ మలరారఁగ ॥

4007

†(5) విశ్వసృష్టి నహజ మౌచు వీరత్వము వరలంగాఁ
 బ్రకృతిలోని బదార్థాలు బల శక్తుల ప్రదర్శనల
 సంచలనపు గతులు మీఱ సర్వమ్మున విజృంభించి
 అన్యప్రకృతి శక్తులవై జన్మ సుకృతి బలాలతో
 యుద్ధమ్మును బ్రకటించును శుద్ధ పౌరుషంపు దీప్తిఁ
 బ్రకృతి పిరుద్ధమై పెరిగెడి వికృతమౌ బలశక్తుల
 విద్వస్తము కావించును విశాలాభ్యుదయము వరల
 సృష్టిలోని బ్రహ్మశక్తి వ్యష్టి సమిష్టి గతులఁ దనర
 వివిధములౌ శబ్దశక్తు లవితథముగఁ బరఁగంగా
 నాహర పదార్థాలు అమలములై సంస్కృతమౌ ॥

4008

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రాహ్మణ”

1. దమ+ఓజశక్తులు.

†(6) అంతరిక్షములోన నపురూప శక్తులన్

రకరకాలుగ నింగి రాజిల్లు ఋభురాజు
లరుణులకు నరుణుడై ఆలరు నాదిత్యుండు
నప్త రూపాలైన గుప్త భేదాలతో
నలరారు నాకాశ మనిలాలు సనలాలు
సలిలాలు మృతతులు చలితమై జరితమై
జ్వలితమ్మలై వరగు నచ్చిదానందాల
“సభి” శక్తులను మీటి “నాభి” శక్తుల వెలిగి
జలదమాలలు జగతి సలిలాల వెలయించఁ
బలువిదమలౌ సీర మురళి లెత్తును సదా
శత్రువర్గా లెల్ల సత్రు వరాభూత
నిర్వీర్య సర్గతుల నిస్తేజమై పోవ ॥

4009

†(7) ప్రకృతిమాత సృష్టిలోన నకృత సుకృత కర్మలతో

నిహ పరాల నన్నింటను నెల్ల గోళ లోకాలను
భువు లెల్లను దివు లెల్లను బృహ్మ్యాది భూతాలు
నన్మోఽన్య సంబంధ మనుబంధ బంధాల
నవినాభావాల నపురూపమై నిలిచి
గుహ్యశక్తులతోటి గోళాలు గృహములై
చలన రక్తులు తనర సంచరించును సదా
ఇనశక్తు లొప్పార నెసగు మండలముల
రక్ష శక్తులు మీఱ రాణించు విశ్వాన
నాధిపత్యపు శక్తి నాకర్షితము లొచు
నఖిలగోళమ్ములున్ ఆలర నుపగ్రహాలు
తనరారు జగతిలోఁ దరణి బాధ్యత లలర ॥

4010

†(8) అఖిల విశ్వమ్ములో నద్భుత గతు లొప్ప

లోకాలు గోళాలు లోలుపత్యము మీఱఁ
గాల బద్ధము లొచు వేల లెనయుచు సౌర
మండలపరములై నండాండ పిండాండ
బ్రహ్మాండములలోన భండనమ్మున గెలిచి
ఆదిత్య శక్తులన్ అఖిలమౌ సూర్యాకు
లపురూప శక్తులన్ ఆధిపత్యపు రతుల
నలరారఁగాఁ దిరుగు నతిలోకగతి మీఱ
క్షుద్రశక్తుల వరలు శూరులౌ శాత్రువుల్
క్షయముగా విశ్వాన నజయ్యశక్తులు వెలుగు ॥

4011

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(9) విశ్వసృష్టి మూలమైన విశ్వేశుని దీప్తు తొప్పుఁ
 బ్రక్రమితమాత సృష్టిలోన సుకృతవిజయ తత్త్వాలను
 దుష్కృతి పరాభూతాల నకృత్య పరాజయాల
 నలరారుచు నిహపరమా వివిధ గోళ లోక
 జాల సర్వస్వము తిరుగు వేల లెనని విశ్వమ్మున
 స్వయంచలన శక్తులతో నభయంకర వర్తనలను
 నాత్మ ప్రదక్షిణాశి నధిపతి ప్రదక్షిణల
 ననవరత మొనరించుచు నద్భుతగతి వరలంగా
 విష్ణుపదమై వరలెడి బృహద్దివము చేరంగా
 సత్యవర్ధనమ్ము మీఱ నిత్యయాన మొనరించును ॥

4012

సూక్తమ్—121

ఋషిః—హిరణ్యగర్భః ప్రాజాపత్యః

దేవతా—కః(ప్రాజాపతిః)

చందః—త్రిష్టుప్

(1) హిరణ్యగర్భః సమవర్తతాగే భూతస్య జాతః పతిరేక ఆసీత్ ।

స దాదార పృథివీం ద్యామతేమాం కన్తై దేవాయ హవిషా విదేమ ॥

1385

(2) య ఆత్మదా బలదా యస్య విశ్వ ఉపాసతే ప్రశిషం యస్య దేవాః ।

యస్య ఛాయామృతం యస్య మృత్యుః కన్తై దేవాయ హవిషా విదేమ ॥

1386

(3) యః ప్రాణతో నిమిషతో మహిత్యైక ఇన్ద్రాజా జగతో బభూవ ।

య ఈశే అస్య ద్విపదశ్చతుష్పదః కన్తై దేవాయ హవిషా విదేమ ॥

1387

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. రేక ఆసీత్, 2. య ఆత్మదా, 3. విశ్వ ఉపాసతే, 4. మహిత్యైక ఇన్ద్రా,

5. య ఈశే అస్య. (ప్రా.ప్ర.)

(4) యస్యేమే హిమవన్తో మహిత్వా యస్య సముద్రం రసయా సహహూః ।

యస్యేమాః ప్రదిశో యస్య బాహూ కన్తే దేవాయ హవిషా విధేమ ॥

1388

(5) యేన ద్యౌరుగాః పృథివీ చ దృష్టా¹ యేన స్యః స్తభితం యేన నాకః ।

యో² అన్తరిక్షే రజసో విమానః కన్తే దేవాయ హవిషా విధేమ ॥

1389

(6) యం కర్మస్థసీ³ అవసా తస్తభానే⁴ అభ్యైక్షేతాం మనసా రేజమానే ।

యత్యాధి సూర⁵ ఉదితో విభాతి కన్తే దేవాయ హవిషా విధేమ ॥

1390

(7) ఆపో హ యద్బృహతీర్విశ్వమాయన్ గర్భం దధానా జనయన్తీరగ్నిమ్ ।

తతో దేవానాం సమవర్తతాసురేకః కన్తే దేవాయ హవిషా విధేమ ॥

1391

(8) యశ్చిదాపో మహినా పర్యవశ్యద్ దక్షం దధానా జనయన్తీర్యజ్ఞమ్ ।

యో దేవేష్యధి దేవో⁶ ఏక ఆసీత్ కన్తే దేవాయ హవిషా విధేమ ॥

1392

(9) మా నో హింసీజ్ఞనితా యః పృథివ్యా యో వా దివం సత్యతర్మా జ్ఞానః ।

యశ్చాపశ్చన్ద్రా¹ బృహతీర్జ్ఞాన కన్తే దేవాయ హవిషా విధేమ ॥

1393

1. దృశహ, 2. యోఽఅన్తరిక్షే, 3. కర్మస్థసీఽఅవసా, 4. భానేఽఅభ్యై, 5. సూరఽఉదితో,

6. దేవఽఏకఽఆసీత్. (చా.ప.)

(10) ప్రజావతే న త్వదేతాన్యన్యో విశ్వా జాతాని పరి తా బభూవ ।

యత్ కామాస్తే జహుమస్తన్నో¹ అస్తు వయం స్యామ పతయో రయాణామ్ ॥

1394

సూక్తము—121

ఋషి—ప్రాజాపత్యుడైన హిరణ్యగర్భాఖ్యుడు†

దేవత—“క”శబ్దాభిధేయుడగు ప్రజాపతి†

(1)*చ॥ అతుల మహా²ప్రపంచకపు టాదిని నల్ల హిరణ్యగర్భుడే≠
 వితతుడు వాడు పుట్టగనే విశ్వమునందొకడై, లనజ్జగ
 తతులకు³ సీశ్వరుండునయి తాల్చి దొడంగె దివంబు భూమి నే
 మతిశయ మే ప్రజాపతికి నర్చుల జేయుదు మన్ని భంగులన్ ॥‡

4013

(2)*చ॥ చతురత సర్వ మెవ్వని వశంబునఁ బుట్టుచునుండుఁ బ్రాణి సం
 తతి సురులేని యాజ్ఞమెయిఁ దా నమ్మతంబును నేఁ మూర్తి తాన్
 హిత మగుచుండు లోకమున కెప్పుడు సత్యవిభూతితోడ నే
 యతిశయ మా ప్రజాపతికి నర్చుల జేయుదు మన్ని భంగులన్ ॥ ‡

4014

(3)*చ॥ అతుల సమస్త⁴ జీవతతియందు గుణంబుల నద్వితీయుడై
 తతమును⁵ బాలకుండునయి⁶ తా ద్వివదంబులకున్ జతుష్పద
 ప్రతతులకున్ మహేశుడయి రాజిలు⁷ నెవ్వడు సంతతంబు నా
 యతిశయుడౌ ప్రజాపతికి నర్చుల జేయుదు మన్ని భంగులన్ ॥

4015

1. మస్తన్నోఽఅస్తు. (ప్రా.ప్ర.)

†ప్రాతప్రతి 14వ సంపుటము 133వ పుటలో సీ సూక్తమునకు ఋషి “హిరణ్యగర్భుడు”గాను, దేవత “క”శబ్దాభిధేయుడు ప్రజాపతి”గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “హిరణ్యగర్భుడు” ఋషిగాను, “క (ka)” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

≠జగత్తుయొక్క మూలారంభమున హిరణ్యగర్భుడుండెను. వానిచే జగత్తంతయుఁ దాల్చిబడినది. (నే.వేం.న.శా.)

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

2. ప్రపంచమున కగ్రమునందు, (తొ.పా.), 3. సీశ్వరుండగుచు దాల్చుచునుండె, (తొ.పా.),

‡ఈ సూక్తములోని తొలి ఋగనువాదముగా నీ క్రింది గద్యమును శ్రీనేమానివారు వ్రాసి వారే స్వయముగాఁ గొట్టివేసిరి.

1. (1)గద్యము॥ హిరణ్యగర్భుడు ప్రపంచోత్పత్తికి ముందుండెను. వాడు పుట్టగనే యద్వితీయుడై విరురజాతమగు బ్రహ్మండాది సర్వజగత్తునకు సీశ్వరుం డయ్యెను. అంతయె కాక విస్తృతమగు దివమును పురోవ ర్తమానమగు భూమిని ధరించుచున్నాడు. ఏ ప్రజాపతిని దానాది గుణ యతుని నేవింపఁగలము? ॥ (తొలి పాఠము).

4. బుట్టుయదాజ్ఞ, (తొ.పా.), 5. బ్రాణి సంతతుల మరాళిహడఁగడుదాల్చిమృతంబు యదీయఛాయమూహిత. (తొ.పా.).

‡ చ॥ చతురత సర్వ మెవ్వని వశంబునఁ బుట్టు యదాజ్ఞఁ బ్రాణి సం

తతుల మరాళిహడఁ గడు దాల్చిమృతంబు యదీయ ఛాయ(యై)తాన్

హిత మగుచుండు లోకమున హెచ్చగనట్టి మహా(నెప్పుడు సత్యవిభో) విభూతికే

మతిశయమే ప్రజాపతికి నర్చుల జేయుదు మన్ని భంగులన్ ॥ (తొలిపాఠము)

6. జీవుల మహత్కృము చేతను, (తొ.పా.), 7. సతతము, (ప్రా.ప్ర.పా. యతి భంగము.), 8. బాలకుండగుచుఁ దా, (తొ.పా.), 9. రాజిలుచుండెడు నట్టివానికే. (తొ.పా.)

(4)*చ॥ షితి హిమ శైల ముఖ్య 'గిరి సీమలు చాటెడు నేని శక్తి వి
స్తృత నదులున్ సముద్రమును జెచ్చెర నెవ్వని భాగ్య మంచు సన్
మతులు వచింతు రాశలును మానుగ నెవ్వని² వౌచు నుండు నా
యతిశయుఁడౌ ప్రజాపతికి నర్చలఁ జేయుదు మన్ని భంగులన్ ॥

4016

(5)*చ॥ అతనుదివంబు³ భూతల మనారత మెవ్వని శక్తు లెన్ను దే
వతతి నివాసమౌ దివము బంధిత మెవ్వనిచేత సూర్యుఁ డ
చ్యుతుఁ డగుచుండు⁴ నూర్వగమహోన్నతుఁడౌచును నేనిచేత నా
యతిశయుఁడౌ ప్రజాపతికి నర్చలఁ జేయుదు మన్ని భంగులన్ ॥

4017

(6)*చ॥ వితతములైన రోదసులు వెల్గుచు నెవ్వనిఁ జూచుచుండు నే
మతిఁ గలవానియందు ననయంబు మహాత్ముఁడు సూర్యుఁ డెంతయున్
దృతిని వహించి పుట్టు చతిదీప్తిని గాంచునొ; యెల్ల వేళ⁵ నే
మతిశయుఁడౌ ప్రజాపతికి నర్చలఁ జేయుదు మన్ని భంగులన్ ॥

4018

(7)*చ॥ తత వియదాపి భూతములఁ దాను జనింపఁగఁ జేయుచుండి సం
తతము హిరణ్యగర్భుని నితాంతముఁ గాల్చెడు నన్ జగంబులన్
దృతి ధరియించు నెవ్వఁ డతిదీప్తిని జేయునొ; లోకమంత కే
మతిశయుఁడౌ ప్రజాపతికి నర్చలఁ జేయుదు మెల్ల భంగులన్ ॥

4019

(8)*చ॥ షితివయి యజ్ఞమున్ నెరవఁ జేరెడు దక్షుని నాత్మయందుఁ దా
నతిశయ మొప్పఁ దాల్చెడు మహాంబువు నెవ్వఁడు గాంచె దేవతా
వితతికి సీశ్వరుం డగుచు⁷ వెల్గెడు నెవ్వఁడు నిష్ఠతోడ నే
నతిశయుఁడౌ ప్రజాపతికి నర్చలఁ జేయుదు మన్ని భంగులన్ ॥

4020

(9)*చ॥ స్తుతుఁ డగు నెవ్వఁడి వృథివి శోభిలఁ⁸ బుట్టగఁజేయుచుండి సం
తతమతి సత్యధర్ముఁడయి తా జనియింపఁగఁజేసె లోక సం
తతుల మహోదకంబులను⁹ ధన్యుఁడెవఁడౌ; యపాంసఁ జేత నే
మతిశయుఁడౌ ప్రజాపతికి నర్చలఁ జేయుదు మన్ని భంగులన్ ॥

4021

*రచయిత:—కావ్యశీర్ష, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. గిరి సీమలు యన్మహిమంబుఁ జాటు, (తొ.పా.).
2. నెవ్వనికేసు వానికే, మతిశయమే. (తొ.పా.).
3. భూతలము యన్మహిమంబున స్థైర్య మూను, దేవతతి నివాసనాకములను, (తొ.పా.).
4. నూర్వగ మహోన్నత భాగమునుండి వానికే (మహోన్నత డౌచుండు పీఠినే), (తొ.పా.).
5. యెట్టి వానికే, (తొ.పా.).
6. యట్టివానికే, (తొ.పా.).
7. వెల్గుచునుండునొ యట్టివానికే, (తొ.పా.).
8. శోభల సృష్టి నొనర్చియుండి సంతతమతి, (తొ.పా.).
9. ధన్యుఁ డపాంసకుఁ డౌత మాకు. (తొ.పా.)

(10)•గద్యము॥

ఓ ప్రజాపతి: నీకంటె నన్యుఁ డెవ్వఁడును బ్రథమ వికారములను బొందిన నీ సమస్త భూతములను బొందలేదు. (నీవే వీనిని సృజించుచున్నావు:) మే మే ఫలముఁ గోరుచున్నవారమై నీకు హవిస్సుల నిచ్చుచున్నామో! యా ఫలము మాకుఁ గలుఁగుఁగాక! మేముకూడ దనేశ్వరుల మగుదుము॥

4022

సూక్తము—121

ఋషి—ప్రజాపత్యుఁడైన హిరణ్య గర్భుఁడు
దేవత—“క”శబ్దనామము గల ప్రజాపతి

అర్ధాంతరము—1

†(1) ఆ హిరణ్యగర్భుండె అలరార నగాన

సర్వ విధ వృద్ధ్యాశి సకల ద్యౌ లోకాల
గోళాల నన్నింటి నేలుచున్ ధరియించి
ఆకాశ మనిలాల ననల జల మృత్ పంచ
భూతాల జాతమై పొలుపొందు విశ్వానఁ
జరాఽచరమ్ములకు జరాఽజడమ్ములకు
నేత్రైక పతిగాఁగ నెనఁగు నా దేవుని
నభినుతించి హవిషాశి నర్పింతు మెల్లపుడు ॥

4023

†(2) సర్వాత్మల నెవ్వఁ డొనఁగు సకల బలా లెవ్వఁ డిచ్చు

సఖిల విశ్వ మే దేవుని నర్పించును నుపాసనల
నమృత త్వము మృతిత త్వము నలరు నెవని ఛాయ లొచు
శాస్త్రగాఁగ నే దేవుఁడు శాసించుచు నడుపు సృష్టి
దిక్కలా లలరంగా దివ్య శక్తు లమరంగా
నా దేవుని నుపాసనల నర్పింతుము హవిషాకుల ॥

4024

†(3) ఏ దేవు శక్తితో నెల్ల సృష్టియు మించి

ప్రాణవంతమౌచు వరలుచునుండునో!
కాలబద్ధ మౌచుఁ గ్రాలుచునుండునో!
యే దేవు శక్తితో నెల్ల గోళ లోకాలును
శక్తివంతమ్ములై సమైక్యతన్ దిరుగు
సే దేవదేవుండు నిహవరమ్ముల వెలుఁగు
నే దేవదేవుండు నెనఁగు చతుర్దిశల
నా దేవుని హవిషాకుల నర్పింతు మెల్లప్పుడు ॥

4025

*రచయిత:—శావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(4)†అష్టపదకందము ॥

హిమగిరి గిరు లెవని వశము?
సముద్రజాలమ్ము నదులు సకల మ్మెవ్వ
ని మహిమ నిలుచు దిశలఁ బా
పు సూర్యులై యే మహితున కొప్పునో! ఆ దే
వ మహితునకు హవిషాకుల
నమలినగతి విధివిధాన నర్చనల నొన
ర్తుము సృష్టి సర్వ విశ్వము
నమ్మత విష బహుళ వదార్థ మా దేవుఁడుగా ॥

4026

†(5) ఎవని మహిమతో విశ్వ మ్మెల్లఁ దిరుగుచుండు సదా

యెవని శక్తి నన్ని రూపపు టిన గోళాల్ మండుచుండు
నెవని మహిమఁ బృథ్వాదులు నెల్ల లెనసి యెసఁగుచుండు
నెవని దీప్తి శోకరహిత భువననాక మలరుచుండు
దూళిగాఁగ దూళి దూసరమ్ముగాఁగ సృష్టి
సంతరిక్షమందుఁ దిరుగు నఖిలాఖిలాండమ్ముల
నణువరమాణువు లన్నింటిని బాలించెడి
నా దేవుని సర్పింతుము హవిషాకుల నెల్లపుడును ॥

4027

†(6) ఏ దేవుని దివ్యశక్తి నెల్ల సృష్టి వరలుచుండు

దివిభువు లెల్లను రోదసిఁ దిరుగుచుండు నే శక్తిని
మనశ్శక్తి యే విధిగా మహిమాన్విత మౌను సృష్టి
దృక్ చక్తులు మహతములై తేజరిల్లు నే గతిమైఁ
జంద్ర సూర్య గ్రహ ఋక్షాల్ సౌరు మీఱ నే శక్తుల
నుదృవించు సృష్టిలోన నుజ్జ్వలమౌ శక్తులతో
నే దేవుం డసహాయత నెల్ల సృష్టి రక్షించును
నా దేవుని సర్పింతుము హవిషాకుల నెల్లపుడును ॥

4028

†(7) అతి బృహత్తర మౌచు సలరారెడి విశ్వసృష్టి

నసంతగతుల సృష్టించుచు నన్నిదీప్తు లొప్పారఁగ
హేలగాఁగ జలరాశిని గేళి నల్పు దేవదేవుఁ
డాకాశ మ్మనిలాలసు ననల జల మృతతులను

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

బుట్టించుచుఁ బాలించుచుఁ బూర్ణముగా దరియించుచు
 దివ్య దేవతాశి కెల్ల దేవుడుగా వెల్గొందుచు
 నేకైకుండొచుఁ దనరు నేకై కేకుని దేవుని
 హవిషాకుల నెల్లపుడును నర్చింతు మ్మతిభక్తిని ॥†

4029

†(8) ఉష్ణ శీతలంపుశక్తు లుద్భవింపజేసి సృష్టి
 ననిలాఽనల జల శక్తుల నాకాశపు మృత్తతులను
 మహిమాన్విత శక్తులుగా నహరహమును వర్తిల్లఁగ
 నణువరమాణువు లఖిలమ్ముల నధిపతిగాఁ బాలించుచుఁ
 బ్రకృతిమాత తత్వాలను ప్రకర్షరూప వర్తనముల
 సృష్టించుచు రక్షించుచుఁ జెన్నొందఁగఁ జేయునట్టి
 ఏకైకదేవుఁ డొచును నెల్లఁడుగా వెల్గొందెడి
 నా దేవుని నర్చింతుము హవిషాదుల నెల్లపుడును ॥

4030

(9)†అష్టపదకందము ॥

సత్యము దర్మము వరలఁగ
 నిత్యము దివిభువితతిని విసేతగ దైవ
 ప్రత్యయగతి వర్తిల్లఁగ
 మృత్యంతర మొప్ప నమృత ఋత శక్తులమైఁ
 గృత్యాఽకృత్య విస్మృష్టిజ
 మత్యమల శశికశ సూర్య మహిమాఽన్వితమై
 అత్యంతము వరల మహిత
 సత్యుని నర్చింతుము హవిషాకుల నెపుడున్ ॥

4031

†(10) హే ప్రజాపతిదేవః యా సర్వ విశ్వమున్
 సృష్టించి నిలుపుదువుఁ చెన్నొందఁజేసెదవుః
 పెంపొందఁజేసెదవుః విశ్వాత్మగా వెలిఁగి
 ఆన్యోఽన్య సంబంధ మనుబంధ బంధాల
 నవినాభావాల నపురూప గతులతో
 ననిలాఽఖిలమైన లోకాల ననంత గోళాల
 కధిపతిగఁ దనరారి అజయ్య రక్షణల
 సమూల్య సంపదల ననుగ్రహింతువుః నీవుః ॥

4032

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—121

ఋషి—ప్రాజాపత్యుడైన హిరణ్యగర్భుడు
దేవత—“క” శబ్దనామముగల ప్రజాపతి

అర్థాంతరము—2

†(1) అగ్నిగర్భుడై వెలిగెడి ఆ దేవదేవు క్రియ

అఖిల భూత రూపాలను నావరించి అవతరించి

విశ్వసృష్టి కథివతిగాఁ బృథ్విదివుల కథివతిగా

సర్వసృష్టి ధరియించుచు సకలమ్మును భరియించుచు

నేకైకుండౌ పతిగా నెల్లఁ గుగాఁ దనరారుచు

సృష్టి స్థితి లయావళుల స్రష్ట కాఁగ ద్రష్ట కాఁగ

భర్త కాఁగ నలరారుచు వరలుచు సఖిలేశుండౌ

నా దేవుని సర్పింతుము హవిషాకుల నెల్లపుడున్ ॥

4033

†(2) సకలాత్మల దారకుడై సకల బల దారకుడై

సృష్టిలోక గోళ జాల వ్యష్టి సమిష్టి కాల రూప

దారకుడై దారకుడై వరలు మహా పాలకుడై

మృత్యువుకే మృత్యువుగా మిన్ను నిండు నమృతశక్తి

నతిలోకపు దీప్తులతో నతివేలపు శక్తులతో

దివ్యదేవతాళి కెల్లఁ దేజరిలెడి నమరత్వము

నమృతత్వము నమలత్వము ననుగ్రహించు దివ్యదేవుఁ

డా దేవుని సర్పింతుము హవిషాకుల నెల్లపుడున్ ॥

4034

†(3) ప్రాణ కాల బద్ధ మౌచ బహురూపాకుల వరలెడి

విశ్వలోక గోళ తతులు నశ్విశక్తు లలరుచుండ

దృశ్యాదృశ్యమ్ము లౌచుఁ దేజరిల్లు సర్వస్వము

వశ్యశక్తి సత్యరూప భాగ్య మౌచ వర్తిల్లఁగ

ద్వైతాద్వైతమ్ముగాఁగ ద్వంద్వగతుల సృష్టి యెల్ల

నాలుగు పాదమ్ములతో వేల లెసయనట్టి కాల

సత్య సత్య ధర్మ మొప్ప సఖిలేశుండై తనరెడి

ఆ దేవుని సర్పింతుము హవిషాకుల నెల్లపుడున్ ॥

4035

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) ఏ దేవుని మహిమలతో హిమగతులను గోళము లగు

నే దేవుని మహిమలతో నెనఁగు నగ్ని గోళతతులు
నే దేవుని మహిమలతో నెల్ల సృష్టి రసమయమౌ
నదీనదము తొప్పారఁగ జడదు లెల్ల నలరారఁగఁ
జతుర్దిశలు బాహువులై చదలునఁ దిరుగాడునట్టి
నర్వ గోళ లోక జాల సర్వస్వము రక్షించుచుఁ
గాలగతుల నడుపుచుండి రాఁగఁ జేయు నే దేవుం
డా దేవుని నర్చింతుము హవిషాశుల నెల్లపుడున్ ॥

4036

†(5) అఖిలాగ్నుల జ్వాలలతో నత్యుగ్రమై వెలిఁగెడి

సూర్యాది మహాగ్నిగోళ శుభ్ర దీప్తి వర్దిల్లఁగ
మృద్భూత విశాలమ్మా పృథ్విగోళ లోకాలను
శోకరహితమై వరలెడి నాకలోక తతు లన్నిటి
వివిధమైన వైశాల్యజ బృహదల్పగ రూపాలను
నణువరమాణుతతుల సంతరిక్షమందు నలరు
నన్నింటిని నదుపాజ్ఞల నలరారఁగఁ జేసి నడుపు
నా దేవుని నర్చింతుము హవిషాశుల నెల్లపుడున్ ॥

4037

†(6) మహిమాన్వితమై వెలిఁగెడి మానస సంకల్పముతో

అఖిలముతౌ పృథ్వితతుల ననంతమైన దివితతులను
రవి చంద్ర ఋక్ష గ్రహ రాజి నెల్ల సృష్టిగాఁగ
నావిష్కృతమ్ముఁ జేసి అవలీలగ నిలిపి నడిపి
సర్వమ్మును రక్షితముగ సంవర్ధన రతులతోడ
దివ్యకాలగతుల నిల్చి దీప్తమానమై వరలఁగ
విశ్వసృష్టి నెల్ల నడుపు నశ్వశక్తి రూపదేవుఁ
డా దేవుని నర్చింతుము హవిషాశుల నెల్లపుడున్ ॥

4038

†(7) ప్రకృతిమాత బృహద్విశ్వ ప్రసవగతుల వరలంగా

సీశ్శు పోసికొనుచు నే నిఖిలేశుని మాయ లీల
గర్భదారణమ్ము చేసి క్రాలి టబ్బుచుండు సదా
యే దేవుని మహిత శక్తి నీ సృష్టి విశాలగతుల

†రచయిత: — వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాది గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

నతిలోకపు వీర్య రతుల నగ్ని శక్తు లలరారఁగ
 నావిష్కృతమై తోడో నవినాభావ బంధములను
 సచ్చిదానంద రతుల సర్వ సంపన్న మౌను
 ఆ దేవుని సర్పింతుము హవిషాకుల నెల్లపుడున్ ॥†

4039

†(8) సృష్టియజ్ఞ సర్వమ్మున సృష్టసృష్ట శ్రేష్ఠ కాఁగ
 మహితతత్త్వ శక్తులతో మర్మదర్మ దక్షతతోఁ
 జిచ్చక్తియె జల మౌచును జిద్విలాస గతులు మీఱ
 సద్గతులను నానందపు సంపద లవి వరలంగా
 విశ్వసృష్టి జనియించును విమలగతుల వర్తిల్లును
 దరణధారణమ్ము లలరు భరణభారణముల్ తనరు
 నే దేవుని దివ్యశక్తి నే దేవదేవు శక్తి
 నా దేవుని సర్పింతుము హవిషాకుల నెల్లపుడున్ ॥

4040

†క॥ జలశక్తుల రూపముతో
 చలతత్త్వ విరహితగతి విశాల మౌచున్
 అలరెడి జిచ్చక్తి హరిని
 చలమున నా దేవు సర్ప సల్పెదము నదా ॥

4041

†(9) సౌరకాంతి ఉష్ణరతులు కారణానఁ జందమామ
 చల్లని వెన్నెల లిచ్చును నెల్ల దుపులు దివు లలరఁగ
 జలశక్తులు వర్తిల్లఁగఁ జడలఁ దిరుగు విశ్వమ్మున
 దేవదేవ విశ్వరూప దివ్యసత్య దర్మశక్తి
 సంతరిక్షమందుఁ దనట ననేకానేకమైన
 బృహత్ సూర్య చంద్రగోళ వితతు లెల్ల విరాజిలఁగ
 నగ్ని శక్తితత్త్వమ్మును నమరఁగ జలతత్త్వమ్మును
 నే దేవుని శక్తిఁ బుట్టు నే శక్తిని నిలిచి నడుచు
 నే దేవుని శక్తితోడ నెల్ల గతుల వర్తిల్లును
 నా దేవుని సర్పింతుము హవిషాకుల నెల్లపుడున్ ॥

4042

†తే॥గీ॥ చంద్రశక్తులఁ బుట్టు లతంద్రమైన
 ప్రాణ సంజీవ తత్త్వాలు వర్తిలంగ
 నిత్య చైతన్య రూపమై సరత రతుల
 నిల్చు దేవు సర్పింతు మనల్పగతుల ॥

4043

†దశమతః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(10) విశ్వసృష్టి గోళలోక వితతి నెల్ల సృష్టించుచు,
 బ్రజాపతిగ నధిపతిగా రాజిల్లెడి దేవదేవః
 అండపిండ బ్రహ్మాండము లన్నింటికి నద్యక్షుఁడ
 వై వరలెడి విరాడూగ్రపః అఖిలజనకః అఖిలేశ్వరః
 నీవు లేక యీ విశ్వము నిఖిలమును నిలువఁబోదు
 అన్యోఽన్యనుబంధము లవినాభావ సంబంధము
 లలర నాత్మప్రదక్షిణల నధిపతి ప్రదక్షిణలఁ
 బరిభ్రమణఁ జేయలేవు చరింపలేవు క్రమగతులను
 గోళతతులు లోకతతులు కాలము నణువరమాణువులు
 ప్రకృతి సంపదాశులకుఁ బ్రభు లౌదుము నీకృపమై ॥

4044

†అ॥వె॥ నీవు కారణముగ నిఖిల గోళములు
 లోకతతులు దివ్య లోలువతలఁ
 దిరుగుచుండు నెట్టి దేవదేవుని కృప
 నర్చనలను జేతు మట్టి దేవు ॥

4045

సూక్తమ్—122

ఋషిః—చిత్రమహా వాసిష్ఠః
 దేవతా—అగ్నిః
 చందః—జగతీ; 1, 5-తిర్ఘ్ణమ్

(1) వసుం న చిత్రమహాసం గృణీషే వామం శేవమతిథిమద్విషేణ్యమ్ ।

స రాసతే శురుదో విస్వధాయసో ఽగ్నిర్హోతా గృహపతిః సువీర్యమ్ ॥

1395

(2) జషాణో¹ ఆగ్నే ప్రతి హర్య మే వచో విశ్వాని విద్వాన్ వయనాని సుకృతో ।

మృతనిర్ఘ్నిగృహ్మాణే గాతుమేరయ తవ దేవా² అజనయన్నసు వ్రతమ్ ॥

1396

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. జషాణో¹ ఆగ్నే, 2. దేవా² అజనయన్. (వా.ప్ర.)

(3) సప్త దామాని పరియన్నమర్తో దాశద్దాశుషే సుకృతే మామహస్యః ।

సువీరేణ రయిణాగ్నే స్వాభువా యస్త¹ ఆనద్ సమిధా తం జుషస్య ॥

1397

(4) యజ్ఞస్య కేతుం ప్రథమం పురోఽహితం హవిష్మంత² ఈశతే సప్తవాజినమ్ ।

శృణ్వంతమగ్నిం పుత్రపృష్ఠముక్షణం వృణంతం దేవం వృణతే సువీర్యమ్ ॥

1398

(5) త్వం దూతః ప్రథమో వరేణ్యః స హూయమానో³ ఆమృతాయ మత్స్యః ।

త్వాం మర్జయన్ మరుతో దాశుషో గృహే త్వాం ప్రోమేభిర్భుగవో వి రుదుచుః ॥

1399

(6) ఇషం దుహస్తుదుహం విశ్వదాయనం యజ్ఞప్రియే యజమానాయ సుకృతో ।

అగ్నే పుత్రస్సత్త్రిరృతాని దీద్యద్వర్తిర్యజ్ఞం పరియస్తుకృతాయసే ॥

1400

(7) త్వామిదస్యా⁴ ఉషసో వ్యష్టిమ దూతం కృణ్వానా⁵ అజయన్త మానుషాః ।

త్వాం దేవా మహాయాయ్యాయ వావృధురాజ్యమగ్నే నిమృజన్తో⁶ అధ్వరే ॥

1401

(8) ని త్వా వసీష్ఠా⁷ అహ్వన్త వాజినం గృణన్తో⁸ అగ్నే విదధేషు వేధసః ॥

రాయస్సోషం యజమానేషు దారయ యూయం పాత స్వస్తిభిః సదా నః ॥

1402

1. యస్త¹ ఆనద్, 2. హవిష్మంత² ఈశతే, 3. మానో³ అమృతాయ, 4. త్వామిదస్యా⁴ ఉషసో, 5. కృణ్వానా⁵ అజయన్త, 6. నిమృజన్తో⁶ అధ్వరే, 7. వసీష్ఠా⁷ అహ్వన్త, 8. గృణన్తో⁸ అగ్నే. (వృ.వృ.)

సూక్తము—122

ఋషి—వసిష్ఠపుత్రుడు చిత్రమహస్సు†

దేవత—అగ్ని†

(1)*గీ॥ అగ్ని వననీయు సుఖకరు నగ్ని చాయ
నీయ తేజస్సు వినుతింతు నెలమి నేను
వహ్ని శోక నివారక వర్ణనీయ
గోవులను పీర్యమును గడుఁ గూర్చుచుండు ॥

4046

*గీ॥ అగ్ని హోత యగుచు నమరాశి కాహ్వోత
యగుచు యజ్ఞకరుల యభిల నదన
ములకు నీకుఁ డగుచుఁ బూర్ణ శోభన వీర్యుఁ
డగుచు వెలుఁగుచుండు నంతటఁ గడు ॥

4047

(2)*గీ॥ తెలియఁగలయట్టి యంతయుఁ దెలిసికొనుచు
వెలుఁగుచున్ నీవె యంతటఁ గలుఁగఁబట్టి
యనలుఁదాఁ ప్రియమానుఁడ వౌచు నాదు
స్తుతుల నీ వాలకింపుమా! సురుచిరముగ ॥

4048

*గీ॥ ఘనతరేంద్రాది †దేవతలన్ కరుణఁ బూని
ఫలములను బుట్టఁజేసిరి వరమ ప్రితిఁ
గాన యజమానునకు నగ్నిఁ మాన కీవు
యజ్ఞమునుఁ బొందఁజేయుమా! యతిశయముగ ॥

4049

(3)*గీ॥ సప్త సంఖ్యాక తలముల సప్త జిహ్వాః
మరణ రహితుఁడవై నీవు కరము హవ్య
మును నొసంగెడువానికి మోద మలరఁ
గాంక్షిత ధనంబు నొసఁగుము! కరుణఁబూని ॥

4050

†వ్యాసవృత్తి 14వ సంపుటము 1శీవ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వసిష్ఠపుత్రుడు చిత్రమహస్సు”గాను, దేవత
“అగ్ని”గాను వ్రాసి, 15వ సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “చిత్రమహ” ఋషిగాను “అగ్ని”
దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని పంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “భగురువు” పర్యయక మైనది.

*గీ॥ అతిసమింధన సాదనంబైన యిద్మ
మున మహానలః నినుఁ బొందు జనుని నీవు
వీర పుత్రాచితం బగు విపుల ధనము
తోడ నేవింపుమాః పీఠిఁ గూడి మిగుల ॥

4051

(4)*సీ॥ యాగంబు సూచింప నరుగుచుండెడువాని నమరు ముఖ్యుండయి యమరువాని
ఘన పురోహితుఁడయి క్రాలుచుండెడువాని బల విరాజితుఁడయి వరలువాని
సస్మత్ స్తుతుల నెల్ల నాలకించెడువాని దీప్తాంగుఁడై కడుఁ దిరుగువాని
యాగమూలంబున నతివృష్టి నిడువాని ధనముల యజమానుఁ దనుపువాని
గీ॥ మంగళాచిత ధనమును మనుజ వరుల, కిచ్చువానిని సంతృప్తి నిచ్చు నగ్ని
సప్త హోతలు ¹హవ్యంబుఁ జాలఁగొనుచు, సన్నుతించుచున్నారు చాలఁ బీఠి ॥

4052

(5)*గీ॥ అగ్నిదూత కర్మయందు ముఖ్యుండవై
భజన లందుచుండి పరమ పీఠి
నమృతమునకు నస్మదాహూయమానుండ
వగుచుఁ దృప్తి నొందు హవ్యములను ॥

4053

*గీ॥ వైద్యుత స్వరూప ప ర్తమానుని నిన్ను
శంక లేక సుర లలంకరింతు
హవ్య మొసఁగువాని నావసధంబున
వెలుఁగఁజేయుచుండు విమల వహ్ని ॥

4054

(6)*గద్యము ॥

ఓ సుకర్ముఁడా! యగ్ని! దేవతలను బ్రీణింపఁజేయు యజమానునికొఱకు సర్వధారయిత్రీయ,
సుదుఘయు, యజ్ఞరూపిణీయు నగు గోవును యాగరూప వయస్సును బితుకుచున్నావు; నీవు
ఘృతస్నాతుఁడవు; పృథివ్యాది స్థావరత్రయమును దీపింపఁజేయు వాఁడవు; అనుష్ఠీయమాన
యజ్ఞమును గనుఁగొనుచు నా యాగనిష్పత్తికొఱకుఁ బ్రవర్తించుచున్నావు ॥

4055

(7)*చ॥ జనులు ప్రభాతమందుఁ గడు సంతన మొప్పఁగ సర్వ దేవతా
గణమునకున్ సుదూతగఁ బ్రకల్పనఁజేసి నుతింతు నిన్ను నో
యనలుఁడ! నీకుఁ బూజలను నందఁగఁజేయ సుహవ్య మెల్ల నీ
తనువున ²సుంచుచుండెదరు తాము సురల్ బహుభక్తి యుక్తులై ॥

4056

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. యఖిలదానాది యుక్తుని నగ్నిదేవు, (తా.పా.), 2. సుంచుచున్ మిగుల ధన్యులు కారె సురల్ తలంపఁగన్.(తా.పా.)

(8)•గీ॥ ఈ వసిష్ఠకుమారకు లిష్టులందు
నిన్ను నుతియించుచున్నారు సన్నతాంగః
యత్రి ముఖ్యుల మగు మాకు నధికమైన
ధన సమృద్ధి నొసంగుము! ధర్మ నిష్ఠ ॥

4057

మాత్రము—122

ఋషి—వసిష్ఠపుత్రుడు చిత్రమహస్యు
దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—1

†(1) అనలరూప దివ్యశక్తి నమేయమైన రూపాలను
నతిలోకపు వీర్యశక్తు లద్భుతావహములుగా
సప్తవర్ణజాలాలను గుప్తవసునంపదాశు
లలరుఁ జిత్ర రీతు లొప్ప ననంతైశ్వర్యములుగా
మణులుగాఁగ రత్నాలుగ మహిత రజిత హేమాలుగాఁ
బసలు మించు రసశక్తుల పరిణతులను వర్ధిల్లుచు
నిత్య నవ్యమై మెరిసెడి సత్య దివ్య ప్రకృతి భాగ్య
వైభవమ్ము లొప్పుచుండుఁ బ్రభాభాసితములుగాఁగ ॥

4058

†— సర్వ రక్షక మౌచ సర్వ భక్షక మౌచ
సర్వాంతర్యామిగాఁగ సచ్చక్తుల వరలుచుండి
శుచిగాఁగను విశ్వదీప్త రుచిగాఁగను వెల్గుచుండి
వనసీయమ్మో హోతగ వరణీయమ్మై నిలుచుచుఁ
గంటిలోను నొంటిలోను నింటిలోను మింటిలోను
దృక్ప్రకృతిగా గాత్రపతిగ గృహపతిగా గ్రహపతిగా
సృష్టి బహుళ పదార్థాల వ్యష్టి సమిష్టి గతు లలరఁగ
నగ్నిశక్తి సమకూర్చును నమేయమైన రీతులమై ॥

4059

†(2) చరాలకు నచరాలకు జడాలకు నజడాలకు
వివిధ గోళ తతుల తెల్ల విపులలోక జాలాలకు
గ్రహనక్షత్రాశులకును గ్రాలు నుపగ్రహాశులకు
రూమకేతు పుంజాలకు దుర్విదగ్గ శకలాలకు
సంతరిక్షమందు నగ్ని అలరించును దీప్తశక్తి
సర్వవిష హారకమై శాంతి సౌభాగ్యద మౌ ॥

4060

†క॥ బహువిధమౌ “వయు” శక్తుల
 నహరహము సుకృత మహా పదానుసరణముల్
 ముహూరంతర శబ్దజ సుప్ర
 తిహర్యము లగుచుఁ దగు శుచి దేవ పరములై ॥

4061

†(3) సప్తవిధమ్నౌ శక్తుల సుప్తరూపతతులు కాఁగి
 సప్తాఽనిల రూపాలను సప్తనలిన రూపాలను
 సప్త పృథ్వీ భేదాలను సప్త గగన తలములందు
 సప్త వర్ణ భేదాలను గుప్త దీప్త శక్తులతో
 సమర్థమైన సుకృతాలను సతిలోకమ్ముగ నిండుచు
 నాహరము సమిధ కాఁగ సతివేలపు వీర్యశక్తి
 నపారముగ నమేయముగ సువీరాశి కౌనఁగుచుండ
 స్వాతువమ్ము కాఁగ నగ్ని సర్వమ్మున వెల్గుచుండు ॥

4062

†(4) సప్తవిధమ్నైన కీల శక్తు లెల్ల వరలంగా
 సృష్టియజ్ఞమందు సదా చెలఁగుచుండు మహితముగా
 తాలిశక్తిగ మలిశక్తిగ వెల తెలియని బలిదీప్తిగ
 వహరతులను దేవదేవు వాహగతుల దౌత్యమ్ముల
 నతులితమౌ సువీర్యమ్ము హవిస్సులను వృద్ధి పొంద
 శబ్దధారకమ్ముగాఁగ సర్వానిల వృష్టగతుల
 జ్వలితముగా ననల మ్మది జగతులలో విజృంభించు
 సృష్టిని చొలి పురోఽహిత త్వష్టగాఁగ నిరతముఁదగు ॥

4063

†(5) అగ్ని దీప్తులను నరుణుఁడు సఖిలమ్మున నలరుచుండు
 అమృతశక్తు లుదృఢింప సతిలోకపు శక్తులతో
 రుచ్యములై దివ్యశక్తి శుచ్యగుణుల వర్తిల్లును
 హోమాగ్నుల వెలుఁగునట్టి క్షేమంకిర హవిషాశులు
 భుగభుగలై భగభగలౌ అగణితమౌ నగ్నితతుల
 స్తోమతలే విశ్వమునకు సామంతము లౌను సృష్టి
 దివ్యదేవదేవుఁ జ్ఞఁ దేజమ్ముల వర్తిల్లును
 శబ్దశక్తి సమూహాల జ్వలిత మౌను నగ్ని సదా ॥

4064

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) వరమాన ఋత శక్తిని భావి భూత ఋత శక్తుల
 విశ్వ సృష్టిలోన నగ్ని విమలమ్ముగ వెల్లుచుండు
 సృష్టి యజ్ఞ ప్రియరూప మిష్టాహారమ్ముగాఁగ
 సృష్టి యజ్ఞకర్త చేయు సుకృతముగా బహుముఖమై
 దివిభువులను సర్వమ్మునఁ దేజరించు నిత్యమ్మును
 సంతరిక్షమందు నలరి ఆపూర్వంపు దీధితులను
 క్షేమంకరమా కర్మల సేవ్యమాన మౌచు జగతి
 సర్వలోక గోళ శాల సర్వస్వము తనరంగా
 సత్పాల నొనఁగుచుండి సదమలమౌ కాంతు లీని
 త్రివిధమ్ములఁ ద్విరూపాలఁ ద్వికాలాలఁ బ్రజ్వలిల్లు ॥

4065

†(7) విశ్వ మహా సృష్టి స్థితి విమలాధ్వర సత్వగతుల
 మనుకాలపుఁ జైతన్యపు మాన్య మైన జీవకోటి
 నగ్ని దౌత్య మొసరించుచు నపురూపపు శక్తులతో
 నుష్కోదయా లాదిగాఁగ నుజ్జ్వలమౌ తేజాలను
 సఖిలగోళ లోకతతుల నపూర్వముగ పిలసిల్లఁగ
 సతిలోకపు దీప్తులతో నతివేలపు శక్తులతో
 ఖరకర కిరణుని కాంతుల నరుణుండౌ నిత్యమ్మును
 నుజ్జ్వలగతి రోదసిలోఁ బ్రజ్వలించి వెలుఁగు లిచ్చు
 నవారితంపు దీప్తులతో దివాకరుండుగా వరలుచు
 ననలదేవః సృష్టిలోన నపుదువులేః ఆధారము ॥

4066

†(8) ఓ అనలదేవుఁడాః ఓ జ్వలనదేవుఁడాః
 ఆతివచిత్రమైన ఆత్యంత శుచి శక్తి
 ఆఖిల సృష్టిని నిండి ఆదృతముగా వెలిఁగి
 విశ్వమ్ములో వరలు వివిధ వదార్థాల
 అంతరాంతరగతుల నఖిలమ్మునను నిండి
 స్వస్తి కూర్చుఁగ విశ్వశక్తిగా వర్ధిల్లి
 సృష్టి మహేష్టిలో స్ర్జిష్టేష్ట హారమ్ముగ
 సతిశక్తివంతమ్ముగ నఖిలమ్ము రూపొంద
 వికృతి రహితమ్ముగాఁ బ్రకృతి సత్యము నిలువ
 సుకృత శక్తుల నగ్ని శుచిరూపమై వెలుఁగు ॥

4067

†రచయిత.—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—122

ఋషి—వసిష్ఠపుత్రుఁడు చిత్రమహస్సు
దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—2

(1)†అష్టపదకండము ॥

వసు శక్తులు సంపదలుగ
నసమగతుల విశ్వగోళ నానా లోకాల్
ససిఁ దనరఁగ మహిత గతుల
నసదృశమౌ గతిని విశ్వ మఖిల భరిత మౌ
రస మెడలని గతి నదృశ
పు సృష్టి యజ్ఞ క్రియతతి పూర్ణ మౌచున్
వినమును నమృతము వెలుగులు
మునురుఁ దిమిర పుంజములు సమూలము లౌచున్ ॥

4068

†— అగ్ని గృహపతిగాఁగ నలరారు జగతి

అగ్ని యౌ లోకపతి అగ్ని మండల పతిగ
సృష్టిపతిగా నగ్ని సృష్టేష్టిపతిగాఁగ
వామశక్తిగ నగ్ని పాలాక్షమై వెల్లుఁ
గుడి యెడమ కనులుగాఁ గడిఁది రవి శశు లలర
నుష్ణశీతల రూప వైష్ణవీయాగున్ లగు
విశ్వదారక మౌచు నశ్వితారక మౌచు
నలరారు నిత్యమ్ము నతిశుభ్య దీప్తాగ్ని ॥

4069

†(2) హే దివ్యదేవాగ్ని! యీ సర్వవిశ్వాన

నిత్య నవ్య మౌచు సర్వదర్మమ్ములను
శబ్ద శక్తులు పరల సంజ్వలన దీప్తులన్
సచ్చిదానందాల సర్వమ్ము తనరార
సంతరాంతర గతుల నక్షరూప శక్తులన్
ననురూప గతులతో సఖిలమున్ నిందుచున్
జ్ఞానమై జ్ఞాతమై జ్ఞాతవ్యమై పరలు
బ్రహ్మ తేజస్సులను బ్రహ్మాంశములు నిండి
అమృతేష్టులను సృష్టి సమరశక్తుల నలరి
దేవాశి హవిషాశి జీవికగ పర లెదవు: ॥

4070

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) సప్తదామాలుగాఁ జద లెల్లఁ దనరారు
 సప్తదామాలుగా సకలాఽనిలము లలరు
 సప్తదామాలుగా సలిలాలు విలసిల్లు
 సప్తదామాలుగా వ్యాప్త మృత్తతు లొప్పు
 సప్తదామాలుగా సప్త జిహ్వలు మీఱ
 సప్త జ్వాలలు మీఱ సప్త కీలలు మీఱ
 సప్త వర్ణాలతో సప్తాగ్ను లలరారు
 సృష్టి పదార్థాలు చెలఁగఁగా సమిధలై
 ఇష్టిగా విశ్వమొ సృష్ట క్రియగాఁ దనర
 సుకృత ఫలిత మ్మౌచఁ బ్రకృతి వరఁగుచునుండు ॥

4071

†(4) అగ్ని తొలి పురోఽహితుఁడుగ నగ్న మైన యజ్ఞమ్మున
 నిత్య కేతు వౌచు జ్వాల సత్యదీప్తు లొప్పంగా
 సప్తాఽనిల వాజినాల సప్తాఽనల బాఞనాల
 హవిషాశులు వరలంగా నఖిల సృష్టి యజ్ఞ మలరు
 శబ్దగ్రాహక శక్తులు జ్వలియింపగ సర్వాగ్నులు
 దృతదీప్తులమై జగతిని నతులిత శక్తుల వెల్లును
 దేవతాళి వీర్యముగా దివ్యమైన బలముగాఁగఁ
 బ్రకృతిపురుష బాహ్యంతర సుకృత వీర్యశక్తిగాఁగ
 సృష్టిలోన సంపదలై చెల్వొందును సనలమ్ములు
 శుచిదీప్తులు వరలంగా రుచిరూపులు తనరంగా ॥

4072

†(5) వ్రథమ వీర్యవంతమైన బాసమాన దౌత్య గతిని
 విశ్వసృష్టి నగ్ని దేవుఁ డశ్విశక్తు లలరారఁగ
 సమృత ఋత తేజాలను నతిలోకపు శక్తులతో
 సప్త మరుత్తతులు మీఱ సకలవిశ్వ మావరించి
 ఆకసమ్ము సలిలమ్ముల నావహించి మృత్తతులను
 నపురూపమ్మో శక్తుల నన్నింటిని నాక్రమించి
 అంతరాంతర గతులను సకృత్య కృత్య రతులు వరల
 ససమానపు రూపాలను ససమగతుల సమగతులను
 సఖిలమ్మున నలరు నగ్ని అసాధారణంపు రీతి
 విశ్వపదార్థాశు లెల్ల విమలగృహములై వరలఁగ ॥

4073

†రచయిత:—వాఙ్మయమహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) యజ్ఞప్రియఁడై వెల్గెడి అఖిలేశుని సుకృతముగా
 అగ్ని తనరు సృష్టిలోన నసాధారణంపు గతుల
 యజ్ఞకర్త భర్త కాఁగ విజ్ఞానపు దీప్తు లలర
 సత్యమ్ములు నిత్యములై సర్వసృష్టి తనరారఁగ
 ఆతనమున గోళాశులు నలర దారకములుగాఁగ
 నగ్ని శక్తి జ్వాలలుగా నఖిలమ్మున వెలుఁగు లిచ్చి
 ప్రకృతిమాత జాగృతిగా సుకృత దీప్తు లలరారఁగ
 నిత్య చైతన్య రతుల నిస్తుల వీర్యమ్ము వరల
 సచ్చిదానందమ్ముల సకల సృష్టి భాసిల్లును
 భూత భావి వర్తమాన పూర్ణకాల గతులు నిండి ॥

4074

†— విశ్వమ్మును ధరియించును నశ్వి శక్తి మేల్చి గాఁగ
 యజమానుని శక్తులతో నజరమైన నగ్ని శక్తి
 అద్భుతగతి వర్తిల్లును నమృతగతి వర్తిల్లును
 ఋత శక్తిగ నిత్యమ్మును ద్రికాలాల దృతసృష్టుల ॥

4075

†(7) మనుకాలపు మహితత్వము లనల శక్తు లెల్ల వెలుఁగ
 సుషోదయాల్ దూతలుగా సృష్టిఁ దనరు నిత్యమ్మును
 విశ్వసృష్టి యజ్ఞమ్మున విమలాగ్నులు సత్యములై
 బహురూపుల వర్తిల్లును నహరహమ్ముఁ బ్రకృతిగతులు
 ముహూర్ ముహూర్ జన్మలతో మోద సంవర్ధనాల
 స్థితిగతులను లయగతులను జెల్పొందఁగ ననునిత్యము
 సృష్టిపదార్థమ్ము లెల్ల నిష్టి కృతి నాజ్యములై
 ననలమ్ముల నైక్య మౌను జనక జన్య భావమ్ముల
 నాత్మైక్యముగా వరలుచు నగ్నిః అఖిలమ్ముగాఁగ
 సకల సృష్టి పాలితముగ సర్వాంతర్యామివిగా
 సర్వాధిపత్యమ్మున సకల చరాచర ప్రపంచ
 జడాజడమ్ముల నిలుచుచు జ్వలియింతువుః జ్వలనదేవః ॥

4076

†— అగ్నిదేవాః నీవు అఖిల విశ్వమునందు
 నద్భుత శక్తుల నలరారుచుందులేః
 సృష్టి కాల జాలాలను జెలఁగు నద్వరముగ నిలిచి
 నిత్య స్థితి నొప్పారుదుః దౌత్య శక్తి వర్తిల్లఁగ ॥

4077

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవూర్ణ”

†(8) జ్ఞానకర్మ కలితముగా శబ్దశక్తు లలరారఁగ
 నగ్నిరూపమైన శక్తి అఖిలమున నలరారును
 వేద కాఁగ బాద కాఁగ సారస శక్తుల వరలును
 మేదస్సుకు మూల మౌచుఁ గోదాఽక్రోధగతులు వరల
 నాపాతము శుచ్యమై అపురూపపు దీప్తులతో
 నోషశక్తుల సృష్టిని నుజ్వల గతి నుత్తమ గతి
 దరియించెడి నగ్నిరూపు తెరవు లౌను విశ్వమున
 సర్వ సృష్టి లోక గోళ జాల చరాచర ప్రపంచ
 జడాఽజడా లన్నింటికి స్వస్తి ప్రసాదించు నదా
 ఉష్ణ శక్తు లుజ్జ్వలగతి నునురు లొచు వరలంగా ॥

4078

†—రుచివృత్తము ॥*

పతన మౌచు నగ్ని ప్రభలతో వెలుఁగు
 జతన మౌచు నగ్ని జ్వలనుఁడై చెలఁగుఁ
 బృతన శక్తి గాఁగ ఋతములై ప్రకృతు
 లతులితంపు శక్తి నమరమై నిలుచు ॥

4079

సూక్తమ్—123

ఋషిః—వేనో భార్గవః

దేవతా—వేనః

చందః—తిర్వుష్

(1) అయం వేనశ్చోదయత్ పృశ్నిగర్భా జ్యోతిర్జరాయా రజసో విమానే ।

ఇమమపాం సంగమే సూర్యస్య శిశుం స విప్రా మతిభీ రిహన్తి ॥

1403

(2) సముద్రాదూర్మముదియర్తి వేనో నభోజాః పృష్ఠం హర్యతస్య దర్శి ॥

ఋతస్య సానావధి విష్టవి బ్రాహ్మ సమానం యోనిమత్యనూషత వాః ॥

1404

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“శక్తి” చందము. (14)

(3) సమానం పూర్వీరభి హవశానాన్తిష్ఠన్ వత్సస్య మాతరః సనీశాః ।

ఋతస్య సానావధి చక్రమాణా రహన్తి మద్యో ¹అమృతస్య వాణీః ॥

1405

(4) జానంతో రూపమకృవన్త విప్రా మృగస్య హేషం మహిషస్య హి గ్మన్ ।

ఋతేన యంతో ²అధి సిన్ధుమన్థుర్విదగ్ధన్ద్ర్యో ³అమృతాని నామ ॥

1406

(5) అప్సరా జారముపసిష్మియాణా యోషా విభర్తి పరమే వ్యోమన్ ।

చరత్ ప్రియస్య యోనిషు ప్రియః సన్ త్సిదత్ వక్షే హిరణ్యయే స వేనః ॥

1407

(6) నాకే సువర్తమువ యత్ పతన్తం హృదా వేసంతో ⁴అభ్యచక్షత త్వా ।

హిరణ్యవక్షం వరుణస్య దూతం యమస్య యోనౌ శకుసం ⁵భురణ్యమ్ ॥

1408

(7) ఊర్వో గన్ధర్వో ⁶అధి నాకే అస్తాత్ వ్రత్యజ్ చిత్రా విభ్రదస్యాయుదాని ।

వసానో ⁷అత్కం సురభిం దృశే కం స్వగర్భ నామ జనత ప్రియాణి ॥

1409

(8) ద్రవ్యః సముద్రమధి యజ్ఞిగాతి వశ్యన్ గృధ్రస్య చక్షసా విధర్మన్ ।

భానుః శుక్రేణ శోచిషా చకానస్త్పతీయే చక్రే రజసి ప్రియాణి ॥

1410

1. మద్యో ²అమృతస్య, 2. యంతో ³అధి, 3. గన్ధర్వో ⁴అమృతాని, 4. వేసంతో ⁵అభ్య, 5. భురణ్యమ్,

6. గన్ధర్వో ⁷అధి నాకే ⁸అస్తాత్, 7. వసానో ⁹అత్కం, 8. యజ్ఞిగాతి. (వృ.వృ.)

సూక్తము—123

ఋషి—భాగవతదైన వేనుడు†

దేవత—వేనుడు†

(1)*గద్యము ||

వేనుఁ డగు మధ్యమస్థానదేవుఁడు ద్యోతమాన మేఘమధ్య నున్నాఁడు. ఉదక నిర్మాత యగు
నంతరిక్షమున వెలుంగుచు వేనుఁ డాదిత్యునకు గర్భభూతములును నంతరిక్షస్థములు నగు
నప్పులను బృథ్వినిగూర్చి ప్రేరేపించుచున్నాఁడు. శిశువును మాతా పిత్రాది బంధువులు
స్తుతివదములచే నుపలాలనముచేయునట్లు లుదకములయొక్కయు, సూర్యునియొక్కయు,
సంగమమునం దీ వేనుని మేదావులు పూజించుచున్నారు ||

4080

(2,3)*గద్యము ||

ఆకాశమందుఁ గల వేనుఁడు అంతరిక్షముననుండి జల సమూహమును నదోభాగమునకుఁ
బడఁజేయుచున్నాఁడు. వేనుని సాధారణస్థానము నొంది ఆభితశ్శబ్దాయమానములై
వత్సస్థానీయుఁ డగు వైద్యుతాగ్నికి మాతృభూతములై సమాన నిలయములై
అంతరిక్ష భవములైన యప్పులు ఉన్నవి. అంతరిక్షమునఁ బ్రవర్తమానము
లగు నుదక శబ్దములు ఈ వేను నలంకరించుచున్నవి||

4081

(4)*గీ॥ స్తోత్ర లెల్లరు వేనుని పూత గర్జ
సంబు నాలించుచుండు ముదంబుతోడ
కాన వేనుని చూవంబుఁ గనుచు వాని
సంస్తుతించుచునున్నారు సరస సూక్తి ||

4082

*గీ॥ ఉదకములఁ దాల్చు వేనుఁ డా యుదకములను
దెలిసికొనియుండుటంజేసి దీరు లెల్ల
సత్య భూతేష్టిచే వాని సరసఁ జేరి
యిలను బొందుచునున్నారు జలము మిగుల ||

4083

(5)*గీ॥ అప్పులందుఁ గ్రీడకై చరించుచుఁ గాంతు
చెంత నవ్వచుండి కాంత చంచ
లా మనోహరాంగి లలిఁ జారుని విదాన
వేనుఁ దాల్చుచుండె విపుల ప్రీతి ||

4084

†వ్యాకర్తవ్రతి 14వ సంపుటము 139వ పుటలోను, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల వట్టికలోను,
నీ సూక్తమునకు ఋషి “వేనుడు” గాను, దేవత “వేనుడు”గాను శ్రీ నేమానిపాదు వ్రాసెరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥ ప్రియుని సుస్థానములయందుఁ బ్రీతిఁ దిరుగు
చుండు చంచల యను కాంత మెండు వేనుఁ
దామె కనుకూలుఁడై హిత మైన తనదు
మేఘమున¹ వెలుఁగుచున్నాఁడు మిక్కుటముగ ॥

4085

(6)*చ॥ కనక వికారపక్షములఁ గల్గి సుపద్మఁడుగా వెలుంగుచున్
ఘన జల దేవదూత వయి కమ్మి నభస్సునఁ బక్షిరూపమున్
గనుచు సువృష్టిచేతను జగంబులఁ బోషణఁ జేయుచుండు నో
యనఘుఁడ! వేను నిన్ను ననయంబు గనుంగొనుచుండు పండితుల్ ॥

4086

(7)*ఉ॥ స్వీయ మహాయదంబులను జిత్ర విచిత్రములైన వానిఁ దా
బాయక తాల్చి యూర్ధ్వమున భాసుర లీలఁ బ్రసర్తమానుఁడై
తోయములన్ దరించు చతితుష్టిని గూర్చు భూత పంక్తి న
త్యాయతమూర్తి వేను విభువాదివమందు మెలంగుచుండెడున్ ॥

4087

(8)*చ॥ ఘనతర తోయ బిందువులఁ గల్గి నభస్సున వెల్గుచుండి తా
మొనసి రసంబులం గడకఁ బొందఁగఁ గోరెడు సూర్య కాంతిచే
తను విలసిల్లి మేఘమును దప్పక వేనుఁడు గాంచినప్పడే
యనయము భానుమూర్తి కడు నంబువులం గలిపించుచుండెడున్ ॥

4088

సూక్తము—123

ఋషి—భార్గవుఁడైన వేనుఁడు
దేవత—వేనుఁడు

అర్ఘాంతరము—1

(1)†ఆ॥వె॥ పితృదేవు పుత్ర ప్రిమలు వరలంగ
సౌర దీప్తికలనఁ జంద్రుఁ డలరు
వరలు సూర్యుఁ డౌచు వైకల్పికమ్ముగాఁ
గాంతి విలసనములఁ గొలుచుండి ॥

4089

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “పంచలఘు గణము” ప్రయోగమైనది.

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†— సౌరకాంతుల ప్రభల చారు శక్తులు మీఱ
 నతిలోక వైరుధ్య దృతి నుష్ట వ్యతిరిక్త
 స్వచ్ఛశీతల శ్వేత చంద్రకాంతులు వరలు
 జగతిమతి వర్దిల్ల జల సంగమము రీతిఁ
 దరులతాతతు లెల్లఁ దరుణ శక్తుల వరల
 సూర్య గర్భగ శక్తి సూక్ష్మరీతులఁ దనర
 మిన్నులన్ దిరుగాడు మేఘ జాలాలతో
 నమృత శక్తుల జలము లమితముగ వర్షించఁ
 జరాఽచరా లెల్ల జడాఽజడా లెల్లఁ
 ప్రాణవంతములై వరలుచుండును నదా: ॥

4090

†(2) సూర్యయోనిశక్తి వెలుగ నర్యమ రక్తులఁ బ్రకృతిఁ
 జంద్రకాంతి పూర్ణదీప్తి సముద్రాలు పొంగిపోవు
 సుచ్చలమౌ సూర్యులతో నుప్పొంగుచు నింగి నంటు
 కాంతినహిత కాంతిరహిత కాంతిశక్తు లలరారఁగ
 వైకల్పిక సూర్యుఁ డౌచు వరలఁ బాషికంపు దీప్తు
 లస్తరూపపు శక్తులతో నతివేలపు దీప్తులతో
 నతిలోకపుఁ జల్లనైన శీతకాంతుల వెన్నెల లవి
 విరిసి కురియు జగతిలోన విమల జనీనత వెలయఁగఁ
 బ్రకృతిశక్తి వర్దిల్లఁగ సుకృత సత్య శక్తులతో
 నద్భుతమౌ వేన శక్తు లలరు శుక్లకృష్ణగతుల ॥

4091

†(3) మాతృమూర్తి తన శిశువును మహిత ప్రేమ రూపు కట్టఁ
 బెంచి పెద్దఁజేసి నిల్చి అంచితమౌ జీవనమున
 నలరించెడి రీతి సృష్టి నలరు పంచభూతాఽఽకులు
 నఖిల గోళ లోకతతులు నమృత శక్తు లొప్పారఁగ
 నాదిరూపమై వెలిగెడి నా సత్య స్వరూపంపు
 దివ్యశక్తులన్ వరలుచు నవ్యనిత్యతత్త్వ మలరఁ
 జక్రనేమి క్రమముగాఁగ సర్వసృష్టి వర్తిల్లును
 శబ్దశక్తు లమలములై సర్వమున విస్తరిల్ల
 నమృతరూపమై అలరును ననిలమ్ములు సలిలమ్ములు
 నఖిలమైన ప్రకృతిమాత కర్పారూపమ్ము లాను ॥

4092

†(4) మేఘరాశి ఉరుములతో మృగశిరలో మహిషముగా

మోషించుచు జలధారలు గుంఠవృష్టి కురియుచును
అమృతాంతర్గత శక్తుల నస్తరూపపుఁ బ్రాణగణుల
ఋతరూపములై వరలుచు ఋతువృత్తివృత్తులై తనరుచు
సింధువులై మృతేతతులకు బంధువులై గంధర్వుల
బహురూపుల ప్రాణిజాల మహారహమును బోధిరెల్లఁ
గిరణతతులు సహజములై కెరల నంతర్గతులమెయిని
సలిలమ్ములు ససిలమ్ములు చదలు పృథ్వితగులు తనర
నాదిత్యుని దివ్యశక్తు లద్భుతముగ నిస్తరిల్ల
నకృతమైన రూపాలుగ సతివిపులములై వరలును ॥

4093

†(5) వ్యోమగాములౌ నప్పర యోష లెల్లఁ దనరారఁగ

జలశక్తుల ననలానిల సలిల గగన మృచ్ఛక్తులఁ
జరశక్తుల ప్రియ యోనిగ నర్వమ్మును బ్రభవించుచు
వేనరూప శుక్లకృష్ణ విమల పూర్ణ క్షీణ గతుల
నలరు చంద్రదీప్తు లెల్ల నమర హరణ్యదను లౌచు
బాక్షికమై తనరారును నక్షయ శక్తులు వరలఁగ
నప్పరశక్తులతో నలరారఁగ నగ్నిదీప్తు
నప్పరోవనిత గతుల కాలవాలమై వెలయుచు
నంతరిక్ష మహిమలతో నలరారును బరమశక్తి
హంసగతుల విశ్వ మెల్ల నలవోకగ నడయాడును ॥

4094

†(6) అమృతకిరణ చంద్రశక్తి నమలముగా బద్ధ మౌచు

నాకమ్మున సువర్ణ గతులు నవనవముగ నిత్యమ్మును
బతన మౌచు జతనశక్తి వరుణ దౌత్య రూప దీప్తి
యోనిగాఁగ ననలాలకు నుజ్జ్వలమౌ జ్వలనశక్తి
యోనిగాఁగ సలిలాలకు నౌప్పాతఁగ యమరతులను
నిన కాంతుల దివ్యదీప్తి హిరణ్యరూపమై వరలఁగఁ
బక్షిగతులఁ జరియించుచు నక్షయమున నాకసమున
సృష్టి స్థితి లయ రూపపుఁ జేష్టలతో విశ్వ మ్మది
వ్యష్టిగాఁగ సమిష్టిగాఁగ దుష్టి పుష్టి నష్టి నౌంది
ననవరతము వ ర్తిల్లును సఖిలసృష్టి అపూర్వముగ ॥

4095

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వద్దమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†— స్వర్ణకాంతు లలరారఁగ సర్వముననైన నిలుచు
జీవకోటి సర్వమున నిర్జీవకోటి సకలమున
నంతర్గతి నలరు నగ్ని అపురూపపు శక్తులతో
నఖిల సృష్టి నలరు నగ్ని ఆ రోదసి నలరు నగ్ని ॥

4096

†(7) ఊర్వగతుల నొప్పారుచు నుపర్యుపరి లోకాలకు
శోకరహిత లోకమునకు శుద్ధశక్తు లొప్పారఁగఁ
జిత్రాఽతివిచిత్ర శాంతులతోఁ బవిత్రమైన శక్తులతో
స్వర్ణజలము స్రవియింపఁగ జనితమౌ నాకమున
నాదిత్యుని దివ్యదీప్తు లాయుధములుగాఁ దనరఁగఁ
గామధేనుశక్తు లొచ్చు గగనస్థితి నలరారును
బ్రహ్మకృతిమాత రూపమును బ్రభాభాసితముగఁ జేసి
దివ్యమైన శక్తులతోఁ దీర్చిదిద్దునట్లు తనర
సుందరతరమై వరలును శుభ్రదీప్తు లొప్పుచుండ
విశ్వాచ్ఛాదన రతమై విసుల కాంతు లెల్ల వెలుఁగు ॥

4097

†— జల శక్తుల నంతర్గతి జ్వలిత మౌచు నలరు నగ్ని
శీతల శక్తుల వరలును వాతగ సృష్టిని దనరును
గీలలతో జ్వాలలతో వేల లెనయకుండ వెలుఁగు
నతిరోకపు శక్తులుగా నగ్ను లలరు నఖిలమున ॥

4098

†(8) జగమెల్లను సంద్రముగాఁ జద లెల్లను సంద్రముగా
నూక్ష దృష్టిఁ జూచునెడలఁ జోద్యముగాఁ గాననగును
విశేష ధర్మ బద్ధ మౌచు విగతధర్మ బద్ధ మౌచుఁ
జక్రనేమి క్రమముగాఁగ సర్వమును దిరుగుచుండు
భాను మహాదీప్తిరతుల ప్రభా శుక్ల శక్తు లెల్ల
యౌవనంపు శక్తు లొసఁగి అవ్యయగతి సలరారుచు
దివి భువి లోకా లన్నిట నవినాశపు టాకాశపు
దివ్యదేవ తేజస్సుల నవ్యనవ్య నిత్యశక్తు
లమృతములౌ జలరాశుల నావిర్భవములుగఁ జేయును
బ్రహ్మకృతిమాత సత్యశక్తి సుకృత వేద దీప్తు లలర ॥

4099

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహర”

సూక్తము—123

ఋషి—భార్గవుడైన వేనుడు
దేవత—వేనుడు

అర్ధాంతరము—2

†(1) ఆదిత్యుని ఉదయమ్మున అఖిల జగతి వర్దిల్లును
చైతన్యమ్మున సర్వ ప్రాణాదికకాల విదుల
నిర్వర్తించును ప్రాణులు నిర్నిద్రిత వర్తిల్లుచు
సూర్యరశ్మిలో మర్మము చొప్పుడు నా దీప్తశక్తి
చాంద్ర రూప శీతలంపు శక్తులనే సంతరించు
సూర్య దేవు శిశువుగాఁగ సుందరమౌ భుభ్రకాంతి
జలసంగమ సంఘనతఁ జడ లందెడి శక్తులతో
వెలుఁగొందెడి వెన్నెల లవి వెల్లివిరియ గోకాలను
వృక్షతతులు లతావళులు నక్షయమౌ భూతాళులు
ప్రాణికోటి బుద్ధిశక్తి ప్రవృద్ధమై ప్రకర్షమై
దీర్ఘాయుర్దాయశక్తి తేజరిల్లు నారోగ్యము
నైశ్చర్యాదులు నన్నియు నద్భుతగతి వర్దిల్లుఁగ
నభ్యుదయాది ముఖముగాఁగ నఖిలమ్మున విలసిల్లును
నతిలోకపు శక్తిగాఁగ నహరహమును వెల్లివిరియు ॥

4100

†(2) ఆకాశమున నద్భుతగతి నావిష్కృతమౌ దీప్తుల
నమృతశక్తు లొప్పారఁగ నతివేలపు శీతలగతి
శితస్వచ్ఛరూపాలను జెల్వొందెడి వెన్నెలలను
జలదు లెల్ల నుప్పొంగును నలలతోటి వేల తొరిసి
పంచభూత యోని గతుల నంచితముగ నలరారెడి
ఆతులితమౌ ఋతశక్తుల నతిలోకముగాఁ దనరుచు
సృష్టిస్థితిలయగతు లవి చెన్నొందును విశ్వమ్మున
జననాభ్యుదయావళులు ననియమత మరణ గతులు
సమానముగ సర్వమ్మున విమానముల వర్తిల్లుఁగ
సంభవించు జగద్యోని సర్వస్వము విస్తరిల్లు ॥

4101

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రచార”

†(3) అన్యతరహితమైన అమృతశక్తులు మీఱ
 ఋత దీప్తు తొప్పార నతిలోక వ్యాప్తిమెయి
 నాత్మయే పృథ్విలుగ నలరారు భాతిగాఁ
 బంచభూతాఽఽవశులు వరలు సంతర్గతుల
 నొకదానిలో నొకటి నొనరు నవినాభావ
 సంబంధ బంచాలఁ జరాచరాల నిలువ
 నతితుల్యమై వరలు ననమాన శక్తులన్
 జక్రినేమి క్రమత సర్వపదార్థాలు
 అనలాఽనిలాలతో నలర నలిల మృతతుల
 రోదోఽంతరాళాల నాద్యంతములు మీఱ
 సంచలన శక్తులన్ సంభ్రమించుచు నదా
 విశ్వాన వర్తిల్లు నశ్వ శక్తులు వరల
 నాదిత్య రూపమౌ నా విష్ణు దీప్తిమెయి
 నఖిలమ్ము వర్తిల్లు నా స్థితి గతు తొప్ప ॥

4102

†(4) గందర్వరూపమౌ బంధిత శక్తాల
 శక్తు లెల్లను జగతిఁ జదలు గుణమై వెలయ
 ఋతరూపమై వరలు సుతశక్తు తొప్పార
 బంధమ్ములై జగతి సింధుగతు లలరఁగా
 విజ్ఞానధునిగాఁగ విశ్వమ్ము వరలఁగా
 నాదిత్యశక్తు లవి అతిలోక దీప్తులన్
 గాలబద్ధ మౌచుఁ గ్రాలు మహిషమ్ముగా
 మృగగతుల గగనాన నగణిత మోషలను
 నలరార జలధార లమృత న్యండిను లౌచు
 నఖిల గోళాలలో నలరంగఁ గాల గతి
 ఋతరూప శక్తులన్ ధృతమైన గగనమ్ము
 అతిలోక గతులమై సతివేల రతులమైఁ
 బ్రకృతిప్రాణులు నిత్య ప్రభాభాసితములై
 మతిశక్తి వర్దిల్లు సతులితముగాఁ దనరు ॥

4103

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్వీష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) అప్పరో¹ వనితలే అప్సరో² వనితలే

అతిలోక యానాల నఖిల రోదసిలోను
నమలమా లోకాల ననంత గోళాల
నాకర్షణ శక్తు లధిగమించుచుఁ దనర
వివిధ యోనుల జన్మ లవితథమ్ముగ వరల
దైవీయ పరగతులఁ దనరార నాదిత్య
సూర్యచంద్రుల దివ్య శుభ్రకాంతులు వరల
విశ్వ మెల్లను సృష్టి విమలహృ స్థితిగతుల
లయతత్వ మొప్పుఁగా శ్చయరతులు విస్తరిల
మూఁడు గతులును గూడ ముప్పేటగా వరల
ముక్కలములలోను చిక్కలములలోను
హైరణ్య దీప్తులన్ మేరలన్ మీఱుచున్
గాంతి ప్రసారాలు క్రాంతి వైశద్యాలఁ
బాక్షికముగా వివిధ కక్ష్యలన్ దనరారు ॥

4104

†(6) అపురూపమై నిత్య మతిలోకమై వెలుఁగు

చతివేలమై తనరు నాదిత్య దీప్తులన్
శోకరహితమైన నాక లోకములోన
సువర్ణ రూపమైన శుభ్ర దీప్తులు వరల
జలనాభి దైవీయ సదమల శక్తులే
శాంతిదూతగ విశ్వ చాంతి కాంతుల నిలువ
యమనియమ గతులతో నాగమన రూపాల
నఖిలమున్ శకునమై అలరారఁ గ్రమగతుల
సంచరించును సర్వ చరాచర ప్రపంచమ్ము
సృష్టి యోనిగ వరలి యిష్టి కర్మగఁ దనరు
ధరణధారణ రతుల భరణభారణ గతుల
సర్వధారక మౌచుఁ బర్వ వైష్ణవ దివ్య
శక్తు లెల్లను నిత్య రక్తిముక్తుల వరలు
విశ్వ హృదయ దీప్తు లశ్వరూపములుగా ॥

4105

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. అప్సరోవనిత=అప్సర స్త్రీ, 2. అప్సరోవనిత=జలకన్య.

†(7) ఊర్ధ్వగతుల విహరించెడి ఉచ్చలమౌ శబ్దశక్తు
 లమలములై శోక రహిత విమల నాకలోకమ్మునఁ
 జిత్రాఽతివిచిత్రగతులఁ జెలఁగు విభ్రమగతి
 శాంతి దాంతి కాంతులమై కాంతి శక్తు లలరారఁగ
 సృష్టిశక్తి వాసమ్ముగ వ్యష్టి సమిష్టి గతులు మీఱ
 విశ్వకామ దేనురూపు ప్రేమమీఱ జనితగతుల
 స్వర్ణదీప దృశ్యశక్తి సర్వమ్మునఁ దనరుచుండ
 రోదోఽంతర దివ్యదీప్త నాద శక్తు లలరారఁగ
 విశ్వరూప సంగీతము విమల గాంధర్వముగా
 జలశక్తుల సంతర్గతి నిలువెల్లను నిండి నిలుచు
 విద్యుత్తుగ విశ్వమ్మున వెలయుఁ బంచభూతతతులు
 అన్యోఽన్యనుబంధ మవినాభావ సంబంధపు
 బంధాలను నతిలోకపుఁ బార్థివరతి నేతల గతి
 నాకశమ్ము ననలమ్మును ననిలమ్మును నలిలమ్మును
 మృత్తతు లవి వరలుచుండు సత్తు చిత్తు లానందము
 వ్యష్టి సమిష్టి రూపాలుగ సృష్టిగాఁగ వెల్గొందఁగ ॥

4106

†(8) అంతరిక్షగతమైన ఆదిత్యపు శక్తులతో
 అరుణారుణ కాంతు లలరి అరుణుఁడు వెల్గుచు నిత్యము
 సృష్టిలోని సలిలమ్ముల స్వీకరించి ఆవిరిగా
 మేఘరాజి సృష్టించుచు మిన్నులలో విహరింపఁగ
 జలరాశులు వివిధగోళ సర్వమ్మున వర్తిల్లుచు
 వర్షింపఁగఁ బ్రకృతిమాత హర్షామోదాల నలర
 శుభరూపుల సృష్టియెల్ల శోభిల్లఁగ నాచ్ఛాదన
 లతిలోకమై వరలెడి నతివేలపు బహుగతులను
 విశ్వసృష్టి సముద్రముగ విచిత్రముగ “నభి”శక్తుల
 నధిగమించి భాను వీర్య విధి వర్తిల నిత్యమ్మును
 శుచిరూపమ్మౌ తేజము శోభిల్లును విశ్వమ్మునఁ
 జక్రనేమి క్రమముగాఁగ సకలమ్మును వర్తిల్లును ॥

4107

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—124

ఋషిః—అగ్నిః, 1, 5-9-అగ్ని వరుణ సోమః

దేవతా—1-అగ్నిః; 2-4-అగ్నే రాత్రా; 5, 7-8-వరుణః; 6-సోమః; 9-ఇంద్రః

చందః—త్రిష్టుప్; 7-జగతి

(1) ఇమం నో¹ అగ్న ఉప యజ్ఞమేహి పంచయామం త్రివృతం సప్తతన్తుమ్ ।

అసో హవ్యవాకుత నః పురోగా జ్యోగేవ దీర్ఘం తమ² ఆశయిష్ఠాః ॥

1411

(2) అజేవాద్దేవః ప్రచతా గుహా యన్ ప్రవశ్యమానో³ అమృతత్వమేమి ।

శివం యత్ సన్తమశివో జహామి స్వాత్ సఖ్యాదరణీం నాభిమేమి ॥

1412

(3) పశ్యన్నన్యస్యా⁴ అతిథిం వయాయా ఋతస్య ధామ వి మిమే పురూణి ।

శంసామి పిత్రే⁵ అసురాయ శేవమయజ్ఞయాద్యజ్ఞయం భాగమేమి ॥

1413

(4) బహ్విః సమా⁶ అకరమన్తరస్మిన్నిన్ద్రం వృణానః పితరం జహామి ।

అగ్నిః సోమో వరుణస్తే చ్యవస్తే పర్యావర్తార్హస్త్వం తదవామ్యాయన్ ॥

1414

(5) నిర్మాయా⁷ ఉ త్యే అసురా అభూవన్ త్వం చ మా వరుణ కామయాసే ।

ఋతేన రాజన్నస్మృతం వివిచన్ మమ రాష్ట్రస్యాధిపత్యమేహి ॥

1415

1. నో¹ అగ్న ఉప, 2. తమ² ఆశయిష్ఠాః, 3. మానో³ అమృతత్వ, 4. న్యస్యా⁴ అతిథిం, 5. యా⁵ ఋతస్య,

6. పిత్రే⁶ అసురాయ, 7. సమా⁷ అకర, 8. నిర్మాయా⁸ ఉత్యే అసురా అభూవన్. (వార్.వర్.)

(6) ఇదం స్వరిదిమిదాన వామమయం ప్రకాశః ఉర్వం నక్షమ్ ।

హనావ వృత్తం నిరేహ సోమ హవిష్టా సంత హవిషా యజామ ॥

1416

(7) కవిః కవిత్వా దివి రూపమానజదప్రభూతి పరుణో నిరపః సృజత్ ।

క్షేమం కృత్వానా జనయో న సిన్ధవస్తాః అస్య వర్ణం శుచయో భరిభ్రతి ॥

1417

(8) తాః అస్య జ్యేష్ఠమిన్ద్రియం సచ నే తా ఈమా క్షేతి స్వతయా మదస్తిః ।

తాః ఈం విశో న రాజానం వృణానా బీభత్సవోః అప వృత్రాదతిష్ఠన్ ॥

1418

(9) బీభత్సానాం నయజం హంసమాహరపాం దివ్యానాం సఖ్యే చరన్తమ్ ।

అనుష్ఠభమను చర్చర్యమాణమిన్ద్రం ని చిక్కుః కవయో మసీషా ॥

1419

స్తూకము—124

ఋషి—అగ్ని 1, 5-9-అగ్ని వరుణ సోములు†

దేవత—1-అగ్ని, 2-4-అగ్నియాత్మ, 5, 7-6-వరుణుడు, 8-సోముడు, 9-ఇంద్రుడు†

(1)*గద్యము॥

ఓ యగ్నే! యజమానవంచము లగు ఋత్విక్కులచే నియమిత మైనది, సవనత్రయవృత
మైనది, సప్త వషట్కర్తలుగలది యగు మా యజ్ఞమునకు వచ్చి మా హవ్యమును
వహింపుము; మరియు మా పురోగంత వగుము; మమ్ము విడచి చిరకాలము
గుహయందు కయనించితివి; ఇక నా స్థానమును వీడి మమ్ములను
బొందుమా: ॥

4108

1. ప్రకాశః ఉర్వం న, 2. వస్తా అస్య, 3. తా అస్య, 4. తా ఈమా, 5. తా ఈం,

6. బీభత్సవో అప. (ప్రా.ప్ర.)

†వారతప్రతి 14వ సంపుటము 141వ పుటలో సీ సూక్తమునకు ఋషి “అగ్ని”గాను, దేవత “అగ్ని”గాను వ్రాసి, 151b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “అగ్ని, అగ్నివరుణులు, సోముడు” ఋషులుగాను, “అగ్ని, ఇంద్రుడు” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(2)*గీ॥ పూత సురలను యాచన హేతువునను
బొంది దేవన శీలంబు నొంది నేన
యమర కల్పిత మైనట్టి యజ్ఞము గని
దేవతాత్వంబు నందుచుఁ దరుగఁగలను ॥

4109

*ఉ॥ నేను బరిత్యజించి గుహ నేరిమి యజ్ఞముఁ జేయుచుంటిఁగా
నైన నశోభనుండనయి యజ్ఞ సమాప్తి నొనర్చువేళ న
ద్దానిని వీడి యాత్మ సఖితం బర మశ్వ సురూప సంపదం
బూని మహారణి వదలిఁ బొందుచునుంటిని సర్వ భంగులన్ ॥

4110

(3)*గీ॥ అఖిల వృద్ధికి దివమున కతిథియైన
సూర్యగతి 'సనుసరించుచు సుందరేష్టి
బహు శరీరంబులను నేడు వరమతుష్టి
నేను నిర్మించుచున్నాను నిశ్చయముగ ॥

4111

*గీ॥ అరి వినాశకుడై దివమందునుండి
పితగ నున్నట్టి వానికిఁ బెద్ద సుఖముఁ
గోరి యజ్ఞార్హ దేశంబుఁ జేరుచుంటి
వీడుచు నయజ్ఞదేశంబు వేట్క మీర ॥

4112

(4)*గద్యము ॥

ఈ వేది లక్షణస్థానమందు బహుసంవత్సరము లుంటిని. అచ్చట నిందుని సంభజించుచు
నుత్పాదక మగు నరణ్యాత్మకమును ద్యజించుచున్నాను. ఎపుడు దేవతల దగ్గరనుండి
వచ్చి గుహయందు నిగూడుడ నైతి నో! యపుడు దేవతలు అగ్ని, వరుణుడును,
రాష్ట్రమునుండి ప్రచ్యుతు లైరి. మరల వచ్చుచు నే ససురాపహృత మగు
నే రాష్ట్రము(యజ్ఞభూమి) మదభిముఖముగ నావర్తమాన మగునో!
ఆ రాష్ట్ర మసురవల్ల రక్షించుచున్నాను ॥

4113

(5)*గద్యము॥

అనలుడ నగు నేను రాగా నా యసురులు మాయారహితు లైరి. ఓ వరుణుడా! నీవు
నన్నుఁ గోరినట్లయిన నో యీశ్వరుడా! మా సత్యకర్మముచే మాయామయ మగు
చరిత్రమును గొట్టుచు మత్సాధిత మగు రాజ్యాధిపత్యమును నీవు పొందుమా! ॥

4114

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “నలల”ము ప్రయోగమైనది.

(6)*గీ॥ సోముఁడా! నాక మెంతయు సూర్యుఁ డయ్యె
స్వర్గ మంతయు వామమై పరఁగుచుండె
నీ ప్రకాశము నభ మౌచు నెసగుఁగాన
నీ సమస్తంబు చూడుము! భాసమాన! ॥

41

*క॥ కావున నీ సమయంబున
నీవున్ నేను గలసి పృథ్వి నిర్జించెద మో
పావన సోముఁడ! రమ్మా!
వావిరి నీ భజన జేసి వర లెదమునుమా! ॥

41

(7)*నీ॥ క్రాంత సందర్భయై క్రాంత దర్శనమున మిత్తుఁడు దివమందు మెలఁగుతనఁ
దేజస్సుఁ జేయుచుఁ దిరుగు చల్పంబైన యత్నంబుచేతను సంబుదంబు
వలన జలంబులఁ గలిఁగించె వరుణుండు వానివల్లనె యెల్ల వారి పిడువఁ
బడినయప్పుడు నదీవరములు పతి కెట్లు జాయ క్షేమంబును జరుపుచుండు
గీ॥ నట్లు జగమునకున్ సేమ మందఁజేయు,చుండి శుద్ధంబులై పరుణోత్తముని సు
పర్ణ భాన్వర రూపంబుఁ బడసి మిగుల,స్వందమానంబులై కడు సాగుచుండు ॥

41

(8)*క॥ వరుణుని పీఠ్యము నప్పులు
కరము దరించుచును హవ్య గౌరవమున నీ
పరుణుం డప్పుల లేజో
త్కరమును గడుఁ బొందుచుండుఁ దద్దయుఁ బ్రీతిన్ ॥

41

*క॥ ప్రజ లెల్ల స్వామి నెట్లులు¹
భజియింతురో! యట్లు దివ్య వరుణుని నప్పుల్
భజియించి వృత్తి భయమున
నిజగతిఁ జని విశ్రమించు నిపుణత మెఱయన్ ॥

41

(9)*గద్యము॥
బీభత్సవులకు సూర్యునకు సఖునిగా బ్రహ్మ వాదులు చెప్పుచున్నారు. దివ్యము లగు
నప్పులు సఖ్యమందుఁ జరించుచున్నట్టియు స్తోత్రవ్యమైనట్టియు చందోయుక్త మగు
స్తుతి విశేషమునుగూర్చి మాటిమాటికఁ జరించుచున్నట్టి యిందుగ్రినిఁ గవులు
స్తుతులచేఁ బూజించుచున్నారు ॥

41

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇవి మొదలగు వచనములనుబట్టి చూడ ఋగ్వేదకాలముననయితము రాజు నెన్నుకొను నాచారము భేషమున
నుండెడిదని స్పష్టమగుచున్నది. (ఈ పుటనోటును శ్రీ నేమానివారు “వరుణుని” ఇత్యాది పద్యమునకుఁ
బొరపాటున గుర్తుపెట్టి వ్రాసిరి.)

గమనిక:—“వరుణుని” నిత్యాది పద్యములోఁగాని తరువాతి పద్యమైన “ప్రజ లెల్ల స్వామి నెట్లులు భజియింతురో!”
ఇత్యాది పద్యమునఁ గాని రాజు నెన్నుకొన్నట్లు లేదు. రాజును భజించినట్లున్నది. ఎన్నుకొనుట వేరు.
భజించుట వేరు. (వ.గో.కృ.)

సూక్తము—124

ఋషి—అగ్ని; 1, 5-9-అగ్ని వరుణ సోమములు
దేవత—1-అగ్ని; 2-4-అగ్ని యాత్ర, 5, 7-8-వరుణుడు 6-సోముడు 9-ఇంద్రుడు

అర్ధాంతరము—1

†(1) సప్తాగ్ని పుంజాలు సర్వాన వ్యాపించి
సృష్టి రూపములో సృష్ట దీపముగా
ఘాత భావి పర్తమాన పూర్ణకాంతి తతులలోను
అనిలాఽనలములును నాకాశము సలిలములు
మృత్ తతులను సృష్టిలో సత్పదార్థ చిత్పదార్థపు
టానందరూపాల సతిదీర్ఘమై వెలయు
అంత మెనయని కాని మావరించిన రీతి
సపురూప శక్తులన్ అతిలోక శక్తులన్
అతివేల గతులమై సంతరాంతర గతుల
దిక్పముల నిండి వ్యక్తైవ్యక్త గతి
విశ్వయజ్ఞములో విమల హవిషముగాఁగ
సమృద్ధయావహముగా నఖిల పురోగామిగా
వర్తిల్లి చిరకాలమూర్తిగా నుష్టరతి
వైష్ణవీయపుఁ గృష్ణమాయ యామ మౌను ॥

4121

†(2) అత్యంత దీప్తమై అనుపమ శక్తులన్
అంతరాంతర గతుల నఖిలాన వ్యాపించి
అదైవీయరూపాల ననసరూపాలుగా
అశివమౌ శక్తులు వశతత్త్వముల నిలువ
దైవీయమౌ శక్తి తాదాత్మ్యతలు హింస
శివతత్త్వమున సృష్టి అవశమై వెలుఁగంగ
మృతరూపములలోన నమృతదీపము వెలుఁగ
“అభి”శక్తులను దుగించి “నాభి”శక్తులఁ జెంచి
విశ్వాన జలశక్తి నశ్వశక్తుల నిలిపి
అఖిలానఁ గళ్యాణమావహిల్లఁగఁ బ్రకృతి
నశుభవరంపరల నావలకు నెట్టుచున్
బంచభూతాలలో నంచితమ్మా మైత్రి
వర్తిల్ల సృష్టి స్థితి భావాలు వర్ధిలఁగ
విశ్వమే యజ్ఞమై విశ్వమే హవిషమౌ
నశ్వశక్తుల జగ మనశ్వరమై నడచు
విశ్వేశుఁడౌ హోత శాశ్వత ధాతయౌ ॥

4122

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) సృష్టియజ్ఞ మృమరేష్టిగాఁ దనరాఁ

నపురూపమై విశ్వ మతివేజమై నిలిచి
అతిలోక రతులతో నితరేతరజ మౌచు

నసురశక్తుల జగతి నసమగతులను రాల్చి
విషరూపముల నెల్ల మిషలుగాఁ బరిమార్చి

అయజ్ఞమై నిలుచు నసహజ వ్రక్కతుల
నజ్ఞాన తత్త్వాల యజ్ఞతత్త్వాలతో

రూపుమాపుచు నదా రూక్షశక్తులు వరల
సత్యశక్తులు జగతి నర్యానఁ దనరఁగా

నభయంకరాలుగా శుభంకరాలౌచు
దివ్యశక్తులఁ దనరఁ దేజరిలు లోకాల

నాకర్షణ వికర్షణ లలరార సృష్టిలో
నతిథులై పంచభూతాకు తెల్లను బరఁగ

మాతృరూప మౌచుఁ బితృరూప మౌచు
మాతాపితల దివ్యజాత సంతతి కాఁగ

విశ్వ సృష్టియె వరలు విపులత త్వము మీఱ ॥

4123

†(4) వివిధ గోళ లోకాలును విమల శక్తు లొప్పారఁగ

ననిలాఽనల సలిలమ్ములు నాకాశము మృత్తతులును
నగ్నిశక్తు లమలమైన అమృత సోమ తత్త్వ మలరు

సఖిల గోళ లోకాలను నద్భుతగతి వరలంగా
జనన మూల శక్తినుండి అసపరతము జన్మించుచు

సర్వసమానత తనరఁగ సకలమ్మున వ్యాపించుచు
ననిల సలిలములనెకాకి అకసములఁ బృథ్వీలందు

నఖిలమ్మున నావరించి ఆన్యోఽన్యసుబంధాలను
నవినాభావ సంబంధ మభేద్యగతుల భేద్యరతుల

నపురూపముగా నిల్చుచు ననలశక్తి వర్తిల్లును
సృష్టి స్థితి లయ శక్తులు చెలువారఁగ జన్మించుచు

వర్తిల్లుచు నైక మౌచుఁ బ్రకృతిలోన సహజగతుల
నుష్ట శీతలంపు దీప్తు లొప్పారఁ గవోష్ణరతులు

వైష్ణవీయమైన శక్తి వర్తిల్లఁగ నిత్యమై ॥

4124

†రచయిత :—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†(5) దర్మశక్తి అదర్శమును విధ్వస్తము కావించుచు
 సత్యరూప నిత్యదీప్తి నసత్యశక్తి రూపుమాపి
 సృష్టిస్థితి అయ రీతుల వ్యష్టి సమిష్టిగతు లెల్లఁగు
 విశ్వమ్మున వరలుచుండు శాశ్వతరతు లలరారఁగ
 సౌర చాంద్ర ఋక్ష గ్రహ సర్వస్వము వర్తిలంగ
 నిర్మాయాశక్తు లలర నిఖిల సృష్టి నిల్పుచుండు
 నాసురమౌ శక్తితతుల నభిభూతము కావించుచు
 వరుణశక్తి వాయుశక్తి వర్తిలంగ గగనమ్మును
 మృత్ప్రాయపుఁ బృథ్విరతులు ఋతశక్తుల రూపుదాల్చి
 నిత్యమ్మును స్థితిగతులను గృత్యాత్మకృత్యమ్ము తౌచుఁ
 బ్రత్యవాయమ్ములేక నిత్యసత్య రతులు తనరఁ
 బంచభూతా తౌకబౌత్కటి వరలు సంతర్గతినఁ బరఁగఁ
 బ్రకృతితోనఁ బ్రకృతిరూపు బాగమై విలీన మౌను
 జక్రినేమి క్రమముగాఁగ సర్వసృష్టి వర్తిలంగ ॥

4125

†(6) “అభి”శక్తులు రూపుగొన్న ఆ వృత్తుని దుశ్శక్తులు
 అంతరిక్ష మెల్ల సృష్టి నావహించి విషశక్తుల
 నత్ముగ్ర మహాగ్రమైన అతిలోకోష్ఠత నిండఁగ
 నపురూపపు శక్తులతో నతివేలపు దీప్తులతో
 నతిలోకాద్భుత శక్తుల నాదీత్యుఁడు విజృంభించి
 క్రాంతి వజ్ర శాంతితతులు సంతతాగ్ని జ్వాలలతో
 విధ్వస్తము కావించుచు విశ్వశాంతి వర్తిలంగ
 “నాభి”శక్తి నెల్ల నిలిపి నవశక్తులు విస్తృతముగఁ
 బ్రకృతిమాత హర్షింపఁగ వర్షింపఁగ జలధారలు
 సోమాఽమృత శక్తితతుల రుచిశుభ్రత లలరంగఁ
 బ్రకృతిశక్తి హవిషమై సుతృతదివ్యశక్తి గాఁగ
 విశ్వసృష్టి సంక్రియలే విమల దివ్య దేవయజ్ఞ
 తత్త్వముగా వర్తిల్లును సత్త్వ నిత్య సత్య రతుల
 వామరూప అయ క్రియ లవి వర్తిలంగ విశ్వమ్మున ॥

4126

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) దివ్యదీప్తు తోప్పారఁగఁ దేజరిలెడి అనలశక్తి

అకసమ్ము మృచ్ఛక్తుల ననిల సలిల శక్తులతో
 నంతర్గతి సలరుచుండు నద్భుతావహముగాఁగ
 దివి భువులను వరుణ నాక దివ్యాగ్ని వాయు లోక
 జాలమ్ముల నర్వమ్మున నర్వశక్తు లలరారఁగ
 విశ్వ సంక్షేమ రూప విమలమైన వ్యాప్తిత్వము
 దివ్య దైవీయశక్తి నవ్య నిత్య తత్త్వ మలర
 సప్త వర్ణ కాంతులతో నదమలమై వరలుచుండు
 శుచి శక్తులతో విశ్వము శుభ్రతమై వర్తిల్లఁగ
 ధరణి ధారణముల శక్తి భరణభారణముల వరలి
 అంతరాంతరములఁ దనరి అపురూపపు దీప్తులతో
 దార్శనిక మైన శక్తి దగద్దగితమై తనరఁగ
 విశ్వసృష్టి వర్తిల్లును విస్తృతాచ్యుతంపు గతుల
 సృష్టి స్థితి లయ రతులను వ్యష్టి సమిష్టులుగ నడవ ॥

4127

†(8) “అభి”శక్తుల నాకట్టుచు నామిషముగఁ జేసి జగతి

జల“నాభి”ని విధ్వస్తము చల రూపులఁ గావింపఁగ
 విషాగ్నిజాల రూప తతుల వృత్తాసుర శక్తు లెల్ల
 లోక భీకరమ్ముగాఁగ రూక్షాగ్నుల వ్యాపించఁగ
 నతిలోక మైన తనరెడి అద్భుత వీర్యంపు శక్తి
 నాదిత్యుని వజ్రకాంతు లలరారుచు విజృంభించి
 అవినాశపు శక్తులలర సంతరాంతరములఁ జొచ్చి
 “అభి”రూపమైన వృత్తు నభిచారము నెల్ల నాపు
 పరివ్యాప్త దుశ్శక్తుల నరిమురిగాఁ ద్రుంచి వైచి
 “అభి”శక్తుల సన్నింటిని నతిలోకపు దీప్త శక్తి
 విధ్వస్తము కావించుచు విశ్వశాంతి జీవ శక్తు
 లలరారఁగఁ బునర్నవత నమలమైన ప్రకృతిరూపు
 నిత్యనవ్యమై వరలెడి సత్య చైతన్య రతుల
 నలరారును వైష్ణవీయ విలసనములు వర్తిల్లఁగ ॥

4128

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వద్దమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(9) అంతరాంతరముల నతిలోక గతి మీఱ

సనలాల ననిలాల సనిలాల ననలాల
 దివ్యశక్తులు తనరఁ దేజరిల్లుచు నదా
 అంతరిక్షములోన నమృత సలిలాలతో
 మృతతుల సన్నిటన్ మిత్తిగా మిత్తులకె మిత్తిగా
 సఖ్యమ్ము మీరంగ నకల సంచారాల
 నాదిత్య శక్తులన్ ఆతివేల దీప్తులన్
 గ్రాంత దర్శిత్యాల నాంతర్య గతి మీఱ
 సచ్చిదానందాలు సర్వసృష్టిని దనర
 సమృత శక్తుల దివుల హంసగాఁ బరఁగంగ
 సత్య తత్త్వము వరలు నిత్య దివ్యత్వాన
 సూన్యతత్త్వము సృష్టి సూనరతులను వెలుఁగ
 మేఘమాలల జలము మిన్నులన్ గురియుచున్
 జలసంచయమ్ములన్ జలదముల్ రూపొందు ॥

4129

సూక్తము — 124

ఋషి—అగ్ని, 1, 5-9-అగ్ని వరుణ సోములు
 దేవత—1-అగ్ని, 2-4-అగ్నియాత్మ, 5, 7-8-వరుణుడు, 6-సోముడు, 9-ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము—2

†(1) గుప్తములొ శక్తి తతుల సప్త కాంతి పుంజాలను

సృష్టి స్థితి లయ గతులను ద్విరావృత్తముల వరలుచు
 విశ్వమ్మున వ్యాప్తి చెందు విమల కాంతి సమూహాల
 నాదిత్యులు నఖిల రవులు నద్భుత దీప్తుల వెలుఁగుచు
 నతిదీర్ఘ పు యీనాలను బ్రతిలేని మహాభ్యుదయాల
 తిరోగమన రహితత్వము పురోగామి మహితత్వము
 పరఁగంగా సృష్టిక్రియ వరలు నగ్ని శక్తి మీఱ
 విశ్వ జనన స్థిత్యభ్యుదయ విలయయజ్ఞతతులు వరలు
 ననలానిల సలిలగతుల నాకాశపు మృతతులను
 నంచితముగ సృష్టి స్థితి పంచత్వము తరంగ
 అఖిలమ్మును విశ్వమ్మున హవిషమై పరఁగుచుండు
 నావిష్కృతమై నిలుచును నాహుతిగా సంతరించు

4130

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) దేవత్యము లేని శక్తి తేజరిల్లు గుహ్యత మై
 దైవీయమ్మా దీప్తిగఁ దనరారును నమృత గతుల
 నభయంకరమై జగతిని “నభి”శక్తుల రూపుమాపి
 అశివంకరమౌ ప్రకృతుల నన్నింటిని సంహరించి
 శివంకరమైన మహాశ్రేష్ఠ జ్యేష్ఠ మాంగల్యపు
 మహితశక్తి సృష్టిలోన విహితమై ఆహరహమ్ము
 నవ్యనవతతో నిత్యము “నాభి”శక్తి వర్దిల్లఁగఁ
 బంచభూత తత్వాలను సంచితముగ నైకమత్య
 మలరారును సంతర్గతి నన్యోఽన్య మహాశక్తి
 నవివాభావత్య మొప్ప దీవిభువులను సర్వమ్మున
 నమృతత్వపు గతులతోడ నలర సిత్య మృతీతత్వము
 పునర్జన్మజీవరతులఁ బుణ్యపావ క్రియలు పరలఁ
 “బునరపి జననము”గాఁగను “బునరపి మరణము”కాఁగను
 జక్రనేమి క్రమముగాఁగ సర్వస్వము వ్యాప్త మౌచుఁ
 జరాఽచర ప్రపంచ మెల్ల జడాఽజడ జగతు లెల్ల
 వర్దిల్లును సృష్టిలోన బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరుల
 దివ్యదైవ శక్తితతుల భవ్యభవ బాగ్యాశుల
 నదైవీయమై తనరును నశాశ్వతగతి వరలంగా ॥

4131

†(3) ఋతశక్తులతో విశ్వము ధృతమై తిరుగును నిత్యము
 ఆకర్షణ వికర్షణల నతిథికాఁగ సృష్టిలోన
 సర్వ గోళ లోకా లవి పర్వంగా సంచరించుఁ
 ఋత్ర పితృ శక్తులుగాఁ బూర్ణాద్వైతమ్ము గాఁగ
 ఆకాశము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
 మృతతులను నొకటొక్కటి మిన్నువోలె నైక్యమౌను
 అన్యోఽన్యత వరలంగా నవినాభావాలమెయిని
 ద్వైత గతుల విడివడులే! చేతనాఽచేతనగతి
 యజ్ఞక్రియ సృష్టికాఁగ నయజ్ఞగతుల నఖిలమ్మును
 బ్రదక్షిణ రతుల నాత్మ ప్రదక్షిణగతులమెయిని
 లోక గోళ గతు లన్నియు లోలుపతలఁ దిరుగాడును
 విడివడుచును గలివడుచును వినిమయగతు లొప్పారఁగ ॥

4132

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) అనిలానల శక్తితతులు నాకాశము సలిలమ్ములు

మృత్తతులును సృష్టిలోన సత్తుచిత్తు లానందము
లావరింప నఖిలమ్మున ననంతకాల గమనముతో

నంతరహితమౌ వ్యవస్థ సహార్వముగ సృష్టి నిల్వఁ
జరాఽచరప్రపంచము జడాఽజడజగతు లెల్ల

సర్వమ్మును సంచరించు సదా దైవలీల కాఁగ
వైష్ణవీయమైన శక్తి బహురూపంబై విశ్వము

ఆమృతసోమశక్తులతో సన్మతత్వము నశియింపఁగఁ
బంచభూత రూపాలను బహువిధాల గోళాలును

లోకాలును దనరంగ వ్యాకోచన వికుంచనల
నపురూపపు దీప్తులతో నతివేలపు శక్తులతో

సతిలోకమ్మైన రతుల ససాధారణంపు గతుల
సకలమ్మును బయనించును నికటముగా దైవశక్తి

పుత్రప్రపితృ భావ మొప్పుఁ జిత్రముగాఁ బ్రకృతి దనర ॥

4133

†(5) పంచభూతశక్తులతోఁ బ్రపంచాలు వరలంగా

ఆసురశక్తు లన్నింటిని వినము రీతి విరిచివైచి
నిర్మాయాతత్వమ్మున నిఖిలమ్మును వర్దిల్లఁగ

సౌరకాంతి భరితమైన చాంద్రశక్తి వెన్నెల లవి
సత్యగతుల చలివెలుగుల నిత్యాఽమృత స్రావముగఁ దగ

వరుణలోకగతులు మీరఁ జరాఽచర ప్రపంచానఁ
గామయమానమ్ము లౌచుఁ గ్రాలు కాంక్షితమ్ము లెల్ల

విశ్వప్రకృతిపరముగాఁగ నశ్వశక్తు లలరారఁగ
నాకాశాఽనిలగతులను నమరు సలిల మృతతిగతి

నాధిపత్య గోళ శక్తి ననుసరింప నఖిలమ్మును
ననుగతమౌ ప్రదక్షిణల నాత్మప్రదక్షిణలు తనర

సత్యరూప శక్తి వరల నసత్య శక్తు లన్నింటిని
విధ్వస్తము కావించును విశ్వశాంతి వర్దిల్లఁగ

దైవీయమ్మౌ శక్తుల కేవలత్వ మలరారఁగ ॥

4134

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) ఆంతరిక్షమ్మలో నపురూప శక్తులన్

గ్రహ ఋక్ష రాజాలు క్రాలు దివి భువు లలర

దివ్యతేజాలతోఁ దేజరిల దీధితుల

నఖిలమౌ విశ్వమును నశాంతిమయముగా

“అభి”శక్తిమయముగా నల్లకల్లోలముల

నశుభ వరిణామాల సత్తిశోక పరితప్త

కష్టాల నష్టాల దుష్టబాధితులఁ జేయు

విషవాయుగ్నిమయ వృత్తాసురుఁ జట్టి

శిరచ్ఛేదము చేసి చెండాడి కొండాడి

అండాండ పిండాడ బ్రహ్మాండ బాండాలఁ

గాపాడి సర్వవిధ దీవ శక్తులు నిల్వ

“నాభి”శక్తులు మీరఁ బ్రాప్తముగా జలము

ప్రకృతి హర్షమ్ములను వర్ష పులకాంకురాల

సంచితము లట్లుగాఁ బంచ భూతావళులు

ఆదిత్య మైనట్టి ఆ విష్ణుశక్తిమెయి

నఖిలమ్ము పర్దిల్లు నద్భుతగతి తోప ॥

4185

†(7) క్రాంతిదర్శితానఁ గ్రాలు కాంతులు తనర

నరుణ శశి గోళాలు నపురూప గతులమై

అతివేలమై తనర నతిలోక గతులతో

భువి దివుల నన్నిటన్ నవకాంతి పుంజాలు

నిత్యమ్ము ప్రసరించ నత్యశక్తుల మహిమ

ధరణ ధారణగతుల భరణ భారణరతుల

జలశక్తులను నగ్ని చదలునన్ గ్రహియించి

వరలు మొయిశులుగాఁగ వర్షించి జలములను

బ్రకృతి పులకింపంగ సుకృత పునర్జన్మగ

సంజనన శక్తులన్ సంభవ రక్తులన్

నిరతాభ్యుదయముతో నిఖిలమ్ము వర్దిల్లు

క్షేమంకరమ్ముగా నీమ రతులను వరలఁ

బంచభూతావళులు సంచితములై శుచిగ

నశుచితత్వాలను నన్నింటినిన్ విరుచు ॥

4186

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8) సృష్టిలోఁ దొలిశక్తి చెన్నొందు నాదిత్య
 దివ్యకాంతిగ మహాదీప్త తేజము లలర
 నదియె తొలివీర్యమై ఆఖిలమున విలసిల్లు
 నద్భుత శక్తిగా నతిలోక శక్తిగా
 నతివేల శక్తిగా నపురూప శక్తిగా
 సౌరవరమై వెలిఁగి చాంద్రవరమై తనరి
 అంతరిక్షగమైన ఆఖిలమౌ గ్రహిణి
 తతులతో ధూమకేత్వాదులన్ దనరారు
 విశ్వమున్ సంక్షోభ వికలమ్ము కావించ
 “నభి”శక్తిరూపమై “నాభి”శక్తుల మ్రింగ
 విషరూప దీప్తులన్ వృత్తుండు వ్యాపింప
 విధ్వస్త మొనరించు విశ్వసంక్షేమ గతి
 నుష్ణ శుచి శక్తులన్ వైష్ణవాదిత్య మహా
 మహితకాంతులు నదా మహిమాన్వితములుగా ॥

4137

†(9) ఆకాశ మనిలమ్ము లనలముల్ సలిలముల్
 పృథ్వి శక్తులు కలిసి విశ్వమ్ముగా వరలి
 మొదట నే భూతమోః పిదప నే భూతమోః
 తెలియఁబడకయే దివ్యదీప్త శక్తులు మీర
 నన్యోఽన్య సంబంధ మనుబంధ బంధాల
 నవినాభావంపు టతిలోక బంధాల
 నలరారు పంచభూతాఽఽవశు లన్నియున్
 “ఆత్మా వై పుత్రనామాసి”గా వర్తిల్లఁ
 దండ్రి యే భూతమోః తనయుఁ డే భూతమోః
 తెలియంగ లేనట్టి దివ్య సఖ్యము తనర
 హంసశక్తులతోడ నైదు ప్రాణము లలరఁ
 జరాఽచరములు సర్వ జడాఽజడముల నెల్లఁ
 బ్రాణప్రదమ్ములై ప్రాణదారకములై
 ప్రాణహరకములునై వరలులేః సృష్టిలోఁ
 బ్రకృతితత్వముగాఁగఁ గ్రాంత సచ్చిత్తతులఁ
 జరియించు లక్ష్యమై జగదీశుఁడే వరల ॥

4138

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

సూక్తమ్—125

ఋషికా—వాగామృణీ

దేవతా—ఆత్మా

చందః—త్రిష్టుప్ ; 2-జగతి

(1) అహం రుద్రేభిర్వసుభిశ్చరామ్యహమాదిత్యైరుత విశ్వదేవైః ।

అహం మిత్రావరుణోభా విభర్మ్యహమిన్ద్రాగ్ని¹ అహమశ్వినోభా ॥

1420

(2) అహం సోమమాహనసం విభర్మ్యహం త్వష్టారముత పూషణం భగమ్ ।

అహం దదామి ద్రవిణం హవిష్మతే సుప్రావ్యేక² యజమానాయ సున్వతే ॥

1421

(3) అహం రాష్ట్రీ సంగమనీ వసూనాం చికితుషీ వ్రథమా యజ్ఞయానామ్ ।

తాం మా దేవా వృదదుః పురుతా భూరిస్థాత్రాం భూర్యావేశయన్తిమ్ ॥

1422

(4) మయా సో³ అన్నమత్రి యో విపశ్యతి యః ప్రాణితి యః ఈం శృణోత్యుక్తమ్ ।అమన్తవో మాం త⁴ ఉప క్షియన్తి శృధి శృత శృద్ధివం తే వదామి ॥

1423

(5) అహమేవ స్వయమిదం వదామి జుష్టం దేవేభిరుత మానుషేభిః ।

యం కామయే తంతముగ్రం కృణోమి తం బ్రహ్మణం తమృషిం తం సుమేధామ్ ॥

1424

1. మిన్ద్రాగ్ని² అహ, 2. సో³ అన్న⁴ మత్రి, 3. య⁵ ఈం, 4. త⁶ ఉపక్షయన్తి. (వ్యా.పరి.)

(6) ఆహం రుద్రాయ ధనురా తనోమి బ్రహ్మద్విషే శరవే హస్తవా¹ ఉ² ।

ఆహం జనాయ సమదం కృణోమ్యహం ద్యావాపృథివీ³ ఆ వివేశ⁴ ॥

1425

(7) ఆహం సువే పితరమస్య మూర్ధన్ మమ యోనిరవ్వం నః సముద్రే ।

తతో వి త్తేషే భువనాను విశ్వోతామూం ద్యాం వర్షణోప స్పృశామి ॥

1426

(8) ఆహమేవ వాత³ ఇవ పృ వామ్యారభమాణా భువనాని విశ్వా ।

పరో దివా పర⁴ ఏనా పృథివ్యైతావతీ మహి⁵ సం బభూవ ॥

1427

సూక్తము—125

ఋషిక — వాఙ్మి బ్రహ్మవిదుషి[†]

దేవత — అంభృణునిదుహిత వాక్కనెడి బహ్మవిదుషి[†]

(1)*సీ॥ నేను జగద్దేతువైన బ్రహ్మంబును నగుచు రుద్రాత్మతోఁ దగిన పసుగ
తాత్మతోఁ జరియించి యతిశయించుచు నుంటి నుభయులుగా¹ నెప్పు డుండునట్టి
వరుణుని మిత్రుని బరమ బ్రహ్మిభూతనయి ధరియించుచునుంటి నగ్ని నిందు²
దాల్చి యశ్వలఁ గూడ దాల్చితి నాయందు జగము సర్వం బుండుఁ జారు శుక్తి

గీ॥ రజితముగ² వెల్గునట్లులు రమ్యరూప, మాయయు జగత్తుగా వెల్గు మాయచేత
సంగతము కాని బ్రహ్మ సుశక్తివలనఁ, బుట్టుచుండెను సర్వము పౌలుపు మిగుల ॥

4139

(2,3)*సీ॥ అధిక మా హంతవ్య మగు చంతరిక్షస్తమైన సోమంబు నందుచుండి
త్వష్టను బూషను భగుని నేనే ప్రీతి నింపుమీరఁగ వహియించుచుంటి
హవ్యవంతుం డౌచు నమరులకున్ హవ్య మిచ్చువానికి దన మిచ్చుచుంటి
సర్వేశ్వరిని వసు సంగమయిత్రినై బ్రహ్మంబు నొందుచు బ్రతుకుచుంటి

గీ॥ జీవరాశుల నెల్ల నేఁ జిత్తమందుఁ, బెట్టుకొనుచుండుటంబట్టి వేల్పు లెల్ల
విశ్వరూపాత్మనౌ నాకు³ వేయి విదులఁ, జేయు కర్మంబునంతయుఁ జేయుచుందు⁴ ॥

4140

1. హస్తవాఉ, 2. పృథివీఆ వివేశ, 3. వాత౩ఇవ, 4. పర౩ఏనా. (వాగ్వి.)

† వ్రాతవ్రతి 14వ సంపుటము 145వ పుటలో సీ సూక్తమునకు ఋషి “వాఙ్మి బ్రహ్మ విదుషి”గాను, దేవత “అంభృణుని
దుహిత వాక్కనే బ్రహ్మ విదుషి”గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “వాక్కు”
ఋషిగాను, “వాక్కు” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. నుభయులుగాఁ బ్రీతినుండునట్టి, (తా.పా.), 2. యందు రజితము చందాన నందమొప్ప, (తా.పా.),
3. నన్ను వివిధగతుల. (తా.పా.).

(4)*సీ॥ అన్నంబు సంప్రీతి నారగించెడుఁ జనుఁ డన్నంబు నావల్ల నారగించుఁ
జోద్యం బలర నంతఁ జూచుచుండెడువాఁడు సుఖముగ¹ నావల్లఁ జూచుచుండుఁ
బ్రాణముల్ దరియించి బ్రతుకుచుండెడువాఁడు సతతము నావల్ల బ్రతుకుచుండుఁ
జెప్పిన దంతయుఁ జెవులఁ జెట్టెడువాఁడు మనముగ నావల్ల వినుచునుండు

గీ॥ నిట్టి నన్నెరుఁగునట్టి తా² మెల్ల వారు, సంస్కృతి విహీను లగుచుందు³ సఖుఁడ! నీకు
శ్రద్ధతో లభ్య మగునట్టి సత్యరూప, మైన బ్రహ్మంబుఁ దెల్పెద నతిశయముగ ॥

4141

(5)*సీ॥ నేను గాంక్షించెడు నేఖిల పూరుషవరుఁ గాపాడుటకుఁ గడుఁ గాల్గుచుందు
నేను గాంక్షించెడు నిఖిలపూరుషవరు నత్యుగ్రునిగఁ జేయ నరుగుచుందు
నేను గాంక్షించెడు నిఖిలపూరుషవరు సర్వాధిపతిఁ జేయ సాగుచుందు
నేను గాంక్షించెడు నిఖిల పూరుష వరు సప్రస్థునగాఁ జేయఁ జాలుచుందు

గీ॥ నెల్ల సుర సంచయముచేత నెల్ల నరుల, చేత సేవిత మైనట్టి పూత చస్తు
రూపమును బొందు నద్భుహ్మరూప మొంది, నేను వచియింతు బ్రహ్మంబు నిశ్చయముగ ॥ 4142

(6)*గీ॥ బ్రహ్మవిద్వేషి యగుచుండి ప్రబల హింస
కునిగ నున్నట్టి యసురుని గూల్చుటకయి
యల మహాదేవునకు నేను లలిత చాప
మును గుణంబునఁ గూర్చితి మోద మలర ॥

4143

*గీ॥ స్తోత్ర జనుల నిమిత్తము సురుచిర మగు
జన్యమును జేయఁగాఁ దల్చి సాగుచుందు
భూ దివంబులలోపలఁ బూర్ణ గతిని
నేఁ బ్రవేశించియున్నాను నిశ్చలముగ ॥

4144

(7)*గద్యము॥

నేను దివమును బుట్టించుచుంటిని. తంతువులయందుఁ బటము పలె నాత్మ యొక్క
మూర్ధ్నమందు వియదాది కార్యజాత మంతయుఁ బ్రవర్తిల్లుచున్నది. వ్యాపన
శీలము లగు ధీవృత్తులయందు నే బ్రహ్మచైతన్యము గలదో! యది నాకుఁ
గారణము. నే నిట్టిదాన నగుటచే నమస్తభూతలములయందు వసించు
చున్నాను. సమస్త వికారజాతమును మాయాత్మక మగు నా నా
దేహముచే సృజించుచున్నాను ॥

4145

(8)*గీ॥ భూత జాతంబు నెల్లను బుట్టఁజేయు
చుందు స్వయము ప్రవర్తిల్లుచుందు నట్లు
పరులచేఁ బ్రేరితముకాని వాయు వెట్లు
స్వేచ్ఛగా⁴ దిరుగుచుండునో! విశ్వమందు ॥

4146

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. సూటిగ సుఖముగ నావల్లఁ జూచుచుండు, (తా.పా.), 2. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “జగ”ము ప్రయుక్త
మైనది. నన్నెరుగునటువంటి యెల్లవారు, (తా.పా.), 3. నేఁ బ్రవేశించియుంటి నిశ్చయముగ, (తా.పా.), 4. ఇక్కడ
నింద్రగణమునకు మారు “భల”ము ప్రయుక్తమైనది.

*గీ॥ వృథ్వికి దివమునకుఁ బైని వెలుఁగుచుండి
బ్రహ్మ చైతన్యరూపనై ప్రబల మహిమ
సర్వ జగదాత్మగా నేను సంభవించి
యున్నదానను నానంద మొందుచుండి ॥

4147

సూక్తము—125

ఋషిక—వాఙ్మి బ్రహ్మవిదుషి
దేవత—అంభుజునిదుహిత వాక్త్రనే బ్రహ్మవిదుషి

అర్థాంతరము—1

†(1) నిర్మలాష్ట వసువులుగా నిరతమ్మును వర్దిల్లుచు
రుద్రశక్తిగ వెలయ రూక్షగతులను నిలిచి
ఆదిత్య రూపాల నన్నింట వర్దిల్లి
మిత్రగతి రవిశక్తి మింటిలో వెలుఁగుచున్
ఆ రోదసిని జ్వలన్ మహా వరుణద శక్తి
నశ్వ శక్తులు సృష్టి సపురూప గతులమై
వైష్ణవీయమైన మహాష్టదీపులు వరల
అగ్నిరూపాల్ సృష్టి సతిలోకగతి మీఱ
శబ్ద శక్తులు దివ్య సచ్చిదానందాల
బ్రహ్మరూపముగాఁగ వాక్స్వరూపముగాఁగ
నఖిలాన వ్యాపించి అపురూప శక్తులన్
విశ్వరూపము నొచు విశ్వదేవత తొడు: ॥

4148

†(2) సోమామృతశక్తు లలర శుభమయమౌ దీపులతో
విశ్వమ్మున వ్యాపింతును విమలప్రాణదమ్ము నొచు
అనారోగ్య రూపమైన వినాశంపు దుశ్శక్తుల
జగదుగ్గతల నన్నిటిఁ బ్రగతిశక్తి రూపుమాపి
నిత్యమైన మాంగళ్యపు సత్త్వశక్తు లలరారఁగ
భగరూపపు విష్ణు శక్తి వరలఁ బూష దీపులతో
నుదయ సృష్టి ప్రభవశక్తు లుజ్జ్వలమౌ నిత్య రతుల
ద్రాక్షశక్తి ప్రసరశక్తి గ్రావలుగా వర్దిల్లఁగ
విశ్వ మెల్ల హవిషమై అశ్వదీపులన్ వరలఁగ
సృష్టికర్త దివ్యశక్తి స్రష్టకర్త భవ్యశక్తి

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్తి”
95)

దరణదారణములఁ దనర భరణభారణంపు రతుల
 వ్యష్టి సమిష్టిగతు లౌప్పగ సృష్టి యెల్ల విరాజిలఁగఁ
 ద్వష్టగాఁగ నఖిలమునకుఁ దనరారఁగ నద్భుతగతి
 నజరాఽమర శక్తుల నే నమృతగతుల నమరుచుందు ॥†

4149

†(3) నేనె సర్వజగమ్ములుగ నిరతమ్మును వర్తిల్లుదు
 సంగమంపు శక్తులతో సంకలనపు రక్తులతో
 నఖిల సృష్టి సంపదలుగ నష్టవసువు లలరారఁగఁ
 బ్రపృథమపు సిరులుగాఁగఁ బ్రకర్షముగ వెలుచుండి
 విశ్వ సృష్టి తొలియజ్ఞము నశ్వదీపులను వరలఁగ
 దివ్య దేవ శక్తు లెల్ల భవ్య నవ్య దీపులఁ దగ
 ఉ త్తిష్ఠపు శక్తులతో నొనరఁ దిష్ఠన్ మూర్తి స్థితి
 శయనయానసకలరతుల జ్వలితజ్వలన మహితగతుల
 బహురూపములను దాల్చుచు బ్రహ్మశక్తి వర్తిల్లఁగ
 విశ్వసృష్టి సర్వమ్మును వెలిఁగి పృతిది నేనే యొచు
 విశ్వరూపమును దాల్చుచు వివిధగతుల నవితథరతిఁ
 గార్య మేనె యొచుందును గర్తనేనె యగుచుందును
 గారణమ్ము నేనె యొదుఁ గర్మలెల్ల నేనె యొచు
 సృష్టికర్త సృష్టిరూపు వ్యష్టి సమిష్టిగతు లౌప్పగ
 నఖిలమ్మును నే నొదును సందాండము పిండాండము
 బ్రహ్మాండము లంతర్గతి బాహ్యరూపు లలరంగా ॥

4150

†(4) అన్నశక్తి నే నొదును నాహరపు రూపమ్మై
 రసన శక్తి నొచు నేను రాణింతును రుచిరూపుల
 స్పర్శశక్తి నే నొదును జ్ఞానరూపమై వరలఁగ
 దృక్శక్తిని నే నొదును దృష్టి దీప్తి గత మ్నొచు
 శ్రవణేంద్రియ శక్తి నొదు నవితథచౌ శ్రుతిరతిగా
 వినుకలిగాఁ దనరారుదు వినువీధుల గుణములుగా
 మాణిశక్తిగాఁ దనరుదు రాణించెడి గాలిగాఁగఁ
 బంచప్రాణగతుల మీఱ నంచితముగ సర్వమ్మును
 చరాఽచర ప్రపంచమ్ము జడాఽజడ జగము లెల్ల
 వర్తిల్లఁగ వర్తిల్లఁగ బ్రహ్మరూపమై నిత్యము

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

తనరారెద సర్వగతుల నననురూప శక్తులతో
 విశ్వరూపమ్ము నొచు సశ్శిశక్తు లొప్పారఁగ
 సర్వసృష్టి కర్మ నొచు నకల సృష్టి కర్త నొచు
 నలరారఁగ నేనే విధి ననుసరించి తనరారెద ॥†

4151

†(5) సృష్టిపురుష శక్తి నెల్ల వ్యష్టిసమిష్టి గతు లొప్పఁగఁ
 బ్రకృతిరూపు శక్తిగాఁగ నకృతదీప్తిఁ గాపాడుచుఁ
 బ్రకృతి పురుషశక్తు లెల్లఁ బ్రజ్వలిల్లి మహాగ్రిముగఁ
 బ్రకృతి పురుష శక్తులవైఁ బరఁగ సర్వాధిపత్యము
 ప్రకృతి పురుష శక్తులతో వరలు సృష్టిరూపు లెల్ల
 దివ్య దేవ మానవాది దృష్ట రక్షఃపిశాచాది
 సర్వమ్మును నొచు సృష్టిఁ బర్వదు సత్యంతశక్తిఁ
 జరాఽచర ప్రపంచమ్ము జడాఽజక జగతు లెల్ల
 నే నొచును దసరారుచుఁ బ్రాణముగా వెల్గొందుచు
 బ్రహ్మలకే బ్రహ్మకాఁగ వరలఁ గామరూపాలను
 దైవీయమ్మా శక్తులఁ దసరారుచు విశ్వమ్మున
 నతిలోకమ్మా గతులను నతివేలమ్మా రతులను
 సపురూపపు శక్తులతో నసాధారణంపు దీప్తు
 లలరారఁగ నిత్యగతుల నమరుదు నే నఖిలమ్మై ॥

4152

†(6) సృష్టి స్థితి లయగతులకు వ్యష్టిసమిష్టిరతు లొప్పఁగ
 నన్నింటిని గాపాడుచు నతివేలపు శక్తులతో
 విశ్వ సృష్టి విధ్వస్తము విషశక్తులఁ గావించెడి
 దుష్టశక్తితతు లన్నిటిఁ దున్నాడుచు దీప్తశక్తి
 రుద్రరూప మొచు నిలిచి రూక్షదీప్త దసూరాశి
 శరశక్తుల లోలోపల జ్వలిత జ్వాలనంపు శక్తు
 లంతరాంతరముల నిలిచి సలరారెద నఖిలమ్మున
 విశ్వసృష్టి విలసిల్లెడి విమలమైన బ్రహ్మశక్తి
 నిలుపు సర్వశక్తి నేనె నిఖిలమైన శక్తి నేనె
 దివి భువి లోకా లన్నిటఁ దేజరిలెడి నగ్నిగోళ
 సర్వమ్ముల ననిల గోళ జల గోళాలను నిండుచు
 నాకాశము నావరించి అతివేలపు శక్తులతో
 లోకహితముగాఁగ జగతిఁ బ్రకృతగతి తనరంగా
 సంకర్షణ రతులతోడ సర్వమ్మును నే నొదును ॥

4153

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) ఆకసముల ననిలమ్ముల ననలమ్ముల నలిలమ్ముల
 మృతతులను నిండినిలిచి మించి సకలరూప మౌచు
 సర్వసృష్టి యోనిగా నఖర్వగతుల నలరంగా
 సకలతోకగోళా లవి సకృతవికృతసుకృతులుగా
 నాత్మరూపమై తనరంగ నఖిలమ్మును నే నౌదును
 భువు లెల్లను మహితమైన దివు లెల్లను బ్రకృతిదీప్త
 పరుణ వాయ్వగ్ని మహిత భగ గగనము లలరంగా
 నే నౌదును నిత్యమ్మును జాగ్రణశక్తి సత్యగతుల
 సతితోకపు శక్తులతో నతివేలపు రక్తులతో
 నన్యోఽన్యపు టనుబంధా లవినాభావత్వ మలర
 సంతర్గతు లమరంగా నతిబద్ధములై తనరును
 నా శక్తియై విశ్వమ్ముగ నానారూపమ్ము లగుచు
 నన్నియు సంద్రమ్ము లౌచు సంతరాంతరముల సలర
 సర్వవ్యాప్తిత్వ మొప్పు సకలమ్మును నే నౌదును ॥

4154

†(8) అఖిలాన వ్యాపించు ననిల శక్తులు గాఁగ
 నగ్ని శక్తులు గాఁగ నాకాశ శక్తిగా
 సలిల శక్తులుగాఁగ సకల మృతేతతులుగా
 నా పంచ భూతాల నలరారు సర్వవిధ
 గోళాలు లోకాలు వేల లెనయని దివియు
 విపులమౌ విశ్వమ్ము నపరిమితమౌ శక్తి
 ప్రదక్షిణల నాత్మ ప్రదక్షిణ గతు లలరఁ
 జర శక్తు లలరార దరణధారణ రతుల
 భరణభారణరీతు లిరవులై తనరార
 నే నౌచు సర్వమ్ము నిర్వికల్పపు దీప్తి
 నఖిలమౌ సంసృష్టి కతీతమౌ శక్తిగా
 నద్వైతశక్తిగా నమలమౌ ద్వైతముగ
 నన్నింటి కధిపతిగ నలరారెదను నేను
 సృష్టి స్థితి లయగతులఁ జెల్వొందుదున్ నేనె ॥

4155

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—125

ఋషిక—వాఙ్మి బ్రహ్మవిదుషి
దేవత—అంభృణునిదుహిత వాక్కనేబ్రహ్మవిదుషి

అర్థాంతరము—2

†(1) ఏకాదశ రుద్రులతో నెనలేకయె వర్తిల్లుదు
నష్టవసు సంపదాశి నపురూపముగా వెల్లుదు
ద్వాదశాదిత్యాశులఁ బ్రభాభాసితుఁడను నౌదు
విశ్వేదేవత లౌచును శాశ్వతదీప్తులఁ దనరుదు
నానాసూర్యులుకాఁగను నానా దిశలను వరలుదు
మిత్రులుగా సృష్టిలోన మింటిలోన వెల్గొందుచు
వరుణరూప మౌచు నేను వర్తిల్లుదు విశ్వమ్మున
ననిలములై పరఁగెద నే ననఁములై తనరారెద
నాకాశము నే నౌచును నఖిలమృతతు లౌదును నే
ననంతతేజములు నేనై నశ్విశక్తు లౌదు నేను
శబ్దశక్తిరూపములై సర్వమ్మున వర్తిల్లుచు
నఖిలమ్మున కాదారము నాదేయము నౌదు నేనె ॥

4156

†(2) విశ్వసృష్టి రూపములను విధ్వస్తము కావించెడి
సోమామృత మహాశక్తి ధామ మౌచు వెల్గొందుదు
నతివేలపు గతులు మీర నఖిలసృష్టి నొనరించెడి
త్వష్టగాఁగ మూల మౌచుఁ దనరారెద నే నెపుడున్
గగనమునన్ గ్రాంతి కాంతు లగణితముగ వరలుచుండఁ
బూషదీప్తశక్తి నగుదుఁ బూర్ణాగ్నుల నిలయముగా
నాకసమున భగుఁడ నౌచు నతివేలపుఁ గాంతులతో
నైశ్వర్యాదుల నన్నిటి నతిలోకమ్ముగఁ దాల్చును
సృష్టి యెల్ల హవిషముగా నిష్టి హితముగాఁగ నిలువ
దివ్యశక్తు లొప్పారెడి దేవదేవు మహారూపు
నారాధించెడి పురుషుని యజమానుని నఖిలమ్మును
ఉత్తమమౌ పదార్థాల ఉత్పత్తిని గావించుచు
సచ్చిదానందరతుల సకలమ్మును దృప్తిపరచి
నిరతగతుల వర్తిల్లును నిర్వికల్ప శక్తు లలర ॥

4157

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8) సకల సృష్టి విశ్వమునకు స్వామి నౌచుఁ దనరారుచు
 వసుసంపద లన్నింటికి వరలుదు నేఁ బ్రభువు నౌచు
 నిశ్చితమౌ కాలగతుల నిరతమైన క్రమశిక్షణ
 లలరారఁగఁ బ్రథమప్రభువు నౌదు నేను నఖిలమ్మున
 సత్కర్మల కన్నింటికి సదమల మౌ శక్తితతుల
 సర్వ విజ్ఞానరూప జ్వలిత మహా దీప్త మౌచు
 విశ్వసృష్టిలోన విపుల విశేషరూప బహుళ మౌచు
 సౌర చాంద్ర రూపాశిగ సర్వశక్తి తత్త్వముగా
 దేవరూప మౌచు నిలిచి దివ్యత్వము తనరారఁగఁ
 బ్రాణికోటు లన్నింటిని బాలించుచు నిత్యమ్మును
 జరాఽచరా లఖిలములకు జడాఽజడములకు నెల్లను
 అధిపతినై సర్వమ్మును నదుపు లొప్ప నడిపెద నేఁ
 బ్రకృతిపురుషపదార్థాలు వరల నవినాభావమైన
 అన్యోఽన్యపు సంబంధపు టతిశక్తులు వరలంగా
 బహురూపులు విశ్వసృష్టి అహరహమును దాల్చుచుండి
 సలరారుదు నిత్యమ్మును నఖిలమ్మును నే నౌచును ॥

4158

†(4) పంచభూతతత్త్వాలును సంచితమౌ గుణతతులును
 నాహారపు మహాశక్తు లారగించు దివ్యశక్తి
 గంధలక్షణములఁ బృథ్వి క్రొలఁగ నే నౌచు నుందు
 మౌనిశక్తి మౌనిమునై రాణించెద విశ్వమ్మున
 రాజిల్లుచు జలముగాఁగ రసలక్షణమై నిత్యము
 రసశక్తికి రసము నౌచు రంజిల్లెద సృష్టిలోన
 రూప లక్షణాలు మీర సృష్టి నగ్ని నౌదు నేనె
 రూపశక్తి రూపమునై రూపొందెద సృష్టిగతుల
 స్పర్శలక్షణమ్ము వరలఁ బరఁగుదు ననిలమ్ముగాఁగ
 స్పర్శశక్తి స్పర్శమునై సర్వమ్మును నౌదు నేనె
 శబ్దలక్షణమ్ము గాఁగ సకలాఽఽకాశమ్ము లలర
 శబ్దశక్తి శబ్దమునై చదలుకుఁ జద లౌదు నేను
 బంచభూతరూపతత్త్వా లంచితముగ నే నౌదును
 విశ్వసృష్టిలోన నిలుచు విరోధి శక్తు లన్నింటిని
 విధ్వస్తము కావించెడి విమలశక్తి నే నౌదును
 సృష్టి స్థితి లయ గతులకుఁ జెల్వొందుదు మూలముగా ॥

4159

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) అక్షరమై అక్షయమౌ నఖిల శబ్దశక్తు లెల్ల
 స్వయముగ నే నొదు సృష్టి జయశక్తుల వెల్గొందెద
 జ్ఞాన విజ్ఞాన దీప్తి ప్రాణపరద శక్తులతో
 వరలు జీవకోటి కఖిల పరశక్తిని బ్రాణశక్తి
 సర్వస్వము నే నొదుఁ జలనశక్తి నే నొదు
 మానవావళులతోడ మహిత దేవతాశితోడ
 నలరారుదు ననంత చరాచరావళులు
 జడాజడము లన్నియు సకలమ్మును నే నొచును
 గుణకర్మలఁ దనరారెడి అగుణగతుల నలరారెడి
 అపురూపపు శక్తి నేను ఆతివేలపు శక్తి నేను
 వ్యష్టి సమిష్టి గతులొప్పెడి సృష్టిరూపు నే నొచును
 సృష్టి సృష్ట నే నొచును సృష్టలకే సృష్ట నొచు
 సృష్టసృష్టల సృష్ట నొచు ధ్యానమూల మొచు నేను
 గామరూపగతులు మీరఁ గ్రాలుదు సర్వమ్ము నొచు ॥

4160

†(6) సృష్టిశక్తి సర్వమునకు స్థితిశక్తుల కఖిలములకు
 బద్ధ విరుద్ధమై ప్రబలెడి బాధగాఢదుశ్శక్తుల
 విద్వస్తము కావింపఁగ విల్లు దనూరాశిగాఁగ
 రుద్రశక్తి కజయ్యమౌ భద్రగతుల శరదమ్ముల
 నలరించెదు నిత్యమ్మును నమేయమైన శక్తితతుల
 నాకసమున ననిలాలను ననలాలను సలిలాలను
 మృతతులను దనరారెడి ఋతగోళా లఖిలమ్మును
 దివి భువు లన్నియు నేనై తేజరిలుదు సత్యరతుల
 జననశక్తి నేనె యొచు జనకశక్తి నేనె యొచు
 సమదశక్తితో జగతిని సర్వమ్మును నే నొచును
 సృష్టి కారకుండ నొచు వ్యష్టిసమిష్టి గతు లొప్పఁగ
 సృష్టిరూపమొచు నేనె చెలువొందఁగ సర్వ మొచు
 నాత్మభువమ్మైన శక్తి నఖిలమ్మును నే నొచును
 ఆవిర్భవించెదను నే నఖిలాంతర్యామిగాఁగ ॥

4161

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) సర్వసృష్టి మాతృపితృ సర్వస్వము నే నౌదును
 మూర్తశక్తి నే నౌదును మూర్తిశక్తి నే నౌదును
 యోనిశక్తి నే నౌదుఁ బ్రయోగాంతర్గతులు తనరఁ
 బంచభూత పదార్థాల నంచితమౌ సముద్రాలు
 నఖిల సృష్టి గోళాలై ఆధివత్యముగ లోకాలై
 ఆలరఁగ నన్నింటనుండు నఖిలాంతర్యామిగాఁగ
 ఆకాసముగ నావరించు ననంత గోళ లోకా లవి
 ఆకర్షణ శక్తులతో నమరొందుచు స్థితిగతులను
 ఆత్మ ప్రదక్షిణల నలరఁగఁ బ్రదక్షిణల
 నన్నియుఁ జరించుచుండు నసాధారణంపు శక్తి
 ననవరతము నద్భుతగతి నతివేలముగా వరలుచు
 మదీయమైన శక్తులతో మహిమాన్విత దీప్తులతో
 అఖిలమును సృష్టించుచు నమలమైన స్థితిగతులను
 నలరారఁగ నే నౌదును నంతయు మత్ప్రకృతి కాఁగ ॥

4162

†(8) వాయుశక్తి నౌచు నేను వరలి సర్వ విశ్వమున
 ననల సలిల గోళాలను నవసీతల గోళాలను
 నన్నింటిని గదలించుచు నఖిలాంతర్యామి శక్తి
 దివి భువి లోకా లన్నియుఁ బూర్ణగతులఁ దనరారఁగ
 సృష్టించుచు సర్వమును స్థితిగతులను గాపాడుచు
 వామరూపమైన శక్తి నియమ మొప్ప సృష్టిలోన
 లయగతులను నాశమును లక్ష్యశుద్ధి నొనరించుచు
 మహిమాన్వితమైన శక్తు లహరహమును వర్తిల్లఁగ
 విహితమైన మూర్తిత్రయ మహితవిధులు వరలంగా
 సృష్టి స్థితి క్రియలు చెలఁగంగా లయ క్రియలు
 నఖిలమును నేనె యౌచు నాధివత్య దీప్త గతుల
 నిహవరరూపావళులను నిష్టాపూర్తముగాఁగ
 విశ్వరూపగతులు తోప శాశ్వతాశాశ్వత రతి
 నఖిలమును నడుపుదు నే నంతయు నా రూపముగా ॥

4163

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†క॥ అనలాలకు మూలము నై
అనిలాలకు మూల మౌచు నాకనములకున్
వనములకున్ మూలము నై
తనరారుదు నాధివత్య తత్త్వము వరలన్ ॥

4164

సూక్తమ్—126

ఋషిః—శైలూషిః కుల్మలబర్హిషో, వామదేవ్యోఽహోముగ్వా
దేవతా—విశ్వేదేవాః
చందః—ఉపరిష్ఠాద్బృహతీ; ౪-త్రిష్టుప్

(1) న తమంహో న దురితం దేవాసో ¹అష్ట మర్త్యమ్ ।

సజ్జోషసో యమర్యమా మితో ²నయన్తి వరుణో ³అతి ద్విషః ॥

1428

(2) తద్ధి వయం వృణీమహే వరుణ మిత్రార్తమన్ ।

యేనా నిరంహసో యూయం పాథ నేథా చ మర్త్యమతి ద్విషః ॥

1429

(3) తే నూనం నోఽయమూతయే వరుణో మిత్రో ³అర్యమా ।

నయిష్ఠా ⁴ఉ నో నేషణి వర్షిష్ఠా ⁵ఉ నః వర్షణ్యతి ద్విషః ॥

1430

(4) యూయం విశ్వం పతి పాథ వరుణో మిత్రో ³అర్యమా ।

యుష్మాకం శర్మణి ప్రియే స్యామ సువగణితయోఽతి ద్విషః ॥

1431

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-పరిపూర్ణ”

1.దేవాసోఽఅష్ట, 2. వరుణోఽఅతి, 3. మిత్రోఽఅర్యమా, 4. నయిష్ఠాఽఉ నో, 5.వర్షిష్ఠాఽఉ నః.(వా.పరి.)

(5) ఆదిత్యాసో¹ అతి సిద్ధో² వరుణో మితో³ అర్యమా⁴ ।

ఉగ్రం మరుద్భీ రుద్రం హువేమేస్త్రమగ్నిం స్వస్తయేతి ద్విషః ॥

1432

(6) నేతారో⁵ ఊషస్తిరో⁶ వరుణో మితో³ అర్యమా⁴ ।

అతి విశ్వాని దురితా రాజాశ్శర్షణీనామతి ద్విషః ॥

1433

(7) శునమన్మభ్యమూతయే⁷ వరుణో మితో³ అర్యమా⁴ ।

శర్మ యచ్ఛన్తు సప్రథ⁴ ఆదిత్యాసో¹ యదీమహే⁸ అతి ద్విషః ॥

1434

(8) యథా హ త్యద్వనవో⁹ గౌర్యం చిత్ పది పితామమంచతా యజతాః ।

ఏవో ష్వంస్మన్మంచతా వ్యంహః పృతార్యగ్నే పృతరం న⁶ ఆయుః ॥

1435

సూక్తము—126

ఋషి—శిలూషపుత్రుఁడు కుల్మలబర్హిస్సు లేక వామదేవ పుత్రుఁడు అహోముచుఁడు†
దేవత—విశ్వేదేవతలు†

(1)*గద్యము॥

అర్యమ, మిత్రుఁడు, వరుణుఁడు, వీరు ముగ్గురును సంగతులై శత్రువుల నతిక్రమించి
యే స్తోత్రను నభిమతదేశమును బొందించుచున్నారో; ఓ దేవతలారా! ఆ మర్త్యుని
దురితము, తల్పలరూప దుర్గమనమును బొందదు ॥

4165

1. ఆదిత్యాసో¹ అతి, 2. మిత్రో² అర్యమా, 3. నేతార³ ఊషణ, 4. సప్రథ⁴ ఆదిత్యాసో,

5. యదీమహే⁵ అతి, 6. పృతరం న⁶ ఆయుః. (ప్రా.పృ.)

†వ్యాసప్రతి 14వ సంపుటము 149వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “శిలూషపుత్రుఁడు కుల్మలబర్హిస్సు”గాను, దేవత
“విశ్వేదేవతలు” గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “కుల్మల బర్హిషుఁడు
అహోముచుఁడు” ఋషిగాను, “విశ్వేదేవతలు” దేవతగాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసినది.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(2)*గీ॥ వరుణమిత్రార్థములు: మీరు సరుని పాప
హీనునిగఁ జేయ నెద్దానిఁ బూనుచుందు
దేనిచేఁ గాంక్షితము నొందు ¹మానవుండు
నట్టి రక్షను గోరెద మతిశయముగ ॥

4166

(3)*గీ॥ వరుణమిత్రార్థములు: మాకుఁ బరమ రక్ష
నొసఁగుటకు నుండుఁడి: ²మీర లుచిత తీతి
వివిధ పారయితవ్యమౌ ³విషయమందు
దాటఁజేయుఁడు: మమ్ములఁ దరచు సరుల ॥

4167

(4)*గీ॥ వరుణమిత్రార్థములు: మీరు కరము లోక
పాలనంబును జేయుఁడి: లీల మమ్ము
యుష్మదీయ సుఖంబున నునిచి శత్రు
వులను దాఁటింపుఁడి: కడు నెలమి మీర ॥

4168

(5)*చ॥ వరుణముభాది దేవతలు వైరుల మార్గమునుండి మమ్ములన్
స్థిరముగ బైటఁబెట్టఁ గడు: ⁴దేకువ నిల్తురుగాకఁ బ్రీతితోఁ
బరమ మరుత్తులన్ మరియుఁ బావకు నిందుఁని స్వస్తి గోరి మే
మరమర లేక పిల్తుము మహారుల వారలు నిగ్రహింపుతన్: ॥

4169

(6,7)*గద్యము ॥

నేత లగు వరుణాదిదేవతలారా: మా పాపములు తిరోధానము లగునట్లు మీరు సేయుదురుగాక!
మనుజులకు స్వాములై దేవతలు సర్వదురితములను బాప ఫలరూపములైన వానిని మాకు
లేకుండఁజేయుదురుగాక: మా విద్వేషులను దొలఁగింతురుగాక: వరుణాది దేవతలు
రక్షకై సుఖము మా కిచ్చెదరుగాక: అదితి పుత్రు లగువారు సర్వత: విస్తీర్ణ మగు
సుఖమును మా కిచ్చెదరుగాక: శత్రువులను సశింపఁజేయుదురుగాక: ॥

4170

(8)*గద్యము॥

వాసకులు యాగార్హులు నగు మిత్రాదిదేవతలారా: మీరు ప్రసిద్ధులరై పాదబద్ధయు,
గౌరవర్ణయు, సోమక్రియణియు, సగు గోవు గండర్వులను విడిచినట్లు⁵ మా
పాపములను దొలఁగింపుఁడు: ఓ యగ్ని: మా యాయుర్దాయమును
వృద్ధిఁ జేయుఁడు: ॥

4171

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. మానవుండు కడు, (వా.ప్ర.పా. గణభంగము); 2. మీర లనమగతిని, (తా.పా.); 3. పారతవ్యమౌ, (వా.ప్ర.పా.)
4. కడు శీఘ్రము నిల్తురుగాక, (తా.పా.); 5. విడిచినట్లు విడువుడు. అట్లే మా పాపములను. (తా.పా.)

సూక్తము—126

ఋషి—శిలూషపుత్రుఁడు కుల్మలబర్హిస్సు లేక వామదేవపుత్రుఁడు అహోముచుఁడు
దేవత—విశ్వేదేవతలు

అర్ఘాంతరము—1

†(1) దిక్పాలకు లెల్లరున్ దేజరిల్లు శక్తులతో
జాగ్గిశతో నిందుగ్రిండును నాగ్నేయమ్మున నగ్నియు
దక్షిణదిశతో యముఁడును దగ నైఋతి నిర్భతియును
బశ్చిమదిశ వరుణుండును వాయువు వాయువ్యమ్మున
నుత్తరదిశ సుబేరుండు సుజ్జ్వలగతిఁ దనరారఁగ
జాతవేద మౌచు నిలిచి సప్తజిహ్వాకాఁగ వెలిఁగి
హవ్యవాహనమ్ముగాఁగ నశ్వోదర శక్తిగాఁగ
వైశ్వానర రూపగతుల వరలు కౌమార రతుల
విశ్వముఖము దేవముఖము విశిష్టతల వెల్గొందును
నష్టమూర్తు లగు నగ్నులు నపురూపపు దీప్తులతో
మిత్ర వరుణ శక్తులతోఁ జిత్రచిత్రకాంతులమై
అష్టదిశల నావరించి నఖిల తమో దురిత రాశి
దుష్టరాక్షసాది వర్గ దుర్మార్గగ సంఘాలను
విధ్వస్తము కావించును విమలార్యమశక్తి గతుల ॥

4172

†(2) అనిల సలిల శక్తులతో ననల మృత్తతులతోడ
నాకాశపు రూపమ్ముల నపురూపపు గుణ రాజుల
నతిలోకమ్మో దీప్తుల నర్యమ శక్తుల వరలుచు
వరుణ మిత్ర శక్తులతో నరిజాలము రూపుమాపి
పంచభూత సంచయాల నంచితగుణ రూపాశుల
నావరించుదుష్టతత్వ నాశనమ్ము నొసరించుచు
వ్యష్టి సమిష్టి రీతులతో సృష్టి నమరు కిల్బిషతతి
నఘజాలము లఖిలమ్మును నద్భుతగతి నాశముగా
ద్వేషించుచు నిరతగతుల విధ్వస్తము కావించుచు
సకలలోక జాలమ్ముల సంరక్షణఁ జేయుఁ బ్రగతి
నా సర్వేశుఁడు లీలగ నద్భుతమౌ మాయరతులఁ
జాపరహితమైన దివ్య పవిత్రతల పుణ్యగతుల ॥

4173

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) అణిమ మహిమ లఘిమలతో నలర గరిమ మీశత్యము

వశిత్వమ్ము పొప్తియు నా ప్రాకామ్యము లలరంగా
వరుణ ఋషభ నహుష జయ ప్రతుష్టపానిల ప్రభాస విష్ణు

దేవతాశి స్థితిశక్తులఁ దేజరిలుచు వరలంగా
నియమ రహితగతులు మీఱ నిరతమ్మును వర్తిల్లుచు

నఖిలమ్మున వ్యాపింపఁగ నాధిపత్యరూప మంద
విజృంభించు దుష్టదురిత విషశక్తుల నన్నింటిని

నతిలోకపు శక్తులతో నతివేలపు దీప్తులతో
విద్యస్తము కావించుచు విశ్వసంక్షేమరతుల

సృష్టి స్థితి శక్తితతులు చెలువారఁగ నఖిలమ్మునఁ
బార మెనయనట్టి రూపు లవారితముగ నొప్పారఁగ

నఖిలమ్మున వ్యాప్త మౌచు నపురూపపు శక్తులతో
విశ్వదేవ శక్తు లెల్ల నశ్వీ దీప్తు లొప్పారఁగ

నతిలోకమ్ముగ నిల్చును నతులితమౌ శక్తులతో ॥

4174

†(4) వరుణార్యమ మిత్రదేవ ప్రభాభాసితమ్ము కాఁగ

నాకాశానిలశక్తుల ననల సలిల మృత్తతులను
నఖిల గోళ లోకాలను నావరించు దుర్గుణతతి

రాక్షస గుణగణభరితపుఁ బక్షమై దుష్టపూర్ణ
రూప మలరు కిల్బిషాల రూపుమాప నిత్యమ్మును

ఖరకరకర కాగ్రంతిజాల మరుణారుణ కాంతు లలర
నిరతమ్మును బ్రసరింపఁగ నిఖిలము సందీప్తముగా

విశ్వసంక్షేమగతుల శాశ్వతాశాశ్వతరతి
సృష్టి శుభంకరముగాఁగ వ్యష్టి సమిష్టి రతులతోడ

సర్వసౌఖ్య సంపదాశి పర్వచు వర్తిల్లుచుండ
సహజమైన శక్తులతో సర్వమ్మును విలసిల్లుచు

విశ్వగోళ లోకా లవి వివిధగతుల విరాజిలఁగ
నననుకూల శక్తితతుల తనురూపుల రూపుమాపి

అనుకూలపు శక్తిరతుల నభ్యుదయము వర్దిల్లును ॥

4175

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) ఆతిలోకమ్మాచు వరలు నాదిత్యపు శక్తులతో

వరుణ మిత్ర దేవతాళి వరలెడు నా అర్కముండు
నాకసమ్ము లనిలమ్ములు సనలమ్ములు నలిలమ్ములు
మృతతులును నుగ్రములై దుద్రుశక్తు తొప్పారగ
దుర్మలముల దుష్టతత్వ దుర్గుణముల నన్నింటిని
విద్యేషము చెలరేగగ విధ్వస్తము కావించుచు
వైష్ణవీయమైన యింద్ర భాసమేత జ్వలనశక్తి
ఆతిలోకపు శక్తులతో నతివేలపు దీప్తులతో
నపురూపపు మహనీయత లలరంగా సృష్టిలోన
సత్కంతము శుభకరమౌ నసాధారణంపు శక్తి
స్వస్తిమయముగా విశ్వము సర్వస్వము వర్దిల్లగ
దీవ్యమైన దైవశక్తి దృతమై సర్వాస వరల
ననూహ్యమైన రక్తితతుల సనవరతము వర్తిల్లుచు
సృష్టిస్థితిలయగతు లవి చెలగు సర్వ కాలమ్ముల ॥

4176

†(6) జలశక్తులఁ బావమ్ములు ప్రక్షాళనమై పోవును

ఐరమ పవిత్రతలు సత్యపావనగతి వర్తిల్లును
శుద్ధ మౌచ సర్వస్వము శుచిమిత్రత వరలంగా
నగ్నితనరుఁ ఐవిత్రతల భగ్నముగా నపవిత్రత
అనిల శక్తు లలరారును నపవిత్రత నవలఁ ద్రోయఁ
బృథ్వీశక్తి పవిత్రమై విషరూపపు దుశ్శక్తుల
విలీనముగ వినాశముగ విమలగతుల నొనరించును
సృష్టి స్థితి లయ శక్తులఁ జెల్వొందగ నర్కమగతి
వరుణాగ్నులు విశ్వమ్మున వరలంగా సత్యశక్తి
నాధిపత్యరతులు మీఱ నతిలోకపు ధారణగతి
భరణభారణములు తనర భాస్వంతము లౌచు సృష్టి
సర్వగోళ లోకా లవి చరాచరము లౌచుఁ దనరుఁ
బాపపుంజ పూరితమై ప్రబలు కిల్బిషముల నెల్ల
రూపుమాపి వైష్ణవీయ రూపశక్తి విజృంభించు ॥

4177

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) నలిలశక్తి విశ్వమ్మున సదమలమౌ ప్రాణ మొసఁగి
 మిత్రశక్తి ఆఖిలమ్మునఁ బవిత్రదీప్తతేజ మొసఁగి
 అర్యమ దైవీయశక్తి అమలమౌ నారోగ్య మొసఁగి
 బ్రతుకురక్ష నీయ సృష్టి బ్రహ్మశక్తు లిచ్చి సదా
 ఆదిత్యాత్మక మైన విశ్వవేద మహారూప మలర
 నఖిలవంచభూతములౌ నాకసమ్ము లనిలమ్ములు
 ననలమ్ములు నలిలమ్ములు నామృత్తతు లన్నింటను
 నావరించు దుశ్శక్తుల నన్నింటిని బారదోలి
 విద్యస్తము కావించుచు విమలశక్తు లలరారఁగ
 విస్తృతమౌ శర్మమ్ములు విశ్వమ్మున వ్యాప్తి చెందఁ
 జరాచర వ్రవంచముల శక్తిమత్తత్వములుగఁ
 పనరారఁగఁ బ్రాణసత్వ మనుమేయముగా వెల్లఁగ
 విశ్వసృష్టి శత్రుతతుల వినాశమ్ము కావించుచు
 నశ్విశక్తు లొప్పారఁగ నా దైవత దీప్తు లలర ॥

4178

†(8) ఆష్టవసురూపులౌ నఖిల దేవాఽఽవళులు
 విశ్వసృష్టి యజ్ఞమ్మున విమలమైన శక్తులతో
 ఆతిలోకమైన దీప్తి సతివేలపురతులు మీఱఁ
 జిడ్రాపపుఁ బాదములను సద్రాపము తనరారఁగ
 గౌరవర్ణ దీప్తితతులు గాఢములై వ్రక్రతి మీఱ
 సలరారఁగ నపురూపపు టమృత సోమ రసశక్తులు
 నఖిల సృష్టి సనునిత్యము నత్యంతము ప్రాణదమై
 అహూర్వ మౌచు నమేయమైన అనంతమైన శబ్ద శక్తు
 లా రోదసు లెల్ల నిండి అంతరాంతరముల నిండి
 విస్తృతముగఁ బుట్టి వెరిగి విశ్వమ్మున వ్యాపించెడి
 దుష్టమైన కిల్బిషాల దురితములౌ కశ్యపముల
 మర్మగతులు తనరారెడి మలరూపము లన్నింటిని
 నిర్మూలన మొనరించుచు నిత్యదీప్తి పర్దిల్లఁగ
 నాయుర్దాయమ్ము సృష్టి కమరజేయు దైవ శక్తి ॥

4179

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—126

ఋషి—శిలూషపుత్రుడు కుల్మలబర్హిస్సు లేక వామదేవ పుత్రుడు అహోముచుడు
దేవత—విశ్వేదేవతలు

అర్థాంతరము—2

†(1) అష్టదిశలను దనరు నా మర్త్యరూపముల
నావహించుచు, దమము లకృత పాపములుగా
నఖిలాన వ్యాపించి ఆంధకారము కాగ
నాదిత్య దేవతతి అద్భుతావహ దీప్తి
ఆ సూర్య కాంతులను ససమాన గతులతో
నుషశక్తు లొప్పార నుజ్జ్వల ప్రభలమై,
దిమిరాళి దురితాళి, దేజమ్ములను దునుము
దైవీయమౌ శక్తి తనరార విశ్వాన
యమగతుల నొప్పారు సర్వమ శక్తులున్
మిత్ర రూపమైన చిత్రకాంతులు వరలు
దివ్య సూర్యుల దీప్తి తేజరిల విశ్వాన
సలిల పతిగా, బరగు జలదేవ వరుణుండు
నపురూప శక్తుల నలరారగా సృష్టి
నంతయు దీప్తమౌ ససాధారణ ప్రభల ॥

4180

†(2) అంతరాంతర గతుల ననలమ్ము తనరారు
జలదేవతా శక్తి సర్వాన వరలగా
మిత్రరూప మౌచు మిన్నంటి వెల్గొందు
నగ్నిరూపగ దీప్తు లమరంగ నిత్యమ్ము
అతిలోకమై వెలయు నతివేల దైవీయ
శక్తి దీప్తులతోడ నకలాన వ్యాపించు
నర్యమ శక్తులే అపురూపమై తనర
నాకాశములలోను ననిలాల ననలాల
సలిలాల మృత్తతుల సర్వగతి వ్యాపించు
దుర్మృత్యాయమై తోయ వాయ్వాశులన్
ఉష్ణశక్తుల నిలిచి ఒనరఁ బాంచ భౌతికత
కవకృతుల నొనరించు నఖిలదుష్క్రిమితతుల
విద్యుస్త మొనరించి విశ్వ సంక్షేమాల
వ్యాప్తిత్వమును జేయు వరల రక్షణ గతులు ॥

4181

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) స్వయంప్రభాశక్తిదమై సర్వస్వము వరలంగా

వివిచాష్టవిధ వసువులు నవదీపులఁ దనరారఁగఁ
దొట్టతొలి సుసృష్టి మహాఽదృష్ట శక్తితత్త్వ మెల్లఁ
జంద్రదేవ దివ్యశక్తి సౌరమండలాల రూపు
లలరంగా విశ్వమ్మున నద్భుతమౌ పురుషశక్తి
ప్రకృతిమాత సుకృతరూప పవిత్రత పరఁగంగా
నతివేలమ్మా రూపుల నతిలోకమ్మా శక్తుల
నపురూపపు దీపులతో నసాధారణంపు గతుల
నా రోదసి మొదలుగాఁగ సనిలాఽనల సలిల శక్తు
లవనిరూప తతు లన్నిటి నన్యోఽన్యపు రతులు మీఱ
నవినాభావమ్ములైన అనుబంధాలెల్ల వరల
ననేకాఽనేక మైన అఖిలాఽఖిల రూపమ్ములఁ
బంచప్రాణరూపదీపు లంచితమ్ములై తనరఁగ
నంతరాంతరములఁగతుల నఖిలభూతములు వరలును ॥

4182

†(4) నేనెః విశ్వప్రకృతికాఁగ నేనెః పురుషశక్తికాఁగ

నాహారము నే నొచును నన్నిటి వీర్యమ్ము నొచుఁ
బ్రాణరూపమై తనరుచుఁ బ్రాణప్రదమై వరలెడి
సోమాఽమృత శక్తు లెల్ల శూన్యమ్మున దీప్త మౌచు
సౌరచాంద్రశక్తుల నసాధ్యమైన దివ్యవీర్య
తత్త్వమ్ములు రోదసిలోఁ దనరారఁగ వినిమయగతి
నుజ్జ్వలమై సత్యరతులఁ బ్రజ్వలమై నిత్యగతుల
సత్యతత్త్వ మఖిలజగతి సదమలగతి వర్తిల్లఁగ
శబ్దరూపమైన శక్తు లబ్ధికామ రూపాలుగ
ఘనములొచు వ్యాప్తి చెంద గగనాఽనిలాఽనలముల
సలిలమ్ముల మృతతులను విలసిల్లఁగ నిత్యదీప్తి
సర్వ మాహార మౌచు సకల మాహార్య మౌచు
సమస్త భక్షకమ్ము గాఁగ సర్వరక్షకమ్ము కాఁగ
విశ్వశక్తి తనరారును నశ్వీదీపు లలరారఁగ
విశ్వసృష్టి నొచు నేనె విశ్వశ్రవణమ్ము నొచు
విశ్వప్రాణమ్ము నొచు విమలోఽఛాసనిశ్వాసలు
సర్వేంద్రియ రూప మలరి సకలేంద్రియ కర్మలునై
నలరుదు నే నిత్యసత్యత నఖిల చరాఽచరములతో ॥

4183

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) సకలశక్తి సమన్వితః(డు సర్వాంతర్యామిగాః(గ

నాకసంపురూపు లౌచ సనిలమ్ములుగాః దనరుచు
 ననలమ్ములుగా వెలుగుచు సలరుచు సనిలమ్ముగాః
 బృహ్స్పతిరూపమ్ము లౌచ విశ్వసృష్టి రూపాలుగ
 విరాడ్రూప మూల మౌచు వివిధపదార్థాళిగాః(గ
 అణువరమాణువు లౌచును నఖిల గరీయమ్ము లౌచు
 వరుణమిత్రరూపాలుగ వరలు దివ్యదేవాళిగ
 సతిలోకమ్మా వ్యాపుల సతివేలమ్మా దీప్తుల
 నపురూపమ్మా శక్తుల సఖిలమ్మును చా నౌచును
 నాదిత్యమహారూప దేదీప్యమానగతుల
 రుద్రశక్తి వర్తిల్లఁగ ఋతమౌ నింద్రాఽగ్ని శక్తు
 లలరారుచు దుష్టశక్తు లఖిలమ్మును ద్వంసముగా
 విష్ణుపరమైన మహావిశ్వరూప దీప్తశక్తి
 నిత్య సత్య మౌచు నిలిచి నిఖిలమ్మున వెల్గుచుండు ॥

4184

†(6) సౌరమండలాధిపతిగ వేల లెనసి తనరారుచు

నరుణారుణ దీప్తులతో సలరారెడి సరుణులకును
 సఖిల సౌరమండలాలు సద్భుతగతిఁ దనరంగా
 నాధిపత్య మొప్పు నడుపు నాదిత్యద్వాదశకము
 వరుణశక్తి మిత్రశక్తి వరదేవాఽర్యమ శక్తులు
 సంత మెనయనట్టి జగతి సఖిలగోళ లోకాలను
 విస్తరిల్లు మహాదురిత విష కిల్చిష శక్తితతుల
 విధ్వస్తము కావించుచు విశ్వ సంక్షేమ గతుల
 సతిలోకపు శక్తులతో సతివేలపు దీప్తులతో
 సనంతమైన రూపాలను సనూహ్యమైన దివ్యతత్త్వ
 పవిత్రతలు వరలంగా నవినాశన మహారూప
 శక్తితత్త్వమై వెలుగుచు సత్యనిత్యతలు తనరఁగ
 సర్వసృష్టి స్థితి లయాల చక్రనేమికృమ గతులను
 నడుపు వైష్ణవీయ జగన్నాటకమ్ము కాఁగను హరి ॥

4185

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) అఖిలసృష్టిరూప మౌచు నలరారుచు మహితశక్తి

నాకసమ్ములనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
మృతతులవి వరంగంగా సత్త్వము చిత్తత్వము
నానందపుఁ దత్త్వ మెనసి నన్మోఽస్యత వరలంగా
నవినాభావాల మీఱు ననుబంధపు సంబంధా
లతిలోకపు శక్తులతో నతివేలపు దీప్తులతో
ననంతమైన రతులతోడ ననూహ్యమైన గతులు మీఱ
నలరారుచు సిత్య సత్య చలనశక్తి తనరంగా
వరుణదేవ మిత్రదేవ తరణ్యాద్యర్థములును
ద్వాచశాదిత్యరూప వరవర దైవీయమైన
శక్తితతులు పరగంగా సర్వాధిపత్య మలర
సకల ప్రకృతి శుభదమ్మై శాంతిసౌఖ్య సంపదలను
వర్ణిల్లఁగఁ జేయ సృష్టి ప్రాకృతమౌ విషశక్తులఁ
గశ్మలములఁ గిల్పిషములఁ గ్రాంతిదీప్తు లెల్ల విరియ
విధ్వస్తము కావించుచు విశ్వారోగ్యాల భాగ్య
తత్త్వ మెల్ల వెల్లివిరియఁ దనరు వైష్ణవీయశక్తి ॥

4186

†(8) నాలుగు పాదమ్ములతో నాలుగు యుగ కాలమ్ములఁ

జిహ్వాపము నిత్యగతులఁ జెలఁగు విలాసాల రతుల
నఖిల గోళ లోకాలను నసాధారణముగ సలరి
వ్యాప్తిత్వము నందంగా వసుశక్తులు సకలమ్మును
బురుష వీర్య సృజనరతులు చరము లచరములును వెలయ
సృష్టియజ్ఞకర్తగాఁగఁ జెల్వొందుచు దేవదేవుఁ
డఖిలమైన విశ్వమునకు నాయువుగాఁ దనరారుచు
నాయుష్కర్తగ భర్తగ నద్భుతమౌ చలనశక్తి
సచ్చక్తుల నన్నింటిని సమూలముగ విసర్జించి
దుష్టశక్తితత్త్వాలను దురిత భరిత రూపాలను
దుర్గించివైచి విశ్వమ్మునఁ బెంచి ఆనందపురతి
నతిదీర్ఘముగాఁ దనరెడి అనంతకాల బద్ధములై
నియతగతులఁ బ్రకృతిరూప నిఖిలలోక గోళాదులు
సంచరించుచుండు సృష్టి సర్వేశుని లీల కాఁగ ॥

4187

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

† అ॥ వె॥ నింగు లనిలములును నివ్వులు సలిలముల్
 నేల లన్నియును ననేక గతుల
 నెడతెగని రతులను నెల్లని రూపమై
 విశ్వరూప మౌచు వెలుగుచుండు ॥

4186

సూక్తమ్—127

ఋషిః—కుశికః సౌరభః, రాత్రిర్వా భారద్వాజీ

దేవతా—రాత్రిః

చందః—గాయత్రీ

(1) రాత్రి వ్యఖ్యదాయతీ పురుతా దేవ్యక్షభిః ।

విశ్వా¹ అధి శ్రియోఽధిత ॥

1436

(2) ఓర్వప్రా² అమర్త్యా నివతో దేవ్యగ్దవతః ।

జ్యోతిషా బాధతే తమః ॥

1437

(3) నిరు స్వసారమస్కృతోషసం దేవ్యాయతీ ।

అపేదు హసతే తమః ॥

1438

(4) సా నో³ అద్య యస్యా వయం ని తే యామన్నవిక్మహి ।

వృజే న వసతిం వయః ॥

1439

† రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

1. విశ్వాఽఅధి, 2. ఓర్వప్రాఽఅమర్త్యా, 3. సానోఽఅద్య. (వ్యా.వ్యా.)

(5) ని గ్రామాసోః అవిక్షత ని వద్వస్తో ని పక్షిణః ।

ని శ్వేనాసశ్చిదర్థినః ॥

1440

(6) యావయా పృక్యం వృకం యవయ నేనమూర్ధ్యే ।

అథా నః సుతరా తవ ॥

1441

(7) ఉప మా పెపిశత్ తమః కృష్ణం వ్యక్తమస్థిత ।

ఉష ఋణేవ యాతయ ॥

1442

(8) ఉప తే గా ఇవాకరం వృణీష్వ దుహితర్దినః ।

రాత్రి స్తోమం న జిగ్యషే ॥

1443

†(9) ఆ రాత్రి పాఠ్యం రజః పితరః ప్రియ ధామభిః ।

దివః సదాంసి బృహతీ వి తిష్ఠస ఆ త్వేషం వర్తతే తమః ॥

1444

†(10) యే తే రాత్రి నృచక్షసో యుక్తాసో నవతిర్నవ ।

అశీతిః సంత్వష్టా ఉతో తే సప్తః సప్తతిః ॥

1445

1. గ్రామాసోః అవిక్షత, 2. ఉష ఋణే, 3. తేగా ఇవా, 4. పితరః ప్రియ, పితరప్రియ, పితరప్రియ,

పితరఃప్రియ, 5. సన్త్యష్టా, 6. సప్తతిః, సప్తతి. (హృ.పృ.)

†ఋగ్వేదము దశమ మండలములోని యీ 127వ సూక్తములో 9 మొదలు 22 వరకు బదునాల్గు ఋక్కు లధికముగా

గొన్ని వ్యాకృతములలో గలవు. వీటిని “ఖిల” మంత్రములుగా గొందఱు భావింపఁ బరిశిష్టములుగా

గొందఱును బ్రక్షిప్తము లని మరికొందఱును నధికపాఠము లని వేరొక కొందఱును భావించిరి.

†(11) రాత్రి॑ం ప॑ వద్యే జ॒న॒సీం స॒ర్వభూ॑తనివేశ॒నీమ్ ।

తద్రా॑ం భ॒గవ॑తీం కృ॒ష్ణాం వి॒శ్వస్య॑ జగతో ॑నిశామ్ ॥

1446

†(12) సం॑వేశ॒నీం* సం॑యమి॒నీం గృ॒హస॑క్షత్రమాలి॒నీమ్ ।

వ॒శవ॑న్నోఽహం శి॒వాం రాత్రి॑ం ३భద్రే॑ పారమశీమహి ॥

1447

†(13) సో॒ష్యామి॒ వ॒శ్యతో దే॒పిం శ॒రణ్యం॑ బహ్వా॒చపీ॑యామ్ ।

సహ॑స్రసంమితాం దుర్గాం జాతవేద॑నే సునవామ సోమమ్ ॥

1448

†(14) శా॒న్త్యర్థం॑ తద్ ద్వి॒జాతీ॑నామృషిభిః ॑సోమపాశ్రి॒తాః ।

ఋగ్వేదే॑ త్వం స॒ముత్ప॑న్నాఽరాతీయతో ని దహ॑తి వేదః ॥

1449

†(15) యే త్వాం॑ దేవి ప॒ వద్య॑న్తి బ్రా॒హ్మణా॑ హవ్యవాహ॒నీమ్ ।

అవి॑ద్యా బహువిద్యా వా ॑స సః ప॒రద॑తి దుర్గా॒ణి విశ్వా॑ ॥

1450

†(16) యే అగ్ని॑వర్ణాం॑ ७ శు॒భాం సౌ॒మ్యాం కీ॒ర్తయి॑ష్యన్తి యే ద్వి॒జాః ।

తాంస్తారయ॑తి దుర్గా॒ణి నావే॑వ సిన్ధుం దురితా॑త్యగ్నిః ॥

1451

†ఇవి “ఖిల” మంత్రములు. (చూ. 773వపుటలోని †గుర్తు కల తెలుగు పుటనోటు.)

1. దిశామ్, 2. సంవేశనీం సంయమనీం గృహం, 3. భద్రే పారమశీమహ్యోనమః, 4. సముపాశ్రితాః,

5. త్వాం దేవ వశవర్యనే, 6. సా సః, 7. అగ్నివర్ణాం సోమ్యాం సోమ్యాం. (వ్యా.వ్యా.)

†(17) దుర్గేషు విషమే ఘోరే సంగ్రామే రిపుసంకటే ।

అగ్నిచోరనిపాతేషు దుష్టగ్రహ¹నివారిణి ॥

1452

†(18) దుర్గేషు విషమేషు త్వం² సంగ్రామేషు వనేషు చ ।

మోహయిత్వా పృ పద్యనే తేషాం మే³ అభయం కురు ॥

1453

†(19) కేశిం సర్వభూతానాం పశ్చమీతి చ నామ⁴ చ ।

సా మాం సమా⁵ నిశా దేవీ సర్వతః⁶ పరి రక్షతు ॥

1454

†(20) తామగ్నివర్ణాం తపసా జ్వలంతిం వైరోచనిం కర్మఫలేషు జుష్టాం ।

దుర్గాం దేవీం శరణమహం పృ పద్యే సుతరసి తరసే నమః సుతరసి తరసే నమః ॥

1455

†(21) ఉలూకయాతుం శుశులూకయాతుం జహి శ్వయాతుముత కోకయాతుమ్ ।

సుపర్ణయాతుముత గృధ్రయాతుం దృషదేవ పృమృణ రక్ష ఇంద్ర ॥*

1456

†(22) పిశంగభృష్టిమమృణం పిశాచిమింద్ర సం మృణ ।

సర్వం రక్షో నిబర్హయ ॥*

1457

†కవి "ఖిల" మంత్రములు. (చూ. 77కి వ పుటలోని †గుర్తు కల తెలుగు పుట నోటు.)

1. నివారిణి, 2. త్వాంకృణు, 3. అభయం కుర్వోనమః, 4. నాముత, సమాం దిశాం దేవీందేవీ, 5. పరి

రక్షతోనమః. (వృ.పృ.)

* ఉలూకయాతుం" ఇత్యాది 11వ ఋక్కు ఋగ్వేదము సప్తమమండలములోగల 104వ సూక్తములోని 22వ మంత్రము.

(చూ. సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత: తృతీయ సంపుటము. 398వ పుట. 858వ ఋక్కు.)

* "పిశంగభృష్టి" మిత్యాది 22వ ఋక్కు ఋగ్వేదము పృథమమండలములోగల 1కిరివ సూక్తములోని 5వ మంత్రము.

(చూ. సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత: పృథమసంపుటము. 404వ పుట. 118వ ఋక్కు.) ఈ ఋక్కు

కొన్ని వ్రాతప్రతులలో ఋజ్ఞంత్రాభాసము లైన యీ క్రింది ఐదు శ్లోకములును దరువాతి 777వ పేజీలోని ఆరు శ్లోకములును స్వరచిహ్నయు క్తములుగా వ్రాయఁబడియున్నవి. ఇవి ప్రక్షిప్తములు.

*(1) దుర్గా దుర్గేషు స్థానేషు శం నో దేవీరభిష్టయే ।

య ఇమం దుర్గాస్తవం పుణ్యం రాత్రోరాత్రౌ సదా వరేత్ ॥

1

(రాత్రిః కుశికః సౌభరో² రాత్రిర్వా భారద్వాజో రాత్రిస్తవో గాయత్రీ)

*(2) రాత్రినూక్తం జపేన్నిత్యం తత్కాలముపవద్యతే ।

న యోనిం పునరాయాతి సర్వపాపైః వ్రముచ్యతే ॥

2

*(3) క్షిరేణ స్నాపితా దుర్గా చందనేన విలేపితా ।

విల్వవత్రకృతాపీడా నమో దుర్గే నమో నమః ॥

3

*(4) సర్వభూతపీశాచేభ్యః సర్వసర్పసరీసృపైః ।

దైవేభ్యో మానుషేభ్యశ్చ ఉభయేభ్యోఽభిరక్ష మామ్ ॥

4

*(5) యా ఋగ్వేదే స్తుతా దేవీ కాశ్యపేన ఉదాహృతా ।

జాతవేదవ్రభా గౌరీ జాతవేదసే సునవామ సోమమ్ ॥

5

*ఇవి ఋజ్ఞంత్రాఽభాసము లైన ప్రక్షిప్త శ్లోకములు.

1. యుగ్యం రాత్రి నూక్తం జపేస్తదా, 2. (I)రాత్రిః కుశికః సౌభరో రాత్రిస్తవో గాయత్రీ, 2. (II)రాత్రి కుశికం సౌభరో రాత్రిర్వా భారద్వాజీ రాత్రిస్తవం గాయత్రం, 2. (III)రాత్రిః కుశిక సౌభరో రాత్రిస్తమో గాయత్రీ తత్కాల ఉపవద్యతే. (వా.ప్ర.)

†(6) సురాసురైర్విజవరైః పిశాచోరగరాక్షసైః ।

అరాతిభయ ఉత్పన్నే అరాతీయతో ని దహతి వేదః ॥

6

†(7) గజద్వారేఽపథే ఘోరే సంగ్రామేషు చ గౌతమీ ।

సర్వం రక్షతు దురితం స నః పర్షదతి దుర్గాణి విశ్వా ॥

7

†(8) మహాభయే సముత్పన్నే స్మరన్తి చ జపన్తి చ ।

సర్వం తారయతే దుర్గా నావేవ సిన్ధుం దురితాత్యగ్నిః ॥

8

†(9) య ఇమం దుర్గాస్తవం పుణ్యం శృణ్వన్తి చ జపన్తి చ ।

త్రిషు లోకేషు విఖ్యాతం త్రిషు లోకేషు పూజితమ్ ॥

9

†(10) అపుత్రో లభతే పుత్రాన్ ధనహీనో ధనం లభేత్ ।

అచక్షుర్లభతే చక్షుర్బద్ధో ముచ్యేత బన్ధనాత్ ॥

10

†(11) వ్యాధితో ముచ్యతే రోగాదరోగీ శ్రియమాప్నుయాత్ ।

దదాతి కామితం సర్వం కాత్యాయని నమోఽస్తు తే ॥

11

†ఇవి ఋజ్ఞంత్రాఽపాసములైన పృక్షిప్త శ్లోకములు.

సూక్తము—127

ఋషి—సౌభరుఁడైన కుశికుఁడు లేక భారద్వాజి యగు రాత్రి†
దేవత—రాత్రి†

(1)*గీ॥ వచ్చుచున్ రిక్కల పశి న్ని మెచ్చునటుల
వివిధ దేశంబులం దాను వెలుగుచుండు
రాత్రి దేవతఁ గనుచుండె భ్రాజమాన
శోభలు ధరించుచుండెఁ దా సురుచిరముగ ॥

4189

(2)*గీ॥ మరణరహితరాత్రి కరము వెలుంగుచు
దివము వృక్షలతలఁ దేజమునను
బ్రజ్జలింపఁజేసి ప్రిబల తమస్సును
నోలి కొట్టుచుండె జ్యోతివలన ॥

4190

(3)*గీ॥ దేవియై వచ్చుచున్నట్టి దివ్యరాత్రి
స్వస నుషస్సును మరలింపఁ జాలుఁగాక :
నా యుషస్సున జనియించునట్టి తమము
భారద్రోలుచునుండెఁ దాఁ బ్రిబల రాత్రి ॥

4191

(4)*గీ॥ పక్షు లెట్టులు వృక్షానఁ బండుకొనునొ:
యట్టులే రాత్రి మే మెల్ల నధిక సుఖము
తోడ నుండమె! యా రాత్రి యధికసుఖముఁ
గూర్చ నిర్మల యగుఁగాకఁ గూర్చి మాకు ॥

4192

(5)*గీ॥ జనులు, పక్షులు, పశువులు, చారు రాత్రి
వచ్చినప్పుడు నిద్రను బడయుచుండు
రట్టులే శ్యేసములు కూడ నట్టి రాత్రి
యెల్ల భూతంబులకు సుఖ మిచ్చుఁగాదె! ॥

4193

†వ్యాకర్తవృత్తి 14వ సంపుటము 151వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “కుశికుడు”గాను, దేవత “రాత్రి”గాను వ్రాసి,
15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “కుశికుఁడు లేక రాత్రి” ఋషిగాను, “రాత్రి” దేవతగాను,
శ్రీనేమావారు వానినిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(6)*గీ॥ మమ్ము హింసించు వృకమును నెమ్మి రాత్రి;
పారద్రోలుము; తస్కరుఁ బారద్రోలు;
పిమ్మటన్ నీవు మా కిల బెద్ద పగుచు
క్షేమమును గూర్చు దానవై చెలఁగుమమ్మ: ॥

4194

(7)*గీ॥ అఖిల వస్తు సమాశ్లిష్ట మగుచుఁ గృష్ణ
మైన నైశ తమస్సు నన్నాకృమించె
ధనముచే¹ ఋణము నట్టులు ఘన తమస్సు
పరిహరింపు ముషోడేవి: కరము నీవు: ॥

4195

(8)*గీ॥ కడుఁ బయోదోగ్ధి యా గోవు కరణి
రాత్రి నిన్నుఁ జేరుచు స్తుతులచే నెన్నుచుంటి
శాత్రులఁ ద్రుంచు నాయొక్క సంస్తవంబు
వలెను హవ్యంబు సంప్రీతిఁ బడయు మీవు: ॥

4196

(9)†క॥ రాత్రికి రాజై తనరుచు
నేతృత్వమ్మున విశేష నియమ రజో గా
యత్ర మ్మగు సూర్యు పృథల
వైతృకముగ రాత్రి వరలు భాస్వద్దివమై ॥

4197

†(10) సప్తసప్త దీప్తులతో గుప్తములై వరలుచుండు
సృష్టిపదార్థాల సంఖ్య త్వష్ట రూప ప్రతికృతిగా
నవరతులను బరఁగుచుండి నవగ్రహకాంతి జాల
మశీతి కాఁగ నఖిలమ్మున నద్భుతగతి వర్తిల్లుచు
రాజరూప ఋక్షచంద్ర రమ్య నేత్ర సముచ్చయాల
నలరుచుండు నిశీధమున నసాధారణంపు గతుల ॥

4198

(11)†ఆ॥వె॥ రాత్రి జనని కాఁగ రాణించి జగములన్
బాద గతులు మీఱ భద్రరతుల
సర్వభూత జాల సంనివేశిని గాఁగ
వెలుఁగుఁ గృష్ణ శక్తి విశ్వమందు ॥

4199

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “భల”ము ప్రయుక్తమైనది.

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†ఇవి “ఖిల” మంత్రానువాదములు.

†(12) సంవేశిని యాను రాత్రి సంయమిసీయ యాను రాత్రి
గ్రహ నక్షత్రమాల యుక్తగా వరలుచు రాత్రి,
బ్రహ్మండ నౌచ నేను భద్రరూప మలరారఁగ
శివ రూపమైన రాత్రి చెలఁగ నమస్కరింతు నేను ॥

4200

†(13) అతినహసమైన అద్భుత దుర్గాల
జాతవేద మౌచ సంజాతమౌ సోమ
శక్తులన్ దనరారు శరణ్యమౌ దేవి
బహురుచి ప్రియను భజియింతు నిత్యమ్ము ॥

4201

†(14) అగ్ని విజ్ఞానాల నద్భుతముగాఁ బుట్టి
శత్రుమూఁకల నెల్ల సంహారమొనరించి
ద్వైత రూపమైన దైవీయ శక్తులన్
సోమపాశ్రిత మౌను సొరిది శాంత్యర్థమై ॥

4202

†(15) బ్రహ్మజ్ఞుల హవ్య వాహనిగ వర్తిల్లి
బహువిద్యగాఁగాని వరలు నవిద్యగాఁగాని
విశ్వ దుర్గలు గాఁగ విమల రక్షలతోఁ
గాఁబు దేవిగ నిన్నుఁ బ్రవద్య మొనరించు ॥

4203

(16)†అ॥వె॥ అగ్ని వర్ణ యాచ నఖిల శుభప్రద
యైన సౌమ్య రాత్రి నమల ద్విజులు
సంస్కృతిమెయి దురిత జాలాలఁ దరియింతు
బోటు నెక్కి నదిని దాటు రీతి ॥

4204

†(17) విషమమై మోరమౌ విదుర దుర్గమమ్ముల
నంగ్రామమునందు రిపు సంకటమ్ములందుఁగూడ
శుచిగ్రస్తము కాక చోరగ్రస్తము కాక
దుష్టగ్రహపరముకాక దూరముగాఁ బోదోలుచు
సగ్నివర్ణ యైన ఆ శుభప్రద యైన
సౌమ్య రాత్రి మమ్ముల సదా కాపాడుఁగాక ॥

4205

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†ఇవి “ఖిల” మంత్రానువాదములు.

†(18) దుర్గమమౌ కష్టాలను దుర్విదగ్ధ విషమ గతుల
వనములలో సకలమైన బవరమ్ములయందుఁ జూడ
మోహింపఁగఁజేసి నిను నమోవాక మొనరింతును
బ్రహ్మముగ రాత్రిదేవి: రక్షించుము: అభయ మొసఁగి ॥

4206

†(19) సకల భూత కేశినిగా జగత్సృష్టి విరాజిలుచుఁ
బంచమిగా విశ్వమ్మున వరలి నామ మొంది తనర
నఖిల సమగా వరలు నా నిశా దేవియే
నన్నుఁ బరిరక్షణము నన్నింటఁ జేయుతన్: ॥

4207

†(20) తనరి అగ్ని వర్ణమ్ములఁ దపశ్శక్తిఁ జలియించుచుఁ
గ్రాలుచు వైరోచినిగాఁ గర్మఫలసంజుష్ట యైన
దుర్గను దేవిని శరణము తొడరంగా వేఁడెద నేఁ
బ్రహ్మముగ నమస్కరించి వరల సుతుఁడుగ రాత్రిని ॥

4208

(21)†గద్యము॥

ఇంద్రా: ఉలూకముగ హింసించు రాక్షసుని సంహరింపుము: అల్పలూకముగ వర్తమానుఁడౌ
రాక్షసుని సశింపఁజేయుము: శ్వరూప వర్తమానుడైన రాక్షసుని, జక్రవాకరూపుడైన
రాక్షసుని, శ్వేనరూపుడైన రాక్షసుని, గృధ్రరూపుడైన రాక్షసుని నా యా సర్వవిధ
నానాకారములతో నున్న రాక్షసులను నో యింద్రా: పాషాణమువంటి వజ్రమున
సంహరింపుము: ॥*

4209

(22)†గద్యము ॥

ఓ యింద్రా: యీషద్వర్ క్తవర్ణయుక్తము నతిభయంకర శబ్దాయమానము నతిప్రవృద్ధము
నైన పిశాచమును లేక జరను బాగుగా హింసించుము: మమ్ములను రక్షించుటకునై
రాక్షసాదులను నిరతము హింసించుము: ॥*

4210

†(1) కష్టదమౌ స్థానమ్ములఁ గ్రాలుచుఁ గోటగ నిత్యము
నభీష్టముగ నొసఁగఁగాను నఖిలమంగళము నొసఁగఁగ
నెల్ల పుణ్యప్రదమై తగు సీ దుర్గాస్తవరాజముఁ
బ్రతిరాత్రియు మనము పఠియింపఁగ నొను సదా ॥†

1

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†ఇవి “ఖిల” మంత్రానువాదములు.

*ఇవి సాయణాచార్య భాష్యానుగుణముగా ననూదితములు.

†ఇది ఋజ్జుంత్రాఽఽభాసమైన ప్రక్షిప్త శ్లోకానువాదము.

†(2) రాత్రిసూక్త మెల్లపుడును గ్రాల జపము చేయ నియతి
నుపపద్యమాన మౌను నొనరంగా నిశి సమయము
సకల దురిత సంచయాల సంపూర్ణ విముక్తి కలుగు
యోనిజమౌ పునర్జన్మ ముండఁబోదు మరల మరల ॥

2

†(3) స్నాపితయై క్షీరములను జందనాల విలేపనాల
మారేడు దళాలతోడ మహితాఽఽవృతయౌ దుర్గను
దుర్గమాఽదుర్గమమౌ దుర్గను సమస్కరింతు
నా తల్లి! ఓ దుర్గా! నమో నమోఽపీడా! ॥

3

†(4) సకల భూతాఽఽవళులనుండి సమస్త పిశాచాలనుండి
సర్వ విధాలైన సర్ప సరీసృపతతులనుండి
దేవతానినుండి మానవాఽఽవళులనుండిహడ
దేవమానవులనుండి దృతి మానవదేవులనుండియు
నావత్తులు రాకుండఁగ నభరక్షించుము! నను నిశి! ॥

4

†(5) ఋగ్వేదమ్మునందు రాత్రి యెంతేని స్తుతింపఁబడుచుఁ
గాశ్యపుం డుదాహరింపఁ గ్రాలి జాతవేద ప్రభ
గౌరి గాఁగ సోమశక్తి వేల లెనయకుండ వెలిఁగి
జాదవేదసముగ వెల్గు సత్యమ్మౌ సునవమ్ముగ ॥

5

†(6) సురలవల్ల అసురులవల్ల సరసురద్విజవరులవల్లఁ
బిశాచాలవల్ల నురగ నిశాచరులవల్లఁగాని
ఆరాతితతులవల్లఁగాని ఆవహిల్లు భీతి నెల్ల
రాత్రిసూక్త విజ్ఞానము నిర్దహించివేయునులే! ॥

6

†(7) గజద్వారమందుఁగాని కష్టాఽపథమందుఁగాని
భీకర సంగ్రామాలను వెలయుచు గౌతమిగాఁగను
సర్వవిధమౌ దురితజాలమ్ములనుంచి మమ్ము
విశ్వ దుర్గములను దుర్గ ప్రేమమెయిని రక్షించుత! ॥

7

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†ఇవి ఋజ్మంతాఽఽభాసములైన ప్రక్షిప్త శ్లోకానువాదములు.

సూక్తము—127

ఋషి—సౌభరుఁడైన కుశికుఁడు లేక భారద్వాజి యగు రాత్రి
దేవత—రాత్రి

అర్ఘాంతరము —1

†(1) రాత్రి విశేషరూపమై రాజిల్లుచుండు
ఋక్షగ్రహాలతో రోదోఽంతరాశాన
రంగురంగుల అభంగ సాంగ జ్వాలలను
దీధితులు వరలంగ దీప్తమౌ వర్ణాల
రంజిల్లు తేజాల రాజిల్లుచుండులే!
దివ్య దేవావళుల దేదీప్యమానతను
బలు స్థానముల నిచ్చి వృభాభాసితముగా
విశ్వరూప మౌచు విలసిల్లుచుండు
శోభలకు శోభగా సొంపుఁ దనరారఁగాఁ
బ్రక్పతిప్రభారూపిగఁ బరఁగులే! దేవిగ! ॥

4211

†(8) మహాభయము పుట్టనెడల స్మరింపఁగా జపింపఁగా
సింధువును నావపైనిఁ జెలఁగి దాఁటు రీతిగాఁగ
నత్యగ్నియై దురితమ్మును నంతరింపఁజేయునట్లు
దాపురించు దుర్గతులను దరియింపఁగఁజేయు దుర్గ ॥*

8

†(9,10, ముల్లోక విఖ్యాతమై ముల్లోక పూజితమై
11) పుణ్యవృదమై వెల్గెడి గణ్యదుర్గాస్తవము దీని
విన్నచో జపించుచోఁ గన్ను లొందు గుడ్డివాఁడు
పుత్రరహితులైనవారు పుత్రులను బొందఁగలరు
ధనవిహీనులైనవారు ధనలాభము నొందఁగలరు
బంధితమౌ బాధితాశి బంధ విముక్తులై పోదురు
వ్యాధి బాధియైన రోగి అరోగిగా విముక్తుఁ డౌను
గామితమౌ సకలమ్మును గాత్యాయని వ్రసాదించు
నమస్కారమమ్మ! నీకు! నమస్కారమమ్మ! నదా! ॥*

9

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహరణ”

*ఇవి ఋజ్ఞంత్రాఽఽభాసములైన వృక్ష ప్రశ్నోకానువాదములు.

†(2) మరణరహితమైన మాన్య దీప్తులతో
 దివ్యదేవత్వాలఁ దేజరిలుచుండి
 ఆతివిశాలమైన అంతరిక్షమును
 దమఃపూరితముగాఁ దనరారఁజేసి
 ప్రాణికోటుల సకల ప్రకృతితత్త్వాలను
 జరాచరములను జడాజడములను
 దరు లతా వృక్షాలు తనరారఁ బ్రాణ
 సంభరితమై నిత్య సంకీర్ణగతులఁ
 దను శీతలకాంతి తనరారుచుండ
 నలరారు మహా జగదంధతను విపుల
 కాంతి పుంజాలతోఁ గ్రాలు నక్షత్రాలు
 ఆంధకారము తరిమి అలరారుచుండు
 సతిలోక మా శక్తి నా దేవిగాఁగ
 దైవీయమా దీప్తిఁ దనరు రాత్రిగను ॥

4212

†(3) నిరతరూపమైన నిండు తమశ్శక్తి
 రాత్రిగా రాజిల్లు రమ్యరూపిణి దేవి
 భగినీ రూపమౌ భగకాంతు లలరారఁ
 సాంధ్యోషఃకాంతి చయములన్ దనరు
 నుదయోషస్తేజ ముజ్జ్వల దీప్తులన్
 వరల దైవీయమౌ వరాపర కాంతులన్
 దేవ్యాయుతరూప తేజాలు వెల్గొంద
 విశ్వ సంస్కారము వెల్లివిరియంగ
 నుదయ గతులను నిల్వ నుజ్జ్వలమౌ రీతి
 నవగత మృగు రాత్రి లంధకారములు
 భాసమానమైన ప్రభాభాగ్యము లలర
 హాసమానముగ నాకసము వరలంగ
 నిత్య కాంతుల దీప్తి సత్యరూపాఽఽవళులఁ
 బ్రకృతి కత్యంతము ప్రత్యవిద్యగఁబరఁగు ॥

4213

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) సృష్టివిరహిత మౌచః జిద్విలాసముకాఁగ
 మాయగా యీమమై మహితకృష్ణ విరాజ
 మానమై తనరారు మహి దివుల నస్నింప
 సృష్టివృక్షం బొందు చెలువారు యౌవన
 శక్తిగాఁ దనరారు జరారహిత మౌచ
 రాత్రిదేవతగాఁగ రాజిల్లు విశ్వాన
 సుఖశాంతి నిలయమై శుభదాంతి పలయమై
 బొగ్గుపులుసౌ గాలి పూర్ణశక్తిగఁ బగలు
 తరు లతా రాజులను దనరారి నిశి వేళ
 బాహిరమై వెలికిఁ బయనించుఁ దిమిరముగఁ
 బ్రకృతి యౌవన శక్తి ప్రభా బాసితముగా
 నలరారు రీతిగా నపురూప శక్తులన్
 నతిలోకమై వరలు సదృష్ట నియతగతి
 సమరుచుండును సదా ఆమృతకిరణాలమై ॥

4214

†(5) నియమ సహిత మౌచ నిత్యశక్తులు మీర
 సద్రావమై సృష్టి సర్వాత్మకమై
 పాదబద్ధముగాఁ బ్రాభవ సమయమయ
 వతనపాతనశక్తి వరలఁగా సృష్టిలో
 స్థితిరూపమై నిలిచి చెన్నొంద నభివృద్ధి
 క్షయగతులమై మరణలయతత్త్వమును బొంది
 శ్వేనరూప రాత్రికాఁగ నిన శక్తుల శ్యామతత్త్వ
 సహితమౌ మహిత సృష్టి జ్ఞానదీప మలరారఁగ
 నర్థవంత మౌచ నఖిల సార్థకతలఁ బ్రకృతి దనరఁ
 గాలబద్ధ మౌచ రాత్రి వేల లెనసి వరలుచుండుఁ
 బక్షసహిత మౌచఁ జలన పాక్షికతల నలరారుచు
 నఖిల గోళజాలాలను సదృష్టకాలబద్ధముగా
 ననమానత నిశి తనరును గనిమనంగి కృష్ణరీతి
 సుఖగ్రామసర్వస్వము శోభనగతి వరలంగా ॥

4215

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) లక్కకాగ నానావిధ దిక్కులఁ బలురూపులతో
 నియమితమౌ గతులతోడ నిఖిలమ్మున వ్యాపించును
 సౌరదీప్తి వ్యాప్తగతుల సర్వసృష్టి కృష్ణరాత్రి
 దొంగవోలె నఖిలమ్మున నదృశ్య మౌను నద్భుతగతి
 సూర్యకిరణ తేజా లెటఁ జొప్పడునో! అటనుండియె
 యే శక్తికి నందకుండ యేరికైనఁ దెలియకుండ
 నే దిశకో! యే రీతినో! యే మాత్రముఁ గానరాక
 ఆరుణకిరణ జాల మెల్ల నపురూపముగాఁ బరఁగఁగ
 నతివేలపు శక్తులమై నా తిమిరాళులు వరలును
 దైవీయమ్మా శక్తులఁ దనరారుచు విశ్వమ్మున
 నరూపతల నదృశ్యమౌ సంతర్గతమహిత శక్తి
 సంతరించకుండ నిలుచు నంతు తెలియనట్టిగతుల
 నావిర్భావమ్ము నొందు నరుణకాంతు లదృశ్యముగఁ
 దరణిదీప్తి రాత్రి తరుణి దాగుడుమూతల నాడును
 సర్వసుఖము లొనఁగూర్చును జరాచర మైన సృష్టి
 నద్భుతలీలలఁ జెలఁగెడు నా సర్వేశుని మాయగ ॥

4216

†(7) విశ్వసృష్టి స్థితిగతులను విమలచాంద్రరతులు మీఱ
 రాత్రితరుణి పాలితయై రాణించును మహాదీప్తి
 చలువల వన్నెల వెన్నెలల చెలువల వి విలసిల్లఁగఁ
 గృష్ణతిమిరరాజియెల్ల కృతుల నస్థిర మ్మగుచును
 జంద్రునిద్వారా వెన్నెల చలువల కాంతి రూపముగా
 సూర్యకిరణజాలాలను జొప్పడంగ ఋణముగాఁగ
 జడాజడ స్వభావాలఁ జరాచర రూపమైన
 ప్రకృతి యెల్ల స్వీకరించి రాత్రివేళఁ దనరారును
 ఉపగతులను దిమిరాళులు ఉపస్థితములై వరలఁగ
 వ్యక్తైవ్యక్తమ్ము లొచు సంతర్గతి వెలుగు నీడ
 లలరారఁగఁ బగలు రాత్రి లపురూపపు శక్తులతోఁ
 బగలు రాత్రి సమీపమై పగటి సమీపమై రాత్రియు
 వెలుగులఁ జీకట్లు కలిసి వెల్లులు కలిసి చీకటులను
 నీడలుగా వెలుగులుగా నెగడును రాత్రింబవళ్లు ॥

4217

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8) విశ్వసృష్టి యజ్ఞములో విమలమైన గతులు మీఱ

మహితమైన దేవలోక దుహితకాగ నలరారుచు
సర్వగోళ లోకాలను శంపాగతు లంచితముగ

ననుగతమై అవినాభావగతి నంటిపెట్టుకొని తనరుచుఁ
దిమిరరాశి దుఃఖముగా నమరును పాశ్రీకృత మౌచును

రాజిల్లు రాత్రితరుణి కతిరాత్రు మైన దివ్య శక్తి
నుషోదయాల్ బల మిచ్చును నుజ్జ్వలమౌ శక్తికాగ

సుదయ సాంధ్యరూపాలను నూపిరి కూర్చుచు రాత్రికి
వెన్నంటెడి పగటివేళ వెలుగు నీడల చీకటు లవి

విపరీతపు గతులతోడ నపురూపపు టంతర్గతి
నలరారును దిమిరశక్తి అలివిమాలినట్టి రీతి

నవినాభావత్వ మొప్పు ననుబంధము తనరారఁగ
వెలుగు వెన్నునంటి నీడ వెలుగు నీడవెన్ను నంటి

ద్వైతాద్వైతమ్ముగాఁగ వరలు రాత్రి పగలు సృష్టి ॥

4218

†(9) విష్ణ్వంశతోఁ బుట్టు విమలపార్థివ తతికిఁ

దండిగా దేవుండె తగ రక్ష నిచ్చుగతి
రాత్రి యువతికిఁ బితగ రాజిల్లు సూర్యుండె

దివి భువుల నన్నింటఁ దిమిర రూపాలలో
లఘురీతిమైన నలఘుబృహత్తరగతులమై

బ్రహ్మసృష్టిగ ద్వైతాద్వైతగతులను బరఁగు
సృష్టిశక్తికి శక్తి చెన్నొందఁగాఁ జేసి

స్థితిశక్తు లగు శక్తి ఋతమతిగ సమకూర్చి
సంచలన శక్తులన్ సంభార రక్తులన్

ఆతివేల మైనట్టి అతిశయ రూపాలఁ
బృథగ్భావాలతో నవృథగ్భావాలను

నతిలోక గతులమై నపురూప రతులమై
వెలుగు వెన్నంటుచున్ వెలుగులన్ నీడగా

నిశిదేవి తనరారు నియతానియతగతి ॥*

4219

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“ఖిల” మంత్రానువాదము.

†(10) దశదిశలలో నిత్య వశమానమై నిలిచి

నవగ్రహకాంతు లవి నవతిగా,¹ దనరారు

నవదీప్త తొప్ప సంతృప్త శక్తులు మీఱఁ

బదిదిక్కులను నష్టపసుపు లవి యెన్నదిగ²

సప్తాఽఽకాశంపు సంపదల్ వరఁగంగ

సప్తాఽనిలరూప జాలాల వరలులే!

సప్తాఽనల దివ్య జ్వాలలన్ దనరులే!

సప్త సలిల శక్తి సంచయమ్ములఁ బరఁగు

సప్తమృత్తతులతో సర్వస్వముగ నెగడు

సృష్టి సంస్థితి గతులఁ జెన్నొందఁగా రాత్రి

ఆ భవ్య శక్తు లవి అపురూప రతులతోఁ

దొంబదితొమ్మిదై³ తొడర నెనుబది²గాఁగ

డెబ్బదిగా⁴ నిలిచి యిబ్బడి ముబ్బడిగ

సప్తసప్తతు⁵ తొచు సర్వభూతము లలరు ॥

4220

†(11) సకలప్రాణి జాలాలకు సర్వగోళ జాలాలకుఁ

జరాఽచరము లన్నింటికి జడాఽజడము లన్నింటికి

నివేశినిగఁ దనరారుచు నిఖిల జననిగాఁ బరఁగుచుఁ

బ్రహ్మదేవ మైన స్థానగతులఁ బ్రకర్షముగ వరలుచుండి

భగవతిగా సకలమైన జగత్తుల కన్నింటికి

నంతరహితమై నిలిచెడి ఆ రోదసీవతిగాఁగను

విష్ణువర్ణ మొప్పారఁగఁ గృష్ణగాఁగ వర్ణితయై

నిశ్శబ్దగ రాష్ట్ర రాజ్ఞి నిశిగాఁ దనరారు రాత్రి

భద్రగాఁగ వరలు విశ్వబంధువుగా శుభదగాఁగఁ

గామధేను రూపముగాఁ గ్రాలు మంగళదాయినిగా

ఆతిపవిత్ర మౌచు నిలిచి ఆ రోదసి నలరారెడి

ఆ మందాకినిగా నిలిచి అపురూపపు శక్తులతో

వృషభరాశి రూప మొప్పు విశ్వసృష్టి జననిగాఁగ

నలరుచుండుఁ బాదగతుల సద్భూతావహముగా ॥

4221

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

1. నవతి=90; 2. అశీతి=80; 3. నవతిర్నవ=99; 4. సప్తతి=70; 5. సప్త సప్తతులు=70×7=490.

†(12) అదిత్యుని శక్తులతో నద్భుతగతిఁ దనరారుచు

నతివిశాల రూప మొంది అన్నింటిని నాకళించి
అత్యంత సుదృఢమైన యమరూపము వరలంగా
గ్రహనక్షత్రము లవెల్లఁ గ్రాలంగా మాలలుగా
భద్రరూపిణిగఁ బరఁగెడి పార్వతిగాఁ దనరారుచు
నఖిల శుభంకారిణిగా నాకాశపు శక్తిగాఁగ
సుఖదాయినిగాఁగ సకల శ్రుతిరూపిణిగాఁగ వరలి
అపవర్గముగాఁగఁ దనరు నా భద్రరూపిణి నేఁ
బార మెనసి అపారముగ వరలు రాత్రి రూపాఽహికిఁ
బ్రహ్మద్యుండనాదు నేను బ్రహ్మ త్రి వర్సఁగా నిత్యము ॥

4222

†(13) శరణాగత వత్సలగా సర్వకాంతి క్రియగాఁగను

సకల శబ్ద రూపిణిగా జగద్వేద విజ్ఞాన
ప్రియగాఁగను మూర్తిగాఁగ జయరూపిణిగాఁగ వరలు
సహస్రరూపగాఁగ నశక్యగాఁగఁ బరఁగుచుండి
వేలలెనయకుండ నిలుచు వేలాదియైన “కాళిక”లుగ
జాతవేదమైన నిత్య జ్వలితాగ్నులు విస్తరిలఁగ
సోమశక్తు లెల్ల సృష్టిఁ జొప్పడఁగా నమృతగతుల
రాత్రిదేవి నర్చింతు మరాతితతులు మడియంగా ॥

4223

†(14) అగ్నివిజ్ఞానగతి నఖిల విద్యుద్ధీప్తు

లలర నుత్పన్నమై ఆ ఛాయగా నిలిచి
వెలుగు చీకట్లుగా ద్వీజన్మ గతులమై
ఋషిదేవతలకెల్ల విషహరాఽమృతసోమ
శక్తులన్ బాలించు చంద్రాదులే నిలువ
నాశ్రితగతి మీఱ నమల శాంత్యర్థమై
అఖిలాన విస్తరిలు నరాతితతులను
నిర్దహించును రాత్రి నిత్యవేదగ నిలిచి ॥

4224

†(15) విశ్వదుర్గాలుగా విలసిల్లు నో రాత్రిః

ఆ బ్రహ్మ సంతతియె హవ్యవాహిని! నిన్ను
అజ్ఞానమునఁగాని అనేక రూపమా
విజ్ఞానములఁగాని వినుతింతు సర్వదాః ॥

4225

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(16) శుక్లాగ్నుల వర్ణగతుల శోభిల్లెడి రాత్రిదేవి
 సీలాగ్నుల వర్ణగతుల నెగడొందెడు నిశీథినిఁ
 బీతాగ్నుల వర్ణగతుల విలసిల్లెడి విభావరి
 రక్తాగ్నుల వర్ణగతుల రాజిల్లెడు రజనిదేవి
 హరితాగ్నుల వర్ణగతుల నలరారెడు తమస్వినిఁ
 గపిశాగ్నుల వర్ణగతులఁ గ్రాలునట్టి క్షపారూపిఁ
 జిత్రాగ్నుల వర్ణగతులఁ జెల్వొందెడు శర్వరిని
 శుభంకరిని సౌమ్యను స్తుతియించెడు విజ్ఞానులు
 బోటుతోడ నా సింధువు దాఁచెడుగతి తనరారఁగ
 దురితాగ్నుల దుర్గమాలఁ దరియింతురు సత్యగతుల ॥

4226

(17)†క॥ నరకముల విషమ మోరపు
 దురముల రిపుసంకటముల దుష్టగ్రహ సం
 హరణమ్ములఁ బిడుగులు దొం
 గలు వడునెడ రాత్రి దుర్గగా రక్షించున్ ॥

4227

†(18) అత్యంత విషమమౌ నా దుర్గములను
 నఖిల సంగ్రామాల నడవులన్ గూడ
 బహువిధ మోహాలఁ బ్రవద్యమౌ నన్ను
 నభయునిగాఁజేసి యామినిఁ రక్షించుః ॥

4228

†(19) సకలభూత సంచయాల
 సలిలరూప వరుణశక్తి
 పంచ భూత తత్త్వాత్మని
 వరల విశ్వ సృష్టిలోనఁ
 గాల రూప నిశాదేవి
 కాపాడును సర్వ గతుల ॥

4229

†(20) అగ్ని వర్ణయుక్తముగా నలరు తపోజ్వాలితమై
 వైరోచనిగాఁ గర్మ ఫలమ్ములను జుప్త యైన
 దుర్గయైన రాత్రిదేవిఁ దొడరి శరణము వేఁడెదఁ
 గష్టవరంపరలనుండి గడదేర నమస్కృతుల ॥

4230

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(21) గుత్తగూబగా రాతిరి గూఢ శక్తిఁ జూచుశక్తి
 సూక్ష్మలూకమ్ము దృష్టిఁ జూచు ప్రకృతి దివ్యశక్తి
 శ్వా శక్తిగ పూజింప శక్తి చలితమ్మా ననిల శక్తి
 జల శక్తుల నిశి వేళల సంచరించు కోకమ్ముగ
 సుపరశక్తి మీటి సూన్యతమయాఁలొకిక
 గృధ్రశక్తి తనరారఁగ దృషదముగా వర్దిల్లుచు
 విష్ణుదేవి ప్రమృణతమై విమల రక్షనిమ్ము! మాకు! ॥♦

4231

†(22) రాత్రివేళ సంచరించు నరాతిశక్తి యుక్తమైన
 పిశంగవర్ణభరిత మౌచు భృష్టి పిశాచాశినుంచి
 అతిలోకపు శక్తులతో అత్యంతము రక్షించుము!
 నిఖిల శత్రుతతు లన్నిటి నిబర్హించి ననుఁ గావుము! ॥♦

4232

†(1) సప్తవిదములై వరలెడి చదలు కోటచోటలందు
 మా కభీష్టదాయినిగా మహిత రాజ్యలక్ష్మి నిచ్చు
 నెవ్వ రీ దుర్గాస్తవ మ్మెఱిగి నిశికాఁగను
 బరియింతురొ! పుణ్యదమై వారి కభీష్టద మౌను సదా! ॥*

1

(2)†క॥ జపియింప రాత్రిసూక్తము
 అవగతమౌ పాపపుంజ మఖిలము జగతిన్
 ఉపపద్యమ్ముగఁ గాల ము
 ది పునర్జన్మరహితపు గతిఁ దనరును సదా! ॥*

2

†(3) సలిలమ్ములమై స్నానము తగఁగా
 మంచిగంధ విలేపన మంచితముగ వరలంగా
 బిల్వవాహ సామర్థ్యము విరిసెడు నో దుర్గా!
 నమస్కారమమ్మ! దుర్గ! నమోనమః నమోనమః ॥*

3

†(4) ఆఖిలాఽష్టవిదమైన నాగులనుండి
 బంచభూతాలనుండి వర పిశాచాలనుండి
 దేవాశినుండి మనుజుశినుండి దేవమానవాశినుండి
 అభిరక్షించుము! అసుర! నిశి! నన్ను ॥*

4

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

♦“ఖిల”మంత్రానువాదము.

*ఋజ్జుంత్రాఽఽభాస ప్రక్షిప్త శ్లోకానువాదము.

- †(5) అగ్నివిజ్ఞానముతో అభినుతింపఁబడిన దేవి:
చంచలగా మీనాక్షిగఁ జదలున నుదాహృతమై
జాతవేదాగ్ని వ్రభల జన్యమైన సోమశక్తి
నమృతమ్మున రాత్రి గౌరిఁ అర్చింతును సదా నిన్ను ॥ 5
- †(6) సురాసురలవల్లఁగాని సురలవల్లనైనఁగాని
అసురులవల్లనుగాని ఆ పిశాచాలవలసఁగాని
బృహన్మత్యు రాక్షసులను వీర శత్రుసర్వస్వము
ఉత్పన్నమౌనప్పుడు నొసర దహించు నిశి విజ్ఞతః ॥ 6
- †(7) విఘ్నరాజ ద్వారమ్మున విగతమైన పథములోన
హైరమైన యుద్ధమ్మున గో గౌరీదేవి! మమ్ము
విశ్వదుర్గ సంచయాల విపుల దురితాలనుండి
రక్షించునుగాకః రాత్రి రాజితమౌ న్యాయగతుల ॥ 7
- †(8) దురితాగ్నిగ వరలునట్టి
జడధిఁ బడవ దాటు రీతి
మహాభయము నముత్పన్న
మగుచో నా నిశి దుర్గను
స్మరించుచో జపించుచో,
దరింపఁజేయు దురితాశిని ॥ 8
- †(9) త్రైలోక్య విఖ్యాత త్రైలోక పూజిత
దుర్గా స్తవ మ్మిద్ది దురిత హరక మౌను
వినిన జపించినన్ విమల పుణ్యద మౌను ॥ 9
- †(10,11) పుత్రరహితుడైన వాఁడు పుత్రవంతుఁ డౌను జగతి
గోళ లోక సంతేమపు గో రహితుఁడు గోవు లొందు
నేత్రరహితుడైనవాఁడు నెగడు సృష్టి నేత్రిందై
రకరకాల బంధనాల వికృత బద్ధుడైనవాఁడు
విశ్వసృష్టి బంధనాలు విడివడఁగా ముక్తుఁడౌను
శృంగారాది వ్యాధులఁ జెండాడుచు ముక్తుండౌ
రోగి రోగ ముక్తుఁ డౌచు భాగశ్రీ ప్రాప్తి నొందు
సీప్పితముల సర్వస్వము సీడెర్చును నెల్లప్పుడు
నమస్కృతులు కాత్యాయని! నమస్కారమమ్మ! నీకు! ॥ 10

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†ఋజుంతా ౭౭ భాస వ్రాశి ప్ర శ్లోకానువాదము.

సూత్రము—127

ఋషి — సౌభరుఁడైన కుశికుఁడు లేక భారద్వాజి యగు రాత్రి
దేవత — రాత్రి

అర్థాంతరము—2

†(1) విశ్వస్పష్టిలో వరలెడి విమలరాత్రి నియమితమై

కాలచక్రములను దసరు క్రాంతినంచలన గతులఁ
బత్తావుల వెల్గొందెడు బహుళగ్రహ ఋక్షమ్ములు
బహురూపమ్ములఁ బరఁగును మహితదీప్తు లొప్పారఁగఁ
గాంతితతుల దరియించుచుఁ గ్రాలు నిశీథిని ననిల
రోదోఁతర తలమునందు ఋతశక్తులఁ దనరారును ॥

4233

†(2) అత్యంత విశాల మౌచు నతిలోకిముగా వరలుచు

దివ్యదేవ రూపశీల నవ్యరతుల సలరారుచుఁ
దిమిరాశుల విశ్వమ్మును సమరించును ననునిత్యము
విభావరిని వెలుఁగఁజేయుఁ బ్రభా భరిత సక్షత్రాల్
పంచభూత తత్త్వాలను వరలు లతా తరు తతులకు
నాయుష్కారక మౌచును నభ్యుదయము నందించును ॥

4234

†(3) దివ్యమైన దేవశక్తిఁ దేజరిలెడి రాత్రిదేవి

ఉత్తమమై ఉజ్జ్వలమౌ స్పష్టికాల ఉషాబాలఁ
బ్రసవించుచు నదృశ్యమౌను బ్రభాతతుల విలీన మౌచు
నానందపు హాసము నలరారఁగఁ గాంతితతులు
సాయంకాలము తనలో సంలీనము చేసికొనుచు
నిద్రాఁ చుచుఁ బగటికాంతి నియతగతిని నిశీథిని ॥

4235

†(4) సకలస్పష్టి వృక్షముగా నదమలగితిఁ దనరారును

గాలబద్ధ మౌచు నదా క్రాలు స్పష్టిపాదవమ్ము
విశ్వస్పష్టి వృక్షగతుల విలసిల్లును గాలశక్తి
కాలమూలస్పష్టితరువు కాలము బంధించలేదు
స్పష్టికాలబద్ధ మౌచు స్పష్టి కతీతమ్మౌ కాలము
కాలమ్మును నడుపు నెపుడుఁ గాలాతీత మౌచును ॥

4236

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) రవిచంద్రుల కాలకాంతు లవితథముగ వర్తిల్లఁగ
 సంచరించు గోళలోక సంచయాలు నియమగతుల
 క్షతి లేకను గాంతితతుల క్షవయే నిగ్రహించి నిలుచుఁ
 బంచభూత తత్త్వాలను వరలుఁ బ్రాణికోటి సదా
 భిన్నభిన్నరీతులలో వెలసి అతిశయించు నృష్టి
 నిరతశాంతి పాలకమై నిగ్రహించి రాక్షసతతి
 శ్యామవర్ణదీప్తమైన సౌరశక్తి బుద్ధిగతుల
 సార్థకయై సుఖద యాను నఖిలమైన అర్థులకును ॥

4237

†(6) ముఖావముగ విభావరి అభావముగ నస్తమింప
 సూర్యకాంతి సర్వస్వము సర్వముగతి విశ్వమ్మున
 నావరించుచుండు సదా అఖిలమ్మును నద్భుతముగ
 జలధితోని అలలుకాఁగఁ జదలులోని కాంతితతుల
 కెరటా లవి ప్రసరించును జరాచర ప్రపంచాన
 విస్తరిల్లు నత్యంతము వేగగతులు మీరంగా
 నాకనంపు జలధితోన నఖిల విశ్వ సర్వస్వము
 పడవ వోలెఁ దేలియాడ నడయాడఁగఁజేయుచుండు
 రవిశక్తులు మహిత మౌచుఁ గ్రాలుచుండు విశ్వమ్మున
 శక్తు లిచ్చి ప్రకృతు లెల్ల నక్తమ్మున ఋక్షగతుల
 సౌరశక్తిఁ గొముదు లవి చలువలుగా వెల్లివిరియఁ
 బ్రభాభాసితముగ వెల్లు విభావరి విహిత మౌచు ॥

4238

†(7) కృష్ణదీప్తమైన రాత్రి కెరలు సూర్యకాంతిగాఁగ
 సంవలితపు సాన్నిహిత్య చంద్రకాంతి సంచయమ్ము
 ఋక్షగ్రహ తేజా లవి అక్షయముగ విలసిల్లఁగ
 సలరారును నిశీథమ్ము అపురూపపు శాంతిగతుల
 దివశక్తుల తేజముగాఁ దేజరిల్లు పగటికిని
 సౌరకాంతి ఛాయగాఁగ వేల లెనసి వరలు తిమిర
 పుంజమ్ముల నిశీథినికిఁ బొందుగూర్చు సంధిగాఁగ
 ఋతశక్తుల ఋణముగాఁగ నుద్భవించు నుషశ్శక్తి ॥

4239

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(8) సకలగోళ లోకాలును నంచరింప నృప్తిలోన

దుఃఖరహితమైన మహా సంతోషపు దివ్యశక్తి
దైవీయమైన సత్య భావ రూప సంతతిగా

వరలునట్లు విశ్వమునఁ బరఁగు భాను దుహితగాఁగ
రాత్రిదేవి వర్తిల్లును రాజిల్లఁగ జ్ఞానదీప్తి

శశి ఋక్ష గ్రహ మహా సంచయములు వెల్గొండఁగ
సర్వగోళలోకా లవి సంఘరితపుఁ గాంతితతుల

సామీప్యగతుల వరలు సమారోహరతులు తనరు ||

4240

†(9) తిమిరరూపరాత్రి తనర దివ్యశాంతి రాజిశక్తి

పితృదేవుడైన సూర్య విశాలంపు దీప్తు లలరు
భారవహమైన దీప్తి ప్రాభవమ్ము వర్తిల్లఁగ

దివ్యమైన దివశక్తులఁ దేజరిలుచు సద్రాపుల
సర్వగోళలోకాలను బర్వచుఁ దిష్ఠన్మూర్తిగ

రవిదీప్తుల ఛాయగాఁగ బ్రహ్మదేవు శక్తికాఁగ
సంచలనపు శక్తులతో సర్వాకాశమ్ముకాఁగఁ

బరబ్రహ్మనేత్రముగాఁ బరమాత్మగఁ జాణమ్ముగ
నాకర్షణ వికర్షణల నతినిరోధ శక్తులతో

నేకత్వము భిన్నత్వము నెసఁగంగా రాత్రి తనరు ||*

4241

†(10) నవతిర్నవశక్తులతో నానావిధ దీప్తులతోఁ

దొంబదిగాఁ దనరారుచుఁ దొమ్మిదిగా వరలుచుండు
రాత్రివేళ దీప్తగతుల రాజిలైడి రాజ ఋక్ష

శక్తితతులు మహాతేజ సంకలితములై వర్తిల
ఆ శక్తులు అశీతిగాఁగ నలరారును నా త్వష్టన్

ఆ శక్తు లఖిలమ్ములు నమరు సప్తసప్తతుల
నలర నల్వదెన్నిది వే లైచు వందల పదిగ

నాల్గు నూర్ల తొంబదిగా నానా రూపాలలో
సంవిలీనతమైని సంకలనతలమెయిని

బంచభూతాఽఽవశులుఁ బరగంగా దిశ లెల్లను ||*

4242

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“ఖిల” మంత్రానువాదము.

†(11) పంచభూత తత్త్వాలకు సంపితమౌ పారిజేతతికి
నివేశనిగ నలరెడి చా నిశిధిసీమాత కేను
విశ్వభద్రగా వెలుగుచు వివాంతరాళగోళ
సంధారిణిగాఁగను సంధారవాహినిగా
ఛగోళపతియౌ నుషను గ్రాయి జగన్నిశకు
వైష్ణవీయ భగవతి కేఁ బ్రపద్య నొనరింతును ॥

4243

†(12) గ్రహములకున్ ఋషులకుఁ గ్రాయి మాలగా వరలుచు
సందేశినిగాఁగఁ బురి సంపామనిగఁ బరగుచు
శివరూపిణి యైన రాత్రి చెర్పొందెడు భద్రకుఁ
బార మలరు తిమిరాఽహికిఁ బాక్షికమౌ శక్తికిఁ
బ్రవన్నుండ నొడు నే నపార మైన మహత్త్వము తగ ॥

4244

†(13) జాతజేదమైన అగ్ని శక్తితత్త్వ మెల్లఁ దనఁ
జంద్రాఽమృతశక్తు లెల్ల సదమలగతి వరలంగా
అనేకాఽనేకమైన అంతరిక్ష దుర్గతాల
సంమిరిగాఁ దనరారెడి సర్వ దుర్గను నా దేవిని
బహుకాంతులఁ బ్రేమించెడి పలు ఋక్కులఁ బ్రేమించెడి
యశస్వినియౌ యామిని నభినుతించు శరణు వేడి ॥

4245

†(14) సోమాఽమృత దివ్యశక్తి సొమ్మె - పాలకు లౌచును
విజ్ఞానపు ద్విజన్మతల విలసిల్లెడి ఋషి దేవుల
దివ్యశక్తు లలరఁగ రవి తేజమ్ముల సముత్పన్న
నిఖిలశత్రు శక్తితతుల నిరతము దహించు విజ్ఞత ॥

4246

†(15) హవ్యవాహినిగాఁగ నలరారు నిను దేవిః
విజ్ఞానవంతులు నవిజ్ఞానవంతులును
బ్రహ్మద్య నొనరింతుఁ బ్రహ్మజ్ఞానులు
విశ్వగత దుర్గాశిని విషమదుర్గమముల నెల్లఁ
దరియించుచు రాత్రి తనరును సృష్టికి నాభిగ
సత్యజ్ఞానముగాఁగను నిత్యధ్యానముగాఁగను
సూక్ష్మముగా శూన్యముగా శుభంకారిణిగ వరలుచు
అతిక్లిష్టము శబ్దమయము త్యాగమయమునై అలరెడి
నిశీధిని దుర్గగాఁగ నిరతమ్మును రక్షించును ॥

4247

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

† “ఖిల” మంత్రానువాదము.

†(16) సప్తవిధాగ్నితతి సప్త వర్ణాలతో
 సప్తసప్తగ వెలుగు నక్తరూపిణిని
 సౌమ్యరూపిణిని శుభ సర్వ రూపిణిని
 నే యే ద్విజతతు లెనఁగఁ గీర్తింతురో!
 ఆ ద్విజులు దురితాగ్నులన్ దుర్గాలఁ
 దరియించుఁ బడవతో జలధిని చాటునటు ॥

4248

†(17) విషమ దుర్గాలతో మోరభీకర సంగ్రామాల
 రిపుల సంకటములను విపరీతపంగు బెట్టి
 సన్నిహిత నిపాతాల నాడుకొనుచు నెల్లప్పుడు
 దుష్టస్రీహా లన్నింటిని దూరముగాఁ దరిము రాత్రి ॥

4249

†(18) అఖిల విషమ దుర్గాలను నభయునిగాఁ జేయుము! నను
 సమరమ్మున నడవులందు నలిలములన్ గాపాడుము!
 మోహతతులనుండి నన్ను విమోచనమ్ము గావింపుము!
 అఖిల కష్టములఁ దీరిచి అభయ మొనఁగుమమ్మ! నీవు! ॥

4250

†(19) సకలభూత కేశినిగా సర్వభూత పంచమిగాఁ
 బంచభూతాత్మనియౌ పాంచాలిగాఁ బంచమిగాఁ
 బిలువఁబడిన సమరూపిణి పరిరక్షించునుగావుత!
 నిరతమ్మును సర్వతః ఆ నిశా దేవి నన్ను ॥

4251

†(20) సప్తాగ్నుల వర్ణాలను జ్వలించుచుఁ దపస్సుతోఁ
 గర్మఫలజుష్టకాఁగఁ గ్రాలు వైరోచనియౌ
 దేవిని దుర్గను శరణము నే వేఁడెదఁ బ్రవద్యముగ
 నమస్కృతుల నొనరించును నానాకష్టాలఁ దరింప ॥

4252

†(21) లౌకికాఽలౌకికములౌ ఉలూకాల శక్తులతో
 నలౌకిక శ్వ శక్తుల నలౌకిక కోక గతుల
 నలౌకిక సువర్ణశక్తి నలౌకిక గృధ్ర శక్తి
 విష్ణుశక్తి రక్షించుత పృథతత్త్వము వరలంగా ॥

4253

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

(22)†నిశా వృత్తము:*

పిశంగవర్ణయుక్తమైన
అశాంతిపీడ శక్తిరూపి
విశావ్రదీప్త సోమ పూర్ణ
పిశాచి సంహరించి రాక్ష
స శత్రు సర్వమున్ హరించు || ‡

4254

†(1) ఈ దుర్గాస్తవము పుణ్యద మాదృతిమై నిత్యమ్మును
బ్రతిరాత్రియందుఁ బరియించినఁ బ్రపత్తిమై
వివిధ దుర్గాలలో విషమ మైన స్థానాలను
మహితమైన విజయ మొనఁగు మాకు రాజ్య మొనఁగు దేవి || ‡

1

†(2) నిశీధినీ నూక్తమ్మును నిత్యమ్మును జపింపఁగా
ఆ రాత్రి కాల మెల్ల నాత్మీయముగా వశమౌ
వివిధాఽఖిలపాపమ్ముల విముక్తిని బొందుఁ బ్రాణి
ఒందఁబోదు తిరిగి యే యోని జన్మమ్మునైన || ‡

2

†(3) స్నాపితయై క్షీరమ్ములఁ జందనాల విలేపనాల
నొప్ప దుర్గ కభివాదము నొనరింతును నమస్కృతుల
బిల్వపత్ర సంచయాలఁ బీడారహితగఁ దనరెదుఁ
నమస్కార మో దుర్గా! నమోనమః నమోనమః || ‡

3

†(4) ఆకసంపుఁ బిశాచాలు ననిలాల పిశాచాలు
ననలాల పిశాచాలు నా జల పిశాచాలు
పృథ్వీతతి పిశాచాలు వివిధసర్పసరీసృపాల్
దేవాళులు మానవాళి దేవమానవావళులును
మానవదేవాళు లెవరును మాకుఁ గీడు చేయకుండ
రక్షసియుమా! దుర్గా! రాత్రిదేవి! నిత్యమ్మున్ || ‡

4

†(5) ఋగ్వేద స్తుతగాఁగను ఋషి కాశ్యపుఁ డుదాహరింప
సోమాఽమృతపు శక్తు లలర స్తుతి నొందిన జన్మజ్ఞాని
జాలవేదవ్రభా గౌరి జాదవేదసుని దయన్ గనుతః || ‡

5

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

*“బృహతీ”చందము.(9) వియతిచందము. ‡ “ఖిల”మంత్రానువాదము.

•ఋజ్జంత్రాఽఽభాస పృక్షి ప్రశ్నోకానువాదము.

†(6) సురులవల్ల నసురులవల్ల
ద్విజవరులవల్లఁ బిశాచాలవల్ల
సురగమ్ములవల్ల నొగి రాక్షసాశివల్ల
శత్రుభయము సంభవింప
వేదరూప విజ్ఞానము
నిఖిలారుల నిర్దహించు ॥

6

†(7) గజముఖ సింహద్వారమ్మున
ఆవళమ్మున నతిమోరరణమ్ముందు
సకల దురితములనుండి విశ్వ
దుర్గమ్ములనుండి మమ్ముఁ
దోడై రక్షించు గౌతమి! ॥

7

†(8) మహాభయము పుట్టినపుడు
స్మరించుచో! జపించుచో!
దుర్గ సర్వము దాటించును
దురితాగ్నుల జలధి నెల్లఁ
దరించు గతిని బడవవైని ॥

8

†(9,10, త్రిలోకాల విఖ్యాతమై
11) త్రిలోకాలఁ బూజితమౌ
పుణ్యరూప మీ దుర్గాస్తుతి
విన్నచో జపించు నెడలఁ
బుత్తు లొందుదు రపుత్రకులు-
దనహీనులు దనలాభము
నొందఁగలరు:- కనులు లేని
గుడ్డివారు సనేత్తు లొదురు-
బంధనాలబద్ధుడైనవాఁడు
బంధవిముక్తుడై వరలును
వ్యాధి ముక్తుఁ డౌచు రోగి
అరోగిగా శ్రేయ మందుఁ
గామితముల సర్వ మిచ్చు
కాత్యాయని! నీకు నతులు ॥

9

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*ఋజుంతామ్ర ౭౭ భాస వ్రక్షిప్త శ్లోకానువాదము.

సూక్తమ్—128

ఋషిః—విహవ్య ఆంగిరసః

దేవతా—విశ్వే దేవాః

ఛందః—తిర్విష్టప్; 9-జగతి

(1) మమాగ్నే వరోచ విహవేష్వస్తు వయం త్వేన్దానాస్తన్వం పుషేమ ।

మహ్యం నమస్తాం ప్రదిశశ్చతస్రస్త్యయాధ్యక్షేణ పృతనా జయేమ ॥

1458

(2) మమ దేవా విహవే నస్తు సర్వ ఇన్ద్రవన్తో మరుతో విష్ణురగ్నిః ।

మమాస్తక్షమురుతోకమస్తు మహ్యం వాతః పవతాం కామే² అస్మిన్ ॥

1459

(3) మయి దేవా ద్రవిణమా యజస్తాం మయ్యాశీరస్తు మయి దేవహూతిః ।

దైవ్యా హోతారో వసుషస్త పూర్వే అప్తైః స్యామ తన్వా సువీరాః ॥

1460

(4) మహ్యం యజస్తు మమ యాని హవ్యా ఒకూతిః సత్యా మనసో³ మే³ అస్తు ।ఏనో మా ని గాం కతమచ్చనాహం విశ్వే దేవాసో⁴ అధి వోచతా నః ॥

1461

(5) దేవీః షకుర్విరురు నః కృణోత విశ్వే దేవాసో⁵ ఇహ వీరయధ్వమ్ ।

మా హాస్మహి ప్రజయా మా తనూభిర్మా రధామ ద్విషతే సోమ రాజన్ ॥

1462

1. సర్వఽఇన్ద్ర, 2. కామేఽఅస్మిన్, 3. మేఽఅస్తు, 4. దేవాసోఽఅధివో, 5. దేవాసఽఇహ. (వ్యా.ప్ర.)

(6) అగ్నే మన్యుం వృతినుదన్ వరేషాఽదభో గోపాః పరి పాహి నస్త్యమ్ ।

వృత్యంచో యన్తు నిగుతః పునశ్చైతమైషాం చిత్తం వృబుధాం వి నేశత్ ॥

1463

(7) ధాతా ధాతృణాం భువనస్య యస్పతింర్దేవం తాతారపభిమాతిషాహమ్ ।

ఇమం యజ్ఞమశ్వినోభా బృహస్పతిర్దేవాః పాన్తు యజమానం స్యర్థాత్ ॥

1464

(8) ఉరువ్యచా నో మహిషః శర్మ యంసదస్మిన్ హవే పురుహూతః పురుక్షుః ।

స నః ప్రజామై హర్యశ్వ మృశయేన్ద్ర మా నో రిరిషో మా పరా దాః ॥

1465

(9) యే నః సవత్నా¹ అప తే భవన్విస్త్రాగ్నిభ్యామవ బాధామహే తాన్ ।

వసవో రుద్రా² ఆదిత్యా ఉపతిస్సృశం మోగం చేత్రారమధిరాజమకృన్ ॥

1466

సూక్తము—128

ఋషి—అంగిరసుఁడైన విహవ్యుఁడు†

దేవత—విశ్వే దేవతలు†

(1)*గద్యము ॥

ఓ యగ్నీ! సంగ్రామములయందుఁగాని, యజ్ఞములయందుఁగాని, నీ యనుగ్రహమువల్ల
దీప్తి కలుఁగుఁగాక! మేముకూడ నిన్ను సమిత్తులచే దీపింపఁజేయుచు నీ శరీరమును
బోషింపఁగలము. నాల్గు దిక్కులయందుఁగల మనుజులు నాకు సముగ్ర
లగుదురుగాక! భవద్దత్త హవిర్లర్ధితుఁ డగు నీశ్వరునిచే
శత్రుసేనల జయింపఁగలము ॥

4255

1. సవత్నా¹ అప తే, 2. రుద్రా² ఆదిత్యా² ఉపతి. (వృ.వృ.)

†వృతవృతి 14వ సంపుటము 151వ పుటలోను, 151b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలోను,
నీ సూక్తమునకు ఋషి “విహవ్యుఁడు”గాను, దేవత “విశ్వే దేవతలు”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(2)*గీ॥ ఆమరు లెల్లరు సంగ్రామమందో! యజ్ఞ
మందునో! నాకు సాధకు లగుచునుంద్రు
గాక! దివమును శస్త్రవృత్తికాశరంబు
గా మెలంగునుగాక! నకారణంబు ॥

4256

*గీ॥ ఆధికకామయితవ్యమౌ నతుల బలము
హేతు వగుచుండ సంతత ఘాతమైన
వాయువును దాను బీకరిని బాయకుండ
నేచి యనుకూలముగ నాకు వచ్చుగాక! ॥

4257

(3)*సీ॥ స్తోతనౌ నా కిలఁ బూతదేవత లెల్లహెచ్చుగ ధనము సిచ్చెదరుగాక!
శంసనీయంబైన సవన సత్పుల మెల్ల మెందుగ నాయందు సుండుగాక!
దేవతాహ్వానంబు తీవరి యొసర్చెడు యజ్ఞంబు నాయందు నమరుగాక!
సన్మదీయులకంటె సన్మత్పురుషు లెల్ల నొగిఁ బూర్వదాపులైయుండుగ్రాక!
గీ॥ సురుచిరంబైన శారీర శోభతోడఁ, గూడుకొడుచారమై హింసఁ గూడకుండ
వీరపుత్రకులం గల్గి వెలుగుచుండి, ప్రితితోడ వసంతుము భ్యాశి మెఱయ ॥

4258

(4)*చ॥ పురుషులు నా నిమిత్తమయి పూజ నొనర్తురుగాక! దేవతా
పరులకు, నాదు ప్రార్థన మవంధ్యముగా వెలుగుండుగాక! నే
దురితమునైన నే నెరుగ దోషమునైనను జేయకుంటి నో
సురవరులార! మాపయిని జూపుడు! మీరలు పక్షపాతముల్ ॥

4259

(5)*గీ॥ దేవతా షట్కమా! మాకు దివ్య ధనము
కల్పనంబును జేయుడి! కరుణ మీరు
సర్వ సురలార! మా కెట్లు సకల ధనము
సంభవించునో! యట్లులు సలుపవలయు ॥

4260

*గీ॥ మేము పుత్రాదులను మరి మేము తనువు
లను వినర్జింపకుందుము ఘనుడ! సోమ!
వైరి చెంతకు మే మెల్లఁ జేరకుండు
నట్లు లొనరింపుడి! ప్రితి నందుచుండి ॥

4261

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(6)*గీ॥ అరుల కోదంబు నడచుచు నధికుఁ డైన
నెవనిచేతను హింసల నెరుంగకుండ
మాకు గోపాయితగనుండి మముల సర్వ
విధములం 'గాచుచుండుమా! వేల్పు! నీవు ॥

4262

*క॥ అరులార! మీరు భీతెన్
మరలుచు నవ్యక్త శబ్ద మహిమం గనుచున్
బిరబిర మీ స్థానమునకు
నరుగుడు! మీ మనసు నాశ మందుత! వేగన్ ॥

4263

(7)*గద్యము॥

సృష్టలకు సృష్ట సమస్తభూతజాతమునకు నిందుగ్రిడుగాని, సవితగాని, పతిత్రాతయు
శత్రుషోధయు నగు నిందుగ్రిగాని, సవితనుగాని నేను స్తుతించుచున్నాను. ఆశ్వ
లుభయులు బృహస్పతి మొదలగు దేవతలు నీ యజ్ఞమును యజమానుని
బాపమునుండి తప్పించి రక్షింతురుగాక! ॥

4264

(8)*క॥ విపుల వ్యాప్తిం గాంచుచు
నవరిమితాహూయమానుఁ డైన మహేంద్రుం
డురుతర యజ్ఞంబందున
గురుతర మౌ సుఖము మాకుఁ గూర్చుతఁ బీరితిన్ ॥

4265

*గీ॥ ఓయి! హర్యశ్వ! మమ్ములఁ బాయకుండఁ
బుత్ర పౌత్రాదికమునకుఁ బూర్ణసుఖము
నొసఁగి హింసల మా కెల్ల నొసఁగకుండ
మమ్ము విడనాడుమా! నీవు నెమ్మి మీర ॥

4266

(9)*గద్యము ॥

మా కే సపత్నులుగలరో! వా రపగతు లగుదురుగాక! అట్టి సపత్నులను స్తుతిచేతను
బ్రసన్నులగు నింద్రాగ్నులచే ననుగ్రహితుల మగు మేము నివారించుచున్నాము.
వసువులు ఆదిత్యులు నన్ను నున్నతపదసంస్పృష్టగను జేయుదురుగాక! మరియు
నుద్ధార్ణ బలునిగాను సర్వజ్ఞాతగను సర్వమున కీశ్వరునిగను నన్నుఁ
జేయుదురుగాక! ॥

4267

*రచయిత:—కావ్యలీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. గాచుచుండుమా: కరుణఁబాని. (త.పా.)

సూక్తము—128

ఋషి—ఆంగిరసుఁడైన విహవ్యుఁడు

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్ఘాంతరము—1

†(1) అగ్నిదేవా! నీవు అఖిల వర్ణాలతో
 అపురూపశక్తుల నతిలోక దీప్తులన్
 నలరారి సృష్టిలో నద్భుతావహముగా
 సమరశక్తుల నిలిచి శాంతిదాంతుల నిలిచి
 అఖిలాఽఖిల మైన అనేకరూపాల
 శబ్ద శక్తుల నిత్య చైతన్య తత్త్వాల
 విస్తీర్ణతలమైన వెలుగుచున్ వ్యాపించి
 దివ్య దీధితులతో దేదీప్యమానమై
 జ్వలియింపఁగా దిక్చతుష్టయస్మితో
 మాకు విజయము కూర్చు మహితశక్తుల నిచ్చి
 విశ్వమై వశ మౌచు వినయగతు లలరఁగా
 దిగ్విజయముల మేము దీప్త మౌచుముగాక! ॥

4268

†(2) దివ్యదేవాకు లెల్ల దేదీప్యమానాలను
 అఖిలమైన సమరాలను నండఁగాఁగ నిలిచి నాకు
 అద్భుతశక్తుల నీయఁగ నలరుఁగాక! ననలశక్తి
 కామరూపమైన శక్తి క్రొలంగా బహురూపుల
 నమల మౌచు స్వచ్ఛమైన అనిలశక్తి మహిత మౌచు
 నానావిధ రూపాలను నానాగోళాల నెల్ల
 నాకాది విశేష దివ్య లోకాలను వ్యాపించుచు
 నపురూపపు శక్తులతో నననురూప మహిమలమై
 హస్తగతమై తనరఁగ సఖిలభూతతత్త్వాలను
 జగతి నాకు వశ మౌచును శరణాగతి నొందంగా
 నేనె! విశ్వవిజేతగాఁగ నిరుపమానగతి వెలుఁగఁగ
 విశ్వజిడ్యాగ మ్మది అశ్వజుల నలరారును ॥

4269

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) దివ్యదేవ శక్తు లెల్లఁ దేజరిలఁగ మహాదీప్తి
 నగ్నిశక్తు లెల్ల సృష్టి నలరారును బలము లౌచు
 బహురూపుల శబ్దశక్తు లిహవరాల నన్నింటను
 అనేకానేకమైన అనిలాఽఽవళి రూపాలను
 సప్తవిధ కీలలతో సప్తవర్ణాఽనలాలు
 ప్రకృతి సర్వస్వమందుఁ బ్రాణినౌ నాయందును
 బ్రహ్మలిల్లి మహితశక్తి వర్ధిల్లును గాక! నదా
 నిత్య సత్య వీరత్వము నిర్జించెడి పౌరుషమ్ము
 నిందుఁగాక! నాలోపల నింగి నిందు రీతిగాఁగ
 దైవీయపు దివ్యశక్తి తనరారఁగ హోతగాఁగఁ
 బూర్వారిష్టము లన్నియుఁ బూర్తిగ నశియింపంగా
 నాలోపల దైవశక్తి వేల లెనయకుండ వెలుఁగు
 విశ్వసృష్టి యజ్ఞముగా విమలమౌచు వెలుఁగుచుండ
 విపుల విశ్వవిజేతనై అమలమౌ నజయ్యమైన
 అతివేలపు శక్తులతో నతిలోకపు దీప్తులతో
 ననిలాఽనలరూపాలను నలరారుదు నఖిలమ్మున ॥

4270

†(4) పురుషశక్తి సృష్టిలోనఁ బరఁగుచు మహిత మౌచును
 విశ్వరూపమై వెలిఁగెడి విమల చైతన్యగతులఁ
 బ్రకృతిదేవి నర్చించుచుఁ బ్రాకృతముగ నిత్యమ్మును
 సక్షయమై అభేద్యమై అజయ్యమై అలరారుచు
 నా వశమౌ నానావిధ దైవీయ సుశబ్దశక్తి
 జాలము లవి జగచ్చక్తి సవిలసనతల విలసిల్లఁగఁ
 బూర్వజన్మ పాపము లవి పూర్తిగ నశియింపంగా
 నే పాపము లేని నేను నేపారఁగఁ బుణ్యముగా
 సమలమైన అమరమైన అమృతరూపశక్తులతో
 నలరారఁగ నా పూజలు అసాధారణంపు గతుల
 అఖిలాఽఖిల దేవతాశి అనన్యదయార్ద్ర దృష్టి
 నావైఁ బ్రసరింపఁజేసి నానావిధ కామ్యసిద్ధి
 నీన దీప్తుల నిత్యసత్య మనశ్శక్తి వర్ధిల్లఁగ
 ఋతయజ్ఞమ్మున దివ్య హృదయహృష్య మలరుచుండు ॥

4271

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) చంద్రామృతసోమశక్తి స్రవియింపఁగ వెన్నెలలై
 ఆమృతమయ పాణిలతుల నఖిలవ్రకృతి వర్దిల్లును
 దివ్యమైన దైవశక్తి నవ్యనిత్య సత్యగతుల
 అనుపమానమైన రీతి ననుగమించు ననుసరణల
 షడ్గుతువుల రూపా లవి సకలసృష్టి వరలంగా
 విశ్వసృష్టి సంపదాశి విమలములై వర్దిల్లును
 బ్రకృతిమాత శక్తిపీఠఁ బరిధవిల్ల వివిధగతులఁ
 జరాచరవ్రపంచమ్ము జడాజడ పదార్థాలు
 పాణికోటి సర్వస్వము నాత్మావిష్కృతి వరలఁగ
 సంతరంగ శక్తులతో నాంతర్యపు మూర్తులతో
 నాత్మైక్యము తనరంగా నందుఁ బునర్జన్మ తానె
 పంచభూతరూపాలను బరఁగంగా నఖిలమ్ములు
 నపురూపపు శక్తులతో సంతర్గతి నలరుచుండు
 అధికాధిక మౌచు నొకటి అల్పములై మిగులిన నాల్గు
 తనరాసును బంచభూతమనరూపమ్ములు జగతిని
 మహితమైన పురుషశక్తి మదీయమై వెలుఁగంగా ॥

4272

†(6) అగ్నిరూప మహాశక్తు లలరారఁగ దివ్యగతుల
 మన్మథరూపమైన దీప్త మహితశక్తు లమరు సృష్టి
 అభేద్యమై అజయ్యమై అసాధారణంపు గతుల
 అమేయమౌ శక్తులతో అడ్డూ ఆగీ లేకను
 అనుపమానమైనరతుల నమృతమైన శక్తులతో
 నలరారెడి మహాశక్తి ఆతిలోకముగా వెల్లుచు
 నవ్యయమై తనరారును నతిగోపమ్మౌ శక్తుల
 ఆఖిలలోక గోళాలను నలరఁ బ్రకృతితత్త్వాలను
 ననాహతమై తనరెడి ఆతిలోక మనశ్శక్తు
 లసాధారణంపుగతుల ననుపమాన వేగాలను
 నఖిలసృష్టి నలరారును నద్భుతమౌ శక్తిగాఁగ
 సర్వాకర్షణశక్తిసహిత శత్రు చోర గోళ లోక
 సర్వస్వమ్మును జయించి జ్వలిత మౌను మా మనస్సు
 సమయించును శత్రుతతుల నమృతశక్తు లలరంగా ॥

4273

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(7) సకల సృష్టిదాతకు నైః సర్వదాతదాతలకును
 సర్వలోక గోళాలకు సంచరించు భువనాలకు
 అఖిలసృష్టి జాలమ్మును సతివేలమ్మో వ్రక్కుతిని
 జరాఽచరవ్రవంచమును జరాఽజడజగత్తతుల
 నన్నింటిని రక్షించెడి ఆ దేవుని దైవీయగ
 సర్వాతులశక్తితతుల సంస్తుతింతు నిత్యమ్మును
 మహాబుద్ధి జ్ఞానరూపు మహితశక్తి వర్దిల్లుచు
 దైవీయానంత దివ్యభావ శబ్ద శక్తు లెల్ల
 వరలంగా విశ్వమ్ముగఁ బ్రభాకరితమౌ దీవుల
 నశ్వశక్తు లలరంగా నమలచాంద్రకాముదులేః
 సర్వార్థక సంపత్తుల సాధనముగ పిలసిల్లఁగ
 యజ్ఞరూపశక్తి సృష్టి యజనూసుని రక్షించును
 “అభి” శక్తుల నన్నింటిని నశేషముగ రూపుమాపి
 పంచభూతవ్రక్కుతిశక్తు లంచితముగ నలరు సృష్టి ॥

4274

†(8) విశ్వసృష్టి పరివ్యాప్త విరాడ్రూప మౌచు వరలు
 నాకాశము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
 మృత్తతులును అఖిల గోళ లోకాలుగ వర్తిల్లుచు
 బహిరంతర రూపమ్ముల సహి శక్తుల వ్యాప్త మౌచు
 సౌర చాంద్ర గ్రహ ఋషి సర్వస్వము దీప్తముగా
 అమలామరకాంతులతో నఖిలమ్మున నలరారగ
 వైష్ణవీయమైన శక్తి వరల సృష్టి స్థితిగతులను
 జరాఽచరవ్రవంచమ్ము జనితమౌచుఁ జలితమౌచు
 ఆత్మగతుల సంతతిగా నపురూపపు శక్తులతో
 నావిర్భావమ్ము నొందు నాత్మ పునర్జన్మకాఁగ
 సప్తవిధమైన శక్తి సర్వస్వము విశ్వమ్మున
 వరలంగా ననల దివ్యభార శౌచరూపమహిత
 కాండిదీప్తి సకలమ్మును గ్రాలును బీడితరతులను
 బరిత్యాగ కిరణజాల విరాజితముగ సుఖద మౌను ॥

4275

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(9) విష్ణాదిత్య సుశక్తులు విమలములై విశ్వసృష్టి
 వర్తిల్లఁగ నమేయముగ వసుశక్తులు వర్తిల్లును
 నష్టవిధరూపములను ననువమాన సంవదలుగ
 సూర్య చంద్ర గోళతతుల సర్వమరతు తొప్పారఁగ
 నవత్నులుగ నువగ్రహ లపురూపపు భ్రమణగతుల
 నలరారఁగ ననిలమ్ముల సనలమ్ముల సలిలమ్ముల
 మృతతులను వరలు మింటి గోళ లోకాలకుఁ
 బ్రహ్మజ తొనరించు నాత్మప్రదక్షిణలఁ దనరు
 నాకర్షణ వికర్షణాది యజ్ఞక్రియ సృష్ట్యగుల
 నవ్తపర్ణ దివ్యదీప్తి సర్వస్వము విశ్వమ్మున
 వరలంగాఁ బ్రకృతియెల్లఁ బురుషశక్తి వ్యాపితమై
 ఆసాధారణంపు శక్తి నాత్మోన్నత్యమ్ము తనర
 నక్షయమౌ నజయ్యమౌ నతిలోకపు శక్తులతో
 సృష్టిసర్వప్రకృతి కెల్ల సీశ్వరుఁడుగఁ బురుషుఁ డలరు ॥

4276

సూక్తము — 128

ఋషి—ఆంగిరసు డైన విహవ్యుఁడు

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—2

†(1) సకల సృష్టి గోళ లోక సర్వమ్మున వర్తిల్లెడి
 ఆంధతమము నెల్ల నేనెఁ ఆగ్ని రూప దీప్తులతో
 నంతరింపజేయుచుండు నపురూపపు శక్తులమై
 విశ్వసృష్టి నెల్ల నిండి విమలమైన దీప్తితతుల
 నఖిల పదార్థాలలోన నంతరాంతరముల నిల్చు
 సర్దిక్కుల పర్యంతము నానావిధ రూపాలను
 జరాఽచరములందు సర్వ జడాఽజడములందుఁ గూడ
 సత్యంతము సూక్ష్మమ్మౌ సనూనమౌ గరియగతుల
 శత్రుతతుల నిర్ణించుచు సర్వవిశేషగా వరలుచు
 అదృశ్యుడనై సృష్టికి నాత్మనమస్కృతి నొనర్చు
 అతిలోకమై తనరెడి అనలశక్తి రూపమ్ముల
 సతివేలముగాఁ బరఁగఁగ ససాధారణంపుగతుల ॥

4277

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) వైష్ణవీయమైన పవనాగ్ని ద్వంద్వముల్
 ఆకాశ సలిలమ్ము లవసితలమ్ములున్
 సకలేంద్రవంతమౌ చంద్ర సూర్యుల శక్తి
 మద్రాప మై వరలు మహితబ్రహ్మాత్మగా
 “అహంబ్రహ్మస్మి”నా నఖిలానఁ దనరఁగా
 సృష్టి సర్వస్వమ్ము చెలఁగంగ బహుగతుల
 దైవీయమౌ కామతత్త్వ రూపాఽఽవళుల
 ననుకూల రూపాల నా పంచభూతాలు
 అంతరంగిక శక్తి నాత్మప్రాణదగతుల
 నలరార నిత్యమ్ము సతిలోక చైతన్య
 జీవగతు లొప్పఁగా సృష్టి విలసిల్లులే
 విశ్వదైవీయమౌ విమలమౌ నా శక్తి
 విశ్వరూపము నిండి విలసిల్ల నిత్యమ్ము
 సృష్టి స్థితిలయాలు వ్యష్టిసమిష్టిగ జరుగు ॥

4278

†(3) రవిచంద్రగ్రహదీప్తు లవిరశమ్ముగ దివ్య
 దేవాఽఽశి శక్తులన్ దేజురిలు నాలోన
 సృష్టి యజ్ఞ మైల్లఁ జెన్నొందు నాయందె
 ఆశీఃపరమైన ఆ సృష్టి స్థితి శక్తు
 లఖిలముల్ నాయందె అంతర్భవ మౌను
 బూర్వదుర్గతు లెల్ల బూర్ణమ్ముగ నశియింప
 నత్యంత సూక్ష్మమౌ నలమమౌ శుక్రిగతి
 తనురూపముల నిల్చి తనరారు సృష్టిలో
 దైవీయశక్తు లవి తగ నిలువ హోరగ
 విశ్వానఁ బ్రాణితతి వివిధమౌ తరులతలు
 నాత్మసంతతిగాఁగ ననురూప రూపాల
 ఆవిర్భవము చెంది ఆవిష్కృత మౌచుఁ
 బీడితగతులమై నపీడిత రతులమై
 నలరారు సృష్టిలో నద్భుతాఽఽవృత్తులన్ ॥

4279

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

(4) సత్యమై నిత్యమౌ సర్వాత్మ హపిగా
 ఆక్షయ్యమై నిలిచి అజయ్యమై వెలిగి
 అతిలోకమై తనరు సమేయ శక్తులన్
 దనరారు మన్మనో మన దివ్యతత్త్వాల
 శబ్దశక్తుల స్మృష్టి సర్వస్వ మలరారు
 సత్యమలమై పరలు నిత్య యజ్ఞమ్ముగా
 సత్య విజ్ఞానముగఁ జరాఽచర ప్రపంచ
 జరాఽజడ పదార్థచయము హవిషముగా
 విశ్వస్పృష్టిని వరలు విమలలోక గోళమ్ములు
 సూర్యచంద్ర గ్రహ జ్యోతి ఋషాదులు
 జాజ్వల్యమానగతి జగములన్ వరలుగా
 సత్యసంకల్పముల సకల విశ్వము వరఁగఁ
 బ్రాణమయమౌ కాంతి పలయాలు విలసిల్ల
 సంతరిక్షమ్ములో నఖిల జగములు తనరు ॥

4280

(5) అకసములు ననిలమ్ములు సనలమ్ములు సలీలమ్ములు
 మృతతులును సన్యోఽన్య మేకసగతి వరలుచుండు
 ఆవినాభావాలమెయిని సంతర్గతి నలరారెడి
 ప్రకృతిదేవియుతుషట్కపుఁ బ్రకృతిసౌ పరిణతులన్
 బూర్ణరూపరతులు మీటి పొందు క్షీణగతులు వికృతి
 విష్ణ్వాదిత్యుని శక్తుల విమలదీప్తి ప్రభావాల
 రవికాంతుల కాంతులు సంకాంతులుగా వరలుచు
 ఖరకరకిరణావళులను జరాఽచర ప్రపంచానఁ
 బ్రసరింపఁగఁ జేసి చంద్రమనుని వెలి చలువల
 వెన్నెలలను బ్రకృతివైని విరజిమ్ముచుఁ బ్రాణదముగ
 సోమాఽమృతసావశక్తి షుద్రాఽషుద్రశత్రు
 తతులన్నిటి సమయించుచుఁ దనరారఁగ ఋతగతులను
 సత్యయౌవనంపు గతుల నిత్యజీవ జవశక్తుల
 నీయంగాఁ బ్రకృతియెల్ల నెన్నోరూపాలఁ దనరు ॥

4281

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) అక్షయ్యమ్మొచు నిలిచి అమేయ మై వర్దిల్లుచు
 అతిలోకపు దీప్తులతో నజయ్య మౌ శక్తులతో
 ననాహతంపు రూప మొచు ననన్యశక్తియు క్త మై
 మన్ము మహాశక్తితతులు మహిమాన్విత మై వరలగ
 ఆరిపోని అగ్నిదీప్తు లలరారగ నఖిలమ్మున
 సకల లోక గోళాలను సదా కాపాడుచుండి
 సృష్టి స్థితి లయ గతు లవి చిద్విలాసములుగాగను
 జరాచరప్రపంచాలుగ జడాజడజగతులుగ
 జక్రకేమిక్రమముగాగ సదా ప్రకృతిరూప మందు
 ఆకాశము లనిలమ్ములు ససలమ్ములు సలిలమ్ములు
 అవనిరూప గతులతోడ నా పంచభూతతతులు
 మిశ్రిత మై మాయదేహశ్రిత మై వర్దిల్లుచు
 శత్రుశక్తి పీడిత మై మిత్రశక్తి పాలిత మై
 కృష్ణలీలగా విశ్వము ఉష్ణశీతలతలఁ దనరు ॥

4282

†(7) సకలలోక ధాతగాగ సర్వసృష్టిధాతగాగ
 ధాతలకై ధాతగాగ ధరాతలా లన్నింటిని
 సలిలలోకజాలాలను జ్వలితానల లోకాలను
 మరుల్లోకతతు లన్నిటి మహితాకాశము లన్నిటి
 ధాతగాగ సృష్టించుచుఁ ద్రాతగాగ రక్షించుచు
 నఖిల సృష్టి ప్రాణశక్తి హరింపంగ నతిలోకపు
 మోరమైన విషాగ్నిగాఁ గూరముగా వ్యాప్తి చెందు
 దుష్టమైన “అభి” శక్తులఁ దున్నాడుచు “నాభి” శక్తి
 రక్షించుచు ఋతుగతులను ఐక్యకృతిరూపు వర్దిలంగ
 సచ్చిత్తుల విలాసాల సర్వేశుని ఆనందపు
 మహాదీప్తి లీల కాగ మహత్తుగా నశ్వశక్తి
 వైష్ణవీయ యజమానత వర్దిల్లుచు వ్యాప్త మొచు
 విశ్వసృష్టి యజ్ఞమ్మున విస్తరిలగ నిత్యరతుల
 దివ్యదేవశక్తు లెల్లఁ దేజరిలును వివిధగతుల ॥

4283

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

+ (8) ఆకాశము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
 మృతతులును నేక మౌచు మించి సచ్చిదానందపుఁ
 బ్రకృతిరూప పురుషశక్తి వ్యాప్త మౌచు సృష్టిగాఁగ
 విశ్వరూపయజ్ఞమ్మున వెలుఁగు సౌరచాంద్ర దీప్త
 కాంతిజాల సర్వస్వము క్రాలునులే! జగములవై
 వైష్ణవీయ మహాశక్తి జిష్ణుగతికి మూలముగా
 నాదిత్యుల దీధితులను నఖిల సృష్టి తనరారును
 బ్రాణిజాల సర్వస్వపుఁ ద్రాణశక్తిగా పరలుచు
 విశ్వలోక గోళాలను విమలములౌ సుఖ శాంతులు
 విస్తరిలఁగ సృష్టిస్థితి వెలయఁ బ్రళయలయగతులను
 జగ్రనేమి క్రమముగాఁగ సకల ప్రకృతి తనరంగ
 నాకర్షణ వికర్షణల నాత్మగతుల సంచరించి
 నిత్యగతుల సత్యరతుల నిర్విరామ చలనమ్ముల
 నపురూపముగా విశ్వ ఘృతివేలముగాఁ బరఁగును ॥

4284

+ (9) ఆకాశముల ననిలమ్ముల ననలమ్ముల సలిలమ్ములఁ
 బృథ్వీతతుల నలరారెడి విభిన్న మైన గోళా లవి
 పంచభూత తతులు కలిసి నంచితముగాఁ దనరారెడి
 పలువిదముల లోకాలను బరఁగెడి దివిభువు లెల్లను
 భువనాశులు విశ్వమ్మునఁ బూర్ణదేవ లోకమ్ములు
 వర్దిల్లును సృష్టిలోనఁ బరఁగు నాదిత్యశక్తి
 గ్రహదీప్తులఁ గ్రాలుచుండి రవ్యాదులు సృష్టిలోన
 నుపగ్రహ పరిభ్రమణ లుపోపగ్రహగతులను
 భూమి చంద్ర గోళా లవి పొందు కలియ సూర్యునితో
 అనేక సౌరమండలాలు ఆదిత్యుని నాధిపత్య
 మలరారఁగ నాత్మగతుల ససాధారణంపు రీతి
 సంచరించు విశ్వమ్మున సకలమ్మును దీప్త మౌచు
 సృష్ట విష్ణు రుద్రరూప సచ్చిదానందరతుల
 సకలమ్మున్ దానె యౌచు సర్వాంతర్యామిగాఁగ
 వైష్ణవీయ మైన మహాప్రభవంపు శక్తు లెల్ల
 మాయగాఁగ లీలగాఁగ మహిత విశ్వరూప మౌను ॥

4285

† రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†సూక్తమ్—129

ఋషిః—సనక-సనన్దన-సనాననాదయః

దేవతా—హిరణ్యమ్

చందః—అనుష్టుప్; 5,8-9-తిష్టుప్; 7-అతిశక్వరీ, 11-జగతి

†(1) ఆయుశ్యం వర్చస్యం రామస్పోషమాద్భిదమ్ ।

ఇదం హిరణ్యం వర్చస్వజైత్రాయా విశతాదిమామ్ ॥

1467

†(2) ఉచ్చైర్వాజి పృతనాషాట్ సభాసాహం ధనంజయమ్ ।

సర్వాః సమగ్రాః ఋద్ధయో హిరణ్యేఽస్మిన్ సమాహితాః ॥

1468

†(3) శునమహం హిరణ్యస్య¹ పితుర్మానేవ² జగ్రత్ ।తేన మాం సూర్యత్వచమకరం పూరుష³ ప్రియమ్ ॥

1469

†(4) సమాజం చ విరాజం చాభిష్టిర్యా చ మే దుగ్రవా ।

లక్ష్మీ రాష్ట్రస్య యా ముఖే తయా మామిన్ద్ర⁴ సం స్సృజ ॥

1470

†(5) అగ్నేః ప్రజాతం పరి యద్దిరణ్యమమృతం యజ్ఞే ఆధి మర్త్యేషు ।

య ఏనద్వేద స¹ ఇదేనమర్హతి జరామృత్యుర్భవతి యో బిభర్తి ॥

1471

†ఋగ్వేదము దశమ మండలములో 128వ సూక్తము తరువాత 11 ఋక్కులతో 129వ సూక్తమును 48 ఋక్కులతో 130వ సూక్తమును గొన్ని వాగ్రతప్రతులలో నధికముగాఁ గలవు. ఇవి రెండును “ఖిల” సూక్తములు. వీనిని “ఖిల” సూక్తములుగాఁ గొందఱు భావింపఁ బరిశిష్టములుగాఁ గొందఱును, బ్రక్షిప్తము లని మరికొందఱును నధికపాఠము లని వేరొక కొందఱును భావించిరి. (“ఖిల”శబ్ద నిర్వచన వివరణకై 146వ పుటలోని తెలుఁగు పుట నోటు చూడ నగును.)

1. హిరణ్య పితుర్మానేవ, 2. పితుర్మామేవ, 3. పురుషప్రియమ్. 4. (i) ఇదేయమర్హతి, (ii) ఇవేదమర్హతి, (iii) ఇదేనదర్హతి. (వాగ్ర.వగ్.)

†(6) యచ్చేద రాజా వరుణో యదు దేవీ సరస్వతీ ।

ఇన్ద్రో యద్వ్యత్రహ వేద తన్మే వర్చస ఆయుషే ॥

1472

†(7) స తద్రక్షంసి స పికాచాశ్చరన్తి దేవానామోజః పృథమజంహ్యేగ తత్ ।

యో బిభర్తి దాక్షయణా¹ హిరణ్యం స దేవేషు కృణుతే దీర్ఘమాయుః

స మనుష్యేషు కృణుతే దీర్ఘమాయుః ॥

1473

†(8) యదాబధ్నన్ దాక్షయణా హిరణ్యం శతానీకాయ సుమనస్యమానా² ।

తన్న ఆ బధ్నామి శతకారదాయాయుష్మాన్ జరదప్తిర్యథా³నత్ ॥

1474

†(9) ఘృతాదుల్లప్తం⁴ మధుమత్సువర్ణం ధనంజయం ధరుణం ధారయిష్ణు ।

ఋణక్ సవత్నాదధరాంశ్చ కృణ్వదా⁵ఽఽరోహ మాం మహతే సౌభగాయ ॥

1475

†(10) ప్రియం మా కురు దేవేషు ప్రియం రాజసు మా కురు ।

ప్రియం విశ్వేషు గోప్త్రేషు మయి దేహి రుచా రుచమ్ ॥

1476

†(11) అగ్నిర్యేన విరాజతి సూర్యో యేన విరాజతి ।

విరాజ్యేన⁶ విరాజతి తేనాస్మాన్ బ్రహ్మణస్పతే విరాజ సమిధం కురు ॥

1477

†“ఖిల”మంత్రములు. (చూ-813వ పుటలోని తెలుగు పుట్ నోటు)

1. దాక్షయణం హిరణ్యం, 2. సుమనస్యమాణః, తన్న ఆ, తథా ఆ, 3. యథాసన్, సన్, సత్వా, యథాసమ్ (వా.య.), 4. ఘృతాదుల్లప్తం, ఘృతాదుల్లప్తం, సవత్నాసథ, (అధి), 5. గోత్రేషు, 6. విరాజ్యేన. (తై-సం-తై.బా-9.), (వా.ప్ర.)

సూక్తము — 129

ఋషి—సనక-సనందన-సనాననాదులు

దేవత—హిరణ్యము

(1)†అష్టపదకందము॥

అయుష్కారక మౌచును
రాయిగ వర్చస్వతముగ రాజిల్లుచు జై
త్రాయతముగఁ బోషోద్బిద
మై యీ సుహిరణ్యము నను మహిత సుకృతిగాఁ
జెయుత! విశేష శత కృతి
దాయక మై ప్రతిఫలమ్ము తనరన్ బ్రకృతిన్
ద్రాయక మై బహురూఢులఁ
బాయక ప్రభ లొప్ప నిలుచు బంగారముగాన్ ॥

4286

†(2) ఉచ్చగతుల వియచ్చలన రతులమెయిని

ధనంజయ రూపముగాఁ దనరారుచు సృష్టిలోన
సర్వసమగ్రమైన ఋద్ధ సమాహితముగ వర్తిలి
ప్రసన్నశక్తిగా వర్తిలి హిరణ్యరూపమౌ ధనము
ఉవర్యువరి వాజిగతుల నుజ్జ్వలముగ వెలుఁగొందఁగ
సంఘనమిచ్చి సంపదగా సత్సువర్ణ మలరారును ॥

4287

(3)†అ॥వె॥ ప్రకృతిరూపమైన ప్రాభవ సుహిరణ్య
భాగ్యము మహిత పితృభాగ్యము గతిఁ
బురుషశక్తి ప్రియముగ రమణ మౌచును
సన్న సూర్య శక్తి మిన్నుఁ జేర్చు ॥

4288

†(4) సద్రాజ్యముగా సర్వము చదలంటుచుఁ దనరారఁగ
విశ్వసృష్టి దుగ్రవ మౌచు విరాజమాన మౌచు వరలి
రాష్ట్రలక్ష్మిగాఁగఁ బరఁగి రాజిల్లుచు వైష్ణవీయ
ముఖశక్తిగ హిరణ్యము మూర్తిగాఁగ వెల్గొందును ॥

4289

†(5) అగ్నిలోన జాత మౌను నగ్నిదీప్తి వెలుఁగొందుచు
సమృతశక్తి నలరారుచు సధిమర్త్యమ్ము లందు
యజ్ఞమ్ముల నిన శక్తుల సతివేలమ్మొ విజ్ఞత
జరామృత్యు భరితముగా సర్వసృష్టి నెరపుచుండి
వశరూపపు దివ్యశక్తి ప్రకాశమాన మౌచుఁ దనరు
హిరణ్యమ్ము బుద్ధిద మై యినశక్తుల వరలుచుండు ॥

4290

*“భిల” సూక్తము, (చూ. 313వ పుటలోని తెలుఁగు పుటనోటు.)

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“భిల”మంత్రానువాదము. ***సామాన్యార్థము.

†(6) విజ్ఞానముగా వర్దిలి వెలుగును రవి శశి దీప్తుల
 జల శక్తిగ శక్తిగాగ సరస్వతీ రూపిణిగా
 వృత్తమాతమై తనరుచు విశ్వరూప వైష్ణవీయ
 హిరణ్యము వర్చస్సు నెనఁగనొనఁగి ఆయుష్షు
 నా కొనఁగూర్చుత నిత్యము నవదీప్తులు విస్తరిల్ల
 పరుణ శక్తి విజ్ఞానము వర్దిల్లును సర్వ గతుల ॥

4291

†(7) నిశాచర రాక్షసతతి పిశాచాదులున్ నిలువవు
 దేవాఽఽశుల ఓజోగుణ దివ్యశక్తిగాఁ దొల్తును
 దాక్షాయణత హిరణ్యము తనరారుచుఁ బూర్ణగతుల
 దేవతలకు మానవులకు దీర్ఘాయువు సంతరించు ॥

4292

†(8) దాక్షాయణ హిరణ్యమ్ము అక్షయముగ బద్ధ మౌచు
 శతానీకునికై సకల సుమనస్యమాన రతుల
 జరదప్తి వ్యథానద్గతిగ సర్వమ్మును బద్ధముగా
 శత శరదాయుష్మంతులుగా సతము బంధింతుము ॥

4293

(9)†క॥ ఘృతమున నుద్ధవ మృగు
 నతిమధురముగాఁగఁ దనరు నపరంజి సువ
 ర్ణ తరణి సపత్న మధుర మ
 హత సుభగత్వమునకు ఋణ మాదృతిఁ దనరున్ ॥

4294

†(10) మాకుఁ బ్రియము చేయుమా! హిరణ్యమా!
 దేవతలకు రాజులకును దృప్తిఁ బ్రియము చేయుమా!
 విశ్వ తోక గోళాలను బ్రియ మొనర్చు గోత్రమ్ముల
 రుచులకు రుచియైన దీప్తి పఱచించుము! నాయందునె ॥

4295

†(11) ఏ హిరణ్యాన నన్ని యెన లేక విరాజిలును
 ఏ హిరణ్యాన సూర్యుఁ డెంతేని విరాజిలును
 ఏ హిరణ్యాన విరాజ్య మీశతమై విరాజిలును
 ఆ హిరణ్యమ్ము సమిధగ సమరింపుము! మా హరికై ॥

4296

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

సూక్తము—129

ఋషి—సనక-సనందన-సనాననాదులు

దేవత—హిరణ్యము

అర్థాంతరము—1

†(1) ఆయుష్యవంతమై అమల వర్చస్సు మై
 పుష్టి శక్తుల సన్నిముఖ దీప్తు లొప్పార
 నుత్పన్నమై సహజయోగ జన్మములో
 వసు సంపదల రూపు వర్ధిల్ల విశ్వాన
 నపురూపమౌ ప్రభల నందచందాలతో
 వజ్రశక్తులు మీఱ భద్రమౌ విజయాల
 నకృత్రిమమై వరలు నా హిరణ్యము సృష్టి
 దైవీయ వీర్యముగాఁ దనరారుఁ బ్రాకృత
 నైజరూప స్వభావ తేజాల వెలుఁగొండఁ
 జిత్రమౌ రతులతో జైత్రయీత్రను జేయు ॥

4297

†(2) అత్యుచ్ఛ గతులమై నాకసమ్మునఁ దిరుగు
 పంచభూతాత్మగ వృతన సంచయా లన్నింటి
 నింద్రాగ్ని శక్తుల నెనలేని రీతిలో
 సర్వసమగ్రమౌ సమాహిత శక్తులన్
 అత్యంత సమృద్ధి నలరారు సహజమౌ
 నమల హిరణ్యమ్ము అలరంగ సృష్టిలో
 రోదోఽంతరాశాన రుద్ర వీర్యముగాఁగ
 హేమంతరూపమై యెనఁగి వెలుఁగుల మీఱఁ
 బగటి శక్తులుగాఁగ నగణితభాగ్యమై
 ప్రకృతిలో రూపొంది సుకృతశక్తుల వరలు ॥

4298

†(3) బ్రహ్మ మానము వోలె వరలు విశ్వములో
 బ్రాహ్మశక్తులతోడఁ బ్రాకృతముగాఁ దనరి
 ఆత్మపుత్రుని పగిది నాంతరంగిక శక్తి
 సౌరశక్తుల వెలిఁగి జగములన్ వ్యాపించి
 పూరుషప్రియముగ నపార శక్తులు తనర
 విష్ణు బ్రహ్మ రుద్ర వీర్య రూపముగాఁగఁ
 బగటి దీప్తులమైని పసిమి వెన్నెలలమై
 పసిడి పరఁగును నిత్యభాగ్యమై ప్రకృతిలో ॥

4299

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము. (చూ.81వ పుటలోని తెలుగు పుటనోటు 14వ పుటలోని తెలుగు పుటనోటు)

†(4) విశ్వ గోళా లెల్ల విలసిలన్ రాజ్యాలుగ
 విభ్రమ భ్రమగతుల నభ్రమ్ములై తిరుగ
 దైవీయమై సత్యతత్త్వమ్ము ప్రకృతిగా
 దుగ్రీవ రూపమై వరలు నవదీపు లలరఁగా
 సృష్టియే రాష్ట్రమై వ్యష్టి సమిష్టులుగ
 విశ్వ ముఖముగాఁగ విమలదీపులు వరలఁ
 బ్రాకృత హైరణ్య భాగ్య రూపముగాఁగ
 సౌర చాంద్రగమై స శక్తి హేమద మగుచు
 రాష్ట్ర లక్ష్మిగ సువర్ణ రమ్య సంపద తనర
 వైష్ణవీయపు శక్తి వరలంగ సృష్టించు ॥

430

†(5) జరామృత్యుసహితమైన సర్వ విశ్వసృష్టి రూపు
 సౌరచాంద్ర శక్తులతో సకల విజ్ఞానగతుల
 నావిర్భావము నొందు నభ్యుదయమ్ము నొంది
 ప్రకృతశక్తి పూర్ణతత్త్వ రాజితమై తనరారుచు
 సంతంగిత ప్రాకృత బలమై వార్ధకముగఁ బరఁగు
 ననల శక్తి సందీపుల నావిర్భావమ్ము నొంది
 హిరణ్యమ్మె ఆమృతమై యష్టిసృష్టి మర్త్యశక్తి
 నతీతముగ నధిమర్త్యుల నాచరించు సకృతగతుల ॥

430

†(6) వరుణశక్తి రూపముగా వరలఁ జాంద్రదీప్తశక్తి
 వరుణజలము సత్యగతులఁ బ్రకృతిరూప నిత్యరతుల
 సరస్వతిగ వర్తిల్లును సర్వభూతతతులలోన
 “నభి”శక్తుల రూపమ్మును నభిల సృష్టి వ్యాపించుచు
 “నాభి”శక్తి హరించుచు అభ్రమ్ముల రూపుమాపి
 వృత్తాసుర రాక్షసు విష్ణుశక్తి హత మార్చుచుఁ
 బ్రకృతిపురుషశక్తితతులఁ బ్రాణరూపముల నిల్పుచు
 విజ్ఞానపు దీప్తి వరల వెలుగంగా వర్చస్సులు
 ఆయుర్దాయము నొనఁగు నభిల సృష్టి రూపమునకు
 హిరణ్యమ్ము శక్తిదమై యెనఁగు నా పురుషశక్తి ॥

430

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“భిల”మంత్రానువాదము.

†(7) ఆ హిరణ్యదీప్తశక్తి నా రక్కసు లాక్రమింప
 వా హిరణ్య దీప్తశక్తి నా పిశాచా లావహిలవు
 దేవతాళి సర్వస్వపు దివ్యశక్తిగాఁ బరఁగుచుఁ
 బ్రథమశక్తిగాఁగఁ దనరి రాణ నోజోరూప మౌను
 దాక్షాయణ రూప మౌచుఁ దనరఁ బ్రకృతినహజమైన
 హిరణ్యశక్తి ప్రకృతిలోన నెసఁగి అంతర్గతుల మీటి
 దైవీయమ్మౌ శక్తులఁ దనరించును దీర్ఘాయువు
 మానవాళి దీర్ఘాయువు మహితముగా వృద్ధి చేయు ॥

4303

†(8) దాక్షాయణ శక్తి మీఱఁ దనరాఁడెడి హిరణ్యమ్ము
 ప్రకృతిలోన నంతర్గతి బద్ధ మౌచు సత్పతముగా
 దేవతాళి కాధిపత్య దివ్యశక్తి నొంది వెలిఁగి
 సత్పదార్థయుక్తమైన శతామహితస్థుమనస్సు
 జరారహితమైన దివ్యశక్తిరూప సర్వస్వము
 శతశత తతుల ప్రకృతి సర్వస్వము విలసితమై
 అకృతమైనపంచభూత ప్రకృతినహజ హిరణ్యమ్ము
 బద్ధ మౌను విశ్వస్పృష్టి వరల సహజ సంపదలుగ
 నాకాశము ననిలమ్మును ననలమ్మును సలిలమ్మును
 నవనీతలమును జేయును నాయుష్మంతముగాఁగను ॥

4304

†(9) జలశక్తుల వినర్జించు సలిలరతులను బీల్చుదు
 మధురగుణము కలిగివెలిఁగి మలినరహితమై వరలుచు
 సూర్యతేజవిహిత మౌచు సర్వమగతి సహిత మౌచు
 ధనంజయ రూపశక్తి ధరణధారణంపు రతులఁ
 గాంతిశక్తి ప్రాణశక్తి క్రొల నారోహణగతి
 సువక్ర్యవరి గోళాలను నొనర నధోగోళాలను
 భరణభారణగతులమై వరల నాధిపత్యశక్తు
 లాచారము నాధేయము నౌచు హిరణ్యమ్ము తనరు
 సృష్టిలోన మహిత మౌచుఁ జెలఁగు సౌభాగ్యునిగా
 మా సువర్ణరూపాళిని మహితారోహ మొనరుచు ॥

4305

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “రకా-ప్రపూర్ణ”

† “ఖిల” మంత్రానువాదము.

†(10) హితమౌ చంద్రుని కూర్చుము: యెల్ల దేవతతులలోన
 మాకుఁ బ్రేమ సమకూర్చుము: మబ్బులతో సకలమ్మున
 సూర్యులతో మాకుఁ జంద్రుఁ జొప్పడంగఁజేయు మమరి
 రవిదీప్తుల మాకుఁ బ్రియము రాజిల్లఁగఁజేయుమా:
 విశ్వమ్ములలో మా కతిప్రియమారఁగఁ జేయుమా:
 తరతరాలుగఁ బ్రియము మాకుఁ దనరారఁగఁజేయుమా:
 హితమును నహితమును నిత్యము నెసఁగ మెసఁగునట్లుచేయు:
 కాంతినహిత మౌనట్లుగఁ గాంతిరహిత మౌనట్లుగ
 సంపదాశి నాయందె సమకూర్చుము: ప్రియముగాఁగ
 నింద్రులలోఁ బ్రేమమూర్తి నెసఁగంగా నొనఁగూర్చుము: ॥

4306

†(11) ఏ దివ్యశక్తి మై నెసఁగ రాజిలు నగ్ని:
 యే దివ్యశక్తి మై నెల్ల పవిత్రత పరలు:
 నే మహాశక్తి మై నెసఁగునో: సూర్యుండు
 ఏ విశేష రాజ్యమున నెల్ల సృష్టి వ్రకాశించు
 ఆ శక్తియె బ్రహ్మల ఆధినాథుని సమీధ యౌచు
 వైష్ణవీయశక్తి నాకుఁ బరఁగంగాఁ జేయుఁగాక: ॥

4307

సూక్తము — 129

ఋషి—సనక-సనందన-సనాననాదులు

దేవత—హిరణ్యము

అర్థాంతరము — 2

†(1) విశ్వసృష్టి సర్వస్వము వెలుఁగ నిత్యసత్త్వశక్తి
 నాయుష్కారక మౌచును బ్రాణశక్తి నలరఁజేసి
 ప్రకృతినంపదాశు తొప్పఁ బ్రభాభాసితముగఁజేసి
 పోషితమౌ పదార్థాలఁ బూర్ణకృత్రిమంపుగతుల
 నసహజముగా హిరణ్య మావిర్భావమ్ము చెంది
 విశ్వసృష్టి సర్వమ్మున విలసిల్లుచుఁ గృత్రిమముగ
 దివ్యమైన దీప్తులతోఁ దేజరిలుచు నిత్యమ్మును
 నింద్రరథముగా విశ్వము నెసఁగ సంపదాశులతోఁ
 బ్రకృతి దిగ్విజయముగాఁ బ్రకాశిత మౌచు సృష్టి
 విజయశక్తి విస్తరిలును విశ్వమ్మున సువర్ణమ్ము ॥

4308

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-పరిపూర్ణ”

†“భిం”మంత్రానువాదము.

†(2) ఉచ్చ మైన శక్తులతో నుజ్జ్వలమౌ దీప్తులతో

యౌవనంపు సృష్టిశక్తి అతిశోకముగాఁ దనరఁగ
షడ్భుతువుల రూపముల సహజసంపదలు పరఁగఁగఁ

బ్రక్రతిసేనగా సృష్టిని వరలు సభాసహితముగా
దనంజయపు శక్తితత్త్వ మనువమానగతుల మీఱ

నగ్నిరూప మై జగతిని నలరారును నఖిలమ్మున
ననలతేజ జల సంపద తనరారఁగ మొయిళు లవుచు

నైంద్రశక్తి వరలంగా నమల సంపదాశులతో
ఆమూలాగ్రముగాఁగను నఖిలసృష్టి సర్వస్వము

కృతకమైన హిరణ్యాస సతము సమృద్ధ మై వరలుచు
సమాహిత మ్మవుచుఁ బ్రక్రతి సంపూర్ణసమగ్రిగతుల

దివ్యమైన జ్యోతిగాఁగఁ దేజరిలుచుఁ గాలగతుల
హేమంతముగా సృష్టిని నెనఁగు సంపదలు మీఱఁగ

మృగశిర మర్మములతో మీరు పక్షిగాఁ గాలము
ఋద్ధ మౌచు వెలుఁగు హిరణ్యకృత్రిమంపు శక్తి

సృష్టిలోన సంతర్గత వ్యష్టినమిష్టిరతుల వరల ॥

4309

†(3) అసహజమై కృత్రిమమౌ అపరంజి హిరణ్యంపు

జన్యరూప మైన దివ్యజనకశక్తి సృష్టిలోన
మానితగతి విశ్వరూపమహిత మౌచు వర్దిల్లఁగ

సృష్టియే కొల ఖద్దగాఁగ సృష్టియే ఒకహద్దుగాఁగ
జగ మెల్లను వర్దిల్లఁగ జాజ్వల్యమానరతుల

నతితీక్షణ మైన దీప్తి నరుణాఽరుణ సూర్యకాంతి
తత్త్వమెల్ల సృష్టిలోనఁ దనరారఁగ బహురూపులఁ

గృత్రిమ మై ప్రక్రతి కెల్లఁ గీర్తనీయ సంపదలుగ
నలరారెడి హిరణ్యమ్ము అఖిలసృష్టిరూపు నెల్లఁ

పూరుషునకుఁ బ్రియముగా నపార మైన సిరిగాఁగను
నిన శక్తుల మై సృష్టిని నను నమరఁగఁజేయుఁగాకః

విశ్వసృష్టి సామ్రాజ్యము విలసిల్లుతః దుర్భవముగాఁగ ॥

4310

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(4) సమస్త మైన విశ్వసృష్టి సదమల సామ్రాజ్యముగా
 రాజిల్లఁగ మహిత మౌచు బ్రహ్మవిష్ణుకృత మౌచు
 విశ్వరూప మైన ప్రకృతి నశ్విశక్తు లొప్పారఁగ
 నఖిలసృష్టి సంపదాశి నావిర్భావమ్ము నొంది
 అసహజగతి దైవీయపు టాత్మ సృష్టి కాఁగఁ
 గృత్రిమగతి హిరణ్యమై ద్విషశక్తిగఁ దనరారుచు
 విశ్వసృష్టి రాష్ట్రమునకు విమలముఖముగా వరలుచు
 వైష్ణవీయ మైన శక్తి వరలఁ జాంద్రరూపముల
 సృష్టినంపదక మై జెలఁగు దివ్యకాంతులతోఁ
 దొలిశక్తిగ ముఖముగాఁగ నెలవౌచును నంతర్గతి
 విశ్వబాదక మై వ్యాపి విషమయమౌ నగ్నిరూపు
 తాల్చు “నభి” శక్తుల విధ్వస్తము కావించుచు
 “నాభి” శక్తి వర్ధిలంగ నానావిగముల లక్ష్మిగ
 నలరఁజేయు జలసంపదజ్వలిత మౌను హిరణ్యముగ ॥

431:

†(5) అగ్నిరూప బహుశక్తుల నపురూపముగాఁ దనరుచు
 సంజనితమై కృత్రిమ సంపదగా హిరణ్యమ్ము
 విశ్వసృష్టి యజ్ఞమందు వెలుఁగొందుచు దీప్తగతుల
 నధిగమించి మానవాశి ఆతిశక్తుల నఖిలమ్ముల
 నలరించును నమృతగతుల నతిలోకముగా నిత్యము
 దైవీయముగాఁ దనరెడి ఋతశక్తులు పరఁగంగా
 విజ్ఞానవ్రతిరూపపు విశ్వమ్మున నినశక్తుల
 దీప్తిగతులఁ బ్రకృతియెల్ల వ్యాప్తమౌచు జరామృత్యు
 రూపము లవి వెలయంగా సృష్టిలోనఁ బూర్ణగతుల
 సృష్టికృత్రిమంపుగతులఁ గృత్రిమంపు స్థితిరతులను
 గృత్రిమంపు లయగతులను ఋతువిశ్వము వరలంగా
 దైవశక్తివశ మౌచును దాదాత్మ్యత తనరారెడి
 స్థిరశక్తుల హిరణ్యంపు జీవతేజ దివ్యరతులు
 అపురూపముగాఁ జెలఁగును నపార మైన సంపదగా ॥

431:

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(6) చాంద్రదీప్త కౌముదీజ శక్తు లెల్ల వ్యాపింపఁగ
 జలరూపము లెల్లఁ బొంగు వలితముగా వరుణశక్తి
 ఆకసమున ననిలమ్మున ననలమ్మునఁ బృథ్వీతతుల
 నంతర్గతి నలరారుచు నా సరస్వతిగాఁగను
 బ్రకృతియెల్ల జలశక్తులు ప్రకర్షముగఁ గృతము లౌచు
 నఖిలసృష్టి విస్తరిల్లు నద్భుతావహము కాఁగ
 విశ్వసృష్టి జల శక్తుల విధ్వస్తము కావింపఁగ
 “నాభి” శక్తు లన్నింటి వినాశనమ్ము నొసరింపఁగ
 విషమయమౌ నగ్నిరూప వృత్తాసుర మహాశక్తి
 సంహరించి సృష్టిశక్తి సంపదాశి జ్ఞానముగా
 విస్తరిలఁగ వికసింపఁగ విశ్వప్రకృతి కెల్ల యెడల
 పరచుస్సును సమహృచ్చును బలులేజము లలరంగా
 బహిరంతర్గతులలోనఁ బరఁగంగా శక్తు లెల్ల
 నాయుష్కారక మౌచును నలరించును విశ్వప్రకృతి ॥

4313

†(7) పెంపొందఁజేయకుండఁ బిశాచాల రాక్షసతతి
 దివ్య దేవతాశి కెల్లఁ దేజరిలఁగ నోజోగుణ
 మపురూపపు దీప్తులతో నావిర్భవించి తొలుత
 విశ్వసృష్టి దక్షత్వము వెలయంగా సంపదలుగఁ
 గృతముగాఁగఁ బ్రకృతిలోన హిరణ్యమ్ము తనరంగా
 దేవాఽఽశిని మానవాశి దీర్ఘాయుర్దాయమ్ముఁ
 దేజరిల్లఁజేయుచుండు దేదీప్యమానగతుల
 నా హిరణ్యశక్తి తతి ననిల మౌను ననల మౌను
 నాకసమ్ముగాఁగఁ దనరు నగును సలిల మౌను బృథ్వీ
 కృతకగతుల సృష్టిలోనఁ గెరలి నిత్యసత్త్వదీప్తి
 ఆదిశేషరూప మైన మోద సత్య సర్వ మౌచు
 నఖిల పదార్థముల నలరు నమలమైన సత్యగతులఁ
 గాలరూపమై వరలి గగనశక్తి గమనగతుల
 రథరూపపు శక్తిగాఁగఁ గొలునులే! హిరణ్యమ్ము ॥

4314

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(8) దక్షత్యపు మహాశక్తి తనరారఁగ బద్ధ మౌచు
 సృష్టివిశ్వమందు మహిత హిరణ్యముగఁ దనరారఁగఁ
 సుమనస్యమానస శక్తి శోభిలు శతాసీకునికేఁ
 బరిణామపు శక్తులతోఁ బ్రభా బాసితమ్ముగాఁగ
 బద్ధమైన టితిగానె ప్రకృతిసృష్టి సర్వమ్మున
 హిరణ్యమ్ము బద్ధ మౌను నినుమడింప దీప్తతతులు
 శతరూపమ్ములుగ శరత్తతి సంపూర్ణాయువుగాఁగను
 సద్రూపమ్మొ ప్రకృతిని జరదృష్టిగఁ దనరారఁగఁ
 బ్రకృతిసృష్టి ఆకృతిమముగ బాసిల్లును గృత్రిమ మై
 హేమశక్తి మహావీర్యధామరూప శక్తిగాఁగ ॥

4315

†(9) పుత్రశక్తిగ బుద్ధిశక్తి కెరల నిత్య సచ్చక్తుల
 మదుమంత మై వరలెడి మహిత మైన సువర్ణమ్ము
 వైష్ణవీయమై తనరెడి ప్రభాదీప్త దివ్యాఽనల
 తేజమ్ముల హిరణ్యమ్ము భ్రాజమాన మౌచు సృష్టి
 ధరణధారణములఁ దనరి భరణభారణముల వరలి
 ఆకర్షణశక్తి తతుల నద్భుతమౌ గతి వరలఁగ
 శుభగ పురుషశక్తి విభవప్రాభవాలు పర్దిల్లఁగ
 సృష్టికే ఋణముకాఁగఁ బృథ్వీలన్ దనరారుచు
 నా రూపముచేసి నిలుపు నన్నారోహము చేయుచుఁ
 గర్మద మౌచును నిరతము గ్రాలును హిరణ్యంపుశక్తి ॥

4316

†(10) వశ్యము చేయుముః చంద్రుని వశ్యము చేయుముః హితకృతి
 సృష్టిలోని చలనశక్తి చెలఁగ వశ్య మొనరింపుముః
 ప్రియము చేయుః దేవతాళి ప్రియము చేయుః దైవశక్తి
 ఆధివత్యశక్తు లలరు నధివతికే ప్రియము కూర్చు
 మాకర్షణ శక్తు లలరు నధినాథుని హితము చేయు
 సకల విశ్వలోకాలను సర్వరూప గోళాలను
 హిత మొనర్చుముః ప్రియమారఁగ హిరణ్యమునఁ బ్రకృతిశక్తి
 రుచితతికే రుచికాఁగను సురుచిరమౌ దీప్తశక్తి
 గుప్తగతుల సుప్తరతుల గోపమ్ములఁ దనరారుచు
 నా పౌరుషశక్తిలోనె నవ్యదీప్తి వరలుచుండు ॥

4317

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
 †“భిల”మంత్రానువాదము.

‡(11) ఏ శక్తిని నగ్నిశక్తి యెసలేక విరాజిల్లును
 నే శక్తిని బరిసద్దత తెలుగు విశ్వస్మృతిలోన
 ఏ శక్తిని నిందశక్తి యినుమడించుచుండు సృష్టి
 యే శక్తిని సూర్యచంద్రుల శ్రేణులమై వెలుగుచుంద్రో!
 ఆ శక్తిని విరాజ్యమ్ము అలరు విరాజితముగాగ
 నా శక్తి విశేషరాజ్య మమరణేయు విరాజితముగ
 ఆ శక్తియే విగతమైన విషరాజ్య విరాజిత మగు
 నా శక్తియే బ్రహ్మజన్మతి కప్పరావపు శక్తి కాగ
 నలరి సృష్టిచుజ్జుమంచు వెలుగుజేయు సమిధగాగ
 దైవశక్తి కృతక మౌచు దనరు హరణ్యమ్ము సృష్టి ॥

4318

*సూక్తమ్—130

ఋషి:—విహవ్య అంగిరసః

దేవతా—విశ్వే దేవాః

ఛందః—అనుష్టుప్

†(1) యాం కల్పయన్తి నోఽరయః క్షారాం కృత్వాం వదూమివ ।

తాం బ్రహ్మణావ నిర్ణద్యుః ప్రత్యక్తరారమృచ్ఛతు ॥

1478

†(2) శీర్షణ్తిం కర్ణవతీం విషరూపాం భయంకరీమ్ ।

యః ప్రాహ్ణోదీహద్య త్వాం వి తం త్వం యోజయాసుభిః ॥

1479

†(3) యేన దిష్టేహ వహసి ప్రతికూలమమాయని ।

తమేవేతో నివ రస్య మాస్మాన్ మృచ్ఛో అనాగసః ॥

1480

†(4) అభివ రస్య కర్తారం నిరస్తాస్మాభిరోజసా ।

ఆయురస్య నికృతస్య ప్రజాం చ పురుషాదీని ।

1481

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“భిల”సూక్తము. (చూ. 813వ పుటలోని తెలుగు పుట్ నోటు. 146వ పుటలోని తెలుగు పుట్ నోటు)

†“భిల”మంత్రములు.

†(6) యస్త్యై కృత్యే చకారేహ తం త్వం గచ్ఛ పునర్నవే ।

ఆరాతీః కృత్యే నాశయ సర్వాశ్చ యాతుధాన్యః ॥

1482

†(6) షివ్రం కృత్యే నివర్తస్య కర్తురేవ గృహన్ ప్రతి ।

వశాంశ్చైవాన్య నాశయ వీరాంశ్చాన్య ని బర్హయ ॥

1483

†(7) యస్త్యై కృత్యే ప్రజీమాయ విద్వాగ్ం అవిదుషో గృహన్ ।

తస్యైవేతః పరేత్యాశు తనుం కృధి వరుష్యరుః ॥

1484

†(8) ప్రతిచీం త్వాపనేదతు బ్రహ్మ రోచిష్టమిత్రహా ।

అగ్నిశ్చ కృత్యే రక్షాహ రిప్రహా చాజ ఏకపాత్ ॥

1485

†(9) యథా త్వాజ్గిరసః పూర్వే భృగవశ్చాప సేధిరే ।

అత్రయశ్చ వసిష్ఠాశ్చ తథైవ త్వాప సేధిమ ॥

1486

†(10) యస్తే వరూంషి సన్తథా రవస్యేవ విభుర్ద్రియా ।

తం గచ్ఛ తత్ర తేయనమజ్ఞాతస్తే అయం జనః ॥

1487

†“భిల”మంత్రములు. (చూ. 813వ పుటలోని తెలుగు పుట్‌నోటు, 146వ పుటలోని తెలుగు పుట్‌నోటు)

†(11) యో సః కశ్చిద్రణస్థో వా కశ్చిద్వాన్యోఽభి హింసతి ।

తస్య త్వం దోగ్రోవేద్దోఽగ్నిస్తనూమృచ్ఛస్య హేళితా ॥

1488

†(12) భవాశర్వా దేవహేళిమన్యత పాపకృత్వనే ।

హరన్వతీ తం చ కృత్యే మోచ్ఛిషస్తస్య కించన ॥

1489

†(13) యో నః కశ్చిదుగ్రహారీర్మనసా వ్రతిభూషతి ।

దూరస్థో వాన్తికస్థో వా తస్య హృద్యమస్మక్ పిబ ॥

1490

†(14) యేనాసి కృత్యే వ్రహేతా దూడ్యేనాన్మజ్జిహంసయా ।

తస్య వ్యానచ్చావ్యానచ్చ హినస్తు హరసాశనిః ॥

1491

†(15) యే నః శివానః పస్థానః పరాయన్తి పరావతమ్ ।

తైర్దేవి రాత్యైః కృత్యా నో గమయస్యానుకృతయే ॥

1492

†(16) యది వైషి ద్వివద్యస్మాన్ యది వైషి చతుష్పదీ ।

నిరస్తేతో వ్రజాస్మాభిః కర్తురష్టావదీ గృహన్ ॥

1493

†“ఖిల”మంత్రములు. (చూ. 813వ పుటలోని తెలుగు పుటనోటు, 1491వ పుటలోని తెలుగు పుటనోటు)

†(17) యో నః శపాదశవతో యశ్చ నః శపతః శపాత్ ।

వృక్షమివ విద్యుదాశు తమామూలాదను శోషయ ॥

1494

†(18) యం ద్విష్మో యశ్చ నో ద్వేష్ట్యహాయర్యశ్చ నః శపాత్ ।

శునే పిష్టమివ జామం తం పృత్యన్య స్వమృత్యవే ॥

1495

†(19) యశ్చ సాపత్నః శవథో యశ్చ యామీ శపాతి నః ।

బ్రహ్మ చ యత్ కుర్దః శపాత్ సర్వం తత్ కృత్యధన్వదమ్ ॥

1496

†(20) సబన్ధుశ్చాప్యబన్ధుశ్చ యో ఆస్మాగ్ం ఆభి దాసతి ।

తన్య త్వం భిన్యధిష్ఠాయ పదా విస్ఫూర్క తచ్చిరః ॥

1497

†(21) ఆభి ప్రేహి సహస్రాక్షం యుర్వా తు శవతం రథే ।

శత్రూనన్విచ్ఛతీ కృత్యే వృకీవావిమతో గృహన్ ॥

1498

†(22) పరి ణో వృజ్ఞధి శవథాన్ దహన్నగ్నిరివ హృదమ్ ।

శత్రూనేవాభితో జహి దివ్యా వృక్షమివాశనిః ॥

1499

†“ఋం”మంత్రములు. (చూ. 813వ పుటలోని తెలుగు పుట్ నోటు, 146వ పుటలోని తెలుగు పుట్ నోటు)

†(23) శత్రున్ మే పోధ శవధాత్ కృత్యాశ్చ సుహృదోఽసుహృత్ ।

జిహ్మః శ్లజ్జాశ్చ దుర్హదః సమిద్ధం జాతవేదనమ్ ॥

1500

†(24) అసవత్సం పురస్తాన్నః శివం దక్షిణతః కృధి ।

అభయం సతతం పశ్చాత్ భద్రము తరతో గృహే ॥

1501

†(25) వరేహి కృత్యే మా తిష్ఠ విద్ధస్యేవ వదం సయ ।

మృగస్య హి మృగాతిపో న త్వా నీకర్తుమర్హతి ॥

1502

†(26) అమ్నాస్యేవ ఘోరరూపే విషసూపేఽవినాశిని ।

జృమ్భితా వ్రతిగృభ్ణీష్య స్వయమాదాయ చాద్యుతమ్ ॥

1503

†(27) త్వమిన్ద్రో యమో వరుణస్త్వమాపోఽగ్నిరథానిలః ।

త్వం బ్రహ్మ చైవ రుద్రాశ్చ త్వష్టా చైవ వ్రజాపతిః ॥

1504

†(28) ఆవర్తధ్వం నివర్తధ్వమృతవః పరివత్సరాః ।

అహోరాత్రాశ్చాష్టాశ్చ త్వం దిశః ప్రదిశశ్చ మే ॥

1505

†“ఖిల”మంత్రములు. (చూ. 81వ పుటలోని తెలుగు పుటనోటు. 140వ పుటలోని “పుటనోటు”)

†(29) త్వం యమం వరుణం సోమం త్వమాపోఽగ్నిమథానిలమ్ ।

అత్రాహృత్య పశుంశ్చైవమృత్యాదయసి చాద్భుతమ్ ॥

1506

†(30) యే మే దమే దారుగర్భే శయానం ధియా సహితం పురుషం నిజహృః ।

కుమ్భిపాకం నరకం గీర్వాబద్ధం హతా ఏవం పురుషాసో యమస్య ॥

1507

†(31) అభ్యత్కత్క స్వలఙ్కృతా సర్వం నో దురితం దహ ।

జానీథాశ్చైవ కృత్యానాం కర్తృన్ నృన్ పావదేతసః ॥

1508

†(32) యథా హన్తి పురాసీనం తథైవేష్యా సుకృన్నరః ।

తథా త్వయా యుజా వయం నికృణ్మ స్థాస్ను జగ్గమమ్ ॥

1509

†(33) ఉత్తిష్ఠైవ పరేహితో ఽజ్ఞాతే కిమిహేచ్ఛసి ।

గీర్వాస్తే కృత్యే పాదా దాఽభి కర్తవ్యమి విద్రవ ॥

1510

†(34) స్వామసాః సన్తి నోఽనయో విద్మ చైవ పరూషి తే ।

తైస్తే నికృణ్మస్తాన్యగ్రే యది నో జీవయస్వరీన్ ॥

1511

†“ఖిల”మంత్రములు. (చూ. 813వ పుటలోని తెలుగు ఫుట్ నోటు. 148వ పుటలోని తెలుగు ఫుట్ నోటు)

†(35) మాస్యోచ్చిషో ద్విపదం మోత కిజ్జీచ్చతుష్పదమ్ ।

మా జ్ఞాతీనసుజాన్ పూర్వాన్ మా వేశి ప్రతివేశినా ॥

1512

†(36) శత్రూయతా ప్రహితాసి దూడ్యేనాభి యథాయతః ।

తతస్తథా త్వా నుదతు యోఽయమస్తర్మయి శ్రితః ॥

1513

†(37) ఏవం త్వం నికృతాస్మాభిర్బ్రహ్మణా దేవి సర్వశః ।

యథేతమాశ్రితా గత్వా పాపధీనివ నో జహి ॥

1514

†(38) యథా విద్యుద్ధతో వృక్ష ఆమూలాదను శుష్యతి ।

ఏవం స ప్రతిశుష్యతు యో మే పాపం చిక్రీర్షతి ॥

1515

†(39) యథా ప్రతిశకో భూత్వా తమేవ ప్రతిధావతి ।

పాపం తమేవం ధావతు యో మే పాపం చిక్రీర్షతి ॥

1516

†(40) యో నః స్వో అరణో యశ్చ నిష్ఠోః జిహాంసతి ।

దేవాన్తం సర్వే దూర్వాన్తు బ్రహ్మ వర్మ మమాన్తరమ్ ॥

1517

†“భిల”మంత్రములు. (చూ. 813వ పుటలోని తెలుగు పుచ్ నోటు, 146వ పుటలోని తెలుగు పుచ్ నోటు)

†(41) ఉత్తా॑ మన్త॑స్తు సో॒మాః కృ॒ణు॑ష్య రాధో॑ ఆది॒గ్రవః॑ ।

అవ॑ బ్ర॒హ్మద్వి॑జో జసా॑ ॥

1518

†(42) కు॑జే॒ర తే ము॑ఖం రో॒దగ్రిం న॒న్దిన్నా॑నన్త॒మావ॑హ ।

జ్వ॑రమృ॒త్యుభ॑యం ఘో॒రం వి॒శ నా॑శయ॒ మే జ్వ॑రమ్ ॥

1519

†(43) యో మే॑ క॒రోతి॑ ప॒ర్వా॒రే యో గృ॒హే యో ని॒వేశ॑నే ।

యో మే॑ కే॒శస॑థే కు॒ర్యాద॒జ్ఞానే॑ ద॒న్తదా॑వనే ॥

1520

†(44) ప॒రి॒సర॑ ప॒రి॒థావ॑ కు॒మారీ॑వ పి॒తుర్గృ॑హన్ ।

మూ॒ర్ధాన॑మే॒షాం స్పృ॑టయ॒ పద॑మే॒షాం కు॒లే కృ॑ధి ॥

1521

†(45) యే నో॑ ర॒యిం దు॑శ్చ॒రితా॑సో అగ్నే॑ జ॒హ్నుర్మ॑రా॒సో అన్య॑తం వద॒న్తః ।

తే॒షాం వహ్నం॑ష్క॒ర్చిషా॑ జాత॒వేదః॑ శు॒ష్కం న వృ॑క్షమ॒భి ద॑హస్వ ॥

1522

†(46) కృ॑ష్ణ॒వర్ణే॑ మహా॒ద్రాపే॑ బృ॒హత్క॑ర్ణే మహా॒ద్భయే॑ ।

దే॒వి దే॒వి మహా॑దే॒వి మమ॑ శ॒త్రూన్ వి॒నాశ॑య ॥

1523

†“ఖిల”మంత్రములు. (చూ. 813వ పుటలోని తెలుగు పుటనోటు, 146వ పుటలోని తెలుగు పుటనోటు)

‡(47) బట్ పట్ జహి మహాకృత్యే విదూమాగ్నిసమప్రభే ।

జహి శత్రూంస్త్రిశులేన కుర్యధ్వస్య పిబ శోణితమ్ ॥

1524

‡(48) యే దుఃఖ్యుర్పజవే మహ్యమగ్నే కదాధియో దుర్మదా అశ్మనాసః ।

అబద్ధ్యేతాన్ శోచిషా విధ్య తన్తున్ వై వస్వతస్య సదనం నయస్య ॥

1525

సూక్తము—130

ఋషి—ఆంగిరసుఁడైన విహవ్యుఁడు

దేవత—విశ్వే దేవతలు

†(1) కూరమైన కృత్యాలను మోరగతుల నొనరించెడి
వదువు వోలెఁ బ్రకృతిదేవి బ్రహ్మకల్పములను నిలిచి
శత్రువతతిఁ గల్పించుచుఁ జిత్రగతుల వర్తిల్లుచుఁ
బ్రత్యక్కియలను జరుపును బ్రహ్మప్రళయముగాఁగను ॥

4319

†(2) శీర్షణ్వితిని గర్ణవతినిఁ జెలఁగు విషరూపిణిని
భయకారిణిఁ మహాదేవి! ప్రాణి హరిణిగ వరలెడి
మహాశక్తి స్వరూపిణి! నిను మహిత ప్రాణతత్త్వముగా
నర్పించెడి వారి కివె ఆత్మరక్ష నొసంగెదవు! ॥

4320

†(3) ప్రతికూలమ్నో శక్తుల విధ్వస్తము కావించుచు
నభ్యుదయావహము కాఁగ నఖిలమ్మును దరియించుచు
మముఁ గష్టపరంపరల నే మాత్రము ముంచఁబోకు!
ప్రకృతి విరుద్ధ దుశ్శక్తుల నప్రతిహతముగఁ ద్రుంచుము! ॥

4321

‡“ఖిల”మంత్రములు.

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వద్దమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము. ***సామాన్యార్థము.

†(4) కర్మవీరుల మౌచ నిత్యము ధర్మవీరగతులఁ దనరు
మా వినాశనమ్ము గోరు నదైవీయ దుశ్శక్తుల
ప్రాణితతుల వధియింపుమాఁ ఆయువునే హరియించుచుఁ
బ్రజలలోనఁ బురుషశక్తి వర్ధిల్లఁగఁ జేయు దేవి: ॥

4322

†(5) ధర్మయుక్తమై వరలెడి కర్మమ్మును నొనరించెడి
పుణ్యమూర్తుల రక్షించఁగఁ బునర్నవ వౌదుఁ నీవు
సకల రాక్షసాళి నలుపు శత్రు చర్య లన్నింటిని
వినాశన మొనరింపుముఁ విమలఁ మహాదేవి! మాతః ॥

4323

†(6) గృహ విధ్వస్తమ్ముచేయు క్షిప్రకృత్యము లన్నింటిని
వినాశనమ్ము కావించును విశ్వసంక్షేమగతుల
నష్టవరచు క్షిప్ర పశుల నాశనమ్ము నొనరింపుమాఁ
దుష్టవీర తండాలును దున్నాడుముఁ మహాదేవి! ॥

4324

†(7) అవిద్వాంసు లైన వార లకృత్యములు నొనరించుచు
గృహచ్ఛిద్రములఁ జేసెడి హ్రరకర్మ లన్నింటిని
క్షిణింపఁగఁ జేసి దేవి క్షిప్రగతులఁ దొలఁగించుచు
దుశ్శక్తుల బారినుండి నిశ్శంకగ రక్షించును ॥

4325

†(8) బ్రహ్మతేజ మొప్పారఁగఁ బ్రతీచి శక్తిగా వరలుచు
శత్రుతతుల నన్నింటిని సంహరించుచుండు సదా
ఆర్యగుల దుష్కృతులను నాహరించి మహాశక్తి
ఏకపాద బ్రహ్మముగా నెసఁగి రక్షింపుమమ్మ! ॥

4326

†(9) అంగిరస్సులు పూర్వమ్మున నర్చించెడి భృగువులు
నా విధినే నర్చించెడి ఆత్మిలును వశిష్ఠులను
దుష్కర్మల నిరోధింప దుష్టతతులు సశింపంగ
విషరూపాగులు సర్వ వినాశమ్ము నొందంగా ॥

4327

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(10) రాజిల్లఁగ దీశక్తులు రథము నడుపు రీతి విభుఁడు
పురుష శక్తు లన్నింటిని బూర్ణమ్ముగ ధరియింపుము!
అజ్ఞాతుండైన నరుఁడు ఆ శక్తుల సలరారుచు
దేవి! నీ ఆయనమ్మును దేజరిలఁగ నొందుచుండు: ॥

4328

†(11) రణరంగమ్మునఁ గూర్త రాక్షసమై తనరారెడి
“అభి”శక్తుల హింసలమై నన్యాయపు రతులు మీఱ
దుశ్శక్తుల నన్నింటిని దుస్మాదుచు స్వచ్ఛాగుల
రూపుమాపుఁ దనుగతులను లోక హేళిగాఁగ దేవి! ॥

4329

†(12) భవరూపిణి! శర్వా! నీ పరమదేవి హేళిమెయిని
బాపక్రియ లన్నింటిని భ్రష్టవరచు నో దేవి!
ఆరివీరుల దుశ్చర్యలఁ గరుణలేని గృత్యమ్ముల
నే దే నొక రూపములో నెన లేక హరించెదవు! ॥

4330

†(13) మా మనశ్శక్తులను మహిత వైరమ్ముతో
అతిదూరమునుండియో! అంతికమ్మునుండియో!
యెదిరించెడి నరాతిహీనమ్మా కృత్యమ్ముల
హరియించుమా! దేవి! అతిలోక శక్తులన్ ॥

4331

†(14) ఖడ్గకృత్యాలమై కర్కశ హృద్గతుల
కష్టజాలమ్మునుండి కాపాడుమా! మమ్ము
వ్యాస వాయుగతులమై నవ్యాస రతులమై
సఖిలమ్ము నీ కరుణ ననుపర్తితము కాఁగ ॥

4332

†(15) శివ సంకలితమై చెలఁగు మార్గమ్మునన్
బయనించు మమ్ములన్ భద్ర శక్తులుఁ జేరు
నా భద్ర శక్తులన్ నలరారు నో దేవి!
సత్కర్మలను మమ్ము సదమలముగాఁ జేర్పు: ॥

4333

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదములు.

†(16) ద్వివదులు మమ్ములనె తేజిరిల్లఁ బొంద నొను
జతుష్పదులు కూడ మమ్ము సదా పొందుచుండు
మాచే నిరస్తమైన మహిమాన్వితాఽష్టవదులు
చేరుచుండు గృహమ్ములను జిద్విలాసదేవీగతి ॥

4334

†(17) శవత్వమ్మునుండి మముల సదా కాపాడుమా!
అశవత్వములనుండి మముల నాదరించి కాపాడుము!
అతిలోకములై వరలెడి ఆ శవత్వశమమ్ములనుండియు
వృక్షమ్ముల విద్యుత్తు వినాశనమ్ము నొనర్చురీతి
దమోమూలమ్ము దేవి! తనర శోషింపు మీవు! ॥

4335

†(18) మేష రహితమ్ముగా విపరీతశవత్వగతినుండి
మమ్ముఁ గాపాడుమా! మహితశక్తులు మీఱ
శునకపిష్టము గతిగ నెనయ హీన మౌచు
మృత్యువుతో మాకుఁ బ్రత్యవాయము లేక
తనరారఁజేయుమా! తగ క్షమారూపిణి! ॥

4336

†(19) ఏ సావత్నము నెనఁగునో! శపథముగా
నే యామి మమ్ముల నెగసి శపించునో!
యే బ్రహ్మశవత్వమునుండి కృద్ధమౌనో! అవియెల్లను
సదఃపతనమైపోవును నా దేవీమహత్వమున ॥

4337

†(20) బంధు సహితమైగాని అబంధుసహితమైగాని
అలరు మమ్ము జగతి “నభి” శక్తుల బాధించెడి
శత్రుత్తుల వధియింపుము! సదమలమౌ పదమునుండి
శిరచ్ఛేద మొనరించి విశిర్ణగతులఁ బారమై ॥

4338

†(21) ప్రతిజ్ఞతో రథమువైని బయనించుచు నిత్యమ్మును
సహస్రాక్షు నతిలోకపు శక్తులమైఁ బయనించుచు
గృహముచేరు వృకములఁ గ్రీడగ వధియించుగతిని
శత్రు కూర కృత్యాశిని సమయింపఁగఁజేయు! దేవి! ॥

4339

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“భిల”మంత్రానువాదము.

†(22) కాపాడుతఁ బ్రతిజ్ఞమైఁ గప్పతతులనుండి మమ్ము
నగ్నితోడ జలాశయము అట్టుడికెడి రీతిగాఁగ
వృక్షములను దహించెడి పిడుగుపాటు వోలె నీవు
శత్రుతతుల నో దివ్యాః సంహరించుః శీఘ్రమ్ముగ ॥

4340

†(23) శత్రుతతుల నుండి నీవు నా శపథమ్మును గాపాడుముః
సహృదయులఁ గాపాడుముః సహృత్కృత్యమ్ముల
జాతవేదమైన అగ్ని సమిధముగా వెలుఁగు రీతి
శుభదమైన వాక్కులతో శోభిల్లుతః జిహ్వ యెపుడు ॥

4341

†(24) ఆవిరోధము పొగ్గిశతో నలరారుచు నుండు మాకు
దక్షిణదిశలో శివమ్ము తనరారుచునుండు మాకు
భయ రహితము పశ్చిమ దిశ వరలుచుండులే! సదా
ఉత్తర దిగ్బద్రమ్ముగు గృహమునన్ సతతము మాకు ॥

4342

†(25) తిష్ఠ వేయుమా! నీవు దివ్య కృత్యపదా! దేవి!
బ్రహ్మ జ్ఞానాల పదముఁ బడయఁజేయుమా! నన్ను
మృగమ్మునకు మహా మృగశత్రువుగాఁగ నిల్చి
మమ్ము సదా రక్షించును మహాదేవి సమరమ్ముల ॥

4343

†(26) ఆ రాత్రి ముఖము వోలె మోర రూపియైన దేవి!
ఆ విషు రూపిణిగాఁగ వరలు నవినాశిని! మహాదేవి!
అదృతగతి స్వయముగా నాదాయమైనఁ గాని
జృంభితవై సర్వమ్మును స్వీకరించుమా! నిత్యము ॥

4344

†(27) నీవే! యింద్రుఁడ వాదువు! నీవే! యముఁడవు నాదువు!
నీవే! వరుణుండవు! నీవే! జలమవు నగ్నివి!
నీవే! అనిల మ్మవుదువు! నీవే! బ్రహ్మవు! రుద్రుఁడ
వీవే! త్వష్టవు! వ్రజావతి వీ వాదువుగా సృష్టిని ॥

4345

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల” మంత్రానువాదము.

†(28) సీవే! ఆవర్తద్వము: సీవే! నివర్తద్వము:

సీవే! ఋతువులు: సీవే! పరివత్సరాలు:

అహోరాత్రులును సీవే! అబ్దములు సీ వౌదువు:

సీవే! దిశలు నా దృష్టిని సీవే! ప్రదిశలును నౌదువు: ॥

4346

†(29) సీవే! యమునిని వరుణుని సీవే! సోముని

సీవే! సలిలము నగ్నిని సీవే! అనిలమ్ములను

వివిధ పశు తతులఁ బిల్చి యిచట

నదృతమ్మును సీవే! అవతరిలఁ జేయుదువు: ॥

4347

†(30) దారు గర్భమ్ములో దమ శక్తి శయనించు

నాలోన ధీసహిత పూరుష శక్తిని నింపు

కంఠ బద్ధ మౌచుఁ గనలు కుంభిపాక

నరకాన యమునిచేఁ బురుషుండు హుతుఁడౌను ॥

4348

†(31) పాప చిత్తమ్ములన్ బగలఁ గర్మలన్ జేయు

నరుల క్రూర కర్మలను నెరి నెరుఁగుచు దేవి:

అఖిల దోషాలతో ఆలంకృతమై వరలు

మా దురిత కార్యాల మసిచేయు: దహించి ॥

4349

†(32) పురాశీను నే విధి మైఁ బూర్తిగా వధియింతువౌ:

ఆ విధిగాఁ బాప కర్మఁడౌ నరు వధియించుదు:

సీతోడనె యోగమైన నిర్మలుల మగు మమ్ముల

ఽంగమ స్థానమ్ముల స్థాపింపుము: మా శక్తుల ॥

4350

†(33) ఆజ్ఞాత మైనట్టి ఆ యిచ్చారతులను

బరేహితముగాఁగను నరయంగా లేపు మీవు:

నీ కంతమునఁ బాపమ్ముల నిఖిల కృత్యమ్ముల నన్నింటి

నఖిక ర్తస్య మ్మొనరించుమ: అఖిలమ్మును విద్రవముగ ॥

4351

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”ఋంతానువాదము.

†(34) స్వాయశులై నాయందున ఆసయు లెల్ల నుండు
 నీ పూరుష శక్తులతో నిరతమ్మును విద్య మౌను
 బ్రతుకుచుండు నట్టి మా పరమశత్రుతలు లన్నిటి
 వారి ఉగ్ర కర్మలతోఁ బరిహరించుమా! నిత్యము ॥

4352

†(35) అక్కరలే దీ ఉచ్చిష్టపు ద్విపదమ్ములు
 అక్కరలే దీ చతుష్పద చయము లివి
 పూర్మానుజులైన జ్ఞాతి వశ్యు లవసరమ్ము లేదు
 ప్రతివేశిను తెవ్వరినిన్ బ్రవేశింపనియరాదు ॥

4353

†(36) నా అంతర్గతమందున నవముగ సంతర్మయిగా
 శ్రితమై నే గతి వైరము చెలఁగ దూరమై పోవునా!
 ఆ రీతిగ నిన్నెపుడును నభయ మొనఁగి కాపాడుతఁ
 నాయతమౌ “నభి” శక్తుల సద్భుతగతిఁ బరిహరించి ॥

4354

†(37) బ్రహ్మలలో సర్వశః వరలంగా నో దేవీ!
 యీ విధి మానుండి నివృత్తి నీ వొనరింపుమ! నిత్యము
 పాపబుద్ధిమంతులైన వారిని మము జహించు గతి
 నాశ్రితమౌ దానిఁబొంది అఖిల పవిత్రత నొప్పుము! ॥

4355

†(38) ఏ విధి విద్యుద్ధతమౌ వృక్ష మ్మది చూడంగా
 సమూలముగఁ గాలి సర్వ మనుశోషమౌ రీతిగ,
 నాలోఁ బాపము సర్వము నాశమ్మును జేయునట్టి
 ఆ శక్తియే విధిగా మము సతిమహిమలఁ గాపాడును! ॥

4356

†(39) ప్రతిశుక మై శబ్దశక్తి ప్రతిభావ మ్మొనరుచు దాని
 ఆ పాపము నెల్లను సరూపముగఁ గడిగివేయు
 నాలోఁ బాపము సర్వము నశియింపఁగఁ జేయుఁగాక!
 నఖిల జీవనమ్ము శుద్ధమై తనరును ననవరతము ॥

4357

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(40) మమ్ముల నే ఆరణులు మహితగతుల నొందుచుండు
 ఏ ఆరణులు నిష్ట్య గతుల నెసఁగి దీప్యమానమౌను
 ఆ ఆరణులు బ్రహ్మవర్మ మంతర మౌచును నా కిఁక
 సర్వదేవతాశి నెల్ల సదా దూర్వహ మౌదు ॥ 4358

†(41) ఆవహిల్లి ప్రవహించెడి ఆ నదీ సలిలాలకు
 దరణి నడ్డుగాఁ గొండలు తనరారెడి రీతిగానె
 బ్రహ్మ ద్వేషుల నందర వారింపుము! నిత్యమ్మున్
 మందబుద్ధు లౌ వారిని మ్రిందింపుము! సదా దేవి! ॥ 4359

†(42) రౌద్రమైన సీ ముఖాన రాణించుత నానంద మ్మావహిల్లి
 ఘోర జ్వర మృత్యుదమౌ కుబేరా! నా జ్వరమును
 రూక్ష శక్తు లొప్పారఁగ రూపుమాపి వేయుమా! కడు ॥ 4360

†(43) ఏది ముఖద్వారమందు నెయ్యది గృహమ్మందును
 ఏది నివేశమ్మందును నేది నాకు శుభము చేయుఁ
 గేశమ్ముల సఖములందుఁ బేశాంజనమందును
 దంతధావనమ్ములందుఁ దనరఁజేయునది శుభము ॥ 4361

†(44) పితుర్గృహమునుండి కుమారి ప్రతిసర మై ప్రతిధావ మ్మా రీతిగ
 సీ కుల పదమునుండి కృధిగా మూర్ధమ్మునందు
 విస్ఫోటము చేసి నిలుపు! విమల మైన శక్తుల మై ॥ 4362

†(45) అగ్నిచేత వృక్షమ్మది ఆహుతియై పోవురీతి
 నబద్ధమ్ము దుష్టబుద్ధి నారుచుండు దేహమ్మును
 దుశ్చరితము వర్తిలెడి ధూర్తుని శరీరమ్మును
 జాతవేదార్చిషాగ్ని సర్వమ్ము కృశింపఁజేయు ॥ 4363

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(46,47) కృష్ణవర్ణి! మహారూపి! బృహత్కర్ణి! మహద్భయీ!
 దేవి దేవీ! మహాదేవీ! తెగటార్చుము! నా శత్రుల
 ధూమరహితాగ్నిసమవ్రభ! తొడరు మహాకృత్యదేవి!
 శత్రు తతులఁ ద్రిశూలాన సంహరించివేయుమా!
 “ఖచ్” “ఫచ్” క్రియ దుష్టాశుల కారు రక్తమును ద్రావుము: ॥

4364

†(48) ఆశ్మమ్ములతో సహా అఖిల దుర్మదుల నందర
 నాయందలి ఋజు శక్తుల ననలమ్ముల దహించుము!
 కాంతితంతువులు మీఱఁ గనల శోషిల్లఁగ బంధించి
 యమసదనము నొందించుము! అమిత పాపులను నెల్లర ॥

4365

సూక్తము—130

ఋషి—ఆంగిరసుఁడైన విహవ్యుఁడు
 దేవత—మహాదేవి

ఆర్థాంతరము—1

†(1) కాలదేవత సృష్టిఁ గ్రాలు నిర్దయ నియమ
 గతు లొప్పు వదువుగా నతులిత శక్తులొ
 బ్రహ్మరూపిణులుగా రాజిల్లుచు ననంత
 సమయ రూపమ్ముగాఁ జరాఽచరముల నెల్ల
 నేకైక మైయుండి యెల్ల లేమియు లేక
 అనేకరూపాల ననుపమాన మౌను ॥

4366

†(2) పంచేంద్రియ రతుల నంచితముగా మరలు
 శిర్షాలమైఁ దనరి చెలఁగంగ శ్రవణగతి
 శబ్ద శక్తులఁ బరఁగు సర్వ విషువత్కాల
 భయకరీ! నుతియింతుఁ బాహి నను దివ్యగతి ॥

4367

†(3) భూత బావి వర్తమాన చేతనాఽచేతనమౌ
 రూప మెదియు లేకుండఁగ సృష్టితో వ్యతిరిక్తత
 లేకుండఁగఁ దనరారెడి సృష్ట్యతీత కాలశక్తి
 సర్వ దురిత కష్టనష్టజాల మెడలఁ గాపుత! మము ॥

4368

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(4) న్యాయబద్ధ మౌచ మమ్ము మాయ లీలఁ బూర్ణమ్ముగఁ
గాలబద్ధ మైన రీతిఁ గొలఁ బరిత్యక్త మౌచఁ
బ్రకృతి పురుషరూపా లవి ప్రవర్తిలఁగ నాయుషమున
నసాధారణంపు గతుల నలరించును మహాదేవి ॥

4369

†(5) పునర్నవమ్మో రీతిగఁ బూర్ణశక్తి కాలరూపిణిః
రాక్షసరూపాలఁ బ్రకృతి నరాతితతులుగాఁ బెరిగెడి
దుశ్శక్తుల దుష్కర్మలఁ దున్నాడుముః కృత్యః
సర్వస్వము పరాంత మై జగతిఁ గాంతి సమకూరఁగ ॥

4370

†(6) విశ్వసృష్టి గృహములోన వెలసి కాలకర్తృగాఁగఁ
గ్రియారూపిణిః వధించుః క్షిప్రకార్యముల నన్నిటి
దుష్టరూప వశతతులను దుర్వీర్యగ దుర్మార్గగ
సంచయాల సంహరించుః సర్వాఽరుల నిబర్హించుః ॥

4371

†(7) విశ్వసృష్టి గృహములోన విజ్ఞానులు విద్వాంసులు
నవిద్వాంస దుర్విదగ్ధపు టకృత్యాల రూపు మాపి
దిక్తతులను దర్శమును దేజరిలఁగఁజేసి సదా
తనురూపులఁ బావమును ద్వంస మొనరించుః దేవిః ॥

4372

†(8) ప్రతిచిని గాలరూపి పరాదేవతగ వరల
నమిత్రరూప చంద్రబుక్షాఽఖిల రోచిస్సుల మై
బ్రహ్మ వరలఁజేయు సృష్టి పరఁగ నగ్ని కృత్యాలను
నేకపాదతులమైని నెసఁగంగాఁ బగలు రాత్రి
లతిలోకముగా సృష్టిని నసాధారణంపు గతుల
నొకటఁబగలు నొకటరాత్రి నొకటరాత్రి యొకటఁబగలు
కాఁగ సచ్చక్తుల సర్వస్వము వేగఁజేయు దుశ్శక్తులఁ
బరిహరింపుః మహాదేవిః పథియింపఁగ రాక్షసాళి ॥

4373

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(9) ప్రాగ్ధిశలో నాంగిరసపు ననలశక్తు లలరారఁగఁ
బల్చిమగిరితటమువైని వరలఁగ శివశక్తితతులు
నాత్రేయపు దివ్యరతులు నలరారఁగఁ జిత్రగతుల
విశిష్టమై శిష్టత్వము విస్తరిల్లు విశ్వసృష్టి ॥

4374

†(10) కాలరథమును విభుఁడు క్రాలు బుద్ధి నడుపుగతులఁ
బురుషశక్తు లెల్లఁ బ్రకృతి ధరియించుచుఁ దనరారును
నీ జనుం డజ్జత మై నెరుంగలేడు గాని నీవె
ఆయనగతిని నేగు మెపుడు నా మూలము చేరంగా ॥

4375

†(11) పరస్పర విరుద్ధమౌ వాతావరణాలఁగాని
అన్యమైన స్థితిగతులను సభిహింసల బీడించెడి
పురుషశక్తిఁ గాలదేవిః పూర్ణాగ్నుల నాశపరచి
హేళిగాఁగఁ బ్రకృతితనువు ఋతశక్తుల నిలుపు మీవు ॥

4376

†(12) పాపకృత్యములు నశింప “భవ”గాఁగను “శర్వ”గాఁగ
దేవహేళి కాఁగఁ దనరి లేజరిల్లు కాలరూపిః
హరన్వతీః రాక్షసాళి అఖిలకూరకృత్యతతుల
భావరూపములఁ జంపుమః యే విధిచేనైనఁగాని ॥

4377

†(13) దూరమందునున్నఁగాని చేరి అంతికమున నున్న
దుష్టశత్రుత్వతి రక్తము తృప్తి తీరఁగాఁ ద్రావుముః
కూరమైన కృత్యాలను మేర లెల్ల మీరి చేయు
దుర్మార్గుల సంహరించి శర్మగతుల రక్షింపుమః
కాలరూపిః కాలశక్తిః క్రాలు మనశ్శక్తిరూపిః
అసాధారణంపు రతుల నఖిలజగతి రక్షింపుమః ॥

4378

†(14,15) కాలగతులఁ గ్రాలునట్టి వేల రెనయు వాయుగతులు
వ్యాసశక్తి వ్యానభిన్న ప్రాణాదుల వాయుతతులఁ
బరఁగు కాలశక్తి సృష్టి నరులఁ ద్రుంచివైచు నశని
పాతగతుల నఖిలమ్మునఁ బరావతముగాఁగ జగతి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

శివంకరమౌ పథాలఁ జెల్వొందెడు మము నెల్లర
 సర్వగతులఁ గాపాడుము: సకలకాలరూపిదేవి:
 రాత్రినుండి మృత్యువు రాడినుండి కాపాడుచు
 దివ్యానందానుకూల్య స్థితిగతులను నుంచు: దేవి: ॥†

4379

†(16) ఊర్వదిశను నధోదిశను నొసరఁగ వ్యాపించు మమ్ముఁ
 జతుర్దిశల నందు తీతి సదమలముగఁ గాపాడుము:
 అష్టదిశాగృహమ్ములకు నతిగతులను గర్తగాఁగ
 విజయ శక్తులను మమ్ముల విలసిల్లఁగఁజేయుమా: ॥

4380

†(17) నిర్జీవత్వమ్మునుండి నెగడఁగ జీవత్వ మ్మది
 జీవత్వమునుండి తిరిగి చెలఁగంగా నిర్జీవత
 వెలుఁగుల హద్దులు మీరఁగ వెలయు సృష్టి వృక్ష మట్లు
 ఆమూలముగా మమ్ముల ననుశోషింపుమ: దేవి: ॥

4381

†(18) ద్వైతరూపగతులు మీర వరలు మమ్ముల నెల్లర
 నాయుష్మంతల మము నందు నిర్జీవత్వమ్మునుండి
 అడు కుక్క పిండ మట్లు లమరెడి దారిద్య్రమ్మును
 బోఁగొట్టెడిరీతి మృత్యుభూతమ్మును బోఁగొట్టుము:
 కాలరూపి: మహాదేవి: క్రాలంగా దివ్యశక్తి
 దైర్ఘ్యభూతమ్ముకాఁగఁ దనరాకఁగ దివ్యగతులు ॥

4382

†(19) ఏ కాలము శపథమై నే యమి మముఁ జంపివైచు
 నే మృత్యువుఁ జూచి బ్రహ్మయు నెనయఁ గృద్ధుఁడై పోవును
 ఆ మృత్యువు సర్వస్వము నధస్పదమై పోవును
 గాలశక్తిగతుల లీల క్రాలంగా సృష్టిలోన ॥

4383

†(20) అనుబంధపు బంధాలను నలరు బంధు వైనఁగాని
 నననుబంధ బంధాలను నలరు నబంధు వైనఁగాని
 మము నెల్లరఁ గష్టమ్మున నమితమ్ముగ ముంచివైచు
 “నభి”శక్తులఁ ద్రుంచివేయుమా: శిరమును ముక్కలుగాఁ
 జెక్కలుగా వ్రక్కలుగాఁ జెండాడుము: కాలరూపి:
 అధిష్టించి భద్రపదము నతిలోకపు శక్తుల మై ॥

4384

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

†“భిల”మంత్రానువాదము.

†(21) శవధరూపమైన రథము సదమలగతి నధివసించి
కాలరూపి! సహస్రాక్షుఁ గ్రాలఁగఁ బంపించుమా!
అభిమతమై గృహములలో నా వృకము వసించు రీతిఁ
గూర్చకృత్యులైన శత్రు వీరవరులు నశింపంగా ॥ 4385

†(22) హృదములోని సలిలములను హరించుగతి సూర్యాగ్నులు
దుష్టశవధతతులనుండి దుగ రక్షల సేయు మీవు!
అశనిపాతమున వృక్షము నశియించెడి రీతిగాఁగ
సంహరింపుమా! దివ్యా! శత్రుతతుల నఖిలములన్ ॥ 4386

†(23) మంచి హృదయ మున్నవారు మంచి హృత్తు లేనివారు
నొసరించెడి కూర్చకృత్య యోగముల సంహరించి
సంరక్షణచేయు! శత్రు శవధములనుండి మమ్ము
సమిద్ధమై వరలెడి జాతవేదసాగ్నితతుల
వక్రమైన దుష్టగతుల వధియించుచు నిత్యమును
మమ్ము సదా కాపాడుత! మహిత కాలరూపి దేవి ॥ 4387

†(24) “అసవత్స” మృలరు మాకుఁ బ్రాగ్గిశనుండి సదా
దక్షిణదిశనుండి “శివసు” తనరారును ననమగతిఁ
బశ్చిమదిశనుండి “అభయ” భాగ్యమలరు నిత్యమును
సత్తరదిశనుండి “భద్ర” మొనఁగూడును గృహమునందు ॥ 4388

†(25) కూర్చకృత్యమా! మమ్ములఁ గోరి దిష్ట వేయకుండఁ
బరులపరముగాఁగఁ బొమ్ము!- భద్రపర గతులమైని
విద్వాంసుఁడుగా నిలుపుము! విశ్వపదము పొందించుము!
మృగము వధించివైచు మృగాఽరి వోలె మమ్ముల నెల్లఁ
గ పాడుము! శత్రుతతుల రూపదంచి మహాదేవి! ॥ 4389

†(26) రాత్రిదేవి ముఖము వోలెఁ గ్రాలు మోరరూపీ! మము
విషకాలపు రూపీ! వినాశిని! ఓ జృంభిత!
అద్భుతముల స్వయముగా నావిష్కరించి పరిగ్రహింపు
మాదరణము మీర మమ్ము నతిలోకదయార్ద్ర దృష్టి ॥ 4390

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(27) విశ్వరూప విష్ణు వీవు: వెలుగు వరుణాదిత్యుండవు:
నిత్యకర్మరూపుడవై నెగడు యముడ వీ వవుదు:
పరిశుద్ధుడవౌ నగ్నివి: అనిలమైన వసు రూపివి:
బ్రహ్మవు: రుద్రుడ వీవే: ప్రజావతివి: త్వష్ట వౌదు: ॥

4391

†(28) చక్రనేమికృమముగాఁగ సంచరించు కాలగతుల
సుడిగుండముగాఁగ దిరుగు చొప్పడంగ స్థిరగతి మై
ఋతువులుగాఁ బరివత్సర తతులుగాఁగ వరలుచుండి
అహోరాత్ర లబ్ధమ్ములు నౌదు: దిశలు ప్రదిశ లీవె: ॥

4392

†(29) యమరూపపు నియమమ్మును నమరింతువు: సృష్టిలోన
వరుణరూపి ఆదిత్యుని వర్తిలంగఁజేయు దీవు
అమృతరూప సోమదేవు నమరింతువులే: నీవే:
సలిలమ్మును ననలమ్మును గరువలి సృష్టించు వీవు:
అద్భుతముగఁ గాలరూపి: ఆకర్షణగతులమెయిని
వివిధవశునంపదాశి నవతరింపఁజేయు దీవె: ॥

4393

†(30) దారువృక్షగర్భమ్మునఁ దనర శయన మొనరించెడి
బుద్ధిసహితుడౌచు నమరు పురుషుని నాలో నిలుపుము:
కుంభిపాక మౌచు వరలు మోరయముని నరకమందు
గీర్వబద్ధుడైన పురుషుఁ గీలలలోఁ గాల్చుములే: ॥

4394

†(31) సకలపుణ్య పుంజాలను సమలంకృతయైన దేవి:
మా దురితా లన్నింటిని మసిమసిగాఁ జేయు మీవు:
దుష్ట కూర కృత్యమ్ముల ముష్టిక ర్రలైన నరుల
పాపచేతనము లన్నిటి భస్మమ్ముగ నొనరింపుము: ॥

4395

†(32) సుకృతిరూపుడైన నరుడు శుభ్రముగా నా దురితుని
సంహరించురీతి గానె- జంగమరూపముగాఁగను
భవదీయమ్మో యోగము వరలు మేము సీ కృప మై
నఘ నిష్కృతులన్ నిరతము నలరుదుము రక్షల మై ॥

4396

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(33) అజ్ఞాతమ్నో రతులను నలర నా పశ మై తగు
నిచ్చాతతి నఖిలమ్మును నెనఁగఁ బారఁద్రోలు మీవు!
నీ శిరములఁ బాదమ్ముల నిరతమ్మును సుకృతముల
నర్పింతును గాలరూపిఁ అలరారఁగ విద్రావ గతి ॥

4397

†(34) “అయన”గతుల “ననయ”గతుల నమరమైన శక్తులతో
నలరారెడి మహాశక్తి ఆభయగతుల విజ్ఞానము
ఉగ్రక్రియ లన్నింటిని నున్మూలమ్ములతోడను
నిర్మూలన మొనరించుమఁ నిఖిల శత్రుతతు లన్నిటి ॥

4398

†(35) ద్విపదము కదిలించుఁ నీవు తేజోచ్ఛిష్టమ్ముగాఁగఁ
జతుష్పదము కదిలించుముఁ చతురత మైఁ గొంచెమ్ముగఁ
జలన గుణము తనరారెడి జ్ఞాతివర్గ జాతమ్ములఁ
బ్రతివేళి ద్వంద్వమ్ముల వరలఁ జాంద్రసూర్య గతుల ॥

4399

†(36) శత్రుత్వము రూపు మాపి సర్వశుభంకరి వౌదువుఁ
ఆయత మౌ “నభి”శక్తుల నన్నింటిని ద్వంసపరచి
అంతర్మయి గతులు మీఱ నాశ్రితగాఁ దనరారెడి
నిన్ను సదా నుతియింతుము నిరత విశ్వకాలరూపిఁ ॥

4400

†(37) సర్వత్రా వరలుచుండు సకల బ్రహ్మలసద్దేవీ!
నిన్ను నర్చింతు మేము నిష్కృతులను బారఁద్రోల
నాశ్రితమౌ మముఁ జేరుచు నమతతులను రూపుమాపి
పాపబుద్ధులను దహించు పగిదిగ మా దుర్గతులను
బోఁగొట్టుచు శుద్ధగతులఁ బూర్ణమ్ముగ రక్షించుమాఁ ॥

4401

†(38) ఏ విధి విద్యుద్ధత మై వృక్ష మామూలముగా
ననుశోషించును నా విధి నాలో నిలిచిన
పాపపుంజముల నెల్లను వరలు నా విద్యుత్తే
వ్రతిశుష్య మొనరించును బ్రభా భాసితముగాఁగను ॥

4402

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

† “భిం” మంత్రానువాదము.

†(39) సృష్టిలోని పదార్థాలు చెలఁగి తమకుఁ దామె స్వయం
మారకమ్ము లొచు వరలి మృందు రీతిగానె జగతిఁ
బాపమ్మునె పాప మ్మది భస్మమ్ముగ నొనరింపఁగ
నాలోఁ గల పాప మెల్ల నశియించునుగాక! దేవి! ॥

4403

†(40) ఏవి మాకు నరణములో! యే విమలశ క్తితోడ
సనలశక్తు లఖిలమ్ములు నద్భుతగతి జ్వలియించునా!
ఆ శక్తులు సర్వమ్మును నమరదేవతాళి నెల్ల
బ్రహ్మ మొదలు బ్రాహ్మ్యశక్తి రాజులు కవచమ్ముతోడ
నావళకును ధరియించుత! జ్ఞానరూపకాలరూపి! ॥

4404

†(41) ఆదిరి సమూహాలతోడ నఖిల విశ్వగోళమ్ములు
సృష్టి స్థితిగతులతోడ స్తోమములై మందుఁగాక!
బ్రహ్మ ద్వేషుల నెల్లరఁ బరఁగంగా దహింపుము! ॥

4405

†(42) నిర్మతిహాపమ్ము నొంది నిఖిల రౌద్రీమూర్తియైన
కుబేరా! నీ మోమునఁ గూడు నానంద మ్మావహ మై
ముసలితనము నిచ్చుచుండి పుత్యభయద మౌచు మోర
మైన నా జ్వరమును మట్టిఁ గలుపుమా! దేవి! ॥

4406

†(43) సింహద్వారమ్మునందుఁ జెలఁగు గృహమ్మునందును
నివేశనమ్మునందు నీవు తొలఁగుమ! ఓ పాపమ్మా!
సలిలమ్ముల నపుంసకత చాఁగునఁ దొలంగు మీవు!
పన్నులలోఁ బాసి వోలెఁ బాపమ్మా! పోవు మీవు! ॥

4407

†(44,45) తండ్రియింట నుండు దుష్టతనయ వోలెఁ దరలు మీవు!
వంశమ్మున దుష్టయైన పాపమూర్ధమును ద్రుంచుము!
అమృత బాషణములతోడ నపమృత్యువు దూర మౌను
శుష్కమైన వృక్షమ్మును శుచి దహించురీతిగానె
జాతవేదమైన అగ్ని జ్వలిత జన్మ తేజాలను
దుశ్చరిత కుసంపదాళి దుర్విదగ్ధ మొనరించుత! ॥

4408

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(46,47, విష్ణువర్ణాః మహారూపాః బృహత్కర్తేః మహద్భయః

48) దేవిదేవీః మహాదేవీః తైగటార్చుముః నా శత్రుల

“ఖట్” “ఫట్” క్రియలమెయిని గాగ్రలెడి మహాకృత్యాః

విదూమాగ్ని సమవృథాః పీల్చునుఁ ద్రావుముః రక్తము

త్రిశూలాన శత్రువులను దెగటార్చుముః దివ్యశక్తి

ఋజశక్తుల మహితాగ్నిః దోహుల దుర్మదమృతతులను

బంధింపుముః తంతువులను బంపుముః యమనదనమునకు

శుచి జ్వలిత దివ్యశక్తి శోభిలంగ దర్శరతులు ॥

4409

సూక్తము—130

ఋషి—అంగిరసుఁడైన విహవ్యుఁడు

దేవత—మహాదేవి

అర్థాంతరము—2

†(1) కఠినోష్ణత లలరారెడి కాయలు గంధఫలము వోలె

నెల్ల శివము నొనఁగునట్టి యేకాదశ రుద్రాకులు

సృష్టి నవబ్రహ్మకృతులఁ జెలఁగునట్లు చేసి సుకృత

సంక్రియలను ఋచ్ఛక్తుల సర్వవ్రత్యైతత్త్వ మలరు ॥

4410

†(2) బహుశీర్షమ్ముల వరలుచు పరఁగు శబ్దజలము

నాకాశావృతమైనదాని నాదిశేషగతులఁ దనరు

“నహ” శక్తుల వెలుఁగు నిన్నుఁ బ్రాణి సంయోజితముగఁ

బరమాత్మయే సలిపి నిలుపుఁ బ్రకృతి పురుష శక్తుల మై ॥

4411

†(3) అగ్నికిఁ బ్రతికూలమైన ఆ సలిల స్వరూపాలు

అంతర్గతి రూపముగా నవినాభావత్వ మలర

నావరించి అద్భుతరతి నవుపించని విద్యుత్తుగ

విభజిత మై తేజరిల్లుఁ బ్రభల ద్వైతగతులు మీఱ ॥

4412

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“శిల”మంత్రానువాదము.

†(4) సృష్టపురుషశక్తి నెల్ల సంవర్తక మొనరింపుము:
 చృద్ధినొందు నోజస్సుల విడివడ మూలమ్మునుండి
 చృజలలోన జీవాళులు పరఁగు పురుషశక్తి హరించి
 సృష్ట్యాయువు పెంచు మీవు చెల్వొందెడు సలిల వ్రకృతి ॥

4413

†(5) వ్రకృతిలోనఁ బ్రవహించుచు సకృతశక్తిహరిత మై
 అదృశ్యమై పునర్నవగ నద్భుతగతి నవతరించి
 సృష్టి యాతుదానశక్తి సప్తపరచి భృష్టపరచి
 విశ్వమ్మునఁ గూర్చకృత్య వితతి నాశపరచు జలము ॥

4414

†(6) ఆవరకల్పవృక్షగతుల నప్తవక్తులు క్షిప్రమ్ముగ
 నన్నింటి నశింపఁజేయు నావలకే తోసివేయు
 నధోగతుల కువరిగతుల కవగతమ్ములై పోవఁగ
 దుష్టములౌ పశుతతులను దున్నాడుము: జలదేవీ:
 నికృష్ట దుష్ట వీరాళుల నీ శక్తిని నిబర్హించు: ॥

4415

†(7) ఆజ్ఞానపు నిలయమ్ముల విజ్ఞానపు శక్తుల మైఁ
 గూర్చకర్మతతు లన్నిటిఁ జారఁద్రోలవలయు జగతి
 ముడులకు ముడిగాఁగ నిలుచు నుడుల జలము తనుగతులను
 వేగమాత యొచుఁ జలన విన్యాసము లలరుఁ బ్రకృతి ॥

4416

†(8) రవిశత్రు సంహారము వ్రకృతిశత్రు సంహారము
 నొనరించెడి బ్రహ్మతేజ మొప్పెడి జల శక్తు లెల్లఁ
 బల్చిమదిశఁ బ్రజ్వలిలును బ్రబలు కూర్చరాక్షసాళి
 నగ్నిసంహరించుచుండు నజైకపాతు కాఁగ సృష్టి ॥

4417

†(9) పాగ్నిశలో నగ్నిశక్తు లా శుక్రవ్రదీప్తు లెల్ల
 జనన వర మై పరఁగెడి వినిమయాత్రి శక్తి తతులు
 స్థితిదర్మవిశిష్ట మౌచుఁ జెలఁగు వశిష్టశక్తి తతులు
 చలనగతుల విడివడుచును సర్వమ్మున వ్యాప్త మౌను ॥

4418

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(10) విభు బుద్ధుల నదుపాజ్ఞల విధి నడచెడు రథము పగిది
 నీ పరశక్తులు కాలము నిరతమ్ము ధరించ నిలుచు
 నేకైక మై తనరెడి ప్రాకృతాయనమూల శక్తి
 అజ్ఞత మై బుద్ధిహీనుడైన జనుఁ డెరుంగలేడు ॥

4419

†(11) శబ్దక్రియల నున్నఁగాని సకలసృష్టిలోన వరలు
 రంగురంగులను దనరుచు నింగి నంటు మూలశక్తి
 నున్నఁగాని ప్రకృతిలోని సృష్టివిరుద్ధ శక్తితతుల
 సంహరించి అగ్నిమూల సదా హేళిఁ గాపాడుతః
 రోగ నాశనమ్ము చేసి ఋతశక్తుల నిలుపుఁగాకః ॥

4420

†(12) దేవహేళియైన శక్తిః దివ్యాః భవాః ఓ శర్వాః
 పాపక్రియ లొనరించెడి పాపాత్ములను హరించు
 సృష్టి స్థితి లయకారిణిః కూరకృత్యములఁ దున్నుచుఁ
 బరిహరించుమాః అమమును నరిమురి నే విధి నైనను ॥

4421

†(13) దూరమందు నంతికమునఁ దొడరెడు నా శత్రుతతుల
 మనశ్శక్తు లెల్ల జగతి మహితముగా వశ మౌచును
 నలరారఁగ హృద్యమైన అమృతశక్తి సేవింపుమః
 కూరకృత్యులైన అరుల రుధిరమ్మును ద్రావుః దేవిః ॥

4422

†(14) అసికృత్యమ్ముల నన్నింటి సతిహింసలఁ బెట్టుచుండు
 శత్రుతతుల సంహరించి శాంతికూర్పు ప్రహిత నీవుః
 ఉపర్యధస్థులములందు నుండు దుష్టశక్తితతుల
 నశనిపాత శక్తులతో హరియించుమః మహాదేవిః ॥

4423

†(15) శివసహిత పంథాలఁ జెన్నొందు మమ్ములన్
 బరము నొందించుతన్ః నిరత భాగ్యముగాఁగ
 ఆ పరరాత్మల నఖిల కర్మల దేవిః
 ధర్మకర్మానుకృతిని దనరఁ బొందించుతన్ః ॥

4424

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

- †(16) ఏది పొందు మము ద్వివదుల నేది పొందుఁ జతుష్పదుల
నష్టాపదియైన గృహము నఖిల మొందు నా క ర్తను
నిరస్తతగతుల మైన నిఖిలమైన శుభాఽఽవశులు
కృమముగాఁగ మముఁ జెందుతఁ గాఁగిలు సకలదేవి దీప్తి ॥ 4425
- †(17) మరణగతినుండి మము మరణరాహిత్యమ్మునుండి
ఆమృతిగతినుండియు నా మృత్యుగతినుండిః
విద్యుచ్ఛక్తినుండి వృక్షమ్ము నామూలముగాఁ
గాపాడెడి రీతి దేవిః కాపాడుముః మము సదాః ॥ 4426
- †(18) ఇహపరగతుల మై నెనఁగు జీవపరమాత్మలను
మమ్ముఁ గాపాడుతను మరణగతులనుండి
శ్రవణశక్తి పిష్ట మౌచుఁ జెలఁగి సూక్ష్మమౌ రీతిగ
స్వకీయమైన మృత్యుతతుల శక్తులనుండి కాపాడుముః ॥ 4427
- †(19) సాపత్న మై వరలెడి శపథమ్మునుండి మమ్ము
నిశిమృత్యువునుండి మమ్ము వశగతిఁ గాపాడుఁగాకః
సృష్టిఁ జేయు బ్రాహ్మ్యశక్తి మృత్యువు గని కృద్ధమౌ గతిఁ
దద్దేవీశక్తు లెల్లఁ దనరు మృత్యు శత్రువులై ॥ 4428
- †(20) బంధుసహితముగా బంధురహితముగా
మమ్ములను హింసించు మరణశక్తుల శిరము
ముక్క లన్ జేయుమాః మూర్తి సంక్షేమ పదము
దేవిః అధివసించుచున్ దివ్యశక్తులు మీఱ ॥ 4429
- †(21) గృహము చొచ్చు వృకముఁ బట్టి కూరముగాఁ జంపు రీతి
శత్రు కూరకృత్యాలను సమయింపఁగఁ జేయంగా
సంక్షేమపు రాజ్యపథాన శపథరథమ్మున వరలుచు
సహస్రాక్షుఁ గింపించును సర్వశక్తి మహాదేవిః ॥ 4430

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల” మంత్రానువాదము.

- †(22) సకలవ్యాప్తమైన మాదు సదమల విజ్ఞత యెల్లను
సంహరించుఁగాక! మహాజగతి నజ్ఞానము
అగ్ని హృదము దహించునట్లు అశనిపాతము తరువు నెల్లఁ
గాల్చు రీతి శత్రు తతులఁ గాల్చివేయు! దివ్యదేవి! ॥ 4431
- †(23) సుహృత్కృత్యములనుగాని ఆసుహృత్కృత్యములనుగాని
ప్రతిజ్ఞమెయిని నా శత్రులఁ బారఁదోలుమా! ప్రాజ్ఞత
జాత మౌచు వెలుఁగు బహుళ సమిధాగ్నిజిహ్వా లెల్ల
దహించుతఁ బ్రకృతి దుష్టతతుల మహాదేవీకృప ॥ 4432
- †(24) అసపత్నము పొగ్గిశ మై నలరు మాకు నమృతగతుల
శివశక్తులు దక్షిణదిశఁ జెల్వొందునుగాక! సతము
పడమరదిశలో నెపుడున్ వరలును నభయత మహిమన్
గృహములోన భద్రత తగు నుత్తరదిశలోన మాకు ॥ 4433
- †(25) పరాశక్తి కృత్యముల వసింపదు తిష్ఠన్గతి
విద్ధగతుల రీతిఁ బదము వెలుఁగు బొందించు వగిది
మృగాఽరి మృగముఁ ద్రొంచురీతి రిపుసంఘము లన్నింటిని
విధ్వస్త మొనరించును విమలమహాదేవి సతము ॥ 4434
- †(26) రక్తదీప్తకలితమైన రాత్రిముఖము వోలె వరలు
మోరరూపి! అవినాశిని! కాలెడు నో విషరూపి!
అద్భుతములఁ దెచ్చి నీవు అమలగతుల జృంభితవై
ప్రతిగ్రహించుమా! సృష్టిని! పరమశక్తు లన్నింటిని ॥ 4435
- †(27) నీ వైంద్రిమో దేవీ! నీవె యమము! పరుణ వీవె!
అబ్ధరథమ్ము ననలరథము ననిలరథము నీ వౌదువు!
నీవే బ్రహ్మపు: రుద్రుడ వీవే అగుదువు! త్వష్టపు:
బ్రజాపతివి నీ వౌదువు! వరలు వైష్ణవీయమాయ ॥ 4436

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

- †(28) భావివర్తమానగతుల వరల నాగత కాలమ్ముల
నిత్యమ్మును వర్తిల్లెడి నిరత కాలరూపమ్ముల
ఋతువులు పరివత్సరాలు ఋతగతులను వర్తిల్లఁగ
నహోరాత్రు లబ్ధమ్ములు నగు దిశలు ప్రతిదిశలు మాకు ॥ 4437
- †(29) యమశక్తిని పరుణశక్తి నప్తశక్తిని సోమశక్తి
నగ్నిశక్తి సలిలశక్తి నఖిలమైన పశుతతులను
ఈ ప్రదేశమ్మునకు నీవే ఆహ్వానించుచుఁ
బుట్టెందురు అద్భుతమ్ము పూర్ణశక్తి మీఱఁగా ॥ 4438
- †(30) దారు గర్భ దమమ్ముందుఁ దనరంగా శయనించిన
దీపహితుండౌ పూరుష దీక్ష మెయిని గాపాడుముః
గీర్వాణద్ధమై యమ నరకానఁ గెరలుచుండు నా పురుషుని
హతునిగ నొనరింపుః దేవిః అసాధారణంపు శక్తి ॥ 4439
- †(31) ఆవ్యక్తమా దీప్తి నద్భుతాలంకృతుల నలరు నో దేవిః
మా సర్వదురితాల మసిమసిగఁ జేయుమాః
పాప కర్మలు చేయు పాపచేతన నరులఁ
గూరిరకృత్యమ్ములను రూక్షాగ్నులను గాల్చుః ॥ 4440
- †(32) సత్కర్మలు చేయు నరుని సచ్చక్తులఁ గాపాడుచు
దుష్కరుఁడౌ రాక్షసునిన్ దున్మాడెడి రీతిగానె
ఇహపరశక్తుల నెల్లను నెనఁగెడి లౌకికాఽలౌకికగతి
జంగమముల సకలమ్మును సమయించుమః కాపాడుమః ॥ 4441
- †(33) నీ కంఠము పాదమ్ముల నిరతము పూజించుచు
నజ్ఞాత మ్రై వరలెడి ఆనంతరూప పరాదేవిః
స్వేచ్ఛాశక్తులు మీరఁగ నిద్దనంకల్ప గతుల
లెమ్ముః ప్రకృతిఁ బురుషశక్తి సృష్టి నెల్లఁ గాపాడుమః ॥ 4442

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

†(34) కలవు స్వామసశక్తులు: కలవు అసయశక్తితతులు
అనులోమపు గతులు మీఱ నలరు సృష్టి స్థితి లయాలు
మా జీవాశుల నన్నిటి మాయించెడి హరియించెడి
అరుల ఉగ్రకృత్య తతుల అవగత మ్మొనరింపుము: ॥

4443

†(35) ఉపర్యదోతలములందు నొనరు ద్విపద ప్రాణశక్తి
కొంతవఱకుఁ జతుష్పదాలఁగూడి వర్తిలు ప్రాణశక్తి
వేళిని వృత్తివేళినులై వెలుఁగు జ్ఞాతిపూర్వానుజుల
అంతర్గతి నలరారుచు నద్వైత మ్మౌ గతులను
ద్వైతముగా విడివడుచును వరలఁ బంచభూతతతులు
సృష్టి సర్వ మలరారును జిదానంద సద్గతిగా ॥

4444

†(36) రూపుమాపు శత్రుత్వము రూక్షగతులు నశియింపఁగ
“నభి”శక్తుల నన్నింటిని నజయ్యముగ ధ్వంసపరచి
మహితాంతర్గతుల మెయిని మహాతత్త్వ మలరంగా
నిన్ను నిలుపు: విజేతగాఁగ నిరతాక్షయమహాదేవి: ॥

4445

†(37) మహాదేవిశక్తితతుల మహితమ్ముగ నాశ్రయింపఁ
బాపాకరము లెల్లను భ్రంశ మౌను నాశ మౌను
విద్యుచ్ఛక్తిగ్నుల మై వృక్ష మ్మది దహన మౌచు
ననుశోషించెడి రీతిగ నరులు నమము నాశ మౌను ॥

4446

†(38) విద్యుద్ధృతమ్ముతోడ వృక్ష మ్మది దహన మౌచు
నామూలాగ్రమ్ముగాఁగ ననుశోషమ్మో రీతిగ
నాలోపల నిబిడ మౌచుఁ గ్రాలు పాప మణువణువును
నశియించుత: సర్వస్వము నామరూపములు లేకను ॥

4447

†(39) ప్రతిశుకమ్మె ప్రతిశుకమును బ్రజ్ఞాశన మొనరుచుగతి
నాలోపల నిబిడ మైన మాలిన్యాఽఘమ్ము తానె
పాప మ్మది నశియింపఁగఁ బ్రజ్ఞాశన మ్మొనరించును ॥

4448

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

- †(40) అగ్నులు మమ్ముల సృష్టిని నలరించును నే విధి మై
సచ్చక్తులు నా విధి మై సకలము చిన్మయము చేయు
బ్రహ్మ మొదలు వర్మవఱకు వరలు సంతరమ్ములతో
దరియింతురుగాక! సురలు తనర సర్వశక్తితతుల ॥ 4449
- †(41) అఖిల లోక గోళతతుల నద్రినమూహము లెల్లను
స్థితిశక్తుల స్తోమమ్ములఁ జెల్వొందఁగఁ జేయుఁగాక!
సృష్టి స్థితి వ్యతిరిక్త విశేష దుశ్శక్తితతుల
బ్రహ్మద్వేషుల నెల్లర వధియింపుమ! మహాదేవి! ॥ 4450
- †(42) రాద్ర మైన నీ ముఖమ్ము రాజిల్లుతఁ గుబేరా!
ఆనంద మ్మావహిలఁగ నలర నంది శక్తులమై
నా జ్వరగతుల నెల్ల నశియింపఁగఁ జేయుమా!
జ్వరమృత్యు మోరమైన భయమును బోఁగొట్టు! దేవి! ॥ 4451
- †(43,44) నా ప్రద్యౌరమ్మునందునుండి నా గృహమ్మునందునుండి
నా నివేశనమ్మునందునుండి నా కేశమ్ముల నఖములనుండి
నా నేత్రాంజనమందునుండి నా దంతధావనముననుండి
దొలఁగిపోమ్ము! శుభ్ర మగుము! దుష్టత్వ మెల్లఁ బోవఁ
దండి గృహమ్మునందునుండి తరలిపోవు కుతనయగాఁ
నీ కశ్మలముల మూర్ధ మ్మొంటేని నశింపంగ
వీటి వంశపదమ్ము నెల్ల విధ్వస్త మ్మొనరింపుమ! ॥ 4452
- †(45) దుశ్చరితల కుసంవదల దుష్టత్వమ్మును ననలము
రూపుమాపు రీతిగా నన్యతముల నాడు జనుల
పాపమ్ములు బోవుఁగాక! వపువులందు వెలుఁగొందెడి
జాతవేదాఽర్చస్సులు మా సకలామతరుతతులను
శుష్కమ్ముగఁ జేసి సర్వ శుచిగాఁగ దహించుఁగాక! ॥ 4453
- †(46,47, 48) కృష్ణవర్ణ! మహద్భూపా! బృహత్కర్ణీ! మహాభయా!
దేవిదేవి! మహాదేవీ! తెగటార్చము! నా శత్రుల
విదూమాగ్ని సమప్రభ! విరాజిలెడి మహాకృత్యా! ॥
“భట్” “ఫట్”లను శత్రుతతులఁ గాగిలు నీ త్రిశూలానఁ
బొడిచిచంపి శోణితమున్ బూర్ణమ్ముగఁ ద్రావుమా!
దుర్మదాశి అశ్మనాశకర్మల నొనరించి ఋజాగ్ని
తంతువులను బంధించుచుఁ దనువులు శోషిల్లంగా
వైవస్వత సదనమునకుఁ బంపించుమ! దుష్కర్మల ॥ 4454

†తచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, దాక్షర్ వద్గమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము.

అనువాక:—11; సూక్తమ్—131†

ఋషి:—ప్రజాపతి: పరమేష్ఠీ

దేవతా—భావవృత్తమ్

ఛంద:—త్రిష్టుప్

(1) నాసదాసీన్నో సదాసీత్ తదాసిం నాసీదగ్రజో నో వోమా పరో యత్ ।

కిమావరీవ: కుహ కస్య శర్మన్నమ్న: కిమాసీద్గహనం గభీరమ్ ॥

1526

(2) న మృత్యురాసీదమృతం న తర్హి న రాత్యా అహ్న ఆసీత్ వృకేత: ।

ఆసీదవాతం స్వధయా తదేకం తస్మాద్దాస్యన్న పర: కిం చనాస ॥

1527

(3) తమ ఆసీత్ తమసా గూహమగ్రే అవృకేతం సలిలం సర్వమా ఇదమ్ ।

తుచ్యేనాభ్యపిహితం యదాసీత్ తపస సన్మహినాజాయతైకమ్ ॥

1528

(4) కామస్తదగ్రో సమవర్తతాధి మనసో రేత: పృథమం యదాసీత్ ।

సతో బన్దుమసతి నిరవిన్దన్ హృది పృతీష్యా కవయో మనీషా ॥

1529

(5) తిరశ్చీనో వితతో రశ్మిరేషామధ: స్విదాసీదుపరి స్విదాసీత్ ।

రేతోధో ఆసన్ మహిమాన ఆసన్ త్వదా అవస్తాత్ పృయతి: పరస్తాత్ ॥

1530

† ఇది “నాసదీయ” సూక్తము. ముదిగ్రత ఋగ్వేద ప్రతులలోను శ్రీనేమానివారి “శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత” వ్యాకృతి 14వ సంపుటములోను (157వపుట.) నీ సూక్తము 124వ సూక్తముగా గలదు. 128వ సూక్తము తరువాత ప్రాచీన తాళపత్ర గ్రంథములనుండి సేకరించిన రెండు “ఖిల” సూక్తము లధికముగా నీ గ్రంథమున జేర్చినందువల్ల నీ “నాసదీయ” సూక్త సంఖ్య 131గా మారినది. వ.గో.కృ.

1. రాత్యా అహ్న అసీత్, 2. తమ అసీత్, 3. గూహమగ్రే, 4. సర్వమా ఇదమ్,

5. కామస్త దగ్రో, 6. ధా అసన్మహినా అసన్ త్వదా అవస్తాత్. (ప్రా.ప్ర.)

(6) కౌ¹ అద్ధా వేద క ఇహ పృ² వోచత్ కుత³ అజాతా కుత ఇయం విస్మ⁴ష్టిః ।

అర్వాగ్నేవా⁵ అస్య విసర్జనేనా⁶థా కౌ వేద యత⁷ ఆబభూవ ॥

1531

(7) ఇయం విస్మ¹ష్టిర్యత² ఆబభూవ యది వా దదే³ యది వా న ।

యో⁴ అస్యాధ్యక్షః పరమే వ్యోమన్ తో⁵ అంగ వేద యది వా న వేద ॥

1532

అనువాకము—11 ; సూక్తము—131‡

ఋషి—పరమేష్ఠి యగు ప్రజాపతి†

దేవత—పరమాత్మ లేక భావవృత్తము లేక సృష్టి†

(1)*గద్యము ॥

ప్రళయదశయందు జగత్తున కేది కారణమో: యది యనత్తు కాదు. ఆత్మ వలె సత్యముచే నిర్వాచ్యము కాదు. వృథివ్యంతములు గల పాతాళాదులు వ్యోమమునకుఁ బరిదేశమున నున్న ద్యులోకప్రభృతి సత్యలోకాంతములు లేకుండెను. ఆ సరకముకూడ లేకుండెను. భోగ్యప్రపంచము వలె భోక్తృప్రపంచముకూడ లేకుండెను. దుష్ప్రవేశము¹ సత్యగాఢము నగు నంచస్సనయితము లేదు ॥

4455

1. కౌ¹ అద్ధా వేదక² ఇహ, 2. కుత³ అజాతా కుత⁴ ఇయం, 3. దేవా⁵ అస్య, 4. యత⁶ ఆ,

5. విస్మ⁷ష్టిర్యత⁸ ఆ, 6. యో⁹ అస్యా, 7. తో¹⁰ అంగ. (వా.ప్ర.)

‡ ఈ సూక్తమును నాసదీయ సూక్త మనెదరు. దీనికిఁ బరమాత్మ దేవత. ఋషి ప్రజాపతి. అతిప్రాచీనకాలమునుండి యీ దేశమున జ్ఞానము ప్రాదుర్భవించి యిప్పటికిఁ గ్రమగ్రమముగ నుపనిషత్తులలోని విచారముల మూలమున వృద్ధి చెందె ననుమాట అందరకుఁ దెలియును. బ్రహ్మవిద్యకు మూలభూతము లగు వానిలో నీ సూక్త మతిప్రధాన మైనది. సృష్టికి నగమ్య మగు మూలతత్వ మేది? దానియందుండి యీ వివిధ మగు దృశ్యసృష్టి యెట్లు కలిగి యుండును? అను విషయము నిరూపింపఁబడినట్లు ఏ మూలగ్రంథమందునను నిరూపింపఁబడలేదు. ఇంత యధ్యాత్మ విచారముతో నిండియున్నదియు సతిప్రాచీనమైనదియు గ్రంథ మెచ్చటను లేదు. కావున సనేకు లగు పాశ్చాత్యులు సయితము ధార్మిక మగు నితిహాసదృష్టితోఁ గూడ తమతమ భాషలలోనికి భాషాంతరీకరించుకొనియున్నారు. ఇది తైత్తిరీయబ్రాహ్మణమునందు (2-8-9) చెప్పఁబడినది. మహాభాగవతమునందు భాగవత చర్మములందును జెప్పఁ బడినది. (నే.వేం.న.శా.)

† వాక్రతప్రతి 14వ సంపుటము 157వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “ప్రజాపతి”గాను, దేవత “పరమాత్మ”గాను వ్రాసి, 158 సంపుట గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “ప్రజాపతి, పరమేష్ఠి” ఋషిగాను, “సృష్టి”దేవత గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

8. దుఃప్రవేశము. (వా.ప్ర.పా.)

(2)*గద్యము ॥

ఆ ప్రతిహార సమయమందు మృత్యువు లేదు. అమరణము లేదు. దివా రాత్రముల ప్రజ్ఞానము లేదు. సూర్యచంద్రులు లేకుండిరి. కాన, చదాత్మకము లగు మాసర్తు సంవత్సర ప్రభృతులు లేవు. నకల వేదాంతప్రసిద్ధ మగు బ్రహ్మత్వముండెను. అది యప్రాణము. అమనస్కము. శుద్ధము. మాయచే నా బ్రహ్మ యవిభాగావన్న మయ్యెను. పూర్వోక్త మగు మాయాసహిత బ్రహ్మమునుండి భూతభౌతికాత్మిక మగు జగత్తు కలుగకుండెను. సృష్టికి ఊర్ధ్వమందు వర్తమాన మగు జగత్తు ఆపుడు లేదు ॥

4456

(3)*గద్యము ॥

సృష్టికిఁ బూర్వమందు (ప్రళయదశయందు) భూతభౌతిక మగు సర్వజగత్తు మాయాపరసంజ్ఞగల భావరూపాఽజ్ఞాన మనెడు తమస్సుచే నాచ్ఛాదిత మైనది. నామరూపములచే నా తమస్సుయొక్క ఆవిర్భవన మేది గలదో! యదియే జగజ్జన్మము. అది మప్రజ్ఞా మహానమైనది.¹ ఈ దృశ్యమాన మగు సర్వజగత్తు కారణముతో సంగత మైనది. అనఁగా అవిభాగావన్నము) అది నదనద్ విలక్షణ మగు తుచ్ఛ కల్పచే నాచ్ఛాదిత మయ్యెను. అది యేకమై కారణ మగు తమస్సుచే సవిభాగతను బొందినను డత్కార్యజాతమగు తమోమాహాత్మ్యమువలనఁ బుట్టెను ॥

4457

(జగత్తుయొక్క పునరుత్పత్తికిఁ గారణమును తెప్పరున్నాఁడు.)

(4)*గద్యము ॥

ఈ వికారసృష్టికిఁ బ్రాగవన్తయందుఁ బరమేశ్వరుని మనస్సునందు సీసృక్ష కలిగెను. అంతఃకరణ సంబంధ మగు వాసనా జలముచే మాయయందు విలీన మగు నంతఃకరణమందు సమవేత మగు రేతస్సు బావిప్రపంచమునకు బీజభూత మైనది. అతీతకల్పమందుఁ బ్రాణిక్పతపుణాత్మకకర్మ యే కారణమువల్ల సృష్టినమయమందుండెనో! ఆ కారణమువల్లఁ బరమేశ్వరుని మనస్సులో సీసృక్ష కలిగెను. పిమ్మట సత్త్వముచే నిపు డనుభూయమాన మగు సర్వజగత్తునకు హేతుభూత మగు కర్మసమూహమును యోగులు చిత్తమందు నిరుద్ధమగుబుద్ధిచే విచారించి తెలిసికొనిరి ॥

4458

(5)*గద్యము ॥

సూర్యరశ్మి యుదయానంతరము నిమేషమాత్రమున నొక్కమారు జగత్తంతట వ్యాపించు నట్లు కార్యవర్గము మొదటఁ దిర్యగవస్థితమై మధ్యమం దయ్యెనా? అధస్స్థలమం దయ్యెనా? ఊర్ధ్వమం దయ్యెనా? ఈ సృష్టికార్యముల మధ్యఁ గొన్నిభావములు బీజభూతకర్మకుఁ గర్మలు భోక్తలు నగు జీవము లయ్యెను. ఇట్లు మాయాసహితుఁడగు పరమేశ్వరుఁడు సర్వజగత్తు సృజించి స్వయముగ నందుఁ బ్రవేశించి భోక్తృభోగ్యాదిరూపములచే విభాగమును జేసెను. భోక్తృభోగ్యమధ్యమందు భోగ్యప్రపంచము నికృష్ట మయ్యెను. భోక్త యుత్కృష్టఁ డయ్యెను ॥

4459

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని పేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. శ్లో॥ ఆసీ దిదం తమోభూత మప్రజ్ఞాత మలక్షణమ్ ।

అప్రతర్క మనిర్దేశం ప్రసుప్త మివ సర్వతః ॥ (మనువు)

(6)•గద్యము ॥

ఏ పురుషుడు పరమార్థముగాఁ దెలిసికొనఁగలఁడు? ఏ పురుషుఁ డీ లోకమునందుఁ జెప్పఁగలఁడు? భూతభౌతిక భోక్తృభోగ్యాదిరూపముచే బహుప్రకార యగు సృష్టి యే యుపాదానకారణమునుండి యే నిమిత్తకారణమునుండి ప్రాదుర్భవించెనో? ఆ రెండింటిని బాగుగఁ జెప్పుటకు నెవఁడు శక్తుఁ డగును? దేవతలుకూడ భూతసృష్టికిఁ దర్వాతనే పుట్టిరిగదా! అట్టివారు దాని నెట్లు తెరుంగఁగల్గుదురు? దేవతలే యెరుంగనియప్పుడు తద్వ్యతిరీక్తుఁ డగు నెవఁడు జగదుత్పత్తికారణమును దెలిసికొనఁగలఁడు? ॥

4460

(7)•గద్యము ॥

ఉపాదానకారణ మగు నే పరమాత్మవలన గిరి నదీ సముద్రాదిరూపములచే విచిత్రమైన యీ సృష్టి పుట్టునో! యీ పరమాత్మమే దానిని ధరించును. అన్యులు ధరింపలేరు. భూత భౌతిక కాత్మక మగు జగత్తున కెవఁ డీశ్వరుఁడో! యెవఁడు సత్యభూత మగు స్వప్రకాశమందుఁ బ్రతిష్ఠితుఁ డయ్యెనో! యట్టి ప్రసిద్ధుఁడు సృష్టిని దెలిసికొనును. సర్వజ్ఞుడైన యీశ్వరుఁడే గురైరుంగుచున్నాఁడు! ॥

4461

సూక్తము—131

ఋషి—పరమేష్ఠి యగు ప్రజాపతి

దేవత—పరమాత్మ లేక భావవృత్తము లేక సృష్టి

అర్థాంతరము—1

†(1) వ్యష్టి సమిష్టి రూపమైన సృష్టి జరుగుటకుఁ బూర్వము
లేదు పృథ్వీ జలము లేదు లే వనలాఽనిలమ్ములు
లేదు గగనతల మ్మెల్ల లేవు రజస్తమోగుణాలు
లేదు సదనత్తులు లేవు జగద్యక్తాఽవ్యక్త స్థితులు లేవు
ఇహము లేదు పరము లేదు ఏ లోకలోకాంతరమును లేదు
సృష్టి స్థితిలయగతు లవి చెలఁగు నావృత్త మౌచు
నే శక్తిని వర్తిల్లును? ఏ శక్తిని సృష్టి జరుగు?
సుఖము కష్ట మెట్లు కలుగు? శోకానందము లెట్లు కలుగు?
కుహనమైన యీ సృష్టిని గూఢశక్తు లెట్లు నిలుచు?
సవినాభావమ్ములైన అనుబంధపు బంధాలను
నంతర్గత రూపాలను నతిలోకపు వర్తనలను
నాకాశము ననిలమ్మును ననలమ్మును సలిలమ్మును
మృత్తు నలరు నద్భుతముగ మిశ్రిత మై ఆశ్రిత మై
గహన మౌచు గభీర మౌచుఁ గాఢిలు సృష్టికారణమ్ము ॥

4462

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) మృత్యువు లే దమృతము లేదు వేల లెనయు కాలమ్ము లేదు
 రాత్రి లేదు పగలు లేదు రవిచంద్రులు గ్రహములు
 లెనయ లేవు వెలుగు చీక ధైవియు లేవు విశ్వసృష్టి
 సర్వమ్మున స్ఫూర్తి మీఱ సకలాంతర్యామిగాఁగ
 విశ్వరూప మై వరలెడి విశ్వేశ్వర రూపశక్తి
 భిన్నమైన దెదియు లేదు వెలుగు సహసశక్తి లేదు
 ఏ రూపముగా నైనను నే మాత్రము దాని మించు
 శక్తివేరె యెదియు లేదు సర్వసృష్టిలోనఁ జూడ
 సృష్టి మూల కారణ మై చెల్వొందెడు నా శక్త్యవస్థ
 అలరారును నదృశ మై అసాధారణంపు గతుల ॥

4463

†(3) తమమువల్లఁ దమవ్యాప్తు లమితముగాఁ దనరు సృష్టి
 విశ్వాఽఽవిర్భావమునకు వెలయు తొలి రూపుగాఁగ
 సలిలరూప మౌచు సృష్టి సర్వస్వము వరలుచుండు
 నాకాశము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు మృతతులును
 నంతర్గతి నలరంగా నలలలోన సలిలమ్ముల
 నఖిల లోక గోళ సృష్టి ఆవిష్కృత మౌను గ్రహుత
 జలము కృశత్వమ్ము నొంద సకల భూతాంతర్గతి
 వ్యావకరూపానఁ బ్రకృతి వ్యాప్తిత్వము నొంది సృష్టి
 అద్వితీయమై వరలెడి ఆ పర మేశ్వర తవశక్తి
 కారణముగఁ బ్రకటితమౌ కార్యరూపౌత్పన్నత ॥

4464

†(4) విశ్వరూప మౌచు సృష్టి వివిధ కామ రూపములను
 మృత్యుతత్త్వ మొప్పారఁగ సత్యమైన దేవదేవు
 మనశ్శక్తి రేత నై మహిమాన్విత శక్తిగాఁగఁ
 దొట్టదొలుత సృష్టి సర్వ ముద్భూత మై నిలుచును
 గ్రాంతదర్శిత్వ మలరి క్రాలు విశ్వసృష్టిలోనఁ
 గారణతత్త్వానఁ బ్రకృతి గభీరమైన కేంద్రమ్మున
 వరలెడి ఆ భగవంతుని పరాజ్ఞాన తత్త్వమ్మునఁ
 బ్రేరిత మై వ్యక్తాఽవ్యక్తమౌ విపుల బంధములఁ దనరుచుఁ
 గార్య కారణములఁ బ్రకృతి గ్రాలుచుండు నిత్యమ్మును
 నవ్యక్తమై తనరెడి అపురూపపుఁ గారణగతి ॥

4465

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) ఉపర్యధోగతులతోడ నుజ్జ్వలముగ నఖిలదిశల
 సత్యగతుల నిత్యరతుల జ్వలియించెడి కాంతిశక్తి
 విశ్వ సృష్టి సర్వమును వెలుగు నుద్భూత మౌచు
 స్థితిగతులను వర్దిల్లును జీవదీప్తశక్తు లలర
 సకలకర్మ ధారకమై ప్రకటితమౌ బద్ధజీవ
 గతులు మీఱ ముక్తజీవ రతులు తనర దృశ్యగతుల
 సదోగతులఁ బ్రకృతి తనర నలరు నువరిగతులు మీఱఁ
 బరమేశుని ప్రయత్నము ప్రవర్తితమై నిలుచును ॥

4466

†(6) సృష్టిచేయు దేవదేవుఁ డెరుఁగు నెల్ల రహస్యములు
 సృష్టిచిత్త మౌచు నిలిచి చెలఁగు నా పరమేశుఁడు
 విశేషమైన వివిధరూపు లశేషముగ వర్తిలెడి
 సృష్టి యెట్లు రూపొందెను? స్థితిరతు లెట్లలరారెను?
 దైవీయమ్మౌ శక్తులఁ దనరు నెట్లు వివిధగతులఁ?
 ద్యుక్త మౌచు విశ్వసృష్టి ముక్త మౌచు నెట్లు వరలు?
 సృష్టి స్థితి లయ క్రియల ఋతవిజ్ఞాన మ్మేరికతనఁ
 దనరారును? ఆ దేవుని తత్వశక్తి సృష్టిమూలకమౌ ॥

4467

†(7) ఈ విశేషమైన సృష్టి యే విధిమై సవతరించు
 నీ సృష్టిని నే శక్తి యెసఁగ ధారణ మొనర్చు
 నే విధిమై నీ విశ్వ మెల్ల వరలు సృష్టిలోన
 నకారణముగ నధారణతను నఖిలాద్యక్షుం డౌచును
 నలరు నా పరమేశుని ఆకాశాంగపు శక్తుల
 ననిలగతుల ననలగతుల నలరారెడి సలిలగతుల
 మృద్గతులను విజ్ఞానము మూర్తమ్మౌ శక్తి నెల్ల
 నెరుఁగు నా విశ్వేశుఁడే సృష్టి స్థితి లయగతులను
 నిర్వర్తింపఁగఁజేయఁగఁ బరఁగును సర్వాధిపత్య
 మహారూప శక్తి సృష్టి మహిమాన్విత మై వరలఁగ ॥

4468

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—131

ఋషి—వరమేష్ఠి యగు ప్రజాపతి
దేవత—పరమాత్మ లేక భావవృత్తము లేక సృష్టి

అర్థాంతరము—2

†(1) వ్యష్టినమిష్టిగతు లొప్పెడి సృష్టిరూపు దిద్దుకొనెడి
కాలమునకుఁ బూర్వమునఁ గాలెను సత్పదార్థము
అసత్పదార్థ మనలె లేక ఆవరించె నా తదుపరి
ఆకనమ్ము ననిలమ్మును ననల సలిల రూపముల
మృద్రావములతోడను మిళిత మై సర్వమున
సత్యంతము గహనమై అపరూపపు గంభీరత
నీ సృష్టి విరాజితెను నే పరాత్పర శక్తిమెయిని
ఆ శక్తియే సృష్ట్యాదిగ నలరు సత్పదార్థముల మై ॥

4469

†(2) అమృత త్వమునకు నమరదు మృత్యువు
ప్రకృతికిఁ గాలము రాత్రింబవళ్ళు లేవు
సమయ వ్యవహారము సకలరూపమై సర్వాన
జ్ఞాపకచిహ్న మై జగతి జ్ఞానరూప మౌచు
వ్యవహారితము కా దస్థిరమౌ సృష్టిని
ప్రకృతియుక్తమై తనరెడి వికృతిరహిత రూపమున
నేకైకబ్రహ్మ మ్మది యెనఁగును గంపమాన
రాహిత్యమున స్ఫూర్తితోడ రాజిల్లును నిత్యమును
స్వధలో నేకైకమై సదా పరశక్తిగాఁగ
వర్తిల్లెడి దివ్యశక్తి వర్తమానగతుల సృష్టి
వర్తిల్లఁగఁజేయు జగతిఁ గర్తగాఁగ భిన్నగతుల
సమానతాధిక్యతలను సరితూఁగఁగఁబోదెదియును ॥

4470

†(3) తమ మాయెను సర్వసృష్టి తనరారెను దమములోనె
సకలాంతరిక్షమును సర్వప్రకృతిరూపము
అనిలానల సలిలముల నలరు పృథ్వితతులతోడ
సఖిలసృష్టి వర్తిల్లుచు నమరు భూతభావిగతుల
వర్తమాన స్థితి రతులను బ్రవర్తిల్ల సకలమును
ప్రకృతియే మాత్ర యౌచు వర్తిల్లును సృష్టిగతులఁ

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహావ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

దపశ్శక్తి మహిత మ్మై తనరారగ నిత్యమ్మును
 నేకమై విశ్వప్రకృతి ఆకృతి మై నవతరించె
 వ్యాపకప్రదానమైన ప్రకృతితత్త్వ కారణాల
 వ్యాప్తిత్వము వరలుచుండుఁ బరమేశ్వర నిమిత్తతలఁ
 గార్యరూప ప్రకటితమై కౌలు నద్వితీయమ్ముగ
 నా దివ్యదేవుశక్తి అపురూప మ్మై వరలును ॥†

4471

†(4) కామరూప మలరారగఁ గౌలు సృష్టిసర్వస్వము
 అధిమానన శక్తితోడ నతిలోక సమవర్తమాను
 దౌలి రేతస్సుల సృష్టిని నలివిమాలినట్టి శక్తి
 దైవీయమ్మౌ శక్తులు తనరారగ సచ్చక్షుల
 ఆసద్గుణు లౌకికమౌ నఖిలమ్మున వర్తిలును
 గ్రాంతదర్శనముల వరలు కారణతత్త్వాల ప్రకృతి
 కేంద్ర విద్యమానమైన యింద్రియాప వైష్ణవీయ
 భగవత్సజ్జ్ఞానశక్తి వర్తిల్లఁగఁ జేరిత మై
 వ్యక్తబంధనాలఁ దనరు అఖిలకార్యప్రపంచమ్ము
 కార్యకారణానుగతులఁ గౌలు నవ్యక్తకారణానఁ
 బ్రాప్తరూపమై విశ్వము వరలు మహితమై నిత్యము
 విశ్వమ్మున విచిత్రంపు విశ్వరూపగతులు తోప ॥

4472

†(5) సృష్టిరశ్మి శక్తులలోఁ జెలఁగుఁ బ్రకృతి సర్వస్వము
 చైతన్యపుఁ బ్రాణగతుల శక్తితత్త్వ మొప్పారఁగఁ
 జరరూపమ్మౌ ప్రకృతి సర్వకాల గతులమెయిని
 గార్యకర్మ లలరారగఁ గామ్యకర్మలను బొందఁగఁ
 గర్మధారణముల సృష్టి కర్మఫలము లందుచుండి
 బద్ధ జీవగతులమెయిని వరలుచుండుఁ బ్రకృతి యెల్లఁ
 బ్రకృతివర మ్మౌచు నిల్చి ప్రకృత్యతీతమ్ముగాఁగ
 నతిలోకపు శక్తులతో నసాధారణంపుగతుల
 వర్తిల్లును బరమేశుని వర్తమాన నిత్యశక్తి
 మహిమాన్వితగతులమెయిని మలఁగ విశ్వసృష్టి యెల్ల ॥

4473

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) బ్రహ్మ యోను సీ సృష్టియే పంచభూతములును నొను
 రవిచంద్రులు గ్రహములు లవకాశము నొందు - నలరు
 నఖిల లోక గోళా లవి అంతరిక్షముతోడ
 నసంతగతుల బ్రహ్మ మోషు నాత్మ యోను జ్ఞాన మోషు
 నా విష్ణువే నలువగాఁగ నలరుఁ గాలరూప మ్మై
 నవ్యయ గతు లొప్పారఁగ సతిశక్తత తనరంగా
 యమనియమపుఁ గాలగతుల సమరఁ గ్రమశిక్షణలను
 జలనగతుల సంచరించి సదా వర్తిల్లు సృష్టి ॥

4474

†(7) దరణదారణంపు గతుల సదారణంపు రతుల
 సృష్టివిశ్వ సర్వస్వము చెలువొందఁగఁ జలనగతులఁ
 గాలగతుల సృష్టిస్థితి వేల లెనయ లయగతులను
 నాకాశమె అంగముగా నలరారఁగ విశ్వ మ్మది
 విజ్ఞానపు రూప మ్మై వెలుఁగు దైవ విజ్ఞతగతి
 నద్యక్షుండై సృష్టిని సలరఁగఁ బూర్ణముగాఁగ
 నెఱుఁగు నా దేవ దేవుఁ డఖిలాంతర్యామిగాఁగ
 నన్యుఁ డెఱుఁగలేడు సృష్టి నా పూర్ణముగఁ బ్రకృతిని ॥

4475

సూక్తమ్—132

ఋషిః—యజ్ఞః ప్రాజాపత్యః
 దేవతా—భావవృత్తమ్
 చందః—శ్రీఘ్నమ్; 1-జగతీ

(1) యో యజ్ఞో విశ్వతస్తస్తభిస్తత¹ ఏకశతం దేవకర్మభిరాయతః ।

ఇమే వయన్తి పితరో య² ఆయయుః పృ వయాప వయేత్యానతే తతే ॥

1538

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. స్తతః ఏక, 2. యః ఆయయుః. (ప్రా.ప్ర.)

(2) పుమాగం¹ ఏనం తనుత ఉత్ కృజత్తి పుమాన్ వి తత్నే² అధి నాకే అస్మిన్ ।

కమే మయుభా³ ఉప సేదురూ నదః సామాని చక్రన్తసరాణ్యోతవే ॥

1534

(3) కాసీత్ ప్రమా ప్రతిమా కిం నిదానమాజ్యం కిమాసీత్ పరిధిః క⁴ ఆసీత్ ।

ప్రన్తః కిమాసీత్⁵ ప్రకగం కిముత్తం యదేవా దేవమయజన్త విశ్వే ॥

1535

(4) అగ్నేర్దాయత్యభవత్ సయుగ్వోష్టిహయా సవితా సం జభావ ।

అనుష్ఠవా సోమ⁶ ఉక్తైర్మహస్వాన్ బృహస్పతేర్బృహతీ వాచమావత్ ॥

1536

(5) విరాజ్యతామరుణయోరభిశ్రిన్ద్రస్య త్రిష్టువిహ భాగో⁷ అహ్నః ।

విశ్వాన్ దేవాంజగత్యా వివేశ తేన చాక్లవ్రో⁸ ఋషయో మనుష్యాః ॥

1537

(6) చాక్లవ్రే తేన⁹ ఋషయో మనుష్యా యజ్ఞే జాతే పితరో నః పురాణే ।

వశ్యన్ మన్యే మనసా చక్షసా తాన్ య¹⁰ ఇమం యజ్ఞమయజన్త పూర్వే ॥

1538

(7) సహస్రేమాః సహస్రస్¹¹ ఆవృతః సహస్రమా¹² ఋషయః సప్త దైవ్యాః ।

పూర్వేషాం పన్థామనుదృశ్య ధీరా¹³ అన్వాలేభిరే రథ్యోఽన రశ్మిన్ ॥

1539

1. పుమాగం² ఏనంతనుత³ ఉత్, 2. తత్నే⁴ అధినాకే, 3. మయుభా⁴ ఉప, 4. క⁵ ఆసీత్, 5. ప్ర⁶ ఉగం,

6. సోమ⁷ ఉక్తై, 7. భాగో⁸ అహ్నః, 8. క్లవ్రో⁹ ఋషయో, 9. తేన¹⁰ ఋషయో, 10. య¹¹ ఇమం,

11. చ్చస్రస్¹² ఆవృతః, 12. మా¹³ ఋషయః, 13. ధీరా¹⁴ అన్వా. (హ్ర.వర్.)

సూక్తము—132

ఋషి—ప్రజాపతి పుత్రుడు యజ్ఞాఖ్యుడు†

దేవత—ప్రజాపతి-సృష్టి†

(1)•గద్యము //

వియదాదిభూతములచే సర్గాత్మక మగు నే యజ్ఞము సర్వతోవ్యాప్త మైనదో! యది బ్రహ్మ యొక్క శతవత్సరపర్యంతము† దీర్ఘభూత మైనది.(అంతకాలముండునది) పాలకులు ప్రజాపతికిఁ బ్రాణ భూతులు నగు నే దేవతల సృష్టవ్య మగు జగత్తును స్వ యవనముచే వ్యాపించిరో! యా దేవతలు విస్తృత మగు సత్యలోకమందుఁ బ్రాణరూపమునఁ బ్రజాపతిని సేవించుచున్నారు //

4476

†ప్రజాపతి 14వ సంపుటము 163వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “యజ్ఞాఖ్యుడు”గాను, దేవత “ప్రజాపతి”గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి “ప్రజాపతి, పరమేష్ఠి” గాను, దేవత “సృష్టి” గాను, శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

•రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. బ్రహ్మ యొక్క శతసంవత్సరములు—మొదట బ్రహ్మ దినము నిరూపింపవలయును. ప్రపంచ మంతయు బ్రహ్మ దినమందుఁ గార్యరూపముగానుండి బ్రహ్మరాత్రియందుఁ గారణరూపమందు విలీన మగుచుండును. అథర్వవేద ప్రమాణము ననుసరించినచో బ్రహ్మ దినమునకు 432,00,00,000 సంవత్సరములు కలవు. ఇట్లుండ మనుషు

శ్లో॥ దై వికానాం యుగానాంతు సహస్రవఃసంఖ్యయా ।

బ్రాహ్మ మేకమహర్జ్జేయం తావతీ రాత్రిరేవ హి ॥ (1.72)

కృత త్రేతా ద్వాపర కలియుగములు నాల్గును జేర్చినకాలము చతుర్ముగ మనియు దివ్యయుగ మనియుఁ బిలువం బడుచున్నది. అట్టి దివ్యయుగము లనం బరగు చతుర్ముగములు 1000 కలిసినచో బ్రహ్మ దిన మగు నని మనుషు నిర్ణయించినాఁడు. చతుర్ముగమునకు 12,000 దివ్యవర్షములు. దివ్యవర్షమునకు 360 లౌకిక సంవత్సరములు.

	దివ్యవర్షములు	లౌకికవర్షములు
కృతయుగమునకు	4800×360	17,28,000
త్రేతా ,,	3600×360	12,96,000
ద్వాపర ,,	2400×360	8,64,000
కలి ,,	1200×360	4,32,000
	<u>12,000</u>	<u>43,20,000</u>

కావునఁ జతుర్ముగము (దివ్యయుగము) 43,20,000 సంవత్సరము లగుటంజేసి 1000 దివ్యయుగములకు 4,32,00,00,000 సంవత్సరములు చేరి బ్రహ్మ దిన మగుచున్నది. ఇట్టి దినములతోఁ గలిసిన నూరు సంవత్సరములు బ్రహ్మ యొక్క శతసంవత్సరములు. ఈ కొట్ల లెక్కకు నాంగ్లేయు లత్యాశ్చర్య పడుచుండిరి. అట్లగుటకు వారి 6000 సంవత్సరముల నాటి సృష్టియే కారణము.-

కావ్యతీర్థ, నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(2)*గద్యము ||

అదిపురుషః తగు ప్రజాపతి యా యజ్ఞమును సృజించెను. ఆ పురుషుడే సృష్ట మగు నా యజ్ఞమును ద్వేషించుచున్నాడు. ఆ పురుషుడే యచ్చట విస్తరింపఁజేయుచున్నాడు. రశ్మిభూతలు ప్రజాపతియొక్క ప్రాణాత్మికలునగు దేవతలు దేవయజనమందుండిరి. అటులు వారు కూర్చుండి యజ్ఞాఖ్యవస్త్రమును నేయుటకుఁ దిరశ్చిన సూత్రములను జేసిరి ||

4477

(విశ్వసర్జనోపాయత్యమ్మచేఁబ్రజాపతివల్లసృష్ట మగు యజ్ఞమునందు దేవతలు విశ్వసర్జనముకొఱకు యజ్ఞ మొనర్చిరి. ఆ సమయమున జగదుత్పత్తికి జగ వంతః పాతము లగు యాగోపకరణభూతము లగు పదార్థములేవియయ్యెను? అనునది యీ క్రింది ఋక్కువలనఁ బ్రశ్నింపఁబడుచున్నది.)

(3)*గద్యము ||

ఎప్పుడు దేవతలు ప్రజాపతినిగూర్చి యజ్ఞ మొనర్చిరో! యప్పుడు ఆ యజ్ఞముయొక్క యుత్పత్తి యెట్టిది? ఆ యజ్ఞమునకు దేవత యెవతె? దాని కాది కారణ మేది? ఆ యజ్ఞమునకు పుత్ర మేది? వలాశాది వృక్షజన్యము లగు పరిధు లేవి యయ్యెను? ఆ యజ్ఞమునకు గాయత్రియిది ఛంద సేదే? అజ్య శస్త్రము లేవి యయ్యెను? ||

4478

(4)*గద్యము ||

యష్టవ్యప్రజాపతిముఖమువల్ల దేవతలమధ్య సన్నియి ఛందస్సులలో సన్నియు గాయత్రియు నీ రెండును బుట్టెను. ఉష్టిఁ ఛందస్సుతో సనిత పుట్టెను. తేజస్వి యగు సోముడు. అనుష్టుప్ ఛందస్సుతో నా ప్రజాపతివల్ల జనించెను. బృహస్పతియొక్క వాక్యము బృహతీ ఛందస్సువలన నుద్భవించెను. (బృహస్పతికూడఁ బ్రజాపతివల్లనే జననమందెను) ||

4479

(5)*గద్యము ||

విరాట్టుతో మిత్రావరుణులు ప్రజాపతివల్లఁ బుట్టిరి. ఈ యజ్ఞమందు సవనత్రయరూపభాగ మగు మాద్యుందిన మను సంశము త్రిష్టుప్ఛందస్సును నిందుగనకు శాశ్వతయజ్ఞములై యున్నవి. ఆవ్యయి నిందుగఁడు ప్రజాపతివల్లఁ బుట్టుచున్నారు. సర్వదేవతలను జగతీఛందస్సు ప్రవేశించెను. (విశ్వే దేవతలు, జగతీఛందస్సును, బ్రహ్మవల్లఁ బుట్టుచున్నవి.) అట్టి యజ్ఞముచే ఋషులు మనుష్యులు సృజింపఁబడిరి ||

4480

(6)*గద్యము ||

చిరంతన మగు నా యజ్ఞము దేవతలచే జరిపింపఁబడఁగా నా యజ్ఞమువల్ల ఋషులు, మనుజులు, మా పూర్వపురుషులు, సృజింపఁబడిరి. ప్రజాపతికిఁ బ్రాణభూతు లగు నే దేవతలు యజ్ఞమును జేసిరో! యా దేవతలను బ్రాణాత్మచే సర్వత్ర వర్తమానులను దర్శనహేతువగు మనస్సుచేఁ దెలిసికొనుచు వారిని స్తుతించుచున్నాను ||

4481

*రచయిత:—కావ్యలీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

(7)*గద్యము॥

త్రివృత్పంచదశాదిస్తోమములచే వర్తమానులు గాయత్రికి చందస్సులతో సహావర్తమానులు
నావర్తమానులు సహస్రమం గలవారునగు మరీచ్యాది సప్తములు పూర్వపురుషులగు నంగిరః
వృభృతుల యనుష్ఠానమార్గము క్రమముగాఁ దెలిసికొని క్రమముగా దీరులై అనుక్రమముగా
యాగానుష్ఠానమందుఁ బ్రవృత్తు లయిరి. రథనేత లగు సూతు లశ్వని యోజనముకొఱకుఁ
బ్రగ్గ్రహములను దరించి రథమును బ్రవర్తింపఁజేయునట్లు ఋషులుకూడ ననుష్ఠాన
మార్గమును శ్రుతివల్లఁ దెలిసికొనుచున్నారు ॥

4482

సూక్తము—132

ముషి—ప్రజాపతి పుత్రుఁడు యజ్ఞాఘ్నిఁడు

దేవత—ప్రజాపతి-సృష్టి

అర్థాంతరము—1

†(1) సప్తాక్షకాశములు సప్తాక్షనిలాలు సప్తాక్షనలాలు

సప్తసలిలాలు సప్తపృథ్వీల జగతులవి వెలయంగ

ద్వాదశాదిత్యులును దశదిశలు త్రిగుణాలు

నేకాదశ బ్రహ్మ కళ లేకాదశ విష్ణు రూపు

లేకాదశ కుమ్రులును నెనఁగు నష్టవసుసంపదలు

విశ్వసృష్టి శక్తు లెల్ల విమల శత్రైక సంఖ్యగాఁ

దంతువులుగ వర్తిల్లును దనరంగఁ ద్రికాలాల

దేవకర్మ లోచు సృష్టి దివ్యశక్తి వర్తిల్లును

ఆధిపత్యశక్తులతో నియతగతుల నిల్చుచు నీ

వివిధగతుల లోకగోళవితతు లెల్ల సంచరించు

నాయతగతి నఖిలాండ పిండాండ బ్రహ్మాండాలు

సనన్మయము లోచు నతివేల రతులమై

సృష్టికర్తల విధులఁ జెల్వొందు నాయువుల

నఖిలమ్ము వర్తిల్లు నద్భుత గతులమై ॥

4483

†(2) ఆనంతగతులమై నాకాశ కుహరాన

నీ విశ్వ లోకాలు నిఖిల గోళాదులున్

గాల పదార్థాలఁ గ్రాలుచున్ వేలలన్

సృష్టివర మై వెలసి స్థితిగతుల వర్తిల్లి

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡శత్రైక సంఖ్య=101. (చూడు. పీఠిక)

వక్రికృతిరూప మ్మొల్ల వరలుఁ బురుషశక్తి
 నాక లోకావళుల నవ్యదివ్యతత్వము వరల
 సచ్చక్తిరూపంపు జ్వలిత ప్రభావాలఁ
 గాలబద్ధ మౌచుఁ గ్రాలు శబ్దఽఽవళుల
 దేదీప్యమానమౌ దివ్య మయూఖాల
 రవిచంద్రిగ్రహముక్ష నవ నిత్య దీప్తులన్
 ద్రసరేణువుల సృష్టి తనరారుచుండులే!
 సచ్చక్తి ప్రభావాన సర్వమున్ వర్తిల్ల
 నూజ్మాతినూక్ష మై చోద్యమౌ శక్తులన్
 వ్యష్టి సమిష్టులౌ సృష్టి స్థితిలయగతుల
 నల్పాల్పరతుల మై ననల్పగతులమెయి
 నిత్యము తనరారు సత్యయజ్ఞము కాఁగ ॥†

4484

†(3) సర్వశక్తి వదార్థాల చద్రశక్తిరూపమైన
 ప్రమయె యీ విశ్వసృష్టి ప్రతిమగ రూపొంది తిరుగు
 నే యజ్ఞ మైనఁగాని యే యాజ్యమైనఁగాని
 ఆకసమున వర్తిల్లును నద్భుతగతి వర్తిల్లఁగ
 నే కాలమ్మందైనను నే పరిస్థితిలోనైనను
 నాశనము కానిశక్తి నాటక మాడఁగ నిత్యము
 దివ్యదేవతాశి చేయు నవ్యనిత్య రూపమైన
 సృష్టియజ్ఞసర్వమునఁ జెన్నారను సత్యగతుల
 విశ్వరూపముగాఁగ వెలయఁ జక్రనేమి క్రమత
 జనిత మౌచుఁ జలిత మౌచు సంవర్ధన మౌచుఁ బెరిగి
 అభ్యుదయ మ్మొందుచుండి అఖిలమును లయ మౌచు
 శబ్దశక్తు లెవియు లేక ఛందమును లేకుండఁగ
 నే సాధనమును లేక యిష్ట ధ్యేయ మెదియు లేక
 మృతము లేక పరిధి లేక గుండ మెదియు లేకుండఁగ ॥

4485

†(4) అగ్నిశక్తి గోళములు అఖిలములును భారణమౌ
 ఉష్ణశక్తి తతులమెయిని నొనరు సంయోజనగతి
 ఆకర్షణ శక్తులతో నఖిలమును ధరింపంగ
 నాదిత్యుని మహారూపు లవతరించె నీ సృష్టిని

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

అ ఆదిత్యుల శక్తుల ననుసరించి అఖిలమ్మున
 సోమామృత శక్తు లెల్ల సౌఖ్యగౌండఁగ నవతరించె
 బృహస్పతియౌ బుద్ధిశక్తి విమల వచశక్తిపతిగ
 నలరించును శబ్దశక్తు లావహించ విశ్వమ్మున ||†

4486

†(5) మిత్రవరుణశక్తులతో మించి వెలుఁగు విరాట్పక్తి
 ఐంద్రమైన శక్తులతో నాకాశము నహస్సులును
 ఉదయమ్మును మధ్యాహ్నము నొసర సాయంసంధ్యయై
 భూత భావి వర్తమాన జాత కాల రూపమైన
 త్రిష్టుప్పది వర్తిల్లును దివ్య విశ్వదేవతాశి
 సర్వజగత్సృష్టి జరిగె సకలఋషి మను శక్తుల
 సతిచేల మ్రొ వరలెడి ఆతిలోకపు దైవశక్తి
 అఖిలసృష్టి తనరారుచు నద్భుతమౌ కాలగతుల ||

4487

†(6) దృశ్యమాన సంశక్తు లదృశ్యమాన కాలగతులు
 నతిలోకపు దైవీయపు టజయ్యమౌ శక్తులతో
 బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రాశి పరిబంధక పూర్వమై
 పితృభూత దైవశక్తి విలసిల్లెడి నపూర్వమై
 ఆభేద్యమై అసాద్యమై అననురూప రతులమైని
 ఆమేయమౌ అక్షయమౌ ననాహతంపు దివ్యరూప
 మనశ్శక్తి వర్తిల్లఁగ మహిమాన్వితమౌ గతులను
 సృష్టియజ్ఞ మొనరించెను సగ్రీష్టసగ్రీష్టసగ్రీష్ట తొలుత ||

4488

†(7) సర్వశక్తి సమన్వితము సకలానంద సహితమ్మును
 బ్రహ్మవిహితమై వరలుచు రాజిల్లెడి దేవతాశి
 సప్తాక్షకాశపు శక్తుల సప్తాక్షిల శక్తులతో
 సప్తాక్షనల శక్తులమై సప్త సలిల శక్తులతో
 సప్త మృచ్ఛకులమై సర్వగుణమాలమై
 సృష్టిగతుల స్థితిగతులను జీర్ణ శీర్ణ లయగతులను
 ఆకృతేమి కృమముగాఁగ సర్వసృష్టి వరలుచుండుఁ
 బుట్టుచుండుఁ బెరుగుచుండు గిట్టుచుండు నిత్యమ్మును
 జరిగినచే జరుగురీతి జరుగుచుండు సకలగతులఁ
 జర్వితచర్వణ మట్లుగ సర్వమ్మును సంచరించు
 నత్యల్పమైన రూపు సతిగిరియమైన రూపు
 శూన్యశక్తిరశ్ములమై చోద్యమౌచు వరలు సృష్టి ||

4489

†తతః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ పద్గమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—132

ఋషి—వృజాపతి పుత్రుడు యజ్ఞాఖ్యుడు

దేవత—వృజాపతి-సృష్టి

అర్థాంతరము—2

†(1) దేవయజ్ఞ కర్మలతో దేజరిలుచు నాయతమౌ

శతవత్సర కాలమితుల సర్వసృష్టి బ్రహ్మ వరలు
ఏకశతము నెల్ల సృష్టి యెసఁగఁగఁ గోట్లాదియెన*

పరిమితిగా వత్సరాలు వరలు సృష్టిస్థితి లయాలు
ననల్పార్థమై తనరెడి అఖిలాండము పిండాండము

బ్రహ్మాండము నెల్ల సృష్టి పరఁగుఁ బునరుత్పత్తిగ
నవతరించి లయగతులను నంతరించుచుండు సదా:

సృష్టిరూపు స్థితిరూపును జెలఁగంగా లయరూపును
బరిమితమౌ కాలరూప బ్రహ్మాదినము లలరంగా

దినములు సంవత్సరాలు తనరును బ్రహ్మ యువుగా ॥

4490

†(2) సకలసృష్టి గోళ లోక సర్వస్వము నెల్లఁ బురుష

శక్తిని పర్తిల్లంగా సహజమైన ప్రకృతి యెల్ల
నైజగతులఁ బుట్టి పెరుగు నాక శక్తు లమరంగా

ఆధిపత్యమైన గతుల నఖిలమ్మును సంచరింప
దివ్యమయాఖాలు వెలుఁగఁ దేజరిలెడి విశ్వ మ్మది

సత్పదార్థ సంశక్తుల శబ్దరూప గాన మౌచు
నతిసూక్ష్మములై వరలెడి అణువరమాణు త్రిసరేణువు

నెల్ల విశ్వసృష్టిరూప మెనసి పుట్టి పెరిగి తిరుగ
గ్రహము లౌచు నువగ్రహ భ్రమణగతుల ననుబంధపుఁ

దత్త్య మొప్ప నలరారును దసరంగాఁ గాల గతులు ॥

4491

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*432,00,00,000 మానవ సంవత్సరాలు బ్రహ్మ కొక వగలు. అంతకాలమే ఒక రాత్రి. అటువంటి పగలు
రాత్రి కలిసిన 360 రోజులు ఒక సంవత్సరము. అటువంటి సంవత్సరాలు వంద బ్రహ్మ యుర్దాయము.

$$432,00,00,000 \times 720 = 311040,00,00,000 \times 100 = 31104000,00,00,000.$$

†(3) నిత్యనత్య శక్తులతో నిరతమ్మును వర్తిలైడి

అఖిలేశుని శబ్దశక్తు లలరంగా నదమల మై

నర్వాంతర్యామి శక్తి చంచత్ ప్రమశక్తికాగ

విశ్వరూపమే ప్రతిమగ విమలగతుల వర్తిల్లగ

సృష్టియజ్ఞ నరలమ్మున వ్యష్టిసమిష్టి శక్తులమై

నఖిల జగతి కధివతిగా నలరాఁడి జ్ఞానశక్తి

ఆద్యమై తనరారగ నమరు సర్వసౌందర్యమై

చందమ్మో ప్రకృతిగాగ శబ్దశక్తిరూపా లవి

చలనగతులఁ బరగతులై సర్వసృష్టి వరలంగా

నిమిత్తమాత్ర మౌచిఁ దనరు నిఖిలేశుని సృష్టి యిష్టి ॥

4492

†(4) షాణ్మాతృరూపాల జ్వలించు సగ్నులు

క్రాలి సంభవించును గాయత్రిపరములై

ద్వాదశమ్మో దివ్యప్రభలు కోట్లాదిగా

సురలు నాదిత్యగతములై ఉష్ణగుద్భవములై

సోమశక్తులు దివ్య సృష్టి సంభవములై

ఆవిర్భవము చెందు ననుష్టుప్ పరములై

దూరశ్రవణ శక్తి దూరదృష్టుల శక్తి

అనాహతగతులమై సలరు మనోబుద్ధి

భావ పదార్థాలు పద వాక్యముల్ వరలు

పంచభూతాత్మకత పరగంగ బహురూప

బృహతీవరమ్ములై ఇహపరమ్ములలోనఁ

బ్రకృతితత్త్వము మీఱ నకృత సుకృతగతుల

దైవీయమౌ శక్తి తనరార మహితమై

రోదోఽంతరాళాన వేదమోదపు దీప్తు

లలరార ననునిత్య మద్భుత గతులమై

అసుపమానమైన అసమాన శక్తులన్ ॥

4493

†(5) అగ్ని తేజము లొప్పు ఆ మిత్ర దీప్తులన్

వరుణశక్తుల నలరు సలిలాగ్నితేజాల

విరాడ్రూపము పరఁగు విశ్వసృష్టిని సదా

ఐంద్రశక్తులు తనర నద్భుతగతులమై

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహరణ”

సింగితో వెల్గుచున్ నిత్యాన్న మై ప్రిబల
 సర్వకాలాలలో నదనతులన్ మరలు
 దిక్కుల్పములలోన ముక్కలములలోనఁ
 ద్రివిధ రూపాలలోఁ ద్రిష్టుప్పు తనరారు
 సృష్టి స్థితి గతులతోఁ జెలఁగు లయగతులతో
 విశ్వదేవశక్తుల మై విశాలమైన జగతు లెల్ల
 లీల కాఁగ మాయ కాఁగ వేల లెనసి వర్తిల్లును
 వివిధ ఋషులు దేవర్షులు విశ్వసృష్టి మానవాళి
 ప్రాణికోటి సర్వస్వము ప్రకృతిహపు తనరారును
 జరాచరమైన సర్వ జరాచర పదార్థాశి ॥†

4494

†(6) అనంతమైన కాలగతుల నతిపురాతనమునుండి
 ఋషి మనుష్యాది ప్రాణి సృష్టి యజ్ఞ మలరారును
 ననుస్యూతమ్ముగాఁగ ననంతరతు లొప్పారఁగ
 నతిపురాణ జంపతు లగు నాది దంపతుల కృతుల
 మన్మథ క్తి మహితమౌచు మహిమాన్విత గతులతోడ
 సజయ్య మై సగమ్యమై అక్షయ మై అద్భుత మై
 సనాహతంపు దివ్యగతుల ననుమేయముగా వర్తిల
 మానసిక మై వెలిఁగెడి అనాకార శక్తుల మై
 అద్భుతమైన మౌచు వరలు నక్షిపురుష విద్యల మై
 దృక్ శక్తుల దశదిశలను సృష్టియజ్ఞ మెల్లప్పుడు
 నలరారఁగ ననంతముగ నమరుఁ బూర్వశక్తు లెల్ల
 సృజనక్రియ లెల్ల నడుపుఁ జిరంతనగతులు తోవఁ
 బ్రకృతిమాత సుకృతశక్తి వరల దివ్యపురుషశక్తి
 సర్వజననకారక మై సమైశన మొంది తనరు ॥

4495

†(7) సప్తాక్షకాశావళులను సప్తాక్షిల సప్తాక్షల
 సప్త సలిల సప్తపృథ్వి శక్తులతో సహవ్రథల
 తాళలయబద్ధమైన వేల లెనయు కాలగతుల
 బహురూపపు టావృత్తులఁ బలు ఛందము లలరంగా

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సృష్టియజ్ఞ సర్వస్వము చెల్వొందును నిరతమ్మున్
 సంజనన స్థితి లయాల సర్వవిశ్వ మలరారగఁ
 జర్వితచర్వణ మట్టుగ సర్వజగతి వరలుచుండుఁ
 బుట్టినదే పెరుగుచుండు గిట్టుచుండుఁ దిరిగిపుట్టుఁ
 దిరిగి పెరుగు సురుగుచుండు మరలమరలఁ బుట్టిపెరిగి
 చచ్చుచుండు సకలసృష్టి సర్వాంతర్యామి లీలఁ
 బ్రసరించెడి లేజస్సులు ప్రకాశించుచున్ నిత్యము
 కాలరథమ్ముందు వెలిగి క్రాలు మహాదీప్తు లొప్పు
 సప్త గగన దేవతాశి సప్తానల దేవతాః
 సప్తానల దేవతాః సప్త సలిల దేవతాః
 సప్త మృద్ధేవతాశి సదా సృష్టి పరలుచుండుఁ
 బాచభూత తత్త్వాలను వరలగఁ దసురూపు లెల్ల ॥†

4496

†క॥ సత్యమ్నా శక్తులతో
 నత్యమలమ్మైన గతుల నతిలోకముగా
 నిత్యముఁ జలించెడి సా
 పత్యత వర్తిల్లుఁ బాంచ భౌతిక శక్తుల్ ॥

4497

†క॥ కాలము లేకయు నుండియు
 వేల లెనయనట్టి సమయ విస్తృత రూపం
 బాలనయుం బాలనములఁ
 జూలనములఁ గాల గతులు చద లంటు మితిన్ ॥

4498

సూక్తమ్—133

ఋషిః—సుకీర్తిః కాశీవతః
 దేవతా—ఇంద్రః; 4-5-అశ్వినౌ
 చందః—త్రిష్టుప్; 4-అనుష్టుప్

(1) అవ పాచ¹ ఇన్ద్ర విశ్వాగ్ం² అమిత్రానపాపాచో³ అభిభూతే సుదస్వ ।

అపొదీచో² అవ హరాధరాచ³ ఉరౌ యథా తవ శర్మన్ మదేమ ॥

1540

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. పాచ¹ ఇన్ద్ర విశ్వాగ్ం² అమిత్రానపాపాచో³ అభి, 2. దీచో² అవ, 3. చ³ ఉరౌ. (ప్రా.ప్ర.)

- (2) కువిదంగ యవమన్తో యవం చిద్యథా దాన్త్యనుపూర్వం వియూయ ।
ఇహేహేషాం కృణుహి భోజనాని యే బర్హిషో నమోవృక్తిం న జగ్ముః ॥ 1541
- (3) ససా స్థూర్భృతుథా యాతమన్తి నోత శ్రవో వివిదే సంగమేషు ।
గవ్యన్త¹ ఇన్ద్రం సఖ్యాయ విపా² అశ్వాయన్తో వృషణం వాజయన్తః ॥ 1542
- (4) యువం సురామమశ్వినా సముచావాసురే సచా ।
విపిపానా శుభస్వతీ³ ఇన్ద్రం కర్మస్వావతమ్ ॥ 1543
- (5) పుత్రమివ పితరావశ్వినోభేన్ద్రావధుః కావ్యైర్వంసనాభిః ।
యత్ సురామం వ్యపిబుః శచీభిః సరస్వతీ త్వా మనువస్నభిష్టత్ ॥ 1544
- (6) ఇన్ద్రః సుత్రామా స్వవాగ్ం⁴ అవోభిః సుమృశీతో భవతు విశ్వవేదాః ।
దాధతాం ద్యేపో⁵ అభయం కృణోతు సుచిర్యస్య పతయః స్మామ ॥ 1545
- (7) తస్య వయం సుమతౌ యజ్ఞియస్యా⁶పి భద్రే సౌమనసే స్యామ ।
స సుత్రామా స్వవాగ్ం⁶ ఇన్ద్రో అస్మే ఆరాచ్ఛిద్ ద్వేషః సనుతర్యుయోతు ॥ 1546

1. గవ్యన్త¹ ఇన్ద్రం, 2. విపా² అశ్వా, 3. శుభస్వతీ³ ఇన్ద్రం, 4. స్వవాగ్ం⁴ అవోభిః,

5. ద్యేపో⁵ అభయం, 6. స్వవాగ్ం⁶ ఇన్ద్రో అస్మే ఆరాచ్ఛిద్. (వృ.పృ.)

సూక్తము—133

ఋషి—కక్షివతని పుత్రుడు సుకీర్తి†
దేవత—ఇంద్రుడు; 4,5-అశ్వ దేవతలు†

(1)*సీ॥ మాకుఁ 'ప్రాగ్ధిక్కున భీకరంబుగ నుండుఁ కాత్రవ మండలిఁ జంపవలయుఁ
బృష్టభాగంబునఁ బెనఁగులాడుచు నుండు వైరి నమూహంబు వంచవలయు
నుపరిదేశంబున నున్నట్టి యరులను నత్వరంబుగఁ దగఁ జంపవలయు
నీ వధన్ధలియందు నిలిచిన శత్రుల నతిశయంబుగఁ దునుమావలయు
గీ॥ నే యువద్రవములు లేక యెక్కుడైన, నుఖము నొందుచు సురుచిర శోభఁ గూడి
త్యత్ప్రద త్త గృహంబునఁ దద్దఁబీడి, నుండిఁ గలవారమయ్య! యాఖండలుండః ॥

4499

(2)*గీ॥ హవ్యములఁ జేతఁ దాల్చుచు నధికము నీను
నన్ను తింపెడు వారలు నత్వరముగ
నే ప్రదేశంబునండున నే ధనంబు
గోరుదురొ! యచట నట్టిది యందనిమ్ము! ॥

4500

(3)*గద్యము ॥

ఏక దుర్యముచే యుక్త మగు శకటము శీఘ్రముగ గంతవ్య దేశమును జేరలేకుండును.
సంగ్రామమందు నన్న మునుగాని యశస్సునుగాని బొందలేకుండును. ఇంద్రుడు క్త
లక్షణవిలక్షణుడ. అశ్వములను గోరుచు నన్న కాములము బలకాములమునై మేధావుల
మగు మేము సఖ్యముకొఱకు వర్షిత యగు నింద్రుని బిలుచుచున్నాము ॥

4501

†ప్రాతప్రతి 14వ సంపుటము 165-167 పుటలలో దేవత "4,5 విశ్వే దేవతలు మిగిలిన వానికి ఇంద్రుడు"గాను, ఋషి "సుకీర్తి"గాను వ్రాసి, 166 సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి "సృకృతి"గాను, దేవత "ఇంద్రుడు, అశ్వులు"గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఓ వీరుడా! మా దారిలో శత్రువులు రాకుండా గాపాడుము! ప్రాగ్ధిక్కున నున్న పృష్టభాగమున నున్న అదో భాగమున నున్న శత్రువులను బారదోలు మని యుండుటచే సృష్ట్యాదినుండి ఆర్యావర్తములో నిలిచి కొంత కాలమైన తర్వాత నూతన రాజ్యములను కనిపెట్టవలె నను మహాత్మాహముతో నన్ని దిశలకుఁ బ్రాకి భిన్న భిన్న దేశములలో రాజ్యములు స్థాపించిన ట్లాహింపవచ్చును. ఆర్యు లే దేశములకు వెడలిరో! యా యా దేశములకు సోముడు కూడ వ్యాపించె ననుటలో సందేహము లేదు. ఆర్యులు విదేశముల కేగినను సోమపానమును విడువ నట్లు తోచుచున్నది. (నే.వేం.న.శా.)
2. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు పంచలముగణము ప్రయుక్తమైనది.

(4)*గీ॥ ఉదకపాలకులౌ మీరు సవయు లగుచు
సురుచిరంబైన హవ్యంబు కరము గొనుచు
గదనమున¹ నముచిహంతవ్య కర్మయండు
నశ్వివరులార! యిందుగ్గిన కవన మిడుచు: ॥

4502

(5)*గీ॥ తల్లిదండ్రులు పుత్రుని దనుపు నట్టు
లిందగ్గి: యశ్వులు నిన్ను రక్షించినారు
హవ్యమును నీవు బక్షించి యమరుచుంట
నల సరస్వతి నేవించెనయ్య: నిన్ను! ॥

4503

(6)*గద్యము ॥

ఇందుగ్గిడు దృఢ తాత. నహయము: జేయువాడు. సర్వ వాహకుడై దయ: గలిగి
యుండుగాక: మా శత్రువుల దూరముగ: దోలుగాక: మేము పీరులకు
నాయకుల మగుదుముగాక: ॥

4504

(7)*గద్యము ॥

మే మిందుగ్గిని సంప్రార్థ దయను బొందెదముగాక: మే మతనివలన: బవితుల
మగుదుముగాక: ఇందుగ్గిడు మమ్ము రక్షించుగాక: పరిరక్షుడు వలె
నిందుగ్గిడు మా శత్రువులం దోలుగాక: ॥

4505

అక్షరార్థము

(6,7)*గద్యము ॥†

సుఖతాత, దనవంతుడు, సర్వదేవత యగు నిందుగ్గిడు రక్షణములచే సుఖయిత యగుగాక:
శత్రువులను హింసించుగాక: భయరాహిత్యమును జేయుగాక: కావున మేము శోభనవీర్యోపేత
మగు దనమునకు స్వాముల మగుదుము. యజ్ఞార్హు: డగు నిందుగ్గిని యనుగ్రహబుద్ధియందు
భజసేయ సౌమనస్యమునందును మేము విషయ భూతుల మగుదుము. సుఖతాతయు
దనవంతుడు నగు నిందుగ్గిడు మాకు దూరదేశమునందున్న శత్రువులను
నంతర్దానులుగ: జేయునుగాక: ॥

4506

*రచయిత:—కావ్యలీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు పంచలఘుగణము ప్రియు క్తమైనది.

† ఈ సందర్భములో వాతపర్వతి 14వ సంపుటము 167వ పుటలో దిగువను 4, 5, 6, 7 ఋగనువాదాల ప్రక్కన
నడ్డముగా—“6, 7 “తాతారమిన్ద్ర” అను వర్గమందు ఋక్-వే. (4-7-32) భాషాంతరీకరింపబడినవి” అని శ్రీనేమాని
వారు వాగిసిరి. ఈ “తాతారమిన్ద్ర” అనుమంత్రము 4వ అష్టకము, 7వ అధ్యాయము, 8వ వర్గములోనిది. ఆనగా
6వ మండలము, 4వ అష్టకము, 47వ సూక్తములోని 11వ మంత్రము. ఈ వర్గములోనే (47వ సూక్తములో) 12వ
ఋక్కుగా “ఇన్ద్ర: సుతామా” ఇత్యాది ఋక్కు 12వదిగాను, “తస్యవయం” ఇత్యాది ఋక్కు 13వదిగాను సున్నది.
ఈ రెండు ఋక్కుల ఆంధ్రానువాదములు వాతపర్వతి 6వ సంపుటము 51, 52 పుటలలో గలవు. “సమూల శ్రీమదాంధ్ర
ఋగ్వేద సంహిత:” ద్వితీయ సంపుటము 970వ పుటలో నీ రెండు ఋక్కులను— 977వ పుటలో నీ ఋక్కులకు
శ్రీ నేమానివారి యనువాదములును 554, 555 పద్యాలుగా గలవు.

నూత్నము—133

ఋషి—కక్షివతుని పుత్రుడు సుకిర్తి
దేవత—ఇంద్రుడు; 4, 5-అశ్వి దేవతలు

అథాంతరము—1

†(1) పార్థివశతో శత్రుతతులఁ బశ్చిమదిశ శాత్రువులను
దక్షిణదిశ సరివీరులఁ దగు నుత్తరదిశ శత్రుల
నన్ని మూలల నెల్లను నదోదిశను నుపరిదిశను
వర్తిల్లెడి వైరివీర ధూర్తతండముల నెల్లను
నాతాశపు శత్రుతతుల ననిలాఁరుల సనలాఁరుల
సలిలాఁరులఁ బృథ్విశత్రు సర్వస్వము నాశవరచి
అక్షయమౌ నజయ్యమౌ ననంతమైన శక్తులమై
సర్వస్వస్థి స్థితి శక్తుల సదమల రక్షల నిల్పుచు
శర్మగతుల నఖిలమ్మున ఛద్యభరిత శక్తులతో
నైంద్రగతులఁ గాపాడుమః అభిలేశాః నిరరమ్మున్ ॥

4507

†(2) దుష్టాకాశమ్ములోన దుర్విదగ్ధగతుల నెల్లఁ
గశ్మబాఁనిలమ్ముల దుర్గంధమ్ముల నన్నింటిని
గూర్చి విషాఁసల వికారరూప శక్తితతుల
మురికి పంకముల నిండెడి సలిలమ్ముల నన్నింటిని
నుప్పు నేల వినపు నేల యాసర క్షేత్రాల నెల్ల
నన్నింటిని ద్వంసవరచి నన్నింటిని శుభ్రవరచి
అపురూపపు శక్తులతో సలర భక్ష్యభోజనాల
పదార్థాలు సృష్టిలోన వరలంగా నహజముగాఁ
జరాఁచరప్రకృతు లెల్ల జడాఁజడ ప్రపంచాన
నాహరము స్వీకరించి అమృతదయ మ్మొందుచుండు ॥

4508

†(3) కృత్రికలై విశ్వమ్మునఁ గెరలంగా నగ్ని కీల
రోహిణిగా సలిలమ్ముల పృథుశక్తులు వరలంగా
మృగశిరయై మృతతు లవి మిన్ను గాలి నిప్పు సీరు
మిశ్రితమైన శక్తిగాఁగ మిన్నేరుల మున్నీరుల

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శక్తికాగ్ర సృష్టితోన సర్వగంతవ్యగులు
 పృషభరాశి పయనించును సృష్టి స్థితి గతుల నిల్చి
 ఋతు శక్తులు వర్తిల్లగ ఋతామృత శక్తు లలర
 అస్థిర మౌ నగమ్య మౌ నసంత మౌ యానమ్ముల
 కాంతిపరిధి దీప్తగులు కౌల నాకర్షణరతి
 యాతా యానమ్ములతో నఖిలమ్మున సంచరించు
 శబ్ద శక్తు లలరంగా సర్వము ప్రతిధ్వనింప
 సంగమాల సఖ్యరతుల సంఘర్షణగులతోడ
 నఖిల విశ్వ మలరారుచు సద్భుతగతి సంచరించు
 “అస్తి-నాస్తి” విచికిత్సల సంకురించు సంతరించు ॥†

4509

†(4) అద్భుతమౌ అగ్నిజ్వాల లనవరతము విలసిల్లగ
 సప్తరూపపుఁ గాంతికిరణావళు లవి విశ్వమ్మున
 సలిలమ్ముల నన్నింటిని సదా స్వీకరించుచుండి
 ఆవిరిగా నాకసమున నవికలంపు జలశక్తుల
 సంతర్గర్భిత మౌచును నలరారును మొయికులుగా
 నఖిల ప్రకృతి మధురమైన నబ్ధారల వర్షించుచుఁ
 బ్రకృతి అసాధారణగతిఁ బరఁగంగాఁ బులకింతలు
 వరలఁజేయు దైవీయపు నిరతనిత్యశక్తితతులు
 “నభి”శక్తుల పరివ్యాప్తి “నాభి”శక్తి నష్టపరచి
 “జలనాభి”ని రూపుమాపి జ్వలితాగ్ని “నాభి”రూపు
 విషమయమై విస్తరిల్లు ప్రత్యేక శక్తి సహరించి
 ఋతరూపపుఁ బ్రకృతులైన ఋతుశక్తుల ఋజుగుతులను
 “నాభి”త్రయ రూపా లవి ప్రాభవముల రోదసిలో
 వర్తిల్లగ నక్రమగతి వర్ధిల్లును విశ్వసృష్టి ॥

4510

†(5) పితృపురుషశక్తితతులు సుతుని రక్షించుగతిని
 మన్యురూప నిత్యదివ్య జన్మశక్తి కాంతితతులు
 నమేయమై అభేద్యమౌ నక్షయమౌ నజయ్యమౌ
 ననూన మౌచు నసంతమైన అనాహతంపు మహాశక్తి

“అథ” రూపమ్నా విషాగ్ని సవచశక్తిని దున్ముచు
 “నాథి” శక్తు లన్నింటి పినాశరహిత మొనరించుచు
 దివ్యమైన దేవశక్తి “త్రినాభు” లవి వర్తిల్లఁగ
 విచలితమైన శక్తికి సుచలితమైన విద్యుత్తుఁగ
 సరస్వతీ రూపమైన జలశక్తులై అంతర్గత
 శబ్దశక్తులన్ పర్తిల సర్వమును విస్తరిల్ల
 నుత్తమత్వ తత్వమును నుజ్జ్వలమౌ దీప్తుఁ తో
 వసుసంపచ్చక్తులతో వరలంగా రకరకాల
 తోక గోశ జాలా లవి ఋతశక్తులఁ దనరారఁగ
 విశ్వరూప మౌచు వరలు విపులరోదసి సర్వమును ॥†

4511

†(6) అష్టవసు సంపదల నఖిల విశ్వ మలరారఁగ
 వైష్ణవీయమైన ఐంద్ర పరశక్తులు విస్తరిల్ల
 సృష్టిరతులు నిత్యగతుల స్థితిశక్తుల వెలయంగా
 విశ్వవేద మై వరలెడి విజ్ఞానపు శక్తితతులు
 ప్రకృతివిరుద్ధమై తనరెడి వికృతశక్తు లన్నింటిని
 విధ్వంసము కావించుచు విశ్వశాంతి వర్తిల్లఁగఁ
 జరాఽచర ప్రకృతిలోన జడాఽజడ ప్రవంచాన
 సద్విర్యపుఁ బురుషశక్తి శంకరమౌ ప్రకృతిశక్తి
 సత్యశక్తివంత మౌచు నిత్యచలన వీర్యరతులఁ
 బతనగతుల పినిమయమై సతతజన్మజనకశక్తు
 లలరంగా సృష్టిలోన నఖిలమున నభయగతుల
 రక్షితమై తనరారును బ్రాణ విశ్వసృష్టి యెల్లఁ
 బ్రకృతి సౌఖ్యసంపదాశి వరలంగా సహజగతుల
 నలరారును విశ్వసృష్టి అమృతగతుల సమలరతుల ॥

4512

†(7) సచ్చక్తుల బుద్ధి యెపుడు సన్మనస్సు నమరించును
 సద్బుద్ధులు సన్మనస్సు సద్గతులను బొందించును
 సృష్టిభద్రరూపమైన చిన్మయశక్తులు తనరఁగ
 విద్యేషపు శక్తితతుల విశ్వసృష్టి సర్వమును

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

విద్యస్తము కావించును విష్ణు మహాశక్తితతులు

స్థితికర్తగ నా దేవుడు చిందించును గరుడామృత
మమేయమైన దయార్ద్రత సహారముగ సఖిల సృష్టి

నక్షయమౌ శక్తులతో రక్షింపును నభయ మొసంగి

4513

సూక్తము—133

ఋషి—కక్షివచుని పృథ్వీడు సుకీర్తి

దేవత—ఇంద్రుడు ; 1, 5-ఆశ్వి దేవతలు

ఆర్థాంతరము—2

†(1) ప్రాకృశ్చిమ దిశలందును వరల దక్షిణోత్తరముల

నలుమూలలు క్రింది దిక్కు సభోభాగమందుఁ జూడఁ

జ్రాకృతిశత్రు తతు లన్నిటిఁ బంచభూత వైరితత్వ

దుశ్శక్తుల సఖిలమును దుష్మానుల సమూలముగ

“సఖి”శక్తుల అతివ్యాప్తి నాసాంతము “జలనాభి”ని

హరించివైచు దుష్టవిషాఽగ్నిమయ రూపాలను

నాశపరచి విశ్వమున నవశక్తులు సృష్టిలోన

నానారూపాలుగాఁగఁ బ్రాణ మొంది తాఱి నొంది

సంతపము నొందుచుండి శక్తి సమన్వితము గాఁగ

సర్వమున దృఢతర మై సత్య సత్య రూపాలను

బురుషశక్తి ప్రకృతిరూపవర మై విలసిల్లుచుండు

జలశక్తులు సకలమును శర్మరతుల నొందింపఁగ

శూరాధారముగాఁగ సృష్టిపురుషశక్తి నెల్ల

ససాధారణంపు గతుల సఖిల విశ్వ మలరారును

దిక్కాలము లలరంగా దివ్యశక్తు లమరంగా

రక్షాశ్రయ మౌచు దేవ! ప్రసన్నుండ పగుము! నీవు ॥

4514

†(2) కుటిల మౌచు దుష్ట మౌచుఁ గూర్చి మైఁ కుజ్ఞానము

అఖిలసృష్టిలోన శాంతి సద్వాన్నము కావించుచు

సభ్యుదయావహములైన అనుమాన ప్రాణ తాఱి

శక్తుల సన్నింటిఁ గూడ సంకులితము చేసిచేసి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కశ్యప తత్త్వాలు మీఱఁ గకావికలుగాఁ జేయుచు
 విస్తరిల్లు రకరకాల విషకర్తులు వ్యాప్తి చెంది
 ప్రకృతిలోని ఆహారపుఁ బ్రాకృతపదార్థాలఁ దెరచు
 ఆ దుష్టవిరూప నికృత మహా విషకర్తుల రూపుమాపి
 అనుపూర్వ్య గతులు మీఱ నఖిలస్సృష్టి వ్యాప్తి చెందు
 చిత్పూర్ణమైఁ మహాజీవశక్తి విస్తరిల్లుఁ
 గాంతి రూపమైన శక్తి తనరారఁగ సృష్టిలోన
 సకళిమత వరలంగా ననవరత మునుగత మై
 ప్రాణశక్తి త్రాణశక్తు లనుపమముగఁ బ్రసరింపఁగ
 మాయగతుల లీలరతుల మహితదైవశక్తి వరఁగు ||†

4515

†(3) రవి చంద్రులు గ్రహములు అవిరళముగ నంచరించు
 నవితథమౌ మహాకాంతు లనవరతముఁ బ్రసరింపఁగ
 సవినాభావత్వ మలరు ననుబంధపు బంధాలను
 సకళిమమౌ కళిమశిక్షల సర్వము చర్చితచర్చణ
 గతు లొప్పఁగఁ గాంతితతులఁ గ్రాలు నుదయాస్తమయాల
 నలరారును గాలరూపు లద్దు లెనసి స్వక్తియమౌ
 నాత్మప్రగతిని నలరు ప్రగతిని మెయిని
 కాలగతులు తనరారఁగ వేల లెనసి వర్తిల్లును
 వివిధ గోళ లోకాలకు భిన్నబంధ శక్తులమై
 సంగమములు తనరారఁగ సఖ్యములు వరలంగా
 శబ్దశక్తులను విశ్వము సర్వస్వము వ్యాప్త మౌచు
 యాతాయాతములమై ఆశ్రితగతు లొప్పంగా
 నేకైకమై చెలఁగెడి వృషభవాహనంపు యాన
 కాలరథము నంచరించు వేల లెనసి యెనయకుండ ||

4516

†(4) షడ్భూత విశాలగతుల సమతత్త్వము వరలంగా
 నగ్నిశిఖలు పురోభాగమందు జ్వలితగతుల వరలఁ
 గోటికోటి సూర్యప్రభలు దాటి వృషభాగమున
 రుద్రవరమైన మహాముఖప్రభ తనరంగా

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

నసాధారణంపు గతుల ననవరతము సంచరించు
 రాశిచక్ర సర్వస్వము గ్రహముక్షరాది వివిధ
 కాంతి విరాజితమై కాలును రాత్రింబవళులు
 కాలగతుల బద్ధమౌచు వేల లెనసి మండలమున
 రాక్షస శక్తుల వ్రగిగతిని రాచిరంపమునఁ బెట్టుచు
 ముక్కలు చెక్కలుగాఁగను మూర్తి నాశము చేయుచు
 గతి తప్పని నిత్యగతులఁ గ్రాలంగా సృష్టిలోన
 విశ్వరూపగోళా లవి అశ్విరతుల పర్తిల్లుచు
 సంజననాభ్యుదయపు సంక్షయ గతు లలరంగా
 సృష్టి స్థితి లయ శక్తుల పృష్టి సమిష్టి ప్రతికృతులను ॥

4517

†(5) తానే తన పుత్రుడుగాఁ దనరారఁగ సృష్టిలోన
 విశ్వ లోక గోళాదులు విరాజిలును విమలగతుల
 జగతి సకల పదార్థాలు శబ్దశక్తు లలరంగా
 నాకాశము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
 మృతతులును నొకటొక్కటి మూల మౌచు నితరమునకు
 నాకాశము మూలమై అనిలానల జల మృత్తులు
 అనిలమై మూలమై అగ్నిజలమృద్గగనమ్ములు
 అనలమై మూలమై అనిల జల మృద్గగనాలు
 సలిలమై మూలమై అనిలానల మృన్మనఘాలు
 తనరారును నన్యోన్య సంజనన జనక వినిమయగతు
 లలరారఁగఁ బ్రకృతిగతుల సఖిలమ్మును సరస్వతిగ
 శబ్ద పదార్థ రూపముగా సకలసృష్టి పర్తిల్లుచు
 శక్తితత్త్వ మొప్పారఁగ రక్తిమ వైరక్తితతుల
 సృష్టికావ్యమై వరలును సృష్టకర్తగాఁ దనరఁగ ॥

4518

†(6) విశ్వవేద విజ్ఞానము విస్తృతముగ విమలమ్ముగ
 నశేషముగ విశేషముగ ననంతమైన శక్తులతో
 నజయ్యముగ నక్షయముగ నతిలోకపు మూర్తిగాఁగ
 నతిలోకపు పర్తిగాఁగ నహార్వదీప్తరూపమ్ముల

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

విశ్వకళ్యాణగతుల నశ్వర మౌ స్థితిగతులను
 నఖిలమ్మున నలరారుచు నద్భుత మౌ శక్తులతో
 విశ్వసృష్టి సర్వమ్మున విషశక్తుల రూపుదాల్చు
 క్రూరమైన అగ్నితత్త్వ దారణగతు లెల్లఁ బ్రబలి
 ఆతివేలములై సృష్టిని నతలాకుతలమ్ముగాఁగ
 “జలనాభి”ని నింకఁజేసి పిలయాగునులుఁ బ్రళయాగునులు
 వరలఁ జేయు రాక్షసమయ నిరయశక్తు లన్నింటిని
 విశ్వ సంక్షేమగతుల వినాశంపు విద్యేషపు
 విషమయమౌ ధిషణాగతి వికృత దుష్టశక్తితతుల
 నాశ మొందఁజేయు నట్టి యీశ సర్వేశ డీప్తి
 అభయప్రద మై వెల్గును నక్షయమౌ రక్షలతో
 నఖిల సృష్టి వర్తిల్లఁగ నమృదయావహముగాఁగ ॥†

4519

†(7) విశ్వసృష్టి సర్వమ్మున విరాజిలెడి గోళలోక
 జాలమ్ములుఁ గ్రమశిక్షణ కాలబద్ధ మౌచు వరలి
 వివిధగతులఁ దనరారఁగ విధిగాఁ జరిభ్రమించు
 నాత్మప్రదక్షిణలమెయిని నలరఁగఁ బ్రదక్షిణలను
 సద్బుద్ధులతో సృష్టిని సర్వమ్మును సంక్షేమపు
 సంగమాల సంచరింప సౌమనస్య మలరంగా
 దైవీయమ్మౌ శక్తులఁ దనరారుచు విశ్వమ్మునఁ
 జిన్నయమై సృష్టిలోనఁ జెలువొందెడి శక్తితతుల
 విధ్వస్తము చేయంగా విషరూపపు ద్వేషరతుల
 నజ్ఞానపుఁ దిమిర మ్మది ఆవహిల్ల నఖిలహృదిని
 నైంద్రమైన వైష్ణవీయ చంద్రామృతశక్తితతులు
 సచ్చిదానందమ్ముల నదా వర్తిల్లుచుండు
 నవికలముగ నజయ్యముగ నక్షయముగ నపూర్వముగ
 నిర్వికార నిర్వికల్ప నిరంజనమైన గతుల ॥

4520

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—134

ఋషిః—శకపూతో నారేధః

దేవతా—మిత్రావరూణాః; 1-ద్యుభూమ్యశ్వినః

ఛందః—విరాడ్రాషాః; 1-స్యంకుసారిణి; 2, 6-చరిత్రారపంక్తిః; 7-మహానతోబృహతి

(1) ఈజానమిద్ ద్యౌర్ధూర్తావసురీజానం భూమిరభి పృథూషణి ।

ఈజానం దేవావశ్వినావభి సుమైరవర్దతామ్ ॥

1547

(2) తా వాం మిత్రావరూణా ధారయత్తీతి సుషుమ్నేషితత్వతా యజామసి ।

యువోః క్రాణాయ నభ్యైరభి ష్యామ రక్షసః ॥

1548

(3) అథా చిన్ను యద్దిధిషామహే వామభి ప్రియం రేక్షః పత్యమానాః ।

దద్వాగ్ం వా యత్ పుష్యతి రేక్షః సమ్వారన్ నకిరస్య మమాని ॥

1549

(4) అసావన్యో¹ అసుర నూయత ద్యౌస్త్యం విశ్వేషాం వరుణాని రాజాః ।

మూర్ధా రథస్య చాకన్ నైతావత్రేససాన్తకదుగ్ధ్ ॥

1550

(5) ఆస్మిన్త్యైతచ్చకపూత² ఏనో హితే మిత్రే నిగతాన్ హన్తి పిరాన్ ।

అవోర్వా యద్దాత్ తనూష్యవః ప్రియాసు యజ్జియాస్వర్వా ॥

1551

1. వన్యోఽఅసుర, 2. పూతఽవీనో. (వా.ప.)

(6) యువోర్వి మాతాదితిర్విచేతసా ద్యౌర్న భూమిః పయసా ప్రహతనీ ।

అవ ప్రియా విదిష్టన సూరో నినిక్త రశ్మిభిః ॥

1552

(7) యువం హ్యౌర్విరాజావసీదతం తిష్ఠద్రథం న ధూర్షదం వనర్షదమ్ ।

తా నః కణాకయస్తేర్నమేధస్తత్యే¹ అంహసః సుమేధస్తత్యే¹ అంహసః ॥

1553

సూక్తము—134

ఋషి—సృమేధపుత్రుడు శకపూతుడు†

దేవత—మిత్రావరుణులు†

(1) శి॥ స్తోత్రం కు ధన² మొసంగు విఖ్యాత దివము

భూమి యజ్ఞేష్ఠవంతుడౌ పూత పురుషు

బూర్జ దానాది గుణ గణ భూషితాశ్వ

లెలమి వెల్గించుచున్నార లిద్ద మహిమ³ ॥

4521

1. స్తత్యే¹ అంహసః. (వ్యా.ప్ర.)

† వ్యాకృతప్రతి 14వ సంపుటము 169వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “సృమేధ పుత్రుడు శకపూతుడు” గాను, దేవత “మిత్రావరుణులు” గాను వ్రాసి, 17వ సంపుటము సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “శకపూతుడు” ఋషిగాను, “భూమ్యాకాశములు, అశ్వములు, మిత్రావరుణులు” దేవతగాను, శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

2. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు “పంచలఘు” గణముగాని “జగ” ముగాని ప్రియు క్తమైనట్లు భావింపవలయును.

3. శి॥ స్తోత్రం కు ధన మొసంగెడు ఖ్యాత దివము

భూమి దానాది గుణగణ భూషితాశ్వ

లెలమి యజ్ఞేష్ఠవంతుడౌ యమల పురుష

వృద్ధి జేయుచున్నారు వివిధగతుల ॥ (తొలి పాఠము)

(2)*గీ॥ మిత్రాః వరుణః పీఠం మేలు ధనము
దాల్చుచున్' సుముఖులై యిషితవ్య హేతు
పునను సురమధ్యమునఁ బీఠిఁ బొందువారు
కానఁ బూజించెదము విమ్ముఁ గరము భక్తి ॥

4522

*గీ॥ మిత్రాః వరుణదేవుఁడఁ మీ సుసఖ్య
మునను యజమానునకుఁ గడు ముదము కలుఁగ
బాధకాత్మక రాక్షస వర్గములను
నభిభవింపఁగఁగలవార మధిక శక్తి ॥

4523

(3)*గీ॥ మీ నిమిత్తము హవ్యంబు మిత్రాః వరుణః
దాల్చునప్పుడె హవ్యము దాల్చుఁగలము
హవ్య మొసఁగిన జనుని నత్యధిక ధనము
లంచితంబుగఁ దాము సేవించుచుందు ॥

4524

(4)*గీ॥ ఎల్ల జనులకుఁ బ్రాణంబు లిచ్చువాఁడఁ
మిత్రాః' దివము నీ కతిమిత్రాఁడైన
వరుణదేవునికంటెను బరుఁడ వైన
నిన్నుఁ గనియుండెఁగాదటె! యెన్నునటుల ॥

4525

*గీ॥ ప్రాణులకు నీశ్వరుండవై వరలుచున్న
వరుణః మిత్రాః మీ రథవరము మూర్ఖ
మును మదీయేష్టిఁ గాంక్షించుఁ గనుక యద్ది
కల్మష విహీనమై భువిఁ గాల్గుఁగాదె! ॥

4526

(5)*గీ॥ తర్పయితయైన పురుషుని తగిన యజ్ఞ
కర్మలందునఁ దనువుల మనుఁడు మిత్రాః
డవన ధనమును నత్యంత మైన పీఠి
స్థాపనముఁ జేయు నెప్పుడున్ సంతసమున ॥

4527

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటసరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు "భల"ము వ్రాయు క్తమైనది.

*గీ॥ మిత్రదేవుడు హితుడయి మెలగుచున్న
మౌని శకపూతుడని వానిఁ బూనియున్న
పాప పుంజంబు హంతవ్యువైరి పుత్ర
కులను నిశ్శేషముగఁ దాను గూల్చుచుండు ॥

4528

(6)*గీ॥ కరము విజ్ఞానులైనట్టి వరుణ మిత్ర
లారః మీ కల్ల యదితియౌ నంబ¹యధిక
వృష్టిచే² దివము జగమును వెలుఁగజేయు
నట్లు శోధించు నరులను నతిరసమున ॥

4529

*గీ॥ మీరు ప్రియమైన ధనము³ నమెయశక్తి
నస్మదభిముఖముగ మాకు సందనిందుః
మరియు సూర్యుని సుందర⁴ కిరణ పజ్జి
మమ్ముఁ బోషింపుఁడీ పీఠి మాన్యులారః ॥

4530

(7)*గీ॥ వర్షణాదికమున వర్దిల్లు మీరలు
స్వీయతలమునందుఁ జెలఁగుడిపుడుః
వరుణః మిత్రదేవః కరము శబ్దముఁ జేయు
నరులఁ ద్రుంప నెక్కుఁ డరద మిపుడు ॥

4531

*గీ॥ అశ్వవహనంబునకుఁ గడు నమరునట్టి
దేశమందుండునది వనదేశమందు
క్రిడకు నమరు నరదంబుఁ గీర్తనీయు
లారః వేగ నధిష్ఠింపుఁ డీరు పీఠి ॥

4532

*గీ॥ పాపముననుండి నా పిత పరమ ముక్తుఁ
డైన విధమున మీవల్ల నతిశయముగఁ
బాపముక్తుడనైతి నా పగిది యజ్ఞ
కరుడు పాప విముక్తుని గాంచుఁగాదె ॥

4533

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. నంబునందు, (తొ.పా.), 2. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు "భల"ము ప్రయుక్తమైనది.

3. ధనమును మిక్కుటముగ, (తొ.పా.), 4. కిరణములను. (తొ.పా.)

సూక్తము—134

ఋషి—స్వమేధ పుత్రుడు శకపూతుడు

దేవత—మిత్రావరుణులు

అధ్యాయము—1

†(1) విశ్వస్వప్తి యజ్ఞమ్మున విమలమైన శక్తులతో

ఆకాశమున ననిలమ్మున ననలమ్మున ననిలమ్మున
 నహోరాత్రులందు వెలుగు మహి మాస్వితమైన సుణులు
 నానాపద రత్నమ్ములు నదరైన రజిత హేమ
 మష్టవిదములైన వసువు లలరారును రకరకాల
 గోకాలను లోకాలను గోశగతుల వ్యాప్తి చెంది
 పలు గుణాల రూపాలను చరలెడి మృహావమ్ముల
 గర్భితమై జనిత మౌచుఁ గాంతికాంతు లీనుచుండి
 బహురూపుల బహుగుణాల పార్థివ రతు లొప్పంగాఁ
 జిరకాలము చెలఁగుచుండు చరితాత్మకగతుల వెల్లి
 అలంకారప్రాయములై అభరణమ్ములు నౌచును
 ఆరోగ్యవర్ధము లౌచు నాయుష్కారకము లౌచుఁ
 బ్రాణాంతకము లౌచుఁ గూడ వరలెడి గుణ రూపాలను
 బ్రకృతి సహజ సంపదలుగఁ బరఁగుఁ జిత్తమైన గతుల ॥

4534

†(2) మిత్రగోవశక్తులతో మించు సూర్యకాంతమణులు

చలువల వెన్నెల రతులను జదలంబెడి వరుణశక్తిఁ
 జంద్రకాంతమణు లెల్లను సదా చర్చిల్లు జగతి
 రకరకాల రత్నమ్ముల రాజి వెలుగు స్వప్తిలోన
 సద్గుణగణ సంవర్ధిత సంపూజిత ధర్మమూర్తి
 శక్తులుగా సంపదలుగ సహజములై తనరారుచు
 దుష్టశక్తి సంపదాశి దుర్విదగ్గ దుర్మతులను
 భ్రష్టవరచి నష్టవరచి కష్టమ్ములపాలు చేసి
 ప్రాణహరకమ్ము లౌచుఁ బ్రకటితమౌ దీప్తరతుల
 సత్యమలమ్మౌ సూక్తుల నలరారును విశ్వమ్ముల ॥

4535

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-చక్రవర్తి”

†(3) చంద్రకాంతి సూర్యకాంతి సంశక్తులు విశ్వమ్మున
 విమల ప్రాణదమ్ము లొచ విశ్వజనేనమ్ము లొచఁ
 జరాచర ప్రకృతితతులు జడాచర ప్రపంచమును
 సంచరింప సంచరింప సంవర్ధన శక్తులతో
 సంజననపు శక్తిదీప్త సంపదాశి విస్తరిల్ల
 రేయింబపశులు నడచును ఋషు దీప్తులు ప్రసరింపఁగ
 నచ్చక్తుల బుద్ధిగతులు నవమలమై వర్తిల్లఁగ
 వర్తిల్లఁగఁ బ్రాణికోటి సార్థక మై సత్యమైన
 మహితమైన చిత్తవృత్తి మాన్యగతులు విలసిల్లఁగ
 లోకసంక్షేమ రతుల లోలుపతల ధిషణశక్తి
 అభ్యుదయ మ్మండనొను నద్భుత చైతన్య గతుల
 నసాధారణముగ జగతి నలరు నృప్తి స్థితి లయాలు
 నృప్తిలోనె హవిషముగాఁ జెలఁగు సహజ పదార్థాలు
 కృతములొచు నకృతములై కృతాకృతములొచుఁ బ్రకృతి॥

4536

†(4) దివ్యమైన బ్రహ్మశక్తి తేజరిలఁగ సహజగతుల
 నఖిలప్రాణ దాతపుగా నమలకాంతి ప్రదాతగా
 నపూర్వమౌ శక్తులతో నమేయమౌ శక్తులతో
 ననవరతము ప్రసరించెడి నసంతమైన దీప్తులతో
 ననూనమైన వ్యాప్తిత్వపు టనలానిల శక్తులతో
 నతిలోకమైన మైత్రి నా నలిలము నాకర్షణ
 నంతర్గతముగాఁగ నావిరిగా లీనముగా
 నతిలోకమైన వరలెడి ఆపురూపపు శక్తులతో
 నా జలమునె మొయిశులుగా నవతరింపఁజేసి నీవు
 మధురరుచుల రూపముగా మహితమైన జలధారల
 వర్షింపఁగఁజేసి ప్రకృతి ప్రాణదాతవై తనరుచుఁ
 జరాచర ప్రపంచమును జలభూచరతతు లన్నిటి
 ననిలానల జలమృత్తతు లన్నింటను మిత్రదేవః
 సంపదాశి సృజించుముః సంవర్ధన మొనరింపఁగ ॥

4537

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) మించు దైవీయమైన మిత్రశక్తి విశ్వమ్మున

వర్తిల్లఁగ నిత్యమ్మును వర్తిల్లఁగఁ బ్రకృతి యెల్ల
యుగయుగాల మహితశక్తి యోగములో లోకమ్మున

ఋతదీప్తుల సభములోన ఋతుగణములు వర్తిల్లఁగ
శకపూరుషుఁ డవతరించి ప్రకృతిదీప్త ధర్మ మెనయ

సద్ధర్మ మయమ్మైన సత్పురుషులఁ గాపాడుచు
హింసాశక్తులతోడను శంసనీయ ద్వంసగతుల

అవర్మమై అసత్యమౌ విదుర దుష్ట ధర్మరూప
దుర్మదాంధ దుశ్శక్తులఁ దున్మాడుచు నజయ్యముగఁ

బూర్వదుర్గతీనాశని పూర్వశక్తి యోగమహిత
శక్తిదీప్త స్వచ్ఛగతుల సంపత్ప్రదమై తనరఁగ

సకలపాప పుంజాలను వికృతములుగ నాశపరచి
పుణ్యయోగ పుంజము లనన్య మౌచు ననంతమైన

శక్తిగాఁగ వర్తిల్లును జక్రనేమికృమత సృష్టి ॥

4538

†(6) అంతర్గతి నగ్ని వరల నపురూపపు శక్తులమైఁ

దనరు జలము సృష్టిలోన ననల మైతి వరలంగాఁ
బ్రకృతిలోని జలసంపదఁ బ్రకృతమౌ కిరణా లవి

మిత్రాగ్నుల శక్తు లెల్ల మించి స్వీకరించి నింగి
కావిరిగా నంతర్గతి నాత్మైక్యముగాఁగ వరల

ద్వైతశక్తి రూపాంతర జాతములుగ మొయిశులుగా
జలశక్తుల పరిపూర్ణత వెలయంగా నిర్మలముగ

రూపొందఁగఁజేసి నిలిపి ఆపాతమధురములౌ
వర్షధారలను బ్రకృతికిఁ బ్రసరించు మిత్రవరుణ

శక్తు లెల్ల సృష్టిలోన సదమలమౌ పవనాగ్నుల
సలిల పృథ్వీ లాకాశము లలరంగా నిత్యమును

నపూర్వమై అజయ్యమై అమేయమౌ ననంతమౌ
ననూనమౌ నతిలోకపు టతివేలపు మహితగతుల

వర్తిల్లును నిత్యమ్మును వరలఁగ ఋత ఋతు ధర్మము ॥

4539

†(7) దివ్యమైనకాంతితులఁ దేజరిల్ల గగనమ్మునఁ
 గాలశక్తి నియతగతులఁ గ్రాల నిత్యసత్య మౌచు
 వసంతానఁ బ్రకృతిశక్తి వర్తిల్లఁగఁ బునర్నవగ
 గ్రీష్మమ్మునఁ బ్రకృతిశక్తి దృఢతర మై పెరుగంగా
 వర్షఋతువునందుఁ బ్రకృతి వర్తిల్లఁగ జలనంపద
 హేమంతమునందుఁ బ్రకృతి హిమ హేమపు మహిమలతో
 వర్తిల్లఁగ రకరకాల ఫలితమ్ముల విలసిల్లుచు
 శిశిరమ్మున శక్తు లుడుగు నవశ గతుల రాలిపోవ
 నుష్ణనాభి శక్తులతో సుజ్వలముగ వర్తిల్లఁగ
 జలనాభి శక్తితుల సలిల సమృద్ధి తనరంగా
 శీతనాభి సర్వరతులఁ జెల్వొందఁగఁ బ్రకృతిశక్తి
 ఆకాశపు శక్తులతో ననిలానల శక్తులతో
 సలిల వృద్ధి రూపాలను సర్వసృష్టి వర్తిలంగ
 సన్మోక్షస్యపు టనుబంధపు టవినాభావంపు మైత్రి
 తనరారఁగఁ బంచభూత తత్త్వరూప తతు లెల్లను
 మిత్రావరుణుల మహిమల మించి నంచరించు సృష్టి ॥

4540

సూక్తము—134

ఋషి—సృమేధ పుత్రుఁడు శకపూతుఁడు
 దేవత—మిత్రావరుణులు

అర్థాంతరము—2

†(1) మహితమైన దివ్యశక్తి మహామాన్విత లోకమ్ములు
 గోళమ్ములు క్రాంతికాంతి జాలమ్ములఁ బ్రసరించుచు
 విమలమైన శక్తులతో విశ్వసృష్టి ప్రకృతిలోనఁ
 జైతన్యపు రతుల మీఱ జాతముగాఁ జిచ్చక్తులు
 నిత్యపరిణామరూప సత్యతత్త్వ మలరారఁగ
 సృష్టిలోన సుఖనంపద వ్యష్టినమిష్టిగతుల నొప్ప
 నసాధారణంపు గతుల నభ్యుదయావహముగాఁగ
 సలరు దైవలీలగాఁగ నతిలోకపు మహాశక్తి
 దివి భువులును ననిలానల పవన గగన గోళాలవి
 వర్తిల్లును నిత్యమును బరివ్రామణగతులమెయిని ॥

4541

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) అనల సలిల శక్తులతో ననిల గగన తత్త్వాలను

నలరారుచు క్షితితలాన నమరు సుషుమ్నగ సృష్టిని
బ్రక్రతిదేవి నాడికాగఁ బ్రభాభాసితమ్ముకాగఁ

నవినాభావమ్ములైన అనుబంధపు బంధాలను
నన్యోఽన్య సుసంబంధ జన్యజనక మూర్తులతో

నఖిలరూపు లవనిమీద సుఖరతులను సఖ్యగతుల
నలరారుచు సృష్టిస్థితు లభ్యుదయాలు లయగతులను

నక్షయమౌ నిత్యగతుల రక్షకమౌ తత్త్వాలను
నమరొందఁగఁ బంచభూత యజ్ఞక్రియ లెసయ సృష్టి

“నాభి”శక్తు లన్నింటిని నాశపరచు “నభి”శక్తుల
విధ్వస్తము కావించుచు విమలమైన దివ్యదీప్త

మహాశక్తి విశ్వమ్మున విహరింపఁగ సజయ్యమై
అభేద్యమై అమేయమై అమర మై అసంతమై

లతివేలపు శక్తులతో నతిలోకపు మహిమలమై
నలరు సర్వసృష్టిరూప మమరంగా సహజగతుల

సత్యదర్శవిజయ మొప్ప నిత్యమైన ఋత ఋతులను ॥

4542

†(3) అతిదుష్ట విషాగ్నికాగ నఖిలమ్మును నాక్రమించి

అకాశము లనిలమ్ముల ననలమ్ముల సలిలమ్ముల
మృతతులను నలరారెడి మించు పంచభూతమ్ముల

గోళమ్ముల లోకమ్ముల హాలాహల రూపాగ్నుల
ధ్వంసపరచి “నాభి”శక్తి తత్త్వమ్ముల రూపుమాప

యత్నించుచు మృషశక్తుల నసహ్య మౌచు దుష్టమైన
“అభి”శక్తుల నన్నింటిని నదృతముగ నాశపరచి

విశ్వప్రకృతి సంపదలను విమలమ్ముగ మలిపినిలిపి
సృష్టి యజ్ఞ సర్వస్వము స్థితిగతులను గాపాడుచు

నభ్యుదయావహముగాగ నఖిలమ్మును వర్ధిల్లఁగ
నసాధారణంపు గతుల సమల ప్రకృతివర్ధిల్లును

దేవదేవపురుషశక్తి దివ్యతత్త్వ మహిమలమై ॥

4543

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) అకాశము లనిలమ్ములు సనలమ్ములు సలిలమ్ములు
 మృతతులును వివిధగతుల మించి రూపుదాల్చునట్టి
 విశ్వగోళలోకా లవి విరాజిలుచుఁ బరుగు లెత్తఁ
 బంచభూతతత్త్వా లవి అలరారఁగ నశ్వములై
 కాలరథము పయనించును గొల ననంతయాఁమ్మును
 ఆమలమైన పాఞ్ణశక్తి నతులమైన దీప్తశక్తి
 ఆ ద్వంద్వము లంతర్గత నలరారఁగఁ బ్రవాహముగ
 నగును మృతత్త్వముతో నఖిలమైన ప్రకృతిరూపు
 ఆ వెలుగుల వెల్లువ నాపిష్కృత మౌ సూర్యులు
 వివిధ గోళ లోకాలకు విదురాధార మౌచును
 మండలములుగాఁగ సృష్టి మహతమ్ముగ పరలుచుండుఁ
 గాలరథము మూర్ధములై క్రాంతి నిత్య సత్యరతుల
 మృత్యురహితమై వెలిగెడి ఋతరూపము - పాపరహిత
 మహాశక్తి లీలకాఁగ మాయగాఁగ సకల మౌచు ॥

4544

†(5) ప్రకృతిపురుష హితకారక సుకృతదీప్తశక్తికాఁగ
 వరల మిత్రశక్తు లెల్లఁ బరిభ్రమణగతులు మీఱ
 సథిపతియౌ గ్రహరాజుకు నభివందనకృతికాఁగను
 నాత్మప్రదక్షిణలను నలరఁగఁ బ్రదక్షిణలను
 మండలగత లోక గోళ తండా లవి తనరారును
 సత్యరతుల నిత్యగతుల సంచరించుచుండి నదా
 చరాచర ప్రకృతిలోన జడాజడ ప్రవంచన
 సకల పాణికోటి దేహజాలమ్ముల నిండి యుండు
 నంతరాంతరముల నుండు అల్పాల్ప మృగు పాపము
 అవలేశ మ్మున్నఁగాని అవలీలగ రూపుమాపు
 పూర్వదుర్గతీ నాశని పూతశక్తి సృష్టిలోన
 వర్తిల్లఁగఁ గళలాలు పటావంచలై పోవును
 నిత్యదీప్తమై వెలిగెడి సత్యరూప పుణ్యశక్తి
 ఆజయ్యమౌ వీరతమై నలరారును సృష్టిలోన ॥

4545

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) వంచభూతమాత్మరూప ప్రకృతిగాఁగ వరలుచుండు

నాకాశము లనిలమ్మును ననలమ్మును సలిలమ్మును
మృత్రతులును బలు పాశుల మించు గోళ లోకములై
రకరకాల దివులు కాఁగ వికృతులైన భువులు కాఁగ
జల వాయు లోకాలుగ జ్వలించెడి గోళాలుగ
నపురూపపుఁ జలనశక్తి నమర ధరణ ధారణముల
ననుబంధపు గమనాలను నఖిలమ్మును సంచరింప
నిరంతర ప్రసారాల నిర్వికల్ప కాంతి కిరణ
జాలమ్ముల రవిశక్తులు సర్వప్రకృతి ప్రాణద మై
సదా వర్తిల్లుచుండుఁ జరాచర ప్రపంచాన
జడాజడ ప్రకృతి కెల్లఁ జైతన్యముఁ గలిగించెడి
ప్రియశక్తిగఁ జంద్రామృత ఋక్షదీప్త సర్వస్వము
విశ్వసృష్టి సకలమ్మున విషకల్మషము లన్నిటి
నాశవరచి పవిత్రతను నర్ధిక్కుల నలరించును ॥

4546

†(7) మిత్ర వరుణ రూపాలను మిన్నంటెడి ఆగ్ని జలము

లనిల మృత్రతులతో నాకృతిగా సదమలగతి
నలరారుచు సృష్టిలోన నద్భుతమౌ తేజాలను
సృష్టి స్థితి ప్రకృతిరూప చిద్విలాసముల నన్నిటిఁ
జెదరఁగొట్టి భ్రష్టగతుల చిన్నమ్ముగఁ జేయునట్టి
కశ్మలముల నన్నింటిని గకావికలుగాఁ జేయుచుఁ
గ్రాంతికాంతి శక్తులన్ నితాంతమైన దీప్తగతుల
నఖిల సృష్టిఁ బవిత్రముగ నలరారఁగఁజేయుచుండు
దైవీయమ్మా శక్తుల ధర్మ మ్మది నిత్యమ్మును
రవి చంద్ర గ్రహ ఋక్ష రాజి రూపములుగ వరల
ధరణ ధారణంపు గతుల భరణ భారణంపు రతుల
సకల గోళ ప్రకృతులలో నకలుషగతి వరలంగాఁ
గశ్మలముల ధ్వంసపరచి క్రాలంగా శుభ్రగతులు
నారోగ్యమహాభాగ్య మైశ్వర్యము లందమ్ములు
ప్రకృతిపరములై వరలఁగఁ బ్రాణినిత్యము చైతన్యపు
దివ్య నవ్య భవ్య గతులు నవ్యయమై వరఁగు సృష్టి ॥

4547

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్ — 135

ఋషిః—సుదాః ప్రజవనః; ౧-విహవ్య అంగిరసః

దేవతా—ఇంద్రః

ఛందః—శక్వరీ; 4-౧-మహాపంక్తిః; 7-త్రిష్టుప్; ౧-జగతి

(1) పౌష్టస్మై పురోరథమిన్ద్రాయ శూషమర్చత ।

అభీకే చిదు లోకకృత్ సంగే సమత్సు వృత్రహా ఽస్మాకం బోధి చోదితా

సభన్తామన్యకేషాం జ్యాయా¹ అధి ధన్వసు ॥

1554

(2) త్వం సిన్ధుగ్ంరవాస్సజో ఽధరాచో² అహన్నహిమ్ ।

అశత్రురిన్ద్ర జజ్ఞిషే విశ్వం పుష్కసి వార్యం తం త్వా పరి వ్యజామహే

సభన్తామన్యకేషాం జ్యాయా¹ అధి ధన్వసు ॥

1555

(3) వి మ విశ్వా³ అరాతయో ఽర్కో నశన్త నో ధియః ।అస్తాసి శత్రవే వధ యో న⁴ ఇన్ద్ర జిహంసతి య తే రాతిర్దదిర్వసుసభన్తామన్యకేషాం జ్యాయా¹ అధి ధన్వసు ॥

1556

(4) యో న⁴ ఇన్ద్రాభితో జనో వృకాయరాదిదేశతి ।అధస్పదం తమీగ్ం కృధి విబాధో⁵ అసి సాసహిర్షభన్తామన్యకేషాం జ్యాయా¹ అధి ధన్వసు ॥

1557

1. జ్యాయా అధి, 2. ధరాచో అహన్నహి, 3. విశ్వా అరాతయో, 4. యో న ఇన్ద్ర,

5. విబాధో అసి. (వా.ప.)

(5) యో న¹ ఇన్ద్రాభిదాసతి సనాభిర్యశ్చ నిష్ఠ్యః ।

అవ తస్య బలం తిర మహీవ ధ్యౌరథ త్మనా

నభస్తమన్యకేషాం జ్యాకా² అధి ధన్వసు ॥

1558

(6) వయమిన్ద్ర త్వాయవః సఖిత్వమా రభామహే ।

ఋతస్య నః పథా నయాతి విశ్వాని దురితా

నభస్తమన్యకేషాం జ్యాకా² అధి ధన్వసు ॥

1559

(7) అస్మత్కం సు త్వమిన్ద్ర తాం శిష్య యా దోహతే పృతి వరం జరితే ।

అచ్ఛిద్రోద్ధీ పీవయద్యథా నః సహస్రధారా పయసా మహీ గౌః ॥

1560

‡(8) అర్వాఞ్చమిన్ద్రమముతో హవామహే యో గోజిద్ధనజిదశ్వజిద్యః ।

ఇమం నో హవ్యం విహవే జుషస్వాన్స్త కుల్మో వారివో మేదినం త్వా ॥

1561

సూక్తము—135

ఋషి—పిజవన పుత్రుడు సుదాసుడు; ౮-ఆంగిరసుడైన విహవ్యుడు†
దేవత—ఇంద్రుడు†

(1)*గీ॥ స్తోత్రవరులారా! మీరలు స్తుత్యుడైన
యా మహేంద్రుని ముందటారామమైన
యరదమొక్కటి కలిగె నా యరదము దరి
బలమునకు నర్చ జేయుఁడి! పరమ భక్తి ॥

4548

1. యోన¹ ఇన్ద్రా, 2. జ్యాకా² అధి. (వా.ప.).

‡“ఖిల” మంత్రముగా నిది కొన్ని వ్రాతప్రతులలో గలదు. కొందరు దీనిని నధికపాఠముగా భావింప
మరి కొందరు ప్రక్షిప్తముగా భావించిరి.

†వ్రాతప్రతి 14వ సంపుటము 171వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “పిజవన పుత్రుడు సుదాసుడు”గాను,
దేవత “ఇంద్రుడు”గాను వ్రాసి, 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో “సూదస్సు”
ఋషి గాను, “ఇంద్రుడు” దేవత గాను, శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥ నిఖిల సంగ్రామ సంగమనీయమైన
వైరి బల మెల్లఁ జెంతకు వచ్చి యున్న
స్తోతలకు ధన¹ మొనంగుచుఁ దుష్టి మేము
జరుపు పరిచర్యలన్ హరి యెరుఁగుఁగాదె ॥

4549

*గీ॥ మరియుఁ గుత్సితులైనట్టి కరము హింస
నలుపుచున్నట్టి యవరులై సాగునట్టి
శాత్రువుల కార్ముకంబుల జ్యాలు నష్ట
పడునుగావుతః నిజమైన పస దొరంగి ॥

4550

(2)*చ॥ చెలఁగెడు సంతరిక్షమునఁ జేరెడు మేఘము గొట్టి యుండుటన్
జలము లధో ముఖంబులయి జారె భువిం గడు వేగఁ గావునన్
జెలువుఁడ వౌచు మాకు నిల శ్రీధన మిచ్చుచునుంటి వింద్రీ! ని
న్నిల నుతి హవ్య సంపదల నెక్కువ వశ్యునిగా నొనర్పమే! ॥

4551

*గీ॥ మరియుఁ గుత్సితులైనట్టి కరము హింస
నలుపుచున్నట్టి యవరులై సాగునట్టి
శాత్రువుల కార్ముకంబుల జ్యాలు నష్ట
పడునుగావుతః నిజమైన పస దొరంగి ॥

4552

(3)*గీ॥ సర్వ శాత్రవ సంఘంబు సమయుఁ గాకః
సీ నిమిత్తము సన్నతుల్ నిలుచుఁగాకః
నింద్రీ! మమ్ములఁ జంపంగ నేగుదెంచు
వానిపై నాయుధంబుల వదలినావు! ॥

4553

*గీ॥ ఇంద్రీ! నీదు హస్త మెద్ది ధనంబును
నందఁజేయ హేతు వగునొ! యట్టి
కరము మాకు ధనముఁ గల్పించుటకుఁ గడు
దాత యగునుగాకః! దత్క్షణంబ ॥

4554

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. ఇక్కడ నింద్రగణమునకు మారు పంచలఘుగణము ప్రయుక్తమైనది.

*గీ॥ మరియుఁ గుత్సిత లై నట్టి కరము హింస
సలుపుచున్నట్టి యన్యులై సాగునట్టి
శాత్రువుల కార్ముకంబుల జ్ఞాటు నష్ట
పడునుగావుతః నిజమైన పస దొరంగి ॥

4555

(4)*గీ॥ శాత్రువుల నెల్ల యతిశయ శక్తితోడ
నభిభవించితి వో యింద్రః యందువలన
నాయుధంబుల మా వైకి ననుపునట్టి
హింసకుని బాధ పెట్టుమాః యెల్ల వేళ ॥

4556

*గీ॥ మరియుఁ గుత్సిత లై నట్టి కరము హింస
సలుపుచున్నట్టి యన్యులై సాగునట్టి
శాత్రువుల కార్ముకంబుల జ్ఞాటు నష్ట
పడునుగావుతః నిజమైన పస దొరంగి ॥

4557

(5)*గీ॥ సదృశ జన్మము గలిగిన శత్రు జనుని
నీచ జన్మము గలిగిన నీచ జనుని
బలము ద్యోలోక విస్తృతి వెలుగు దాని
స్వయముగా నాశనముఁ జేయుః వాసవుండః ॥

4558

*గీ॥ మరియుఁ గుత్సిత లై నట్టి కరము హింస
సలుపుచున్నట్టి యన్యులై సాగునట్టి
శాత్రువుల కార్ముకంబుల జ్ఞాటు నష్ట
పడునుగావుతః నిజమైన పస దొరంగి ॥

4559

(6)*గీ॥ నిన్నుఁ గాంక్షించు మే మెల్ల నిర్మలేష్టి
సలువఁబూనుచునున్నాము సవన మార్గ
మునను మా సర్వ పాపంబులం దదీయ
ఫలములన్ దుర్గించివేయుమాః వాసవుండః ॥

4560

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. నిజమైన శక్తితోడ. (వా.ప.పా. యతిభంగము.)

*గీ॥ మరియుఁ గుల్మితు లైనట్టి కరము హింస
సలుపుచున్నట్టి యన్ములై సాగునట్టి
శాత్రువుల కార్ముకంబుల జ్యాలు నష్ట
పడునుగావుతః నిజమైన పస దొరంగి ॥

4561

(7)*గద్యము॥

ఏ గోవు స్తోతకుఁ బ్రతిదినము పయస్సు నిచ్చుచుండునో; ఆ గోవు నిబిడోదస్క యగుటచే
బహు క్షీర ధారోపేతయై మహతియై యున్నది. మమ్ము క్షీరములచేఁ బ్రవర్ధింపఁజేయు
నట్లు దాని నొనర్చి స్తోతల మగు మా కౌసంగు మిందుగఁదా: ॥

4562

(8)†క॥ మహితాఽజయ్య సుశక్తుల

విహితుం డౌ వైష్ణవుఁ డతివేలము లొచున్

రహి మించు ప్రదక్షిణలను

సుహవ్య మాత్మప్రదక్షిణోజ్జ్వల గతులన్ ॥

4563

†క॥ గోశమ్ముల ధన సంచయ

జాలమ్ముల నశ్వితతుల జయ మొందంగాఁ

గాలాఽధిపతిగ వరలుచు

లోలుపతల నాధిపత్యరూపుఁడు హరి యౌ ॥

4564

సూక్తము — 135

ఋషి — పిబవన పుత్రుఁడు సుదాసుఁడు రి-అంగిరసుఁడైన విహవ్యుఁడు

దేవత — ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము — 1

†(1) అదృశ్యమాన రూపమ్మున ననిలమ్ములు పయనించును

వైష్ణవీయమైన దివ్య భావాంతర్గత శక్తులు

గోచరమ్ము కాకుండఁగ గోవ్య దీప్త గతు లొప్పుగ

ముందుదారి చూపుచుండఁ బురోగామి యౌచు నిలిచి

కనిపించని కాలరథము క్రాలి సంచరించు నిలిపి

అనిలరథము కూడఁ దిరుగు నదృశ్యంపు గతులు మీఱ

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†“ఖిల”మంత్రానువాదము. సామాన్యార్థము.

నసాధారణంపు గతుల నమేయంపు స్థితులతోడ

“నభి”శక్తుల రూపు దాల్చి అఖిలమ్మున వ్యాపింపఁగ
జలనాభిని హరియించెడి ఛల వృత్తుని సంహరించు

ననూనమైన అగ్నిశక్తి అనాహతంపు రూపమ్మున
నగమ్యముగ నగోచరముగ నగణితమౌ వేగమ్మున

దశదిశలను దాటిపోవు నిశి దినాల దిగంతాల
నజయ్యమై తనరారును విజయవతాక నెగురవేయు

చిన్మయగతి మనో రూప తన్మయ శక్తులు వరలఁగ
నపరాకాశమ్ము కాఁగ నద్భుతగతి పరఁగంగా

ననాకార మభేద్యమై నాకాశము నధిగమించు ॥†

4565

†(2) పంచభూత తత్త్వాలకు సంచితముగ మైత్రి మీఱ

నాధిపత్యమును వహించు ననంతమైన ఐంద్రీశక్తి
వైష్ణవీయ పంచేంద్రియ కృష్ణశక్తు లలరారఁగ

నశక్తుతా రతులమెయిని నతిలోకపు శక్తులతో
నతివేలపు రక్తులతో నసాధారణంపు గతుల

సజయ్యమౌ నమేయమౌ నభేద్యమౌ ననంతమౌ
దివ్యశక్తు లలరారఁగ దీవ్యమాన గతులు వెలయ

విశ్వమ్మున వాయుగతుల వెలుఁగు ప్రాణతతులు వరల
మధురమైన జలగతులను మహిమాన్విత తాగ్రీణశక్తి

వ్యాప్తి చెంద నిత్యగతుల గుప్తశక్తు లలరారఁగ
నిజము దేవుఁ డెరుఁగు రీతి సీరు పల్ల మెరుఁగు పగిది

విష్ణుపాదోద్భవిగా వెలునడు జల ముపరి గతులఁ
గిరిందఁ గారి ఝడితిమెయిని నిందుమౌళి దివ్యమైన

శిరోభాగమందు నిరత సరాగాలు మీఱఁ బడుచు
సతతమ్మును బ్రవహించును జ్వలితాగ్నులు గర్భితముగఁ

బ్రక్పతిమాత ప్రాణదముగ సుకృతమైన తాగ్రీణదముగ
“నభి”శక్తుల వృత్తాసురు నంత మొందఁజేసి సృష్టి

“జలనాభు”లఁ గాపాడెడి శంకరమౌ మనశ్శక్తి
అపరాకాశమ్ము కాఁగ నద్భుతగతి పరఁగంగా

ననాకార మభేద్యమై ఆకాశము నధిగమించు ॥

4566

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) ఆమలమైన అనలశక్తి అనిలశక్తి జలశక్తులు
 మృణ్మయమౌ తత్త్వశక్తి మింటిగతుల స్వచ్ఛతమై
 సకల విశ్వ సృష్టిలోన సర్వ కల్మషావశులను
 నాశవరచి పంచభూత నవ్య నిత్యగతుల వరలు
 పరిశుద్ధతా గరిమ వెలుగఁ బవిత్రతా భరితముగా
 నపురూపమౌ శక్తుల ననిల సలిల సముచ్ఛయాలు
 ననలరూప స్వచ్ఛతమై నలరారఁగ నమృతగతులఁ
 బ్రకృతి సంపదలు వరలఁగ రామణీయమైన సహజ
 శక్తితత్త్వ రూపమ్ముల సర్వమ్మున వ్యాప్తి చెంది
 ధిషణారతి రకరకాల దివ్య భాగ్యమ్ముల జగతిని
 నజయ్యమై అభేద్యమౌ ననాహతంపు దివ్యశక్తి
 అర్యముఁడౌ నాదిత్యుని నపూర్వంపు దీప్తగతుల
 మనోరూప గుప్తశక్తి మహిమాన్వితమై వరలును
 బుద్ధి శక్తి కతీతమై పూర్ణ పవిత్ర రూపమ్మున
 నపరాకాశమ్ముగాఁగ నద్భుత గతి వరఁగంగా
 ననాకార మభేద్యమై ఆకాశము నధిగమించు ॥

4567

†(4) అమరూపపుఁ బ్రకృతికృతిగా “నభి”శక్తి స్వరూపముగ
 నావరించి ఆఖిల సృష్టి నాకాశము కలుషగతుల
 నమరమైన అమలమైన హాయి గొలుపు సుగంధాల
 ననిల మృది దుర్గందపు టతిమలముగ రూపొందఁగ
 నతి శుచిగా వెలుఁగొందుచు నతిలోకపు దీప్తి గలుగు
 ననల మ్మొక కూర్మిగ నతివిషమై వెల్గొందుచు
 మధురమైన సలిలమ్ములు మలినమయము లౌచు నిలువ
 శక్తివంతమైన పృథ్వి చండాలపు మరుభూమిగ
 రూపొందఁగఁ జేయునట్టి కూర్మిమైన విషశక్తులు
 వృత్తాసుర శక్తులుగా సృష్టిలోన విస్తరిల్ల
 ధ్వంసవరచి సంహరించుఁ బరాభూతమై నశింప
 వైష్ణవీయ మహాశక్తి వజ్రరూపమున వెల్గుచు
 విశ్వ ప్రకృతిరూపమునకు విజయ శక్తి రక్షగాఁగ
 విలసిల్లును నిత్యమ్మును విధికే విధి యౌచు నిలిచి

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

పంచేంద్రియ తత్త్వమ్ములఁ బంచభూత శక్తితతుల
 నఖిలమ్మును విస్తరిలఁగ నమలమైన నిత్యగతుల
 సృష్టిస్థితు లలరారుచు వ్యష్టి సమిష్టి రతులమైని
 జిన్మయగతి మనోరూప తన్మయమౌ విజయమ్మున
 నపరాకాశమ్ముగాఁగ నద్భుతగతి పరఁగంగా
 ననాకార మభేద్యమై ఆకాశము నధిగమించు ॥†

4568

†(5) దివి భువి లోకా లన్నిట వివిధ గోళ సర్వాలను
 నస్తవ్యస్తము కాఁగను నవకాశము లేకుండఁగ
 నాకసమునఁ జికాకుగా నావహిల్ల మలినాళులు
 సతిలోకపుఁ జలనమ్ముల నఖిలమ్మున సంచరించు
 ననిలమ్మును బంధించుచు నలమటింపఁ జరాచరాలు
 ననలమ్ములు స్తంభింపఁగ నతివేలపు జ్వాల లెల్ల
 నణఁగారఁగ దీప్తిరహిత కణములుగా రూపొందఁగ
 సృష్టిలోని జలశక్తులు నష్ట మౌచు నింకిపోవ
 దూళి దూసరమ్ము కాఁగ దుమ్ము కాఁగఁ బృథ్వి యెల్ల
 శక్తి క్షైణ్యమ్ముతోడఁ ద్యక్తములై రిక్తములై
 పంచభూత రూపా లవి పరలఁగ సన్యోజన్య బంధ
 సంబంధాఽవినాభావము లంబరములై బలహీనత
 జవజవలాడఁగఁ జేసెడి శత్రుశక్తు లన్నింటిని
 శమయింపఁగఁ జేసి ప్రకృతి సహజత్వమును నిల్పుచు
 ననాహతమై తనరెడి మనశ్శక్తి మహితముగా
 అజయ్యమై అభేద్యమై అఖిలమ్మును ధిక్కరించి
 అపరాకాశమ్ముగాఁగ నద్భుతగతి పరఁగంగా
 ననాకార మభేద్యమై ఆకాశము నధిగమించు ॥

4569

†(6) సత్యరూప మార్గమ్ముల సర్వ జగతి వర్తిల్లఁగ
 వైష్ణవీయమైన శక్తి వర్తిల్లుచు వర్తిల్లుచు
 సృష్టిలోని దుష్టశక్తి వ్యష్టి సమిష్టి రూపాలను
 నన్నింటిని నాశపరచి పన్నాణపు విశ్వమ్మును
 విరాజిల్లఁజేయు మహా విరాడ్రూప గోళ లోక
 జాలమ్ములు సంచరింప సత్పథాన మహితగతుల

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

ఆకాశముతో ననిలమ్మును ననలమ్మును సలిలమ్మును
 మృతతులును సఖ్యముగా మిన్నంటుచుఁ దనరారఁగ
 ననిలముతో నాకాశము ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
 మృతతులును సఖ్యముగాఁ దత్తత్త్వమ్ముగఁ బరఁగఁగ
 ననలముతో నాకాశము ననిలమ్ములు సలిలమ్ములు
 మృతతులును సఖ్యముగా మేళనమ్మునొంది వెలుఁగ
 సలిలముతో నాకాశము కరువలియును ననలమ్మును
 మృతతులును సఖ్యముగా హతుకొనఁగ నభిన్నతల
 మృతులతో నాకసమ్ము మరుతతులనలమ్ములు
 సలిలమ్ములు సఖ్యముగా వెలుఁగు విష్ణు మనశ్శక్తి
 అపరాకాశము కాఁగ నద్భుతగతి పరఁగంగా
 సనాకార మభేద్యమై ఆకాశము నధిగమించు .†

4570

†(7) వైష్ణవీయమైన శక్తి వరలు సహస్రధార కాఁగ

ఆకసంపు రూపమ్ములు ననిలమ్ముల రూపమ్ములు
 ననలమ్ముల రూపమ్ములు నా జల రూపావళులును
 బృథ్వుల రూపమ్ము లెల్ల విలసిల్లును నొకటొక్కటి
 సహస్రరూప ధారలుగా సకలసృష్టి వర్తిల్లుచు
 శిక్ష కాఁగ రక్ష కాఁగ నక్షయమౌ సఖ్యమ్ముగ
 భేద్యమై అభేద్య మౌచు భిన్నమై అభిన్న మౌచు
 ఆవినాభావత్వ మలరు నదృష్టంపు శక్తులమై
 నఖిల లోక గోళాదులు నలరంగాఁ బంచభూత
 రూపమ్ముల మహిత మౌచు రోదోఽంతరాశమ్మున
 నిత్య చలన భావమ్ముల సత్యగతుల నంచరించు
 షశ్వసృష్టి సర్వమ్మున విమలాఽమృత శక్తులతోఁ
 గాంతికిరణజాలమ్ములు క్రాలంగా బహుముఖాలఁ
 బంచభూత తత్త్వాలను వరలంగా దివ్యశక్తి
 మధురమైన విహితగతుల మహితములై తనరారఁగ
 శబ్దశక్తు లెల్ల సృష్టి సహజములై వ్యాపింపఁగ ॥

4571

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్ణ”

†(6) సకల లోక గోళమ్ముల జయించి వెలుగు నా విష్ణువు
 సర్వవసు సుసంపదాశి శాశ్వతగతిని జయించుచు
 గాంతితతుల నన్నింటిని గొరిగెగ జయించివైచి
 ప్రకృతిరూప శక్తితతుల ప్రభా దీప్తగతులమెయిని
 విశ్వస్పృష్టి యజ్ఞమ్మున వెలుగు హవ్య మౌచు వరలు
 ఆఖిలాఖిలమైన ప్రకృతి నద్భుతగతి తోవంగా
 నాకాశము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
 మృతతులును దేవదేవ ఋభుయజ్ఞమ్ముండు మహిత
 హవముగాగఁ బ్రజ్వలిల్లు హరి నైవేద్యమ్ముగాగ
 నణుపరమాణువులై సకలము నాజ్యముగాఁ దనరారుచు
 సరలాంతర్గత శక్తుల నైంద్రరూప పంచభూత
 రూపతత్త్వ సర్వస్వము రోదసిలో సంచరింపఁ
 బరిగ్రహించుఁ బ్రకృతి నెల్లఁ బరమేశుని లీలగాగఁ
 బ్రభవించును నావిష్కృతి బహురూపుల విశ్వమై ॥*

4572

సూక్తము—135

ఋషి—పిఞవనపుత్రిఁడు సుదాసుఁడు; 8-అంగిరసుఁడైన విహవ్యుఁడు

దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—2

†(1) ప్రకృతిరూప విశ్వరథము ప్రార్చనమై ముందు సాగ
 నిందునికై శోష లేని యింద్రియ తత్త్వమ్ముతోడ
 నశ్వదీప్త తొప్పారఁగ నపురూపపుఁ దేజమ్ముల
 సశ్వములై ముందు నడువ- నభిశక్తులతో నృష్టిని
 “నాభి” శక్తి మింగివైచు నానావిష కలుషాగ్నుల
 నాన్నివైచి ధ్వంసపరచి నారాయణ దీప్తగతుల
 నాదాచము విజృంభింపఁ బార మెనయనట్టి వృతుఁ
 బరాభవించి పరాక్రమించి చరాచరము నాపాదఁగ
 సంహరించి అతిమూర్తిల జగతిని శంకరతత్త్వము
 చశదిశలను విలసిల్లఁగ విశిషటరూపగుతులు తోప
 నాకాశమున దినుశక్తి నమల భూతతత్త్వమ్ముల
 సతిలోకముగా నిల్చును సఖియమ్మును సంచరింప ॥

4573

*రచయిత:—నాజ్మయ మహాద్విజ్ఞ, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “రశా-వల్లభార్జు”
 “వీల” మంత్రానువాదము.

†(2) విధ్వంసము కాకుండఁగి పరిగి పోక విష శక్తుల
 దీప్తు లెల్ల సృష్టిలోనఁ దేజరిలుచు నిత్యమ్మును
 నాదిశేషు వౌచు సత్య మాది రూపమై వరలఁగ
 నాకసంపు భుక్కు కాఁగ ననిలభుక్కు ననలభుక్కు
 సలిలభుక్కు మృదుభుక్కుగ నదమలమౌ శక్తులతో
 సర్వ భూత సంచయాల సంచరించి అంతర్గతి
 జాహిర రూపమ్ములతోఁ బ్రాణశక్తి విలసిల్లఁగ
 శత్రు వౌచు నఖిలమ్మున నద్భుతముగ భరియించుచుఁ
 గిరిందు మీఁదు లోకాలను ఋక్ష గ్రహ గోళాలను
 విశ్వమ్మునె కాపాడుచు విషరూపపు శత్రుతత్త్వ
 శక్తుల నన్నింటిఁగూడ త్యక్త విగత ప్రాణగతుల
 విధ్వస్తము కావించుచు విశ్వగతిని గాపాడుచు
 నాకసమున దనుశ్శక్తి అమల భూతతత్త్వమ్ముల
 నతిలోకముగా నిల్పుచు నఖిలమ్మును సంచరింప ॥

4574

†(3) ఆర్యముఁడౌ నాదిత్యుని నద్భుతమౌ శక్తులతో
 విశ్వమ్మున వ్యాప్తి చెందు విషప్రాయ శత్రుతతుల
 దీ శక్తులు తేజరిలఁగ దివ్యశక్తి వర్ధిల్లఁగ
 నతిలోక మై తనరుచు సతివేల మై వెలిఁగెడి
 ఆజయ్యమైన మనశ్శక్తి అనాహతంపు గతులమెయిని
 నష్టపరచి నాశపరచి నవశక్తులఁ బ్రకృతిలోన
 నసాధారణంపు గతుల నద్భుతమయముగాఁగ జగతి
 నఖిలమ్మున విస్తరిలుచు నైంద్రశక్తి వ్యాపింపఁగ
 అష్టవసు సునంపదాశి అపురూపముగా వెలయఁగ
 ధనరాశులు ప్రకృతి కెల్ల ననంతముగ సహజముగా
 నాకసమున దనుశ్శక్తి అమల పూతతత్త్వమ్ముల
 నతిలోకముగా నిల్పుచు నఖిలమ్మును సంచరింప ॥

4575

†(4) తమశక్తు లన్నింటిని దరిమివైచి- సీచమ్ముగ
 నధోగతుల నందంగా నదఃపాతాః మందఁ
 బ్రకృతిఁ బంచభూతమ్ముల సుకృతములౌ శక్తులతో
 జగత్తుల నారాశము ననిలమ్మును ననలమ్మును

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సఖిలమ్మును మృతతులును సర్వమున సమైక్యగతుల
 నన్యోఽన్యమౌ బంధ మ్మతివేలపు సంబంధపు
 టవినాభావాలమెయిని నఖిల సృష్టి వర్తిల్లఁగ
 వైష్ణవీయమైన ఐంద్ర ప్రభాదీప్త శక్తు లలర
 సర్వశక్తు తండాలును సంహరింప నిత్యమ్మును
 సత్యగతుల సృష్టిలోన జ్వలితమౌ ససిధారల
 నపురూపపు దీప్తులతో నఖిలసృష్టి తనరారఁగ
 నజయ్య మౌచు నభేద్య మౌచు నలరారఁగ నపురూపత
 నాకసమున దనుశ్శక్తి నమల భూతతత్త్వమ్ముల
 నతిలోకముగా నిల్పును నఖిలమ్మును సంచరింప ॥†

4576

†(5) ఆభేద్యమైన శక్తులతో నైంద్రమైన ప్రకృతిరూపు
 నుష్ణనాభి జలనాడియు నొనరంగా శీతనాభి
 ఉవర్యదోలోకాలను నుత్తమమౌ దీప్తరతుల
 బహిరంతర రూపమ్ములఁ బ్రాకృత మై వ్యాపించును
 సత్యగతుల సంచరించి నిత్యతత్త్వ మహిమలమై
 దివి భువి లోకా లన్నిటి సవికలముగ విస్తరిల్లి
 సర్వకాలములనుగూడ సదమలగతి వర్తిల్లఁగ
 “నభి”శక్తులు నాశ మౌచు నతిలోకపు దీప్తులమై
 నతివేలపు రూపాలను నపురూపపు శక్తులతోఁ
 బ్రాకృత మై తనరారెడి బలీయ సహజరూపమ్ములఁ
 బ్రకృతి శక్తులత్వా లవి భ్రష్ట మౌచు క్షీణగతుల
 విద్రస్తమై పోవఁగ విశ్వ సౌభాగ్య మలర
 నాకసమున దనుశ్శక్తి ఆమల భూతతత్త్వమ్ముల
 నతిలోకముగా నిల్పును నఖిలమ్మును సంచరింప ॥

4577

†(6) విశ్వసృష్టి నేతృత్వము విష్ణుమహాశక్తిమెయిని
 నైంద్రితత్త్వ మలరారఁగ నఖిల పంచభూతమ్ముల
 నలరారును జగము లెల్ల నపురూపమౌ గతులను
 నాకాశము లనిలమ్ములు ససలమ్ములు సఖిలమ్ములు
 వృథులు నీ సర్వసృష్టి ఋత ఋతువుల రూపు లలర
 నిత్యసత్యగతులతోడ నిరతప్రకృతి శక్తులతో

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

నఖిల సృష్టిలోన నిలుచు నమరూపము లన్నింటిని
 గళళాలఁ గల్మషాల రశ్మిరహిత తిమిరాకుల
 విధ్వంసము కావించుచు వినాశమ్ముఁ జేసివైచి
 దురితపుంజముల నెపుడును దరిని జేరసీయకుండ
 నజయ్య మౌచు నభేద్య మౌచు నఖిలలోక రూపమ్ముల
 నా పంచభూత తతుల నాదిభూతగత మౌచు
 నాకనమున ధనుశ్శక్తి నమల భూతతత్త్వమ్ములు
 నతిలోకముగా నిల్పును నఖిలమ్మును సంచరింప ॥†

4578

†(7) ఐంద్రమైన వైష్ణవీయ యజ్ఞసృష్టి సర్వశక్తి
 సచ్చిదానందమ్ముగ సర్వప్రకృతి వరలంగా
 సహస్రమైన ధారలుగాఁ జద లెల్లను దనరారును
 సహస్రమైన ధారలుగా సకలమ్మున ననిల మలరు
 సహస్రమైన ధారలుగా సర్వమ్మున ననల మలరు
 సహస్రమైన ధారలుగా సలిల మలరు సృష్టిలోన
 సహస్రమైన ధారలుగా మహిరూప మ్మలరుచుండు
 నపురూపపు శక్తుల మై నతిలోకపు శక్తుల మై
 నతివేలపు రూపుల మై నసాధారణంపు గతుల
 నన్యోఽన్యసుసంబంధ మ్మవినాభావాలమెయిని
 ననుబంధము లలరారఁగ సభేద్య మైన సత్యగతుల
 వివిధములౌ గోళమ్ములు వెలయఁ బంచభూతములును
 అధికాధిక మై పంచభూతైకత్వము సృష్టిలోనఁ
 బరఁగంగా బహుగతులను వరలు గోళ లోకమ్ములు ॥

4579

†(8) నిత్యగతుల విశ్వసృష్టి సత్యరతుల వ్యాప్త మౌచుఁ
 దనరారెడి విశ్వరూప ఘనశబ్దమయమైన
 శక్తిరూప సర్వస్వము జయించివైచి ఆమేయముగ
 వ్యప్తి సమిప్తిగతుల నలరు సృష్టిలోని ధనసంపద
 నంత మెనయకుండ వెలుఁగు సశ్వ సముచ్చయ లన్నిటి
 కాధివత్య గతులు నిలుప నఖిలవిజయ మంద నిత్య
 దీప్తరతుల సృష్టిలోనఁ దేజరిల్లఁ బ్రకృతి నెల్ల
 హవము చేసి విశ్వమ్మునె హవ్యముగా నలరించుచు
 హరి విలసిల్లఁగఁజేయును నఖిల పంచభూతాలను
 సృష్టి స్థితి లయరతులను జెన్నొందఁగ నిత్యగతుల ॥

4580

†రచయిత: —వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—136

ఋషిః—1-6(పూర్వార్ధస్య)మాన్దాతా యౌవనాశ్వః

ఋషికా—6-(ఉత్తరార్ధస్య); 7-గోదా

దేవతా—ఇంద్రః

ఛందః—మహాపంక్తిః, 7-పంక్తిః

(1) ఉదే॑ యది॑న్ద్రః కోద॑సీ॑ అప॑ప్రా॒హోషో॑ ఇవ॑ ।

మహా॑న్తం త్వా మహీ॑నాం సమా॑జం చర్ష॑ణీనాం

దేవీ॑ జనిత॑క్యజీజనద్భద్రా॑ జనిత॑క్యజీజనత్ ॥

1562

(2) అవ॑ స్మ దుర్ల॑జాయతో ప॒రస్య॑ తనుహి॑ స్థిరమ్ ।

అభ॑స్పదం తమీ॑ం కృ॒ణో॒ యో॑ అస్మా॒గ్ం ఆది॑దేశతి

దేవీ॑ జనిత॑క్యజీజనద్భద్రా॑ జనిత॑క్యజీజనత్ ॥

1563

(3) అవ॑ త్యా బృ॒హతీ॑రిషో॑ విశ్వ॑శ్చద్రా॒మి॑త్రహన్ ।

శచీ॑భిః శక॑ దూనుహి॑న్ద్ర విశ్వా॑భిరూతిభి॑

రేవీ॑ జనిత॑క్యజీజనద్భద్రా॑ జనిత॑క్యజీజనత్ ॥

1564

(4) అవ॑ యత్ త్వం శత॑కృతవిన్ద్రా॑ విశ్వా॑ని దూను॑షే ।

రయి॑ం న సు॑న్వతే సచా॑ సహసి॑ణీభిరూతిభి॑

రేవీ॑ జనిత॑క్యజీజనద్భద్రా॑ జనిత॑క్యజీజనత్ ॥

1565

1. కోద॑సీ॑=అప॑ప్రా॒హో॒షో॑=ఇవ॑; 2. యో॑=అస్మా॒గ్ం=ఆది॑దే; 3. విశ్వ॑శ్చద్రా॒మి॑త్ర. (హృ.పృ.)

(5) అవ స్వేదా¹ ఋవాభి²తో విష్వక్³ వతస్తు దిద్యవః ।

దూర్వా⁴యా⁵ ఋవ తన్త⁶వో వ్యంస్మదేతు దుర్మతి

దేవీ జనిత్యజీజనదృద్ధా⁷ జనిత్యజీజనత్ ॥

1566

(6) దీర్ఘం హ్యంకుశం యథా శక్తిం విభర్తి మస్తుమః ।

పూర్వేణ మమవన్ పదా ఒజో పయాం యథా యమో

దేవీ జనిత్యజీజనదృద్ధా⁷ జనిత్యజీజనత్ ॥

1567

(7) నకిరేవా మినీమసి సకిరా యోపయామసి మస్త్రశ్రుత్వం చరామసి ।

పక్షేభిరపికక్షేభిరత్నాభి సం రభామహే ॥

1568

సూక్తిము—136

ఋషి—మాందాత యగు యౌవనాశ్వుడు†

ఋషిక—గోధ†

దేవత—ఇంద్రుడు†

(1)*చ॥ అనువుగ రోదసీతలము సత్యధికం బగు కాంతి చేత నే
నొనరగఁ గప్పియుంట నిత నుచ్చిత కల్యము సర్వలోకమున్
గనునటు చేసియుంట సతిగౌరవ మందితి వింద్ర! యాశ్వరున్
నినుఁ గని దేవియౌ నదితి నిత్యము భద్రంగ నుండుఁ గాదొకో! † ॥

4581

1. స్వేదా¹ ఋవా, 2. దూర్వా² యా³ ఋవ. (వ్యా.వర్గ.)

†వ్యాతవర్గ 14వ సంపుటము 175వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి "యౌవనాశ్వు యౌవనాత. 7వ దానికి
గోధ యను బ్రహ్మవాచిని"గాను, దేవత "ఇంద్రుడు"గాను వ్రాసి, 18వ సంపుట 1వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల
పట్టికలో ఋషి "మాందాత, గోధ"గాను, దేవత "ఇంద్రుడు"గాను వ్రేసేమానివారు వ్రాసిరి.

‡ గాదెకో. (వ్యా.వర్గ.పా.)

*రచయిత:—కావ్యచిత్త, శ్రీ శేషారెడ్డి వేంకటాచలసింహశాస్త్రి

చ. చ॥ అనువుగ రోదసీతలము సత్యధికంబగుఁ గాంతిచేత నే
నొనరగఁ గప్పియుంట నిత నుచ్చిత కల్యము సర్వలోకమున్
గనునటు వింద్ర! దేవతల గౌరవ మందిన వాని నీశ్వరున్
నిను గని దేవియౌ నదితి నిత్యము భద్రంగనుండు మాదగద ॥ శ్లో 1 దాకము

- (2)*చ॥ అనయము మాకు బాద లిడునట్టి కుశత్రుని బాదవర్తిగా
నొనరిచి దుఃఖపద్ధతి మహాన్నతరీతిని గల్గజేయుదు
ర్గుణుల బలంబు నీచముగఁ గూర్పు మహేంద్రుడఁ నీవు ప్రితితో
నినుఁ గని దేవియౌ నదితి నిత్యము భద్రగ నుండుఁ గాదోకో¹ ॥ 4582
- (3)*చ॥ అనయము శత్రుహంతకః మహాత్మకః నీ బహు శక్తులన్ సదా
ఘన మగు నట్టి స్వర్ణములఁ గల్గినయట్టి మహాన్నరాశితోఁ
గనలెడు రక్ష మా కీపుడు కల్పనఁజేయుముః ప్రితి ముందరన్
నినుఁగని దేవియౌ నదితి నిత్యము భద్రగ నుండుఁ గాదోకో¹ ॥ 4583
- (4)*చ॥ అనయము సోమముం గొనెడు నా యజమానున కెప్పు డీవు స
ద్వినుత మహాన్న మిచ్చెదవోఁ దీక్షగ నప్పుడె పుత్రులన్ గన
ద్దనములఁ బెక్కు రక్షలను దద్ద నొసంగు మహేంద్రుఁ ప్రితితో
నినుఁ గని దేవియౌ నదితి నిత్యము భద్రగ నుండుఁ జూడఁగన్ ॥ 4584
- (5)*చ॥ తనువులనుండి స్వేద మెటు తద్దయుఁ గారునోఁ యట్లు లింద్రుఁ నీ
ఘనతర దీప్తిఁ దా బహు ముఖంబుల వచ్చునుగాకఁ వెండియున్
దృణము విధాన నీ దయినదీప్తియు విస్తృతిఁ గాంచు సంతటన్
నినుఁ గని దేవియౌ నదితి నిత్యము భద్రగ నుండుఁ జూడఁగన్ ॥ 4585
- (6)*చ॥ సృణిని విశేషశక్తిని దరించుచునుంటివి జ్ఞానవంతుడాఁ
దనవతిఁ యింద్రుఁ ఛాగ మెటు దాల్చునోఁ శాఖను నట్లు శక్తి నీ
వును నరి మండలిన్ దునుమఁ బొందుచునుంటివిఁ కిన్కఁ బ్రితితో²
నినుఁ గని దేవియౌ నదితి నిత్యము భద్రగ నుండుఁ జూడఁగన్ ॥ 4586
- (7)*గద్యము ॥
ఓ యింద్రాదులారాఁ మీ విషయ మై యేమియు హింసింపము. అననుష్ఠానమున మోహింపఁ
జేయుముః కాని మంత్రస్మార్యము శ్రుతి వ్రతిపాద్యము నగు యుష్మద్ విషయకర్మము
నాచరింపఁగలము. పక్షస్థానీయము లగు స్తుత శస్త్రములచేతను హవ్యములచేతను
నీ యజ్ఞమందు నన్ని విధముల మిమ్ము నవలంబింపఁగలము ॥ 4587

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. గాదోకోః (తొ.పా.), 2. కిన్కఁబూనుచున్. (తొ.పా.)

సూక్తము—136

ఋషి—మాందాత యగు యౌవనాశ్వ(డు)

ఋషిక—గోద

దేవత—ఇంద్రు(డు)

అర్థాంతరము—1

†(1) ఆకాశము కాంతితతుల నలరారఁగ నిత్యమ్మును
 ననిలమ్ములు సలిలమ్ములు సంతర్గతిఁ దనరారఁగ
 గాంతితతుల నిత్యమ్మును గ్రాలంగా మృతతులును
 అగ్నిరూప మహోరాత్రి లపురూపపుఁ దేజమ్ముల
 ననునిత్య మ్మునుస్యాత జనితగతుల వెల్లుచుండ
 మహత్త్వాల మహత్త్వముల నహరహమ్ము తనరారుచు
 నణు పరమాణువులందు సతత మంతర్గతి జ్వలియించుచు
 దివిభువులను నన్నింటను దివ్యతత్త్వ మనువొందఁగ
 నిత్యగతుల సత్యగతుల నిఖిలమ్మునఁ బంచభూత
 తత్త్వాల వి రూపమ్ములఁ దనరారుచు మహిత శక్తి
 ప్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును దేవి కాఁగఁ
 బ్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును భద్ర కాఁగ ॥

4588

†(2) మృద్రూపమ్ముకన్న మించు సలిల శక్తి సృష్టి
 సలిలరూపముకన్న శక్తివంత మౌను నగ్ని
 అనలరూపముకన్న ననిలమ్ము బలీయ మౌను
 ననిలమ్ములకన్నను నతిబలీయమౌ గగనము
 చలిత మౌచు జ్వలిత మౌచు స్థిరమౌ నది పృథ్వి రూపు
 సూక్ష్మాతీసుక్ష్మమ్ముగ సృష్టి సర్వరూపాలను
 వెలుఁగొందుచు నిత్యమ్మును విశ్వ మ్మది వర్తిల్లఁగఁ
 దమోరూప తండాలను దరిమివైచి దూరముగా
 నదఃపాతాశమునకు నదఃకరించి పంపివైచు
 దైవీయమ్మ దీప్తుల త్రసరేణువు లలరంగా
 నసాధారణంపుగతుల నాదిత్యపు శక్తులతో
 వైష్ణవీయ పంచభూత కృష్ణైంద్ర శక్తుల మైఁ
 బ్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును దేవి గాఁగఁ
 బ్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును భద్ర కాఁగ ॥

4589

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(3) విశ్వసృష్టిలోన వరలు వివిధ చాంద్రశక్తు లెల్లఁ

జలువల వెన్నెలల మై నలరారఁగఁజేసి ప్రకృతి
ప్రాణాంతకాఽనారోగ్య మతిరూప మై తనరుచుఁ
జరాఽచర ప్రవంచన జడాఽజడ ప్రకృతులందు
నమిత్రమైన తత్త్వాలను సంతర్గత బహిర్గతుల
రకరకాల రుగ్గతలను వికల మ్మొనరించు దుష్ట
తత్త్వముల నన్నింటిని ద్వంస మ్మొనరించుచుండు
సృష్టిలోని వివిధగోళ లోకాలను సకలమును
గ్రాంతి కాంతి సర్వస్వము గగనమున విలసిల్లఁగ
ధనుశ్శక్తి రూపమునఁ దనరారుచు మహాశక్తి
శక్తిశబ్దరూపమైన సౌందర్యోపేతగతుల
నసాధారణంపు రీతి నైశ్వర్యము నొసఁగి జగతిఁ
బ్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును దేవి గాఁగ
బ్రకృతిరూప సర్వస్వము బ్రభవించును భద్ర కాఁగ ॥

4590

†(4) మహావిష్ణు దివ్యశక్తి మహిమాన్వితమై జగతిని

నఖిలలోక గోళాలను నపురూపపు శక్తులతో
నభ్యుదయావహము కాఁగ నఖిలాంతర్యామి గతుల
బహిరంతరరూపముల బహురూపములఁ బ్రకృతిన్
శత క్రతువు లొనరించుచు సతతమును బ్రభా జాల
సంచయాలు ప్రసరించుచు సకల వసు సుసంపదాశి
ప్రాకృతమా శక్తితతుల సుకృతాన్విత దీప్తి భరిత
సంరక్షణ శక్తు లెల్ల సహస్ర గతుల సృష్టిలోన
విశ్వరూప మౌచుఁ బ్రబలి విశదగతుల వ్యాపించుచు
సృష్టిలోని స్థితిశక్తిని జీవగతుల బలవరచుచు
నభ్యుదయావహము గాఁగ నఖిలమైన చైతన్యము
సంవర్ధకగతులు వరల సదా పరఁగఁ బురుషశక్తి
ప్రకృతిశక్తి రూపమునఁ బ్రభవించును దేవి గాఁగ
బ్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును భద్ర కాఁగ ॥

4591

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(5) విశ్వ లోక గోళమ్ముల వివిధములౌ సూర్యచంద్ర

ఋక్షగ్రహరాజిలోన ఋతశక్తుల ప్రభావాల

అసమానత వెలుగొందెడు నసాధారణమ్ములైన

గోళమ్ములు తనరారును గూడ దివ్యశక్తు లలర
నంతరిక్షమందుఁ బొంది అతిలోకపు శక్తులతో

నీవా! నేనా! అనుచును నిరతాఽఽకర్షణశక్తుల
సతతమ్మును బోటిపడ సంవర్ధక మౌచునుండు

అల్పాఽల్పములౌ గోళమ్ము లనేకమైన రూపాలను
రకరకాల స్థాయులతో వికటములౌ శక్తులతో

వికృతములై దేవదేవు విశ్వజనీనమౌ దీప్తిని
వికటములై ధ్వంస మగును గకావికలు కాగ సృష్టి

సమానమైన శక్తులతో సమానుషంపు దుర్గతులను
దుర్మార్గగ ప్రభావాల ద్యోలోకము ఛిక్కరించు

దుష్ట చరాఽచర ప్రకృతిని భ్రష్టపరచు నాశపరచుఁ
బ్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును దేవి కాగఁ

బ్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును భద్ర కాగ ॥

4592

†(6) వైష్ణవీయ మౌచు వెల్లు ప్రభారూప దివ్యశక్తి

ననుగ్రహము నొందంగా నపురూపపు గతులు మీఱ
నడుగులకును మడుగు లొత్తు ననుగమాల ననుసరించి

ఆధిపత్య శక్తితతుల నొదలఁ దాల్చుచు నిత్యము
అనంతముగఁ బురుషశక్తి అలరఁజేయు సృష్టిగతుల

నిరతమ్మును నుద్భవించి నిత్యజనన స్థితి రతులను
సదనతులఁ దనరారెడి సర్వసృష్టిలోని మహా

పాపపంకిలముల నెల్ల రూపకల్పిత కశ్మలముల
నన్నింటిని రూపుమాపి ఆ దుష్టప్రభావాల

నామూలాగ్రము కాగను ననుక్షణము నాశపరచి
సన్మయమౌ స్థితిశక్తుల శర్మగతుల నిల్పుచుండి

అమలమైన సృష్టిక్రియ నమృతగతుల నలరించుచుఁ
బ్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును దేవి కాగఁ

బ్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును భద్ర కాగ ॥

4593

†(7) యమశక్తుల సర్వస్వము నమలగతుల వర్తిల్లఁగ
 వైష్ణవీయమైన మహాభవ్య దివ్య నిత్య నవ్య
 సత్యశక్తి సృష్టిస్థితి సర్వస్వము నడుపుచుండ
 నమృత మదుర క్షీరధార లనంతముగ నొసఁగునట్టి
 నిత్యపూర్ణమైన పౌదుగు నెగడు సత్యదీప్తిగతుల
 దివ్యమైన ఆమరకామదేనురూప మట్లు వెలుఁగు
 చాంద్రరూప మిచ్చు మహాసాంద్రామృతశక్తితతులు
 సర్వజగతిఁ బ్రసారమై సంప్రాణద మౌచు వరలి
 సదారోగ్యభాగ్యతమై సంవర్ధక మౌచుఁ దనరి
 సర్వగోళ తోకాలను జరాచర ప్రపంచాన
 జడాజడ రూపముల నన్మయరతు లొప్పంగా
 నసద్రూప కలుషముల విసములనే నమయించుచుఁ
 బ్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును దేవి కాఁగఁ
 బ్రకృతిరూప సర్వస్వము ప్రభవించును భద్ర కాఁగ ॥

4594

సూక్తము—136

ఋషి—మాందాత యగు యౌవనాశ్వుఁడు

ఋషిక—గోధ

దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—2

†(1) ఇహవరాల నన్నింటను నహోరాత్ర మహాకాల
 గతులు నిత్య దీప్తరతులఁ గొలంగ నకల సృష్టి
 చరాచర బహుశరూప జడాజడ ప్రపంచమును
 రోదసీతలములోన దీధితులను సంచరింప
 మహితలములై వెలిఁగెడి మహిమాన్విత రూపములే
 దివిభువు లవి సకలమును దివ్యముగాఁ దనరారఁగ
 నాధివత్యశక్తితతుల నఖిలేశుండౌ విష్ణువు
 వ్యష్టినమిష్టిగతులు తోవ సృష్టి సామ్రాజ్యమును
 నుషోదయములన్ వరలఁగ నుజ్జ్వలమౌ దీప్తిరతుల
 అంతరిక్ష కుహరమున నఖిలమును నమరి తిరుగ
 జన్మ నిచ్చు జనయిత్రిగ జనియించును బ్రకృతిదేవి
 జన్మనిచ్చు జనయిత్రిగ జనియించును భద్రప్రకృతి ॥

4595

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహర్ష్యుఁ, డాక్టర్ వల్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(2) ఆకసముల రూపమ్మున ననిలమ్ముల రూపమ్మున
 ననలమ్ముల రూపమ్మున నా సలిలపు రూపమ్మున
 మృణ్మయమౌ రూపమ్మున మేళనమై అవతరించు
 పాంచభౌతికంపుఁ బ్రకృతి పంచత్వము రూపుమాపి
 అదోగతుల నూర్ధ్వగతుల నసాధారణంపుఁ జనన
 తనురూపము లలరంగా ఘన శక్తుల వరలంగా
 మహితమైన బలశక్తుల మలినపు విష మాకృమించి
 పీల్చిపీల్చి పిప్పిచేసి పీడించుచు నిత్యమ్మును
 శీర్ణగతుల జీర్ణగతుల చిద్రమ్ముగ క్షుద్రమ్ముగ
 భద్రగతుల సంవర్ధన భాగ్యమ్మును నాశపరచు
 దుశ్శక్తుల సర్వమ్మును దున్నాడుచు మహాశక్తి
 విరాజిలును సృష్టిలోన సరాతితతుల నిరాకరించి
 జన్మ నిచ్చు జనయితిగ జనియించును బ్రకృతిదేవి
 జన్మ నిచ్చు జనయితిగ జనియించును భద్రప్రకృతి ॥

4596

†(3) విశ్వ వ్యాప్త మౌచును నశ్విశక్తు లలరారఁగఁ
 జాంద్రదీప్తమై వరలెడి ఐంద్రామృత వైష్ణవీయ
 దివ్యశక్తి సృష్టిలోన గవ్య దుష్టశక్తితతుల
 నమిత్రతను సంహరించి సుమిత్రత పవిత్రత
 లత్యంత బృహత్తరమౌ నమర ధనూ రూప మౌచు
 నంతరిక్షతలములోన నైంద్రచాపమై తనరఁగ
 నమరదీప్తు లెల్ల సృష్టి ఆమలగతుల వ్యాపింపఁగ
 నానంద మృత్యుదయము నంతరంగరతులు విరియఁ
 బేమరూప శచీశక్తి వెలుఁగంగా శక్తిదివ్య
 మహానందరూపముగా మహితమై వలరంగా
 “అభి”రూపపు దుశ్శక్తుల సాంతమ్ముగ నాశపరచి
 “జలనాభి”ని గాపాడుచు సంవర్ధనమౌ వర్షము
 హర్షమ్ములు విశ్వమ్మున నలరారఁగ బహుగతులను
 సృష్టి స్థితి శక్తి సర్వచేష్టా చైతన్య మలర
 జన్మ నిచ్చు జనయితిగ జనియించును బ్రకృతిదేవి
 జన్మ నిచ్చు జనయితిగ జనియించును భద్రప్రకృతి ॥

4597

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4) ఐంద్రమైన ఆనందపు టద్భుతమౌ శక్తులతో
 విశ్వగోళలోకమ్ములు నశ్వగతుల సంచరింప
 శతరూపక్రియల గోళసకలమ్మును వర్తిల్లుచు
 సృష్టిరూప నిత్యయజ్ఞ స్థితిఫలితము లలరంగా
 సహస్రములు గాఁగఁ బ్రకృతి సర్వస్వము వరలంగా
 బహురూపుల నవతరించి పలుముఖాల విస్తరిల్లి
 సృష్టియిష్టి ఫలములుగా నష్టావిధ వసు సంపద
 నఖిలగోళ లోకమ్ముల ననంతగతుల విరాజిలఁగ
 సృష్టి కుపాదాన మౌచుఁ జెలువొందెడు సత్యప్రకృతి
 జగదుత్పాదక మౌచును సకల కళ్యాణదముగ
 రక్షామయ భద్రగతుల రాజిల్లఁగ విశ్వ మ్మది
 సర్వకర్మకారకుఁడౌ సర్వేశుని యజమానత
 జన్మ నిచ్చు జనయిత్రిగ జనియించును బ్రకృతిదేవి
 జన్మ నిచ్చు జనయిత్రిగ జనియించును భద్రప్రకృతి ॥

4598

†(5) విశ్వపురుష ప్రకృతిదివ్య విమల మోద స్వేదముగాఁ
 జరాఽచర ప్రకృతిలోన జడాఽజడ ప్రపంచాన
 నమృతరూప బిందుతతులు సఖిలాఽఖిలముఖమ్ములన్
 నలరించును బరివ్యాప్తి నావిష్కృత మౌచు జగతి
 నా రోదసి స్రవియింపఁగ నద్భుతమౌ సత్యగతుల
 నసాధారణమై తగు నమరమైన నిత్యరతుల
 విపుల సృష్టి సర్వమ్మున విమల మౌచు వ్యాపించుచు
 నంతరాంతరమ్ములైన నపురూపపు జీవశక్తు
 లలరించుచుఁ బ్రకృతిలోన నననురూప యువ దీప్తుల
 నవశక్తులు నిత్యమ్మును భవము లౌచు వెల్లివిరియ
 వివిధ గోళ లోకాలను విశ్వమ్మున వ్యాప్తి చెందు
 తేజమ్ముల తంతువు లవి ఓజశ్శక్తుల వరలెడి
 దివ్యమైన కాంతితతులు గవ్య దుష్టత త్వమ్ముల
 రూప నాశనమ్ముతోడఁ బాప దుర్మతిని వధించి
 జన్మ నిచ్చు జనయిత్రిగ జనియించును బ్రకృతిదేవి
 జన్మ నిచ్చు జనయిత్రిగ జనియించును భద్రప్రకృతి ॥

4599

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(6) యమ నియమము లొప్పంగా నఖిల సృష్టి స్థితి గతులను
 నపురూపపు బ్రాహ్మ్యశక్తి ఆధారము నాధేయము
 నొచు సృష్టి ప్రకృతి నెల్ల లలరు ప్రకృతి వైష్ణవీయ
 దివ్యశక్తి సృష్టి స్థితి లవ్యయమౌ లయగతులను
 నలరారఁగఁజేయునట్టి ఆనంతమైన మహారూప
 ప్రభాశక్తి అంకుశమై వరలు సృష్టి గజమ్మునకు
 అతిదీర్ఘ మౌచఁ దనరు నతివిస్తృతమై పరఁగును
 జ్ఞానపూర్ణ మౌచు నిత్య సత్య శక్తిరూపముగా
 సత్యంతము పూర్వగతుల నద్భుతమౌ మమదీపుల
 నలరంగాఁ బురుషప్రకృతి సంతరాంతరముల వెలుఁగ
 నాత్మగత మౌచు వరలు నద్భుత నియంత్రణలమెయిని
 సృష్టిగోళలోకా లవి చెల్వారఁగ నిత్యమ్మును
 జన్మ నిచ్చు జనయితిగ జనియించును బ్రకృతిదేవి
 జన్మ నిచ్చు జనయితిగ జనియించును భద్రప్రకృతి ॥

4600

†(7) దివ్యమైన దైవశక్తు లవ్యయగతులను సృష్టిని
 గల్గోలము నే వేశను గల్పింపవు అల్పమైన
 శబ్దశక్తి సంభారము చదలులోన సంచరింప
 క్షీరాదృత శక్తితతులు సేవ్యమాన మౌచఁ బ్రకృతి
 నలరించును నావిష్కృతి నద్భుతముగ స్రవింపుచుండు
 దైవీయమౌ శక్తులఁ దనరారుచు సకలసృష్టి
 సహయోగిత్వమ్ము మీఱు సకలలోక ప్రకృతులలో
 నతివేలమౌ దీపుల నతిలోకముగా వర్ధిలి
 బహుముఖమౌ శబ్దాలను విరఁగుచు సంశక్తు లెల్లఁ
 గ్రియలు మీఱ విశ్వమ్మున ఋతప్రతిక్రియ లలరఁగఁ
 గర్మలమై కర్మఫలిత మర్మమ్ముల ప్రకృతి వరల
 సర్వదా సంచరించు సదనత్తుల రూపులమైఁ
 జరాఽచర ప్రకృతి గాఁగ జడాఽజడ వదార్థాల
 ససాధారణంపు గతుల నపురూపపు శక్తులమై
 నాత్మహనన దృష్టి లేక అపకారపుఁ గృతుల గతుల
 గడబడలేనట్టి జగతి క్కాలు నిత్యవీర్య రతుల ॥

4601

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—137

ఋషి:—కుమారో యామాయన:

దేవతా—యమ:

ఛంద:—అనుష్టుప్

(1) యస్మిన్ వృక్షే సువలాశే దేవైః సంపిబతే యమః ।

అత్యో నో విశ్వతిః పితా పురాణాగ్ం¹ అను వేనతి ॥

1569

(2) పురాణాగ్ం¹ అనువేనన్తం చరన్తం పాపయాముయా ।అసూయన్నభ్యచాకశం తస్మా² అస్పృహయం పునః ॥

1570

(3) యం కుమార నవం రథమచక్రం మనసాకృజ్ఞాః ।

ఏకేషం విశ్వతః పాంచమపశ్యన్నధి తిష్ఠసి ॥

1571

(4) యం కుమార పావర్రయో రథం విప్రేభ్యస్సరి ।

తం సామాను పావర్రత సమితో నావ్యాహితమ్ ॥

1572

(5) కః కుమారమజనయద్రథం కో నిరవర్రయత్ ।

కః స్వీత్ తదద్య నో బ్రూయాదనుదేయీ యథాభవత్ ॥

1573

1. పురాణాగ్ం అను, 2. తస్మా అస్పృహ. (ఛా.ప.)

(శీ) యథాభవచనుదేయీ తతోః అగ్రమజాయత ।

పురస్తాద్బుధ్న² ఆతతః పశ్చాన్నిరయణం కృతమ్ ॥

1574

(7) ఇదిం యమస్య సాదనం దేవమానం యదుచ్యతే ।

ఇయమస్య ధమ్యతే నాశీరయం గీర్భిః పరిష్కృతః ॥

1575

సూక్తము—137

ఋషి—యమగోతుర్, డగు కుమారుడు†

దేవత—యముడు†

(“నచికేత స్సను కుమారుడు వాజశ్రవ స్సను తండ్రితో యమలోకమునుగూర్చి
ప్రస్థాపితుడై యముని జూచి మరల నీ లోకమునకు వచ్చెను.
ఈ యర్థమే యీ సూక్తములచే నభివర్ణింపబడియె”.*)

(1)*గీ॥ సురు చిర పలాశములతోడ శోభఁ గాంచు

శాఖి మూలంబు సుఖ మిచ్చు చాద్వునఁ గడు

సౌఖ్య మిచ్చెడు స్థలమున శక్త యముడు

దేవతలతోడ సోమంబు ద్రావుచుండె ॥

4602

1. తతోఽఅగ్ర, 2. బుధ్నఽఆతతః. (వ్యా.వర్ణ.)

†వ్యాకర్షణి 14వ సంపుటము 177వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “యమగోతుర్, డగు కుమారుడు”గాను. దేవత
“యముడు”గాను వ్రాసి, 1వ సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో ఋషి “కుమారుడు”గాను. దేవత
“యముడు”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసినది.

‡. యీ మంత్రములచే. (వ్యా.వర్ణ.పా.)

*నచికేత స్సను వాని చత్రము కతోపనిషత్తునందును గలదు. ఆ కథాసార మిది. నాచికేతస్సు యమగృహమునకుఁ
బోయినపిమ్మట యముని “మనుజుడు మరణించినపుడు చావలేదని కొందరును చచ్చెనని కొందరును అనెదరు.”
అను వాక్యమునకుఁ గల రహస్యార్థమును జెప్ప మని వేడెను. యముడు దాని కుత్తర మీయక “పుత్రులను బౌత్రు
లను గోరుకొనుము! వారు శతవత్సరములు జీవించియుండునట్లు వేడుము! గోగణములను, గజములను, స్వర్ణము,
నశ్వములను నడుగుము! భూమి కావలయు నని గోరి యందుఁ జాల హేమంతము లుండుము!” అనెను.

*రచయితః—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

*గీ॥ జనులకున్ నాడుడైన నా జనకుఁ డిట్టి
స్థానమున నున్న పితరుల సరస నున్న
నుత్తమ ప్రదేశమందున నుండు మనుచు
నన్నుఁ గాంక్షించుచుండె ననారతంబు ॥

4603

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

నచికేతుని కథ కథోపనిషత్తు తాత్పర్యము. నచికేతుడు మృత్యులోకమునకు (యమలోకమునకు) వెళ్ళగా యముడు నచికేతుని మూడు వరము లడుగు మని కోరెను. తదనుసారముగ నాతఁ డడిగిన మూడు వరములను నిచ్చెను. అప్పుడు నచికేతుడు బ్రహ్మజ్ఞానముగురించి¹ చెప్పు మని యడుగక “నా తండ్రి కొపించినాడు. అతనిని బ్రసన్నునిగఁ జేయుము; ఐహిక సమృద్ధినిఁ బొందించుటకు సమర్థ మగు యజ్ఞాదికర్మలయొక్క జ్ఞాన ముపదేశింపు” మని యడిగెను. ఈ వరములను బొంది పిమ్మటఁ దుదకు “నా కాత్మవిద్యను బోధింపు”మని మూడవ వరమును నడిగెను. కాని యముడు ఈ మూడవ వరమునకు మారుగ “నింక విశేష మగు సంపత్తు నిచ్చెద”నని అనఁగా నిది యంతయు విని నచికేతుడు “ఆర్యా! ఇవి యన్నియు రేపు నశింపవలసినవే! అన్నియు నస్థిరములే” అనియెను. ఇదియే గొప్ప రహస్యము. ఇదే సర్వోపనిషత్సారము. ఇదే హిందూమత ధర్మము.

కావ్యతీర్థ

నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

గమనిక—నచికేతుని నాచికేతుఁ డని కొందఱు పేర్కొనిరి. నచికేతుని చరిత్ర ఉపలభ్యమానమైనంతలో నీ క్రింది విధముగాఁ గథోపనిషత్తునందును మహాభారతమునందును గథలుగాఁ గలదు. వ.గో.కృ.

“నచికేతుడు వాజశ్రవసుని కుమారుడు. వాజశ్రవసుడు తన భాగ్య మంతయు నందఱకును బంచిపెట్టెను. అపుడు నాచికేతుడు “తండ్రి! న న్నెవరి కిచ్చెద”వని అడిగెను. తండ్రి బదులు చెప్పలేదు. నాచికేతుఁ డదే విషయమును మరలమరల నడుగుటచేఁ దండ్రికిఁ గోపము వచ్చి “నిన్ను యమున కిచ్చెద”నని చెప్పెను. “యము నకు నేను జేయవలసిన దేమి”యని నాచికేతుఁ డాలోచించెను. ఇంతలోనే తండ్రి వాక్యప్రభావమున నాచికేతుడు నిశ్చేష్టుడై పడిపోయెను. అతఁడు యముని సదనమునకుఁ జనియెను. కాని ఆ యమలోకమున యముడు లేడు. యముడు మూడు దినములైన పిదప వచ్చి నాచికేతుని జూచి “నీవు నా యింటి కతిథిగ వచ్చి సత్కరింపఁబడక మూడు దినము లుంటివి. కావున నీకు మూడు వరము లిచ్చెదను. గోరుకొను” మని అనెను. అందుకు నాచికేతుడు “నా తండ్రి శాంతుడై నేను మరల నీచేఁ బంపఁబడిన పిమ్మట నాయం దాదరము కలిగి యుండునట్లు చేయుము; నా కగ్నినిగురించియు, మరణానంతరమునందలి జీవుని అవస్థనుగూర్చియుఁ జెప్పు”మని గోరి కొంత జ్ఞానము వడసి మరల భూలోకములోని తనతండ్రి గృహమునకు వచ్చెను.

—కథోపనిషత్తు

మహాభారతములో నాచికేతుని కథ యీ క్రింది విధముగాఁ గలదు.

“నాచికేతుడు భృద్దాలకి అను ముని పుత్రుడు. భృద్దాలకి స్నానము చేసి ఒకసారి నదియొడ్డున దర్భలు, జల కలశమును, మరచి వచ్చెను. తాను మరచిన దర్భలను జలకలశమును దీసికొని రమ్మని తన కుమారుడైన నాచి

1. బ్రహ్మజ్ఞాన మడుగుమని చెప్పుమని యడుగక. (ప్రా.వృ.పా.)

(2)*గద్యము ॥

పురాతను లగు పితరులను అనుగతుడ నగు నన్నుఁ గోరుచున్నట్టియు, నికృష్టబుద్ధితోఁ జరించుచున్నట్టియు, బితను (వాఙ్మయమును) గూర్చి సుఖముగ జీవించు నన్ను మృత్యు సమీపమునకుఁ బంపుము! అనిపలికితిని. ఇట్టి యుపతాపముతోఁ గూడుకొనినవాడ నైతిని. పిమ్మటఁ బితాక్షచే నా మృత్యువును బొందుటకు నిచ్చగించితిని ॥

4604

(యముఁ డీ ఋక్కుచే నచికేతుఁ డను కుమారుని మోహపెట్టుచున్నాఁడు.)

(3)*గద్యము ॥

ఓ కుమార! చక్రరహితము, ఏకేషము, కనుకనే యభినవ మగునది, అంతటకుఁ బోవునది, యగు నే రథము నా సమీపమునకు వచ్చునట్లు చేసితివో! యా రథమును గర్తవ్యాఽకర్తవ్యములను దెలిసికొనకుండ నెక్కుచుంటివి! ॥

4605

అర్థాంతరము

(స్తోత్ర యగు కుమారునకు నాదిత్యుఁడు ప్రత్యక్ష మై దేహాత్మ వివేకమును బోధించుచున్నాఁడు.)

*గద్యము ॥

ఓ కుమార! ఋషి! ఏకచక్రము, ప్రాణస్థానీయము, అభినవము, సర్వతోగమనశీలము, శరీరాత్మకము నగు నే రథమును గల్పించితివో! యీ శరీరాత్మక రథమును దెలిసికొనకుండ స్వీకరించుచున్నావు! ॥

4606

(4)*గద్యము ॥

ఓ కుమార! నచికేతుఁడా! నీవు పూర్వోక్త మగు నే రథంబును యమ సమీపంబునకుఁ బ్రవర్తింపజేసితివో! యంతరిక్షమునం దా రథమున యమ సమీపమునకుఁ బోయి నీ విట్లు చెప్పవలయు నని విధించి దానిని బ్రవర్తింపజేయుము! ॥

4607

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

కేతునితోఁ జెప్పెను. నాచికేతుఁడు అవి తెచ్చుటకు వెళ్ళుగా అప్పటికే నా దర్బలును జలకలశమును నీటిలోఁ గొట్టుకొని పోయెను. కాగా నవినాచికేతునికిఁ గనపడలేదు. అవి కనపడలేదని నాచికేతుఁడు తండ్రికిఁ జెప్పెను. బౌద్ధాలకికిఁ గోపము వచ్చి “నీవు యమునిని దర్శింపు” మని శపించెను. నాచికేతుఁడు విగతచేష్టఁడై పడిపోయెను. నాచికేతుఁడు మరణించిన తరువాత బౌద్ధాలకి చాల విచారపడెను. ఆ మరునాఁ డుదయమున నాచికేతుఁడు లేచి యముని దర్శించితి ననియు, యముఁడు తనను వాహన మెక్కించి భోగ యోగ్య పదార్థములు మహారాశులై యున్న పుణ్యలోకములు చూపించె ననియును అవి గోదానములు చేసినవారికి లభ్యపడు నని తెలిపె ననియును జెప్పెను.

-మహాభారతము.

వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష
డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య
“కళా-ప్రవృత్త”

అర్థాంతరము

*గద్యము //

ఓ కుమారఋషి: నీ వే శరీరాత్మక మగు రథమును సంసారమందుఁ బ్రవర్తింపఁ జేసితివో!
మేదావుల మధ్య నా రథమును బ్రవర్తింపఁజేయుము! ఋక్సామాది సాధ్య మగు స్తోత్రము
నొక వలెఁ వారయితిని యగు వేదాత్మక వాక్కునందు సమ్యక్ప్రతిపాద్యముచే
హిత మగు కర్మయు లోకమందుఁ బ్రవృత్త మయ్యెను //

4608

(1) *గద్యము //

ఎవఁ డీ కుమారుని గనెను? ఎట్టి బాలుని యమ సమీపమున కంపెను? అజ్ఞనకుఁ దెట్లు సమీచీనుఁ
డగును? ఇది యంతయు కటుంపసిమ్ము! ఏ పురుషుఁ డీ బాలుఁడు యమ సమీపమునకుఁ బోవుటకు
రథమును దోచుచో? వాఁడును బరమమూర్ఖుఁడే! ఎట్టి కుమారుఁ ఁనుచాలవృద్ధుఁడో? తత్తదనుగూఁచి
మగు వచనమును నిపుడు మా కెవ్వఁడు నెప్పుఁగలఁడు? తొల్లి యమ సమీపమునకుఁ బోయి
పిమ్మట నచ్చటనుండి మరలెవఁ విధము చెప్పుచున్నను వాఁడు పొల్లుఁడు కాఁజాలఁడు) //

4609

అర్థాంతరము

(కుమారాఖ్యుఁ డగు ఋషి తన సర్వాత్మ్యమును దెలిసికొనుచుఁ బలికిన ది.)

*గద్యము //

కుమారుఁ డగు నన్నుఁ గనిన జనకుఁ డెవ్వఁడు? ఎవ్వఁడును లేఁడు) ఎవఁడు శరీరాత్మక
రథమును నివర్తింపఁగలఁడు? సర్వాత్మానుభవదశయందు నా యా ప్రకార మెవ్వఁ
డెరింగించెను? ఏ ప్రకారము మదేవ్యతిరిక్త పదార్థసత్తు అగునో! యా ప్రకారము
దుర్వచము //

4610

(6) *గద్యము //

పిత నుద్దేశించి యెట్టి కుమారుఁడు యున్నచో నొసంగఁబడెనో? యట్లు “వాఙ్మోక్షవస్సునుండి
యమ సమీపమునకుఁ బొమ్ము!” అను వాక్యమునకు ముందు చెప్పఁదగిన దానిని బిత
యుపదేశించెను. పిమ్మట నుక్తాగ్రమునకు మూలభూత మగు “యమ గృహమునకుఁ
బొమ్ము!” అను వాక్యమతివ్యాప్తమయ్యెను. తర్వాతఁ గోధము వీడి యమునినుండి
నిర్గమనోపాయము పితచే జెప్పఁబడెను //

4611

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

అర్థాంతరము

* గద్యము //

అశ్రుస్వరూపాన్యపదార్థసత్త యెట్లగునో! తదనుగుణముగ మా యావిశిష్ట మగు నాత్మయొక్క
మనస్తత్వము పుట్టెను. సృష్టికిఁ బ్రాగవస్థయందు మాయాత్మక మగు కారణమే విస్తృత
మయ్యెను. తర్వాతఁ దమస్సు పుట్టెను. అటువైని ఘట పటాది భేదముచే స్వరూపాఽఽ
లంభనము చేయఁబడినది. అదిత్యుని యనుగ్రహమువలన బ్రహ్మ భావమును
బొందిన నాకుఁ బ్రపంచ సుస్యము కాఁజాలదు //

4612

(7) గీ॥ దేవ నిర్మిత మని యేది తేజరిల్లు
నట్టిదె యమని గృహ మని యనఁగవలయు
వేణు గానముచే గడుఁ బ్రీతిఁ జెందు
యమఁ కలంకృతుఁ దయ్యెఁ నా నమల గతిని //

4613

సూక్తము—137

అపి—యమపుత్రఁ డగు కుమారుఁడు

దేవత—యముఁడు

అర్థాంతరము—1

†(1) విశ్వసృష్టి పృషమునకు వెలయు సుపత్రములుగా
నిహపరమైన ద్వంద్వమహిత మహా వ్యవస్థలను
దేవతాః ఆహారము దివ్యమ్ముగ స్వీకరించు
నిత్యమ్మును నియతగతుల నిఖిలగోళతతులు పెరుగ
విశ్వపతియే సకలమునకుఁ బిత గాఁగను వెల్గొందుచుఁ
జరాఽచర ప్రకృతులకును జరాఽజడ ప్రపంచమునకు
ననుస్యూతగతులమెఱుని నాదికాలమ్మునుండి
సూన్యతశక్తులు వరలఁగ శుభవరంవర సమకూర్చును //

4614

†(2) అనంతమైన కాలగతుల నతిపురాతనమునుండి
చక్రనేమి క్రమముగాఁగ సకల చరాఽచరమ్ములను
బాప పుణ్య ప్రభావాల ప్రభవించుచునుండు జగతి
స్థితిగతులను దనరారుచు జీర్ణ మౌచు లయవర మై

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

సృష్టికిఁ బ్రాగవస్థయందు మాయాత్మక మగు కారణ ముండె నని యీ ఋక్కునఁ జెప్పఁబడినది. ఛాందోగ్యము
(4.2) నందు సృష్టి ప్రారంభమున ఒక్కటే యుండియుండె ననియు, రెండవది లేదనియు, దానివలన అగ్ని
జనించె ననియు, అగ్నివలన జలము పుట్టె ననియు, జలమువలన భూమి కలిగెననియుఁ గలదు. (నే.వేం.న.శా.)

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

ప్రేమాదరమైత్రి వ్రకృతి విశ్వశ్రేయస్కరమౌ
 సద్గుణాల సముచ్చయాల సమద మోహ మాత్సర్యా
 లీర్ష్యా ద్వేషాది సర్వ హేయ దుర్గుణావళులను
 బునరపి జననము కాఁగను బునరపి మరణము కాఁగను ॥†

4615

†(3) సర్వవిశ్వసృష్టిలోనఁ జక్రరహిత మై తనరుచు
 నపూర్వమై అభేద్యమై అనాహత మౌచుఁ దనరు
 మనశ్శక్తి మహితమై అనంతరూప మౌచు నలరుఁ
 గుమారరూప షణ్ముఖాల గూఢశక్తు లలరారఁగి
 ఋతఋతువుల గతులు మీర నతిలోకపు నవ రతులను
 గాలనహిత శక్తులతోఁ గాలరహిత శక్తులతో
 నదృష్ట మౌచు నద్భుతమౌ నతిలోకపుఁ జలనశక్తి
 బహిరంతర ప్రపంచానఁ బ్రాంచితగతి నరయుచుండి
 సకలమ్మున సంపదించు సద్రావ మృదృశ్యముగ
 విశ్వమ్మున వరలంగా విరాడ్రావ తిష్ఠ మౌచు ॥

4616

†(4) ఆహితమైన వ్రకృతిరూప మదృశ్యమై పరఁగుచుండు
 విశ్వసృష్టి జలమ్ములో విపులమైన నావ కాఁగ
 షణ్ముఖాల దశదిశలను సర్వమ్మున వర్తిల్లుచుఁ
 జక్రరహితమైన రథము సర్వజ్ఞత నధివసించి
 నిర్నిద్రిత తనరారెడి నిశ్శబ్దగ శక్తితతులు
 నిఖిలమ్మును జయింపంగ నిండు విశ్వశాంతి వరల
 నపురూపపు మహాశక్తి నమేయమైన దివ్యగతులఁ
 బవిత్రమైన మనశ్శక్తి వరలుచుండు సత్యగతుల ॥

4617

†(5) బ్రాహ్మ్యమైన విష్ణుశక్తి వరలు సృష్టిశక్తి కాఁగ
 సంప్రాణద సంతానద సచ్చక్తిగఁ బెరుగు విష్ణు
 వైష్ణవీయమైన శక్తి పరఁగును స్థితశక్తి కాఁగ
 హరకమౌ విష్ణుశక్తి అలరును లయశక్తి కాఁగ
 బహురూపమ్ములమెయి బహుముఖాల సృష్టిలోన
 నియతగతుల చలనశక్తి నిఖిల చరాచరవ్రకృతి

సంచరించు పదార్థాల సర్వమును నాకట్టుచు
 నదృశ్య మై అసంభవమై అజననమైన రథము
 నధివసించి విష్ణుశక్తి అభిలమును బాలించును
 నద్భుతమౌ శక్తులతో నజయ్యమౌ గతులమైని ||†

4618

†(6) అపురూపమౌ శక్తుల సనుషేయపు రూపముల
 సృష్టిప్రకృతిగతి నావిష్కృత మౌచు నిలిచి
 అనాహతంపు మహితశక్తి నగ్రజమై మన స్సలర
 మూలతత్వరూప మ్మది మోక్షశక్తిగాఁ దనరఁగ
 సృష్టి స్థితి లయగతులను జిద్విలాస నిరయముగాఁ
 దొట్టదొలుత మహానంద ధృతిగతులను వృద్ధి నంది
 బాధిత తాడిత పిడిత బావ సంఘర్షణాశి
 ప్రకృతిరూపు వర్తిల్లఁగ వికృతముగ విస్తరిల్లు
 మనశ్శక్తి విజ్ఞానము మాన్యమహితరూప మౌచు
 అంతు వంతు హద్దు లేక అభిలమును సధిగమించు ||

4619

†(7) నియతగతుల సంచరించు నిఖిలసృష్టి సర్వస్వము
 దేవమాన కాలగతుల దివ్యముగఁ దనరారును
 సృష్టిరూపమహితమైన స్థితిరూపపు విహితశక్తి
 నాడి గాఁగఁ దనర నిత్య నవ శక్తుల వరలంగా
 శబ్ద శక్తి సంచయాల సర్వప్రకృతి పరిచుద్దత
 ఐహికంతర్గతులలోన విహితమై సకల విధుల
 విశాలాంతరిక్షమున విష్ణాదిత్యుని కాంతుల
 సర్వస్వము సృష్టిలోన శబ్దమూలకమై తగు ||

4620

సూక్తము—137

ఋషి—యమపుత్రుఁ డగు కుమారుఁడు

దేవత—యముఁడు

అర్థాంతరము—2

†(1) ప్రకృతి పురుష శక్తులతో వరలు విశ్వ వృక్షమునకు
 సువర్ణపత్రతతు లలరఁగ సుఫలాకులు విలసిల్లును
 నియమగతుల ఫలరసము నిరతమును ద్రాగుచుండి
 విశ్వపతిగ సృష్టిపితగ విమలమైన శక్తులతో

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

అతి పురాతన మ్మాదిగ ననంతమైవ సృష్టిలోన
 దివ్యమైన దైవశక్తు లవ్యయ మై వెలయంగా
 సృష్టి స్థితి లయగతు లవి వ్యష్టి సమిష్టిగా వరలును
 ననుక్రమాల ననుగమాల నసాధారణంపు రతుల ||†

4621

†(2) ఆదికాలమ్మునుండి ఆజన్మమ్ముగ వచ్చెడి
 పూర్వజన్మ కర్మమ్ములఁ బర్వ కర్మ ఫలమ్ముగఁ
 బ్రాకృతముగఁ బరిఠవిల్లు పాప కిల్బిషమ్ము నెల్లఁ
 బూర్వదుర్గతి నాశని పూర్వశక్తి వర్తిల్లఁగ
 నిత్యగతుల నాసాంతము నిర్మూలన మొనరించుచుఁ
 బ్రకృతిలోనఁ బవిత్రతా సుకృత రమ్యశక్తి తనర
 విశ్వమ్మును సర్వమ్మును బ్రేమరూప మహితముగా
 వరలఁజేయు వైష్ణవీయ పురుషశక్తి సర్వస్వము ||

4622

†(3) విముఖమైన పురుషశక్తి విమలాఽజయ్యాఽనల
 తేజమ్ములతోఁ గుమారు దేహరహితుఁగాఁ జేయఁగ
 నేక మ్మా నిచ్చాగతి నెల్ల లెనయకుండ మహా
 వేగమ్మున సతిలోకపుఁ బ్రేమశక్తి సతివేలపు
 దీప్తగతులఁ దనరారెడి దివ్యమైన మనశ్శక్తి
 రూపమే జేకుండఁగ ఋర మహితముగాఁగ సృష్టి
 నిత్యనవమై వెలిఁగెడి సీరాకార రథము నెక్కి
 సిగూడంపుఁ గామరతుల సీరలమ్మును బ్రకృతి పురుషు
 లలరంగా సృష్టిలోన నానందము రూపొందును
 జరాఽచర వ్రవంచాన సంజనసపు శక్తులమై ||

4623

†(4) ప్రవర్తించు నింద్రియాళి ప్రకర్షముగ విజృంభింప
 సదృశ్యమానమైన రథము సధిరోహించుచు నిత్యము
 గుమారత్వ¹ మలరంగాఁ గొమరు దుష్టమన్మథుడై
 గానరూప శబ్దశక్తి క్రిలంగాఁ బ్రాకృత మై
 విశ్వసృష్టి సాగరాన విపుల మనో నౌక నెక్కి
 సకలమ్మును సధిగమించు చాఁగునఁ గోరిక ల్లిరిక
 లెత్తుచు నానందము నెనఁగఁజేయుచుండు జగతి
 సతము సంఘశక్తి మీటి సంఘటిత మౌచుఁ దనర ||

4624

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

1. కు+మార=కుమార.

†(5) విష్ణు హృత్తు కుమారునికి పిపులరథ మోచు వరలు
 నిరత చలనరతుల హృదయ నిర్విద్రిత మీఱంగా
 సత్యంతము గూడమైన అంతరంగ రూపమున
 నానందపు సంచలనపు టనురాగము బుప్పతిలగ
 రణితముగా శబ్దశక్తి రాజిల్లగ రాగరూప
 సృష్టిస్థితిలయా లవి చెలగు వైష్ణవీయ మాయ ॥

4625

†— దుష్టమన్మథరథ మృదృశ్య శక్తుల మై
 సృష్టి నెల్ల నావరించుఁ జిద్విలాసగుతులు తోప
 నతివవిత్ర హృచ్చక్తుల అగ్నిదీప్తితతుల నెపుడు
 నావహింపఁబోదులె అతిలోకపు రతులనైన
 ననాహత మోచుఁ దనరు సభేద్యమౌ మనశ్శక్తి
 అహితముల నన్నింటిని నధిగమించు నిగమదీప్తి ॥

4626

†(6) ఆద్య మై జన్మించుచు సంతరంగ మగ్గిరతుల
 సకలసృష్టిలోన నిలిచి శరీర మై అతనుగతుల
 సర్వాధారముగాఁగ శాంతానందమతుల
 దేహరూప మధివసించి దివ్యతత్త్వ మలరారగ
 వ్యక్తగతులఁ బ్రకృతిపురుష పృథాభావ నిరయణము
 మూల మవ్యక్త మౌచు ముదముఁ గూర్చు నిరతమును ॥

4627

†క॥ తను మనములలోఁ దనువున
 గుణవిగతగతులమెయి నొనఁగూడుచు మరణం
 బనియతమౌ కాల పురుషు
 ని నియంత్రణతల మన స్సనిరయణ రతమౌ ॥

4628

†(7) ఆదిత్యుని స్థాన మై అంతరిక్ష మలరారగఁ
 గాగ్రింతికాంతితతులు నిత్య రాజితము లౌచుఁ దనర
 శబ్దరూపమైన శక్తి సర్వసృష్టి వరలంగా
 సంచలనపుఁ జైతన్యపు శక్తిజీవతత్త్వ మ్మది
 సదా సృష్టి వర్తిల్లగ సాదర మై యమ శక్తుల
 దేవమానరూపగతుల దివ్యతత్త్వ మనుభూతిగ
 నమేయమైన గతులతోడ సంతరంగ మలరుచుండుఁ
 బరిష్కృతముగాఁగఁ బురుషప్రకృతి సృష్టిక్రియ నెఱవఁగ ॥

4629

†క॥ దుష్కృతి రూపాశుల నా
 విష్కృతమౌ నరకరూప విపదాశులకే
 నిష్కృతి కల్పించును హృద¹
 ముష్కర నిర్మల పవిత్ర పుణ్య సుమారుల్ ॥

4630

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాచ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. హృత్+అముష్కర=హృదముష్కర.

సూక్తమ్—138

ఋషి:—1-జాతిః; 2-వాతజాతిః; 3-విప్రజాతిః; 4-వృషాణకః;

5-కరికృతః; 6-ఏతశః; 7-ఋష్యశృంగః

దేవతా—కేశినః; అగ్ని-సూర్య-వాయవః

చందః—అనుష్టుప్

(1) కేశ్యంగ్నిం కేశీ విషం కేశీ వివర్తి రోదసీ ।

కేశీ విశ్వం స్వర్తృతే కేశీదం జ్యోతిరుచ్యతే ॥

1576

(2) మునయో వాతరశనాః పిశంగా వనతే మలా ।

వాతస్యాను ద్రాజిం యన్తి యద్దేవాసో¹ అవిక్షత ॥

1577

(3) ఉన్మదితా మానేయేన వాతాగ్ం² ఆ తస్థిమా వయమ్ ।శరీరేదస్మాకం యూయం మర్తాసో³ అభి పశ్యథ ॥

1578

(4) అన్తరక్షేణ పతతి విశ్వా రూపావచాకశత్ ।

మునిర్దేవస్యదేవస్య సౌకృత్యాయ సఖా సాతః ॥

1579

(5) వాతస్యాశ్వో వాయోః సఖా ఒథో⁴ దేవేషితో మునిః ।

ఉథో సముద్రావా క్షేతి యశ్చ పూర్వో ఉతాపరః ॥

1580

1. దేవాసో² అవిక్షత, 2. వాతాగ్ం² ఆతస్థి, 3. మర్తాసో² అభి, 4. సఖాపదేవేషిత,

5. పూర్వో ఉతాపరః. (హృ.వృ.)

(6) అప్సరసాం గన్ధర్వాణాం మృగాణాం చరణే చరన్ ।

కేఱి కేతస్య విద్వాన్ తస్మా స్వాదుర్మచిస్తమః ॥

1581

(7) వాయురస్మా ఉపామన్తత్ పిసప్తి స్మా కుసన్వమా ।

కేఱి విషస్య పాత్రేణ యద్రుద్రేణాపిబత్ సహ ॥

1582

సూత్రము—138

ఋషి — 1-జాతి; 2-వాతజాతి; 3-వివ్రజాతి; 4-వృషాణకుడు;

5-కరికృతుడు; 6-వలకుడు; 7-ఋష్యశృంగుడు†

దేవత — అగ్నిసూర్య వాయువులు†

(1)*ఉ॥ సూర్యుడు హవ్యసంపదల శోభిలఁ జేయును నగ్ని హోతుఁ నా
సూర్యుడె రశ్మిమూలమున నుందర వారి దరించుచుండు నా
సూర్యుడె రోదసీద్వయము సొంపు దలిర్ప వహించుచుండు నా
సూర్యుడె సర్వమౌ జగముఁ జూచుటకై వెలుఁగొందఁజేసెడున్ ॥

4631

*గీ॥ దృశ్యమాన మగుచుఁ దేజరిల్లుచునుండి
యమల మండలస్థ మైన జ్యోతిఁ
గాంచి మిగులఁ బ్రీతి కమనీయ కేశిగఁ
విలుచుచుందుఁ† దానిఁ బెద తెల్ల ॥

4632

(2)*గీ॥ వాత రశనుని పుత్రులౌ ఖ్యాత మునులు
కపిల వర్ణంబులం గల్గి గాఢులుచుండి
మలిన వల్కులములఁ దాము లలిత రీతిఁ
గట్టుకొనుచున్నవారలు కాదె! తలఁప ॥

4633

1. రస్మా ఉపా. (వా.వృ.)

†వాక్యవృత్తి 14వ సంపుటము 181వ పుటలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వాతరశనాజాతివృత్తులు”గాను, దేవత
“అగ్ని సూర్య వాయువులు”గాను వ్రాసి, 191b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో ఋషి
“సప్తమునులు, జాతి, వాతజాతి, వివ్రజాతి, వృషాణకుడు, ఈతకుడు, ఋష్యశృంగుడు”గాను,
దేవత “కేళులు”గాను, శ్రీనేమానివాడు వ్రాసిరి.

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. వెప్పచుందుఁ బుధులు (దాని) చిత్త మలర. (తొ.పా.)

*గీ॥ ఎక్కువ తపస్సుచేతఁ దా మిట్టు మునులు
వెలుగుచున్ దేవ భావంబుఁ గలిఁగినారు
ప్రాణ రూపంబు నందిన వాయు భావ
మును గడుం బొందినారు ప్రమోద మొప్ప ॥

4634

(3)*గీ॥ మౌని భావంబుచేత సమ్మదము మీర
వాయు భావంబుఁ బొందుచు వరలినాము
తనువులనె మీరు జనులారః కనుఁడుః ప్రితి
వాయు సాయుజ్యమును మేము వడిసినాము ॥

4635

(4)*గీ॥ ముని వృషాణకుఁ డను వాఁడు మోద మలర
విశ్వ రూపంబులను నెల్ల వేర్కొని గనుచు
దివమునుండి మహాగతి దిగుచు నుండి
స్థాపితుం డగు దేవతా సహనమునకు ॥

4636

(5)*గీ॥ వాయుగతి వలె నంతట వ్యాప్తుఁ డగుచు
వాయు సఖుఁ డౌచుఁ బిమ్మట వాయువుఁ దగఁ
బొందినట్టి మునీశుఁడు పూర్వ జలధి
సవరజలధిని రెంటిని నాశ్రయించు ॥

4637

(6)*చ॥ సుర యువతీ లలామ¹ బహుసుందర మౌ దివమందు ²నింకనున్
విరివిగ సింహముల్ దిరుగుఁ బృథ్వివంశం దిరుగాడు కేశి తా
నరమర లేక సర్వమును నారముచుండి రసంబు³ స్వేచ్ఛగాఁ
బరగెడున ట్టొనర్చుచు నపార ముదంబును గూర్చుచుండెడున్ ॥

4638

(7)*గీ॥ సూర్యుఁడు మరుద్గణంబుల⁴ శోభఁ దేలి
కిరణజాలము మూలానఁ గరము జలము
గోలునవ్వుడె కేశికి లీల వాయు
వఖిల రసమును బుట్టించు చమరుచుండు ॥

4639

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి

1. సురయువతుల్ జరించు బహుసుందర. (తొ.పా.), 2. నింకయున్, (చా.వ.పా.) పట్టులే, (తొ.పా.),
3. రసంబు నంతటన్. (తొ.పా.), 4. మరుద్గణంబుతో నూటికూడి. (తొ.పా.)

*గీ॥ క్రింద స్రవియించు విదమున నందమైన
సలిలమును మాధ్యమిక వాక్కు 'కలుగజేసి
యంతట స్వతంత్ర యగుచుఁ దానంబువును స
†చూర్ణముగఁ జేయుచుండె సుశోభ కలుగ ॥

4640

ఇయ్యది
శ్రీభారద్వాజ గోత్ర శ్రీవేంకటేశ్వరపౌత్ర
సంగమేశ్వర పుత్ర సీతాంబాగర్భ శుక్తి
ముక్తాయమాన శ్రీభగవత్పాదారాధక
నేమాని వేంకట నరసింహశాస్త్రి
విరచిత కృతులలో శ్రీమదాంధ్ర
ఋగ్వేద సంహితయందు
దశమమండలమునందు
నష్టమాష్టకమందలి
సప్తమాధ్యాయమున
నేకశతాష్టాత్రింశత్
సంఖ్యకసూక్తము
సంపూర్ణము ‡

*రచయిత:—కావ్యతీర్థ, శ్రీ నేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రి
‡ఇక్కడితో కావ్యతీర్థ, శ్రీనేమాని వేంకటనరసింహశాస్త్రిగారి కవిత ముగిసినది. ఈ పద్య మనంపూర్ణము.
†పూరణకర్త:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
‡ఈ గద్యమును శ్రీనేమానివారు వ్రాయలేదు. వారి రచన ముగింపుకు గుర్తుగా నీ గద్యము చేర్చబడినది. శ్రీనేమానివారు
బహుశా ఈ అష్టమాష్టకమున సప్తమాధ్యాయాంత్యమువరకైనను నాంధ్రీకరించిరో! లేదో! చెప్పజాలము. శ్రీమదాంధ్ర
ఋగ్వేద సంహిత వ్యాసపుత్ర 14వ సంపుటము 184వ పుటలో (ఎడమవక్కపుట)నేడియో ఒక వివరణ-పుట్టనోటు
వ్రాసి కొట్టివేయుట జరిగినది. దీనినిఁ జూడగా 181వ పుటలోఁగూడననువాదరచన ముండియుండునని అనిపించును. ఈ
4640వ పద్యములోని 4వపాదమును నేనే విరచించి పూరించితిని. ఈ సూక్తము తరువాతనున్న సప్తమాధ్యాయశేషభాగ
మును నష్టమాధ్యాయమునుగూడ సాయణాచార్యభాష్యానుసారముగా నేను 1957లో నాంధ్రీకరించుట జరిగినది. ఈ పూరణ
భాగమంతయు-మేము వ్రాతివ్రాసినఁగా “ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వప్రాచ్యలిఖిత గ్రంథాలయము-పరిశోధనాలయము”లో
భద్రపరచబడిన “శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత” 46 ఎక్సర్ సైజు పుస్తకాలలోఁగూడ 45వ పుస్తకముగా Ac. No.
No. 3789, Call No. T. 25-45 గా నున్నది. శ్రీనేమానివారు వ్రాసిన వ్యాసపుత్ర 14వ సంపుటము 1వ పేజీనుండి
184వ పేజీవరకు పేజీల క్రమసంఖ్యలు పెద్దవిగాను, 185వ పేజీనుండి 284వ పేజీవరకును నున్న పేజీల క్రమ
సంఖ్యలు చిన్నవిగాను, ఆ పిదప పది కాగితములు (అనఁగా 20 పేజీలు) క్రమసంఖ్యావిరహితములుగాను, ఆ తరువాత
285వ పేజీనుండి 364వ పేజీవరకు గ్రంథము మొదటి పుటల వలెనే పెద్దసంఖ్యలు వేయఁబడి యున్నవి. కాని 301,
302, 303, 304 పేజీలు మాత్రము తిరిగి చిన్న సంఖ్యలు వేయఁబడినవి. 185వ పేజీ మొదలు 284వ పేజీవరకునున్న
కాగితములు శిథిలములై నవి. కాఁగా నీ నూరు పేజీలను సరిగా లెక్కించి 11 కాగితములు కలిపి సరిగా క్రమసంఖ్యలు వేసి
184-285 పేజీల మధ్య శైథిల్యమును దొలఁగింపవచ్చును. కాని పొరపాటున 60 కాగితములు కలిపి బైండుచేయించి
185 పేజీ మొదలు 284వ పేజీవరకు క్రమసంఖ్యలు వేయఁగా తరువాతి 10 కాగితములు అనఁగా 20 పేజీలు సంఖ్యా
విరహితము లైనవి. శ్రీనేమానివారి రచన ముగిసిన యీ “అగ్ని సూర్యవాయు” దేవతాత్మక సూక్తము ఏకశతషట్త్రింశత్
సంఖ్యాత్మకమగు (131) సూక్తము. ఈ సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహితలో దశమ మండలములోని యీ అష్ట
మాష్టకమున 128వ సూక్తము తరువాత 129, 130 సూక్తములుగా రెండు “ఖిల” సూక్తములను నధికముగా నేను జేర్చి
నందువల్ల శ్రీనేమానివారి నాంధ్రీకరించిన 131వ సూక్తము 131వ సూక్తముగా మార్పు చెందినది.-వ.గో.కృ.
1. వాక్కునలుపుచుండి. (తొ.పా.), 2. స్వతంత్ర యగుచుఁ దానతితయముగ, (తొ.పా.)

సూక్తము—138

ఋషి—1-జాతి; 2-వాతజాతి; 3-వివ్రజాతి; 4-వృషాణకుడు;
5-కరికృతుడు; 6-వితకుడు; 7-ఋష్యశృంగుడు;

దేవత—ఆగ్ని సూర్య వాయువులు

ఆర్థాంతరము—1

†(1) అనలముతో జ్వాలలు తగు హాలాహల రూప విషాన
నలరెడు జ్వాలాశుల నాకనమ్ము ధరియించుచు
జ్వాలలె విశ్వ మైల్లన్ సందర్శింపఁగఁజేయుచుండు
సృష్టి సర్వమున జ్వాలలె జ్యోతిగఁ దనరారుచుండు ॥

4641

(2)†ఆ॥వె॥ సప్త విధములైన శ్వసనుండు గుప్తమౌ
శక్తితతుల మలిన సకలములను
మ్రొంగులే! నదా పిశంగవర్ణగతుల
సర్వ సృష్టిఁ బ్రాణ శక్తిగఁ దగి ॥

4642

†క॥ దైవీయమ్మౌ శక్తుల
నా వాయువె ఆకసమున నఖిలమ్మందున్
జీవ గతులఁ బ్రాణద మై
భావ జగతి రూప మౌచు వరలున్ సుగతిన్ ॥

4643

(3)†ఆ॥వె॥ సప్త రూపములను సంచరించెడు గాలి
నతిబలీయ మౌచు సలరి నింగి
సృష్టి స్థితి లయాలఁ జిద్విలాస గతుల
నుజ్జ్వల గతి నొందు నున్మదముగ ॥

4644

†ఆ॥వె॥ పంచభూతరతుల వరలు మృత్తుగ సృష్టి
మల విష మగు “నభి”ఁ బ్రమాద శక్తి
ననిలుఁడు హరియించు నద్భుత రూపాల
నుభయ గతుల దీప్తు లొనరఁ దనరు ॥

4645

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†(4)ఆ॥వె॥ అంతరిక్షమందు నతిలోక రతులతో
విశ్వరూప మందు వివిధ గతుల
నావహించు సృష్టి నంతటన్ వ్యాపించి
అనిల మనల శక్తు లలరుచుండు ॥

4646

†ఆ॥వె॥ దేవదేవు దివ్య భావ రూప గతుల
సప్త విధము లౌచు సకల సృష్టి
సనిల మలరుచుండు ననలమ్ము నలరును
సుకృత రతుల స్నేహ సూన్యత గతి ॥

4647

(5)†క॥ సప్తానల దీప్త గతుల
సప్తానల పాణితతులు సఖ్యత్వమునన్
ఆప్త గతుల సవితథమౌ
ప్రాప్తిని భక్షకమయి తగు రక్షకము సగున్ ॥

4648

†క॥ ప్రాగ్దిక్కుక సంద్రముగా
ద్వ్యగర్భిత గతుల సవర దిక్కు కడలిగా
దిగ్దిక్కుల నంతమ్ముల న
సృగ్భృత మౌచు సనలానిలేష్టులు వరలున్ ॥

4649

(6)†క॥ జల సరసమై సృష్టిని
విలసితమౌ నగ్నిదీప్తి వెలును సతతం
బు లగు బృహచ్చక్తుల మై
బలు రూపమ్ముల చలన ప్రభా భాసితమౌ ॥

4650

†క॥ అమలినమౌ దీప్త గతులఁ
దమముం బోదోలి సృష్టితత్త్వం బెల్లన్
శమ దమ వ్రక్కతుల జ్వాలలు
రమణీయ స్వాదు సఖ విరాజిత మౌలేః ॥

4651

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

(7)†క॥ అనల జ్వాలలు సృష్టిఁ జ
వన రూప విశేష దివ్య వర్తన గతులన్
అనవరతము విస్తృతమై
వినిమయగతి నలిలములను బీల్చి యొసంగున్ ॥

4652

†క॥ హాలాహల శతులతో
హేలాఽనల ప్రజ్వలాగ్ని హృద్ధీప్తుల మై
లీలగ రుద్రాత్మ గతులఁ
జాలితమౌ వాయుతతులు సర్వాత్మకమై ॥

4653

సూక్తము—138

ఋషి—1-జూతి; 2-వాతజూతి; 3-విప్రజూతి; 4-వృషాణకుఁడు;
5-కరికృతుఁడు; 6-ఏతశుఁడు; 7-ఋష్యశృంగుఁడు
దేవత—అగ్ని సూర్య వాయువులు

అర్థాంతరము—2

(1)†క॥ నిరతాగ్నుల రూపమ్ములు
వరుణాత్మక దివ్యశక్తి వరలును సృష్టిన్
భరితమై విష గతులన్
నిరంతరముఁ దిరుగు రోదసీతలమందున్ ॥

4654

†క॥ జలమే విశ్వమై తగు
జలమునె జ్యోతిగఁ బిలుతురు స్వర్దృశ్య గతిన్
విలసితమౌ నిరతమ్మును
మలిన రహితమైన అనల మహిత గగనమై ॥

4655

(2)†క॥ సప్తాఽనిల రూపమ్ముల
సప్తాఽగ్నులు నశనముగను స్వాహా చేయున్
గుప్త పిశంగాఽనలముల
సుప్తగతుల విస్తరిలును సృష్టి నఖిలమున్ ॥

4656

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡క॥ దై పీయమ్మా శక్తుల
తో వాయువు సంచరించు కృతి రవి వర్ధలన్
అవాసమై రోదసి
ద్యావా భూములను దిరుగుఁ దాదాత్మ్యమునన్ ॥

4657

(3) ‡క॥ ఉన్నదిత మృగు వాయువు
తన్నయ మై సప్తగతులఁ దనరుచు సృష్టిన్
జిన్నపాత మృగు నాత్మగ
సన్మాన్యత విశ్వరూప సావత్యమునన్ ॥

4658

‡తే॥గీ॥ మట్టి రూపాల రూపొంది మహితమైన
గగన మనిలానల సలిల గతులఁ గ్రాలు
హంచ భౌతిక దేహమ్ము లంచితముగ
నంతరాంతర గతుల నాత్మానందశ్రిత మగు ॥

4659

(4) ‡క॥ అనిలానల సలిలమ్ముల
ననంత గగనమ్ము మృత్తు లలరన్ సృష్టిన్
విసిమయ గతులను రోదసి
సనవరతము గోశజాల మాపిష్కతమౌ ॥

4660

‡— పంచభూత తత్త్వాలను బంచేంద్రియ రూపా లవి
సఖ్యముగాఁ దనరారును నకల మై సృష్టిలోన
హితకర మై సుకృతగతుల నతులితమౌ నై కృతతుల
దీధితులను వరలుచుండు దృశ్యమాన శక్తు లలర ॥

4661

‡(5) సప్తానల కిరణానలములు సప్తానల రూపమ్ములు
దై పీయమ్మా శక్తులఁ దనరారును సృష్టిలోన
నతిలోకపు సఖ్యమ్ముల నాకసములు సలిలమ్ములు
సలరఁ బృథ్విరూపమ్ములు నంతర్గతిరతుల వెలయు ॥

4662

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వర్షార్”

‡ అష్టపదకందము ॥

ఇహ పరముల సన్నిహిత
సహశక్తులు మీఱఁ దూర్వ జలధి నవరమౌ
మహితోదయాఽస్తమయ రతు
లహరహమున్ జరుగు నియత యజ్ఞ క్రియగా
విహిత మై అనిలాఽనల
మహీ నలిల గగన తత్త్వ మైతి గతులమై
ని హితాఽహిత సంఘర్షణ
విహితమ్నా సభ్యగతుల విశ్వము వరలున్ ॥

4663

‡(6) చరణరహితము లౌచ స్పృష్టిఁ జలనగతుల సంచరించు
చదలులోని అనిలమ్ములు సలిలమ్ములు ననలమ్ములు
మృత్తులును గామ రూప ఋతశక్తుల వరలంగా
విశ్వస్పృష్టి పథములలో విమలగతుల నడుచు నదా! ॥

4664

‡— అనిలాఽనల సలిల మృత్తు లలరంగా నాకసమ్ము
బలీయమై వరలుచుండు బహురూపాఽంతర్గతులన్
గగనాఽనల సలిల మృత్తు లగణితగతి సలరంగా
ననిల మ్మది బలీయమౌ సంతర్గతి బహురూపుల
ననిల సలిల మృద్గనా లలర ననల శక్తు లెల్ల
బలీయమై వరలుచుండు బహురూపాఽంతర్గతులను
సనిలాఽనల మృద్గనా లమరంగా సలిలమ్ములు
బలీయమై వరలుచుండు బహురూపాఽంతర్గతులను
సనిలాఽనల సలిల గగనా లలరంగా మద్రావము
బలీయమై వరలుచుండు బహురూపాఽంతర్గతులను
విజ్ఞానపు రూపముగా విశదగతుల సభిత్వమున
స్వాదువుగా స్పృష్టిలోన సర్వపదార్థ కేతువులై
సూర్యకిరణ కాంతిజాల శోభ లెల్ల వ్యాపించుచు
సౌఖ్య దాయకమ్ము లౌను సకలమ్నా స్పృష్టిలోన ॥

4665

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡(7) సప్తరూపదీపములౌ సౌరకాంతిశక్తు లెల్ల
 సప్తవాయు తతుల మహిత గుప్తశక్తులన్ జనించి
 సంగ్రహించి జలశక్తుల సదా స్వాధీనగతుల
 నలరించుచు నావిరిగా సతివేలమ్మా రతులన్
 మేఘరాజి రూపాందరగ మింటి గతుల నంటి నిలిచి
 మధుర నలిలములను వృష్టి మర్మగతులఁ గురియించుచు
 ననలాఁనిలశ క్తితతులు ననుగుణ మై ఆకాశమున
 విహరించుచు సతివేలపుఁ బృథ్వీగత హ్రోవములై ॥

4666

‡క॥ అనలము విషమును రుద్రుఁడు
 కనదనిలమ్ములను బృథ్వీగణనప్తకమున్
 ఘన నిటలమ్మునను గళ
 మ్మునఁ దనరార నిరతమ్ము మూర్తిగ నిల్చున్ ॥

4667

‡క॥ రవికాంతులు విశ్వమ్మున
 సవ దీప్తుల సలితతుల నదముల సచులన్
 వివిధములౌ సంద్రములన్
 దివిగత మై ఆవిరిగను నిరతము పీల్చున్ ॥

4668

‡— శబ్దశక్తుల గగన సర్వస్వ మలరార
 ననిలాఁసలమ్ములున్ అవని సలిలశబ్దాలున్
 శబ్దగుణకము లౌచు నబ్ధరతులను వరలు
 నదనత్తులన్ సృష్టి సర్వస్వ మలరారు
 సమృత విషముల నెల్ల నావిష్కృతము చేసి
 అంతర్గతిరతుల ననుభూత గతిఁ బీల్చు ॥

4669

సూక్తమ్—139

యిషిః—1-భరద్వాజః; 2-కశ్యపః; 3-గోరమః; 4-అత్రిః;
 5-విశ్వామిత్రః; 6-జమదగ్నిః; 7-వసిష్ఠః;
 దేవతా—విశ్వే దేవాః;
 ఛందః—అనుష్టుప్

(1) ఉ॒త దే॑వా! అ॒వహి॑తం దే॒వాః ఉ॒న్న॑యథా పు॒నః ।

ఉ॒తాగ॑శ్చక్రు॒షం దే॑వా దే॒వా జీ॑వయ॒థా పు॒నః ॥

1588

‡రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

1. దే॒వాః 2. అ॒వహి॑తం, 2. దే॒వాః 3. ఉ॒న్న॑. (ప్రా॒.ప॒.)

- (2) ద్వావిమా వాతే¹ వాత¹ ఆ సిన్తోరా రావపతః² ,
దక్షం³ తే² అన్య ఆ వాతు పరాన్యో వాతు యద్రోపః⁴ ॥

1584

- (3) ఆ వాత వాహి భేషజం వి వాత వాహి యద్రోపః⁵ ,
త్వం హి విశ్వభేషజో దేవానాం దూత³ ఈయసే ॥

1585

- (4) ఆ త్వాగమం శస్తాతిభిరథో⁴ అరిష్టతాతిభిః⁵ ,
దక్షం³ తే భద్రమాభార్షం పరా యక్షం సువామి⁶ తే ॥

1586

- (5) త్రాయస్తామిహ దేవాస్త్రాయతాం మరుతాం గణః⁵ ,
త్రాయస్తాం విశ్వా భూతాని యథాయమరపా⁶ అసత్ ॥

1587

- (6) ఆవ⁷ ఇద్వా ఉ భేషజీరాపో అమీవచాతనీః⁸ ,
ఆపః సర్వస్య భేషజీస్తాసే⁹ కృణ్వన్తు భేషజమ్ ॥

1588

- (7) హస్తాభ్యాం దశశాఖాభ్యాం జిహ్వ వాచః పురోగపి⁵ ,
అనాఽయిత్నుభ్యాం త్వా తాభ్యాం త్వోప స్పృశామసి ॥

1589

1. వాత² ఆసిన్తో, 2. తే² అన్య² ఆవాతు, 3. దూత² ఈయసే, 4. రథో² అరిష్ట, 5. సువామితే,

6. రపా² అసత్, 7. ఆప² ఇద్వా² ఉ భేషజీరాపో² అమీవ. (హృ.వృ.)

సూక్తము—139

ఋషి—భరద్వాజ, కశ్యప, గౌతమా, ౭త్రి, విశ్వామిత్ర,
జమదగ్ని, వశిష్ఠులు*
దేవత—విశ్వే దేవతలు*

(1) ‡తే॥గీ॥ నేరమును జేయు నాపైని నెనరు నునుచి
యుద్ధరింపుడు! మీరు సమిద్ధులార!
నన్ను రక్షించి పిమ్మట నన్ను బ్రీతి
బహు చిరంజీవిగాఁజేసి వరలు చొప్పు ॥

4670

(2) ‡తే॥గీ॥ వాయువులు రెండు కడు వేగ వార్ధివఱకుఁ
బోవుచున్నవి వానిలోఁ బూర్ణమైన
వాయు వౌక్రతీ బలమును జేయుఁగాత!
నొకటి పావంబు హరియించుచుండుఁగాక! ॥

4671

(3) ‡తే॥గీ॥ ఔషధంబును నొడఁగూర్చు మాశుగంబ!
పావమును సంహరింపుమా! వాతమూర్తి!
అమర చూతగ నీ వుండి యభిల భేష
జుండవై వెలుచున్నా వఖండితముగ ॥

4672

(4) ‡తే॥గీ॥ సుఖకరము లొచ్చు హింసలు చూవనట్టి
యవనములతోడ వచ్చి తీ వార్యపురుష!
నీకు భద్రముఁ గూర్చుచు నీదు లోగ
మును హరించుచున్నాఁడ యెడ మలర ॥

4673

(5) ‡తే॥గీ॥ అస్మదీయ శరీర మతృధికపావ
రహిత మౌనాన్తి విధమున భ్రాజమాన
సకల సురలు మరుద్దేవ సమితి భూత
ములును రక్షింతుఁగాత! దా మెలమి మమ్ము ॥

4674

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకర్మణి 1వీb సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ
సూక్తమునకు ఋషి “సప్తఋషులు”గాను, దేవత “విశ్వే దేవతలు”గాను, శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1877 సంవత్సరములో ననూదితము.

(6) ‡గద్యము ||

అప్పు లోషధిరూపమునఁ బరిణతములై లోగోపశమనహేతువు లగుచున్నవి. ప్రాణిజాతమునకు
భేషజభూతము లగుచున్నవి. అట్టి యవ్వులు ఓయి! స్తోత! నీకు భేషజమును జేయుఁగాక! ||* 4675

(7) ‡గద్యము ||

దశాంగళులు గల్గు వ్రజావతిహస్తములచే నృజియింపఁబడిన రసన¹ శబ్ద పురోగంతియై
పుట్టెను. అరిగ్యహేతువు లగు హస్తములచే నో స్తోత! నిన్ను స్పృశింపఁగలము ||* 4676

సూక్తము—139

ఋషి—భరద్వాజ, కశ్యప, గౌతమా, ౭త్రి, విశ్వమిత్ర,

జమదగ్ని, వశిష్ఠులు

దేవత—విశ్వే దేవతలు:

అర్థాంతరము—1

‡(1) దేవాః సర్వమ్ము దివ్యశక్తులు మీర

మత్కృతమైనట్టి చిత్కియల దుష్కృతుల

పాపపుంజము నెల్ల రూపుమాపుచు నదా

శక్తివంతముగాఁగ నద్గతుల స్థితిరతుల

నిత్య పునర్నవ సత్యదీప్తులు పరఁగ

దేవ దేవుల దివ్య తేజాలు విలసిల్ల

జీవశక్తుల ప్రాణ సృష్టి పవనము లలరు

సమేయమా గతులతో ననువమానపు జతుల ||

4677

‡(2) అనిలశక్తులు మహితాఽసలముగా వెలుఁగు

హరియించు మలములన్ హరియించుఁ బావమ్ము

విశ్వరూప మ్మాచు నశ్వదీప్తులు మీర

నన్యతరహితమైన అమృతవర్షిణి కాఁగ

నతిలోక శక్తులన్ నతిమధురరూపాల

శబ్దదీప్తుల దివ్యసత్త్వశక్తులు తనర

ద్వైరూప్య గతులతోఁ దనరారు మరుదాళు

లిహవరమ్మా గతుల నెనఁగు సనంతముగ ||

4678

‡(3) భేషధశక్తుల గంధము సపురూపముగా వహించి

అమలగతుల సృష్టి నెల్ల నాపహల్లఁగాఁజేయుచు

లోగగుణగణమ్ములన్ రూపుమాపుచుండు నదా!

సంవర్ధక శక్తులతో సంభారక సుగంధాల

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

1. రసన=జిహ్వ.

సకలమ్మున వ్యాపించుచుఁ జరాఁచర ప్రపంచమునఁ
 దుష్టిపుష్టి కలిగించుచు వృష్టి సమిష్టిగతులమెయిని
 దేవదూతగాఁగ వరలు దివ్యమైన పవనమ్ములు
 విశ్వమ్మునె ఓషధులై విమల శక్తులను వర్తిలు ॥

4679

‡(4) సృష్టియక్షు దుర్గతులను జెండాడుచు నిత్యమ్మును
 బహిరంతర్గతులతోడఁ బ్రబలు సరిష్టాశి నెల్లఁ
 చొలఁగించుచుఁ బ్రకృతిచోన వెలయంగా సుకృతగతులు
 ప్రాణరతులఁ ద్రాణగతుల నవికలమౌ దివ్యతతుల
 మృత్తులును సనలమ్ములు మిన్నులు సలిలమ్ములును
 సక్షయగతులను వరలుచు దక్షత్వమ్మును జెంచుచు
 నిత్యభద్రరూపమైన సత్యశక్తిపర మౌచు
 శాంతిభరితమైన దివ్య సత్య శక్తి పరలంగా ॥

4680

(5) ‡అక్షివృత్తము ॥*

రక్షించునుగాక సహము
 రక్షించునుగాకఁ బరము
 రక్షించునుగాక! సురలు
 రక్షించునుగాక! మరుత
 మక్షయ్యదమైన మహిత
 దక్షత్వము లెల్ల వరల
 సాక్షిపర విశ్వ ప్రకృతి
 వక్ష మృగు భూత తతుల
 దక్షించునుగాక సమర
 దాక్షిణ్యము మీర జగతి ॥

4681

(6) ‡క॥ వశశక్తిగ వరలి జల మ
 వశగతి స్థితిశక్తిగఁ దగి ప్రకృతిని నారో
 గ్య శమ దమ కర మగుచు ని
 త్య శర్మదాషధిగ సలిల మలరును సృష్టిన్ ॥

4682

‡ఆ॥ వె॥ అంబురాశి రుజల సంతరింపఁగఁజేయుఁ
 బ్రాణి తతికి వృక్ష ప్రకృతులకును
 నాకసమ్మునకును సనిలాఽనలములకు
 మృత్తులకు నొసఁగు సరోగ గతులు ॥

4683

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“బృహతీ”చ్ఛందము. (9)

‡(7) దశదశలను శబ్దశక్తి తనరారుచు విశ్వరూప
మనిలానల హస్తగతుల సలరారంగ జిహ్వలుగా
సనామయత్వ మహితమౌ నద్భుతమౌ స్పర్శశక్తి
ప్రకృతి పురోగామిగాంగ బయసించును నిత్యమును
నాచోగ్యప్రదమ్ము లొచు ననుపమాన గతులమైన
ననిల శక్తులనల శక్తులనునిత్యము వర్తిల్లంగ ॥

4654

సూక్తము—139

ఋషి—భరద్వాజ, కశ్యప, గౌతమా, అత్రి, విశ్వామిత్ర,
జమదగ్ని, వశిష్ఠులు
దేవత—విశ్వే దేవతలు

ఆర్థాంతరము —2

‡(1) ఊర్ధ్వగతుల సహోగతుల¹ సృష్టిగోళ లోకాశులు
చక్రనేమి క్రమముగాంగ సర్వదా చరించుచుండు
దివ్యమైన దైవశక్తి సవ్యనిత్యగతుల దనర
జతుర్దశల విశ్వప్రకృతి సంజనిత మౌచు వెలింగి
లయ మౌచును బునర్జన్మ రాజిల్లును దిరిగి తిరిగి
సదసత్తులు సంభృతమై సకల చరాచరము లలర ॥

4655

‡(2) తుదిమొదలంటుచు సృష్టిని హృదయరతుల దివ్యశక్తి
గుహ్యగతుల దసరారెడి లొమరు మిగులు సనిలములు
కల్మషతతులను నొక కరువలి తొలగించంగా
చాణ తాణ దాతగాంగ వరలంగా నొక వాయువు
సర్వ సృష్టి జరాచర జన్మజనక చాణతతులు
దక్షతమై సక్షతగతి దసరారంగ బునర్జన్మ
ప్రకృతిలోని అమృతశక్తి ప్రాకృతమై వరలంగా
సృష్టి స్థితి లయ రతు లవి ఋతగతులను వర్తిల్లుచు
చక్రనేమి క్రమముగాంగ సంక్రమించు గ్రహగతులను
ససంతమైన దివ్యగతుల సనింద్వంద్వశక్తు లలర ॥

4656

‡(3) సృష్ట్యాదిగ సనిల మృది దెలంగు భేషజమ్ము గాంగ
మృద్గన సలిలమ్ముల మిన్నంచెడి శక్తులలో
ప్రకృతిలోని లోగజుష్టకాథక కల్మష తతులను
నిర్మూలన మొసరించెడి నిర్మలానలములు జగతి

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ఇక్కడ “ఊ-ఋ”లకు యతి.

దేవదూతగాఁగ నిలిచి దివిభువి రోకా లన్నిట
 సంచరించి అనవరతము సచ్చిన్మయశక్తి తతులు
 సకల సృష్టి వ్యాపింపఁగ సర్వప్రాణద మౌచును
 విశ్వమునకె బౌషధమై విమలశక్తి గా నిల్చును
 నిఖిల సృష్టి సలరించుచు నిరతమ్మును బహిరంతర
 రూపమ్ముల వర్తిల్లును నిరుపమాన మార్గగతుల ॥‡

4687

‡(4) శాంతి సౌఖ్య దాయక మై సర్వమ్మున నలరారెడి
 అనిలశక్తి అహింసక మౌచు నలరు సఖిల సృష్టి
 క్షీణపూర్ణ బహుళగతులఁ జెల్వొందెడు చాంద్రశక్తి
 ననిలగతుల నావృతమై ఆయుష్కారక మౌచును
 దక్షత్వమ్మును సృష్టికి నక్షయగతి నొసఁగూర్చుచు
 భద్రమహిత మౌచుఁ దనరి భవ మౌచును స్థితిశక్తుల
 సంవర్ధనగతుల సృష్టి సర్వస్వము తనరారుచు
 ద్వంద్వ ప్రకృతు లలరారును వాయు మహాశక్తి వితతి ॥

4688

‡(5) పరబ్రహ్మ తత్త్వమునకు బాహిర మౌ నిహగతులను
 దివ్య దేవతాఽఽశు లెల్ల భవ్యగతుల రక్షించును
 దైవీయములై నిత్యము తనరారెడి గణజాలము
 అఖిలాఽఽఖిల మరుత్తతుల ననవరతము రక్షించును
 అసత్పరమైన సృష్టి నంతయు సత్పరమ్ముగాఁగ
 ననిలాఽనిల సలిలమ్ములు నాకనమ్ము మృత్తతులును
 రక్షితమ్ము లౌచుఁ దనరు రాక్షస విష శక్తి తతుల
 నాశనమ్ము నొనరించుచు నాశాంతముగాఁగ జగతి
 సంక్షేమత్వము తనరఁగ సకలసృష్టి స్థితిగతులను
 బ్రకృతి నిర్దుష్ట మగుచు వరలుచుండు సత్త్వరతుల ॥

4689

(6)‡క॥ విష్ణువు జలగతుఁ డౌచుఁ గ
 వోష్ణోష్ణగ శీతలాచ్చ యుగ్మత లలరన్
 దృష్ట రహిత భేషజమై
 కృష్ణ మహాదీప్త గతుల సృష్టిన్ దనరున్ ॥

4690

‡(7) దశదిశలను దనరారెడి అశరీరపు శక్తుల మై
 సనంతమైన దంష్ట్రులతో నలరారెడి మత్యమ్ముల
 వేద విజ్ఞాన రూప మోద శక్తి విస్తరిల్ల

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శబ్దశక్తి జాలా బవి సర్వమున వ్యాప్తి చెందు
ఆరోగ్యవ్రద మై తగు నమృతశక్తి సర్వస్వము
స్పర్శాగుల దివ్యశక్తి సానిల మై దైవజమా ॥‡

4691

‡— స్పర్శశక్తి తనరారంగఁ బ్రాకృతమా దివ్యగతుల
ననిలముల గుప్తతతుల ననిలముల శక్తిరతుల
నక్షయ మై నక్షరమా ననాదియై అనంత మాచు
నవిచ్ఛిన్న మా గతులను నభేద్యమైన శబ్దశక్తు
లలరారును సృష్టిలోన నాకనంపు గుణరతులను
నిర్వికార నిరంజన నిర్వికల్ప నిర్గుణ గతి ॥

4692

సూక్తమ్ — 140

ఋషిః—అంగ బౌరహః

దేవతా—ఇంద్రః

ఛందః—జగతి

(1) తవ త్యక్తస్య సఖ్యేషు వహ్నయః ఋతం మన్వానా వృద్ధిరుర్వలమ్

యత్కా దశస్మన్నుషసో ఐశ్మవః కుత్సాయ మస్మస్మహ్నశ్చ దంసయః ॥

1590

(2) ఆవాస్మజః వ్రస్వః శ్చంచయో గిత్రిసుదాజో ఉస్మా అపిబో మధు ప్రియమ్

ఆవర్తయో వనినో అన్య దంససా శశోచ సూర్యో ఋతజాతయా గిరా ॥

1591

(3) వి సూర్యో మధ్యే ఆముచద్రోదం దివో విచిద్ధాసాయ వ్రతిహాసహర్యః

దృష్టాని పిహోరసురస్య మాయినో ఇన్ద్రో వ్రాన్యచ్చత్వహగ్ం ఋజిశ్వనా ॥

1592

‡రచయితః—వాఙ్మయ మహాభ్యుదయ, డాక్టర్ చల్లమూడే గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. తవత్యక్తస్య, 2. వహ్నయః ఋతం, 3. దాజః ఉస్మా అపిబో, 4. వనినో అన్య, 5. సూర్యః ఋతం,

6. మధ్యే అము, 7. దృశహని, 8. మాయినః ఇన్ద్రో, 9. హగ్ం అఋజిశ్వనా. (వ్యా.వ్యా.)

(4) అధృష్టాని చృషితో వ్యాస్మన్నివీగ్ంరదేవాగ్ం¹ అమృణవమీశ్యః ।

మాసేవ సూర్యో వసు పుర్యమా దదే గృణానః శత్రూగ్ం²రశృణాద్విరుక్మతా ॥

1593

(5) అయుద్ధసేనో విధ్వా విభిన్తతా దాశద్విత్రహా తుజ్ఞాని తేజతే ।

ఙస్రస్య వజ్రదబిభేదశ్శతః పాక్రామచ్చన్త్యూరజహదుషా³ అసః ॥

1594

(6) ఏతా త్యా తే శ్శత్రూని కేవలా యదేక⁴ ఏకమకృణోరయజ్ఞమ్

హసాం విధానమదధా⁵ అధి ద్యవి త్వయా విభిన్తం భరతి పృథిం పితా ॥

1595

సూక్తము—140

ఋషి—ఉరు వనెడు వాని పుత్రుడు అంగుడు*

దేవత—ఇంద్రుడు*

(1) ‡తే॥గీ॥ సేదు చెలికారమును బొంది నిధిల సంస్త
వంబుల వహించు నంగిరోవర్గ మెల్ల
గోగణంబుల హరియించు కుచ్చితాఽసు
రుని వధించినవారలు ఘనతః గలుగ ॥

4693

‡తే॥గీ॥ కుత్సుః దసు మౌనికిం గడుః గూర్పదలచి
ప్రత్యుషస్సుల నెనఁగుచుఁ బ్రబల వృత్ర
పరివృషములైన జలములు పరిగిడునటు
చేయుచున్ వెల్గుచున్నావు! శీఘ్ర మింద్ర! ॥

4694

1. దీగ్ంఽదేవాగ్ంఽఅమృణ, 2. శత్రూగ్ంఽరశృణా, 3. దుషాఽఅసః, 4. యదేకఽఏక,

5. దధాఽఅధి. వా.పరి.)

*శ్రీమదాధ్య ఋగ్వేద సంహిత వాగ్దేవతా 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో సీ
సూక్తమునకు ఋషి “అంగుడు” గాను, దేవత “ఇంద్రుడు” గాను శ్రీ నేమానివారు వాగ్దేవత.

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(2) ‡సీ॥ జన్మ హేతువులైన జలముల నెల్లను వీడునట్లు లొనర్చి వెలిగినావు!
 గోనిష్ఠబలముపైఁ గూర్చిన కొండల ముక్కముక్కలు సేయ మొనసినావు!
 మధుర పదార్థముల్ మరుగుచుఁ దియ్యనౌ హవ్యంబు త్రావి నీ వమరినావు!
 శ్రవణసాధనములౌ సకల గోవులయందు నతిమధురసమును నానినావు!

తే॥ గీ॥ వృష్టిమూలాన వార్ధుల వృద్ధిఁబరచుచున్నవాడివు! వనముల నున్న వృక్ష
 జాలముల నెల్ల నభివృద్ధి లీల మాత్రఁ, జేయుచున్నావు కావఁటే! శ్రీమహేంద్రః ॥

4695

‡తే॥ గీ॥ యజ్ఞము నిమిత్తమై పుట్టినట్టి వేద
 వాక్కుచే స్తూయమానుఁడౌ వానవుండు
 చెనటి వృత్తుని హననంబుఁ జేయ నపుడె
 దివమునందె వెలింగెను దినకరుండు ॥

4696

(3) ‡తే॥ గీ॥ దాసుఁడైనట్టి వృత్తుని దరికిఁజేరి
 యవక్యతని జేయ వానపుఁ డరిగినపుడె
 దినము' మధ్యమునందు నాదిత్యుఁ డెలమి
 నరదము విడిచిపుచ్చె నత్యాచరమున ॥

4697

‡తే॥ గీ॥ అల యుజీశ్వు మునీశుని యమలమైన
 చెలిమి గావించి మాయలఁ జేయునట్టి
 పిపుఁ డను వాని యెక్కువ పీచ మడచి
 వాని పురములఁ గె ట్టితి! వానవుండ! ॥

4698

(4) ‡గద్యము ॥

ప్రగల్భుఁ డగు నిందుఁడు పూర్వ మణాధితు లగు నసురబలములఁ దొలగఁజేసెను. అయాస్య
 ఋషిచే స్తుత్యుఁ డగు నిందుఁడు అసురసహతము లగు ధనములను హింసించెను. మరియు
 మాన విశేషముచే సూర్యుఁడు రసాదుల నెట్లు గ్రహించుచున్నాఁడో! యట్లే యిందుఁడు
 అసుర ధనములను సంగ్రహించుచున్నాఁడు. స్తోత్రలచే స్తూయమానుఁడై శత్రువులను
 వజ్రముచే మోదెను ॥

4699

(5) ‡తే॥ గీ॥ అవ్రహతసేనుఁ డగుచుఁ దా నరులఁ ద్రొంచు
 వజ్రమున శత్రు బలమును వంచినట్టి
 యిందుఁ డెల స్తోతృవరులకు నెల్ల ధనము
 నిచ్చుచున్నాఁడు జను లెల్ల మెచ్చునటుల ॥

4700

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 19వే7 సంవత్సరములలో సమూదితము.

1. సూర్యుఁ డాకాశమధ్యమందు రథము నిల్పినాడని యున్న యీ వర్ణనమునుబట్టియు, మంకొన్ని ముక్కులందు వర్ణింపఁ
 బడిన యంశములనుబట్టియుఁ జూడఁగా నీ ఋగ్వేదప్రదేశమునందుఁ బగటివేళ సుమా రేడు మాసముల కాల ముండు నని
 యూహింప నగు నని కొందరు భావించిరి. ఈ యేడు మాసముల కాలము సూర్యాస్తమయ మనునది యెట్టిదో! తెలియక
 యుండుటచే సూర్యుఁడు తన ప్రయాణమున కంతము లేకుండఁజేసికొనుచున్నాఁ డనికూడఁ గొందరు భావించిరి.

‡తే॥గీ॥ శత్రు నాశకుడైనట్టి శక్ర విభువు
వజ్రమును జేతఁబట్టుచు వైరి బలము
వంచ నూర్చుడు దీపించెఁ బ్రత్యుషస్సు
స్వీయ రథమును విడచెఁ దా శీఘ్రగతికి ॥*

4701

(6) ‡తే॥గీ॥ నిస్సహాయుండవైః యింద్రాః నీవు యజ్ఞ
హిను నసురుని గొట్టితి వేపు గదుర
మాన కర్తగ నున్నట్టి భానమాన
సూర్యు దివమందుఁ దాల్చుచు శోభఁ గంటి ॥*

4702

‡ఆ॥వె॥ దుష్ట వృత్తువలనఁ దూలఁగొట్టఁగఁబడు
సూర్యయాన చక్ర శోభి పార్శ్వ
ఫలకమును దివంబు పట్టుచుండెడు నట్లు
నీవె చేసినావు! పావనేంద్రా! ॥*

4703

‡తే॥గీ॥ ఇట్టి కర్మఁ నిచ్చెయో! యింద్రా! నీవు
చేసినాడవు! ఇగతికి శ్రీలు కలుగ
నవి యసాధారణంబులై యమరుచుంట
స్తుతుల కర్తము లగుచుండెఁ జూడఁజూడ ॥*

4704

సూక్తము—140

ఋషి—ఉరు వనెడువాని పుత్రుఁడు అంగాభ్యుదయ

దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—1

‡(1) ఇంద్రమైన శక్తులతో ననాద్యంత మౌచు నిలచి
నిత్యసత్య రూప మౌచు నిఖిల సృష్టి వ్యాపించుచుఁ
బ్రక్కతి సభ్యగతులు వరల బ్రాహ్మశక్తి వర్తిల్లఁగ
దశదిశలను వృత్తాసుర దహమాన విషాదనలము

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “తతా-ప్రహర్ష”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1917 సంవత్సరములో రచనాదితము.

“అభి”రూపమై సృష్టిని “నాభి”శక్తి హరించుచు
 గోళ లోక సర్వస్వము కుటిలగతులఁ గుతలములుగఁ
 గల్గోలము పాలుచేయు కలుషాత్ముని వృత్తాసురు
 నతిపవిత్రమై వరలెడి అగ్నిదీప్తులన్ వధించి
 మేఘరాజి రంజిల్లఁగ మిత్రగతుల జలధారలు
 వర్షింపఁగఁ బ్రకృతియెల్ల హర్షపులకిత మై తగు ॥‡

4705

‡(2) ఐంద్రమైన దివ్యశక్తి అలరారుచు నగ్నిదీప్తి
 జలదమ్ముల నలరించుచుఁ జైతన్యపు విద్రావణ
 శక్తులతో వర్షమ్మును సర్వప్రకృతి వరముగాఁగ
 గిరి తరువులు లతలు నకల ఘృణేశక్తుల సంతర్గతి
 నలరారుచు సృష్టిలోన ససాధారణమౌ మధు
 రసస్యందనములఁ గురిసి ప్రకృతి జీవశక్తు లెల్ల
 సంజనిత మై సకలము సంవర్ధక మౌచు నిలిచి
 శబ్దశక్తి సంచయాల సర్వస్వము విలసిల్లును ॥

4706

‡క॥ వృత్తాసురు సంహరణాఽ
 మిత్ర విచిత్రంపు శత్రు మృత్యు క్రియలన్
 మిత్తుని సందీప్తులను న
 రిత్ర గతుల దైవశక్తి ఋతరతి వెలుగున్ ॥

4707

‡(3) ఆకాశము ననిలమ్మును ననలమ్మును నలిలమ్మును
 మృత్యువులును వర్తిల్లఁగ మిశ్రితములై అవితథముగ
 సవినాభావత్వగతుల నన్యోఽన్యము కలివిడి మై
 నలరంగా సర్వముఁడ నా దేవుని దివ్యశక్తి
 నాదిత్యపు సంశక్తుల సఖిలమ్మును బద్ధముగా
 సౌరమండల మెల్లను సంచరించు సూర్యు పగిది
 ననువర్తింప మౌచుఁ దిరుగు నసుగమ మౌచు వరలు
 కాల రథము నధిపసించి కదలుచుండు రవిగతులను
 మాయరూప మౌచు ఛాయ మర్మగతుల ససుసరింప
 వెలుగు సేడ లొచు జగతి విలసిల్లును నిత్యమ్మును ॥

4708

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

‡(4) సచ్చక్తులె అనన్దతుల సర్వస్వము హరించుగతిని

జూర్వదుర్గతుల నెల్లఁ బుణ్య మృది పోఁగొట్టును
సౌరకాంతి కిరణా లవి నీరములను స్వీకరించి

ఆవిరిగా నమర నింగి నల మొయికుల రూపు నిల్పు
సఖిల ప్రకృతి కాత్మతృప్తి నభినవముగఁ గల్పించుచు

జలధారల వర్షించును జల్లఁబడఁగ జగతి యెల్ల
వివిధ గోళ లోకాలను విరాజిలెడి వసుసంపద

తెల్ల మహా దీప్త గతుల సల్లీలగఁ జిల్లీలగ
నఖిలేశుని ఆనందపు టమృతతత్త్వ లక్ష్యముగా

శత్రుతతుల సర్వస్వము సంహరించుచుండును హరి ॥

4709

‡(5) దనుజశక్తి వర్ధిల్లుచు దశదిశలను వ్యాపింపఁగ

“నభి”శక్తుల రూపుదాల్చి అభిలమ్మున విషయాషిత
సంక్షోభమ్ముల సృష్టిని సంకులితముగాఁగఁజేయు

వృత్తానుచ మశక్తిని జిత్రవచనగఁ జేసి మహా
మిత్రశక్తి వర్ధిల్లఁగ మిన్నుంపెడి హృద్ధీవుల

వజ్రశక్తి విశ్వమ్మునఁ బరాజితము కాక నిలిచి
అజయ్యమై అక్షయమై అక్షరమై అభేద్యమై

విశ్వసృష్టి సుషోదయము నన్నిగురుల వనరారఁగ
గతి రప్పని నిత్య నవ్యకాంతి “నాభి” శక్తులలర

శీతరోష్ణ జల నాభులు చెల్లొందును గిరిమగతులను ॥

4710

‡(6) సృష్టియజ్ఞతత్త్వములొఁ జిర్లత్తుల విమలగురులఁ

వనరారెడి ప్రకృతి పురుషు తాదాత్మ్యమ్ములు నిరతము
నేతైకమై పరఁగెడి రాకా శశి బాహ్యశక్తి

సౌరకాంతి ప్రతిఫలమై సర్వమ్మున వెలసిల్లఁగ
దివిభవులను బహుళ గోళదీప్తమాన రోకమ్ముల

భిన్నమైన రీతులతోఁ జిన్న పెద్ద పరిధులతో
మహార శక్తి రక్తిమలను మాన గతులు వర్ధిల్లును

ముతశక్తుల యురతతు లవి క్రమపులుగాఁ బ్రకృతిరస
సహజములొ పరిణామము లహరహమున్ గల్పించుచు

శబ్దశక్తు లందరఁగ సర్వమునకుఁ వితగవరలు ॥

4711

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాభక్త, డాక్టర్ వల్లమాదే గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

నూ క్తము—140

ఋషి—ఉరు వనెడు వాని పుత్రుడు అంగాఋగ్వేదం

దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము --2

‡(1) ఋతశక్తుల సంధానము లతులితమై వరలంగా

నాకాశము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు

మృతతులును సన్యోజన్యము మిళితములై మైత్రి మీర

నవినాభావత్వ మలరు ననుబంధపు బంధాలను

భిన్నతలో నభిన్నత నభిన్నతను భిన్నతమై

నసాధారణంపు గతుల నలరు బంచభూతతతులు

సర్వాజిత మౌచును సకలమ్మున సంచరించు

హృచ్చక్తుల సందీప్తుల నెల్ల సృష్టి వర్తిల్లగ

ప్రకృతిలోని చుక్కకుల బటాపంచలుగ జేయుచు

దశదిశలను గోళమ్ముల విశద మౌను దైవశక్తి ||

4712

‡(2) సత్య శబ్ద శక్తులమై సర్వకాంతి తతులు వరల

సుదధిలోన నుప్పులై న సుదకములను సుర్దిమీద

జెరువులందు రకరకాల దొరుపులందు బావులలో

నదీ నదమ్ములను వరలు నానావిధ సలిలాలను

నావిరిగా స్వీకరించి అలరించుచు మధురగతుల

మొయిళులలో నిలిపి నింపి మూర్తిగొన్న జలదేవత

పరవశించి పరవశులను నురుకు లెత్తి పరుగు లెత్తి

ప్రకృతిమాత ఒడిలోపల సుకృతిగతుల ప్రియమారగ

బంచభూతతత్త్వా లవి సంచితములుగా దనరును

శబ్దశక్తు లలరారగ సౌరాగులు ప్రజ్వలిల్లు

వేదరూప విజ్ఞానము మోదాన్వితమౌ నిత్యము

భూత భావి వర్తమాన పూర్ణకాల రూపమ్ముల ||

4713

‡(3) వైష్ణవీయమైన శక్తి వర్తిల్లగ సృష్టిలోన

గాలరథ మృధివసించి క్రాలంగా మధ్యస్థితి

రవిమండల మలరారగ నవితథ మౌ సవదీప్తుల

నాత్మప్రదక్షిణల నన్నియున్ ప్రదక్షిణలను

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వల్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సకల గోళ లోకాశులు స్థాన భ్రంశము కాని
 చలనగతులఁ జదలులోన సంచరించు మహితముగా
 ననునిత్యము పరిభ్రమింప నసాధారణంపుగతుల
 దశదిశలను నానావిధ తరణి రూప ఘృణి దీప్తులు
 తనరారఁగ సర్వస్పృష్టి వినిమయమౌ పంచభూత
 రూపములు వరలుచుండు వృద్ధిని సదికాధికముగ
 నొకదాని కెకటి బంధువుగా నుండు గర్భితముగ స్పృష్టి
 భేద్యమాచు నభేద్యమాచు విశదమాచు విశ్వమున ॥‡

4714

‡(4) వృత్తాసురు దుష్టశక్తి విశ్వరూప మొంది నిలువ
 “నభి”శక్తుల నాహరించి అతిహ్రీర మ్మా విష
 పంచభూత రూపముల వ్యాప్త మౌచు స్పృష్టిలోన
 దుష్టమైన పెనుగాలుల దుర్విదగ్ధ రూప మంది
 నలిలమ్ముల వర్షించెడి జలదమ్ములఁ జదలులోనఁ
 జెల్లాచెరురుగఁ జేయుచు ఛిన్నాభిన్నము చేయుచు
 దుష్టాగ్నుల రూప మంది ధూళిధూసరమ్ము కాఁగఁ
 బ్రకృతిలోని జలసంపద వికృతగతిన్ నాశపరచు
 సనిలమ్ముల నన్నింటిని నాకైనను సల్లాడక
 ఉండునట్లు బంధించును నుసురు లుడుగఁజేయుచుండు
 దుష్ట సలిల రూప మంది దుర్మార్గగ ప్రభంజనపు
 రూక్షగతుల సృష్ట్యగుల రాక్షసరతి నార్పివేయు
 జలప్రళయ పరముకాఁగ సర్వప్రకృతి ధ్వంసపరచు
 సలిలానలానలిలమ్ముల సర్వశక్తి సంచయాలు
 మట్టిఁ గలిపివేయు ప్రాణ మహితమైన తనుజాలము
 అనిలమ్ముల సలిలమ్ముల ననలమ్ముల మృతతులను
 నదృశ్యముగ ధ్వంసపరచి ఆకాశమును జేయఁదలఁచు
 దుశ్శక్తుల రూపమైన దుష్టవృత్తు వధియించును
 వైష్ణవీయమైన శక్తి వరలంగా విశ్వశాంతి
 స్పృష్టి స్థితి లయగతు లవి చెలఁగంగాఁ గ్రమగతులను
 నిత్యశత్రు నాశనముల సర్వశక్తు లలరారఁగ
 విశ్వమున వసుసంపద లశ్వీ దీప్తులన్ వరలును ॥

4715

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡(5) వృత్రరూప దుష్టశక్తి ప్రేర్యమాణ మౌచ సృష్టిఁ
 బంచభూత తత్త్వాలను వంచించుచు విరసముగా
 వ్యాప్తి చెంద విశ్వమున వైష్ణవీయమైన మాయ
 దివ్యమైన దీప్తులతోఁ దేజరిలఁగ వజ్రశక్తి
 సంచరించుచుండునులే! సదా రూక్షరాక్షసతతి
 శీతలోష్ణ జలనాథుల జీవరూపగతులు మీఱఁ
 జక్రనేమికృమతమెయిని జగతిఁ గాల త్రితయ మలరు
 నైంద్రమైన శక్తులతో నభిలషుష్ట తత్త్వాలను
 చేదించుచు నిత్యమును చిన్నాభిన్నముకాఁగఁ
 బ్రకృతిపురుషశక్తితతులఁ బ్రకృతగతిఁ గాపాడుచు ॥

4716

‡అ॥వె॥ యుద్ధ మెరుఁగకుండ యుద్ధగతుల నిల్చు
 సేనవంటి దుష్ట శీర్ణ ప్రకృతి
 వికృత మౌచ సర్వవిధ్వస్తమై పోవు
 నిరత ముప్పతిల్లి నిభిల సృష్టి ॥

4717

‡(6) ఏకైకమై తనరెడి యింద్రరూప విష్ణు శక్తి
 ప్రకృతిపురుష పరముకాఁగ బ్రాహ్మ్యరూపమై పరలును
 “పుణి”శక్తులతో సృష్టిని “కృణి”శక్తుల నాశపరచి
 యజ్ఞాఽగ్నుల దివ్య శక్తి నజ్ఞానాఽయజ్ఞ తతుల
 దుష్కృతువుల పాతాఽనల దుష్టజుష్ట ప్రభావాల
 విధ్వంసము కావించుచు విశ్వసృష్టి వర్ధిల్లఁగ
 వివిధ లోక గోళాలను భిన్నమైన మానగతుల
 ఋతు గతులను వర్షములు ఋతశక్తుల పర్తిల్లును
 దివి భువి లోకా లన్నియు దివ్యగతుల సంచరింప
 నాదిత్యుని శక్తులతో నభిల సృష్టి తనరారును ॥

4718

‡అ॥వె॥ భిన్నమైన గోళవితతి లోకాఽఽశులు
 కాల బద్ధములుగఁ గ్రాల సృష్టి
 సంచరించు దివ్య సర్వజగత్పిత
 హలితములుగను సకాల గతుల ॥

4719

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—141

ఋషిః—దేవగన్ధర్వ విశ్వావసుః

దేవతా—సవితా; 4-6-ఆత్మా

ఛందః—త్రిష్టుప్

(1) సూర్యరశ్మిర్హరీతేశః పురస్తాత్ సవితా జ్యోతిరుదయాగ్ం¹ అజస్రమ్² ।

తస్య పూషా ప్రసవే యాతి విద్వాన్ తస్యవశ్యన్³ విశ్వా మవనాని గోషాః⁴ ॥

(2) సృచక్షా⁵ ఏష దివో మధ్య ఆన్త⁶ ఆపప్రివాన్⁷ రోదసీ అన్తరిక్షమ్⁸ ।

స⁹ విశ్వావీరభి చక్షే ఘృతాచీరన్తరా పూర్వమవరం చ కైతుమ్ ॥

(3) రామో బుధ్నః సంగమగో వసూనాం విశ్వా రూపాభి చక్షే శక్షిభిః ।

దేవో ఇవ సవితా సత్కథర్మన్తో⁹ స తస్మై సమరే వసానామ్ ॥

(4) విశ్వావసుం సోమ గన్ధర్వమాపో దదృశుషీన్తదృతేనా ధ్యాయన్ ।

తదన్వజై దిన్తో⁹ రారహాణో⁶ ఆసాం పరి సూర్యన్య పరిధీగ్ం⁷ రవశ్యత్ ॥

(5) విశ్వావసురభి తన్నో⁸ గృణాతు దివ్యో గన్ధర్వో రణసో విమానః ।

యద్వా మా సత్యముత యన్న విద్య ధియో హివ్యారో ధియో⁹ ఇన్నో⁸ అవ్యాః ॥

1. దయాగ్ం=అజస్రమ్, 2. సృచక్షా=ఏష, 3. అన్త=ఆపప్రివాన్రోదసీ=అన్తరిక్షమ్, 4. ర=విశ్వావీ, 5. ర=విశ్వావీ, 6. రారహాణ=ఆసాం, 7. ధీగ్ం=రవశ్యత్, 8. తన్నో=గృణాతు, 9. ధియ=ఇన్నో=అవ్యాః. (వ్యా.వ్యా.)

5. దేవ=ఇవ, 6. రారహాణ=ఆసాం, 7. ధీగ్ం=రవశ్యత్, 8. తన్నో=గృణాతు, 9. ధియ=ఇన్నో=అవ్యాః. (వ్యా.వ్యా.)

9. ధియ=ఇన్నో=అవ్యాః. (వ్యా.వ్యా.)

(6) సస్మిమవిస్తచ్చరణే నదీనామపావృజోద్ధరో¹ అశ్వవ్రజానామ్ ।

ప్రాసాం గన్ధర్వో² అమృతాని వోచదిహ్యౌ దక్షం పరి జానాదహీనామ్ ॥

1601

సూక్తము—141

ఋషి—విశ్వావసు వసు గంధర్వుడు*

దేవత—నవిత; 4-గీ-ఆత్మ*

(1) ‡తే॥గీ॥ సూర్యరశ్మలఁ గల్గి సంశోభి హరిత
వర్ణమును గల్గి నవిత యవారితముగఁ
బూర్వదిశయం దజస్రము పూర్ణ మైన
జ్యోతిఁ బుట్టించుచుండెను జోద్య ములర ॥

4720

‡తే॥గీ॥ నవిత పె్రిరణమును దాసు జక్కఁ జేత
నెఱుఁగుచుం బూష భూతాశి నెమ్మిఁ గనుచు
వెల్లఁజేయుచు లోకాశి వేయి విధుల
వెడలుచున్నాఁడు వేడ్కతోఁ గడు రయాన ॥

4721

(2) ‡సీ॥ ప్రాచ్యాది దిక్కులఁ బ్రాభవంబును గని చక్కఁగ వెల్లించు నవితృమూర్తి
యాగ్నేయ ముఖ్యంబులైన విదిక్కులఁ జక్కఁగ వెల్లించు నవితృమూర్తి
పూర్వభాగంబును బొలుపారు కాంతితోఁ జక్కఁగ వెల్లించు నవితృమూర్తి
పృష్ఠభాగంబును స్పష్ట మయ్యెడునట్లు చక్కఁగ వెల్లించు నవితృమూర్తి
తే॥గీ॥ రోదనుల నంతరిక్షంబు సాదరమున, స్వీయతేజస్సు మూలాన శ్రీలు మెఱయ
నిండఁజేయుచు మనుజుల నెమ్మిఁ గనుచు, దేజరిలుచు బ్రవర్తిల్లు దివమునందు ॥

4722

(3) ‡తే॥గీ॥ ధనమునకు మూలభూత మై ధనము బొందఁ
జేయువాడునునయి యుండు జెలఁగు నవిత
యఖిలమైన పదార్థాశి నధిక దీప్తి
వెలుగఁజేయుచున్నాడు వేడ్క మీఱ ॥

4723

1. దుకోఽఅశ్వ, 2. గన్ధర్వోఽఅమృతాని. (హృ.పృ.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకరణము 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో సీ సూక్తమునకు ఋషి “విశ్వావసువు”గాను, దేవత “సూర్యుడు, విశ్వావసువు”గాను, శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

‡రచయిత:—వాఙ్మయ సుహృద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

‡సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

‡తే॥గీ॥ ఆ విధంబైన ధర్మంబు ననునరించి
ధన చయ ప్రాప్తమునకు మన మహేంద్రుఁ
బోలుచున్నట్టి సవితయుఁ బూర్ణ దీక్షఁ
దాఁ బ్రయత్నించుచుండెను దగిన రీతి ॥

1724

(4) ‡గద్యము ॥

ఓ సోమమా! నీతోఁగూడునట్టియు గీతరూప మగు శబ్దమును దరించునట్టియు విశ్వావసుండు
నగు నన్ను నెప్పుడు వసతీవర¹జలములు చూచినవో! యప్పుడు యజ్ఞ హేతువుడే
వివిధమును బొందుచు నప్పులను బొందింపఁజేయు నిందుర్పించు యజ్ఞ మెక్కడ
బ్రవృత్త మయ్యెనో! తెలిసికొని ప్రాప్త్యాది దిగ్భాగములను దరించెను.

1725

(5) ‡తే॥గీ॥ ఎద్ది యవిదిత కర్మ మో! యెద్ది మే మె
ఱుంగమో! యట్టి రెండు తురంగరింప
జల వినిర్మాతయైన విశ్వావసుండు
చెప్పుచున్నాఁడు మా కిట్లు తప్పకుండ ॥

1726

‡తే॥గీ॥ ఓయి! విశ్వావసూ! పీఠిఁ బాయకుండ
సోమమున బుద్ధులం గడు శోభ దేల్చి
మారుఁ గల కర్మ లనియెడు మంచి బుద్ధి
బలము రక్షింపుమా! నీవు తొలఁగకుండ ॥

1727

(6) ‡తే॥గీ॥ జగము తడిపెడు మేఘంబు శక్తుఁ డెలమి
సంతరిక్షంబుసందున నధిగమించి
యంబుదంబులఁ గలయట్టి యంబు చయము
ద్వారములను దెరచివేసె వీరుఁ డగుచు ॥

1728

‡తే॥గీ॥ అమృతసాధక జలముల నతిశయముగఁ
దాల్చి విశ్వావసుం డను తగిన రూప
మున వెలింగెడు నిందుర్పించు మోద మలర
పర్వణ సమర్థ మునుము వంచెయిండె ॥

1729

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రభాకర్”

‡సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననుమతము.

1. వసతీవరు లనెడి పేరుగల నీళ్లు.

సూక్తము—141

ఋషి—విశ్వావసు వసు గంధర్వుడు

దేవత—నవిత; 4-6-అత్త

అర్థాంతరము—1

‡(1) ఆదిత్యుని దివ్యదీప్త యజ్ఞముతో సృష్టిలోన

సూర్యకాంతి ప్రజ్వలిలును జోద్యగతుల నిత్యమ్మును

బహుముఖమౌ నగ్ని తేజ మహారహమును జ్వలియింపఁగ

వెలుగు లిచ్చి విశ్వమునకు వెలుగుంగా గ్రహములు

లభిలమ్మును దృశ్యమాన మౌచఁ దనర విజ్ఞులకున్

వాయు చలనశక్తులతో దేయములై దివ్యగతులు

ఉదయగతులఁ బూర్వదిశను నుజ్జ్వలముగఁ దనరారఁగ

ననునిత్యము ఋషి లవి ఆవిష్కృతమై వెల్గును

గుప్తమైన దీప్తగతుల గోపాలపు దివ్యశక్తి

సత్యప్రభా సంశక్తుల నిర్వ సంచలన గతుల ॥

4730

‡(2) పూర్వావరదిక్కులను నపూర్వమైన శక్తులతో

విస్తృతగతిమెయి విదిగ్వితతులందు నింగి నేల

నభిలమ్మున వెలుగు లిచ్చి అరుణుం డలరారుచుండు

దివి భువి తతి మధ్యస్థితిఁ దేజరిలుచు సత్యగతులఁ

రోదోఽంతరాశమ్మున ద్భ్రువరతులను దనరారుచు

జ్వలన జ్వాలనంపు దివ్యప్రభలు కేతనములుగాఁగ

నలరారుచు సంచరించు నా రవి సంకాశశక్తి

సర్వ లోక గోళాలను సదమల మౌ కాంచులతో

విశ్వమ్మును వెలుగుఁదేయు వివిధ దిగ్విదిక్కులను

నంతరాంతరాశమ్ముల సనునిత్యము ప్రభల నొసఁగు ॥

4731

‡అ॥వె॥ నయనశీల తత్త్వ సగ్నమౌ సందృశ్య

దృష్ట గతుల సూర్య కాంతి కాంతి

కిరణజాల మెల్ల నరుణాఽరుణజ దివ్య

దీప్తి జాలములను దేజరిల్లు ॥

4732

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡(3) దివ్యదేవదేవుఁ డట్లు తేజరిలుచు దీప్తులమై
 సత్యశక్తితతులమైన జ్వలియించెడి ఆదిత్యుఁడు
 ధర్మేంద్రుఁడుగా వరలుచుఁ గర్మరూపమా సృష్టిని
 జరుగునట్టి సంచలనపు సమరాంగణమందు మహా
 వీర శూర ధీర కాంతి వితతు లెల్ల విజృంభింప
 విశ్వలోక గోళ రూప విభవమ్ములఁ గాపాడుచు
 అష్టావిధమై వెలిగెడి ఆ వసుసంపద లన్నిటి
 నపురూపపు ధనములుగా నసాధారణంపు దీప్తి
 నిత్యమ్మును గాపాడుచు నిఖిలజగతి సత్యనిరతి
 ధర్మబద్ధ మౌచు భ్రమణ కర్మలతో వరలంగా
 గ్రహముక్ష మహావితతి క్రాలు యథాతథగతులను
 సక్రమమా గతులతోడఁ జదలులొన విరాజిలుచు
 నసాధారణంపు దీప్త ప్రసాదకాంతి గుణతతు లవి
 వరలంగా సృష్టిలోనఁ బరఁగు సృష్టి స్థితి లయాలు ॥

4733

‡(4) విశ్వగతమై వరలెడి విమల వసుసంపదాః
 సోమామృత దివ్యవృథల శుభ్రగాంధర్వ శక్తి
 కామరూప గతుల వరలి క్రాలుచుండు సృష్టిలోన
 నిత్యధర్మబద్ధమైన ప్రత్యభిజ్ఞ ఋతగతులను
 సర్వకాలగతులందును సత్యబద్ధమై తనరుచు
 సృష్టి లోక గోళా లవి చెలఁగంగా గ్రహ ఋషా
 లపురూపపు స్థానగతుల నంతరిక్షమును నలరుచు
 నాకర్షణ శక్తులతో ననోఽన్యోఽన్యబంధాలను
 బద్ధాలై క్రమగతులను బరమాత్ముని ఆజ్ఞా ఋత
 శిక్షణలను క్రమశిక్షణలను సృష్టి సర్వస్వమందుఁ
 దనరారుచు సౌరశక్తి ఘన దీప్తులు వర్తిల్లఁగ
 సౌరమండలాల పరిధి పార మెనసి సంపరింప
 సపారమైన ఆదిత్యుని ఆవగ నర్వాత్మశక్తి
 ఐంద్రగతుల సృష్టిలోన నిఖిలమ్మును దృశ్య మాను ॥

4734

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పల్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡(5) విశ్వగతమై వెలిగెడి వివిధములౌ వసుశక్తులు

కామరూపగతులు మీరి కాంతులతోఁ గాఁగలుచుండు
నాకసమును ననిలమ్మును ననలమ్మును సనిలమ్మును
అవనితత్త్వ రూపాలను నా పంచభూతరతుల
నలరు సంపదాశు లెల్ల వెలకట్టని భాగ్యములై
దివ్యమైన రుజు నాశక నవ్యశక్తితతులు వరల
వివిధములౌ కాలమాన విశేషతలమైన జగతి
రాత్రి దిన కాల పరిధి రకరకాల వర్తిల్లఁగ
మానర్తు కాల తత్త్వ భాసమాన మౌచు వర్ష
రూపమ్ములు బహుగతులను లోక గోళముల వరలును
సత్యశక్తి రూప మలరు సదనత్తుల కతీతమై
నిశి దినముల కతీతమై దిశ విదిశా కాల రహిత
మనంతమై అనాద్యమై అవినాశన రూపమ్మున
ససాధారణముగ సృష్టి నదృశ్యశక్తి సడుపుచుండు ॥

4735

‡(6) బహు రూపపు టసంఖ్యాక పాదగతుల వర్తిలెడి

సూర్యకాంతి తేజా లవి శుభ్రదీప్తు లలరారఁగ
వివిధ గోళ లోకమ్ముల విచిత్రగతులఁ గాలమ్మును
రకరకాల మాసములుగఁ జకితములుగ నిల్పుచుండుఁ
బలురూపుల జలశక్తుల పయోధినుండి నదులనుండి
స్వీకరించి ఆవిరిగాఁ జెన్నొండఁగ మొయిశు లౌచు
నకాలముగ నకాలముగ సర్వగోళ లోకాలకు
జలప్రదాత అగుచు వెలుఁగు సర్వేశుఁడు సూర్యుఁ డౌచుఁ
బంచభూతరూపమ్ములఁ బ్రభవించుచు స్థితిగతులను
దనరారుచు లయమౌచును వినిమయమౌ రూపాశుల
నధికాధిక మౌచు సృష్టి నలరారును గోళాలుగ
నాదిదేవు లీలకాఁగ నా దేవుని మాయకాఁగ
ననిలానల సనిల మృత్తు లాకసంపు రూపమ్ముల
నలరారును సఖిలసృష్టి అద్భుతమౌ విచిత్రముగ ॥

4736

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృద్ధి”

సూక్తము — 141

ఋషి—విశ్వావసు వసు గంధర్వుడు

దేవత—సపిత; 4-6-అత్త

అర్థాంతరము — 2

‡(1) ఆదిత్యుని శక్తులతో నావిర్భవ మౌను జ్యోతి

ఉదయించును నిత్యమ్మును నుజ్జ్వల మౌ దీప్తులతో
సూర్యకాంతి కిరణాశులు చోద్యమ్ముగ విస్తరిలుచు
సరణశీల రక్తులతో హరణశీల శక్తులతో
హరికేశాలుగ సృష్టిని నలరారును నద్భుతముగ
నిత్యోదయశక్తులతో నింగి వెలుగు పూష కాగ
లోకపాలకుని దివ్య లోలుపత్వ లీలలతో
విశ్వమ్మున భువనమ్ములు విమలగతుల సంచరించు
విజ్ఞులైన మహామహులు విశదమ్ముగ దర్శింపఁగఁ
బ్రాణికోటి దృశ్యశక్తి ప్రాకృతరతి వరలంగా
అంతరాంతరమ్ములైన అఖిలమ్మున బహుముఖాల
వాయువాహ మౌచుఁ గాంతి వర్తిల్లును బలువిధాల ।

4737

‡(2) రోదసిమధ్యస్థమై పృథ్విదివము లన్నింటిని

దృశ్యమానగతులతోడఁ దేజరిల్లఁజేయుచుండి
అతిలోక మౌ కాంతుల సంతరిక్ష మలరారఁగఁ
ఋర్వాఽపరదిశలలో నపూర్వమైన కేతువుగా
దక్షిణమున నుత్తరమునఁ దగు నాల్గు విదిశలన్
విశ్వదీప్తు లొప్పారఁగ విలసిల్లుచు బహుగతులను
సవితృరూప దివ్యశక్తి సర్వాంతర్యామిగాఁగ
సంతరిక్షలోకమ్ముల నఖిలాఖిల గోళమ్ముల
ఆపూర్వమాన శక్తి సతి ప్రసార శక్తులతో
సనునిత్య మ్మావహించి అసాధారణ స్థితిగతులను
బంచభూతతత్త్వాలను వరలు సర్వప్రకృతిలోన
దృశ్యమౌచు నదృశ్య మౌచు దీప్యమాన జ్వలనశక్తి
గుప్తమై సుప్తగతి నిక్షిప్త మౌచు నిలిచి
ఆకసమునఁ బృథ్వులలో ననిలమ్ముల సలిలమ్ముల
సన్నింటను నభిలేశుని అనలశక్తు లలరారఁగ
నాదిత్యుడు నిత్యమ్మును నలరించును నిఖిలసృష్టి ।

4738

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡(3) సృష్టిలోని సంవదలకు వ్యష్టిసమిష్టి రూపములఁ
 బ్రాణతాఞశక్తు లిచ్చి ప్రజ్వలింపఁజేయు జగతి
 నష్టవిధములై వరలెడి ఆ వసుసంవద లన్నియు
 నైశ్వర్యములకు మూలములై అలరంగా సృష్టిలోనఁ
 బలురూపముల వరలఁగ నెల పొవుచును ధనములకు
 నాదిత్తుని దివ్యశక్తి నలరారుచు సృష్టిలోనఁ
 బ్రాకృతమౌ రూపములకు సకృతసుకృత దీప్తులతో
 సతివేలమ్మా శక్తుల నలరించుచు ననునిత్యము
 సత్యశక్తి తనరారఁగ నిత్యధర్మశక్తి వరలఁ
 జరాచరమైన ప్రకృతి జడాజడ ప్రపంచము
 దైవీయమ్మా శక్తుల భావరూప ప్రతికృతులై
 దేవతలా! అన్నట్లుగఁ దనరారును బంచభూత
 ప్రకృతిప్రాణిరూపాలుగఁ బరఁగెడి తరులతలుగాఁగ
 గిరిదురులై సంద్రములై క్రిందుమీదు లోకాలై ॥

4739

‡(4) కామరూపగతులు వరలఁ గొలంగాఁ బలు విధాల
 సన్నితావశక్తులతో నలరారుచుఁ బ్రసరింపఁగ
 సౌరకాంతి కిరణదీప్తసర్వస్వము జలశక్తుల
 నావిరిగా స్వీకరించి అలరించుచు మొయిశులుగా
 మధురమైన జలధారల మహితముగా వర్షింపఁగ
 సలరఁజేయుచుండు సృష్టి సమరమైన శక్తులతో
 నిత్యమును ధర్మగతులు సత్యములై వర్తిల్లఁగఁ
 జుర్రేనేమి క్రమముగాఁగ సకలహృదయ చక్రము
 సంచరించుచుండు సదా ఆసాధారణంపుగతుల
 వివిధములౌ గోళములఁ బృథివిప్రకృతి లోకముల
 రకరకాల పరిమితులను రాజించఁగ మానములు
 విశ్వరూపగతులు తోప విపులాజయ్యరతుల
 వైష్ణవీయమైన శక్తి వర్తిల్లఁగ సకలసృష్టి
 సంచరించు నిత్యమును జగతి లీల మాయ కాఁగ ॥

4740

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡(5) ఆకాశము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
 మృత్యులును సృష్టిలోన మించు శక్తు లలరారంగ
 వ్యష్టినమిష్టిరూపమ్ముల యమ నియమ కాలగతుల
 నాత్మవర్జితక్షణులును నలరంగార బ్రహ్మక్షణులు
 భూతాధిక్యరూపమ్ముల బృహ్మజలగోళమ్ములు
 తేజోఽనిల గోళమ్ములు నాకసంపు గోళమ్ములు
 సంచరింప నిత్యమ్మును సంజనిత మ్మౌచు నెల్చి
 స్థితివృద్ధుల లయగతులను జిద్విలాసరతులు వరల
 సత్యధర్మశక్తులతో సకలమ్మును వర్తిల్లుచు
 భక్ష్య భోగ్య భాగ్య మహిత పరమరూప దీపమై
 భక్షకాఽనుభవములమై వరలంగార బ్రహ్మకృతిరూపు
 లాధారము నాధేయము లొచు సంచరించు జగతి
 వసుశక్తులతో విశ్వము నసమగతుల విలసిల్లంగ
 వైష్ణవీశుమైన లీల వరలు మహామాయ కాంగ
 దివ్యమైన గతులుతోవఁ దేజరిలంగ గాంధర్వపు
 బహురూపుల చరాచరవృక్కతి పరగు నిత్యమ్మును ॥

4741

‡(6) సౌరకిరణదీప్తితతు లవారణంపు శక్తులతో
 నదీనదము లందెకాక చదలేటిని సందర్శిమ్ముల
 లోన వరలు రకరకాల కలుషమ్ముల మిశితమైన
 జలరాశుల విభజించుచు సదమలముగ స్వీకరించి
 ఆకసమున నావిరిగా నలరఁజేసి కామరూప
 తత్త్వాలను మొయిశులుగార దనరించుచు జలదమ్ముగ
 నలరించుచు మధురమౌచు నమలమైన జలధారల
 నవ్య దివ్య భవ్య శక్తి నానావృక్కతుల వరలంగఁ
 గురియించుచు విశ్వమునకు గూఢశక్తు లొసఁగుచుండి
 అసాధారణంపు మహిత హార్దదేవ సృష్టియజ్ఞ
 రూప మొప్పు నిత్యమ్మును సపురూపపు శక్తులతోఁ
 జక్రనేమికృమముగారంగ జరాఽచర వృషంబమ్ము
 జడఃజడ వృక్కతియెల్ల నదా సృష్టిలయాలతో
 నలరారును నద్భుతముగ నా పరమేశుని లీలగ ॥

4742

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వృహార”

సూత్రమ్—142

ఋషిః—అగ్నిః పావకః

దేవతా—అగ్నిః

ఛందః—సతో బృహతి; 1-2-విష్టారపంక్తిః; 6-ఉపరిష్టాజ్యోతిః*

(1) అగ్నే తవ శ్రవో వయో మహి భాజనై¹ అర్చయో విభావసో ।

బృహద్భానో శవసా వాజముక్త్యం దదాసి దాపషే కవే ॥

1602

(2) పావకవర్చాః శుక్రవర్చా² అనూనవర్చా ఉదీయర్షి భానునా ।పుతో మాతరా విచరన్తుపావసి పృణక్షి రోదసీ³ ఉభే ॥

1603

(3) ఊర్హో నపాజ్ఞాతవేదః సుశన్తిభిర్మన్దస్వ దీతిభిర్హితః ।

త్యే⁴ ఇషః సం దధుర్భూరివర్చసశ్చితోతయో వామజాతాః ॥

1604

(4) ఊరజ్యన్నగ్నే ప్రథయస్వ జన్తుభిరస్మే రాయో⁵ అమర్త్య ।

స దర్శతస్య వపుషో వి రాజసి పృణక్షి సానసిం కర్తుమ్ ॥

1605

(5) ఇష్కరారమధ్వరస్య ప్రచేతనం క్షయంతం రాధసో మహాః ।

రాతిం వామస్య సుభగాం మహిమిషం దదాసి సానసిం రయిమ్ ॥

1606

*సాయణ, మాక్సుముల్లర్ ప్రకరణలో 6-ఉపరిష్టాద్ జ్యోతిః అనియు, 6-తిగ్రస్తుప్ అనియుఁ బేర్కొనఁబడినది.

1. భాజనై అర్చయో, 2. వర్చా అనూనవర్చా ఉదీయర్షి, 3. రోదసీ ఉభే, 4. త్యే ఇషః,

5. రాయో అమర్త్య. (వా.ప్ర.)

(6) ఋతావానం మహిషం విశ్వదర్శితమగ్నిం సుమ్నాయ దధితే పురో జనాః ।

శుక్తర్ణం సప్రథస్తం త్వా గిరా దైవ్యం మానుషా యుగా ॥

1607

సూక్తము—142

ఋషి—పావకగుణ విశిష్టుడైన అగ్ని *

దేవత—శుద్ధాగ్ని *

(1) ‡తే॥గీ॥ అగ్ని! నీ యన్నమే ప్రశస్యంబు సుమ్ము!
నీదు జ్వాలలు బహుశముల్ నెఱ వెలుంగు
కాంతి ధనుఁడా! బృహద్భాను చెంతఁ జేరి
యన్న మొనఁగినవానికే యన్న మిడుదు: ॥

4743

(2) ‡గద్యము ॥

శోధక దీప్తి గలవాఁడవు! నిర్మల తేజస్కుఁడవు! సంధి పూర్ణతేజస్కుఁడవు నగు నో
యగ్ని! యిట్టి నీవు తేజస్సుచే నుదయించుచున్నావు! పుత్రుఁడవై మాతృభూతములగు
నరణులయందుఁ దిరుగుచు వచ్చి నీ యజమానులను రక్షించుచున్నావు! ద్యావా
భూముల రెండింటిని సమకూర్చుచున్నావు! హవిస్సుచే ద్యులోకమును వృష్టిచే
నీ లోకమును బూరించుచున్నావు! ॥

4744

(3) ‡తే॥గీ॥ అన్నపుత్రుఁడ! యో వేదితాగ్ని! మా ప్ర
శస్తులన్ మోద మందుము! సకల కర్మ
ములకుఁ జాల హితుండవై మోదమునను
దృప్తిఁ గాంచుము! సంతత దీప్తితోడ ॥

4745

‡క॥ మనతర దీప్తిన్ గాంచుచు

వననీయ సుజన్మఁ గొనుచు వర్ధిల్లెడు నీ

వినిహిత హవిస్సు లన్నియు

సనలుఁడ! నీయందె యుంతు ప్రయజమాను లొగిన్ ॥

4746

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకరణాది 15th సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో నీ సూక్తమునకు
ఋషి “అగ్నిపావకుడు”గాను, దేవత “అగ్ని”గాను, శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(4) ‡తే॥గీ॥ శత్రువులతోడ నీర్ష్యను జాలఁ గొనుచు
నీశ్వరుడ వౌ చమర్త్యుడా! యెంతయేని
ధనము మా కిచ్చి దానిని దగిన రీతి
విస్తరింపంగఁజేయుమా! పివిధ గతుల ॥

4747

‡తే॥గీ॥ దర్శనీయ వపుస్సుచేఁ దగినయట్లు
దీప్తిఁ గాంచుచునున్నావు! వ్యాప్తి నొంది
మే మొనరెచ్చెడు కర్మకు మిక్కుట మగు
ఫలముఁ గూర్చుచునున్నావు! తొలఁగకుండ ॥

4748

(5) ‡తే॥గీ॥ అధ్వరము సంస్కరించుచు నధికమైన
సుప్రచేతస్సు గలుగుచు సురుచిరాన్న
పతివిగా నుండి తత ధన పరమ దాత
వని నిను నభినుతింతుము ఘనతరాగ్ని! ॥

4749

‡తే॥గీ॥ అధిక సౌభాగ్యయుత మౌచు నమరునట్టి
యధిక సంభక్తమై కడు నమరునట్టి
ధనము స్తోతలకున్ నీవు తద్ద నిడుచు
నున్నవాడవు! పావకా! యెన్నునటుల ॥

4750

(6) ‡తే॥గీ॥ సత్యవంతుని బూజ్యుని సకల ధర్మ
నీయుడైనట్టి యగ్నిని జాయకుండ
సర్వ కర్మలకున్ ముందు చాల భక్తిఁ
దాల్చుచున్నారు యజమానతనయు లెల్ల ॥

4751

‡తే॥గీ॥ తగిన శ్రోత్రేంద్రియము గల్గి తద్ద భ్యాసి
బడసి సురదౌత్యమును గడు నడుపు నిన్ను
మనుజు లెల్లరు పావకా! ఘనములైన
స్తుతులచే వేడుచున్నారు శోభఁ దేల ॥

4752

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

‡సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—142

ఋషి—పావకగుణ విశిష్టుడైన అగ్ని

దేవత—శుద్ధాగ్ని

అర్థాంతరము—1

‡(1) అగ్ని దీప్తతేజమ్ముల నగ్ని గుప్త సప్తవర్ణ
 సంచయాల సృష్టిలోన జ్వలియించును నిత్యమ్మును
 జలనరూప స్వభావాల సర్వమ్మున సంచరించు
 నతివ్రశ స్తమైన కాంతి వ్రతతు లవ్వి జగతిలోన
 ధనశక్తుల రూపమ్ములఁ దనరారఁగఁ బ్రకృతిలోని
 రకరకాల పదార్థాలు రమ్యదీప్తులన్ వరలఁగ
 నిలాతల ప్రభావాల శిలారూప సంచయాలు
 బహురూపుల లోహమ్ములు నిహవరముల వర్తిల్లఁగ
 రవి శశి గ్రహ ఋక్ష కాంతు లవితథముగఁ బ్రసరింపఁగఁ
 బ్రకాశించు మణి సంచయ రత్నరాజి సృష్టిలోన
 సప్తవర్ణ కాంతులతో సాంకర్యపు రూపాలను
 ముదురు లేత వర్ణాలను మూర్తిగొన్న ప్రకాశాల
 వర్తిల్లుచుఁ జరాచర ప్రపంచమును బ్రభావితము
 చేసి అగ్ని! అన్నదాతవై సకలము పుష్టితోడ
 వర్తిల్లఁగఁ జేయు! నీపు భక్షణరతు లొప్పుంగా
 భక్షకుండ వోచు సర్వరక్షకుండ వోచు సదా ॥

4753

‡(2) హుతపదార్థ సంచయాల సతతమ్మును బూర్ణమై
 అష్టదిశల సూర్యతలము నధోతలమ్ముందు నెల్ల
 శుద్ధ మౌచ దివ్య మౌచ శోధకమౌ దీప్తులతో
 శుక్రకాంతి పుంజాలను సృష్టిలో ననూన మౌచ
 భానుదీప్తితతులు వరల సుప్రభాతోదయాలఁ
 బుత్రమాతృరూపమ్ములఁ బూర్ణానుబంధాలుగ
 నగ్ని శక్తి సలిలమ్ముల ననిలమ్ముల మృతతులను
 నాకసముల నన్నింటను సద్భుతమౌ శక్తులతోఁ
 బ్రభివింపఁగఁ జేయు నగ్ని ప్రభించుచునుండు నగ్ని
 ఇహవరాల సుభయగతుల నెల్ల లెనసి యెనయకుండ
 బహురూపుల వర్తిల్లుచు నహరహమున్ దీప్తులతో
 బహిరంతర్గతులతోడఁ బ్రకృతిలోన వర్తిల్లుచు
 దృశ్య మౌచ నదృశ్య మౌచ వశ్యదహ్యమాన రతుల
 సర్వభక్షకమ్ముగాఁగ సర్వ రక్షకమ్ము గాఁగ ॥

4754

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡(3) ఉత్తమోత్తమమ్మైన ఉసురులతో నుద్భవిల్లు
 శబ్దశక్తిమహత్త్వాల సదమలమై వరలు నగ్ని
 సృష్టిప్రకృతి సర్వమునకు శుభదమ్మై శోభఁగూర్చి
 హర్ష మొనఁగు నిత్యమ్మును శీర్షగతుల నధోగతుల
 జ్వలితమ్మై దివ్య కాంతిజాలా లవి ప్రసరింపఁగ
 విశ్వరూప హవిర్దాన మశ్వ శక్తులన్ గ్రహించి
 తృప్త మౌచ దీప్త మౌచఁ దేజమ్ములఁ బ్రసరించుచుఁ
 జిత్రవిచిత్రమా వర్ణవిశేషకాంతు లలరారఁగ
 నానావిధరూపమ్ములఁ బ్రాణశక్తు లొప్పారఁగ
 సృష్టిలోని పదార్థాలు చెన్నొందఁగ హవిషముగా
 హవన మౌచ నిత్యమ్మును ననలశక్తి వర్ధిల్లఁగ
 నుత్తమమౌ పదార్థాల నుద్భవించు నగ్ని శక్తి
 నసాధారణంపు గతుల నఖిల సృష్టిలోన వరలి
 అద్భుతమౌ దీప్తులతో నలరు జ్వలితగుప్తగతుల ॥

4755

‡(4) అమర్త్యులకు మర్త్యులకును నఖిలమైన జంతుతతికిఁ
 బ్రాణికోటి కంతర్గతి నగ్ని ప్రాణదమ్మై తగు
 నచరమ్ముల జడములందు నలరుచుండు నిత్యమ్మును
 విశ్వసృష్టి సర్వమునకు ధారక మై భారక మై
 హారక మై బహుశగతుల నగ్నితనరుఁ బ్రాకృతముగ
 సంధానకరణశక్తి సంవిభాజక శక్తులతో
 సంయోగ వియోగాల సంకీర్ణత లలరంగా
 సంభజనీయమ్మా కర్మల నదా వర్తిల్లుచుండుఁ
 బ్రకృతిరూప సర్వస్వము వరలఁ గర్మరూప మౌచు
 సృష్టియజ్ఞ సకలమ్మునఁ జెన్నారును ననలమ్ములు
 ప్రాణశక్తి తాణశక్తి బహుముఖమౌ శబ్దశక్తి
 సర్వస్వము నగ్నులలో ఛద్ర ప్రకట రూపమ్ముల
 దహ్యమాన రాహిత్యము దహ్యమాన సహిత త్వము
 సద్భుతగతి పరలంగా నఖిలమ్మున నిలుచు నగ్ని ॥

4756

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(5) ‡క॥ విశ్వగతాఽష్ట వసువులు ది
 వీశ్వర ఘృణిదీప్తులమెయి ధృఢతర శక్తిన్
 సాఽశ్వ మహత్తర మౌచున్
 శశ్వదేధనరూపగతుల సంభృత మాలే! ॥

4757

‡క॥ రవి కాంతులు విరజిష్మగ
 నవితథముగ ననుదినమ్ము నద్భుత గతిమై
 రవి చంద్రకాంత మణులును
 సవరత్నా లలరు దివ్య సవమౌ ద్యుతులన్ ।

4758

‡క॥ సత్యములౌ బహుగతులను
 నిత్యమ్మును బ్రకృతిపైని నిర్నిదిత మై
 సత్యమల సప్తవర్ణగ
 కృత్యకిరణ సత్ప్రభావ ఋభు రవి తనరున్ ॥

4759

‡క॥ బహురూపుల శక్తులతో
 నహరహమున్ దివ్యగతుల నమృత కిరణముల్
 ఇహపర లోక ప్రకృతుల
 మహనీయమ్ముగ సవిత సమాదృతి నిలుపున్ ॥

4760

(6) ‡క॥ నదులన్ నదముల జలధులఁ
 జదలేటి నిలాతలముల సకల విధములన్
 బదిలములౌ నీరముల స
 విదితగతిమెయి రవికిరణవితతుల్ పీల్చున్ ॥

4761

‡క॥ ఆవిరిగా నీరమ్ము ల
 భావితగతిఁ బలు విధములఁ బ్రకృత మౌచున్
 జీవనములు మొయిశులలో
 జీవికలై గూఢ గతులఁ జెలఁగి పతితమౌ ॥

4762

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡అష్టవదకందము ॥

పులకించుచు మేఘమ్ముల
నిలగతులఁ బ్రకృతుల మీఁద నీర సుధారాఽఽ.
వళి వర్షింపఁగ మధుర రు
చులమైఁ బ్రాణములు తాఁగి శోధన శక్తిన్
విలసితమై సర్వమ్మునఁ
గలుషాఽకలుషగతులను బ్రకాశిత మౌచున్
నిలువెల్లను నంతర్గతి
వెలుఁగంగా నగ్నిదీప్తి వెలయు సలిలముల్ ॥

4763

సూక్తము—142

ఋషి—పావకగుణవిశిష్టుఁ డగు నగ్ని
దేవత—శుద్ధాగ్ని

అర్థాంతరము—2

‡(1) అసాధారణంపు గతుల నగ్నిశుద్ధ మౌచు వెలిఁగి

వయోరహితమై తనరుచుఁ బ్రకృతగతి వర్తిల్లఁగ
దివ్యదీప్త దీధితు లవి తేజరిలును సత్యగతుల
నిత్య నవ్య ప్రభాకలిత కృత్యభిజ్ఞ పుణి దీప్తుల
బహిరంతర్గతులు మీర భాసిల్లుచు జీవరతులఁ
జ్వలనశక్తు లలరారఁగ జ్వలితమతుల వర్తిల్లుచు
నఖిల ప్రకృతులనుండి సర్వ హవిషాశుల స్వీకరించి
దివ్యదైవపరముగాఁగఁ దేజోఽనిల శక్తులతో
వాహకత్వ మలరారఁగఁ బయనించుచు రోదసిలో
సంభృతముగ సర్వమ్మును సమర్పించి విధిగాఁగను
బ్రకృతిలోని చరాఽచర ప్రపంచమున కనుగతిమై
నన్నదాన మొసఁగుచుండి ప్రాణదాన మొసఁగుచుండి
ప్రాణదీప్త శక్తులతోఁ దనరారఁగఁ జేయుచుండి
స్వాహమయ లయరతులను సర్వమ్మును హరియించుచు
సృష్టి స్థితి లయమయముగ వ్యష్టి సమిష్టి రూపమ్ముల
దైవీయమ్మా విధులను దనరారఁగఁజేయు నగ్ని ॥

4764

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡(2) జ్వలియించుచుఁ దప్తగతుల ఛద్మ బాహ్య రూపాలను
 బావకాగ్ని అర్చు లెల్లఁ బరఁగుచుండు సృష్టిలోన
 నాకసమ్ము లనిలమ్ముల ననలమ్ముల సలిలమ్ముల
 మృతతులను దనరా రెడి ఋతదీప్తుల సుకృరూప
 జీవసంజననాల శక్తి చెలఁగు నగ్ని అంతర్గతి
 ననూనమైన రతులతోడ సఖిల చరాచరమ్ములను
 బుత్రమాతృరూప మౌచుఁ జిత్రవిచిత్ర శక్తులతో
 సుదృఢవింపఁజేయు నగ్ని ఉదృఢించుచుండు నగ్ని
 సర్వగోళ లోకాలను నదమలమౌ దీప్తులతో
 నహోగతుల నూర్ధ్వగతుల నాకసమున నలరారుచు
 భానురూప మహాదీప్తిఁ బ్రజ్వలించు సకలమ్మును
 దివిభువులను నన్నింటిని దివ్యగతుల వెల్గొందుచు
 హవ్యమ్ముల హుతద్రవ్య గవ్యమ్ముల నిత్యమ్మును
 యారించుచు మహాశక్తి పూర్ణరతుల విలసిల్లును ॥

4765

‡(3) దివ్యదీప్త కిరణాలను దేజరిల్లఁజేసి జగతి
 హర్ష మొనఁగుచుండి సృష్టి యజ్ఞతత్త్వ మలరారఁగ
 హవిర్దాన మాదియైన అఖిలాఖిల కర్మలతోఁ
 దృప్తి నొంది వెలుఁగు నగ్ని దీప్తమై వర్ధిల్లును
 నాద్యశక్తి నమృతగతుల నమలమృతము వర్తిల్లఁగఁ
 జిత్రవిచిత్రశక్తులతోఁ జెలఁగు జీవజాల మెల్ల
 నానావిధ రూపమ్ముల నవ్యాగుల శక్తులతో
 నుత్పన్న మృగుచునుండి ఉర్విలోను నుదధిలోను
 వాయుతతుల నాకసములఁ బ్రభవించును సర్వ లోక
 గోళాలను దివులందును గుహ్య మహచ్ఛక్తులతో
 వామరూప శక్తులతో వధియించుచు రాక్షసగణ
 సర్వస్వముఁ బంచభూత సంచయాల వర్తిలైడి
 ప్రకృతిరూపు లన్నింటిని బ్రభాగతుల రక్షించుచు
 దివ్యదీప్త శక్తులతోఁ దేజరిలును నగ్నిచయము ॥

4766

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡క॥ దివ్య మృగు దీప్తులతో
నవ్యచుగతు లొప్పుచుండ నమరాశులకున్
నవ్యములౌ రవి శక్తుల
భవ్యమ్ముగ నొసగు మహిత పావక కీలల్ ॥

4767

‡— వివిధ వస్తు రూపమ్ముల సవితధముగ నంతర్గతి
పర్తిలైడి అనల మృది ప్రభవించును జ్వలిత మై
చరాచర ప్రపంచాల సర్వమథన శక్తులతోఁ
ఛాణిలోక ప్రయత్నాల రాయి రప్ప వృషాదుల
రాపిశ్శను నుద్భవించు రాజిరాజి అనల మృది
అసాధారణంపు గతుల ననిల శక్తి విలసిల్లఁగ ॥

4768

‡(4) సర్వాంతర్యామిగాఁగఁ జరాచరము లన్నింటను
దైవీయపు శక్తులతో జీవరూప ప్రాణ తాఱిణ
జ్వలన జ్వాలనంపుగతుల వరలు నన్ని సృష్టిలోన
నసాధారణంపు గుప్తయజ్ఞ ప్రకృతితత్త్వ మలర
మృత మౌచును నమృతముగా మింటిలోన మంటిలోన
ననిలాలను సలిలాలను నన్నింటను సలరారుచు
సకలభూత ధర్మాలను వికలరహిత బద్ధముగా
సకృత మౌచుఁ బ్రకృతమై అదృశ్యగతుల గూఢముగా
నంతరాంతరములనుండి ఆశ్చర్యకరముగాఁగఁ
బ్రజ్వలించి ప్రకృతగతిఁ బ్రకాశమాన మౌచు వెలుఁగు
ధనశక్తుల నఖిలమ్ముల ఘనశుభ్రత మీరంగా
దివ్యదీప్త తేజమ్ములు సప్యనిత్యగతుల వరల
వెలుఁగులతో మెరుఁగులతో వెలుఁగొందంగాఁ జేయుచు
సర్వకర్మకారికాఁగ సకలధర్మసాక్షికాఁగ
సలరారుచునుండు నన్ని అపురూపమ్మౌ శుచిగా
నభ్యుదయావహపుమార్గ మనూనమై విరాజిలఁగ ॥

4769

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡— విశ్వసృష్టి యజ్ఞమ్ముల విమలమైన దీప్తులతోఁ
 బ్రకృతిరూపమందుఁ దనరి ప్రాకృతమై విలసిల్లెడి
 అకృతమైన త్వక్కుగాఁగ నఖిల చరాచరములకును
 భూతపంచకమ్ము వరల పూర్ణపరివ్యాప్తి నొంది
 కవోష్ణంపు శక్తులతోఁ గ్రాలు చంతరాంతరముల
 జీవగతుల నొసఁగు సంజీవనిగాఁ బరఁగి అగ్ని ॥

4770

‡— పంచలోహ రూపాలను సంచితముగ నతుకుచుండి
 విడఁదీయుచు విశిష్టముగ విమలాగ్నులు వరలుచుండి
 సంధానకరణవిద్య సంవిభజన తరణకృతుల
 నమృతములై మృతము లొచు నమరగతుల నఖిలమ్మున
 నంతరిక్షగత మౌచు ననిల సలిల గత మౌచు
 నవనీతల మహిత మౌచు నలరుచుండు నసలశక్తి ॥

4771

‡(5) మహాత్కృష్ట చిత్తముతో మహిమాన్విత సృష్టి నెల్లఁ
 గావించెడి దేవదేవు భావదీప్త గమ్యము లవి
 విష్ణుదేవు మాయగాఁగ విశ్వరూప లీలకాఁగ
 నగ్ని సర్వభూతములను నంతరాంతరముల నిలిచి
 దృశ్యమాన మౌచు నదృశ్యమౌ గతులు మీర
 ననిలమ్ములు సహజమ్ముగ నంతర్ధానములై నిల్చును
 సలిలమ్ములు దృశ్యము లదృశ్యములునై నిలుచు
 మృత్తుకాడ వివిధగతుల ఋతరూపుల సూక్ష్మ మౌచు
 నంతర్హితమై నిలుచు నదృశ్యంపు గతులమైని
 నా చతుర్భూతమ్ముల నలరును నైదవభూతము
 ప్రతిభూతము సృష్టిలోనఁ బ్రభాదీప్తమై వరలుచు
 నష్టావిధ వసుసంపద లలరఁజేయు మహితములుగ
 నగ్నిరూప దీప్తులతో నపురూపపు శక్తులతో
 నైశ్వర్యము లుప్పతిలును నఖిలభూతములనుండియు
 నా దీప్తులు పెరిగిపెరిగి అణఁగారుచుఁ గ్రమమ్ముగా
 నంతర్హిత మౌను బ్రకృతి నదృశ్యముగఁ గలిసిపోయి ॥

4772

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡— సృష్టియజ్ఞ సర్వస్వము చిద్విలాసగతుల నడపి
 సకల సంపదాశి కెల్ల స్వామిగాఁగ నలరారుచు
 వనసీయములై వరలెడి ఘనశక్తుల నన్నింటిని
 ననుగ్రహించు ననలదేవుఁ డద్భుతమా దీప్తులమైఁ
 గర్మధర్మసాక్షికాఁగ ధర్మకర్మకర్తకాఁగ
 నతు లందుచు నిత్యమ్మును నుతులందుచు సత్యమ్ముగ ॥

4773

‡— బ్రహ్మకృతిలోని బ్రహ్మకృతి యాచుఁ బ్రాకృతగతి నధిపతిగా
 పరలు ప్రాణికోటి “కన్న” ప్రసాద మొనఁగుచుండి
 సేవసీయమైన బహుళ శిష్టవస్తువులను నిచ్చి
 ధనసంపద లన్నింటిని ననూనగతిగఁ బ్రసాదించు
 ననల శక్తి వివిధరతుల నాంతర్బాహిరగతులను
 నావరించి సర్వసృష్టి నపురూపపు శక్తులుగా ॥

4774

‡(6) నిత్యసత్య ధర్మరూప నిర్వికల్ప శక్తులతో
 సృష్టి స్థితి లయ కర్మలు చెన్నారును వివిధాలుగఁ
 బ్రహ్మకృతి పురుష శక్తులతో వరలంగా సకలసృష్టి
 ద్వైతగతుల శ్రీపుంస్త్యప్రభావిత సృజనశక్తి
 ప్రాణికోటిఁ దరు లతాఽఽవళులందును వరలుచుండు
 దైవమానుషంపు శక్తి దారుణ రక్షశక్తుల
 నసాధారణంపు గతుల నమరుచుండు సృష్టి యెల్ల
 శబ్ద శక్తి నిశ్శబ్దగళబ్ద శక్తి సకల జగతి
 ననలాఽనిల సలిలమ్ముల నవసీతల గగనమ్ముల
 నన్నింటను వర్తిల్లఁగ నసంతముగ సృష్టి యజ్ఞ
 క్రియ లెల్లను ననవరతము కృష్ణ¹ లీలగాఁగ నడచు
 బహురూపుల విశ్వమెల్లఁ బ్రభవించుచుఁ బ్రాకృతిగతుల
 స్థితిగతులను వర్ధిల్లుచు సతతమ్మును జెన్నొందును
 లయరతులను నశించుచు రాణించును బునర్జన్మ
 గతు లొప్పఁగఁ జక్రనేమి క్రమముగాఁగ ననునిత్యము
 రకరకాల నన్ని శక్తి రాజిల్లఁగ సృష్టిలోన ॥

4775

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. కృష్ణ=అగ్ని.

‡ఆ॥వె॥ అగ్నిదీప్తగతుల నఖిల విశ్వమ్మును
దర్శనమ్ము చేసి ధన్య మగును
గుణగమైన మహిత గుహ్యఁగ్ని శక్తులన్
దివిజ మనుజ తతులు దివ్య దృష్టి ॥

1776

‡క॥ నిత్యమ్మా ఋత శక్తుల
నత్యమలమ్మైన బహుళ మక్షర మక్ష
య్యాఽత్యంతాఽనల్ప మహిత
వ్యత్యయ నిశ్శబ్దగ శుచి పాలిత మాలే! ॥

4777

సూక్తమ్—143

ఋషిః—అగ్నిస్తావసః
దేవతా—విశ్వే దేవాః
ఛందః—అనుష్టుప్

(1) అగ్నే¹ అచ్ఛా వదేహా నః పృత్యం నః సుమనా భవ ।

పృ నో యచ్చ విశస్పతే ధనదా² అసి నస్త్యమ్ ॥

1008

(2) పృ నో యచ్చత్వర్యమా పృ భగః పృ బృహస్పతిః ।

పృ దేవాః పౌత్ర సూన్యతా రాయో దేవీ దదాతు నః ॥

1009

(3) సోమం రాజానమవనే ఽగ్నిం గీర్భిర్హవమహే ।

ఆదిత్యాన్ విష్ణుం సూర్యం బృహ్మణం చ బృహస్పతిమ్ ॥

1010

‡రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహర్షి”

1. అగ్నేఽఅచ్ఛా, 2. ధనదాఽఅసి. (పృ.పృ).

(4) ఇ॒న్ద్ర॒వా॒యా బృ॒హ॒స్ప॒తిం సు॒హ॒వే॒హ హ॒వామ॑హే ।

యథా॑ నః సర్వ॑¹ ఇ॒జ్జ॒నః స॒ంగ॑త్యాం సు॒మనా॑² అ॒సత్ ॥

1611

(5) అ॒ర్య॒మ॒ణం బృ॒హ॒స్ప॒తిమి॒న్ద్రం దా॒నాయ॑ చోదయ ।

వా॒తం వి॒ష్ణుం స॒రస్వ॑తీం స॒వితా॑రం చ వా॒జి॒సమ్ ॥

1612

(6) త్వం॑ ³నో అగ్నే అగ్ని॒భిర్బ్ర॑హ్మ య॒జ్ఞం చ॑ వర్ధయ ।

త్వం నో॑ దే॒వతా॑తయే రా॒యో దా॒నాయ॑ చోదయ ॥

1613

సూక్తము—143

ఋషి—తాపసగుణవిశిష్టాగ్ని*

దేవత—విశ్వే దేవతలు*

(1)†ఆ॥వె॥ అన॑ల! మాకు॑ బ్ర॒యము॑ నాచరించుచు నీవు

సుఖ॑ద మనసు వాడ! సుఖ మొనంగు

వారి కెల్ల ధనము॑ జేరుచుమా! ధన

దాత వగుచు నుంట బూత మతిని ॥

4778

(2)†తే॥గీ॥ అల బృహస్పతి యర్యముం డఫల సురలు

భగుడు దీవన శీలయా వాక్సురూప

యా సరస్వతి మాకయి యధిక ధనము

నిచ్చుగావుత! మే మెల్ల మెచ్చునటుల ॥

4779

1. సర్వ॑ఇజ్జనః, 2. సుమనా॑అసత్, 3. నో॑అగ్నే॒అగ్ని॑. (వృ.పృ.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతవర్తి 15th సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “అగ్ని తాపసుడు”గాను, దేవత “విశ్వేదేవులు”గాను శ్రీనేమానిపారు వ్రాసినది.

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

†సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(3) ‡తే॥గీ॥ ఈశ్వరుని సోము నగ్నిని నింతి యదితి
పుత్రులను విష్ణు సూర్యుని బూత బ్రహ్మ
నల బ్రహ్మస్పతి యను వాని నవనమునకుఁ
దిలుచుచున్నాము వారలు పెద్ద లపుట ॥*

(4) ‡తే॥గీ॥ వాసవుఁడు వాయువును బ్రహ్మస్పతియు ధనవం
సంభవించెడు నట్టులు సరస మాన
సంబుఁ గల్గెడు నట్టులు సరవిజేయఁ
బిలువఁగలవార మగుదుము పీఠి వారి ॥*

(5) ‡తే॥గీ॥ అర్యము సమరసవితల సల్ల వాయు
విష్ణుల సరస్వతీదేవి విపుల ధనము
మాకు దానము నొసఁగంగ మాన్యః స్తోతః
పేరిరణంబును జేయుమా! పెద్ద వగుచు ॥*

(6) ‡తే॥గీ॥ అనలుఁడా! నీ విభూతిచే నమరు నగ్ని
వరులతో స్తోత్ర మిష్టిని గరము వృద్ధిఁ
బరువుమా! నీవు యాగంబు జరుప మాకు
ధనము దాన మొసంగుమా! తత్క్షణంబు ॥*

సూక్తము—143

ఋషి—తాపనగుణ విశిష్టాగ్ని
దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—1

‡(1) లఖిల సృష్టినె కాక ఆకసమ్ములఁ గూడ
నంతరాంతరముల నలరారు నిశ్శబ్ద
శక్తు లెల్లను విశ్వ రక్తులన్ దీప్తులన్
విలసిల్ల బహురూప వికృతులన్ బ్రకృతులన్
వైశిష్ట్యములు మీఱ వరలు నెల్ల జగమ్ము
లతిలోకమా నగ్ను లతివేలమై తనర ॥

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

‡— కృతాఽకృతమా కర్మలఁ బ్రతాపాగ్ని ప్రజ్వలిలుచు
 మహితాన్విత మనశ్శక్తి బహురూపమ్నా దీప్తుల
 దహియింపని సుమములుగా నహోరాత్రు లలరారఁగ
 నచ్చమైన శక్తితతులు నద్భుతగతి వరలంగా
 శుభంకరమ్నాను నగ్ని సుమనస్సుల నిచ్చునగ్ని
 విశ్వ లోక గోళాదులు విస్తృతగతి రూపొందఁగ
 నభేద్యమైన నూక్షగతుల ననంతమా వతిగాఁగను
 నలరారుచు నిత్యమ్మును విలసిల్లెడి దీప్తాగ్నులు
 అపరూపపు భాగ్యములై అష్టావసురూపములౌ
 మహాసంపదాశి నెల్ల మర్మగతుల వెలయించుచు
 సభిలమ్మునఁ బరఁగు మహాయజ్ఞాగ్నిగ నృష్టిలోన
 ననాదికాలమ్మునుండి అభిలములౌ భూతరతుల
 నగ్ని తనరు నసాధారణాఽద్భుతగతి వరలంగా
 నన్యతాఽన్వితమ్ముకాని దివ్యాఽమృత శక్తులమై ॥

4785

‡(2) అక్షయమా శక్తులతో నర్యముఁడౌ విష్ణువు తగ
 నసాధారణంపు గతుల సంతరిష పులరారఁగ
 ననూనమైన మహితమ్ముల నల్ల బృహస్పతి వరలఁగ
 నమేయమా మహిమాళుల సభిల దేవతాశి వెలుఁగఁ
 బ్రకృతి పురుష విశ్వరూప రాజితమా భావదీప్త
 శక్తులతో బహుగతులను వ్యక్తాఽవ్యక్తమ్ములౌచు
 లోకికాఽలోకికమా ప్రాకామ్యపు సంపదాశి
 సత్యరూప మహాదివ్య నిత్యదీప్తు లభిలమ్మున
 నగ్ని మహామహితశక్తి నపురూపపుగతులు తోప
 సృష్టినహజ సంపదలుగ ఋతగతులను దనరారుచు
 సంక్షేమపు రతులు మీఱ సౌభాగ్యాలై తనరఁగ
 దేవమానవాశి రాక్షసాపశులకు సౌభ్యమ్ముల
 పరలఁజేయు దుశ్శక్తుల ప్రాభవాలతో బాధలఁ
 గలిగించును రక్తరాజి కాంతి కాంత్యసలగతుల ॥

4786

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡(3) విష్ణోద్విత్తుని శక్తులు విమలములై వర్ణిలగ
 దశదిశలను వర్ణిలైడి తరణుల దీప్తులు వరలగ
 నవరూపుల పరబ్రహ్మ లవిరళమౌ సృష్టిశక్తి
 నలరారగ బృహస్పతిగ సంతరిక్ష జగమ్ములౌ
 బహురూపుల దివ్య మౌచ భవ్యమైన శబ్దశక్తి
 సోమామృతసారముతో శోభిల్లుచు ద్విగుణముగా
 బ్రజ్జలించుచుండు నగ్ని నుజ్జలగతి సృష్టి వరల
 నసాధారణంపుగతుల నా దేవున కాయుధమై
 దహ్యమాన సహితశక్తి దహ్యమాన రహితశక్తి
 నమృతమై తనరారును ననల మసాధారణగతి ॥

4787

‡అ॥వె॥ సృష్టి యజ్ఞ ఫలిత మిష్ట పూర్తమ్ముగా
 నగ్ని వల్ల విష్ణు నందు రవిని
 నందు బ్రహ్మనున్ బృహస్పతిని మహిత
 సాంద్ర దీప్త సోమ చంద్రికలుగ ॥

4788

‡(4) అమలానల దీప్తులతో నక్షయమై వెల్గొందుచు
 నజయ్యమై అభేద్యమై అనూనమౌ మనశ్శక్తి
 హాయి మీఱు దివ్యగతుల నగ్ని పూవులై పరగగ
 విశ్వరూప మహిత రతుల విశదమ్మా సద్గతులను
 మహాబుద్ధిశాలితోడ మహేంద్రవాయుశక్తితతుల
 మిళిత మొనరించు సృష్టి విలసిల్లగఁ బ్రకృతిపురుష
 శక్తుల సంకలనమ్ముల సకలమ్మును యజ్ఞముగా
 హవన మౌచు వర్తిల్లును నగ్ని మహాశక్తులమై ॥

4789

‡— అత్యుత్తమ శక్తులతో ననల మృది ప్రస్తుతమౌ
 ననిల సలిల సంగమాల నమృతశక్తు లలరారగ
 మృదూవమ్మా దీప్తుల మిన్నంటుచు వెల్గొందెడి
 దివ్యాగ్నుల సంపదాశి తేజరిల్లు వసువులుగా
 నఖిలమైన ప్రాణికోటి కపురుషపు ప్రైశ్వర్యపు
 ధనముగాఁగ ఘనముగాఁగఁ దనరారును సృష్టిలోన ॥

4790

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡(5) అర్యముఁడౌ నాదిత్యుఁడు నా బృహస్పతి యిందుఁడున్
 ననిలమ్మును ననలమ్మును నమలమ్మౌ నలిలమ్మును
 సవితయు నా విష్ణువు సర్వవాజినంపు శక్తిఁ
 బరిశుద్ధ మ్మొనరించును వరలు విశ్వసృష్టి నెల్ల
 శక్తి నొనఁగు ప్రకృతి పురుష సంజననపుఁ దత్త్వాఁకు
 మైత్రి మీఱఁ జేమి మీఱ మహితమైన ప్రతాపాన
 బలదీపుల భేదించును వరలంగా ధ్వంసవరచు
 సకలవిధములైన విశ్వశత్రుశక్తు లన్నింటిని
 నాశ మ్మొనరించుచుండు సవదీపులు వర్తిల్లఁగ
 నాకర్షణ శక్తులతో నాధిపత్య రక్తులలో
 సర్వసృష్టి నెల్ల నిలిపి నంచరించు రీతిగాఁగఁ
 బాలకత్వ మలరారఁగఁ బరఁగు నిత్యగతులమైని ॥

4791

‡అ॥వె॥ వస్తుతతుల సృష్టి వరలంగఁజేయుచుఁ
 బద పదార్థములను బ్రకృతిగతులఁ
 బుట్టఁజేయు దైవ పూర్ణ శక్తులు మీఱ
 భక్ష్య భోజ్య “మన్న” భాగ్య మలర ॥

4792

(6)‡క॥ నీ త్యాగమ్ముగ ననలము
 నిత్యమ్మును జనన మౌను నిఖిలేశ! హరీ!
 సత్యములౌ నాయగ్నుల
 అత్యమలగతిమెయి సృష్టి నజుఁ దొనరించున్ ॥

4793

‡క॥ శూన్యమ్మౌ విశ్వములొ
 నన్యోఽన్య మ్మౌచు సర్వ మవినాభావాల్
 గణ్యాఽగణ్యములౌ భూ
 త న్యాయమ్ములు విస్మృష్టి ధర్మము నెరవన్ ॥

4794

‡క॥ శుభమును గోరుచు సురతతి
 సభమున ననిల నలిల మృదనలముల నిత్య
 మ్మృభ రహిత గతుల నిల్పుచుఁ
 బ్రభా మహిత శుద్ధ గాన భాగ్య మొనంగున్ ॥

4795

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—143

ఋషి—తావనగుణ విశ్వేష్టాగ్ని

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—2

‡(1) అచ్చమై అనలమై అమృతగతుల వర్తిల్లుచు
 రోదసిలో వెలుగొందెడి ఋతమహితపు టుష్ట“నాభి”
 శక్తులతో సృష్టిలోన జాగృత మగు దీప్తరతుల
 బహిరంతర్గతులతోడ వరలు గుహ్యమైన ప్రతుల
 ననల మ్మది పరగుచుండు సంతరిక్ష గోళమ్ముల
 అమలవర్ణదీప్తులతో నలరుచుండుఁ బుష్పములై
 ప్రాకృతముగఁ బ్రశస్తముగఁ బ్రత్యగ్ రూపమ్ముగాఁగ
 సమేయ మౌచు నభేద్యమైన అజయ్యమా మనశ్శక్తి
 సర్వకాంతి నాభుడైన సకలేశుని విశ్వపతిని
 సధిగమించు నఖిలమ్మును నాకనమ్ము లన్నింటిని
 అవలీలగ నవలీలగ నవితథమా హేలగాఁగ
 విశ్వరూపమై వెల్గుచు విరాజిలును నగ్నిశక్తి ॥

‡అ॥వె॥ అగ్ని సృష్టిలోన నపురూప దీప్తులన్
 అష్టవసు సుసంపదాఽశు లొనఁగి
 విశ్వ లోకములను విమలమా ధనదగా
 వరలు నిత్య సత్య ప్రకృతిగాఁగ ॥

‡(2) న్యాయధర్మబద్ధ మౌచు సవప్రకర్ష శక్తులలో
 నలరారును నర్యమందు నాదిత్యుడు భవదైతగ
 నపురూపపు శక్తులలో నధిపతిగా మహావతిగ
 ఋతరూపపు దివ్యగతుల సతతమ్మును వర్తిల్లఁగఁ
 బ్రకృతిశక్తి స్త్రీదేవత భావరూపగతుల వరలఁ
 బురుషశక్తి దేవులుగాఁ బుణ్యరతుల ప్రతికృతులుగఁ
 జరాఽచర ప్రపంచమ్ము జడాఽజడ ప్రకృతు లెల్ల
 నుద్భవించి పెరుగుచుండు నద్భుతముగ సురుగుచుండు
 మహాతములొ ధనరాశుల మాన్యగతుల నొనఁగుచుండి
 జ్ఞానరూప దీప్తశక్తి నదా ప్రసాదించుచుండు ॥

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహేళిక”

‡ఆ॥వె॥ అగ్ని తనరులే! పదార్థ రూపమ్మున
నగ్ని జూన్యరతుల నలరుచుండు
నిత్య సత్య మౌచ నిఖిలమౌ గోశాల
నంతరిక్షమందు నమరు నగ్ని ॥

4799

‡(3) చంద్రసూర్యదీప్తరతులు శబ్దశక్తు లఖిలమ్మున
విస్తరిలఁగఁ బ్రకృతిలోన వ్యస్తస్యస్త సమస్తగతులఁ
గాంతిద్రవరూప మౌచఁ గాగ్నిలు నమృతంపు శక్తి
అంతరిక్షమ్మునుండి అఖిలస్పష్టిఁ బ్రసరించుచు
మహాయోగ శక్తులతో మహిమాన్వితు లుద్భవింతు
శాశ్వతాశాశ్వతగతి సకలమైన బుద్ధిదీప్త
చిత్ సత్తుల జ్ఞాను లెల్లఁ జిన్మయలై వెలుఁగంగాఁ
జరాచర ప్రకృతిరూప జడాజడ ప్రపంచాల
సర్వ విశ్వ గోళ లోక సంచయాల శోధించుచు
వైజ్ఞానిక మూర్తులుగాఁ బద పదార్థ ప్రకృతితత్త్వ
విశ్లేషణ చేసి సత్య విజ్ఞతమైఁ దనరారఁగ
నక్షరమై నక్షయమౌ నమరశబ్ద శక్తిరూప
వేదమంత్ర పదార్థాల విశ్వధర్మోత్తరగతి
సత్కర్మలఁ దనరు బ్రహ్మజ్ఞాను లెల్ల వెల్గుచుండు ॥

4800

‡— ఆదిత్యులు విష్ణువు నగ్ని సూర్య నవబ్రహ్మ
లఖిలమ్మున బృహస్పతియఁ సలరారఁగ దివ్యశక్తి
రవి చంద్రుల అమృతకిరణరాజి మహామధురగతుల
శబ్దశక్తి జీవరాశి చైతన్య మ్మిచ్చు నిత్య
యావనంపు దివ్యశక్తి దైవజమ్ముగాఁ బరఁగుచు
రమ్యగతుల స్పష్టిలోన రక్షణరక్తుల నొనఁగును ॥

4801

‡(4) అమల సుమనంగమాల నలరంగా ననిల శక్తు
లఖిల జగతి హవనమై అమరు శబ్దదీప్తులతోఁ
బ్రకృతి పురుష శక్తులతోఁ బవనానల సలిల మృద
గగనమ్ముల సంగమాలఁ బరఁగుచుండు విశ్వస్పష్టి ॥

4802

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡— సుమనస్సుల సంగమాల సృష్టిలోని అనతైల్ల
 ఊగతుల వర్తిల్లును గ్లిష్టగతుల నాశముగా
 సద్రావములౌ శక్తులు సర్వసృష్టి వర్తిల్లఁగ
 ససాధారణంపు సృష్టి యజ్ఞాగ్నులు దివ్యశక్తు
 లలరారును నిత్యమ్మును నతిలోకపు ఋతగతులను
 అనలానిల సంగమాల నతివేలపు శక్తులతోఁ
 జిద్విలాస బృహస్పతియె అద్వితీయ మహామేధ
 సృసాధారణంపు గతుల నధిపతిగా విలసిల్లఁగ
 సర్వసృష్టి వశీకరణ శక్తులతో జనితమై
 ప్రకృతి పురుష సంగమాల భవ్య భోగ భవరతులను
 శక్తు లెల్ల వినిమయమై సంభవమౌ నపరశక్తి
 ద్వైతరూప శక్తుల నద్వైతరూప మంకురింప
 విశ్వసృష్టి వర్తిల్లును విమలగతుల వర్తిల్లును
 సంజననపు స్థితిగతిమై సంపర్ధన సంక్షయరతి ॥

4803

‡(5) అజయ్యమై అమేయమై అతిలోకపు శక్తులతో
 సవ్యయస్థితి నఖిలమునకు నధిపతిగాఁ దనరారుచు
 నా మహాదేవదేవుఁ డగ్నిరూప శక్తులతో
 దివ్యమైన దీధితులను దేజరిల్లు తటిల్లతల
 నసెలమ్ముల దివ్యశక్తి యజ్ఞ సత్య శబ్దశక్తి
 జ్ఞాన విజ్ఞానాలను సమృద్ధిగ పృద్ధిపరచి
 జలరూపుల మధురరస స్రావమ్ముల నొనరించుచు
 సవిత్సూరి కర్మముగా సర్వమ్మును బ్రవర్తిలఁగ
 నన్యోన్యప్రేరణతో సవినాభావత్వ మలర
 సఖిలభూతములు వరలును నద్భుతగతి సృష్టిలోన ॥

4804

(6) ‡అ॥వె॥ నీవు లేక లేదు నిత్యాగ్ని య మెల్ల
 సృష్టి సత్యవృద్ధి చెందుచుండు
 సభ్యదయము నొందు ననలాన బ్రాహ్మ్యమ్ము
 నీదు దివ్య సత్య నిరతి దేవ! ॥

4805

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡క॥ సీవే! అగ్నిగ వెల్లుచు
 సీవే! అగ్నులను జగ్మహనిరత గుణమై
 సీవే! యజ్ఞ మ్మాచును
 దేవాఽఽశుల సంపదాశీఁ దీర్చెడు! దేవా! ॥

4806

సూక్తమ్—144

ఋషిః—శార్ఙ్గా; 1-2-జరితా; 3-4-దోణః;
 5-6-సారిస్పక్వః; 7-8-స్తమ్భమిత్రః;
 దేవతా—అగ్నిః
 ఛందః—త్రిష్టుప్; 1-2-జగతి; 7-8-అనుష్టుప్

(1) అయమగ్నే జరితా త్వే¹ ఆభూదపి సహసః సూనో నహ్యంస్యదస్త్యావ్యమ్ ।
 భద్రం హి శర్మ త్రివరూథమస్తి త² ఆరే హింసానామప దిద్యుంమా కృధి ॥

1614

(2) ప్రవత్ తే³ అగ్నే జనిమా వితూయతః సాచీవ విశ్వా భువనా న్యంజనే ।
 ప్ర సప్తయః ప్ర సనిషన్త నో ధియః పురశ్చరన్తి పశుపా⁴ ఇవ త్మహా ॥

1615

(3) ఉత వా⁵ ఉ పరి వృణక్షి బప్సద్భూరగ్న⁶ ఉలవస్య స్వదావః ।
 ఉత ఖిల్యా⁷ ఉర్వరాణాం భవన్తి మా తే హేతిం తవిషీం చుక్రుదామ ॥

1616

(4) యదుద్వతో నివతో యాసి బప్సత్ వృథగేషి వగ్గినివ సేనా ।
 యదా తే వాతో⁸ అనువాతి శోచిర్వప్తేవ శ్మశ్ర పశసి ప్ర భూమ ॥

1617

1. తేఽఆభూ, 2. తఽఆరే, 3. తేఽఅగ్నే, 4. పశుపాఽఇవ, 5. వాఽఉ, 6. రగ్నఽఉల, 7. ఖిల్యాఽఉర్వ,

8. వాతోఽఅనువాతి. (వా.ప్ర)

(5) పృత్యన్య శ్రేణయో దదృశ్య¹ ఏకం నియానం బహవో రథానః ।

బాహూ యదగ్నే² అనుమర్మజానో న్యజ్జతానామన్యేషి భూమిమ్ ॥

1618

(6) ఉత్ తే జహ్మ జిహతాముత్ తే ఆర్చిరుత్ తే అగ్నే శశమానస్య వాజాః ।

ఉచ్చ్యచస్య ని సమ వర్ధమాన⁴ ఆ త్వాద్య విశ్లే వసవః సదన్తు ॥

1619

(7) అపాషిదం న్యయనం సముద్రస్య నివేశనమ్ ।

అన్యం కృణుష్వేతః వన్తాం తేన యాహి వశాగ్ం⁵ అను ॥

1620

(8) ఆయనే తే వరాయణే దూర్వా రోహన్తు పుష్పిణిః ।

హృదాశ్చ పుణ్డరీకాణి సముద్రస్య గృహ⁶ ఇమే ॥

1621

సూక్తము—144

ఋషి—శార్ఙ్గ⁷ లగు జరిత్రుడు, దోణిడు,
సారిస్పక్వుడు, స్తంబమిత్రుడు* .
దేవత—అగ్ని *

(1)†చ॥ బలనుత! నీవు మాకుఁ గడు బంధువరుండవు! మూడు భూములన్

గలిగిన గేహ రాజమును గల్గినవాడవు! కాన హింసలం

గలిగిన మాకు నీదయిన గాల్గెడు జ్వాలను మళ్లుచేయుచో

నిలఁ గల నీ మునీశవరుఁ డెంతయు స్తోత్రగ వెల్గుచుండఁడే! ॥

4807

1. దదృశ్య¹ ఏకం, 2. దగ్నే² అను, 3. తే³ అర్చిరుత్తే⁴ అగ్నే, 4. మాన⁴ అ, 5. వశాగ్ం⁵ అను,

6. గృహ⁶ ఇమే. (వృ.పృ.). 7. శార్ఙ్గ మొక వక్షివిశేషము.

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకృతపృతి 15¹ సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “జరిత, దోణిడు, సారిస్పక్వుడు, స్తంబమిత్రుడు”గాను, దేవత “అగ్ని”గాను, శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

†రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

‡సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(2) ‡ఆ॥వె॥ అన్న మిచ్చగించు ననలుఁడా! నీ జన్మ
మతుల మౌను మరియు నఖిల భూత
జాతములను నీవు చాతుర్యమునఁ జేసి
వశ్యములుగఁ జేసి వరలుచుండు! ॥ 4808

‡తే॥గీ॥ పశుల కావరు లే రీతిఁ బశుల చెంతఁ
దిరుగుచుండురొ! యా రీతి దీప్త వహ్ని!
యన్నదీయ సుబుద్ధులు నిస్మయంబు
నొంద నీ చెంతఁ దిరుగాడుచుండు నెమ్మి ॥ 4809

(3) ‡తే॥గీ॥ బహుశ తృణజాత వనమును బావకుండః
నాశనముఁ జేయుచున్నాఁడ పీశుఁడవయి
నీవు కాల్చిన భూములు నిఖిల పశుగ
ణంబు తిరుగాడఁదగినది డంబు మీఱ ॥ 4810

‡తే॥గీ॥ దీప్తిమంతుఁడ! యనలుఁడా! వ్యాప్తి గాంచి
హనన హేతువుగానుండి భునతర మగు
నీదు సుజ్వాల మే మెల్ల సాదరముగ
స్తుతుల వినుతించుచున్నాము సౌంపు కలుగ ॥ 4811

(4) ‡చ॥ పరుల ప్రశస్తరాష్ట్రములపైఁ బడు భూపతి సేన యచ్చటన్
స్థిర ధన రాశులం గొనఁగ శీఘ్రముగాఁ జనునట్లు పావకా!
వెరపున నుచ్చితంబు లగు వృక్షలతాదులఁ గాల్చి పిమ్మటన్
విరివిగఁ బోవుచుండెదపు! వెల్గెడు జ్వాలలతోడ నీ బొగిన్ ॥ 4812

‡తే॥గీ॥ వాయు వసువాఁడు నీ దీప్తిఁ బడయునపుడు
వప్త కేశాదికంబును వరుస ముండ
నంబుఁ జేసెడు చందాన డంబు మీఱ
వనముఁ గాల్చుచున్నావు! వలసినట్లు ॥ 4813

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(5) ‡తే॥గీ॥ జ్వలనుఁడా! బాహుభూత సుజ్వాలలఁ గడు
వనము శోధించుచున్ నమ్రతను వహించి
యున్నశంభైన భూమిని నొందునపుడు
నీదు జ్వాలలు కనిపించు నిశ్చలముగ ॥

4814

(6) ‡ఆ॥వె॥ లగ్ని! శోషకంబులైన నీ జ్వాలలు
పుట్టుఁగాక! నీదు పూర్ణ దీప్తి
జనన మొందుఁగాక! జ్వలనుఁడా! నీ వైన
వేగములు జగాన వెలుఁగుఁగాక! ॥

4815

తే॥గీ॥ వర్ధమానుండవై నీపు వనములఁ గడుఁ
గాల్చుచున్ నమ్రతం బొంది గొలు మనలఁ
యిట్టి నిన్నిట్టి కాలాస నెల్ల సురలు
పొందుదురుగాక! నే వేళఁ బొలుపు మిగుల ॥

4816

(7) ‡తే॥గీ॥ అప్పులకు వానభూత మౌ హృదము జలచి
కల్పఁబడుటకు శక్యమ్ము కానియట్లు
లనల! మా గృహసీమ మహాంబురాశి
కనుక దానిని దహియింపఁ జనెద రెట్లు ॥

4817

‡తే॥గీ॥ ఇట్టి మా స్థానమును వీడి యితర మైన
మార్గము వెదకుకొనరాదె! మాన్యచరితఁ
యట్టి మార్గమునం బడి యతిరయమునఁ
బోవుమా! నీపు స్వేచ్ఛను బూనుచుండి ॥

4818

(8) ‡సీ॥ నీ రాకపోకల నిర్మలుఁడా! యిటఁ బుష్పవద్ దూర్వలు పొలుచుఁగాక!
సురుచిరాంబోధుల శోష్యోదకంబులై కాల త్రయమునందుఁ గొలుఁగాక!
హృదంబులయందు నంబుజముల్ చాలఁ బొలుపొందఁగాఁ దాము పుట్టుఁగాక!
నీ నివాసంబందునే మాకు ననలుఁడా! యుచితాశ్రయ గృహంబు లుండుఁగాక!
తే॥గీ॥ నుదధియందుఁ బ్రకాశించుచున్న వాన, మెపుడు దహియింపఁబడకుండు నెట్లులైనఁ
గావునన్ మా నివాసంబు పావకుండ! వరలుఁగావుత! దహియింపఁబడక యెపుడు ॥

4819

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—144

ఋషి—శార్ఙ్గ లైన జరిత్పడు, చోణుడు,
సారిస్పక్వుడు, స్తంబమిత్రుడు*
దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—1

‡(1) అనలరూప మహాశక్తి అంతరిక్ష మదోదిశయుఁ
జక్రాకృతి సర్వదిశలు సదసత్రయమై తనరంగ
జహిరంతర్గతులతోడ వరల దృశ్య పదృశ్యముగ
నంతరాంతరముల నిండి అద్భుతగతి వరలుచుండు
నదృశ్యముగ గుప్త మౌను నావిష్కృత దృశ్యగతులఁ
జరాచర ప్రపంచము జడజడ ప్రకృతు లెల్ల
భిన్నభిన్న సదనములై చిన్న పెద్ద దేహములై
ఉష్ణశీతలంపు శక్తి ఉండియు లేనట్లులుగాఁ
దనరారుచు నిర్నిద్రిత సనాకార రూపముగా
సజ్వలితపు టగ్నిశక్తి అంతట సలరారుచుండు ॥

4820

‡(2) దివ్యదేవతాశి కెల్ల నవ్యయగతి హవిషమును
నందించెడి అనల మృది అమేయముగ జరితమౌ
ననిలమ్ముల సలిలమ్ముల నాకనముల మృతతులను
నంతరంగ శక్తులతో నాకర్షణ మొనరించును
సన్నియుఁ దా నొచు వెలిగి అంతటఁ దా నిండి వెలుగు
విశ్వ సృష్టిలోనఁ దిరుగు వివిధ గోళ లోకమ్ముల
భువనమ్ముల నన్నింటను బూర్ణశక్తి వర్తిల్లుచు
సప్తవర్ణకాంతి దీప్త జ్వలితజ్వాలసంపు శక్తి
అతిలోకమై తనరుచు నతివేలమై వరలుచు
మనశ్శక్తి మహారూప మనువమమై విస్తరిలఁగ
నణుధూళుల విషశక్తుల నన్నింటిని నాశవరచు
దివ్యమైన గోళక్తులఁ దేజరిల్లఁ జేయుచుండుఁ
బాలకత్వ శక్తులతో వేల లెనయకుండఁ దనరి
ఉత్కృష్టమౌ శక్తుల నుపరిపురోగతులఁ బరఁగు ॥

4821

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“శార్ఙ్గ” నామకమైన వైష్ణవీయ శంఖాంశతో జనించిన వేదర్థులు. (చూ. పీఠిక.)

‡(3) పునఃపునఃక్రియలు మీఱఁ జనరావృత్తులు గాఁగను
 నంచలించు పంచదూత స్వరూపా లన్నింటిని
 చిద్రమ్ముల తుద్రమ్ముల షివ్రమ్ముల నవ్రమేయ
 మహారూప చరాచరము లిహవరాల నగ్ని శక్తి
 సర్వ భక్షకమ్ముగాఁగ సకలరక్షకమ్ముగాఁగ
 ననిల గమన శక్తులతో నాకసమున నడయాడుచు
 నలిలమ్ముల మృత్యుతులను జరియించుచు మిళితమై
 పాంచభౌతికంపు శక్తి ప్రకృతితతుల నన్నింటను
 నంతర్గతి నలరుచుండి అఖిలములౌ చరము లెల్ల
 నంచరింపఁజేయు నగ్ని సదమలమౌ ప్రాణదీప్తిఁ
 బంచప్రాణముల నిండు చుదంచితముగ జననశక్తి
 వర్తిల్లుచు ననంతమౌ ప్రకృతి నెల్ల నావరించి
 అద్వైతమ్ముగ వర్తిలి అపురావపు దీప్తులతో
 అగ్ని గోళములుగాఁగను నలరారును ద్వైతగతుల ॥

4822

‡(4) ఆకసముల నలిలమ్ముల ననిలమ్ముల మృత్యుతుల
 సంశక్తుల రూపమ్మున జ్వలియించుచు బీజగతులఁ
 బతిగాఁగను ననలశక్తి పరఁగ బీజముల వేయుచుఁ
 బ్రకృతి బహుళ రూపమ్ములఁ బ్రభవింపఁగఁజేసి సృష్టి
 రోదోఽంతర మహారంధ్ర రూపాంతర్గతుల వెలిఁగి
 పృథగ్ రూప దీప్తులతో బృహద్ రూప జ్వాలలతో
 బిలగతులను శైలగతులఁ బృథ్వీతల నలిలాఽనిల
 గోళగతుల బహిరంతర్ గుప్తరతుల భాను సహస్ర
 రూపమ్ముల వరలు నగ్ని మృణీరక్తుల మనశక్తుల
 ననిల సంవలితమై అఖిలమ్మున వర్తిల్లుచు
 కుచిగాఁగను దివ్యశక్తి విచిత్రముగ నలిలమ్ముల
 నంతర్గతి నలరుచుండి ఆవిష్కృత మౌను జగతి
 విద్యుత్తుగ విశ్వజనన హృద్యదీప్తు లొప్పారఁగ
 జనన సంవర్ధనాల ధన వన ఛారణరతులను
 హసనశక్తు లొప్పారఁగ నలరు నిత్య మనలమ్ములు
 అమేయమౌ శక్తులతో ననూనమౌ దీప్తులతో ॥

4823

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

‡(5) ఆకసములనుండి అగ్ని రావిష్కృత మౌను సృష్టి
 సలిలమ్ములనుండి అనల మావిర్భవ మొందుచుండు
 సనలమ్ములనుండి కూడ సనలమ్ములై పుట్టుచుండు
 సలిలమ్ములనుండి శుచులు సంభవించుచుండునులే!
 మృద్రావమ్ములనుండియు మించి జనించు సనలమ్ములు
 రేణువులై అణువరమాణువులై సూక్ష్మరతుల
 బృహద్రావ మహిత్యాల విశ్వమ్మున వెలుగుచుండు
 నేకైకమ్మా నగ్నియె యెన్నెన్నో రూపాలుగ
 బహిరంతర్గతులు మీఱఁ బ్రజ్వలిలుచుఁ బరఁగుచుండు
 సంతరిషమార్గమ్మున సనంత మౌ యానగతుల
 సకల లోక గోళాలకు సంచలనపు రూపమ్ముల
 రాత్రింబవళుల నొనఁగుచు రాజిల్లఁగఁ గాలగతులు
 విశ్వసృష్టి నగ్నికాల విలసితముగ నొనరించును
 సౌప్తికగతి జాగృతరతిఁ జక్రనేమి క్రమముగాఁగ ॥

4824

‡(6) అనలశక్తి శోషమై అంతరిషమందు గలియు
 సత్యంతము శీఘ్రమై అసాధారణంపు గతుల
 నువర్యవరి తలములకు నుజ్జ్వలగతి వెడలిపోవు
 సలిలమ్ములఁ దరులతలను సకలమ్మా మృచ్ఛిలలను
 సంతర్గతి నలరారును సదృశ్యంపు శక్తులతో
 సనల మహాదివ్యశక్తి ధనదభావరూపగతుల
 సఖిల విశ్వ గోళమ్ముల ననేక ధూమకేతువులను
 నలరారఁగఁజేయు వివిధ హైమ బహుశ మణి రత్నా
 లష్టావిధ వసు సంపద లపురూపపు దీప్తులతో
 సమూల్యములుగాఁగ వెలుగ నై శ్వర్యములై చెలఁగఁగ
 వివిధానల శక్తితతులు విలసిల్లఁగఁజేయు సృష్టి
 సంజనన క్రియలు మీఱ సంవర్ధక క్రియలు మీఱ
 ఋతశక్తుల సలిలమ్ముల మృచ్ఛిలాతతులలోన
 బహిరంతర్గతుల మెయిని బహుకాలము నిలిచి వెలుగు ॥

4825

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

‡(7) అగ్నిశక్తి సలిలమ్ముల హరియించును మహాదీప్తి
 ననలమ్మును సలిలమ్ములు నార్చివేయు నాద్రితమై
 హృదములలో నడులలోన నంబుధిలో జలాలలో
 నర్వాంతర్యామిగాఁగ జ్వలన ముండు గుప్తగతుల
 బడబాగులు గుహ్యములై జడధిలోనఁ దనరారును
 నారిపోని శక్తులుగా నదిరూపానలముగ
 విశ్వపురుష నయనముగా విశదవ్రకృతి నయనముగా
 మున్నీటి నివేశనముగఁ బెన్నేరుల పాశముగా
 నలరారును నగ్నిశక్తి అతిలోకపు గుహ్యగతుల
 నాకసముల సలిలమ్ముల నంబువులను మృత్యులను
 విహితమ్మా మిహిరమ్ముల బహురూపమ్ములఁ దనరును
 నసాధారణంపు గతులఁ బ్రసాదమౌ గుణ సంపద
 బహుశమార్గగామిగాఁగ నహోరాత్రి లలరారును
 ద్వైతగతులు మీఱఁగ నద్వైతగతులు వరలంగా ॥

4826

‡(8) అనలదీప్త శక్తులతో నఖిలజగతి ప్రకాశించు
 బహుశములౌ పుష్పమ్ములు ప్రృథుల్లమై విరాజిలును
 సర్వసంపన్నులయమైన స్వచ్ఛ శిత కమలముగా
 బహుశవర్ణముల వెల్లుచుఁ బ్రత్యహమును వికసించును
 హృద్యగతుల సృష్టి నెల్ల నింపారెడి చైతన్యపు
 సిత్యకృత్య కర్మమ్ముల నెగడొందఁగఁజేయుచుండు
 సలిలమ్ములు ననలములకు సర్వసదనమై తనరఁగ
 గూఢమైన గృహముగాఁగ బాఢజలధి పరఁగుచుండు
 ననలశక్తి హృద్గతులను ననలఘచిత్వమ్ము వరలఁ
 జంద్రశక్తి ధనుస్సుగా సాంద్రబహుశ వర్ణగతులఁ
 బద్మసదన సృష్టి యజ్ఞ బ్రహ్మక్రియగఁ దనరారుచు
 నన్నింటను సంతర్గతి నలరు ననల మద్భుతగతి
 నాకసములు సలిలమ్ములు సలిలమ్ములు మృత్యులును
 దన్తయగతి నుష్ణగతులఁ దనరుఁ జిత్రరతులమైని ॥

4827

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము --- 144

ఋషి—శారణ్గులైన జరిత్పుడు, చోణ్పుడు,
సారిస్సక్పుడు, స్తంబమిత్రుడు
దేవత—అగ్ని

అర్ధాంతరము --- 2

‡(1) భూత భావి వర్తమాన పూర్ణకాల వరూధమ్ము
నగ్నిశక్తి సృష్టిలోన నలరించును గోకాదుల
నఖిల లోక భువనమ్ముల నావృతమౌ భిన్నభిన్న
కాలవరిధు లొప్పారంగ గాలనేమి శక్తులతో
నాభి భౌతికంపు రతుల నాధిదైవ నిత్యగతుల
నాధ్యాత్మిక నిష్ఠామయ ధ్యానతత్త్వ ఋతగతులను
ననిల నలిల మృద్ధతులను సంతరిషమహితతత్త్వ
సంభరితపుఁ దేజమ్ముల సంచలనపు దీప్తులతో
నిత్యమైన ప్రసారాల నిత్యమలమ్మొ కాంతుల
కళ్యాణకరమ్ముగాఁగ గ్రాలజేయు ప్రకృతి నెల్ల
హింసాశక్తుల నెల్లను ధ్వంసపరచు మహితమ్ముగ
హంసగాఁగ బ్రాణగతుల ననల మృది వరలుచుండు
ననిలాంతర్గతులు మీఱ నన్యోఽన్యపు లైక్యరతుల
నవినాభావత్వ మలరు ననుబంధపు బంధాలను ॥

4828

‡(2) తండ్రిగాఁగ ననలశక్తి తనరారును సృష్టిలోన
నసాధారణంపు రతులఁ బ్రసాదరూప కవోష్ఠతల
సకలలోక భువనమ్ముల సర్వ గోళ సంచయాల
రకరకాల ధూమకేతు రాజిలోన వర్తిల్లుచు
సప్తాఽఽకాశమ్ములతో సప్తాఽనిల రూపమ్ముల
సప్త సలిల సంచయాల సప్త పృథ్వితతులతోడ
బహుశములౌ రూపమ్ముల వరలు సల్పాఽసల్పములై
అతిలోకపు మనశ్శక్తు లతివేలములై వరలెడి
రీతిగాఁగ నగ్ని దివ్య లీల శక్తి ప్రకృతిలోన
వర్తిల్లును నిత్యమ్మును బరమేశుని మాయకాఁగ
మృతాఽమృత తత్త్వాలను గృతాఽకృత ప్రాణతత్త్వ
జీవసంపుగతుల సంజీవకరణిగాఁగ దనరి
సంతరిష మాదిగాఁగ గంతవ్యపుఁ బదముగాఁగ
నావిర్భావమ్ము నొందు సంతర్గతి నావరించు ॥

4829

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృద్ధ”

‡(3) సకలరూప వదార్థాలు జ్వలన జ్వలనంపు గతుల
 ననలపూర్ణ రూపములుగ నలరించుచు స్వయంభూ
 దీప్తమహిత శక్తులుగా దివి భువి లోకా లన్నిట
 నఖిలభూత వదార్థాల వ్యష్టినమిష్టి గతులమెయిని
 వర్తిల్లుచు భూత భావి వర్తమాన కాలమ్ముల
 బహిరంతర్గతులతోడఁ బ్రజ్వలనపు టజ్వలనపు
 దృశ్యాదృశ్య మహిత మ్రొ వశ్యావశ్య శక్తులతోఁ
 బంచభూతాత్మక మౌ బ్రాహ్మ్యసృష్టి రూపమ్మున
 భాగస్వామ్యమ్ము నొంది భాన్వంతమ్ముగఁ దనరుచు
 హనన హేతుభూత మౌచు నఖిలమ్మును నావరించి
 బృహద్ బృహత్తరములైన పృథ్వితత్త్వ రూప వస్తు
 సంజాతము నణువులుగా సామాన్యపు టల్పాలపు
 మసిగాఁగను నుసిగాఁగను గసిమనంగి వనలు విడువఁ
 జేయు నగ్ని ఋతశక్తుల సింగారపు దీప్తులతో ॥

4830

‡(4) ఉద్ధత మౌ శక్తులతో నుపర్యధోగతులు మీఱ
 మహాదీప్తు లొప్పారఁగ విహరించుచు విశ్వమ్మున
 సృష్టిభూత సంచయాల నష్టావిధ వసువులలో
 నసాధారణంపు గతులఁ బ్రసాదగుణము నిండంగాఁ
 బ్రజ్వలనపు శక్తులతో భాను సేన దీప్తులతో
 సంఘటించు క్రియాశక్తి సంవిభజన సందీప్తుల
 సనిలగతుల నఖిలదిశల నావరించుచుండి నదా
 అధికాధిక మౌచు వెలుఁగునల్పాలపూచు నారు
 నణువరమాణురూపమ్రొ అఖిలాండమ్రొ వెల్గుచు
 సూక్ష్మ బృహద్ రూపమ్ముల శుచి మహత్వమ్ము వరల
 నిత్య సత్య గతులమెయిని నిర్మలత్వమ్ము తనర
 నగ్ని సృష్టిలోన వెలుఁగు నఖిల భక్షకమ్ముగాఁగ
 నఖిలాఽఖిల రక్షక మై అతివేలపు దక్షత మై
 నసాధారణంపు గతుల నమరత్వము వర్తిల్లఁగ ॥

4831

(5) ‡ఆ॥ వె॥ అగ్ని ఉజ్వలమ్మునై ప్రజ్వలిల్లుచున్
 ఉపరితలము కెగయు నుజ్వలముగ
 భూ వతన మగుచును బూర్ణమౌ శక్తులన్
 మించి వెల్గు సంకుచించుకొనును ॥

4832

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡క॥ బహుమార్గగ దశదిశలను
నహరహమున్ దివ్యశక్తి ననలపు రూపం
బిహ వర లోకమ్ములలో
బహుశములౌ గోళములను వరలున్ దీప్తిన్ ॥

4833

‡క॥ అంచెలు నంచెలు గాఁగను
నంచులునంచులునయి శుచు లర్చులుగాఁగన్
అంచితమై ఆర్చిల ను
దంచితగతిమెయిని నగ్ని అందము లొలుకున్ ॥

4834

‡క॥ నిర్ణీతపు మార్గముల ను
దీర్ఘంపు టనేక నిత్య దీప్తుల మైఁ గా
లాఽర్ణవ బద్ధముగాఁగ వి
శీర్ణాఽనిర్ణీత బహుళ జిహ్వల నలరున్ ॥

4835

(6)‡క॥ అనలము శోషక శక్తి గ
గనమ్మున కెగసి మహా ప్రకాశము లలరన్
దనురూప బృహద్ రూపము
లనవరతము సృష్టిని దగు నద్భుతగతిమై ॥

4836

‡క॥ పవనమ్ముల వేగముతో
నవనమ్ముల వనములందు నంతట నిండున్
అవినాభావత్వమ్మున
నవిభాజ్యత తనరు వివిధమౌ భూతములన్ ॥

4837

‡క॥ సర్వ సమత్వము వరఁగఁగ
నుర్వీతల దివ్య త్రిభువనోర్ధ్వాఽధో లో
కాఽర్వణ భూతమ్ములను న
ఖర్వగతిన్ శుచి జ్వలించు గమ్య రహిత మై ॥

4838

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡క॥ నిత్యమ్మా యౌవన గతి
 సత్య పదార్థంపు దీప్త జ్వాలలు మీరన్
 అత్యమలమ్మా నగ్నులు
 స్తుత్యాఽష్టవిధ సువసువుల శోభిలఁజేయున్ ॥

4839

(7) ‡క॥ జలశక్తుల కయన మ్రొ
 నిరతమ్మును నాంతరగతి నిశ్చల రతులన్
 విరసమ్ముగ సరసమ్ముగ
 జలధుల నగ్నులు వెలుంగు జ్వలిత జల మ్రొ ॥

4840

‡క॥ నదులును నదములు హృదములు
 నదనములుగ నగ్ని తనరు జలధులలోనన్
 విదితమ్ము కాని గుహ్యగ
 పద మలరఁగ నజ్వలనపుఁ బ్రభ తనరారన్ ॥

4841

‡క॥ చిన్నపథమ్ములను నవి
 చ్చిన్నగతుల మై శుచుల విశీర్ణత వరలన్
 వన్నెల వన్నెల కీలుల
 మిన్నేటి జలధి వనాల మించి జ్వలించున్ ॥

4842

‡క॥ అనలము జలముగ మారును
 ననిలమ్ముగ మారు సృష్టి నపురూపగతిన్
 ననల మ్మాకాశమును న
 వసీతల మగుచుఁ దనరును బహు రూపములై ॥

4843

‡(8) అన్నింటను నలరారుచు నఖిలమ్ములఁ జరించుచున్
 అవితథ మౌ యానమ్ముల ననలమ్ములు తనరారును
 సకల పదార్థమ్ములందు జ్వలన జ్వాలనంపు గతులఁ
 బ్రకటిత మై వెలిఁగి అప్రకటిత మై నిండి నిగుడు
 దివ్యదీప్తు లలరారఁగఁ దేజరిలుచుఁ బుష్పములై
 నసాధారణంపు రతుల ననల మ్మది ప్రకాశించు
 నగ్ని పుండరీక మౌచు నంబోధిని నంతర్గతి
 నలరారును నద్భుతముగ నారిపోని దీప్తులతో

‡రచ యితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

అమోఘమైన శక్తులతో నతివేలపుఁ బ్రాణగతుల
 బడబానల మౌచుఁ దనరి జడధి జలము నింకఁ జేయు
 నంత మెనయకుండ శుచి దిగంతాల దీప్త మౌచు
 గగనాంతరాశమ్మునఁ గ్రాలు సర్వ సృష్టిలోన ॥

4844

§సూక్తమ్—145

ఋషిః—అగ్నిస్తాపనః

దేవతా—అగ్న్యదయః

చందః—అనుష్టుప్

(1) హిమస్య త్వా జరాయుణా¹ శాలే పరి వ్యయామసి ॥

1622

*(2) శీతహృదో² హి నో ధియోఽగ్నిర్దదాతు భేషజమ్ ।

అన్తి కామగ్నిమజనయ³ దూర్వాదః⁴ శశహాగమత్ ॥

1623

*(3) అజాతపుత్రపక్షాయా హృదయం మమ⁵ దూయతే ।

విపులం వనం బహ్వకాశం చర జాతవేదః కామాయ ॥

1624

*(4) మాం⁶ చ రక్ష పుత్రాంశ్చ శరణమభూత్ తవ ।

పింగాక్ష లోహితగీర్వా కృష్ణవర్ణ నమోఽస్తు తే ॥

1625

*(5) అస్మాన్ని బర్హరస్యేనాం సాగరస్యోర్మయో యథా ।

ఇన్ద్రః⁷ క్షత్రం దదాతు వరుణమభి పించతు ॥

1626

†రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వృహార”
 §“ఖిల” సూక్తము. “ఖిల” మంత్రములు కలది “ఖిల” సూక్తము. ఋగ్వేదము దశమమండలములోని యీ 145వ
 సూక్తము 131 ఋక్కులతోఁ గొన్ని వాక్యవృత్తులలో నధికముగాఁ గలదు. దీనిని “ఖిల” సూక్తముగాఁ గొందఱు
 బావింపఁ బరిశిష్టముగాఁ గొందరును, బ్రక్షిప్తమని మరికొందరును నధికపాఠమని వేరొకకొందరును బావించిరి.
 (“ఖిల”శబ్ద నిర్వచన వివరణకై 148వ పుటలోని తెలుగు పుట్ నోటు చూడ నగును.) *“ఖిల” మంత్రము.

*ఉతహృదో హి నో ధియోఽగ్నిర్దదాతు భేషజమ్॥ (పా.)

1. జరాయుణాగ్నే, 2. శీతహృదా, 3. జరదూర్వాదః, జనయదూర్వాసః, జనపూర్వాదః, జనయదూర్వారః,
 4. శిశురాకమిత్, 5. దూయతే, హూయతే, 6. మాంశ్చ, 7. అస్మాద్విబర్హరస్యేనాం, అస్మాన్నిర్బహరస్యేనాం,
 అస్మాన్ని బర్హణస్యేనాం, అస్మాన్ని బర్హరస్యేనాం, అస్మాన్వివర్జయస్థానం, 8. ఇన్ద్రం, ఇన్ద్రశత్రుం. (వాగ్.వగ్.)

- * (6) శత్రు¹ నివ¹నం యా¹న్తు జయ¹ త్వం బ్రహ్మ¹తేజసా ॥ 1627
- * (7) కపి¹లజటిం సర్వ¹భక్షం చాగ్నిం వ్రత్య¹క్షదైవతమ్ ॥ 1628
- * (8) వరుణం చ వశా¹మ్యగే¹ మమ పుత్రా¹ంశ్చ రక్ష¹తు ॥ 1629
- * (9) సాగ్నిం వర్ష¹శతం జీ¹వ పి¹బ ఖా¹ద చ మో¹ద చ ॥ 1630
- * (10) దుఃఖితా¹ంశ్చ²ద్విజా¹ంశ్చైవ వ్రజా¹ం చ వశు పాల¹య ॥ 1631
- * (11) యా¹వదా¹దిత్యస్త¹పతి యా¹వద్భ్రా¹జతి చన్ద్ర¹మాః ।
యా¹వద్వా¹యః³ వ్లవా¹యతి⁴ తా¹వజ్జీ¹వ జయా¹ జయ ॥ 1632
- * (12) యే¹న కే¹న ప్రకా¹శేణ కో¹ హి¹ నా¹మ ను జీ¹వతి ।
పరే¹షా¹ముపకారార్థం యజ్జీ¹వతి స జీ¹వతి ।
ఏ¹తాం వైశ్వా¹నరీ⁶ సర్వ¹దేవా¹న్న మో¹స్తు తే ॥ 1633
- * (13) న చో¹రభయం న చ సర్వ¹భయం న చ వ్యా¹ఘ్రభయం న చ మృ¹త్యుభయమ్ ।
యి¹స్యా¹వ⁷మృ¹త్యుర్న చ మృ¹త్యుః⁸ సర్వం లభ¹తే సర్వం జయ¹తే ॥ 1634

ఇతి

అష్టమో¹ష్టకే¹నప్త మో¹ఽధ్యాయ
సమాప్తః

*“ఖిల” మంత్రము.

1. జయస్త్యం, 2. దుఃఖితాం చ, దుఃఖితాంతం, తాన్న, 3. వాయుఃప్రవాజతి, 4. జయతావజ్జీవజయాజయ,
5. వినామను, హినామను, వినామను, హినామను, 6. వైశ్వానరం, వైశ్వానరందేవంసర్వదేవ, 7. యస్యాపిమ్నం,
8. స సర్వంలభతే స సర్వంజయతే. (వా.ప్ర.)

§నూ క్తము—145

ఋషి—తాపసాగ్ని

దేవత—అగ్న్యైదులు

‡(1) హిమరూపమ్మును నగ్ని!గు యెనఁ జలమ్ములుగాఁగను
బ్రాణధారకమ్ములుగాఁ బరిత్యజించెదవు! నీవు!
శక్తివంతుఁడ వౌచుఁ జదలునన్ వెలిఁగెదవు! ॥

4845

‡(2) అతిచల్లని హృదమ్మునకు నగ్ని బౌషధమ్ము లిచ్చు
బుద్ధిభరితమైన శుభము పూర్ణమ్ముగ వర్షిల్లఁగఁ
సలిలాంతకముగ జ్వలనుఁడు సంభవింప శశగతులను
జందమామ ఉదయించును సంతానిపు శక్తులతో ॥

4846

‡(3) జన్మరహిత పుత్రశక్తి ఉన్మనోదీప్తులతో
విపులమైన జలములతో విస్తృతాకాశమ్మునఁ
గామ్యమ్ముల సిద్ధి వెలయఁ గాగ్నిలు బహుశరూపమ్ములఁ
జరియించును సృష్టిలోన జాతవేదాఽనలమ్ము ॥

4847

‡(4) నిర్మలమౌ హృద్గతులను నీదు శరణు వేడి నిలుచు
నన్ను నా పుత్రులను నెన్నుచు రక్షించు మగ్ని!
కృష్ణవర్ణ! పింగాక్షా! లోహితగీవా! నీకు
నమస్కార మొనరింతును నా త్రికరణమ్ముల శుద్ధిగ ॥

4848

‡(5) అనలరూప మహాశక్తి హరి క్షత్ర బల పౌరుష
వీర్య వీర శూరతలను నీరాఽభిషేకమ్ముల
నొనరించుత! నిత్యమ్మును సృష్టిలోని శత్రు శక్తు
లంబుధిలో నూర్ములట్లు హద్దులతోఁ బుట్టి పోవు ॥

4849

§“ఖిల” నూ క్తము. ***సామాన్యార్థము.

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

‡“ఖిల” మంత్రానువాదము.

‡(6) నీ బ్రహ్మ తేజాన నిఖిలమా శత్రువుల్
చనిపోవఁగా నీవు జయ మొందుమా! అగ్ని! ॥

4850

‡(7,8) పృథ్వీ దైవతముగ వరలు సర్వ భక్షక మై
కపిల సర్పజడకాంతులఁ గ్రాలుచుండు దివ్యాగ్నియై
వరుణునితోసహా నాకు వశమాన మౌచు ముందు
నా పుత్రుల రక్షించుత! నా యిచ్చారతులమెయిని ॥

4851

‡(9,10) సాలంబన శక్తులతో శతవర్షములు బ్రతుకుము!
సేవించుము! భక్షించుము! చెల్వారఁగ మోద మ్మది
ద్విజన్ములను దుఃఖితులను బ్రజలను బశువుల నెల్లను
బాలించుము! సత్యగతుల వరలుచు నాధారమ్ముగ ॥

4852

‡(11) ఆదిత్యుని ఉష్ణోగ్రత లలరునంతకాలమ్మును
చందమామ నెల్ల సృష్టిఁ జల్లని వెన్నెల కాంతుల
నెంతకాల మొసంగునో! యెల్ల వాయుతతుల జగతి
నెంతవఱకు నంచరించు నంతకాల ముండి నీవు!
జయాలనే జయించుచున్ జ్వలనుండా! వెలుఁగు! నీవు! ॥

4853

‡(12) సకల ప్రాణికోటి వివిధ ప్రకారాల జీవించును
బరోవకార శక్తులతో వరలి జీవించుచుండు
సర్వదైవ రూపమైన జ్వలితాగ్ని! వైశ్వానరా!
నిరతపురోవర్తి! శుచి! నీకు నమస్కార మిడుదు ॥

4854

‡(13) చోరభయము లేకుండఁగఁ గూరిసర్పభయము లేక
వ్యాఘ్రభయము లేక మృత్యుభయ మన్నది లేకుండఁగ
నవమృత్యువు లేకుండఁగ నసలే మృతి లేకుండఁగ
సర్వమ్మును వశ మౌను జయ మొందును సకలమ్మున ॥

4855

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡“ఖిల” మంత్రానువాదము

*సూక్తము—145

ఋషి—తాపసాగ్ని

దేవత—అగ్న్యైదులు

అర్థాంతరము—1

- ‡(1) హిమమ్మునకు స్తంభనగతి యెంతేనియు విరాజిలఁగ
నత్యధిక మై అనలము అలంకారమై తనరును ॥ 4856
- ‡(2) అగ్నిశక్తివల్ల శీతహృదము లెల్ల క్షీణించును
ననలశక్తి బుద్ధినిచ్చు నౌషధమై తనరారును
సంతికమున నగ్ని శక్తు లలరారఁగఁ జందమామ
చల్లని వెన్నెలల విరియు సకలమునకుఁ బ్రాణద మై ॥ 4857
- ‡(3) అజాతపుత్రపక్షముగా నజాతమౌ హృదయముగా
నన్ను ననలశక్తి నిలుపు మిన్నులలో బహు విధాల
విపులమైన సప్తగతుల విశద కామ రూపమునకు
జాతవేదుఁ డౌచు నిలిచి చరియించును సర్వమ్మున ॥ 4858
- ‡(4) నీకుఁ బుత్రుఁ డౌచు వెలుఁగు నిఖిల లోక గోళాదులఁ
జందుని రక్షించు! నీవు! శరణముగా నీ పదములె!
లక్ష్మీవర్ణ! ఉమానేత్ర! బ్రాహ్మ్యమైన రక్తగీర్వా!
అమరుండౌ జ్వలనుండా! నమస్కృతులు నీ కెపుడును ॥ 4859
- ‡(5) సంద్రమ్ముల కెరటాలుగ నకలారుణ కాంతులకును
హద్దుపద్దు లుండు సృష్టి నాకర్షణ వికర్షణల
వైష్ణవీయమైన వీర్య వర్ధమాన షాత్రుశక్తి
వరుణాదిత్యుండు జగతి వరలఁజేయు నభిషిక్తత ॥ 4860

*“ఖిల” సూక్తము.

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡“ఖిల” మంత్రానువాదము.

‡(6,7) బ్రహ్మ తేజ మలరంగాఁ బ్రత్యక్షదైవమ్ముగ
బ్రాహ్మ్యవర్ణ దీప్తుఁ మై వరలెడు నా జటలు గల్గి
సర్వభక్షకి గాఁగ వెలుఁగు జ్వలితాగ్ని! విశ్వమ్మున
నరితతులు మరణించును వరియించును జయము! నిన్ను ॥

4861

‡(8) శత్రు పరాజయము వరల జయ మొందుచు బ్రాహ్మ్యమ్మునఁ
గపిలవర్ణజములతోడఁ గ్రాలు సర్వ భక్షకిగాఁ
బ్రత్యక్ష దైవతముగ వరలు వరుణదేవుండును
ననలముతో వశ మౌచును నగ్రభాగమందు నిలిచి
అఖిలమ్మును నా పుత్రుల ననుగ్రహించి రక్షించుత! ॥

4862

‡(9,10) త్రాగుచుఁ దినుచును నిత్యముఁ దనరారుచు మోదమ్మున
నవిచ్చిన్న గతులమెయిని నాద్యంతము లలరంగా
శతవర్షము లలర జీవగతులు మీఱ వరుణాగ్నులు
ప్రజావశుల ద్విజుల దుఃఖితాశిఁ బశువులఁ బాలించుఁగాక! ॥

4863

‡(11) ఆదిత్యుని అగ్ని దీప్తు లలరునంతకాలమ్మును
జందమామ వెన్నెలలు ప్రసరించెడు నంతకాల
మనిలమ్ములు సంచరించునంతకాలమ్మువఱకు
సృష్టిలోనఁ బలు జయాల జీవ శక్తు లలరారును ॥

4864

‡(12) భిన్నభిన్న గతులతోడ వెలుఁగు సర్పములుగ నిలిచి
వైశ్వానర నామకాగ్ని ప్రకృతి జీవగతుల నిలుపుఁ
బరోపకారపర మౌచు వరలు జీవ జీవముగాఁ
బరఁగు సర్వదేవతతికి జ్వలనుండా! వందనమ్ము! ॥

4865

‡(13) దొంగల భయమ్ము లేదు! తొలఁగిపోవు! సర్పభయము
ఉండఁబోదు! వ్యాఘ్రభయము! నుండదులే! మృత్యుభయము
అపమృత్యువు లేదు! మృతికి-నఖిలమ్మును బొందుచుండు
లయము సర్వసృష్టి మీద జయము నొందుచుండు సదా! ॥

4866

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహరణ”

‡“ఖిల” మంత్రానువాదము.

§సూక్తము—145

బుషి—తావసాగ్ని

దేవత—అగ్న్యైదులు

అర్థాంతరము—2

‡(1) మంచుకు జలమాయువుగా నంచితముగ నగ్ని నిలుపు
నన్యోఽన్యపు టనుబంధత నావరించి ఆఖిలమ్మున ॥

4867

‡(2) శీతలమౌ హృదములోన నహి రూపాగ్నులు తనరుచు
నౌషధశక్తుల నొసఁగుచు నద్భుతముగ బుద్ధిఁ బెంచు
నంతికముగ ననలశక్తి ఆవిర్భవ మౌచు నిలిచి
శీతలాగ్ని శశగతులను జెన్నొందును జంద్రికలై ॥

4868

‡(3) జన్మరాహిత్యగతిని సంచరించు పుత్రిఁడుగా
నా హృదయము వర్తిల్లును నాట్యరతులు మీఱంగా
విపులమైన జలరతులను వియత్తలములందు నిండి
కామరూప ప్రకృతికినై క్రాళు జాతవేదాగ్నియై
సంచరించుచుండు నదా సంచలనపుగతులు మీఱ ॥

4869

‡(4) వైష్ణవీయవర్ణగతుల వరలు శైవాక్షమ్మున
బ్రాహ్మ్యమ్మా గీర్వరతుల వర్తిలైడి దేవా! నమో!
నిన్ను శరణు వేడునట్టి నన్ను నా పుత్రిలను
రక్షించుము! సర్వగతులఁ బ్రజ్వలించు ననలుండా! ॥

4870

‡(5) సంద్రములో నూర్ములుగా సంచరించు నిన కాంతుల
నాత్మగతుల హద్దు లెనయ నాకట్టుమ! అనలమ్మా!
ఐంద్రశక్తి ఔత్రమ్మును నఖిలమ్మున నలరించుచు
వరుణాభిషేకమ్ములఁ గరుణించును బ్రకృతి నెల్ల ॥

4871

§“ఖిల” సూక్తము.

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡“ఖిల” మంత్రానువాదము.

‡(6,7) వెలుగు బ్రహ్మతేజమ్ముల విలసిల్లెడి షడూపపుఁ
బ్రకృతివంశముల నొందుచు జ్వలనాః జయ మలరు నీకుఁ
నర్థాంగ మౌచు వెలుగు నగ్నిః కపిలరూపమ్మాః
ప్రత్యక్ష దైవత మై క్రాలు సర్వ భక్షకముగఁ

4872

‡(8) అనలముతో వరుణుండును నగ్నిమ్మున వశ మౌచును
నన్ను నా పుత్రాఁలై శుల నెన్నఁగ రక్షించుఁగాకః ॥

4873

‡(9,10) వాయుపూర్ణ మౌచు నిలిచి బహువర్ణమ్ములు మీఱఁగ
జీవించుచుఁ ద్రాగి తిని చెల్వారఁగ మోద మగ్నిః
ప్రజల ద్విజుల దుఃఖితాశిఁ బాలించుమః సమ్యగ్గతి ॥

4874

‡(11) ఆదిత్యుం డెంత కాల మగ్నులతో మండుచుండు
నెంత కాల ముండెదరోః యీ చందమామ ప్రకృతిమాత
లెంత కాల మనిలమ్ములు వింతగ వీచును సృష్టిని
నంతవఱకు జీవించుమః అగ్నిః జయాల కే జయమ్ముగనుః ॥

4875

‡(12) ఏ యే ప్రకారమ్ముల నీ విశ్వ మ్మహి శక్తుల
జీవించును జిగ్గతులను జెన్నొందుచు నితరేచ్ఛలఁ
బరహితమౌ నుపకృతులకు వరల నేది జీవించునొః
ఆ సకలము జీవించును నలర సర్వదేవతాశి
నీ వై శ్వానరాగ్ని నెన్ని నమస్కరింతు నేనుః ॥

4876

‡(13) లయశక్తికిఁ జోరభయముః లయశక్తికి సర్పభయముః
లయశక్తికి వ్యాఘ్రభయముః లయశక్తికి యమభయమ్ముః
లయశక్తికి నవమృత్యు భయమ్ముః లేదుః లేదుః సృష్టి
మృత్యురూప లయశక్తికి సత్యమ్ముగ సర్వమ్మును
లభ్య మౌను నఖిలమ్మున నమరు సర్వ విజయమ్మును ॥

4877

‡రచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”.

‡“ఖిల” మంత్రానువాదము.

‡— పరాకర్షణగ్రహణభయము వరలు నల్ప మౌచ సృష్టి
 నల్ప మౌను గాల సర్ప వ్యామృ భయమ్ములను గూడ
 మృత్యుభయ మల్పమౌ నపమృత్యుభయ మల్పమౌ
 నీశ్వరుడే లయశక్తుల నెనఁగి అఖిల మొందుచుండు
 సర్వప్రకృతి రూపమ్ముల జయించివైచు నజయ్యముగ ॥

4878

ఇయ్యది

విశ్వసృష్టిప్రకృతిమాత్రైకైకపుత్ర

పతకమశ్శగోత్ర-వడ్లమూడికులసందీప్త-

శ్రీసుబ్బన్న పౌత్ర-శ్రీరంగరాయ వరిపోషిత అద్వితీయ ద్వితీయపుత్ర-

శ్రీనరస్వతీమాతృ ప్రియపుత్ర-అపార వేద శాస్త్రసాహిత్యవిద్యా పారంగత-

అతిలోక బహువిధ సుమధుర కవితా సనాథ-నానావిధాలౌకిక శక్తియుక్త-బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరాది సర్వ
 దేవతాస్వరూప-విద్యన్మణి పంచముఖాంజనేయోపాసక శ్రీవేదుల రామశాస్త్రి గురువరాభిస్తుత “ముఖకలితగోపాలసువద”.
 మహాపండిత శ్రీ జటావల్లభుల పురుషోత్తమ గురువర్యాభిస్తుత “శతవర్షాశీర్వచన రక్షిత అగుణశోభిత నిష్కళానహిత శ్రీ
 మహా విష్ణు” కలిత - అమృత ప్రేమాంతర్వాహినీ హృదయలక్ష్మి, అపూర్వ ఆమేయ అభేద్య సచ్చిద్వాక్ స్వరూపిణి,
 అమలినవవిత్ర పతిరక్తి భక్తి శక్తిస్వరూపిణి, నిర్వికార నిర్వికల్ప నిరంజన సచ్చిదానందస్వరూపిణి, నిత్యచైతన్యవతి,
 నిర్నిద్రమతి, వినిర్మలగతికలిత, ప్రియ శరీరాంతర్వలీనగాన జ్ఞానధ్యానస్వరూపిణీతన్మయి, శివపూజితపాలచంద్రకళా
 మూర్తి-అకళంక సౌందర్యరాశి-సార్థక అర్థాంగి శ్రీమతి శశికళాయుక్త - జయశ్రీ సత్యశ్రీ పుత్రికా రత్నద్వయ అజయ్య
 జయ విజయ పతాకయుక్త - శివరామకృష్ణ సత్యమహాఫణి, వేంకటరమణ హరిహర రాజఫణి పుత్ర రత్నద్వయ అభేద్య
 ఛత్రాఽఽవరణయుక్త - పాణినీయాఽష్టాధ్యాయాపూర్వతాగ్రసిద్ధసూత్రసహిత శబ్దక్రియాదిరూపసాధక వ్యాకరణసూత్ర
 ప్రవర్తక అపూర్వయంత్ర సృష్టికర్త-మహావైయాకరణ-వేదవేదాంతకోవిద-దశభాషా కవితావిశారద-పుంభావశారద
 మూర్తి- శ్రీ గుండేరావు హర్కారే సాష్టాంగనమస్కార పూర్వక ప్రస్తూయమాన- “శ్రీ వాఙ్మయమహాధ్యక్ష-ప్రొఫెసర్
 వైయాకరణానమయ సంప్రదాయరక్ష-స్ఫూరితానేక జనాభినవోన్మేష శాలికావ్య నిర్మాణశక్తి మన్నికోచనాక్ష-మాధుర్య
 న్యందివీర్యవత్తరపద గుంఫాధురీణ - మహాభుగగోచరగాంభీర్యప్రకటనాపటిమాపారీణ - కల్పాంతారీణాఽనల్పకల్ప
 భూషణ” - లీలామానుష విగ్రహ-ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్ సంభావిత చతుర్వింశదధిక విశేషవిషయ గౌరవ డాక్టరేట్

“కళా-ప్రపూర్ణ” సార్థక బిరుద విరాజిత-బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

సంకలిత, విరచిత, ఖిలమంత్ర, ఖిలసూక్త సహిత సుసమగ్ర

సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహితయందు

దశమమండలమున నష్టమాష్టకమునందలి

సాయణాచార్యభాష్యానుసారాంధీకరణ

శేషభాగపూరణయుక్తంబును

సర్థాంతరయుక్తంబును నగు

సప్తమాధ్యాయము

సంపూర్ణము

‡రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡“ఖిల” మంత్రానువాదము.

సమూల శ్రీమదాంధ్ర బుద్ధగేద సంహిత బుద్ధగేద-సంహితా

దశమం మండలమ్

అష్టమోఽష్టకః—అష్టమోఽధ్యాయః

సూక్తమ్—146

ఋషిః—అత్రిః సాంఖ్యః

దేవతా—అశ్వినౌ

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) త్యం చిదత్రిమృతజరమర్థమశ్వం న యాతవే ।

కక్షివన్తం యదీ పునా రథం న కృణుథో నవమ్ ॥

1635

(2) త్యం చిదశ్వం న వాజినమరేణవో యమత్సత ।

దృక్షం¹ గర్హిం న వి ష్యతమత్రిం యవిష్మమా రజః ॥

1636

(3) నరా దంసిష్ఠావత్రయే శుభా నీషానతం ధియః ।

అథా హి వాం దివో నరా పునః² స్తోమో న విశసే ॥

1637

1. దృశహం, 2. పునస్తోమో. (పా.ప.)

(4) చితే తద్వాం సురాధసా రాతిః సుమతిరశ్వినా ।

ఆ యన్నః సదనే పృథౌ సమనే వర్షథో నరా ॥

1638

(5) యువం భుజ్యం¹ సముద్ర ఆ² రజసః పార ఈంభితమ్ ।

యాతమచ్చా పతత్రిభిర్నాసత్యా సాతయే కృతమ్ ॥

1639

(6) ఆ వాం సుమైః శంయూ³ ఇవ మంహిష్ఠా విశ్వవేదసా ।

సమస్మే భూషతం నరోత్సం న పిప్యషీరిషః ॥

1640

శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత

దశమ మండలము

అష్టమాష్టకము—అష్టమాధ్యాయము

సూక్తము—146

ఋషి—సంఖ్యపుత్రుడు అత్రి*

దేవత—అశ్వలు*

(1) కితే॥గీ॥ బంధనమునుండి ముక్తమౌ బాడబంబు
త్వరితగతిఁ బోవునట్లులు దస్మిలారః
యసుర కృద్రోగమున బాధ నందు నత్రి
నర్థవంతునిగాఁ జేయ నరుఁగుఁ డీరుః ॥

4879

1. భుజ్యం, 2. సముద్ర ఆ రజసః పార ఈం, 3. శంయూ ఇవ. (వ్యా.వర్.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతపత్రి 151 సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “అత్రి” గాను, దేవత “అశ్వలు” గాను శ్రీ నేమానిపారు వ్రాసిరి.

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శిసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

శీతే॥గీ॥ శిల్పి శీర్ష రథంబును శీర్షిలు కలుగఁ
జేయునటు దీర్ఘ తమసుని జిన్ని పుత్రు
మంద బుద్ధినిగలవాని మాన్య బుద్ధి
గలుగువానిగఁ జేసితి రెలమి మీరు ॥

4880

(2) శీతే॥గీ॥ అశ్వమును బోలి యత్రిని నసుర వరులు
బద్ధునిగఁజేసి యుండ నా బంధనమును
గ్రంథి వలె విప్పి మీరలు కరుణ నట్టి
నత్రి విడిపించినా రీర లశ్వలారః ॥

4881

(3) శీతే॥గీ॥ దర్శనీయులు నేతలౌ దస్యలారః
యత్రి నగు నాకు బుద్ధుల నందనిండుః
నా కృతంబైన స్తోత్రము నరుల మిమ్ము
నన్ను తించుటకుం గడుఁ జాలుఁగాదె ॥

4882

(4) శీతే॥వె॥ అశ్వలారః మీకు నన్ను దీయ స్తుతి
జ్ఞానమునకు సుండుః సదనమందు
మాకు నవన మొనఁగి మా కృత పరిచర్య
తెలిసికొని రటంచుఁ దలఁతు మేము ॥

4883

(5) శీతే॥వె॥ ఉదధిమధ్యమందు నున్నట్టి భుజ్యాని
నొడ్డుఁ జేర్చినార లుడువములను
నట్లు చేసి పిదప నతనిని 'యువకుని
గను నొనర్చినారు కరుణ మీరు ॥

4884

(6) శీతే॥గీ॥ అఖిల ధనులారః నరులారః యశ్వలారః
రాజమాన సుఖాధ్యతా రాజుల వలె
నిఖిల పూజ్యులరై మీరుః నిఖిల సౌఖ్య
సహితులై రండుః కడుఁగడు సంతనమున ॥

4885

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శ్రీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

1. వృద్ధునకు యౌవనస్యా ప్తి యోగము. (చూ. పీఠిక.)

శీతే॥గీ॥ ధేను సంబంధమయి కడు దీప్తి గాంచు
వత్స మెట్టులు పాలతో బ్రతుకు నల్ల
బహువిధ ధనంబులన్ మవ్వుఁ బరమలంకృ
తులనుగాఁ జేయుఁ డశ్వలుః చెలఁగి మీరు ॥*

4886

సూక్తము—146

ఋషి—సంఖ్యపుత్రుఁడు అత్రి
దేవత—అశ్వలు

అర్ఘాంతరము—1

శీ(1) ఋతశక్తుల తేజమ్ముల నతులితమా దీప్తుల మై
జ్ఞాన సూర్య దివ్యకాంతి సార్థక మై సృష్టిలోన
నిత్యయానగతులమెయిని నత్యరతులఁ బయనింపఁగఁ
గక్షివశ మ్మాచు నింగి నక్షమ్మున సంచరించు
రవి నిత్యమ్మును దిరుగును గ్రాలంగా దీధితు లవి
నవశక్తులతో వెలుఁగుచు వివిధకాంతి పుంజాలను
బ్రసరించెడి కృత్రిక గత రస కాంతుల దుష్టశక్తిఁ
దున్నాడుచుఁ గాల రథముతో నడచును దివ్యగతుల ॥

4887

(2)శీక॥ యమ నియమమ్ముల సూర్యుఁడు
నమయాఽన్వితమైన శక్తి సంచయరతులన్
అమరమ్మా జ్ఞాన మహిత
విమలాఽరేణు తతి సర్వ విశ్వము నిండున్ ॥

4888

శీ— గగన మ్మొక గ్రంథి కాఁగఁ గ్రాలంగాఁ గాంతుల మై
నసాధారణంపు రజము లఖిల ప్రకృతి నావహింప
దివ్యమైన దీప్తులతోఁ దేజరిలుచుఁ బ్రభాకరుఁడు
సర్వ జగచ్చక్షువుగా సకల జగత్ సాక్షి కాఁగ
నసాధారణంపుగతుల నాకసమునఁ బయనించుచు
నకృతమైన అనలమూర్తియై వెల్లును బ్రకృతిగాఁగ ॥

4889

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

శీ(3) భూత భావివర్తమాన పూర్ణకాలరతులమెయిని
 శుభ్రమైన శక్తులతో శోభిల్లఁగ ధీగతు లవి
 బ్రతుకుబాటలన్ వెలార్చి వరలుచుండు నీరమ్ములు
 దైవీయమ్మా శక్తులఁ దనరారుచు విశ్వమ్మున
 గగనమ్మున గోళాలను గార్చి తమోవిరహితమై
 ఆవిరిగా నదృశ్యమై ఆకసమున నలరారుచుఁ
 బునరావృత్తగతుల ననిలశక్తి నద్భుతముగ
 నావిర్భవించు నలil మంతర్గతి ననల మలర ॥

4890

(4) శీమహావృత్తము ॥*

అరాతిదివ్యశక్తులతోఁ బరాత్పరుని మహిమ లొప్ప
 నిరాకృతమ్ము కాని మహా చరాచర ప్రకృతి నిత్య
 జరాశి దూర మౌచు నదా పరాక్రమతమెయిని జిత్తు
 మురారి దీప్తిగాఁగఁ దగన్ బురాచర సకల సుబుద్ధి
 నరాన్నరూపమైన గతిన్ ధరాధరములను విరించి
 వరాల దివ్య జన్మగతుల్ నిరాకృతుల నెఱుఁగకుండ
 ధరాతలమ్ము నాకసమున్ విరాళగతుల నగలమ్ము
 కరాళ మౌచు వాయురతిన్ భరాజరిత మగుచు వెల్లు ॥

4891

శీ— ఇలాతలము రక్షణగా నెల్ల సృష్టి నీరు నిల్చు
 జలగోళములందు మృత్తు లలరించును నిలువ జలము
 అంతర్గతిఁ దనరారఁగ ననిలాచల శక్తితతులు
 ప్రసరణంపు మహితగతుల నసమముగా విలసిల్లును ॥

4892

(5) శీఅష్టపదకందము ॥

సత్యమ్మా శక్తులతో
 నిత్యమ్మును నియతి నిల్చు నిండు జలధులన్
 గత్యంతరగతుల గగన
 కృత్యమ్ముగతిని నదృశ్య క్రిడల దైవా
 పత్యమ్ముగ మధురరతుల
 స్తుత్యములై పులుకడిగిన శుభ్రత వరలన్
 ముత్యమ్ముల గతి బిందువు
 లత్యమలమ్మై తగు జల మపురూపమ్మై ॥

4893

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“అతిధృతి” చందము. (19) ప్రాసయతి వృత్తము. అష్టపది.

§(6) సకలమైన కర్మతతికిఁ జలనరహిత నేతకాఁగ
 మహితమైన సుమనస్సుల విహితవిశ్వ వేదమ్ముగ
 నలరు నా దేవదేవుఁ డఖిల పంచభూతాశుల
 కాధార మ్మాచు వెలిఁగి ఆధేయ మ్మాచు నిలిచి
 అద్వైతమ్మా గతులను నఖిలసృష్టి భూషణమై
 పరిగ్రహించి పరిత్యజించుఁ బరాత్పరుని శక్తివెలయ
 సృష్టి స్థితి లయ గతులను జెన్నారను సంతర్గతి
 దృశ్యాదృశ్యమైన మహిత దివ్యశక్తితత్త్వ మలర ॥

4894

సూక్తము—146

ఋషి—సంఖ్యపుత్రుఁడు ఆత్మి

దేవత—అశ్వలు

అర్ఘాంతరము—2

§(1) అనలానిల సలిల మృత్తు లాకాశపు శక్తులతో
 నర్ధరూపమైన గతుల నలరును జిద్రూప మ్మది
 యాతాయాతంపుగతుల నశ్వశక్తు లలరారఁగఁ
 బ్రకృతిరూపు లెల్ల సృష్టిఁ బ్రభవించును నిత్యమ్ము
 నవగతులను జెన్నొందుచు జవశక్తుల నిలిచి ఉడుగుఁ
 బునఃపునర్ జన్మ గతులఁ బూర్ణకాలరథము నెక్కి
 అఖిలమ్మును సంభవించు సనునిత్యము సంచరించు
 నసాధారణంపుగతుల నాత్మైక్యము నొందు నిలచి ॥

4895

§(2) జ్ఞానరూపమైన కాంతి సర్వప్రకృతి వరలుచుండు
 సయత్నముగ నఖిలమ్మున నావరించి నిండి నిలుచు
 నగ్నిరూపమైన శక్తి ఆదిత్యుని దీప్తులతో
 నఖిలమ్మున నావరించి నలరుచుండు నిత్యమ్మును
 బహిరంతర్గతులు మీఱ నహిశక్తుల వరలి వెలుగు
 రజము లొచుఁ గాంతితతులు అజశక్తుల వర్తిల్లఁగ
 విశ్వసృష్టి వెలుగుచుండు విశిష్టమా శక్తులతో
 గ్రంథిగ్రంథరూపమ్ములఁ గ్రాలు మహాదీప్తి రతుల ॥

4896

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§(3) త్రికాలాల బద్ధ మౌచఁ దేజరిలుచు దివ్యశక్తి
 నేతలుగా సృష్టిఁ బంచభూత పురుషశక్తు లలరఁ
 బ్రక్రతిరూపు దిద్దుకొనును బ్రభవ విభవ శక్తులతో
 నహిరూపుల సర్వశక్తు లంతర్గతి వరలంగా
 దివాలుగా సర్వమ్మును సవాలక్షరూపమ్ముల
 వర్తిలంగ సంభవించు వర్తులగతి వరలంగాఁ
 జక్రనేమి క్రమముగాఁగ సర్వస్వము విశ్వమ్ముగ
 సృష్టి స్థితి లయ రతులను వ్యష్టి సమిష్టి గతుల వరలు ॥

4897

§(4) దివ్యదీప్తకాంతిశక్తి తేజరిలఁగ మైత్రిగతుల
 బుద్ధిబలము చిన్మయసంబద్ధ మ్ముగు నానందము
 ప్రికృతి పురుష ప్రాణశక్తి సుకృతముగా నంతర్గతి
 వర్తిల్లును బహురూపుల ప్రకాశంపు టప్రకాశ
 మహాశక్తి అగ్ని లేని మహాగ్నిగాఁగ నావరించి
 విశ్వసృష్టి మాయలుగా విశ్లేషుని లీలలుగా
 నఖిలమ్మును విలసిల్లును నలరంగా భూతాశ్రులు
 సమగతులను సమైక్యమై అసమగతుల నంతర్గతి
 నద్భుతమై అధికాధిక వ్యక్త భిన్న రూపమ్ముల
 నలరుచుండు సృష్టి యెల్ల నసాధారణంపు గతుల ॥

4898

§(5) పార మెనసి తనరారెడి పాథోధుల జలమ్ములను
 నద్భుతమౌ శక్తులతో నదృశ్యముగ గగనమ్మున
 కాకర్షించెడి అరుణుని అమలకాంతి విశ్వమ్మున
 భక్షించుచు ద్రవశక్తులఁ బరఁగ స్వచ్ఛమధురరతుల
 మొయిశులలో నిల్చి నలిల మూర్తులుగా వర్ణగతులఁ
 ద్రికాలాల స్వచ్ఛరతుల దివ్యశక్తి వరలుచుండు ॥

4899

§(6) విశ్వవేద తత్త్వజ్ఞత విశ్వదేవ విజ్ఞతమై
 వరలుచుండు సృష్టిలోనఁ బ్రక్రతిపురుష శక్తితతులు
 అధికాధికరూపమ్ముల నఖిల పంచభూతతతులు
 నంతర్గతిఁ బరఁగుచుండు నవినాభావత్వ మలర
 నాకర్షణ వికర్షణల నఖిలాఖిల గోళ లోక
 సర్వస్వము వరలుచుండు సత్యపరిధు లొప్పారఁగ ॥

4900

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూత్రమ్—147

ఋషిః—తార్క్ష్యః సువర్ణః, యామాయన ఊర్ధ్వకృశనో వా

దేవతా—ఇంద్రః

ఛందః—గాయత్రీ; 2-బృహతీ; 3-సతోబృహతీ; 4-విష్ణోరవంక్తిః

(1) ఆ॒యం హి తే॑ ఆ॒మర్త్య ఇ॒న్ద్రతో॑ న ప॒త్యతే॑ ।

దక్షో॑ వి॒శ్వా॒యుర్వే॒ధసే॑ ॥

1641

(2) ఆ॒యమ॑స్మా॒సు కా॒వ్య² ఋ॒భుర్న॑జో॒ దాస్వ॑తే ।

ఆ॒యం బి॑భర్తూర్ధ్వకృ॒శనం మద॑మృ॒భుర్న కృ॒త్యైః మద॑మ్ ॥

1642

(3) ఘృ॑షః శ్మే॒నాయ॑ కృ॒త్యన॑ ఆ॒సు స్వా॒సు వం॑స॒గః ।

అ॒వ దీ॑దేదహీ॒శువః॑ ॥

1643

(4) యం సు॒వర్ణః ప॑రా॒వతః॑ శ్మే॒నస్మే॑ పు॒త్ర⁴ ఆ॒భర॑త్ ।

శత॑చ॒క్రం యో॑హో॒పర్త॑నిః ॥

1644

(5) యం తే శ్మే॒నశ్చా॑రు॒మవృ॑కం పదా॒భర॑దరు॒ణం మా॒నమ॑స్థనః ।

ఏ॒నా వయో॑ వి తా॒ర్భాయో॑రీ॒వస ఏ॒నా జా॑గార బ॒న్ధతా॑ ॥

1645

1. హి తే॑ ఆ॒మర్త్య ఇ॒న్ద్రతో॑, 2. కా॒వ్య ఋ॒భు, 3. కృ॒త్యన ఆ॒సు, 4. పు॒త్ర ఆ॒భరత్,

5. యో॑హో॒పర్త॑నిః, 6. యుజర్విస ఏ॒నా. (వార్షి.)

(6) ఏ॒వా తది॒న్ద్రః¹ ఇ॒న్ద్రనా దే॒వేషు చి॒ద్ధారయా॒తే మహి త్య॑జః ।

క॒ర్త॒వ్యో వయో వి తా॒ర్యాయః సుక॑ర్తో క॒ర్త॒వ్యాయ॒మన్మదా సుతః ॥

1646

సూక్తము—147

ఋషి—తార్క్ష్య పుత్రుడు సువర్ణుడు లేక
యామాయనుడైన ఊర్ధ్వకృశనుడు*
దేవత—ఇంద్రుడు*

(1) శీచ॥ సురచిరవాసవుండః యల సోముడు నీకు నమర్త్య ధర్మముల్
విరివిగఁ గూర్చుచుం గడు వివేకముఁ బూనుచు దక్షుఁ డౌచు సత్
పరిజన సేవ్యమానుడయి భవ్యతరాశ్వము మాడ్కి నంతతాఽఽ
దరమునఁ బోవుచుండెగదః తాను మహర్షి ముతోడఁ గూడుచున్ ॥

4901

(2) శీతే॥ గీ॥ మాకు ముఖ్యుడుగానున్న మఘవ పురుష
శత్రు వర్జకుఁ డగుచుండె శక్తి నాతఁ
డూర్ధ్వ కృశనుని బోషించె నొనర ఋభువు
మాడ్కిఁ గర్మలఁజేసెడు మనుజుఁ గాచు ॥

4902

(3) శీత॥ వె॥ పృజలయందు ముఖ్య వననీయగతి కల్గి
దీప్తుఁ డౌచు నింద్రదేవుఁ డెలమిఁ
గర్మకరసువర్ణు నిర్మల పుత్రుల
వెలుగఁజేయుఁగాక! వేడ్క మీఱు ॥

4903

(4) శీత॥ వె॥ అతిధనంబుఁ గలిగి యహివర్తయిత్రమా
సోమమును సుతార్క్ష్యనూనుడౌ సు
వర్ణుఁ డంతరిక్షభాగమ్మునుండి తాఁ
దెచ్చెఁగాదె! జగము మెచ్చునటుల ॥

4904

1. త దిన్ద్రః ఇన్ద్రనా. (వా॥వ॥)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకృతపృతి 15 సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు
ఋషి “సువర్ణుడు, ఊర్ధ్వకృశనుడు”గాను, దేవత “ఇంద్రుడు”గాను శ్రీనేమానియరు వ్యాసీరి.
శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీసాయణాచార్య భాషానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(5) శీక॥ చారుతరం బబాధకము చంచదమేయమహన్నకారియౌ
భూరిగ సోమమున్ గగన పూర్ణతలంబుననుండి యిందుగ్రిడాః
పీరుడు వక్షిరాట్టు కడు వేడ్కను దెచ్చెను దానిచేతనే
పేరును నన్న సంపదలు చెన్ను వహించెడు బంధురాజియున్ ॥*

4905

(6) శీగద్యము ॥

ఈ విధముగ నా సోమముచే నిందుగ్రిడు తృప్తి నొందుచు దేవతలయందు మాయందుఁ
దేజస్సును ధరించుచున్నాడు. శోభనకర్మ గల యిందుగ్రిడాః! మా కృతకర్మచే
బ్రీతుడవైన నీచేత నాయుస్సును జీవనమును నొసఁగఁబడినవి. ఆ సోమము
జ్ఞానము మూలమున మాచే నభిలషిత మయ్యెను ॥*

4906

సూక్తము—147

ఋషి—తార్క్ష్య పుత్రుగ్రిడు సుపర్ణుడు లేక
యామాయనుడైన ఊర్ధ్వకృశనుడు
దేవత—ఇందుగ్రిడు

అథాంతరము—1

శీ(1) అమర్త్యమైన శక్తులతో నమృతతత్వ మలరారఁగ
నంతరిక్షమందుఁ దనరు నమలమైన చందమామ
దివ్యమైన దీప్తులతోఁ దేజరిల్లఁ దెలివెన్నెల
నింద్రిత్వము వరలంగా నెల్ల ప్రకృతి పురుషులలో
నలరింతువు! ప్రాణశక్తి నద్భుతగతి నో శశికళః
అసాధారణంపు రతుల నక్షయమౌ క్షయగతులను ॥

4907

(2) శీక॥ ఈ విశ్వపు సంస్కృష్టిని
వేవేలౌ ఋభు గణాల విస్తృత దీప్తుల్
దేవాళుల దివ్యగతులఁ
బావనముగ నగ్ని సింగిఁ బ్రభలన్ వెల్గున్ ॥

4908

శీక॥ అదవదమౌ మదశక్తి న
విదితముగ ముదిత సుదివ్య విశద మహాగ్నుల్
చిదచిత్తుల నద్భుతగతి
సదమలమై వెల్గు నిత్య చలనమ్ములమై ॥

4909

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(3) శీక॥ వ్రాకృతిని నమృతపు శక్తుల
నకృతకమైన మహిత విభవాఽన్విత రతులన్
సుకృతులను హవన మగుచు న
వికల మగుఁ బ్రభాకలిత సువిస్తృత శుచులన్ ॥

4910

శీ(4) అతి పవిత్రదైవశక్తి కావిర్భవ మొంది పుత్ర
గతిగ నాత్మరతులఁ గ్రాలంగా సువర్ణ సృష్టి
శతచక్రముల నింగిన్ సంచరించు మహాశక్తి
దివి భువులను నన్నింటిని దేజరిల్లుచుండు సదా! ॥

4911

శీ(5) కాలమాన రీతులతోఁ గ్రాలంగా దినరాత్రులు
పాదకిరణకాంతిజాల మోదశక్తి విశ్వమున
ననవరతము విరాజిలుచు నమృతగతి నిత్యమును
దివ్యమైన వ్రాభలు మీఱఁ దేజరిల్లుచుండు సరుణ
దేవుఁ డసాధారణంపు దివ్యగతులు వరలంగాఁ
బ్రాకృతమౌ సత్యరూప బంధుత్వము పరఁగంగా
జీవగతుల సృష్టి నెల్లఁ జెల్వారఁగఁజేసి సదా!
సదృజ్జముగాఁగ సృష్టి సర్వకర్మ నెఱపుచుండు
నిన శక్తులు విశ్వమున ఘన దీప్తుల వర్తిల్లును
నమృతగతులఁ బురుషశక్తు లతివేలములై పరఁగును ॥

4912

శీ(6) మృత్యుభావత త్వముల మృచ్ఛక్తులఁ దొలఁగించుచు
నైంద్రమైన శక్తులతో నమృతత్వము వరలంగా
నిందుశక్తి సృష్టిలోనఁ బొందించును జిచ్ఛక్తిని
దేవాఽఽశుల దివ్యశక్తిఁ దేజరిల్లఁజేయు సతత
సంజననపు సంజీవపు సంశక్తుల సుతగతులను
విశ్వ మ్మది పరఁగంగా విమలమౌ సుకృతువుగ
సృష్టి జరుగు నిత్యమును వ్యష్టినమిష్టి గతులమైని
నఖిలవ్రాకృతి మాతగాఁగ నఖిలపురుషశక్తి పితగ
నావిర్భవ మొందుఁ జరాఽచర ప్రపంచ మెల్ల
సుతరూప మౌచు జగతి శుచిశక్తులు వర్ధిల్లఁగ ॥

4913

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—147

ఋషి—తార్క్ష్యపుత్రుఁడు సువర్ణుఁడు లేక
యామాయనుఁడైన ఊర్ధ్వకృశనుఁడు
దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—2

§(1) సత్యశక్తి కారణానఁ జందమామ వెన్నెల లవి
చలువలమైఁ దెలివన్నెల లలరించును సృష్టిలోనఁ
గాలవరిధి బద్ధ మౌచుఁ గ్రాలు ప్రకృతిపైని సదా!
అమృతవృష్టి కురియఁజేయు నమేయమైన దివ్యశక్తి
ఆయుష్కారక మౌచును నారోగ్యసుభాగ్యదమై
ఆ మహాజీవ శక్తి కలరు సృష్టి కర్త గాఁగ
నమరుచుండు నిత్యమ్మును నసాధారణంపు గతులఁ
బతినహితమైన గతులఁ బతిగాఁగను సర్వమునకు ॥

4914

§(2) ఋభుగణముల శుక్రశక్తి సృష్టిలోన వ్యాప్తి చెందు
వజ్రరూపశక్తి కాఁగ వర్ధిల్లుచు విజయమ్ముల
నసాధారణంపుఁ గాంతి ప్రసారాలు విశ్వమ్మునఁ
బ్రసరింపఁగ నిత్యమ్మును బ్రజ్వలిల్లుచుండు సదా!
ఊర్ధ్వగతుల నధోగతుల నుజ్జ్వలమౌ దీప్తులతో
నిందిర్యాల చైతన్యము లిష్టాపూర్తములుగాఁగ
నానందపు టనుభవాల నఖిలమ్మును నోలలాడ
సృష్టిక్రియ వర్ధిల్లును వ్యష్టినమిష్టగతులమైని ॥

4915

§(3) అనిలశక్తి గత మౌచు నఖిలసృష్టి నంచరించు
నాకర్షణ వికర్షణల హద్దు పద్దు లెససి తిరిగి
అపూర్వ మౌచు నమేయ మౌచు నసాధారణంపు గతుల
ద్వైతాద్వైతమ్ముగాఁగఁ దనరంగా సర్వప్రకృతి
అవినాభావత్వ మెనయు ననిలానల సలిల మృత్తు
లాకనముల రూపమ్ముల నలరుచుండు సకలసృష్టి
ఆది శేష మహారూప మోద సచ్చిదానందపు
దివ్యశక్తిఁ బురుషగతులఁ దేజరిల్లుఁ బ్రకృతిశక్తి ॥

4916

సీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§(4) ఆ సువర్ణశక్తులతో నఖిల సౌరకుటుంబాల

వివిధ గోళలోకాశులు విరాజిలుచుఁ గాలరతుల
ననేక మైన చక్రగతుల సహార్వముగఁ దిరుగుచుండి
ఆత్మప్రదక్షిణలను నధిపతిప్రదక్షిణలను
రాత్రింబవకుల రూపుల రాజిలుచు నిత్యమును
బిత్వపుత్రభాతిగాఁగఁ జిత్రవిచిత్ర శక్తులతో
సృష్టి స్థితి లయగతులను జెన్నొందుచు సర్వమును
సలరారుచునుండు జగతి నమరలోక శక్తులమై ॥

4917

§(5) సౌరకుటుంబమునఁ దనరు సకలగోళజాలా లవి

సూర్యధారమ్ముగాఁగఁ జొప్పడంగ నాధేయత
నిత్యమైన జాగ్రత్తగతి సత్యబద్ధ మౌచు సృష్టిఁ
గాలాత్మత వరలంగాఁ గ్రాలుచు బహిరంతరాల
మహిమాన్వితమైన శక్తి మానతత్వ మొప్పి నిలువఁ
దరణి దీప్తు లలరంగాఁ దమసాంధత వరలంగా
ఘామకేతు వృకమ్ముల దూరముగాఁ దోసివైచి
వేధాసహితమ్ము లౌచు బాధారహితమ్ము లౌచు
నఖిల గోళలోకా లవి అమరు ఋక్షగ్రహతతులును
నలరారును నిత్యమ్మును నద్భుతమౌ భ్రమణగతుల ॥

4918

§(6) ఆ మహావిష్ణుశక్తి అఖిలాఖిల సృష్టిలోన

దేవాశులలోనఁగూడ దివ్యమ్మా రూపమ్ములఁ
జందమామ అమృతంపు సచ్చంద్రిక లలరంగా
మృద్రావపు మృత్యుశక్తి రిక్తమ్ముగఁ దనరఁజేసి
గుణగణాల ధారణలను ననంతమైన పదార్థాలఁ
జిచ్చుతుల సత్కర్మల సృష్టియెల్ల వర్తిల్లఁగి
రవిచంద్రుల యజ్ఞమ్ముల నవితథమౌ సత్యగతులఁ
బ్రకృతిపురుషశక్తులతో వరలంగా నిత్యకృతువు
చరాచర ప్రపంచమ్ము సంభవించి స్థితిశక్తుల
రాగపూర్ణమై తనరుచు రాజిలుచు లయ మొందును ॥

4919

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—148

ఋషిః—ఇంద్రాణి

దేవతా—సవత్సీ బాధనమ్ (ఉపనిషత్)

ఛందః—అనుష్టుప్; 6-పంక్తిః

(1) ఇమాం ఖనామ్యో¹షధిం పీరుధం బలవత్తమామ్ ।

యయా సవత్సీం బాధతే యయా సంవిస్తతే పతిమ్ ॥

1647

(2) ఉత్తాసవరే సుభగే దేవజాతే సహస్వతి ।

సవత్సీం మే పరా ధమ పతిం మే కేవలం కురు ॥

1648

(3) ఉత్తరాహముత్తర² ఉత్తరేదుత్తరాభ్యః ।

అథా సవత్సీ యా మమాఽధరా సాధరాభ్యః ॥

1649

(4) సహ్యస్యా నామ గృభ్ణామి నో³ అస్మిన్ రమతే జనే ।

పరామేవ పరావతం సవత్సీం గమయామసి ॥

1650

(5) అహమస్మి సహమానా ఽథ త్వమసి సాసహిః ।

ఉభే సహస్వతీ భూత్యై సవత్సీం మే సహవహౌ ॥

1651

1. ఖనామ్యోషధిం, 2. ముత్తరఽఉత్తరే, 3. నోఽఅస్మిన్. (వా.ప.ప.)

(6) ఉప తే॒ధాం సహ॑మానామభి త్వా॒ధాం సహీ॑యసా ।

మామను పృ తే మనో వత్సం గౌరి॑వ ధావతు పథా వారి॑వ ధావతు ॥

1652

సూక్తము—148

ఋషి—ఇంద్రాణి*

దేవత—సవత్ని*

(1) శ్రీతే॥గీ॥ ఎట్టి లతచేతఁ బతి బాధపెట్టు వధువు
సవతి బాధించునట్టి యసరస లతను
సహజ కార్యంబుఁ జేయంగఁజాలు దాని
హంబు మీఱంగ నున్మీలనంబుఁ జేతు ॥

4920

(2) శ్రీతే॥గీ॥ ఊర్ధ్వముఖ పర్ణములు గల్గి యున్నయట్టి
యభిల సౌభాగ్య హేతువై యమరునట్టి
యభిభవనవతియై యున్నయట్టి పాత
సవతిఁ బొలఁగించి కూర్చును ధవుని నాకు ॥

4921

(3) శ్రీతే॥గీ॥ నీ పృసాదంబుచేఁ జాతఁ నేను యువతు
లందు నుత్కృష్టతరస్యి యుండుఁగాకఁ
వెండి నాదు సవత్నియు విశ్వమందు
నధరయగుఁగాకఁ లోకంబునందు మిగుల ॥

4922

(4) శ్రీతే॥గీ॥ సవతి పేరును దలఁప నా సవతి సంఘ
మందు నెవతెయుఁ గీడింప నరుగఁబోవ
దిక సవత్నిని భర్తతో నెట్టులైన
వేరుగాఁ జేయఁగలెడు వారముకదఁ ॥

4923

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వాగితపృతి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “ఇంద్రాణి” గాను, దేవత “శత్రునాశసము” గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
షిసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(5) శీతే॥గీ॥ నీవు నేనును నవతిని నిశ్చలముగ
నభిభవించుచునున్నార మతిశయముగ
నట్లు లోట మహోషధీ! యెట్లులై స
నవతిని దిరస్కరింతుము సత్య మిదియ ॥*

4924

(6) శీగద్యము ॥

ఓ పతీ! నవత్నిని సభిజనించు నోషధిని శిరసు నీ కుపధానముగఁ జేయుచున్నాను. అభిభవిత్యై
యగు నీ యుపధానముచే నిన్నంతటను ధరించుచున్నాను. భర్తవగు నీ మనస్సును గోవు
వత్సమును జేరునట్లు, వారి నిమ్మ మార్గమును జేరునట్లు, శీమ్రముగ నన్నుఁ బొందుఁగాక॥* 4925

సూక్తము—148

ఋషి—ఇంద్రాణి

దేవత—నవత్ని

అర్థాంతరము —1

(1) శీఆ॥వె॥ అతిబలీయమైన అద్భుతౌషధశక్తి
అమృతతత్త్వ మలర నణఁచి సర్వ
దుష్టరోగతతి విశిష్టమౌ గుణముల
నాశపరచుఁ బ్రకృతి సవము గాఁగ ॥

4926

శీఆ॥వె॥ సౌరమండలాల సంచరించు వివిధ
గోశతతులు మహిత గూఢశక్తి
వేధ నొందు నిలుచు బాధ నొందుఁ దిరుగు
వక్రగతిని రవిజ సక్రమగతి ॥

4927

శీ(2) ఉపరగతుల నద్భుతముగ సుజ్వలముగ వెల్లుచుండి
దైవీయమ్మౌ శక్తులఁ దనరారఁగ ఖగోశమ్ము
సంశుభమౌ కాంతితతిని సర్వమ్మును విరాజిలఁగఁ
బతివత్సుల గతులు మీఱ బహుశములౌ గోశమ్ములు
రవ్యాధారమ్ము గాఁగఁ గ్రాలుచు నాధేయములై
ప్రకృతిపురుష శక్తులతో వరలు కేవలత్వ మొప్పు ॥

4928

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(3) శీ॥ వె॥ అగ్ని నొదు నేను నఖిలాన శ్రేష్ఠమై
ఉత్తమముల సుత్తమోత్తమమయి
గృహములందు నుందుఁ గ్రాలు నుపగృహ
తతుల నుందుఁ బత్నిధర్మ మెనసి ॥

4929

(4) శీ॥ వె॥ దివ్యమైన శక్తి తేజరిల్లుచు వెల్లి
ప్రాణిజాలమందు సంచరించుఁ
బంచభూతములను బాదపాల శిలల
సంతరంగగతుల నగ్ని నిలుచు ॥

4930

శీ॥ వె॥ పత్ని సహతుఁ డౌచుఁ బతి చరించు గతిని
గూఢ శక్తులలర గోళ లోక
తతుల నెల్ల వేళఁ దరణి తనదువెంటఁ
దిరుగ నడుపుఁ గాలదివ్యగతుల ॥

4931

(5) శీ॥ గీ॥ ద్వంద్వశక్తులఁ బ్రకృతులు వరలుచుండ
వివిధ వైరుధ్య తత్వాలు విస్తరిలఁగ
నన్నిటిని రూపుమాపుచు నద్భుతముగ
ద్వైత మద్వైతగతులను దనర నగ్ని ॥

4932

శీ॥ అర్థాంగిగఁ బ్రకృతిగతుల
సార్థకమై పంచభూత సకలము తనరున్
వ్యర్థరహితమౌ మహిత ప
దార్థచయ మలరు సృష్టి నపురూపగతిన్ ॥

4933

శీ॥ (6) ఆన్యోన్యమౌ మైత్రిని నవినాభావత్వ మలర
నాకసమ్ము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
మృతతులును నలరారును జిత్తును సచిత్తును జగతి
సత్తు నసత్తును దగ సంతోషము నిస్సంతోషము
వరలంగా సకల గోళభరిత మౌచు విశ్వసృష్టి
దైవీయమౌ శక్తులఁ దనరుచుండు నిత్యగతుల ॥

4934

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ— వైష్ణవీయ మనశ్శక్తి వరలంగా దివ్యగతుల
సర్వమును నధిగమించు సకల సృష్టికతీతమై
నఖిల లోక గోళములు నలర నాపుదూడలట్లు
సంచరించు వెంటనంటి సమయబద్ధ మౌచ వరలి ॥

4935

సూక్తము — 148

ఋషి—ఇంద్రాణి

దేవత—సవత్ని

అర్థాంతరము — 2

(1) శీఆ॥వె॥ దివ్యమైన చాంద్ర తేజాషధిని మహా
మహిత రీతిఁ బ్రకృతి విహితగతుల
ననుభవించుఁ బత్ని మనసైక్యమై దేహ
మద్వయము గాఁగ నలరు రీతి ॥

4936

శీఆ॥వె॥ వివిధ ప్రకృతులందు వెలయఁ బురుషశక్తి
ద్వంద్వగతుల వేధ బాధలందు
అద్వయము గాఁగ నన్నింట నలరారు
పతి సవత్నిగతుల నతులితముగ ॥

4937

(2) శీఅష్టపదకందము ॥

ఉత్తానమ్మా గతిని వి
యత్తలము వరలు విశిష్ట “హస్వతి” యుక్తం
బుత్తమమౌ శక్తులతోఁ
జితై నతై విశిష్ట సృష్టి వరలఁగన్
నతైమ్మా దేవజ మగు
హృత్తు మహత్త్వము పరఁగ నెల్ల భువనముల్
మృత్తుల ననిలానల జల
వృత్తి సవత్నులుగ గోళ లోకము లలరున్ ॥

4938

(3) శీక॥ ఉత్తమమౌ శక్తుల న
త్యుత్తమ గతులను మహోన్నతాన్నతపదమై
ఉత్తరదిశ కుత్తరమై
చిత్తుల సత్తుల సవత్ని సృష్టి చరించున్ ॥

4939

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ఇక్కడ “ఋ-లో”లకు యతి మైత్రి.

(4) శీతే॥ గీ॥ విశ్వసృష్టికి సత్యత వెలయకుండ
లయ విశిష్టశక్తులు సర్వలక్ష్య మౌచు
నాత్మగతులను లోగుచు నంతరాంత
రములఁ బత్ని సహితగాఁగఁ గ్రాలు జగతి ॥

4940

(5) శీక॥ నేనే వ్రకృతిగ సృష్టిని
నేనే పురుషుండ నౌచు నిరీత గతిన్
నేనున్ నీ వన ద్వైతగ
భాను సపత్నిగ జగమ్ము వరలు బహుశమై ॥

4941

(6) శీక॥ “అభి”శక్తుల దుష్టత్వము
నభయగతి నధఃకరించి అపురూపమ్మౌ
నభముగ నొక దైవీయపుఁ
బ్రభాకలిత దివ్యహృత్తు వరలు మహితమై ॥

4942

సూక్తమ్—149

ఋషి—ఐరమ్మ దో దేవమునిః

దేవతా—అరణ్యాసి

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) అరణ్యాన్యరణ్యాన్యసౌ యా ప్రేవ నశ్యసి ।

కథా గ్రామం న వృచ్ఛసి న త్వా భివ విన్దతీగ్ం ॥

1653

(2) వృషారవాయ వదతే యదుపావతి చిచ్ఛికః ।

అఘాటిభిరివ ధావయన్నరణ్యానిర్మహియతే ॥

1654

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. విన్దతీగ్ం. (హృ.వృ.)

(3) ఉత గావ¹ ఇవాదన్యత వేశ్మేవ దృశ్యతే ।

ఉతో² అరణ్యానిః సాయం శకటిరివ సర్జతి ॥

1655

(4) గామంగైష³ ఆ హ్వయతి దార్వంగైషో⁴ అపావధీత్ ।

వసన్నరణ్యాన్యాం సాయమక్రక్షదితి మన్యతే ॥

1656

(5) న వా⁵ అరణ్యానిర్హన్త్యన్యశ్చేన్నాభిగచ్ఛతి ।

స్వాదోః ఫలస్య జగ్ద్వాయ యథాకామం ని పద్యతే ॥

1657

(6) ఆంజనగన్ధిం సురభిం బహ్వాన్నామకృషీవలామ్

ప్రాహం మృగాణాం మాతరమరణ్యానిమశంసిషమ్ ॥

1658

సూక్తము—149

ఋషి—ఇరమ్మదపుత్రిఁడు దేవముని*

దేవత—అరణ్యములు (అరణ్యదేవత)*

(1) శీతే॥గీ॥ అటవిఁ బాలించు నో యరణ్యాధిదేవి!

నిర్జనం బగు దేశాన నిలిచె దీవు!

గ్రామమున నేలయుండవు! కలుగ దెట్టి

భయము నీ కెంతయేనియు భవ్యచరిత! ॥

4943

1. గావ¹ ఇవాద, 2. ఉతో² అరణ్యానిః, 3. గైష³ ఆ, 4. గై షో⁴ అపావ, 5. న వా⁵ అరణ్యానిః. (వ్యా.వ్యా.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకరణము 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “దేవముని”గాను, దేవత “అరణ్యాని”గాను, శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(2) శీగ ద్యము ॥

చీచీ శబ్దమును జేయు యిల్లి యను నూత్న జంతువి శేషమునకుఁ జీచీ శబ్దమును జేయు నవ్యజంతు
వెపుడు పాలయిత యగునో! కాండవీణలచే ¹నిషాదాది సప్తస్వరములను శోధించుచుండు
గాయకుని వలె నరణ్యతతి పూజింపఁబడుచున్నది ॥

4944

(3) శీఁ ॥ ఈ యడవిం దినుంగద! యమేయ తృణాదికమున్ మృగంబు లా

స్థాయి లతాదికంబు కడుఁ జారు గృహంబును బోలి చూడనొ
స్నాయమునందుఁ గండ్లవయి చక్కని కక్షము లుంచుచుండి తా
మా యటవిం ద్యజించుచు రయంబునఁ దెత్తురు మానవోత్తముల్ ॥

4945

(4) శీతే॥ గీ॥ ఓ యరణ్యానిః ప్రితి నీ వున్న యడవి

యందు నొక్కఁడు గోవును నమరఁ బిలుచు
నన్యుఁ డొక్కఁడు కాష్ఠము లాదియైన
యట్టివానిని గొట్టుచు నమరుచుండు ॥

4946

శీతే॥ గీ॥ నిశి నరణ్యంబునందున నిలిచి మనుజుఁ

డఖిల మృగవక్షి శబ్దంబు నాలకించి
యద్ది భీతిని గలిగించునట్టి శబ్ద
మనుచుఁ దెలియఁగనున్న వాఁ డాదరమున ॥

4947

(5) శీతే॥ గీ॥ ఆ యరణ్యాని మనుజుని నచట నిలుచు

వానిఁ జంపదు ²వ్యాఘ్రాదివర్గ మెపుడు
వాని ముట్టదు వాఁ డామృఫలము దినుచు
స్వేచ్ఛగా నట వర్తించు శ్రీలు కలుగ ॥

4948

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

1. వీణచే నిషాదాది సప్తస్వరములు—వేదమున వీణ మొదలగు సంగీతసాధనములు వాడుకలోనున్నట్లును, నార్యులకు నిషాదాది సప్తస్వరములు దెలిసియున్నట్లును, భరతశాస్త్ర విషయములు వేదకాలముననే ప్రసిద్ధమైనట్లును, నూహించఁదగును.
2. వ్యాఘ్రాదివర్గము—వ్యాఘ్ర మను జంతువు సప్తసింధుదేశమున లేదనియు దక్షిణదేశస్థ జంతు వనియుఁ గావున నది వేదమున వర్ణితము కాదనియుఁ బాశ్చాత్యపండితు లనాలోచితముగ వ్రాసిరి. కాని వ్యాఘ్ర శబ్ద మిచట నుండుటచే వారి వాగ్ధతలు నిరాధారము లనవచ్చును. ఇది సామాన్యదృష్టి విశేషము. సాయణాచార్య భాష్యానుసారము.

- (6) శీసీ॥ కస్తూరికా¹గంధకలితమా నటవిని దగినయట్టులు నేను బొగడుచుంటి
 సౌరభ్యయుత మాచు సరసమా నటవిని దగినయట్టులు నేను బొగడుచుంటి
 రుచిర ఫలాదుల రూఢి కెక్కినదానిఁ దగినయట్టులు నేను బొగడుచుంటిఁ
 గడు కృషీవలులతోఁ గాల్గెడు నటవిని దగినయట్టులు నేను బొగడుచుంటి
 తే॥గీ॥ మృగములకు నిత్యమాతయై మెప్పుగాంచు, జీవనంతతి కేవేళ శీల నొసఁగు
 నా యరణ్యాని యిట్టి యమేయ సుతుల, సన్నుతించినవాడను జాల భ క్తి ॥*

4949

సూక్తము—149

ఋషి—ఇరమ్మదపుత్రుఁడు దేవముని
 దేవత—అరణ్యములు (అరణ్యదేవత)

అర్థాంతరము--1

- (1) శీతే॥గీ॥ శాంతి శక్తుల వనములు కాంతి రూప
 పంచ భూతాల నలరారు నంచితముగ
 సంఘ శక్తుల ధైర్యాన సకల సృష్టి
 భయ విరహితమ్మునఁ బ్రకృతి వరలుచుండు ॥
- §(2) శాంతిశక్తులు వరల సర్వప్రకృతిలోనఁ
 బరిశుద్ధమౌ వీర్యప్రాభవము విలసిల్లఁ
 బూజ్యమౌ రూపముగఁ బూర్ణత్వ మలరార
 ధర్మణ రూపమౌ ఘర్షణలు లేకుండ
 హర్ష పులకాంకురా లఖిలాన వరలంగ
 వనసంచయాలలోఁ బరఁగులే శోభలు ॥
- §(3) దేవదేవు దివ్యశక్తిఁ దేజరిల్ల నిత్యమ్మును
 సృష్టిలోనె గోళా లవి చెల్వొందును గృహాలై
 సమర మెరుఁగనట్టి శాంతి శక్తి శకట రూపాలుగ
 సంచరించు గగనమ్మున సానందపు గతులు మీఱ ॥
- §(4) లోకములును శాంతిశక్తి లోలువతల నంగమై
 ప్రాణిపెట్టనట్టి అగ్ని ప్రజ్వలిల్లి ప్రభలు మీఱుఁ
 బ్రకృతి పదార్థాది సృష్టిఁ గ్రాలంగాఁ గాష్ఠములై
 బహుళాగ్నులు ప్రజ్వలిలును భగవంతుని శక్తికాఁగ
 దివరాతులు వెల్గొందుచు దివ్యాఽరుణ కాంతులతో
 నానందపు ట్లోలలో నఖిల సృష్టి వర్తిలంగ ॥

4950

4951

4952

4953

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

1.కస్తూరి. కస్తూరిమొదలైన సువాసనద్రవ్యముల నార్యు లెఱుంగుదు రనుటకు నిది నిదర్శనము. అప్పటి యరణ్యములు
 లోకమున కెంత యుపయోగకరములై యుండెనో! గమని పఁదగిన విషయము.

శీ(5) రణరహితపు రాజ్యముగా రాజ్యిల్లఁగ విశ్వసృష్టి
విషరూపపు టగ్నులతో విజృంభించు “నఖి”శక్తులు
ధ్వంస మౌను రూపుమాయఁ బ్రగతిశాంతి శక్తులమై
నసాధారణంపు గతుల నఖిలమ్మును నలరారఁగ ॥

4954

శీ(6) శుభఫలమ్ము లొప్ప సృష్టి స్థితి గతుల
సభయ మైన శాంతి ననుభవించు
నభ్యుదయము మీఱ నఖిల సంపద లొప్పఁ
బ్రకృతిమాత దివ్య సుకృతి యగును ॥

4955

శీ(6) శాంతిమాత శక్తు లెల్ల సౌభాగ్యమ్ముల నొనఁగుచు
సద్భావములై వరలెడి నలిలానిలమృత్తులను
ననలమ్ముల నాకసముల నలరారును నత్పలాల
సుమధురాల సుగంధాల శుద్ధత్వము లలరంగఁ
బ్రకృతిమాత సంపదలుగ భవ్యభోగ భాగ్యాలై
అఖిలమ్మును దనరారును నఖిలేశుని లీలకాఁగ ॥

4956

సూక్తము—149

ఋషి—ఇరమ్మదపుత్రిఁడు దేవముని
దేవత—అరణ్యములు (అరణ్యదేవత)

అర్థాంతరము—2

శీ(1) అఖిలములౌ శబ్దగతుల నలరు నిశ్శబ్దరతుల
స-రి-గ-మ-వ-ద-ని-స స్వర సంగ్రామమ్ములు నృష్టిని
నాకసమున ననిలాలను ననలాలను సలిలాలను
మృత్తులను నలరారఁగ మించి శాంతిశక్తులతో
నభయమ్ముగ నయాచితముగ నభ్యుదయావహముగాఁగ
నలరారును బ్రకృతియెల్ల నభివందనార్హ మై ॥

4957

శీ(2) ధర్మబద్ధ మౌచ సృష్టిఁ దనర శాస్త్రనియతగతుల
వీణావాదన వోలెను విలసిల్లును సంగీతము
గ్రామ సముచ్చయాల నింగిఁ గరువలి నగ్నిని జలమున
మట్టిని నిత్యమ్మును మర్మగతుల ధ్వనియించుచుఁ
బ్రతిధ్వనుల విలసిల్లుచుఁ బ్రతిఫలింప నభ్యుదయము
మహితమైన శాంతిగీతి సుహితమ్ముగఁ బ్రకృతికొనఁగు ॥

4958

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(3) శీఁ|| వె|| ప్రకృతిపురుషులలరు బహుశ గృహాలుగా
విశ్వ గోళ లోక వితతి వరఁగ
సర్వ శుభద మౌచు నుర్వి జలాఽనల
పవన గగనము లవి వరలు సృష్టి ||

4959

శీఁ|| వె|| కాల కర్మ లొప్ప వేల లెనసి సృష్టి
నినుము రాగి వెండి హేమతతుల
నెల్ల గోళములును నెనయఁగాఁ బ్రకృతులన్
సంచరించు నిత్య చలన గతుల ||

4960

(4) శీక|| అంగమై మహితమ్ముగ
సంగీతము ప్రకృతి కీశు శక్తులు ప్రభలన్
అంగములై తగ లోహ త
రంగాలుగ ద్రవ వితతి విరాజిలు సృష్టిన్ ||

4961

శీతే|| గీ|| శాంతిశక్తుల సృష్టిని సకల ప్రకృతిఁ
బంచ భూతాల మిశితమై సంచితముగ
సర్వవిధ శబ్ద శక్తులు సంగమించి
గానరూపాలఁ దగుఁ గాలమాన రతుల ||

4962

(5) శీఁ|| వె|| దివ్యమైన శాంతి భవ్యశక్తి యెపుడు
నవ్యయగతిఁ దనర “నభి”జ మైన
కూర విష మహాగ్ని నీలు చేయును సదాః
శుభద క్రియల సకల సృష్టి వరల ||

4963

శీతే|| గీ|| ప్రకృతి పురుషుల సంకల్ప సుకృత కామ్య
సిద్ధు లొచును సృష్టిని జెలఁగు సర్వ
ఫలము లొచు మహా విభవగతు లలర
స్వాదు రూప మౌచును విశ్వశాంతి పరఁగు ||

4964

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

(6) శీ॥ వె॥ కర్మమాయ కాగఁ గాల్గుచుఁ బ్రకృతిలో
బహుళ గతులఁ దనరు సుహిత రతుల
మధుర సురభిశాల మహిత శక్తి వరలఁ
బ్రకృతి భేద మౌచు సుకృతి గతుల ॥

4965

శీ॥ వె॥ సృష్టిలోని పురుష చిద్విలాసపుఁ గర్మఁ
బ్రకృతిలో సమృద్ధ ఫలము లలరు
సృష్టి నైజ మనఁగ వృష్టి సమిష్టుల
సృష్ట కియగ వెలుఁగు నర్వ గతుల ॥

4966

సూక్తమ్—150

ఋషిః—సువేదాః శైరీషిః
దేవతా—ఇంద్రః
ఛందః—జగతి; ౧-త్రిష్టుప్

(1) శ్రతే దదామి ప్రథమాయ మన్యవే హన్యద్వత్రం నర్యం వివేరవః ।

ఉభే యత్త్వా భవతో రోదసీ¹ అను రేజతే శుష్మాత్ పృథివీ చిదద్రవః ॥

1659

(2) త్వం మాయాభిరసవద్య మాయినం శ్రవన్యతా మససా వృత్రమర్దయః ।

త్వామిన్నరో వృణతే గవిష్టిషు త్వాం విశ్వాసు హవ్యాన్విష్టిషు ॥

1660

(3) ఐషు చాకన్తి పురుహూత సూరిషు వృధాసో యే మఘవన్నానశుర్మఘమ్ ।

అర్చన్తి లోకే తనయే పరిష్టిషు మేధసాతా వాజినమహ్రియే ధనే ॥

1661

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. రోదసీ² అను. (వ్రా.ప్ర.)

(4) స¹ ఇన్ను రాయః సుభృతస్య చాకనన్మదః యో² అస్య రంహ్యం చికేతతి ।

త్వావృదో మఘవన్ దాశ్వధ్వరో మక్షా స వాజం భరతే ధనా సృభిః ॥

1662

(5) త్వం శర్దాయ మహినా గృణాన³ ఉరు కృధి మఘవఞ్చగ్ని రాయః ।

త్వం నో మితో వరుణో న మాయా పితో న దస్మ దయసే విభక్తా ॥

1663

సూక్తము—150

ఋషి—శిరీషపుత్రుడు సువేదస్సు*

దేవత—ఇంద్రుడు*

(1) శీతే॥గీ॥ ఎట్టి తేజస్సుతో వృతుఁ బట్టితి వహా!
యెట్టి తేజస్సుతో వారి నిలకుఁ దెచ్చి
పెట్టినాఁడవో! యింద్రుఁడా! పెద్ద వగుచు
నట్టి తేజస్సు మిక్కిలి యాదరింతు ॥

4967

(2) శీక॥ అనవద్య! యింద్ర! మాయా
విని వృతుని వంచనముల వేయి విధములన్
గనుఁగొని కీర్తిని గోరుచు
నెన రుంచక దునిమినావు! నిశ్చయ మిదియే! ॥

4968

శీక॥ సునరాంగిరసులు నిన్నే
ఫణిహృత గోవిషయమందుఁ బరమ ప్రితిన్
ఘన యాగకర్మమందునె
కనుఁగొని వరియించుచుందుకాదె! మహేంద్రా! ॥

4969

1. స॒ఇన్ను, 2. యో॒అస్య, 3. గృ॒ణాన॒ఉరు. (వా॒.ప॒.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాసవృత్తి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “సువేదస్సు” గాను, దేవత “ఇంద్రుడు”గాను శ్రీనేమానివారు వ్యాసించిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”
శ్రీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(3) శీసీ॥ తద్వర్ధమానులై ధనము గోరెడు వేళ వినుతించుచుందురు వేల్పుతేడః
పరమయజ్ఞమునందు బలము గల్గి నిన్ను వినుతించుచుందురు వేల్పుతేడః
పుత్రాదికంబును బొందువేళల నిన్ను వినుతించుచుందురు వేల్పుతేడః
అఖిల ఫలంబులు నాశించువేళ నిన్ వినుతించుచుందురు వేల్పుతేడః

తే॥ గీ॥ ధనము లోనగు వానిని దాము కోరు, నట్టివేళలఁ బ్రీతి నుత్పాదికముల
నిన్నె పూజించుచుందురు నిఖిల మనుజులట్టి ఘనులందఁ బూజల నందు మీవు! ॥*

4970

(4) శీచ॥ సురుచిరమైన యన్నమును జూడఁగఁగోరెడువాడె స్తోతయా
సురవతి! సోమజన్య మగు శోభ నెఱింగినవాడు సూక్తులన్
పరమ ధనాధ్య! నీవలన వర్ధితుడైన జనుండు నిత్యమున్
విరివిగ భృత్యులన్ ధనము వేగమె పొందుచునుండుఁ గృష్ణ తోన్ ॥*

4971

(5) శీతే॥ గీ॥ స్తూయమానుండవై: యింద్ర! సురచిర మగు
బలము విస్తీర్ణముగఁజేసి వెలుఁగుమయ్యః
యోయి! మఘవ! ధనంబులఁ బాయకుండ
నీవు మాకు నొసంగుమా! నిశ్చలమతి ॥*

4972

శీతే॥ గీ॥ దర్శసియేంద్రుఁడా! కడు ధనము దాల్చు
వాడ! మిత్రుని మఱియును వరుణుఁ బోలి
నత్ ప్రతిజ్ఞాన్వితుండవై! చాల మాకు
నన్నమును నిచ్చుచున్నాడ వాదరమున ॥*

4973

సూక్తము — 150

ఋషి—శిరీషపుత్రుఁడు సువేదస్సు

దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము — 1

(1) శీఆ॥ వె॥ మన్యు శక్తి మీఱ మహిత మౌ దీప్తులన్
వృత్త రూపమైన విషమ శక్తి
నభిభవించి వంచి అనమాన గతులమై
నాశపరచును—హరి “నాభి” నిలువ ॥

4974

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

కీ— రోదోఽంతరాశాన రూఢశక్తులు వరలఁ

జిద్రావ గతులమై నదిగా స్థిర మౌచుఁ
బృథ్వాది గోళాలఁ బూర్ణ పీఠ్యమ్ముతో
నిహ వరా లన్నింట నెసఁగంగ గోళాలు
బలయు క్తమై నదా భ్రమణగతులను వరల
వైష్ణవీయపు శక్తి భరియించు ధరియించు ॥

కీ(2) అభేద్యమై అమేయమై అజయ్యమై అక్షయమై

అక్షరమౌ మనశ్శక్తి అపురూపపు వైష్ణవీయ
మాయలతో వృత్తాసుర మర్మపూర్ణ ధర్మరహిత
దుర్మదాంధ దుర్మార్గగ దుశ్శక్తులఁ దుస్మాడుచు
“నభి” శక్తుల నాశపరచి “నాభి” శక్తిఁ గాపాడుచు
విశ్వ గోళ లోకాలను విమలాఽష్ట వసునంపద
నాకసముల ననిలమ్ముల ననలమ్ముల సలిలమ్ముల
మృతతులను గాపాడును మించెడి సౌభాగ్యతతుల ॥

కీ|| వె|| వివిధ గోళ తతులు వెలయంగ హద్దులు

నంచరించుచుండు సమయ మెనసి
సౌరమండలమ్ము మీఱ గ్రామ గతుల
నిత్య యానములను సత్య రతుల ॥

కీ(3) ఆవిర్భవ మందఁగానె అఖిల గోళ లోకా లవి

అర్చించుచుఁ దిరుగుచుండు నాత్మప్రదక్షిణల
నధిపతిప్రదక్షిణల ననంతయానగతుల నడచి
ధ్వనిప్రతిధ్వనులుకాఁగఁ దనరఁ గర్మకర్మఫలాలు
నంతరాంతరముల నిలువ నఖిల పంచభూతాలును
నవినాభావత్వమ్మున నన్యోఽన్యత లలరంగా
బాహిరమౌ రూపమ్ములఁ బ్రకాశించు రీతిగాఁగ
విద్యుత్తై సలిలమై వినువీధిగ ననిలమై
అవసీతల మౌచు నిలిచి అభ్యుదయావహముకాఁగ
ననంతవిశ్వ మలరారును ఆ అనంతుని లీలకాఁగ ॥

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§(4) ఆకసమ్ము యజ్ఞముగా ననిలమ్మును యజ్ఞముగా
 ననలమ్మును యజ్ఞముగా వనమును యజ్ఞమ్ముగాఁగఁ
 బృథివి యజ్ఞమ్ముగాఁగ నెల్ల సృష్టి సంభవింపఁ
 బంచభూత సంచయాలఁ బ్రకృతు లెల్లఁ బరఁగుచుండుఁ
 బ్రాకృతమా సిరిసంపద లాకృతమై వర్ధిల్లఁగ
 పనరులగా వరలుచుండు వైష్ణవీయమైన మాయ
 నాదిశేషరూపమైన అహి దీప్తుల మహితశక్తి
 విశ్వవ్యాపితమై తగు బహుళగతుల వీర్యమ్ముగ ॥

4979

§(5) ఆకాశము ననిలమ్మును ననలమ్మును సలిలమ్మును
 మహీసృష్టి సర్వగతుల మమవశక్తి వర్తిల్లును
 విమలమ్మా ప్రాకృతగతి వివిధ సంపదాశి వెలయఁ
 బ్రాణరూప శక్తులతోఁ ద్రాణదీప్త రక్తులతో
 సఖిల ప్రకృతి వర్ధిల్లఁగ ననంతరూపః దేవదేవః
 సృష్టి స్థితు లొప్పారఁగఁ జెన్నొందఁగఁజేయు దీపుః ॥

4980

సూక్తము—150

ఋషి—శిరీషపుత్రుఁడు సువేదస్సు
 దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—2

§(1) అమేయమై అభేద్యమై అజయ్యమౌ మన్యు శక్తి
 హృద్దీప్తులు వెల్గొందఁగ వృత్తాసురు సంహరించి
 అభిరూప విషాఽనలాల నవహృతమౌ జల“నాభి”ని
 నావిష్కృత మొనరించుచు నఖిలసృష్టి శాంతిగతులఁ
 బ్రాణతతులఁ ద్రాణమహితమై వర్ధిలఁజేయును హరి
 సౌరచాంద్రగతులతోడ సర్వమ్మును సంచరింప
 నారోదస్యంతమ్ముగ నఖిలము చిస్మయమ్ముగాఁగ
 ద్వైతాఽద్వైతగతులఁ దనరంగా నిహవరాలు ॥

4981

§(2) అనూహ్యమౌ మాయలతో నమేయమౌ శక్తులతో
 హృచ్చక్తులు వర్తిలంగ వృత్తాసురు వధియించుచు
 “నాభి”చక్ర సర్వస్వము నభోరథముతో నిల్పుచు

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

యథాస్థితిగ యథావిధిగ నఖిలమైన సృష్టిష్టులు
వర్తిల్లఁగ వివిధ గోళ ప్రతతిలోన హవిషాళిగఁ
బ్రకృతినంపదాళి దేవః ప్రవర్తిల్లఁజేయు దీవుః ॥౩

§(౩) వైష్ణవీయ శక్తులతో వరలు పురుహూత శక్తి
కాలచక్రగతులతోడఁ గ్రాలంగా రవుల నిల్పి
దివి భువులను గాంతులతోఁ దేజరిల్లఁజేయుచుండు
బహు ముఖాల సంపదాళి వర్తిల్లఁజేయు సృష్టి
అనిలాఽనల సలిల మృత్తు లాకసములు దేవదేవు
పుత్రులుగా వర్తిలుచుఁ బొనరు సౌఖ్యదమ్ము లౌచు ॥

§(4) అత్యంతము వేగముగా నఖిల గోళ లోకా లవి
సంచరింప రోదసిలో సర్వేశుని లీలలుగా
నింగిగతులఁ బవనగతుల సీలిగతుల సీరగతుల
మృద్గతులను నధ్వరమై చిద్గతులను వర్తిల్లఁగ
విశ్వసృష్టి జరుగుచుండు వెలుఁగ నాధిపత్యరతుల
నష్టవసు సుసంపదాళి నాదిత్యులు వెలయింపఁగ
సంతోష మృఖిలగతుల సంభృతముగఁ దనరారఁగ
సౌరమండలాలతోడ సర్వమ్మున్ భరియించును హరి ॥

§(5) ఆకసమ్ము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
మృత్తతులును మహత్వాన మించి ప్రకృతి సంపదాళి
ఆకర్షణ వికర్షణల నన్యోఽన్యము సంతర్గతి
నలర విశ్వసర్వస్వము నావిష్కృతిఁ జేయు దీవెః
అంతర్గీనమ్ముగాఁగ నతిలోకగతిని నారగింతుః
సకలమ్ము సమిష్టిగాఁగ సంవిభక్తమై తనరఁగ
ద్వైతమ్ముగఁ దైత్తియమ్ముగ నద్వైతమ్ముగ సృష్టియై
అనేకగతుల వర్తిల్లఁగ నలరించెద వీవెః హరిః
అణుపరమాణుల గతులను నధికాధిక గరీయాల
సనుక్షణము సంభవించి అంతరింప వివిధగతులఁ
బలు విధాల కాలగతులు వర్తిల్లఁగ జగతు లెల్లఁ
బరిభ్రమించుచుండు సదాః పరాఽపర ప్రభావాల ॥

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—151

ఋషిః—వృథుర్వైశ్యః

దేవతా—ఇంద్రః

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) సుష్వాణాస¹ ఇంద్ర స్తమసి త్వా నసవాంసశ్చ తువిన్యష్ట వాజమ్ ।

ఆ నో భర సువితం యస్య చాకన్ త్మనా తనా ననుయామ త్వోతాః ॥

1664

(2) ఋష్యస్త్యమింద్ర శూర జాతో దాసీర్విశః సూర్యేణ సహ్యః ।

గుహా హితం గుహ్యం² గూర్హ మపు బిభృషసి పృసృవతే స సోమమ్ ॥

1665

(3) ఆర్యో వా గిరో³ అభ్యర్చ విద్వాన్పషిడాం విపః సుమతిం చకానః ॥

తే స్యామ యే రణయన్త సోమైరేనోత తుభ్యం రథోక్త⁴ భక్షైః ॥

1666

(4) ఇమా బ్రహ్మేంద్ర తుభ్యం శంసి దా నృభ్యో నృణాం శూర శవః ।

తేభిర్భవ నక్రతుర్యేష చాకన్నత త్రాయస్య గృణత⁵ ఉత సీన్ ॥

1667

(5) శృధీ హవమింద్ర శూర పృథ్వీ⁶ ఉత స్తవసే వేన్యస్యార్కైః ।

ఆ యస్తే యోనిం పృతవన్తమస్వారూర్మిర్న నిమ్నైర్ద్రవయన్త వక్తాః ॥

1668

1. స²ఇంద్ర, 2. గూళహమత్సు, 3. గిరో²అభ్యర్చ, 4. రథోశహ, 5. గృణత²ఉత,

6. పృథ్వీ²ఉత. (వా.పృ).

సూక్తము—151

ఋషి—వేనపుత్రుడు పృథువు*

దేవత—ఇంద్రుడు*

(1) శీతే॥గీ॥ సోమమునుగూర్చు మే మెల్ల స్తుతులవలన
నిన్ను వినుతించుచున్నాము నిఖిల ధనుఁడః
యన్నమును మేము కోరుచు నమరుచుంటఁ
బ్రావ్యధనమును మా కిమ్ము! పాఠభవమున ॥

4986

శీతే॥గీ॥ నీవు రక్షితవైన మే మో! వదాన్యః
యన్యుల యపేక్ష లేకుండ సధిక ధనము
నీ ప్రసాదంబువల్లనే నిశ్చయముగఁ
బొందఁగల్గెడువారము భూతి మెఱయ ॥

4987

(2) శీతే॥వె॥ జాతమాత్ర మీవు! శౌర్యవంతా! దుష్ట
దాన జనుల నెల్లఁ ద్రచ్చినావు!
గుహ్యుడైన నరుని గూఢుడౌ కుత్సుని
ద్రచ్చ సోమరసము దాల్తు మేము ॥

4988

(3) శీతే॥గీ॥ నీవు మేధావి వగుదువు! నీవు సుమతిఁ
గోరువాడవు! సర్వము మీరు వాడ
వగుచు నిందుఁడ! సామిగ నమరుచుండు
నీవు పూజింపుమా! స్తుతిని గరములను ॥

4989

శీతే॥గీ॥ నిన్ను సోమములను బూని యెన్నుచుంటి
నరదమును నెక్కువాడ! యో యఖిల పూజ్యః
వరభరణి యంబులం జేతఁబట్టి నీకు
స్తోత్రములఁ జేయుచున్నాము చూడు మీవు! ॥

4990

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతపత్రి 151 సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ
సూక్తమునకు ఋషి “పృథువు, వైస్మ్యుడు” గాను, దేవత “ఇంద్రుడు” గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.
కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(4) శీతేగీ॥ ఇంద్రుడా! నీ నిమిత్త మే మెల్ల స్తోత్ర
ములు కడుం జెప్పుచుందుము మోద మలర
శూరుడ! నరుల మధ్యను జేరి నీవు!
వారి కిమ్ము! బలంబును వలసినంత ॥*

4991

శీతే॥ వె॥ మరియు జనముతో సమాన కర్ముండవై
జనుల హవ్య మెలవిఁ గనుచు నుంటి
వింద్ర! స్తోత్రవరుల నెల్ల స్తోత్రవ్రాత
ములకు రక్ష నిడుము! మోద మలర ॥*

4992

(5) శీతేగీ॥ ఉదకరాజితమా భవద్ యోని నెవఁడు
వేయి విధముల సంప్రీతి వినుతిఁ జేయు
నట్టి పృథువు మహాఽఽహ్వన మాలకింపు
మధిక మగు నుతుల్ పడయుదు వార్య! యింద్ర! ॥*

4993

శీతేగీ॥ నిమ్నముగ వెలయుచునున్న నిఖిల మార్గ
ములను సుదకంబు ద్రవియింపఁ గలుగునట్లు
స్తోత్ర లెల్ల మహేంద్రుడా! స్తుతులతోడ
నిన్నె పొందుచునున్నారు నేరిమిమెయి ॥*

4994

సూక్తము—151

ఋషి—వేనఘతుఁడు పృథువు

దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్ఘాంతరము—1

శీ(1) హే! దేవదేవా! యీ విశ్వ విశ్వాళ
సర్వమ్ము ప్రభవింప సాగించెదవు! సృష్టిఁ
బంచభూతావశులు వరలంగ హవిషమై
పరిగ్రహింతు వీవె! నిరత ప్రాకృతగతిని
సోమామృతశక్తుల శోభితమై యావనమ్ము
ప్రకృతుల దివ్యముగఁ బ్రకాశింపఁ జేయు దీవె! ॥

4995

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

§(2) ఐంద్రమైన శక్తులతో నఖిల సౌరమండలాలు

సంరక్షిత మౌచఁ దిరుగు సదా! విశ్వేశుమాయఁ
అతిగుహ్యమ్మా శక్తుల నపురూపపు దీప్తులతో
సోమాఽమృత స్రావమ్మును శుభదమ్ముగఁ బ్రసరించుచు
వీర శూర ధీరతల విశ్వసృష్టి ప్రకృతి వరలు
మహిమాన్విత దివ్యశక్తి మహిత సచ్చిదానందాల ॥

4996

§(3) అర్యముఁడౌ నాదిత్యా! అభ్యర్చింతురు వాక్కుల

సుమతులైన దేవాశుల శూరుల ఋషులన్ జ్ఞానుల
బుధులుగాఁగఁ బరిగ్రహించి పూర్వాఽపర కల్పాలను
బ్రాజ్ఞులైన తత్త్వజ్ఞులు నమర మైన స్తుతులు మీఱఁ
గాలరథము సంచరింపఁ గ్రాలెడి సోమాఽమృతమ్ము
స్రవియింపఁగ నకలమ్మున నవితథమా శక్తి' నిచ్చు
నాయుర్దాయమ్ము నొసఁగు నఖిలమ్మా ప్రకృతులకును
నరుణునికే ఆజ్యమై అమితమ్ముగ జ్వలింపఁ జేయు ॥

4997

§(4) సృజనరూప బ్రహ్మశక్తి! స్థితీశక్తుల నైంద్రశక్తి!

శుభదాయకమా మహా సూర్యాధిప! చంద్రాధిప!
గగనాధిప! అనిలాధిప! క్రాలెడు ననలాధిప!
సలిలాధిప! పృథ్వీధిప! సర్వశూర తత్త్వాలను
సృష్టియజ్ఞకృతువులతో వ్యష్టినమిష్టిగతులమెయిని
బ్రభవింపఁగఁ జేసి ప్రకృతిఁ బరిరక్షించెద రీరలు
కృమగతులను దనరారెడి కాలగతులఁ బరిభ్రమింప
వైష్ణవీయ స్థితీశక్తులు వర్తిల్లఁగ నిరతమ్మును ॥

4998

§(5) అనిలానలనలిల మృత్తు లాకసంపు యోని యౌచు

గగనాఽనల జల మృత్తులు కరువలియే యోని యౌచు
నింగి నిప్పు గాలి నేలలకు నీరమ్మే యోని యౌచు
నింగి నిప్పు గాలి నీరములకు నేలయే యోని యౌచు
ధరణధారణంపు రతుల భరణభారణంపు గతుల
ఘనశక్తుల ద్రవశక్తులఁ గ్రాలు నర్కమండలాల
నిమ్నోన్నతగతులు వరల నిత్యచలనరతులు పరఁగ
నవ్యముగా భవ్యముగా హవ్యముగా సృష్టి వరలు ॥

4999

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—151

ఋషి—వేనపుత్రుడు పృథువు

దేవత—ఇంద్రుడు

అర్ఙాంతరము—2

§(1) విష్ణురూప దివ్యశక్తి విశ్వమ్మున వ్యాపించుచు
 స్థితిశక్తుల సర్వమ్మును ఋతగతులను ధరియించును
 బ్రకృతిరూపశక్తులతోఁ బ్రభవింపఁగఁజేసి వివిధ
 ఫలాదుల నాహారముగఁ బ్రాణితతికిఁ బ్రసాదించి
 ప్రాణపోషణమ్ము చేసి త్రాణశక్తి సమకూర్చుచుఁ
 బ్రాణదాతగాఁగ నిలిచి ప్రాణత్రాతగాఁగ వెలిఁగి
 నాత్మైక్య మ్మాచుఁ బ్రకృతి ససాధారణంపు గతుల
 విశ్వరూప మొంది నిలుచు వివిధమాయ లీల లలర ॥

5000

§(2) సౌరశక్తు లొప్పారఁగ సలిలమ్ముల నావిరిగాఁ
 బరిగ్రహించి పరిశుద్ధత జలదములుగఁజేసి నిలిపి
 అతిమధురమై తనరెడి హర్షాంకిత వర్షమ్ముల
 గుఱియించుచు మహాశక్తి గూఢగతుల వరలంగాఁ
 జల సేచన మంది ప్రకృతి విలసిల్లఁగఁ బ్రాణతతులఁ
 జంద్రభరిత రవికాంతులు చలువల వెన్నెలలుగాఁగ
 సోమాఽమృతవృష్టి నిచ్చి సృష్టి నెల్ల నవయావన
 శక్తులతో దీప్తులతో రక్తి నొందఁజేయు సతము ॥

5001

§(3) విద్వాంసుల ఋషీశ్వరుల వివ్ర సుమతి సంఘమ్ముల
 అమరమైన వాక్కులతో సభ్యర్చింతురు సదా! విష్ణుఁ
 బ్రకృతిరూప శబ్దమ్ముల ప్రాభవాల సృష్టిలోన
 బహుముఖాల ఫలితమ్ములు విహితములై నిత్యగతులఁ
 గర్మమ్ములు కర్మఫలాల్ క్రాలంగా సత్యరతుల
 సర్వ గోళ లోకాలును సంచరించు సృష్టిలోనఁ
 గాల చక్ర గమనమ్ములు వేల లెనయ బహుగతులను
 సకల సౌరమండలాల సంరక్షించును శ్రీహరి ॥

5002

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§(4) బ్రహ్మాందులుకూడ నిన్నుఁ బరమపదాన్వీతునిగా
 రాజులకే రాజుకాఁగఁ గ్రాలంగా దివ్యగతుల
 దేవతలకె దేవుఁడుగాఁ దిరుగులేని శూరుఁడుగాఁ
 బలు నుతులను వర్ణింతురు పరంధామ! మహావిష్ణు!
 నీవల్లనె సర్వసృష్టి నిరతమ్మును సంభవించు
 నీవల్లనె నిఖిల జగతి నిరత స్థితిగతుల వరలు
 నీలోనే సర్వప్రకృతి ఆలోల విలోలగతుల
 సంతర్గతి నమరుచుండు సంతర్హిత మౌచునుండు
 నుత్తమమౌ కర్మమ్ముల నితైములౌ సచ్చిత్తుల
 నానందమయమ్ముగాఁగ నఖిలజగతిఁ గాపాడుచు
 సృష్టిరూప సత్కృతువుల సృజనాత్మక శక్తులతో
 నెరపుచుండి ప్రకృతిగతుల నిత్యసత్య క్రియలుగాఁగ
 ససాధారణంపు గతుల నభ్యుదయావహముగాఁగ
 నవ్యయమౌ వ్యయరతులను నఖిలమ్మును సంచరించు ॥

5003

§(5) దివ్యమైన దీప్తులమైఁ దేజరిల్లు నర్కులతో
 వేనరూప మహాశక్తి విశ్వ మెల్ల వర్తిల్లుచు
 దివిభువులును మహితములౌ పవన వరుణ లోకాదులు
 గగనమ్ములు సంచరించు దిగంతాల పర్యంతము
 సచ్చిత్తుల గగన మ్మొక సదమలానందమ్ముగ
 దైవలీలగాఁగ నిలువఁ దనరంగా సర్వ సృష్టి
 హవిషమై పాప్రకృతగతి నమృతరతి వర్తిల్లఁగ
 మహావిష్ణు యోనిగాఁగ మహిమాన్విత శక్తులతో
 సకల సృష్టి వర్తిల్లఁగ శశ్వద్రూపమ్ము లౌచు
 నాకనమ్ము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు సలిలమ్ములు
 క్షమతతులును గెరటాలుగ సచ్చిస్మయమ్ము లౌచు
 సుద్భవించి నిల్చి తరలు సువర్యధోగతులుగాఁగ
 సంచరించు సంతరించు సత్య నిత్య కర్మలుగా
 ససాధారణంపు గతుల నసంత సృష్టి యజ్ఞమ్ముగ ॥

5004

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—152

ఋషిః—అర్చన్ హైరణ్యస్తాపః

దేవతా—సవితా

ఛందః—త్రిష్టుప్

(1) స॒వి॒తా య॒న్తైః పృ॒థి॒వీమ॑ర॒క్షాద॑స్క॒మ్భనే॑ స॒వి॒తా ద్యా॑మ॒ద్భంహ॑త్ ।

అ॒శ్వమి॑వాదు॒క్షద్ధుని॑మ॒న్త రి॒క్షమ॑తూ॒రై బ॒ద్ధం స॒వి॒తా స॑ముద్రామ్ ॥

1669

(2) య॒త్యై స॑ముద్రాః స్క॒భితో॑ వ్యా॒నద॑పాం న॒పాత్ స॒వి॒తా తస్య॑ వేద ।

అ॒తో భూ॑రత॒ ఆ ఉ॒త్తి॒తం ర॒జో ఒ॒తో ద్యా॑వాపృథి॒వీ అ॒వ్ర॑థేతామ్ ॥

1670

(3) ప॒శ్చేద॑మ॒న్యద॑భవద్యజత్ర॒మమ॑ర్త్యస్య భువ॑నస్య భూ॒నా ।

సు॒వ॒ర్ణో అ॒ంగ స॒వి॒తుర్గు॒ర్మాన్ పూ॑ర్వో జాతః స॒ ఉ అ॒స్యాను॑ ధ॒ర్మ ॥

1671

(4) గా॒వో ఇ॒వ గా॒మం యూ॑యుధిరివా॒శ్వాన్ వా॒శ్రేవ॑ వ॒త్సం సు॒మనా॑ దు॒హానా॑ ।

ప॒తి॒రి॒వ జా॑యామ॒భి నో న్యే॑తు ధ॒ర్తా ది॒వః స॒వి॒తా వి॒శ్వ॑వారః ॥

1672

(5) హి॒రణ్య॑స్తాపః స॒వి॒తర్య॑థా త్వా ఒ॒ఒజ్గి॑రసో జు॒హ్వే వాజే॑ అ॒స్మిన్ ।

ఏ॒వా త్వా॑ర్చ॒న్నవ॑నే వ॒న్దమా॑నః సోమ॑స్యే॒వాంఘం॑ పృ॒తి జా॑గరాహమ్ ॥

1673

1. భూరత॒ ఆ ఉ॒త్తి॒తం, 2. పృథి॒వీ అ॒వ్ర॑థేతామ్, 3. సు॒వ॒ర్ణో అ॒ంగ, 4. స॒ ఉ అ॒స్యాను॑,

5. గా॒వో ఇ॒వ, 6. వాజే॑ అ॒స్మిన్. (వా॒.ప॒.)

సూక్తము—152

ఋషి—హిరణ్యస్తూపపుత్రుడు అర్చక*

దేవత—సవిత*

(1) కీ॥ గీ॥ వృష్టి దానాదులన్ సవితృండు వృద్ధి
 స్థాపనముఁ జేయుచున్నాఁడు సవిత దివము
 క్రిందఁ బడకుండునట్లు లానంద మొప్ప
 దృఢముగాఁ జేసియుండె సుదీక్షఁ బూని ॥

5005

కీ॥ గీ॥ అశ్వరాజము చందాన నధికతరము
 “కం”యిత యయిన యంతరిక్షంబునందు
 వాయురూప మహాపాశ వర్గములను
 జలము నొనఁగుచునున్నాఁడు సవిత మిగుల ॥

5006

(2) కీ॥ గీ॥ అంబుదం దెడ స్తంభితం బొచు వాయు
 పాశములచేత దృఢముగా బంధిత మగు
 చైద్యుతాగ్ని మహావిభూ! పరమ సవిత
 యట్టి సుస్థలి నెరుఁగుచు నమచుచుండు ॥

5007

(3) కీ॥ వె॥ మరణ రహితమైన మహిత స్వర్గంబును
 నందుఁ బుట్టినట్టి యమల మైన
 యట్టి సోమమునకు హంసుడే యష్టవ్యుఁ
 డయ్యె నమరగణమునందుఁ జాల ॥

5008

కీ॥ గీ॥ తగిన పతనము గల్గిన తార్క్ష్యుఁడనెడు
 వాఁడు సవితకుఁ బూర్వ్యుడై పరఁగుచుంట
 వలన గరుడుండు సవితుని పరమ ధర్మ
 ధారణముఁ బట్టి వర్తించు ధీరుఁడగుచు ॥

5009

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకృతపత్రి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “అర్చ”గాను, దేవత “సవిత”గాను, శ్రీ నేమానివారు వ్యాసరి.

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
 కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(4) §సీ॥ దివ్యాటవిఁ జరించు ధేనువుల్ గ్రామంబు శీఘ్రముగాఁ బోయి చేరు మాడ్కి-
యుద్ధార్థి యైనట్టి యోధుఁడు సత్వర మశ్వంబులను బొంద నరుగు రీతి
సంభారవముఁ జేయు నావు వత్సంబును బొందుట కై వేగఁ బోవు కరణి
భర్త స్వకీయయా భార్యను గలియంగ సరస మానసముతోఁ జనెడు భంగి
తే॥గీ॥ దివము ధరియించువాఁడయి తేజరిల్లు, వాఁడునై మెలంగుచునుంటఁ బరమ భక్త
సంఘ వరణీయుఁడైనట్టి సవిత మిగుల, నంద మైనట్లు మమ్ములఁ బొందుఁగాక! ॥*

5010

(5) §గద్యము ॥

ఓ సవిత! ఆంగిరఃపుత్రుఁడ నగు నాయొక్క తండ్రి యీ యన్నము నిమిత్తమై
యెట్లు పిలచెనో, యట్లు లర్చనామకుండ నగు నేను రక్షణార్థమై నిన్నాహ్వానించు
చున్నాను. యజమానులు సోమయాగ పర్వంతము సోమలతనుగూర్చి ప్రబుద్ధులై
యుండునట్లు నీ పరిచర్య విషయమై జాగ్రత్తపడుచున్నాము ॥*

5011

సూక్తము—152

ఋషి—హిరణ్యస్తావ పుత్రుఁడు అర్చ

దేవత—సవిత

అర్థాంతరము—1

§(1) ఆకర్షణ యంత్రాలను నద్భుతముగ సవిత సృష్టిఁ
బృథ్వాదులఁబట్టి నిలిపి విశిష్టముగ నడుపుచుండు
నిరాధార స్థితిగతులను బరాధీనతలు వరలఁగ
నంతరిక్షమునఁ బరఁగును నసాధారణంపు గతులఁ
గాంతిదీప్తి శక్తు లెల్లఁ గ్రాలంగఁ బహుముఖాల
నబద్ధమయ్యు బద్ధగతుల నపూర్వముగ వరలు జగతి ॥

5012

§(2) ఆకాశపు జలశక్తుల నసాధారణంపు గతుల
నడుగంటని రూపముతో నంబోనిధు లలరారఁగ
నంతరిక్ష విజ్ఞానపు టద్భుత మౌ శక్తులతో
దివిభువి లోకా లన్నియుఁ దేజరిల్లు నిత్యమును ॥

5013

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

1. ఓ సవిత:—ఓ ప్రేరకుఁడా:

శీ(3) మర్త్యశక్తి రహితమైన మహిమాన్విత భువనమునకు
 నతిలోకపు శక్తులతో నతివేలపు దీప్తులతో
 సవితృమూర్తి అందముగా జ్వలియించెడి సుపర్ణుండు
 గరుత్మంతుఁ డమేయముగఁ గ్రాలంగాఁ బూర్వజముగ
 వైష్ణవీయ స్థితిశక్తుల భాగ్యగరిమ విలసిల్లఁగ
 వ్యష్టినమిష్టి రూపముల సృష్టిధర్మ మలరంగా
 నంతరమంతరములుగా సఖిల జగతి తనరారును
 నానుపూర్వ్య వద్ధతులను నావిర్భవ మొంది వరలు ॥

5014

(4) శీ॥ వె॥ గోవు వత్స మట్టు లీ విశాలానక
 సృష్టి గోశతతులు సూర్య నెనసి
 సంచరించుచుండు సౌరమండల గతులఁ
 బ్రకృతి వర్ధనముల భావ్య మౌచు ॥

5015

శీ॥ వె॥ విశ్వగోశతతులు విమల సూర్య గతుల
 సంచరించు రీతి స్వచ్ఛ ధర్మ
 పత్ని నడచుకొనును బతిని ననుసరించి
 అతిపవిత్ర హృదయ యజ్ఞ రతుల ॥

5016

శీ(5) అద్భుతమౌ నగ్ని తేజ మలరంగా నిత్యమ్మును
 సవితృదేవు దివ్యశక్తి సర్వశబ్ద మౌచు నిలిచి
 హైరణ్యస్తావ మలర నసాధారణంపు రతుల
 సోమామృత శక్తిరీతి శుచ్యంతర్గతులమెయిని
 నిత్యనవమైన మహిత సత్యదీప్తు లొప్పారఁగ
 సౌరరూపమైన కాంతి సర్వస్వము నఖిలమ్మున
 వర్తిల్లఁగ నైగనిగ్య ప్రభాభాగ్య మహితమై
 అనునిత్యముఁ దనరారును నసాధారణంపు గతుల ॥

5017

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—152

ఋషి—హిరణ్యస్తావ పుత్రుడు అర్చ
దేవత—సవిత

అర్థాంతరము—2

శీ(1) సవితశక్తి యంత్రాలుగ సర్వగోళవితతి తిరుగు
సవితశక్తి గోళ లోక సర్వస్వము నిలుచు నింగి
గాంతి దీప్తు లలరారగఁ గ్రాలంగా దివ్యశక్తి
అంతరిక్షమందు నలర సద్భుతమౌ మహాశక్తి
మూర్తమై తనరారెడి మున్నీరుల రూపములు
ప్రకృతిదివ్య శక్తులుగా వరలు సకల జగాలలో
జలస్థావరమ్ము లౌచు జలద మూలకమ్ము లౌచు
నాదిత్యుని యమలశక్తి సమృతత్వము నొంది నిలుచు ॥

5018

శీ(2) సవితశక్తి సంబోధుల జలగతులవి చద లంటుచు
నాకనమన నమల జలము లలరంగా సత్భగతుల
నావిష్కృతమై ప్రకృతికి సద్భుతమౌ ప్రాణదమై
ప్రాణశక్తి సమకూర్చుచు ధరణి దివుల నన్నింటను
విస్తృతమౌ రూపముల విశాలమైన శక్తులతో
వర్తిల్లగఁ బృథ్విరూప భావాలవి తనరారును
నఖిల చరాచరము లలర ససాధారణంపు గతులఁ
బాంచభౌతికంపు జగతు లంచితముగ వరలు సృష్టి ॥

5019

శీ(3) అమేయమైన దైవశక్తు లలరంగా సద్భుతగతి
ద్వైధీయమ్మా శక్తుల వరస్పర సంయోగపు
సంధానమ్ముల విశ్వము సర్వస్వము రూపొందును
నమర్త్యమైన భువనా లవి అసాధారణంపు గతుల
సద్భుతమౌ శక్తులతో నపురూపములై వెలయఁగ
వైష్ణవీయ దివ్యశక్తి వరలఁ బూర్వాంగమ్ముగాఁగ
సువర్ణాంగమైన దివ్య శుభ్ర గరుత్మంతుఁ డలర
నజయ్యమైన మహారూప సద్భుతముగ నలరుచుండు ॥

5020

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§(4) ఊర్ధ్వలోకతతులుగాఁగ నొనర నధోలోకాలుగ

నారోహణాఽవరోహణ లలరంగా నప్త స్వర
సంగ్రామము సృష్టిలోన సదా! వర్తిల్లుచుండుఁ
బ్రక్రతిమాత సంగీతపు భావ దివ్యగీతమ్ముగ
నమలమైన హృచ్చక్రియే అమరంగా వత్సమ్ముగఁ
బతి వత్నిని బవిత్రముగ భరియించెడి భాతిగానె
సవిత ధర్మ శక్తులతో శబ్ద శక్తు లలరారఁగ
సకల సృష్టి భరియించును సమవర్తత పరఁగంగా ॥

5021

శీ|| వె|| సకల ప్రకృతిరూప సర్వస్వ జీవమై
తనరును సుమనస్సు ధన్య గతుల
మనసు లేకసృష్టి మలినమా మసి యాసు
శాంతి దాంతి లేక కాంతి లేక ॥

5022

§(5) సవితాగ్నులు సృష్టి స్వచ్ఛమై సత్యగతుల

వరల హిరణ్యస్తావ భాగ్యము సుస్థిర మౌచు
వాజి శక్తు లొప్పారఁగ భ్రాజమాన మౌచు నింగి
చంద్రామృత దీప్తులతో నైంద్రమైన నవశక్తుల
జాగృత గతు లొప్పారఁగ జైతన్యపు రతులు మీఱ
నర్చనీయ మౌచు సృష్టి నఖిల వందమాన మౌచు
నావిష్కృత మౌచు బ్రక్రతి అసాధారణంపు గతులఁ
బంచభూత రూపాలుగ నంచిత మై అఖిల మలర ॥

5023

శీ|| వె|| సవిత దీప్తు లలర సర్వాఽగ్నులై సృష్టి
నిత్య శుద్ధ మౌచు నిఖిల గతుల
నమరు నింగిలోన హైరణ్యమౌ స్తావ
మద్భుతముగ నిరత మనల గతుల ॥

5024

శీ— చంద్రామృత దీప్తులుగా సర్వార్ప మౌచు వరలి
జాగృత మౌ శక్తి నిచ్చు సవిత దివ్యశక్తి నిరత
మమర్త్యనీయ మౌచు సృష్టి నఖిలవందనీయ మౌచు
నాయుష్కారక మౌచును నఖిలమ్మున వర్తిల్లుచు ॥

5025

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—153

ఋషిః—మృశీకో వాసిష్ఠః

దేవతా—అగ్నిః

ఛందః—బృహతి; 4-౧-ఉపరిష్టాజ్యోతిః; 4-జగతి వా

(1) సమిద్ధశ్చిత్ సమిద్ధసే దేవేభ్యో హవ్యవాహన ।

అదిత్యై రుద్రైర్వసుభిర్న¹ ఆ గహి మృశికాయ న² ఆ గహి ॥

1674

(2) ఇమం యజ్ఞమిదం వచో జుజుషాణ³ ఉపాగహి ।

మరానస్త్వా సమిధాన హవామహే మృశికాయ హవామహే ॥

1675

(3) త్వాము జాతవేదనం విశ్వచారం గృణే ధియా ।

అగ్నే దేవాగ్ం⁴ ఆ వహ నః ప్రియవ్రతాన్ మృశికాయ ప్రియవ్రతాన్ ॥

1676

(4) అగ్నిర్దేవో దేవానామతవత్ పురోహితో ఽగ్నిం మనుష్యాః ఋషయః సమీధిరే ।

అగ్నిం మహో ధనసాతావహం హువే మృశికం ధనసాతయే ॥

1677

(5) అగ్నిరత్యం భరద్వాజం గవిష్ఠిరం ప్రావన్నః కణ్వం తగ్రనదస్యమాహవే ।

అగ్నిం వసీష్ఠో హవతే పురోహితో మృశికాయ పురోహితః ॥

1678

1. సుభిర్న² ఆ గహి, 2. న² ఆ గహి, 3. జుజుషాణ² ఉపాగహి, 4. దేవాగ్ం² ఆ వహ. (వ్యా.వర్గ.)

సూక్తము—153

ఋషి—వాసిష్ఠపుత్రుఁడు మృశీకుఁడు*

దేవత—అగ్ని*

- (1) శీతే॥గీ॥ హవ్యవాహ సమిద్ధుండ వైన నీవు
కడు సురేష్ఠికి నెసఁగింపఁబడుదుః సురల
గణములం గూడుకొని మమ్ముఁ గాన వచ్చి
యా మృశీకునకున్ సుఖ మిమ్ముః పీఠితి ॥ 5026
- (2) శీతే॥గీ॥ అసలః అస్మత్ కృతంబులౌ యజ్ఞ సుతుల
నాలకించుటకున్ రమ్ముః లీల నిన్నుఁ
బిలిచెదములే! మృశీకుని లలిత సుఖము
కొఱకుఁ బిలుచుచున్నాము కోర్కె లూరః ॥ 5027
- (3) శీతే॥గీ॥ విశ్వవరణీయుఁడవు! జాత వేదిత వగు
నిన్ను నుతియించుచున్నాను నిర్మల మతి
మాకు సౌఖ్యము కలిగింప మాన్య సురలఁ
బిలుచుకొనిరమ్ముః పావకా! పెద్ద వగుచు ॥ 5028
- (4) శీతే॥గీ॥ బహు గుణంబులఁ గల్గిన హేపకుండు
సురలకుఁ బురోహితుం డౌట నూరు లలని
వెలుఁగఁజేయుదు రిఁక నేను విత్తమునకు
వీఁకఁ బిలిచెద ననుఁ బొందుఁగాక సతఁడు ॥ 5029
- (5) శీతే॥గీ॥ అల భరద్వాజుఁ డసువాని సత్రి మునిని
గణ్వుఁ ద్రినదస్యఁ డసువాని కర్మవర గ
విష్ఠిరుని యుద్ధమందున వేడి వేల్పు
భీకరంబుగ రక్షించుఁగాక నెపుడు ॥ 5030

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాసవ్రతి 153 సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “మృశీకుఁడు” గాను, దేవత “అగ్ని”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

భీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—153

ఋషి—వాసిష్ఠపుత్రుడు మృశీకుడు

దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము--1

§(1) పృథ్వీ సృష్టి యజ్ఞమ్మునఁ బ్రజ్వలిల్లు నగ్ను లెల్ల
 ద్వాదశాదిత్యులును దగ నేకాదశ రుద్రులును
 అష్ట వసు సుసంపదాశు లసాధారణంపు గతుల
 నద్భుతముగ వెల్గొందఁగ నమరాశుల హవ్యమ్మును
 వహించెడి అనలదేవు మహాశక్తి నిత్యగతుల
 సౌఖ్యప్రదాతగాఁగ నదా! వర్తిల్లుచుండు ॥

5031

(2) §అ॥వె॥ పృథ్వీయజ్ఞ మద్ది వాక్ ఛబ్ద యజ్ఞమ్ము
 సృష్టి సేవకునయి చెలఁగుచుండు
 సర్వ సుఖముఁ గోరి నకలమ్ము నమిధలై
 హవము చేయు దేవుఁ డద్భుతముగ ॥

5032

(3) §అ॥వె॥ పదపదార్థములను బ్రజ్వలిల్లెడి జాత
 వేద మైన అగ్ని విశ్వమందుఁ
 బ్రాణదాతగాఁగఁ బ్రాణ తాతయుఁగాఁగ
 సౌఖ్యదాయి యగును నదమలమయి ॥

5033

(4) §అ॥వె॥ అనల దేవుఁ డలరె నఖిల దేవాళికై
 ఋషి మనుష్యులును మృశీక గతుల
 నకల సంపదాశి నమకూర్చ సృష్టిలో
 నఖిల హితము నహిత మలరు సృష్టి ॥

5034

§(5) సమరములో సర్వ శత్రు సంహారకముగ వెల్లుచు
 నన్నదాత బుద్ధిదాత యెన్నంగా జితేంద్రియత
 దస్యతతుల సంహరించి తగ రక్షించును నర్వుల
 యాజ్ఞకులౌ పురోహితుల ననలమ్మే రక్షింపఁగ
 సర్వ సుఖాశులకు నై సమక్షాన నిలిచి వెలుఁగు ॥

5035

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహర”

సూక్తము—153

ఋషి—వాసిష్ఠపుత్రుడు మృశీకుడు
దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—2

1) శీ(1) || వె || హవ్యవాహనంపు టనలమ్ము సృష్టిలోఁ
జిద్ విశిష్ట మౌచుఁ జెలఁగి దేవ
తాళి రుద్రులమెయి నాదిత్యులను నష్ట
పసు సునంవదాళి వరలు సుభము ||

5036

శీ(2) ఈ యజ్ఞ శక్తి మై నీ వశ శక్తులను
మర్త్య శక్తులు నత్వ మహితమ్ములై వెలుఁగు
సౌఖ్యదాయక మౌచు నకల యజ్ఞము లలర
హవనముల్ తగు సృష్టి నా మృశీకార్థ మై ||

5037

శీ(3) సర్వ వదార్థములను జ్వలించు నా యగ్ని
విశ్వవార మౌచు విమలాఽగ్నుల నొనంగు
జాతవేద మౌచు నకల దేవాఽఽకులకుఁ
ప్రియము కూర్చుచుండుఁ ప్రియ వృతాలమై ||

5038

శీ(4) అగ్ని దేవుఁడు సృష్టి సమయల మనుష్యుల
ఋషుల నఖిల ప్రాణి ఋక్షమ్ములను గూడ
సంభవింపఁజేయు సర్వశక్తులు పరల
మహిత శుభాఽఽకుల మహదైశ్వర్యాల
ససాధారణంపు గతుల సలరంగా జగతి యెల్ల ||

5039

శీ(5) అరి భక్షకమై వరలెడి అత్రి శక్తి వర్ధిల్లఁగ
భక్ష్య భోజ్య వదార్థదాత భరద్వాజ శక్తిమెయిని
గ్రాలంగా జితేంద్రియత గవిష్ఠిర శక్తులమై
నావదలను రక్షించెడి ఆ కణ్వ మహా శక్తి
రాకాసుల నెల్లర రాచి అంపమునఁ బెట్టెడి
తృనదశ్యపు సంశక్తులఁ దసరు విశిష్ట దివ్యశక్తి
యజ్ఞగతుల సృష్టి యెల్ల నమెయ పురోహితగతులను
సుఖ స్థాపితమ్ముగాఁగ శుచ్యగులు తగును సృష్టి! ||

5040

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

సూక్తమ్—154

ఋషిః—శ్రద్ధా కామాయాసే

దేవతా—శ్రద్ధా

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) శ్రద్ధయాగ్నిః సమిధ్యతే శ్రద్ధయా హూయతే హవిః ।

శ్రద్ధాం తగస్య మూర్ధని వచసా వేదయామసి ॥

1679

(2) ప్రియం శ్రద్ధే దదతః ప్రియం శ్రద్ధే దిదానతః ।

ప్రియం భోజేషు యజ్ఞస్విదం మ¹ ఉదితం కృధి ॥

1680

(3) యథా దేవా² అసురేషు శ్రద్ధాముగ్రేషు చక్రిరే ।

ఏవం భోజేషు యజ్ఞస్వస్మాకముదితం కృధి ॥

1681

(4) శ్రద్ధాం దేవా యజమానా వాయుగోపా³ ఉపాసతే ।

శ్రద్ధాం హృదయ్యం యాకూత్యా శ్రద్ధయా విస్తత్యేవసు ॥

1682

(5) శ్రద్ధాం ప్రాతర్తవామహే శ్రద్ధాం మధ్యందిసం పతి ।

శ్రద్ధాం సూర్యస్య నిమగ్ని శ్రద్ధే శ్రద్ధాపయేహ సః ॥

1683

1. మ¹ ఉదితం, 2. దేవా² అసురేషు, 3. గోపా³ ఉపాసతే. (వ్యా.పత్రి.)

సూక్తము—154

ఋషి—కామగోత్రజ యగు శృద్ధ*

దేవత—శృద్ధ*†

(1) శ్రీతే॥గీ॥ శృద్ధచేతనె యగ్ని సమిద్ధఁ డగును
 శృద్ధచేతనె హవ్యంపు సార మెల్ల
 నగ్నిహోతునియందు ననాదరమున
 విడువఁబడుచుండదే కడు వేడ్క మీఱ ॥

5041

శ్రీతే॥గీ॥ ధనమునకు ముఖ్యమైనట్టి స్థానమందు
 మనుచునున్నట్టి శృద్ధాభిమాని దేవి
 సోత్ర పద్ధతులన్ మేము సొంపు గదుర
 వెల్లడించుచున్నాము విమల సూక్తి ॥

5042

(2) శ్రీతే॥గీ॥ హవ్యము నొసంగుచున్నట్టి యార్యమతికి
 హవ్యము నొసంగుచున్నట్టి యజ్వుకు మఱి
 యజ్ఞమును జేయువానికి నధికమైన
 ప్రియము నో శృద్ధ! యొసఁగుము! ప్రితి మెఱయ ॥

5043

(3) శ్రీతే॥గీ॥ శృద్ధఁ బూనుటచేతనే నకల సురల
 కసురు లెల్లరున్ హంతవ్యు లైరి కాదె!
 యట్టి శృద్ధసు గల్గిన యజ్వులు మదిఁ
 గోరు ఫల జాతముచు శృద్ధ కూర్చుఁగాదె! ॥

5044

(4) శ్రీతే॥గీ॥ శృద్ధ కలిగిన పురుషులు నకల ధనముఁ
 బొందుచుండుటచేతనే పూత వాయు
 రక్షితలు దేవ మానవ రాజు లెల్ల
 శృద్ధ సేవించుచుండిరి చాల క్రియల ॥

5045

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాసపత్రి 151 సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి "శృద్ధ" గాను, దేవత "శృద్ధ" గాను శ్రీ నేమానివారు వాగ్దశిరి.

† ఆర్యులు "శృద్ధ"ను దేవతగా వర్ణించినారు. ఎట్టి ఘనకార్యములైనను శృద్ధఁబూనినవారిచే జేయఁబడు ననెడి సిద్ధాంత మేర్పడినది. ఇది ఆధునిక మత సాంస్కృతిక చారిత్రకుల యభిప్రాయము.

శ్రీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

శివాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూచితము.

(5) కీగద్యము ॥

ప్రాతర్మధ్యాహ్న సాయంసమయములందు మేము నిను నాహ్వానింతుము.

ఓ శ్రీధా! నీవు లోకమందు మమ్ము శ్రీధావంతులుగాఁ జేయుము! ॥*

5046

సూక్తము—154

ఋషి—కామగోత్రజయగు శ్రీధ

దేవత—శ్రీధ

అధ్యంతరము—1

కీ(1) సత్యముతో నగ్ని సృష్టి సంభవించుచుండు సదా!
సత్య శక్తి హవిష మగ్ని సకల సృష్టి హవన మౌను
ఆరోదసి మూర్ధమ్మున నలరు నగ్ని సత్య శక్తి
సత్యాగ్నుల శక్తితతులు శబ్దగతుల నెరుంగ నౌను ॥

5047

కీ(2) సత్యశక్తి ప్రియ మొనఁగును సత్యశక్తి ప్రియతరమౌ
సత్యశక్తి ప్రియఫలదము సకలసృష్టి యజ్ఞక్రియ
కారకమై యజ్ఞగతులఁ గ్రాలంగా స్థితి శక్తుల
వర్తిల్లును సత్యాగ్నులు ప్రభవ మహాప్రభాగతుల ॥

5048

కీ(3) రాక్షస సంహారమ్మున నక్షయమౌ శక్తులతో
దేవాఽఽశులు సత్యశక్తిఁ దేజరిల్లు నుగ్ర గతుల
భోజ్యమ్మా నద్గతులను భోగకర్తగాఁ దనరుచు
విశ్వసృష్టిఁ బ్రియకరమై విలసిల్లును మహాగ్నిచయము ॥

5049

కీ(4,5) సత్యాగ్నుల దేవతాశి సంభవించు గుప్తాఽనిల
శక్తితతుల హృచ్చతులు సదా! వర్తిల్లుచుండు
నంతర్గతి నలరంగా సప్తవసు సుసంపదాశి
నలరించును నఖిల సృష్టి ననల మహాదివ్యశక్తి
సత్యాగ్నులు నుదయమ్ముల సత్యాగ్నులు మధ్యాహ్నము
సత్యాగ్నులు సాయంత్రము సత్యాగ్నులు నర్ధరాత్రి
సర్వకాల సర్వగతుల సత్యాగ్నులు వర్తిల్లును
సృష్టి స్థితి లయకారక వ్యష్టి సమిష్టి రతులు వరల ॥

5050

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—154

ఋషి—కామగోత్రజ యగు శృద్ధ

దేవత—శృద్ధ

అర్థాంతరము—2

§(1) అస్తిత్వపు శక్తి నగ్ని అలరఁజేయు సమిద్ధగతుల
 నస్తిత్వపు శక్తి నగ్ని హవన మొనరించు హవిసు
 నస్తిత్వపు శక్తి నగ్ని నలరు మూర్ధగతుల నింగి
 నస్తిత్వపు శక్తి నగ్ని నమరశబ్ద వేదిత మగు ॥

5051

§(2) అస్తికత్వమైన శక్తి నగ్ని ప్రియ మ్మలరఁజేయు
 దాన భావ మహితమ్ముగఁ దనరుఁ బ్రియగతులమైన
 యజ్ఞార్థుల భోగార్థుల కగ్ని సదాః ప్రియకరమా
 సర్వ పదార్థాలలోన సదాః గుహ్య గతుల వరలు ॥

5052

§(3) అస్తిత్వపు శక్తులతో నగ్ని దేవతాని నిల్చి
 దుష్ట రాక్షసాని నెల్ల దున్నాడును నిత్యమ్మును
 ఉగ్రకర్మ లన్నింటిని హృచ్చక్తుల ధ్వంసపరచు
 యజ్ఞార్థుల భోగార్థుల కగ్ని సదాః ప్రియకరమా
 సర్వ పదార్థాలలోన సదాః గుహ్య గతుల వరలు ॥

5053

§(4) అస్తిత్వపు శక్తి నగ్ని అనిల గుహ్యమాన మౌచు
 దేవాళుల యజమానుల దివ్యోపాసనలఁ బరఁగు
 హృదయాంతర్గత మౌచు నెనయ సంకల్పమాత్ర
 శక్తిగతుల సప్తావసు సంపదాని వృద్ధిపరచు ॥

5054

§(5) అస్తిత్వపు శక్తి నుదయ మలరారును నిత్యమ్మును
 నస్తిత్వపు శక్తి మధ్యాహ్న మలరారును నిత్యమ్మును
 నస్తిత్వపు శక్తి నలరు సాయంత్రము నిత్యమ్మును
 నస్తిత్వపు శక్తి రాత్రి అలరారును నిత్యమ్మును
 నస్తిత్వపు శక్తి మైన నఖిల సృష్టి తనరారును ॥

5055

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

*సూక్తమ్—155

ఋషిః—శ్రద్ధా

దేవతా—మేధా

ఛందః—అనుష్టుప్

*(1) మే॒ధా॒ మ॒హ్యమ॑జ్గి॒రసో॑ మే॒ధాం స॒ప్త ఋ॑షయో దదుః ।

మే॒ధామి॑న్ద్రాగ్నిశ్చ మే॒ధాం ధా॒తా దదా॑తు¹ తే ॥

1684

*(2) మే॒ధాం² తే వరు॑ణో రా॒జా మే॒ధాం దే॒వీ సర॑స్వతీ ।

మే॒ధాం తే అ॒శ్వినౌ దే॒వా వా ధ॑తాం పు॒ష్కర॑సృ॒జా ॥

1685

*(3) యా మే॒ధా అ॒ప్సర॑స్సు³ గన్త॑ర్హేషు చ యన్మ॑నః ।దై॒వీ యా మా॑నుషీ⁴ మే॒ధా సా మా॑మా⁵ వి॒శతా॑దిమామ్ ॥

1686

*(4) యన్మే॒ నోక్త॑ తద్ర॑మతాం శకే॑యం యద॑నుబు॒ర్రవే॑ ।

నిశా॑మతం ని శా॑మహై మయి వ॒శ్రతం సహ॑ వ॒శ్రతే॑షు భూ॒యాసం బ్ర॑హ్మణా స॒ంగమే॑మహి ॥

1687

*(5) శకీ॑రం మే విచక్ష॑ణం⁶ వాజే॑ మే మధు॑మదే⁷ దుహా॑మ్ ।అవృ॑ద్ధమహమసౌ¹⁰ సూర్యో బ్ర॑హ్మణానీ స్థః శు॒శ్రతం మే మా ప॒శ్య హా॑సీః ॥

1688

*“ఖిల” సూక్తము. “ఖిల” మంత్రములు కలది “ఖిల” సూక్తము. ఋగ్వేదము దశమమండలములోని యీ 155వ సూక్తము 11 ఋక్కులతోఁ గొన్ని వాగితవ్రతులతో నధికముగాఁ గలదు. దీనిని “ఖిల” సూక్తముగాఁ గొందఱు భావింపఁ, బరిశిష్టముగాఁ గొందఱును, బ్రక్షిప్తమని మరికొందఱును, నధికపాఠమని వేరొకకొందఱును భావించిరి. (“ఖిల” శబ్ద నిర్వచన వివరణకై 148వ పుటలోని తెలుగు పుట్ నోటు చూడ నగును.) *“ఖిల” మంత్రము.

1. ద ధాతు తే, 2. మేధాం మే, 3. అప్సరాస్సు, అప్సరాసో, అప్సరేషు, 4. మానుషీ యుగా, 5. సా మాయా, మేధా

విశతాదుమాం, మామా విశతాదిహ, 6. యదనుద్రవే, 7. శామహై మయి వశ్రతం సహ బ్రహ్మణా సంగమేమహి,

నిశామయి మయి ప్రియేణ భూయాసం, 8. విచక్షణ, 9. మధుమద్దుహా, మద్రహా, మదుహాం, మధుమతమా.

10. అవృతమహ, 11. పశ్య హాసీత్. (వ్యా. పృ.)

*(6) మే॒ధాం దే॒వీం¹ మ॒నసా॑ రే॒జమా॑నాం గ॒న్తర్వ॑జుష్టాం ప॒రతి॑ నో జుష॒స్వ ।

మ॒హ్యం మే॒ధాం వద॑ మ॒హ్యం శ్రి॒యం వద॑ మే॒ధావీ² భూ॑యాసమ॒జరా³ జరి॒ష్ట ॥

1689

*(7) సద॑సస్స॒తిచ॑ద్భు॒తం ప్రి॒యమి॑న్ద్రస్య కా॒మ్యమ్ ।

సని॑ మే॒ధామ॑యాసిషమ్ ॥

1690

*(8) యాం మే॒ధాం దే॒వగ॑ణాః పి॒తర॑శ్చోపాస॑తే ।

తయా॑ మామ॒ద్యమే॒ధయా⁴ ౭గ్నో మే॒ధావి॑నం కురు ॥

1691

*(9) మే॒ధావ్య॑గహం సుమ॒నాః⁵ సుప్ర॑తీకః శ్రద్ధా॒మనాః॑ సత్య॒ముతిః॑ సుశే॒వః ।

మహో॑యా శా ధారయి॒ష్టుః ప॒రవి॑క్తా⁶ భూ॒యాస॑మస్మై శర॒యా⁷ వ॒రయో॑గే ॥

1692

*(10) నాశా॑యిత్రీ వలాశస్యా॒రుష॑సౌ పథికా॒మసు॑ ।

అథో॑ తతస్య య॒జ్ఞాణ॑మపాపా రోగనాశి॑నీ ॥

1693

*(11) బ్ర॒హ్మవృ॒క్ష వలాశ॑ త్వం శ్రద్ధాం మే॒ధాం చ దే॒హి మే॑ ।

వృ॒క్షాధి॑వ నమస్తే॒ఽస్తు అత్ర॑ త్వం సంనిదా॑ భవ ॥

1694

*“ఖిల” మంత్రము.

1. దేవీ మనసో, దేవీం సమనసాం, 2. మేధావి, 3. జరిష్టుః, 4. మేధయా మేధా, మామహ్యమేధాగ్నో మేధావినయం,

5. సమనాః, మేధావ్యం సగణాః, మేధావ్యం సుమనః, మనాః సత్యముపః, మనాన్యప్రమతిం సువీరః,

6. పరవిక్తా భూయాసమస్యే, సమర్యే, 7. స్వధయా వరయోగే. (వా.ప.)

*సూక్తము—155

ఋషి—శర్కధ

దేవత—మేధ

§(1) మహితమైన మేధస్సును విహితాంగిరస్సు దాల్చు
నవ్రబుష్టులు మేధస్సును నదాః దాల్చుచుందురులే!
బ్రహ్మఽగ్నులు శ్రీవిష్ణువు శర్కధాః నీ కితుమేధ ॥

5056

§(2) సలిలమ్మా! చందురుడా! సరస్వతీ! ఓ దేవీ!
అశ్వినీదేవులార! హరమ్మా మేధ మీకు ॥

5057

§(3) మనః పూర్వమైన మేధ మలఁగుచుండు సలిలమ్ముల
గంధర్వులలోనఁ గాగ్నిలుఁ గాగ్నిను దై వీయమై
అలరు మానవులను మేధ నెలతేడుల శక్తివశత
సతిశతమా విశేషశక్తి సమర రూప పరమై తగు ॥

5058

§(4) వగలు రాత్రి లేని శక్తి ప్రాతిశయపు టాధిపత్య
శక్తి మీఱ నాలో వ్రత సహవ్రతాల వర్తిల్లుచు
మహితమ్మా బ్రాహ్మ్యమ్ముల మహాశక్తి సంగమించి
అసుక్తమైన శక్తులతో నా మేధ రమించుఁగాక!
సనుబ్రహ్మ మైన మేధ ననుసరించుఁ జూంద్ర శక్తి ॥

5059

§(5) అతి విచక్షణమైన మదీయాంగమ్మున వాక్చక్తులు
మధుశక్తులఁ గురియించుతః మహితమ్ముగ మేధాగతి
వరల నవార్ధక్య శక్తి బ్రాహ్మ్య సూర్య శక్తు లెల్ల
శబ్ద శక్తి చాంద్రశక్తి శాస్త్ర మ్మా నాలోవల
మహదానందమ్ము నొనఁగు విహితమ్మా మేధాగతి ॥

5060

*“ఛిల” సూక్తము. (“ఛిల”సూక్త నిర్ణయనమునకై 10వోవ పుటలోని తెలుగు పుష్కరాటు చూడనగును.)

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహర్షిఁ, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

“ఛిల” మంత్రానువాదము.

కసామాన్యార్థము.

- §(6) దైవీయపు మహామేధ తనరఁ గామ రూప గతుల
మనశ్శక్తి మహితమై అనవరతము వర్తిల్లును
నాలో మేధను నుడువుమః నాలో శ్రేయము పలుకుమః
అజరత్వము మేధావీ! అసాధారణత నొందుము! ॥ 5061
- §(7) సచ్ఛక్తుల నద్భుతమౌ సచ్ఛమ్నా కామ్యమ్ముల
నైంద్ర శక్తి ప్రియమ్మాను నమేయమౌ మేధాగతి
నా ఆశిష శక్తి గాఁగ నవ్య నిత్య గతులఁ దనరు ॥ 5062
- §(8) దేవగణము పితరులును దివ్యమ్ముగ నే మేధను
నుపాసించుచుందురౌ! అపూర్వమౌ నా మేధను
నగ్ని! నన్ను మేధావిగ నలరింపుమ! సచ్ఛక్తుల ॥ 5063
- §(9) సుమనస్సులు సుప్రతీకులు సుకేశులు సత్య మతులు
శ్రద్ధమానులు మహాబుధులు ప్రవక్తలున్ ధారయిష్ణు
లద్భుతమౌ శరశక్తుల నసాధారణ ప్రయోగాల
సలరెద నే మేధావిగ నందఱి శక్తులు వరలఁగ ॥ 5064
- §(10) రాక్షస నాశము చేయుచుఁ గ్రాలు నార్ష వధమ్ములను
నపాపత్వ మలరంగా యక్షగతులఁ దొలఁగించుచు
రోగ నాశనిగ వరలును ఋషి శక్తుల మేధ స్సది ॥ 5065
- §(11) అజా వృక్ష మై వరలెడి అపరాఽఽశా పరమైన
హే! శ్రద్ధా! మేధస్సును నెంతేని ననుగ్రహించు!
బ్రహ్మ వృక్ష సర్వాధిప! పరంధామ! నీకు నతులు
నీ విట నా కే వేశను నన్నిధిగాఁ దనరారుమ! ॥ 5066

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల” మంత్రానువాదము.

శీసామాన్యార్థము.

*సూక్తము—155

ఋషి—శృద్ధ

దేవత—మేధ

అర్థాంతరము—1

శీ(1) అంగిరసుఁడు మహిస్థితికి యజ్ఞమ్మును నొనరించును
సప్తఋషులు యజ్ఞమ్మును సంధాన మొనరింతురు
బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు వరల యజ్ఞ మొనరింతురు
శృద్ధామయ మేధాగతి సర్వమ్మున వర్ధిలంగ ।

5067

శీ(2) గిరి! నీకై యజ్ఞ మ్మగు నరుణుండా! నీకు నిష్ఠి
దేవీ! సరస్వతీ! నీకుఁ దేజరిల్లు యజ్ఞ మ్మిదే!
అమరులార! మీకుఁ గ్రతువు అశ్వలార! జన్న మీకు
నీరమ్మా! నీకుఁ గ్రతువు హారమ్మై తనరుఁగాక! ॥

5068

శీ(3) జల సరోవరాల వరలు జన్న మ్మది నిత్యమ్మును
నజయ్యమైన మనశ్శక్తి నలరు గంధర్వగతుల
దైవీయము మానుషమై తనరారెడి యజ్ఞ మ్మది
ప్రతిమానము వశ్యగతులఁ బరఁగు దివ్యస్పష్టి మహిమ ॥

5069

శీ(4) అనుక్తమైన శక్తితతుల సంతరంగమున రమించు
విశిష్టమైన చాంద్రశక్తి విమల సౌఖ్యదాయకమై
పసుపు వర్ణ విశేషాల బ్రాహ్మ్య శక్తులలరారఁగ
నాయందునె సద్భావ మమేయవ్రత సహవ్రతముగాఁగ
ననుభూతికి రాని శక్తు లావిష్కృత మౌనుగాక! ॥

5070

శీ(5) తనరు విచక్షణల నాదు తనువు మహిత మౌను జగతి
నమృత మ్మది నా వాక్కుల ననమగతుల వర్షించుత!
సజరమైన శక్తులతో నరుణ బ్రాహ్మ్యతత్త్వస్థితి
అక్షరమౌ శ్రుతశక్తులు హాసామృత చాంద్ర వృష్టి
నాలో నావిర్భవించు నవ యౌవన నిత్య రతుల ॥

5071

*“ఖిల” సూక్తము.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల” మంత్రానువాదము.

§(6) మఖ దీప్తులఁ బ్రకృతికినై మానసంపు శక్తి వెలుఁగ
 గాంధర్వమయమైన కామరూప దివ్య గతులు
 నాలోఁ బ్రతిరూప మౌచు వేల లెనయకుండ నిలుచు
 నాలో జన్మము నుడుపుము! నాలో శ్రేయము నుడుపుము!
 మేధావిగ రెట్టింపుగ మించు నజర తత్త్వ మెనయ ॥

5072

§(7) వైష్ణవీయ కామ్యమ్ముగ వరలి ప్రియ మౌచు వెలుఁగు
 నద్భుతమై నదసన్పతి యౌచు నిత్య మలరునట్టి
 బహు రూపుల జన్మ మ్మది పరఁగును నా ఆశిష్యముగ ॥

5073

§(8) ఏ యజ్ఞము దేవ గణము లెల్ల పితరు లుపాసంతౌఁ
 ఆ యజ్ఞముచేత నన్ను నగ్ని! మేధావి గాఁగఁ
 జేయుము! యిపుడే నిస్తుల చిత్ తత్త్వము వరలంగా ॥

5074

§(9) సుమనస్సుల సువ్రతీకుల సుశేవుల శ్రద్ధాఽన్విత
 మనోఽన్వితుల సత్యమతుల మహాయశులఁ బ్రవక్తలను
 ధారయిష్టుల ప్రయోగాలఁ దనరంగా శరగతులను
 నేను యాజ్ఞికుండ నౌచు నిరతము కృతు వొనరింతును ॥

5075

§(10) నిరాటంక యానమ్ముల నిఖిల రాక్షసులఁ ద్రుంచుచు
 క్షీణత్వము లేకుండఁ గఁ గెరల సపాపత్వమ్మును
 బుణ్యశక్తి రోగమ్ములఁ బూర్ణమ్ముగ నాశపరచు
 నార్ద్రేయపు యజ్ఞాలను సతిపవిత్ర గతులఁ జేయ ॥

5076

§(11) బ్రాహ్మ్యశక్తి వృక్షమ్ముగఁ బలాశమైన పరాదిక్కు-
 శ్రద్ధాగతి యజ్ఞమ్మును నదా! ప్రసాదించు నాకు
 సృష్టి రూప వృక్షాధిప! చెలఁగు నీకు సమస్కృతులు
 నీవు నాకు సన్నిధిగా నిరతము వర్తిల్లు మిచట ॥

5077

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పల్లమూరి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
 “ఖిల” మంత్రానువాదము.

*సూక్తము—155

ఋషి—శ్రీధ

దేవత—మేధ

అర్థాంతరము—2

§(1) అంగిరసులు సప్తర్షులు హరిహర బ్రహ్మ లెల్ల
రథంతర గతుల స్వర రాగ సామ శక్తి తతులు
నాకుఁ బ్రసాదించుటగాక! నాలో నావిర్భవించుఁగాక! ॥ 5078

§(2) ఆదిత్యుల నాకసముల నలరు వరబ్రహ్మములో
దేవి వాణి రూప మైన దివ్యాఽశ్వల శక్తులతో
దైవీయ మ్మాచు నీకుఁ దనరు రథంతర సామము
శబ్ద స్వర రాగ సహిత సంశక్తుల హారమై ॥ 5079

§(3) గాంధర్వగ కామరూప క్షాంతి మనశ్శక్తి నాకు
మానుషగతి దైవీయపు మహిమాఽన్విత సంశక్తుల
వశమానతఁ జాంద్రశక్తిఁ బ్రసరింపఁగ రథంతర
సామ గాన స్వర శక్తుల శత విశేష ఫలద మౌను ॥ 5080

§(4) శక మహితపు సర్వ స్వరాఽనుబ్రవమ్ముగాఁగ
నాలో నంతర్గతులను వేలాఽతిరతి నుక్తమై
నిషాదంపు స్వరశక్తుల నిర్గత మౌ రథంతరము
సామ రూప దీప్తులతో సర్వాంధత రూపు మాపి
బ్రాహ్మ్య రూప పృతశక్తులు వరలంగా సహవృత మై
నాలోపల రమించుఁగాక! నవశక్తులు పడే! పడే! ॥ 5081

§(5) ఆ రథంతర సామ శక్తి అమృత దేహ మొనఁగు నాకు
మధు వర్షము లొలుకుచుండు మహితాఽమృత వాక్కు లిచ్చు
బ్రాహ్మ్య వైష్ణవీయ శక్తి వరల సజర శక్తు లొనఁగు
శ్రుతము కాఁగ నాలోపల శుక్ల సాంద్ర చంద్రిక లగు ॥ 5082

*“ఖిల” సూక్తము.

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§“ఖిల” మంత్రానువాదము.

- §(6) దేవి మానసంపు గాన దివ్యశక్తి వరలుచుండు
గాంధర్వపుఁ గామ రూప గతుల స్వరము లలరంగా
రథంతర సామ గాన రంజిత మై మహాశక్తి
నాలో సామము పలుకుము! నాలో శ్రేయము నుడువుము!
అమర సామ లోలువతల నజరామర నదే గతులను ॥ 5083
- §(7) అద్భుత మై నదనస్పతి నా శ్రీహరి కామ్యమై
ప్రియ మౌచును వెలయు నా రథంతర సామ
మయ మౌచు నాశిష్యమ్ము మహిత సత్త్వగతుల నొసఁగు ॥ 5084
- §(8) ఏ రథంతర సామమ్మును నెల్ల పితరులు దేవ గణా
లుపాసింతో! ఆ సామపు టుజ్జ్వలమౌ మహాశక్తి
నగ్ని! నన్ను మేధావిగ నలరింపుము! యెల్లప్పుడు ॥ 5085
- §(9) సుమనస్సులు సువ్రతీకలు సుశేవులును సత్యమతులు
శ్రద్ధమాన మహాయశులు వ్రవక్తులును ధారయిష్ణు
లమృత శర ప్రయోగాల నలరు రథంతర సామము
మాటి మాటికిని నాలో మహిత మౌను మేధావిగ ॥ 5086
- §(10) నిరాటంక పథ గామిగ నిశాచరుల నాశవరచి
ఆర్థేయ మౌచు వెలుఁగు నా రథంతర సామ శక్తి
అపాపత్వ పుణ్యశక్తు లలర క్షీణగతులు లేక
నర్వ రోగ నాశినిగా నచ్చక్తుల వెల్లుచుండు ॥ 5087
- §(11) పరాశక్తిగా వరలెడి బ్రాహ్మ్య రూప వృక్షమ్మా!
శ్రద్ధామయ సామ గాన రథంతర శక్తి నిమ్ము!
బ్రహ్మతత్త్వ శక్త్యధిపా! వందన మొనరింతు నీకు
నిత్య సత్య సన్నిధిగా నీవు నాకు వర్తిల్లుము! ॥ 5088

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వర్ణానా”
“భిల” మంత్రానువాదము.

అనువాకః—12 ; సూక్తమ్—156

ఋషిః—శాసో భారద్వాజః

దేవతా—ఇంద్రః

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) శాస¹ ఇత్తా మహాగ్ం² అన్యమిత్రభాదో² ఆద్భుతః ।

న యన్య హన్యతే సఖా న జీయతే కదా చన ॥

1695

(2) స్వస్తీదా విశస్వతీ ర్వృత్రహా విమృతో వశీ ।

వృషేంద్రః పురః ఏతు నః సోమపా⁴ అభయంకరః ॥

1696

(3) వి రక్షో వి మృధో జహి వి వృత్రస్య హనూ రుజ ।

వి మన్యుమింద్ర వృత్రహన్నమిత్రస్యాభిదాసతః ॥

1697

(4) వి న⁵ ఇంద్ర మృధో జహి నీదా యచ్చ వృతన్యతః ।యో⁶ అస్మాగ్ం అభిదాసత్యధరం గమయా తమః ॥

1698

(5) అపేంద్ర ద్విషతో మనో²వ జిజ్ఞాసతో వధమ్ ।

వి మనోః శర్మ యచ్చ వరీయో యవయా వధమ్ ॥

1699

1. శాస² ఇత్తా మహాగ్ం² అన్య, 2. భాదో² ఆద్భుతః, 3. పుర² ఏతు నః, 4. సోమపా² అభయంకరః,5. వి న² ఇంద్ర, 6. యో² అస్మాగ్ం² అభిదాసత్యధరం. (వా.ప.)

అనువాకము—12 ; సూక్తము—156

ఋషి—భారద్వాజుఁడగు శాన నామకుఁడు*

దేవత—ఇంద్రుఁడు*

(1)శీచ॥ అరులను దుగ్రించు వాఁడవయి యద్భుత రూపముతోడ వెల్లుచున్
గరముఁ బ్రకాశ మొందెదవు; కమ్ర భవత్ సఖుఁ డెల్ల వేశలన్
బరుల కహింస్యఁడై నకల వైరి గణీజితుఁ డౌను గాన నో
హరిహయః పూజ్యతం గను మహాత్ముఁడ వౌటను నిన్నె కొల్చెదన్ ॥ ‡

5089

(2)శీఁ॥ భావుక మిచ్చు వాఁడు జనపాలకుఁడై వెలుఁగొందు వాఁడు తా
నే విధి నైన శత్రువుల నెల్ల హరించెడు యుద్ధ కార్యమున్
వావిరిఁ జేయు వాఁడు కడు వర్షితయై విలసిల్లు వాఁడు నౌ
దేవుఁడు ఖేతి హర్త యయి దీక్షగ మమ్ములఁ బొందుఁగాపుతన్ ॥ ‡

5090

(3,4,5)శీసీ॥ రాక్షస గణముల రహిని జయింపుము; శాత్రువమండలిఁ జంపు; వృత్తు
5) హనువులఁ గొట్టుమి; మొనసి వైరుల కొద్ధమును నష్ట పెట్టంగఁ జనుము; మమ్ము
బాధించు వానిని బరమ నీచుని జేసి జంపు; మహేంద్రుఁడా; శక్తితోడ
శత్రు మానసమును శాంతితోడ జయింపు మస్మద్ వయోహిని నాచరించు
తే॥గీ॥ వానిపై నాయుధంబును వదలి మాకు, నెక్కు- డైన శుభంబుల నిచ్చి మమ్ము
వైరి కృత మైన హననంబు చేరకుండఁ, జేరుమోయి; మహేంద్రుఁడా; చిత్త మలర ॥ ‡

5091

సూక్తము—156

ఋషి—భారద్వాజుఁడగు శాన నామకుఁడు

దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—1

(1)శీఆ॥ వె॥ అఖిల మైన సృష్టి సదిశాసనము చేయు
నద్భుతముగ సరుణు నారగించు
సృష్టి సఖుఁడుగ హరి జీవింపఁజేయుచు
సమయఁ జేయు సర్వ శత్రు తతుల ॥

5092

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాసవృత్తి 156 సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో నీ
సూక్తమునకు ఋషి “సానుఁడు” గాను, దేవత “ఇంద్రుఁడు”గాను శ్రీనేమానియారు వ్యాసరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

‡ సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(2) శీక॥ ఓజశ్శక్తుల నిందుడ్రు
 తేజోఽనల దివ్య వజ్ర దీప్తులు వ్రబలన్
 ఆజిన్ శక్తులఁ దున్నుచు
 భ్రాజితమౌ జయపతాక వరలన్ జేయున్ ॥

5093

(3) శీక॥ వె॥ అంతరిక్ష మెల్ల నాకరిమించెడు వృతు
 నభిజ దుష్ట రుజ విషాఽనలముల
 సంహరించి నింగి స్వచ్ఛ విశాలత
 పరఁగఁజేయు నిందుర్ పవిజ శక్తి ॥

5094

(4) శీక॥ వె॥ వజ్రరూప దివ్య భద్ర విజయ శక్తి
 అర్క సహిత మౌచు ననిల గతుల
 ఉజ్జ్వలముగ వెల్గు నోజో గుణాశితో
 సృష్టి రక్షకముగ నేడుగడగ ॥

5095

(5) శీక॥ ఓజోగుణ శక్తులతో
 భ్రాజితమౌ విష్ణు శక్తి వరలెడు సృష్టిన్
 రాజితముగ స్థితి గతులన్
 దేజోఽనిల మృజ్వలముల నింగిన్ నిండున్ ॥

5096

సూక్తము—156

ఋషి—భారద్వాజఁ డగు శాననామకుఁడు
 దేవత—ఇందుడ్రు

అర్థాంతరము—2

శీ(1) అఖిలాఽఖిల సృష్టి క్రియలు నాదిమధ్యాంతమ్ములు
 ఆమూలాగ్రము గాఁగను నలరుఁ గర్మరూపాలై
 అతిలోకపు శక్తులతో నమరు విష్ణుకర్త కాఁగ
 మంచి చెడుల సంచిత మై అంచితమౌ నానందము
 ఖేదాలుగ- సుఖగతులను క్లిష్ట కష్ట గతులమెయిని
 సంరక్షణ మొనరించును సకల సువీర్యాలు వరల ॥

5097

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

- §(2) ధర్మరూప పుణ్యములై తనరారంగ జల శక్తులు
 సకాలాన సకల సృష్టి సంపత్ పరిద మై వర్తిలుఁ
 భాణద మై తాణద మై వైష్ణవీయ దివ్య శక్తి
 వృత్తాసురు “నభి” శక్తులు విధ్వస్తమై పోవఁగః ॥ 5098
- §— అతిలోక బలాలతో నతివేలపు సాహసాల
 నోజశక్తులు నిండఁగ నుజ్జ్వల మౌ దీప్తులతో
 ఈ జనన స్థితివర్ధక భాజమాన శక్తు లెల్ల
 నిత్య ధర్మ పరము లౌచు సత్య గతుల వర్తిల్లును ॥ 5099
- §(3) అంతరిక్ష గతుల కెల్ల నతీతముగ నలరారుచు
 వృత్తాసుర శక్తితతుల విధ్వస్తము కావించుచు
 “నభి” శక్తుల నాశపరచి “నాభి”శక్తిఁ గాపాడుచు
 నుజ్జ్వలముగ దివి భువులను సృష్టి రక్షకుండగు హరి ॥ 5100
- §(4) ఉషశక్తి దీప్తులతో నుద్భవించు నర్కుండౌ
 నోజశక్తుల మీఱఁగ సృష్టి నెల్ల దీధితులను
 వెలుఁగఁజేయు నిత్యమ్మును విస్తరిల ఖర కరకిరణా
 లనిల జల మృద్ గగనా లలరంగా మహితమ్ముగ ॥ 5101
- §(5) ఐంద్రమైన శక్తులతో నభిల సృష్టి వర్తిల్లఁగ
 నింగి గాలి నిప్పు నీరు నేలలనే అధిగమించి
 ఓజశక్తుల నిత్య మ్మోటమినే యెరుఁగకుండ
 విశ్వ లోక భువనాశుల వేల్చె రక్షించును హరి ॥ 5102
- §ఆ॥ వె॥ అభిల భూతములను నవతరించిన సృష్టి
 నభిభవించి నిత్య నవ్య శక్తి
 విశ్వ లోక భువన వితతి కెల్లను సదా!
 హరియె రక్ష నిచ్చు నభిల గతుల ॥ 5103

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—157

ఋషికా—దేవజామయ ఇంద్రమాతరః

దేవతా—ఇంద్రః

ఛందః—గాయత్రీ

(1) ఈ॒ంఖ॑య॒స్తీ॒ర॒వ॒స్య॒వ¹ ఇ॒న్ద్ర॑జాత॒ముపా॑సతే ।

భే॒జానా॑సః సు॒వీ॒ర్య॑మ్ ॥

1700

(2) త్వ॑మి॒న్ద్ర బ॒లాద॑ధి సహ॒సో జాత॑² ఓ॒జసః॑ ।

త్వం వృ॒షన్ వృ॒షేద॑సి ॥

1701

(3) త్వ॑మి॒న్ద్రాని॑ వృ॒త్రహా॑ వ్య॒గ్న॑న్త॒రిక్ష॑మతిరః ।

ఉద్ద్యా॑మ॒న్తభ్నా³ ఓ॒జసా॑ ॥

1702

(4) త్వ॑మి॒న్ద్ర స॒జోష॑న మ॒ర్కం బి॑భర్షి బాహ్వాః ।

వజ్రం శి॒శాన॑⁴ ఓ॒జసా॑ ॥

1703

(5) త్వ॑మి॒న్ద్రాభి॑భూ॒రసి॑ వి॒శ్వా జాతా॑న్యోజ॒సా ।

స వి॒శ్వా భువ॑⁵ ఆ॒భవః॑ ॥

1704

1. స్వ॒వ॒న్ద్రం, 2. జాత॑ఓ॒జసః, 3. ద్యా॑మ॒న్తభ్నా॑ఓ॒జసా, 4. శి॒శాన॑ఓ॒జసా, 5. భువ॑ఆ॒భవః. (వ్యా.ప.)

సూక్తము—157

ఋషిక—ఇంద్రమాతలు*

దేవత—ఇంద్రుడు*

(1) శీతే॥వె॥ స్తుతులచేత నిందు స్తుతియించుచుం గర్మ
గోరుచున్న యింద్ర పీఠ మాత
లిందు గాంచుచుండి యెక్కువ ధనమును
వానివలన లీలఁ బడయుచుందు ॥

5104

(2) శీతే॥గీ॥ వృత్ర వధ హేతుకంబైన విపుల భూమి
వలనఁ బ్రఖ్యాతి గాంచితిఁ లలిత ధైర్య
పద్ధతిం బుట్టినాడవు! వర్షితవు! సు
కాంక్షితంబుల నెనఁగెదు! కరుణ నీవు ॥

5105

(3) శీతే॥గీ॥ శత్రువులఁ జంపువాడవు! శక్తి నంత
రిక్షమును వృద్ధిపరచితి వింద్ర! దివము
క్రిందఁ బడకుండునట్లుగా నంద మొప్పు
జేసినాడవు! దానిని జెన్ను మీఱ ॥

5106

(4) శీతే॥గీ॥ ప్రియమాణము స్తుత్యమై వెలుగునట్టి
నీ మహాఽఽయుధరాజము నీ బలంబు
వలనఁ దీక్షంబుగాఁ జేసి బాహుల నిఁకఁ
దాల్చువాడవు! శత్రులఁ ద్రచ్చుటకయి ॥

5107

(5) శీతే॥గీ॥ ఇంద్రదేవుడ! భూతాళి నెల్ల బలము
చే జయించుచునున్నావు భ్రాజమాన
సర్ప భూముల నే వేశ సరస రీతి
వ్యాప్తి గాంచితివయ్య! యో వాసవుండ! ॥

5108

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకరణము 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “ఇంద్రమాత”గాను, దేవత “ఇంద్రుడు”గాను, శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.
కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—157

ఋషిక—ఇంద్రమాతలు

దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతము—1

(1) శీఘ్రా॥ వె॥ సత్య పీఠ్య గతుల నిత్య శక్తులు తోప
నైంద్రమైన మహిత యజ్ఞ దీప్తి
సర్వ కాలములను సంరక్షిత మౌను
సృష్టి కర్మ కాగ నిష్ఠ గతుల॥

5109

(2) శీఘ్రా॥ వె॥ ధర్మ విరహితముగఁ గర్మ మార్గము తప్పి
జీవ రహిత గతుల చిన్న మగుచు
నిలుచుఁ బంచభూత నిచయము కాపాడి
వృత్తుఁ జంపి వెలుగు నిందుఁ డెలమి॥

5110

శీ(3) అంతరిక్షముతో నఖిల భూతావళుల
సద్భూత శక్తిమెయి నతిలోక గతి గాఁగఁ
గాపాడుచును వృత్తు నేవడంచుచు సృష్టి
స్థితి శక్తి రక్షించి అతివేల గతుల మై
సకలాంతితమౌ సర్వాధిపత్యాన
వర్తిల్లి నిఖిలము ప్రకాశింపఁగ నిల్పు॥

5111

శీ(4) ఓజస్సహిత మౌచును నుజ్జ్వలముగ వెల్గొందెడి
అర్కదీప్తు లలరంగా నజయ్యమైన శక్తులతోఁ
దనరారెడి వజ్రశక్తి అనుపమాన మౌచు నిలుచు
నభేద్య మౌచు నమేయ మౌచు నపూర్వముగ నైంద్రముగాః॥

5112

శీ(5) సకల భూతాంతర్యామిగాఁగ సదా! వెల్గొందుచుండుఁ
బంచభూత రూపాలను సంచితముగ రక్షించును
నోజశక్తుల సృష్టిని దేజోవంతముఁ జేయుచు
మహా విజేతగాఁగ నిందుఁ డహో! యనఁగ వర్తిల్లును॥

5113

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—157

ఋషిక—ఇంద్రమాతలు

దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము—2

- (1) §ఆ॥వె॥ వైష్ణవీయ మౌచ వరలెడి సచ్చక్తి
కర్మ శీల మౌచఁ గాల్గు సతత
మఖిల సృష్టిలోన నాత్మైక్య గతుల మై
నాశ్రితమ్ము గాఁగ నలరుఁ బ్రకృతి ॥ 5114
- (2) §ఆ॥వె॥ సృష్టి ధర్మ మెల్ల వ్యష్టి సమిష్టుల
నతి బలీయ మౌచ నలరుచుండ
నీవు వైష్ణవీయ నిత్య శక్తి వరల
నోజ గతుల నిలుపు దుజ్జ్వలేంద్రః ॥ 5115
- (3) §ఆ॥వె॥ ఇంద్ర దేవుఁడవయి వృత్తాసురు వధను
నిర్వహించి విష్ణు నిత్య శక్తి
వతిగ వర్ధిలంగఁ బరమ భద్రత మీఱ
నోజ మెల్ల సృష్టి నుజ్జ్వల మగు ॥ 5116
- §(4) అర్క దేవ దీప్తమైన అఖిల కిరణ సముచ్ఛయము
లలరంగా బాహువులై అఖిలమ్మును బట్టి నిలిపి
ఓజశ్శక్తుల నింపుచు నుజ్జ్వలమౌ వజ్రమ్మున
సఖిల గోళ లోకాలను గాదుకొనెడ వో యింద్రా! ॥ 5117
- §(5) ఆక సమ్ము సనిలమ్మును సనలమ్మును సలిలమ్మును
సవసీతల మెల్ల సృష్టి సవినాభావత్వ మొప్పు
నుద్భవింప నిలుచుచుండు సువర్యభోలోకాలుగ
సన్నింటికి సధివతివై యథాస్థాన స్థితి గతులను
నిల్పి నిత్య రక్ష నొసఁగి నిరత కర్మ కర్త పౌదుః
నిఖిల సృష్టి విష్ణుదేవ! నీ కనుసన్నల వెలుఁగఁగ ॥ 5118

సూక్తమ్—158

ఋషికా—యమీ వైవస్వతీ

దేవతా—భావవృత్తమ్

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) సోమ ఏకేభ్యః వవతే మృతమేక ఉపాసతే ।

యేభ్యో మదు వ్రదావతి తాగ్ంశ్చిదేవాపి గచ్ఛతాత్ ॥

1705

(2) తవసా¹ యే అనాధృష్యాస్తవసా యే స్వర్ణయుః ॥

తపో యే చక్రీరే మహస్తాగ్ంశ్చిదేవాపి గచ్ఛతాత్ ॥

1706

(3) యే యన్తే వ్రధనేషు శూరాసో యే తనూత్యజః ॥

యే వా సహస్రదక్షిణాస్తాగ్ంశ్చిదేవాపి గచ్ఛతాత్ ॥

1707

(4) యే చిత్ పూర్వ ఋతసాప ఋతావాన ఋతావృధః ।

పితౄన్ తవస్వతో యమ⁴ తాగ్ంశ్చిదేవాపి గచ్ఛతాత్ ॥

1708

(5) సహస్రజీఘాః కవయో యే గోపాయన్తి సూర్యమ్ ।

ఋషీన్ తవస్వతో యమ తపోజాగ్ం అపి గచ్ఛతాత్ ॥

1709

1. తమసా యే, 2. మహస్తాంశ్చి, 3. దక్షిణాస్తాంశ్చి, 4. యమ తాంశ్చి. (హృ.వృ.)

సూక్తము—158

ఋషిక — వివస్వదృహిత యమి*

దేవత — యజమాన ప్రవర్తనము (భావవృత్తము)*

(1) కీగద్యము ॥

పితృదేవతలలో, గౌండతి యువభోగమునకు సోమమును ద్రావుచున్నారు. ఏ పితరుల
యువయోగమునకు మధువు ప్రవహించుచున్నదో, యెవరు మంత్రముల బ్రహ్మ
యజ్ఞార్థము పఠించుచున్నారో, వారల నో ప్రేతా! నీవు పొందుము: ॥

5119

(2) కీగద్యము ॥

ఎవరు కృచ్చ్ర చాంద్రాయణాది యుక్తులై పాపముల నప్రదృష్ట్య లగుదురో, యెవరు
యాగాది సాధనముల స్వర్గమును బొందుచున్నారో, ఓ ప్రేతా! యట్టి తపోనిష్ఠా
గరిష్ఠులను నీవు పొందుము: ॥

5120

(3) కీగద్యము ॥

సంగ్రామములయం దెవ్వరు శూరులై శత్రువులను జంపుచున్నారో, యెవరు శరీరత్యక్తులలో,
యెవరు సహస్ర దక్షిణలు గల క్రితువుల నాచరించుచున్నారో, వారి నందరిని నీవు
పొందుము: ఎవరు త్రమలోకములయందు నివసించునో, వారిని, వారు నివసించు నా
యు త్రమ లోకములను, నీవు పొందుము: ॥

5121

(4) కీగద్యము ॥

ఏ పుణ్యపురుషులు సత్యమును స్పృశించుచున్నవార లౌట సత్యపరీతులై సత్యవర్ధకులై
నివసించుచున్నారో, తపో ధన యుక్తు లగు నట్టివారిని నో యమా! నీవు కూడ
బొందుము: ॥

5122

(5) కీగద్యము ॥

సహస్ర నయనులు క్రింతదర్శనులు నగు నెవ్వ రాదిత్యుని రక్షించుచున్నారో, తపో
యుక్తులు తపస్సువల్లనే పుట్టువారును నగు నట్టివారి నో యమా! నీవు పొందుము: ॥

5123

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకర్మి 158 సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “యమి” గాను, దేవత “నూత్న జీవము” గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—158

ఋషిక—వివస్వద్ దుహిత యమి
దేవత—యజమాన ప్రవర్తనము (భావవృత్తము.)

అర్థాంతరము—1

- §(1) సోమశక్తి నెల్లప్పుడు శుభ్రదీప్తు లొప్పారఁగ
నేకుండౌ దేవదేవుఁ డిష్టి యుపాసన నెంచుచుఁ
దరియించుచు మధురూపము లరిమురిగా వర్ధిల్లఁగ
జ్ఞాన ప్రదాత గాఁగ సకలమ్మునఁ బ్రకాశించు ॥ 5124
- §(2) తపస్సుతో నజయ్యమౌ నవరశక్తి లభ్యమ్మౌఁ
దపస్సుతో నమరమై తనరు దివి లభ్యమ్మౌఁ
దపస్సుతో నఖిలమ్మును దరియింపఁగ నొను సృష్టిఁ
దపస్సుతో జ్ఞానమ్మును నపూర్వముగఁ బొంద నొను ॥ 5125
- §(3) ఎవరు యద్ధముల వీరత నెంతేనియు వెల్గొందుదు
రెవరు తమ శరీరమును నిట్టే త్యజించివైతు
రెవరు సహస్రదక్షిణ లీవి గాఁగ నొసంగుదురోఁ
వారే చిద్రూపమ్మును నవారితముగ నొందఁగలరు ॥ 5126
- §(4) ఎవరు ఋతము గౌరవించొక్కఁ యెవరు సత్యమూర్తు లౌదు
రెవరు సత్య ప్రసారకు లౌదు రీ సృష్టిని వారే మఱి
ప్రకృతికి మాతృపితలు పగిది గాఁగ వెల్గుచుండు
వారే చిద్రూపు లౌచుఁ బ్రకాశింతు విశ్వమ్మున ॥ 5127
- §(5) వేయివేయి దృక్పథాల వెలుఁగు ఋషీశ్వరుల జగతి
రవినే సంరక్షించుచుఁ గ్రాలుదు రసాధారణ గతి
యమ శక్తుల ఋషీశ్వరులు నమర తపోధను లౌచును
జ్ఞానకర్మ లన్నింటిని సందారణ నొనరింతురు ॥ 5128

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము — 158

ఋషిక — వివస్వద్ దుహిత యమి

దేవత — చుజమానవ్రవర్తనము (భావవృత్తము.)

అర్థాంతరము — 2

- §(1) ఏకోపాసన శశికళ యేకునికై వెల్గుచుండు
మధురూప స్రవగతులను మహితాఽమృత పదార్థ మిచ్చి
సాంద్ర చంద్రికలు వరలగ నర్వమున వ్యాప్తి చెంది
చిద్రూపముగా నృప్తిని జెన్నొందగ జేయు నదా: ॥ 5129
- §(2) ఎవరు తపోధనవంతులొ: యెవరు తపశ్శబ్ద రూపు
లెవరు తపఃకర్త లౌదు లెవరు తపఃకర్మగులై
వారె మహిత శక్తులతో వర్ధిల్లుదు రీ నృప్తిని
వారే చిన్మయులుగాగఁ ప్రకాశించుచుందురీ నదా: ॥ 5130
- §(3) మహాత్కృష్ట ధనముగా మహిత సూక్ష్మ గతుల నొంది
బ్రహ్మ శక్తి గాగ నెవరు ప్రకృతిఁ బరఁగుచు నుందురొ:
యెవరు సహస్ర రూపములొ నెన లేని దక్షిణలను
నెనఁగుచుందొ: వారె మహిత నృప్తిఁ జిన్మయత నుందురు ॥ 5131
- §(4) ఏ యమ మహాశక్తి యెనఁగఁ జిత్పూర్వమై
యే యమ మహాశక్తి యెనఁగు ఋత పూర్ణమై
ఋతబద్ధముగఁ బరఁగును ఋతాఽఽవృతమై వరలును
నా చిచ్ఛక్తుల తపముల నా పితరుల నంద నౌను ॥ 5132
- §(5) సహస్రరూప దృక్పథాల మహిత గోప శక్తులతో
సూర్యు నైన ఋషీశ్వరులు నర్యమరతి నంతర్గతి
యమ శక్తుల తపశ్శక్తి నసాధారణంపు గతుల
నఖిలాంతర్యామిగాగ నందఁగలరు సర్వస్వము ॥ 5133

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—159

ఋషిః—శిరిమ్బిరో భారద్వాజః

దేవతా—అలక్ష్మిమ్; 2-3-బ్రహ్మణస్సతిః; 4-విశ్వే దేవాః

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) అరాయీ కాజే వికచే గిరిం గచ్చ నదాన్వే ।

శిరిమ్బితస్య సత్వభిః శ్రీభిష్టా చాతయామసి ॥

1710

(2) చత్తో¹ ఇతశ్చత్రాముతః సర్వా భూజాన్మారుషీః ।

అరాయ్యం బ్రహ్మణస్సతే తీక్షణ్యజ్ఞోదృషన్నిహి ॥

1711

(3) అదో యద్దారు ప్లవతే నిన్తోః పారే³ అపూరుషమ్ ।

తదా రభస్య దుర్హణో తేన గచ్చ పరస్తరమ్ ॥

1712

(4) యద్ధ పాచీరజగన్తోరో మణ్ణూరభాణికిః ।

హతా⁴ ఇన్ద్రస్య శత్రవః సర్వే బుద్ధుదయాశవః ॥

1713

(5) పకిమే గామనేషర పర్యగ్నిమహృషత ।

దేవేష్టకృత శ్రవః క⁵ ఇమాగ్ం ఆ దధర్షతి ॥

1714

1. చత్తో² ఇతః, 2. తీష్ణ, 3. పారే² అపూరు, 4. హతా² ఇన్ద్రస్య, 5. ప² ఇమాగ్ం² ఆ దధర్షతి. (చా.వ.)

సూక్తము—159

ఋషి—శిరింబితుడు*

దేవత—అలక్ష్మినాశకర్థము; 2, 3-బ్రహ్మణస్పతి; 5-విశ్వేదేవతలు*

(1) శీసీ॥ దాన విరోధినిః ధరణీధరంబును జేరుమాః మమ్ములఁ జేరకుండఁ
గుత్సితదర్శనః కుధర రాజంబును జేరుమాః మమ్ములఁ జేరకుండఁ
వికృత శరీరిణిః విపుల పర్వతమును జేరుమాః మమ్ములఁ జేరకుండఁ
నాక్రోశకారిణిః యవనీ ధరేంద్రంబుఁ జేరుమాః మమ్ములఁ జేరకుండఁ
తే॥గీ॥ జలద విలసిత మైనట్టి చారు జలము, వలన నీకు వినాశంబు కలుగఁజేయఁ
గలము దుర్భిక్ష దేవతః కరుణఁ బూని, యచట నుండక గిరిపైకి నేగుమమ్మ! ॥

5134

(2) శీఆ॥వె॥ ఈ యలక్ష్మి కడక నీ లోకముననుండి
నష్ట మయ్యెఁగాదెః స్పష్ట మాయె
మమ్ము విడిచిపెట్టి ముమ్మరంబుగ హింసఁ
బొందుఁగాకః నష్ట మెందుఁగాకః ॥

5135

శీఆ॥వె॥ ఏ యలక్ష్మి మిగుల నెల్ల లతాఽంకూర
ములను గొట్టుచుండుఁ దొలఁగకుండ
నా యలక్ష్మి దేవః యతి తీక్షణ శృంగుఁడాః
దూరమునకుఁ దోలి తొలఁగు మీవుః ॥

5136

(3) శీగద్యము॥

విప్రకృష్టదేశమందున్నట్టియు, నిర్మాతృపురుషరహితమైనట్టియు, దారుమయమును, బురుషోత్త
మాఖ్యము¹ నగు నే దేవతాశరీరము సముద్రతీరమందు జలముపైఁ బ్రవర్తించుచున్నదోఁ ఆ
దారువును దుఃఖహననీయుఁడాః స్తోతః యుపాసింపుమాః ఆ దారుమయ దేవునివల్ల
నతిశయ తరణీయ మగు నుత్కృష్ట వైష్ణవలోకమును బొందుమాః ॥

5137

శీగద్యము॥

అర్ధాంతరము

దుష్టహననయుక్తః అలక్ష్మిః సముద్రతీరప్రాంతమందు జనవిహీన మైనదియు దూరదేశమందుండు
నదియు నగు దారుమయమగు నే నొక గలదోఁ ఆ దారుమయ నొకను బరిగ్రహింపుమాః ఆ
దారువుచేత బ్రహ్మణస్పతివలనఁ జేరితవై ద్వీపాంతరమునకుఁ బొమ్ముః ॥

5138

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాఖ్యపత్రిక 151b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ
సూక్తమునకు ఋషి “సిరింబితుడు” గాను, దేవత “దురదృష్టనింద” గాను శ్రీ నేమానివారు వ్యాసించిరి.

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

1. ఈ ఋక్కులో “పూరీ” అను నపరసామమునఁ బడఁగు శ్రీజగన్నాథక్షేత్రమునందలి పురుషోత్తముని ప్రస్తావన
కలదన్నభావము సాయణాచార్యుల కున్నట్లున్నది. తన కాలమున సుప్రసిద్ధ మై జగన్నాథక్షేత్రము వెలుఁగొందు
చున్నందువల్ల నిట్టభిప్రాయపడియుండవచ్చును. ఈ యర్థము సాయణాచార్యులవారిభావమున కనుగుణ మైనది.
చారిత్రకముగా బొద్దుల కాలమున స్థాపింపఁబడినదా? అన్న అనుమానమున కవకాశమున్న పూరీ జగన్నాథ
క్షేత్ర మెక్కడ? ఋగ్వేద మెక్కడ?

(4) శిగద్యము ॥

మండూకము వలెఁ గుత్సిత శబ్దమును జేయు నో యలక్ష్మలారా! మీరు హింసితులై యెపుడు
వచ్చెదరో: యపు డిందుని శత్రువు లెల్లరును బుద్బుదము వలె వ్యాపన శీలురై
హతు లయిరి నష్టు లయిరి ॥*

5139

(5) శితేగీ॥ పణి హృతములై న గోవులఁ బట్టు పట్టి
యంగిరస్సులకుం జేర్చి రమరవరులు
యాగము నిమిత్తమై యగ్ని నచ్చటచ్చట
స్థావనముఁ జేసినారలు చాతురిమను ॥*

5140

శీ॥ వె॥ ఇట్లు చేసిచేసి యింద్రాదులకు నన్న
మిచ్చి సురలు చాల మెచ్చుఁ గనిరి
సర్వ దేవతలను శత్రువుతుంగిం డెవ్వఁ
డభిభవింపఁగలు నతిశయించి ॥*

5141

సూక్తము—159

ఋషి—శిరింబితుఁడు

దేవత—అలక్ష్మీనాశకరార్థము; 2, 3-బ్రహ్మణస్పతి; 5-విశ్వేదేవతలు

అర్థాంతరము—1

శి(1) శత్రురూప త త్వమ్మున సర్వ ప్రకృతి హరియించుచు
వికటతతులఁ గాననాల విపుల గిరుల నావరించి
జలదమ్ముల జలవర్షక సంశక్తుల బాధించుచు
వ్యాప్తి నొందు దుష్టశక్తి వారింపుచు సర్వగతుల
లక్ష్మీప్రద మౌను బ్రకృతి రంజిల్లఁగ సృష్టిలోన
దైవీయమ్మా భాగ్యము తనరారును మహాశక్తి ॥

5142

(2) శిక॥ లయ రూపమ్మా సర్వము
లయ కారక మౌను సృష్టి లక్ష్యానంప
న్మయముగ వైష్ణవ మాయగ
వియత్తలాంతర్హితగతి విశ్వము పరలన్ ॥

5143

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము

§(3) అపూరుషరూప మౌచ నఖిల సృష్టి రూప మౌచఁ
బయోనిధిని దారు గతుల జాగ్రహ్య శక్తి వరలంగా
ననలాఽఽకాశాలు దాఁటి అఖిలమ్మును నధిగమించి
పరమపదము నొందు దివ్య ప్రాణి మహా శక్తి మెయిని ॥

5144

§(4) చక్రగతుల సంవర్తన జలములలో నుడిగుండా
అసాధారణంపు గతుల సంతశ్శక్తిని వరలఁగ
ననల శక్తులలరారఁగ నావిష్కృతమౌ బుద్ధుడ
నకలమ్మును సంతరించు సర్వమలిన సహితమై ॥

5145

§(5) సూర్యకిరణ సంశక్తులు సొరిది మేఘ జలము లొందు
శబ్దశక్తులలరారఁగ సకల లోక గోళాలును
విశ్వేదేవత లెల్లరు విమలము లౌ దీప్తులతో
విద్యుదనిల సలిల పృథ్వి విపులాకాశ శక్తు లీయ ॥

5146

సూక్తము—159

ఋషి—శిరింబిరుడు

దేవత—అలక్ష్మీ నాశకరార్థము; 2, 3-బ్రహ్మ ఐస్వరి; 5-విశ్వేదేవతలు

ఆర్థాంతరము—2

§(1) వ్రకృతి సంపదలు సర్వము వరలుఁ బృథ్విగిరులలోనఁ
దరులతలను సలిలమ్ములఁ దనరు నద్రూపములై
మలిన రహిత మహద్భావపు మర్మసత్వ శక్తు లెల్ల
సహజ సంపదాశి గాఁగ సకల సృష్టి విరాజిలును ॥

5147

§(2) ఆర్షేయపు తోషదులై అఖిల సృష్టి పదార్థాలు
తనరంగా విశ్వమ్మున నననురూప చిద్గతు లవి
శాత్రవ శక్తుల నన్నిటి సంహరించుచుండు సదాః
తీక్షణమైన జ్ఞాన దీప్తి దివ్యశక్తులలరంగాః ॥

5148

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

శీ(3) పార మెనయు నంద్రమ్మున బ్రహ్మదత్త మౌచు నిలిచి
తేలి యాడు వడవ వగిది దివ్య శబ్ద శక్తు లలర
నింగి జలధి నధిగమించి నిరత వరతరమ్మై వరలు
వరమవదము నొందు మహా ప్రాప్తి కాగ సకల సృష్టి ॥

5149

శీ(4) సత్య పూర్ణ మహాజ్ఞాని నిత్య సృష్టి యజ్ఞమ్మునఁ
దపోరూప మహిత నిష్ఠఁ దల్లి దండిగా వరలును
యమ నియమపు గతులు మీఱ నమరతత్త్వ శక్తులమై
నఖిలమ్మును బొందుచుండు నసాధారణంపు గతుల ॥

5150

శీ(5) సహస్ర మార్గశ క్తిగతుల సౌర శక్తి సంపదాశి
గుహ్యగతుల నాకళించి సహ్యముగాఁ బ్రకృతి యెల్ల
యమరతులను నఖిలమ్మును నసాధారణముగ నిల్పి
ఋషీశ్వరుల దివ్య రక్తి దిక్షణ నవ్య శక్తు లొందు ॥

5151

సూక్తమ్—160

ఋషిః—కేతురాగ్నేయః

దేవతా—అగ్నిః

ఛందః—గాయత్రీ

(1) అగ్ని - హిన్వన్తు నో ధియః సప్తి మాశుమివాజిషు ।

తేస జేష్ఠ ధనంధనమ్ ॥

1715

(2) యయా గా¹ ఆకరామహే సేనయాగ్నే తవోత్యా ।

తాం నో హిన్వ మఘత్రయే ॥

1716

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. గా¹ ఆకరా మహే. (వ్రా.ప్ర.)

(3) అగ్నే స్థూరం రయిం భర పృథుం గోమస్తమశ్వినమ్ ।

అజ్ఞేధి ఖం వర్తయా పణిమ్ ॥

1717

(4) అగ్నే నక్షత్రమజరమా సూర్యం రోహయో దివి ।

దధన్వ్యోతిర్జనేభ్యః ॥

1718

(5) అగ్నే కేతుర్విశామసి ప్రేక్షః శ్రేష్ఠ ఉపస్తసత్ ।

బోధా స్రోతే వయో దధత్ ॥

1719

సూక్తము—160

ఋషి—అగ్ని పుత్రుడు కేతువు*

దేవత—అగ్ని *

(1) శీతే॥గీ॥ యద్ధములయందు నశ్వంబు యోద్ధ లెట్లు
ప్రేరణము చేయుదురొ: యట్లు ప్రేరణంబు
చేయు నగ్నిని మా స్తుతుల్ శ్రీకరాగ్ని
వల్ల మే మెల్ల ధనమును బడయఁగలము ॥

5152

(2) శీతా॥వె॥ అగ్ని దేవ! యెట్టి యవనంబునన్ మేము
గోగణంబుతోడఁ గూడినామొ:
ధనము మాకుఁ గలుగఁ దత్క్షణ మా యవ
నము నొసంగు: మాకు సముచితముగ ॥

5153

1. ప్రేక్షః శ్రేష్ఠ ఉపస్తసత్. (వ్యా.వర్గ.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాసవృత్తి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “కేతువు” గాను, దేవత “అగ్ని”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”
శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(3) శీతే॥గీ॥ స్థూలమై వృద్ధ మౌచ సంశోభితాఽశ్చ
యుక్త మైనట్టి ధనమును నొసంగు మాకు
నగ్ని వృష్టి జలంబుల సంతరిక్ష
సీమఁ దడుపుమ! దాతను జేర్చ కేవలం *
5154

(4) శీతే॥గీ॥ సర్వమునకుఁ బ్రకాశంబు సరిగ నెనఁగ
సకల నక్షత్రముల సూర్యు సకలుషాఽంత
రిక్ష భాగంబునందుఁ బ్రత్యక్షముగను
స్థాపనముఁ జేసిగాఁడవు! జ్వలన! నీవు ॥*
5155

(5) శీతే॥గీ॥ జ్ఞావయిత వొటచేతనే జనుల కెల్లఁ
బ్రయతముండవు! శ్రేష్ఠత వెలుఁగవాఁడ
వీవు స్తుతియించు వానికి నెక్కుడైన
నన్నము నొసంగుమా! యజ్ఞమందు నగ్ని! ॥*
5156

సూక్తము—160

ఋషి—అగ్నిపుత్రుఁడు కేతువు
దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము — 1

(1) శీరాధా వృత్తము ॥*

దివ్య సప్త వర్ణ దీప్తి తతు లలరంగా
నవ్య మైన అగ్ని నగ్న మహిత ప్రభాశుల్
భవ్య బుద్ధి శక్తి భాగ్య గరిమ లొసంగన్
అవ్యయంపు దివ్య యజ్ఞ మహిమలు మాకొ! ॥
5157

(2) శీరవిశ్రీ వృత్తము . ‡

సూర్యసహిత మహితాగ్నుల సురిగి మొరగి దృశ్యగతుల
సర్వమ సవిత మహద్భుత యమ నియమము నెల్ల జగతి
ధార్య గతులను మదీయ వితథ విరహిత సంపదల న
వార్యముల నిలిపి నింపుఁ బ్రభవ విభవ సుశక్తులమెయి ॥
5158

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో సమీక్షింపబడినది.

*“శక్తి” పంచము-141. ‡“ప్రకృతి” పంచము. (21)

(3) శీఅనల వృత్తము ॥

అగ్ని నూక్ష మహితమై అద్భుతమౌ రూపాలను
నగ్న గుహ్య గతు లావృన్ నైక మహాగోళాలను
దిగ్న గాల లఘు నూక్షోద్ధీప్త పదార్థా లన్నెట
యగ్న నాశనపు సంపద్ రూపముగా మా కొప్పుత! ॥

5159

శీ(4) అనలము నక్షత్రమై ఆకాశమున వెల్గొందును
అజరత్వపు మాత గాఁగ సంతర్గతి నలరారును
దివుల నైన సూర్య శక్తి దివ్య గతుల భరియించును
భాగిణిలోక సర్వమునకు సమల సవ్య జ్యోతి నొసఁగు ॥

5160

శీ(5) అనల కీల శక్తు లెల్ల నఖిలమునకు జ్ఞాన మిచ్చు
సృష్టి సర్వస్వమందు శేష్ముగ జ్యేష్ఠముగ
స్తుతిరూపపు శబ్దశక్తి శుచిగాఁ బెంపొందుఁ బెరుగు
బుద్ధి శక్తి పెంచివేయుఁ బార్థదీప్తి వెల్గొందుచు ॥

5161

సూక్తము — 160

ఋషి—అగ్నిపుత్రుఁడు కేతువు
దేవత—అగ్ని

అర్థాంతము—2

(1) శీక॥ గుప్తములౌ దివ్య రతుల
సప్తాగ్నులు విశ్వ సృష్టి జ్వలిత మై ని
క్షిప్త మౌ బహిరంతర
దీప్త గతుల ధనము శుభ ముద్దీర్ఘత నొసఁగున్ ॥

5162

(2) శీధీవృత్తము ॥

లోకాలను గోళాలను లోలువత్వ రీతులతో
నేకాలము సృష్టిష్టుల నెల్ల విశ్వ ప్రాకృత మై
ఆ కీలల రూపముల ఆకరములై వెలయున్
ధీకారక శక్త్యాశులఁ దేజరిల్లుఁ జిన్మయ మై ॥

5163

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-పరివార్థ”

“అష్టి”చందము. (16)

§(3) అశ్వీ శక్తు లలరారఁగ నఖిల సూక్ష్మ వృథు వదార్థ
సర్వ గోళ లోకాలను సకలాంతర్యామి గాఁగ
బహిఃప్రకాశమ్ము గాఁగఁ బరబ్రహ్మమందుఁ గూడ
ధన మౌచును ననలరూప! తనరారుదు! నిత్యమ్మును ॥

5164

§(4) అమృత గతుల కజర మౌచు నగ్ని అలరి ఆకసాన
సూర్యమండలము సహితము నర్యముఁడై దాల్చి నిల్చి
సకల ప్రాణి లోకాలకు జనులకున్ సురాచులకును
దివ్యకాంతి ప్రసాదించుఁ దేజరిల్లఁజేయు సృష్టి ॥

5165

(5) §ఆ॥ వె॥ అనల కీల లెల్ల నఖిలమ్మునన్ నిండు
సత్తు చిత్తు-లిచ్చు మిత్తి లేని
జవ్వనమ్ము నిచ్చు సంస్తుతి శబ్దాల
అక్షరాల శక్తు లక్షయముగ ॥

5166

సూక్తమ్—161

ఋషిః—భువన ఆప్త్యః, సాధనో వా భౌవనః

దేవతా—విశ్వే దేవాః

ఛందః—ద్విపదా త్రిష్టుప్

(1) ఇమా ను కం భువనా నీషధామేస్థశ్చ విశ్వే చ దేవాః ॥

1720

(2) యజ్ఞం చ సస్తస్యం చ ప్రజాం చాఽఽదిత్యైరిన్ద్రః సహ చిత్పాతి ॥

1721

(3) ఆదిత్యైరిన్ద్రః సగతో మరుద్భిరస్మాకం భూత్వవితా తనూనామ్ ॥

1722

(4) హత్వా య దేవా! అసురాన్ యదాయన్ దేవా దేవత్వమభిరక్షమాణాః ॥

1723

(5) ప్రత్యక్షమర్కమకయః ఛచ్ఛిరాదిత్ స్వధామిషిరాఽవర్కపశ్యన్ ॥

1724

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. దేవాఽఅసురాన్. (వాగ్.పగ్.)

సూక్తము—161

ఋషి—ఆవ్య పుత్రుఁడు భువనుఁడు లేక భువన పుత్రుఁడు సాధనుఁడు*

దేవత—విశ్వే దేవతలు*

(1) శీతే॥గీ॥ విశ్వదేవ గణంబులు వేల్పు తేఁడు
సర్వభూత సమూహం బఖర్వ గతిని
బ్రీతి గాంచుచు మా కతిపేమ మెఱయ
సుఖము సాధించెదరుగాక! సురుచిరముగ ॥

5167

(2) శీతే॥గీ॥ యాగకర్మను దనుపు పుత్రాదికమును
నదితి పుత్రులతోఁగూడు నమరవరుఁడు
నిశ్చయంబుగ వ్యాపార నిరతము లగు
నట్లు చేయునుగాక! నత్యాదరమున ॥

5168

(3) శీతే॥గీ॥ అల మరుత్తులతోడను నదితి పుత్రు
సంఘములతోడ నించుఁడు సహతుఁ డగుచు
మా శరీరంబులకుఁ గడు మాననీయ
రక్షకుండయి మెలఁగుత! రహిఁ జెలంగ ॥

5169

(4) శీతే॥గీ॥ అసుర హననాది కార్యము లాచరించి
సహజ దామంబునకు నెప్పు చనిరొ! యధై
యమరగణ మెల్ల నాత్మీయమైన యమృత
తత్త్వమును బొంది యంతటఁ దనిసినారు ॥

5170

(5) శీగద్యము ॥

పరిచరణాత్మకము లగు కర్మలతోఁగూడ నర్చనీయ సాధన మగు స్తోత్రమును స్తోత
లింద్రాదులను బొందింతురు. అపుడు గమన శీల మగు వృష్ణుదకమును జను
లందఱును జూచుచున్నారు ॥

5171

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాసవ్రత 15వ సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ
సూక్తమునకు ఋషి “భువనము, సాధని” గాను, దేవత “విశ్వదేవతలు” గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—161

ఋషి—ఆప్త్య పుత్రుఁడు భువనుఁడు లేక భువన పుత్రుఁడు సాధనుఁడు
దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—1

§(1) వైష్ణవీయ శక్తులతో వరలు విశ్వదేవాళులు
సుఖదుఃఖమ్ములు నిరతము నిఖిల భువన లోకాలను
వర్తిల్లఁగ దివ్యశక్తి భాగ్యగరిమ లిచ్చు జగతి
జ్ఞాన కర్మ లెల్ల సృష్టి జాగృతగతి విలసిల్లును ॥

5172

(2) §ఆ॥ వె॥ సూక్ష్మ మౌచ సర్వ సృష్టి బృహత్తర
మౌచ మహిత జగతు లమరుచుండు
నభవ శక్తు లలరు నాదిత్య వైష్ణవ
శక్తు లొప్పఁ బ్రకృతి జన్న మౌచ ॥

5173

§(3) ఆదిత్యులు వెలుఁగంగా నైంద్ర శక్తి గణాలతో
సప్త మరుత్తతులు సృష్టి సర్వమ్మునఁ బరఁగంగా
నాకసమ్ము లనిలమ్ములు ననలమ్ములు మరుదాళులు
తనురూపము లొందు నిఖిల తను బృహద్ రూపాలను ॥

5174

§(4) విశ్వ సృష్టి సర్వమ్మును విశ్వదేవ దివ్యశక్తి
దేవస ధర్మమ్ము మీఱ భావరూపగతులమెయిని
రక్షించుచు- అసురాళుల శిక్షించుచు మహితశక్తి
నిత్య సత్య దేవత మై నిఖిలమ్మును ధరించును ॥

5175

§(5) ఐంద్రమైన శచీశక్తి అర్ధాంగమ్మై వరలఁగ
సుందరతరమై సదాః విశ్వ సృష్టి యెల్ల వర్తిల్లును
అర్క దీప్తు లొప్పంగా నిఖిల యజ్ఞ తతు లలరఁగ
గతి శీలమ్మా జగతి కాల బద్ధ మై చరించు ॥

5176

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—161

ఋషి—ఆత్మ్య పుత్రుఁడు భువనుఁడు లేక భువన పుత్రుఁడు సాధనుఁడు

దేవత—విశ్వేదేవతలు

అర్థాంతరము—2

§(1) పంచభూత రూపాలను వరలంగా సృష్టి యెల్ల
 గోళాలును లోకాలును గూడ శక్తులన్ దనరఁ
 గాలబద్ధ మౌచు వరలుఁ గ్రాలంగా విశ్వదేవ
 సర్వస్వము వైష్ణవీయ శక్తులతో విలసిల్లఁగ ।

5177

§(2) అతినూక్షు మై పరఁగుచు నిఖిలమ్మును వ్యాపించుచు
 నైంద్రమైన శక్తులతో నాదిత్యుల మహిమల మై
 “నాభి”శక్తు లలరారుచు నానా సృష్టల యజ్ఞము
 నిరతమ్మును నెఱపుచుండు నిఖిల సామర్థ్యమ్ముల ॥

5178

§(3) పంచభూత సంచయాలఁ బదిలమ్ముగ రక్షించుచు
 ద్వాదశ రూపాదిత్యులు వరలంగా నిత్యమ్మును
 మరుద్గణాల సర్వస్వము మహితమై వెలయంగా
 వైష్ణవీయమైన శక్తి ప్రభా దీప్త మౌను సృష్టి ।

5179

§(4) విశ్వ సృష్టిలోన వ్యాప్తి విషరూప మ్మొంది నిలుచు
 దుష్టరాక్షసాళి నెల్లఁ దున్నాడుచు నిరతమ్మును
 గాల ధర్మబద్ధముగాఁ గ్రాలంగాఁజేసి నిలిపి
 గతిమతిగా నిఖిలమ్మున ఋతగతులను వర్తిల్లును ॥

5180

§(5) సర్వ సృష్టికర్త చేయు సకల కర్మ యజ్ఞమ్మున
 ఆకసమ్ము ననిలమ్మును ననలమ్మును సలిలమ్మును
 మృత్ తతులును జలశీతలోష్ణగతుల కాలములై
 చక్రనేమి క్రమముగాఁగ సంవర్తన మౌను సృష్టి ॥

5181

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—162

ఋషిః—చక్షుః సౌర్యః

దేవతా—సూర్యః

ఛందః—గాయత్రీ; 2-స్వరాట్

(1) సూర్యో నో దివస్సాతు వాతో¹ అన్తరిషాత్ ।

అగ్నిర్ఋషిః పార్థివేభ్యః ॥

1725

(2) జోషా సవితర్యస్య తే హరః శతం సవాగ్ం² అర్హతి ।

పాహి నో దిద్యుతః పరస్త్రాః ॥

1726

(3) చక్షుర్నో దేవః సవితా చక్షుర్న³ ఉర వర్వతః ।

చక్షుర్దాతా దధాతు నః ॥

1727

(4) చక్షుర్నో దేహి చక్షుషే చక్షుర్విభ్రై తనూభ్యః ।

సం చేదం వి చ పశ్యేమః ॥

1728

(5) సుసందృశం త్వా వయం ప్రతి పశ్యేమ సూర్య ।

వి పశ్యేమ నృచక్షనః ॥

1729

1. వాతో¹ అన్తరిషాత్, 2 సవాగ్ం² అర్హతి, 3. చక్షుర్న³ ఉర. (వృ.పృ.)

సూక్తము—162

ఋషి—సూర్యపుత్రుడు చక్షుస్సంజ్ఞుడు*

దేవత—సూర్యుడు*

(1) శీతే॥గీ॥ దివమునందున సూర్యుడు దీప్తి గొనుచు
మమ్ము రక్షించుఁగాకఁ దా మాన్య వాయు
వంతరిక్షమునందున నగ్ని పృథ్వీ
యందు రక్షించెదరుగాక! నాదరమున ॥

5182

శీక॥ నేవింపుము! మా సంస్తుతి
తావక తేజస్సు నవిత! తనువును నిష్ఠిం
జేవ గల శక్తివల్లన్
గావుము! మము నీవు సహజ కరుణను గనుచున్ ॥

5183

(2) శీతే॥గీ॥ నవిత యనువాడు వానవ సముడు కూడ
మాకుఁ జక్షుస్సు నిడుదురుగాక! మఱియు
ధాతయున్ మాకు జక్షుస్సు తప్పకుండ
నిచ్చుఁగావుత! మే మెల్ల మెచ్చునటులు ॥

5184

(3) శీతే॥గీ॥ అఖిల రూపములం జూడ నమల మైన
తేజము నొసంగుమా! మాకు దినకరుండ!
చక్షురిందియమును మాకుఁ జాతురిమను
నీవు మా కిమ్ము! సంప్రీత నిశ్చల మతి ॥

5185

(4) శీతే॥గీ॥ తావకం బౌ ప్రకాశంబు తరణి! మాకు
నీ వొసంగినచో దాన నిఖిలము కడుఁ
జూచి ద్రష్టల మగుదుము సూర్య! పిదప
వివిధమును జూచువారమై వెలయఁగలము ॥

5186

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత ప్రాతవ్రత 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “చక్షుస్సు”గాను, దేవత “సూర్యుడు”గాను, శ్రీ నేమానిచారు వ్రాసిరి.
కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రభుత్వ”
కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(5) శీతే॥గీ॥ సుష్టు సందప్త వైనట్టి సూర్య! నిన్ను
నెలమిఁ జూచెదమయ్య! వృత్తేకముగను
మానవాళికి దృష్టవ్య మైన వస్తు
జాతమును జూచెదము మేము పూతమతిని ॥*

5187

సూక్తము—162

ఋషి—సూర్య పుత్రుఁడు చతుస్సంజ్ఞుఁడు
దేవత—సూర్యుఁడు

అర్థాంతరము—1

(1) శీదివాకర వృత్తము ॥*

దివాకర దివ్యశక్తి తేజోఽన్విత మౌచ సృష్టి
నవారిత మైన అంతరిక్షాఽనిల చిత్ర భాను
దివమ్ముల తోయ వృధ్వ్యధీశాఽమల వేల లెల్ల
జవాఽన్విత మౌచ నిత్య సత్యమ్ముగ రక్ష నిచ్చు ॥

5188

(2) శీఅర్యమ వృత్తము ॥‡

శబ్దశక్తి స్వీకరించి జ్వలియించుచు నిత్యమ్మును
నబ్ధరూప సంచయాల నఖిలమ్మును జక్ర క్రమ
తాఽబ్ధి మేఘరూప మౌచ నలరొందఁగఁజేసి వేల
లబ్ధ కాల బద్ధ మౌచ నరుణుం డలవోక వెల్లు ॥

5189

(3) శీప్రభాకర వృత్తము ॥‡

సవిత చక్షు వౌను మాకు సర్వ దేవతాళి కౌను
సవితథమ్ముగా స్థితీ శతాఽది చక్షు వౌను దీప్తి
సవిత ధాత చక్షు వౌను సర్వ సృష్టి చక్షు వౌను
బ్రవిమలంపు దివ్య దృష్టి ద్వాదశాత్ముఁ డిచ్చు మాకు! ॥

5190

(4) శీవిభాకర వృత్తము ॥‡

అతిసూక్ష్మ చ్ఛా రతులను నంతరాంతరములఁగూడ
సతిలోక మైన మహిత హార్ద దివ్య సుచలనాల
నతివేల మైన గతుల సార్థకంపు నయనంపు
యుతకమ్మును దివ్య ప్రభల నొప్పఁజేయు రవి దీప్తి ॥

5191

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

‡“అష్టి”చ్ఛందము (16). ‡“అత్యష్టి”చ్ఛందము (17). ‡వరస్థాన విషమవృత్తము.

(5) శీజగచ్ఛతు వృత్తము ||*

అఖిల సృష్టిఁ జూచునట్టు లగ్ని దీప్తు లౌవంగా
మఖ మహత్త్వ సూర్య దేవు మండు జ్వాలలన్ జూడన్
సుఖమయాఽమృతంపు దివ్య సూక్ష్మ చాంద్ర దృక్ చక్తులు
విఖనసాఽదృతంపు శక్తి విశ్వమందు వెల్గొందును ||

5192

సూక్తము—162

ఋషి—సూర్య పుత్రుఁడు చక్షుస్సంజ్ఞుఁడు
దేవత—సూర్యుఁడు

అర్థాంతరము—2

(1) శీహిమాఽంశు వృత్తము ||*

హిమాఽంశు రూప దివ్యకాంతి నెన లేని తెలి వెన్నెల
లమాతృకంపు స్వర్గ సీమ నతివేలపు మహాగతి
సమాదృతిన్ మహాఽంతరిక్ష జల వాతాఽనిల పృథ్వీల
క్షమాదృతిన్ మమున్ సదా! విశద శక్త్యాశులఁ గావుతః ||

5193

(2) శీసుధాంశు వృత్తము ||†

నవిత శత యజ్ఞములై శర్వ విష్ణు బ్రహ్మ లౌచు
నవికలిత దివ్య మహా హర్ష కాంతి పుంజ మెల్ల
దివి భువుల సర్వము నుద్భూత నిత్య నవ్య శక్తి
నవిరళత మై నఖిల మ్మందు రక్ష నిచ్చుఁ ద్రాణ ||

5194

(3) శీకళానిధి వృత్తము ||*

భిగవంతుఁడు చక్షువుగా వరలునులే! మా కెప్పుడు
గగనేశుఁడు చక్షువుగాఁ గడిఁదిగ వర్తిల్లున్ గదః
అగ సంస్థితి చక్షువుగా నలరునులే! మా కెప్పుడుఁ
దగు ధాతయె చక్షువు మా తనువర మై యిచ్చున్ గృవ ||

5195

(4) శీశుభ్రాంశు వృత్తము ||†

చక్షువు మా కొసఁగుచుండు జగచ్ఛతు దివ్యశక్తి
చక్షువు మా సుతుల కిచ్చు సదా వంశ దీప్త కాంతి
చక్షువు సూక్ష్మమయి సృష్టి జగత్సర్వరూప జాల
మక్షయమౌ నమృత దివ్య యమాఽస్వీత దృష్టి నిచ్చు ||

5196

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

* పరస్థాన విషయవృత్తము. * “దృతి” చ్చందము (18). † “అత్యష్టి” చ్చందము (17).

(5) శిశిధర వృత్తము ॥*

అమృతమైన నీ కాంతుల నమృతదృష్టి నొంది మేము
అమిత సూర్య దీప్తాశుభలసయిన మాదు కన్ను లిందు!
తపము లేక నీ శక్తుల ధరణ ధారణంపు రీతి
శమ దమంపు సర్వస్వము జయము గాగఁ జాతు మేము॥

5197

సూక్తమ్—163

ఋషికా—పౌలోమీ శచీ

దేవతా—శచీ (ఆత్మానం తుష్టావ)

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) ఉదసౌ సూర్యో¹ అగాదుదయం మామకో భగః ।

అహం తద్విద్వలా వతిమభ్యసాక్షి విషాసహిః ॥

1730

(2) అహం కేతురహం మూర్ధా ఒహముగా వివాచనీ ।

మమేదను క్రతుం పతిః సేహానాయా² ఉపాచరేత్ ॥

1731

(3) మమ పుత్రాః శత్రుహణో ఒథో మే దుహితా విరాట్ ।

ఉతాహమస్మి సంజయా పత్యో మే శ్లోక³ ఉత్తమః ॥

1732

(4) యేనేన్ద్రో హవిషా కృత్యభవద్ ద్యుమ్నుత్తమః ।

ఇదం తదక్రి దేవా⁴ అనపత్నా కిలాభవమ్ ॥

1733

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“దృతి”చందము (18).

1, సూర్యోఒఅగాత్, 2. సేహానాయాఒఉపాచరేత్, 3. శ్లోకఒఉత్తమః, 4. దేవాఒఅనపత్నా. (వ్రా.వ్రా.)

(5) అసపత్నా సవత్సఘ్ని జయన్త్యభిభూవరీ ।

అవృక్షమన్యాసాం వర్చో రాధో¹ అస్థేయసామివ ॥

1734

(6) సమజైషమిమా అహం సవత్సీరభిభూవరీ ।

యథాహమన్య వీరన్య విరాజాని జనన్య చ ॥

1735

సూక్తము — 163

ఋషి క—పులోమ తనయ శచి*

దేవత—పులోమ తనయ శచి (ఆత్మ తృప్తి)*

(1) కీ¹తే॥గీ॥ సూర్యః డుదయించె మామక సువతి సూర్య
రూపము సుదయ మయ్యెను జూపుతోడఁ
బతిని వశ్యుని జేసి సవత్సలఁ గడు
నభిభవించితిఁగాదె! నే నతిశయముగ ॥

5198

(2, 3) కీ¹సీ॥ అఖిలంబునకు జ్ఞాతి నగుచుండి జగమును నిఖిల ప్రధాననై నెగడు దానఁ
గోప వశిష్ఠుడౌ నా పతి ప్రియ వచనాంచితుఁగాఁజేసి యమరు దాన
నా కనుకూలుడై నా భర్త మెలఁగెడునట్లు కావించుచు నరుగు దాన
నా మహా సూనులు నాదు సవత్సలఁ గొట్టెడు వారిగాఁ గూర్చు దాన
తే॥గీ॥ మతియు నేను విపక్షుల కరమర నిడి, నభిభవంబును గూర్చుట నఱయు దాన
నిట్టి హేతువువల్లనే యిందునందు, నాదు కీర్తి విరాజిల్లు మోద మలర ॥

5199

(4) కీ¹ఆ॥వె॥ ఏ హవిస్సుచేత నిందుఁడు కర్మకుఁ
గర్త యగుచు నుండి కౌలు యశము
కలిగియుండి మతియు ఘనుడౌచు నుండును
నా హవిస్సు నందుఁ డఖిల జనులు ॥

5200

1. రాధో¹ అస్థే. (వృ.వృ.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతప్రతి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “శచి, పౌలోమి” గాను, దేవత “శచిపౌలోమి”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.
కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

శీతే॥గీ॥ అట్టి హవ్య రసంబునే యధిగమించి
వెలుగుచుండటచేతనే విశ్వమందు
వివిధ శత్రు విహీననై వేడ్క మెఱయఁ
గడు విరాజిల్లుచున్నాను ఘనతఁ జెంది ॥*

5201

(5) శీగద్యము ॥

శత్రుహంత్రినగుటచే జయమును బొందుచున్నదాననై అభిభవిత్రినగుటచేత నేను శత్రుహీన
నగుచున్నాను. అస్థిరతరులగు శత్రువుల ధన మెట్లు లభ్యయత్నమున హరియింపఁబడునో;
యట్లు నేను సపత్నుల తేజస్సును ధనమును హరియించితిని ॥*

5202

(6) శీతే॥గీ॥ ఇందుగ్గనకుఁ దజ్జనాఽఽశికి నెల్ల రాజ
మాన నై యుంటచే ననుమాన మెంత
యేని లేకుండ శత్రుల నెల్ల నభిభ
వించితిని నే మహాలోక మెంచునటులు ॥*

5203

సూక్తము—163

ఋషిక—పులోమతనయ శచి

దేవత—పులోమతనయ శచి(ఆత్మ తృప్తి)

ఆర్థాంతరము—1

(1) శీతే॥గీ॥ సూర్యుఁ డుదయించు సౌభాగ్య శోభ లొప్ప
మాకు మాంగళ్య ప్రాప్తమ్ము మహిత మౌను
మాదు పతి మాకు జగతి సంవర్ధనుఁ డగు
మాదు వైరి సర్వస్వమున్ మట్టి కఱవ ॥

5204

(2) శీతే॥గీ॥ జ్వాల కేతువు లెల్లను వేల లెనసి
మూర్ధ దీప్తుల నుగ్రమై మూర్త మగును
సృష్టి క్రతువును ననుసరించి సువిశాల
ప్రకృతి కనురూప గతుల మై వరలు నగ్ని! ॥

5205

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(3)కీ॥ నావల్ల జనించు ననల
 మ్మే వేలల నైనఁ బుత్ర వృత్తుల వోలెన్
 బ్రావృడ్గతి నా దీప్తులు
 వావిరి నృప్తిని విశాల భాగ్యము నొందున్ ॥ 5206

(4)కీ॥ దివి భువులను విష్ణుధిపతి
 హవిషమ్ముల నెల్ల నింగి నద్భుత గతి మైఁ
 బ్రవిమల మౌ స్వీకృత కృతి
 నవితథముగఁ బరిగ్రహించు నాకాశ గతిన్ ॥ 5207

కీ॥వె॥ పతి సువత్నిఁ బోలి పర్వంగఁ బ్రకృతియె
 దైవరూప మైన ధర్మ గతుల
 నలర నృప్తి యజ్ఞ మపురూప గతుల మైఁ
 దనరు నిత్య సత్య జనన గతుల ॥ 5208

కీ(5) అనుబంధపు బంధాలను నననుబంధ శక్తుల మై
 విధ్వస్తము కావించుచు విశ్వ సృష్టి వర్తిల్లఁగ
 విజయ మొందు నిత్యమ్మును విపుల సృష్టి వృక్షముపైఁ
 బ్రకృతి పురుష తత్త్వ మెనసి సుకృత మ్మా నిత్యగతుల ॥ 5209

కీ(6) ప్రకృతులపైఁ బురుషశక్తి వర్తిల్లఁగఁ బతి గతిగా
 సృష్టిలోని బ్రాణరూప శివ తత్త్వము తనరారును
 దేజరిల్లు నరుణునికే దివ్య పత్ని చందమామ
 భాతి గాఁగఁ బ్రకృతిలోనఁ బర్వద నేఁ బత్నిశక్తి ॥ 5210

కీ॥వె॥ విశ్వ ప్రకృతిపైని విమల శక్తులు మీఱఁ
 బురుషశక్తి విజయ పూర్తి నొందుఁ
 బురుషశక్తి నిండి పూర్ణ వికాసాల
 బహు ముఖాల ఫలముఁ బ్రకృతు లిచ్చు ॥ 5211

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—163

ఋషిక—పులోమ తనయ శచి

దేవత—పులోమ తనయ శచి (ఆత్మ తృప్తి)

అర్థాంతరము—2

§(1) విరాడూప వ్రకృతిలోన వేవెల్లుల సూర్యుఁ డొప్ప
నుదయించును నిత్యమ్మును నుజ్జ్వలముగ నింగి వ్రకృతి
నా గగనము నగ్నమై నవ్య కాంతు లొప్పారఁగఁ
బ్రకృతిలోన విషాఽమృతము లకృత గతుల వర్తిల్లును: ॥

5212

(2)§క॥ నేనే: కేతువు నౌచును
నేనే: యీ విశ్వ సృష్టి వెలుఁగుల నౌదున్
నేనే: సువిరాట్ పూరుషు
జ్ఞాన మహాకృతువు గాఁగఁ జైతన్య గతిన్ ॥

5213

(3)§క॥ నా కాంతుల పుత్రులు మహా
దాకృతి శత్రుతతి జగతి నస్తంగత మై
ప్రాకృత గతి వర్తిల్లఁగ
వీఁకమెయిన్ విశ్వసృష్టి విలసిల్లు నదా: ॥

5214

§(4,5) హవిషకర్మ వాహక ర్త అనలమై అలరంగా
నుత్తమ గతి గగన మ్మది ఉండును లేకుండఁగూడఁ
బ్రకృతి పత్ని గాఁగ సృష్టి వరల దైవీయ సుశక్తులు
సవత్ని గాఁగ నిత్యమ్మును జ్వలితమ్మా పురుషగతుల
శత్రు రహిత శక్తులతో జయ రూపపు దీప్తులతో
ననవత్నతఁ బ్రకృతి వరల నా సవత్నత లంతరింప
విశ్వ సృష్టి వ్రకృతిలోన విమలమ్మా దివ్య శక్తి
ఆ అరుణుని మహాతేజ మై తనరును నిత్యమ్మున్ ॥

5215

(6)§అ॥వె॥ అఖిల సృష్టిలోన నలరు సవత్ని గాఁ
బ్రకృతి పైని బురుష భాగ్య గరిమ
విజయవంత మౌను విశ్వజ పాణాల
వీర్య శక్తు లెల్ల విస్తరిలఁగ ॥

5216

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—164

ఋషిః—పూరణో వైశ్వామిత్రః

దేవతా—ఇంద్రః

చందః—త్రిష్టుప్

(1) తీ॒వ్రస్యా॑భి॒వయ॑సో॒¹ అ॒స్య పా॑హి నర్వర॒థా వి హరీ॑² ఇ॒హ ము॑ంచ ।

ఇ॒న్ద్ర మా॑ త్వా యజమా॒నాసో॑³ అ॒న్యే ని రీ॑రమన్ తుభ్యమి॒మే సు॒తాసః॑ ॥

1736

(2) తు॒భ్యం సు॒తాస్తు॒భ్యమ్ సో॒త్వాన॒స్త్యాం గి॒రః శ్వా॒త్క్రి॒⁴ ఆ హ్వా॑యన్తి ।

ఇ॒న్ద్రేద॒మద్య॑ నవ॒నం జు॒షాణో॑ వి॒శ్వస్య॑ వి॒ద్వాగ్⁵ ఇ॒హ పా॑హి సోమమ్ ॥

1737

(3) యో॑ ఉ॒శతా॑ మన॒సా సోమ॑మ॒స్మై నర్వ॑హృదా దే॒వకా॑మః సు॒నోతి॑ ।

న గా⁷ ఇ॒న్ద్రస్త॒స్య పరా॑ దదాతి ప॒శస్త॒మిచ్ఛా॑రుమ॒స్మై కృ॑ణోతి ॥

1738

(4) అను॑స్ప॒ష్టో భ॒వత్యే॑షో॒⁸ అ॒స్య యో అ॒స్మై రే॒వాన్ న సు॒నోతి॑ సోమమ్ ।

నిర॑రత్నా మ॒మవా॑ తం ద॒ధాతి॑ బ్ర॒హ్మద్వి॑పో హ॒న్త్యనా॑నుదిష్టః ॥

1739

(5) అ॒శ్వాయ॑న్తో గ॒వ్యన్తో॑ వా॒జయ॑న్తో హ॒వామ॑హే త్వో॒వగ॑న్త॒వా⁹ ఉ॑ ।

అ॒భూష॑న్త॒స్మై సు॒మతౌ॑ న॒వాయాం॑ వ॒యమి॑న్ద్ర త్వా శు॒నం హు॑వేమ¹⁰ ॥

1740

1. వయసో॑ అస్య, 2. వి హరీ॑ ఇహ, 3. యజమా॒నాసో॑ అన్యే, 4. శ్వా॒త్క్రి॒ అ, 5. వి॒ద్వాగ్ అ ఇహ,

6. య॑ ఉశతా, 7. న గా॑ ఇన్ద్ర, 8. భ॒వత్యే॑షో అస్య యో॑ అస్మై, 9. గ॒న్త॒వా ఉ॑.

10. హు॑వేమ. (వృ.పృ.)

సూక్తము—164

ఋషి—విశ్వమిత్ర పుత్రుడు పూరణుడు*
దేవత—ఇంద్రుడు*

(1) శీతే॥గీ॥ తీక్షణము మదకరంబయి తేజరిల్లు
సోమమును ద్రావుమా! యింద్ర! నీమ మలర
నరణ శీల రథాఽంచిత హరుల యజ్ఞ
మందు విడువుము! వాసవా! యంద మొప్ప ॥

5217

శీతే॥గీ॥ ఇతరు లైనట్టి యజమాను లెల్ల నీకు
సంతసము కూర్చకుండుత! నెంతయేని
నీ నిమిత్తమె సోమముల్ నిఖిల వంద్య!
యభిషుతములయి యంతట నమరుచుండు ॥

5218

(2) శీతే॥గీ॥ ఇంద్రుడా! నీ నిమిత్తమె యెల్ల సోమ
మభిషేతం బయ్యె నంతట వ్యాప్తి గాంచు
నాశు ధారగ వచ్చెడు నమల వాక్కు
లెల్ల నినుఁ బిల్చుచుండె నీ యుల్ల మలర ॥

5219

శీతే॥గీ॥ ఇంద్రుడా! యిట్టి కాలాన నీ మహా స
వనములోనగు కర్మలఁ గనుచు నీవు
సర్వ విజ్ఞాతవై యిట్టి సవనమందు
సోమమును ద్రావుమా! నీవు శోభకొఱకు ॥

5220

(3) శీగద్యము ॥

కామయమానమున వికలము నగు మనస్సుతో నింద్రుని గోరి యే యజమానుడు
సోమాఽభిషవమును జేయునో! వాని నింద్రుడు నశింపజేయఁడు. వానికి
శుభకరము కావుననే ప్రశస్త మైన ధనమునే ప్రసాదించుచున్నాఁడు ॥

5221

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత ప్రాతఃపఠి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “పురాణుడు” గాను, దేవత “ఇంద్రుడు” గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.
శీరచ యితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”
శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(4) కీచ॥ ఎవఁడు మహేంద్ర దేవునకు నిచ్చునో, సోమ రసంబు నట్టి మా
నవుని సుదృష్టినిం బడు ననారత మాతఁడు వాని కెంతయే
నవన మొసంగుచుండు, దన హస్తము నాతని కూత యిచ్చి యా
భువిఁ గలవాని శత్రువుల పొంక మడంచఁగ నుక్తుఁ డయ్యెడున్ ॥*

5222

(5) కీసీ॥ అశ్వ సంతతుల నాశించుచున్ మేము సుఖ మొసంగెడు నిన్నుఁ జూడఁగలము
గో గణంబుల నెల్లఁ గోరుచుండెడు మేము సుఖ మొసంగెడు నిన్నుఁ జూడఁగలము
స్థిరతరాగ్నుల వెల్లఁజేయుచుండెడు మేము సుఖ మొసంగెడు నిన్నుఁ జూడఁగలము
బహ్వాన్నమును బీరితిఁ బడయుచుండెడు మేము సుఖ మొసంగెడు నిన్నుఁ జూడఁగలము
గీ॥ వాసవుఁడ! సుప్రశస్త మై భాసమాన, మైన నీబుద్ధియందున నమరుచున్న
వారమై సౌఖ్య మిచ్చెడు పరమ దాత, వైన నినుఁ బిల్చెదము మే మవార్యగతిని ॥*

5223

సూక్తము—164

ఋషి—విశ్వమిత్రపుత్రుఁడు పూరణుఁడు
దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతము—1

(1) కీదామనిధి వృత్తము ॥*

వివిధ కాల రథాలతో విశేషమైన దీప్తి తతులు
ప్రవిమలంపు సువీర్య భద్ర శక్తు లొచ్చు సర్వప్రకృతి
అవిరళమ్మయి నిత్య నత్యగప్రసారముల్ పరలఁగఁ
బవిజ శక్తి మహేంద్ర! సర్వ శత్రుతండమున్ దునుముము! ॥

5224

కీ(2) సృష్టి యెల్ల నీకొఱకే! సృష్టి స్థితి నీకొఱకే!

త్రికాలాల సకల దిశల ఋతగతులను వర్తిల్లెడి
శబ్ద నిశ్శబ్ద శక్తి సంచయాల సదమలముగ
నైహిక విద్వాంసులెల్ల రమర శ్రుతిగ నుచ్చరించు
విమల మంత్ర రాజములన్ విశ్వ సృష్టి యజ్ఞమ్మున
విష్ణుదేవ! సోమామృత వృష్టి నిచ్చి కాపాడుమ! ॥

5225

కీ(3) దివ్య దేవ కామమ్ముల భవ్యయజ్ఞ తతు లొనర్చి
మనోరూప మహా శక్తి మహితమ్ముగ నజయ్య మై
అలరంగా మహావిష్ణు వఖిల గోళ లోకాలకు
నమృత శక్తి నిచ్చి సృష్టి నలరించును స్థిరగతులను ॥

5226

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము

♦“అతిదృఢి”చ్ఛందము. (19)

§(4) సోమామృత మంత్రరాజ శుభ పదముల వినుచునుండి
 వ్రత్యక్షర స్వచ్ఛ గతుల నిత్య సత్య శక్తి నిచ్చి
 బ్రహ్మమ్మును ద్వేషించెడి పాపాత్ముల వధించుచు
 సచ్చిత్తుల తత్త్వమ్మును సర్వ గతుల నిల్పును హరి ॥

5227

§(5) కాంతితతులు కోరి సదా! కైమోడ్పులు సేతు మీకు
 సకల లోక సుఖముఁ గోరి అకలుషముగ దండ మిడుచు
 మఖల వ్రకృతి శుభముఁ గోరి యజ్ఞాఽగ్నుల జ్వలింపఁజేయ.
 సోమ శక్తు లొనఁగి విష్ణు! సృష్టి నెల్ల రక్షింపుమః ॥

5228

సూక్తము—164

ఋషి—విశ్వామిత్ర పుత్రుఁడు పూరణుఁడు
 దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—2

§(1) విశిష్టమౌ సంచలనపు విలోలత్వ శక్తుల హరి!
 కాల రథమ్ములను విడిచి కరుణ రక్షించు! సృష్టి
 సద్భావపు సత్య గతుల సకలమ్మున నియమ రతుల
 సంతానమ్మా సృష్టికి జనకుఁడుగా మాత గాఁగః ॥

5229

§(2) చరాచరమ్ములై వరలెడి సర్వ సృష్టి శబ్దతతులు
 కాంతి జాల సర్వస్వము క్రితు వౌచును విష్ణుక్రియగ
 వర్తిల్లుచు నిత్యమ్మును బరమామృత సోమ మ్మది
 విశ్వమ్మున వర్షించెదు! వెలుఁగఁజేసి జ్ఞాన వ్రకృతి ॥

5230

§(3) సోమ పూర్ణ మనశ్శక్తి శుభ్ర సర్వ హృదంతరాల
 దేవ కామ రూపాశుల దివ్యత్వము తెలియ నొను
 సకల శ్రేయఃకరమై సర్వ గోళ లోకాదులు
 పరా ప్రియ ప్రిద చలనాలను బయనించును హరి కృపమై ॥

5231

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§(4) నిత్య స్పష్టతన్ వెలిగెడి నిఖిల వ్రకృతి సంపదగా
 సోమాఽమృత దివ్య సృష్టి సృష్టి నెల్ల న్రవియింపఁగ
 బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరాఽపవర్గ సర్వ విద్యేషుల
 సంహరించి- సచ్చిత్తుల సదా! కాపాడును! హరి ॥

5232

§(5) సృష్టిలోనఁ బ్రసరించెడి వ్యష్టి సమిష్టి కాంతితతులు
 నకల గోళ లోకాలును సంచరింప ధరించుచున్
 నిత్య నవ మ్రొన సుమతి సత్యశక్తు లమరొందఁగ
 హరి వర మై సృష్టి యజ్ఞ మలరారును నసునిత్యము
 నఖిల జగతి! శుభద గతుల హవన మ్రొ వర్తిలుదు!
 వ్రకృతి సహజమైన అగ్ని వ్రజ్యలిలఁగ దీధితులను ॥

5233

సూ క్తమ్—165

ఋషిః—పాఞ్జావత్యో యక్షునాశనః
 దేవతా—ఇంద్రాగ్ని, రాజమక్షుష్ణం వా
 చందః—తిర్విష్టవ్; 5-7-అనుష్టుప్

(1) ముంచామి త్వా హవిషా జీవనాయ కమజ్ఞాతయజ్ఞాదుత రాజయజ్ఞాత్ ।
 గ్రాహీర్జగ్రహ యది వైతదేనం తస్యా¹ ఇంద్రాగ్ని వ్ర ముముక్త మేనమ్ ॥

1741

(2) యది షితాయర్యది వా పరేతో యది మృత్యోరన్తి కం సీత² ఏవ ।
 తమా హరామి నిర్మతేరువస్థాదస్సార్షమేనం శతశారదాయ ॥

1742

(3) సహస్రాక్షేణ శతశారదేన శతాయుషా హవిషాహార్షమేనమ్ ।
 శతం యథేమం శరదో నయాతీన్ద్రో విశ్వస్య దురితస్య పారమ్ ॥

1743

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్ష”

1. తస్యా¹ ఇంద్రాగ్ని, 2. సీత² ఏవ. (వ్ర.పర.)

(4) శతం జీవ శరదో వర్ణమానః శతం హేమస్తాజ్ఞాతము వసంతాన్ ।

శత మిన్ద్రాగ్నీ సవితా బృహస్పతిః శతాయుషా హవిషేమం పునర్దుః ॥

1744

(5) అహర్షం త్వావిదం త్వా పునరాగాః పునర్నవ ।

సర్వాజ్ఞ సర్వం తే చక్షుః సర్వమాయుశ్చ తేఽవిదమ్ ॥

1745

*(6) ఊర్ధ్వరేఖా వ్ర దహన్తే విష్ణుమిన్ద్రాగ్నీ అమృతం జుషేథామ్ ॥

1746

*(7) మహ్యం దధానా ఉప దీర్ఘ మాయురస్మే ధత్తం పురుషజా పురన్ధిః ॥

1747

సూక్తము—165

ఋషి—వ్రజావతి పుత్రుడు యక్ష నాశకుడు*

దేవత—ఇంద్రాగ్నులు లేక రోగ నాశకము*

(1) శీతే॥గీ॥ శీలు గలుగంగ లోకానఁ జిరము బ్రతుకు
మోయి! యత్నాఁ బ్రభూతుఁడా! హోమమునను
నీకుఁ గల యక్ష రోగంబు¹ నిన్ను వేగ
విడుచు నట్టులు నేయును వివిధ గతుల ॥

5234

శీ॥వె॥ రాజ యక్షనుండి యోజనుండా! నిన్ను
విడిచిపుచ్చు నపుడు వేగ గ్రహణ
శీలి దేవి రోగిఁ జేరు నద్దానిని
నగ్ని యడఁచుఁగాక! హరియు నటులె ॥

5235

*ఋగ్వేదము దశమమండలములోని యీ 16వ సూక్తములోఁ గొన్ని వ్రాతప్రతులలో 6,7 మంత్రములుగా రెండు ఋక్కు లధికముగాఁ గలవు. ఈ ఋక్కులను గొందఱు “ఖిల” మంత్రములుగా భావింపఁ, గొందఱు పరిశిష్టము లనియు, గొందఱు పాఠాంతరము లనియు, మరి కొంద రధికపాఠము లనియు, వే రొక కొందఱు ప్రక్షిప్తము లనియు భావించిరి. (“ఖిల” మంత్ర నిర్వచనమునకై 14వ పుట చూడ నగును.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సహిత వ్రాతప్రతి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “యక్షనాశకుడు” గాను, దేవత “దుఃఖ నివారణము” గాను, శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

1. ప్రాచీనకాలమున నార్యులకు వచ్చెడి రోగములలో యక్షరోగ మొకటి యున్నట్లు దీనినిబట్టి గ్రహింపవచ్చును.

ఇయ్యది అస్థులందునుగూడ జనించుచున్నట్లున్నది.

(2) శీసీ॥ పురుషుండు రోగ సంపూర్ణుడై యున్నను వానిని బ్రతికింపఁబూనఁగలను
 భూ లోకముననుండి పోవంగనున్నను వానిని బ్రతికింపఁబూనఁగలను
 క్షీణాయ పును గల్గి క్షీణించియున్నను వానిని బ్రతికింపఁబూనఁగలను
 యముని సమీపంబునందు మెలంగిన వానిని బ్రతికింపఁబూనఁగలను
 తే॥గీ॥ ఋరుషు నిటువంటి వానిని బరమ మృత్యు, దేవికడనుండి వేగము తెచ్చి నూరు
 వత్సరంబులు జీవింపవలయు బలము, కలుగువానిగఁ జేయుదుఁ యౌలుత నేను ॥

5236

(3) శీగద్యము ॥

ఇందుగ్గి, డీ పురుషుని నెట్లు శత వత్సరకాలము దుఃఖపారమ నొందించెనో, యట్లు బహు
 చక్షుస్కము, శత శారద వత్సరము, శతసంవత్సరవరిమిత జీవము గల హవ్యము చేయ
 యక్షు గృహీత మానపుని రోగవిహీనునిగాఁ జేసెను ॥

5237

(4) శీతే॥గీ॥ యక్షు రోగ విముక్తుడా, యహరహంబు
 నీవు వృద్ధిని గాంచుచు నిశ్చల మతి
 శత శరదృతు¹కాలంబును సకల జీవ
 సుఖద హేమంత శతకంబు నూటి మీఱఁ
 బ్రాణములఁ దాల్చియుండుమా! పరికృతియందు ॥*

5238

శీతే॥గీ॥ అల బృహస్పతి సవితయు నగ్ని యనెడు
 వాఁడు వాసవుండున్ శత వత్సర మిత
 మైన యాయుస్సునకు హేతు వౌ హవిస్సు
 నొంది పురుషుని మాకయి యొనగిరికద! ॥

5239

(5) శీతే॥గీ॥ వ్యాధి ముక్తుడ! నిను మృత్యు బాధనుండి
 నేను దప్పించినాఁడను నిశ్చల మతి
 మతియు నభినవతం దాల్చి పరమ తుష్టి
 నీవు నాకడకున్ రమ్ము! నిశ్చయముగ ॥

5240

శీతే॥గీ॥ అవికలాంగ! సమంచిత! యమల పురుష!
 నీవు నిందిగ్రియ వర్గంబు నేటిమిమెయిఁ
 బొందినాఁడవు! నీకు సంపూర్ణ జీవ
 నంబు సంపాదితం బయ్యె డంబు మీఱ ॥

5241

శ్రరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరమున ననూదితము.

1. ఈ ఋక్కుకాలమునఁ జైత్రమున శరదృతు వుండియుండ నగు నని కొందఱు భావించిరి.

*వఁచపాది.

§(6) ఇంద్రాగ్నుల సూర్యగతుల నెంతేనియు నణచివేసి
విష్ణుశక్తి నమృతమ్మును విశ్వమ్మున కొనఁగు నదా! ॥♦

5242

§(7) పురోగతుల సంపదాశి పూర్ణమై వరలంగా
నత్యంతము దీర్ఘమైన ఆయుర్దాయమ్ము నాకు
సలిరింపుమ! విష్ణుదేవ! అఖిలమ్మును దత్తముగా! ॥♦

5243

నూతనము—165

ఋషి—ప్రజాపతి పుత్రుఁడు యశ్మ నాశనుఁడు
దేవత—ఇంద్రాగ్నులు లేక రోగ నాశకము

అర్థాంతము--1

§(1) విశ్వ సృష్టి సంక్షేమము విమలమ్ముగ నెఱపుచుండు
ప్రజాపతి పుత్రుఁడవో రజసి బాంధవ! చంద్రా!
సలిల సంక్షేమార్థమై నదుదయ మగుము! నదా!
నీదు యశ్మ రోగ మ్మది నిర్మూలన మౌచు సృష్టి
వైష్ణవీయమైన నీ ప్రభా దీప్త దివ్య శుచులు
ప్రకృతిలోని ఓషధులను బ్రాణవృద్ధులుగఁ జేయును ॥

5244

(2) §ఆ॥వె॥ పృథ్వి మీదఁగాని విశ్వమం దేదైన
మృత్యు వంతిక గతి సత్య మగును
అయిన శత శరత్తు లాయురారోగ్యాల
బ్రతుక రోగహరత వరలుఁగాక! ॥

5245

§(3) శత గుణాల వర్ధిలైడి శరచ్చక్తి ప్రకృతిలోన
సర్వ రోగ నివారిణిగ నదమలౌషధుల నొనంగు
విశ్వ దురిత పారమ్మును విధ్వస్తము కావించుచు
శత శరద్బుతు కాలము నదా! రోగ రహితమ్మా! ॥

5246

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
♦“ఖిల” మంత్రానువాదము. సామాన్యార్థము.

§(4) శత శరదాల్ జీవింపుమః శతహేమంతాలు ప్రకృతి
 రోగ నాశక పదార్థాలు ఋత వసంత గతుల నీయ
 నింద్రాగ్నల ఆదిత్యుని బృహస్పతి దివ్యాయుష
 శక్తులే! హవిషముగా శతాయువుగఁ బ్రసాదింప
 శత సంవత్సర కాలము సంవర్ధన మొందుమోయి! ॥

5247

§(5) నిత్య పునర్నవ మ్రొన నిర్మల యౌవన గతులను
 రోగ రహిత శక్తులతో ఋత ఋతు రతు లౌప్యంగా
 సర్వ ప్రకృతి అంగములై సకల ప్రకృతి చక్షువులై
 సర్వము నీ కాయువుగాఁ జందురుఁడా! తనరారుత! ॥

5248

§(6) ఉపర్యుపరి గతులతోడ నుజ్జ్వలమౌ నింద్రాగ్నల
 శక్తులతో వెలుఁగొందఁగఁ జక్రపాణి సృష్టి నెల్లఁ
 జంద్ర సంవర్ధకముగ నదా! నవదరించుచుండి
 అమృతమయమ్ముగాఁగఁజేసి బ్రాణ స్థితి శక్తు లొనఁగు ॥*

5249

§(7) అంతికగతి నలరారుచు నమృత మాంగళ్య గతుల
 నధిక మైన దీర్ఘాయువు నమరఁజేసి నాకు జగతి
 నాపూర్ణమైన దివ్య దీప చంద్రికల్ విరియఁగ
 మహితాఽఽధారమ్ము లొచు సుహిత మ్రొ నిలుచు నదా! ॥*

5250

సూక్తము—165

ఋషి—ప్రజాపతి పుత్రుఁడు యక్ష నాశనుఁడు
 దేవత—ఇంద్రాగ్నులు లేక రోగ నాశకము

అర్ధాంతరము—2

§(1) ప్రకటితాఽప్రకటిత మౌ బహుళ ప్రజాతతు లన్నిటిఁ
 బారఁద్రోలి వెలుఁగొందెద మేర లేని నిత్య శైత్య
 చాంద్రిక లవి తనరంగా సకల ప్రకృతి ప్రాణద మై
 త్రాణద మై ఇంద్రాగ్నుల రాజిత మౌ దివ్య శక్తి
 వైష్ణవీయ గతులమైని వరలఁగ జీవింతు నేను
 విమలమ్ముగ క్షేమమ్ముగ నమల జీవనమ్ము లలర ॥

5251

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
 *“ఖిల” మంత్రానువాదము.

§(2) ఎంతకాల మున్నఁగాని మృత్యు వంతికమ్మునకే
చేరక తప్పదు ప్రతిదియు నృష్టిని బరిమితగతి నిల్చుచుఁ
గాలగతుల శతశరద్ వేల లెనసి స్థితి శక్తుల వరలి
నిర్మతిహరక మై తుదికి నిఖిల భూతములఁ గలియును ॥ 5252

§(3) నహస్రాక్షుడైనఁగాని శతశరదమ్ములతో వరలెడి
శతాయుష కాళమునకు సంబద్ధుండై నిలుచును
హవిషమ్ముల హర్షముతో ననంతమైన కాలగతుల
దురిత పార దూర మై చుష్టరోగ హరక మా
శతశరత్తుల మహాకాల సర్వస్వము విశ్వమ్మున
వైష్ణవీయ ఋతశక్తుల వరలును ఋతుతత్త్వమ్ముల ॥ 5253

§(4) వర్ధమాన ప్రకృతి శక్తి వరలు శతశరదమ్ముల్
శత హేమంతాలు వరఁగు శత వసంతాలు మించు
నింద్రాగ్నులు సవితృండు బృహస్పతియె నృష్టి యెల్ల
శత రూపమ్ములతోడను శతాయుషముగ వర్తిల్లును
బ్రకృతి పురుష శక్తు లెల్లఁ బ్రభవించును బెరుగు విరుగుఁ
బునఃపునర్జన్మలతోఁ బుట్టి పెరిగి గిట్టుచుండు ॥ 5254

§(5) నీవే! మహద్ధర్మముగా నీవే! సంతాపముగా
నీవే! యౌవన మౌచును నీవే! వార్ధక్య మౌచుఁ
బునర్నవత్వమ్ము లొప్పఁ బూర్ణ నృష్టి వరలుచుండు
సర్వాంగము లీ వౌచును సకలమ్మును నీ వౌచును
నీవే! నేత్రమ్ము లొచు నిఖిలాయుష మౌచు నీవే!
అవిదితముగ నలరారుదు వఖిలేశా! అనంతరూప! ॥ 5255

§(6) ఆకసమున రేఖ గాఁగ నద్భుతముగ నలరును శశి
విష్ణు లీల నింద్రాగ్నులు విలసిల్లుచు నమృతమ్మును
నఖిల నృష్టి స్రవియింతురు నిఖిల ప్రకృతి దాహమ్మును
నిరతమ్మును దీర్చి శక్తి నింపు స్థితి గతుల వెల్గ ॥ 5256

§(7) అనంత సుదీర్ఘ మౌ నాయుషమ్ము వరలంగా
నంత మెనయనట్టి నృష్టి అఖిల భారమున్ వహించి
బ్రహ్మ విద్య తత్త్వశక్తి భద్రతమై ధరియించుచుఁ
గృష్ణ శక్తి నాలోపల ఋతగతులను నిల్పుఁగాక! ॥ 5257

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*“ఖిల” మంత్రావాదము.

సూక్తమ్—166

ఋషిః—బౌహ్యో రక్షోహః

దేవతా—రక్షోహః

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) బౌహ్యోఽగ్నిః¹ సంవిదానో రక్షోహః బాధతామితః ।

అమీవా యస్తే గర్భం దుర్ణామా యోనిమాశయే ॥

1748

(2) యస్తే గర్భమమీవా దుర్ణామా యోనిమాశయే ।

అగ్నిష్టం బౌహ్యోఽతా సహ నిష్క్రవ్యాదమసీనశత్ ॥

1749

(3) యస్తే హన్తి వతయన్తం నిషత్స్నుం యః సరీస్పవమ్ ।

జాతం యస్తే జిహాంతి తమితో నాశయామసి ॥

1750

(4) యస్త² ఊహా విహరత్యన్తరా దంపతీ శయే ।యోనిం యో³ అన్తరాశ్శే తమితో నాశయామసి ॥

1751

(5) యస్త్వా భౌతా పతిర్భూత్వా జారో భూత్వా నిపద్యతే ।

ప్రజాం యస్తే జిహాంతి తమితో నాశయామసి ॥

1752

*ఈ సూక్తమునకు దేవత “గర్భస్రావే ప్రాయశ్చిత్తమ్” అని సాయణ, మాక్కుముల్లర్ ప్రతులలోఁ బేర్కొనఁబడినది.

1. బౌహ్యోఽగ్నిం, 2. యస్త²ఊహా, 3. యో³అన్తరాశ్శేహ. (ప్రా.ప్ర.)

(6) యస్త్వై స్వప్నేన తమసా మోహయిత్వా నివద్యతే ।

ప్రజాం యస్మై జిహాంసతి తమితో నాశయామసి ॥

1753

సూక్తము—166

ఋషి—బ్రహ్మ పుత్రుడు రక్షోహానామకుడు*

దేవత—గర్భరక్షణము*

(1) శీతే॥గీ॥ మంత్ర రూపంబుతో నైకమత్య మంది
రాక్షసుల నెల్ల బాధించి రాజమానుఁ
డైన యనలుండు బహు రాక్షసాధికులకు
నధికముగ హింసఁ జేయుచు నమరుఁగాక! ॥

5258

శీత॥వె॥ ఎవఁడు రోగ రూప మెక్కువ కాంచుచు
గర్భమును హరించు నిర్భరాఽర్భ¹
రోగ రూపమునను నేగి తావక కుక్షిఁ
జెందు వాని నగ్ని చెఱచుఁగాక! ॥

5259

(2) శీత॥వె॥ అర్భ రోగ రూపుడైన యెవ్వఁడు నీదు
గర్భమున వసింపఁగలుగు నట్టి
పొలును తిండిపోతు పూర్ణాగ్ని హోతుఁడు
నష్టపెట్టుఁగాక! స్పష్టగతిని ॥

5260

(3) శీత॥ చక్కని నీదు గర్భమున నన్ని పతత్ కమనీయ బీజమున్
జిక్కులు పెట్టి దాని నతిశీఘ్రము గొట్టెడు వాని వెండియున్
గ్రక్కన మూని తచ్చిశువు గాఁతీయఁ బెట్టెడు నట్టివాని నీ
చక్కటినుండి తొలెదను జానరొ! నీకు హితంబు గోరుచున్ ॥

5261

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకృతపత్రి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి "రక్షోహనుడు"గాను, దేవత "గర్భశాస్త్ర వ్రతిబంధి"గాను, శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

1. పాశ్చాతీనాద్యులకు వచ్చిన రోగములలో యక్షురోగములతోపాటు అర్భరోగ మొకటి కలదు.

(4)శీఁ|| చక్కని గర్భముం జెరిపి స్రావముఁ జేసెడు వాని నెంతయున్
మక్కువ మీఱ దంపతుల మధ్య వసించెడు వాని యోనియం
దెక్కువ వెల్గు బీజమును నెంతయుఁ దుగ్గించెడు నట్టి వాని నీ
చక్కటినుండి తొల్రెదను జానరొ! నీకు హితంబు గోరుచున్ ||*

5262

(5)శీఁ|| ఒక్కొక్క మారు భారతగను నొక్కవరిం బతిరూప సంపదన్
మిక్కిలి వచ్చి నీదగు నమీవముఁ జేరెడు వాని జారుడై
నిక్కుచు నన్న వాని నొగి నీదు జనున్ దుఃఖమాడు వాని నీ
చక్కటినుండి తొల్రెదను జానరొ! నీకు హితంబుఁ గోరుచున్ ||*

5263

(6)శీఁ|| చక్కని నారి! నీదయిన స్వప్నమునందున నిన్ను నిద్రితోఁ
జిక్కులు పెట్టి నీ కిపుడు చేష్టను బోవఁగఁజేసి పిమ్మటన్
మక్కువ తీర నిన్ గలిసి మాఁముఁ గూల్చెడు నట్టి వాని నీ
చక్కటినుండి తొల్రెదను జానరొ! నీకు హితంబు గోరుచున్ ||*

5264

సూక్తము—166

ఋషి—బ్రహ్మ పుత్రుఁడు రక్షోహ నామకుఁడు
దేవత—గర్భ రక్షణము

అర్థాంతరము—1

శీ(1) వైష్ణవాన్ని సంవిదాన పృథా దీప్తు లలరంగా
రక్షిత మై చలనగతుల రాణించెడి సృష్టి యెల్లఁ
బ్రకృతిమాత గర్భముగా వరలఁ బంచ భూతాలను
ధాతువులకు ధామములై తనరారును విశ్వసృష్టి ||

5265

శీ(2) సదసత్తుల గర్భమై సర్వమ్మును దనరారఁగ
ధాతు జన్మ భూమి యాచుఁ దనరు సృష్టి యోని గాఁగ
సనల భరిత విష్ణుశక్తి నఖిలమ్మును నియమ గతుల
సృష్టి స్థితి లయ రతులను జెన్నొందఁగ సర్వస్వము ||

5266

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

§(3) రూపరహిత మహితమైన సృష్టి సృష్ట శక్తి యెల్ల
జన్మ పతన వృద్ధి క్షయ సంలీనపు మరణగతుల
ననిలాఁనల సలిల మృదాకాశమ్ములలోనఁ గలియు
వశ్య మర్మ ధర్మ కర్మ దృశ్యాఽదృశ్య రూపగతుల ॥

5267

§(4) ప్రకృతి పురుష రూపమ్ముగ వరలు నూరు శక్తులుగా
సర్వ భూత సంచయాల స్థాన మౌచ బ్రాహ్మ్య గతుల
సంతరిక్ష కుహర మృది అలర మర్మ సత్య రతులఁ
బాలనమ్ము నొనరించును వరల సృష్టి స్థితి లయాల ॥

5268

(5)§క॥ నీవే: సృష్టిగఁ బతిగా
నీవే: సహజన్మ రూపి నీడవుఁ గాఁగన్
నీవే: కాంతి సరిత్తుగ
నీవే: ప్రాణుల కధిపతి వెన్నఁగను హరీ: ॥

5269

(6)§క॥ నీవే: స్వప్న తమస్సులు
నీవే: మోహమ్ము నౌచు నెగడుచు సృష్టిన్
నీవే: కాంతి సరిత్తుగ
నీవే: ప్రాణుల కధిపతి వెన్నఁగను హరీ: ॥

5270

సూక్తము—166

ఋషి—బ్రహ్మపు త్రిఁడు రక్షోహ నామకుఁడు
దేవత—గర్భరక్షణము

అర్థాంతరము—2

§(1) శైవాఽనల సంవిదాన సంశక్తులు బాధింపఁగ
రక్షశక్తులు సర్వము భ్రష్ట మౌను నాశ మౌను
శివంకరము గాఁగ విశ్వ సృష్టి స్థితి గర్భ మ్రొ
దశ దిశలను మర్మ మ్రొ తనరారును నిత్యమ్మును ॥

5271

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§(2) లయ శక్తులతోసహా క్రాలంగా నాకాశము
 దిశ లెల్లను గుహ్యములై తేజరిల్ల గర్భముగా
 నగ్ని పూర్ణ శివ శక్తులు నమల సద్భావరతుల
 నిక్క మౌచ సృష్టిస్థితి నిరయ మౌచఁ దనరారును ॥ 5272

§(3) జల రూపపు నాగమ్రై సర్వ సృష్టి వరలంగా
 ననిలాఁనల మృతతులును నాకసమ్ము లతిమర్మతఁ
 బతన మౌచ స్థితిగతులను ఋత ఋతువుల వర్తిల్లుచు
 జాత మౌచ హరీః నిన్ను సంసేవన మొనరించును ॥ 5273

§(4) ప్రకృతిపురుష శక్తిరూప సుకృత సంగమాల వరలి
 ఊరు గతుల మర్మరూప సృష్టి జనన శక్తులలర
 నంతరిక్ష శక్తులతో నఖిలాఽఖిల గోళ లోక
 తిరోధాన పురోగతుల సరోధాల విరోధాల
 సలిల సర్వ రూపాలుగ సకల భూత సంచయాలు
 వర్తిల్లును సృష్టిలోన బహిరంతర్గతులు తోప ॥ 5274

§— అంతరిక్ష రూపమైన అదృశ్యంపు శక్తులతో
 భూత సంచయాలు సృష్టిఁ బొందు నొందుచుండు సదాః
 ప్రకృతి పురుష రూపాలుగ వరలుచు నా దంపతులై
 విహరించును బ్రతికృతు లవి వెలయంగా సుకృతాలుగః ॥ 5275

§(5) అగ్ని సృష్టి గాఁగ నలరు నగ్ని భర్త గాఁగఁ దనరు
 నగ్ని సహోదరత్వమ్మున నఖిలమ్మున నిండి నిలుచుఁ
 గాంతి ప్రవాహమ్ము గాఁగఁ గ్రాలుచుండు సృష్టిలోనఁ
 బ్రకృతి పురుష రూపాలను బాలించును నాధిపత్య
 తేజాలను నిరతమ్మును దివ్య దేవః ఓ శ్రీహరిః ॥ 5276

§(6) నీ లీలా స్వప్నమ్మున నీ మాయా తిమిరమ్మున
 నిఖిల జగతి మోహ మందు నిద్ర నిర్నిద్రగతులఁ
 గాంతి ప్రవాహమ్ముగాఁగఁ గ్రాలుచుండు సృష్టిలోనఁ
 బ్రకృతి పురుష రూపాలను బాలించును నాధిపత్య
 తేజాలను నిరతమ్మును దివ్యదేవః ఓ శ్రీహరిః ॥ 5277

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—167

ఋషిః—విష్వహా కాశ్యపః

దేవతా—యక్షునాశనమ్

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) అక్షీభ్యాం తే నాసీకాభ్యాం కర్ణాభ్యాం చుబుకాదధి ।

యక్షం శీర్షణ్యం మనీష్కజ్జిహ్వాయా వి వృహమి తే ॥

1754

(2) గీర్వాభ్యస్త¹ ఉష్ఠిహభ్యః కీకసాభ్యో² అనూక్యాత్ ।

యక్షం దోషణ్యం మంసాభ్యాం బాహుభ్యాం వి వృహమి తే ॥

1755

(3) అనేర్భ్యస్తే గుదాభ్యో వనిష్ఠోర్హృదయాదధి ।

యక్షం మతస్నాభ్యాం యక్షః ప్లాశిభ్యో వి వృహమి తే ॥

1756

(4) ఊరుభ్యాం తే³ అష్ఠివద్భ్యాం పార్షిష్ఠిభ్యాం ప్రవదాభ్యామ్ ।

యక్షం శోణిభ్యాం బాసదాద్భంససో వి వృహమి తే ॥

1757

(5) మేహనాద్వనంకరణాల్లోమభ్యస్తే నభేభ్యః ।

యక్షం ⁴సర్వస్మాదాత్మనస్తమిదం వి వృహమి తే ॥

1758

1. గీర్వాభ్యస్త² ఉష్ఠిహా, 2. సాభ్యో² అనూక్యాత్, 3. తే² అష్ఠి, (వాగ్.వగ్.), 4. సర్వస్మాదా. (సా.మా.)

(6) అంగానగల్లోమోల్లోమో జాతం పర్వణిపర్వణి ।

యక్షం సర్వస్మాదాత్మనస్తమిద వి వృహమి తే ॥

1759

సూక్తము—167

ఋషి—కాశ్యపుఁడైన వివృహానామకుఁడు*

దేవత—యక్ష నాశనము*

(1) కీసీ॥ యక్ష పరీతః నీ యక్షిద్వయమునుండి యక్ష రోగంబును నవనయింతు
హ్రీణేంద్రియమునుండి కర్ణద్వయమునుండి యక్ష రోగంబును నవనయింతుఁ
జుబుకస్థలమునుండి శోభి మూర్ధమునుండి యక్ష రోగంబును నవనయింతు
నీ శిరోఽంతర్వర్తి నిఖిల భాగమునుండి యక్ష రోగంబును నవనయింతు
తే॥గీ॥ నీచు జిహ్వాతలంబున నిలచియుండి, బాధపెట్టుచు నున్నట్టి పరమ యక్ష
రోగమును నుద్ధరించుచు రూపుతోడ, దాని వేరుగఁ జేసెదఁ దత్క్షణంబు ॥

5278

(2) కీగద్యము ॥

ఓ వ్యాధిగృహీతుఁడా! స్నిగ్ధము లైన గీర్ణలనుండి అస్థులనుండి అస్థుల సంధులనుండి యక్ష
రోగమును దొలఁగింపఁజేయుచున్నాను. నీ బాహువులయందు యక్షమును నశింపఁ
జేయుచున్నాను. నీ యంశభాగములనుండి యక్షరోగమును దొలఁగించెదను ॥

5279

(3) కీగద్యము

ఓయి! యజ్ఞాఽభిభూతుఁడా! అన్న పానముల కాధారభూత మగు భవదీయాంత్రమునుండి
తత్సంధులనుండియు యక్ష రోగమును వేరుచేయుచున్నాను. మతస్సములనుండియు,
(ప్రార్థ్యములయందుండు నమ్రఫలాకృతులు గల వృక్షములనుండి) యక్షముల
నుండియు, (హృదయ సమీపమందున్న కాల మాంస విశేషమైన యకృత్తునుండి)
నింకను నన్యములగు క్లోమ ప్లిహాది సంజ్ఞలు గల మాంసములనుండియు, యక్ష
రోగమును దొలఁగించుచున్నాను ॥

5280

(4) కీగద్యము ॥

ఓయి! రుగ్గుఁడా! నీ యూరువులనుండి నీ జానువులనుండి యక్షమును బోఁజేయుచున్నాను.
పాదాఽపరభాగములనుండియుఁ దత్సంబంధ మగు పాయువునుండియు యక్ష రోగమును
వేరుచేయుచున్నాను ॥

5281

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకరణి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ
సూక్తమునకు ఋషి “వివృహుఁడు” గాను, దేవత “దుఃఖ నివారణము” గాను శ్రీనేమానివారు వ్యాసించిరి.

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(5) శీగద్యము ॥

శరీరమును బుట్టించు మేధ్రిమునుండి, లోమములనుండి, నఖములనుండి, యక్షమును
దొలగించుచున్నాను. ఇపు డా యక్ష రోగమును నీ సర్వ శరీరమునుండియు
వేరువరచుచున్నాను ॥*

5282

(6) శీగద్యము ॥

సర్వాంగములనుండి సర్వలోమములనుండి యవయవసంధుల జనించునట్టి యక్ష రోగమును
నశింపజేయుచున్నాను ॥*

5283

సూక్తము—167

ఋషి—కాశ్యపః డైన విష్ణుహా నామకుఁడు
దేవత—యక్ష నాశనము

అర్ధాంతరము—1

శీ(1) కన్నులకును ముక్కులకును గర్ణములకు సధరములతో
నాకసంపుఁ దత్త్వముతో ననిల రూప శక్తులతో
శీర్షమునకు క్షీణత్వము జిహ్వాకు మస్తిష్కమున
క్షీణత్వము లేకుండఁగఁ గృత పరమాత్మ త వరలును ॥

5284

శీ(2) బ్రహ్మశక్తి కారణాన వరలు గీర్వాణమునకునై
ఊర్ధ్వముఖముగాఁగ వెలసి ఒప్పు ధమను లన్నింటిని
నెమ్ములకును బాహువులకు నెనయు నంసములకును
క్షయ దోషము లేకుండఁగ శంకరత్వ మలరింతును ॥

5285

శీ(3) అమృతశక్తి తత్త్వమున నాంత్ర తత్సంధులలో
మతస్సమ్ములు వృక్కములనుండి మాంసరూప మై వెలిఁగెడి
వివిధ ప్రదేశములయందు విమలహృదయ గ్రంథులందు
నందకుండ క్షీణత్వము నతిగ నిరోధింతు నేను ॥

5286

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*సాయణాచార్యభాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

§(4) అమృతత్వపు శక్తులతో నసాధారణ గతులమెయిని
చొడరు జానువులనుండి తొలగజేతు షీణత్వము
ప్రాదోపరితలమునుండి పాయువునుండియుఁగూడను
షీణత్వము నశింపజేసి పాణ తాణ శక్తు లిత్తు ॥ 5287

§(5) అమృతత్వపు శక్తులతో నసాధారణంపు గతుల
మర్మ స్థానమ్ములందు మట్టి రూపావయవాల
నఖ రోమమ్ములనుండియు నాశ మొనరింతు యక్షు
మాంతర గతి షీణత్వ మ్మణువైనను లేకుండఁగ ॥ 5288

§(6) అమృతత్వపు శక్తులతో నసాధారణంపుగతుల
నంగాంగములందునుండి అఖిల సంధులందునుండి
ప్రకృతిరూపమైన దేహ బహుళ లోక ప్రదేశాల
నుండి యక్ష దుశ్శక్తిని జెండాడుదు నిర్మూలముగ ॥ 5289

సూక్తము—167

ఋషి—కాశ్యపుఁడైనవివృహా నామకుఁడు

దేవత—యక్షునాశనము

ఆర్థాంతరము—2

§(1) ప్రకృతి పురుషాఽర్థనారీశ్వర సుస్వరూపంపు
శోభిత చక్షులు నాసిక చుబుక స్థలమ్ములనుండి
శిరమునుండి శిరోఽంతర్వర్తిస్థలమ్ములందునుండి
నాలుకనుండి యక్షుశక్తి నాశన మొనరింతు నేను
అమృతత్వపు శక్తులతో నసాధారణంపు గతుల ॥ 5290

§(2) ప్రకృతిపురుషాఽర్థనారీశ్వర సుస్వరూపంపు
గీర్వలనుండి అస్థి సంధి కీశుల సర్వస్వమునుండి
బాహురూపమ్ములందునుండి బాహుమూలాఽంకములనుండి
నాశ మొనరింతు నేను నానావిధ యక్ష శక్తి
నమృతత్వపు శక్తులతో నసాధారణంపు గతుల ॥ 5291

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ(3) పృథ్వీపురుషోఽర్థనారీశ్వర సుస్వరూపాన
 నన్న పానాచుల కెల్ల నాధారభూత మైన
 ఆంత్రమునుండి నంది అంగములనుండి కూడ
 మతన్నమునుండి వృక్తస్థితులనుండి హృదయ
 సమీపస్థకాలమాంసపు టమృత విశేషమునుండి
 బహురూపుల మాంసమై వర్తిలెడి దానినుండి
 నాశ మొనరింతు నేను నానావిధ యక్ష శక్తి
 నమృతత్వపు శక్తులతో నసాధారణంపు గతుల ॥

5292

శీ(4) పృథ్వీపురుషోఽర్థనారీశ్వర సుస్వరూపాన
 నూరు ద్వయమునుండి నొనరు జాను ద్వయమునుండి
 పాదాఽవరభాగములు పాయువునుండియుఁ గూడను
 నాశ మొనరింతు నేను నానావిధ యక్ష శక్తి
 నమృతత్వపు శక్తులతో నసాధారణంపు గతుల ॥

5293

శీ(5) పృథ్వీపురుషోఽర్థనారీశ్వర సుస్వరూపాన
 సృష్టికర్మ నొనరించుచుఁ జెలఁగు మర్మస్థానమునుండి
 మృద్రావమై పెరిగెడి రోమ నఖములనుండియు
 సకలాఽవయవాలనుండి సర్వరూప యక్షముల
 నాశన మొనరింతు నేను నానావిధ గూఢరతుల
 నమృతత్వపు శక్తులతో నసాధారణంపు గతుల ॥

5294

శీ(6) పృథ్వీపురుషోఽర్థనారీశ్వర సుస్వరూపాన
 ఆకసాలరతులమైని ననిలములరతులమైని
 అనలములరతులమైని నంబువులరతులమైని
 మృతతులరతులమైని మిశ్రితమౌ పంచభూత
 సంచయాఽవినాభావ స్వరూపముగా వరలుచు
 దశదిశలను విస్తరిల్లి తనరారెడి లోకాలను
 సకల సృష్టి అవయవాల సంధులలో సంభవించు
 నానావిధ యక్ష శక్తి నాశ మొనరింతు నేను
 అమృతత్వపు శక్తులతో నసాధారణంపు గతుల ॥

5295

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—168

ఋషిః—వ్రచేతా ఆంగిరసః

దేవతా—దుఃస్వప్నాశనమ్

ఛందః—అనుష్టుప్; ౩-తిర్విష్టుప్; ౧-పంక్తిః

(1) అపేహి మనసస్పతే ౭వ క్రామ పరశ్చర ।

వరో నిర్భత్యా¹ ఆ చక్ష బహుధా జీవతో మనః ॥

1760

(2) భద్రం వై వరం వృణతే భద్రం యంజన్తి దక్షిణమ్ ।

భద్రం వైవస్వతే చక్షుర్బహుతా² జీవతో మనః ॥

1761

(3) యదాశసా నిఃశసాభిశసోపారిమ జాగ్రతో యత్ స్వపంతః ।

అగ్నిర్విశ్వాన్యప దుష్కృతాన్యజుష్టాన్యారే³ అస్మద్ దధాతు ।

1762

(4) యదీష్ట బ్రహ్మణస్పతే ౭భిదోహం చరామసి ।

వ్రచేతా న⁴ ఆంగిరసో ద్విషతాం పాత్వహసః ॥

1763

(5) అజైష్మాద్యాసనామ చాభూమానాగసో వయమ్ ।

జాగ్రత్స్వప్నః సంకల్పః పాపో యం ద్విష్మంతం స⁴ ఋచ్చతు యో నో ద్వేష్టి తమృచ్చతు ॥

1764

1. నిర్భతా ౭ ఆచక్ష, 2. జుష్టాన్యారే ౭ అస్మద్, 3. వ్రచేతాన ౭ ఆంగిరసో, 4. స ౭ ఋచ్చతు. (నా.వి.వ.)

సూక్తము—168

ఋషి—ఆంగిరసుఁడైన ప్రచేతుఁడు*

దేవత—దుస్స్వప్ననాశకదేవుఁడు*

(1) శీతే॥గీ॥ ఓయి! దుస్వప్నదేవ! నీ వొదిగికొనుచు
విప్రకృష్టస్థలంబుల వేడ్క మెఱయ
స్వేచ్ఛఁ బూనుచుఁ దిరుగుమా! చిత్తమలర
నన్యదేశములందైన నలరుమయ్య! ॥

5296

శీతే॥గీ॥ మమ్ము బాధింప వలదని నముచితముగఁ
బాపదేవతయైనట్టి పరమమృత్యు
దేవితోడ వచించిన నీవు నాదు
మనసు బహ్వాత్సుకంబయి ఘనతఁ గాంచు ॥

5297

(2) శీగద్యము ॥

సర్వజనులు భద్రము (శోభనమును) వరణీయము దుస్స్వప్నవినాశరూపమునగు ఫలమునుగాఁ
బొందించుచున్నారు. ప్రవృద్ధు మగు ఫలమును బొందుచున్నారు. యమునియందు భద్రమునే
చతుస్సుగాఁ గోరుచున్నారు. దుస్స్వప్నాధిదేవుఁ డగు వైవస్వంతుఁడు మముల బాధింప
కుండుఁగాక! (ఈ లోకమునందు భద్రమునే అవస్థానలక్షణముగాఁ జేయుఁగాక!) ॥

5298

(3) శీసీ॥ మేల్కొనునప్పుడు మిక్కిలి క్రోధంతో నే దుష్కృతముఁ జేయ నేగినామొ!
నిద్రఁబోయెడువేళ నిఖిలాభిలాషతో నే దుష్కృతముఁ జేయ నేగినామొ!
నిరఖిలాషులమయి నిత్యము వర్తించి యే దుష్కృతముఁ జేయఁ నేగినామొ!
సాభిలాషులమయి సమముగ మెలఁగుచు నే దుష్కృతము సేయ నేగినామొ!

తే॥గీ॥ అప్రియము లొచు నుండెడునట్టి సర్వదుష్కృతంబుల నెల్లను దోషహరి
యైన యనలుండు మాకు నత్యంతదూర,దేశమున నిల్పుఁగాక! దా దీక్షఁ బూని ॥

5299

(4) శీతే॥గీ॥ బ్రహ్మణస్పతి! యిందుగ్రేడా! ప్రబలులైన
మీ కభిదోహ మేమేని మేము చేసి
యున్నచో దానివల్లను గగ్గన్నన మము
మీరు రక్షింపుడి! ప్రితి మీఱ నిపుడు ॥

5300

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేది సంపిత వాగ్గతవ్రతి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ
సూక్తమునకు ఋషి “ప్రచేతుఁడు” గాను, దేవత “దుస్స్వప్ననివారణము”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

శీతే॥గీ॥ బంధుయుతుఁడు ప్రచేతస్సు వరుణుఁడనెడు
వాఁడు శత్రు వక్రమైన పాపబాధ
దొలఁగఁజేయుచు నత్యంత తుష్టితోడ
మమ్ము రక్షించుఁగాకఁ దా నెమ్మి మీఱ ॥*

5301

(5) శీగద్యము ॥

జయింపవలసినవన్నియు జయించితిమి. దుస్స్వప్న నాశానంతరము బొందఁగలిగినవానిని
బొందఁగలము. (అటులే మేము నిరపరాధుల మగుదుము.) జాగ్రత్ స్వప్నావస్థల సంబంధ
పాపఫలరూప మగు సంకల్పము (దుస్స్వప్నాఽధ్యవసాయము) ఎవఁడు మము
ద్వేషించునో; వానిని బొందుఁగాక! ॥*

5302

సూక్తము—168

ఋషి—అంగిరసుఁడైన ప్రచేతుఁడు
దేవత—దుస్స్వప్న నాశక దేవుఁడు

అర్థాంతరము—1

(1) శీతే॥గీ॥ మనసు వైకల్యమయ మౌచు మాయ రతులఁ
బతన మానట్లు చేయక అతిపవిత్ర
శక్తి మీఱఁగ నిర్పతి విషాద గతులఁ
దొలఁగఁజేసి బహుముఖాఽదృశ్య దృశ్య
జీవశక్తుల మనసు సంజీవ మగుత! ॥*

5303

శీ(2) వైవస్వతాఽగ్ని శక్తి వరలంగాఁ జతువులే
బహుశము లౌ విషయప్రకృతి పరిజ్ఞానావళులను
జీవింపఁగ మనశ్శక్తి చెన్నొందును భద్ర మై
శోభన ఫలయుక్త మై సృష్టి వృద్ధి యుక్త మౌ
నకల ప్రకృతి పురుషాఽధిప శంకరత్య మలరంగా ॥

5304

శీ(3) మెలకువ తో స్వప్నమ్మున మే నెఱుఁగని నిద్రగతిని
సర్వ కాల సర్వాఽవస్థల సర్వస్వమున నే వేశను
బరాఽపకార పరత్వానఁ బాపాఽఽలోచన లేవియు
రాకుండఁగ నా వైశ్వానరాగ్ని శక్తి రక్షించుత! ॥

5305

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము

వచపాది.

§(4) బ్రహ్మణస్పతిగాఁగను వరలు వైష్ణవీయ శక్తి
అమల మ్మా చిత్తమ్మున నమేయమౌ నగ్ని శక్తి
అభిద్రోహక్రియ లన్నిటి నఖిల ద్వేష పాపాశుల
నంతర్పాపర గతులను నంతరింపఁ జేయుఁగాక! ॥

5306

§(5) అజశక్తుల అద్భుతగతి ననమానపు గతులతోడ
నపావత్య తత్త్వమ్మున నభౌతికంపు రూపమ్మున
జాగృతగతి సంకల్పపు స్వప్నమాత్ర రూపమ్ములఁ
బావమ్ముల దుష్క్రియలను బారఁద్రోలి దూరముగా
ద్వేషమ్మును రూపుమాపి విశ్వ సంక్షేమమ్ములు
సత్య శక్తు లలరారఁగ సర్వమ్మున విలసిల్లుతః ॥

5307

సూక్తము—168

ఋషి—ఆంగిరసుఁడైన వ్రచేతుఁడు

దేవత—దుస్స్వప్న నాశకదేవుఁడు

అర్థాంతరము—2

§(1,2) పావక్రియ బావమ్ములు రూపఁగా మనశ్శక్తి
అతీత మై అలరారును నజయ్యమౌ శక్తులతో
నిర్మతిమయ దుష్టరూప నిరయ గతులు తొలఁగిపోవ
విశ్వరూప మంది మనసు విహరించును సర్వమ్మున
సకల చక్షు రూప మై సర్వ భద్రగతులు వరల
యమ శక్తులన్ జయించి అగ్ని వైవస్వతముగాఁగ
నఖిలమ్మున జీవించును నద్భుత మౌ గతులు మీఱ ॥

5308

§(3) ఇచ్ఛాగతి నిచ్చ లేక యెల్ల దిశల నొంది మీఱి
సదనత్తుల కధీన మై సదనత్తుల కతీత మై
వ ర్తిల్లును హృచ్చక్తులు వైశ్వానరాఁగ్ని రతుల
సేవ్య మసేవ్యమ్ము నొచు దివ్య దైవ శక్తుల మై ॥

5309

§(4) బ్రాహ్మ్యశక్తి తత్త్వమ్మున వైష్ణవీయ దివ్య శక్తి
అనల రూప దివ్య తేజ మలరింపఁగ నకలుషంపుఁ
బవిత్రమైన మనశ్శక్తి పారఁద్రోలుఁ బావమ్ముల ॥

5310

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-పర్యవర్ణ”

§(5) అనుద్భూత మసమాన మ్మసనామ మ్మనాగనము
 నభూమ మై అలరునట్టి ఆ మహామహిత శక్తి
 జాగ్రత్ స్వప్నావస్థల సంకల్పముగా నైనను
 బావకర్మ లొనరింపక పరమ ఋత శక్తులతో
 అభములనే నాశపరచి శుభతతులను నిల్పు! సతము ॥

5311

సూక్తమ్—169

ఋషిః—నైర్మతః కపోతః
 దేవతా—విశ్వే దేవాః
 ఛందః—త్రిష్టుప్

(1) దేవాః కపోత¹ ఇషితో యదిచ్చన్ దూతో నిర్మత్యా² ఇదమాజగామ ।
 తస్మా³ అర్చామ కృణవామ నిష్క్రతిం శం నో⁴ అస్తు ద్విపదే శం చతుష్పదే ॥

1765

(2) శివః కపోత¹ ఇషితో నో⁵ అస్తవనాగా దేవాః శకునో గృహేషు ।
 అగ్నిర్హి విపో⁶ జుషతాం హవిర్నః పరి హేతిః పక్షిణీ నో వృణక్తు ॥

1766

(3) హేతిః పక్షిణీ న దభాత్యస్మానాష్ట్ర్యం పదం కృణతే⁶ అగ్నిదానే ।
 శం నో గోభ్యశ్చ పురుషేభ్యశ్చాస్తు మా నో హింసీదిహ దేవాః కపోతః ॥

1767

(4) యదులూకో వదతి మోఘమేతద్యత్ కపోతః పదమగ్నా కృణోతి ।
 యస్య దూతః ప్రహిత⁷ ఏష ఏతత్ తస్మై యమాయ నమో⁸ అస్తు మృత్యవే ॥

1768

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. కపోత¹ 2. ఇషితో, 2. నిర్మత్యా² 3. ఇదమా, 3. తస్మా³ 4. అర్చా, 4. నో⁴ 5. అస్తు, 5. నో⁵ 6. అస్తవ,

6. కృణతే⁶ 7. అగ్ని, 7. విపో⁶ 8. జుషతాం, 8. హవిర్నః, 8. పరి హేతిః, 8. పక్షిణీ, 8. నో వృణక్తు, (వా.ప్ర.)

(1) ఋచా కపోతం నుదత ప్రణోదమిషం మదస్తః పరి గాం నయధ్యమ్ ।

సంయోపయన్తో దురితాని విశ్వా హిత్వా న¹ ఊర్జం ప్ర పతాత్ పత్తిషః ॥

1769

సూక్తము—169

ఋషి—నిర్మతి పుత్రుడు కపోతుడు*

దేవత—విశ్వే దేవతలు*

(1) కీ॥గీ॥ మృత్యుదేవికి దూతయై మెలగు నా క
పోతుడన్నదగృహంబున కరుగుదెంచె
వాని బాధను దప్పింపఁ బూని మేము
హవ్యమున మిమ్ముఁ బూజింతు మమరులార! ॥

5312

కీ॥గీ॥ అల కపోత ప్రవేశంబుకలనఁ బుట్టు
దోషమును హవ్యము నొసంగి తొలఁగఁ జేతు
మందుచేత సుపుత్రుని నఖిల ధేను
ముఖ్యముల నెల్ల సౌఖ్యము పొందుఁగాక! ॥

5313

(2) కీ॥ సురవరులార! మా గృహము చొచ్చి కపోత మపాప హేతువై
పరము వెలుంగుఁగాక నల పావకుడన్నదశేష హవ్యమున్
స్థిరమతి మీ నిమిత్తమయి తెచ్చి భుజించెను నింక మీ కృపన్
ధురమును దాల్చి యద్ది మముఁ దూర్ణము వీడునుగాకఁ బోడిమిన్ ॥

5314

(3) కీ॥ హనన హేతు కపోత మన్మజ్జనంబుల హింసింపకయె వేగ నేగుఁగాకఁ
నడవియందుఁ గలట్టి యగ్ని స్థలమునందె యంచితంబుగ నివసించుఁగాకఁ
గో గణంబులనుండి గురుతర సౌఖ్యంబు లలితరీతిని మాకుఁ గలుగుఁగాకఁ
బురుషులవల్లను బూర్ణదోష విముక్తి యనదృశంబుగ మాకుఁ బొసఁగుఁగాకఁ
తే॥గీ॥ దేవతోత్తములార! యో ధీరులార! మీ యనుగ్రహమును మేము పూనియుంట
నీ కపోతము మమ్ముల నెప్పుడైన, బాధ పెట్టకయుండుతఁ బలు విధముల ॥

5315

1. నఽఊర్జం. (వ్యా.వృ.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాతవృత్తి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “కపోతము” గాను, దేవత “విశ్వే దేవతలు” గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శిశుసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(4) శిగద్యము ॥

ఘోకనంజకల పక్షి యే యమంగళవాక్కును బలుకుచున్నదో: యది నిష్ఫల మగుఁగాక!
కపోతముకూడ నే పదమును గృహమం దుంచుచున్నదో: యదియు నిష్ఫల మగుఁగాక!
ప్రహిత మగు నీ కపోత మే స్వామికి దూత యగుచున్నదో: మారయిత యగు నట్టి
యమునకు నా యీ ప్రణామ మగుఁగాక: ॥*

5316

(5) శిగద్యము ॥

దేవతలారా: మంత్రముచే స్తూయమానులై బహిఃకర్తవ్య మగు కపోతపక్షిని మా గృహమునుండి
వెడలఁగొట్టుఁడు! కపోతమును జంపుటవలనఁ గలిగిన దోషములను బరిహరించుచు మే మిచ్చు
హవ్యములచే మదించినవారలై మాకు నన్నమును గోవును నొసంగుడు! మఱియు శీఘ్ర
త్పాదక మగు కపోతము మాకు నన్నమును విడిచిపెట్టి పక్షములచే నెగురుఁగాక! ॥*

5317

సూక్తము — 169

ఋషి—నిర్మతిపుత్రుఁడు కపోతుఁడు

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతము — 1

(1) శీతే॥గీ॥ నిత్య వైరుధ్య భావాల నిర్మతి శక్తి
తనదు నదుపాజ్జల నిలిచి తనరునట్టి
ప్రాణముల్ హరించు కపోతభాతి వెల్లు
దుష్ట నక్షత్రములనుండి తొడరి ప్రాణ
నష్టములు మాకు రాకుండ నాల్గు రెండు
పదములన్ వెల్లు ప్రకృతులన్ ద్విదశులారా:
ప్రార్థన మొనరింతుఁ గాపాడ మిమ్ము! ॥*

5318

(2) శీతే॥వె॥ ఆ కపోతరూప భీకర నక్షత్ర
కిలలు ఖగ చక్ర గృహములందు
నావరించి కీడు నఖిల ప్రకృతులకున్
జేయకుండ శుభము చేయుఁ డీరు! ॥

5319

శీతే॥వె॥ దైవ శక్తు లొప్పు బావక జ్వాలలన్
బ్రాజ్ఞు లెల్ల మంత్రహవిష మొసఁగి
ఆ కపోత విషజ మపకృతి కారక
దుష్ట కాంతి నెల్లఁ దునుముచుందు ॥

5320

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యేనుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

♦సప్తపది.

§(3) ఆ నిర్మతి దూతగాఁగ నలరు నా విష కపోత

ఋక్ష దుష్ట కాంతు లెల్ల సృష్టిఁ బ్రాణరూపమ్ముగ
హరించకుండ గగనాటవి నన్ని పరమ్మొనుగాకః
సకల గోళ లోకాలను బ్రకృతి పురుష శక్తులతో
మాతృ పితృ భావమ్ముల మహితశంకరత్వ మొప్ప
దివ్యమ్ముగ వెలుఁగుఁగాకః దేవాశులఁ గృపాదృతిని ॥

5321

§(4) జయ్యమైన దుశ్శక్తుల జముని దూతదూతగాఁగ

వరలు గుడ్లగూబ రిక్క లరి శక్తుల శబ్దించుచు
నా నిర్మతి బానిసగా నదుపాజ్ఞల నిల్చు దుష్ట
కపోత రూప నక్షత్రపుఁ గాంతివల్లఁ జా వెపుడును
మా దరికే రాకుండఁగ మా వందన మా యమునకు ॥

5322

§(5) ఋగ్ రూపపు శబ్ద స్వర ఋతశక్తులు వ్యాప్తి చెంది

దుష్ట కపోత దురిత కాంతి వ్యష్టి సమిష్టులుగ సృష్టి
నే లోకమ్ముల గోళమ్ముల నే మాత్రము వ్యాపింపక
అవకృతులను జేయకుండ నఖిల విశ్వ హితము చేయు ॥

5323

సూక్తము—169

ఋషి—నిర్మతి పుత్రుఁడు కపోతుఁడు
దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—2

§(1) ప్రేతకళను బ్రసాదించి విశ్వమ్మున నశుభద మై

ప్రకృతి పురుష శక్తులలోఁ బ్రాణత్రాణముల హరించు
ద్విగుణీకృత సౌర కాంతి విష శక్తులన్ హరించి
ఇహ పరాలఁ జతుర్దిశల నెల్లఁ గాపాడుచు నిత్యము
దేవాశులు కరుణించుతః దివ్య శుభము లొనఁగి సదా ॥

5324

§(2) దైవీయపు వేదజ్ఞులు పావకులో హవిషమ్ముల

శుక్ల కృష్ణ పక్షాలను శుభ దీప్తులు హేతువుగా
భామనిధి విషకాంతుల ధ్వంస మొనరించుచుండు
దేవాఽఽశుల అనుగ్రహన దివ్య శివపరంపరలు
ఖగోళ చక్ర రాశులలోఁ గ్రాలంగా నిత్యమ్మును ॥

5325

కోరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§(3) విష కపోత దీప్తిశక్తి విస్తృత మొనరించు సూర్య
 విషకాంతులఁ గత్తులుగా విశ్వమ్మునఁ బ్రసరించును
 ఆ కాంతుల సర్వస్వము నగ్ని యజ్ఞ దీప్తులతో
 శబ్ద శక్తు లొప్పారఁగ సంహరించి సర్వ గోళ
 లోకాలను బ్రకృతి పురుష ఋతశక్తుల నిల్పుచుందు
 దేవ వేద దివ్యజ్ఞులు దేవాఽఽశుల అనుగ్రహాన ॥

5326

§(4) మృత్యు దేవతకు దూతగ మిన్నున వ్యాపించి సతము
 పగలు రాత్రి మోషుగతులఁ బ్రకాశించు రవిజ మైన
 దుష్టకాంతి సర్వస్వముఁ దుస్మాడును శుచిశక్తులు
 నియమగతుల నిత్య మౌ నియతికి నా కై మోడ్పులు ॥

5327

§(5) ఋక్ ఛక్తుల దివ్యదీప్తి ఋక్ష గోళ లోకాలను
 సర్వమ్మున వ్యాప్తి చెంది సంహార మొనరించును
 విష కపోత కాంతితతుల విధ్వస్తము కావించుచు
 దీప్తరవిజమౌ విషాఽమృత తేజమ్ముల విభజించుచు
 విశ్వ విష దురితమ్ముల విరిచి శాంతి శుభము లొనఁగు ॥

5328

సూక్తమ్—170

ఋషిః—ఋషభో¹ వైరాజః, ఋషభః¹ శాక్వరో వా
 దేవతా—సవత్సమ్నుమ్
 ఛందః—అనుష్టుప్; ౧-మహాపంక్తిః

(1) ఋషభం మా సమానానాం సవత్సానాం విషాసహిమ్ ।

హస్తారం శత్రూణాం కృధి విరాజం గోపతిం గవామ్ ॥

1770

(2) అహమస్మి సవత్స హేన్ద్ర² ఇవారిష్టో అక్షతః ।

అధః సవత్స మే పదోరిమే సర్వే³ అభిష్ఠితాః ॥

1771

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1.వర్షభాఖ్యః.(సా.పా.), 2. హేన్ద్ర² ఇవారిష్టో² అక్షతః, 3. సర్వే³ అభిష్ఠితాః. (వా.ప్ర.)

(3) అత్రైవ వోఽపి నహ్యమ్యుజే¹ ఆర్త్నే ఇవ జ్యయా ।

వాచస్పతే ని షేదేమాన్ యథా మదధరం వదాన్ ॥

1772

(4) అభిభూరహమాగమం విశ్వకర్మేణ ధామ్నా ।

ఆ వశ్చిత్తమా వో వశ్రతమా వోఽహం సమితిం దదే ॥

1773

(5) యోగక్షేమం వ² ఆదాయాఽహం భూయానముత్తమ³ ఆ వో మూర్ధానమకృమిమ్ ।

అధస్పదాన్మ⁴ ఉద్వదత మ్జ్ఞాకా ఇవోదకాన్మజ్ఞాకా ఉదకాదివ ॥

1774

సూక్తము—170

ఋషి—వైరాజైన ఋషభుఁడు లేక శాక్వరుఁడైన ఋషభుఁడు*

దేవత—సవత్సనాశన రూపార్థము*

(1,2)శీసీ॥ అన్మత్ కులీనులయందు నన్నుఁ బ్రశస్తమునిగాఁ జేయుట తగవు నీకు
నరిమండలంబును నభిభవించెడునట్లు నన్నుఁ జేయుట కడు నయము నీకుఁ
జతురుఁడవై నన్ను శత్రు హంతకునిగాఁ జేయుటయే ప్రితి చేష్ట నీకుఁ
బరమ గోవుల కెల్లఁ బ్రతిగ నన్ జేయుటే క్రాల లోకంబున ఘనత నీకు
తే॥గీ॥ నిందుఁ డెవ్వనిచేతను హింసితుండు, కాని పట్టులు నేనును గరము హింస
లనుభవింపకయుండును నఖిల వైరి, పంక్తి నాపాదములపైని బడునుగాక! ॥

5329

(3)శీతే॥గీ॥ కార్ముకము కొటి నే రీతిఁ గట్టఁబడునొ!
నారిచే నట్లు శాత్రువ వీరు లెల్ల
రెట్టి దేశాన నుందురో! యట్టి దేశ
మందు వారలఁ గట్టెద నతిశయముగ ॥

5330

1. సహ్యమ్యుజేఽఆర్త్నేఽఇవ, 2. వఽఆదాయాఽహం, 3. భూయానముత్తమఽఆ వో,

4. స్పదాన్మఽఉద్వదతమజ్ఞాకాహవోదకాన్మజ్ఞాకాఽఉదకా. (వ్యా.వ్యా.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకృతప్రతి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “అనిలుఁడు” గాను, దేవత “శత్రు నాశనము” గాను, శ్రీ నేమానివారు వాగ్దేశి.

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననుదితము.

శీతే॥గీ॥ ఓయి! వాచస్పతీ! మాకు నున్న శత్రు
వర్గ మెట్టులు సంరుద్ధ వాక్కు లగుచు
మెలఁగుదురొ! యట్లు చేయుచు మీర లట్టి
వారలకు హింసఁ జేయుఁ డవారితముగ ॥*

5331

(4) శీఉ॥ వైరిగణంబ! మిమ్ముల నవారిత తేజముతోడఁ గూడి నేఁ
జేరుచునున్న వాడఁ గడు శక్తి మెయిన్ భవదీయ ధైర్యమున్
గోరి హరియించువాడ నతికుత్సిత మౌ భవదీయ సంఘమున్
బీరముఁ జూపు మీ వ్రతము బిట్టు గ్రహించెడువాడఁ జూడుఁడి! ॥*

5332

(5) శీఆ॥ వె॥ ఓ సవత్సులార! యోగంబు క్షేమంబు
మీ సమక్షమందె మిగులఁ బొంది
యు త్తముఁ డన నొచు నోపి మీ శిరసును
బాదమున నడంచి పరఁగఁగలను ॥*

5333

శీఆ॥ వె॥ వృష్టి జలమువలెను వెలుఁగుచు నున్నట్టి
కప్ప లెట్లు ధ్వనిని గలుగఁజేయు
నట్లే యరచుచుండి యరులార! నా పాద
తలము క్రిందనుండి తనియుఁ డిరు! ॥*

5334

సూక్తము—170

ఋషి—వైరాజైన ఋషభుఁడు లేక శాక్వరుఁడైన ఋషభుఁడు
దేవత—సవత్సనాశనరూపార్థము

అర్థాంతరము—1

శీ(1) ప్రకృతిమాతలందు నీవు పరమ శ్రేష్ఠముగాఁగ
నర్థాంగత్వము తనరెడి ఆలి రూప ప్రకృతులలో
విష సహితముకాక నిలిచి విరిసి అమృత వృష్టి నెల్ల
శత్రుతతుల సంహరించి సర్వ గోళ లోకాలకు
స్వామి వౌచు నలరెదులే! సర్వ స్థితి రక్షక! హరి! ॥

5335

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

§(2) బహు ప్రకృతుల నధిష్ఠితమై వరలు పరబ్రహ్మ శక్తి
అక్షత మై సృష్టిలోన నలరారును నిత్యమ్మును
బ్రకృతులలో శాత్రువ తతి పాదాకాంతమ్ము గాఁగ
నదుపాజ్ఞల లొంగి నిలుచు నా దివ్య దైవమునకు ॥

5336

§(3) ద్వంద్వప్రకృతి శక్తులలో వైరుధ్యము లేకుండఁగ
నాకసంపుట నిల సలిలానలానవసీ రూపమ్ముల
సంరక్షించును దేవుఁడు శత్రుత్వముల బారినుండి
నకల శబ్ద నిశ్శబ్దగ శక్తుల కధినేత యాచు ॥

5337

§(4) వ్యష్టి సమిష్టి రూపమ్ముల ప్రతగతులను నిత్యమ్మును
బంచ భూత తత్త్వాలే ప్రాణప్రద గతి వరలును
సచ్చిదానందమ్ముల శంకర మౌ ధామమ్ముగ
విశ్వకర్మ యైన మహావిష్ణుదేవు కరుణానంద్యతి ॥

5338

§(5) ఉదకశక్తి మండూకము ఉసురులతో బ్రతుకు గతిని
మండూకపు శక్తులతో నిండు రీతి జలానందశయాలు
దైవీయమ్మా లీలగఁ దనరారును విశ్వ ప్రకృతి
ఆదాన ప్రదానాల నఖిల యోగ క్షేమాలును
నలరంగా నుత్తమ గతి నా పరబ్రహ్మ శక్తి
నువర్యదోగతులతోడ నపూర్వముగఁ దిరుగ సృష్టి ॥

5339

సూక్తము—170

ఋషి—వైరాజైన ఋషభుఁడు లేక శాక్వరుఁడైన ఋషభుఁడు
దేవత—సపత్న నాశనరూపార్థము

అర్థాంతరము—2

§(1) విషవిరుద్ధ మౌచు సృష్టి విలసిల్లుచు నిత్యమ్మును
సర్వప్రకృతి శక్తులలో నకల పురుష శక్తులలో
నత్యంతము శ్రేష్ఠ మై అలరారుచు సత్య గతుల
నఖిల గోళ లోకాలకు నధిపతిగాఁ దనరారుచు
విరోధులను సంహరించి విరాజిలును బరాత్పరత ॥

5340

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§(2) బహుళ ప్రకృతి సవత్సర వరలు విష్ణుశక్తి మెయిని
సరిష్టాల నక్షత్ర మై అలరుఁ బరబ్రహ్మ శక్తి
పురుషశక్తి పాదమ్ముల నెఱి ప్రకృతులు వాలంగా
నధోగతిగ నమ్ముఖ మై అఖిలసృష్టిఁ దనరారును ॥

5341

§(3) ఆకనమ్ము విల్లు గాఁగ నఁట ప్రకృతి నారి గాఁగ
అన్తి నాన్తి విచికిత్సల నలరుచుండు సృష్టి యెల్ల
వాచస్పతి శబ్దశక్తి ప్రభావాల నువర్యధో
గతులతోడ లోక గోళ వితతు లెల్ల వర్తిల్లఁగ ॥

5342

§(4) విశ్వకర్మ రూప మహా విష్ణుశక్తి దీప్తులతో
భరణశక్తి ధరణశక్తి వర్తిల్లును నియత గతుల
నా హృచ్చక్తుల బ్రహ్మయు నా పరబ్రహ్మమ్మును
సకల సృష్టి గోళ లోక సమితి తిరుగ వ్రత గతిగా ॥

5343

§ఆ॥ వె॥ విశ్వకర్మరూపి విష్ణుపదము సృష్టి
సర్వమునకు నలరు స్థాన మౌచుఁ
గ్రాలుచుండు హృదయ గమ్య మౌచును సర్వ
గోళ లోకములకుఁ జాలనముల ॥

5344

§(5) పరబ్రహ్మ దివ్య శక్తి పరిగ్రహించు హవిషాఽగ్నుల
వరల యోగ క్షేమమ్ములు బ్రహ్మాండములలో నదా!
ప్రకృతి పురుష శక్తులకును బ్రసాదించు నిత్యమ్మును
శిరసావహించి విశ్వ స-క్షేమమ్ములు మీఱంగా ॥

5345

§— పంచభూత రూపమ్ముల నెంచి మింగు నజగరముగ¹
నున్నదాని నున్నట్లుగ నుపరిగతుల నదృశ్యముగ
నజగరమౌ¹ బ్రాహ్మ్యశక్తి యధావిధిగఁ దిరిగి యిచ్చు
నధోగతులఁ బునస్సృష్టి అమృతరతుల వరలంగా! ॥

5346

శ్రవణము:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్తి”

1. అజగరము=నిర్మమత.

***సూక్తమ్—171**

ఋషిః—ఋషభో వైరాజః, ఋషభః శాక్వరో వా

దేవతా—శివః

ఛందః—త్రిష్టుప్

*(1) యేనేదం భూతం చువనం భవిష్యత్ పరి గృహీతమమృతేన సర్వమ్ ।

యేన యజ్ఞస్తాయతే సప్తహోతా తస్మై మనః శివసంకల్పమస్తు ॥ 1775

*(2) యేన కర్మాణ్యపసో మనీషిణో యజ్ఞే కృణ్వంతి విదధేషు దీర్ఘాః ।

యదపూర్వం యక్షమన్తః ప్రజానాం తస్మై మనః శివసంకల్పమస్తు ॥ 1776

*(3) యజ్ఞాగ్రితో దూరముదై తి దైవం తదు సుప్తస్య తదైవేతి ।

దూరంగమం జ్యోతిషాం జ్యోతిరేకం తస్మై మనః శివసంకల్పమస్తు ॥ 1777

*(4) యత్ ప్రజ్ఞానముత చేతో ధృతిశ్చ యజ్ఞోతిరన్తరమృతం ప్రజాను ।

యస్మాన్న ఋతే క్షిప్తన కర్మ క్రియతే తస్మై మనః శివసంకల్పమస్తు ॥ 1778

*(5) యస్మిన్నుచః సామ యజ్ఞాంషి యస్మిన్ పత్రిష్ఠితా రథనాభావివారాః ।

యస్మిన్చిత్తం సర్వమోతం ప్రజానాం తస్మై మనః శివసంకల్పమస్తు ॥ 1779

*“ఖిల”సూక్తము. ఋగ్వేదము దశమమండలము అష్టమాష్టకములోని అష్టమాధ్యాయములో 170వ సూక్తము తరువాత నిరువదియారు ఋక్కులతోఁ గొన్నివారతప్రతులలో నీ 171వ సూక్తముగా “ఖిల”సూక్త మొకటికలదు. కొందరు దీనిని బరిశిష్టముగా భావింపఁ బ్రక్షిప్తమని మరికొందరును సధికపాఠ మని వేరొకకొందఱును భావించిరి. కల్పసూక్తములలో విసియోగము పేర్కొనఁబడనటువంటి మంత్ర సూక్తాదులు “ఖిల”మంత్ర సూక్తాదులుగా వ్యవహృతములై నట్లు కొందరు తలంచిరి. ఋషివరంపరలోఁ బదకృమాదిపాఠములు విలుప్తములై విస్మృతములై మూలము మాత్రమే వరింపఁబడఁగా నది “ఖిల”భాగ మనఁబడినట్లు మరికొందరు భావించుటయు జరిగినది. కాని “పరశాఖీయం స్వశాఖాయా మపేక్షావశాత్ పత్యతే తత్ ఖిల ముచ్యతే ఇతి ఖిల లక్షణమ్” అని ప్రాచీనులు “ఖిల”లక్షణమును బ్రవచించిరి. ఇతర శాఖాగత మగు మంత్రముగాని, సూక్తముగాని, సందర్భవశమున నవసరముకొద్ది స్వశాఖలోనికిఁ బరిగృహీత మైనచో నది కృమముగా “ఖిల”మంత్రము “ఖిల”సూక్త మనఁబరఁగును. అది సూక్తముమొత్తము కాక తదూన మగు మంత్రములుగఁ బరిగృహీత మైనచో “ఖిల”మంత్రము లగును. ♦“ఖిల”మంత్రము.

♦(6) సుషారథిరశ్వానివ యన్మనుష్యాన్ నేసీయతేఽభీశుభిర్వాజిన ఇవ ।

హృత్ప్రతిష్ఠం యదజిరం యవిష్ఠం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1780

♦(7) యే పశ్చ పశ్చాశతః శతం చ నహస్రం చ నియుతం చార్బుదం చ ।

తే యజ్ఞచిత్రేష్టకాటం శరీరం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1781

♦(8) వేదాహమేతం పురుషం మహాన్తమాదిత్యవర్ణం తమనః పరస్తాత్ ।

తస్య యోనిం పరిపశ్యన్తి దీరాస్తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1782

♦(9) యేన కర్మాణి వ్రచరన్తి దీరా విప్రా వాచా మనసా కర్మణా వా ।

యత్ స్వాం దిశమను సంయన్తి ప్రాణినస్తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1783

♦(10) యే మే మనో హృదయం యే చ దేవా యే అన్తరిక్షం బహుధా కల్పయన్తి ।

యే శ్రోతం చ చక్షుషీ సంచరన్తి తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1784

♦(11) యస్యేదం దీరాః పునన్తి కవయో బ్రహ్మణమేతం వ్యావృణత ఇన్ధ్రమ్ ।

స్థావరం జగ్గమం చ ద్యౌరాకాశం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1785

•(12) యేన ద్యౌరుగ్గా పృథివీ చాస్తరిక్షం యేన వర్వతాః పృదిశో దిశశ్చ ।
యేనేదం సర్వం జగద్వ్యావృతం పృజానత్ తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1786

•(13) అవ్యక్తం చాప్రమేయం చ వ్యక్తావ్యక్తపరం శివమ్ ।
సూక్ష్మాల్ సూక్ష్మతరం జ్ఞేయం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1787

•(14) కైలాసశిఖరే రమ్యే శంకరస్య గృహాలయమ్ ।
దేవతాస్తత్ పృమోదనే తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1788

•(15) ఆదిత్యవర్ణం తవసా జ్వలంతం యత్ పశ్యసి గుహాసు జాయమానః ।
శివరూపం శివముదితం శివాలయం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1789

•(16) యేనేదం సర్వం జగతో బభూవ యద్దేవా అపి మహతో జాతవేదాః ।
యదేవాగ్న్యం తవసో జ్యోతిరేకం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1790

•(17) గోబిర్భుష్టో ధనేన హ్యయుషా చ బలేన చ ।
ప్రజయా పశుభిః పుష్కరార్ధం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1791

♦(18) యోఽసౌ నర్వేషు వేదేషు పత్యతేఽనద ఈశ్వరః ।

అకార్యో నిర్వృణో హ్యత్మా తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1792

♦(19) యో వేదాదిషు గాయత్రీ సర్వవ్యాపీ మహేశ్వరః ।

తదుక్తం చ యదా జ్ఞేయం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1793

♦(20) ప్రయతప్రాణ ఓంకారం ప్రణవం చ మహేశ్వరమ్ ।

యః సర్వం యన్య చిత్ సర్వం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1794

♦(21) యో వై వేద మహాదేవం ప్రణవం పురుషోత్తమమ్ ।

ఓంకారం పరమాత్మానం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1795

♦(22) ఓంకారం చతుర్భుజం లోకనాథం నారాయణమ్ ।

సర్వస్థితం సర్వగతం సర్వవ్యాప్తం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1796

♦(23) తత్ పరాత్ పరతో బ్రహ్మ తత్ పరాత్ పరతో హరిః ।

పరాత్ పరతరం జ్ఞానం తన్నే మనః శివసంకల్పమస్తు ॥

1797

*(24) అ॒స్తి నా॑స్తి శ॒యి॒త్యా స॒ర్వమి॒దం నా॒స్తి పు॒నస్త॒తైవ దృ॒ష్టం దృ॒వమ్ ।

అ॒స్తి నా॑స్తి హి॒తం మ॒త్యమం ప॒దం త॒న్మే మ॒నః శి॒వసంక॑ల్పమస్తు ॥

1798

*(25) అ॒స్తి నా॑స్తి విప॒రీతో ప్ర॒వాదో ఓ॒స్తి నా॑స్తి గు॒హ్యం వా ఇ॒దం స॒ర్వమ్ ।

అ॒స్తి నా॑స్తి పరా॒త్ పరో య॒త్ పరం త॒న్మే మ॒నః శి॒వసంక॑ల్పమస్తు ॥

1799

*(26) య ఇ॒దం శి॒వసంక॑ల్పం స॒దాదీ॑యన్తి చా॒గ్రహ్మా॑దాః ।

తే పరం మోక్ష॑మాప్స్యన్తి త॒న్మే మ॒నః శి॒వసంక॑ల్పమస్తు ॥‡

1800

*సూక్తము—171

ఋషి—వైరాజైన ఋషభుఁడు లేక శాక్వరుఁడైన ఋషభుఁడు

దేవత—శివుఁడు

§(1) ఏ శక్తి నీ పంచభూతా లెల్లఁ బరిగృహీత మాను
ఆ అమృత సర్వశక్తి నలరారును సృష్ట్యఖిలము
ఏ శక్తిని సప్తహోత లిష్టి సతము నెఱపుచుందు
రా శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5347

§(2) ఏ కర్మల విశ్లేషత నెనఁగించుచు యజ్ఞమ్ములఁ
బుణ్యవంతులైన ధీర పూత మనీషు లెల్ల
రా కర్మల సంపదాశి నపూర్వముగ నొందు జనాశి
నా శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5348

*“ఖిల” మఁ త్రము. ‡ఇది ఋగాభాసమైన ప్రక్షిప్తశ్లోకము.

*“ఖిల” సూక్తము.

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. సామాన్యార్థము.

§(3) ఏది జాగ్రదవస్థతో నెనయు దూరతీర దైవమ్మున్
 ఏది సుప్తనికి నల్లె యెనయ దూరతీర దైవమ్మున్
 జ్యోతులకును నేక మ్మా జ్యోతిగ దూరాన వెల్గు
 నా శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5349

§(4) ఏది వ్రజ్ఞానమ్మో! యెయ్యది చిత్తమ్మో!
 ఏది ధృతియో! మఱి యెయ్యది జ్యోతియో!
 అమృత మై యెది వ్రజ నంతర్గతి వర్తిల్లునో!
 అత్యల్ప కర్మక్రియలు నలరు నే ఋతశక్తిని
 ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5350

§(5) ఋక్ సామ యజుస్సులు నే శక్తిని వర్తిల్లునో!
 నే శక్తిని బ్రతిష్ఠితమౌ ఋక్ సామ యజుస్సులు
 సృష్టి రథ నాభులుగా నెనఁగు నిశ్చయ జవమ్ములై
 ఏ శక్తిని బ్రజలలోన నెనయుఁ జిత్త మద్భుత గతి
 నా శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5351

§(6) రథమును రథి వీఘలలోఁ గ్రాలఁగ నే రీతి నడుపు?
 మానవులను బ్రాణీతతుల మహితశక్తి నడుపు నేది?
 “అభి” శక్తుల నన్నింటిని శుభ వాజినముగ మార్చునేది?
 యేది హృత్ ప్రతిష్ఠితమౌ నేది అజరమౌ సహజన్మత
 నా శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5352

§(7) ఏది పంచ పంచాశత మేది శతమో! నియుత మర్చుదమ్మో!
 అదే! నీకు యజ్ఞ చిత్తు-అదే! నీకు అష్ట తను సంపద
 లా శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5353

§(8) అంధకార విరుద్ధమౌ ఆదిత్యవర్ణఁ బురుషుఁ
 బరబ్రహ్మ మై మహాంత మై వరలు వేద రూపునికై
 యోని గాఁగ ధీరవరులు దేనిని దీక్షగఁ జూతురొ!
 ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5354

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”
 §“భిల” మంత్రానువాదము. సామాన్యార్థము.

శీ(9) ఏ శక్తిని ధీరులు కర్మల నే వేశలఁ బ్రచరింతురో!
 విజ్ఞుల మనసున వాక్కుల విమల కర్మ లే శక్తిని
 నొనరింతురో! యే శక్తిని నుత్సుకతను స్వయముగానె!
 దిగ్గుతులను ప్రాణు లెల్లఁ దెలివిగ సంయమింతురో!
 ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5355

శీ(10) ఏ శక్తి నాలో మనసును హృదయమును గల్పించెనో!
 అంతరిక్ష మే దేవత అనేక విధాలఁ గల్పించునో!
 యే శక్తి శోత్రముల నెసఁగఁ జక్షువులఁ జరించు
 నా శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5356

శీ(11) దివ్య శక్తి గల ధీరులు దేనిని బూజించెదరో!
 శశి రవులను స్థావరాల జంగమాల నన్నింటిని
 ద్యౌరాకాశముల ఋషులు తగ నెఱుఁగుదు రే శక్తిని
 ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5357

శీ(12) ఏ శక్తిని నాకాశము పృథివీ ద్యౌ లోకములు
 పర్వతాలు నల్దిశలును బ్రదిశ లెల్ల నుగ్రగతుల
 వర్తిల్లును నే శక్తి వ్యాప్తమౌ సర్వ జగతి
 నా శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5358

శీ(13) ఆవ్యక్తముగ నప్రమేయగతి వ్యక్తావ్యక్త పర మౌచు
 అయి శివముగ సూక్ష్మముల నతి సూక్ష్మ మై జ్ఞేయ మౌ
 ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5359

శీ(14) రమ్యమౌ కైలాసశిఖర రజితగిరి గృహముతో
 దేవాశు లే శక్తిని దివ్య మోద మందెదరో!
 ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5360

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
 శీ“ఖిల” మంత్రానువాదము. సామాన్యార్థము.

- §(15) అగ్ని శక్తి జ్వలియించెడి ఆదిత్యుని వర్ణమును
శివ రూపుని శివ ముదితుని శివాఽఽలయుని
గూఢముల జన్మించు నగుణరూపు నేది చూచు?
ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥ 5361
- §(16) సర్వ జగము దేనివలన సంజనిత మ్మాయెనో!
జాతవేద మాయె మహిత సర్వసురలు దేనివలన?
నేది దేవుల కగ్ర్యమై యేక జ్యోతిగ జ్వలించు
ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥ 5362
- §(17) ఆయుస్సున బల ధనముల నఖిల గోళ జుష్ట మై
ప్రజలతోడఁ బశులతోడఁ గ్రాలు పుష్కరార్థ మెద్ది?
ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥ 5363
- §(18) అనద ఆత్మ ఈశ్వరుడై అకార్య నిర్వ్రణ మై
యేది సర్వ వేదముల సెంతేనిఁ బరింపఁబడునో!
ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥ 5364
- §(19) ఎది వేదాదుల గాయత్రియో! యేది సర్వవ్యాపి మహేశుండో!
అది ఉక్తమ్మా నే గతి నెది జ్ఞేయ మ్మౌచు వరలు
నా శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥ 5365
- §(20) ప్రయత మ్మా ప్రాణము ప్రణవ మోంకారమునై
మహేశ్వర మై యేది చిన్మయమ్మాను సకల మై
ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥ 5366

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శి“ఖిల” మంత్రానువాదము. సామాన్యార్థము.

§(21) ఎది వేదమొ! మహాదైవమొ! ఏది ప్రణవమొ! పురుషోత్తమమొ!

ఓంకార మ్మేదియొ! ఒప్పు పరమాత్మ మేదొ!

ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5367

§(22) ఓంకారము చతుర్భుజము సృష్టి లోక నాథమై

సర్వస్థితమై సర్వగతమై సర్వవ్యాప్తి నెది నారాయణమొ!

ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5368

§(23) అద్వి పరాత్పర బ్రహ్మ! అద్వి పరాత్పర హరియె!

పరాత్పరతరమ్మౌచు వరలును జ్ఞాన మ్మేదియె

ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5369

§(24) అస్తి నాస్తి పర మ్మౌచు నఖిలమ్మౌ నీ సృష్టియె

ధ్రువమ్ముగాఁ దిరిగితిరిగి దృష్ట మ్మౌచుఁ గాకుండఁగ

అస్తి నాస్తి హిత మ్మౌచును నలరు మధ్యమగతి పదమ్ము

ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5370

§(25) అనుకూల మ్మననుకూల మస్తి నాస్తి ప్రవాదమ్ము

ఈ సర్వస్వమైన సృష్టి యెనఁగు నస్తి నాస్తి మర్మమ్ముల

అస్తి నాస్తి పర మ్మౌచు నలరు నేది పరాత్పరమై

ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5371

§(26) ఈ శివ సంకల్పము నెల్లప్పుడు నే విప్పులు

అధ్యయనము కావించురొ! ఆ బ్రాహ్మణుల్ పరమును

మోక్షమ్మును బొందెదరు మూర్తి గొన్న శక్తిమెయిని

ఆ శక్తియె నా మనసున నగు శుభ సంకల్పముగ ॥

5372

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల” మంత్రానువాదము. సామాన్యార్థము.

• ఋగాభాస ప్రక్షిప్త శ్లోకానువాదము.

సూక్తము—171

ఋషి—వైరాజైన ఋషభుఁడు లేక శాక్వరుఁడైన ఋషభుఁడు
దేవత—శివుఁడు

అర్థాంతరము—1

§(1) సప్తరూప దివ్యరతుల సకల లోకాలు వరల
నే దైవీయపు శక్తిని నెనఁగ గృహీత మౌ నఖిలము
నే శక్తిని సప్తహోత లెనయ యజ్ఞ రక్షిత మౌ
నది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5373

§(2) ఏ కర్మల మనీషులు నెనఁగఁ ద్యాగ రూపమ్ముల
యజ్ఞమ్ముల మేధావులు విజ్ఞతమై నొనరింతురొ!
అపూర్వమైన గుహ్యశక్తి నమర యోగ కారకతలఁ
బ్రజలలోన బద్ధ మౌచ రంజిల్లును నే శక్తి
అది నా మనసున నగును! నవినాశపు సంకల్పము ॥

5374

§(3) ఏ జాగ్రదవస్థ నెనయు దూర దైవమ్మును
ఆత్మరూపమైన రస వ్యభిచార ప్రభావాల
జ్యోతులలో నేక మౌ జ్యోతిగాఁగ దూర మేగు
అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5375

§(4) ఏది సృష్టి చిహ్న మౌ నేది చిత్తయజ్ఞ మ్ముగు
నేది ప్రజలఁ జంద్రకళగ నెనయు సంతర్ జ్యోతిగ
దేనివలన మనోజ్ఞ మౌ దివ్యబుత కర్మము లగు
అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5376

§(5) దేనివల్ల ఋగ్దీప్తులు దేనివల్ల సామశబ్దకాలమ్ములు
దేనివల్ల శుక్లకృష్ణ దివ్యవక్ష యజుశ్చంద్రు
లుష్ణ శీత జలనాభుల నొనరుఁ గాలరథ వేగము
లీ సర్వ ప్రజావశుల నెనఁగుఁ జిత్త మెందువలన
నది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5377

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీ“ఖిల” మంత్రానువాదము.

§(6) కాలరథవృభల్ జనులఁ గాఁగిలు నునురు లే విధిగా
 ఏ దైవీయపు శక్తిని నెనయు నభము శుభముగాఁగ
 ఏది అజర మమృతమై హృత్తునఁ బ్రతిష్ఠిత మానాః
 అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5378

§(7) ఏది పంచరూపమ్ముల నెది పంచాశతరూపాలను
 ఏది శతమునహనఁగై యేది నియుతాఽర్బుదమ్మా
 అదె నీ యజ్ఞ హృత్తై శివ! అష్ట ధన రూపములౌ
 అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5379

§(8) వేదమునకుఁ బవలుగాఁగ వెలుఁగు పురుష మహాశక్తి
 అంధకార భిన్నమైన ఆదిత్యుని వర్ణ శక్తి
 సంభవించెడి యోనిని సందర్శింతురు ధీరులు
 అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5380

§(9) వాచా మనసా కర్మలఁ బచరించుచు నేదో విధి
 నే శక్తిని ధీర విపులైల్ల కర్మ లాచరింతుఁగి
 ఏది స్వకీయమ్ముగాఁగ నేడు దిశానయమ ప్రిణుల
 నది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5381

§(10) ఏది నా మనస్సో! యేది నా హృదయమో!
 ఏది దేవతలో! యేది అంతరిక్షమో!
 ఏది బహుశ రూపుల నెనసి కల్పించు సృష్టి
 సీని శ్రవణ నేత్రాలను నెనఁగ సంచరించుచుండు
 నది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5382

§(11) ఏ యీ రుచి ధీరులు ఋషులు గుర్తించుచుందో!
 వైష్ణవీయ శక్తిగాఁగ వరలు సూర్యచంద్రికలుగ
 స్థావర జంగమాలుగాఁగ జదలును దివిభువులుగాఁగ
 అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5383

§రచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§“భీల” మంత్రానువాదము.

§(12) దేనివలన నెల్ల పృథ్వి దివులు నంతరిక్షమ్మును
బర్వతాలు దిశలు ప్రదిశలు దృఢత నిల్చు
అవతరించి సర్వజగము వ్యాప్తమ్మా దేనివలన
అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5384

§(13) అవ్యక్త మప్రమేయము వ్యక్తావ్యక్త వర మ్మాచు
సూక్ష్మమ్ముల సూక్ష్మసూక్ష్మతరమ్ముగా జ్ఞేయమై
పరిశుద్ధతా పవిత్రత పరఁగు నఖిల సృష్టిలోన
నది నామనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5385

§(14) జ్ఞానరూప శిఖరమ్మున సౌందర్యము పూర్ణమై
శుభకరమౌ రాశులకును జౌప్వడు నాలయమ్ముగాఁగ
అమరాశులు దానివలనఁ బ్రమోదమ్ము నొందుచుందు
అది నామనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5386

§(15) వైష్ణవీయ వర్ణముతో జ్వలించుచున్ ధర్మమై
ప్రభవించుచు సత్య పరమపవిత్రత రూపమై
పవిత్రోత్పన్నమై పవిత్రాల్లలయ మ్మాచు
తనరు దేనిని ఋషులు దర్శింతురొ! గుహ్యగతుల
నది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5387

§(16) సర్వజగము దేనివల్ల సంభవించుచుండునొ! మఱి
దేవాళి మహాజాత వేదాగ్నులు దేనివల్ల జనియించునొ!
యేది తొట్టతొల్లిటిదో! యేది ధర్మైకజ్యోతియో!
అది నామనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5388

§(17) శబ్దశక్తి రూపమ్ముల సంపదాళి నాయువుతో
బలమ్మునను బ్రజల పశుల యోగార్థమై
జుష్ట మౌచు నిలుచును సృష్టి సర్వ మే శక్తిని
అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5389

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త”

శీ“ఖిల” మంత్రానువాదము.

§(18) ఎవరు సర్వవేదమ్ముల నీశ్వరు నిత్యదాతను
అకార్యుని నిర్వాణు నే ఆత్మను బరియింతురొ!
అది నామనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥ 5390

§(19) ఎది వేదాదుల వాగ్ రక్షయొ! ఎవరు సర్వవ్యాపు లౌదు
రా రూపోక్తమ్ము గాఁగ నఖిలము జ్ఞేయమై తగు
నది నామనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥ 5391

§(20) అత్యంతము ప్రాణమై నిత్యనవమౌ నోంకారము
ఎది సర్వమొ! మహేశ్వర మొ! ఎవనికి సర్వము చిత్తగు
నది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥ 5392

§(21) నిత్య నవ్యుఁ బురుషోత్తము నే విజ్ఞత మహాదేవు
నోంకారపుఁ బరమాత్మను నొనరఁ దెలియు నే జ్ఞానము
అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥ 5393

§(22) ఓంకారాఽఽకారమై ఓనరు చతుర్భుజత్వాన
లోకనాథు నారాయణు సృష్టి లోలువత్వమ్మున
సకల స్థితి సకల గతిని సకల వ్యాప్త దైవత్వము
అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥ 5394

§(23) అది ముఖ్యమ్ముల ముఖ్యబ్రహ్మ అది ముఖ్యమ్ముల ముఖ్య మ్మౌ హరి
ముఖ్యమ్ముల నలరారుచు ముఖ్యతర మ్మౌ జ్ఞానము
అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥ 5395

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీ“ఖిల” మంత్రానువాదము.

§(24) అస్తి నాస్తి పర మ్మాచు నలరు సృష్టి సర్వస్వము
లేకుండఁగఁ దిరిగి పుట్టి 'దృష్ట మౌను ధృవమ్ముగా
మధ్యస్థితి పదగతమై మలఁగు అస్తి నాస్తి హితముగ
అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5396

§(25) అస్తి పరివాద మ్మాచును నగును విపరీతమ్ముగ
నాస్తి పరివాద మ్మాచును నగును విపరీతమ్ముగ
అస్తి నాస్తి వికల్పతల నగు నీ సర్వము గుహ్యమై
అస్తి నాస్తికతల ముఖ్య మగు ముఖ్యమ్ముల ముఖ్యమ్మౌ
నది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥

5397

§(26) ఏ బ్రహ్మజ్ఞులు నిత్యము నీ పూత సంకల్పమ్మును
నధ్యయన మొనరింతురొ! ఆ బ్రహ్మజ్ఞులు పరాన
ముఖ్యముగాఁ బొందెదరు మోక్షము నాత్మీయమ్ముగ
అది నా మనసున నగును నవినాశపు సంకల్పము ॥*

5398

సూక్తము—171

ఋషి—వైరాజైన ఋషభుఁడు లేక శాక్వరుఁడైన ఋషభుఁడు
దేవత—శివుఁడు

అర్థాంతరము—2

§(1) దేనివలన సత్యన్యాయాల నీను నీ సకలాకాశము
దైవత్వమ్మునఁ బుణ్యత తగఁ బరిగ్రహించు సర్వస్వము
దేనివలన సప్త హోత లాని యజ్ఞ మొనరింతురొ!
అది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5399

§(2) ఏ కర్మల మనీషులు నెనయఁ జంచలత్వ మొప్పఁ
బుణ్యవ్రద యజ్ఞమ్ములఁ బొనరింతురు ధీరవరులు
అంతర్గత గుహ్యమై అపూర్వమౌ బ్రజలలోన
నది నామనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5400

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§“ఖిల”మంత్రానువాదము. 1. ఇక్కడ “లే-ఋ”లకు యతి.

*ఋగాభాస ప్రక్షిప్త శ్లోకానువాదము.

శీ(3) ఏది జాగ్రదవస్థలో నెనయు దైవ మభేదముగా
ఆ దైవము కూడఁ గలియు నభేదముగ నమ్మకముగ
దూరగమా జ్యోతులలోఁ దొడరి ఒకే జ్యోతి యాచు
నది నా మనసున నగును నపవర్గపు సంకల్పము ॥

5401

శీ(4) ఏది బ్రహ్మ పదార్థమో! యేది ధృతియో! చిత్తమో!
యేది ప్రజల సంతర్గతి నెనయు నమృతజ్యోతియో!
దేనివల్లఁ గామ్యసిద్ధిద కర్మాల్పమైన నౌ ఋతగతి
నది నామనసున నగును నపవర్గపు సంకల్పము ॥

5402

శీ(5) దేనిలో ఋక్ సామయజుస్సులు తేజరిలుచుఁ బ్రతిష్ఠమా
కాలరథము “నాభి”త్రయము గతిఁ గాఱు నా వేదమ్ములు
నిశ్చయమై ప్రవాహమై నిరుపద్రవ శివకరమా
దేనియందు సర్వశక్తి తేజరిల్లుఁ జిత్తమై
అది నామనసున నగును నపవర్గపు సంకల్పము ॥

5403

శీ(6) ఏది మనుజుల ప్రాణశక్తి నెనసి పట్టు రథాశ్వములుగ
నత్యంతము శుభదమ్మా నమర వాజినమ్ము గతుల
నెది హృత్తునఁ బ్రతిష్ఠితమా నెది అజరము యవిష్ఠమ్మా
నది నా మనసున నగును నపవర్గపు సంకల్పము ॥

5404

శీ(7) ఏది పంచ- పంచాశతమో! శత మ్మేది సహస్రనియత మర్బుదమో!
నీకు యజ్ఞ చిత్తమ్మున నిరత గుహ్య బద్ధరతి దేహమ్మా
ననంతమైన అఖిలగతుల నలరారును నిత్యమ్మును
నది నా మనసున నగును నపవర్గపు సంకల్పము ॥

5405

శీ(8) వేదబ్రహ్మమ్ముగాఁగ వెలుగు నీ మహాపురుషుఁ
దిమిర విరుద్ధమై తనరుచుఁ దేజరిలు నాదిత్యవర్ణము
దాని మూల జన్మరూప స్థానము ధీరులు దర్శింతురు
అది నా మనసున నగును నపవర్గపు సంకల్పము ॥

5406

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీ“ఖిల” మంత్రానువాదము.

§(9) ధీమంతులు విప్రవరులు దేనివల్లఁ గర్మ లెల్ల
మనసుననోఁ వాక్కుననోఁ తను కర్మను బ్రచరింతురు
దేనివల్లఁ బ్రాణులు తమ దిశనే తా మనుసరింతోఁ
అది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5407

§(10) ఎవరు నాలో మనసును నెవరు నాలో హృదయము
ఎవరు నాలో దేవుల నెవరు నాలో గగనము
కాగలంగా నేగతిఁ గల్పింతురోఁ బహు విధాలఁ
జక్షువులను శోత్రముల సంచరించుచుండు రెట్లు
అది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5408

§(11) ఎవని యీ సర్వసృష్టి యెనఁగు నిత్యనవము కాఁగఁ
జేసి ఋషులు సత్యరతుల శివయాగము దైవగతుల
స్థావరాల జంగమాల ద్యౌరాకాశములను
అది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5409

§(12) దేనివల్ల దివిభువులును దేజరిల్లుచుండు నింగిఁ
బర్వతాలు దిశలు ప్రదిశలు దేన నిలుచుచుండు సదాః
సర్వము జగద్వ్యాప్తమై జనించుచుండు దేనివల్ల
నది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5410

§(13) అవ్యక్త మప్రమేయము వ్యక్తావ్యక్త పరమ్మును
శూన్యమై సుఖద మై శుభద మై మోక్షమై
సూక్ష్మములకంటె మరీ సూక్ష్మతర జ్ఞేయమ్మో
నది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5411

§(14) రమ్యజ్ఞాన శిఖరమ్మున రాజ్యకారకు గృహాలయము
సుఖద శుభద మౌను సురలు ప్రమోద మొందఁగాను
నది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5412

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీ“ఖిల” మంత్రానువాదము.

§(15) ఆదిత్యుని వర్ణముతో నలరు ధర్మ జ్వాలలతో
నేది గుహ్యస్థలాలనుండి యెనసి జాయమాన మౌన ?
గగనోదితమ్మాచును గగన రూపమై వరలుచు
గగనాలయమ్ము కాఁగఁ గొలుచుండునోః యెయ్యది
అది నా మనసున నగును నవవర్ణపు సంకల్పము ॥

5413

§(16) ఎందువల్ల జగమునుండి యీ సర్వ మ్ముద్భవించె
మహిత జాతవేదాఽగ్నులు మహతోద్భవ వేదాలును
ఏది ఉన్నతోన్నతమోః యేది ఏక ధర్మ జ్యోతియోః
అది నా మనసున నగును నవవర్ణపు సంకల్పము ॥

5414

§(17) ఆవృతమై కాంతులతో నాయుష్షున ధన బలాల
నాకనంపు యోగమునకు అలరు నెద్ది ప్రజలఁ బశుల
నది నా మనసున నగును నవవర్ణపు సంకల్పము ॥

5415

§(18) ఏది సర్వవేదాలను నీశ్వర నిశ్శబ్దగతులఁ
బరిత మౌచు నకార్యమై వరలు నిర్వ్రణమ్ముగా
ఆత్మ సత్య శక్తులతో నాత్మయే కారణముగ
నది నా మనసున నగును నవవర్ణపు సంకల్పము ॥

5416

§(19) ఎవరు వేదాదుల గాయత్రియోః ఎవరు సర్వవ్యాపియోః
ఎవరు మహాప్రభువౌ మరి ఏ విధి నెది జ్ఞేయమోః
అది ఉక్త మ్మాచు వరలు నాత్మ కారణమ్ముగాఁగ
అది నా మనసున నగును నవవర్ణపు సంకల్పము ॥

5417

§(20) బ్రహ్మ విష్ణు శివదేవుల భావప్రయతప్రాణ మౌచు
నిత్య సత్య మౌచు సత్య నిఖిల మహేశ్వరుఁ డెవరోః
యెవ్వరు సర్వమోః యెవనికిఁ జిత్ సర్వ మ్ముగఁ
అది నా మనసున నగును నవవర్ణపు సంకల్పము ॥

5418

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీ“భిల” ముద్రానువాదము.

§(21) బ్రహ్మకర్మ సిద్ధిస్సృష్టి వరలును యజ్ఞాంగ మౌచ
మహాదేవుఁ బురుషోత్తము మహిత నిత్య నవ శక్తిని
సృష్టి స్థితి లయకారకు నెఱిగి సత్య పరమాత్మగ
అది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5419

§(22) సృష్టి స్థితి లయకర్తను లోకనాథు నారాయణుఁ
జతుర్భుజుని సర్వ స్థితుని సర్వగతుని సర్వవ్యాప్తుని
సర్వ ప్రభువు కాఁగ వరలు సకలేశ్వరతా మహిమను
అది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5420

(23) §ఆ॥ వె॥ ఆత్మ సత్యములకు నలరి సత్యమ్ముగా
బ్రహ్మగాఁ బరాత్పర హరి గాఁగ
సత్యములకె జ్ఞాన సత్యతర మౌచు
నది మదీయ హృదిని నగు శివజము ॥

5421

§(24) అస్తి నాస్తి హృదయగతుల నలరు నీ సర్వస్వము
నాస్తికతయె పునర్గతుల నస్తిత్వపు దృష్ట భ్రువత
అస్తి నాస్తి హిత మౌచును నమరును మధ్యమ పదమై
అది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5422

§(25) అస్తి నాస్తి తత్త్వాలవి అమరు నధికాధికములై
అస్తి నాస్తి తత్త్వాలవి అబద్ధాలఁ బ్రవాదమా
అస్తి నాస్తి తత్త్వాలను నగును నిది గుహ్య మగుహ్య
మస్తి నాస్తి తత్త్వాలవి అగును బరాత్పరాలకుఁ
బరమైన సత్యమఁగాఁ బరఁగుచుండి సృష్టి నేది
అది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5423

§— ఉండియు లేనట్లై అగును ఉండక ఉనట్లై యాను
ఉండియు నున్నట్లై యాను ఉండక లేనట్లై యాను
అస్తి నాస్తి తత్త్వాలవి అలరఁగ విపరీతములై
యీ సృష్టి సర్వస్వము నెనఁగ దృశ్యాదృశ్యగతుల
వైకల్పిక సత్యగతిని వరలును గుహ్యమ్ముగాఁగ
అది నా మనసున నగును నవవర్గపు సంకల్పము ॥

5424

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
§“ఖిల” మంత్రానువాదము.

§(26) ఏ బ్రహ్మజ్ఞులు సతము నీ శూన్య సంకల్పము
నధ్యయనము కావించురొ: ఆ బ్రహ్మజ్ఞులు పరమునఁ
బరబ్రహ్మ రూప మౌచు వరలెదరు నివృత్తి మోక్షమున
నది నా మనసున నగును సవవర్గపు సంకల్పము ॥

5425

సూక్తమ్—172

ఋషిః—విశ్వామిత్రజమదగ్నీ
దేవతా—ఇంద్రః; 3-సోమ-వరుణ-బృహస్పతి-అనుమతి-
మఘవత్-ధాతా-విధాతారః
ఛందః—జగచ్ఛి

(1) తుభ్యేదమిన్ద్ర పరి పిచ్యతే మధు¹ త్వం సుతస్య కలశస్య రాజసి ।

త్వం రయిఁ పురుషేరాము నస్కృధి త్వ తపః పరితప్యజయః స్వః ।

1801

(2) స్వజితం మహి మన్తానమస్తసో హవామహే పరి శక్రం సుతాగ్² ఉప ।

ఇమం నో యజ్ఞమిహ బోధ్యా గహి స్పృధో జయంతం మఘవానమిమహే ॥

1802

(3) సోమస్య రాజ్ఞో వరుణస్య ధర్మణి బృహస్పతేరనుమత్యా³ ఉ శర్మణి ।

తవాహమద్య మఘవన్నవస్తతా ధాతర్విధాతః కలశాగ్⁴ అభక్షయమ్ ॥

1803

(4) వృసూతో భక్షమకరం చరావపి స్తోమం చేమం వృతమః సూరిరున్మృజే ।

సుతే సాతేన యద్యాగమం వాం వృతి విశ్వామిత్రజమదగ్నీ దమే ॥

1804

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వృహర్”
• ఋగాభాస వృక్షిప్త శ్లోకానువాదము.

1. మధుమత్వం. 2. సుతాగ్² ఉప, 3. బృహస్పతేరనుమత్యా³ ఉ శర్మణి,

4. కలశాగ్⁴ అభక్షయమ్. (వృ.వృ.)

సూక్తము—172

ఋషి—విశ్వామిత్రజమదగ్నులు*

దేవత—ఇంద్రుడు; శి-సోమ, వరుణ, బృహస్పతి, అనుమతి,
మఘవంతుడు, ధాత, విధాతాదులు*

(1) శీః॥ ఈ విధమైన సోమము నిందుడు! నీకు మహాగ్నియందు నా
నావిధ భక్తితోడత ఘనంబుగ నుంచెయు దాని శ్రద్ధతో
నీవు గ్రహించి మాకయి యనిందిత పుత్రధనంబు నీయుమా!
నీవు తపస్సుచేసి యల నిర్భర లోక పతిత్వ మందవే: ॥

5426

(2) శీః॥ గీ॥ స్వర్గజేత మహాత్ముడు సరస సోమ
పాన సమ్మోదమానుడు పరమ కార్య
శక్తుడు గు నింద్రదేవుని జారు సోమ
రసముఁ గోరిలంగఁ బిలుతుము చాల భక్తి ॥

5427

శీః॥ గీ॥ అమర! యాహూయమానుండ వగుచు నీవు!
యజ్ఞతల మిచ్చుటే యని యధిగమింపు
మరి సమూహంబు నెల్లను సభిభవించు
నిన్ను యాచించుచున్నాము నిఖిల ధనము ॥

5428

(3) శీః॥ గీ॥ అల బృహస్పతి సంబంధి యజ్ఞమందు
వరుణ సంబంధ సురుచిర పరమ సోమ
యజ్ఞగృహమందు వర్తించి యతిశయముగ
నిన్ను స్తుతించుచున్నాను నిశ్చల మతి ॥

5429

శీః॥ గీ॥ ఓ విధాతృడు! ధాతృడా! యుష్మదీయ
మైన యజ్ఞముఁ బొందుచు నాదరమునఁ
గలశ శిష్ట సోమంబు లలిత రీతిఁ
ద్రావియున్నాడ నే నపై తనివి తీర ॥

5430

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకర్మణి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు
ఋషి “విశ్వామిత్రుడు, జమదగ్ని” గాను, దేవత “ఇంద్రుడు” గాను, శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(4) శీతే॥గీ॥ ఇంద్రః త్వత్ పేరితుండనై యిష్టియందు
హవ్యమును సిద్ధపరచితి నాదరమునఁ
బ్రథమ సంస్తోత నై నేను బరమ నుతిని
బలుకుచున్నాను నీకయి లలిత రీతి ॥

5431

(ఇపు డిందు॥డు అంతరాత్మరూపుడై సూత్రద్రష్ట లగు
విశ్వామిత్రజమదగ్నులను సంబోధించి యిట్లు పలికెను.)

శీతే॥గీ॥ మీ నిమిత్తము సోమము మెఱయుచుండ
ధనముతోఁగూడి నే నెప్పుఁ దప్పకుండ
వచ్చెదనొ! యపు స్తోత్రంబు వలసినట్లు
చేయుఁడి! మీరు మునులార! చిత్త మలర ॥

5432

సూక్తము—172

ఋషి—విశ్వామిత్రజమదగ్నులు

దేవత—ఇందు॥డు; శి-సోమ, వరుణ, బృహస్పతి, అనుమతి,
మమవంతుడు, ధాత, విధాతాదులు

అర్ధాంతరము—1

శీ(1) సోమామృత దివ్యశక్తి శుభ్ర కాంతి వర్ణిల్లఁగఁ
బ్రభాకరుడు జ్వలియించును రాజితమౌ ననలానిల
శక్తు లెల్ల దూతలుగా నదా సమర్పింప నింగిఁ
బ్రకృతి సంపదాశులతో భాసిల్లఁగఁ బుత్రునకే
కలశ రూప మధుద్రవము క్రాలును నిత్యామృత మై ॥

5433

శీ(2) స్వర్గ విజిగీషితమైఁ జదలంపెడి తిమిరమ్మున్
సంహరించి హవిషమ్ముల జ్వాలలలో రూపుమాపి
రవికాంతుల తేజమ్ములు క్రాలంగా సృష్టిలోన
జయగతులను దీప్తమ్మా జన్నమ్ములు సృష్టిని దగు ॥

5434

శీ(3) చంద్ర సూర్యశక్తు లెల్ల జలదేవుని ధర్మమ్మున
మతినాథుని ననుమతిమై మహిత మౌచ స్థితిగుభాలు
ధాత విధాతగాఁగ సృష్టినేతగాఁగ విలసిల్లుచు
మధుకలశములోని అమృత మధుధారల నిత్యమ్మును
స్వీకరించు నింద్రస్తుతి రాకా శశి శుభ్ర శుక్ల
కౌముదు లవి పరకృతిపైని గ్రాల నగ్రవించి శక్తి నిచ్చు ॥

5435

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*ఇదానీమింద్రః అంతరాత్మరూపః సన్ సూక్తస్య ద్రష్టారావృషీ సంబోధ్య బ్రూతే. (సాయణాచార్యః).

§(4) సర్వ విశ్వ రూపమునకు శత్రు వౌచు వ్యాపించెడి
 “అభి” శక్తుల నన్నింటిని నజయ్యంపు దీప్తులతో
 నాశ మొనరించి దివ్య నవ్య నిత్య ప్రాణ తాణ
 శక్తితతుల సంస్పృష్టిని రక్తిమమైఁ బెంచును శుచి ॥

5436

సూక్తము—172

ఋషి—విశ్వమిత్ర జమదగ్నులు

దేవత—ఇంద్రుడు; 3-సోమ, వరుణ, బృహస్పతి, అనుమతి,
 మఘవంతుడు, ధాత, విధాతాదులు

అర్థాంతరము—2

§(1) ఐంద్రరూప దివ్యశక్తు లఖిలమ్మును నీ నేవల
 నమృత సోమ మగ్నిరతుల నభిషేక మొనరించుచు
 విశ్వస్పృష్టి స్థితిగతులకు నగ్నిదీప్త సంక్షేమపు
 మహాశక్తిఁ బ్రసాదించు మహావిష్ణు! నీ లీలగ ॥

5437

§(2) గగనమ్మున వెలుఁగొందెడి అగణితమౌ దీప్తిగతుల
 ఋక్ష గ్రహ సూర్యచంద్రులక్షయగతి విలసిల్లఁగ
 నమృత సోమశక్తులతో నఖిల జగతి అమల మౌచు
 బల సంపద కలితమై వ్రకృతు లెల్ల విలసిల్లును ॥

5438

§(3) సకల జగదధిపతియౌ సర్వేశుని ననుమతిమై
 వరుణ శక్తి ధర్మమ్మునఁ బ్రకృతిపైని స్రవించెడి
 సోమౌమృత దివ్యశక్తి స్పృష్టి స్థితి శక్తులనే
 ధాతకే విధాతకాఁగ నాతతముగఁ గాపాడును
 అమృతకలశ పూర్ణమ్మౌ సక్షయ మధు సోమ మలర ॥

5439

§(4) ఋజుశక్తుల స్పృష్టిలోన సజగతులను వర్తిల్లును
 దొట్టదొలుత సోమౌమృతదురిత నాశకంపు శక్తి
 విశ్వమున కమిత్రమౌ విధ్వంసపు విషశక్తుల
 నఖిలమ్ముల స్పృష్టిష్టిని నదృతగతి నాశపరచి
 సుతశక్తుల సహితమ్ముగ స్పృష్టి సంజనన బావ
 భోగకర్తగాఁగ వరలి భోగ భోక్తగాఁగఁ బరఁగు ॥

5440

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ— చరాచర ప్రపంచాన జడాజడ ప్రకృతులలో
 సకలమ్మా పదార్థాల సదా! స్వీకరించును రవి
 నిత్య స్పష్టి యజ్ఞరూప సత్యాగ్నుల క్రియలమెయిని
 సద్భుతమా దైవీయపు టమృతగతులఁగాంతు లలర ॥

5441

సూక్తమ్—173

ఋషిః—అనిలో వాతాయనః

దేవతా—వాయుః

చందః—త్రిష్టుప్

(1) వాతస్య ను మహిమానం రథస్య రుజన్వేతి స్తనయన్నస్య ఘోషః ।

దివిస్సృగ్భ్యాత్యరుణాని కృణ్వన్నతో ఏతి పృథివ్యా రేణుమస్యన్ ॥

1805

(2) సం ప్రేరతే² అను వాతస్య విష్టా³ ఐనం గచ్ఛంతి సమనం స యోషాః ।

తాభిః సయుక్ సరథం దేవ⁴ ఈయతే⁵ అస్య విశ్వస్య భువనస్య రాజా ॥

1806

(3) అన్త రిక్షే పథిభిరీయమానో న ని విశతే కతమచ్ఛనాహః ।

అపాం సఖా ప్రథమజా⁶ ఋతావా క్వ స్విజ్ఞాతః కుత⁷ ఆ బభూవ ॥

1807

(4) ఆత్మా దేవానాం భువనస్య గర్భో యథావశం చరతి⁸ దేవ ఏషః ।

ఘోషా⁹ ఇదస్య శృణ్వీరే స రూపం తస్మై వాతాయ హవిషా విధేమ ॥

1808

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. న్నతో¹ ఏతి, 2. రతే² అను, 3. విష్టా³ ఐనం, 4. దేవ⁴ ఈయతే, 5. ప్రథమజా⁵ ఋతావా,

6. కుత⁶ ఆబభూవ, 7. దేవ⁷ ఏష, 8. ఘోషా⁸ ఇదస్య. (వ్యా.ప్ర.)

సూక్తము—173

ఋషి—వాయుగోత్రజుఁడు అనిలుఁడు*

దేవత—వాయువు*

(1) శీసీ॥ గిరిగర్హ్వరములందు సురుచిర శబ్దంబు పుట్టించుచున్ గాలి పోవుచుండు
 జంగమ స్థావర జాతంబు సంతయు భంజించుచున్ గాలి పారుచుండు
 నాకాశ మంతట నతిశయంబుగఁ దాను వ్యాపించుచున్ గాలి యరుగుచుండు
 వివిధ దిక్కుల నెల్ల వికృతమ్ము లొనట్లు చేయుచు వాయువు చెలఁగుచుండు
 తే॥గీ॥ భూమిపైఁ గల్గు ధూళిని బొందుచుండి, యంతటన్ జల్లుచున్ గాలి యమరుచుండు
 నిట్టి వాయువు మాహాత్మ్య మెల్ల నేను, శీఘ్రముగఁ జెప్పుచున్నాఁడ శీర్షిలు చెలఁగ ॥

5442

(2) శీగద్యము॥

విశేషముగ స్థితము లగు పర్వతాదులు వాయు వే ముఖముగ పీచునో; యా ముఖములుగఁ
 గంపించుచున్నవి. సంగ్రామమును వలె నీ వాయువును బడబలు పొందుచున్నవి. అట్టి
 బడబలతో యజమాన మగు నొక్క రథమునే యెక్కి దేదీప్యమానమగు వాయువు
 పోవుచున్నాఁడు. ఈ సమస్త భువనజాతమున వాయువు స్వామి యగుచున్నాఁడు ॥

5443

(3) శీతే॥గీ॥ అంతరిక్షంబునందున నఖిల మార్గ

ములను బోవుచు వాయువు మోద మలర
 నొక్క దినమందు విశ్రాంతి నొందకుండ
 సర్వదా సంచరించును దా సవిత పతిగ ॥

5444

శీఆ॥వె॥ పృథమజాతుఁడౌచుఁ బరమ సత్యాత్ముఁడౌ
 వాయు వెచటఁ బుట్టుఁ నాయకుండ
 నెటులు వచ్చుచుండు నెటులు పోవునో;
 యెవ్వ రీ జగాన నెరుఁగఁగలరు? ॥

5445

(4) శీసీ॥ దేవాదులందున జీవ రూపంబున నతిశయ వ్యాప్తిని సంచునట్టి
 భువనంబునకు గర్భభూతుఁడై లోలోన మెలుఁగు సంపదతోడ మెలఁగునట్టి
 స్వేచ్ఛా విహారంబుఁ జేయుచు సంతట సంచితంబుగఁ జరియించునట్టి
 యొక్కెడ వేగము నొక్కెడ మాంద్యమ్ము నొక్కొక్క వేశల నొంటి నట్టి
 తే॥గీ॥ వాయు చౌకతరినొక్క నికాయమునను, బయలు వెడలుచునుండును హౌయలు చెలఁగ
 నొక్కని శరీరమును గడుఁ జక్కనిగతిఁ, బడయుచుండి యధేచ్ఛగఁ జారుచుండు ॥

5446

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకరణము 15b స. ఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ
 సూక్తమునకు ఋషి “అనిలుఁడు” గాను, దేవత “శర్మ నాశనము” గాను శ్రీనేమానివారు వాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—173

ఋషి—వాయుగోత్రజుఁడు అనిలుఁడు

దేవత—వాయువు

అర్థాంతరము—1

§(1) మహాకాల రథశబ్దము మరుచ్చలన శక్తులతో
విహాయనమున విహరించును విశద కామరూపగతుల
అరుణాత్మక రేణుతతులు ఆకనమునఁ బృథ్వితత్త్వ
రూపమ్మున దశదిశలను వ్యాపితమౌ నిత్యమ్మును ॥

5447

§(2) హృద్రావపు దివ్యశక్తి నెనఁగు ననల మరుత్తతులు
ప్రకృతిచలన ప్రిరకతల భానుదీప్తులలరారఁగ
విశ్వ లోక గోళాలకు విమలానిలానిధివతిగ
దైవీయమ్మౌ శక్తులఁ దనరారును గాలరథము ॥

5448

§(3) అంతరిక్ష మూర్ధమ్మున నదృశ్యంపు గతులు మీఱ
ననిలమ్ములు సంచరించు నసాధారణంపు శక్తి
సత్యశక్తి ప్రభావాల సంభవించి ప్రథమమ్ముగ
సలిలానిల మృదాకాశ సఖిత్యమ్ము వరల నిల్చు ॥

5449

§(4) దేవాకుల ఆత్మశక్తి దివ్యతత్త్వ మలరారఁగ
సర్వ భువన గర్భ మౌచుఁ బర్వను దేవానుగతుల
రూపమ్మది లేకుండఁగ శోభితుఁ శ్రవణగతమ్మౌచు
స్పర్శ పర మ్మౌచు మరుచ్చక్తులలరు సృష్టిలోన ॥

5450

§— దేవాత్మగ ననిలమ్ములు ధృతలోక గర్భమై
పరఁగు సర్వ మరుత్తతులు పరిశుభ్రమై వరలఁగ
గోప రహిత శబ్దతతుల నాపాత స్పర్శగతుల
నఖ్యుదయ పూర్ణమై యజ్ఞమ్ముల హవిషమ్మౌ ॥

5451

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—173

ఋషి—వాయుగోత్రజుఁడు అనిలుఁడు

దేవత—వాయువు

అర్థాంతరము—2

§(1) రకరకాల ఘోషలతోఁ గొలి విశ్వస్పష్టిలోన
 బహుశములౌ చలనగతులఁ బవనమ్ములు సంచరించు
 సంతర్బాహిరగతులను నఖిల ప్రకృతి వ్యాప్తి చెంది
 అనల సలిల పృథ్విరూప కణరేణువులౌ ధూళుల
 నన్నింటిని స్వీకరించి అఖిలమ్మున వెదఁ జల్లును ॥

5452

(2) శీఁ||వె|| సర్వ లోక గోళ సంచయమ్ములు స్పష్టి
 ననిత గతులఁ దిరుగు నాకసాన
 భూత రూప తతులఁ బృథ్వాదు లెల్లను
 బవన శక్తి నిల్చుఁ బ్రకృతు లౌచు ॥

5453

§(3) ఋక్ష గ్రహ సూర్య చంద్ర ఋతశక్తుల వర్తిల్లుచు
 అవిశ్రాంత చలనగతుల ననిలమ్ములు సంచరించు
 నిరోధంపు శక్తులతో నిస్తబ్ధత వరలంగా
 నిఖిలమ్మును సవితశక్తి మఖగతులను నిల్పివేయు
 ననల సలిల సఖిత్వమ్ము నాకసంపు నేల చెలిమి
 అఖిలమ్మున వర్తిల్లఁగ నాదిజమై తనరారును ॥

5454

శీఁ||వె|| ఆవరించి స్పష్టి నఖిలాంతరిక్షమ్ము
 నిర్విరామ గతుల నిరత చలన
 తత్త్వ మొప్పు గాలి తనరారు విశ్వాన
 నఖిల ప్రకృతులందు నావరించి ॥

5455

(4) శీఁ||వె|| సర్వ లోక గోళ సందారకమ్మైన
 వాయుతతుల వివిధ ప్రకృతు లలరు
 సర్వ దేవతలకు సకల భూతాళికి
 ననిల మలరుచుండు నాత్మ కాఁగ ॥

5456

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ॥ వె॥ శబ్దశక్తి మీఱ శ్రవణ గోచర మాచు
రూపరహిత గతుల గోప దీప
తత్త్వ మొప్పుగ మరుదాళు లొప్పురును
జన్మములను హవిష సంపద లిడ ॥

5457

శీ— దేవతతికి అత్మ యాచు దేవత్వము తనరారగ
గర్భమై భువనమునకుఁ గ్రాలుచుండు కరువలియై
అఖిలమ్మున సంచరించు నవశమ్మా గతులతోడ
స్వరూపమ్ము లేకుండఁగ స్పర్శ శబ్ద శక్తులతోఁ
దనరా రెడి మరుత్తులకుఁ దగును సృష్టి హవిష విధిగ ॥

5458

సూక్తమ్—174

ఋషిః—శబరః కాశీవతః

దేవతా—గావః

చందః—త్రిష్టుప్

(1) మ॒యో॒భూర్వాతో॑, అ॒భి వా॑తూ॒సాః॑ ఊర్జ॑స్వతీరోష॑దీరా రి॒శద్రామ్ ।

పీ॒వస్వ॑తీర్జీవ॑ధన్యాః పి॒బన్త॑వసా॒య ప॑ద్యతే రుద్ర॑ మృశ ॥

1809

(2) యాః స॒రూపా॑ వి॒రూపాః॑ ఏక॑రూపా యాసామగ్నిరి॒ష్ట్యా నా॑మాని వేద॑ ।

యా॑ ఆంగి॒రస॑స్తవసే॒హ చ॑క్రుస్తాభ్యః ప॒రన్య॑ మహి శర్మ॑ యచ్చ ॥

1810

(3) యా దే॒వేషు॑ లన్యగ॒మైర॑యన్త॒యాసాం॑ సోమో వి॒శ్వా రూపా॑ణి వేద॑ ।

తా॑ అస్మ॒భ్యం ప॑యసా పి॒స్వమా॑నాః ప॒జావ॑తిరిన్ద్ర॑ గోష్ఠే రి॒రీహి ॥

1811

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ ఏడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. భూర్వాతో॑ 2. అ॒భి వా॑తూ॒సాః॑ 3. ఊర్జ॑స్వతీ, 2. వి॒రూపా॑ 4. ఏక॑, 3. యా॑ 5. ఆంగి॒రస॑, 4. తా॑ 6. అస్మ॒భ్యం. (వా॑.ప్ర.)

(4) పృజాపతిర్మహ్యమేతా రరాణో విశ్వేర్దేవైః పితృభిః సంవిదానః ।

శివాః సతీరుప నో గోష్ఠమాకస్తాసాం వయం పృజయా సం సదేమ ॥

1812

సూక్తము—174

ఋషి—కక్షవత్ పుత్రుఁడు శబరుఁడు*

దేవత—గోవు*

(1) కీసీ॥ సుఖభావయిత యగు సురుచిర వాయువు గోవుల కెదురుగాఁ బోవుఁగాక;
ధేను గణంబులు దివ్యౌషధుల మృదు తృణసంచయంబును దినునుగాక;
బ్రాణి సమూహంబు బ్రతికింపఁజేసెడు నప్పులు గోగణ మానుఁగాక;
నతిప్రవృద్ధంబులై యంతటఁ జరియించు ధేనువుల్ జలమును బూనుఁగాక;
తే॥ గీ॥ వీక్షణంబులచేతనే వివిధ రోగములను హరియించు రుద్రుఁడా! మోదమలరఁ
బాదయుగ్ గోసమూహంబుఁ బట్టు పట్టి, నీవు సంతోష పెట్టుమా! నిర్మలమతి ॥

5459

(2) కీగద్యము ॥

ఏ గోవులు సమానరూపములో! యేవి విభిన్న రూపములో! యేవి వర్ణముచే నేకరూపములో! యే
గోవుల నామములను యాగ హేతువుచే నగ్ని తెలుసుకొనుచున్నాఁడో! వేనిని సంగిరసులు
పశుప్రాప్తి సాధనము లగు యాగాది లక్షణములచే నీ లోకమును బుట్టించెనో! యా
గోవుల కన్నిటికి నో వర్జన్యుఁడా! నీవు మహాసుఖము కలిగింపుము! ॥

5460

(3) కీగద్యము ॥

దేవతల పూజావేశ నే గోవులు తమ శరీరమును హవిరూపమునం బ్రేరేపించుచుండునో! యే
గోవులు క్షీరాదిరూపములను సోముఁ డెఱుంగుచున్నాఁడో! మా నిమిత్తమై క్షీరవర్ణమానము
లగుటచే నే గోవులు వత్సములతోఁ గూడుకొనినవో! యా గోవులను నిందుఁగాఁ మా
గోష్ఠమునకుఁ బంపుము! ॥

5461

(4) కీచ॥ ఇపు డల ధాత గోవులను నిచ్చుచు మాకు సమస్త దేవతాఽ
ధివతిచయంబుతోడ నతిదీప్తిని నైక్యము దోపఁ బొందు నా
యవరిమితాఽచ్చగోవులను గాత్ర ప్రజంబును జేర్చుఁగాక మే
యవగత దోష ధేనువుల నందఁగలారము సర్వభంగులన్ ॥

5462

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత ప్రాతప్రతి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “శబరుఁడు” గాను, దేవత “గోవులు” గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవూర్ణ”
కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—174

ఋషి—కక్షవత్ పుత్రుడు శబరుడు

దేవత—గోవు

అర్థాంతరము—1

శీ(1) నకల సంక్షేమ రూప సదమలమౌ మరు త్తతులు
 సర్వలోక గోళాలను సదా! కాపాడుఁగాక!
 సుగంధాల శక్తులతో సృష్టిని బరివ్యాప్తి చెందు
 దుర్గంధపు దుశ్శక్తులఁ దున్నాడుచు నోషధిగా
 దుద్ర శక్తు లొప్పారఁగ భద్రస్థితు లొసంగుచున్
 జీవగతుల నిత్యము సంజీవనిగా వర్తిల్లును ॥

5463

శీ(2) అవనిగోళ సలిలగోళ పవనగోళ శుచిగోళా
 లలరంగా విభిన్న మై అఖిల భూత రూపా లవి
 అవినాభావత్వ మొప్ప నభిన్నతలు వరలంగా
 నే దైవీయపు శక్తిని నిన గోళా లెల్ల వెలిఁగి
 దీప్తులతో సృష్టి నెల్ల దృశ్యమానముగఁ జేయునొ!
 ఆ శక్తులు విశ్వమునకు అఖిలభము లొసఁగుఁగాక! ॥

5464

శీ(3) దేవాకుల దుగ్ధమ్ముగ దివ్యామృతము వర్తిల్లఁగ
 విశ్వ విజ్ఞానమునకు విమల రూప మిచ్చునట్టి
 సోమామృత దివ్యశక్తి సూర్యాదులు సంగ్రహింతు
 అమృతామల దీప్తులతో అఖిలమ్మును వెలుఁగఁజేయు ॥

5465

శీ— సృష్టి ప్రకృతి దుగ్ధమ్ముల సూక్ష్మగతుల స్వీకరించి
 సౌర మండలాంతర్గత నకల లోక గోళా లవి
 త్రాణశక్తి ప్రాణశక్తి తనరంగాఁ బ్రవృద్ధ మై
 క్రమగతులను వేల లెనసి క్రాలి సంచరించు సదా! ॥

5466

శీ(4) అనిలభరిత కాంతితతుల నఖిలమ్మునఁ బ్రసరించుచు
 నైక్యముగా భూతామల ససాధారణంపు రతులఁ
 బృథ్వి సలిల గగనమ్ముల విషశక్తులఁ దున్నాడుచుఁ
 బ్రాణికోటి దేహమ్ములఁ బ్రాణ త్రాణ శక్తు లిచ్చు ॥

5467

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీఘ్రావే॥ విశ్వదేవతాశి పితృ సంవిదానంపు
 శక్తు లలర బ్రహ్మ సర్వ సృష్టి
 శివకరమ్ముగాఁగఁ జెలఁగ నర్థాంగిత్య
 మలరఁజేసి నడుపు నఖిల జగతి ॥

5468

సూక్తము—174

ఋషి — కక్షవత్పుత్రుఁడు శబరుఁడు

దేవత—గోవు

అర్థాంతరము—2

§(1) యమమయ మై వర్తిలైడి ఆనిలాఽమృత శక్తితతులు
 ఊర్జశక్తు లొప్పారఁగ నునురుల రూపమ్మ లొండె
 రుద్ర రూప శక్తులతో చిద్ర ముద్ర విషాఽభిశక్తి
 సర్వస్వము ధ్వంసపరచి శాంతి జీవ సుఖము లొనఁగు ॥

5469

§(2) స్వరూపాల విరూపాల సకల సృష్టి గోళా లవి
 ఏకరూప తత్త్వాలను నెసఁగు సన్ని శక్తులతో
 నభ్యుదయావహమ్ముగా నఖిలమ్మును దనరారఁగఁ
 జడలునఁ బర్జన్యశక్తి సలిలమ్ములఁ బ్రసాదించి
 మహితలమ్ముందు శర్మ మహత్త్వమ్ము లలరంగా ॥

5470

§(3) తనుగతులను దేవాకులఁ దనరారెడి సోమాఽమృత
 దివ్యశక్తి విశ్వరూప దీప్త విజ్ఞానదమై
 సృష్టిరూప ప్రకృతుల కై చెలఁగి జలరూప మౌచు
 సేవ్యమాన మౌచు వరలి చెల్వారఁగ నింద్రశక్తి
 విశ్వ గోళ లోకాలను విరాజిలును వేల లెనసి
 బద్ధ మౌచు నిమ్నగమై నిబద్ధ మౌచు సంచరించు ॥

5471

§(4) ప్రాణికోటి సర్వమునకుఁ బరిగాఁగను వెల్గొందెడి
 దేవదేవుఁ డెల్ల విశ్వ దేవ పితృతతులతోడ
 నీ సృష్టిని సంవిదాన మెనయించును నైక్యగతుల
 సన్మోఽన్యపు సంబంధ మృవినాభావత్వ మలర ॥

5472

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ— శివశక్తులతో సతులై అవిరళానుబంధాలను
 సౌరమండలంపు పరిధి సంచరించు గోళమ్ములు
 రవ్యాకర్షణశక్తులై దివ్యశక్తి హద్దులుగా
 గోపాలకు మహితశక్తి గుప్తాధివత్య మలర ॥

5473

సూక్తమ్—175

ఋషిః—విభాగ్నిత్ సౌర్యః

దేవతా—సూర్యః

ఛందః—జగతీ; 4-అస్తారపంక్తిః

(1) విభాగ్ బృహత్ పీఠతు సోమ్యం మధ్వాయుర్దధద్యజ్ఞపతావవిహృతమ్ ।

వాతజూతో యో¹ అభిరక్షతి త్మనా వృజాః పుపోష పురుధా వి రాజతి ॥

1813

(2) విభాగ్ బృహత్ సుభృతం వాజసాతమం ధర్మన్ దివో ధరుణే సత్యమర్పితమ్ ।

అమిత్రహా వృత్రహా దస్యహంతమం జ్యోతిర్జజ్ఞే అసురహా సవర్షహా ॥

1814

(3) ఇదం శ్రేష్ఠం జ్యోతిషాం జ్యోతిరుత్తమం విశ్వజిద్ధసజిదుచ్యతే బృహత్ ।

విశ్వభాగ్ భాగో మహి సూర్యో దృశ³ ఉరు వప్రథే సహ⁴ ఓజో అచ్యుతమ్ ॥

1815

(4) విభాజంజ్యోతిషా స్వగరగచ్ఛో రోచనం దివః ।

యేనేమా విశ్వా భువనాన్యాభృతా విశ్వకర్మణా విశ్వదేవ్యావతా ॥

1816

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. యో¹ అభిరక్షతి, 3. జజ్ఞే² అసురహా, 3. దృశ³ ఉరు, 4. సహ⁴ ఓజో² అచ్యుతమ్. (వాగ్.ప్ర.)

సూక్తము—175

ఋషి—సూర్యపుత్రుడు విభాగ్నిట్టు*

దేవత—సూర్యుడు*

(1) శీచ॥ పరిభృథ సోమరూపమును బాసము చేయుచు దీప్తిఁ గాంచి తా
నరమర లేక మానవున కాయు వొసంగుచు వాయు పూర్తిచే
నిరతము ప్రేర్యమానుఁ డగు నిర్మల సూర్యుడు సర్వలోకమున్
విరివిగఁ గాచుచున్ వెలుగు వృష్టి నొసంగుచు జీవకోటికిన్ ॥

5474

(2) శీసీ॥ విభాజమాన మై వెలుఁగొందు తేజస్సు యజ్ఞంబునందున నమరుచుండుఁ
బౌడతమంబయి భాసిల్లు తేజస్సు యజ్ఞంబునందున నమరుచుండు
బలవర్ధకంబయి వెలిఁగెడు తేజస్సు యజ్ఞంబునందున నమరుచుండు
వాయుపుత్రున వర్ధిల్లు తేజస్సు యజ్ఞంబునందున నమరుచుండు
తే॥గీ॥ సప్రియుల నెల్ల నడఁచుచు నరి సమూహ, హంత యగుచుండి దస్యుల నతిశయముగఁ
గూల్చుచు సహజ శత్రులఁ గూల్చుచుండు, సూర్య తేజస్సు జనియించు శుభక రేప్తి ॥

5475

(3) శీతే॥గీ॥ సౌర తేజస్సు శ్రేష్ఠ మై సకల ఖచర
గణములన్ వెల్లఁజేయుచు ధన విజేత
యయి ప్రభూతమటంచుఁ దా మూర్ధ్య లెల్ల
రుచ్చరించుచునున్నార లుచ్చమతిని ॥

5476

శీఆ॥వె॥ భాజమానుఁ డైన భానుండు సమమైన
దర్శనార్థ మఖిల తమముఁ గొట్టు
నిత్య తేజ మనెడు నిఖిల బలంబును
వెలయఁజేయుచుండె విస్తృతముగ ॥

5477

(4) శీగద్యము ॥

సూర్యుడా! యెట్టి తేజస్సుచే సర్వభూతజాతము లన్ని విధముల బోషింపఁబడుచున్నవో!
అట్టి తేజస్సుచే సర్వమును వెలిగింపఁ జేయుచు దివముయొక్క రోచనమును (కాంతిని)
బొందితివి! నీ తేజస్సు నిఖిల దేవతలకును హిత మైనది ॥

5478

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాఖ్యపరిచి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “విభరాజ్” గాను, దేవత “సూర్యుడు”గాను శ్రీనేమానివారు వ్యాసిరి.
శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—175

ఋషి—సూర్యపుత్రుడు విభాగ్నిః

దేవత—సూర్యుడు

అర్థాంతము—1

§(1) అత్యంతము మధుర మ్మా అమృత సోమ రసమ్మును
స్వీకరించి కిరణాశుల సృష్టిఁ బ్రకృతి ప్రాణులకును
ప్రాసాదించు నద్భుతముగఁ బ్రసరించుచుఁ గాంతితతుల
నాయురారోగ్యమ్ముల నరుణుం డపురూపమ్ముగ ॥

5479

§(2) ధర్మశక్తి తనరారఁగఁ దరణి నింగి నలరారుచు
నత్యవర మ్మాచు సృష్టి సదా! కాంతిఁ బ్రసాదించి
గ్రహోపగ్రహ లన్నిటిని గాపాడుచు నిత్యమ్మును
శత్రుతతుల దుష్టవృత్తుల సంహరించి కాంతియజ్ఞ
సర్వమ్మును సూర్యవిజయశక్తి గాఁగ వెలుఁగొందును
దుష్కల ప్రభంజనాలఁ దొడరి శుద్ధ మొనరించును ॥

5480

§(3) జ్యోతులకే జ్యోతి కాఁగ సూర్యకాంతి ఉత్తమ మై
జయించును విశ్వమ్మును సర్వధన సంపదలను
అత్యుత్తమ మై ఓజస్సున నంబరమున నలరారుచు
విశ్వమునకుఁ దేజస్సుగఁ బృథ్వికే ప్రాణమ్ముగ
దృశ్యమాన మౌచుఁ గాంతి సృష్టిఁ బరివ్యాప్తి చెందఁ
దిమిరాశుల నాశవరచు దినమణి దీధితులు మీఱ ॥

5481

§(4) భువి దివి లోకా లన్నిటిఁ బొనరు గ్రహ ఋషాలను
దేజోవంతములుగాఁగ భ్రాజమాన మై వెల్గుచు
విశ్వకర్మ కర్తకాఁగ విశ్వకర్మ సాక్షిగ రవి
విశ్వగోళ లోకమ్ముల విహితమ్ముగ ధరియించును ॥

5482

§ఆ॥వై॥ సకల ప్రకృతులకును సఁక్షేమములు గూర్పఁ
బోషకమయమైన పూర్ణ కాంతి
నొసఁగుచుండి నిత్య మసదృశ గతుల మై
వెల్గు వెలుఁగుగ రవి వెల్గు నింగి ॥

5483

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—175

ఋషి—సూర్యపుత్రుడు విభాస్త్రిట్టు

దేవత—సూర్యుడు

అర్థాంతరము—2

§(1) నిత్య సత్య యజ్ఞమ్ముగ నిఖిల సృష్టిలోన వరల
సోమాఽమృత వృష్టి నెల్ల సూక్ష్మదీప్త చాందిరికలుగఁ
జందమామ ప్రసాదించు సంక్షేమపు సంవర్ధన
సంశక్తులఁ బ్రకృతులను శక్తివంతమై పరఁగఁగ ॥

5484

§(2) అతిలోకపు శక్తులతో ఋతగతులకు బద్ధ మై
ధర్మపూర్ణ మౌచు సకల ధరణీతలాల దివులఁ
బండు నిండు వెన్నెలలను బరఁగఁజేసి అమృతకిరణ
కాంతులతో సృష్టి నెల్లఁ గ్రాలఁజేయుఁ జందమామ ॥

5485

§— వృత్తునితో సహా వెలయు శత్రుజాల శక్త్యాశుల
సంహార మ్మొనరించుచు సర్వ సృష్టిఁ గాపాడుచుఁ
జంద్ర దీప్త కౌముదు లవి సౌరకాంతి ప్రభావానఁ
బ్రసరించుచుఁ బ్రకృతిలోనఁ బ్రాణతాఞ్జ శక్తు లిచ్చు ॥

5486

§(3) ఈ కౌముది విశ్వమ్మున నెనఁగు శ్రేష్ఠతర మౌచుఁ
గాంతుల కే కాంతికాఁగఁ గ్రాల నుత్తమ మౌచును
నోజోగుణ పుంజాలను నొనర నచ్యుతమౌ గతి
దృశ్యమాన మౌచును శశి దివ్యాఽమృత తేజమ్ముల
విశ్వజిద్ధనజిత్తుగ విశ్వమ్మున వెలుఁగుచుండు ॥

5487

§— అతిశ్రేష్ఠమౌ జ్యోతుల నలరారుచు నుత్తమమౌ
జ్యోతి గాఁగ వెల్గొందుచు యువశక్తులఁ బ్రకృతిలోన
సభివృద్ధిని బొందించుచు నభ్యుదయావహముగాఁగ
సచ్చిత్తులమయముగాఁగ సకలసృష్టి నిల్పును శశి ॥

5488

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§(4) అగ్నిగోళ సంచయాల నమృతశక్తి మండించుచు
 దైవీయపు శక్తులతోఁ దనర దివ్య కాంతులతో
 సకల గోళ లోకాలను సర్వప్రాణి ప్రకృతులకును
 బ్రాణ త్రాణ శక్తితతులఁ బ్రసాదించు వెన్నెల లవి ॥

5489

§— ప్రకృతిరూప సంపదలకు వరలు నోషధీతతికిని
 బతిగాఁగను సంవర్ధక ఋతధారక శక్తు లలర
 విశ్వకర్మ కర్తకాఁగ విశ్వదేవ హితకారిగ
 సర్వ లోక గోళాలను సంధారక సంభారక
 సంవర్ధక శక్తులతోఁ జందమామ తాల్చుచుండు ॥

5490

సూక్తమ్—176

ఋషిః—ఇటో భార్గవః

దేవతా—ఇంద్రః

ఛందః—గాయత్రీ

(1) త్వం త్యమిటతో రథమిన్ద్ర ప్రివః సుతావతః ।

అశ్రుణోః సోమినో హవమ్ ॥

1817

(2) త్వం మఖస్య దోధతః శిరోఽవ త్వచో భరః ।

అగచ్ఛః సోమినో గృహమ్ ॥

1818

(3) త్వం త్యమిన్ద్ర మర్త్యమాస్రబుధ్నాయ వేన్యమ్ ।

మహుః శ్రద్ధా మనస్యజే ॥

1819

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. వన్యమ్. (ప్రా.ప్ర.)

(4) త్వం త్వమిన్ద్ర సూర్యం పశ్చా సన్తం పురస్కృధి ।

దేవానాం చిత్తిరో వశమ్ ॥

1820

సూక్తము—176

ఋషి—భృగుపుత్రుఁడు ఇతుఁడు*

దేవత—ఇంద్రుఁడు*

(1) శీతే॥గీ॥ ఇతుఁడ నగు నాదు సురథంబు నెలమి మీఱ
నింద్రదేవుఁడ! నీవు నిన్తంద్రవృత్తిఁ
బూని రక్షించితివి! కానఁ బూత మైన
సోమమును గల్గు నా పిల్పు సూటి వినుము! ॥

5491

(2) శీతే॥గీ॥ దేవతాతతికడనుండి తిరిగి పోవు
యజ్ఞపురుష శిరస్సును నాత్రుఁ బూని
కొట్టియున్నాఁడ వింద్రుఁడా! కూర్మి మెఱయ
సోమి నైనట్టి నా పిల్పు సూటి వినుము! ॥

5492

(3) శీగద్యము ॥

ఇంద్రుఁడా! నీవు మనుష్యుఁ డగు నా వృథువును స్తోత్రమును గోరు అస్త్రబుధ్నునికొఱకు
వశ్యునిగాఁ జేసియుంటివి! ॥

5493

(4) శీగద్యము ॥

దేవతలకుఁ గూడ దుర్విజ్ఞాతుఁడ! కాంతుఁడు నగు సూర్యుని నో యింద్రుఁడా! నీవు
అస్తమయమందుఁ బశ్చాద్ వర్తమానునిగాఁ జేయుచున్నావు! ॥

5494

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతపత్రి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో నీ
సూక్తమునకు ఋషి “ఇతుఁడు”గాను, దేవత “ఇంద్రుఁడు”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీసాయణాచార్యభాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—176

ఋషి—భృగుపుత్రుడు ఇటుడు

దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము—1

శీ(1) విష్ణుదేవా! యీ సృష్టిని విలసిల్లెడి గృహరాజుల
రక్షించుచు నిత్యమ్మును గ్రాలు కాలరథము నడిపి
సోమామృత శక్తుల మై సృష్టియజ్ఞ మొనరించుచు
నాజ్ఞాపింతువు! నిఖిల మ్మజయుండ వౌ జ్ఞానిగ ॥

5495

శీ(2) విశ్వమ్మున వ్యాప్తి చెంది విష శక్తుల నన్నింటిని
దనుగుణాల వేరు చేసి ధ్వంస మొనరింతు వీవు!
సోమామృతశక్తుల మై సృష్టియజ్ఞ మొనరించుచు
నాజ్ఞాపింతువు నిఖిల మ్మజయుండ వౌ జ్ఞానిగ ॥

5496

శీ(3) మృతప్రియపు శక్తితతిని ఋతగతులను నాశపరచి
వదేవదే పునర్జన్మ లదేవనిగ జరుగునట్లు
మనశ్శక్తులన్ నిల్పెద ననూనగతుల నో విష్ణూ! ॥

5497

శీ(4) ఉచ్చరతుల నీచరతుల నొనరంగా సతతమ్మును
బురోగతులఁ దిరోగతులఁ బొందు నుదయాస్తమయాల
దేవాశుల చిద్గతులను దివ్యమ్ముగ వశమ్ముగా
నీ శక్తుల విష్ణుదేవ! నిఖిలమ్మును నడుచుచుండు ॥

5498

శీ— ఐంద్రశక్తి నీ వగ్నిగ ననిలమ్ముగ నీరమ్ముగ
నింగి నేల లొచు సృష్టి నెగడంగా సకలమ్మును
గృమగతులను నక్రిమమౌ గతులతోడ దేవాశుల
చిద్గతులను విష్ణుదేవ! చెన్నొందును నీ వశమై ॥

5499

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తిము—176

ఋషి—భృగువుత్త్రుడు ఇటుడు

దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము—2

§(1) కాలరూప కాంతిరథము క్రియించు సచ్చక్తులతో
 సకలమ్మును రక్షింపఁగ నదా! పంచభూతాలను
 యజ్ఞాఽగ్నులు విషశక్తుల హరించుచుండి నిత్యమ్మును
 సృష్టికర్త భర్త వాచు హే విష్ణూ! వెల్లె దీపు: ॥

5500

§(2) సృష్టి సర్వమఖమ్ము నకు శిరము శరీర మొచ్చుచును
 రక్షణ భారమ్ము నీవె అక్షయముగ వహించి సతము
 యజ్ఞాఽగ్నుల విషశక్తుల హరించుచుండి నిత్యమ్మును
 సృష్టి కర్త భర్త వాచు హే విష్ణూ! వెల్లె దీపు: ॥

5501

§(3) మంగళకర శుభశక్తికి భంగకరముగా వెల్గుచు
 మృత్యురూప తత్త్వమునకు విత్తిగాగఁ దనరు దీపు!
 మరల మరల సృష్టిగతిని మనస్సంకల్పరతులఁ
 గల్పించుచు నిత్యమ్మును గాగ్రితెద వో విష్ణుదేవ: ॥

5502

§(4) నీవే! ఓ విష్ణుదేవ! నెగడి సూర్యపాలకుడుగఁ
 బూర్వాఽవర దిగ్గతులను జర్వితచర్వణగతులను
 ఉదయాస్తమయాలు సర్వ¹సృష్టిలోన వరలంగా
 దేవాశుల చిద్గతులకు దివ్యమ్ముగ వశ మౌదువు: ॥

5503

§— నాశసహిత నాశరహిత ధీశక్తుల దేవాశుల
 వశ మౌచును నవశ మౌచు వర్తిల్లుదు: విష్ణుదేవ!
 సూర్య చంద్ర రూపమ్ముల సొరిది దివారాత్రమ్ముల
 ననునిత్యము కల్పించుచు నలరారుదు: నియమగతుల ॥

5504

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృద్ధ”

1. ఇక్కడ “ఉ-ఋ”లకు యతి.

సూక్తమ్—177

ఋషి:—సంవర్త ఆంగిరస:

దేవతా—ఉషా:

ఛంద:—ద్విపదా విరాట్

- (1) ఆ యాహి వససా సహ గావః సచస్త వర్తనిం యదూధభిః ॥ 1821
- (2) ఆ యాహి వస్వాః ధియా మంహిషో జారయన్మఖః సుదానుభిః ॥ 1822
- (3) పితుభృతో న తన్తుమిత్ సుదానవః ప్రతి దధ్మో యజామసి ॥ 1823
- (4) ఉషా¹ ఆవ స్వసుస్తమః సం వర్తయతి వర్తనిం సుజాతతా ॥ 1824

సూక్తము—177

ఋషి—అంగిరసపుత్రుడు సంవర్తుడు*

దేవత—ఉషస్సు*

- (1) శీతేగీ॥ పిన ధేనువు లెల్ల సంప్రీతిఁ బొంది
లాగుచున్నట్టి యరదంబు లీల నెక్కి
యో యుషోదేవి! మాకడ కోపి నీవు;
ధనమున నరుగుదెంచుమా! తప్పకుండ ॥ 5505
- (2) శీఆ॥ వె॥ ఓ యుషస్సు! నీ వమేయకర్మను గూడి
యరుగుదెంచు మిటకుఁ గరము ప్రితిఁ
గల్యకాల మధిక ఘన దాతృతమమయి
యజ్ఞమును నొనర్చి యమరుచుండు ॥ 5506

1. ఉషాఽఅపస్య. (వ్యా.వర్గ.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాసప్రతి 1512 సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “సంవర్తుడు” గాను, దేవత “ఉషస్సు” గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(3) శీతే॥గీ॥ “అన్న”భ ర్తల వలె మేము కృన్న నఁ గడు
దానములు గల్గువారమై మానకుండఁ
బ్రతు్యుషో విస్తృతిని దగఁ బ్రబల పరచి
యజ్ఞమున దాని సేవించు చమరఁగలము ॥ *

5507

(4) శీతే॥గీ॥ భగిని యైనట్టి రాతిరి ప్రిబల తమము
సహజ తేజస్సుతోఁ బ్రతు్యుషస్సు కొట్టి
తన సుజాతత్వమును దగఁ దన రథంబుఁ
బొందఁజేయుచు నుండఁ దా నంద మొప్ప ॥ *

5508

సూక్తి ము—177

ఋషి—అంగిరసపుత్రుఁడు సంవర్తుఁడు

దేవత—ఉషస్సు

అర్థాంతరము—1

§(1) సకలగోళ లోకమ్ములు సాగుచుండఁ గాలరతుల
బద్ధములౌచు నాత్మప్రదక్షిణలఁ బ్రదక్షిణలఁ
గాంతికిరణ చక్రాలను గ్రాలుచు నో ఉషోదేవి!
ప్రకృతి సిరి సంవత్తులు పరఁగ సత మ్ముదయింపుమః ॥

5509

§(2) అమేయమా దీశక్తుల నధివసించు దేవతగా
మహితశక్తి సృష్టిరూప మఖమ్ములో నిత్యమ్మును
జైతన్యపు శక్తి కాఁగ జాగృత మై వర్తిల్లఁగ
నుదయింపుమః సతతమ్మును ఉషోదేవి! సంపదగా ॥

5510

§(3) శుభశక్తుల పూర్ణరతుల శుచి దీప్తుల తంతువులను
సర్వ ప్రకృతి రూపాలను సతము పరఁజేయుచుండి
సృష్టిష్టుల నఖిలమ్మును వ్యష్టి సమిష్టి గతులమెయిని
నుషోదేవి ధరియించును నుజ్జ్వలంపు శక్తులతో ॥

5511

శీరచయితః—పాఞ్చయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

§(4) అమృత కాంతి దీప్తులతో నలరారుచు నుషోదేవి:
 లోక గోళ సకలమ్ముల రూపుమాపి తిమిరమ్మును
 దేజశ్చక్రమ్ము నెల్ల దివ్యమ్ముగఁ గ్రమరతులను
 గాలగతుల బద్ధ మౌచుఁ గ్రాలఁ దిగిప్పుచుండు! నదా! ॥

5512

సూక్తము—177

ఋషి—అంగిరసపుత్రుఁడు సంవర్తుఁడు

దేవత—ఉషస్సు

అర్ధాంతరము—2

§(1) సప్తగగన సప్తానల సప్తానల సప్తనలీల మృతే
 తతుల మేళనమ్ములతోఁ దనరారెడి గోపదాలు
 పొదుగులుగాఁ బ్రకృతులకు బ్రాహ్మ్యరూప శక్తులతో
 సంచరించు సృష్టిలోన నదా! సంచలన గతుల ॥

5513

§(2) కాంతికిరణతతులతోడఁ గ్రాల జీవ శక్తు లెల్ల
 సృష్టియజ్ఞ కర్మలతో ఋతరూపుల ధీమహితపు
 సత్పదార్థానుగతుల సర్వమ్మును వర్తిల్లఁగ
 వసుశక్తుల సకలజగతి ప్రాభవాలఁ బ్రకాశించు ॥

5514

§(3) కాంతికిరణ జాలమ్ములు తంతువులై విశ్వసృష్టిఁ
 బ్రసరింపఁగ నిత్యమ్మును బరమ శుభకారకమై
 బృహత్ సూక్ష్మ రూపమ్ములఁ బృథ్విలోక గోళాలకుఁ
 బిత్వరూప వీర్యముగా సతతమ్మును వెల్గొందును ॥

5515

§(4) చైతన్యపుఁ జలన రతుల సర్వప్రకృతి వరలంగాఁ
 బెంజీకటి పుంజాలను విరిచి అదృశ్యమ్ముగాఁగ
 ఉదయించును నుషోదయము ఉజ్వలమౌ రాగమ్ముల
 సుజాతత్వ మలరారఁగ నజాండముల వెలుగు సతము ॥

5516

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—178

ఋషి—అంగిరసపుత్రుడు ధృవుడు

దేవత—రాజు

అర్థాంతరము—2

- §(1) బ్రహ్మరూప శక్తులతో వరలంగా ధృవగతులు
సర్వ గోళ లోకాలును సంభవించు సంచరించు
విశ్వ సృష్టి సర్వస్వము విమలరాష్ట్ర మౌచఁ బరిధు
లలరారఁగఁ బరఁగుచుండు నాధిపత్యగతుల నిల్చు ॥ 5532
- §(2) స్వామి వౌచు విశ్వమునకుఁ జంద్రుండఁ! పర్తిలైదు
పవచ్యుతులు లేకుండఁగ నంతరిక్షమందు నిలిచి
నచలమ్ముగఁ దనరారుచు నలరి నీవె రవిగాఁగను
అఖిలమ్మును బోషింతువు! నిఖిలమ్మును ధరియింతువు! ॥ 5533
- §(3) విమలమైన దీధితులను విరాజిలెడి సృష్టి పృథువు
సృష్టి విశ్వ సర్వమ్మును స్థిరత మైన దరియించును
బ్రహ్మణస్సతి స్థితిశక్తులు పరఁగంగాఁ బుష్టిఁ దుష్టి
నా దేవుని కమృత సోమ మఖిలమ్మును వర్తిల్లును ॥ 5534
- §(4, 5) ద్యులోకమ్ము గిరి పృథ్వులు ధృవము లౌచుఁ దనరారును
సకల జగము ధృవ మౌచు సర్వశుభాఽఽవశుల కెల్ల
నధిపతియౌ నమృతసోముఁ డలరారును ధృవమ్ముగా
నచ్యుత! హరి! నీ కృపమై ననిలాఽనల నలిలమ్ములు
నాకనమ్ము మృత తతులును నలరారును ధృవగతులను ॥ 5535
- §(6) స్థిరగతులను సృష్టివరల స్థిరాఽధిపతిగ హరి పరఁగును
బ్రాహ్మ్యమైన దివ్యశక్తి వరలంగా సకల సృష్టి
స్థితిశక్తుల కేవలతను జెన్నొందఁగ విశ్వ మూల
పదార్థమ్ము ప్రాణరతుల వరలు మహావిష్ణు! నీ కృప ॥ 5536

శరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ పద్మమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-పరిపూర్ణ”

సూక్తమ్—179

ఋషిః—అభీవర్త ఆంగిరసః

దేవతా—రాజా

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) అభీవరే¹ న హవిషా యేనేన్దో² అభివావృతే ।

తేనాస్మాన్ బ్రహ్మణస్సతే³ ఓ⁴ రాష్ట్రాయ వర్తయ ॥

1831

(2) అభివృత్య సపత్నానభి యా నో⁵ ఆరాతయః ।

అభి వృతన్యన్తం తిష్ఠా⁶ ఓ⁷ యో న⁸ ఇరస్యతి ॥

1832

(3) అభి త్వా దేవః సవితా ఓ⁹ సోమో⁴ అవీవృతత్ ।

అభి త్వా విశ్వా భూతాన్యభీవర్తో¹⁰ యథాససి ॥

1833

(4) యేనేన్దో¹ హవిషా కృత్యభవద్ ద్యుమ్నుత్తమః ।

ఇదం తదక్రి² దేవా³ అసపత్నః కిలాభువమ్ ॥

1834

(5) అసపత్నః సపత్నహా ఓ⁴ భిరాష్టో⁵ విషాసహిః ।

యథాహమేషాం భూతానాం విరాజాని జనస్య చ ॥

1835

1. యేనేన్దో¹ అభి, 2. నో² ఆరాతయః, 3. యో న³ ఇర, 4. సోమో⁴ అవీవృత,

5. దేవా⁵ అసపత్నః. (వృ.పృ.)

(4) శీతే॥గీ॥ దివము స్థిర మగుచుండెను దీప్త వృద్ధి
 స్థిరముగా నుండుఁ గొండలు స్థిరము లగును
 విశ్వమంతయు స్థిర మగు వివిధ జనుల
 రాజు నుస్థిరుఁ డగుఁగాక! రాణ మిగుల ॥*

5521

(5) శీతే॥గీ॥ ఘనుఁడు వరుణుండు నీ రాష్ట్రమును స్థిరంబు
 గాఁగ ధరించుఁగాక! బ్రహ్మ మొందు
 నల బృహస్పతి ద్రువముగా నట్టి రాష్ట్ర
 మును ధరించునుగాక! బ్రహ్మోద మంది ॥*

5522

శీతే॥గీ॥ రాజచంద్రమా! నీ దైన రాష్ట్ర మెల్ల
 నింద్రదేవుండు వహ్నియు నిరువురుఁ దగ
 స్థిరముగా నుండునట్టులు కరముఁ బ్రీతిఁ
 దాల్చుదురుగాక! నే వేశఁ దాము కరము ॥*

5523

(6) శీక॥ స్థిర హవ్యయుక్త మగు సు
 స్థిర సోమము దాల్చుఁగలము శ్రీలు చెలంగన్
 హరి! నీదు ప్రజలు నీకుం
 గర మిచ్చెడున ట్టానర్చి గాల్గుత! రాజా! ॥*

5524

సూక్తము—178

ఋషి—అంగిరసపుత్రుఁడు ద్రువుఁడు
 దేవత.—రాజు

ఆర్థాంతరము—1

శీ(1) ఆనంద వికాసాల కంతర్గతి వెల్లుచుండి
 ద్రువశక్తికి నిత్యమ్మును నవితథగతిఁ బ్రదక్షిణల
 నాత్మప్రదక్షిణలను అధిపతి ప్రదక్షిణలను
 నొనరించుచు లోకపరిధి కుజ్జ్వలముగ శక్తి నిచ్చి
 అమృతప్రాయమ్ముగాఁగ నఖిలమునకుఁ ద్రాణ నొనఁగి
 విరిసెడి వెన్నెల దీప్తుల విరాజిలును జందమామ ॥

5525

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహరణ”
 * సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

§(2) చలితాఽచలిత గతులతోడ సదా! వెలయు వర్వతముగ
గృహరాజౌక అధిపతిగాఁ గదలి కదలకుండ నిలుచు
ఋక్ష గృహ గోళ లోక మెల్ల నంతరిక్షమందు
ననునిత్యము వృదక్షిణగ నెన లేని క్రమ శిక్షణఁ
దిరిగి యింద్ర ధ్రువగతులను వరలు రాష్ట్రశక్తులుగా ॥

5526

§(3) ఐంద్ర మైన దివ్యశక్తి ఆత్యంతము ధ్రువశక్తుల
ధ్రువముగా సృష్టి యెల్ల హవిషముగ స్వీకరించు
సోమాఽమృత మహాశక్తి పృథ సుఖ వృదముగా
వైష్ణవీయ శక్తిగాఁగ వరలు బ్రహ్మణస్పతి ॥

5527

§(4) ద్యౌగతు లవి ధ్రువము లగును ధ్రువము లవును బృథ్విగతులు
ద్యౌ వృద్వలఁ బర్వతాలు ధ్రువములై తనరారును
నీ విశ్వము ధ్రువ మౌను యీ జగమే ధ్రువ మౌను
జంద్రాజ్యమయముగా సర్వమును పర్తిల్లును ॥

5528

§(5) చందమామ ధ్రువ మౌను సలిలాఽధిపతి ధ్రువ మౌను
బృహస్పతి ధ్రువ మౌను నింద్రాఽగ్నులు ధ్రువముగా
బ్రహ్మశక్తి కారణముగ వరలు విశ్వ రాష్ట్రమును
ధరియించును ధ్రువ మృద్ధి తనరఁ గ్రమము తప్పకుండ ॥

5529

§(6) ధ్రువశక్తులు కారణాన ధ్రువ మౌను సృష్టి హవిష
మత్యంతము స్రవించెడి అమృత సోమ శక్తు లెల్ల
బ్రహ్మశక్తి కారణముగ వరలు నైంద్రదీప్తి జగతిఁ
గేవలము బలి కాఁగను జీవగతుల నిలుచు సృష్టి ॥

5530

§ఆ॥వె॥ వైష్ణవీయ మైన పృథలు ధ్రువగతులన్
వరలు మృత్తునుండి పృథవ మొంది
చంద్రశక్తు లెల్లఁ జలువల వెన్నెల
నఖిల జగతి నింపు నమృత శక్తి ॥

5531

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

సూక్తమ్—178

ఋషిః—ధ్రువ ఆంగిరసః

దేవతా—రాజా

ఛందః—అనుష్టుప్

(1) ఆ త్వాహోర్షమన్త రేధి ధ్రువస్తిష్ఠావిచాచలిః ।

విశస్త్యా సర్వా వాఞ్మ మా త్వద్రాష్ట్రమధి భ్రశత్ ॥

1825

(2) ఇహైవైధి మాప చ్యోష్ఠాః పర్వత¹ ఇవావిచాచలిః ।ఇన్ద్ర² ఇవేహ ధ్రువస్తిష్ఠేహ రాష్ట్రము ధారయ ॥

1826

(3) ఇమమిన్ద్రోః అదీధరద్ ధ్రువం ధ్రువేణ హవిషా ।

తస్మై సోమో⁴ అధి బ్రవత్ తస్మా ఉ బ్రహ్మణస్పతిః ॥

1827

(4) ధ్రువా ద్యౌర్ధ్రువా పృథివీ ధ్రువాసః పర్వతో⁵ ఇమే ।

ధ్రువం విశ్వమిదం జగద్ ధ్రువో రాజా విశామయమ్ ॥

1828

(5) ధ్రువం తే రాజా వరుణో ధ్రువం దేవో బృహస్పతిః ।

ధ్రువం త⁶ ఇన్ద్రశ్చాగ్నిశ్చ రాష్ట్రం ధారయతాం ధ్రువమ్ ॥

1829

1. పర్వత¹ ఇవా, 2. ఇన్ద్ర² ఇవే, 3. మిన్ద్రో³ అదీధ, 4. సోమో⁴ అధిబ్రవత్ తస్మా⁴ ఉ, 5. పర్వతో⁵ ఇమే,

6. త⁶ ఇన్ద్రశ్చా. (వా.వ.)

(6) ధృవం ధృవేణ హవిషా లభి సేచు మృతామసి ।

అథో త¹ ఇన్ద్రః కేవలస్త్వితో బలిహ్నః పున్రురత్ ॥

1830

సూక్తము—178

ఋషిః—సంగిరసపుత్రుడు ధృవుడు*

దేవత—రాజు*

(1) కీతే॥గీ॥ రాజచంద్రము మా మహాభక్త నిలనకు
నిన్ను స్వామిగజేయుచు వెగిలము
కావునన్ నీవు నిత్యతఁ గలిగి యున్న
దీయ రాష్ట్రంబునందున నెలల నుండు ॥

5517

కీతే॥గీ॥ మాకు నీతడె రాజుగా మహిమగాక!
ననుచు ని న్నెన్నుదురుగాని నీవని వ్రజలు
నీ వియోగంబు నొందక నీభల రాష్ట్ర
మవికలంబుగ నమరుతః నీవవిధాన ॥

5518

(2) కీతే॥గీ॥ రాజు! మా రాష్ట్రమున కెల్ల రాజు వగుచు
బర్వతం బెట్లు నిశ్చలభావ మొందు
కరము వర్తించునట్లులు పరచు విశ్రితి
జలనహినుడవై తగ వెలుగు మీవు! ॥

5519

(3) కీతే॥గీ॥ ఇట్టి యభిషిక్త రాజును నిండుకొని తగ
దాల్చుగావుత! సోముడ! నీవనివతిని
గావుతన్! బ్రహ్మణస్పతి పరమ రాజు
పైని సత్పక్షపాతంబు జూరదుక! ॥

5520

1. అథో త¹ ఇన్ద్రః. (హృ.పృ.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతపల్లవ 1వ సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “ధృవుడు” గను, దేవత “రాజు” గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాభ్యుత్థ, కాక్తర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1907 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము — 179

ఋషి — అభీవర్తుడు*

దేవత — రాజు*

(1) కీద్యము ॥

అభీవర్తనంబంధ మగు నే హవ్యసాధనమున నిందుర్నిడు సర్వమును బొందెనో! ఆ
హవ్యమున నో బ్రహ్మణస్పతి! మేము రాజ్యమును బొందునట్లుగా నొనర్చుము! ॥

5537

(2) కీతేగీ॥ మాకు దానంబు సీయని మనుజుల మఱి
మా నవత్నగణమును మాకు నీర్వర
జూపువారి యుయుత్సని నూటి నభిభ
వించుమా! రాజచంద్ర! నీ పంచితముగ ॥

5538

(3) కీతేగీ॥ అంతటన్ వర్తమానుండ వౌచునుండు
నట్లు సవితయే భూతాశి యఖిల పంద్య
రాజ! నీకు మహారాజ్యరచును బ్రితి
నొనఁగెదరుగాక! సత్వర ముచ్చి రీతి ॥

5539

(4) కీతేగీ॥ ఎట్టి హవ్యము నొందుచు నిందుర్ని డఖిల
కర్త యగుచుండె శ్రీష్ఠతఁ గలుగుచుండె
నట్టి హవ్యము సురవరులార! నేను
సిద్ధముగఁ జేసియున్నాను శ్రీకరముగ ॥

5540

(5) కీతేగీ॥ మనుజు వర్గమునకు మఱి మంత్రములు
కీశ్వరుడనైనయట్టు లో యీధ్య! నేను
శత్రుహినుండ నగుదును సకల రాజ్య
భాక్కు నగుదును గొట్టుదు వైరిగణము ॥

5541

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకర్షణి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “అభీవర్తుడు” గాను, దేవత “రాజు” గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

కరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”
కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—179

ఋషి—అభీవర్తుడు

దేవత—రాజు

అర్థాంతరము—1

§(1) అత్యంతము శుద్ధ మౌఁ అమృత హవిషపు రాజ్య
సంశక్తులను నిందుఁ డంశమంతుండుగా
నాకాధిపత్యమును ధీకలితముగఁ బొందు
రీతిగా మే మెల్ల ఋత రాజ్యమును బొంద
ననుగ్రహమింపుమ! అభీలేశా! ఓ విష్ణూ! ॥

5542

§(2) గ్రహము లుపగ్రహమ్ములును గాల్చివేయు “నభి”శక్తుల
అరిశక్తుల నన్నింటిని నద్భుతముగ ధ్వంసపరచి
అంతరాంతరములఁ జొచ్చి అమృతశక్తు లొప్పారఁగఁ
బ్రకృతిలోన సృష్టిశక్తి వరలఁజేయు నిత్యమ్మును ॥

5543

§(3) సకలాధిపత్యమ్మున జ్వలియించుచుఁ గాంతితతుల
వివిధ లోక గోళాదులు విరాజిలుచు లోఁగి తిరుగ
మండలాధిపత్యమ్మున మహితమ్ముగ వెలిఁగెడి రవి
వికృమ పరాక్రమంపు విపుల సోమ రాజ్య మిచ్చు ॥

5544

§(4) ఏ హవిషపు శక్తులతో నెల్ల వామకర్మాఽఽశుల
విధ్వంసము కావించునో! విజేతగా దేవేందుఁడు
ఆ హవిషము దేవాశుల అరిరహితులుగాఁ జేయును
సృష్టిలోన సత్యంతము నుత్కృష్టముగా వెల్గును ॥

5545

§— భువులలోనె కాకుండఁగ దివులలోన సైతమ్మును
ఉత్తమ మై అలరారెడి మిత్తిలేని హవిషశక్తి
ఇంద్రరూప మౌచు నిల్చి యెల్ల దేవాశులకును
వైరితతులు లేకుండఁగ వరలఁజేసి వర్ధిల్లును
వైష్ణవీయమైన దివ్య భవనంస్తుతి పోషకతల ॥

5546

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

§(5) సకల శత్రుతండాలను సంహరించి సృష్టిలోనఁ
బ్రకృతి రాష్ట్ర సర్వమునకుఁ బ్రభువుగాఁగఁ దనరారుచు
నమృత శక్తుల విషశక్తుల నఖిలములౌ భూతమ్ముల
కధిపతిగా విరాజిలును నందరికిని నా విష్ణువు ॥

5547

సూక్తము—179

ఋషి—అభీవర్తుఁ డు

దేవత—రాజు

అర్థాంతరము—2

§(1) సకల బ్రహ్మాండాలకు సచ్చిత్తుల కధిపతిగా
లక్ష్మ్య శుద్ధు లొప్పారఁగఁ గక్ష్మ్యలలోఁ జరించుచున్
సృష్టి లోక గోళాలను వ్యష్టి సమిష్టి గతుల వెల్గుఁ
గ్రమశిక్షణ నడుపుచుండుఁ గ్రాలంగా విశ్వరాష్ట్ర
రాజ్యమునకు నధిపతిగా రాజిలు నా విష్ణుశక్తి ॥

5548

§(2) అంగరూప రహిత మైన అజయ్యంపు శుభశక్తులు
“అభి”రూపపు విషశక్తుల నరిశక్తుల రూపుమాపు
నమృత దివ్య హృచ్చక్తులు సమేయ మౌ నుత్సుకతల
వైష్ణవీయ మహామహిత ప్రసర నిత్య సత్య జయాల ॥

5549

§(3) సౌర చాంద్ర మండలాలు సకలమ్మును నీ కృప మై
నిరతమ్మున సంచరించు నింగిలోనఁ గక్ష్మ్యల మై
నీ కృపమెయి విశ్వమ్మును నిఖిల భూత సంచయాలు
వాయుచలన గతులతోడ వర్తిల్లును గ్రమశిక్షణ
యధావిధిగ సతతమ్మును నఖిలమ్మున హే విష్ణూః ॥

5550

§(4) ఆదిశేష శక్తులతో నమృతగతుల హవిష మృది
అఖిల సృష్టిలోన వరలు అమరోత్తమ తేజమ్ముగ
సురశక్తుల శత్రువుగా సృష్టిలోన వెలయుచుండు
దుష్టశక్తులన్నింటిని దున్నాడును శుభకర మై ॥

5551

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృద్ధ”

శీ(5) జల వృద్ధుల రూపమ్ముల నదమల మా శక్తులతో
 శత్రురహిత ప్రకృతిగాఁగ మిత్రామృత సోమతత్త్వ
 మలరారఁగ నవనిరాష్ట్ర మరి నాశక మై పరఁగును
 దివ్య దేవాఽఽధిపత్య తేజశ్శక్తికి లోబడి ॥

5552

శీ— ఆకసముల కనిలమ్ముల కనలములకు నలిలములకు
 మృతేతతులకుఁ బ్రాణులకును మిత్తి లేని బ్రాహ్మ్యమ్ముగ
 నమృతశక్తి సృష్టిలోన నజయ్య మై వర్తిల్లును
 శత్రునాశకమ్ముగాఁగ మిత్రశక్తి వర్తిల్లును ॥

5553

సూక్తమ్—180

ఋషిః—ఊర్ధ్వగ్రావా సర్ప ఆర్పుదిః
 దేవతా—గ్రావాణః
 చందః—గాయత్రీ

(1) ప్ర వో గ్రావాణః సవితా దేవః సువతు ధర్మతా ।

¹ధూర్ష యజ్యధ్వం సునుత ॥

1836

(2) గ్రావాణో² అవ దుచ్చనామవ నేభత దుర్మతిమ్ ।

ఉసాః కర్తన భేషజమ్ ॥

1837

(3) గ్రావాణ³ ఉపరేష్వా మహీయస్తే నజోషసః ।

వృష్టే దధతో వృష్ట్యమ్ ॥

1838

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

1. ధూర్ష, 2. గ్రావాణోఽఅవ, 3. గ్రావాణఽఉపరేష్వా. (వ్యా.వ్యా.)

(4) గ్రావాణః సవితా ను వో దేవః సువతు ధర్మణా ।

యజమానాయ సున్వతే ॥

1839

సూక్తము—180

ఋషి—అర్బుదుఁడైన సర్పపుత్రుఁడు ఊర్ధ్వగ్రావ*

దేవత—గ్రావలు*

(1) శీఁ||వె|| గ్రావలారః మిమ్ము ఘన సోమమును దీయ

సవిత హెచ్చరింపఁజాలుఁగాకః

బ్రతిభఁ గాంచి మీరు ప్రాచ్యాదులన్ సోమ

మును గ్రహింతుఁగాక! మోద మలర ॥

5554

(2) శీగద్యము ॥

ఓ గ్రావలారా! దుఃఖకారులు శత్రుభూతులు నగు వ్రజలను మా చెంతనుండి తప్పింపుఁడు!

మాకు సుఖ మయ్యెడునట్లు భావింపుఁడు! ॥

5555

(3) శీగద్యము ॥

సోమమునకు వీర్య మిచ్చు గ్రావలు సంగతములై యభిముఖముఁ జేయుటకు నుండు నాల్గు

పాషాణములయందుఁ బ్రకాశించుచున్నవి ॥

5556

(4) శీతే||గీ|| ఘనుని యాగ నిమి త్తమై గ్రావలారః

సోమమును దీయ మిమ్ముల నీమ మలర

సహజ మైనట్టి కర్మ చే సత్వరముగ

సవిత సంప్రీతిఁ బ్రేరింపఁజాలుఁగాక! ॥

5557

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వాగ్రతప్రతి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో

నీ సూక్తమునకు ఋషి “ఊర్ధ్వగ్రావ” గాను, దేవత “రోలు, పొత్తము” గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—180

ఋషి—అర్బుదుఁడైన సర్పపుత్రుఁడు ఊర్ధ్వగ్రావ
దేవత—గ్రావలు (సూర్య చంద్రులు)

అర్థాంతరము—1

§(1) ఆదిత్యుని శక్తుల మై నలరారెడి అమృతమ్మును
అఖిల పదార్థాలనుండి ఆకర్షణతన్ గ్రహించి
విశ్వసృష్టి ప్రకృతుల పై విమలామృతశక్తి తతుల
రవిచంద్రులు ప్రసాదించు రవిరశ మా దివ్యగతుల ॥

5558

(2) §ఆ॥వె॥ ప్రకృతిరూప తత్త్వ సకలమ్మునకు శత్రు
వవుచుఁ బరఁగు దుష్ట వివిధ రోగ
గుణగణాల నరుల ధనశక్తులన్ దున్ని
అరుణ శశులు నిత్య మలరుచుందు ॥

5559

(3) §ఆ॥వె॥ ఉపరగతుల నింగి నుదయించుచున్ సదాః
ఉజ్వలముగ వరల నుషను సృష్టి
బలము వృష్టిశక్తి వెలయించుచు నమృత
స్రావ మొనఁగు సూర్య చంద్రు లెలమి ॥

5560

§(4) ఆదిత్యుం డెనఁగునట్టి ఆమలమ్మా శక్తులతో
ధర్మబద్ధ మౌచు సృష్టిఁ దరణి చంద్రు లలరారుచు
మిత్తి లేని దీప్తులతో నుత్తమ మౌ మార్గమ్ముల
నమృతమ్మును స్వీకరించు రఖిల శుభ ప్రేరణలను ॥

5561

§—కాల ధర్మ మొప్పంగాఁ గ్రాలుచుండు రవి శశులును
దివ్యమ్మా శక్తులతో దీధితులను వరలంగా
ఆదిత్యుండైన విష్ణు వధివతిగాఁ దనరారఁగ
నఖిలమ్మును నా దేవున కర్పిత మౌ నిత్యమ్మును ॥

5562

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—180

ఋషి—అర్బుదుఁడైన సర్పపుత్రుఁడు ఊర్ధ్వగ్రావి
దేవత—గ్రావిలు (సూర్యచంద్రులు)

అర్థాంతరము—2

§(1) ఆదిత్య స్వాభావికమౌ ధర్మము వర్తిల్లి
దివ్యమైన దేవశక్తిఁ దేజరిల్లు రవియు శశియు
నుత్తమమౌ క్రియలతోడ నుజ్జ్వలముగ నృష్టి వరల
నిత్య చైతన్యగతుల నిఖిల ప్రకృతి విలసిల్లఁగ ॥

5563

§(2) చలనగతుల వర్తిలైడి సర్వప్రకృతిలో నిరతము
దుఃఖదాయకములైన దుష్ట పదార్థాలన్నిటి
దుర్మతిబుద్ధులతోసహా తున్నాడును బహుశ గతుల
సూర్యచంద్రులౌ తౌషధముగ నృష్టిలొన వరలుచుందుర్తి ॥

5564

§(3) సత్యశక్తి తత్త్వమున సంజనిత మై వరలెడి
రవిచంద్రులు నింగిలోనఁ గ్రాలుచుందుర్తి మహితముగఁ
బ్రకృతి సంపదాశి కెల్ల బల దీప్తులఁ బ్రసాదించి
ఆదాన ప్రదానాల నలరంగ నమ్మత శక్తి ॥

5565

§— జలశక్తుల స్వీకరించి చదలున మేఘాలుగాఁగ
సౌర చాంద్ర శక్తులతో సంభవించు వర్షములు
వర్షములకై వర్షములు వర్షించును విశ్వమున
సలిలముల రాకడగా సలిలముల పోకడగా
వర్షమై ధారకమౌ వర్షమై హారకమౌ
సహజోద్భవమౌచు నృష్టి మహితభూతముల నిల్చును ॥

5566

§(4) ఆదిత్యుండౌ విష్ణుం డలరఁడెయు యజ్ఞముగా
రవిచంద్రులు నఖిల నృష్టి నవిలథముగ వర్తిలెదరు
ఆ దేవుఁడె లక్ష్యముగా నఖిల గోశ లోకాదులు
నుత్తమమౌ మార్గముల నుత్తరదిశఁ బయనించును ॥

5567

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కీతే॥గీ॥ చంద్ర సూర్యులు సృష్టిని జడలు నంటి
 నంచరించుచు కీతలోష్ణ కిరణాఽఽశి
 సవితృదేవు ప్రదక్షిణ లవితథముగ
 దీక్ష నొనరింతు రాత్మ ప్రదక్షిణలను ॥

5568

సూక్తమ్—181

ఋషిః—సూనురార్భవః
 దేవతా—1-ఋభవః; 2-4-అగ్నిః
 చందః—అనుష్టుప్; 2-గాయత్రీ

(1) ప్ర సూనవ ఋభూణాం బృహస్పవస్త వృజనా ।

జామా యే విశ్వధాయసో ఽశ్నన్ దేనుం న మాతరమ్ ॥

1840

(2) ప్ర దేవం దేవ్యా ధియా భరతా జాతవేదనమ్ ।

హవ్యా నో వక్షదానుషక్ ॥

1841

(3) అయము ష్య ప్ర దేవయుచ్చోతా యజ్ఞాయ నీయతే ।

రథో న యోరభివృతో ఘృణీవాంచేతతి త్మనా ॥

1842

(4) అయమగ్నిరురుష్యత్యమృతాదివ జన్మనః ।

సహసశ్చిత్ సహీయాన్ దేవో జీవాతవే కృతః ॥

1843

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ప్ర సూనవఽఋభూణాం. (ప్రా.ప్ర.)

సూక్తము—181

ఋషి—ఋభువుతుడు సూనుడు*

దేవత—ఋభువులు, అగ్ని *

(1) శీతే॥గీ॥ ఋభువులకుఁ బుత్రుడై యుండి వృద్ధిఁ గాంచు
సూనుఁ డను వాడు మిక్కిలి సూక్ష్మ గమన
మునను సంగ్రామమును దాను బొంది వేగ
జయము గాంచుచున్నాడు శక్తి మెఱయ ॥

5569

శీతే॥గీ॥ ప్రిణయితయైన గోవును బెయ్య పొందు
నట్లు విశ్వంబు నంతఁ దా సతిశయముగఁ
దాల్చుచున్నట్టి ఋభువె తాఁ దనివి తీర
భూమి వ్యాపించుచున్నాడు పూర్ణ శక్తి ॥

5570

(2) శీతే॥గీ॥ అమరులకు నెల్ల హవ్యంబు నందఁ జేయు
వాడు కావున దేవుడై వరమ కర్మ
గల్గి వేదితయై కడు వెల్లు నిట్టి
యగ్నిఁ బూనుడు! యజమానులార! మీరు ॥

5571

(3) శీసీ॥ వీడె దేవతలను బిల్చువారికి నదా! యజ్ఞంబు సమకూర్చ నరుగువాడు
వీడె యజ్ఞంబులు విలసిల్లు దేశంబుఁ బొందంగఁ దుష్టితోఁ బోవువాడు
వీడె రథంబున వెలుగుచు సందీపితుండయి ప్రితితో నుండువాడు
వీడె హవ్యంబును వేగమె సురలకు సంగమింపఁగఁ జేయఁజాలువాడు
తే॥గీ॥ పావకుం డిట్టి గుణములఁ బరఁగుచుండి, యన్యుల యపేక్ష లేకుండ నమరవర్గ
మునకు యాగంబుఁ జేయుట నాదరమునఁ, దెలిసికొనుచుండెఁ గడుఁ దేట తెల్లముగను ॥

5572

(4) శీః॥వె॥ అమరభయమునుండి యగ్ని రక్షించెడు
కరణి మనుజుభయము కలుగకుండఁ
జేయు బలము కలిగి జీవన హేతువు
కొఱకు బ్రహ్మకృతుడు కొమరు మిగుల ॥

5573

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకర్తవృత్తి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో
నీ సూక్తమునకు ఋషి “సూనుడు” గాను, దేవత “ఋభువులు”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”
శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—181

ఋషి—ఋభువుత్త్రుడు సూనుడు

దేవత—ఋభువులు, అగ్ని

అర్థాంతరము—1

§(1) గృహ నక్షత్రముల కాంతులు క్రాలంగాఁ బుత్రిలుగా
మహాశక్తివంత మౌచు మహి దివ్యాదులఁ జేరును
విశ్వ గోళ లోకాలకు విమల ఉమాశక్తి పెరుగ
మాతృభూతమూలశక్తి మహిమన్వితమై వెలుగును ॥

5574

§— ప్రకృతిరూప నారీమణిఁ బ్రగాఢముగఁ బురుషశక్తి
పొందురీతి గోళములఁ బొందుచుండు ఋభుశక్తుల
కాంతికిరణ కరాలతోఁ గరువలిమై నాలింగన
మొనరించుచు నాప్యాయత నుష్ణశక్తు లొప్పారంగ ॥

5575

(2) శీతేగీ॥ అమలశక్తుల దివ్య దేవాఽఽశులకును
బంచభూతాలకుఁ బవిత్రతాఽఽచిత మగు
నిత్య సూతన శక్తిని సత్య పూర్ణ
జాత వేదము హవ్యాన నవదరించు ॥

5576

(3) శీతేగీ॥ కాలరథ వేగమున నగ్ని క్రాలుచుండి
సృష్టి యజ్ఞాన బహుముఖ శ్రీలు వెలుగ
జనన సంవర్ధన స్థితి నంచయ లయ
క్రియల వర్తిల్లు నిరతము ఋషగతుల ॥

5577

§(4) అమృతశక్తి తతులనుండి అమరాశులు పుట్టు రీతి
దైవీయ స్మృతశక్తులఁ దనరాదుచు మహితముగ
విశ్వరూప ప్రకృతులలో వెలయంగా బల శక్తులు
జీవతతుల సృజించు సంజీవనిగా వర్తిల్లును ॥

5578

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—181

ఋషి—ఋభువుత్రిడు సూనుడు

దేవత—ఋభువులు, అగ్ని

అర్థాంతరము—2

§(1) అగ్ని శక్తి ఋభువులలో నలరారుచు సూర్యుడుగా
నిత్య నవ్య దీప్తులతో నెగడుచుండు బృహద్గతులఁ
బంచభూత రూపా లవి వ్యాప్తముగాఁ బృథగ్గతుల
నవసూత మైన ధేను భవశక్తుల క్షమాధృతుల ॥

5579

§(2) దివ్యమ్నా ప్రకృతిపురుష ధీ రూపపు శక్తుల మై
ఖగోశంపు రతులు మీఁ గ్రాలు జాత వేదసమ్ము
సృష్టిలోని హవ్యమ్ములు వ్యష్టి సమిష్టి గతులతోడ
స్వీకరించి వ్యాప్తి చేయు నాకసమ్ము నావరించి
అఖిల శుభావహముగాఁగ నలరించును దీప్తి శక్తి ॥

5580

§(3) ఈ సృష్టి స్థితి శక్తిని నెల్ల ప్రకృతి పురుషుల
సంశక్తుల యజ్ఞముకై జ్వలనదీప్త శక్తులతోఁ
గాంతిరథము నిత్యమ్మును గాలచక్రవేగమ్ముల
నాదాన ప్రదానాల నలరఁజేయు హవిషమ్మును ॥

5581

§(4) అధిభౌతికంపు శక్తి నాధిదైవికంపు శక్తి
నాధ్యాత్మిక శక్తితోడ నవకృతులే లేకుండఁగ
నమర మై అమలమ్నా నమృతాఽగులు సృష్టిలోన
సత్యగతుల వెల్గొందుచు నిత్యమ్మును గాపాడును ॥

5582

§— శక్తులకే శక్తిగాఁగ సచ్చిత్తుల సచ్చిత్తుగ
భగవంతుని దివ్యశక్తి భాగధేయ మలరంగా
సృష్టిరూప ప్రకృతిపురుష జీవతతులఁ గల్పించుచు
నిరతదీప్త రతుల వెల్గ నిఖిలమ్మున నిండి నిలుచు ॥

5583

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—182

ఋషి:—వతంగః ప్రాజాపత్యః

దేవతా—మాయాభేదః

ఛందః—త్రిష్టుప్; 1-జగతి

(1) పతంగమక్తమసురస్య మాయయా హృదా పశ్యన్తి మనసా విపశ్చితః ।

సముద్రే¹ అన్తః కవయో వి చక్షతే మరీచీనాం పదమిచ్చన్తి వేధనః ॥

1844

(2) పతంగో వాచం మనసా బిభర్తి తాం గన్త్యో²ఽవదగ్ధరే³ అన్తః ।

తాం ద్యోతమానాం స్వర్యం మసేషామృతస్య పదే కవయో నీ వాన్తి ॥

1845

(3) అపశ్యం గోపామనిపద్యమానమా చ పరా చ పథిభిశ్చరన్తమ్ ।

స సద్గీచీః స విషాచీర్వసానః ఆ వరీవర్తి భువనేష్వన్తః ॥

1846

సూక్తము—182

ఋషి—ప్రాజాపతి పుత్రుడు వతంగుడు*

దేవత—మాయాభేదము*

(1) కీగద్యము ॥

ప్రాజ్ఞానంబట్టి, డగు సూర్యుని విద్వాంసులు నిరుద్ధమనస్సుచే, దెలిసికొనుచున్నారు. కాంత దర్శులు సూర్యమండలాంతర్గతుడగు హిరణ్మయ పురుషునిగూడ, దెలిసికొనుచున్నారు. సూర్యోపాసనాకర్తలగు వారు రశ్మిలకు స్థాన మగు సూర్యమండలమును నర్చించు చున్నారు. (పొందుచున్నారు.) ॥

5584

1. సముద్రే² అన్తః, 2. గర్భే³ అన్తః, 3. సాన⁴ అ. (వా.ప.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకరణి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల వట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వతంగుడు”గాను, దేవత “మాయాభేదుడు”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి. కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్త” కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

అర్థాంతరము

శీగద్యము ॥

జీవరూపమున నభివ్యక్త మగు పరమాత్మను వేదాంతాభిజ్ఞు లంతర్ముఖ మగుమనస్సుచేతఁ బరమాత్మనుజూచుచున్నారు. ఉపాధి పరిత్యాగమున జీవాత్మలు పరమాత్మతోఁ దాదాత్మ్యమును సాక్షాత్తుగాఁ బొందుచున్నారు. కాంతదర్శులగు వేదాంతులు పరమాత్మమధ్యమున సర్వదృశ్యజాతమును గనుగొనుచున్నారు. దృగ్విత్తి రిక్త మగు సర్వము మిథ్య యగుటవలన విధాతలు వృత్తిజ్ఞానులకధిష్ఠానమగు సచ్చిత్ సుఖాత్మ మగు పరబ్రహ్మ ప్రాప్తిని గోరుచున్నారు ॥

5585

(2) శీగద్యము ॥

సూర్యుఁడు త్రయీరూపమును బ్రజ్జ్వలే ధరించుచున్నాఁడు. ఆ వాక్కునే శరీరమధ్యమునఁ గలగంధర్వుఁడు (ప్రాణవాయువు) మధ్యమందుఁ బ్రేరేపించుచున్నాఁడు. ద్యోతమానయు స్వర్గ హితయు నగు నా త్రయీవాక్కును సూర్యునిస్థానమందు మేధావు లగు ఋషులు అధ్యాపనమున మిక్కిలి రక్షించుచున్నారు ॥

5586

అర్థాంతరము

శీగద్యము ॥

సర్వోపాధిశూన్య మై వ్యాప్త మగు పరమాత్మ సృష్ట్యాదియందు వాక్కును, మనస్సుచే సకలార్థ ప్రతిపాదక మగు వేదమును, బరామర్శించెను. హిరణ్మయ బ్రహ్మాండాంతర్ వర్తమానుఁ డగు హిరణ్యగర్భుఁడు ఆ వాక్కును మొదట నుచ్చరించెను. అట్టి వాక్కును గాంతదర్శు లగు దేవులు బ్రహ్మ వదమందు రక్షించుచున్నారు ॥

5587

(3) శీగద్యము ॥

ఉన్నతమార్గమునఁ బోవు వానిని, బూర్వాహ్లామున మనల లక్ష్యముఁజేసికొని వచ్చువానిని, సాయం సమయమునఁ బరాజ్ముఖముగఁ బోవువానిని, గోపాయితను, ఆదిత్యుని, నేను దెలిసికొంటిని. ఆ యాదిత్యుఁడు సర్వభూత జాతమును నుదయాస్తమయాదికర్మవలన రక్షించుచున్నాఁడు. ఆ సూర్యుఁడు నానాదిక్కులను స్వకాంతుల బ్రకాశింపఁజేయుచు లోకమధ్యమున నుదయ మొందుచు, నస్తమానమును బొందుచు, దిరుగుచు, నంతటను వెలుగుచున్నాఁడు ॥

5588

అర్థాంతరము

శీగద్యము ॥

శరీర గోపాయిత, అవినాశి అభిముఖముగఁ బరాజ్ముఖముగ నాడీలక్షణమార్గములచేఁ జరించు దానిని శరీరవర్తమాన మగు దాని ప్రాణమును నేను జూచితిని. సూర్యుఁడు ప్రాచ్యాదిదిశలలో సద్రావములై న ఉత్తమకాంతులలోనునాగ్నే యాదిమూలదిశలలో ననద్రావములై న విషూచికాంతులతోను బ్రకాశించుచు లోకముల అంతర్మధోపరితలాలలోఁ జొచ్చి వర్తిల్లుచున్నాఁడు ॥

5589

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ పద్గమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

1. సృష్ట్యాదియందుఁ బరమాత్మవాక్కును, వేదమును, బరామర్శింపఁగా హిరణ్యగర్భుఁడు ఆ వాక్కును మొదట నుచ్చరించెను. ఆ కారణముచేతనేకాబోలు వేదము బ్రహ్మముఖమునుండి జనించె నని పురాణములలోఁగలదు.

సూక్తిము—182

ఋషి—ప్రజాపతి పుత్రుడు పతంగుడు

దేవత—మాయాభేదము

ఆర్థాంతరము—1

శీ(1) అంగములు పతనమైన నంతలోనె పునస్సృష్టి
నంగముల నొందు మాయాసుర శక్తితతుల
హృదగ్నుల మనోఽగ్నుల నెఱింగి వివశ్చితులు
సర్వ సమద్రాంతర్గత జ్వలన క్రాంతి దర్శితము
వరలంగా మరీచ్యగ్ని బ్రహ్మపదము సమకూర్చును ॥

5590

శీ(2) వాక్కు మనసు పతంగమై వర్తిల్లును మాయాగతి
సంతర్గతమై వెల్గెడి ఆ గంధర్వ సుశక్తుల
స్వర్గతమును బుద్ధిగతము ప్రభాద్యోతమానమై
అదృశ్యంపు శక్తులతో నలరారును నమృత గతుల
మనీషాశి మహితశక్తి ననూహ్య దైవహృదైరతులను ॥

5591

శీ(3) అదృశ్యంపు శక్తులతో ననూహ్యమైన శక్తులతో
గోపాలక శక్తులతో నేపారంగ నిహ పరాల
పథములను సంచరించి పరమ పవిత్ర సద్భీచుల
విషాచులను విశ్వమున విహరించును బహిరంతర
గతులతోడ హృచ్చక్తులు గగనరతుల నజయ్యమై ॥

5592

సూక్తిము—182

ఋషి—ప్రజాపతి పుత్రుడు పతంగుడు

దేవత—మాయాభేదము

ఆర్థాంతరము—2

శీ(1) అసురాకుల మాయలకున్ అస లే మాత్రము లొంగక
హృదదీప్తుల మనశ్శక్తి ఉపర్యధోగతులవలన
యోగముద్రాంతర్గత నుజ్జ్వల మౌ మరీచులను
ధర్మపదము దర్శింతురు పరమవివశ్చితులు సృష్టి ॥

5593

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

§(2) మనశ్శక్తి దీప్తులతో మహితమ్మా పతంగ మై
వాక్చక్తులు తనరారును వరలఁగ గాంధర్వరతులు
మృతాఽమృత పదమ్మున దృశ్యమాన మౌచు సృష్టి
గగనమ్మున వర్తిల్లును గ్రాంతి దర్శిత్య మొప్ప ॥

5594

§(3) అదృశ్యమ్ము నతిగుహ్యము నవినాశనమైన శక్తి
హృద్రావమ్మున వరలుచు నిహ పర పథాలలోన
నజయ్యంపు గతులతోడ ననిలగతుల నఖండ మై
సద్భీచిగ విషూచిగా సకలమ్మున నలరు నగ్ని ॥

5595

§— ఉచ్చ నీచ మార్గమ్ముల నుపర్యఘోలోకమ్ముల
నుత్తమాఽనుత్తమాల నొప్పు సర్వ జీవతతులఁ
బదార్థాల సంతర్గతి బాహిర మౌ గతులతోడ
సదృశ్యమ్ము నవినాశము నైన శబ్ద శక్తులతో
లోక గోళ పాలకతలు లోలువతల వర్తిల్లును ॥

5596

సూక్తమ్—183

ఋషిః—అరిష్టనేమిస్తార్ ఋషిః

దేవతా—తార్ ఋషిః

ఛందః—త్రిష్టుప్

(1) త్యమూ ఘ వాజినః దేవజూతం సహవానం తరుతారం రథానామ్ ।

అరిష్టనేమిం పృతనాజమాశుం స్వస్తయే తార్షమిహ హువేమ ॥

1847

(2) ఇన్ద్రస్యేవ రాతిమాజోహువానాః స్వస్తయే నావమివా రుహేమ ।

ఉర్వీ న పృథ్వీ బహులే గభీరే మా వామేతా మా పరేతా రిషామ ॥

1848

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. నావమివారుహమ్. (వాగ్.ప్ర.)

(౧) సద్యశ్చిద్యః శవసా వచ కృష్ణిః సూర్య¹ ఇవ జ్యోతిషావస్తతాన ।

సహస్రసాః శతసా² అస్య రంహిర్న స్మా వతనే యవతిం న శర్యామ్ ॥

1849

సూక్తము—183

ఋషి—తార్క్ష్యపుత్రుడు అరిష్టనేమి*

దేవత—తార్క్ష్యుడు*

(1) శిశీ॥ తృక్షపుత్ర సువర్ణః దృప్తి శుభము గల్గఁ బ్రియముగఁ గర్మలఁ బిలువఁగలము
దేవతా ప్రేరితు దివ్యాఽన్నవంతునిఁ బ్రియముగఁ గర్మలఁ బిలువఁగలము
వైరియాన విజేత బలముగల్గెడు వానిఁ బ్రియముగఁ గర్మలఁ బిలువఁగలము
బాధా విహీన సత్వరమాయుధవిశిష్టఁ బ్రియముగఁ గర్మలఁ బిలువఁగలము

తే॥గీ॥ శత్రు సేనల నే వేశఁ జంపువాని, శీఘ్రగామిని నంతటఁ జెలఁగువాని
సుప్రసిద్ధుని గాంచిన సోమనేతఁ, బిలువఁగల్గుదు మిప్పుడే ప్రీతి మేము ॥

5597

(2) శితే॥గీ॥ మఘవ దానంబు వలె మేము మరలమరల
తార్క్ష్యదానంబు స్వస్తికై దాల్చుఁగలము
నావ జలధిని దాటించు న్యాయమునను
దానమును బొంది దుఃఖంబు దాటఁగలము ॥

5598

శితే॥గీ॥ అధిక విస్తీర్ణ పృథ్విః యో ప్రథిత బహుశ
దివమః గాంభీర్యయుక్తుః ధీప్త తృక్ష
పుత్రుఁ డేతెంచు నప్పుడు పోవునపుడు
హింసితాత్ములు కాకుండుఁ డిపుడు మీరుః ॥

5699

(౩) శిశీ॥ ఆదిత్యుఁ డే రీతి నాత్మీయ మౌ తేజమునఁ బంచకృష్ణుల కనవరతము
జలముఁ బుట్టించుచు వెలుఁగుచుండునొః తార్క్ష్యఁ డా రీతి నాత్మీయ మైనబలము
చే నమృతంబులై చెలఁగు జలంబుల విస్తరింపఁగజేసె విపుల తార్క్ష్య
గతి ధనదాతయై శత ధనదాతయై పరిథవిల్లును నట్టి ప్రబలగతిని
తే॥గీ॥ గార్ముకోస్మక్త మగునట్టి ఘన శరమయ, బాణ మే రీతి వారింపఁబడదొః యట్లు
లెట్టి మహనీయుఁడైనను నెంతయేని, బలముతోనైన వారింపఁగలఁడె? చెపుమః ॥

5600

1. సూర్యుడెవ, 2. శతాసాఽఅస్య. (వ్యా.వ్యా.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకరణ ప్రతి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో
సీ సూక్తమునకు ఋషి “అరిష్టనేమి” గాను, దేవత “తార్క్ష్యుడు” గాను శ్రీనేమానివారు వ్యాసీరి.

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—183

ఋషి—తార్ష్యపుత్రుడు అరిష్టనేమి

దేవత—తార్ష్యుడు

అర్థాంతరము—1

§(1) బ్రహ్మశక్తి కారణముగఁ బ్రకృతిలోన పరలునట్టి
 సువర్ణ రూప దివ్యశక్తి వివరీత మై వెలయఁగ
 సృష్టిగోప యజ్ఞమున నృష్ట చేయు హోమముగ
 సరిశక్తులు నాశముగా నబాధితము శుభకరము
 సుఖకరము నొచు వెల్లు సోమాఽమృతనేఁ దేవ
 దివ్యశక్తి అజయ్యమై తేజరిల్లు సత్యగతుల ॥

5601

§(2) ఐంద్రశక్తి సృష్టిజలము లఖిలమున కొనఁ గు రీతి
 సృష్టి హేతు కారణముగ ఋక్ష గ్రహ కాంతు లొప్ప
 మృతవదార్థ రూపముల నుర్వులు బహుశములుగా
 మాయాగతి గభీర మై మర్మగతుల భూతాఽఽకుల
 సంతర్కాహిరగతులను సలరాటను నిత్యమును ॥

5602

§(3) పంచభూత రూపాలను వరలుచు సచ్చిచ్ఛక్తుల
 సూర్యునిగతి వెల్లొందెడి జ్యోతిస్సుల కాంతిశతులు
 సహస్రరూప మార్గముల శతరూపపు మార్గముల
 నిత్య యావనంపు దీప్తి నిరతమును వెల్లొందును ॥

5603

సూక్తము—183

ఋషి—తార్ష్యపుత్రుడు అరిష్టనేమి

దేవత—తార్ష్యుడు

అర్థాంతరము—2

§(1) అరిష్టాలనేమిగాఁగ నఖిలమున నావరించు
 నసుర చక్ర వృతనశక్తి నజయ్యమా హృద్ దీప్తుల
 హరించుచున్ సృష్టిలోన నఖిల లోక సంక్షేమపు
 దైవీయపు శక్తిగాఁగఁ దనరారును సకలమునఁ
 గాలరూపరథాలలోఁ గ్రాలుచుండు బ్రహ్మశక్తి ॥

5604

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ”

శి(2) వైష్ణవీయ మిత్రశక్తి వర్తిల్లఁగ విజయగతుల
 దుర్గతులను దరియించును దుష్టత్వములు నశింప
 నమాంగల్య కష్టదమౌ నభశక్తుల రూపు మాపి
 అనేకమైన వృద్ధితలాల నవనులలో స్వస్తి వరల
 గభీర మౌ ఋతశక్తులు క్రాలు నిహపరాలలోన ॥

5605

శి(3) పంచభూత రూప కష్ట సంచయాల నన్నింటిని
 సచ్చక్తియుఁ జిచ్చక్తియు నదా! రూపు మాపఁగల్గు
 సూర్యుఁడుగా దివ్యశక్తి జ్యోతిగాఁగ వెల్గొందును
 శత సహస్ర విధాలుగాఁగ సర్వమున వర్తిల్లుచు
 జలగతమై చరగతమై చదలున బ్రాహ్మముగాఁగ ॥

5606

సూక్తమ్ — 184

ఋషిః—1-శిబిరాశీనరః; 2-కాశిరాజః ప్రతర్దనః,

3-రౌహిదశ్వో వసుమనాః

దేవతా—ఇంద్రః

చందః—త్రిష్టుప్; 1-అనుష్టుప్

(1) ఉత్తిష్టతావ పశ్యతేన్ద్రస్య భాగమృత్వియమ్ ।

యది శ్రాతో జుహోతన యద్యశ్రాతో మమతన ॥

1850

(2) శ్రాతం హవిరో ష్వీన్ద్ర ప్ర యాహి జగామ సూరో అధ్వనో విమద్యమ్ ।

పరి త్యాసతే నిధిభిః సఖాయః కులపా న వ్రాజపతిం చరన్తమ్ ।

1851

(3) శ్రాతం మన్యః ఊధని శ్రాతమగ్నో సుశ్రాతం మన్యే తద్భతం నవీయః ।

మాధ్యందినస్య సవనస్య దధ్నుః పిబేన్ద్ర వజ్రిన పురుకృజ్జషాణః ।

1852

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. సూరో అధ్వనో, 2. మన్యః ఊధని. (ప్రా.ప్ర.)

సూక్తము—184

ఋషి—1-ఉశీనరపుత్రుఁడు శిబిరాజు; 2-కాశిరాజు ప్రతర్దనుఁడు;
 3-రౌహిదశ్వఁడైన వసుమనస్సు*
 దేవత—ఇంద్రుఁడు*

(1, 2)శీసీ॥ యజమానవరులారా! యతిశయ మూర్ధ్వంబుగానుండి ప్రీతితోఁ గాల్గుఁ డీరు!
 లీల వసంతాది కాలంబులందున నింద్ర భాగంబును నెఱుఁగుఁ డీర
 లా భాగమతి పక్వ మైనచో దానిని విమలాఽగ్నియందున వేల్పుఁ డీర
 లది యపక్వంబైన యతిశయ స్తుతులతోఁ బూర్ణమౌ సంతుష్టిఁ బొందుఁ డీరు!
 తే॥గీ॥ వాసవా! తత్ సహవ్యంబు పక్వ మయ్యె, నీవు శీఘ్రముగా రమ్ము: నీచు యాగ
 మునకు సూర్యుఁడు మార్గమధ్యను వెలుఁగు, చున్న వాఁడదె! లోకాశి నున్న జనుల ॥*

5607

శీక॥ కులమునకు రక్షకులు పు
 త్రులు గృహపతి సేవఁజేయఁదొడరిన యల్లః!
 యిల నింద్ర: నీకు సోమం
 బులు సేవలు చేయుచుండె బూర్ణ ప్రతిభన్ ॥*

5608

(3)శీగద్యము ॥

గోవు ఊధస్సునందు నీ దధి ఘర్మాఖ్య మగు హవిస్సు పయోరూపమునఁ బక్వ మైనది యని
 తలంచుచున్నాను. దుగ్ధము పయోఽగ్నియందుఁ బక్వమైనది. ఇపు డగ్నియందుఁ బక్వ
 మగుచున్నది. కాబట్టి యది సుపక్వ మని తలఁచెదను. కావున నీ హవిస్సు సత్యభూత
 మైనదియు నూతనమును నగుచున్నది. ఓ వజ్రీ! ఓ బహుకర్మవంతుడా! ఓ
 యింద్రుడా! ప్రీయమానుడవై నీవు మాధ్యందిన సవనమందు
 దధిఘర్మాఖ్య హవిస్సును దాల్చుము: ॥*

5609

సూక్తము—184

ఋషి—1-ఉశీనరపుత్రుఁడు శిబిరాజు; 2-కాశిరాజు ప్రతర్దనుఁడు;
 3-రౌహిదశ్వఁడైన వసుమనస్సు
 దేవత—ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—1

శీ(1) ఐంద్రమైన దివ్యశక్తి అఖిలమ్మున వ్యాప్తి చెందు
 సమయమ్మున యజ్ఞాగ్నుల జ్వలియింపుమ! యధావిధిగ
 ఐంద్రమైన దివ్యశక్తి అఖిల వ్యాప్తి నొందకుండ
 నశక్తమై మందగతుల నలరునపుడు వ్యాప్తశక్తి
 వర్ధిల్లెడు యజ్ఞమ్ముల వరలఁజేయు సృష్టికర్త ॥

5610

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకర్మణి 150 సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు
 ఋషి “శిబి, ప్రతర్దనుఁడు, వసుమనస్సు” గాను, దేవత “ఇంద్రుఁడు” గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.
 శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
 *సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

§(2) సృష్టరూప దివ్యశక్తి సౌర మహాదీప్తులతో
సంతతిగా సృష్టిలోన సంభవించుఁ జరాచరాల
సౌర చాంద్ర శక్తులతో జనన మొందు ప్రకృతు లెల్ల
గూఢ ప్రాణ తాణ శక్తిఁ గుల పాలకతన్ నిల్పును ॥

5611

§(3) రవి దేనువు పొదుగునుండి క్రాలంగా జాలువారు
కాంతిక్షీరధారలు శశిగాత్రము నూడస్సునఁ
బ్రవేశించి సృష్టిలోక ప్రకృతిపైనఁ దెలిచలువల
వెన్నెలలో పాలధార లన్ని దిశల మిన్నులలోఁ
గుఱియించుచుఁ బ్రాణ తాణ గూఢశక్తు లిచ్చుచుండు
వజ్రరూప దివ్యశక్తి వరలంగా సృష్టిలోన ॥

5612

సూక్తము—184

ఋషి—1-ఉశీనర పుత్రుఁడు శిఖరాజు; 2-కాశిరాజు ప్రతర్దనుఁడు;
3-రౌహదశ్యుడైన వసుమనస్సు
దేవత — ఇంద్రుఁడు

అర్థాంతరము—2

§(1) వైష్ణవీయమైన ఐంద్ర వర్ధనంపు మహాశక్తి
సృష్టి గోళ లోకాశులు వ్యష్టి సమిష్టిగతులతోడ
గగనాంతరాశమ్మునఁ గ్రాలంగా నుచ్చగతుల
నిత్యమ్మును సంచరించు సత్యశక్తి ప్రభావాల ॥

5613

§(2) మైత్రి కల్గ వదార్థాల మహితములౌ వసునిధులకు
అధిపతులై సూర్యచంద్రవిధి మండల గతములైన
ఋక్ష గ్రహవాజవతిని ఋత శక్తుల సేవించుచు
సృష్టిలోని బ్రత్యణువును శీర్ణాశీర్ణ రూపమ్ముల
హవిష మై గగన విమధ్యమాధ్వగాంతరాంతరాల
నధోగతుల నఖిలమ్మున నైంద్రశక్తి వర్తిల్లును ॥

5614

§(3) చంద్రామృత రూపమైన చలువల వెన్నెల శక్తుల
క్షీరమ్ముల ఘనశక్తుల స్వీకరించి రవి కిరణాల్
నిత్య నవ్య దీప్తమైన సత్యామృతాగ్నులుగా
జ్వలించుచు సర్వప్రకృతి కలవోకగ వెలుగులొనఁగి
సృష్టి స్థితి లయశక్తుల నిష్టి కాగ నిరతమ్మును
మధ్యందిన దీప్తులమై మఖవంతుని క్రియ నెఱపును ॥

5615

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—185

ఋషి:—జయ ఐంద్రః

దేవతా—ఇంద్రః

ఛందః—త్రిష్టుప్

(1) పృ॑ స॒సాహి॑షే పు॒రుహూ॑త శ॒త్రుంజ్యేష్ఠ॑నే శు॒ష్మ¹ ఇ॒హ రా॒తిరస్తు॑ ।

ఇ॒న్ద్రా త॑ర దక్షి॒ణేనా॑ వసూ॒ని పతిః॑ సిన్ధూ॒నామసి॑ రే॒వతీ॑నామ్ ॥

1853

(2) మృ॒గో న భీ॑మః కు॒చరో గి॑రి॒ష్ఠాః పరా॑వత² ఆ జగ॑న్తా వర॒స్యాః ।స్వ॒కం సంశాయ॑ వవిమి॒న్ద్ర తి॒గ్మం వి శత్రూ॑న్ తా॒శ్వి³ వి మృ॒ధో నుద॑స్య ॥

1854

(3) ఇ॒న్ద్ర క్ష॑త్రమ॒భి వామ॑మోజో⁴ ఒజాయ॒తా వృ॒షభ॑ చ॒ర్షణీ॑నామ్ ।అపా॑నుదో జన॒మమిత్ర॑యన్త॒మురుం దే॒వేభ్యో⁴ అ॒కృణో॑రు లో॒కమ్ ॥

1855

సూక్తము—185

ఋషి—ఇంద్రపుత్రుఁడు జయుఁడు*

దేవత—ఇందుఁడు*

(1) శీక॥ పు॒రుహూ॑తః శత్రు॒గణ॑ముల

వెరవున హరియింతు వీవు! విపుల బలంబున్

సురుచిర మగు నీ దానము

వరమంగళ మిడునుగాక! వరుసను మాకున్ ॥

5616

1. శుష్మ¹ 2. ఇహ, 2. పరావత² 3. తాశ్వి, 4. దేవేభ్యో⁴ అకృణోరు. (వా.ప.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతవ్రతి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “జయుఁడు” గాను, దేవత “ఇందుఁడు” గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

శీతే॥గీ॥ దక్షిణకరంబుచేతను ధనము మాకు
నింద్రదేవుడా! కొనితెచ్చి యిమ్ము! మాకు
సకల ధనముల రాజిల్లు స్యందమాన
నదులకున్ స్వామి వగుదువు! ముదితుడవయి ॥

5617

(2)శీతే॥గీ॥ కుత్స్థితముగాఁ జరించుచుఁ గుధర వాసి
యైన సింహము చందాన నతిభయంక
రుండవై యింద్ర! దివముననుండి యిటకు
నీవు రారమ్ము! వేవేగ నిశ్చయముగ ॥

5618

శీతే॥శ్లో॥ వచ్చి సరణశీల వజ్రంబు నతితీక్ష
ణముగ నొనర్చు మీవు! తగినయటల
నట్టి వజ్రమునను నరిగణంబుల నెల్లఁ
దుర్గించుమోయి! యింద్ర! ¹తృప్తి వెలయ ॥

5619

(3)శీక॥ వననీయము షాత్రంబును
ఘనమౌ నోజస్సు జగతిఁ గల్పింపఁగ నీ
వొనరఁగఁ బుట్టితి వింద్రా!
పనిపూనుచు లోకమందుఁ బంతం బలరన్ ॥

5620

శీతే॥గీ॥ కామవర్షిత! మా కిలఁ గలుగు శాత్రు
వుడుగ నున్నట్టి మానవుఁ బొడిచినావు!
దేవతలకయి యతిశయ దీప్తి కలుగు
స్వర్గమును సృష్టిఁ జేసితి! వానవుండ! ॥

5621

శీక॥ అభకర మౌ దుశ్శక్తులు
వ్రభవింపఁగ సృష్టి లోక భాగ్యము లుడుపన్
నభమున వామాఽఽచారము
నభిభవ మొనరించి విష్ణు వభయ మొసంగున్ ॥

5622

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య బాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

1. ఇక్కడ “దుర్గ-తృ”లకు యతి మైత్రి.

సూక్తము—185

ఋషి—ఇంద్రపుత్రుడు జయుడు

దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము—1

(1) శీతే॥గీ॥ ఇంద్రదేవుడు దాక్షిణ్య చంద్రుడు డగుచు
నష్ట వసువుల పతి యాచు సమల సుధన
రాశియుక్తుండునై శత్రురాజి నెల్ల
సంహరించును వర్ష వ్రసాద మొనఁగి ॥

5623

§(2) దుష్టరతులఁ జరియించెడి దుర్మార్గగ మృగరూపపు
గూఢ క్రూర శక్తులనే గుహ్య దీప్తగతులమెయిని
సంహరించి సర్వలోక శాత్రువాఁడగు నెల్లను
సృష్టిలోని మహితధర్మ చిత్ సత్తుల నిల్పును హరి ॥

5624

§(3) వృషభరాశి కుపరితలాన నోజశక్తుల మీఁఁగ
వామాఽఽచారాఽభివిషధామాగ్నుల నన్నింటిని
విధ్వస్తము కావించుచు విశ్వమునకు విశేషముగ
జలధారల నొనఁగి లోక సంవర్ధన మొనరించును
మిన్నంటఁగ దేవాకుల మిత్రరూప శక్తులుగా
బలీయ మాచు నింద్రశక్తి వర్ధిల్లఁగ నిత్యమ్మును ॥

5625

సూక్తము—185

ఋషి—ఇంద్రపుత్రుడు జయుడు

దేవత—ఇంద్రుడు

అర్థాంతరము—2

§(1) జలనాభిని హరించి వైచి చద లెల్ల విషాగ్ని వాయు
పరివృతముగ వ్యాపింపఁగ వర్ధిలైడి “అభి”శక్తిని
సృష్టి విశ్వ వైరితతుల జ్యేష్ఠుడుగా సంహరించి
సలిలమ్ముల నష్టవసు సంవదాశిఁ గాపాడును
సురనాథుడుగా నింద్రుం డసురనాశకుండై తగు ॥

5626

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శి(2) అతిభయంకర మై వరలెడి ఆ సింహపు గర్జనలను
విద్యుద్ రూపాల నురిమి వెల్లు మేఘరాజి యెల్ల
నల్ దిశలను వ్యాపించుచు నానారూపాలతోడ
నిర్జించుచు శత్రుతతుల నిఖిలమునకు జలము లొనఁగు
సృష్టి స్థితి సంశక్తులు చిరకాలము వర్ధిల్లఁగ ॥

5627

శి(3) విశ్వసృష్టి శత్రుతతుల వినాశన మొనరించుచుఁ
జరాచర వదార్థాల జడాజడ ప్రకృతులచో
విద్యుత్తును నిల్చుచుండి విమలమైన ఓజోగుణ
సర్వస్వము దేవాళి కుజ్జ్వలగతిఁ బ్రసాదించి
లోకోద్ధరణమ్ము చేయు లోకేశుండౌ నిందుగ్గఁడు ॥

5628

సూక్తమ్ — 186

ఋషిః—1-వక్రతో వాసిష్ఠః, 2-సప్రతో భారద్వాజః, 3-ఘర్మః సౌర్యః
దేవతా—విశ్వే దేవాః
ఛందః—తిష్ఠుప్

(1) ప్రథశ్చ యస్య సప్రథశ్చ నామాఽఽసుప్తభస్య హవిషో హవిర్యత్ ।

ధాతుర్ద్యతానాత్ సవితుశ్చ విష్ణో రథస్తరమా జభారా వసిష్ఠః ॥

1856

(2) అవిన్దనే¹ అతిహితం యదాసీద్వజ్జస్య ధామ పరమం గుహా యత్ ।

ధాతుర్ద్యతానాత్ సవితుశ్చ విష్ణోర్భరద్వాజో బృహదా చక్రే² ఆగ్నేః ॥

1857

(3) తేఽవిన్దన్ మనసా దీధ్యానా యజాః స్కన్నం ప్రథమం దేవయానమ్ ।

ధాతుర్ద్యతానాత్ సవితుశ్చ విష్ణోరా సూర్యాదభరన్ ఘర్మమేతే ॥

1858

శిరచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వద్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. అవిన్దనే¹ అతి హితం, 2. చక్రే² ఆగ్నేః, 3. సవితుశ్చ. (ప్రా.ప్ర.)

సూక్తము—186

ఋషి—1-వసిష్ఠపుత్రుఁడు పృథుఁడు; 2-భరద్వాజపుత్రుఁడు సప్రథుఁడు;

3-సూర్యపుత్రుఁడు ఘర్ముఁడు*

దేవత—విశ్వే దేవతలు*

(1)శీగద్యము ||

ఏ వసిష్ఠనకుఁ బృథుఁడు పుత్రుఁడో! యే భరద్వాజనకు సప్రథుఁడు పుత్రుఁడో! వారి
యిద్దరిలో వసిష్ఠుఁడు అనుష్ఠప్తచందస్సుతోఁ గూడిన ఘర్మాఋషిని హవిరాపాదక
రథరంహసాధన మగు నే సామముగలదో! యా సామమును ధాతృసంజ్ఞగల
దేవునినుండి, ద్యౌతమానుఁ డగు సవితనుండి, విష్ణువునుండి కొనితెచ్చెను ||*

5629

(2)శీగద్యము||

ఏ బృహత్ సామము ఘర్ముని హవిస్సంస్కారక మై తిరోహిత మయ్యెనో! దానిని నా
విధాతృదులు పొందిరి. ఆ విధాతృదులవల్లను నగ్ని వల్లను బృహత్ సామమును
భరద్వాజఋషి సంపాదించెను ||*

5630

(3)శీగద్యము ||

ఆ విధాతృదులు దీవ్యమానులగుచు యాగసాధనుఁడు నా సేవనీయుఁడును ముఋష్యుఁడును
దేవతాప్రాప్తి సాధనుఁడును నగు ఘర్ముని ద్యౌతమానసవితనుండి సూర్యునినుండి
ఋత్విజులు తెచ్చిరి ||*

5631

సూక్తము—186

ఋషి—1-వసిష్ఠపుత్రుఁడు పృథుఁడు; 2-భరద్వాజపుత్రుఁడు సప్రథుఁడు;

3-సూర్యపుత్రుఁడు ఘర్ముఁడు

దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—1

శీ(1) విశాలమైన మహాశక్తి విశ్వ సృష్టి సర్వస్వము
అంతర్గత రథశక్తుల నఖిలమ్మున వ్యాపించెడి
అనుష్ఠబ్ రూప మ్మా నసమానపు సామ గాన
మంత్రశక్తు లొప్పారంగ మహిత ధాతాదిత్యుల
విష్ణుదేవు నర్చించుచు వెలుగుఁ బ్రకృతి పురుషశక్తి ||

5632

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకర్మణి 15b సంఖ్య గల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు

ఋషి "పృథ, సప్రథుఁడు, ఘర్ముఁడు"గాను, దేవత "విశ్వే దేవతలు"గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసినది.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య "కళా-ప్రపూర్ణ"

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

§(2) అతిబృహత్ కాలచక్ర మంతరిక్షమునఁ దనరఁగ
బ్రహ్మవిష్ణు మహేశులు వరలంగా సృష్టివరత
విశ్వదేవభువనాలను వివిధ లోక గోళాలను
బరఁగఁ జేయు ననంత మౌ పరమగుహ్యశక్తికాఁగ
నఖిలసృష్టి మూలశక్తి అంతరహితమై అలరును ॥ 5633

§(3) దేవయాన రూపమ్మున దివ్యాఽమృత శక్తులమైఁ
జందమామ వెన్నెల లపి చలువలుగాఁ బ్రకృతి విరియు
వైష్ణవీయమైన శక్తిఁ బరఁగంగా నాదిత్యుఁడు
బ్రహ్మాదుల కర్మలుగాఁ బ్రభాకర్మ ధర్మముగా
నంతరహిత మౌచు సృష్టి అలరుఁ జక్రనేమికృమత ॥ 5634

సూక్తము—186

ఋషి—1-వసిష్ఠపుత్రుఁడు వ్రాతుడు; 2-భరద్వాజ పుత్రుఁడు సవ్రాతుఁడు;
3-సూర్యపుత్రుఁడు ఘర్ముఁడు
దేవత—విశ్వే దేవతలు

అర్థాంతరము—2

§(1) బ్రహ్మరథమ్మునకుఁ బరఁగెడి బాహిరశక్తికి
వైష్ణవీయ రథమ్మునకు వరల నంతర్గతశక్తికి
మాతృభూతమై వెల్గెడి మహిమాన్విత దివ్యశక్తి
సచ్చక్తిగ సచ్చక్తిసునంపద సంవలితముగా
హవిషమునకు హవిస్సుగా నలరారుచునుండు నగ్ని
అదియె శూన్య మౌచు నిలిచి అనుసరణీయమై తగు ॥ 5635

§(2) అత్యంతము హిత మౌచు నవిదిత మౌచు సృష్టి
సత్యనిత్య యజ్ఞమునకు నదా ధామమౌచు వెలిఁగి
పరమ గుహ్యమౌచు నేది వరలుచుండు విశ్వసృష్టి
మూలరూప ధాతుకలితమూర్తి ఆదిత్యుఁ డఖిల
భారకుఁడై ధారకుఁడై వైష్ణవీయమైన దివ్య
శక్తి సృష్టి స్థితిలయాల చక్రనేమికృమత వరల ॥ 5636

§(3) ఏరికైనఁ దెలియరాని యెనలేని మనశ్శక్తి
వైష్ణవీయ సృష్టిస్థితి బ్రాహ్మకర్మ లలరంగా
సర్వసూర్య మండలాల సదా ధరించు ధర్మముగా
ధాతుద్యుతియుక్తుండై తనరారును నాదిత్యుఁడు ॥ 5637

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తమ్—187

ఋషి:—తపుర్మూర్ధా బార్హస్పత్యః

దేవతా—బృహస్పతిః

ఛందః—తిగ్రిష్టుప్

(1) బృహస్పతిర్నయతు దుర్గహా తిరః పునర్నేషదఘశంసాయ మస్మ ।

క్షిపదశ స్తిమప దుర్మతిం హన్నథా కరద్యజమానాయ శం యోః ॥

1859

(2) నరాశంసో నోఽవతు ప్రయాజే శం నో¹ అస్త్యనుయాజో హవేషు ।

క్షిపదశ స్తిమప దుర్మతిం హన్నథా కరద్యజమానాయ శం యోః ॥

1860

(3) తపుర్మూర్ధా తపతు రక్షసో యే బ్రహ్మద్విషః శరవే హస్తవా² ఉ ।

క్షిపదశ స్తిమప దుర్మతిం హన్నథా కరద్యజమానాయ శం యోః ॥

1861

సూక్తము—187

ఋషి—తపుర్మూర్ధానుఁడు బార్హస్పత్యుఁడు*

దేవత—బృహస్పతి*

(1) శీతే॥గీ॥ అమరవరులకుఁ బతియౌ బృహస్పతి కడుఁ

బాలయిత యౌచుఁ దా నతిలీలతోడ

దుర్గమునిహంతయై కృతదోషములను

సత్వరమ్ముగఁ దుగించుతఁ జటుల దీక్ష ॥

5638

1. శంసోఽఅస్త్య, 2. హస్తవాఽఉ. (వ్యా.వ్యా.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకరణము 15b సూక్తముల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “తపుర్మూర్ధానుఁడు” గాను, దేవత “బృహస్పతి”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము

శీతే॥గీ॥ మా కనర్థంబు గల్పించు మనుజునివయి
విడుచుఁగాక! మహాయుధవిలసనంబు
దుర్మతిని శాత్రువునిగూడ దూరమునకుఁ
దోలుఁగాక! బృహస్పతి తొడరి తాను ॥*

5639

శీతే॥గీ॥ మజేయుఁ గీర్తిని గాంచని మనుజు శత్రు
పుత్రుఁ బ్రేరించుఁగాక! తాఁ బూర్ణశక్తి
దుష్టరోగంబులను నెల్ల దుష్టభయముఁ
బరిహరించుత నా బృహస్పతియె యిపుడు ॥*

5640

(2) శీగద్యము ॥

నరాశంసాగ్ని మమ్ము రక్షించుఁగాక! ఆహ్వానములు వ్రేవర్తిల్లఁగా నరాశంసుఁడు మాకు
సుఖమునుజేయుఁగాక! బృహస్పతియు నయశస్వి యగు శత్రుని మాచెంతనుండి
తప్పించునుగాక! దుర్బుద్ధిని దుర్గించునుగాక! రోగశమనమును జేయుఁగాక!
భయమును గొట్టుఁగాక! ॥*

5641

(3) శీగద్యము ॥

తాపక శిరస్కుఁడగు బృహస్పతి బ్రహ్మ ద్వేషు లగు రాక్షసులను దహించుఁగాక! హింసకుఁ
డగు రాక్షసాధిపతిని నశింపజేసినపిదపఁ బాపమునుగూడ హరించుఁగాక! మజేయు
నయశస్వి యగు శత్రుని మాచెంతనుండి తప్పించునుగాక! దుర్బుద్ధిని
దుర్గించునుగాక! రోగములను శాంతింపజేయుఁగాక! భయమును
బోఁగొట్టునుగాక! ॥*

5642

సూక్తము—187

ఋషి—తప్తర్మూర్ధానుఁడు బార్హస్పత్యుఁడు
దేవత—బృహస్పతి

అర్థాంతరము—1

(1) శీహరిదశ్వపృత్తము ॥

వ్రకృతిమాత పొదుగునుండి పరిభవించును గోశమ్ములు
సుకృత సప్త వివిధహోత సుతశక్తుల సృష్టిష్టుల
వికృత మౌచు నిల్చి సత్యభృతరక్తుల సంచారపు
టకృతకాల సహజ దివ్యయత యాసము లొప్పారును ॥

5643

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

శీ— దుర్మతులను బోనాడెడి నిర్మలమౌ ద్యుతు లెల్లను
బృహస్పతి రూపమ్ముగఁ బృథ్వ్యాదుల వరలుచుండుఁ
జక్రనేమికృమత జనన మరణగతు లొప్పఁగఁ
గరణకర్మ క్రియలనేమిఁ గ్రాలునులే! సర్వసృష్టి ॥

5644

(2) శీవివస్వంతవృత్తము ॥

పంచభూత పదార్థాలువరలి దివ్యదీప్తులతో
నంచితాచ్ఛమహాతేజ మలర ధీసురూపగతుల్
సంచరింప సదా కాంతి నదమల ప్రసారగతిన్
మించి శుద్ధపదార్థాల మితుల సృష్టి వర్తిలెడున్ ॥

5645

శీ— అగ్నిదీప్తశక్తులతో నలరారును నెల్ల సృష్టి
సకల సంపదాశులతో సర్వేశుని యజ్ఞమ్ముల
సభోవ ర్తనంపుఁ బ్రకృతి శుభావహముగా వెల్లఁగ
దుర్మతిమయ దుశ్శక్తులఁ దున్నాడును నిరతమ్మును ॥

5646

(3) శీక॥ పితృభూతమ్నా శక్తుల
నతులితగతిఁ దంతువులను నలరఁగఁ గాంతుల్
సతతము ప్రసరింపంగాఁ
బ్రతిలేని రతులను సృష్టి వరలు నిరతమున్ ॥

5647

శీ— అగ్నిశక్తిమూర్ధమ్మున అమరామరశక్తులతో
సభోవ ర్తనంపుఁ బ్రకృతి శుభావహముగా వెల్లఁగ
దుర్మతిమయ దుశ్శక్తులఁ దున్నాడును నిరతమ్మును
స్థితిరూపపు సృష్టిశక్తి చెండాడఁగ బ్రాహ్మ్యవైరి ॥

5648

శీక॥ జల శక్తుల సంగతిమై
నిలాతలాలు సకల దివు లెల్ల నిరతమున్
జలితములై సృష్టి హవిష
ఫలములుగా వరలు జన్మభాగ్యము లొచున్ ॥

5649

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—187

ఋషి—తపుర్మూర్ధానుఁడు బార్హస్పత్యుఁడు
దేవత—బృహస్పతి

అర్థాంతరము—2

(1) శీవివ ర్తనవిషమవృత్తము ॥

దివ్యమ్నో దైవీయపుఁ దేజోమయ శక్త్యాఽఽశికి
భవ్యాఽన్విత మ్రై తగు భాగ్యోచ్చగ విశ్వాఽఖిల
నవ్య నిత్య శక్తులమెయి నానావ్రకృతుల బృహస్పతి .
గవ్యమ్నో దుర్మతిగతి ఖండించును దున్నాడును ॥

5650

శీ(2) బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరుల పరాశక్తులలరంగా
సృష్టిస్థితిలయగతు లవి చెన్నారును నిరతమ్మును
శుభరూపములౌ శక్తుల విభవమ్ముల హవిషాశుల
సకలాధిపత్యముగా సత్పథ మలరారుచుండి
గవ్యమ్నో దుర్మతిగతి ఖండించును దున్నాడును ॥

5651

శీ(3) అనలమూర్ధ శక్తులతో నమృత సత్పదార్థ మలరి
బ్రహ్మద్యేషుల నఖిల రాక్షసాశి సంహరించి
సృష్టి లోక గోళాలను స్థితిశక్తుల రక్షించును
గవ్యమ్నో దుర్మతిగతి ఖండించును దున్నాడును ॥

5652

సూక్తమ్—188

ఋషి:—వ్రజావాన్ ప్రాజాపత్యః
దేవతా—1-యజమానః; 2-యజమానవత్సీ; 3-హోతాశిషః
ఛందః—త్రిష్టుప్

(1) అపశ్యం త్వా మనసా చేకితానం తవసో జాతం తవసో విభూతమ్ ।

ఇహ ప్రజామిహ రయిం రరాణః వ్ర జాయస్వ వ్రజాయా పుత్రకామ ॥

1862

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*పర స్థానవిషమవృత్తము.

(2) అపశ్యం త్వా మనసా దీధ్యానాం స్వాయాం తనూ¹ ఋత్వే నాధమానామ్ ।

ఉప మాముచ్చా యవతిర్భూయాః వ్ర జాయస్వ వ్రజయా పుత్రకామే ॥

1863

(3) అహం గర్భమదధామోషధీష్వహం విశ్వేషు భువనేష్వంతః ।

అహం వ్రజా² అజనయం పృథివ్యామహం జనిభ్యో³ అపరీషు పుత్రాన్ ॥

1864

సూక్తము—188

ఋషి—వ్రజావతిపుత్రుడు వ్రజావంతుడు*

దేవత—1-యజమానుడు; 2-యజమానపత్ని; 3-హోత*

(1) శీతే॥గీ॥ కర్మముల నెల్ల నెఱుఁగుచు నిర్మలంపు
వ్రతమువల్ల జనించుచు వ్యాప్తి గాంచు
నిన్ను యజమానుఁడా! నేను నిశ్చలమతిఁ
జూచియున్నట్టివాఁడను సురుచిరముగ ॥

5653

శీతే॥గీ॥ పుత్రకాముఁడ! నీ విష్ట పుత్రపౌత్ర
ముఖ్యుల ధనచయంబును బొందఁగోరు
చుండి పుత్రాదులను గడు గండు మెఱయఁ
బుట్టఁజేయుము! లోకానఁ బూజ్యుఁడవయి ॥

5654

(2) శీతే॥వె॥ పత్ని! దీవ్యమానభవదీయ తనువున
గర్భమును ధరించుకర్మఁగూర్చి
భర్తృ సంగమంబు భావించుచున్నట్టి
నిన్నుఁ గాంచియుంటి నెనరుతోడ ॥

5655

1. తనూఁఋత్వే, 2. వ్రజాఁఅజనయం, 3. జనిభ్యోఁఅపరీషు. (వ్రా.పర్.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతపర్తి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వర్జన్యుడు” గాను, దేవత “యజమాని, యజమానిని, హోత” గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మణ్య”

కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

శీఁ||వె|| పుత్రకామః నన్నుఁ బొందుచు మిక్కిలి
యువతి వగుముః నీవు యువతి వగుచుఁ
బుత్రవరులఁ బ్రీతిఁ బొందుచు జగమున
వెలుచుండవలయు వేడ్క తోడ ||*

5656

(3) శీ||గీ|| హోతనై యోషధులయందు భూతతతుల
యందు గర్భము ధరియింతు నవనియందు
మనుజులను శ్రీలయందున మంచిపుత్ర
వరులఁ బుట్టించెదను నెను బరమప్రీతి ||*

5657

సూక్తము—188

ఋషి — ప్రజాపతిపుత్రుఁడు ప్రజావంతుఁడు
దేవత — 1-యజమానుఁడు; 2-యజమానపత్ని; 3-హోత

అర్ధాంతరము—1

శీ(1) అజయ్యమౌ మనశ్శక్తి అనలజాత మౌచ నిలిచి
అనల విభూతమ్ముగాఁగ నలరారును నభేద్యమై
ప్రకృతిలోనఁ బ్రాణశక్తి వరలంగాఁ బ్రభవగతుల
దివ్య సంపదాశుల మైఁ దేజరిల్లు సృష్టియెల్ల ||

5658

శీ(2) నింగి గాలి నిప్పు నీరు నేల లన్నింటిలోన
నతిలోకపు వేగమ్మున నలరారును మనశ్శక్తి
సత్యసత్త్వశక్తు లొప్ప సర్వనాథమానముగాఁ
ప్రకృతిలోనఁ బ్రాణశక్తి వరలంగాఁ బ్రభవరతుల
నిత్యయౌవనపు శక్తి నెగడు సృష్టిఁ దనుగతులను ||

5659

శీ(3) ప్రాప్యశక్తి మూలమై వరలంగా గర్భశక్తి
గోళ లోక విశ్వములను గూడరతుల సంతర్గతి
నలరుచుండి పృథ్వాదుల ననుసూతజననశక్తి
నఖిలప్రకృతి పురుషశక్తు లలరఁజేయు నిరతమ్మును ||

5660

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—188

ఋషి—ప్రజాపతిపుత్రుడు ప్రజాపంతుడు
దేవత—1-యజమానుడు; 2-యజమానవత్ని; 3-హోత

అర్థాంతరము—2

§(1) నిర్మలమౌ సృష్టిశక్తి నిఖిలమ్మున వర్తిల్లును
సంజననపు శక్తులమై సంవర్ధన దీప్తులమై
నసాధారణంపుగతుల నన్యోఽన్యత లలరంగాఁ
బ్రకృతి పురుష శక్తి తతులు వరలు సర్వేశు కృపను ॥

5661

§(2) పురుషశక్తి మనోరతుల ప్రకృతిరూప మనోగతులు
సృష్టిలోన సూక్ష్మములై ఋతశక్తుల వర్తిల్లును
సకలాఽఽధిపత్యమ్ముగ సర్వయావనంపు దీప్తి
నాత్మరూప పునర్జన్మ మలర నిఖిల ప్రకృతులలో ॥

5662

§— సత్యశక్తి మనశ్శక్తి సర్వప్రకృతి పురుషులలో
నీ నా భేదమ్ములతో నిరత మవశ్యమై తగి
నేతృత్వము వరలంగా నిఖిల పదార్థాశి నడుపు
యువభూతమైన శక్తి సుజ్జ్వలముగ విస్తరిలఁగఁ
బ్రకృతి పురుష ప్రాణిరతులు సుకృతాశిగ నవతరించు ॥

5663

§(3) ఆకసాల ననిలాలను ననలమ్ముల సలిలమ్ముల
మృత్తతులను నోషధులను సృష్టి గోళ లోకాలను
బ్రాహ్మ్య రూప దివ్యశక్తి వరలంగా గూఢగతుల
గర్భమై జనియించును గ్రావిఁ బృథ్విపరమ్మచు ॥

5664

§ఆ॥వె॥ బ్రాహ్మ్య మౌచఁ దనరు వరలు నీ సృష్టియే
బ్రాహ్మ్య మౌను నిఖిల ప్రకృతి పురుష
భువన లోక గోళ వివిధముల్ బ్రాహ్మ్యమై
పుట్టుఁ బెరుగు మఱుఁగుఁ బుత్రశక్తి ॥

5665

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవర్ణ”

సూక్తమ్—189

ఋషిః—త్వష్టా గర్భకర్తా, విష్ణుర్వా ప్రాజాపత్యః; 4-6-త్వష్టా రూపకర్తానేజమేషః,
దేవతా—1-విష్ణు-త్వష్ట-ప్రాజాపతి-ధాతారః-2-సినివాలీ-సరస్వత్యశ్వినః,
3-అశ్వినౌ; 4-5-6-విష్ణుః
చందః—అనుష్టుప్

(1) విష్ణుర్యోనిం కల్పయతు త్వష్టా రూపాణి పింశతు ।

ఆ సింశతు ప్రాజాపతిర్ధాతా గర్భం దధాతు తే ॥

1865

(2) గర్భం ధేహి సినివాలి గర్భం ధేహి సరస్వతి ।

గర్భం తే¹ అశ్వినౌ దేవావా ధత్తాం పుష్కరస్రాజా ॥

1866

(3) హిరణ్యయా² అరణి యం నిర్మన్థతో³ అశ్వినౌ ।

తం తే¹ గర్భం హవామహే దశమే మాసి సూతవే ॥

1867

*(4) నేజమేష పరా పత సుపుత్రః పునరా పత ।

అస్యై మే పుత్రకామాయై గర్భమా ధేహి యః పుమాన్ ॥

1868

*(5) యథేయం పృథివీ మహ్యతానా గర్భమాదధే ।

ఏవం తం గర్భమా ధేహి దశమే మాసి సూతవే ॥

1869

1. గర్భంతే²అశ్వినౌ, 2. హిరణ్యయా²అరణి యం, 3. నిర్మన్థతో²అశ్వినౌ. (వ్యా.ప్ర.)

*ఋగ్వేదము దశమమండలములోని యీ 189వ సూక్తములో 4,5,6 ఋక్కులుగా మూడు మంత్రములు కొన్ని వాక్యతప్రతులలో నధికముగాఁ గలవు. వీటిని కొందరు “ఖిల” మంత్రములుగా భావింప మరికొందరు పరిశిష్టము లనియు వేరొకకొందరు అధిక పాఠములనియు నింకఁగొందరు ప్రక్షిప్తము లనియు భావించిరి.

♦(6) విష్ణోః శ్రోష్టేన రూపేణాఽస్యాం నార్యాం గవీన్యామ్ ।

పుమాంసం పుత్రానా ధేహి దశమే మాసి నూతవే ॥

1870

సూక్తము—189

ఋషి—త్వష్ట లేక విష్ణువు*

దేవత—1-విష్ణువు, త్వష్ట, ప్రజాపతి, దాత; 2-సిసీవాలి, సరస్వతి, ఆశ్వినులు;
3-ఆశ్వినులు; 4,5,6-విష్ణువు*

(1) శీతే॥గీ॥ విష్ణుదేవుడు యోనిని వేడ్క మీఱఁ
కల్పనముఁ జేయుఁగాక ననల్పబుద్ధి
స్త్రీత్వపుంస్త్వంబులం జూపు చిహ్నములను
ద్వష్ట పుట్టించుఁగాక నా తనువులందు ॥

5666

శీతే॥గీ॥ ఆల ప్రజాపతి రేతస్సు నట్టి యోని
యందు విడచునుగాకఁ దా నల్ల ధాత
గర్భపరిణత రేతస్సు కడక నచట
నంచితంబుగ సతి ధరియించుఁగాక! ॥

5667

(2) శీతే॥గీ॥ ఓ సిసీవాలి యను దేవి! యో సరస్వ
తీ! నిషిక్తసుగర్భముఁ దివిరి దాల్చుఁ
డోసి జాయ! భవద్గర్భ మొసర నశ్వు
లిద్దరును జేయుదురుగాక నెలమి మీఱ ॥

5668

(3) శీతే॥వె॥ ఎట్టి గర్భమునకు హేమాఽరణుల నశ్వ
వరులు తఱచినారో! కరము జాయ!
దశమమాసమందుఁ దగు ప్రసూతిని గోరి
పిలుతు మట్టి గర్భ మెలమి నీకు ॥

5669

♦“ఖిల”మంత్రము. 1. దశాస్యాం పుత్రానా. (వా.ప్ర. పాఠాంతరము)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతవృత్తి 151b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు
ఋషి “త్వష్ట లేక విష్ణువు”గాను, దేవత “గర్భస్థపిండాశిర్వాదము”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

కీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

§(4) నైజగతుల మేషశక్తి భ్రాజమానమై వరలగ
వైష్ణవీయ మహాశక్తి పరావాసమై తనరగఁ
బ్రకృతిలోనఁ బురుషత్వము ప్రభవించును దిరిగితిరిగి
కామ్యమాన మౌచ జగతిఁ గ్రాల గర్భమూలమై ॥

5670

§(5) ఈ పృథ్విరూప మెట్టు లెనసి గర్భ మొసంగునోః
ఆ రీతిగ నీ సృష్టిని నలర గర్భమూలకమై
పది నెలలున్ వరలి సర్వప్రకృతిలోనఁ బ్రభవగతులఁ
బరఁగు నఖిల పదార్థాలు ప్రభాదీప్తరతుల నిల్చు ॥

5671

§(6) వైష్ణవీయ దీప్తగతుల పరలు శ్రేష్ఠరూపముల
వివిధ లోక గోళముల వెలయు ప్రకృతిరూపశక్తు
లఁరంగఁ బురుషరూప జ్వలన పుత్ర శక్తు లెల్లఁ
బది నెలలున్ బరఁగు సర్వప్రకృతిలోనఁ బ్రభవగతుల ॥

5672

సూక్తము—189

ఋషి—త్వష్ట లేక విష్ణువు

దేవత—1-విష్ణువు, త్వష్ట, ప్రజాపతి, ధాత ; 2-సినీవాలి, సరస్వతి, అశ్వినులు ;
3-అశ్వినులు ; 4,5,6-విష్ణువు

అర్థాంతరము—1

§(1) ప్రకృతి పురుష రూపములఁ బ్రభవింపఁగఁజేయు సత్య
మూలభూతమైన యోనిమూర్తినుండి త్వష్ట రూప
సంచయమ్ము ప్రభవించుతః సర్వప్రజాపతిగ ధాత
సకలప్రకృతి ప్రసవశక్తి సదాః గర్భ ధారక మౌ ॥

5673

(2)§క॥ గర్భ మొసంగును శ్రీవతి
గర్భమ్ము నొసంగును శబ్ద గత్యక్షరమై
దుర్భర శుభగత్వాలను
నిర్భర తేజాల దేవనీరగ స్రజమౌ ॥

5674

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*“ఖిల”మంత్రానువాదము. సామాన్యార్థము.

§(3) వీర్యశక్తి అరణి కాగ విమలమథన శక్తులలో
దివ్యమైన కాంతితతులు తేజరిలుచు వర్తిల్లగ
నా వైష్ణవ శక్తితోడ నలరంగా నీకు గర్భ
మతిఋత మై దశదిశలను నావిర్భవ మొందుఁ బ్రకృతి! ॥

5675

§(4) నైజ మ్రొ సృష్టిశక్తి నానారూపాల నిలువ
శుభగతి నావాస మ్రొ శుభద మ్రొ ప్రకృతి కెల్లఁ
బునఃపునారతులతోడఁ బుట్టఁగ స పుత్రశక్తి
ఆత్మపురస్థనన శక్తి నఖిలప్రకృతికి గర్భ మొనఁగి
పురుషరూప శక్తులతోఁ బుట్టిండును గాంతిశక్తి ॥♦

5676

(5) §క॥ ఈ కాంతుల శక్తులతోఁ
బ్రకృతమా పృథ్విగర్భభావ సురూప
మూకృతి దాల్చుచు దశ మా
సాకర మై ప్రభవ మొందు హర్యజు మాయన్ ॥♦

5677

§(6) ప్రకృతి రూప వివిధగోళ సకల లోక భువనాశుల
వైష్ణవీయమైన శ్రేష్ఠ వరశక్తులు తనరారఁగఁ
బురుషశక్తులలరారుచుఁ బునర్భవత్వానఁ బుత్ర
దశలలోనఁ జంద్రుఁడుగాఁ దనరారును నిత్యమ్మును ॥♦

5678

సూక్తము—189

ఋషి—త్వష్ట లేక విష్ణువు

దేవత—1-విష్ణువు, త్వష్ట, ప్రజాపతి, ధాత; 2-సిసీవాలి, సరస్వతి, ఆశ్వినలు;
3-ఆశ్వినలు; 4,5,6-విష్ణువు

అర్థాంతరము—2

§(1) ఆకాశము ననిలమ్మును ననలమ్మును సలిలమ్మును
బృథ్విఁ బంచభూతమ్ములు ఋతగతులను నన్యోఽన్యత
నవినాభావత్వ మొప్పు నలరు సృష్టియోనిగాఁగఁ
బ్రకృతి యాచు సంజననపుఁ బ్రకృతిమాయగాఁగఁ దనరి
త్వష్ట వివిధరూపమ్ములఁ దనరఁజేయు సృష్టిలోనఁ
ప్రజాపతి గర్భమ్మును బ్రభవింపఁగఁజేయు జనత ॥

5679

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
♦ “ఖిల” మంత్రానువాదము.

శీ(2) నెలపొడుపొ చాంద్రశక్తి నిండు అమావాస్యమాయ
గర్భ మొనఁగు జలశక్తుల గర్భ మెనయు వాక్చక్తుల
నగ్ని తేజముల గర్భ మ్మలరారును దైవీయపు
శక్తులతోఁ బ్రకృతి వరల సకలపుష్కర సృజము ॥

5680

శీ(3) అనలదీప్తి వీర్యశక్తు లరణులలో మథితమ్ముగ
గర్భరూపయజ్ఞమ్మును గాఢజేయు శ్రీవిష్ణువు
సర్వసంజననశక్తి సకలమునకు దశమగతుల
నమావాస్యగా నిలుచుచు హరియించును నఖిలసృష్టి ॥

5681

శీ(4) ఆవృత్తియె లేకుండఁగ నమృతసత్యశక్తుల మై
సంజననపు సంవర్ధన సంస్థితిగతి లయ శక్తులఁ
బ్రకృతి పురుష రూపమ్ముల వరలస్త్రీపుంస్తవమ్ములు
పునరావృత్తిగఁ బరఁగఁగఁ బ్రసాదించు గర్భమ్మును
బ్రహ్మ పృథ్వీ కామ్యమ్ముల వరలజేయు పుంస్తవమ్ముల ॥*

5682

శీ(5) మృచ్ఛక్తుల భూగోళము మింటి గర్భమున నిలెను
వైష్ణవీయ దివ్యశక్తి వరలఁగ నాధారమ్మై
గర్భమే చంద్రుఁడుగాఁ గాఢు నమవన నిశి
నసాధారణంపు గతుల నలరఁ బ్రకృతి సంపదలుగ ॥*

5683

శీ(6) గోళ లోక స్త్రీ ప్రకృతులఁ గూడు వివిధ రూపమ్ముల
శ్రేష్ఠగతుల విష్ణువు చెన్నొందఁగఁజేయు సదాః
రాత్రిందివములఁ బురుషులఁ బ్రకృతులఁ బ్రసవించు వివిధ
దశలతోడ సంతతులు తనరు విశ్వసృష్టిలోన ॥*

5684

శీ(7) వె॥ వివిధ రూపములను విష్ణువు శ్రేష్ఠుడై
విశ్వరూప మౌచు నశ్వగతుల
వరలి గోళ లోక వరణీయ గర్భ మై
పుంస్తవశక్తు లొప్పఁ బుట్టుచుండు ॥*

5685

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*“ఖిల”మంత్రానువాదము.

సూక్తమ్—190

ఋషిః—సత్యధృతిర్వారుణిః

దేవతా—ఆదిత్యః (స్వస్త్వయనమ్)

ఛందః—గాయత్రీ

(1) మహి త్రిణామవోఽస్తు దృక్షం మిత్రస్సార్యమ్ ।

దురాధర్షం వరుణస్య ॥

1871

(2) నహి తేషామమా చన నాధ్వసు వారణేషు ।

ఈశే రిపురఘశంసః ॥

1872

(3) యస్మై పుత్రాస్సోఽదితేః పృజీవసే మర్త్యాయ ।

జ్యోతిర్యచ్చన్త్యజస్యమ్ ॥

1873

సూక్తము—190

ఋషి—వరుణపుత్రుఁడు సత్యధృతి*

దేవత—ఆదిత్యుఁడు*

(1) శీగద్యము ॥

దీప్త మగుటచే నన్యుల బాధించుటకు శక్యము కానట్టియు గొప్పదియు నగునట్టియు

మిత్రార్యమ వరుణత్రయపు టవనము మాకుఁ గలుగుఁగాకః ॥

5686

1. నిహితేషా, 2. పుత్రాస్సోఽదితేః. (వా.ప.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతపృతి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “సత్యధృతి”గాను, దేవత “ఆదితి”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(2) శీగద్యము॥

గృహములందును వరుణమిత్రార్థములకుఁగాని తత్ స్తోత్రకర్తలకుఁగాని యనర్థమును
గల్పించు రిపువు హింసించుట కిష్టపడఁడు. పురుషులు నివారింపఁబడు మార్గములయందు
శత్రువు నివారింతుటకు నిష్టపడఁడు ॥*

5687

(3) శీలేగీ॥ దీన కాకుండనుండెడు దేవమాత

పుత్రమిత్రాది వర్గ మే పురుషవరుఁడు
బ్రతుకుటకు జ్యోతి నిచ్చుచుఁ బరఁగువాఁడౌ
వాని కీశ్వరుఁ డగునెట్లు పరమవైరి ॥*

5688

సూక్తము—190

ఋషి—వరుణపుత్రుఁడు సత్యధృతి

దేవత—ఆదిత్యుఁడు

అర్థాంతరము—1

§(1) ఆకసమున కనిలమ్మున కనలమునకు సలిలమునకుఁ
దావల మై మహితలము తనరారును సృష్టిలోన
నబాధితమైన శక్తి సర్వమ మిత్రవరుణులు
సృష్టియజ్ఞ హవనమ్మున వ్యష్టినమిష్టిగతుల నిల్చు ॥

5689

§(2) ఆదిత్యుని దివ్యశక్తి అంధకారమున్ దుర్మింపదు
అస్తమింపఁ జేయుచుండు నావిష్కరణమ్ము చేయు
సృష్టిలోని వైరుధ్యపు వ్యష్టినమిష్టి శక్తి తతుల
సంహరింపకుండ నిలుపు సర్వమునకు నీశత మై ॥

5690

§(3) ఆదిత్యుని మూలప్రకృతి ఆలరారఁగ సృష్టిశక్తి
మృద్ రూపపు జీవులకును జ్యోతిశ్శక్తుల నొనఁగును
బరమవైరి శక్తి తతులు ప్రభవించుచు సంతరించు
సచ్చక్తుల మహిమల మై నసచ్చక్తు లస్తమించు ॥

5691

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*సాణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—191

ఋషి—వాతగోత్రుడగు ఉలస్యుడు

దేవత—వాయువు

అర్థాంతము—1

§(1) ప్రాణరూపమైన వాయు ప్రతతి బౌద్ధముకాగ
 శక్తిశుభంకర మౌచ నదమలతన్ హృద్గత మై
 నిత్య నవ్య శుద్ధతత్త్వ నేజ చలనగతులు మీఱఁ
 బ్రాణితతుల నిల్పుచుండుఁ ద్రాణదీప్తు లొప్పారఁగ ॥

5698

§(2) వివిధవాయు శక్తితతులు అవిశేషముగ నాడుచుండు
 విశ్వస్పృష్టి స్థితిశక్తుల విమలముగ వృద్ధిపరచుఁ
 బితవోలెను బ్రాలవోలె వెలుఁగు సత్యసంబుండుగా
 జీవముల వెలుఁగఁజేయు వేవేలౌ రూపముల ॥

5699

§(3) సృష్టిగృహమునం దనిలము వ్యష్టిసమిష్టిగతులమెయిని
 నమృతనిధికి హిత మౌచ సనవరత మృలరారుచు
 విశ్వస్పృష్టిలోని ప్రాణి వితతి కెల్లఁ బ్రాణ మిచ్చి
 తతశక్తుల సృష్టిస్థితి రత రక్తుల నిల్పుచుండు ॥

5700

సూక్తము—191

ఋషి—వాతగోత్రుడగు ఉలస్యుడు

దేవత—వాయువు

అర్థాంతము—2

§(1) బ్రాహ్మరూప సృష్టిమయము వైష్ణవీయ స్థితిమయము
 శైవీయపు యమయమై సంతతము నలరారుచు
 సఖిలమున ననిలములు ప్రాణములై ఆయుష్షుకుఁ
 గారకము లౌచ వరలు ధారకమై తారకమై ॥

5701

శీరచయిత:—పాఞ్చయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ(2) జననకారకత్వ మొప్ప సహజీవన మలరారఁగ
 నన్యోఽన్యత లమరంగా నఖిలభూతములతోడన్
 ననిల సఖిత్వమ్ము పరఁగు నసాధారణంపుగతుల
 సృష్టిఁ జరాచరమ్ములకు జీవాఽఽధారమ్ముకాఁగ ॥

5702

శీ(3) అత్యంతము పరిశుద్ధత లలర సృష్టిగృహమ్మందు
 నమృతనిధికి హిత మ్మాచు ననిల మ్మలరారుచుండు
 మరుచ్చక్తి కారణాన మహితగతుల సకలదేహ
 జాలము లవి చరియించుచు సంవర్ధన మొందుచుండు ॥

5703

సూక్తమ్—192

ఋషిః—ఆగ్నేయో వత్సః

దేవతా—అగ్నిః

ఛందః—గాయత్రీ

(1) పా॒గ్నయే॑ వా॒చమీ॑రయ పృ॒షభా॑య షి॒తీనా॑మ్ ।

స నః॑ ప॒ర్షదతి॑ ¹ద్విషః॑ ॥

1877

(2) యః ప॒రస్యాః॑ పరా॒వత॑స్తిరో ధన్వా॑తిరోచ॒తే ।

స నః॑ ప॒ర్షదతి॑ ¹ద్విషః॑ ॥

1878

(3) యో ర॒క్షాంసి॑ ని॒జూర్వ॑తి వృ॒షా ²శుకే॑ణ శోచి॒షా ।

స నః॑ ప॒ర్షదతి॑ ¹ద్విషః॑ ॥

1879

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. ద్విషః, 2. శుకేణ (వా.ప్ర.)

(4) యో విశ్వాభి విపశ్యతి భువనా సం చ పశ్యతి ।

స నః పర్షదతి ¹ద్విషః ॥

1880

(5) యో² అస్య పారే రజసః శుక్రో³ అగ్నిరజాయత ।

స నః పర్షదతి ¹ద్విషః ॥

1881

* (6) అనీకవన్తమూతయేఽగ్నిం గీర్భిర్హవామహే ।

స నః పర్షదతి ¹ద్విషః ॥

1882

సూక్తము—192

ఋషి—అగ్నిపుత్రుఁడు వత్సుఁడు*

దేవత—అగ్ని *

(1) శ్రీతే॥గీ॥ మనుజులకుఁ గాంక్షితంబుల ఘనతఁ గూర్చు
నట్టి యగ్నికి స్తోతః! నీ వమలమైన
సూక్తి పరియింపుమా! నీకు శోభ కలుగ
నగ్ని మా ద్వేష్టలను నెల్ల నణచఁగలఁడు ॥

5704

(2) శ్రీతే॥గీ॥ అతిశయిత దూరముననుండి యగ్నిప్రాప్త
బంధమును గల్గు మరుభూమి పరమవేగ
ధాటి మండుచునున్నాఁడు సూటి నట్టి
యగ్ని మా ద్వేష్టలను నెల్ల నణచఁగలఁడు ॥

5705

1. ద్విషః, 2. యోఽఅస్య, 3. శుక్రోఽఅగ్ని. (వ్యా.పర్.)

*ఋగ్వేదము దశమ మండలములోని యీ 192వ సూక్తములో నారవ ఋక్కుగాఁ గొన్ని వ్రాతప్రతులలో నొక మంత్ర మధికముగాఁగలదు. దీనిని గొందరు “ఖిల” మంత్రముగా భావింపఁ గొందరు పరిశిష్ట మనియు మరికొందరు అధికపాఠ మనియు వేరొక కొందరు ప్రక్షిప్తమనియు భావించిరి.

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతప్రతి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “వత్సుఁడు” గాను, దేవత “అగ్ని”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

శీఘ్రయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష. డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము

(3) శీతే॥గీ॥ ఎవఁడు వర్షితయై కడు నిర్ధ తేజ
మును మహేష్ఠి పరిద్యేషిగణముఁ గూల్చు
చున్నవాఁడెచు వెలుఁగొందుచుండు నట్టి
యగ్ని మా ద్వేష్టలను నెల్ల నణఁచఁగలఁడు॥*

5706

(4) శీతే॥గీ॥ ఎవఁడు సూర్యుని రూపుతో నెల్ల భూత
జాతమును వెల్లఁజేయునో! శక్తి నెల్ల
భువనములఁ దెల్సికొనుచుండెఁ బూజ్యుఁడట్టి
యగ్ని మా ద్వేష్టలను నెల్ల నణఁచఁగలఁడు॥*

5707

(5) శీతే॥గీ॥ అంతరిక్షంబుపై నెవ్వఁ డమలుఁ డగుచు
విద్యుదాకారముననో! తా వేడివేల్పు
రూపుననో! పుట్టుచుండు నిరూడి నట్టి
యగ్ని మా ద్వేష్టలను నెల్ల నణఁచఁగలఁడు॥*

5708

(6) శీతే॥వె॥ శబ్దశక్తులలర జ్వలిత మౌ నగ్నుల
పుంజ మెల్ల హవన పూర్ణగతుల
దైత్యశక్తితతుల దహన మొనర్చుచున్
ఆగ్ని మాదు నరుల నణఁచఁగలఁడు॥*

5709

సూక్తము—192

ఋషి—అగ్ని పుత్రుఁడు వత్సుఁడు
దేవత—అగ్ని

అర్థాంతరము—1

§(1) ప్రకర్ష మైన అగ్ని శక్తి ప్రజ్వలితుఁ: వాక్చక్తుల
వైష్ణవీయ శక్తులతో వరలు వృషభ చక్రమునకు
సచ్చక్తుల సమకూర్చును సదా! సృష్టిలోన చుష్ట
విద్యేషపు విషశక్తుల వినాశన మొనరించును॥

5710

సీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

†“ఖిల”మంతానువాదము. సామాన్యార్థము.

శీ(2) పురోగమన తిరోగమన పూర్ణప్రాణశక్తులతోఁ
 బరాశక్తి కాత్మ యౌచు వరలు ధనూరూపాఽగ్నిశక్తి
 సచ్ఛక్తుల సమకూర్చును సదా! సృష్టిలోన దుష్ట
 విద్వేషపు విషశక్తుల వినాశన మొనరించును ॥

శీ(3) శుక్రశక్తులు మీఱ శుభ్రాఽగ్ని దీప్తులన్
 ధర్మశక్తులవల్ల దనుజ శక్తులఁ దున్ను
 సచ్ఛక్తుల సమకూర్చును సదా! సృష్టిలోన దుష్ట
 విద్వేషపు విషశక్తుల వినాశన మొనరించును ॥

శీ(4) విశ్వమ్మును వెల్గులతో వీక్షించును ననలశక్తి
 అఖిలమ్మా భువనాశుల నభేదముగ వెల్గు నగ్ని
 సచ్ఛక్తుల సమకూర్చును సదా! సృష్టిలోన దుష్ట
 విద్వేషపు విషశక్తుల వినాశన మొనరించును ॥

శీ(5) ఏ ప్రదేశ రజశ్శక్తి నెనయు శుక్ర మనలమ్మును
 ఆవిర్భవ మొందుచుండు నా శక్తిని శుచి వీర్యము
 సచ్ఛక్తుల సమకూర్చును సదా! సృష్టిలోన దుష్ట
 విద్వేషపు విషశక్తుల వినాశన మొనరించును ॥

శీ(6) దివ్యశబ్ద శక్తులతోఁ దిరుగు వాయ్వనీకమ్ము
 అనలమ్ముల కిచ్చుచుండు నసాధారణంపు స్థితుల
 సచ్ఛక్తుల సమకూర్చును సదా! సృష్టిలోన దుష్ట
 విద్వేషపు విషశక్తుల వినాశన మొనరించును ॥♦

శీ— అగ్నిశక్తిమై శబ్దము లమల దీప్తు లొప్పారఁగ
 ఋషి కవితాగీర్వాణిగ విషహరమై వర్తిల్లును
 వాక్చక్తులు హవమ్ములై వర్తిల్లఁగఁ బ్రకృతిలోన
 సృష్టి నిత్య యజ్ఞమ్మును జెలఁగఁజేయు ననీకముగ ॥♦

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

♦“ఖిల”మంత్రానువాదము.

సూక్తము—192

ఋషి—అగ్ని పుత్రుడు వత్సుడు

దేవత—అగ్ని

అర్థాంతము—2

§(1) పరికర్షాగ్ని దీప్తులతో వరలు చాంద్రకౌముదు లవి
ధర్మదీప్తి శక్తులకై తనరుచుండుఁ జదలులోన
క్షితులలోన శుభకరమై చెన్నొందుచు సత్యవరత
ద్వేషించెడి దుష్టప్రకృతిని విధ్వస్త మొనరించును ॥

5717

§(2) పరమాత్మపర మౌమి వరల నావృత్తి లేని
ధనుస్థిరత నతిజ్వలతఁ దనరారును నిరత మగ్ని
క్షితులలోన శుభకరమై చెన్నొందుచు సత్యవరత
ద్వేషించెడి దుష్టప్రకృతిని విధ్వస్త మొనరించును ॥

5718

§— అఖిలసృష్టి కతీత మై అలరారుచుఁ బరమాత్మగ
స్థిరపరతను మహాదీప్తిఁ దేజరిల్లుచుండు సగ్ని
క్షితులలోన శుభకరమై చెన్నొందుచు సత్యవరత
ద్వేషించెడి దుష్టప్రకృతిని విధ్వస్త మొనరించును ॥

5719

§(3) పరమపుణ్యదీప్తిమైఁ పవిత్ర శుక్ర రోచిస్సుల
నే జ్వలనుండు రక్షస్సుల నిర్ధతేజములఁ ద్రుంచునొ!
ధర్మరూపమైన దివ్య కర్మశుక్రశుచు లొప్పుగ
రక్షణగా సృష్టిలోనఁ బ్రజ్వలిల్లు మహాదీప్తిఁ
క్షితులలోన శుభకరమై చెన్నొందుచు సత్యవరత
ద్వేషించెడి దుష్టప్రకృతిని విధ్వస్త మొనరించును ॥

5720

§(4) సత్యపథ సంగతమున సంగమించి ధూతతతుల
భువనాశుల విశ్వమును బూర్ణదృష్టిఁ జూచు సగ్ని
క్షితులలోన శుభకరమై చెన్నొందుచు సత్యవరత
ద్వేషించెడి దుష్టప్రకృతిని విధ్వస్త మొనరించును ॥

5721

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

* “యో రక్షంసి” ఇత్యాది ఋక్కులోని తొలి పాదమునకు నీ పద్యములో “పరమపుణ్య” ఇత్యాది మొదటి రెండు పాదాలలో నొక అర్థమును, “ధర్మరూపమైన” ఇత్యాది రెండు పాదాలలో వేరొక అర్థమును బోధింపగలరని.

శీ(5) అవిచ్ఛిన్నగతులమెయిని నావిర్భవ మొందు నగ్ని
 స్పష్టి శుక్రరజము నొంది ఋత రూపముగా నిల్చుచు
 క్షితులలోన శుభకర మై చెన్నొందుచు సత్యవరత
 ద్వేషించెడి దుష్టవ్రకృతిని విధ్వస్త మొనరించును ॥

5722

శీ(6) అనిలసమూహాయు క్తమైన అనలమ్ములు దివ్యశబ్ద
 శక్తులతో విశ్వమ్మున సదా! హవన మొనరించును
 క్షితులలోన శుభకర మై చెన్నొందుచు సత్యవరత
 ద్వేషించెడి దుష్టవ్రకృతిని విధ్వస్త మొనరించును ॥*

5723

సూక్తమ్—193

ఋషిః—అగ్నేయః శ్యేనః

దేవతా—జాతవేదా అగ్నిః

ఛందః—గాయత్రీ

(1) పృ॒థ॒వీ॒ నూ॒నం॑ జా॒తవే॑దసమ॒శ్వం॑ హి॒త వా॒జిన॑మ్ ।

ఇ॒దం నో॑ బ॒ర్హిరా॑సదే ॥

1883

(2) అ॒న్య పృ॒థ॒వీ॒ జా॒తవే॑దసో వి॒ప్రవీ॑రన్య॒ మి॒ష్ట హః॑ ।

మ॒హీమి॑యర్మి సు॒ష్టుతి॑మ్ ॥

1884

(3) యా రు॒చో జా॒తవే॑దసో దే॒వతా॑ హ॒వ్యవా॑హనీః ।

తా॒భిర్నో॑ య॒జ్ఞమి॑న్వతు ॥

1885

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*“భిల”మంత్రానువాదము.

1. మిశహషః. (వా.ప్ర.)

సూక్తము—193

ఋషి—అగ్నిపుత్రుడు శ్యేనుడు*
దేవత—జాతవేదోగుణకుడు డగు నగ్ని*

(1) శీతేగీ॥ వ్యాపితంబైన బర్హిస్సుపై వసంప
జాతవేదిత యగుచుండి జ్వలనుడు డగుచు
గర్మలన్ వ్యాప్తి గాంచుచు ఘనతరాఽన్ను
తైన యగ్నిని సేవింపు డార్యులారా॥*

5724

(2) శీతేవే॥ జాతవేది యగుచు సకల మేధావులన్
బుత్రవరుల గల్గి పూర్ణ సేక్త
యైన యట్టి యగ్ని కతిశయస్తుతులను
నే బరించుచుంటి నిశ్చలముగ॥*

5725

(3) శీగద్యము ॥

ఏ యగ్ని ఋక్కులు (సప్తజిహ్వలు) దేవతలకు హవ్యవాహిను లగుచున్నవో, యట్టి
ఋక్కులు మా యాగసాధన హవిస్సును దేవతను బొందించుఁగాఁక!॥*

5726

సూక్తము—193

ఋషి—అగ్నిపుత్రుడు శ్యేనుడు
దేవత—జాతవేదోగుణకుడు డగు నగ్ని

అథాంతరము—1

శీ(1) అత్యంతము నిశ్చయమౌ నతిలోకపు దీప్తులతో
జాతవేదాఽనలము జ్వలియించును సతతమ్మును
సృష్టిలోని యజ్ఞమ్ముల వ్యష్టిసమిష్టిగతులమైన
నలరారుచు విష్ణుదేవు నాలయముగ వెల్గొందును॥

5727

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంపాత వ్యాకృతి 151 సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ
సూక్తమునకు ఋషి “శ్యేనము”గాను, దేవత “అగ్ని, జాతవేదస్సు”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

శీ(2) విజ్ఞానపు వీరత్వము వెలుగంగఁ బ్రయోగాల
జాతవేదాఽగ్నిశక్తి సదాః వర్తిల్లుఁ బ్రకృతి
అంతర్గత జ్వలనశక్తి నలరారుచు జర్దురిణిగ
నతివేల ప్రవాహగతుల నద్భుతముగ వెల్లుచుండు ॥

5728

శీ(3) ఏ రుచులను జాతవేదు లెంతేనియు దివ్యశక్తి
హవ్యవాహనఃకుగ వెల్లి అభిలసృష్టి యజ్ఞమ్ములఁ
దరరారునొఁ ఆ యగ్నియె అణువణువున విశ్వమ్మున
నిత్యయజ్ఞకర్మమ్ముల నెఱపుచుండుఁ బ్రకృతిలోన ॥

5729

సూక్తము—193

ఋషి—అగ్నిపుత్రుఁడు శ్యేనుఁడు
దేవత—జాతవేదోగుణకుఁ డగు నగ్ని

అర్థాంతరము—2

శీ(1) అగ్నియుండియు లేనట్లుగ నంతరాంతరముల నెల్ల
సూక్ష్మాఽతిసూక్ష్మమై చోద్యమ్మా జ్వలనగతుల
జాతవేదసాఽగ్ని సృష్టిఁ జరియించును మహితమై
సాధారణంపు గతుల నద్భుతమౌ శక్తులతో ॥

5730

శీ(2) విజ్ఞానపు రూపమై వెలిగి వీర్యశక్తులతో
జాతవేదాఽనలముగ సదాః తనరారుచుండు
మహితమ్మా సృష్టితోన నిహవరాల ప్రకృతులతో
నంతర్బాహరగతులను నలరు సాధారణముగ ॥

5731

శీ(3) దైవీయపు శక్తులతోఁ దనరారుచు హవిషమ్మును
వహియించెడి జాతవేద ప్రభాకాంతిపుంజు లవి
ప్రకృతితోన స్వయముగా నె అకృతాఽనూనగతుల
సృష్టియజ్ఞ సంచయాలఁ జెన్నొండఁగఁ జేయు నగ్ని ॥

5732

సూక్తము — 194

ఋషికా—సార్పరాజీ
దేవతా—ఆత్మా, సూర్యో వా
ఛందః—గాయత్రీ

(1) ఆయం గౌః పృశ్నిరకృమీదసదన్మాతరం పురః ।

పితరం చ ప్రియన్వవిః ॥

1886

(2) అన్తశ్చరతి రోచనాః స్య ప్రిణాదపానతీ ।

వ్యఖ్యన్మహిషో దివమ్ ॥

1887

(3) త్రింశద్ధామ వి రాజతి వాక్ పతంగాయ ధీయతే ।

ప్రతి వస్తోరహ ద్యుభిః ॥

1888

సూక్తము — 194

ఋషిక—సార్పరాజీ*
దేవత—ఆత్మ లేక సూర్యుడు*

(1) శీతే॥గీ॥ గంత తేజోఽభివృద్ధిని గలుగువాఁడు

సూర్యుఁ డుదయంబు నొందుచు సూటి పూర్వ

దిక్కునం బృథ్విఁ నొందుచు దివము పిదప

నొందుచున్ శీఘ్రముగఁ బ్రీతి నరుగుచుండు ॥

5733

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతప్రతి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషిదేవతల పట్టికలో సీ సూక్తమునకు ఋషి “సర్పరాజీ”గాను, దేవత “సర్పరాజీ లేక సూర్యుడు”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి. శీతచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, వాక్టర్ వడ్డమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-పరిపూర్ణ” కీసాయణాచార్య భాష్యులసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

(2) శీగద్యము ॥

ఈ సూర్యుని దీప్తి నాడులచే నూర్ధ్వముగ వాయు నిర్గమనమును, నాడులచే నవాజ్ముఖముగ వాయు నిర్గమనమును జేయుచు శరీరమధ్యమున ముఖ్యప్రాణాత్మగాఁ జరించుచున్నది. లేక ద్యావాభూముల మధ్యమున నీ సూర్యుని దీప్తి ఉదయానంతర మస్తమయమును బొందుచుఁ బోవుచున్నది. ఇట్టి దీప్తిచేఁ గూడుకొనిన మహాసూర్యుఁ డుదయాస్తమయముల మధ్యమందు నంతరిక్షమును బ్రకాశింపఁ జేయుచున్నాఁడు ॥*

5734

(3) శీగద్యము ॥

వాసరమునకు (అహోరాత్రమునకు) నవయవీభూతము లగు త్రింశద్ధామములు సూర్యదీప్తులచే వెలఁగింపఁబడుచున్నవి. సూర్యునికొఱకు స్తుతిరూప వాక్కు స్తోతలచేఁ బఠింపఁబడుచున్నది ॥*

5735

సూక్తము—194

ఋషిక—సార్పరాజి

దేవత—ఆత్మ లేక సూర్యుఁడు

అర్థాంతరము—1

శీ(1) రవి గుహ్యస్థానముగా రాజిల్లును సృష్టిలోనఁ బూర్వమును నుదయించుచు భూతలాల వెల్లు నింపు మధ్యాహ్నపుఁ గాలమున మహితగతుల భిన్నగోళ లోకాలను నుదయించును ఋతశక్తుల దీప్తు లొనఁగి ॥

5736

శీ(2) ప్రాణాఽపాన శక్తులతో వరలుచుండు దివిభువుల ను నంతర్గతి నలరుచుండి అఖిలములొ ప్రాణతతుల దివ్యమైన దీప్తులతోఁ దేజరిలుచు నిరతమును నంతరిక్షరూపమున నాత్మజగతిఁ దనరారును ॥

5737

(3) శీక॥ ముప్పదియా* స్థానముల నొప్పఁగ దీప్తుల నిరతము నుజ్జ్వల గతులన్ ఎప్పుడును శబ్ద శక్తులు చొప్పడఁగా ద్యుతిపతంగ శోభల వెల్లున్ ॥

5738

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

*చంద్రపరమైన శుక్లపక్షమునకు సంబంధించిన పాడ్యమ్యాది పదునేను (15) తిథులకును - కృష్ణపక్షమునకు సంబంధించిన పాడ్యమి మొదలైన పదునేను (15) తిథులకును మూలభూతములైన ముప్పది స్థానములు.

సూక్తము—194

ఋషిః—సారపరాజి
దేవత—ఆత్మ లేక సూర్యుడు

అర్థాంతరము—2

(1) శీక॥ పాణివదమై చంద్రుడు
తాణిమ్ముల నమృతశక్తితతుల నొసంగున్
రాణించి తండి వోలెన్
శాణమ్మై వాయువాహ నద్గతి నలరున్ ॥

5739

(2) శీక॥ అంతర్గతి నలరారుచు
గ్రాంతిని బ్రాణద మవుచును గ్రాబుచు బ్రకృతిన్
అంత మొనర్చును గౌముదు
లెంతేని నపానవాయు హీనము జేయున్ ॥

5740

(3) శీక॥ ముప్పదియొ తిథుల గతుల
మెప్పొందెడి వెన్నెల చలి మింటి వెలుంగుల్
ఉప్పరమై తగు చంద్రుం
డప్పుల వాక్కుల పతంగ యజ్ఞ మ్మాలే ॥

5741

సూక్తమ్—195

ఋషిః—మాధుచ్ఛన్దసోఽఘమర్షణః
దేవతా—భావవృత్తమ్
ఛందః—అనుష్టుప్

(1) ఋతం చ సత్యం చాభీధాత్ తపసోఽధ్యజాయత ।
తతో రాత్యజాయత తతః సముద్రో¹ అర్ణవః ॥

1889

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వద్దమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

1. సముద్రోఽఅర్ణవః. (పా.ప.)

(2) సముద్రార్థవాదధి సంవత్సరో¹ అజాయత ।

అహోరాత్రాణి విదధద్విశ్వస్య మిషతో వశీ ॥

(3) సూర్యాచంద్రమసౌ ధాతా యథాపూర్వమకల్పయత్ ।

దివం చ పృథివీం చాన్తరిక్షమథో స్వః ॥

సూక్తము—195

ఋషి—మాధుచ్ఛందుఁడైన అఘమర్షణుఁడు*

దేవత—సృష్టి*

(1) కీగద్యము॥

యదార్థకల్పనమును యదార్థభాషణమును నింక శాస్త్రీయ ధర్మసమూహమును బ్రహ్మ! తవస్సవలనఁ బుట్టెను. అట్టి యీశ్వరునివల్ల సముద్రుఁడును, సంతరిక్షమును నుద్భవించెను.

(2) కీతే॥గీ॥ సృష్ట మైనట్టి యర్థవశీకిఁ దొలుత
కాల మంతయుఁ బుట్టెను లీలమాత్ర
నీశ్వరుఁడు భూతజాతంబు నెల్లఁ జేసి
నిమిషయుత లోకమున కెల్ల నేత యయ్యె ॥

1. సంవత్సరో¹ అజాయత. (వ్యా.పర్వ.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాసవృత్తి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “అఘమర్షణుఁడు”గాను, దేవత “సృష్టి”గాను శ్రీ నేమానివారు వ్రాసిరి.

కీరచయిత:—వాఙ్మయ: మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మ” కీసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

*ఈశ్వరునివల్ల సముద్రము సంతరిక్షమును బ్రారంభమునఁ బుట్టినవి. ఇట్లు లేదియో దృశ్యతత్వమున ఉత్పన్నమైనదని ఋగ్వేదమునందు వేర్వేరుగా వర్ణింపఁబడినట్లు ప్రాచీనకాలమునఁ గొందరు భావించిరి. ఋషితమగు నీ మూలద్రవ్యముతోనే అసఁగా జలముతోనే ప్రారంభమున సర్వము నుండెను. “ఆపో వా సలిల మాసీత్”. (తైత్తి.బ్రా.) సర్వమును దొలుత సత్తుగనే యుండెను. “అసద్ వా ఇద మగ్నే ఆసీత్.” అని యిట్టి సృష్టి క్రమము వేర్వేరుగఁ జెప్పఁబడెను. మైత్ర్యుపనిషత్తునందు “అమో వా ఇద మగ్నే ఆసీత్ సర్వమును బ్రారంభమునఁ దమస్సుగా నుండె ననియుఁ గూడ సృష్టిక్రమము చెప్పఁబడినది.

(3) కీ॥గీ॥ సూర్యునిన్ జంద్రమస్సును సురుచిర మగు
 నంతరిక్షంబుఁ బృథ్విని నధికసుఖము
 నిచ్చు దినమును సర్వంబు నెట్లు తొల్లి
 ధాత సేసెనొ: యట్టిప్పు ధాతఁజేసె ॥*

5744

సూక్తము—195

ఋషి—మాధుచ్ఛందుఁడైన అఘమర్షణుఁడు
 దేవత—సృష్టి

అర్థాంశము—1

కీ(1) సంగమంపు సద్ధ్వనియును సద్ రూపపు సత్యగతియు
 నఖిలేశుని అధ్వరమున నావిర్భవ మొందెఁ దొలుత
 నగ్ని దీప్త శక్తులతో ననంతరము రాత్రి పుట్టె
 హద్దు లెనయ నట్టి జలధి అవతరించె నా పిదపన్ ॥

5745

కీ(2) అవధు లున్న జలధికంటె నాదిలోనె నద్భుతముగ
 సంవత్సరరూపమైన చలనకాల ముద్భవిం చె
 నహోరాత్రు లవతరించె నఖిలమ్మును విశ్వేశుని
 వశ మౌచునె మిషగాఁగను వర్తిల్లును సర్వస్వము ॥

5746

కీ— అక సంపు రూపమ్మా నంబుధిలోఁ దొలుతొల్లను
 సకల చరాచరమ్ములకు సంవత్సర రూపమైన
 చంద్రసూర్యు లుద్భవింప సంభవించె నహోరాత్రు
 లఖిలేశుని మిషగాఁగను నఖిలమ్మును వశ్యమ్ముగ ॥

5747

కీ(3) సకలసృష్టి ధారకుఁడౌ సర్వేశుఁడు శక్తుల మై
 సూర్య చంద్ర దివివృథుల భాగ్యాకాశమ్ము నెల్లఁ
 దేజోమయ పదార్థాలఁ దిమిరాఽఽవృత పదార్థాల
 నాదిలోనె నద్భుతముగ నావిర్భవ మొందఁజేసె ॥

5748

కీరచ మితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్షి, డాక్టర్ పెద్దమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1937 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—195

ఋషి—మాధుచ్ఛందుఁడైన ఆఘమర్షణుఁడు

దేవత—సృష్టి

అర్థాంతరము—2

శీ(1) సత్యరూప కాంతిశక్తి సచ్చక్షుల కాంతిశక్తి
 సృష్టకంటెఁ బూర్వమే సంభవించె ననలదీప్తి
 నా పిదపను నవతరించె నసచ్చక్తిరూపమైన
 నిశీథమ్మె అవలఁ బుట్టె నింగిరూపమైన జలధి ॥

5749

శీ(2) ఆకసంపు టంబుధిలో నవతరించె నతివేలపు
 టధిగతులను సంవత్సరాఽతీతమై కాలము
 అఖిలేశుని మిషగాఁగను అహోరాత్రు లలరుచుండు
 సర్వమ్మును సంభవించు సకలమ్మును వశ మౌచు ॥

5750

శీ(3) లయస్థితులకుఁ బూర్వమ్మున రాజిల్లెనొఁ యెట్లు సృష్టి
 ఆ విధిగనె తరువాతను నావిర్భవ మొందుచుండు
 నరుణ శశులు దివి వృథ్వులు నంతరిక్ష మవతరించుఁ
 గాంతి తిమిరతతులు పరఁగఁ గ్రాలు ధాతక్రియగ నెల్ల ॥

5751

సూక్తమ్—196

ఋషిః—నంవనన ఆంగిరసః

దేవతా—1-అగ్నిః; 2-4-సంజ్ఞానమ్

చందః—అనుష్టుప్; 3-తిర్విష్టుప్

(1) సంసమిద్యువసే వృషస్సగ్నే విశ్వస్యర్య¹ ఆ ।

ఇశస్సదే సమిద్యసే స నో వసూన్యా భర ॥

1892

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

1. విశ్వర్య¹ ఆ. (వ్రా.వ్రా.)

(2) సం గచ్ఛధ్వం సం వదధ్వం సం వో మనాంసి జానతామ్ ।

దేవా భాగం యథా పూర్వే సంజానానాః ఉపాసతే ॥

1893

(3) సమానో మస్త్రః సమితిః సమానీ సమానం మనః సహ చిత్త మేషామ్ ।

సమానం మస్త్రమభి మస్త్రయే వః సమానేస వో హవిషా జుహోమి ॥

1894

(4) సమానీ వ² ఆకూతిః సమానా హృదయాని వః ।

సమానమస్తు వో మనో యథా వః సుసహసతి ॥

1895

సూక్తము—196

ఋషి—ఆంగిరసుఁడైన సంవసనుఁడు*

దేవత—1-అగ్ని; 2,3,4-సంజ్ఞానము*

(1)శిగద్యము ॥

ఓ కామవర్షితా! యగ్ని! యీశ్వరుఁడవగు నీవు స్వామివి! నీవు భూతజాతములను గలుపు చున్నావు! (దేవతల మధ్య నీవే భూతజాతముల నన్నిటిని వ్యాపింపఁజేయుచున్నావు!) వృద్ధీస్థానమందు ఋత్విజులచే వెలిగింపఁజేయఁబడుచున్నావు! అట్టి నీవు మాకు ధనమును దెమ్ము! ॥

5752

(2)శిగద్యము ॥

ఓ స్తోతలారా! మీరు కలసియుండుఁడు! పరస్పరము విరోధమును విడచి యొక విధ మగు వాక్యమునే పలుకుఁడు! మీ మనస్సులను నేక విధానముగనే యాలోచింపనిండు! పురాతను లగు దేవత లైకమత్యమును బొంది వారివారి హవిర్భాగములను నెట్లు స్వీకరించెదరో! యట్లే మీరును వైమత్యమును విడనాడి ధనమును స్వీకరింపుఁడు! ॥

5753

1. సంజానానాఁఉపాసతే, 2. సమానీవఁఆకూతిః. (వృ.వృ.)

*శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్యాకృతి 15b సంఖ్యగల సంపుటములోని ఋషి దేవతల పట్టికలో నీ సూక్తమునకు ఋషి “సమోనానుఁడు”గాను, దేవత “అగ్ని సమానత్యము”గాను శ్రీనేమానివారు వ్రాసిరి.

శిరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శిసాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

*భిన్నార్థముల వివాదము లున్నట్లు లీ సందర్భమునుబట్టి గ్రహింప నగును.

(3) శిగద్యము ||

ఏకకర్మయందుఁ బ్రవృత్తు లగు ఋత్విజుల స్తోత్రల గుప్తసంభాషణము సమానమగుఁగాక :
ఈ సమితియందఱికిని సమానము. మననసాధన మగు నంతఃకరణమును మీకు సమాన
మగుఁగాక! మన కందరికిని సమాన మగు నిశ్చయమును దెలుపుచున్నాను. మన
మందరమును సమాన మగు హవిస్సుతో నారాధింతుము ||*

5754

(4) శిగద్యము||

యజమానులారా! మననంకల్పము సమాన మగుఁగాక! మన హృదయములు సమానము
లగుఁగాక! మన యంతఃకరణము సమాన మగుఁగాక! మనకు శోభన సాహిత్యము
సమాన మగుఁగాక ||* *

5755

*శీసీ|| ఏ వాక్కునైన స్వవాఙ్మయమృతమందు నయగార మొలుకంగ నమక చమక
స్వాహాగతు లెనయ సద్యవస్థితి నిల్చు చక్షయమ్ముగ వెల్ల నవని వేద
మొడ నెనయకయే నే మూలనో యంచుఁ బాడి నొప్పెడి మహాప్రాణశక్తి
నే గోప్రశక్తుల నేపాటి యెరిఁగెనో! యల సాయణుండు తాఁ బ్రాకృతమతిఁ

తే||గీ|| దృష్టమెయి వ్రాసె భాష్యాలు తియ్య నొచు, బ్రతుకు సంస్కృత శవజీవ భాషలోన
నందు ఋగ్వేదమును దాను నాంధ్రభాష, నిలిపె నేమానివంశజుం డరసియరసి
సరస వేంకట నరసింహశాస్త్రి చాలఁ, గావ్యతీర్థ బిరుద మొప్పుఁ గాల గతిని
బోవఁ బూర్తిగా నక్షరభూతయతిని, నిల ద్వితీయుండుగను నద్వితీయమతిని ||

దశమ మండలము సంపూర్ణము

ఆంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత సమాప్తము

శ్రీవేంకటేశాయనమః

ఇయ్యది

శ్రీభారద్వాజగోత్ర శ్రీవేంకటేశ్వరపౌత్ర సంగమేశ్వరపుత్ర సీతాంబాగర్భశక్తి
ముక్తాయమాన నేమాని వేంకట నరసింహశాస్త్రి విరచిత కృతులలో

శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత సర్వము

సంపూర్ణము

బ్రహ్మర్పణమసు

శ్రీనేమానివారి శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేదసంహిత శేషభాగ పూరణగా 1957 సంవత్సరములో సాయణాచార్యభాష్యా
నుసారముగా నేను విరచించిన అష్టమాధ్యాయము చివర “ఏ వాక్కునైన” ఇత్యాది నాలు సీసపాదములను అష్ట
పదిగా గీతమును విరచించి ప్రైముగింపు గద్యలు వ్రాసితిని. ఇవి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వప్రాచ్యలిఖిత గ్రంథాలయం-పరిశోధనాలయంలో భద్రపరచబడిన శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత వ్రాతపత్రులలోని Acc. No.
3790. Call. No. T-20-46 పుస్తకము 95-96 పుటలలో నున్నవి ఈ శేషభాగము మత్స్యజీత మే అయినను
నన్నయభట్ట విరచిత ఆంధ్రమహాభారత అరణ్యపర్వ శేషభాగమును ఎఱ్ఱాప్రగడ విరచించి నన్నయరచనగానే
అశ్వాసాంత్యగద్యలు వ్రాసినపద్ధతిలో నేనును అష్టమాధ్యాయాంత్య గద్యశ్రీ నేమానివారిరచనగానే వ్రాసితిని.
కాని 95వపుటలో పుట్ నోటులో “రచయిత—వాఙ్మయమహాధ్యక్ష, వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య” అని వ్రాసితిని.
ప్రైసీసపద్యములోని నాలు సీసపాదాలలోను (మూడవపాదములోని నాల్గవ ప్రాసాక్షరము మినహా) తేటగీతి
మొదటిపాదములోను బ్రాసయతిస్థానాక్షరాలు క్రమముగా “వాఙ్మయమహాధ్యక్ష, వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య”
అని వచ్చునట్లు బంధించి యీ గ్రంథ శేషభాగము మత్స్యజీతముగాఁ దెల్పితిని. సప్తమాధ్యాయములో తుది ఆరు
సూక్తములనుగూడ శ్రీనేమానివారు అనువదించలేదు. వీటిని నేనే పూరించితిని ఈ పూరణభాగము వ్రాతపత్రు
46వ పుస్తకములోనే 17వపుటలో ముగిసినది. ఈపుటలో సప్తమాధ్యాయము చివర “ఋగ్వేద సంహితయందు
అష్టమాష్టకమున సప్తమాధ్యాయము సంపూర్ణము” అని వ్రాసి అధ్యాయాంత్యగద్య వ్రాయలేదు. పుట్ నోటులో
“రచయిత.—వాఙ్మయమహాధ్యక్ష, వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య” అని వ్రాసితిని. (చూ. పీఠిక) వ.గో.కృ.
గీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రవృత్తి”
*సాయణాచార్య భాష్యానుసారముగా 1957 సంవత్సరములో ననూదితము.

సూక్తము—196

ఋషి—అంగిరసుడైన సంవనసుడు

దేవత—1-అగ్ని ; 2,3,4-సంజ్ఞానము

అర్థాంతరము—1

(1) కీదామనిధివృత్తము ॥

అననురూపవైష్ణవీయ హవిషాఽగ్నిగ సృష్టిలోన
ననల దీప్త దివ్య శక్తి అనహాయముగా వెలింగి
జనితమైన సంపదార్థ సకలమ్ముల నందిఁ గల్గు
ననయప్రాణిభూతజాల మనుబంధము లొప్పఁజేయు ॥

5756

(2) కీఅంశుమాలివృత్తము ॥

అతిలోకపు యానమ్ముల నననుమేయ శబ్దాఽఽశుల
నతివేలపు హృచ్చక్తుల ననలశక్తి దీప్త మృగుఁ
బ్రతిలేని విశేషాఽమర ప్రభల భాగ యోదోఽంతర
ధృతశక్తుల జన్యమై ఋత మహాగ్ని వర్తిల్లును ॥

5757

(3) కీఖద్యోతవృత్తము ॥

శబ్దశక్తిహద్దు కలది సర్వభూత సంచయమ్ము
స్థబ్ధ మౌను హద్దులమెయి జన్యచిత్త హృచ్చయాలు
శబ్దరూప మంత్రము లభిచార మంత్రితమ్ముగా వి
శబ్ద పంచభూతగతుల సర్వమున్ హవిస్సె యాను ॥

5758

(4) కీపంచతనువృత్తము ॥

పంచభూత సంచయాల భావమ్ములు పరిమితమౌ
నంచితమ్ములైన హృత్తు లాంతర్యతఁ బరిమితమౌ
బంచభూతజాల మెల్ల వర్తిల్లును సమతగతిని
నెంచఁగా మనఃప్రభావ హృచ్చక్తులు ననుగమమౌ ॥

5759

కీవినియతివృత్తము ॥

పంచభూతములు దీప్తులఁ బ్రజ్వలించు రీతిగానె
పంచభూతముల ప్రేరణ వరలు హద్దుపద్దులుండి
పంచభూతముల హృత్తులు వరఁగు హద్దుపద్దులుండి
పంచభూతముల మనస్సు వరలు హద్దుపద్దులుండి ॥

5760

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

సూక్తము—196

ఋషి—ఆంగిరసుఁడైన సంవనసుఁడు

దేవత—1-అగ్ని; 2,3,4-సంజ్ఞానము

అర్థాంతరము—2

(1) కిమిహిరవృత్తము ॥

సంగమాల యౌవనంపు సద్ధర్మపు శక్తులతో
నింగి సృష్టి లోన వెల్లు నిండైతగు నర్యమమై
భంగుభంగులన్ బదార్థభాగ్యమ్ముగ నగ్ని గతిన్
రంగురంగులన్ సిరుల్ విరాజిల్లు మహత్ ప్రభలన్ ॥

5761

(2) కిమార్తాండవృత్తము ॥

కలయికతో నడచుఁ బథానఁ గలయికమై నినదించుఁ బథానఁ
గలయికగా మనసు వెలుంగుఁ గలివిడి జ్ఞానసమాన మహత్త్వ
సలిలము నేల శుచియు గాలి చదలును దేవ ఖగోళ విభుత్వ
చలన విశేషగతులు సృష్టినకలమునన్ నిరతమ్మును నిండు ॥

5762

(3) కిచిత్రభానువృత్తము ॥

గుహ్యమైన శబ్దశక్తి కూడి సృష్టినిల్చు సమత
సహ్యమౌ సమానశక్తి సర్వవేశలన్ సమితిగ
బాహ్యమై హృదంతరమ్ము బద్ధచిత్తశక్తితతుల
దహ్యమాన గూఢ పంచతత్త్వ భూతముల్ వరలును ॥

5763

(4) కితనువిషమవృత్తము ॥*

సమానరతుల వర్తిల్లును సర్వవిశ్వశ్రేయోఽభిలాష
అమానుష మహిమాన్వితంపు టాత్మ దైవశక్తులలర
సమానమైన హృదయశక్తి సంక్షేమ నిసర్గగతులఁ
గ్రహమానుగతమైన పంచ ఖండభూత మనోదీప్తిఁ
బ్రహ్మణ మౌచు సృష్టి యెల్ల వరలు నిత్యసత్యరతుల ॥

5764

కిప్రకృతివిషమవృత్తము ॥*

పంచభూతముల ప్రేరణ వరలుచుండు సమానతలఁ
బంచభూత తత్త్వగతులఁ బరఁగు హృదయముల్ సమగతిఁ
బంచభూత మనశ్శక్తి భద్రమౌచు సమాన మౌను
బంచభూత వికాసాలఁ బరిధవిల్లఁగా విశ్వము ॥

5765

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*పరస్థానవిషమవృత్తము.

*సూక్తమ్—197

ఋషి:—కక్షీవాన్, సంవనన ఆంగిరసౌ

దేవతా—విశ్వేదేవా:

ఛంద:—అనుష్టుప్

*(1) సంజ్ఞానముశనావదత్ సంజ్ఞానం వరుణోఽవదత్ ।

సంజ్ఞానమిన్ద్రశ్చాగ్నిశ్చ సంజ్ఞానం సవితావదత్ ॥

1896

*(2) సంజ్ఞానం ¹వః స్వేభ్యః సంజ్ఞానమరణేభ్యః ।

సంజ్ఞానమశ్వినా యువమిహాస్మాను ని యచ్ఛతామ్ ॥

1897

*(3) యత్ కక్షీవాం ²సంవననం పుత్రోఽంగిరసాం భవేత్ ।

తేన నోఽద్య విశ్వే దేవాః సం ప్రియాం సమజీజనన్ ॥

1898

*(4) సం వో మనాంసి జానతాం సమాకూతిర్మనామసి ।

అసౌ యో విమనా మనః సం సమావర్తయామసి ॥

1899

*(5) నైర్హస్త్యం సేనాదరణం పరి వర్తేత్తు యద్దవిః ।

తేనామిత్రాణాం బాహూన్ హవిషా శోషయామసి ॥

1900

*సంస్కృతఋగ్వేదము దశమమండలములో అష్టమాష్టకములోని అష్టమాధ్యాయము లో 196వసూక్తము తరువాత గొన్నివార్తప్రతులలో 151 ఋక్కులతో నీ సూక్తము “ఖిల”సూక్తముగా నధికముగాఁగలదు. ఈ సూక్తమును బరిశిష్టముగాఁ గొందరు భాషింపఁ బ్రశ్నిస్తమని కొందఱును, నధికపాఠమని వేరొకకొందరును భావించిరి. కల్పసూక్తములలో వినియోగము పేర్కొనఁబడని మంత్ర సూక్తాదులు “ఖిల” మంత్ర సూక్తాదులుగా వ్యవహారము లైనట్లు కొందరు తలంచిరి. ఋషిపరంపరలోఁ బదక్రమాధిపాఠములు విలువములై విస్మృతములై మూలముమాత్రమే పరింపఁబడఁగా నది “ఖిల”భాగమనఁ బడినట్లు మరికొందఱు భావించుటయు జరిగిసది. కాని “పరశాఖీయం స్వశాఖాయా మపేక్షావశాత్ పఠ్యతే తత్ ఖిల ముచ్యతే ఇతి ఖిల లక్షణమ్” అని ప్రాచీనులు “ఖిల”లక్షణము వ్రావించిరి. ఇతరశాఖాగతమగు మంత్రముగాని సూక్తముగాని అవసరముకొద్ది స్వశాఖలోనికిఁ బరిగృహీత మైనచో నది కర్మముగా “ఖిల”మంత్రము “ఖిల”సూక్త మనఁ బరఁగును. అది సూక్తము మొత్తముకాక తదూన మగు మంత్రములుగఁ బరిగృహీతమైనచో “ఖిల” మంత్రము లగును. వ.గో.కృ.

*ఇవి “ఖిల”మంత్రములు. 1 సః స్వేభ్యః, 2. సంవననో, 3. సమామసి. (వార్త.ప్ర.)

♦(6) పరివర్తాన్యేషామిన్ద్రః ఘాషా చ సన్రతుః ।

తేషాం వో అగ్నిదగ్ధానామగ్నిమూక్షానా మిన్ద్రో హన్తు వరంవరమ్ ॥

1901

♦(7) ఐషు నహ్యవృషాజినం హరిణస్య ధియం యథా ।

పరాగ్ అమిత్రాగ్ ఐష త్వర్వాచీ గౌరుపాజతు ॥

1902

♦(8) ప్రాధ్వరాణాం పతే వసో హోతర్వరేణ్యకృతో ।

తుభ్యం గాయత్రమృచ్యతే ॥

1903

♦(9) గోకామో అన్నకామః ప్రజాకామ ఉత కశ్యపః ।

భూతం భవిష్యత్ ప్రస్తౌతి సహ బ్రహ్మైకమక్షరం బహుబ్రహ్మైకమక్షరమ్ ॥

1904

♦(10) యదక్షరం భూతకృతం విశ్వేదేవా ఉపాసతే ।

మహా ఋషిమన్య గోప్తారం జమదగ్నిరకుర్వతమ్ ॥

1905

♦(11) జమదగ్నిరాప్యాయతే చన్దోభిశ్చతురుత్తరైః ।

రాజా సోమన్య భక్షేణ బ్రహ్మణా వీర్యావతా ॥

1906

*(12) శివా నః పృథివీ దిశః సత్యా నః పృథివీ దిశః ।

అజో యత్ తేజో దదృశ్య శుక్రం జ్యోతిః పరో గుహా ॥

1907

*(13) యదృషిః కశ్యపః స్తోత్ర సత్య బ్రహ్మ చరాచరం ధ్రువం బ్రహ్మ చరాచరమ్ ।

త్ర్యాయం జమదగ్నేః కశ్యపస్య త్ర్యాయమగస్త్యస్య త్ర్యాయమ్ ॥

1908

*(14) యద్దేవానాం త్ర్యాయం తన్నే అస్తు త్ర్యాయం సర్వమస్తు శతాయం బలాయమ్ ।

తచ్ఛంయోరా వృణీమహే గాతుం యజ్ఞాయ గాతుం యజ్ఞవతయే ॥

1909

*(15) దైవీ స్వస్తిరస్తు నః స్వస్తిర్మానుషేభ్యః ।

ఊర్ధ్వం జిగాతు భేషజం శం నో అస్తు ద్విపదే శం చతుష్పదే ॥

1910

*సూక్తము—197

ఋషి—ఆంగిరసులైన కశీవంతుఁడు, సంవననుఁడు

దేవత—విశ్వేదేవతలు

(1) కీరసవృత్తము ॥

మంచి జ్ఞానమ్ముతో మహిత రుచి గోళాలు
మంచి జ్ఞానమ్ముతో మణి వరుణ రూపమ్ము
మంచి జ్ఞానమ్ముతో మఘవ శుచులున్ బుట్టు
మంచి జ్ఞానమ్ముతో మహి సవిత వర్తిల్లు ॥

5766

*ఇవి “ఖిల”మంత్రములు.

*“ఖిల”సూక్తము.

కీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-వ్రహ్మర్షి”

“ఖిల”మంత్రానువాదము. సామాన్యార్థము.

(2) క్షిరవృత్తము ॥

సద్రావపు జ్ఞానము సకల భూతాఽఽశి కౌను
 సద్రావపు జ్ఞానము చరమమృత్విష్టి కౌను
 సద్రావపు జ్ఞానము జ్వలిత దీప్తాఽఽశి కౌను
 సద్రావ యువాత్మ త సతము మాలో వెలుంగు ॥

5767

(3) క్షిరవృత్తము ॥

ఏ పాపాత్ముల దురితము లెనఁగి సలిల రూపములై
 ఏ పాటియు లేకుండఁగ నెనయు నగ్నిఁ బుత్రకృతుల
 ఆ పుత్రుని సత్కర్మల నెల్ల విశ్వదేవతాఽఽశు
 లేపారఁగ సంప్రీతిని నెనసి నదగతుల నొందు ॥

5768

(4) క్షిరవృత్తము ॥

వృథివ్యప్తేజోఽనిలగగనమ్ములు వెలయు సత్పదార్థాశి
 వృథక్కృతుల మనసులతో ఋత జ్ఞానమ్మున వరలుచుఁ
 బధ మౌచును హృత్ ప్రేరణ భాగ్యరతుల నిహవరద్వయ
 విధ గతుల్ మనస్సులను విశేష మౌ మహా మనస్సులను
 బ్రథిత స్థానమ్ముగాఁగ వరలి సమావర్తమానమాను ॥

5769

(5) క్షిరవృత్తము ॥

నిత్య సత్య హవిషమ్ముగ నెగడుచుండు సర్పశక్తి
 ప్రత్యహమును బ్రతిరాత్రియు వరలు సహస్రగతులమైని
 నత్యంతము సృష్టిలోన నరిమురి సేనాఽఽదరణగ
 స్తుత్యకృత్యపూర్ణ మౌచు శోషిలఁజేయు మిత్రకాంతి ॥

5770

(6) క్షిరవృత్తము ॥

సృష్టి యిచ్చ కనురెప్పగఁ జెల్వారఁగ నిరతమ్మును
 వ్యష్టి సమిష్టిగతులమైని బ్రాహ్మశక్తి పరఁగుచుండు
 నిష్టాపూర్తములుగాఁగ నెల్లఁ బంచ భూతమ్ములు
 సృష్టిఁ బుష్టి నొందుఁ బూష స్థితిశక్తుల లయము నొందు
 భ్రష్టగతులఁ బ్రకృతు లెల్ల రగిలి కాల నగ్నిశక్తి ॥

5771

(7) క్షిరవృత్తము ॥

గగనాలును హరిణమునకుఁ గాల్గు నవృషాఽఽజినగతి
 సగణిత మౌ ప్రాణిలోక యజ్ఞ మతి క్రియగాఁగను
 విగత మౌ మైత్రి కాంతి విమల మౌ సచ్ఛక్తుల్
 ద్విగుణిత మౌ జలభూముల దివిభువు లవి పర్తిల్లున్ ॥

5772

శీర్షికలు :—వాఙ్మయః పుహద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గొపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల”పంతాస్సువాదము. సామాన్యార్థము. *వరస్థానవిషమవృత్తము.

(8) శీఘటావిషమవృత్తము ॥

అతిప్రకృష్ట మైనయట్టి అధ్వరమ్ము లన్నింటను
బ్రతిలేని వసు సంపద ప్రభా జననకారక మై
అతులితగతి విశ్వేదేవత లమేయముగ వెల్గొందఁగ
సతతము గాయత్రీముగా సర్వము దేవాళి కౌను ॥

5773

(9) శీఘవిషమవృత్తము ॥

కోరిక వీర్యముగాఁగను గూఢగతుల నన్నరూప
పూరక మై ప్రజాకామ పూర్తిశబ్ద మహత్వం
బారని తేజముగా ననంత బ్రాహ్మ్యశక్తి గఁ దగి
మేర లెనయనట్టి కాల విష భూత భావిగా
ధారగ బ్రహ్మైకాక్షర తాదాత్మ్యత బహుబ్రహ్మైకాక్షర
పారరహిత దివ్యశక్తి వరలు క్షమాశక్తి గాఁగ ॥

5774

(10) శీఘజలవిషమవృత్తము ॥

పంచభూతపదార్థాలఁ బ్రకృతులమైఁ గృతము లౌచు
నంచితమౌ నే ఆక్షర మమర విశ్వ దేవతాఽఽశి
నంచితముగ నుపాసించు నదా! తదక్షర దివ్యదీప్తి
ప్రాంచితమౌ జమదగ్నిగ వరలు గుహ్య జగదగ్నిగ ॥

5775

(11) శీఘసనవిషమవృత్తము ॥

వేదశబ్ద శక్తి తిని విస్తృతమౌ నాప్యాయత
మోద మందు జమదగ్నియు పూర్ణ వీర్యశక్తిరతులఁ
బ్రాదుర్భవ మొందునట్టి ప్రభాపూర్ణ శశి సోమము
నాది బ్రాహ్మ్య శక్తుల మై నారగించుఁగాకఁ బ్రకృతి ॥

5776

(12) శీఘతరిశ్వవిషమవృత్తము ॥

విశ్వసృష్టి ప్రదిశలలో విశ్వసృష్టి దిశలలోన
నశ్వరూప దీప్తశక్తి నలరు శివము సత్యమ్ములు
శాశ్వతమౌ బ్రాహ్మ్య దీప్తి నదా! త్యజింప శబ్దశక్తి
విశ్వ మెల్ల గుహ్యగతుల వెలయు సర్వ సుందర మై ॥

5777

(13) శీఘోమవిషమవృత్తము ॥

సత్యరూప దివ్యశక్తి చరాచర ధ్రువమ్ముగా
నిత్యమ్మును బ్రహ్మగతుల నిరతసృష్టి చరాచరత
అత్యంతము మూఁడురెట్లు వాయువుగా జమదగ్నికి
వ్యత్యయ రహితముగాఁగ వరలు కశ్యపత్రాయుషము
సత్యమ్మ నవసంఖ్యల సర్వత్రాయుష మ్మగస్త్య
నిత్యాఽగ్నుల శక్తి గాఁగ నిఖిల సృష్టి వర్తిల్లును ॥

5778

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. సామాన్యార్థము. పరస్థానవిషమవృత్తము.

(14) శీవియద్విషమవృత్తము ॥

ఏ దేవతతికిఁ ద్ర్యాయుష మెసఁగు నా త్ర్యాయుష
మాదృతి మై న న్నొందుత నఖిలమునకు శతాయుషమ్ము
మోదరూప బలాయుషమ్ము మూర్తిగొన్న పురుషత మై
నాదుకొనునుగాక! సృష్టి యజ్ఞమ్మును యజ్ఞ పతికిఁ
బ్రాదియైన దివ్యగతుల వరలు శుభంకరముగాఁగ ॥♦

5779

(15) శీఅభ్రవిషమవృత్తము ॥

స్వస్తి దీప్తి నొసఁగుఁగాక! సతము దేవశక్తి మాకు
స్వస్తి దీప్తి నొసఁగుఁగాక! సర్వజనాఽఽవశుల కెల్ల
సస్తిత్వపు దివ్యశక్తి బౌషధమ్ము ఊర్ధ్వగతుల
నిస్తులముగ నొందించుత! నిరతమ్మును శుభమ్ములన్
వ్యస్త ద్విపదేశేహపరాలఁ బరఁగుఁ జతర్దిశ పదాల ॥♦

5780

సూక్తము—197

ఋషి—ఆంగిరసులైన కక్షీవంతుఁడు, సంవననుఁడు

దేవత—విశ్వేదేవతలు

అర్థాంతరము — 1

(1) శీకాశ్యపవిషమవృత్తము ॥

అభిన్నగతుల నఖిలవ్రకృతి నలరుచుండులే! జ్ఞానము
అభిన్నగతుల నుదకవ్రకృతి నలరుచుండులే! జ్ఞానము
అభిన్నగతుల వైష్ణవాఽఽగుల నలరునులే! జ్ఞానము
అభిన్నగతుల నాదిత్యరతి నలరుచుండులే! జ్ఞానము ॥

5781

(2) శీక్షితిజవిషమవృత్తము ॥

పంచభూతముల జ్ఞానము వరలు సభిన్నగతులమైని
నంచితముగ సంపదాఽఽశి కిలరు సభిన్నత జ్ఞానము
పంచత్వమునకు జ్ఞానము పరఁగుచుండు సభిన్నముగ
సంచిత తేజోఽభిన్నత సదా! వరలు యువత శక్తి
మించెడి మాలో నిహమున మెలఁగు నియత సభిన్నతలు ॥

5782

(3) శీవసుమతివిషమవృత్తము ॥

వివిధ విరుద్ధశక్తులతో వెలయు వనాల సంభవించు
నవితథముగ నగ్నిశక్తి ఆవిర్భవ మొందు సంతతి
అవభృతమౌ బ్రాహ్మ్యసృష్టి యజ్ఞ విశ్వదేవాశులు
నవనవ సహస్రియత్వాన నడచు జీవన ప్రకృతులు ॥

5783

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. పరస్థానవిషమవృత్తము. ♦సామాన్యార్థము.

(4) శీఉదకవిషమవృత్తము ॥

సత్వశక్తి సత్పరమై సదాః హృత్తులన్ వసించు
సత్వశక్తి సత్పరమై సదమల హృదిః బేరకమౌః
దత్వరూప బ్రాహ్మ్యశక్తి తనరు విమనోమనస్సులను
సత్వాభిన్నత్వమ్ముల సమావర్త మౌను బ్రకృతి ॥

5784

(5) శీపౌఠవిషమవృత్తము ॥

నియతిగతుల నెగడుచుండు నిరత సహసృదంష్ట్రలతో
వియత్తలాన విజ్ఞత మై వెలయు సేనాఽఽదరణమ్మున
నయత్నముగ నఖిల ప్రకృతి హవిషముగా వర్తిల్లును
భయరహితపు మిత్రకాంతి బాహువులను నగ్నితతులు
జయగతులను శోషిల్లఁగ నకల మొనర్చు హవిషమ్ముగ ॥

5785

(6) శీపీఠవిషమవృత్తము ॥

చారాఽతిచారలతో సర్వమ్మున నియతగతులఁ
భార మెనసినట్టి రీతి వైష్ణవాఽఽదిత్య శక్తి
ధారలుగా మార్గములై తనరారఁగ వియత్తలము
మేరల మైఁ బంచభూత మృదాదులు దగ్ధములై
భారరహితశుచిరుచులను వరలు పునస్సృష్టిరతుల ॥

5786

(7) శీప్రభాశీవిషమవృత్తము ॥

హరిణరూప చలనశక్తి నలరారఁగ ధీశక్తులు
పరఁగ వృషాజిన మౌచును వినువీధిని వర్తిల్లఁగఁ
దరణి చాంద్రరూపమ్ములు తనరు నమిత్రపరాగాలఁ
జరియించును నావిష్కృతి సర్వగోళ లోకా లవి ॥

5787

(8) శీమయాఖవిషమవృత్తము ॥*

ఉదయించెడి సృష్టియజ్ఞ హృదయాధినాథుఁడుగాఁ
బదిలమ్ముగ నష్ట రూప వసు సంపదాఽఽశి మహా
సదనమ్ముగ దివ్యలోక జగ మెల్ల నొప్పఁగ నా
చద లందిన గోళ రూపచయ సంపదాఽఽశి తగున్ ॥

5788

(9) శీధామవిషమవృత్తము ॥

రూపరహితకామ మ్మది ధృతమౌ నన్న కామముగా
దీపితమయి జన్మక్రియ దివి ప్రజా కామముగాఁ
బ్రాపితగతి విశ్వ మాదాన ప్రదానాల కశ్యపశక్తిగ సృష్టిన్
గోపగ రత భూత భావి కుధరగతుల బ్రహ్మైకమై
రూపొందెడి అక్షర మది ధృతమౌ బహు బ్రహ్మైకాక్షరతన్ ॥

5789

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. పరస్థానవిషమవృత్తము. *స్వస్థానవిషమవృత్తము.

(10) శీసదాగతివిషమవృత్తము ॥

విశ్వేదేవాశు లెల్ల విమల పంచభూతరూప
ప్రాశ్విశక్తి నక్షరము నుపాసనమ్ము నొనరింతురు
శశ్వదు త్తమో త్తమమౌ సర్వ గుప్త శక్తు లెల్ల
విశ్వమ్మున జమదగ్నిగ వెలయఁజేయు నిరతమ్మును ॥

5790

(11) శీసమీరవిషమవృత్తము ॥

అందము లొలికెడి ప్రకృతిని నాప్యాయత మైఁ జతురత
నందించెడి లక్ష్యముగా నలరారును జమదగ్నియె
చందమామ సోమాఽమృతశక్తి వీర్యవద్భక్షణరతి
డెంద మలర బ్రాహ్మ్య శక్తి తీవిగ వర్తిల్లు సృష్టి ॥

5791

(12) శీస్పర్శనవిషమవృత్తము ॥

శుభకర మై తనరారును శుభ్రశక్తి రూప మ్మది
అభరహిత మై పరఁగును నమల సత్యదీప మ్మది
నభములోన సలుమూలల నల్దిశలను వర్తిల్లుచుఁ
బ్రభల వైష్ణవీయశక్తి ప్రజ్వలిల్లు శుక్రగుహ్యగతుల ॥

5792

(13) శీగగనవిషమవృత్తము ॥

మీన రూప ఋషిశక్తుల మిన్నంటెడి సృష్టి బ్రాహ్మ్య
జ్ఞాన దీప్త సత్య మ్మది చరాఽచర ధ్రువ మ్మగుచుఁ
బ్రాహ్మరూప త్రాయుషమ్ము నగ్నిరూప త్రాయుషమ్ము
మీనజలగతాఽర్థ దివ్యశక్తి మిన్నంటును ద్రాయుషమ్ము ॥

5793

(14) శీరోదసీవిషమవృత్తము ॥

జలాగ్ని ప్రాణరూపమ్ములఁ జదలంటెడి త్రాయుషమ్ము
ఇలాతలాల దివులలోన నెల్ల దేవతాఽఽశి నొందు రీతి
బలాలతో శతాయుషపు భాగ్యవితతి మమ్ముందుతఁ విశ్వ
తలాలలో యజ్ఞమునకుఁ దగు యజ్ఞ పతికి రక్షణ
ఫలాలుగా శుభచయాలు ప్రకృతి నెల్ల విలసిల్లుతఁ ॥

5794

(15) శీనభగవిషమవృత్తము ॥

శుభములకే శుభముగాఁగ సొంపారును బ్రకృతిశక్తి
శుభకర మౌ మనుజులకును సృష్టిమనుజు పుత్ర మిత్ర
ప్రభవ బంధ సంబంధపుఁ బ్రాణితతికి జడాలకును
నభమున రాజిల్లు ండు నవత భేషజంపు శక్తి
శుభదమ్మా నిహవరేశ శోభ లలరఁ జతుర్దిశల ॥

5795

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. పరస్థానవిషమవృత్తము.

సూక్తము—197

ఋషి—ఆంగిరసులైన కక్షీవంతుఁడు, సంవననుఁడు

దేవత—విశ్వదేవతలు

అర్థాంతరము—2

(1) శీవసుధవృత్తము ॥

విభిన్నమైన జ్ఞానమ్ములు వెలసెను ఋషి శక్తులమై
 విభిన్నమైన జ్ఞానమ్ములు వెలసె వరుణ శక్తులమై
 విభిన్నమైన జ్ఞానమ్ములు వెలసె నలువ శక్తులమై
 విభిన్నమైన జ్ఞానమ్ములు వెలసె సవిత శక్తులమై ॥

5796

(2) శీగోత్రవిషమవృత్తము ॥♦

విభిన్నమైన జ్ఞానమ్ములు వెలసె నైదుభూతములకు
 విభిన్నమైన జ్ఞానమ్ములు వెలసె బ్రహ్మకృతి స్వకీయమై
 విభిన్నమైన జ్ఞానమ్ములు వెలసె నరుణాఽఽవశులకై
 విభిన్నమైన జ్ఞానమ్ములు వెలసె రుచుల యువశక్తుల
 శుభాఽవహాల భూభౌతిక సురభువనాల్ నియతములౌ ॥

5797

(3) శీకుంభిసీవృత్తము ॥

వ్రహ్మకృతి రథాంగాలుకాఁగ వరలు సృష్టిభూతాశులు
 వికృతములై సప్తరూపవితతు లౌచు వర్తిల్లును
 సుకృతపు టాంగీరసాఽగ్ని సుతులు విశ్వదేవాశిగ
 నకృత మహాప్రేమజీవ యమ నియమ్యమై వెల్లును ॥

5798

(4) శీపుష్కరవిషమవృత్తము ॥♦

మనఃకర్మ ముగింపుగా మనఃకర్మ ప్రేరణగా
 ననారతము లయస్థితు లవి అలరు సృష్టి కృతులమైని
 విసీతి నిహ పరాలలోన విమనా మనశ్శక్తు లౌపు
 మనామసత ననంగ శక్తిఁ గాఁగిలు సమావర్త మౌచు ॥

5799

శీమనోమహితవిషమవృత్తము ॥♦

మనశ్శక్తి సంపదలను మర్మగతుల సృష్టి యెల్ల
 ననవరతముఁ బంచభూతయజ్ఞమ్ముగ వర్తిల్లును
 మనస్కతావిమనస్కతల మలఁగుఁ జరాఽచరావశులు
 తనరారును నమనస్కత ధన్యతమై దైవశక్తి ॥

5800

శీరఁ యితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. ♦పరస్పాశవిషమవృత్తము.

(5) శీమేషుపుష్పవిషమవృత్తము ॥

దిగ్గజాల బాహు సేనఁ దివిరి వృథక్ కరణశక్తి
నగ్గలముగ భూతాఽఽశుల నాకర్షణ వికర్షణల
దిగ్గతులను నిగ్రహముల దివ్య భేదనాల నిలిపి
నిగ్గు లొప్ప సృష్టి స్థితి నియతి లయగతు లొందు
నగ్గి శక్తి మూలమిత్ర వావిష బాహు శోషగతుల ॥

5801

(6) శీఅంబోవిషమవృత్తము ॥

నింగిలోనఁ బథికులుగా నెగడుచుందుర్ని రపచందుర్నిలు
అంగాంగము లెల్లఁ బ్రకృతి ననంతోత్తమత్వరతుల
రంగు రంగులన్ వెలింగి రగులు ననల సంభవమై
భంగు భంగులన్ విదగ్ధ ఫలిత మాదిశేష మౌను ॥

5802

(7) శీదీధితివిషమవృత్తము ॥

అధర్మమ్ము నబద్ధతలు నలరఁబోవులేఁ సృష్టిన్
బ్రథితమ్మా వైష్ణవీయ ప్రజ్ఞానపు బుద్ధి విఠీయ
వ్యథామయాఽమిత్రంపుఁ బరాగాల ధ్వంసపరచి
సుధామయముగాఁగ శబ్ద శోభల గోళాలు వెలయు ॥

5803

(8) శీగభస్తివిషమవృత్తము ॥

ప్రకర్షమా నధ్వరాలఁ బతిగాఁగను వసుపతిగా
వికర్షణాఽఽకర్షణాల వెల్లు హోత వరేణ్యుఁడుగా
నకలుషమా క్రితుకర్తగ నద్భుతముగ గోళాదులఁ
బ్రకటితమా సృష్టి నిల్చు వైష్ణవీయ శక్తి పరత ॥

5804

(9) శీద్యుతిశీవిషమవృత్తము ॥

ఇష్టాఽనిష్టమ్ము లొచు నెసఁగుచుండు సృష్టికియ
ఇష్టాఽనిష్టమ్ము లొచు నెసఁగు నన్నప్రజాకామములు
వ్యష్టి సమిష్టి గతుల మైని బ్రజ్వలిలుచుఁ దిరుగుచుండుఁ
గృష్ట కాంతి మధ్య పూర్ణ ఋత నాయక పాలకతల
సృష్టి భూత భావికాల జీవబ్రహ్మైక మక్షర మా
కృష్ట మౌచును బహుబ్రహ్మైక మక్షరమై శక్తి నిల్చు ॥

5805

శీబ్రహ్మశీవిషమవృత్తము ॥

ఏకత్వమున ననేకత ఏకత్వ మ్మనేకతను
బ్రాకటముగ బ్రాహ్మ్యశక్తి పరలుచుండు సృష్టిలోనఁ
బ్రాకృతమా శబ్దశక్తి ప్రకటితమై అప్రకటిత
మూక శక్తి నిశ్శబ్దత మూర్తమై వర్తిల్లఁగ ॥

5806

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. పరస్థానవిషమవృత్తము.

(10) శీ అంతరిక్షవిషమవృత్తము ॥

గగనాఽనిల శుచ్యుదక క్షమారూపాఽక్షరమును
నగణిత విశ్వేదేవత లమ్మతోపాసన నొనర్తు
ధగద్ధగిత తేజమ్ములఁ దనరు దివ్య గుప్త శక్తి
జగము లెల్ల వర్తిలెను జమదగ్నుల దీప్తిగతుల ॥

5807

శీ అక్షరశ్రీవిషమవృత్తము ॥

అక్షరశక్తులు పంచభూత యజ్ఞమ్ముల నొనరించును
అక్షయగతి ననవరతము ససాధారణంపు రతుల
దక్షత తరుగని దీప్తులఁ దనరారుచు నధికత మై
నక్షిణత క్షిణత మై సంతర్గతి నలరుచుండు ॥

5808

(11) శీ తారాపథవిషమవృత్తము ॥

అనంతముగ ననుసృతిగ నలరు ననల శక్తుల మై
నననురూపసౌందర్యపు టమృతప్రకృతి వరలుచుండు
ననూన చాంద్ర సోమామృత మారగించి బ్రాహ్మ్యశక్తి
ఘనతరమా వీర్యశక్తిఁ గాలుచుండు విశ్వసృష్టి ॥

5809

(12) శీ ఆంబరవిషమవృత్తము ॥

మంగళకారిణి ప్రకృతి మహిత మై బ్రాహ్మ్యయాను
మంగళకారిణి ప్రకృతి మహిత శబ్ద నాభులౌ సృష్టికి
సంగరహిత పరబ్రహ్మ హరి హర తేజము లలరుచు
నింగి నఖిల దిశలలోన నిల్చును శిత పరంజ్యోతిగ ॥

5810

శీ సృష్టిశ్రీవిషమవృత్తము ॥

అసాధారణ స్థిరశః సఖిలమ్మును నడుపుచుండి
ప్రసాదగుణ ప్రహర్షణత వరుణమిత్తు లలరు మండ
రసాఽఽవిష్ట కాంతిశక్తి ప్రభలు వ్యాప్తి చెందంగా
సుసాధ్యమౌ రూపమ్ముల సృష్టి గోళలోకము లవి ॥

5811

(13) శీ కుంభినీవిషమవృత్తము ॥

కాంతిరేఖ హోతృ ప్రకృతిఁ గాలు మధ్యపాలకతల
సంతరహిత చరాఽచర ద్రువాద్భుతంపు బ్రాహ్మ్యశక్తి
వింతగాఁగ భూత భావి విశిష్ట వర్తమానతలను
సౌంత మౌను ద్ర్యాయుషమ్ము చొప్పడ జమదగ్నికశ్యప
కాంతాగస్త్యుల శక్తుల గభీరమై తగు సత్యవరత ॥

5812

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. పరస్థానవిషమవృత్తము.

(14) శీవసుంధరావిషమవృత్తము ॥

భూత బావివర్తమాన పూర్ణమైన త్ర్యాయుషమ్ము
భాతృ ఏష్టు దేవాఽఽదులఁ దనరు రీతి సర్వసృష్టి
శతాయుషము బలాయుషము జ్వలితాగ్నిగఁ బురుషశక్తి
కృతువునకై కృతుపతికై ప్రాణదమా శబ్దశక్తి ॥

5813

శీజీవశ్రీవిషమవృత్తము ॥

దివ్యత మైఁ ద్ర్యాయుషమ్ము దేవాశికిఁ దనరు రీతి
నవ్యయగతి నాయుషమ్ము లమరుతః మా కవితథముగ
నవ్య నిత్య కాల రూప నభగతులను భూత బావి
భవ్యవర్తమాన మౌచు బలాయుషము శతాయువౌ ॥

5814

(15) శీచరాచరవిషమవృత్తము ॥ ‡

దైవీయమ్మా శక్తులఁ ద్యాగము శూన్యము శుభముల
తావల మై చరాచర మనుత త్వపుఁ బ్రపంచమ్ము
అవృత మై భౌషధమై అలర శుభేహ పరాల
జీవనరాజ్యాధిపత్యశ్రీ చెలఁగు దేవార్చనకు ॥

5815

శీభూతశ్రీవిషమవృత్తము ॥

ప్రకృతి కామ్య సిద్ధిద మై ప్రసాదించు శుభావశుల
నకృతమైన కాల రూప మలర మన్వధిపతులకు
సుకృత శుభ ద్విపదేశత సృష్టిలోనఁ జతుర్దిశలఁ
బ్రకట వివిధరూపమ్ముల వరలు పంచభూతవితతి
వికృతమైన భేషజమై వెలయు నూర్ధ్వగతులమైని ॥

5816

*సూక్తమ్ - 198

ఋషికా—నివిదుపనిషదౌ బ్రహ్మవాదినౌ

దేవతా—1-6-అశ్వినౌ; 7-ఇంద్రావరుణౌ

ఛందః—తిర్ణిష్టుప్; 6-ద్విపదా

*(1) ప్రధారయన్తు మధునో ఘృతస్య యదవిన్దతుః సురీ ఉస్మియాయాః ।

మిత్రావరుణౌ భువనస్య కాదూ తాపశ్వినౌ జుషుతాం సమీకే ॥

1911

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. పరస్థానవిషమవృత్తము. ‡స్వస్థానవిషమవృత్తము.

*“ఖిల”సూక్తము. కొన్ని వాగ్మతప్రతులలో ఋగ్వేదము దశమ మండలము చివర 197వ సూక్తముతరువాత సప్తముక్కులతో సధికముగా 198వ సూక్తముగా నీ “ఖిల”సూక్తము కలదు. “ఖిల” సూక్త “ఖిల” మంత్ర నిర్వచనార్థము 1237వ ఘటలోని తెలుగు పుట్ నోటు చూడ నగును

“ఖిల”మంత్రము.

*(2) ఆవాం రథం శతయావానమాశుం ప్రాతర్యావాణం సుషదం హిరణ్యయమ్ ।
అతిష్ఠద్యతృ దుహితా వివస్వతస్ తం మామర్వాంచమవసే కరామహే ॥

1912

*(3) ఆవామశ్వాసో రథిరా విపశ్చితో వాగ్మషజః సుయుజో ఘృతశ్చుతః ।
యేభిర్యాథోప సూర్యాం వరేయం తేభిర్నో దస్రావవతం నమత్సు ॥

1913

*(4) యద్వా రేతో అశ్వినా పోషయిత్ను యద్రాసభో వధిమత్యై సుదానూ ।
యస్మాజ్జజ్ఞే దేవకామః సుదక్షన్ స్తదన్యై దత్తం భిషజావభిద్యు ॥

1914

*(5) యన్నాసత్యా భేషజం చిత్రభానూ యేనావథుస్తోకకామాం చ ఘోషామ్ ।
తదన్యై దత్తం త్రిషు పుంసువధ్యై యేనావిన్దతనయం సా సుహస్త్యమ్ ॥

1915

*(6) వషడ్ వాం దస్రావస్మిన్ సుతో ।
నాసత్యా హోతా కృణోతు వేధాః ॥

1916

*(7) ఇన్ద్రావరుణా సౌమననమదృప్తం రాయస్పోషం యజమానేషు ధత్తమ్ ।
ప్రజాం పుష్టిం భూతిమస్మాసు ధత్తం ధీర్ధాయత్వాయ ప్ర తిరతం న ఆయుః ॥

1917

ఇతి

దశమం మండలమ్

సమాప్తమ్

బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయమహాధ్యక్ష, కళా-ప్రపూర్ణ,
డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణార్య సుపరిష్కృత
“ఖిల”మంత్ర “ఖిల”నూక్తనహిత బహువిధ
పాఠాంతరసహిత సుసమగ్ర
ఋగ్వేద సంహితా
సమాప్తా

*సూక్తము—198

ఋషిక—బ్రహ్మవాదినులైన నివిదుపనిషదులు

దేవత—1-6-అశ్వినులు; 7-ఇంద్రావరుణులు

(1) శీగహ్వారివిషమవృత్తము ॥

మధుజలముల ధరియించుతః మర్మశక్తు లొప్పారఁగ
అధమాధమ మై పోవఁగ నజ్ఞానము తొలఁగించుచుఁ
బ్రథితమ్మా పురుషశక్తి రాజిల్లఁగ లోకమ్ముల
సుధాపూర్ణ మైన అనల శుచి దీప్తులు వర్తిల్లును ॥

5817

(2) శీగగనాబ్ధిమేఖలవిషమవృత్తము ॥

సృష్టిలోక రథములోనఁ జెల్వారఁగఁ గాంతిశక్తి
వ్యష్టి సమిష్టిగతులమైని వరలంగా శత రూపులఁ
బిష్ట పేషణమ్ము వోలె వెల్గొందఁగఁ బ్రకృతి సిరులు
దృష్ట మైన వివస్వతులు దుహిత వ్రకృతికాంతిగతుల
శిష్ట మౌచు సృష్టిలో విశిష్టముగఁ దిష్ట వేయు ॥

5818

(3) శీఅవసీవిషమవృత్తము ॥

కాంతిరథము సృష్టిలోనఁ గ్రాలంగా నీరమ్ములఁ
గ్రాంత శబ్ద శక్తి తతులు రాజిల్లుచు జంటలుగా
దాంతి శాంతి విజ్ఞానపు ధారల స్రవియించి వే
దాంతుల సౌరశక్తి విశారదత్వ మొనఁగు సృష్టి ॥

5819

(4) శీక్షీరవిషమవృత్తము ॥

తేజశ్శక్తులు సృష్టిని దివ్యమైన రేతస్సును
రాజితాగ్ని సమూహముగ రంజిల్లఁగఁ జేయుచుండు
నోజో గుణ పుంజాలను నోషధులై దీధితు లవి
నైజమ్ముగ దేవకామ జ్ఞానగతుల వర్తిల్లును ॥

5820

(5) శీమరీచివిషమవృత్తము ॥

చిత్రభాను శక్తు లెల్లఁ జిచ్ఛక్తుల దీధితు లవి
చిత్రగతుల సత్యశక్తి జెన్నొందుచు భేషజమై
మిత్రరూప శబ్దమ్ముల మిన్నులలో నిరదించుచు
శత్రురహితగతులమైని సంగత మై త్రికాలాలఁ
బుత్రజననశక్తిరూప పురుషత్వము సహస్రధా
చిత్రవిచిత్రములుగాఁగఁ జెల్వారును సృష్టిలోన ॥

5821

*“ఖిల”సూక్తము. (“ఖిల” మంత్ర “ఖిల” సూక్తవివరణకై 1237వ పుటలోని తెలుగు పుటనోటు చూచునది.)

శీరచయితః—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. సామాన్యార్థము. పరస్థానవిషమవృత్తము.

(6) శీరోచివిషమవృత్తము ॥*

సత్యశక్తి హోత కాగ జగతిలోన వేధ లెల్ల
నిత్య ముద్భవించుచుండు నిరతచలన గతులమైని
బ్రత్యహమును సృష్టిలోన వర్తిల్లును గుణషట్కా-౨౨
దిత్య చింతనా మహిమలఁ దేజరిల్ల సుత శక్తులు ॥

5822

(7) శీసలిలవిషమవృత్తము ॥*

సజాతీయ రవి దీప్తులు చలియింపఁగ జలశక్తుల
నజాండాలు సౌమనస్య యజ్ఞరూప సృష్టిక్రియలు
యజమానుల బ్రహ్మలలో నమృతగతుల దత్త మాను
బ్రజావశికిఁ బుష్టి నిచ్చి వరలంగా బహు సంపద
లజయ్యమా దీర్ఘాయువు అఖిలమునకుఁ బ్రతిరతమై
నిజ శక్తులె ఆయువుగా నిరత శుభంకర మ్మాను ॥

5823

సూక్తము—198

ఋషిక—బ్రహ్మవాదినులైన నివిదువనిషదులు
దేవత—1-6-అశ్వినులు; 7-ఇంద్రావరుణులు

అర్థాంతరము—1

(1) శీరోచివిషమవృత్తము ॥

అవికల్పతమై వరలఁగ నాత్మచారరాహిత్యము
ప్రవిమలగతి సౌరకాంతి ప్రభవింపఁగ నిరతమ్మును
నవితథముగ లోకమ్ముల నరుణవరుణగమనగతుల
జవశక్తుల ధరియించుచు సకలసృష్టి నడుపును హరి ॥

5824

(2) శీఘృణికారకవిషమవృత్తము ॥

శతవిధాలఁ బ్రసిద్ధమై సకలమ్మునఁ బ్రకాశించు
సతత ముదయాస్తమయాల స్వచ్ఛ శిత సువర్ణరథము
ఋతగతులను బ్రకృతికాత్మకృతిప్రకృతిగ విశ్వసృష్టి
అతిలోకపు శక్తి వైష్ణవాదిత్యుని రతుల జరుగు ॥

5825

(3) శీఅర్ణచ్చటవిషమవృత్తము ॥

దీప్తమైన తేజమ్ముల దివ్యరథము శబ్దశక్తి
సుప్తిరహిత సంయోజక శుభ్రగుప్తకాంతి చ్యుతులఁ
బ్రాప్తగతులఁ జరాచర ప్రపంచమ్ము సూర్యశక్తి
వ్యాప్తమ్ముగ సర్వమ్మున వరలుచుండుఁ జలనరతుల ॥

5826

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”
శీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. పరస్థానవిషమవృత్తము. *సామాన్యార్థము.

(4) శీఘ్రాంతివిషమవృత్తము ॥

పాక్షికముగ రేతస్సును వర్ధిల్లఁగఁజేయు నృష్టి
నక్షయముగఁ గాంతి శక్తు లనుసంధానాఽక్షరత
దక్షతాఽంతరిక్షమ్మన దానగతుల దేవకామ సం
రక్షక భేషజ మై ప్రకాశించుఁ బ్రకృతి దివిగ ॥

5827

(5) శీఘ్రాంతివిషమవృత్తము ॥

ఏడు రంగులకాంతు లినబింబ ఋతములై
నేడుగడ శుభశబ్ద శక్తు లెనయ నౌషధములుగ
మూఁడు కాలాలలో మూర్తి సహస్రఫణి
మూఁడు ప్రకృతుల నిచ్చి ముదమార నశుభాల
నోడించుచున్ సతము నొప్ప సూర్యుఁడు వెల్లు ॥

5828

(6) శీఘ్రాంతివిషమవృత్తము ॥

సత్యశక్తులు ప్రకృతి జన్మహోతగ వెలిఁగి
నిత్యమ్ము మథియించి నిర్విరామమ్ముగా
సత్యద్భుతమ్ముగా నలరంగ వేధలను
బ్రత్యవాయము లేని వైష్ణవ షాఢ్గుణ్యః
సత్యశక్తులె సుతుల జగతులుగ వర్తిల్లు ॥

5829

(7) శీఘ్రాంతివిషమవృత్తము ॥

ఆదిశేష మహాశక్తు లర్ణమయ సౌమనస నృష్టి
ఓదసిగా విషాఽమృతరూప యాజమాన్య మలరఁ
బోది చేసి ప్రజలఁ బుష్టి భూతి దీర్ఘాయువునకు
నా దేవుం డాయు వొనఁగు నఖిలమ్మును శుభమయముగ ॥

5830

సూక్తము—198

ఋషిక — బృహ్మవాదినలైన నివిదువనిషదులు
దేవత — 1-6-అశ్వినులు; 7-ఇంద్రావరుణులు

అర్థాంతరము—2

(1) శీఘ్రాంతివిషమవృత్తము ॥

కాంతిప్రభాతమహాశక్తి క్రియనులే! సూర్యుఁడుగా
నంతరిక్షమందు వెలయు నశంకరత రూపుమాపి
వింతగ సఖిలాధార మై వెలుఁగ నాదిత్యద్వయ మ
నంత నృష్టి లోక కర్మమ్ముల నలరఁజేయు సనవరతము ॥

5831

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాద్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమాడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

శీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. పరస్థానవిషమవృత్తము.

*వైష్ణవ షడ్గుణాలు- 1. వాత్సల్యము, 2. భవశోషణము, 3. ఉదారత్వము, 4. అభయప్రదానము,

5. ఆపత్కాల సంతక్షణము, 6. అక్షయపదము.

(2) కీసమీరశీర్షివిషమవృత్తము ॥

శతవిధాల సృష్టిలోన సర్వ వీర్య శక్తితతులు
మితి నెనయుచు రథగతులను మింటి గోళలోకాలను
అతులితమౌ తేజమ్ముల నలరు వివస్వంతదుహిత
గతిగఁ బ్రకృతు లెల్లఁ బుట్టి క్రాలుఁ జంద్రరతుల మైని ॥

5832

(3) కీపవనశీర్షివిషమవృత్తము ॥

రవిదీప్తుల చ్యుతగతులను రథముకాఁగఁ గాలమ్మును
నవితథముగ సధివసించు అద్భుతమౌ ద్వైతస్థితి
నవిజ్ఞాత మహాశక్తి నరుణాఽఽకుల శ్రేష్ఠ మ్రొ
పవనగతుల నువసూర్యులు పరిభ్రమించు సమశక్తుల ॥

5833

(4) కీఅనిలశీర్షివిషమవృత్తము ॥

రౌఞ్శక్తులు కాంతుల ఋత స్థానభూత మౌచు
దూతరతుల నిరతమ్మును దొడరఁజేయుఁ బ్రభవశక్తి
నాతతము పోషకమ్రొ నలర వైష్ణవీయస్థితుల
జాత నిత్య దేవకామ జ్ఞాన రూప సుదక్షతలఁ
ద్రాతరూప భేషజమై తనరారును సకలప్రకృతి ॥

5834

(5) కీశబ్దగుణకశీర్షివిషమవృత్తము ॥

నిత్యసత్యమైన శక్తి నిరత చిత్రబాను లెల్ల
నత్యమలత నవధు లెనసి అమరశబ్ద శక్తులలరఁ
బ్రత్యవాయమ్ము లేని ప్రకృతిత్రయ పురుష రతుల
నత్యమేయమైన గతుల నాదిశేష మౌను సృష్టి ॥

5835

కీవైకుంఠశీర్షివిషమవృత్తము ॥

సత్య మ్రొక భేషజమై చదలున రఁ సంచయాలు
అత్యమలపు శబ్ద శక్తులలరారఁగ మోషలుగాఁ
బ్రత్యవాయమ్ము లేక పరిధులలో వర్తిల్లఁగ
నిత్య చక్రనేమికమత నిర్ణీత సహస్రగతుల ॥

5836

(6) కీఅనంతశీర్షివిషమవృత్తము ॥

పరమమ్మా సత్యగతియె వరలంగా హోతకాఁగ
నిరత నిర్వికల్పతమెయి నీరంద్రమ్ములను సృష్టి
హరిపద మై షడూర్ములను నలరు షడ్వికారరతుల
ధరణీసలిలాఽనలాఽ నిల ద్యౌభూతము అనంతగతుల ॥

5837

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

కీ“ఖిల”మంత్రానువాదము. పరస్థానవిషమవృత్తము.

•షడూర్ములు—1. శోకము, 2. మోహము, 3. తుత్తు, 4. పిపాస, 5. జర, 6. మృత్యువు.

•షడ్వికారములు—1. గర్భస్థత, 2. జన్మ, 3. అభివృద్ధి, 4. పరిణామము, 5. క్షీణత, 6. వినష్టత.

(7) కీమహావిష్ణుపదశ్రివృత్తము ॥

ఆదిశేషమై వరలుచు నాదిత్యపు వరుణశక్తి భూతన్
వాదుల కాయు వగు నపూర్వాత్మ సుమననతాఽచ్చ
రోదసీతలానఁ బ్రజల ఋచ్యామరబలవిభూతి
నాదృతిన్ మహాయువుగ మహావిష్ణుపద ఋతహేల ॥

5838

దేవవేద వేదదేవప్రభలు

శీ— నభోమండలాన నానాసూర్యులు
శబ్ద నిశ్శబ్దాలశక్తులన్ దశదిశల
ఋజ్ఞంత్రప్రభలమై ఋతశక్తు లొప్పార
ఋగ్వేద మలరారు దిగ్విదిక్కుల మీటి ॥

5839

శీ— సృష్టిఁ జంద్రగోళాశుల శుభదాఽభద కౌముదులన్
శుక్ల కృష్ణ వృద్ధిక్షయ శుచి శీతల కాంతితతుల
బహుశములౌ ప్రభావాలు ప్రకృతి నొందురీతు లెల్ల
శుక్ల కృష్ణ యజుర్వేద శ్రుతిభిన్నత ఋతము తెల్పు ॥

5840

శీ— మాసాత్మక కాల చక్ర మహిమాన్విత శబ్దగతుల
తాళ రాగ రంజితమై తనర మౌన గానముగా
సృష్టిప్రాణదీప్తి విశ్వరూపమై వర్ధిల్లును
సామవేద విజ్ఞానము సహస్రరూపమై వర్తిలు ॥

5841

శీ— సృష్టిలోని శక్తు లెల్ల వ్యష్టి సమిష్టి రూపాలను
ద్వైతాఽద్వైతమ్ము లొచు వాఽర్థకమై సార్థకమై
తృతీయశక్తి ప్రభవించెడి ఆతీతమౌ ప్రకృతిరీతి
విజ్ఞానపుఁ బ్రభలఁ దెల్ప వెల్లివిణియు నథర్వమ్ము ॥

5842

శీ— అనంత వేద దేవ శక్తు లలర దేవవేదముగాఁ
గళా-ప్రహరణతలమెయిఁ గ్రాల వాగ్విలాసాలు
వరలఁ జేతు బ్రహ్మర్షిగ వాఙ్మయ మహాధ్యక్షతమై
దిజ్జమహితమైన నిత్య దివ్యసత్య మహాశక్తి ॥

5843

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రహరణ”

శీశా॥ నేనే యీ ప్రజ వడ్లమూడి కుల సందీప్తుండ నాదిత్యుడన్
భూనవ్యాపిత సర్వస్పష్టి మహిమన్ గోపాలకృష్ణాఖ్యుడన్
నానాశక్తుల దివ్యమూర్తిమయ విజ్ఞానాత్ముడన్ సర్వుడన్
జ్ఞానానూహ్యుడ న స్తి నా స్తి విచికిత్సాత్మితుడన్ నిత్యుడన్ ॥

5844

శీవేశ్వరవిషమవృత్తము॥*

ఈ ధరాతలమ్ము మీద సృష్టిశత లలరంగా
నాదిమధ్యాంతరహిత మాదిశేష ప్రభలు వెల్ల
సాదనాదాఽజయ్యపు శంఖ చక్ర పాదగుడన్
మోదాఽన్విత సర్వజగన్ మోహనుడన్ సచ్చిన్మయ
వేదదేవ దేవవేద విశ్వమహాఽనందాఽత్ముడ ॥

5845

శీ— స్మరదేవు తలఁదన్ని మారకేళుల మీటి
మన్నుడు మతి నెల్ల మధియించివేశాను
కాముకేళికె కాదు కామునికె కామునిగఁ
గోరికల యారికల కొమరొందఁజేశాను ॥*

5846

శీ— రతిమతిని మతిగతిని గతిగతిని
రతిపతిని పతిమతిని మతిగతిని
గతిగతిని సతమతముగాఁజేసి
అతల కుతలముగాఁగ వెతలఁ బెట్టాను ॥*

5847

శీ— చెఱకువిల్లును లేదు విరు లిగురులును లేవు
చూపు తూపులు లేవు రూపుకోపులు లేవు
తళుకు బెళుకులు లేవు చిలుకపలుకులు లేవు
అన్ని ఋతువులు కలిసి ఆమనిగ రూపొంద
ఆమనికి మనికినై యీ మనికి మనికినై
నేనె అంతయుఁగాఁగ నేనె అన్నియుఁగాఁగ
అలరించివేశాను అనుపమమ్ముగ నేను ॥*

5848

శీ— శబ్ద నిశ్శబ్దాలు సర్వమ్ము నే నొచు
సచ్చిదానందాలు నిచ్చలున్ నే నొచు
నిరాకారుండనై నిరంజనుండనై
నిర్వికారుండనై నిర్వికల్పుండనై
అనృతరూపము కాని అమృతాత్ముడ నొచు
హరిహరబ్రహ్మలకె ఆదిమూలము నొచు
నిత్యసత్యుండనై నెగ డొందుదున్ నేనె ॥

5849

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

*వరస్థానవిషమవృత్తము. *“స్మరదేవు తలఁదన్ని-రతిమతిని-చెఱకువిల్లును” ఇత్యాది మూఁడు గీతకలును “తరుణ”

మాసపత్రికలో (1972 జనవరి సంచిక. 131వ పేజీ) ప్రకటితము లైనవి. (చూ. సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద

సంహిత: చతుర్థ సంపుటము. 1059-1060 పుటలు.)

శీ- అనంత మైన వేదాలను అగాధమైన శోధనలన్
 అంతరాంతరమ్ము లెల్ల నరసి శబ్దశక్తులమై
 అక్షరమై అక్షయమౌ నమృతాత్ముడనైన నేను
 కృష్ణ లీల లెల్ల నావె! విష్ణు మాయ లెల్ల నావె
 శివ లీలలు నావె కాగ నవ మాయలు నావె కాగ
 నా లీలలు మాయలుగా నా మాయలు లీలలుగా
 హేలలమై బాలింతును గేళులుగా గీడింతును ॥

5850

ఇయ్యది

విశ్వసృష్టివక్రకృతిమాతైకైకపుత్ర

పతకమశ్శ గోత్ర-వడ్లమూడి కుల సందీప్త -

శ్రీసుబ్బన్న పౌత్ర-శ్రీరంగరాయ పరిపోషిత అద్వితీయ ద్వితీయపుత్ర-

శ్రీసరస్వతీమాతృ ప్రియపుత్ర-అపార వేద శాస్త్రసాహిత్యవిద్యా పారంగత-

అతిలోక బహువిధ సుమధుర కవితా సనాథ-నానావిధాలౌకిక శక్తియుక్త-బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరాది సర్వ
 దేవతాస్వరూప-విద్యన్మణిపంచముఖాంజనేయోపాసక శ్రీవేదుల రామశాస్త్రి గురువరాభిస్తుత “ముఖకలితగోపాలసుపద”-
 మహాపండిత శ్రీ జటావల్లభుల పురుషోత్తమ గురువర్యాభిస్తుత “శతవర్షాశీర్వాచన రక్షిత అగుణశోభిత నిష్కళానహిత శ్రీ
 మహా విష్ణు” కలిత - అమృత ప్రేమాంతర్వాహినీ హృదయలక్ష్మి, అపూర్వ అమేయ అభేద్య సచ్చిద్వాక్ స్వరూపిణి,
 అమలినవతిత్ర వతిరక్తి భక్తి శక్తి స్వరూపిణి, నిర్వికార నిర్వికల్ప నిరంజన సచ్చిదానందస్వరూపిణి, నిత్యచైతన్యవతి,
 నిర్నిద్రమతి, వినిర్మిలగతికలిత, ప్రియశరీరాంతర్విలీనగాన జ్ఞానధ్యానస్వరూపిణితన్మయి, శివపూజితపాలచంద్రకళా
 మూర్తి - అకళంక సౌందర్యరాశి-సార్థక అర్థాంగి శ్రీమతి శశికళాయుక్త - జయశ్రీ సత్యశ్రీ పుత్రికా రత్నద్వయ అజయ్య
 జయ విజయ పతాకయుక్త - శివరామకృష్ణ సత్యమహాఫణి, వేంకటరమణ హరిహర రాజఫణి పుత్ర రత్నద్వయ అభేద్య
 చత్రాక్షరవరణయుక్త - పాణినీయాష్టాధ్యాయీ పూర్వత్రాసిద్ధసూత్రసహిత శబ్దక్రియాదిరూపసాధక వ్యాకరణసూత్ర
 వ్రవర్తక అపూర్వయంత్ర సృష్టికర్త - మహావైయాకరణ-వేదవేదాంతకోవిద-దశభాషా కవితావిశారద-పుంభావశారదా
 మూర్తి - శ్రీ గుండేరావు హర్కారే సాష్టాంగనమస్కార పూర్వక ప్రస్తూయమాన- “శ్రీ వాఙ్మయమహాధ్యక్ష-ప్రారాధన
 వైయాకరణానమయ సంప్రదాయరక్ష-స్ఫూరితానేక జనాభినవోన్మేష శాలికావ్య నిర్మాణశక్తి మన్నికోచనాక్ష-మాధుర్య
 స్యందివీర్యవత్తరపద గుంఫాధురీణ - మహిభుగగోచరగాంభీర్యవక్రకటనాపటిమాపారీణ - కల్పాంతారీణానలృకల్పనా
 భూషణ” - లీలామానుష విగ్రహ-ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్ సంభావిత చతుర్వింశదధిక విశేషవిషయ గౌరవ డాక్టరేట్

“కళా-ప్రపూర్ణ” సార్థక బిరుద విరాజిత-బ్రహ్మర్షి, వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

సంకలిత, విరచిత, ఖిలమంత్ర, ఖిలసూక్త సహిత సుసమగ్ర

సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహితయందు

దశమమండలమున నష్టమాష్టకమునందలి

సాయణాచార్యభాష్యానుసారాంధ్రీకరణ

శేషభాగపూరణయుక్తంబును

నర్థాంతరయుక్తంబును నగు

నష్టమాధ్యాయము

సంపూర్ణము

సమూల శ్రీమదాంధ్ర ఋగ్వేద సంహిత

సర్వము సంపూర్ణము

శీరచయిత:—వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య “కళా-ప్రపూర్ణ”

తుది మొదలని లేకయె దిగ్
 విదిక్కులను శబ్దశక్తి వేదాల్ వెలుగన్
 తుది మొదలెనసిన జన సం
 పద స్వరాక్షర పద పదబంధ విశిష్ట
 మ్మిది వాగ్ దృగ్ శ్రుత ఋగ్వే
 ద దేవరూపము మహాద్భుత జ్ఞానదమై
 సదసల్లలా మాయాఽం
 తద మౌను హరిహరనాథనాథ మహిమలన్ ॥

బ్రహ్మరి
 వాఙ్మయ మహాధ్యక్ష
 డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య
 “కళా-ప్రపూర్ణ”